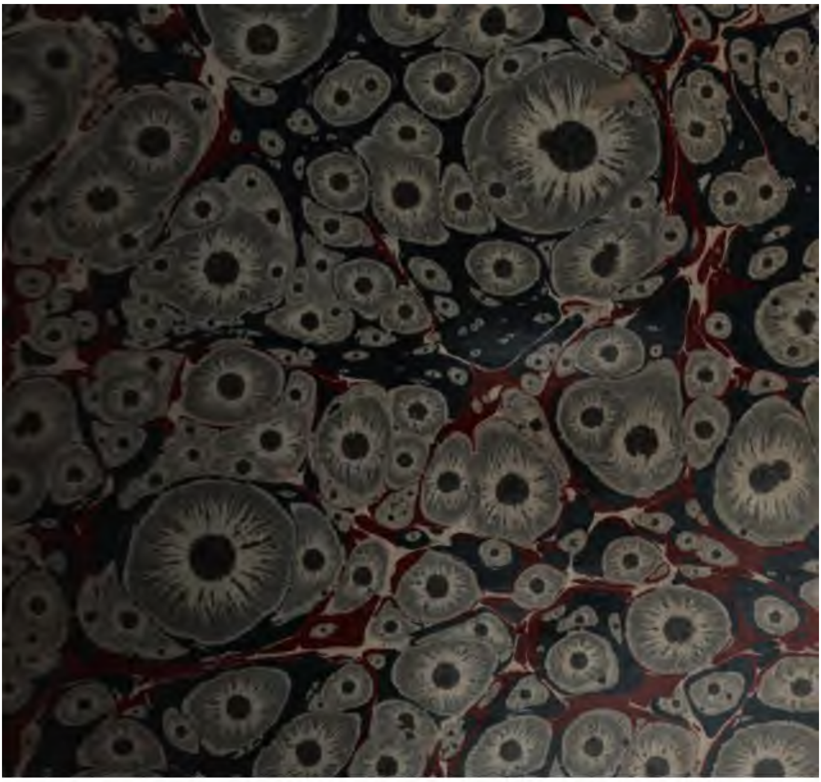

[redacted]

LEXICON

XENOPHONTEUM

VOLUMEN TERTIUM

LIPSIAE MDCCCI
APUD JOH. AMBROSIUM BARTH.

Λ.

Λαβώτης, *Labotes*. E. 1, 2, 12. harmoſtes Lacedaemonius, perit.

λαγαρὸς, ¶ 1) *gracilis*, vel potius *mollis*, *non rigidus*. Iπ. 1, 8. ὁ αὐχὴν — λαγαρὸς εἴη τὰ κατὰ τὴν συγκαμπτήν. Poll. 1, 189. τράχηλος εὐκαμπής. Sic Pollux 1, 188. γόνυ λαγαρὸν πρὸς τὴν συγκαμπτήν. ¶ 2) *laxus*. K. 4, 1. τὰ κάτωθεν τῶν κενεώνων λαγαρὰ, *non contenta*, *non diſtenta*, quia οἱ κενεῶνες oſſibus carent. (Cf. Poll. 5, 59. vbi Kuhn. vertit *ſtrigoſi*.) 5, 30. lepores habent λαγόνας ὑγρὰς, λαγαρὰς ἱκανῶς. Ita edidit Steph. Sed edd. vett. habent λαμπάρας, et Ald. λαπάρας, quod retinuit Zeunius. Heſych: λαπάραι· τὰ παρὰ ταῖς πλευραῖς τοῦ σκήνους. Διοκλῆς δὲ, τὴν ἐκκεκενωμένην κοιλίαν. it. λαπάρας· λαγόνας. καὶ λαπάρην ἀσκύτως. ἢ κοιλίας ἐκκεκενωμένας. it. λαπαρός· ἰσχνὸς, ὑπεσαλμένος. ¶ 3) *cauus*. Ita Fr. Portus explicat K. 6, 5. ἀμφὶ δρυμῶν ὁδοὺς τραχείας, σιμὰς, λαγαρὰς. Leuncl. *laxas*.

λάγιον, *lepuſculus*. Poll. 5, 15. παρὰ Ξενοφῶντι δὲ λάγια. K, 5, 13. τῶν μικρῶν λαγίων. In lexicis caret auctoritate.

λαγνεία, *immodica libido*, *laſciuia*, *ſalacitas*. Dicitur inprimis de rebus Venereis. v. Poll. 6, 189. et Phauorin. Aπ. 1, 6, 8. δουλεύειν γαστρὶ, ὕπνῳ. λαγνείᾳ. 2, 1, 1. ἐπιθυμίαν βρωτοῦ καὶ ποτοῦ καὶ λαγνείας. §. 4. 2, 6, 1. γαστρὸς, φιλοποσίας, λαγνείας. O. 1, 22. Sed Aπ. 2, 1, 16. videtur paulo latius accipiendum de omni laſciuia: τὴν λαγνείαν αὐτῶν τῷ λιμῷ σωφρονίζουσι.

λαγχάνειν, ¶ 1) *ſortiri*, *ſorte accipere*. Ammonius:

nius: λάγχάνει μὲν εἷς οὗ ἂν κλῆρος ἔλθῃ· κληροῦνται δὲ οἱ καθιέντες εἰς τὸν κλῆρον. καὶ λαγχάνειν ἐςὶ τὸ ἐκ τῶν κληρουμένων τοῦ προκειμένου τυχεῖν· κληρῶσαθαι δὲ, τὸ κλήρῳ χρήσαθαι. Π. 6, 3, 11. p. 386. οἱ ἡγεμόνες διακληρωσάμενοι, ὁ μὲν λαχὼν ὑμῶν, *cui vestrum sors obuenit*, — κατασησάτω. §. 12. διεκλήρωσεν αὐτοὺς, καὶ ἔλαχεν Ἀβραδάτης ἧπερ ὑφίςατο. Aπ. 3, 9, 10. τοὺς λαχόντας κλήρῳ, scil. ἀρχὴν, *forte delectos magistratus*. c. acc. Π. 1, 6, 19. p. 84. εἰ κληρούμενος ὅ τι λάχοι, τοῦτο τις πράττοι, *quod sortibus ductis ei obuenerit*. In margg. est τύχοι. 7, 1, 8. Abradates dicit: ἔλαχον τήνδε τὴν τάξιν. A. 4, 5, 18. κώμην ἣν εἰλήχει Ξενοφῶν. All. perperam εἰλήφει. Σ. 4, 35. de hereditate et facultatibus: ἀδελφοὺς οἳ τὰ ἴσα λαχόντες. Sed h. l. potest etiam simpliciter accipi pro τυχόντες s. εἰληφότες. c. inf. E. 7, 2, 2. διαβαίνειν τελευταῖοι λαχόντες. ¶ 2) *nancisci, capere*. Hesych: λαχόντα· τυχόντα. c. gen. A. 3, 1, 9. μικρὸν ὕπνου λαχὼν εἶδεν ὄναρ. All. ὕπνον. qui casus per se quidem ferri in hoc verbo potest. v. Phauorin. Sed ὕπνου λαχεῖν est etiam ap. Lucian. in Cynico fere medio. et Ιερ. 6, 9. pro δείπνου τε καὶ ὕπνου τυγχάνομεν in margg. est λαγχάνομεν. ¶ 3) De formula τῆς δίκης λαχεῖν v. δίκη nr. 3. e.

λαγὼν, *ile*, i. q. κενεών. v. Phauorin. K. 4, 1. λαγόνας quales habere debeat canis. Poll. 5, 58. λαγόνων τὸ ἄριςον τὸ μέτριον, ὡς ἀπεῖναι μέγεθός τε καὶ σμικρότητα. Cf. K. 6, 1. Sed leporis sunt λαγόνες K. 5, 10. 30. Cf. Poll. 5, 69.

λαγωὸς, *lepus*. Reiicitur haec forma ab antiquis grammaticis. Phrynichus: λαγὼς ὁ Ἀττικὸς, διὰ δὲ τοῦ O ὁ Ἴων. τὸ λαγωὸς δὲ οὐκ ἔςιν. Thomas Mag: λαγὼς διὰ τοῦ ω μεγάλου Ἀττικοὶ, οἱ δὲ Ἴωνες μικρογραφοῦσιν. Cyrillus in lexico MS. τὸ δὲ λαγωὸς Λακώνων ἐςίν. Hesych: λαγὼς, ὁ χερσαῖος· λαγὸς δὲ, ὁ θαλάσσιος καὶ ποτάμιος. v. Oudendorp. ad Thom. Mag. p. 564. Sed tamen irrepsit in editiones K. 10, 2. ἄρκυς λ[illegible] τῶν αὐτῶν, ὧνπερ αἱ [illegible] λαγωῶν. it. in Cod. L[illegible] Π. 1, 6, 19. p. 80. [illegible] γωοί.

λαγὼς, *lepus*. v. om[illegible]

λ[illegible]

λαγωός, et Poll. 5, 66 — 75. Π. 2, 4, 14. ὑπανίςαται λαγώς. Απ. 2, 6, 9. K. 7, 7. Genitiuus eſt Π. 1, 6, 19. p. 81. τοῦ λαγώ. K. 4, 4. 5. 6, 16. De accuſatiuo ſingulari longa eſt disputatio ap. Athenae. 9, p. 400. qui dicit, Xenophontem in Cynegetico ſcripſiſſe λαγῶ, accentu circumflexo. Sed pleraeque editiones habent λαγώ, vt Π. 1, 6, 19. p. 80. πρὸς τὸν λαγώ. K. 3, 3. 6. 4, 4. 6, 8. 10. 16. 17. 23. Lucianus vero in ſoloec. T. III. p. 556. conſentiente Thoma Mag. p. 861. λαγὼν recte dici ait in accuſatiuo. Herodiano denique vtraque forma, et λαγώ et λαγὼν, proba et Attica videtur. Singularis in Cynegetico fere ſemper collectiue ponitur de genere leporum. Pluralis eſt Π. 1, 6, 19. p. 80. οἱ λαγῴ ſine iota, probante Aem. Porto et Hutch. Sed Steph. praefert λαγῷ. Cf. λαγωός. Accuſatiuus A. 4, 5, 18. λαγὼς θηράσων. Απ. 3, 11, 7. K. 8, 1. Cf. νέμεσθαι.

λάθρα, *clam.* E. 2, 4, 25. λάθρα πέμπων. 4, 8, 16. c. gen. Π. 6, 4, 1. λάθρα τοῦ ἀνδρός. 7, 4, 3. A. 1, 3, 8.

λαιμαργία, *voracitas, gulofitas.* Suid: λαιμαργία· ἡ σύντονος ἐπιθυμία. it. λαιμάσσω· ἀμέτρως ἐσθίω. Heſych: λαίμαργος· φάγος, ἄπληςος, ἐπὶ τὸ φαγεῖν μανιώδης. etc. Αγ. 5, 1. μέθης ἀποσχέσθαι ὁμοίως καὶ λαιμαργίας. Hutch. et Zeun. ex Athenaeo edidere μανίας, quod non placet Erneſtio.

Λαιπρεᾶται, v. Λεπρεᾶται.

Λάκαινα, ¶ 1) *Lacaena.* K. 10, 1. πρὸς τὸν ὗν τὸν ἄγριον κεκτῆσθαι κύνας — Λακαίνας. §. 4. τῶν κυνῶν τῶν Λακαινῶν. ¶ 2) *Laconica regio.* Phrynich. p. 150. Λάκαιναν μὲν γυναῖκα ἐρεῖς, Λάκαιναν δὲ τὴν χώραν οὐκ, ἀλλὰ Λακωνικήν, εἰ καὶ Εὐριπίδης παραλόγως etc. E. 7, 1, 19. προσέβαινον εἰς τὴν Λάκαιναν. §. 17. erat εἰς τὴν Λακωνικήν. Cf. Λακωνική.

Λακεδαιμόνιος, *Lacedaemonius.* A. 6, 1, 17. Λακεδαιμονίου ἀνδρός. 7, 2, 20. pro Λακεδαιμονίων in 2 codd. eſt Μακεδόνων, qualis apud alios quoque extat confuſio. v. Doruill. ad Charit. p. 606. Permutantur etiam Ἔφοροι et Λακεδαιμόνιοι. v. φαίνειν nr. 7. Λακεδαιμόνιοι proprie quidem diſtinguuntur a Spartiatis, complectunturque non ſolum omnes

omnes Laconicam habitantes, ſed etiam ſocios et περιοίκους. v. περίοικοι. E. 6, 4, 15. τῶν συμπάντων Λακεδαιμονίων — ὁρῶντες δ' αὐτῶν Σπαρτιατῶν. cf. Αγ. 2, 24. Sed Αγ. 7, 5. ſunt i. q. Σπαρτιᾶται. A. 7, 6, 4. Λακεδαιμόνιοι ſunt *legati Lacedaemoniorum*, qui §. 6. dicuntur Λάκωνες et Λάκωνε in duali. Sic A. 7, 7, 7. occurrunt τὼ Λακεδαιμονίω, qui §. 9. dicuntur οἱ Λάκωνες et §. 11. τὼ Λάκωνε. Σ. 8, 35. (cf. Λ. 2, 13 — 15.) praedicatur caſtus Lacedaemoniorum amor παιδικῶν. §. 39. bonis exercitiis et inſtitutis, quae etiam Απ. 3, 5, 15. 16. laudantur, et de quibus Xenophon peculiari libello expoſuit, imperium dicuntur conſecuti eſſe. Απ. 3. 9, 2. eorum arma comparantur cum armis Scytharum et Thracum. Αγ. 1, 2 — 5. et E. 3, 3, 1 — 4. eorum reges, Herculis progenies. E. 2, 3, 17. p. 94. optimam politiam habent et vrbem maximam. §. 18. p. 99. democratiae inimici. A. 6, 1, 17 — 22. reuerenter habentur a Graecis. cf. 3, 2, 25. Χειρίσοφος ἡγεῖτο, ἐπειδὴ καὶ Λακεδαιμόνιός ἐστι. it. E. 3, 1, 3. αἱ πόλεις ἐπείθοντο ὅ τι Λακεδαιμόνιος ἀνὴρ ἐπιτάττοι. A. 6, 6, 7 — 10. Lacedaemonii dicuntur ἄρχειν et προεστάναι Ἑλλάδος, et timeri a Graecis, vt 7, 1, 16 — 18. victis Athenienſibus. Ιπρ. 7, 4. cum omnibus Graecis Atticam inuadunt initio belli Peloponneſiaci. v. Zeun. 9, 4. equitatus Lacedaemoniorum equitibus peregrinis allectis melior fit. Σ. 8, 35. θεὰν τὴν Αἰδῶ νομίζουσιν. A. 3, 1, 5. Cyrus minor iis fauet contra Athenienſes. E. 3, 1, 1. ipſi mittunt Cyro contra fratrem profecturo claſſem aduerſus Syenneſin. §. 2 — 7. rogantibus ciuitatibus Ionicis, quae Cyro addictae fuerant, mittunt Thimbronem cum copiis contra Tiſſaphernem et Pharnabazum. §. 7 — 25. Thimbroni ſucceſſorem mittunt Dercyllidam, cuius res geſtae hic et 3, 2, 1 — 15. narrantur. cf. Δερκυλλίδας. §. 16 — 22. propter iniuriam in ludis Olympicis ab Eleis ſibi illatam, et quod Agidem a ſacrificiis prohibuiſſent, Eleis edicunt vt ciuitates dimittant, et Agide duce bellum iis inferunt, qui diſcedens Lyſippum reliquit. Tandem ſeditione

orta

orta Elide, Eleos pace facta ciuitates dimittere cogunt. 3, 3. coniuratio duce **Cinadone** facta componitur ab Ephoris. A. 7, 6, 1 — 3. legati mittuntur ad Seuthen petituri exercitum Graecorum contra Tiſſaphernem. Apud eos accuſatur Xenophon, qui ſe defendit et abſoluitur. 7, 7, 7 — 11. ſtipendium Graecis a Seuthe extorquent. De Sciritis v. ſuo loco. De principatu Graeciae v. *ἄρχειν* nr. 2. b. De poteſtate ſurandi pueris data v. *κλέπτειν* et Ioh. Sigism. Gribneri diſſ. de furti ap. Lacones licentia, Lipſ. 1705.

Λακεδαίμων, 1) i. q. *Σπάρτη*. Π. 6, 2, 5. *πεπομφέναι Κροῖσον εἰς Λακεδαίμονα περὶ συμμαχίας*. Cf. *ἀτείχιστος*. ¶ 2) i. q. *Λακωνική*. v. Boſ. ad Cornel. Nep. Conon. 1, 1. E. 4, 2, 6. *ἐγγύτατα τῆς Λακεδαίμονος*. 4, 8, 7. *ἔπλευσαν — ὁρμώμενοι εἰς τὴν Λακεδαίμονα*. 6, 5, 24. *ἰέναι εἰς τὴν Λακεδαίμονα*. Paulo ante eſt *Λακωνική*, et §. 23. *Λακεδαιμονίων χώρα*. §. 40. 41. 7, 1, 12. 18. 7, 2, 4. 7, 5, 7. 18. Cf. Heſych.

λάκκος, *ciſterna, fouea, lacus ſub terra*, vel potius *cella vinaria*. Thomas Mag. in v. *βόθρος* non eſſe Atticum dicit nomen *λάκκος*. Schol. Ariſtoph. ad Eccleſ. 554. ait, Athenienſes aliosque Graecos feciſſe ſub terra *ὀρύγματα· καὶ ταῦτα κονιῶντες οἶνον ὑπεδέχοντο καὶ ἔλαιον εἰς αὐτά· καὶ ταῦτα λάκκους ἐκάλουν*. Eadem habet Suidas. Cf. Poll. 9, 49. ibique interpp. A. 4, 2, 14. dicuntur barbari vinum habuiſſe *ἐν λάκκοις κονιατοῖς*.

Λακράτης, *Lacrates*, ὁ *Ὀλυμπιονίκης*, Lacedaemonius. E. 2, 4, 23. cadit in pugna.

λακτίζειν ¶ 1) *calcitrare*. Iπp. 1, 4. equi *λακτίζοντες — ἐκποδὼν ποιητέοι*. §. 15. Hinc Aπ. 2, 2, 7. *ἢ — κακόν τι σοι ἔδωκεν* mater *δακοῦσα ἢ λακτίσασα*. ¶ 2) *calce caedere*. A. 3, 2, 11. *ὑπὸ ἵππου λακτισθείς*.

λακτισταὶ ἵπποι, Aπ. 3, 3, 4. *equi calcitrones*. v. Gell. N. A. 4, 2.

Λάκων, *Lacon, Lacedaemonius*. Steph. Byz. in v. *Λακεδαίμων· — ὁ πολίτης, Λακεδαιμόνιος. — λέγεται καὶ κατὰ συγκοπὴν Λάκων*. A. 2, 5, 7. *Κλέαρχος Λάκων*. 6, 1, 22. E. 1, 1, 23. *Πασιππίδας ὁ Λάκων*. 1, 4, 10. *ἀπέκτειναν τοὺς Λάκω-*

Λάκωνας οἱ αὐτόθι ἦσαν. Cf. ἁρμοστής. Λάκων et Λακεδαιμόνιος saepe inter se permutantur tanquam synonyma, vt A. 1, 4, 3. Χειρίσοφος ὁ Λακεδαιμόνιος, sed A. 2, 1, 5. Χειρίσοφον τὸν Λάκωνα. A. 2, 1, 3. Δαμαράτου τοῦ Λάκωνος. E. 3, 1, 4. Δημαράτου τοῦ Λακεδαιμονίου. A. 7, 6, 1. Χαρμῖνος ὁ Λάκων. §. 28. Χαρμῖνος ὁ Λακεδαιμόνιος. Cf. Λακεδαιμόνιος et Λακωνικός.

λακωνίζειν, ¶ 1) *Lacedaemoniorum partibus fauere.* E. 4, 4, 2. κινδυνεύσει ἡ πόλις λακωνίσαι. 4, 8, 28. 5, 4, 55. 6, 3, 6. p. 387. οἱ μὲν λακωνίζουσιν, οἱ δὲ ἀττικίζουσιν. 6, 4, 18. 7, 1, 32. ὡς πάλιν λακωνιεῖ ἡ πόλις. 7, 4, 34. ¶ 2) *Lacedaemoniorum instituta et mores sequi atque imitari.* E. 4, 8, 18. ἀλκῆς καὶ ἰσχύος, ἅτε λακωνίζων, ἀντεποιεῖτο. Suid: λακωνίζω· τὰ τῶν Λακώνων φρονῶ.

Λακωνική, *Laconica, ager Lacedaemonius.* E. 2, 2, 8. ἐν Σελλασίᾳ πλησίον τῆς Λακωνικῆς. 7, 1, 14. Ἀσίνην τῆς Λακωνικῆς. Teste Stephano scribitur h. l. etiam Λακαίνης. Plene dixit E. 6, 2, 6. τὴν Λακωνικὴν χώραν. Legitur etiam saepius, v. c. E. 6, 5, 24. 7, 1, 17. etc.

Λακωνικός, *Laconicus.* A. 5, 1, 9. Δέξιππον Λακωνικὸν (Margg. et 2 codd. Λάκωνα) περίοικον — Νικάνδρου τοῦ Λακωνικοῦ. Margg. et 2 codd. Λάκωνος. 7, 2, 16. Νέωνος τοῦ Λακωνικοῦ. E. 1, 6, 24. νῆες — τῶν Πελοποννησίων Λακωνικαὶ μὲν ἐννέα — τῶν δὲ ἄλλων συμμάχων. 2, 3, 6. 2, 4, 3. 6. 7, 4, 5, 10. τὸ Λακωνικὸν στράτευμα. 4, 8, 35. 37. A. 7, 3, 4. Aristarchus harmostes simpliciter dicitur ὁ Λακωνικός. Cf. ἁρμοστὴς et ξυνήλη.

Λακωνισμός, *studium partium Lacedaemoniorum.* Suid: Λακωνισμός· ἡ πρὸς τοὺς Λάκωνας οἰκειότης. E. 4, 4, 15. τοὺς φάσκοντας ἐπὶ Λακωνισμῷ φεύγειν. 7, 1, 34.

Λακωνιστής, *qui partibus Lacedaemoniorum fauet.* E. 1, 1, 23. ἐκπίπτουσιν οἱ Λακωνισταὶ καὶ ὁ Λάκων ἁρμοστής.

λαλεῖν, *loqui, garrir[e]* Π. 1, 4, 12. παιδάριον [...] δεινότατον λαλεῖν ἐδόκε[ι] εἶναι. Cf. λέγειν nr. 2.

λαμβάνειν, ¶ 1) *accip[ere]* Ammonius: λαβεῖν [...] δέξασθαι διαφέρει. [...] μὲν γάρ ἐστι, τὸ κείμ[ενον] ἀνελέσθαι· δέξασθαι [...]

διδόμενον ἐκ χειρός. Gloſſae Nomicae: λαβεῖν, ἐνδυνάμως· δέξασθαι, κἂν οὐχ οὕτως — ἵνα ἔχῃ. Π. 1, 4, 26. λαβόντας καὶ δεξαμένους τὰ δῶρα. Philelph. vertit: *quum accepiſſent admiſiſſentque.* Optime Stephanus dicit, λαβόντας dici, qui ſimpliciter acceperint; δεξαμένους, qni accepta grata habuerint, quod Gallice dicitur *accepter.* Probat hanc explicationem etiam Hutch. Sed Abreſch. dilucc. Thucyd, 1, p. 26. ſq. putat, h. l. conſtare Ammonii discrimen, et λαβόντας eſſe, qui acceperint dona non ab ipſo Cyro, ſed ab eius miniſtris; δεξαμένους, qui a Cyro ipſo. Sic Π. 6, 1, 15. τοὺς μὲν (ἵππους) ἐκ τῶν αἰχμαλώτων, τοὺς δὲ καὶ παρὰ τῶν φίλων λαμβάνων. ταῦτα γὰρ πάντα ἐδέχετο, καὶ ἀπεωθεῖτο οὐδὲν — εἴ τις ἐδίδου. Abreſch. dicit, λαμβάνων ad verba ἐκ τῶν αἰχμ. relatum explicandum eſſe e gloſſis nomicis: *vi, ab inuitis,* ſed παρὰ τῶν φίλων, *iure, ita vt non deberet reddere.* δέχεσθαι vero eſſe *accipere datum.* A. 4, 5, 22. κωμάρχῃ ἐδίδοσαν λαμβάνειν e coena ὅ τι βούλοιτο· ὁ δὲ ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐδέχετο. Sed non raro discrimen neglectum videtur, vt Π. 3, 1, 24. ὁ Ἀρμένιος ἔπεμπε — τὰ δὲ χρήματα διπλάσια ἀπηρίθμησεν· ὁ δὲ Κῦρος ὅσα εἶπε λαβὼν τὰ ἄλλα ἔπεμψεν. 3, 3, 2. τὸ χρυσίον ἐκόμιζεν, ὃ πρότερον οὐκ ἤθελε λαβεῖν ὁ Κῦρος. 8, 3, 14. τὸν βοῦν ἔλαβε — νικητήριον. Simpliciter *accipere* eſt Π. 1, 3, 14. πληγὰς ἔλαβον. 8, 3, 17. τῶν ἀποβαλλόντων τι — τῶν λαμβανόντων. (Sic alias opponitur ἀποβάλλειν. v. ἀποβ.) — εἰ τὸ ἔχειν ὥσπερ τὸ λαμβάνειν ἡδὺ ἦν. A. 1, 9, 13. Ιερ. 6, 13. K. 7, 11. canes ὅταν ἐπιθυμοῦσαι λάβωσι cibum. c. ἐκ, fere cum praegnantia quadam, Π. 8, 4, 13. διέδωκε Babylone — τὰ χρήματα ὅσα ἐκ Σάρδεων ἔλαβε, np. ſibi data a Croeſo. c. gen. Π. 3, 3, 5. ἡνίκα διεδίδου ὧν ἔλαβε. Intell. μέρος. 5, 5, 10. p. 332. 8, 2, 12. τῶν παρ' ἐκείνου λαμβάνων. Zeun. explicat τὶ τῶν παρ' ἐκείνου παρεσκευασμένων φαρμάκων. A. 4, 5, 24. αὐτὸς δὲ τῶν πώλων λαμβάνει. Intell. τινάς. All. perperam τὸν πῶλον. Ιπ. 8, 3. λαβόντα τοῦ ἀγωγέως. Alia vero res eſt Π. 5, 5, 10. p. 334. λάμβανε τῶν ἐμῶν

ὁπόσα ἐθέλεις. Intelligendum enim eſt τόσα. De emtore, O. 20, 28. λαβόντες ὁπόσον δύνανται πλεῖϛον (σῖτον), ἄγουσιν αὐτὸν διὰ τῆς θαλάττης. Σ. 2, 5. πόθεν ἄν τις τοῦτο τὸ χρίσμα λάβοι; Cf. O. 6, 22. De inanimatis, Π. 4, 5, 14. ἀσύντακτα — πράγματα παρέχειν, ἕως ἂν χώραν λάβῃ. Cf. σπέρμα. ¶ 2) *ſuſcipere*, i. q. παραλαμβάνειν. De ſucceſſione in imperio, Π. 1, 5, 2. τὴν ἀρχὴν ἔλαβε. All. τ. βασιλείαν εἶχε. Etiam Latine ſic dicitur *accipere*. v. Caeſar B. G. 7, 54. 3. A. 3, 4, 5. παρὰ Μήδων ἐλάμβανον τὴν ἀρχὴν Πέρσαι, np. vel pacis tempore, vt vult Hutch. vel iure belli, vt dicit Herodot. 1, 128. ibique Weſſeling. ¶ 3) *precibus accipere, impetrare*. A. 2, 1, 8. εἰ πείσας βούλεται λαβεῖν. 3, 4, 1. τοσούτους ᾔτησε Τισσαφέρνην, καὶ ἔλαβεν. 4, 7, 19. 5, 1, 9. E. 2, 3, 10. Sic de eo, qui mutuum ſumit. v. Taylor ad Lyſ. p. 338. Π. 6, 2, 11. p. 374. εἴ τις χρημάτων προσδεῖσθαι νομίζει — λαμβανέτω ὧν ἡμεῖς ἔχομεν. Απ. 1, 7, 5. εἴ τις ἀργύριον — παρά του παιδὶ λαβὼν ἀποστερήσῃ. 2, 7, 2. δανειζόμενος λαβεῖν. §. 11. Sic fere Απ. 2, 6, 2. 3. vbi tamen ſimul ad beneficia pertinet. ¶ 4) *auferre, vi eripere*, a) vel iniuſte et furando, Π. 8, 1, 6. ἐπέλευσε ἄν τινα λαβεῖν (Margg. ἐπέλ. ἀντιλαβεῖν) τὰ τοῦ μὴ φοιτῶντος, φάσκοντα λαμβάνειν τὰ ἑαυτοῦ. A. 2, 1, 8. τί δεῖ αἰτεῖν, ἀλλ' οὐ λαβεῖν ἐλθόντα; 2, 6, 12. χαλεπὸν — τὰ τῶν φυλαττομένων λαμβάνειν. — ῥᾷϛον ἀφύλακτα λαμβάνειν. Λ. 2, 7. ἀπραγμόνως — λαμβάνειν ὧν ἂν δέωνται. In ſequentibus pro eo eſt κλέπτειν. Απ. 2, 1, 16. κλέπτειν κωλύουσιν, ἀποκλείοντες ὅθεν ἄν τι λαβεῖν ᾖ. Σ. 4, 30. ¶ b) vel iure belli, inprimis praedando, Π. 4, 2, 5. ἐξῄεσαν καὶ τοῦ λαβεῖν τι ἕνεκα. §. 19. p. 224. οὔ μοι δοκεῖ τὸ λαβεῖν κερδαλεώτερον εἶναι τοῦ δικαίους φαινομένους ἐκείνοις etc. 7, 2, 3. A. 2, 3, 13. λαμβάνειν ὑμᾶς ἐκ τῆς χώρας ἐάσομεν τὰ ἐπιτήδεια. Oppon. ὠνουμένους ἔξειν. 4 7, 12. 16. 5, 2, 13. 1, 5, 5. 7. 9. 6, 6, 2. εἴ ἐπὶ λείαν ἰέναι, καὶ ἐλαμβανον ἐξιόντες. §. 15. τις — ἰδίᾳ λήζοιτο, δη σια εἶναι τὰ ληφθέντα 1, 2, 2. 3. 2, 1, 15 λαβεν αὐτόθεν τὰ μι

τῶν Λυσάνδρου νεῶν ἱςία. v. ἱςίον. Meibom. de fabrica trirem. p. 61. legi iubet ἐπεῖδε. v. Mori addenda ad p. 60. qui recte damnat hanc coniecturam. 2, 4, 4. 12. 16. 7, 2, 17. Sic e legibus Lacedaemoniorum licitum erat quaedam aliena ſumere, Λ. 6, 3. 4. ¶ 5) *expugnare, capere* vrbes, et alia loca munita. Π. 5, 3, 7. τὰ χωρία αὐτοῦ, ὡς λαβεῖν βουλόμενος — λάβοιμι αὐτοῦ τι. §. 11. λαβὼν τὸ χωρίον. 5, 4, 21. ἓν μὲν (Φρούριον) — βίᾳ ἔλαβε. 6, 3, 6. p. 379. λαβεῖν — τὴν σκοπήν. Α. 3, 4, 25. ἐπὶ τὸ ἄκρον. ἐὰν γὰρ τοῦτο λάβωμεν. 4, 6, 13. ἢν λάβωμέν τι τοῦ ὄρους. 5, 6, 17. λαβόντας ὑμᾶς πόλιν. Ε. 3, 1, 5. 3, 2, 1. 4, 8, 28. 5, 4, 63. πάλιν αὐτὰς (τὰς πόλεις) ἐλάμβανον. Marg. ἀνελάμβανον. 7, 2, 5. 7, 5, 11. Cf. αἱρεῖν nr. 1. naues, Ε. 1, 1, 5. τριάκοντα ναῦς τῶν πολεμίων λαβόντες. §. 19. 1, 2, 8. 1, 5, 11. 1, 6, 16. 18. ¶ 6) *capere, occupare.* De affectibus. v. Wetſten. ad Luc. 5, 2. Π. 5, 5, 3. ἄχος αὐτὸν ἔλαβεν. Ε. 5, 3, 19. Σ. 1, 15. ἀλλ' ἡ ὀδύνη σε εἴληφε; Sic paſſiv. Π. 6, 1, 18. ληφθεὶς ἔρωτι τῆς γυναικός. ¶ 7) *nanciſci*, Π. 1, 4, 3. ὅσοι νέοι ὄντες μέγεθος ἔλαβον. Huc etiam referri poſſunt, quae ſupra nr. 1. de emtore poſuimus, it. de inanimatis, ibid. it. Ο. 7, 41. ſeruam ἀνεπιστήμονα ταλασίας λαβοῦσα. it. Απ. 1, 4, 8. λαβόντι τὸ σῶμα. Schütz; *cum cum corpus nanciſcerere.* it. συμμάχους λαμβάνειν. v. σύμμαχος nr. 3. b. et nr. 5. ¶ 8) *acquirere.* v. c. per victoriam. Π. 7, 5, 26. p. 455. μέγα μὲν ἔργον καὶ ἀρχὴν καταπρᾶξαι, πολὺ δ' ἔτι μεῖζον τὸ λαβόντα διασώσασθαι. p. 456. p. 458. οὐ τὸ μὴ λαβεῖν τὰ ἀγαθὰ οὕτω χαλεπὸν, ὥσπερ τὸ λαβόντα στερηθῆναι λυπηρόν. Α. 3, 2, 26. τὰ ἑαυτῶν σώζειν, καὶ τὰ τῶν ἡττωμένων λαμβάνειν. 5, 6, 18. 7, 7, 17. Paulo aliter Αγ. 4, 1. τὰ μὴ προσήκοντα λαμβάνειν. ¶ 9) *recipere depoſitum.* Π. 5, 1, 1. ἐκέλευσε διαφυλάττειν, ἕως ἂν αὐτὸς λάβῃ. ¶ 10) *ſumere.* Π. 1, 3, 6. λαβόντα τῶν κρεῶν διαδιδόναι — διεδίδου πάντα ἃ ἔλαβε κρέα. etc. ¶ 11) *aſſumere, ſecum ſumere.* Π. 7, 3, 2. ἐκέλευσε — λαβόντας καλὸν κόσμημα ἀνδρὶ φίλῳ — μεταδιώκειν. Α. 3, 4, 26. μακρὰν ἦν ἀπὸ τῆς οὐραγίας λαβεῖν. — ἔλαβε τοὺς κατὰ μέσον. c. πρὸς,

πρὸς, A. 2, 5, 5. τὸ ϛράτευμα ἅπαν πρὸς ἑαυτὸν λαβὼν, *vt exercitum ad ſe alliceret, et ſolus ei praeeſſet.* 4, 5, 22. ὅπου τινα τῶν συγγενῶν ἴδοι, πρὸς ἑαυτὸν ἀεὶ ἐλάμβανεν, *ſecum ſumebat.* ¶ 12) *depromere, petere e loco, vbi repoſitum eſt.* O. 8, 2. ὁπόθεν δεῖ λαμβάνειν. §. 10. 17. 9, 10. ¶ 13) *eligere.* Π. 1, 4, 25. ἵππους — οὓς αὐτὸς ἐπεθύμει λαβεῖν. 2, 2, 15. p. 112. ἀνθρώπους ἐκ πάντων — τούτους λαμβάνετε. 7, 5, 24. τίνας — φύλακας λάβοι. — λαμβάνει οὖν μυρίους δορυφόρους. A. 1, 1, 6. λαμβάνειν ἄνδρας Πελοποννησίους. §. 11. Cf. nr. 32. c. ἀπὸ, Λ. 15, 3. γέρα ἀπὸ τῶν θυομένων λαμβάνειν. §. 5. ¶ 14) *prehendere manu.* Π. 4, 3, 11. λαβὼν τὴν δεξιὰν αὐτοῦ εἶπεν. 6, 4, 4. ¶ 15) *comprehendere.* Π. 2, 4, 17. p. 137. οὓς μὲν ἂν συλλαμβάνοντες αὐτῶν — οὓς δὲ μὴ δύναιντο λαμβάνειν. 6, 3, 4. συλλαβόντες ἀνθρώπους — οἱ δὲ ληφθέντες. Margg. συλληφθ. A. 2, 6, 1. 3, 2, 19. λαβόντας (quem dicunt eſſe accuſatiuum abſolutum) τοὺς ἄρχοντας. Paulo ante συνέλαβον τοὺς ϛρατηγούς. E. 3, 3, 9. τοὺς ληφθέντας. Paulo ante ξυλληφθῆναι. 5, 2, 21. 7, 4, 37. ¶ 16) *in poteſtatem redigere, potiri.* Π. 6, 3, 5. λαβεῖν μοι αὐτὸν (transfugam) γένοιτο. 3, 1, 6. Cf. infra nr. 19. ¶ 17) *capere venando.* Π. 1, 4, 9. ὅσα αὐτὸς ἔλαβε. 4, 1, 8. p. 206. αἱ σύες — ἐπειδάν τις αὐτῶν θηρᾷ τι τῶν τέκνων, — ἵεται ἐπὶ τὸν λαμβάνειν πειρώμενον. 8, 1, 12. διὰ τὴν τοῦ λαμβάνειν (np. θηρία) φιλοτιμίαν. A. 1, 5, 2. ὄνοι — θᾶττον ἔτρεχον — ὥϛε οὐκ ἦν λαβεῖν. §. 3. K. 9, 6. ceruus ἁλώσεται — διωκόμενος. λαβόντα δὲ δοῦναι τῷ ἀρκυώρῳ. Sic paſſiv. K. 9, 19. ἐὰν τοῦ προσθίου ποδὸς ἁλῷ, ταχὺ ληφθήσεται. Ιπ. 4, 18. ¶ 18) *capere hoſtem, captiuum facere.* Π. 3, 2, 6. ἀφίημι ὑμᾶς οἴκαδε τοὺς εἰλημμένους. Ante erat τοὺς αἰχμαλώτους. 4, 1, 8. p. 206. τὰς ἐκείνων γυναῖκας καὶ παῖδας λαβεῖν. 5, 3, 7. οἱ ληφθέντες 3, 1, 20. ἀπάγου τὴν σήν. οὐδὲ γὰρ εἰλῆφθαι ἔγωγε αἰχμάλωτον ταύτην νομίζω. A. 1, 10, 2. 4, 6, 13. οἱ γυμνῆται — ἐλαβόν τινας. E. 1, 2, 3. ἕνα ζῶον ἔλαβεν. 2, 4, 18. 6, 2, 10. 7, 2, 16. ¶ 19) *e fuga reprehendere.* Π 1, 4, 13. ἥν τις ἀποδρὰς

τ

τῶν οἰκετῶν, καὶ λάβῃς αὐτόν. A. 1, 4, 7. Cf. ſupra nr. 16, ¶ 20) *deprehendere, inuenire.* O. 8, 2. ζητοῦντά τι λαβεῖν. Sic Π. 7, 5, 12. ex emendatione Stephani: ὅπου ληφθήσοιτο ὅπλα ἐν οἰκίᾳ. Olim legebatur λειφθ. Zeun. e Cod. Guelf. et marg. Steph. effinxit ληφθεῖεν. Etiam canes dicuntur λαμβάνειν τὰ ἴχνη, K. 3, 4. 5, 15. 6, 14. 8, 2. 10, 5. Saepe eſt *in facinore deprehendere,* vbi iunctum ſibi habet participium pro inf. vt Π. 3, 1, 21. τί λαβὼν ἀδικοῦντα; §. 22. οἱ ταῖς ἑαυτῶν γυναιξὶ λαμβάνοντες συνόντας ἀλλοτρίους ἄνδρας. E. 2, 3, 17. p. 92. ὃν ἂν προδιδόντα λαμβάνωσι. A. 4, 6. 11. O. 2, 6. Σ. 3, 13. ἐπ' αὐτοφώρῳ εἴλημμαι πλουσιώτατος ἀνθρώπων ὤν. Sed E. 4, 4, 2. eſt πλείους ἂν ᾤοντο λαβεῖν ἐν τῇ ἀγορᾷ, ὥστε ἀποκτεῖναι. ¶ 21) *ſuperuenire, opprimere, aggredi, inprimis improuiſos et imparatos hoſtes.* Π. 1, 6, 19. p. 78. ἀτάκτους λαμβάνειν τοὺς πολεμίους. — ἁμαρτάνοντας τοὺς πολεμίους λαμβάνειν. p. 79. ἀφυλάκτους λαμβάνειν. 2, 4. 10. ἀπαρασκευαστότεροι ἂν λαμβάνοιντο. 3, 3, 17. δεῖ — ἰέναι εὐθὺς ἐκεῖσε, εἰληφότας αὐτοὺς ἔνθα πάλαι ἐβουλόμεθα. 7, 1, 13. λαβὼν (Margg. λαθὼν) πλαγίους τοὺς πολεμίους. 7, 5, 9. A. 1, 1, 6. ὅπως ὅτι ἀπαρασκευαστότατον λάβοι βασιλέα. 2, 3, 12. 5, 6, 5. 7, 3, 18. E. 7, 2, 6. λαβόντες τῶν φρουρῶν τὰ ὅπλα ἔρημα. Ιπ. 5, 3. ¶ 22) *in matrimonium ducere.* Π. 8, 4, 8. ἣν τὴν θυγατέρα μου γυναῖκα λαμβάνῃς. O. 7, 4. τὴν γυναῖκα — ἔλαβες παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς ἐπισταμένην. Etiam omiſſo acc. γυναῖκα, E. 4, 1, 2. 7. O. 7, 10. Sic Αγ. 3, 3. ἄνευ γάμου λαβεῖν eſt *pellicem facere.* ¶ 23) *percipere, lucrari, reditus habere.* v. Victor. V. L. 35, 21. et Wetſten. ad 2 Cor. 11, 20. Π. 2, 2, 5. τοῦ λαβεῖν (all. addunt τι) ἕνεκα καὶ κερδᾶναι ποιοῦσιν. A. 2, 6, 11. ὅπως πλείω λαμβάνοι, *vt opes augeret.* Ιερ. 6, 11. πολὺ πλείω λαβεῖν ἀποκτείνασι τὸν τύραννον. Sic fere exponunt λαμβάνων Αθ. 1, 11. qui tamen locus eſt corruptus. Πο. 3, 9. τριώβολον τῆς ἡμέρας λαμβάνοντι. Απ. 1, 3, 5. De iis, qui fruges e terra percipiunt, O. 5, 8. παρέχουσα (ἡ γεωργία) ἀφθονώτατ' ἀγαθά, οὐκ

ἐᾷ ταῦτα μετὰ μαλακίας λαμβάνειν. 16, 9. 17, 6. De venditoribus, Πο. 3, 2. ὅπου ἂν πωλῶσιν αὐτὸ, πλεῖον τοῦ ἀρχαίου λαμβάνουσιν. Απ. 2, 5, 5. De iis, qui θαύματα oſtendunt, Σ. 2, 1. ταῦτα ἐπιδεικνὺς ὡς ἐν θαύματι, ἀργύριον ἐλάμβανεν. 3, 10. c. ἀπὸ, Απ. 2, 9, 3. ἀπὸ τῶν συκοφαντῶν λαμβάνειν Paulo ante pro eo eſt κερδαίνειν. c. παρὰ, Ιερ. 1, 13. πολλαπλάσια λαβόντες — ἀπιέναι παρὰ τοῦ τυράννου, ἢ ὅσα — παρὰ πάντων τῶν ἄλλων ἀνθρώπων κτῶνται. c. ἐκ, fruges e terra, Ε. 5, 3, 26. ἐκ τῆς γῆς λαμβάνειν — σῖτον. 6, 2, 6. Απ. 2, 7, 2. 13. Ο. 20, 4. it. e regione vaſtata, Α. 2, 2, 5. ἐκ τῆς χώρας οὐδὲν εἴχομεν λαμβάνειν. De reditibus publicis, Πο. 4, 40. ταῦτα λαμβάνοντες κατασκευάσθαι, ὡς ἂν πλεῖστοι πρόσοδοι γίγνοιντο. v. ἀποφορὰ, ἀργύριον, πρόσοδος. ¶ 24) *mercedis loco accipere*, it. *exigere, ſolui ſibi iubere*. Π. 1, 6, 11. ὅ τι δ' ἂν λαμβάνῃ τις, np. ſtipendia, commeatum. Απ. 1, 6, 3. χρήματα οὐ λαμβάνεις pro doctrina. §. 5. c. παρὰ, Ιερ. 6, 11. ὅσα — παρὰ τοῦ τυράννου λαμβάνουσι. Απ. 1, 5, 6. τὸν παρὰ τοῦ τυχόντος χρήματα λαμβάνοντα. Cf. ἀργύριον et δασμός. ¶ 25) *induere*. Π. 2, 4, 5. πορφυρίδα ἐνδὺς, καὶ ψέλλια λαβών. Ita Steph. et cod. Guelf. Sed in Iunt. eſt βαλὼν, quod praetulit Zeun. et vertit *circumdedit*. 7, 5, 9. λαμβάνετε ὅπλα. Α. 3, 4, 30. λαβόντα τὴν ἀσπίδα πορεύεσθαι. Απ. 3, 9, 2. Cf. ὅπλον nr. 1. ¶ 26) *euenire, inceſſere*. Α. 1, 10, 11. εἴ ποτε λάβοι τὸ στρατόπεδον ἔνδεια. Ε. 5, 3, 19. καῦμα πυριφλεγὲς λαμβάνει αὐτόν. Similis fere locus eſt nr. 28. ¶ 27) *intelligere*. Ε. 7, 3, 7. p. 475. οὓς ἐλάβετε Εὐφρονι ὅμοια πεποιηκότας. ¶ 28) Ε. 3, 5, 13. elegans metaphora eſt: ὡς ἄνω (in monte) ἦσαν, καὶ στενοχωρία καὶ δυσπορία ἐλάμβανε αὐτοὺς, *cum incidiſſent in loca anguſta* etc. Margg. ὑπελάμβανε, *non ſentientes*. ¶ 29) Locus difficilis Π. 2, 3, 6. Pheraulas plebeius hortatus ſuos ad certamen cum homotimis, addit haec: ὑμῖν παραινῶ εἰς ἔριν ταύτης τῆς μάχης. νῦν γὰρ ἄνδρες εἰλημμένοι εἰσὶν ἐν δημοτικῇ ἀγωνίᾳ. Leuncl. *in populari certamine ſunt capti*. Sed haud dubie explicari debet e n. 20. Nam qui deprehenduntur in aliquo

faci

facinore, eos patet paratos esse illud committere. Itaque vertendum videtur: *hi homotimi parati sunt certare; in eo sunt vt certent, nobiscum, qui plebeii sumus.* Plebeii enim, quod ex 2, 1, 6. constat, consentientibus homotimis a Cyro eadem, quae illi arma acceperant, quibus ab hostium impetu se defenderent. ¶ 30) κακὸν λαμβάνειν, Π. 7, 2, 7. p. 418. Ο. 1, 8. Σ. 4, 50. 51. est *damno affici*, sed Ο. 9, 11. *puniri*. Sic Π. 1, 3, 14. πληγὰς ἔλαβον. ¶ 31) Cum variis nominibus varia significat, v. c. λόγον λαμβάνειν, Π. 1, 4, 3. *rationem poscere.* πεῖραν λαμβάνειν, *periculum facere.* etc. v. ἀγαθὸν nr. 7. δίκαιος nr. 3. γνώμη nr. 3. πιστὸς nr. 7. πίστις nr. 4. πεῖρα nr. 3. χάρις nr. 1. b. ¶ 32) Participium λαβὼν additur interdum ornatus causa, et verti potest *quibus acceptis, quo accepto,* vt Π. 7, 3, 4. λαβοῦσα τοῖσδε ἐπικόσμει αὐτόν. 8, 3, 3. φέρε λαβὼν χιτῶνας. §. 4. ὁ μὲν δὴ ἔφερε λαβών. Α. 2, 6, 3. Αγ. 8, 7. Ε. 3, 4, 25. Ο. 8, 9. Sic de eo, cui conceditur aliquid, Π. 1, 4, 10. ταῦτα λαβὼν διαδίδου. Sed Π. 1, 4, 11. λαβὼν ἐδίδου. Saepe verti potest ¶ a) *cum, assumtis* etc. v. passim supra. Π. 1, 4, 13. ἀποδρῶ, λαβὼν τοὺς ἐμοὺς ἡλικιώτας, ἐπὶ θήραν. §. 20. λαβὼν τῶν ἐῤῥωμένων ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν, scil. τινάς, *secum sumtis.* 2, 4, 12. 18. 3, 2, 1. λαβὼν τῶν ἱππέων τοὺς κρατίστους. Cod. Guelf. ἀναλαβὼν, quod placet. 5, 3, 1. 7, 3, 2. λαβὼν χιλίους ἱππέας ἤλαυνεν. Α. 1, 2, 1. παραγγέλλει τῷ Κλεάρχῳ, λαβόντι ἥκειν ὅσον ἦν αὐτῷ στράτευμα. 1, 5, 7. ἔταξε Γλοῦν καὶ Πίγρητα, λαβόντας τοῦ βαρβαρικοῦ στρατοῦ (scil. μέρος) συνεκβιβάζειν τὰς ἁμάξας. 3, 4, 24. 7, 4, 4. Sic Π. 2, 4, 17. rectius legitur λαβὼν, quam λάβε. Deest enim copula. Refertur etiam ad bestias, Κ. 10, 7. λαβόντας τὴν κύνα — δῆσαι ἄποθεν ἀπὸ τῆς εὐνῆς. et ad res inanimatas, Κ. 8, 2. λαβόντα τὰ δίκτυα — πρὸς τὰ ὄρη παριέναι. 9, 4. Cf. nr. 25. ¶ b) *in.* Α. 5, 4, 5. οἱ δὲ λαβόντες τὰ πλοῖα ἀπέπλευσαν. ¶ 33) Permutatur cum λαγχάνειν. v. λαγχ. n. 1. c. ἐντυγχάνειν, v. ἐντυγχ. nr. 4. c. ἐπιλαμβάνεσθαι, v. ibi nr. 4. c. καταλαμβάνειν, v. ibi nr. 3. et 5. c. ἀναλαμβάνειν, v. supra nr. 5.

nr. 5. 32. a. c. *βάλλειν*, v. ſupra nr. 25. c. *λανθάνειν*, v. ſupra nr. 21. c. *λείπειν*, v. *λείπεσθαι* et ſupra nr. 20. c. *συλλαμβάνειν*, v. ſupra nr. 15. c. *ὑπολαμβάνειν*, v. ſupra nr. 28. c. *ἀπολαμβάνειν*. v. ibi nr. 4.

λαμβάνεσθαι, ¶ 1) *accipere*. Π. 1, 6, 11. *ἃ νῦν λήψονται οἱ ϛρατιῶται*. ¶ 2) *nanciſci*. Π. 8, 4, 8. *μᾶλλόν με τῆς θυγατρὸς μνηϛῆρα λήψεται*. Σ. 4, 32. 33. ¶ 8) *conſequi, acquirere*. A. 1, 7. 8. *οὐκ ἀμαχεὶ ταῦτα ἐγὼ λήψομαι*. Cf. *ἀμαχεί*. ¶ 4) *furando accipere*. Λ. 2, 8. *τὸν μέλλοντά τι λήψεσθαι*. Paulo ante erat: *τὸν μέλλοντα κλωπεύειν*. ¶ 5) *expugnare*. A. 4, 7, 2. *ληψόμεθα τὸ χωρίον*. ¶ 6) *prehendere*. c. gen. rei et acc. perſ. A. 1, 6, 10. *ἐλάβοντο τῆς ζώνης τὸν Ὀρόντην ἐπὶ θανάτῳ*. Scil. cum rex aliquos capite plecti iubebat, hi zona prehenſi lictoribus tradi ſolebant, a quibus protinus ad ſupplicium rapiebantur. v. Diodor. Sic. 67, 30. p. 510. ibique Weſſeling. Intell. *ἀχθησόμενον*, vel ſimile quid. All. *ἐπὶ θάνατον*. Cod. Pariſ. *ἔλαβον*. c. duplici gen. Π. 5, 5, 3. *λαβόμενος τῆς δεξιᾶς τοῦ Κυαξάρους*. 6, 1, 25. E. 4, 1, 17. c. gen. Iπ. 7, 1. *τῶν τριχῶν παρὰ τὰ ὦτα λαβόμενος*. ¶ 7) *capere venando*. Aπ. 2, 1, 18. *οἱ τὰ θηρία θηρῶντες, ἐλπίδι τοῦ λήψεσθαι ἡδέως μοχθοῦσι*. ¶ 8) *deprehendere*. A. 5, 6, 20. *ἠπείλουν αὐτῷ, εἰ λήψονται ἀποδιδράσκοντα*. ¶ 9) *offendere, inuenire*. A. 7, 2, 7. *εἰ δέ τινα ὑμῶν λήψομαι, ἐν τῇ θαλάττῃ καταδύσω*. E. 5, 4, 7. *εἰ δὲ λήψοιντο τὴν θύραν ἀνεῳγμένην*. 7, 5, 6. ¶ 10) *quaeſtum facere, lucrari*. Πo. 3, 10. *πλείονα λήψονται, ἢ ὅσα ἂν εἰσενέγκωσιν*.

¶ *λαμπὰς*, *certamen quod fit currendo cum lampadibus, ita vt faces non exſtinguantur*. Heſych: *λαμπάς· λαμπάδος ἀγών*. Suid. in h. v. *τρεῖς ἄγουσιν ἑορτὰς Ἀθηναῖοι λαμπάδος· Παναθηναίοις, Ἡφαιϛείοις, καὶ Προμηθείοις*. Cf. Poll. 8, 90. Harpocrat. in v. *λαμπὰς*, Suid. in h. v. et in v. *Κεραμεικὸς*, et Meurſ. in Graecia feriata in v. *λαμπ.* et de populis Att. in v *Κεραμεικός*. Πo. 4, 5 *τροφὴν ἀπολαμβάνουν πλείω ἢ ἐν ταῖς λαμπ γυμνασιαρχούμενοι*. Poſſi h. l. tantum exercitia

rum intelligi, qui ſe in currendo cum facibus exercebant, vt in feſtis edere poſſent artis ſpecimina.

λάμπειν et **λάμπεσθαι**, *lucere, coruſcare.* Απ. 4, 7, 7. *λίθος ἐν πυρὶ ὢν οὔτε λάμπει.* Α. 3, 1, 9. *σκηπτὸς πεσεῖν — καὶ ἐκ τούτου λάμπεσθαι πᾶσαν (οἰκίαν) — κύκλῳ ἐδόκει λάμπεσθαι τὸ πῦρ.*

Λαμπροκλῆς, *Lamprocles.* Απ. 2. 2. Socratis filius, matri iratus a patre placatur.

λαμπρὸς, ¶ 1) *micans, fulgens.* Heſych: *λαμπρόν· τηλαυγές.* Απ. 4, 7, 7. *ἥλιος — πάντων λαμπρότερος.* Σ. 7, 4. *ὁ λύχνος — διὰ τὸ λαμπρὰν φλόγα ἔχειν. — χαλκεῖον λαμπρόν.* Sic de oculis, K. 4, 1. canes habeant *ὄμματα λαμπρά.* Poll. 5, 57. pro eo habet: *στίλβοντα, λάμπουσαι αἱ κόραι, πυρώδες τὸ βλέμμα.* ¶ 2) *clarus, liquidus.* E. 5, 3, 19. *τῶν λαμπρῶν — ὑδάτων.* ¶ 3) *ſplendidus, magnificus.* Π. 2, 4, 4. *ἐγὼ ἐβουλόμην σε ὡς λαμπρότατον φανῆναι.* Mox eſt *μεγαλοπρεπέστατον.* Σ. 1, 4. Ιπρ. 1, 11. *τὰ ἐν ἱππικῇ λαμπρά.* ¶ 4) *ſpectabilis, elegans.* Ιπ. 11, 1. *μετεώρῳ καὶ λαμπρῷ ἵππῳ.* §. 6. equum oportet *ἔχοντα πάντα τὰ κάλλιστα καὶ λαμπρότατα ἐπιδείκνυσθαι,* *qui omnia pulcherrima habet, ea etiam ſplendidiſſima ſ. elegantiſſima exhibere.* Sed Camerar: *compoſitum ad venuſtatem et ſplendorem maximum.* §. 10. *οὐ — ὅπως αὐτὸς* (dux) *μόνος λαμπρὸς ἔσται, ἀλλὰ — ὅπως ὅλον τὸ ἑπόμενον ἀξιοθέατον.* §. 11. ¶ 5) *illuſtris.* Π. 1, 4, 17. *λαμπρότερον τὸ ἔργον τῆς θήρας,* ſi in hoſtili, quam ſi in ſuo agro venatio inſtituitur. Ιερ. 8, 6. *τὰ καλὰ λαμπρότερα ἀναφαίνειν.* Σ. 8, 43. *ἡ ἀνδραγαθία λαμπροτέραν τὴν εὔκλειαν συμπαρέχεται.* ¶ 6) *celeber, clarus.* K. 1, 13. *Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης λαμπροὶ καθ' ἓν ἕκαστον.* Inprimis de militibus, E. 3, 1, 10. *δῶρα ἐδίδου, ὥστε λαμπρότατον τὸ ξενικὸν κατεσκευάσατο.* Margg. *καμπρότατα.* 5, 3, 22. ¶ 7) *glorioſus.* De rebus bello geſtis, Π. 5, 4, 8. *οὐ μετέχε τῆς διώξεως, βουλόμενος δὲ καὶ αὐτὸς λαμπρόν τι ποιῆσαι.* E. 4, 1, 10. 5, 2, 19. it. de omnibus virtutibus, A 7, 7, 24. ¶ 8) *laetus, hilaris.* Heſych: *λαμπρόν· φαιδρόν.* E. 4, 5, 5. *λαμπροὶ καὶ ἀγαλ-*

ὁμένοι τῷ πάθει. ¶ 9) ...on obscurus, facilis ...nuentu. K. 5, 5. τὸ ἔαρ — παρέχει τὰ ἴχνη λαμπρά. 6, 22. ¶ 10) λαμπρὸν τρόπαιον v. in τρόπαιον.

λαμπρότης, *splendor*, *elegantia*. 1) armorum, A. 1, 2, 18. τὴν λαμπρότητα καὶ τὴν τάξιν τοῦ στρατεύματος. Ιερ. 1, 22. 2) incessus, Ιπ. 11, 9. equus ἐπιδεικνύηται τὴν λαμπρότητα.

λαμπρύνειν, ¶ 1) *nitidum s. lucidum facere, polire.* A. 11, 3. χαλκῆν ἀσπίδα — καὶ γὰρ τάχιστα λαμπρύνεται, *politur, nitescit.* ¶ 2) *elegantem reddere, elegantiam conciliare.* Ιπ. 10, 1. μυωπίζειν τε καὶ μαστιγοῦν τὸν ἵππον, ἃ οἱ πολλοὶ ποιοῦντες λαμπρύνειν οἴονται. Male Leuncl. *splendorem quendam prae se ferunt.* Thom. Mag: ἀγάλλω κάλλιον ἢ λαμπρύνω. v. ibi interpp.

λαμπρύνεσθαι, *polire.* Λ. 13, 8. τὰ ὅπλα λαμπρύνεσθαι προαγορεύεται. E. 7, 5, 20.

λαμπρῶς, ¶ 1) *splendide, magnifice.* Π. 2, 4, 1. βούλεταί σε ὡς εὐκοσμότατα καὶ λαμπρότατα προσελθεῖν. ¶ 2) *aperte, non insidiose.* Phauorin: λαμπρῶς λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ περιφανῶς — καὶ ἀντὶ τοῦ φανερῶς (Cf. Suid.) καὶ ἐναργῶς. — καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπιτηδείως etc. K. 4, 5. μεταθείτωσαν ταχὺ καὶ λαμπρῶς.

λαμπτήρ, ¶ 1) *lucerna.* Σ. 5, 2. λαμπτῆρα ἐγγὺς προσενεγκάτω in conuiuio. §. 9. nominatur λύχνος. Poll. 6, 103. λυχνοῦχος, ὁ νῦν φανός. φανὸς δὲ καὶ λαμπάς, καὶ λαμπτήρ, καὶ δᾷδες. 10, 116. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ λαμπτὴρ ὁ λυχνοῦχος. Cf. Timaeus lex. Platon. Hesych. in h. v. et in v. φανός, Thom. Mag. in v. λυχνοῦχος, et Valckenar. ad Ammon. p. 147. ¶ 2) *fax.* E. 5, 1, 8. naues ἐπηκολούθει κατὰ τὸν λαμπτῆρα, *ad lumen facium*, quae erant in nau hostium praecedente.

λαμυρῶς, *facunde, co piose.* Thom. Mag: λ μυρία, ἡ εὐτραπελία. 8, 24. εἰ δὲ λαμυρώτερ λέγω. Potest etiam verti *berius, impudenti audacius.* Phrynich. 128. λαμυρός. οἱ νῦν τὸν ἐπίχαριν τῷ ὀνόματι μαίνουσιν· οἱ δ' ἀρχαῖ ἰταμὸν καὶ ἀναιδῆ. Lam

Λαμψακηνοί, Lamps *ceni.* A. 7, 8, 2.

Λάμψακος, Lamps Mysiae vrbs. v. Wa Th

Thucyd. 6, 59. A. 7, 8, 3. ἐν Λαμψάκῳ Xenophon equum suum vendit. E. 1, 2, 9. 10. Athenienses eam habent et muniunt. 2, 1, 12, 13. Lysander eam capit. Cf. §. 19. 20. 2, 2, 1. 3, 3, 5. E. 2, 1, 19. est Ἀβαρνίς, ἡ Λαμψάκου ἄκρα.

λανθάνειν ¶ 1) *latere, non innotescere.* Π. 1, 6, 19. p. 3. οὐ λανθάνει, ὅ τι ἂν ποιοίη. A. 7, 7, 13. Ay. 5, 6. c. ὅπως, O. 9, 8. ἧττον λανθάνει ἴπω; — ἐκβήσεται, *minus ignoratur.* Iπ. 3. 2. c. particip. Π. 5, 3, 5. ὅπως λάθῃ φίλος ὢν ἡμῖν, *ne innotescat; eum nobis amicum esse.* 8, 2, 2, ἐνθυμούμενος ὅτι οὐχὶ λανθάνοι χαρίζεσθαι βουλόμενος. Haec lectio, quam Zeun. amplectitur, efficit hunc sensum: *sibi non ignotam esse voluntatem eius, qui velit gratificari.* All. λανθάνοιεν βουλόμενοι. ¶ 2) *non animaduerti, clam et inscius aliis agere.* Opponitur βιάζεσθαι, Π. 3, 1, 11. ἃ ᾤηθη χρῆναι λαθεῖν, ἢ φωρᾶσαι, ἢ ἐπιβιάσασθαι — ἃ ᾠήθης λαθεῖν χρῆναι, οὕτως σὲ οἶδε λαθόντα. Cf. φθάνειν nr. 1. E. 6, 1. 4. p. 363. Aπ. 4, 4, 21. διαφεύγουσι τὸ δίκην διδόναι, οἱ μὲν λανθάνοντες (*quod clam patrant scelera, non sinunt in lucem proferri*), οἱ δὲ βιαζόμενοι. Π. 6, 4, 2. λανθάνειν μὲν ἐπειρᾶτο, ἐλείβετο δὲ αὐτῇ τὰ δάκρυα, *dissimulare s. reprimere lacrymas.* A. 4, 1, 4. ἐμβολὴν ὧδε ποιοῦνται, λαθεῖν πειρώμενοι. 4, 2, 2. ὡς λάθοιεν, *ne animaduerterentur.* 4, 6, 8. κλέψαι τι λαθόντας, *clam.* §. 11. 6, 1, 11. εἴ τι δέοι λανθάνειν. 7, 2, 10. E. 5, 4, 21. ὥστε λαθεῖν, *ne illi sentirent.* 6, 4, 25. τῷ λαθεῖν πιστεύοντες, *discessui nocturno clandestino.* 7, 3, 6 Iππ. 4, 14. λαθόντα ἐλθεῖν, *clam.* c. particip Π. 3, 1, 11. εἴργασαι αὐτῷ ἔλαθες προκατασκευάσας, *effecisti priusquam ipse sentiret.* 8, 1, 14. λαθεῖν ἐστι καὶ ὑποτιθεμένους τι, *clam aliquid supponere possunt.* A. 1, 1. 9. τρεφόμενον ἐλάνθανεν αὐτῷ τὸ στράτευμα, *clam et nemine sentiente alebatur ab eo.* Sic §. 10. 4, 2, 5. E. 1, 3, 13. 6, 2, 17. 6, 5, 17. Iππ. 8, 25. Participio omisso, sed e praecedentibus supplendo, Π. 2, 3, 5. p. 119. ἔπαιον — πᾶν ὅ τι δυναίμην λανθάνειν. Intell. παίων Marg. Steph.

Steph. λανθάνων. c. acc.
perf. Π. 6, 4, 4. λαθοῦσα
αὐτὸν συνεφείπετο, eo in-
ſcio. A. 1, 3. 17. λαθὼν
αὐτὸν ἀπελθεῖν. All. λα-
θεῖν αὐτὸν ἀπελθών. 5,
3, 1. E. 3, 5, 12. Addi-
tur acc. particip. pro inf.
Π. 7, 4, 2. λαθεῖν ἔφη
δεῖν τοὺς ἐναντίους, φίλους
σφᾶς γενομένους, hoſti-
bus non innoteſcere o-
portere amicitiam cum
ipſis initam. Item no-
minatiuus participii, c.
dat. particip. dicit Zeuni-
us legi Aθ. 2, 2. εἰ οἷόν
τε. λαθεῖν συνελθοῦσιν εἰς
ταυτὸ τοῖς νησιώταις εἰς μί-
αν νῆσον, eamque in rem
laudat locum Ariſtoph.
Eccleſ. 26. Sed ibi pen-
dent datiui a formula ἦν
χαλεπόν, vt in loco
Xenophontis a verbis οἷόν
τε. ¶ 3) ignorare, non
animaduertere. c. acc.
illius, qui ignorat, vt
Lat. fugit me. In qua
formula ſaepe additur
nominatiuus participii,
ſiue ſit eiusdem illius
qui ignorat, ſiue alius.
Aπ. 2, 1, 13. ἢ λανθάνου-
σι σε οἱ τέμνοντες, num
tu ignoras. O. 11, 25.
Iπ. 3, 1. μὴ λαθέτω αὐ-
τὸν τίς ἡλικία, ne is ig-
noret. c. particip. vt pau-
lo ante diximus, A. 6, 3,
13. ἔλαθον αὐτοὺς ἐπὶ τῷ
λόφῳ γενόμενοι, peruene-

rant in collem, prius-
quam ſe eo perueniſſe
animaduertiſſent. Λ. 7,
5. E. 5, 4, 28. μὴ λάθῃ
αὐτὸν ὁ πατὴρ ἐξελθών.
Aπ. 3, 5, 23. per λιτό-
τητα· ὅπως μὴ λάθῃς σε-
αυτὸν ἀγνοῶν, vt ſcias te
ignorare. 3, 6, 13. Iπ.
9, 3. λανθάνει αὐτὸν ὁ ἵπ-
πος ἀφικνούμενος. Item
acc. particip. eiusdem
perſ. Aπ. 4, 3, 9. ſol pau-
latim accedit et recedit,
ὥστε λανθάνειν ἡμᾶς εἰς ἑ-
κάτερα τὰ ἰσχυρότατα κα-
θισαμένους, ita vt no
neſciamus, ſ. non ſentia
mus, nos eſſe, quomo
iam ſimus, in ſumm
aeſtate et hieme. c.
Π. 5, 2, 15. p. 287.
λανθανέτω σε μηδὲ το
ὅτι ἔξεστιν ἰδεῖν. 6, 1, 9.
3, 3. Aπ. 3, 5, 24. οὐ
θάνεις με ὅτι οὐδ' οἶδ
— λέγεις, probe ſci
O. 1, 19. ὅτι πονηρ
εἰσὶ οὐδέ σε λανθα
tu quoque non ig
Σ. 3, 13. ¶ 4)
dentem eſſe. Aπ
34. ὅπως μὴ δι' ἀπ
θω τι παρανομήσα
δι' ἄγν. videntur
dundare. Iπρ. 4
28. v. omnino
5) In var. lect.
tur c. λαμβάν
21. it. c.
μανθ. nr.

λαοὶ, *milites gregarii.* Απ. 1, 2, 58. ex Homero.

λαπάρας, v. λαγαρὸς n. 2.

Λάρισσα, *Larissa.* ¶ 1) Aeolidos vel Troados. Strabo 9, p. 672. pluribus Larissis commemoratis habet etiam Λάρισσαν Φρικωνίου τὴν περὶ τὴν Κύμην. v. supra Κυλλήνη. Π. 7, 1, 21. est in iis vrbibus, quae a Cyro donantur Aegyptiis, ideo vocatae τῶν Αἰγυπτίων. Ε. 3, 1, 5. Λάρισσαν τὴν Αἰγυπτίαν καλουμένην. §. 10, 13. maritima dicitur et distinguitur ab Aeolicis ciuitatibus. ¶ 2) Asiae alia, prope flumen Tigrim, quam Bochartus (Phaleg 4, 22. p. 291. sq.) putabat eandem esse, quae Gen. 10, 12. dicitur Resen. Α. 3, 4, 4. 5. ¶ 3) Graeca in Elide. Ε. 3, 2, 17. ἐνέβαλε — ἐς τὴν Ἠλείαν κατὰ Λάρισσαν, qui est fluuius inter Achaiam et Eleam regionem, quod recepit Schneiderus ob locum Plutarchi in Philopoem. c. 7. ¶ 4) Thessaliae. Steph. Byz: Λάρισσα, πόλις πρώτη Θεσσαλίας, ἡ πρὸς τῷ Πηνειῷ, ἣν Ἀκρίσιος ἔκτισε καὶ ὁ πολίτης Λαρισσαῖος καὶ Λαρισσεύς. Ε. 6, 4, 33. 34.

Λαρισσαῖοι, *ciues Larissae.* ¶ 1) in Troade, Ε. 3, 1, 5. a Thimbrone obsessi. ¶ 2) in Thessalia, Αγ. 2, 2. Λαρισσαῖοι — καὶ πάντες δὲ Θετταλοί, Ε. 4, 3, 2. 2, 3, 3. τῶν Θετταλῶν Λαρισσαίους.

Λάρισσος, *Larissus.* v. Λάρισσα nr. 3.

Λάσιος, ¶ 1) *hirsutus, villosus.* Hesych: λάσιοι· πολύτριχοι, δασεῖς. Ιπ. 2, 4. ὧν ψηλαφωμένων ὁ ἵππος μάλιστα ἥδεται. ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ λασιώτατα. Κ. 8, 8. ¶ 2) *syluis densus* s. *horridus, fruticibus et arboribus consitus.* Π. 1, 4, 16. ἐκ τῶν λασίων τὰ θηρία ἐξελᾷν εἰς τὰ ἐργάσιμα καὶ εὐήλατα. Α. 5, 3, 1. ἔμενεν ἐν λασίῳ χωρίῳ. 6, 4, 19. διὰ τῶν λασίων. v. Suid. et Hesych. et Etym. M. §. 20. λάσια ἦν τὰ χωρία. Alt. δασέα. Ε. 2, 4, 3. 4, 2, 12. Κ 10, 5. oppon. μαλακὰ χωρία.

Λασίων, *Lasion.* Ε. 3, 2, 21. Eleenses in pace cum Lacedaemoniis iubentur hanc ciuitatem liberam dimittere, quam alioquin Arcades sibi vindicabant. 7, 4, 12. Elei eam occupant. Vnde bellum inter eos et Arcades. v. omnino Wesseling. ad Diodor. Sic. 14, 17.

Λασιωνεῖς, *Lasionenses.* Ε. 4, 2, 9. adsunt Lacedae-

B 2 dae-

daemoniis in proelio ad Coroneam.

λατρεύειν (poet. Port.) 1) *feruire.* Π. 3, 1, 20. κἂν τῆς ψυχῆς πριαίμην ὥστε μήποτε λατρεῦσαι ταύτην. §. 23. eſt δουλεύειν. 2) *obtemperare.* c. dat. Αγ. 7, 2. φανερὸς ἦν τοῖς νόμοις λατρεύων.

λάφυρα, τά, *ſpolia, praeda.* Heſych. et Suid: λάφυρα· τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ἔτι ζώντων λαμβανόμενα. τὰ δὲ τεθνεώτων αὐτῶν, σκῦλα. Α. 6, 6, 22. ἔμειναν ἡμέρας ἑπτά, τὰ λάφυρα πωλοῦντες. Cod. Pariſ. λαφυροπωλοῦντες. Αγ. 4, 6. Ε. 5, 1, 21.

λαφυροπωλεῖν, *ſpolia vendere*, v. λάφυρα.

λαφυροπώλης, *ſpoliorum venditor, ſector,* h. e. qui vniuerſam praedam ex hoſtibus captam emit, atque tum ſigillatim vendit. Α. 7, 7, 34. Αγ. 1, 18. ad quem locum v. Zeun. Λ. 13. 11. Ε. 4, 1, 11.

λάχος (poet. Port.), *pars, portio cuique obtingens.* Heſych. λάχος· μέρος. Timaeus lex. Platon. λάχος· κλῆρος. Suid. λάχος· μοῖρα. Α. 5, 3, 10. τῶν θυομένων λάχος καὶ τῶν θηρευομένων. Improprie de parte copiarum, Α. 6, 3, 1. ἦγεν ἕκαστος στρατηγὸς το αὐτοῦ λάχος. All. τὸν αὐτοῦ λόχον.

λεαίνειν, *comminuere.* Απ. 1, 4, 6. dicitur de dentibus molaribus. Magis proprie dicitur de mola. v. Poll. 7, 180.

Λεβάδεια, *Lebadia*, oppidum prope Chaeroneam. Vnde proelium, quod in Thucydide legitur ad Chaeroneam factum eſſe, Απ. 3, 5, 4. ἐν Λεβαδείᾳ γενέσθαι. v. Erneſt. ad h. l.

λέβης, *lebes, vas aeneum* Σ. 4, 46. ex Homero: αἴθωνας λέβητας. v. Poll. 9, 68. ibique Iungermann.

λέγειν, ¶ 1) *dicere.* Σ. 4, 1. ἐκ τούτου ἔλεξεν ὁ Σωκράτης etc. a) Iungitur cum φάναι per pleonaſmum. v. φάναι. Ο. 10. 2. ἐντεῦθεν δὴ λέγει ὁ Ἰσχόμαχος. ἐγὼ τοίνυν, ἔφη. Hic vtrumque verbum de vno poſita ſunt, tamquam ſynonyma. Sed interdum λέγειν eſt eius, cuius verba recitantur, φάναι autem loquentis, Ε. 3, 6. λέγειν καὶ περὶ τοῦ ἔφη αὐτόν. §. 7. Perr tatur fere vt ſynonym c. εἰπεῖν. v. ibi nr. 1 b) Sequente parti *dicere eo conſili* Π. 4, 2, 3. ταῦτα ἐ βουλόμενος αὐτοὺς σον φρονεῖν. Conl phel. cum verbis 6. τοῦτο δὲ ἔλεγ

ζων αὐτοὺς c) c. acc. abſoluto, Π. 2, 1, 2. p. 86. τὴν δύναμιν ἔλεξας πόση τις. p. 88. τὴν μάχην μοι λέξον ἥτις ἐςί. Σ. 4, 46. Cf. nr. 3. Simile quid eſt E. 5. 4, 1. πολλὰ ἄν τις ἔχοι ἄλλα λέγειν. ὡς θεοὶ οὔτε — ἀμελοῦσιν. Sic A. 6, 1, 15. αἰετὸν — καθήμενον ὥσπερ ὁ μάντις ἔλεγεν ὅτι μέγας οἰωνὸς εἴη. Hutch. mauult ὅνπερ pro ὥσπερ. d) c. variis praepoſitionibus. v. nr. 26. Sic. c. εἰς, Π. 8, 5, 12. εἰς τὸ μέσον λέγειν. v. μέσος nr. 3. e. A. 5, 6, 15. λέγειν εἰς ὑμᾶς καὶ πράττειν περὶ τούτων, *inter ſ. apud vos.* Απ. 1, 5, 1. λέγων εἰς τοιαύτην, *de hac.* 3, 6. 2. εἰς τὸ ἐθελῆσαι ἀκούειν τοιάδε λέξας, *vt vellet audire.* c. πρὸς, pro dat. Π. 1, 3, 12. ὁ Ἀςυάγης λέγει πρὸς τὸν Κῦρον. Απ. 4, 4, 5. Interdum eſt *pectus ſuum aperire, libere dicere,* vt Π. 1, 3, 12. ὅσα ἂν βούλῃ λέγων πρὸς ἐμέ. 6, 4, 5. p. 393. 8. 4, 9. Cf. nr. 11. Interdum eſt interrogantis, vt Π. 1, 4, 5. contra Απ. 3, 9, 12. εἰ δέ τις πρὸς ταῦτα λέγοι, ὅτι τῷ τυράννῳ ἔξεςι, eſt *reſpondeat, obiiciat.* Sic Π. 5, 1, 11. πρὸς ταῦτα ἔλεξεν (Margg. pro his omnibus habent εἶπεν), ἀλλ' ἐγὼ μὲν, ἔφη. Vbi ἔφη redundat. e) c. ὅτι, Π. 1, 2, 6. λέγουσιν ὅτι ἐπὶ τοῦτο ἔρχονται, *profitentur.* In ſententia indefinita, Π. 1, 3, 14. λέγων ὅτι — δέοι. 1, 4, 10. Sic 3, 2, 11. ἔλεγον, οὕτως ἂν εἴη. Hutch. et all. e codd. inſerunt ὅτι ante οὕτως. c. ὡς, Π. 1, 5, 3. λέγων ὡς μεγάλα εἴη. Απ. 1, 2, 9. 51. Απολ. 11. Cf. ὡς. f) c. λόγος. A. 7, 7, 29. τοὺς λόγους κατανόησον. ἤκουες γὰρ οὓς ἔλεγον. All. ἃ ἔλ. Cf. λόγος nr. 1. g) Dicitur de epiſtolis, E. 1, 1, 15. γράμματα — λέγοντα τάδε, *quarum haec erat ſententia.* 5, 1, 29. h) De eo, qui per legatos dici iubet, A. 7, 4, 3. ἀφιεὶς τῶν αἰχμαλώτων (ſcil. τινὰς) — ἔλεγεν. Cf. πέμπειν. it. transitu facto ab obliqua oratione ad rectam A. 1, 9, 14. Κῦρος ἔπεμπε — λέγων ὅτι οὔπω ἡδίονι οἴνῳ ἐπιτύχοι· τοῦτο οὖν σοι ἔπεμψε. In his poſtremis, quae ſunt verba nuncii, intell. ἔφη vel λέγει i) Iungitur c. ποιεῖν, Π. 6, 2, 2. ὅ τι ἂν λέγωσί τε καὶ ποιῶσιν. 8, 7, 3. p. 542. Απ. 1, 3. 1. 3, 6, 17. O. 12, 16. 2, 3. K. 12, 20. k) c. πράττειν, Π. 2, 3, 1. τοιαῦτα — καὶ ἐλέγετο καὶ ἐπράττ-

πράττετο ἐν τῇ σκηνῇ. 4, 6, 7. οἱ μὲν δὴ ταῦτα ἔπραξαν τε καὶ ἔλεξαν. ὁ δὲ Κῦρος etc, in quibus eſt formula connectendi, A. 5, 6, 15. v, lit. d. Et quomodo ſequentia exempla poſſint intelligi, diximus nr. 2, extr. vbi etiam de alio huius formulae vſu expoſitum eſt. Aπ. 2, 6, 14. ἡμᾶς ἀγαθοὺς δεῖ εἶναι λέγειν τε καλὰ καὶ πράττειν. O. 3. 13. Σ. 8, 23. et c. νοεῖν, Ιπρ. 1, 1, καὶ νοεῖν, καὶ λέγειν, καὶ πράττειν. K. 2, 1. l) Formula ὃ δὲ λέγεις, A. 5, 5, 10, plane ſic dicitur, vt Latina; *quod vero dicis*, Hutch, ita ſupplendam putat; κατ' ἐκεῖνο δὲ ὃ λέγεις. m) τί λέγεις eſt admirantis O. 4, 23. ſed Π, 6, 1, 3. indignantis et reprehendentis, τί δεῖ λέγειν ἔτι. Π. 1, 5, 7. p. 56. *ne plura*, 5, 2, 13. τί δεῖ λέγειν, *quomodo ſatis deſcribam*, 7, 1, 7. τί δεῖ λέγειν, *non eſt vt dicam*. Sic 6, 1, 6. τί ἂν λέγοιμεν. n) Paſſiuum c. nom. et inf. Π. 1, 2, 1. πατρὸς λέγεται ὁ Κῦρος γενέσθαι Καμβύσου. A. 1, 9, 10. κράτιστοι ὑπηρέται — Κύρῳ ἐλέχθησαν γενέσθαι. Aπ. 3, 5, 11. οἳ λέγονται πολὺ διενεγκεῖν. λέγονται γὰρ ἔφη. v. nr. 15. et ſaepius.

c. acc. et inf. Π. 1, 4, 25. τὸν Κῦρον λέγεται εἰπεῖν. §. 26. τοὺς λαβόντας λέγεται — ἀπενεγκεῖν. A. 1. 8, 4. E. 6, 4, 8. τὸν οἶνον προξύναι τι αὐτοὺς ἐλέγετο. Margg. ἔλεγον. §. 30. Aπ. 1, 2, 30. O. 12, 20. Aπολ. 15, 28. 29. c. neutro eſt ambiguum, Aπ. 2, 7, 14. λέγεται τὰ πρόβατα συγχωρῆσαι. c. acc. et εἰ, Π 2, 1, 2. p. 87. τοὺς Ἕλληνας — οὐδέν πω σαφὲς λέγεται, εἰ ἕπονται. Debebat eſſe οὐδέν π. σ. λ. εἰ οἱ Ἕλληνες ἕπονται. Promiſcue c. nom. et acc. Π. 1, 4, 26. Κῦρον λέγεται — ἀποχωρῆσαι — πολλ[...] δὲ διαδοῦναι Φασὶν αὐτὸν — δηλῶν. Debebat eſſe δηλοῦντα. v. Steph. ad h [...] 7, 2, 6. σοὶ λέγεται πάν[...] τεθεραπεῦσθαι ὁ Ἀπόλλω[...] καὶ σε πάντα ἐκείνῳ [...] θόμενον πράττειν. 8, 2, 9 [...] 1, 2, 12. Ἐπύαξα — [...] γετο Κύρῳ δοῦναι χρήμ[...] ἐλέγετο δὲ Κῦρον καὶ [...] γίνεσθαι τῇ Κιλίσσῃ. [...] 21. ἐλέγετο Συέννεσι[...] Συέννεσιο) εἶναι — [...] τοντα (all. φυλάττω[...] nom. et ὡς, Πο. [...] λέγοντό τινες, ὡς [...] κουσι. Cf. nr. 3. [...] *publice dicere*, [...] *cionari*, *eloqu*[...] *dicendo valere*, [...] *nem habere*. Aπ[...]

v. λαλεῖν· λέγειν, τὸ τεταγμένως προφέρεσθαι τὸν λόγον. Π. 1, 5, 7. p. 52. δεινοὶ λέγειν, *dicendo valentes*, — εὖ λέγοντες — λέγειν εὖ. De alia formulae εὖ λέγειν *notione* v. nr. 22. A. 5, 4, 2. ἔλεγε μὲν Ξενοφῶν, ἡρμήνευε δὲ Τιμησίθεος. 5, 7, 6. 7, 3, 6. ἐδίδοτε λέγειν τῷ βουλομένῳ. Αθ. 1, 2. §. 6. οὐδὲ λέγειν, οὐδὲ ἐκκλησιάζειν. §. 9. 2, 17. E. 1, 1, 22. λέγειν τε καὶ βουλεύειν τὰ κράτιστα. 1, 4, 8. 4, 1, 18. λεχθέντων καὶ ἄλλων τοιούτων. Απ. 3, 3, 11. 3, 7. 7. Sic in forma inuitandi, Π. 6, 1, 4. λεγέτω οὖν τις περὶ αὐτοῦ τούτου ᾗ γινώσκει. c. ἐν, Π. 1, 5, 6. ἔλεξεν ἐν αὐτοῖς τάδε, *ad eos congregatos*. Απολ. 20. ἐν ταῖς ἐκκλησίαις — τοῖς — τοῖς φρονιμώτατα λέγουσιν. etc. c. πράττειν, A. 3, 1, 31. ἐπαινῶ σε ἐφ' οἷς λέγεις τε καὶ πράττεις. 6, 6, 10 λέξουσιν ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ πράξουσιν. Αθ. 3, 13. Απ. 1, 2, 15. 3, 6. 16. 4, 2, 1. 4. 6. etc. c. νοεῖν, A. 5. 6, 15. λέγων καὶ νοῶν καὶ πράττων. In his est fere eius, qui reip. capessendae idoneus est. Sed iungitur etiam verbis πράττειν et νοεῖν ita, vt λέγειν in vniuersum sit *dicere* et *eleganter dicere*. v. nr. 1. *κ*. Cf. δεινὸς, ἱκανὸς, λεκτικὸς, μοχθηρῶς. ¶ 3) *tradere, communi omnium sermone ferre, celebrare, perhibere*. Π. 2, 1, 2. p. 87. Ἀρτάμαν λέγουσιν ἄγειν. c. acc. absoluto, Π. 7, 3, 1. τὴν γυναῖκα λέγουσιν ὡς κάθηται. etc. Imprimis passiuum, vt Π. 8, 6, 8. οἱ πολλάκις λεγόμενοι, ὅτι βασιλέως υἱὸς καταβαίνει, βασιλέως ἀδελφὸς etc. E. 3, 3, 2. ὁ ἀληθέστατος λεγόμενος χρόνος εἶναι, *tempus quod vulgo certissimum argumentum fertur*. 6, 4, 7. ὁ χρησμὸς ὁ λεγόμεος, *quod omnium ore celebratur*. Απ. 4, 2, 8. 33. O. 7, 40. οἱ εἰς τὸν τετρημένον πίθον ἀντλεῖν λεγόμενοι. 12, 20. ἡ τοῦ βαρβάρου λεγομένη ἀπόκρισις. 19, 14. 21, 12. Σ. 8, 29. Sic E. 6, 3, 9. τὸ λεγόμενον, *vt fama erat*. 6, 5, 35. τὸ πάλαι λεγόμενον, *quod futurum aliquando esse multi dudum dixerunt*. Sic E. 3, 2, 20. βουλόμενοι οἱ περὶ Ξενίαν τὸ λεγόμενον μεδίμνῳ ἀπομετρήσασθαι — ἀργύριον, *quod vulgo prouerbio dicitur*. Sed Kuhnius ad Pausan. 3, 8 et 5, 4. vult τὸν λεγόμενον, *qui dicitur*, vt referatur ad Xe-

Xeniam. v. Schneider. ad h. l. De formula λέγεται, *perhibetur, fertur*, v. nr. 1. n. ¶ 4) *differere*. Απ. 1, 1, 10. ἔλεγε μὲν ὡς τὸ πολὺ, τοῖς δὲ βουλομένοις ἐξῆν ἀκούειν. Σ. 8, 24. c. περὶ, Απ. 1, 1, 13. τοὺς μέγιστον Φρονοῦντας ἐπὶ τῷ περὶ τούτων λέγειν. Ο. 6, 1. Κ. 12. 14. λέγειν περὶ τῶν δικαίων, καὶ ἀκούειν. Interdum verti poteſt ¶ 5) *docere*, vt Σ. 4, 13. τὸν ἀνδρεῖον κινδυνεύοντα, τὸν δὲ σοφὸν λέγοντα. ¶ 6) *loqui*. Π. 1, 4, 12. οὐδὲ λέγειν οἷός τ' εἰμὶ, οὐδ' ἀναβλέπειν πρὸς τὸν πάππον. Σ. 6, 2. oppon. σιωπᾶν. 7, 1. Sic Π. 1, 3, 5. Leuncl. et Welſ. edidere: τίνι σὺ τεκμαιρόμενος. Sed all. addunt ταῦτα. Λ. 2, 1. et Σ. 6, 4. et Απολ. 16. τὰ λεγόμενα ſunt *verba vitae communis, ſermo quotidianus*. Prorſus ſic eſt ap. Plat. in Protagora T. 1. p. 325. C. ἔπε δὰν θᾶττον συνίῃ τις τὰ λεγόμενα. ¶ 7) *commemorare, narrare*. a) Π. 1, 4, 12. πονηρόν λέγεις τὸ πρᾶγμα. Απ. 2, 1, 1. τοῦτο — λέγεις δεινὸν πάλαισμα, *hoc, quod dicis, eſt* ſ. *eam vim habet*. 3. 6, 13. λέγεις παμμέγεθες πρᾶγμα. Saepe apud Latinos ſic dicitur *narras*. b) Π. 3, 1, 23. ἐπεὶ δ' ἦλθον οἴκαδε, ἔλεγον τοῦ Κύρου ὁ μέν τις τὴν σοφίαν, ὁ δὲ τὴν καρτερίαν etc. 4, 5, 9. ἐν πᾶσι τὴν ὀργὴν αὐτοῦ — ἔλεγε 6, 1, 19. παρακαταθήκην ὀνομάζων τὴν γυναῖκα, ἀσέβειάν τε αὐτοῦ λέγων, ἀδικίαν τε καὶ ἀκράτειαν. Poſſit etiam h. l. verti *demonſtrans*. §. 24. λέγει τοῦ Κύρου τὴν ὁσιότητα καὶ τὴν σωφροσύνην etc. Α. 3, 1, 17. ἤρχετο λέγειν τὰς ἀπορίας. 3, 2, 4. τὴν βαρβάρων ἐπιορκίαν λέγει Κλεάνωρ, h. e. ἔλεξεν, quod eſt §. 3. E. 4, 4, 8. οἵαπερ ἐλεγέτην. 4, 5, 7. λέγει τὸ τῆς μόρας πάθος. Antea erat ἀγέλλει. Απ. 1, 4, 2. λέξω ἃ ποτε ἤκουσα. Α. 2, 1, 12. ἀνάγκη λέγεσθαι ἐν τῇ Ἑλλάδι, ὅ τι ἂν συμβουλεύσῃς. Poſſit explicari *praedicari*. Vir doctus in Obſ. miſc. Vol. VI. p. 400 explicat *legi*. c) Α. 7, 6, 6. λεγέτην, ὅτι δοκεῖ etc. l
2, 2, 2. ἐλέγετο ἡ ξυμφορ
4, 3, 6. it. praeceder
ὡς, Πο. 3, 1. ὡς ἐμπε
σθαι ἡδίστη ἡ πόλις —
ταῦτα λέξω. Verti
h. l. poſſit *demon*
¶ 8) *praedicare*,
re. Π. 1, 3, 9. λέγ
ἑαυτοῦ ῥώμην. Απ

8. μέγα λέγεις ἀγαθὸν εὑρηκέναι. ¶ 9) *laudare*. Π. 1, 4, 24. τὸν Κῦρον οὐκ ἔχων ὅ τι χρὴ λέγειν. Vertunt *quid de Cyro diceret*, np. in laudem. Απ. 4, 6, 13. σοφώτερον φάσκων εἶναι, ὃν αὐτὸς λέγοι. §. 14. eſt: ὃν σὺ ἐπαινεῖς ¶ 10) *oſtendere, demonſtrare, declarare, explicare*. c. opt. Π. 1, 4, 8. ἔλεγον εἰς οἷον κίνδυνον ἔλθοι. Α. 7, 2, 19. τί ἂν σὺ δύναιο, — λέξον. c. indic. Ε. 4, 1, 3. λέξον μοι, ποίου γένους ἐστίν. Απ. 3, 3, 3. λέξον ἡμῖν, ὅπως διανοῇ ¶ 11) *indicare, deferre*. Ε. 3, 3, 11. ὡμολόγει πάντα, καὶ τοὺς ξυνειδότας ἔλεγε. c. πρὸς, Α. 1, 5, 11. πρὸς τὸ ἑαυτοῦ στράτευμα ἔλεγεν, np. quae feciſſet Clearchus. 2, 5, 4. λέξω τοὺς πρὸς ἐμὲ λέγοντας, ὡς σὺ ἐπιβουλεύεις ἐμοί. Sic de eo, qui alteri clandeſtina aperit Ε. 4, 1, 10. ¶ 12) *nominare*. Α. 1, 8, 7. ἅρματα — τὰ δρεπανηφόρα λεγόμενα. Cod. Par. καλούμενα. Sic fere inuidioſe Ε. 6, 3, 5. οἱ λεγόμενοι αὐτονόμοι εἶναι, *die ſo genannten*. ¶ 13) *cenſere, ſententiam dicere*. Π. 6, 2, 9. ἐγὼ μὲν οὕτω λέγω. εἰ δέ τις ἄλλως πως γιγνώσκει — διδασκέτω. Α. 2, 1, 14. ταῦτα μὲν δὴ σὺ λέγεις *ſuades*. 8, 1, 17. ὅτι φλυαροίη, ὅστις λέγοι. 2, 1, 11. ἄλλος ἄλλα λέγει· σὺ δὲ τί λέγεις; v. Hutch. p. 120. 7, 3, 6. ἔλεγον πολλοὶ κατὰ ταυτά. 7, 7, 10. Ε. 3, 5, 8. p. 184. Cf. n. 2. et 18 c. πρὸς, Α. 7, 7, 9. εἴ τι σὺ ἔχεις πρὸς ἡμᾶς λέγειν, *nobiscum tractare* ¶ 14) *putare*. De computante. Π. 2, 1, 2. p. 88. enumeratis antea ſingulis partibus reſpondetur: πολεμίους λέγεις ἐξακισμυρίους εἶναι — λέγεις ἱππέας ἡμῖν εἶναι μεῖον ἢ etc. ¶ 15) *intelligere, exiſtimare*. De iis, quae indicant, quomodo verba, quae obſcuritatem habere videntur, interpretanda ſint, vt φράζειν. v. ibi nr. 6. Σ. 8, 30 τοῦτο λέγει, *hoc eſt*. Sed Π. 1, 6, 15. λέγεις σὺ, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, — στρατηγοῦ ἀργοῦ οὐδὲν ὄφελος εἶναι. §. 19. p. 71. λέγεις σὺ — λέγω γὰρ οὖν, ἔφη. p. 73. λέγεις σὺ — λέγω γὰρ οὖν, ἔφη. Sic ſaepe in reſpondendo: *hoc ipſum intelligo, recte*. Simili modo Απ. 3, 4, 6. λέγεις σὺ, ὡς — λέγω ἔγωγ', ὡς etc. it. 3, 5, 11. λέγονται γὰρ, ἔφη, *recte, ita dicuntur*. Sed addito καὶ, §. 10. ἆρα λέγεις — λέ-

λέγω γὰρ καὶ etc. *immo vero intelligo etiam.* Π. 5. 1, 10. τοῦτο οὖν λέγεις, ὡς — *putasne.* Απ. 2, 6, 7. 12. 14. 3, 3, 11. 3, 8, 7. 4, 2, 18. Ο. 1, 12. 3, 6, 17, 1. Sic τοῦτο λέγω, Ο. 17. 8. *hoc volo*, it. c. ὡς. Π. 5, 4, 10. p. 312. καὶ οὐχὶ τοῦτ' ἔφη, λέγω ὡς οὐ δεῖ ἰέναι. Sic οὐ λέγω, *hoc non propterea dico, non hoc intelligo*, Απ. 1, 2, 59. Ιπ. 8, 16. Referri huc poteſt Π. 4, 5, 14. p. 250. ὅτι χρυσίον εἴη παρὰ σφίσιν ἐπὶ ἡμῶν, δασμοὺς τινας λέγοντες, *intelligentes aurum, quod recipiendis tributis haberent*, Cf. tamen δασμός. Ο. 12, 7. ¶ 16) *promittere.* Π. 4, 4, 3, τοῖς μὲν κομίζουσιν ἔσαι εἰρήνη, καὶ ἃ λέγομεν, ἀδόλως. Α. 7, 7, 15. c. praeſ. et ἄν, Ε. 4, 1, 7. λέγει — πᾶν ποιεῖν ἂν ἡδέως. it. c. praeſenti ſine ἄν, Α. 7, 6, 11. πάντες ἐλέγετε σὺν Σεύθῃ ἰέναι. ¶ 17) *poſtulare.* Ε. 2, 2, 10. ὁπότε ἔμελλον ὅ τι τις λέγοι, ὁμολογήσειν. ¶ 18) *iubere.* Α. 6, 6, 10. ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν, ὥσπερ Ξενοφῶν λέγει, παρασχήσω κρίναντι. c. inf. Π. 4, 1, 10. λέγε τὸν θέλοντα ἰέναι. Α. 1, 3, 8. ὁ δὲ — πέμπων — ἔλεγε θαῤῥεῖν. Ε. 4, 3, 1. προσαπαγγέλλειν λέγω. Ita Mor. et Schneider. In Welſ. aliisque eſt κελεύω. c. dat. et inf. Α. 7, 1, 25. ἔλεγον Κυρατάδῃ μὴ θύειν, *vetabant.* Similiter omisſum δεῖν intelligendum eſt, Α. 5, 7, 19. πάντες ἔλεγον τοὺς ἄρξαντας δοῦναι δίκην. 6, 1, 16. ¶ 19) τὰ λεχθέντα, Ε. 3, 2, 15. *de quibus inter ipſos conueniſſet.* ¶ 20) λέγουσι δέ τινες eſt formula obiectionis vel reſponſionis, Αθ. 3, 3. Κ. 12, 10. De alia eiusmodi formula v. nr. 1. d. ¶ 21) αὐτὸς τοῦτο λέγεις, *ita eſt.* v. Grot. ad Luc. 22, 70. et Wetſten. ad Matth. 26, 25. Απ. 3, 10, 15. vbi Erneſt. coniicit αὐτὸ τοῦτο λ. *illud ipſum dicis*, ſc. quod ego, quod res eſt. ¶ 22) καλῶς λέγεις, *recte*, eſt approbandi formula, Π. 1, 6, 16. 5, 5, 11. ἴσως τοι — καλῶς λέγεις, κἀγὼ ποιήσω ταῦτα. Margg. κἀγὼ οὕτω ποιήσω. Ε. 1, 5, 3. ὁ δὲ καλῶς ἔφη αὐτοὺς λέγειν, *probabiliter hoc dicere.* Απ. 2, 7, 11. οὕτω μοι δοκεῖς καλῶς λέγειν. 3, 3, 4. Ο. 1, 16. τὰ μὲν καλῶς ἔμοιγε δοκεῖ λέγεσθαι *recte disputatione po* 4, 2. 5, 18. 6, 1. Σ 5. Sic κάλλιστα λέγεις,

1, 6, 15. 2, 4, 12. 5, 1, 8. Saepe εὖ λέγειν eſt *probabiliter dicere, bene monere,* vt Π. 2, 1, 3. A. 5, 1, 3. E. 4, 2, 7. Aπ. 3, 9, 12. vbi etiam eſt ὀρθῶς λέγειν. vel *verbis bonis ſ. humanis et blandis vti,* Π. 2, 4, 8. εὖ τε λέγοντα καὶ εὖ ποιοῦντα παρορμᾷν. Aπ. 2, 3, 9. c. acc. Aπ. 2, 3, 8. εὖ λέγειν τὸν εὖ λέγοντα, καὶ εὖ ποιεῖν τὸν εὖ ποιοῦντα. vel *eleganter dicere.* v. nr. 2. Thom. Mag: εὖ λέγει, καὶ κακῶς λέγει, κρεῖττω ἢ εὐλογεῖ, καὶ κακολογεῖ. ¶ 23) κακῶς λέγειν, *male dicere.* Iερ. 1, 15. τοὺς λέγοντας κακῶς. Opp. τοὺς ἐπαινοῦντας. c. acc. Aϑ. 2, 18. κωμῳδεῖν καὶ κακῶς λέγειν τὸν δῆμον. Sic Aπ. 2, 2, 9. ὅταν — ἀλλήλους (Stob. ἀλλήλοις) τὰ ἔσχατα λέγωσιν, *omnibus conuiciis proſcindunt, grauiſſime minantur.* ¶ 24) λέγειν eſt a) de eo, qui cauſſam habet ad regem, eumque conuenire de re aliqua cupit, Π. 7, 5, 14. προσεδέχετο τὸν βουλόμενον λέγειν τι. ¶ b) *dicere aliquid probabile, verum, vim quandam habens, attentione dignum.* Π. 1, 4, 20. ἔδοξέ τι λέγειν τῷ 'Aσυάγει. (5, 4, 17. pro eo eſt ἄξια ἐπιμελείας λέγειν.) 2, 4, 11. Aπ. 2, 1, 12. ἴσως ἄν τι λέγοις. (A. 2, 5, 4. dicitur ἀληθῆ λέγειν.) Simile fere eſt ὀρθῶς λέγειν, Π. 2, 4, 5. νομίσας αὐτὸν ὀρθῶς λέγειν. 5, 4, 21. O. 16, 2. vbi λέγοντες, omiſſo εἰσὶ, eſt pro λέγουσι. Cf. ὀρθῶς nr. 1. Contra μηδὲν λέγειν, Π. 8, 3, 9. eſt *dicere rem nullius momenti.* Omnino v. τις nr. 29. ¶ 25) Connectendi formulas parit hoc verbum, vt Π. 3, 1, 18. ὁ μὲν τοιαῦτα ἔλεγεν· ὁ δὲ Κῦρος etc. A. 3, 1, 17. ὁ μὲν ταῦτα ἔλεξεν, οἱ δὲ etc. E. 2, 4, 14. A. 3, 3, 1. τούτων λεχθέντων in conſilio ἀνέστησαν. 4, 1, 18. etc. Cf. nr. 1. κ. ¶ 26) c. ἐν eſt *numerare.* O. 11, 20. ἐν τοῖς ἱππικωτάτοις — λεγόμενον σὲ ἐπιστάμεθα. ¶ c. κατὰ, *accuſare.* E. 1, 5, 2. κατὰ τοῦ Τισσαφέρνους ἔλεγον, ἃ πεποιηκὼς εἴη. ¶ c. ὑπὲρ, *defendere.* E. 1, 7, 10. p. 54. Εὐρυπτόλεμος ἔλεξεν ὑπὲρ τῶν στρατηγῶν τάδε. De aliis praepoſitionibus v. nr. 1. d. ¶ 27) E. 7, 2, 5. Steph. et Welſ. pro λεγόντων ſcribunt λόγον. Et ſic etiam ſcribi iuſſerat Markland. ad Lyſ. p. 692. ed. Reisk. Aπ. 1, 6, 5. ἥδιω σοι, ἃ σὺ παρασκευάζῃ, ὄντα ἢ ἐμοὶ λέγω. Valck.

Valck. et Ern. reponunt ἅ ἐγώ. 3, 1, 11. Stobaeus habet ἄγειν pro λέγειν. Alia var. lect. eſt ſupra nr. 12. et 18. in v. ἀγγέλλειν et ἀντιλέγειν nr. 2. et 4. it. in διαλέγεσθαι nr. 3. it. in δεικνύειν nr. 1. in ἐντέλλεσθαι, in ἐξάγειν. nr. 9. in γέλως, in μέλει nr. 7. in ὑπολαμβάνειν nr. 4.

Λεδρῖνοι, v. Λεπρῖνοι.

λεηλασία (poet. Port.), *praedatio, populatio.* Heſych: λεηλασία· — ληστεία, ἁρπαγή, ἀδικία. Ιερ. 1, 36. ἀκόντων παιδικῶν ἀπολαύειν, λεηλασίᾳ ἔμοιγε δοκεῖ μᾶλλον ἐοικέναι, ἢ ἀφροδισίοις.

λεηλατεῖν (poet. Port.) *praedam agere.* v. Heſych. et Suid. qui interpretantur verbis προνομεύειν, ἐκπορθεῖν, ἁρπάζειν etc. Π. 1, 4, 20. οἱ λεηλατοῦντες. Ε. 4, 4, 15. ὀλίγοις (i. e. σὺν ὀλ.) λεηλατῶν. §. 16. 5, 2, 33. 5, 3, 1. c. ἐκ, Ε. 2, 4, 3. ὅτι ἐκ τῶν ἀγρῶν λεηλατήσοιεν. 4, 8, 30. Sic Π. 1, 4, 17. λεηλατῆσαι ἐκ τῆς Μηδικῆς, *e regione Medorum venatione feras abigere.*

λεία, *praeda.* ¶ 1) in bello facta. Heſych: λεία· ἡ ἀπὸ τοῦ πολεμίου κτῆσις, λάφυρα. Etymol. M. λεία· λαφυραγωγία, ἡ πραῖδα. Cf. Timae. lex. Plat. et Suid. Π. 3, 3, 12. περιεβάλοντο πολλὴν καὶ παντοίαν λείαν. Α. 7, 4, 1. λείαν — διατίθεσθαι. 7, 5, 1. τὴν τιμὴν τῆς λείας. Ε. 1, 2, 3. διεσκεδασμένοι ἦσαν κατὰ τὰς ἰδίας λείας. 4, 3, 14. δεκάτην τῶν ἐκ τῆς λείας (Morus e Plutarch. Ageſ. 19. vult Ἀσίας) τῷ θεῷ ἀπέθυσεν. Intelliguntur a) homines, Ιπρ. 7, 14. οὐδεμία οὕτω καλὴ λεία, ὡς αἱ φυλακαί. b) iumenta; Ammonius: λεία σημαίνει τὴν ἀπέλασιν τῶν τετραπόδων. Suid: λείας· τὰ ποίμνια, τὰ βοσκήματα. Π. 5, 4, 13. τὴν πολεμίων λείαν ἦγον, ruſticis parcentes e pactis. Antea eſt κτήνη. c) opes, Ε. 1, 3, 2. Χαλκηδόνιοι — τὴν λείαν ἅπασαν κατέθεντο ἐς Βιθυνοὺς — Ἀλκιβιάδης ἐλθὼν ἐς Βιθυνοὺς ἀπῄτει τὰ τῶν Χαλκηδονίων χρήματα. §. 3. Cum verbis eundi, Α. 5, 1, 5. ἐπὶ λείαν ἐκπορεύσονται. Ante erat ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια. §. 11. ἐπὶ λείαν ἐξῄεσαν. 6, 6, 2. ἐπὶ λείαν ἰέναι. §. 4. ἐπὶ λείαν τινὰ οἰχόμενοι. Ε. 3, 2, 2. c ἄγειν, Π. 5, 3, 1. λεί πλείστην ἄγοντες. Hic, §. 2. inprimis intellig tur πρόβατα, ſed e mancipia. 5, 4, 8.

λαμβάνειν, E. 1, 2, 3. χρήματα ἔλαβον, καὶ ἀνδράποδα, καὶ ἄλλην λείαν πολλήν. ¶ 2) venando ex hoſtili agro capta. Π. 1, 4, 19. ἀφήσουσι τὴν λείαν. §. 20.

λείβεσθαι (poet. Steph.), deſtillare. Π. 6, 4, 2. ἐλείβετο αὐτῇ τὰ δάκρυα μετὰ τῶν παρειῶν. All. αὐτῆς. Cf. Phauorin. et Suid.

λειμών, pratum. Thom. Mag: λειμών, τόπος ἐνϋγρος, ἀνθηρὰν πόαν ἔχων. Cf omnino Poll. 1, 240. Π. 1, 4, 11. τὰ ἐν λειμῶνι (θηρία). Oppon. ἐν παραδείσῳ. E. 4, 6, 8. ἔξοδος ἐκ τοῦ περὶ τὴν λίμνην λειμῶνός τε καὶ πεδίου στενοῦ. K. 5, 15. 9, 11. Eſt etiam in var. lect. pro ἰχθύς. v ibi.

λεῖος, 1) laeuis. Aπ. 3, 10, 1. τὰ τραχέα καὶ τὰ λεῖα σώματα. Iπ. 4, 3. λεῖα τῶν σταθμῶν. Oppon. λίθους ἔχοντα. 9. 9. χαλινοὶ λεῖοι. Oppon. τραχεῖς. 10, 6. 7. 10. K. 2, 8. ¶ 2) expeditus, planus, lapidibus non aſper. Heſych: λείους· ὁμαλούς. A. 4, 4, 1. ἐπορεύθησαν πεδίον ἅπαν καὶ λείους γηλόφους. Hutch. vertit leniter ſurgentes. Aθ. 2, 12. λεία χώρα καὶ ἄξυλος. Aπ. 2, 1, 20. ex Heſiodo: λείη ὁδός. Suid: λεῖα· ὁμαλὴ ὁδός. Cf. Poll. 3, 96. et λειώδης.

λειότης, laeuitas. Tribuitur freno Iπ. 10, 6. 7.

λείπειν, ¶ 1) relinquere diſcedendo vel fugiendo. Π. 6, 3, 6. ὅταν ἡ δεκὰς λείπῃ τὴν σκοπήν. A. 1, 10, 9. 4. 2, 8. φυγῇ λείπουσι τὸ χωρίον. §. 10. 5, 2, 12. 5, 4, 15. K. 3, 3. Sic λείπεσθαι dicuntur defeſſi, et ignaui, qui tardius progrediuntur, et a tergo relinquuntur, atque adeo ſerius veniunt, Π. 6, 3, 11. p. 385. τοὺς προϊόντας τοῦ καιροῦ, ἢ λειπομένους in proelio. A. 4, 5, 10. 7. 3, 23. ἕπεσθε, κἂν λειφθῆτε, τῷ στίβῳ ἕπεσθε. ¶ 2) deſerere, negligere. A. 4, 6, 13. λείπειν τὴν ὀπισθοφυλακίαν. Cf. ἴχνος, τάξις. ¶ 3) intermittere, non ſoluere. v. δασμός, φορά. ¶ 4) reliquum facere. Π. 1, 6, 19. p. 81. οὐκ οἶδ' εἴ τινα λίποις ἂν τῶν πολεμίων, viuum f. ſuperſtitem relicturus ſis. 4, 2, 10. §. 12. p. 217. E. 2, 3, 13. p. 97. μηδένα λιπεῖν. neminem non morti addicere. it. de variis rebus, A. 7, 4, 1. καταкαύσας — καὶ οὐδεμίαν οἰκίαν λιπών. E. 4, 1, 14. δεῖπνον — εἴ τι λίπητε. O. 14, 2. Sic paſſiv. reliquum eſſe. De variis rebus,

rebus, Π. 2, 2, 1. p. 101. τὰ σμικρότατα λελειμμένα ἦν in patina. E. 2, 3, 24. τὸ λειπόμενον, ſcil. τοῦ κωνείου, *quod non ebiberat.* A. 4, 1, 4. ἐλείπετο τῆς νυκτὸς ὅσον σκοταίους διελθεῖν. De iis, qui non defecerunt, A. 2, 4, 3. φίλος ἡμῶν οὐδεὶς λελείψεται. De iis, qui non puniuntur, E. 1, 4, 6. ἀπολλύναι τοὺς βελτίςους, αὐτοὺς δὲ μόνους λειφθέντας. De iis qui non interficiuntur, A. 3, 1, 2. ἡττηθέντων αὐτῶν οὐδεὶς ἂν λειφθείη. Aγ. 2, 24. Hinc ὁ λειπόμενος eſt *reliquus*. K. 8, 6. ὅπως — ἔςαι ἡ λειπομένη (intell. ὥρα, diei tempus) ἱκανή. Iπ. 12, 12. ἕτερον ἀφιέναι, καὶ τῷ λειπομένῳ, i. e. ἑτέρῳ, np. παλτῷ.

λείπεσθαι, ¶ 1) *relinquere.* A. 1, 2, 21. λέγει ὅτι λελοιπὼς εἴη Συέννεσις τὰ ἄκρα. ¶ 2) *reliquum eſſe.* Π. 2, 1, 8. οὐδὲν αὐτοῖς ἄλλο ἐλελοίπει, ἢ ἀσκεῖν. ¶ 3) *inferiorem eſſe, cedere.* Π. 1, 5, 7. p. 54. ἣν πονῆσαι δέῃ, τούτῳ λείπωνται. In ſqq. eſt ἡττῶνται τούτου. Suid: λείπεσθαι· ἡττᾶσθαι. it. λειπώμεθα· ἡττήμεθα. E. 7, 4, 24. πλήθει ἐλείποντο. Aπ. 3, 5, 2. c. gen. A. 7, 7, 19. οὐδὲν πλήθει ἡμῶν λειφθέντες. Duo codd. ληφθ.

Cf. λαμβάνειν nr 20. Aπ. 2, 4, 7. O. 18, 5. ταῦτα — οὐδὲν ἐμοῦ λείπῃ γιγνώσκων, *non minus ſcis quam ego.* Omnino v. λείπειν.

λειποψυχεῖν, *animi deliquium pati.* Poll. 3, 106. τὸ λειποψυχεῖν παρὰ Θουκυδίδῃ ὠνόμαςαι. Moeris p. 425. ὡρακιᾶν, Ἀττικῶς· λειποψυχεῖν, Ἑλληνικῶς. E. 5, 4, 58. ἐλειποψύχησε.

λειτουργεῖν, *reipublicae vel operam vel pecuniam praeſtare, munus ſ. negotium, in quo opus eſt ſumtibus, reipublicae cauſa ſuſcipere.* v. Caſaub. exercitt. Baron. 16, 41. p. 470. ſqq. Nonnulli volunt ſcribi per η, vt Moeris p. 252. vbi tamen v. Pierſon. it. Ammonius p. 89. Sed v. ibi Valckenar. p. 144. ſq. Cf. Thom. Mag. p. 573. Aπ. 2, 7, 6. περιποιεῖται τοσαῦτα, ὥςε καὶ τῇ πόλει πολλάκις λειτουργεῖν, *mutua data pecunia leuaret publicam inopiam.* Quaedam λειτουργίας ſpecies commemorantur [illegible] 2, 6. Cf. Fiſcheri i[illegible] Theophraſt. Bach. ad 2, 6. et Poll. 3, 67.

Λεῖχας, *Lichas,* L[illegible] daemonius E. 3, 2. eum Elei victore[illegible] Olympicis agnoſce[illegible] lunt et ignominia

cf. Thucyd. 5, 50.
ι, 2, 60. in γυμνοπαι-
multos peregrinos
iuio excipit Λίχας.
iim h. l fcribitur. et
m fcripturae varie-
ift in Thucydidis li-
v. Ruhnken.
ης, *laeuis, planus.*
: λειώδης· ὁ ὁμαλός.
), 9. ἐὰν τραχὺς (ὁ
ιός), τῇ χαλκρότητι τῷ
ει αὐτὸν ἀφομοιοῦν,
ndo *fimile facere*
o *laeui.* Leuncl.
ilt diuifim: λείῳ δεῖ.
ecutus eft Welf.
ιον, *patella.* Π. 1,
ἐπὶ πάντα τὰ λεκά-
διατείνειν τὰς χεῖρας.
margg. eft λεκανίδια,
l eft diminutiuum a
νίς, vt λεκάνια a λε-
. v. Steph. ad h. l.
itur autem diminu-
n h. l. nil nifi tefti-
elegantiam indicare
: λεκάνια, καὶ λεκα-
, καὶ λεκανίδες. Sed
ιorin: λεκάνιον, τὸ
ν· — τὸ δὲ Ἀττικὸν,
νη.
έον, *exponendum.*
, 13. λεκτέον μοι δοκεῖ
περὶ τῶν παιδικῶν
ων.
ἰος, *dicendus.* A. 5,
. p. 290. λεκτέα, ἃ
ίσκω.
κός, *dicendi peri-*
eloquens. Poll. 2,
λεκτικὸς παρὰ Δημο-

σθένει, καὶ λεκτικώτατος παρὰ Ξενοφῶντι. Π. 5, 5, 14. ὅταν που δέῃ βουλῆς, ὁ πλείστους ἀπογνωμονίας ἡμῖν ποιήσας, οὗτος δικαίως ἂν λεκτικώτατός τε καὶ πρακτικώτατος κρίνοιτο ἂν εἶναι. Cf. Pierfon ad Moerin p. 249. Απ. 4, 3, 1. λεκτικοὺς καὶ πρακτικοὺς καὶ μηχανικούς. Ita Stephano auctore nunc legitur pro eo, quod olim erat, δεκτικούς. v Steph et Ern. ad h. l.

Λεομίθρης, *Leomithres*, Π. 8, 8, 3. dux Perfarum, relictis vxore, filiis et amicis Aegyptiorum regi oblidibus, fo dus violat. Zeun. e Cod. Guelf. praetulit Ῥεομίθρης.

Λεοντιάδης, *Leontiades*, Thebanus, apud Plutarchum et in margg apud Xenoph. fcribitur Λεοντίδης. v. Schneider. ad E. 5, 2, 25 ex eius editione. E. 5, 2, 17 — 26. Ifmeniae infeftus tradit Phoebidae Lacedaemonio Cadmeam, deinde ipfe Lacedaemonem profectus rem confirmat. 5, 4, 7. cum coniuratis interficitur. Cf. 5, 4, 19.

Λεοντῖνοι, *Leontini* in Sicilia. E. 2, 3, 4. a Dionyfio deficientes Syracufis excedunt in fuam vrbem.

Λεοντὶς, *Leontis*. E. 2, 4, 8. tribus Atticae.

Λεόντιχος, *Leontichus*. E 5, 1, 23 dux Atheniensium, vt videtur

Λεπρεᾶται, *ciues oppidi* Λέπρεον dicti, in finibus Elidis. v Wass. ad Thucyd 5, 34. E. 3, 2, 18. Λεπρεᾶται ἀποςάντες τῶν Ἠλείων. All. vitiose vel Λαιπρεᾶται, vel Λεπρεᾶται.. 6, 5, 11. Λεπρεᾶται συνεςρατεύοντο τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐπὶ τοὺς Μαντινέας.

Λεπρῖνα, *Leprina*. E. 3, 2, 21. τὰς Τριφυλλίδας πόλεις — Ἐπιτάλιον καὶ Λεπρίναν.

Λεπρῖνοι, *Leprini*. E. 3, 2, 18. Λεπρῖνοι καὶ Ἀμφίδολοι. Maigg. Λετρῖνοι, quod verum videtur 4, 2, 9 pro Λεδρίνων eodem modo leg. Λετρίνων. v. Pausan. 6. 22. p. 510.

λεπτὸς, ¶ 1) *tenuis, exilis*. Oppon. παχύς. v. Thom. Mag. qui varias huius vocabuli significationes recenset. Ιπ. 1, 3. ὄνυχας — παχεῖς τῶν λεπτῶν διαφέρουσιν. K. 2, 4. λεπτοῦ λίνου. 4, 1. ὦτα μικρὰ λεπτά. §. 6. λεπτὴν τρίχα. ¶ 2) *minutus, paruus*. Π. 1, 4, 11. (θηρία) λεπτά. All. μικρά. quod videtur ex interpretamento natum esse. Saltem Thom. Mag. habet: λεπτὸν, καὶ τὸ μικρὸν καὶ ἀσθενές. K. 9, 15. πέταλα λεπτά. Leuncl. *minuta*. Sed Fr. Portus *tenuiora, i. e. leuiter*. Cf. ἀράχνιον. ¶ 3) *angustus*. K. 5, 30. lepus habet τράχηλον λεπτόν. Poll. 5, 6. τράχηλον ςενόν. ¶ 4) *subtilis, obscurus*. Hesych: λεπτόν· ἀόρατον, ἀφανῆ. K. 5, 5. ἴχνη λεπτὰ τοῦ θέρους. Cf. θερμός. K. 6, 4. 6. ¶ 5) *macer, tenuis viribus*. Hesych: λεπτόν· ἀσθενές. it. λεπτή· ἀσθενής, ἰσχνή. Π. 5, 4, 20. λεπτὸν καὶ ἀσθενὲς, *imbelles et imbecilles*. Oppon. τὸ μάχιμον. Sic fere O. 17, 8. γῆ λεπτοτέρα statim explicatur nomine ἀσθενεςέρα, atque adeo est *minus ferax*. Cf. Poll. 1, 227.

λεπτύνεσθαι, *macrescere*. Σ. 2, 17. τοὺς ὤμους λεπτύνονται — τὰ σκέλη λεπτύνονται. Oppon. παχύνονται.

Λέσβος, *Lesbus*, insula. E. 1, 6, 19. Lesbo oppositae sunt Arginusae. 2, 2, 3. res insulae constituit Lysander. 2, 3, 7 p. 93. §. 18. p. 95. ἡ π Λέσβον ναυμαχία ea est, quae alias dicitu Arginusas. 4, 8, 28. Thrasybulus vrbes

lae, quae omnes, praeter Mitylenen, Lacedaemoniis fauebant, Atheniensibus amicas facit. Cf Μαλέα, Μηθύμνη, Μιτυλήνη.

Λετρῖνοι, v. Λεπρῖνοι.

Λευκάς, *Leucas*, vrbs Acarnaniae. E. 6, 2, 2. inde Lacedaemonii naues arcessunt. §. 14. eo fugiunt iidem victi.

λεύκασπις, *clypeo albo vtens.* Etiam ap. Liuium 44, 41. legitur *leucaspis phalanx.* E 3, 2, 12. Κᾶρας λευκάσπιδας in auxiliis habent Tissaphernes et Pharnabazus. Sic γέῤῥα λευκῶν βοῶν sunt in anabasi. v. βοῦς.

*__λευκοθώραξ__, *alba lorica vtens.* A. 1, 8, 6. in exercitu regis erant λευκοθώρακες ἱππεῖς, quos Hutch. putat habuisse tales loricas, quae in Cyropaedia vocantur λινοῖ θώρακες.

Λευκοροφείδης, *Leucorophides.* E. 1, 4, 9. Ἀδείμαντος Atheniensis ὁ Λευκοροφείδου. Margg. Λευκολοφείδου. Et sic legunt Bergler. ad Aristoph. Nubb. 1561. et Brunck. ad eiusdem Rann. 1513. it. Hemsterhus. ad Lucian. T. I, p. 157. Cf. Morus in addendis.

λευκός, *albus.* Ay. 1, 28. E. 3, 4, 19. λευκοὺς homines διὰ τὸ μηδέποτε ἐκδύεσθαι. Vide Hesych: λευκοί· οἱ δειλοί. O 10. 2. ὅπως λευκοτέρα δοκοίη ἢ ἦν. Cf βοῦς.

λευκοῦσθαι, *polire, nitidum reddere.* E. 2, 4, 16. ὅπλα, οἱ μὲν ξύλινα, οἱ δὲ οἰσύϊνα, καὶ ταῦτα ἐλευκοῦντο, *creta dealbabant et calce inducebant.* Sed *polire* proprie est 7, 5, 20. ἐλευκοῦντο οἱ ἱππεῖς τὰ κράνη.

Λεύκοφρυς, *Leucophrys*, Ioniae s. Lydiae maritimae oppidum. E. 3, 2, 14. ob colloquium instituendum recessit barbarorum exercitus Tralles, sed Graeci ἐς Λεύκοφρυν, ἔνθα ἦν Ἀρτέμιδος ἱερὸν μάλα ἅγιον. Templum Dianae Leucophrynes Strabo 11, p 604 ponit circa Magnesiam. E. 4, 8, 17. ἐξ Ἐφέσου τε καὶ τῶν ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ πόλεων Πριήνης τε καὶ Λευκόφρυος καὶ Ἀχιλλείου. v Schneider. ad locum priorem.

Λεῦκτρα, *Leuctra.* 1) vrbs Boeotiae. Ay. 2. 23. ἐν Λεύκτροις συμφορᾶς γενομένης. §. 24. ἐν τῇ ἐν Λεύκτροις μάχῃ. E. 6. 4, 4. ἐστρατοπεδεύσατο ἐν Λεύκτροις τῆς Θεσπικῆς. Sic c. ἐν, E. 5, 4, 33. 6, 5, 3. 7, 1, 24. 7, 2, 2. Sed 6, 5, 1

5, 1. ἐκ τῆς ἐπὶ Λεῦκτρα βοηθείας ἀπήγαγε τὸ στράτευμα. 2) oppidum Laconicae. E. 6, 5. 24. δυσεμβολωτάτη ἡ Λακωνικὴ· ἦν δὲ καὶ ἐπὶ Λεύκτρων ὑπὲρ τῆς Μαλεάτιδος ἄλλη φρουρά. v. Schneider. ad h. l.

Λεύσαν, K. 7, 5. nomen cani imponendum.

Λέχαιον, *Lechaeum*. Harpocratione auctore fuit ἐπίνειον Κορινθίων. Cf. Strab. 8, p. 583. Pauſan. 2, 2. p. 114. Κορινθίοις δὲ τοῖς ἐπινείοις τὰ ὀνόματα Λέχης καὶ Κεγχρίας ἔδοσαν, Ποσειδῶνος εἶναι καὶ Πειρήνης τῆς Ἀχελώου λεγόμενοι. Ap. Ptolemaeum 3, 16. ſcribitur Λεχαῖον. Ag. 2, 17. τὰ στενὰ εἰς Κόρινθον, αἱρεῖ τὰ ἐπὶ τὸ Λέχαιον τείνοντα τείχη. All. Λέχεον. E. 4, 4, 7. τὰ κατατείνοντα ἐπὶ Λέχαιον τείχη. §. 13. diruuntur. §. 17. §. 18. reſtituuntur ab Athenienſibus. 4, 5, 7. τὸ τῆς ἐν Λεχαίῳ μόρας πάθος. §. 8. ἐς τὸ πλατὺ τοῦ Λεχαίου. §. 10. ἐστρατοπεδεύσατο περὶ τὸ Λέχαιον. Leuncl. perperam hic dicit eſſe vrbem Boeotiae. §. 11. ἐν Λεχαίῳ. §. 12. 14. 17. 19. 4, 8, 10. 23. 5, 1, 26.

λέχριος, *obliquus*. Heſych: λέχριον· πλάγιον, λοξόν. it. λεχρίη· πλαγία. Suid: λέχριος· πλάγιος. Cf. Spanhem. ad Callimach. h. in Del. 336. K. 4, 3. canes ἰχνευέτωσαν — τιθεῖσαι τὰς κεφαλὰς ἐπὶ τὴν λεχρίας.

λέων, *leo*. Π. 1, 4, 7. λέοντες. 1, 5, 7. p. 54. ὑδροποσίαν ῥᾷον τῶν λεόντων φέρετε. 1, 6, 19. p. 75. λέουσι — ἐμάχεσθε. 4, 6, 2. p. 2?7. K. 11, 1.

Λέων, *Leo*. ¶ 1) Salaminius. v. Plat. apol. Socr. 20. ibique Fiſcher. not. 15. E. 2, 3, 18. p. 96. interficitur a triginta tyrannis. ¶ 2) Ephorus eponymus anni decimi quarti belli Peloponneſiaci, E. 2, 3, ?. ¶ 3) vnus decem praetorum, qui ad Arginuſas pugnarunt. E. 1, 5, 10. 1, 6. 10 Sed verum eius nomen Palmerio videtur fuiſſe Λυσίας, quia ſic nominatur E. 1, 6, 21. et 1, 7, 1. v. Mori examen II. et Schneider. ad E. 1, 5, 10. (16.) ¶ 4) Athenienſium legatus ad Perſas. E. 7, 1, 23. 25. 2?.

Λεώνυμος, v. Κλεώνυμος.

λεωργὸς (poet Port.), *audax*. Etymol. M. λεωργὸς, ὁ τῶν ἀνθρώπων πλ[…] στης. ἐπίθετον Προμηθέ[ως] παρὰ Αἰσχύλῳ. Heſyc[h:] λεωργόν· κακοῦργον, [πα]νοῦργον, ἀνδροφόνον. F[…] 3, 134. τὸ λεουργὸς

Ξενοφῶντι φορτικόν. Sed λεωργὸς habet etiam Suidas, et explicat; πάντολμον. Απ. 1, 3, 9. Socrates Critobulum, quia Alcibiadem osculatus erat; vocat θερμουργότατον καὶ λεωργότατον.

Λεωτυχίδης; *Leotychides*. E. 3, 3, 1 — 3. Agidis filius, qui tamen Alcibiadis credebatur, cum Agesilao de regno contendit et inferior discessit. §. 2: genitiuus est Λεωτυχίδου, sed Αγ. 1, 5. Λεωτυχίδα.

λήγειν, ¶ 1) *desinere, finem facere*. Π. 2, 4, 18. ἐθήρα — ἐπεὶ δ' αὖ ἔληξεν, ἐδειπνοποιεῖτο. Αγ. 2, 20. c. gen. Π. 2, 4, 16. ἐπεὶ δ' ἔληξαν τῆς θήρας — ἐδειπνοποιήσατο. Ιπ. 3, 4. c. particip. Αγ. 11, 2. ὑμνῶν οὔποτ' ἔληγεν. Απ. 4, 6, 1. O. 1, 3. ¶ 2) *finiri, finem habere*. Π. 2, 2, 9. ταῦτα μὲν δὴ ἐνταῦθ' ἔληξεν. 4, 5, 10. σὺν τῷ φόβῳ λήγοντι ἄπεισι. A. 3, 1, 7. ἐπειδὰν τάχιστα ἡ στρατεία λήξῃ, *finita expeditione*. 4, 5, 3. ἔδοξε λῆξαι τὸ χαλεπὸν τοῦ πνεύματος. 7, 6, 6. ἡ ἡμέρα οὕτως ἔληξε. Αγ. 2, 14. ἐπεὶ ἔληξεν ἡ μάχη. E. 7, 1, 22. ληξάσης τῆς μάχης. Πο. 1, 3. πρωϊαίτατα μὲν ἄρχεται, ὀψιαίτατα δὲ λήγει, sp. fruges terrae. Hic vertunt *deficiunt*. E. 1, 3, 5. ληγούσης τῆς θυσίας. 7, 1, 5. νυκτεριναὶ φυλακαὶ ἔληγον. Σ. 4, 4. ὁ λόγος ἔληγεν. c. dat. Π. 5, 3, 4. μήποτέ σοι λήξειεν αὕτη ἡ μεταμέλεια, *utinam te perpetuo huius rei poeniteat*. Cf. ἐνιαυτὸς, λόγος; πόλεμος, σκηνὴ, χειμών. ¶ 3) *priuari, amittere*. c. gen. Αγ. 1, 37. ἐπεὶ οἱ Ἀθηναῖοι τῆς ἀρχῆς ἔληξαν, *cum Athenienses desierant principatum s. imperium tenere*. Απολ. 8. λῆξαι τοῦ βίου, *mori*. Videtur mors lenis intelligi.

λήθειν, ¶ 1) *latere, clam agere*. Π. 2, 4, 10. σύμφορον τὸ λεληθέναι ἡμᾶς ταῦτα βουλεύοντας, *nos clam haec consilia inire*. A. 7, 3, 23. τοὺς ἀνθρώπους λήσομεν ἐπιπεσόντες, *eos adoriemur antequam nos adesse senserint*. Αγ. 6, 5. O. 7, 31. ἀτακτῶν τοὺς θεοὺς οὐ λήθει. Vbi tamen rectius verba ἀτ. τ. θεοὺς referantur ad praecedentia, et commate posito separentur a sequentibus. Ιπ. 4, 15. ¶ 2) *ignorare*. c. acc. Απ. 2, 3, 11. ἤθησαί με ἐπιστάμενον, ὃ ἐγὼ εἰδὼς λέληθα ἐμαυτόν. O. 15, 11. 18, 9. 10. Σ. 3, 6.

οὐδέν σε λέληθε — πῶς ἂν λελήθοι ἀκροώμενον αὐτῶν. c. ὅτι, Ιερ. 3, 3. οὐ λέληθεν οὐδὲ τὰς πόλεις, ὅτι ἡ φιλία μέγιστον ἀγαθόν ἐστι. Σ. 3. 6. ἐκεῖνο δὲ λέληθέ σε, ὅτι καὶ οἱ ῥαψῳδοὶ ἐπίστανται τὰ ἔπη; 6, 2. c. περὶ, Ιερ. 2, 5. τὸ πλῆθος περὶ τούτου λεληθέναι οὐ θαυμάζω. In sqq. est ἀγνοεῖν. ¶ 3) Π. 1, 6, 1. ὡς οὐδένα ἂν λήσαντα τὰ σημεῖα, quod nemini occulta esse possent. Cum vero aoristus λήσας vix reperiatur, praeferenda videtur vett. editt. lectio οὐδὲν ἄλλο ἀΰσαντα, nihil aliud clamare solerent. ¶ 4) negligi, non curae esse. Σ. 4, 48. οὔποτε λήθω αὐτούς, np. deos. ¶ 5) De iis, quae paulatim fiunt, Αθ. 1, 19. λελήθασι μανθάνοντες, paulatim discunt. Cf. omnino λανθάνειν.

λήθη, *obliuio*. Απ. 2, 1, 33. μετὰ λήθης ἄτιμοι κεῖνται, ita vt nemo eorum recordetur. Sed saepius λήθη est eorum, qui facultatem memoriae non habent, vt Απ. 3, 12, 6. it. c. gen. Απ. 1, 2, 21. ὁρῶ — τῶν λόγων τοῖς ἀμελοῦσιν λήθην ἐγγιγνομένην. Ο. 12, 11.

λῃΐζεσθαι (poet. Port.), ¶ 1) *praedari*. Π. 3, 2, 12. τῶν Χαλδαίων, οἳ λῃϊζόμενοι ζῶσι — ἀεὶ ἐλῃΐζοντο καὶ ἐμισθοφόρουν. Α. 5, 1, 6. 6, 6, 15. Ε. 1, 5, 12. Ιππ. 8, 2. 8. c. ἐκ, Α. 6, 1, 1. λῃϊζόμενοι ἐκ τῆς Παφλαγονίας. Ε. 5, 1, 1. Sic Π. 3, 2, 1. τῶν ὀρέων, ὁπόθεν οἱ Χαλδαῖοι καταθέοντες λῃΐζονται. ¶ 2) *praedando infestare* regionem. Suid: λῃΐζεται· — πορθεῖ, ἐρημοῖ. c. acc. Α. 4, 8, 17. ἐλῃΐζοντο τὴν Κολχίδα. 7, 2, 18. ¶ 3) *rapere, raptum abigere*. Suid: λῃΐζεται, αἰτιατικῇ· αἰχμαλωτίζει, διαρπάζει. Cf. Hesych: Α. 7, 3, 15. ἵππους, ἄνδρας — γυναῖκας, οὓς οὐ λῃΐζεσθαι δεήσει. 7, 5, 8. Ιππ. 4, 20. θηρίων δυναμένων τὰ τοιαῦτα φρονίμως λῃΐζεσθαι. In praecedentibus est ἁρπάζειν. Camerarius refert ad voces Herodoteas.

ληΐς (poet. Port.), *praeda*. Α. 13, 11. ληΐδα ἄγων, afferens ad regem.

Λῆμνος, *Lemnus*, insula maris Aegaei infra Thraciam. Ε. 4, 8, 15. timent Athenienses, ne in pace Antalcidae eam amittant. Sed 5, 1, 28. eam in illa pace retinent, quia iam diu habuerant.

ληπτέον, ¶ 1) *accipere oportet*. Α. 9, 5. πληγὰς ὑπὸ

ὑπὸ τῶν ἀμεινόνων ληπτέον. ¶ 2) *eligere oportet.* Π. 8, 1, 3. ᾔδει, ὅτι — ἐκ τούτων αὐτῷ καὶ παραςάτας καὶ ἐπιςάτας ληπτέον εἴη. ¶ 3) *aggredi* l. *tractare oportet.* Απ. 1, 7, 2. ἔργον γε οὐδαμοῦ ληπτέον. Valckenar. vult ἔργου. Schneiderus fortaſſe rectius dicit, eſſe h. l. verbum ἐργολαβεῖν disiunctum, ita vt ſenſus ſit: *non oportet opere conducendo et faciendo ſcientiam tuam aliis ſpectandam dare.* Cf. πιςὸς nr. 7. et πεῖρα nr. 3. b.

λῆρος, *nugae.* Α. 7, 7, 24. Ἡρακλείδῃ λῆρος πάντα ἐδόκει εἶναι.

λῃστεία, *praedatio, latrocinium.* Α. 7, 7, 5. ἀπὸ λῃςείας τὸν βίον ἔχοντα. Ε. 6, 2, 1.

λῃστήριον, *praedatorum agmen.* Ε. 5, 4, 42. ἐκπέμπων λῃςήρια, ἔφερε καὶ ἦγε τοὺς Θηβαίους.

λῃστής, ¶ 1) *latro, praedo.* Π. 2, 4, 17. p. 136. εὐζώνους ἄνδρας λῃςαῖς ἐοικότας. Ε. 6, 4, 35. ἄδικος λῃςὴς καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν. Ιερ. 1, 36. Ιππ. 7, 8. ἣν ὡς λῃςαῖς αὐτοῖς χρῆται, *ſi per inſidias aggreditur hoſtes.* Nam oppon. ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς διακινδυνεύειν. 8, 8. λῃςαὶ οἱ κατὰ θάλατταν. Phauorin: λῃςαί· οἱ πειραταί. Cf. ὑποτρέχειν. ¶ 2) *qui regionem infeſtat.* Ε. 4, 8, 35. Ἀναξίβιος καὶ Ἰφικράτης, λῃςὰς ἀποπέμποντες, ἐπολέμουν ἀλλήλοις. 5, 1, 5. οἱ Ἀθηναῖοι πράγματα εἶχον ὑπὸ τῶν λῃςῶν, i. e. ab Aeginetis. Sic §. 26. ¶ 3) *qui praedatum exit.* Ε. 2, 4, 17. λῃςὰς τῶν ἐκ τοῦ Πειραιῶς, Cf. Grot. ad Matth. 21, 13. ¶ 4) *qui praedam fecit.* Α. 6, 6, 15. διασώσειε τοῖς λῃςαῖς τὰ χρήματα. Αγ. 1, 28. Ε. 3, 4, 19. ¶ 5) *qui habet nauem piraticam atque adeo velocem.* Ε. 2, 1, 20. ἔπεμψε Θεόπομπον Μιλήσιον λῃςὴν εἰς Λακεδαίμονα.

λίαν (poet. Port.), *nimis, valde.* Α. 6, 1, 18. ἐκεῖνο ἐννοῶ, μὴ λίαν (2 codd. νῦν) ἂν ταχὺ σωφρονισθείην. 7, 6, 17. λίαν εἰς ἐμὲ ἀχάριςοι. Αγ. 5, 4. σωφρόνημα καὶ λίαν μανικόν. c. ſubſtant. Ε. 2, 1, 6. τὴν λίαν ὕβριν, *nimiam.* Ο. 20, 21. αἱ λίαν ἀνεπιςημοσύναι.

Λιβύη, *Africa.* Απ. 2, 1, 10. ἐν τῇ Λιβύῃ Καρχηδόνιοι ἄρχουσι. Λίβυες δὲ ἄρχονται.

Λιβυκός, *Africanus.* Π. 6, 2, 4. Λιβυκὴ διφρεία. Alias dicitur Κυρηναίων. v. Κυρ.

Λίβυς,

Λίβυς, ¶ 1) *Afer*. v. Λιβύη. ¶ 2) *Libys*, frater Lyſandri. E. 2, 4, 19. Λίβυν nauarchum ſecum ſumit Lyſander, obſeſſurus Athenas.

λιγυρὸς proprie eſt *ſtridulus*. K. 4, 1. canes habere debent οὐρὰς — λιγυράς. Leuncl. et Fr. Portus vertunt *flexiles*. Etiam Poll. 5, 59. habet λιγυραί. Sed Vlitius ad Grat. Faliſc. 272. mauult ὑγρὰς, niſi λιγυραὶ dicantur caudae, *quae, dum hac illac in curſu iactantur, ſibilum edunt*. Sane Arrianus de venat. 5, 9. laudat οὐρὰς ὑγρὰς, εὐκαμπεῖς.

λίθινος, *lapideus*. A. 3, 4, 4. κρηπὶς λιθίνη. §. 5. Λ. 3, 6. ἐκείνων Φωνὴν ἧττον ἂν ἀκούσαις ἢ τῶν λιθίνων, *quam ſi lapidei eſſent*, i. e. ſtatuae. Zeun. omiſſum ſtatuit ἀγαλμάτων.

λιθίνως, *ſaxi inſtar*, i. e. *fixis et immotis oculis*. Σ. 4, 24. ὥσπερ οἱ τὰς Γοργόνας θεώμενοι λιθίνως ἔβλεπε πρὸς αὐτὸν, καὶ λιθίνως οὐδαμοῦ ἀπῄει ἀπ' αὐτοῦ. Alterum λιθίνως durum eſt. Quare Steph. vult λίθινος, quod Zeun. recepit, Valcken ad Eurip. Phoen. 458. ὥτε λίθινος, Erneſtio videbatur plane delendum eſſe.

λιθοδόμος, v. λιθοτόμος.

λιθολόγημα, *opus ex lapidibus exſtructum*. Poll. 7, 121. inter οἰκοδόμων ἔργα refert λιθόστρωτον ἔδαφος καὶ λιθολόγημα καὶ λελιθασμένον. Heſych: λιθολόγημα· ἐκ λίθων οἰκοδόμημα. Π. 6, 3, 11. p. 384. οἰκίας ἄνευ λιθολογήματος ὀχυροῦ — οὐδὲν ὄφελος, *ſine pariete lapideo*.

λιθολόγος, *qui e lapidibus exſtruit, faber murarius*, Heſych. et Suid: λιθολόγοι· οἰκοδόμοι. Cf. Poll. 1, 161. et Timae. lex. Platon. ibique Ruhnken. qui oſtendit, λέγειν in verbis compoſitis interdum eſſe οἰκοδομεῖν. it. Thom. Mag. in v. λατόμος. E. 4, 4, 18. ἐλθόντες μετὰ λιθολόγων καὶ τεκτόνων — ἐξετείχισαν. 4, 8, 10. πολὺ τοῦ τείχους ὤρθωσε — τέκτοσι καὶ λιθολόγοις μισθὸν διδούς. Eodem modo Σ. 4, 4. iunguntur τέκτονες καὶ οἰκοδόμοι.

λίθος, ¶ 1) *lapis*. A. 3, 4, 6. ἦν ἡ κρηπὶς λίθου ξεστοῦ κογχυλιάτου. Aπ. 3, 1, 7. diſtinguuntur λίθοι, πλίνθοι καὶ κέραμος. 4, 7, 7. λίθος ἐν πυρὶ ὢν οὔτε λάμπει οὔτε πολὺν χρόνον ἀντέχει. Cf. ἄχρηστος et φλιαδηρός. A. 5, 2. 11. λίθοι memorantur int

βελ

βέλη. v. βέλος. Πο. 4, 45. contemtim et fere prouerbialiter dicitur: πολέμιοι — ἀργυρίτιδος κρατήσαντες, τί ἂν μᾶλλον, ἢ λίθοις ἔχοιεν χρῆσθαι; ¶ 2) In plurali: *locus lapidosus*. K. 5, 15. εἰς τὰς νάπας, τὰ ῥεῖθρα, τοὺς λίθους. §. 18. ¶ 3) *marmor*, v. c. Hymettium et Pentelicum. v. Wetsten. ad Act. 17, 29. Πο. 1, 4. πέφυκε λίθος ἐν αὐτῇ ἄφθονος, ἐξ οὗ κάλλιστοι ναοὶ — βωμοὶ — θεοῖς ἀγάλματα. Ita iam h. l. explicat Fr. Portus.

λιθοτομία, *lapicidina*. E. 1, 2, 9. οἱ αἰχμάλωτοι Συρακούσιοι εἰργμένοι τοῦ Πειραιῶς ἐν λιθοτομίαις.

λιθοτόμος, *lapicida*, *caementarius*. Π. 3, 2, 5. τέκτονες καὶ λιθοτόμοι. Edd. aliae, vt Hutch. habent λιθοδόμοι, *qui e lapidibus murum struunt*. Et sic e tertio τῆς Παιδείας Xenophontis laudat Poll. 7, 118. vbi tamen in MSS. est λιθοτόμον. Idem etiam 1, 161. refert λιθοδόμους. Sed Piersonus ad Moerin in v. λιθουργοὺς vult h. l. legi λιθολόγοι, quia etiam aliis in locis Xenophon iungit λιθολόγους et τέκτονας.

λιθώδης, *lapidosus*. Iπ. 4, 4. ἐν ὁδῷ λιθώδει.

λικμᾶν, *ventilare*. Hesych: λικμῶντες· ἀλοῶντες, ἢ τὰ ἄχυρα ἀπὸ τοῦ σίτου διαχωρίζοντες. Cf. Suid. O. 18, 2. οἱ λικμῶντες. §. 6. καθαροῦμεν τὸν σῖτον λικμῶντες. §. 7. 8.

λιμὴν, *portus*. Π. 5, 4, 3. δοκεῖν χρὴ ἀσμένως καὶ ἡδέως ὥσπερ εἰς λιμένα ἐκ χειμῶνος προσφέρεσθαι αὐτοὺς ad Cyrum. A. 6, 4, 1. pedibus profecti ηὐλίζοντο ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ πρὸς (all. ἐν) τῷ λιμένι. τὸ δὲ χωρίον τοῦτο, ὃ καλεῖται Κάλπης λιμήν. §. 2. vberius describitur. Πο. 3, 12. καταγώγια περὶ λιμένας. 4, 47. ἐν λιμένι τὰς ἀγορὰς αὐξάνεσθαι. E. 1, 5, 7. 3, 2. 8. 4, 4, 9. 12. 5, 2, 12, p. 300. 6, 2, 5. Ιερ. 4, 7. λιμένων. 11, 2. λιμέσι. Cf. λίμνη.

λίμνη, *stagnum*. A. 1, 5, 6. πρὸς τῇ οἰκίᾳ regis λίμνη ὕδατος ἀφθονίαν παρέχει. E. 3, 2, 14. 4, 6, 6. 8. Sed E. 4, 5, 6. pro περὶ τὴν λίμνην Leunclauio recte videtur reponendum esse π. τὸν λιμένα. In edd. vett. deest articulus.

λιμὸς, *fames*. Π. 4. 4, 2. οὐ λιμῷ ἀποκτενοῦμεν αὐτοὺς, np. captiuos, *cibum iis praebere debemus*.

mus. 7, 5. 4. λιμῷ ἁλῶναι dicitur vrbs. A. 2. 5. 3. p. 111. λιμὸν ὑμῖν ἀντιτάξαι. E. 1, 4. 4. Θᾶσσον ἔχουσαν κακῶς ὑπὸ — λιμοῦ. 1, 5, 13. εἶλον Ἀκράγαντα λιμῷ. (2. 2, 14. eſt σπάνει σίτου.) 2, 2. 6. ἀποθνησκόντων — λιμῷ πολλῶν. Απ. 1, 4. 13. λιμὸν ἢ δίψος. 3, 8, 3. ἀγαθὸν λιμοῦ, *famis remedium.* Sic §. 7. vbi etiam eſt λιμοῦ κακὸν, *quod famem auget.* 3. 11. 13. Cf. ἀπόλλυσθαι, μάχεσθαι, ὄψον, πιέζειν, φέρειν. Eleganter Απ. 3. 11. 14. meretrix dicitur λιμὸν ἐμποιεῖν τῳ.

λῖνον, *linum.* Αθ. 2, 11. λίνῳ πλουτεῖ πόλις λῖνον. §. 12. ὅπου λῖνόν ἐστι πλεῖστον. K. 2, 4. τὰς ἄρκυς Φασιανοῦ ἢ Καρχηδονίου λεπτοῦ λίνου.

***λῖνος**, *filum lineum.* K. 10, 2. πέντε καὶ τετταράκοντα λίνοι etc.

λινοῦς, *lineus.* Π. 6. 4, 1. Abradates ἔμελλε τὸν λινοῦν θώρακα, ὃς ἐπιχώριος ἦν αὐτοῖς, ἐνδύεσθαι. Qua ratione hae loricae ita induruerint, vt ferro reſiſterent, docet Caſaub. ad Sueton. Galb. 19. p. 292. cf. Lipſ. de milit. Rom. lib. 3. dial. 6. et Zeun. A. 4, 7, 10. Chalybes habent θώρακας λινοῦς μέχρι τοῦ ἤτρου. 5. 4, 6. λινοῦ στρωματοδέσμου.

λιπαρεῖν, (poet. Port.), *aſſidue precari, inſtare rogando, obſecrare.* Suid: λιπαρεῖν· τὸ καθικετεύειν. παρὰ τὸ λίαν παρεῖναι. Nam λιπαρίη ap. Herodot. eſt tolerantia. Π. 1. 4. 6. οὐκέθ' ὁμοίως λιπαρεῖν ἐδύνατο Cyrus, vt auus ſibi permitteret venatum exire. E. 3. 5. 8. p. 182. ὑπ' ἐκείνων λιπαρούμενοι, Graeci a Lacedaemoniis, vt ſecum foedus inirent. Schneider. legi iubet ταλαιπωρούμενοι, quo magis ſuſpicio odii Arcadum in Lacedaemonios augeatur. O. 2, 16. ὅτα λιπαρεῖς παρ' ἐμοῦ μανθάνειν Poteſt h. l. ſimpliciter accipi pro *petis, poſtulas.*

λιπαρητέον, *deprecandum.* Απολ. 23. τὸ μὴ ἀποθανεῖν οὐκ ᾤετο λιπαρητέον εἶναι.

λιπαρὸς, ¶ 1) *nitidus, vnctus.* Suid: λιπαρός· ἀνθηρὸς — στίλβει γὰρ καὶ τὸ ἔλαιον. ἀντὶ τοῦ ἀληλειμμένος Λ. 9, 5. λιπαρὸν οὐ πλαντέον. Leuncl. *nitidus v ctusque non inced debet*, np. e gymn vel conuiuio. Fr. P addit: *ſed ſquali* Morus coniicit λιπ *aſſidue, frequente*

6. 4, 16. λιπαροὺς (e balneo, Fr. Port.) καὶ Φαιδροὺς ἀναςρεφομένους. Ap. Plutarch. Agef. c. 29. vocautur λιπαροὶ τὰ πρόσωπα, Φρονήματος μεςοὶ καὶ γήθους, ita vt Plutarchus nomina λιπαροὺς et Φαιδροὺς in Xenophonte videatur pro idem valentibus habuiſſe. Sed fortaſſis imitari voluit Homerum, apud quem Odyſſ. ο, 331. memorantur λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα, vbi Euſtathius p. 1783, 18. interpretatur his verbis: οἱ τρυφῶντες, ὅ ἐςι λιπῶντες, ὡς ἀπὸ μέρους εἰπεῖν τὸ πᾶν σῶμα. οἱ δὲ τοιοῦτοι οὐκ ἂν εἶεν ῥυσοὶ ἢ ῥικνοὶ κατὰ τοὺς ἁλιεῖς. οὐ μόνον δὲ κεφαλαὶ λιπαραὶ, ἀλλὰ καὶ πόδες. Vnde intelligi poteſt, cur in loco Plutarchi nonnulli legant λιπαροὶ τά τε σώματα καὶ τὰ πρόσωπα. Pollux 2, 4. vbi laudat eundem Homeri locum, oppoſitum eſſe dicit αὐχμηρόν. Equidem putauerim, λιπαροὺς ap. Xenophontem eſſe *capite ſ. coma vnctos*, quos Cicero Catil. 2, 10. appellat *pexo capillo* et *nitidos*. Απ. 2, 1, 31. λιπαροὶ διὰ νεότητος τρεφόμενοι, *lauti*. Oppon. αὐχμηροί. Sed fortaſſis ſimul ad pinguedinem referendum eſt. Heſych: λιπαροῖσιν· εὐτραφεςέροις, πλουσιωτέροις. ¶ 2) *pinguis, opimus*. Π. 1, 4, 11. λιπαρὰ (θηρία) opponuntur λεπτοῖς.

λιτανεύειν (poet Port.), *precari, ſupplicare, quiritari*. Ε 2, 4, 17. τούτους Λυσίμαχος ἀπέσφαξε, πολλὰ λιτανεύοντας.

λιτὸς, *tenuis, frugalis*. Suid: λιτός· εὐτελής. Επ. 1, 8. ἀντὶ διαίτης λιτῆς.

Λίχας, v. Λείχας.

λιχνεία, *luxuria*. Heſych: λιχνεία· λιμβία, ἀπληςία. Suid. λιχνεία· πύκνωσις. Λ. 5, 4. ἢ ὑπὸ λιχνείας ἢ οἰνοφλυγίας — διαφθείρειεν Ο. 1, 22. δοῦλοι λιχνειῶν, λαγνειῶν, οἰνοφλυγιῶν.

λίχνος, *luxurioſus*. Heſych: λίχνος· ὀψοφάγος, λαίμαργος, λιμβὸς, — προαπτόμενος, ἐπιθυμῶν. Sic fere Phauorin. qui etiam haec habet: ὁ προαπτόμενος τῶν ὄψων, καὶ κατεπιθυμῶν. παρὰ τὸ λίαν χαίνειν ἢν ἰχαίνειν. ὅ ἐςι ἐπιθυμεῖν. Cf. Suid. Απ. 1, 2, 2. λίχνους, ἢ ἀφροδισίων ἀκρατεῖς.

λογίζεσθαι, ¶ 1) *computare, rechnen, berechnen*. Π. 8, 2, 10. λόγισαι πόσα ἐςὶν ἕτοιμα χρήματα — λέγεται λογιζόμενος πολλαπλάσια εὑρεῖν. Ε. 6, 1, 7.

ὁ-

ὁπλῖται ἐλογίσθησαν οὐκ ἐλάττους δισμυρίων. Antea erat ἐγίγνοντο, reperiebantur. c. ὡς, E. 3, 5, 16. ἐλογίζοντο numeros comparando τὸ ἱππικὸν, ὡς τὸ μὲν ἀντίπαλον πολὺ, τὸ δὲ αὐτῶν ὀλίγον εἴη. Poteſt tamen h. l. exponi *perpendebant*. c. acc. abſoluto, E. 6, 1, 5. λογισάμενοι τὰς ἔξω μόρας ὅσαι αὐτοῖς εἶεν. c. εἰς, Π. 3, 1, 19. χρήματα σὺν τοῖς θησαυροῖς — ἐσιν, εἰς ἀργύριον λογισθέντα, τάλαντα πλείω τῶν τρισχιλίων, *pecuniae cum paternis pecuniis ad argentum redactae ad pretium argenti computatae.* ¶ 2) *reputare, perpendere.* c. acc. Aθ. 3, 13. ταῦτα χρὴ λογιζόμενον μὴ νομίζειν etc. c. acc. et inf. E. 3, 5, 5. καιρὸν εἶναι ἐξάγειν. Leuncl. *ſuccurrebat animis*. c. ὅτι, E. 2, 4, 19. λογισάμενος ὅτι οἷόν τε εἴη. c. ὡς, E. 6, 4, 6. ἐλογίζοντο, ὡς εἰ μὴ μαχοῖντο — ἀποστήσονται. Cf. nr. 1. Poſſit autem h. l. exponi *timebant*, vt c. acc. abſoluto, E. 6, 5, 24. ἐλογίζοντο δὲ καὶ τοῦτο, ὡς καὶ συνελθοῦσαν ἂν τὴν δύναμιν, καὶ μάχεσθαι ἂν αὐτούς. Eſt ſyntaxis ἀνακόλουθος. Debebat enim ὡς abeſſe, et vel bis participium poni, vel bis infinitiuus O. 7,

13. ¶ 3) c…
Π. 2, 2, 7. …
ὀρθῶς λογίζῃ, …
λέγειν. 6, 2, …
μενος εὑρίσκω …
μερῶν ὁδόν. ¶ …
rando intellig…
ρίσκειν. Π. 1, …
— σκοπῶν λο…
5) *rationum p*…
aminare. E. …
359. μηδὲν πίσ…
ἂν μὴ λογιζομ…
φαίνηται. ¶ …
Π. 1, 2, 11, …
ταύτας τὰς ἡμέ…
ται. Vt nos: *J*…
ſie für einen. …
6, 1, 4. p. 3…
κότα λογίζομαι…
Ante erat νομ…
9, 6. Π. 8. …
νομίζε in marg…
γίζετο, quod …
dum videtur, …
poteſt *ſperab*…
var. lect. eſt …
θαι nr. 1, i. …
dere. Π. 4, …
μαι — οἷόν τ' …
6. ἐλογίζοντο κρ…
c. ἂν Π. 4, …
λογιζόμενοι πα…
δεῖν ἀφορμῆς. ¶ …
re. c. inf. A. …
γιζόμενοι ἥξειν…
7, 5, 18. …
ὡς οἰκεῖος …
6, 4, 12. ¶ …
praeteritis: …
am reuocare, …

λογιζόμενος ὡς ἐσώθη. 3, 5, 10. ¶ 10) *argumentando colligere.* E. 6, 1, 4. p. 357. ὅτι — δυναίμην — ἐξεσί σοι ἐκ τῶνδε λογίζεσθαι. Απ. 2, 3, 2. δύναται λογίζεσθαι, ὅτι κρεῖττον. Oppon. ἀγνοοῦσι. c. inf. Αγ. 7, 3. εὐδαίμονα αἰεὶ ἔσεσθαι τὴν πατρίδα λογιζόμενος. Poſſit tamen h. l. reddi *ſperans.* Sed *disputando concludere* explicat Hutch. Π. 1, 6, 7. ἅ ποτε ἐλογιζόμεθα. §. 6. pro eo eſt ἐδόκει ἡμῖν. Cf. Raphel. ad Rom. 3, 28. ¶ 11) *conſilium admittere.* E. 5, 4, 61. ταῦτα λογισάμενοι — ἐπλήρωσαν. ¶ 12) *rationes* ſ. *conſilium ſequi.* Π. 8, 1, 9. τὴν τῶν μεθ' ἑαυτοῦ εὐσέβειαν — ἀγαθὸν ἐνόμιζε, λογιζόμενος, ὥσπερ οἱ πλεῖν αἱρούμενοι μετὰ τῶν εὐσεβῶν. Cf. ἂν et λογισμὸς, nr. 3 vbi c. περὶ iungitur.

λογισμὸς, ¶ 1) *numerandi ratio.* Suid: λογισμός· ἡ λογιστικὴ τέχνη. Απ. 4. 7, 8. λογισμοὺς μανθάνειν. Fr. Portus *arithmeticam.* ¶ 2) *computatio, rationes.* Απ. 4, 2, 21. λογισμὸν ἀποφαινόμενος τὸν αὐτὸν, *numerorum eorundem rationes ſubducens* ſ. *computans.* ¶ 3) *ratiocinandi facultas.* Απ. 4, 3, 11. τοὺς θεοὺς — λογισμὸν ἡμῖν ἐμφῦσαι, ᾧ περὶ ὧν αἰσθανόμεθα, λογιζόμενοι καταμανθάνομεν. ¶ 4) *argumentum, cauſſa.* E. 3, 4, 2. πρὸς τούτῳ τῷ λογισμῷ, *praeter allatas cauſſas.* §. 26. τοῦτο ἐποίησαν τοιῷδε λογισμῷ, *eo fere conſilio.*

λογιστικὸς, ¶ 1) *arithmetices peritus.* Απ. 1, 1, 7. Cf. Poll. 4, 163. ¶ 2) *conſideratus, prudens.* E. 5, 2, 19. οὐ λογιστικός γε οὐδὲ φρόνιμος.

λογοποιεῖν, *confingere*, Suid: λογοποιῶν· πλάττων λόγους ψευδεῖς. Π. 2, 2, 6. ἐν ᾠδαῖς καὶ λόγοις οἰκτρὰ ἄττα λογοποιοῦντες εἰς δάκρυα πειρῶνται ἄγειν. Leuncl. *commenti.*

λογοποιὸς, *hiſtoricus.* Moeris: λογοποιόν, τὸν λογογράφον οἱ Ἀττικοί. Ammonius explicat: ὁ λόγους τινὰς καὶ μύθους συντιθείς. Suidas: ὁ ὑφ' ἡμῶν ἱστορικὸς λεγόμενος. v. omnino Pierſon. ad Moer. p. 244. Raphel. ad Act. 1, 1. et interpp. Harpocrationis. Π. 8, 5, 13. ἔνιοι τῶν λογοποιῶν λέγουσιν.

λόγος, ¶ 1) *oratio, verbum.* A. 2, 5, 3. p. 112. ἥδομαι ἀκούων σου φρονίμους λόγους. Απ. 3, 3, 11. ὅσα μεμαθήκαμεν — διὰ λόγου ἐμάθομεν — διὰ λόγου

γου μανθάνει, καὶ οἱ ἄριϛα διδάσκοντες, μάλιϛα λόγῳ χρῶνται. Hic poteſt intelligi *facultas loquendi.* 4, 8, 5. Ἀπολ. 4, 8. Iungitur variis verbis: Π. 1, 6, 10. λόγους λέγειν, *verba facere, vel argumentis vti.* 6. 4, 3. ἔργα πιθανώτερα τῶν νῦν λεχθέντων λόγων. Cf. λέγειν nr. 1. ſ. Π. 3, 3, 24. p. 192. δύναιτ' ἂν εἷς λόγος ῥηθεὶς αὐθημερὸν αἰδοῦς ἐμπλῆσαι. Poteſt eſſe *vnum verbum, breuis oratio.* p. 194. eſt de adhortatione. Π. 1, 6, 12. p. 65. εἴ τινα λόγον ποιήσαιτο διδάσκων περὶ τοῦ πείθεσθαι. Ο. 11, 4. πολὺν λόγον ἐχόντων τινῶν περὶ αὐτοῦ, *cum multa de eo dicerent,* np. ad laudem. Π. 5, 2, 15. p. 286. τὸν φόβον λόγοις κατασβέσαι. Ἀπ. 1, 2, 31. et 34. λόγων τέχνη eſt *ars dicendi* ſ. *differendi.* Κ. 1, 14. λόγους ἀγαθοί, *eloquentia valentes.* De eloquentia vel omnino de doctrina intelligi poteſt etiam Ἀπ. 1, 2, 59. μήτε λόγῳ μήτε ἔργῳ ὠφελίμους. ¶ 2) *poteſtas dicendi* ſ. *deliberandi.* v. Markland. ad Eurip. Suppl. 350. Ε. 5, 2, 13. poſtquam legati perorauerant, ἐδίδοσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι τοῖς συμμάχοις λόγον, καὶ ἐκέλευον συμβουλεύειν. Cf. προτιθέναι nr. 2. Ita Morus et Schneiderus etiam Ε. 1, 1, 19. intelligunt. ¶ 3) *verba, vox,* np. hominis, quatenus opponitur ſono. Λ. 11, 6. αἱ παραγωγαὶ — λόγῳ δηλοῦνται, non tubicine. ¶ 4) λόγῳ, *verbo, nomine.* Oppon. ἔργῳ, *re, reuera.* v. ἔργον nr. 3. et Bergler. ad Alciphr. p. 36. ſq. Αγ. 11, 9. Cf. nr. 1. ex Π. 6, 4, 3. et Ἀπ. 1, 2, 59. ¶ 5) *ſermo quotidianus* ſ. *familiaris.* a) Π. 6, 4, 5. extr. ἄφοβον δεικνὺς καὶ σχῆμα, καὶ πρόσωπον, καὶ λόγους. Ε. 4, 1, 3. λόγου ἤρξατο. Sic §. 13. Σ. 2, 11. οὗτος ὁ λόγος οὐκ ἀπὸ τοῦ σκοποῦ ἔδοξεν εἰρῆσθαι. 6, 6. Cf. παιδικός. b) Oppon. ᾠδαί, ita vt λόγος ſit *oratio proſa.* v. Ammon. p. 90. Π. 1, 4, 25. διὰ ϛόματος εἶχον καὶ ἐν λόγῳ καὶ ἐν ᾠδαῖς. 2, 2, 6. c) Hinc λόγον προσφέρειν eſt *appellare, alloqui, conuenire aliquem, co loqui.* v. Obſ. miſc nou. T. III. p. 7. 5, 4. προσφέρει τινὶ λ τῶν ἑταίρων — πείθ Intell. ὥϛε. Ε. 7, 2 προσήνεγκαν λόγον τ λέγειν nr. 27.) Φλι

ες, *detulerunt, in-unt.* Π. 6, 1, 18. ιεγκεῖν λόγους αὐτῇ συνουσίας. Pluralis iam ap. Longum 3, t Charit. 5, 5. v. ill. p. 639. et 461. odem modo ἐν λό-ναι, *colloqui.* Π. 4, οἱ μὲν δὴ ἐν τούτοις K. 1, 11. Ἱππόλυ-τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἐπι-καὶ ἐν λόγοις ἦν, αὐτῇ. Euripides in ol. 85. de eodem di-ιείβεσθαι λόγοις, vbi lckenar. Margg. et Brunck. ap. Zeun. aefat. ad Απ. habent it. e) εἰς λόγους ῖσθαι s. ἔρχεσθαι, *ad quium venire.* Αγ. ἀφίκετο Φαρνάβαζος λάῳ εἰς λόγους. E. 3, εἶπεν ὅτι ἐς λόγους το αὐτῷ ἀφικέσθαι — ται ἐς λόγους ἀφικέ- A. 2, 5, 2. p. 109. μοι εἰς λόγους σοι ἐλ- 3, 1, 19. et sine dat. 4, 30. ἐς λόγους ἐλ-ς ἀπέκτειναν. 3, 1, θοῦσα δ' ἐς λόγους rg. λόγον) εἶπεν. §. Sed Π. 2, 2, 1. p. ἀφίκετο δ' οὖν καὶ εἰς ποτε τὸν λόγον, est: *it in hunc sermo-* Similiter f E. 4, ὡς τὸν τῶν Παφλα-βασιλέα ἐς λόγους ἀ-ξει. §. 12. συναγαγεῖν ἂν αὐτῷ ἐς λόγους περὶ φιλίας Φαρνάβαζον. ¶ 6) *murmur in concione.* E. 5, 4, 60. λόγοι ἐγίγνοντο ἀπὸ τῶν συμμάχων, ὅτι etc. 6, 5, 36. θροῦς τις διῆλθεν — ὁ δὲ πλεῖστος ἦν λόγος, ὡς — δέοι. — διῆθει κατὰ τούτους τοὺς λόγους θόρυβος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. ¶ 7) *disputatio.* Απ. 4, 6, 15. ὁπότε τι τῷ λόγῳ διαξίοι — τὴν ἀσφάλειαν τοῦ λόγου. 4, 8, 11. αὐτάρκης πρὸς τὴν τούτων γνῶσιν, ἱκανός τε καὶ λόγῳ εἰπεῖν τε καὶ διορίσασθαι τὰ τοιαῦτα. O. 2, 11. 21, 1. Σ. 8, 1. it. *pars disputationis vnius argumenti,* Σ. 4, 5. οὗτος ὁ λόγος ἔληξεν. § 10. 9, 1. Sed *similitudo* intelligitur Απ. 1, 2, 38. τοῦ περὶ τῶν βοῶν λόγου. v. §. 32. ¶ 8) *caussa id de quo disputatur.* O. 11, 25. τὸν ἥσσω λόγον — οὐ δύναμαι κρείττω ποιεῖν, *caussam inferiorem dicendo* s. *verborum industria efficere potiorem* s. *superiorem.* v. Bach. ad h. l. ¶ 9) *sententia,* np. quae disputando in superioribus demonstrata est. Απ. 3, 10, 12. τἄλλα ὡσαύτως ἔοικεν ἔχειν τῷ σῷ λόγῳ. c. κατὰ, Π. 1, 6, 3. κατὰ τὸν σὸν λόγον διατελέσω ἐπιμελούμενος,

se.

ſunt ἀκοντίων, et §. 16. οἱ κνώδοντες τῆς λόγχης in προβολίῳ. in quo vtroque loco diſtinguitur a ῥάβδῳ. ¶ 2) *lancea, haſta.* Π. 6, 2, 11. p. 371. ὁ λόγχην ἀκονῶν — λόγχην ἀκονῶντα. A. 1, 8, 5. 2, 2, 4. 4, 3, 4. eſt Chaldaeorum. 4, 8, 5. Macronum et Graecorum. 5, 2, 11. τὰ βέλη ὁμοῦ ἐφέρετο, λόγχαι, τοξεύματα, σφενδόναι, — λίθοι. 5, 8, 7. E. 6, 4, 32. 7, 5, 20. Σ. 2, 13. 14. Iπ. 12, 14. τὴν λόγχην ἀφῇ — ἀφιεμένη ἡ λόγχη.

Λόγχη, K. 7, 5. nomen cani imponendum.

λογχοφόρος, *haſtatus, leuiter armatus.* Π. 2, 1. 2. p. 87. τὸν τῆς Φρυγίας ἄρχοντα — ἄγειν λογχοφόρους σὺν πελτασταῖς in Aſſyriorum exercitu.

λοιδορεῖν, ¶ 1) *conuiciis proſcindere.* c. acc. v. Sallier. ad Thom. Mag. in v. διαλοιδορεῖται. A. 3, 4, 30. παίουσι, βάλλουσι καὶ λοιδοροῦσι τὸν Σωτηρίδαν. Σ. 4, 32. ἐλοιδόρουν με. Verti poteſt *maledicebant, cauillabantur.* ¶ 2) *obiurgare, reprehendere.* c. acc. Π. 1, 4, 8. ἐλοιδόρουν αὐτόν. 6, 1, 1). Iερ. 9, 2. O. 9, 15. Paſſiv. E. 5, 4, 29. μὴ λελοιδορημένος εἴη ὑπ' Ἀγησιλάου. c. acc. et ὅτι, A. 7, 5, 6. ἐλοιδόρει τὸν Ἡρακλείδην ὅτι etc.

λοιδορεῖσθαι, ¶ 1) *conuiciis proſcindere, cauillari.* Σ. 6, 8. δοκεῖ — λοιδορεῖσθαι βουλομένῳ ἐοικέναι. §. 9. ¶ 2) *obiurgare, increpare.* Π. 1, 4, 9. αὐτοῦ λοιδορουμένου. Aγ. 7, 3. ἐλοιδορεῖτο ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασι. c. dat. Π. 1, 4, 9. ὁ θεῖος αὐτῷ ἐλοιδορεῖτο — ἐμοὶ λοιδορήσεται ὅτι etc.

λοιδορία, *conuicium, reprehenſio.* Iερ. 1, 14. λοιδορίας ἀνήκοος. Oppon. ἐπαίνου.

λοιπὸς, ¶ 1) *reliquus.* c. gen. Aγ. 2, 23. ἐδῄωσε τὰ λοιπὰ τῆς Βοιωτίας. E. 1, 6, 12. τὰς λοιπὰς τῶν νεῶν. Cf. ἡμέρα. ¶ 2) *remanens.* Π. 2, 4, 8. p. 130. χρήματα — πάνυ ὀλίγα λοιπὰ ἔχω, *nondum conſumta.* Sic c. gen. Π. 2, 2, 1. p. 102. ὃ ἔτι λοιπὸν ἦν αὐτῷ τοῦ ἐμβάπτεσθαι. ¶ 3) *non interfectus, e clade ſuperſtes.* A. 4, 1, 17. ἕτερος — κατεσφάγη, ὁ δὲ λοιπὸς ἔλεξεν. 6, 4, 19. ¶ 4) *futurus, poſterior.* E. 3, 2, 5. περὶ τοῦ λοιποῦ χρόνου εἰπεῖν, ὅτι, ἢν μὲν ἀδικῶσιν, οὐκ ἐπιτρέψουσιν. Oppon. νῦν Aπ. 2, 6, 6. τοὺς λοιπούς. Oppon. τοὺς πρόσ

ους. ¶ 5) De eo
iciendum restat.
3. p. 229. τί δὴ
; A. 4, 2, 10. ἔτι
τρίτος μαστὸς λοι-
superandus, oc-
is. c. gen. Π. 2.
102. ὅπερ λοιπὸν
εριφορᾶς. v. περι-
inf. A. 3, 2, 19.
ι εἰπεῖν. Σ. 4, 1.
εἴη ἡμῖν — ἀπο-
oportet: nos,
vt. ¶ 6) τοῦ
scil. ἐκ χρόνου. ¶
le, ex eo tem-
. 4, 5, 3. τοῦ λοι-
βουλόμενος ἂν εὐ-
κτωρ πορευόμενον.
Σ. 4, 56. ὡς ἄ-
ν πάνυ μὲν οὖν,
τες ἐκ τοῦ λοιποῦ
το. ¶ b) in po-
Π. 4, 4, 3. νῦν
ριεποιήσασθε, τοῦ
οὐδ' ὁτιοῦν ἔσται.
19. 6, 4, 8. Αγ.
2, 3, 17. p. 92.
. E. 3, 4, 9. τάδε
τοῦ λοιποῦ χάρι-
tunt de reliquo.
λοιπὴν, scil. ὁδόν.
28. ἀμαχεὶ τὴν
ευσόμεθα. Αγ. 2,
3, 5. τὴν λοιπὴν
ν — ἐπορεύθη.
. 5, 1, 2. ἐβου-
ερὶ τῆς λοιπῆς πο-
8) τὸ λοιπὸν, ¶
ac, ex eo tem-
auorin: ἀπὸ τοῦ

νῦν. A. 2, 2, 3. ταῦτα ἀκούσαντες — τὸ λοιπὸν ὁ μὲν ἦρχεν, οἱ δὲ etc. 7, 8, 8. E. 3, 2, 3. Scribitur etiam vno verbo τολοιπόν. v. Wassii praef. Thucyd. ad p. 66, 39. Π. 1, 1, 15. τολοιπὸν οὕτως ἤχθη τῇ τότε θήρᾳ, ὥστε etc. 2, 3, 11. 3, 3, 12. 5, 4, 1. 7, 1, 9. 7, 2. 8. 8. 3, 10. 8, 5, 12. p. 528. ¶ b) in posterum. Schol. Pindar. Pyth. 5, 14, 5. εἰς τὸ μέλλον. Schol. Eurip. Hippolyt. 33. εἰς τὸ μετὰ ταῦτα. Phauor: ἀντὶ τοῦ ἀκολούθως. A. 3, 2, 4. εἰ διανοούμεθα — τὸ λοιπὸν ἰέναι. §. 25. vbi verti potest caeterum. 5, 1, 2. it. iunctim scriptum, Π. 3, 3, 6. χρὴ καὶ τολοιπὸν ἄνδρας ἀγαθοὺς εἶναι. A. 5, 3, 10. 5, 4, 3. 7, 4, 18. it. plural. E. 1, 1, 18. προθύμους εἶναι τὰ λοιπὰ, ὥσπερ τὰ πρότερα. ¶ 9) In var. lect. est οἱ λοιποὶ pro οἱ ἄλλοι. v. ἄλλος nr. 5. it. περίλοιπον pro τι λοιπόν. v. περίλοιπος.

Λοκρίς, ¶ 1) *Locris*, regio Graeciae. E. 3, 5, 3. ἐμβαλεῖν ἐς τὴν Λοκρίδα, np. Opuntiorum. §. 4. 4, 3, 14. ¶ 2) *Locrensis*. K. 10, 1. κύνας Λοκρίδας.

Λοκροὶ, *Locri*. Fuerunt quadruplicis generis, vel triplicis, vt alii volunt.

v. Ioh.

v. Ioh. Marii Mattii var. lect. 1, 10. et Salmaſ. ad Solin. p. 48. et 103. Aγ. 2, 6. *Λοκροὶ ἀμφότεροι* dicuntur Thebanis adfuiſſe contra Lacedaemonios, i. e. *οἱ Ὀπούντιοι* et *οἱ Ὀζόλαι*, (qui etiam Heſperii dicebantur, v. Bach. ad l. l.) quod patet ex E. 4, 2, 10. Iidem intelliguntur Aγ. 2, 24. et E. 6, 5, 23. 30. Sed in reliquis locis ſoli Opuntii, vt E. 3, 5, 3. 4. vbi bello petuntur a Phocenſibus. it. 4, 3, 15. aduerſus Lacedaemonios pugnant.

λούεσθαι, et *λοῦσθαι*, *lauare ſe, balneo vti.* v. Kuſter. V. M. 1, 5. Moeris: *λοῦται, Ἀττικῶς· λούεται, Ἑλληνικῶς.* Idem praecipiunt Phrynichus, Thomas Mag. et Lucian. T. II. p. 98. Attica forma eſt Π. 1, 3, 10. *λοῦται* ante coenam. 4, 5, 2. *οἱ Μῆδοι ἐλοῦντο — καὶ ἱμάτια μεταλαβόντες ἐδείπνουν.* de quo more cf. Π. 8, 7, 2. et Σ. 1, 7. vbi eſt *λούσασθαι* et *λουσάμενοι.* Sed forma communis extat E. 7, 2, 22. *κατελάμβανον τοὺς μὲν λουομένους, τοὺς δ' ὀψοποιουμένους.* Et vtraque forma Aπ. 3, 13, 8. *θερμῷ λούσασθαι — ψυχρὸν ὥστε λούσασθαι — οὐκ ἄχθονται λουόμενοι αὐτῷ.*

Λουσιάτης et **Λουσιεὺς**, *natus Luſis.* Steph. Byz: *Λουσοὶ, πόλις Ἀρκαδίας — ὁ πολίτης Λούσιος* (Hutch. coniicit *Λουσιεὺς*) *καὶ Λουσεὺς καὶ Λουσιάτης.* Ita vocatur Eurylochus A. 4, 2, 13. 4, 7, 7. 8. 7, 6, 29. vbi 2 codd. habent *Λουσιώτης*, ſed perperam, iudice Hutchinſono.

λουτρὸν, ¶ 1) *balneum.* Aθ. 2, 10. *γυμνάσια καὶ λουτρὰ*, quae paulo poſt dicit *λουτρῶνας.* ¶ 2) *lotio, lotura.* Π. 7, 5, 20. *ἐν λουτρῷ, dum lauantur.* O. 5, 9. *θερμοῖς λουτροῖς.* 9, 7. 10, 8.

λουτροχόος, *aquam lauantibus affundens, balneator.* Π. 8, 8, 10. commemorantur *λουτροχόοι* inter regum Perſarum miniſtros. v. Doruill. ad Charit. p. 539.

λουτρὼν, *balneum.* Poll. 7, 167. *λουτρῶνες, ὡς Ξενοφῶν.* 9, 43. *καὶ τὸ παρὰ Ξενοφῶντι ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ λουτρῶνες.* v. λουτρὸν nr. 1.

λόφος, ¶ 1) *collis, tumulus.* Moſchopulus: *λόφος· πᾶν τὸ ἀνεστηκὸς καὶ ἐξέχον.* Heſych: *ὑψηλὸς τόπος, γῆς ἐπανάστημα.* [illegible] 2. 4, 14. *ἀετὸς — τὸν λαγὼ συναρπάσας καὶ ἀπενεγκὼν ἐπί τινα λόφον* [illegible]

1, 2. 7, 3, 1. A. 1, 8, 10. ſq. 1, 10, 8. 9, 3, 4, 24 — 27. λόφος et ὄρος et ἄκρον inter ſe permutantur. 4, 2, 7 — 12. λόφος diſtinguitur a μαςῷ. v. μαςός. 4, 8. 19. Πο. 4, 2. τῶν αὐτοφυῶν καὶ ὑπαργύρων λόφων. E. 6, 2, 5. 7, 1, 29. 7, 4, 22. poſt λόφον ſequitur neutrum τοῦτο — ὑπὸ τοῦτο. Scil. intelligi debet ὄρος vel χωρίον. Sed Welſ. ex emendatione Steph. et Leuncl. edidit τοῦτον — τοῦτον. Cf. γήλοφος, quocum in var. lect. confunditur. ¶ 2) *criſta galeae.* Heſych. et Phauorin: τὸ περικεφαλαίας ἄκρον. Schol. Homer. Il. γ, 337. τὸ προνεῦον τῆς περικεφαλαίας ἀνάστημα, κόσμου καὶ καταπλήξεως χάριν, ἱππείαις θριξὶν αὐτῷ ἐνιεμέναις. Π. 6, 4, 1. λόφον ὑακινθινοβαφῆ. 7, 1, 1.

λοχαγεῖν, *lochi ducem eſſe, cohortem ducere.* v. Perizon. ad Aelian. V. H. 2, 44. A. 6, 1, 20. οὐδὲ λοχαγεῖν ἡμῖν (Arcadibus) ἔξεστιν. Aπ. 3, 1, 5. ἐάν τις — λοχαγῇ σοι, *te imperatore lochagus ſit.* 3, 4, 1. λοχαγῶν. Vtroque loco de Athenienſibus.

λοχαγία, *praefectura lochi.* A. 1, 4, 14. ἡμῖν χρήσεται εἰς λοχαγίας. 3, 1, 20.

λοχαγὸς, *praefectus cohortis.* v. Doruill. ad Charit. p. 455. ¶ 1 in Cyri maioris exercitu lochagi parent taxiarcho, et 24. militibus praeſunt. Π. 2, 1, 9 — 15. 2, 2, 1. p. 102. §. 2. 6. 8. 9. 16. 2, 3, 9. 3, 3, 8. 8, 1, 5. ἐπιμέλονται λοχαγοὶ δεκαδάρχων, χιλίαρχοι δὲ λοχαγῶν. Cf. ταξίαρχος. ¶ 2) in exercitu Graecorum, qui Cyro minori auxilium tulerunt, ſunt *centuriones* (A. 3, 4, 13. 4, 3, 19.), et ταῖς στρατηγοῖς proximi, et cum his adhibentur in conſilium de rebus belli, A. 1, 7, 2. 2, 2, 2. 2, 3, 14. 3, 1, 11. Sed 3, 1, 22. ordo eſt hic: στρατηγοὶ, ταξίαρχοι καὶ λοχαγοί. Accipiunt duplo maiorem ſtipendii partem quam milites gregarii, A. 7, 2, 19. 7, 6, 6. ¶ 3) apud Lacedaemonios in vnaquaque mora erant quatuor, proximi illi polemarchis. Λ. 11, 4. 13, 4. E. 3, 1, 25. 3, 2. 13. 4, 1, 11. 4, 2, 3. Cf. ἀρχηγὸς, pro quo legitur, et omnino λόχος.

λοχίτης, *qui eiusdem λόχου eſt. ad λόχον pertinens.* Π. 2, 2, 2. p. 104. A. 6, 6, 5. §. 10. ἄνδρα ἀγάμενον τῶν ἐμῶν λοχιτῶν.

λόχος, *lochus.* Erat enim certus quidam militum numerus, pro gentibus et temporibus diuerſus. Nam Schol. Ariſtoph. Acharnn. 1073. et Aelian. tact. 4. et Suidas dicunt, λόχῳ contineri vel octo, vel duodecim, vel ſedecim milites, et c. 9. idem Aelianus dicit, τάξιν eſſe octo λόχων et habere 128 milites. Sed Schol. Thucyd. 5, 66. ὁ λόχος, inquit, γίνεται ἀνδρῶν πεντακοσίων καὶ δυοκαίδεκα, np. tempore belli Peloponneſiaci. v. Spanhem. ad Iulian. p. 235. ſq. Euſtathius ad Il. δ, p. 487. extr. τινὲς λόχον φασὶ τῶν ἐξ εἰκοσιτεσσάρων ἀνδρῶν. Talis fuit λόχος in Cyri maioris exercitu, Π. δ, 3, 10. ὁ λόχος ἦν ἕκαστος εἰκοσιτέτταρας. 2, 1, 9 — 15. 2, 2, 2. 6. 2, 3, 9. ſq. vnde patet, in vna τάξει fuiſſe λόχους quatuor. 4, 2, 20. πέμψατε ἀπὸ λόχου πέντε ἄδρας ἕκαστος, *e ſingulis lochis, de ſuo quisque manipulo,* Leuncl. Videtur quidem Π. 2, 2, 17. lochagus tantum decuriae praeeſſe. Sed cum vniuerſus locus haud dubie corruptus ſit, nihil ex eo poteſt demonſtrari. Nam pro λοχαγὸς §. 6. 8. 9. et 16. legi debet ταξίαρχος, et §. 17. δεκαδέας pro δώδεκα. ¶ 2) A. 1, 2, 25. cuique λόχῳ, vt Il. δ, 392. ſq. tribuuntur 50 milites: δύο λόχοι τοῦ Μένωνος ἀπώλοντο — ἦσαν δὲ οὗτοι ἑκατὸν ὁπλῖται. Sed h. l. de Theſſalis, ap. Homerum de Thebanis, non de veteribus Perſis agitur. ¶ 3) In anabaſi λόχος complectitur centum milites. A. 3, 4, 13. ἐποιήσαντο (Cod. Pariſ. ἐποίησαν) ἓξ λόχους ἀνὰ ἑκατὸν ἄνδρας, καὶ λοχαγοὺς ἐπέστησαν. 4, 3, 19. 4, 8, 13. τοὺς λόχους ὀρθίους ἐποιήσαντο. ἐγένοντο μὲν λόχοι ἀμφὶ τοὺς ὀγδοήκοντα· ὁ δὲ λόχος ἕκαστος σχεδὸν εἰς τοὺς ἑκατόν. Euſtath. l. l. p. 488. et Phauorin: ὅτι ὁ Ξενοφῶν ἐξ ἑκατὸν συντετάχθαι τὸν λόχον βούλεται, εἴσεται ὁ ἐκείνῳ ἐντυχὼν εἰπόντι· λόχος ἕκαστος εἰς ἑκατόν. ἡ δὲ τραγῳδία καὶ ἄλλοι, λόχον φασὶ τὸ ἁπλῶς στρατιωτικὸν σύνταγμα. A. 5, 2, 9. 6, 3, 3. pro λοχαγοῦ all. habent λόχου, quod poteſt ferri. 6, 5, 6. λόχους φύλακας, *centurias ſubſidiarias.* Cf. ὄρθιος. ¶ 4) Apud Lacedaemonios λόχος erat fere 12, capitum, quarta vel quinta pars morae. Heſych: λόχοι, Λακεδαιμονίων. φησὶ Ἀ-

Ἀριστοφάνης τέτταρες. πέντε γάρ εἰσιν, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης. Scilicet antiquitus videntur quatuor fuiſſe. Λ. 11, 4. ἑκάστη τῶν πολιτικῶν (Stobaeus rectius ὁπλιτικῶν), τούτων μορῶν ἔχει πολέμαρχον ἕνα, λοχαγοὺς τέτταρας. §. 10. E. 4, 2, 3. 7, 1, 20. 7, 5, 10. τῶν λόχων δέκα (Margg. δώδεκα) ὄντων οἱ τρεῖς. ¶ 5) Λόχος Atheníenſium eſt E. 1, 2, 2. Qualis fuerit, non conſtat. ¶ 6) Thebanorum, E. 6, 4, 13. Cf. nr. 2. ¶ 7) Argiuorum, E. 7, 2, 4. ¶ 8) ciuilis ciuium diuiſio. Ιερ. 9, 5. v. μοῖρα. ¶ (:) Legitur pro λάχος. v. ibi.

Λόχος. K. 7, 5. nomen cani imponendum.

λύγξ, *lynx*. K. 11, 1. λύγκας.

Λυδία, *Lydia*. Π. 6, 1, 15. Aſſyrius, amicos ſibi conciliaturus, in Lydiam profectus eſt. §. 18. Cyrus illuc mittit exploratores. 6, 2. 8. ἀγωνιούμεθα — περὶ Λυδίας ἔνθα πολὺς μὲν οἶνος, πολλὰ δὲ σῦκα, πολὺ δὲ ἔλαιον, θάλαττα δὲ προσκλύζει. Αθ. 2, 7. deliciae inde Athenas perlatae. A. 1, 2, 5. Cyri minoris iter per Lydiam. 1, 9, 5. idem a patre conſtituitur ſatrapes Lydiae, Phrygiae maioris et Cappadociae. 7, 8, 4. tribuitur Lydiae Θήβης πεδίον, quod ab aliis perperam Aſiae datur. §. 12. Xenophon parat iter per Lydiam. §. 14. Lydiae praefectus eſt Artimas. E. 1, 2, 3. Thraſybulus Athenienſis eam vaſtat. Cf. Ἀσία nr. 4. Λυκία et Μυσία, quibuscum in var. lect. confunditur.

Λύδιος, *Lydius*. Π. 6, 2, 8. τούτων τῶν Λυδίων ἀγαθῶν ἀπολαύσωμεν. v. Λυδία. A. 1, 5, 6. σῖτος οὐκ ἦν, εἰ μὴ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐν τῷ Κύρου βαρβαρικῷ, *in Lydorum caſtris*, qui erant inter Cyri auxilia, vel potius cauponariam exercebant. v. ἀγορὰ nr. 1. Kuhnius ad Poll. 1, 132. Λύδιον πάθημα πάσχειν dictum ait de equitatu Lydorum inutili facto in proelio aduerſus Cyrum maiorem, qui immiſſis camelis equitatum conturbauerat, laudatque eam in rem Herodotum 1, 155. ſqq. et Xenoph. Π. 7, 4. 7. Sed hic non formula illa legitur, verum res narratur de Lydis armis priuatis.

Λυδός, *Lydus*. A. 3, 1, 21. in conuiciis Agaſias Apollonidae obiicit haec: τούτῳ οὔτε τῆς Βοιωτίας προσ-

προσήκει οὐδὲν, οὔτε τῆς Ἑλλάδος παντάπασιν· ἐπεὶ ἐγὼ αὐτὸν εἶδον ὥσπερ Λυδὸν ἀμφότερα τὰ ὦτα τετρυπημένον· καὶ εἶχεν οὕτως. Laudat hunc locum Demetrius Phaler. §. 137. Hutch. oſtendit, nonnullorum quidem populorum eum morem fuiſſe, vt ſuas aures forarent, ſed alios populos ſeruis ſuis aures perforaſſe, atque adeo ſeruilem conditionem h. l. innui. Cf. interpp. ad Petron. 102. Πσ. 2, 3. Λυδοὶ, καὶ Φρύγες καὶ Σύροι tanquam tales commemorantur, quos in exercitu habere Athenienſibus turpe ſit. Iidem viliſſimi populi iunguntur ap. Lucian. T. I. p. 336. vbi v. Hemſterhus. Aπ. 2, 1, 10. Perſis ſubiecti ſunt. Π. 1, 1, 4. Cyrus maior eos ſubegit. 1, 6, 3. Croeſus, eorum rex, inuitatur ad auxilium ab Aſſyrio. 7, 4, 7. Cyrus victis eis multis vtitur in bello, aliis adimit arma. Cf. Κροῖσος, et Λύκιοι.

λύειν, ¶ 1) *ſoluere vinculis.* a) captiuos, Π. 3, 2, 6. αἰχμαλώτους δεδεμένους — λύειν ἐκέλευσε. 4, 2, 19. ἐν τῷ ςρατοπέδῳ πολεμίους — καὶ τούτους λελυμένους. A. 4, 6, 2. E. 5, 4, 8. τοὺς δεσμώτας ἔλυσαν. All. ἀπέλυσε. §. 14. τοῖς ἐκ τοῦ ἀναγκαίου λελυμένοις, *qui ex carcere liberati erant.* 6, 4, 37. O. 3, 4. b) equos, A. 3, 4, 21. ἵπποι δέδενται ad praeſepe etc. — καὶ εἰ λυθείησαν. Iπ. 10, 16. διὰ τὴν χαλαρότητα τοῦ ςομίου λελύσθαι νομίζειν. c) canes, K. 6, 13. λῦσαι μίαν κύνα. 7, 6. μὴ λύειν, ἀλλ' ἔχοντα — ἱμᾶσιν. 9, 4. 10, 4. 8. Etiam ipſae compedes dicuntur A. 4, 3, 7. περιῤῥαγῆναι καὶ λυθῆναι. ¶ 2) *diſſoluere, diſtrahere.* Π. 5, 3, 22. πᾶσαν τὴν τάξιν λυθῆναι οὐδέποτε εἴα. All. χυθῆναι. Sic λυθῆναι eſt *diſcedere*, O. 12, 1. v. ἀγορὰ nr. 8. ¶ 3) *dimittere.* Π. 6, 1, 2. τῷ φόβῳ μὴ λυθείη ἡ ςρατιά. ¶ 4) *reſcindere, demoliri.* A. 2, 4, 9. 10. v. γέφυρα. ¶ 5) *aperire clauſa ſ. obſtructa, expedire impedita.* A. 4, 2, 15. ἔλυε τὴν ἀπόφραξιν τῆς παρόδου disiectis hoſtibus. v. ἀπόφραξις. ¶ 6) *finem facere.* Suidas: λῦτο· ἐλύθη, ἐπαύθη. A. 3, 1, 14. λελύσθαι μοι δοκεῖ ἡ ἐκείνων ὕβρις, καὶ ἡ ἡμετέρα ὑποψία, *finem habere.* ¶ 7) *violare.* A. 3, 1, 14. ἐκεῖνοι ἔλυσαν τὰς σπονδάς. 3, 2, 6. Cf. σπονδή. ¶. *impedire, facere vt ter omittat.* E. 7, 5,

ἔλυσε μὲν τῶν πλείστων πολεμίων τὴν ἐν ταῖς ψυχαῖς πρὸς μάχην παρασκευὴν, ἔλυσε δὲ τὴν ἐν ταῖς συντάξεσιν. ¶ 9) *liberare ab imperio.* Π. 1, 1, 4. de gentibus nullo vinculo iunctis, non aliorum imperio ſubiectis: αὐτόνομα εἶναι καὶ λελύσθαι ἀπ' ἀλλήλων, *neque imperii et legum vinculis inter ſe iunctae eſſe.* ¶ 10) *pendere, numerare.* Αγ. 2, 30. μισθὸν οὐδέτερος λύσει. Cum vero dure dictum videatur, quia λύειν vix eſt pecuniarium, vt Latinum *ſoluere*, niſi forte iuuerit illud Sophoclis Oedip. Tyr. 322. τέλη λύσει, vel etymologia verbi λυσιτελεῖν, Erneſti ſuſpicatur δώσει ſcribendum eſſe, Zeunius οἴσει. Cf. λυσιτελεῖν, quocum confunditur.

λύεσθαι, ¶ 1) *expedire, liberare.* K. 1, 17. heroes, εἴ τῳ συμφοραὶ ἐγίγνοντο — ἐλύοντο αὐτούς. All. αὐτοί. v. Zeun. ¶ 2) *redimere.* Suid: λυόμενος ἀντὶ τοῦ λυτρούμενος. Cf. Heſych. in v. λῦσαι. A. 7, 8, 3. Xenophonti τὸν ἵππον, quem vendiderat, amici λυσάμενοι ἀπέδοσαν.

Λυκαβηττός, *Lycabettus*, mons Atticae ante arcem. Heſych: Λυκαβηττός· ὄρος τῆς Ἀττικῆς. εἴρηται δὲ οὕτω, διὰ τὸ λύκοις πληθύειν. Cf. Suid. Timaeus lex. Platon: Λυκαβηττὸς, ὄρος τραχύ. O. 19, 6.

Λύκαια, *Lycaea*, Lupercalia. Phauorin: Λύκαια ἆθλα ἐν Ἀρκαδίᾳ τελεῖται, ἀνακείμενα τῷ Λυκαίῳ Διΐ, i. e. Pani. In his ludis vel equites hippodromo decurrebant, vel pedites curſu certabant in ſtadio. v. Pauſan. 8, 2. p. 600. c. 38. p. 678. A. 1, 2, 10. Ξενίας ὁ Ἀρκὰς in itinere τὰ Λύκαια ἔθυσε, καὶ ἀγῶνα ἔθηκε. v. quae ex Ariſtide allata ſunt in v. θύειν nr. 1.

Λύκανθος, *Lycanthus.* E. 6, 3, 2. Margg. Λύκαιθος. Eſt inter Athenienſium legatos Lacedaemona.

Λυκάονες, *Lycaones*, populus Aſiae minoris. Π. 6, 2, 5. ſunt in exercitu Aſſyrio. A. 3, 2, 14 Λυκάονας εἴδομεν, ὅτι — τὰ ἐρυμνὰ καταλαβόντες τὴν τούτου (regis Perſarum) χώραν καρποῦνται.

Λυκαονία, *Lycaonia.* A. 1, 2, 19. Ἰκόνιον τῆς Φρυγίας — ἐντεῦθεν ἐξελαύνει διὰ τῆς Λυκαονίας. ἐντεῦθεν διὰ Καππαδοκίας. 7, 8, 14. Λυκαονίας καὶ Καππαδοκίας praefectus Μιθραδάτης.

Λυκάριος, *Lycarius*. E. 2, 3, 7. Ephorus anni decimi octaui belli Peloponnesiaci.

Λυκεῖον, *Lyceum*, gymnasium Athenarum. v. Phil. Iac. Crophii exercitat. de Gymnasiis literariis Atheniensium, quae libro Scipionis Aquiliani de placitis philosophorum adiecta extat a Car. Fr. Bruckero, Lipf. 1756. 4. p. 224 — 236. A. 7, 8, 1. Κλεαγόρου, τοῦ τὰ ἐνύπνια (Toupius epist. crit. p. 48. ed. Lipf. emendat ἐγώπια, *partes anteriores*) ἐν Λυκείῳ γεγραφότας. Cf. ἐνύπνιον. E. 1, 1, 24. Ἆγις — πρὸς αὐτὰ τὰ τείχη ἦλθε τῶν Ἀθηναίων. Θρασύλος δὲ ἐξαγαγὼν Ἀθηναίους — παρέταξε παρὰ τὸ Λύκειον γυμνάσιον. E quo patet, illud in suburbio fuisse. 2, 4, 18. κατὰ τὸν ἐκ Λυκείου δρόμον. Morus: *ea parte, qua est curriculum, quod e Lyceo procurrit,* vbi equites exercebantur in δρόμῳ, et pompas exhibebant. v. Ἱππ. 3, 1. 6. et Crophius l. l. p. 229.

Λυκεῖος, v. Λύκος.

Λυκία, *Lycia*. Π. 8, 6, 4. Cyrus mittit satrapam εἰς Λυκίαν (all. rectius Λυδίαν) καὶ Ἰωνίαν.

Λύκιοι, *Lycii*. Π. 7, 5, 7. adsunt Cyro in obsidenda Babylone. Sed vera lectio est in margg. Λυδοί.

Λύκιος, *Lycius*. ¶ 1) ὁ Συρακούσιος, A. 1, 10, 9. est in exercitu Graecorum. ¶ 2) ὁ Πολυστράτου, Ἀθηναῖος, A. 3, 3, 12. nouo equitatui praeficitur. Idem intelligendus videtur A. 4, 3, 17. 18. Nam dicitur τάξιν τῶν ἱππέων ἔχων. Cf. 4, 7, 17. Cf. Λύκος.

Λυκίσκος, *Lyciscus*. E. 1, 7, 8. Atheniensis, fortassis orator.

Λυκομήδης, *Lycomedes*, gente Μαντινεύς, auctoritate potentissimus. v. Diodor. Sic. 15, 67. E. 7, 1, 12 — 14. auellit oratione Arcades a societate Thebanorum. §. 27. nominatur Ἀρκάς, et aduersatur Thebanis in foedere. 7, 4, 2. foedus efficit inter Arcades et Athenienses. §. 3. moritur. v. Wesseling. ad Diodor. Sic. l. l. et Schneider. ad E. , 5, 4.

λύκος, *lupus*. A. 2, 2, 4. σφάξαντες λύκον in foedere. Ay. 1, 22. ὡς μήτε ὑπὸ κυνῶν, μήθ' ὑπὸ λύκων διαφθείροιντο. Aπ. 2, 7, 14. ὑπὸ λύκων ἁρπάζεσθαι. Cf. ἁρπάζειν nr. 1. b. Aπ. 4, 9, 2. Ἱππ. 4, 18. οἱ λύκοι τὰ ἐρημούμενα φυλακῆς ἀγρεύ-

ἀγρεύουσι καὶ κλέπτουσι. etc. Cf. §. 19.

Λύκος, *Lycus*, amnis in Ponto. A. 6, 2, 2. Cod. Par. habet Λύκιος, cod. Eton. Λυκεῖος.

λυκοῦν, *instar lupi dilaniare*. Π. 8, 3, 16. τῶν προβάτων λελυκωμένα. Hesych: λελυκωμένα· λυκόσπαστα. Marg. Steph. λελυμασμένα. Marg. Leuncl. ὑπὸ λύκων λελυμασμένα, λυκόσπαστα. Vtrumque videtur glossema esse.

Λυκοῦργος, *Lycurgus*. ¶ 1) Lacedaemoniorum legislator. Λ. 10, 8. vixit Heraclidarum temporibus. Plura de eo in toto hoc libello. Απ. 4, 4, 15. inprimis id spectauit, vt legibus pareretur. Απολ. 15. Apollinis de eo oraculum. ¶ 2) alius Lacedaemonius. E. 1, 3, 12. cum aliis prodidit Byzantium Athenienfibus. ¶ 3) Est in var. lect. pro κύριος. v. ibi nr. 3.

Λυκόφρων, *Lycophron*, ὁ Φεραῖος. E. 2, 3, 3. imperio Thessaliae potitur per pugnam.

Λύκων, *Lyco*. ¶ 1) Σ. 2, 5. 6. pater Autolyci. 3, 12. de filio suo gloriatur. Cf. 9, 1. ¶ 2) ὁ Ἀχαιός. A. 5, 6, 14. aduersatur Xenophonti de colonia in Ponto constituenda. 6, 2, 6. eidem infestus. §. 5. legatus mittitur ad Heracleenses. cf. §. 3.

λυμαίνεσθαι. Attice iungitur datiuo, auctore Schol. Aristoph. ad nubb. 925. sed saepe etiam accusatiuo. v. Wetsten. ad Act. 8, 3. Cf. Suid. it. Thom. Mag. p. 218. Phauorinus dicit, posteriores hoc verbum ex Homero sumsisse, apud quem tamen non sit ἐπὶ ψόγου. Significat ¶ 1) *nocere, damna inferre*. Π. 6, 3, 11. p. 384. ἀκοντίζοντες — τοξεύοντες λυμανοῦνται τοὺς πολεμίους. Synon. est κακουργεῖν. E. 7, 4, 33. φάσκοντες, αὐτοὺς λυμαίνεσθαι τὸ Ἀρκαδικόν. ¶ 2) *corrumpere*. E. 3, 3, 8. τὴν γυναῖκα, ἣ καλλίστη ἐλέγετο εἶναι, λυμαίνεσθαι δὲ τοὺς ἀφικνουμένους. De cibis, qui corpus vitiosum reddunt, Απ. 1, 3, 6. λυμαινόμενα γαστέρας, καὶ κεφαλάς, καὶ ψυχάς. 3, 14, 5. ὀψοποιΐα ἢ τὰ ὄψα λυμαινομένη. O. 2, 13. de iis, qui citharam pulsare incipiunt: τὰς λύρας λυμαίνονται. Ιπ. 4, 3. τὰ λεῖα τῶν σταθμῶν λυμαίνεται καὶ ταῖς εὐφυέσιν ὁπλαῖς. ¶ 3) *vastare*. E. 3, 2, 19. τὰ γυμνάσια καλὰ ὄντα ἐλυμαίνετο. ¶ 4) *minuere*. O. 3, 10. ὡς πλεῖστα λυμανοῦνται, scil.

ſcil. τοὺς οἴκους. Oppon. αὔξουσι. Paſſiue E. 7, 5, 18. λελυμασμένος παντάπασι τῇ ἑαυτοῦ δόξῃ ἔσοιτο, *gloriae ſuae diminutionem fore.* ¶ 5) *defatigare.* Π. 5, 3, 16. p. 301. ὡς μηδένα ἢ ἐν τῇ φυλακῇ ἀγρυπνία πολλὴ οὖσα λυμαίνηται ἐν τῇ πορείᾳ. Leuncl. *noceat.* ¶ 6) *labefactare ſtatum reip.* E. 2, 3, 16. τὸν Θηραμένην — διέβαλλον, ὡς λυμαινόμενον τὴν πολιτείαν. §. 17. p. 90. εἴ τις λυμαίνεται ταύτῃ τῇ καταστάσει. §. 20. ἄνδρα τὸν φανερῶς τὴν ὀλιγαρχίαν λυμαινόμενον. ¶ 7) *irritum reddere.* A. 1, 3, 16. ᾧ λυμαινόμεθα τὴν πρᾶξιν, *dem wir ſeine Sache verderben.* ¶ 8) *negotia et moleſtias exhibere.* Phauorin: λυμαίνομαι· — λυπῶ. Π. 8, 2, 11. p. 488, de diuitiis: ἀσφάλειαν καὶ εὔκλειαν· ἃ οὔτε κατασήπεται, οὔτε ὑπερπληροῦντα λυμαίνεται. Antea eſt πράγματα ἔχουσι. Vulgo vertunt paſſiue: *vitiantur.* Cf. λυκοῦν, et καταλυμαίνεσθαι, quibuſcum confunditur.

λυμαντὴρ (poet. Port. Sed v. γνωςήρ.), *corruptor, homo pernicioſus.* Suid: λυμαντήρ· ὁ βλαπτικός. Ιερ. 3. 3. μοιχοὺς — λυμαντῆρας τῆς τῶν γυναικῶν φιλίας πρὸς τοὺς ἄνδρας. De
ma nominis v. γνωσ
θεραπευτήρ. Apud
phoclem eſt λυμαντής
λυμεών.

λυμεὼν, *perditor, p*
Ιερ. 6, 6. φόβος — τ
δέων λυμεών. Stobae.
μαντήρ. Et Thomae
λοιμὸς displicet λυμεώ

λύμη (poet. Port.), *d*
ſtatio, detriment
Heſych. et Suid: λ
βλάβη, φθορά. Dic
vt λυμαίνεσθαι ap. P
phatum, de iis anin
bus, quae vel agris
vineis damnum affer
O. 5, 6. αἱ κύνες τὰ
ἀπερύκουσαι ἀπὸ λύμης
τῶν καὶ προβάτων.

λυπεῖν, ¶ 1) *triſtitia*
ficere. Π. 5, 5, 5. p.
φοβούμενος μή τι γε
διὰ τὴν ὀργὴν ὅ τι πα
ἡμᾶς λυπήσει. vbi eſt
phemiſmus, et co
quens pro antecede
A. 7, 6, 7. ἐλύπει αὐτ
χώρα πορθουμένη, *d*
bat. Sic de eo, qui
uitus triſtitiae cauſa
Aπ. 2, 2, 8. πόσα λυπ
(τὴν μητέρα) κάμνων. ¶
moleſtum eſſe. Λ. 1
ἐπὶ τὰ ἀναγκαῖα ἀπιό
— ὅσον μὴ λυπεῖν ἀλ
λους, *taedium cre*
Aπ. 3, 10, 15. τοὺς μὴ
ποῦντας θώρακας, *quip*
dere non premunt;
c

corpori non sunt incommodi. Σ. 6, 2. De turba vrgente, Ιπρ. 2, 7. equites εἰ — ὡς ἂν τύχωσιν ἀπιόντες λυπῶσιν ἀλλήλους. De variis rebus equo molestis, vel etiam noxiis, Ιπ. 2, 3. τῶν λυπούντων ἀπαλλάττεσθαι. §. 4. ἤν τι λυπῇ αὐτόν. 5, 6. 7. 9. 10, 15. 9, 3. ὡς ἂν ἥκιστ' ἀναβαίνων λυποῖ. Cf. ἀποσοβεῖν. ¶ 3) *ad iram prouocare.* Απ. 3, 13, 1. ὅτι τὴν ψυχὴν ἀγροικοτέρως διακειμένῳ περιέτυχες, τοῦτό σε λυπεῖ. Antea est ὀργίζεσθαι. ¶ 4) *offendere verbis.* Π. 2, 4, 8. p. 131. εὖ λέγοντα καὶ εὖ ποιοῦντα παρορμᾷν μᾶλλον, ἢ λυποῦντα καὶ ἀναγκάζοντα. ¶ 5) *laedere, lacessere, iniuria afficere.* Π. 6, 3, 6. ὡς ὑμᾶς μὴ λυπῶσιν — ἀντέξελθε σύ. Α. 2, 3, 12. εἴ τις ἡμᾶς μὴ λυποίη· ἀδικοῦντα μέντοι etc. 2, 5, 2. p. 111. De canibus leporem inuadentibus, Κ. 5, 32. ὁποτέρᾳ ἂν λυπῆται. ¶ 6) *nocere.* Ε. 6, 3, 6. p. 387. ἱκανὸς ἡμᾶς λυπῆσαι bello. Paulo post est βλάψαι. Απ. 1, 6, 6. τὰ λυποῦντα τοὺς πόδας. 3, 14, 7. Cf. nr. 2. extr. ¶ 7) *periculum creare.* Ιερ. 6, 17. κτήματα — λυπεῖ μὲν τοὺς κεκτημένους, λυπεῖ δὲ ἀπαλλασσομένους. Alterum λυπεῖ est *dolorem afferunt.* ¶ 8) *turbare, timidum reddere, solicitudinem creare.* Π. 3, 3, 23. μηδέν σε λυπούντων (imperatiuus Atticus pro λυπείτωσαν) αἱ τοῦ Ἀσσυρίου παρακελεύσεις. 7, 1, 8. τὰ πλάγια λυπεῖ με. Α. 5, 2, 18. ἐλύπουν, καὶ δῆλοι ἦσαν ὅτι ἐπικείσονται. ¶ 9) ἐλύπει legitur pro ἔμεινε. v. μηνιᾷν.

λυπεῖσθαι, ¶ 1) *tristem esse, dolere.* Π. 1, 4, 14. λυπούμενον ἰσχυρῶς. 6, 1, 23. μὴ λυποῦ. Αγ. 1, 38. ἀπιόντας αὐτοῦ ἐλυποῦντο. c. ἐπί, Ιερ. 1, 5. ἥδεσθαι καὶ λυπεῖσθαι ἐπ' αὐτοῖς. De inuido, Απ. 3, 9, 8. εἴ τις ἐπὶ τῇ εὐπραξίᾳ (τοῦ φίλου) λυποῖτο. ¶ 2) *molestias et solicitudines habere.* Π. 8, 3, 16. διὰ τὸ πολλὰ ἔχειν πλείω λυπεῖσθαι, ἢ διὰ τὸ ὀλίγα ἔχειν. Απ. 1, 3, 15. ¶ 3) *grauiter ferre.* Π. 3, 1, 15. ἡμᾶς μὲν ἕξεις οὐδέν τι τούτοις μέγα λυπουμένους. ¶ 4) In var. lect. permutatur c. κυκλοῦσθαι. v. ibi nr. 3.

λύπη, ¶ 1) *tristitia, moeror.* Π. 6, 1, 19. δακρύειν ὑπὸ λύπης. 8, 3, 17. οὐδένα δυνάμενον καθεύδειν ὑπὸ λύπης. Α. 3, 1, 3. Ε. 6, 2, 24. ὑπὸ λύπης ἀποθνήσκει. Απ. 3, 9, 8. ¶ 2) *animi aegritudo.* Σ. 2, 24. ὁ

οἶνος

οἶνος τὰς λύπας κοιμίζει. 3, 1. Sic O. 1, 20. λύπαι εἰσὶν ἡδοναῖς περιπεπλεγμέναι. ¶ 3) molestia. Λ. 7, 6. ἡ κτῆσις opum illicita πλείους λύπας, ἢ ἡ χρῆσις εὐφροσύνας παρέχει. Ιερ. 1, 2.

λυπηρὸς, ¶ 1) *molestus, acerbus.* A. 2, 5, 2. p. 111. Μυσοὺς ὑμῖν λυπηροὺς ὄντας. Ιερ. 6, 6. Απ. 1, 7, 3. εἰ μὴ δύναιτο πείθειν, ταύτῃ λυπηρὸν, εἰ δὲ πείσειεν, ἔτι ἀθλιώτερον. Fr. Portus: *animi molestiam ex ea re contrahit.* Videtur plus esse, quam χαλεπὸς, Π. 7, 5, 26. p. 458. οὐ τὸ μὴ λαβεῖν τὰ ἀγαθὰ οὕτω χαλεπὸν, ὥσπερ τὸ λαβόντα στερηθῆναι λυπηρόν. A. 7, 7, 17. ¶ 2) λυπηρὸν, *infortunium.* O. 9, 12. εἴ τι λυπηρὸν εἴη. ¶ 3) τὰ λυπηρὰ, *molestiae, aerumnae.* Ιερ. 1, 8. πολλαπλάσια εὐφραίνεται, πολὺ δὲ μείω τὰ λυπηρὰ ἔχει. 6, 8. Απ. 2, 1, 17.

λυπηρῶς, *moleste, anxie.* Π. 5, 4, 16. p. 338. λυπηρῶς βιωσόμεθα, *vitam aerumnosam* s. *miseram trahemus.*

λυπητέον, *dolendum est.* Απολ. 27. ἐμοὶ — λυπητέον.

λύρα, *lyra.* v. κιθαρίζειν, λυμαίνεσθαι.

Λύσανδρος, *Lysander.* ¶ 1) Lacedaemonius. E. 1, 5, 1 — 5. fit nauarchus, est Sardibus apud Cyrum, et stipendium maius a Cyro militibus obtinet. §. 6 — 9. ad Notium vincit Alcibiadem et Athenienses. 3, 1, 7. eo nauarcho Dercyllidas olim fuit harmostes. 1, 6, 1 — 7. successori Callicratidae nimis se iactat, quem amore Lysandri milites respuunt. Lysander vero Cyro reddiderat pecuniam in stipendia datam, fortassis inuidia Callicratidae. 2, 1, 5. Post pugnam ad Arginusam Chii et alii socii et Cyrus Lysandrum a Lacedaemoniis nauarchum postulant. Sed hi eum tantum ἐπιστολέα mittunt cum Araco nauarcho. §. 7 — 10. denuo pecunias a Cyro accipit ad naues aedificandas, qui etiam Lysandro ad patrem aegrotum arcessitus omnia sua tradit. §. 10 — 12. variae eius res gestae describuntur, inprimis victoria de Atheniensibus apud Aegos potamos. §. 21. 22. consultat de Atheniensium captiuis. 2, 2, 1 — Compositis rebus in H lesponto aliisque locis Athenas venit et obsi

n rege Agide. §. 10. 11. hit mora Theramenem, pace ad ipſum miſ-n. 2, 3, 3, — 6. Samios, i Athenienſium par-cupide ſecuti erant, ›ugnat. 2, 4, 19. 20. n Thraſybulus e Piraebellum faceret triginta annis, hi auxilium a ‹edaemoniis petunt. ſander ſe offerens c auxilio, ſit harmo-, et eius frater nauar-is. §. 21 — 26. Paul-poſt Pauſanias rex, in-ens Lyſandro mitti-. Vnde diſſidium or-ı in bello gerendo. 3, 3. Lyſander defen-Ageſilaum in regno endo contra Leoty-lem. 3, 4, 7. decar-ıs in ciuitatibus con-ıerat. (Cf. 3, 5, 8. p.) Eſt inter triginta edaemonios cum A-lao in Aſia. §. 8 — cum fere magis cole-ır ab Aſiaticis, quam ſilaus, ſentit Ageſila-ſibi ſubiratum, pe-ıe ab eo, vt ſe ali-amandaret. Itaque us in Helleſpontum, hridatem Ageſilao ciliat. §. 20. trigin-i, in quibus Lyſander, Ageſilao domum red-. 3, 5. 6. praemit-Phocenſibus contra Thebanos in auxilium, ſubſequente rege Pauſa-nia. §. 10 — 18. non ex-ſpectat Pauſaniam, obſi-dens Haliartum, ad quam vrbem a Thebanis in proelio cadit. O. 4. 20 — 25. ad Cyrum iunio-rem profectus cum donis quae ei a ſociis mitteban-tur, colloquitur cum Cy-ro et admiratur paradi-ſum, manibus Cyri con-ſitum. ¶ 2) Sicyonius. E. 7, 1, 33. electus Sicyo-ne imperator.

Λυσίας, *Lyſias*, vnus e decem praetoribus. A-lio nomine dici videtur *Λέων*, vbi vid.

Λυσίμαχος, *Lyſimachus.* E. 2, 4, 5. 17. hippar-chus Lacedaemone.

Λυσιμένης, *Lyſimenes.* E. 7, 1, 33 praefectus Sicyone mercenariorum.

Λύσιππος, *Lyſippus*, La-cedaemonius. E. 3, 2, 21. Epitalii harmoſtes, vexat Elin.

Λυσίστρατος, *Lyſiſtra-tus.* Πο. 3, 7. eo duce Athenienſes Arcadibus opem ferunt.

λυσιτελεῖν, *prodeſſe.* Heſych: λυσιτελεῖ· συμφέ-ρει, ἐπωφελεῖ. Π. 2, 4, 8. extr. πότερόν μοι κρεῖττον στρατεύεσθαι — ἢ λυσιτελεῖ ἐᾶσαι. Ιερ. 7, 13. εἴπερ τῳ ἄλλῳ λυσιτελεῖ ἀπάγξα-σθαι

σθαι — τυράννῳ τοῦτο λυσιτελοῦν ποιῆσαι. Απ. 2, 1, 15. Cum particulis negandi ſaepe eſt *nocere*, vt Π. 1, 3, 8. pincernae prius bibunt, τοῦ δὴ εἰ φάρμακα ἐγχέοιεν μὴ λυσιτελεῖν αὐτοῖς. Α. 3, 4, 22. οὐ γὰρ ἐδόκει λυσιτελεῖν αὐτοῖς νυκτὸς πορεύεσθαι. Duo codd. λύειν. Heſych: λύει· λυσιτελεῖ. Ιερ. 7, 13. αὐτῷ οὔτε ἔχειν οὔτε καταθέσθαι τὰ κακὰ λυσιτελεῖ. Ο. 6, 11. 14, 2. τοὺς καρποὺς ἀφανίζειν, ὥστε μὴ λείπειν λυσιτελοῦντας (καρποὺς) τοῖς ἔργοις, ſcil. ad ſementem etc.

λυσιτελὴς, *vtilis*. Πο. 4, 30. §. 31. λυσιτελέστερα τὰ ἔργα. Cf. κερδαλέος, cui iungitur.

λυσιτελούντως, *vtiliter*. Ο. 20, 21. τὰ ἔργα μὴ τελεῖσθαι λυσιτελούντως πρὸς τὴν δαπάνην, *ſufficienter pro ſumtibus*.

λύσσα, *rabies*. Α. 5, 7, 16. λύσσα τις ὥσπερ κυσὶν ἡμῖν ἐμπεπτωκέναι. v. Poll. 5, 53. qui refert ad morbos canum.

λυτικὸς, *qui liberare poteſt*. Απ. 4, 5, 7. τοῦ ἐπιμελεῖσθαι ὧν προσήκει λυτικώτερον ἀκρασίας. All. κωλυτικώτερον. v. κωλυτ. Morus ad Longin. p. 214. reddidit: *quod exſtirpat ſtudium*] *virtutis*.

λῦτρον, *pretium red captiui*. v. Suid. et Th Mag. Ε. 7, 2, 16. πρό ζῶντα λαβόντες — ἀφ ἄνευ λύτρων.

λύχνος, *lucerna*. Ε. 36. ὁ μὲν λύχνος ἐκ De hoc vocabulo et χνία v. quos laudat W ad Matth. 5, 15. Σ. Cf. λαμπτήρ. 7, 4.

λωβᾶσθαι (poet. P *damno afficere*. v. ſych. et Suid. Αθ. 2 λωβᾶσθαι τοὺς τὴν ἤπ οἰκοῦντας inuadendo rum regionem.

λωΐον et

λῷον (poet. Port.), *me* Α. 3, 1, 6. ἠρώτα, πό λωΐον αὐτῷ εἴη πορεύε μένειν. Inprimis cum ἄμεινον iungitur 6, 2, 9. θυομένῳ αὐτῷ τερα λῷον καὶ ἄμεινο στρατεύεσθαι, ἢ etc. 32. ἔθυε τῷ Διῒ — π οἱ λωΐον καὶ ἄμεινον εἶ νειν ἢ ἀπιέναι. Λ. 8, 5 6, 2. ἐπέρεσθαι τοὺς θ εἰ λῷον καὶ ἄμεινον εἶ τῇ πόλει οὕτω κατασκε μένῃ, i. e. κατασκευ σθαι. §. 3.

λωποδυτεῖν, Philoxe *graſſari*. Scil. eſt *v furari in balneis*. mol. M. λωποδύτης, ἀποδύει τοὺς παριόντας ἐσθῆτας — λῶπος τὸ τιον — δύω τὸ ἀπ Heſ

Heſych: λωποδύται· κλέπται, ἀποδύοντες ἐν λουτροῖς, κλέπτοντες. Ἀπ. 1, 2, 62. λωποδυτῶν annumeratur aliis ſceleratiſſimis.

Λῷστος, *optimus*. E. 4, 1, 17. et Σ. 4. 1. eſt compellantis: ὦ λῷστε.

Λωτοφάγοι, *Lotophagi*, populi incertae ſedis, e loto arbore edentes, de quibus v. Homer. Odyſſ. ι, 83. ſqq. A. 3, 2, 26. μὴ ὥσπερ οἱ Λωτοφάγοι ἐπιλαθώμεθα τῆς οἴκαδε ὁδοῦ.

Λωφᾷν, *ceſſare*. Heſych: λωφῆσαι· ἀπὸ τοῦ τραχήλου τὸ ἄχθος ἀποθέσθαι, παῦσαι, λῆξαι, ἀναπαῦσαι, ἡσυχάσαι. Suid: κυρίως εἴρηται λωφῆσαι ἐπὶ βοῶν, τὸ βάρος ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἀποθέσθαι· λόφος γὰρ ὁ τράχηλος. Cf. Etymol. M. A. 4, 7, 4. δεῖ, ἔταν λωφήσωσιν οἱ λίθοι, παριέναι, *quando defecerint*.

M

μὰ eſt particula iurandi, vt ap. Latinos *per*. Euſtathius quidem ad Od. β, p. 1450, 42 ex Aelio Dionyſio dicit, νὴ μὲν et ναὶ μὰ τὸν eſſe κατωμοτικά. μὰ μὲν vero et οὐ μὰ τὸν ἀπωμοτικά. Verum μὰ per ſe neque negat, neque affirmat, ſed intellecto ναὶ vel οὐ (v. Heſych. et Suid. it. Hemſterhuſ. ad Lucian. T. I. p. 420. et Thom. Mag. in v. μὰ ibique interpp.), quanquam concedi debet, rarius adhiberi in affirmando, quam in negando, ſaepe tamen etiam videri negare, vbi re vera affirmat. Eſt igitur 1) negantis. ¶ a) in reſpondendo. Et negatio quidem vel praeponitur, Π. 1, 8, 10, οὐ μὰ Δί', ἔφη. 1, 4, 28. Zeun. tamen auctoritate Codicis Guelf. deleuit h. l. οὐ. 3, 2, 1. vel poſtponitur, Π. 1, 6, 9. μὰ τὸν Δία, ἔφη ὁ Κῦρος, οὐ μὲν δή. 2, 2, 1. p. 101. μὰ Δί', ἔφη, τῶνδε οὐδὲν ἴσασιν ἐστί. §. 11. 14. 3, 1, 23. 5, 4, 15. μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ οἶδα. 6, 1, 10. 8, 3, 17. A. 1, 4, 8. Λ. 14, 1. E. 2, 3, 21. μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ ἀγνοῶ. 4, 1, 5. Ἀπ. 2, 6, 1. μὰ Δί'· οὐ δῆτα. §. 16. 36. 2, 8, 2. 2, 10, 5. 3, 10, 4. 4, 2, 10. 18. 4, 6, 7. Σ. 3, 12. 18. 4, 3. μὰ τὸν Δί', οὐ μὲν δή. §. 33. 52. 55. vel praeponitur et poſtponitur, Π. 1, 6, 14. οὐ μὰ Δί', ἔφη, οὐ μόνον γε. 5, 4, 6. οὐ μὰ τοὺς θεοὺς — οὐκ οἶδα. 5, 5, 7. οὐ μὰ τὸν Δί', ἔφη, οὐ μὲν δή, *non per Iouem, non, inquam*. 6, 1, 8. μὰ Δί' — οὐδὲ

οὐδὲ ἄπειμί γε. All. οὐ μὰ Δ. 6, 3, 5. οὐ μὰ Δία — οὐ μὲν δή γε. 8, 3, 4. 12. Ιερ. 1, 21. οὐ μὰ τὸν Δί' — οὐ μὲν οὖν. O. 1, 17. 12, 15. 18. Σ. 2, 5. 3, 6. 4, 3. οὐ μὰ τὸν Δί' οὐδὲ τοῦτο. 6, 7. vel omittitur, Π. 2, 2, 17. μὰ Δία, ἔφη· οὐ γὰρ φιλόπονος. Poſt μὰ Δία intell. οὐ φιλῶ αὐτόν. 4, 3, 3. p. 229. μὰ Δί'· οὐδὲ γὰρ ἐπιϛαμένων. Hutch. recte e praecedentibus ſupplendum poſt μὰ Δί' exiſtimat οὐκ ἐπιϛάμεθα. All. plane μὰ Δί' omittunt. Aπ. 3, 13, 3. μὰ τὸν Δί', ἔφη, ἀλλὰ καὶ ἡδέως. v. Erneſt. ad h. l. O. 12, 1. ¶ b) in conſitendo errore. Sequitur enunciatio negans, Aπ. 3, 6, 5. ἀλλὰ μὰ Δί', ἔφη, ταῦτα γε οὐκ ἔσκεμμαι. §. 6. 9. Sed per ſe poteſt in his μὰ Δία affirmatiue accipi, vt ¶ c) in orando, Π. 7, 2, 8. μὰ Δία μηδὲν τοίνυν σὺ ἐμοὶ ἔτι βουλεύου ἀποκρίνασθαι. ¶ d) in deprecando, Π. 2, 3, 11. μὰ Δί', ἔφη, μήτοι γε ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. E. 3, 1, 21. ¶ 2) affirmantis. Aπ. 1, 4, 9. μὰ Δί', ἔφη, οὐ γὰρ ὁρῶ. Hic οὐ pertinet ad ſequentia. v. Hindenb. ad h. l. Sic Π. 8, 3, 18. μὰ Δί', ἔφη. ἀλλ' οὐκ ἐγὼ τούτων εἰμί. it. Aπ. 3, 4, 3. et

Aπολ. 9. Saepe c.
vbi affirmat vehemen
et verti plerumque p
quin. Π. 5, 4, 6. να
τοὺς θεοὺς — ἥϊα. §.
ναὶ μὰ Δί', ἔφη, φθ
μέντοι. 6, 1, 3. ναὶ μὰ
All. νὴ Δία. Similis l
eſt in v. ναὶ nr. 1. 6,
ναὶ μὰ Δί', ἔφασαν,
πολύς γε. 8, 3, 17.
ναὶ μὰ Δία. Σ. 4, 53.
6, 8. Cf. αὐτίκα,
Μίθρας.

Μαγαδίδαι, v. Μαριαν

μάγαδις, *magadis,*
ſtrumentum muſi
Heſych: μαγάδεις·
κιθαριϛήριοι, ὄργανον
τικὸν etc. Etiam A
naeus 14, p. 634. F. v
Anacreonte auctore
νον ψαλτικὸν, Λυδῶν τ
ρημα. Idem Athena
p. 182. D. E. ὁ δὲ μ
δις καλούμενος αὐλὸς,
παλαιομάγαδις ὀνομαζομ
ἐν ταυτῷ ὀξὺν καὶ β
φθόγγον ἐπιδείκνυται
οἶδα δὲ καὶ ὅτι μάγαδι
γανόν ἐϛιν ἐντατὸν, κα
περ καὶ κιθάρα, λύρα,
βιτον. Eadem fere h
Euſtath. ad Il. σ, p. 1
Cf. Poll. 4, 61. et St
ind. theſauri. A. 7, 3,
ῥυθμούς τε καὶ οἷον μα
(Cod. Eton. μεγάδιν)
πίζοντες.

μάγειρος, *coquus,* vel
tius, vt Suidas expli

ζας μερίζων, ſtru-
ui acceptos a co-
os menſis infere-
latos ſecabat. v.
ad Athenae. 5, 4.
36. Cf. Etymol.
ll. 6, 34. Hinden-
ad Ar. 1, 5, 2.
ὀψοποιός et μά-
a differre dicit,
ſignificet eum,
s coquit et con-
coquorum ma-
Π. 2, 2, 1. p.
μάγειρος, pro quo
t ἄρταμος, bis di-
cumferre militi-
es coctas.
, *Magnetes,*
ae Theſſalicae
A. 6, 1, 4. ſaltant

nagus. Heſych:
ὸν θεοσεβῆ, καὶ
καὶ ἱερέα οἱ Πέρσαι
λοῦσιν. Suidas
σόφους καὶ φιλο-
d Perſas ſic ap-
radit. Cf. Cic.
, 1, 23. Scil. o-
e Perſico voca-
g, quod notat
oratorem. v.
t. Wetſten. ad
, 1. Praeerant
nibus ſacris, et
ἐξηγεῖσθαι, quae
aeda eſſent tri-
Π. 7, 5, 20. Ἐ-
ν, ἔπειτα Διῒ βα-
αἴ τινι ἄλλῳ θε-

ᾧ οἱ μάγοι ἐξηγοῦντο. 8, 1, 8. τότε πρῶτον κατεστάθησαν οἱ μάγοι ὑμνεῖν τε ἀεὶ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ τοὺς θεούς, καὶ θύειν ἀν' ἑκάστην ἡμέραν, οἷς οἱ μάγοι θεοῖς εἴποιεν. 8, 3, 6. 11. §. 3. e praeda τὰ τῶν θεῶν ἀποδόντες τοῖς μάγοις. Cf. ἐξαιρεῖν, et Zeun. ad Cyrop. p. 304.

Μαδάτας, *Madatas.* Π. 5, 3, 16. p. 300. Dux in exercitu Cyri. Margg. Δαμάτας.

Μάδυτος, *Madytus,* vrbs Cherſoneſi. E. 1, 1, 2. Steph. Byz: Μάδυτος, πόλις Ἑλλησποντία.

μάζα, *farina hordeacea, humore aliquo ſubacta.* Suid: μάζα· ἄρτος, φύραμα, ἢ ὁ ϛρυφνὸς ἄρτος. — ἡ τροφὴ ἡ ἀπὸ γάλακτος καὶ σίτου. — προπερισπᾶται. cf. Schol. Ariſtoph. Pac. 1. Moeris: μᾶζα προπερισπωμένως καὶ μακρὸν, Ἀττικῶς· βαρυτόνως καὶ βραχέως, Ἑλληνικῶς. Heſychius: μάζα· ἄλφιτα πεφυρμένα ὕδατι καὶ ἐλαίῳ. Erotianus: μάζα· φύραμα ἐξ ἀλφίτων γινόμενον, ποτὲ μὲν μετ' ὀξυμέλιτος, ποτὲ δὲ μετ' ὀξυκράτου, ἢ ὑδρομέλιτος, ἢ μεθ' ὕδατος. Athenaeus 14, p. 663. B. καταρχὰς τὴν δημοτικὴν καὶ κοινὴν ταύτην τροφὴν τὴν ἐκ τῶν ἀλφίτων,

scil. τοὺς οἴκους. Oppon. αὔξουσι. Passiue E. 7, 5, 18. λελυμασμένος παντάπασι τῇ ἑαυτοῦ δόξῃ ἔσοιτο, *gloriae suae diminutionem fore.* ¶ 5) *defatigare.* Π. 5, 3, 16. p. 301. ὡς μηδένα ἡ ἐν τῇ φυλακῇ ἀγρυπνία πολλὴ οὖσα λυμαίνηται ἐν τῇ πορείᾳ. Leuncl. *noceat.* ¶ 6) *labefactare statum reip.* E. 2, 3, 16. τὸν Θηραμένην — διέβαλλον, ὡς λυμαινόμενον τὴν πολιτείαν. §. 17. p. 90. εἴ τις λυμαίνεται ταύτῃ τῇ καταστάσει. §. 20. ἄνδρα τὸν φανερῶς τὴν ὀλιγαρχίαν λυμαινόμενον. ¶ 7) *irritum reddere.* A. 1, 3, 16. ᾧ λυμαινόμεθα τὴν πρᾶξιν, *dem wir seine Sache verderben.* ¶ 8) *negotia et molestias exhibere.* Phauorin: λυμαίνομαι· — λυπῶ. Π. 8, 2, 11. p. 488. de diuitiis: ἀσφάλειαν καὶ εὔκλειαν· ἃ οὔτε κατασήπεται, οὔτε ὑπερπληροῦντα λυμαίνεται. Antea est πράγματα ἔχουσι. Vulgo vertunt passiue: *vitiantur.* Cf. λυκοῦν, et καταλυμαίνεσθαι, quibuscum confunditur.

λυμαντὴρ (poet. Port. Sed v. γνωστήρ.), *corruptor, homo perniciosus.* Suid: λυμαντήρ· ὁ βλαπτικός. Ιερ. 3, 3. μοιχοὺς — λυμαντῆρας τῆς τῶν γυναικῶν φιλίας πρὸς τοὺς ἄνδρας. De forma nominis v. γνωστὴρ et θεραπευτήρ. Apud Sophoclem est λυμαντής. Cf. λυμεών.

λυμεὼν, *perditor, pestis.* Ιερ. 6, 6. φόβος — τῶν ἡδέων λυμεών. Stobae. λυμαντήρ. Et Thomae in v. λοιμὸς displicet λυμεών.

λύμη (poet. Port.), *deuastatio, detrimentum.* Hesych. et Suid: λύμη· βλάβη, φθορά. Dicitur, vt λυμαίνεσθαι ap. Palaephatum, de iis animalibus, quae vel agris vel vineis damnum afferunt. O. 5, 6. αἱ κύνες τὰ θηρία ἀπερύκουσι ἀπὸ λύμης καρπῶν καὶ προβάτων.

λυπεῖν, ¶ 1) *tristitia afficere.* Π. 5, 5, 5. p. 327. φοβούμενος μή τι γένοιτο διὰ τὴν ὀργὴν ὅ τι πάντας ἡμᾶς λυπήσει. vbi est euphemismus, et consequens pro antecedente. A. 7, 6, 7. ἐλύπει αὐτὸν ἡ χώρα πορθουμένη, *dolebat.* Sic de eo, qui inuitus tristitiae caussa est, Aπ. 2, 2, 8. πόσα λυπήσας (τὴν μητέρα) κάμνων. ¶ 2) *molestum esse.* Λ. 12, 4. ἐπὶ τὰ ἀναγκαῖα ἀπιόντας — ὅσον μὴ λυπεῖν ἀλλήλους, *taedium creare.* Aπ. 3, 10, 15. τοὺς μὴ λυποῦντας θώρακας, *qui pondere non premunt;* [illegible]

cor-

corpori non ſunt incommodi. Σ. 6, 2. De turba vrgente, Ιπρ. 2, 7. equites εἰ — ὡς ἂν τύχωσιν ἀπιόντες λυπῶσιν ἀλλήλους. De variis rebus equo moleſtis, vel etiam noxiis, Ιπ. 2, 3. τῶν λυπούντων ἀπαλλάττεσθαι. §. 4. ἤν τι λυπῇ αὐτόν. 5, 6. 7. 9. 10, 15. 9, 3. ὡς ἂν ἥκιστ' ἀναβαίνων λυποῖ. Cf. ἀποσοβεῖν. ¶ 3) *ad iram prouocare.* Απ. 3, 13, 1. ὅτι τὴν ψυχὴν ἀγροικοτέρως διακειμένῳ περιέτυχες, τοῦτό σε λυπεῖ. Antea eſt ὀργίζεσθαι. ¶ 4) *offendere verbis.* Π. 2, 4, 8. p. 131. εὖ λέγοντα καὶ εὖ ποιοῦντα παρορμᾷν μᾶλλον, ἢ λυποῦντα καὶ ἀναγκάζοντα. ¶ 5) *laedere, laceſſere, iniuria afficere.* Π. 6, 3, 6. ὡς ὑμᾶς μὴ λυπῶσιν — ἀντέξελθε σύ. Α. 2, 3, 12. εἴ τις ἡμᾶς μὴ λυποίη· ἀδικοῦντα μέντοι etc. 2, 5, 2. p. 111. De canibus leporem inuadentibus, Κ. 5, 32. ὁποτέρα ἂν λυπῆται. ¶ 6) *nocere.* Ε. 6, 3, 6. p. 387. ἱκανὸς ἡμᾶς λυπῆσαι bello. Paulo poſt eſt βλάψαι. Απ. 1, 6, 6. τὰ λυποῦντα τοὺς πόδας. 3, 14, 7. Cf. nr. 2. extr. ¶ 7) *periculum creare.* Ιερ. 6, 17. κτήματα — λυπεῖ μὲν τοὺς κεκτημένους, λυπεῖ δὲ ἀπαλλασσομένους. Alterum λυπεῖ eſt *dolorem afferunt.* ¶ 8) *turbare, timidum reddere, ſolicitudinem creare.* Π. 3, 3, 23. μηδέν σε λυπούντων (imperatiuus Atticus pro λυπείτωσαν) αἱ τοῦ Ἀσσυρίου παρακελεύσεις. 7, 1, 8. τὰ πλάγια λυπεῖ με. Α. 5, 2, 18. ἐλύπουν, καὶ δῆλοι ἦσαν ὅτι ἐπικείσονται. ¶ 9) ἐλύπει legitur pro ἔμαινε. v. μηνιᾷν.

λυπεῖσθαι, ¶ 1) *triſtem eſſe, dolere.* Π. 1, 4, 14. λυπούμενον ἰσχυρῶς. 6, 1, 23. μὴ λυποῦ. Αγ. 1, 38. ἀπιόντας αὐτοῦ ἐλυποῦντο. c. ἐπί, Ιερ. 1, 5. ἥδεσθαι καὶ λυπεῖσθαι ἐπ' αὐτοῖς. De inuido, Απ. 3, 9, 8. εἴ τις ἐπὶ τῇ εὐπραξίᾳ (τοῦ φίλου) λυποῖτο. ¶ 2) *moleſtias et ſolicitudines habere.* Π. 8, 3, 16. διὰ τὸ πολλὰ ἔχειν πλείω λυπεῖσθαι, ἢ διὰ τὸ ὀλίγα ἔχειν. Απ. 1, 3, 15. ¶ 3) *grauiter ferre.* Π. 3, 1, 15. ἡμᾶς μὲν ἕξεις οὐδέν τι τούτοις μέγα λυπουμένους. ¶ 4) In var. lect. permutatur c. κυκλοῦσθαι. v. ibi nr. 3.

λύπη, ¶ 1) *triſtitia, moeror.* Π. 6, 1, 19. δακρύειν ὑπὸ λύπης. 8, 3, 17. οὐδένα δυνάμενον καθεύδειν ὑπὸ λύπης. Α. 3, 1, 3. Ε. 6, 2, 24. ὑπὸ λύπης ἀποθνήσκει. Απ. 3, 9, 8. ¶ 2) *animi aegritudo.* Σ. 2, 24. ὁ

οἶνος

οἶνος τὰς λύπας κοιμίζει. 3, 1. Sic O. 1, 20. λύπαι εἰσὶν ἡδοναῖς περιπεπλεγμέναι. ¶ 3) *molestia.* Λ. 7, 6. ἡ κτῆσις opum illicita πλείους λύπας, ἢ ἡ χρῆσις εὐφροσύνας παρέχει. Ιερ. 1, 2.

λυπηρὸς, ¶ 1) *molestus, acerbus.* A. 2, 5, 2. p. 111. Μυσοὺς ὑμῖν λυπηροὺς ὄντας. Ιερ. 1, 6. Απ. 1, 7, 3. εἰ μὴ δύναιτο πείθειν, ταύτῃ λυπηρὸν, εἰ δὲ πείσειεν, ἔτι ἀθλιώτερον. Gr. Portus: '*animi molestiam ex ea re contrahit.* Videtur plus esse, quam χαλεπὸς, Π. 7, 5, 26. p. 458. οὐ τὸ μὴ λαβεῖν τὰ ἀγαθὰ οὕτω χαλεπὸν, ὥσπερ τὸ λαβόντα στερηθῆναι λυπηρόν. A. 7, 7, 17. ¶ 2) λυπηρὸν, *infortunium.* O. 9, 12. εἴ τι λυπηρὸν εἴη. ¶ 3) τὰ λυπηρὰ, *molestiae, aerumnae.* Ιερ. 1, 8. πολλαπλάσια εὐφραίνεται, πολὺ δὲ μείω τὰ λυπηρὰ ἔχει. 6, 8. Απ. 2, 1, 17.

λυπηρῶς, *moleste, anxie.* Π. 5, 4, 16. p. 338. λυπηρῶς βιωσόμεθα, *vitam aerumnosam* s. *miseram trahemus.*

λυπητέον, *dolendum est.* Απολ. 27. ἐμοὶ — λυπητέον.

λύρα, *lyra.* v. κιθαρίζειν, λυμαίνεσθαι.

Λύσανδρος, *Lysander.* ¶ 1) Lacedaemonius. E. 1, 5, 1 — 5. fit nauarchus, est Sardibus apud Cyrum, et stipendium maius a Cyro militibus obtinet. §. 6 — 9. ad Notium vincit Alcibiadem et Athenienses. 3, 1, 7. eo nauarcho Dercyllidas olim fuit harmostes. 1, 6, 1 — 7. successori Callicratidae nimis se iactat, quem amore Lysandri milites respuunt. Lysander vero Cyro reddiderat pecuniam in stipendia datam, fortassis inuidia Callicratidae. 2, 1, 5. Post pugnam ad Arginusam Chii et alii socii et Cyrus Lysandrum a Lacedaemoniis nauarchum postulant. Sed hi eum tantum ἐπιστολέα mittunt cum Araco nauarcho. §. 7 — 10. denuo pecunias a Cyro accipit ad naues aedificandas, qui etiam Lysandro ad patrem aegrotum arcessitus omnia sua tradit. §. 10 — 12. variae eius res gestae describuntur, inprimis victoria de Atheniensibus apud Aegos potamos. §. 21. 22. consultat de Atheniensium captiuis. 2, 2, 1 — 5. Compositis rebus in Hellesponto aliisque locis ad Athenas venit et obsidet cum

cum rege Agide. §. 10. 11. trahit mora Theramenem, de pace ad ipſum miſſum. 2, 3, 3, — 6. Samios, qui Athenienſium partes cupide ſecuti erant, expugnat. 2, 4, 19. 20. Cum Thraſybulus e Piraeeo bellum faceret triginta tyrannis, hi auxilium a Lacedaemoniis petunt. Lyſander ſe offerens huic auxilio, fit harmoſta, et eius frater nauarchus. §. 21 — 26. Paullo poſt Pauſanias rex, inuidens Lyſandro mittitur. Vnde diſſidium ortum in bello gerendo. 3, 3, 3. Lyſander defendit Ageſilaum in regno petendo contra Leotychidem. 3, 4, 7. decarchias in ciuitatibus conſtituerat. (Cf. 3, 5, 8. p. 183.) Eſt inter triginta Lacedaemonios cum Ageſilao in Aſia. §. 8 — 10. cum fere magis coleretur ab Aſiaticis, quam Ageſilaus, ſentit Ageſilaum ſibi ſubiratum, petitque ab eo, vt ſe aliquo amandaret. Itaque miſſus in Helleſpontum, Spithridatem Ageſilao conciliat. §. 20. triginta illi, in quibus Lyſander, ab Ageſilao domum redeunt. 3, 5. 6. praemittitur Phocenſibus contra Thebanos in auxilium, ſubſequente rege Pauſania. §. 10 — 18. non exſpectat Pauſaniam, obſidens Haliartum, ad quam vrbem a Thebanis in proelio cadit. O. 4. 20 — 25. ad Cyrum iuniorem profectus cum donis quae ei a ſociis mittebantur, colloquitur cum Cyro et admiratur paradiſum, manibus Cyri conſitum. ¶ 2) Sicyonius. E. 7, 1, 33. electus Sicyone imperator.

Λυσίας, *Lyſias*, vnus e decem praetoribus. Alio nomine dici videtur Λέων, vbi vid.

Λυσίμαχος, *Lyſimachus*. E. 2, 4, 5. 17. hipparchus Lacedaemone.

Λυσιμένης, *Lyſimenes*. E. 7, 1, 33 praefectus Sicyone mercenariorum.

Λύσιππος, *Lyſippus*, Lacedaemonius. E. 3, 2, 21. Epitalii harmoſtes, vexat Elin.

Λυσίστρατος, *Lyſiſtratus*. Πο. 3, 7. eo duce Athenienſes Arcadibus opem ferunt.

λυσιτελεῖν, *prodeſſe*. Heſych: λυσιτελεῖ· συμφέρει, ἐπωφελεῖ. Π. 2, 4, 8. extr. πότερόν μοι κρεῖττον στρατεύεσθαι — ἢ λυσιτελεῖ ἐᾶσαι. Ιερ. 7, 13. εἴπερ τῳ ἄλλῳ λυσιτελεῖ ἀπάγξασθαι

σθαι — τυράννῳ τοῦτο λυσιτελοῦν ποιῆσαι. Απ. 2, 1, 15. Cum particulis negandi ſaepe eſt *nocere*, vt Π. 1, 3, 8. pincernae prius bibunt, τοῦ δὴ εἰ φάρμακα ἐγχέοιεν μὴ λυσιτελεῖν αὐτοῖς. Α. 3, 4, 22. οὐ γὰρ ἐδόκει λυσιτελεῖν αὐτοῖς νυκτὸς πορεύεσθαι. Duo codd. λύειν. Heſych: λύει· λυσιτελεῖ. Ιερ. 7, 13. αὐτῷ οὔτε ἔχειν οὔτε καταθέσθαι τὰ κακὰ λυσιτελεῖ. Ο. 6, 11. 14, 2. τοὺς καρποὺς ἀφανίζειν, ὥστε μὴ λείπειν λυσιτελοῦντας (καρποὺς) τοῖς ἔργοις, ſcil. ad ſementem etc.

λυσιτελὴς, *vtilis*. Πο. 4, 30. §. 31. λυσιτελέστερα τὰ ἔργα. Cf. κερδαλέος, cui iungitur.

λυσιτελούντως, *vtiliter*. Ο. 20, 21. τὰ ἔργα μὴ τελεῖσθαι λυσιτελούντως πρὸς τὴν δαπάνην, *ſufficienter pro ſumtibus*.

λύσσα, *rabies*. Α. 5, 7, 16. λύσσα τις ὥσπερ κυσὶν ἡμῖν ἐμπεπτωκέναι. v. Poll. 5, 53. qui refert ad morbos canum.

λυτικὸς, *qui liberare poteſt*. Απ. 4, 5, 7. τοῦ ἐπιμελεῖσθαι ὧν προσήκει λυτικώτερον ἀκρασίας. All. κωλυτικώτερον. v. κωλυτ. Morus ad Longin. p. 214. reddidit: *quod exſtirpat ſtudium*] *virtutis*.

λύτρον, *pretium redemti captiui*. v. Suid. et Thom. Mag. Ε. 7, 2, 16. πρόξενον ζῶντα λαβόντες — ἀφῆκαν ἄνευ λύτρων.

λύχνος, *lucerna*. Ε. 6, 4, 36. ὁ μὲν λύχνος ἐκάετο. De hoc vocabulo et λυχνία v. quos laudat Wetſt. ad Matth. 5, 15. Σ. 5, 9. Cf. λαμπτήρ. 7, 4.

λωβᾶσθαι (poet. Port.), *damno afficere*. v. Heſych. et Suid. Αθ. 2, 13. λωβᾶσθαι τοὺς τὴν ἤπειρον οἰκοῦντας inuadendo eorum regionem.

λώϊον et

λῷον (poet. Port.), *melius*. Α. 3, 1, 6. ἠρώτα, πότερον λώϊον αὐτῷ εἴη πορεύεσθαι ἢ μένειν. Inprimis ſaepe cum ἄμεινον iungitur, Α. 6, 2, 9. θυομένῳ αὐτῷ πότερα λῷον καὶ ἄμεινον εἴη στρατεύεσθαι, ἢ etc. 7, 6, 32. ἔθυε τῷ Διὶ — πότερά οἱ λώϊον καὶ ἄμεινον εἴη μένειν ἢ ἀπιέναι. Λ. 8, 5. Πο. 6, 2. ἐπέρεσθαι τοὺς θεοὺς, εἰ λῷον καὶ ἄμεινον εἴη αὐ[τῇ] τῇ πόλει οὕτω κατασκευαζομένῃ, i. e. κατασκευάζεσθαι. §. 3.

λωποδυτεῖν, Philoxenus: *graſſari*. Scil. eſt *veſtes furari in balneis*. Etymol. M. λωποδύτης, [ὁ] ἀποδύει τοὺς παριόντας [ἐν] ἐσθῆτας — λῶπος τὸ ἱμάτιον — δύω τὸ ἀποδύω. Heſych

Hesych: λωποδύται· κλέπται, ἀποδύοντες ἐν λουτροῖς, κλέπτοντες. Απ. 1, 2, 62. λωποδυτῶν annumeratur aliis sceleratissimis.

λῷστος, *optimus*. E. 4, 1, 17. et Σ. 4. 1. est compellantis: ὦ λῷστε.

Λωτοφάγοι, *Lotophagi*, populi incertae sedis, e loto arbore edentes, de quibus v. Homer. Odyss. 1, 83. sqq. A. 3, 2, 16. μὴ ὥσπερ οἱ Λωτοφάγοι ἐπιλαθώμεθα τῆς οἴκαδε ὁδοῦ.

λωφᾶν, *cessare*. Hesych: λωφῆσαι· ἀπὸ τοῦ τραχήλου τὸ ἄχθος ἀποθέσθαι, παῦσαι, λῆξαι, ἀναπαῦσαι, ἡσυχάσαι. Suid: κυρίως εἴρηται λωφῆσαι ἐπὶ βοῶν, τὸ βάρος ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἀποθέσθαι. λόφος γὰρ ὁ τράχηλος. Cf. Etymol. M. A. 4, 7, 4. δεῖ, ὅταν λωφήσωσιν οἱ λίθοι, παραδραμεῖν, *quando defecerint*.

M

μὰ est particula iurandi, vt ap. Latinos *per*. Eustathius quidem ad Od. β, p. 1450, 42. ex Aelio Dionysio dicit, νὴ τὸν et ναὶ μὰ τὸν esse κατωμοτικά. μὰ τὸν vero et οὐ μὰ τὸν ἀπωμοτικά. Verum μὰ per se neque negat, neque affirmat, sed intellecto ναὶ vel οὐ (v. Hesych. et Suid. it. Hemsterhus. ad Lucian. T. I. p. 420. et Thom. Mag. in v. μὰ ibique interpp.), quanquam concedi debet, rarius adhiberi in affirmando, quam in negando, saepe tamen etiam videri negare, vbi re vera affirmat. Est igitur 1) negantis. ¶ a) in respondendo. Et negatio quidem vel praeponitur, Π. 1, 3, 10. οὐ μὰ Δί', ἔφη. 1, 4, 28. Zeun. tamen auctoritate Codicis Guelf. deleuit h. l. οὐ. 3, 2, 1. vel postponitur, Π. 1, 6, 9. μὰ τὸν Δία, ἔφη ὁ Κῦρος, οὐ μὲν δή. 2, 2, 1. p. 101. μὰ Δί', ἔφη, τῶνδε οὐδὲν ἴσον ἐςίν. §. 11. 14. 3, 1, 23. 5, 4, 15. μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ οἶδα. 6, 1, 10. 8, 3, 17. A. 1, 4, 8. Λ. 14, 1. E. 2, 3, 21. μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ ἀγνοῶ. 4, 1, 5. Απ. 2, 6, 1. μὰ Δί', οὐ δῆτα. §. 16. 36. 2, 8, 2. 2, 10, 5. 3, 10, 4. 4, 2, 10. 18. 4, 6, 7. Σ. 3, 12. 13. 4, 3. μὰ τὸν Δί', οὐ μὲν δή. §. 33. 52. 55. vel praeponitur et postponitur, Π. 1, 6, 14. οὐ μὰ Δί', ἔφη, οὐ μόνον γε. 5, 4, 6. οὐ μὰ τοὺς θεοὺς — οὐκ οἶδα. 5, 5, 7. οὐ μὰ τὸν Δί', ἔφη, οὐ μὲν δή, *non per Iouem, non, inquam*. 6, 1, 3. μὰ Δί' — οὐδὲ

οὐδὲ ἄπειμί γε. All. οὐ μὰ Δ. 6, 3, 5. οὐ μὰ Δία — οὐ μὲν δή γε. 8, 3, 4. 12. Ιερ. 1, 21. οὐ μὰ τὸν Δί' — οὐ μὲν οὖν. O. 1, 17. 12, 15. 18. Σ. 2, 5. 3, 6. 4, 3. οὐ μὰ τὸν Δί' οὐδὲ τοῦτο. 6, 7. vel omittitur, Π. 2, 2, 17. μὰ Δία, ἔφη· οὐ γὰρ φιλόπονος. Poſt μὰ Δία intell. οὐ φιλῶ αὐτόν. 4, 3, 3. p. 229. μὰ Δί'· οὐδὲ γὰρ ἐπιςαμένων. Hutch. recte e praecedentibus ſupplendum poſt μὰ Δί' exiſtimat οὐκ ἐπιςάμεθα. All. plane μὰ Δί' omittunt. Απ. 3, 13, 3. μὰ τὸν Δί', ἔφη, ἀλλὰ καὶ ἡδέως. v. Erneſt. ad h. l. O. 12, 1. ¶ b) in confitendo errore. Sequitur enunciatio negans, Απ. 3, 6, 5. ἀλλὰ μὰ Δί', ἔφη, ταῦτα γε οὐκ ἔσκεμμαι. §. 6. 9. Sed per ſe poteſt in his μὰ Δία affirmatiue accipi, vt ¶ c) in orando, Π. 7, 2, 8. μὰ Δία μηδὲν τοίνυν σὺ ἐμοὶ ἔτι βουλεύου ἀποκρίνασθαι. ¶ d) in deprecando, Π. 2, 3, 11. μὰ Δί', ἔφη, μήτοι γε ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. E. 3, 1, 21. ¶ 2) affirmantis. Απ. 1, 4, 9. μὰ Δί', ἔφη, οὐ γὰρ ὁρῶ. Hic οὐ pertinet ad ſequentia. v. Hindenb. ad h. l. Sic Π. 8, 3, 18. μὰ Δί', ἔφη. ἀλλ' οὐκ ἐγὼ τούτων εἰμί. it. Απ. 3, 4, 3. et Απολ. 9. Saepe c. ναί, vbi affirmat vehementius, et verti plerumque poteſt *quin*. Π. 5, 4, 6. ναὶ μὰ τοὺς θεοὺς — ἤϊα. §. 17. ναὶ μὰ Δί', ἔφη, φθάσεις μέντοι. 6, 1, 3. ναὶ μὰ Δί'. All. νὴ Δία. Similis locus eſt in v. ναὶ nr. 1. 6, 3, 5. ναὶ μὰ Δί', ἔφασαν, καὶ πολύς γε. 8, 3, 17. ἀλλὰ ναὶ μὰ Δία. Σ. 4, 53. 61. 6, 8. Cf. αὐτίκα, Ἥρα, Μίθρας.

Μαγαδίδαι, v. Μαριανδυνοί.

μάγαδις, *magadis*, *inſtrumentum muſicum*. Heſych: μαγάδεις· αὐλοὶ κιθαριςήριοι, ὄργανον ψαλτικὸν etc. Etiam Athenaeus 14, p. 634. F. vocat Anacreonte auctore ὄργανον ψαλτικὸν, Λυδῶν τε εὕρημα. Idem Athenae. 4, p. 182. D. E. ὁ δὲ μάγαδις καλούμενος αὐλὸς, ὁ καὶ παλαιομάγαδις ὀνομαζόμενος, ἐν ταυτῷ ὀξὺν καὶ βαρὺν φθόγγον ἐπιδείκνυται — οἶδα δὲ καὶ ὅτι μάγαδις ὄργανόν ἐςιν ἐντατὸν, καθάπερ καὶ κιθάρα, λύρα, βάρβιτον. Eadem fere habet Euſtath. ad Il. σ, p. 1157. Cf. Poll. 4, 61. et Steph. ind. theſauri. A. 7, 3, 16. ῥυθμούς τε καὶ οἷον μαγάδι (Cod. Eton. μεγάδιν) σαλπίζοντες.

μάγειρος, *coquus*, vel potius, vt Suidas explicat, ὁ τὰς

ὁ τὰς μάζας μερίζων, *ſtructor*, qui acceptos a coquo cibos menſis inferebat, illatos ſecabat. v. Caſaub. ad Athenae. 5, 4. p. 339, 16. Cf. Etymol. M. et Poll. 6, 34. Hindenburgius ad Απ. 1, 5, 2. vocabula ὀψοποιὸς et μάγειρος ita differre dicit, vt illud ſignificet eum, qui cibos coquit et condit, hoc coquorum magiſtrum. Π. 2, 2, 1. p. 102. ὁ μάγειρος, pro quo all. legunt ἄρταμος, bis dicitur circumferre militibus carnes coctas.

Μάγνητες, *Magnetes, Magneſiae Theſſalicae incolae.* A. 6, 1, 4. ſaltant καρπαίαν.

μάγος, *magus.* Heſych: μάγον· τὸν θεοσεβῆ, καὶ θεολόγον, καὶ ἱερέα οἱ Πέρσαι οὕτως καλοῦσιν. Suidas τοὺς φιλοσόφους καὶ φιλοθέους apud Perſas ſic appellari tradit. Cf. Cic. de diuin. 1, 23. Scil. origo eſt e Perſico vocabulo *mog*, quod notat ignis adoratorem. v. Hutch. it. Wetſten. ad Matth. 2, 1. Praeerant magi omnibus ſacris, et ſolebant ἐξηγεῖσθαι, quae diis e praeda eſſent tribuenda. Π. 7, 5, 20. Ἑστίᾳ ἔθυσεν, ἔπειτα Διῒ βασιλεῖ, καὶ εἴ τινι ἄλλῳ θεῷ οἱ μάγοι ἐξηγοῦντο. 8, 1, 8. τότε πρῶτον κατεστάθησαν οἱ μάγοι ὑμνεῖν τε ἀεὶ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ τοὺς θεοὺς, καὶ θύειν ἀν' ἑκάστην ἡμέραν, οἷς οἱ μάγοι θεοῖς εἴπειαν. 8, 3, 6. 11. §. 3. e praeda τὰ τῶν θεῶν ἀποδόντες τοῖς μάγοις. Cf. ἐξαιρεῖν, et Zeun. ad Cyrop. p. 304.

Μαδάτας, *Madatas.* Π. 5, 3, 16. p. 300. Dux in exercitu Cyri. Margg. Δαμάτας.

Μάδυτος, *Madytus*, vrbs Cherſoneſi. E. 1, 1, 2. Steph. Byz: Μάδυτος, πόλις Ἑλλησποντία.

μάζα, *farina hordeacea, humore aliquo ſubacta.* Suid: μάζα· ἄρτος, φύραμα, ἢ ὁ στρυφνὸς ἄρτος. — ἡ τροφὴ ἡ ἀπὸ γάλακτος καὶ σίτου. — προπερισπᾶται. cf. Schol. Ariſtoph. Pac. 1. Moeris: μᾶζα προπερισπωμένως καὶ μακρὸν, Ἀττικῶς· βαρυτόνως καὶ βραχέως, Ἑλληνικῶς. Heſychius: μάζα· ἄλφιτα πεφυρμένα ὕδατι καὶ ἐλαίῳ. Erotianus: μάζα· φύραμα ἐξ ἀλφίτων γινόμενον, ποτὲ μὲν μετ' ὀξυμέλιτος, ποτὲ δὲ μετ' ὀξυκράτου, ἢ ὑδρομέλιτος, ἢ μεθ' ὕδατος. Athenaeus 14, p. 663. B. καταρχὰς τὴν δημοτικὴν καὶ κοινὴν ταύτην τροφὴν τὴν ἐκ τῶν ἀλφίτων,

μάζαν ὢν μαζον, καὶ μάττειν τὸ παρασκευάζειν αὐτήν. Cf. Pantinus ad Apostolii prouerbb. p. 284. et Foes. oecon. Hippocrat. Verti potest *polenta*. Π. 1, 2, 11. ἡδὺ μάζα καὶ ἄρτος πεινῶντι. v. Steph. ad h. l. et Athenae. 4, p. 157. E. Π. 6, 2, 11. p. 370. qui ὕδατι μεμιγμένην τὴν μάζαν ἐσθίει, is dicitur ἀλφιτοσιτεῖν, quod distinguitur ab ἀρτοσιτεῖν. Laudat h. l. Suidas in v. μάζα. O. 8, 9. κριθὰς, καὶ πυροὺς, καὶ ὄσπρια — ὁπότε δέοι ἢ μάζης ἢ ἄρτου ἢ ὄψου. Hinc patet, ex hordeo factam fuisse.

μάθημα, ¶ 1) *quicquid disci potest ac solet.* Π. 3, 1, 10. πάθημα ἄρα σὺ λέγεις — τὴν σωφροσύνην, οὐ μάθημα. 3, 3, 24. p. 193. πολλοὶ καὶ τῶν παλαιῶν μαθημάτων ἐξίσανται, *quae olim didicerunt.* ¶ 2) *ars, disciplina, scientia.* Π. 2, 2, 7. κλαύμασι μηχανῶνται διδάσκαλοι παισὶν ἀγαθὰ μαθήματα Απ. 1, 1, 7. 2, 1, 3. 2, 6, 30. τούτων τῶν μαθημάτων ἐπιθυμῶ, sc. amicos conciliandi. 3, 3, 11. εἴ τι καλὸν μανθάνει τις μάθημα, διὰ λόγου μανθάνει. 4, 1, 2. 4, 7, 3. Ιπ. 12, 15. K. 7, 10. τελευταῖδι γίγνονται ἔκκυνοι, πονηρὸν μάθημα. Vir doctus ad Hesych. in v. ἔκκυνοι emendat πάθημα. Nam Hesychius, ἔκκυνοι, inquit, νόσημά τι κυνῶν. Leuncl. vertit *documentum.* Sed fortassis est *malae educationis vitium*, vt vertit Kühn. ad Poll. 5, 65.

μάθησις, ¶ 1) *discendi studium.* Απ 2, 6, 39. ἀρεταὶ — μαθήσει καὶ μελέτῃ αὐξανομένας, *discendo et meditando.* Sic 3, 9, 2. et K. 2, 15. 2 ¶ *doctrina, institutio.* Π. 3, 3, 24. p. 193. τοὺς μέλλοντας τοῦ — φόβου τὴν μάθησιν κρείττονα παρέξεσθαι, *qui volunt ita se gerere, vt satis magna appareat vis disciplinae ad metum vincendum.* Απ. 4, 1, 3. τοὺς φύσει ἀγαθοὺς, μαθήσεως καταφρονοῦντας. Mox est παιδεία. 4, 2, 20. Sic fere Απ. 1, 2, 19. ὧν μάθησίς ἐστιν, *quae disci possunt.* Cf. προμάθησις et ἐκπονεῖν n. 5.

μαθητὰ, *quae disci possunt.* Π. 1, 1, 9 p. 72. Σ. 2, 7. ὡς εἴη — καὶ τοῦτο μαθητόν. Antea erat διδακτόν. Ergo male all. legunt μαθητέον.

μαθητέον, *discendum est, discere oportet.* 4, 3, 3. p. 250. τοξ

ἡμῖν μαθητέον. Απ. 2, 1, 28. τὰς πολεμικὰς τέχνας παρὰ τῶν ἐπισταμένων μαθητέον. Cf. μαθητά.

μαθητὴς, *discipulus*. Απ. 1, 2, 27. διδάσκαλος ἱκανοὺς ποιήσας τοὺς μαθητάς. 1, 6, 3. οἱ διδάσκαλοι τοὺς μαθητὰς μιμητὰς ἑαυτῶν ἀποδεικνύουσιν.

Μαίανδρος, *Maeander* fluuius. A. 1, 2, 5. 7. fons eius oritur in regia Celaenarum, et per hortum regium aeque ac per vrbem fluit. E. 3, 2, 12. πεπερακότες τὸν Μαίανδρον. §. 13. βαθὺς ὁ σῖτος ἐν τῷ Μαιάνδρου πεδίῳ. Αγ. 1, 15. E. 3, 4, 12. Αγ. 1, 29. E. 3, 4, 21. 4, 8, 17. τῶν ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ πόλεων, Πριήνης τε καὶ Λευκόφρυος καὶ Ἀχιλλείου.

μαίνεσθαι, ¶ 1) *furere*. Thom. Mag: μαίνομαι, τὸ τὸν νοῦν βεβλαμμένον ἔχω, καὶ μὴ καθεστηκότα. Sed paulo aliter Απ. 1, 1, 13. 14. quaeritur, qui sint μαινόμενοι, et 3, 9, 6. 7. quid sit μαίνεσθαι e vulgi sententia. Απ. 1, 3, 11. σπουδάζειν ἐφ' οἷς οὐδ' ἂν μαινόμενος σπουδάσειεν. 4, 6, 10. 3, 3, 1. vbi Schützius pro οἱ μαινόμενοι mavult οἱ σημαίνοντες f. σημαινόμενοι, np. σάλπιγγι et signis mutis. Σ. 2, 19. ¶ 2) Metaphorice dicitur de omni immoderato affectu, vt ap. Latinos *insanire* et *furere*, v. c. de nimia ira; Hesych. et Suid: μαίνεται· ὀργίζεται. A. 2, 5, 2. p. 110. εἰ μανέντες σε κατακτείναιμεν. De audacia, Π. 1, 4, 24. μαινόμενον τῇ τόλμῃ in proelio. Homericam esse hanc formulam aiunt Steph. et Hutch. laudantes Odyss. ι, 350. Il. ε, 185. θ, 355. vbi v. Eustath. Sic A. 7, 1, 19. De eo, qui mandati exequendi studio celeriter equitat. Thom. Mag. l. l. καὶ τὸ ἐνθουσιῶ. Π. 8, 3, 12. μαινόμενός τις ἐστι. De amore, Απ. 1, 3, 13. pulchri homines dicuntur μαίνεσθαι ποιεῖν. Cf. Il. ζ, 160. et interpp. ad Callimach. h. in Cer. 30. De stultitia et temeritate; Thom. Mag: καὶ τὸ δίχα νόσου ἁπλῶς μωραίνω. A. 2, 5, 2. p. 111. μαίνεται ὅστις οὐ σοι βούλεται φίλος εἶναι. Αθ. 1, 9. οὐκ ἐάσουσι μαινομένους ἀνθρώπους βουλεύειν, *qui inseruiunt coeci sibi*. Σ. 4, 16.

Μαισάδης, *Maesades*. A. 7, 2, 18. pater Seuthis. Ita scribit Hutch. etiam 7, 5, 1. vbi all. legunt Μησάδου, all. Μεσάδου, all. Μαισέδου etc. Cf. πρόγονος.

Μαιῶται, *Maeotae*, accolae Maeotidis lacus in Scy-

coniicit νεαρὰ vel μικρὰ, et Fr. Portus: *quamdiu paruuli.* At v. Zeun. ¶ 4) *diuturnus.* De tempore, Π. 5, 4, 10. οὐκ εἰς μακρὰν, *propediem, breui.* v. Wetſten. ad Act. 2, 39. ¶ 5) *nimis prolixus.* Αγ. 7, 1. μακρὸν ἂν εἴη γράφειν. ¶ 6) μακρὰ, *procul.* K. 5, 4. ἐπαναῤῥιπτοῦντες μακρά. 6, 8. ¶ 7) μακρὰν v. ſuo loco. ¶ 8) μακρότερον, *longius.* A. 3, 4, 8. οὐ μακρότερον — τῶν Περσῶν ἐσφενδόνων. ¶ 9) μακρότατον, *longisſime,* Iπ. 12, 14. μακρότατον οἴσεται τὸ ἀκόντιον. Similiter §. 13. v. ἀκόντισμα.

Μάκρωνες, *Macrones,* Ponti populus. A. 4, 7, 19. ὁδὸν ᾗ εἰσπορεύσοιντο εἰς Μάκρωνας. 4, 8, 1. ἐπορεύθησαν διὰ Μακρώνων — τὸν ποταμὸν ὃς ὥριζε τὴν Μακρώνων χώραν. Intincta haſta fit foedus cum iis. cf. §. 2 — 6. 5, 5, 9. 7, 8, 14.

μάκτρα, *mactra,* i. e. vas, in quo farina ſubigi ſolet, v. Heſych. et Suid. O. 9, 7. τῶν ἀμφὶ μάκτρας, *vaſa, quorum in ſubigenda farina vſus eſt.* Articulum τῶν monente Stephano inſeruit Welſius.

μάλα, ¶ 1) *valde.* Heſych: μάλα· πάνυ, σφόδρα, λίαν, c. verbis vel participiis, Π. 1, 4, 24. μάλα χαίρων. A. 7, 6, 31. μάλα ἐξεπλάγη. Perperam all. μᾶλλον. E. 4, 3, 5. 4, 5, 6. μάλα ὑπὸ τῶν παρόντων θεωρούμενοι, *fixis ſ. intentis oculis et magna cum voluptate.* 6, 5, 16. συμμίξαι μάλα βουλόμενοι. it. praecedente καὶ, quod vel eſt *quamuis,* ſequente participio, A. 3, 1, 19. οὐδ' ἀποθανεῖν δύνανται, καὶ μάλ' ἐρῶντες τούτου. 4, 1, 17. 4, 6, 12. Sic c. καίπερ, E. 6, 5, 21. ἦγε καίπερ μάλα ὀψίζων. vel intendit ſignificationem, vt ſit *vel, adeo,* Π. 5, 5, 10. p. 332. τούτοις πλουτιζόμενος ὑπὸ σοῦ καὶ μάλα αἰσχύνομαι, Leuncl. *plane.* Margg. non bene; μᾶλλον. 6, 3, 5. A. 5, 5, 9. ὅμως καὶ μάλα φοβεροὺς ὄντας, *tamen vel ſic valde timendos.* E. 2, 4, 15. c. ſubſtantiuo, vbi μάλα, niſi ad verbum retuleris, verti poteſt *peritus, magnus, bonus, opportunus,* E. 6, 2, 27. μάλα ſτρατηγὸν νομιζόμενον. Vir doctus in Biblioth. crit. Amſtelodamenſi coniic. ſτρατηγικόν. Sic fere Π. 2, 3. μάλα συμφορὰν τ… ἡγούμεθα εἶναι. A. 4, 6, νῦν μάλα σοι καιρός ἐ… adiect. circumſcribit ſu…

ſupe…

…thiis ſunt in auxiliis Lacedaemoniorum.

Μακεδονία, *Macedonia.* E. 6, 1, 4. p. 361. Athenienſes inde arceſſunt ligna ad naues. cf. 5, 2, 12. 28. ſqq.

Μακεδονικὸς, *Macedonicus.* E. 5, 2, 33. τὸ Μακεδονικὸν ςράτευμα.

Μακεδόνιος, v. Λακεδαιμόνιος.

Μακέστιος et

Μακίστιος, *ciuis Maciſti oppidi.* Steph. Byz: Μάκιςος, πόλις τῆς Τριφυλίας — ὁ πολίτης Μακιςεὺς, τὸ ἐθνικὸν Μακίςιος — Μακέςιος. E. 3, 2, 18. Μακίςιοι, ἐχόμενοι δ' Ἐπιταλιεῖς deficiunt ab Eleenſibus. Cf. Σιλανός.

Μάκιστος, *Maciſtus*, oppidum Triphyliae in Elide. E. 3, 2, 21. Ἤπειον τὴν μεταξὺ πόλιν Ἡραίας καὶ Μακίςου. Cf. Μακίςιος, et Polyb 4, 77.

μακραδρομώτατος, *qui curſu ſpatium longiſſimum conficere poteſt.* K. 5, 21. lepores εἰσὶ μακραδρομώτατοι. Sed Steph. in indice theſauri malit μακροδρομ.

μακρὰν, ¶ 1) *longe, procul.* A. 3, 4, 16. μακρὰν ἦν ἀπὸ τῆς οὐρᾶς λαβεῖν. Leuncl. *longum erat, es war zu weit.* ¶ 2) *ad longum interuallum.* A. 3, 4, 9. ἐμελέτων τοξεύειν ἄνω ἱέντες μακράν. ¶ 3) Dicitur de tempore. v. μακρὸς nr. 4.

μακρολογεῖν, *multis verbis commemorare.* E. 4, 1, 7. τὰ ἄλλα τὰ ῥηθέντα τί ἄν τις μακρολογοίη;

μακρὸς, ¶ 1) *longus.* Π. 5, 5, 13. ὁδὸν μακρὰν ἥκων. Leuncl. *longo itinere confecto.* it. omiſſo nomine ὁδὸν, A. 2, 2, 5. πορεύεσθαι μακροτέραν. Tum ſequitur: πορευτέον — ςαθμοὺς μακροτάτους. E. 2, 1, 6. ἡ κόρη ἐςὶ μακρότερόν τι ἢ χειρίς. Π. 5, 4, 20. τοῖς ἐπὶ μακρὸν πορευομένοις, *longa ſerie.* Alias vocantur ἐκτεταμένοι. A. 6, 3, 12. ἐπιπαριόντες κατὰ τὰ μακρά. Ita legunt nonnulli pro κατὰ τὰ ἄκρα, et Amaſaeus vertit: *in longum directis ordinibus.* K. 5, 1. τὰ ἴχνη τοῦ λαγῶ — μακρά ἐςι. Leuncl. *procul ſe porrigunt.* Cf. βραχὺς et πλατύς. A. 6, 4, 1. ἡμέρας μάλα μακρᾶς πλοῦς. Cod. Eton. et marg. Steph. μικρᾶς, quod reiiciunt Hutch. et Zeun. ¶ 2) *e longo interuallo arceſſendus.* Π. 5, 4, 20. μακραὶ αἱ ἐπιβοήθειαι, up. e fronte in tergum. ¶ 3) *adultus.* Ita vertunt K. 10, 23. τὰ νεογνὰ — ἕως ἂν μακρὰ ᾖ. Sed Leuncl. conii-

συνεσπάσθαι τὰς χεῖρας. Etymol. M. μαλκιᾶν· διὰ ψύχος μὴ ἔχειν εὐκινήτῳ δυνάμει χρήσασθαι. Pollux 6, 49. πειρατέον δὲ τῆς κυνῶν ἀρετῆς ἐν κρύει, εἰ μὴ μαλακιῶσι ῥῖνας. cf. Suid. in v. μαλκιὸν et Ge. d'Arnaud lectt. Graec. 1, 13. K. 5, 2. χειμῶνος -- αἱ κύνες μαλακιῶσαι τὰς ῥῖνας, οὐ δύνανται αἰσθάνεσθαι. Leuncl. minus recte: *ob teneritatem narium.*

μαλακίζεσθαι, *remissum ac segnem esse, ignauiter se gerere.* Π. 2, 3, 2. κἂν αὐτὸς μαλακίζηται in labore belli. 3, 3, 19. εἴτε τις μαλακίζοιτο in proelio. 4, 2, 12. p. 216. A. 5, 8, 6. μαλακιζόμενόν τινα καὶ οὐκ ἐθέλοντα ἀνίστασθαι ἔπαισα. c. πρὸς, Απολ. 33. οὐδὲ πρὸς τὸν θάνατον ἐμαλακίσατο, ἀλλ' ἱλαρῶς προσεδέχετο, *nec mortem reformidauit.* Timaeus lex. Platon: ἐμαλακίσθη· ἐνέδωκε καὶ ἀσθενῶς διετέθη ὑπὸ δειλίας. Cf. καταμαλακίζεσθαι. it. μαλακύνεσθαι, quocum in var. lect. permutatur.

μαλακὸς, ¶ 1) *mollis.* Απ. 2, 1, 30. στρωμνὰς μαλακάς. 2, 3, 16. 3, 10, 1. τὰ σκληρὰ καὶ τὰ μαλακὰ σώματα exprimit pictor. Ιπ. 1, 3. 4, 5. K. 4, 6. μαλακὴν τὴν τρίχα. Sic 5, 10. 6, 1. δέρρεια μαλακά. Sic de terra, O. 19, 8. τὸν βλαστὸν χωρεῖν διὰ τῆς μαλακῆς. Ιπ. 8, 6. ἐν μαλακῷ χωρίῳ. K. 10, 5. ¶ 2) *temperatus, mitis.* O. 20, 18. αὔρας θηρεύων μαλακάς. ¶ 3) *effeminatus, segnis.* E. 3, 4, 19. μαλακοὺς καὶ ἀπόνους, διὰ τὸ ἀεὶ ἐπ' ὀχημάτων εἶναι. In Αγ. est πίονας. Ιερ. 1, 23. μαλακῆς τρυφῇ ψυχῆς. Απολ. 19. ἐκ φιλοπόνου μαλακόν. c. πρὸς, Απ. 1, 2, 2. πρὸς τὸ πονεῖν μαλακούς. ¶ 4) *timidus, ignauus.* E. 4, 5, 16. αὐτοὶ μὲν μαλακώτεροι ἐγίγνοντο, οἱ δὲ πολέμιοι, θρασύτεροι. 6, 1, 4. p. 358. Απ. 3, 7, 1. μαλακὸν καὶ δειλόν. ¶ 5) τὰ μαλακὰ, *quae sensibus iucunda sunt, voluptas, quies.* Π. 7, 5, 8. τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν μαλακῶν καὶ εὐφροσυνῶν. E. 6, 1, 4. p. 364. Απ. 2, 1, 20. ex Epicharmo: μὴ τὰ μαλακὰ μώεο. Oppon. σκληρά. Sic singularis Π. 2, 2, 1[illegible] p. 111.

μαλακύνεσθαι, i. q. μαλακίζεσθαι. Π. 3, 2, 2. [illegible] δέ τις μαλακύνηται, *segni[illegible]us proficiscatur in m[illegible]tes.* All. μαλακίζηται. [illegible]κακύνεσθαι, quocum [illegible] mutatur.

μαλακῶς, ¶ 1) *moll[illegible]* E. 4, 1, 3. ῥαπτὰ ἐφ[illegible]

καϑίσoυσιν οἱ Πέρσαι μαλακῶς. Απ. 2, 1, 24. πῶς ἂν μαλακώτατα καϑεύδοις. ¶ 2) *libidinoſe*. Απ. 3, 11, 10. φιλεῖν ἐπίςασϑαι οὐ μόνον μαλακῶς, ἀλλὰ καὶ εὐνοϊκῶς.

Μαλέα, *Malea*. ¶ 1) promontorium Laconicum. Steph. Byz: Μαλέα, ἄκρα πρὸς Πελοποννήσῳ· καὶ Μαλεάτης ὡς Ἀσεάτης, καὶ Μαλεάτις. Ε. 1, 2, 12. ἀφεςῶτας ἐκ Μαλέας. 6, 5, 24. ἣν ἐπὶ Λεύκτρων ὑπὲρ τῆς Μαλεάτιδος ἄλλη φρουρά. ¶ 2) promontorium Lesbi. Ε. 1, 6, 19. τῆς Λέσβου ἐπὶ τῇ Μαλέᾳ ἄκρᾳ ἀντίον τῆς Μιτυλήνης — ἀντίον τῆς Λέσβου ἐπὶ τῇ Μαλέᾳ ἄκρᾳ, ἀντίον τῆς Μιτυλήνης. Strabo ſcribit Μαλία, et vocat τὸ νοτιώτατον ἄκρον. v. Hudſon. ad Thucyd. 3, 4. et inprimis Cel. Schneideri addenda et corrigenda p. 98. ſq.

Μαλεάτις, v. Μαλέα n. 1.

μάλη, *ala, axilla*. Pollux 2, 139. hoc nomen vocat ἰδιωτικὸν ἢ Ἑλληνικόν. Sed v. interpp. ad Thom. Mag. qui recte, μάλη, inquit, ἐπ' εὐϑείας οὐχ εὕρηται, ἀλλ' ἐπὶ γενικῆς μόνον. Cf. Phrynich. p. 84. et infra in v. μαχάλη. Ε. 2, 3, 16. ξιφίδια ὑπὸ μάλης ἔχοντας, *ſub brachio occultas tenentes*.

Μαλιεῖς, *Malienſes*, Theſſaliae populus in Phthiotide. Ε. 6, 5, 23. ſunt ſocii Thebanorum.

μάλιστα, ¶ 1) *maxime, inprimis*. Moeris p. 281. οὐχ ἥκιςα, Ἀττικῶς· μάλιςα, Ἑλληνικῶς. Π. 1, 4, 4. ἐφ' ἑαυτοῦ μάλιςα ἐγέλα, i. e. *magis quam caeteri*. 4, 2, 6. ἐκηρύξατο μάλιςα μὲν ϑεοὺς αὐτοῖς — ἡγεῖσϑαι, ἔπειτα δὲ καὶ αὐτὸς δυνηϑῆναι χάριν — ἀποδοῦναι. 8, 7, 3. p. 549. τὸν μάλιςα φιλίᾳ προσήκοντα. Margg. πάνυ. Heſych: μάλιςα· λίαν, πάνυ etc. Eſt autem elegans periphraſis fratris. Α. 3, 2, 3. Σ. 7, 1. §. 2. σκοπῶ, ὅπως ἂν — ἡμεῖς μάλιςα (Margg. ὡς μάλ.) εὐφραινοίμεϑα. c. gen. Π. 5, 5, 10. p. 333. εὖ οἶδ' ὅτι πάντων ἂν μάλιςα ἀδικοίη σε. 8, 1, 6. τῶν παρ' ἑαυτῷ μάλιςα φίλων. Sic Α. 1, 9, 13. pro πάντα μάλιςα in margg. et 2 codd. eſt πάντων μάλ. Cf. ἄνϑρωπος nr. 5. c. c. articulo, Ιππ. 8, 5. οἱ τὴν ἱππικὴν τὰ μάλιςα μελετῶντες. Απολ. 18. vbi Simſonus pro τὰ μάλιςα correxit καὶ μάλ. — c. καί, vt μάλα, Α. 6, 1, 22. διέβαλεν αὐτὸν καὶ μάλιςα (all. μάλα) ἐμοῦ αὐτὸν σιγάζον-

γάζοντος. E. 1, 1, 19. in quo tamen loco καὶ μάλιςα ſimpliciter eſt *inprimisque*. c. πολὺ, Π. 8, 1, 13. πολὺ μάλιςα αὐτὸς ἐξεπόνει. 8, 3, 11. Ιερ. 1, 28. c. ὡς, v. Wolf. praef. Thucyd. ad p. 324, 45. et ὡς nr. 13. A. 1, 1, 6. ὡς μάλιςα ἐδύνατο. Aπ. 3, 6, 18. c. adiect. facit ſuperlatiuum, O. 3, 13. νέαν μάλιςα. Etiam c. particip. Aπ. 3, 6, 17. τῶν μάλ. ἐπιςαμένων. Oppon. τῶν ἀμαθεςάτων. Cf. ἀεὶ nr. 3. ¶) *maxima ex parte*. A. 4, 8, 1 . Κόλχων τῶν ἐν τῷ πεδίῳ μάλιςα οἰκούντων. ¶ 3) *fere ſemper, plerumque*. Π. 1, 2, 7. οἴονται τοὺς ἀχαρίςους καὶ περὶ θεοὺς ἂν μάλιςα ἀμελῶς ἔχειν. K. 5, 17. vbi tamen verti etiam poſſit *velociſſime*. ¶ 4) *libentiſſime*. E. 1, 4, 2. ἐβούλοντο μὲν μάλιςα ἀναβῆναι, εἰ δὲ μὴ, ἀπελθεῖν. Aπ. 4, 4, 17. vbi oppon. ἥκιςα. Ιππ. 5, 6. ¶ 5) In reſpondendo affirmat: *maxime, recte*. Π. 1, 4, 27. μάλιςα, φάναι. §. 2. E. 3, 1, 22. 23. O. 3, 13. 19, 7. Σ. 4, 2. Aπ. 2, 7, 5. μάλιςά γ', ἔφη. ¶ 6) c. οὐ, *non valde, non prae caeteris* Π. 7, 5, 19. οὐχ ἡμᾶς σοι μάλιςα ἦν θεραπευτέον. ¶ 7) In interrogando: *potiſſimum, optime, tandem*. Π. 1, 6, 19. p. 74. πῶς ἄν τις δύναιτο μάλιςα; 8, 4, 6. τί μάλιςα; ἔφη. ¶ 8) De numeris: *fere, admodum, circiter*. Π. 6, 1, 27. ἦν τοῦτο τριόργυιον μάλιςα ἀπὸ τῆς γῆς. A. 5, 4, 6. ἕςηταν ὥσπερ ἀνὰ ἑκατὸν μάλιςα. v. Hutch. ad h. l. 6, 4, 2. E. 5, 2, 22. ¶ 9) Videtur pro μᾶλλον poſitum, quia ſequitur ἤ. Ιερ. 11, 5. ποτέρως ἂν δοκῇς μάλιςα κοσμεῖν, εἰ αὐτὸς τρέφεις — ἢ εἰ πλεῖςοι εἶεν. Margg. μᾶλλον. Heſych: μάλιςα· — μᾶλλον. Et ſaepius haec duo inter ſe permutantur. v. μᾶλλον nr. 15. Sed ἢ pertinet ad ποτέρως. ¶ 10) A. 6, 4, 6. pro ὡς ἐδύναντο κάλλιςα in 2 codd. legitur ὡς ἐδ. μάλιςα, quae ſi vera eſſet lectio, verti deberet *quam diligentiſſime*. Suid: μάλιςα ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς.

μᾶλλον, ¶ 1) *magis, potius*. Π. 1, 1, 1. ἄλλως πως βουλομένων πολιτεύεσθαι μᾶλλον ἢ ἐν δημοκρατίᾳ. 1, 3, 12. χάριν σοι, ἔφη, μᾶλλον εἴσομαι, ὅσῳ ἂν πλεονάκις εἰσίῃς. — In Cod. Guelf. deſunt verba ἔφη μᾶλλον. 1, 5, 7. p. 54. ἐπαινούμενοι μᾶλλον ἢ τοῖς ἄλλοις ἅπασι χαίρετε. Ιερ. 1, 24. Oppon. ἧττον, Aπ. 4, 4.

4, 4, 17. ſaepe. Cum ad duo reſpondetur, refertur ad poſterius, Π. 1, 6, 19. p. 79. πότερον ἐν τούτοις μόνον, ἢ καὶ ἐν ἄλλοις τισιν; καὶ πολύ γε μᾶλλον, ἔφη, np. in aliis. Facit comparatiuum, A. 7, 6, 19. σῖτον — εὑρίσκετε, διὰ τὸ ἀναγκάζεσθαι τοὺς Θρᾷκας κατὰ σπουδὴν μᾶλλον φεύγειν, quam ſi nullum equitatum habuiſſemus. Saepe ſic cum adiectiuis et aduerbiis. Iungitur c. τι, A. 4, 8, 19. μᾶλλόν τι ἀνιάσεται ὁ καταπεσὼν, *multo magis*. O. 6, 1. c. οὐδὲν, Π. 1, 4, 22. οὐδὲν μᾶλλον ἀνίει, *a perſequendo nullo modo*, ſ. *nihilo magis remiſit*. v. Gregor. de dialect. Attic. §. 18. A. 3, 3, 8. 9. c. οὐδέν γε, Απ. 3, 9, 4. οὐδέν γε μᾶλλον ἢ ἀσόφους τε καὶ ἀκρατεῖς, *nihilo quidem magis*. Intell. σοφοὺς καὶ ἐγκρατεῖς νομίζω. Sed Erneſti vult ἄλλο pro μᾶλλον. 3, 12, 1. οὐδέν γε μᾶλλον τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ. O. 12, 18. c. οὐδέν τι, Π. 7, 1, 4. οὐδέν τι μᾶλλον ἀφίςατο, *nihilo prorſus magis*. O. 3, 8. 10. 15, 7. 8. it. ſequente τούτου, intell. ἕνεκα, Ιερ. 2, 18. οὐδέν τι μᾶλλον τούτου θαῤῥεῖ, *nihilo magis propterea*. Cf. τις nr. 34. c. ἔτι, Ιερ. 2, 18. φυλάττεται ἔτι μᾶλλον, ἢ τὸ πρόσθεν, *etiam magis*. Sic A. 7, 3, 15. μᾶλλον ἔτι ἐμοῦ legitur in nonnullis, cum all. ἔτι omittant. Pleonaſtice additur comparatiuo, vt Latinorum *magis*, quamuis talia in proſa reprehendat Thomas Magiſter p. 596. v. Doruill. ad Charit. p. 146. Bergler. ad Alciphr. 2, 3. Valckenar. ad Herodot. 2, 138. Π. 2, 2, 5. δικαιότερον μᾶλλον. 2, 3, 5. p. 120. ἥδιον διδόντα μᾶλλον ἢ ἔχοντα. Vbi male ἥδιον omiſſum eſt in cod. Guelf. 2, 4, 8. p. 130. 3, 3, 9. p. 181. τοῖς πολεμίοις κίνδυνον μείζω πολὺ ἂν μᾶλλον. All. πολὺ γὰρ μ. §. 24. p. 192. 5, 5, 2. ἥδιον ἀπαλλαγῆναι μᾶλλον. In cod. Bodl. deeſt μᾶλλον. A. 4, 6, 8. Σ. 1, 4. 4, 29. Ιπ. 1, 13. 8, 5. K. 4, 4. Sic Π. 1, 6, 19. p. 73. καρτερικώτερον — εἶναι. In nonnullis ante εἶναι eſt μᾶλλον, quod Steph. e Stobaeo aut alio profectum putat, qui habet καρτερὸν — μᾶλλον. 2, 4, 10. μᾶλλον ἂν — ἀπαρασκευαςότεροι. All. ἀπαρασκεύαςοι. 5, 5, 10. ὅσῳ πλείω. Margg. ὅσῳ ἂν μᾶλλον πλείονα. Poſt ὅσῳ omiſſum eſt Ιερ. 10, 2. ὅσῳ ἂν ἐκπλέω. it. ante ἤ. v. ἤ nr.

nr. 1. Cf. ψυχρὸς nr. 1. Contra male additur ante ἤ, quod reddendum est *an* post omissum πότερον, Απ. 1, 6, 9. extr. ¶ 2) *clarius*. A. 4, 6, 9. νύκτωρ ἀμαχεὶ μᾶλλον ἄν τὰ πρὸ ποδῶν ὁρῴη τις, ἢ μεθ' ἡμέραν μαχόμενος; Zeun. ex edd. vett. et MSS. praeter Paris. omnibus recepit ὡς μᾶλλον ἄν. ¶ 3) *certius*. Π. 4, 5, 17. μᾶλλον εἰδώς; Ιερ. 1. 2. εἰδέναι σε μᾶλλον ἐμοῦ. §. 1. est βέλτιον. A. 5. 7, 5. πῶς ἂν μᾶλλον δοίη δίκην, ἢ οὕτω βουλευόμενος; ¶ 4) *accuratius*. Π. 3, 3, 30. ἔστησαν κατὰ χώραν πολλῷ μᾶλλον χοροῦ. ¶ 5) *facilius*. E. 4. . 6. πολύ γ' ἂν οἶμαι μᾶλλον ὑπὸ σοῦ πεισθῆναι αὐτὸν, ἢ etc. Cf. nr. 10. ¶ 6) *libentius*, *promtius*. Π. 4. 3. 1. μᾶλλον μάχοιντ' ἄν, εἰ τὰ φίλτατα παρείη. Πο. 4, 52. E. 4, 1, 2. Απ. 3, 10. 14. 4, 4, 17. τίνι ἂν μᾶλλον σύμμαχοι ἐθέλοιεν γίγνεσθαι; — τίνα μᾶλλον ἄν τις εὐεργετήσειεν; — τῷ δ' ἄν τις βούλοιτο μᾶλλον φίλος εἶναι; Ιπ. 8, 14. ¶ 7) *iucundius*. Π. 3, 1, 14. δύνανται μᾶλλον τῶν εὐδαιμόνων ἐσθίειν τε καὶ καθεύδειν. ¶ 8) *securius*, *effusius*. E. 2, 1, 17. ὅπερ ἐποίουν (dispergebantur) πολὺ μᾶλλον καθ' ἑκάστην ἡμέραν. ¶ 9) *supra*, *praeter*. Απ. 4, 3, 8. μᾶλλον τοῦ δέοντος, *supra modum*. ¶ 10) *facile*. E. 5, 1, 33. v. ἀντιῤῥόπως. Sic Fr. Portus explicat Απ. 1, 4, 11. τὰ ὕπερθεν μᾶλλον δέξασθαι. 3, 3, 5. εἴ τις αὐτῶν καταπέσοι, μᾶλλον ἂν οὕτως σώζοιτο. Sed in his quoque habet vim comparatiui: *facilius*. ¶ 11) *plerumque*. A. 6, 1, 15. τὸν αἰετὸν περιπετόμενον μᾶλλον λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια. Hic rursus non periit vis comparatiui. Imo significat *potius*, modo e praecedentibus intelligas ἢ καθήμενον. ¶ 12) μᾶλλον δὲ, *immo vero*. Π. 5, 4, 20. οὐκ ἂν ἀπαράσκευοι λαμβανοίμεθα, μᾶλλον δ' οὐδ' ἐπιχειρήσουσιν. Απ. 3, 13, 6. μᾶλλον οὐδ' ἂν ἠδυνήθην φέρειν. Ernest. e codd. et Steph. inserunt δὲ, quod haec formula corrigendi semper habeat δέ. ¶ 13) οὐ μᾶλλον — ἤ, *minus — quam*. E. 3, 2, 19. ἐνόμισαν αὐτὸν μὴ βούλεσθαι μᾶλλον ἢ μὴ δύνασθαι ἑλεῖν. Απ. 4, 2, 32. ¶ 14) Ponitur pro nomine, vt saepe ap. Thucyd. E. 4, 4. 4. ἀποθνήσκουσι πολλοὶ μᾶλλον γὰρ ἔτυχον ἐν ἀγορᾷ ὄντες. *maxima eorum pars*. ¶ 15) Permutatur c. μάλιστα. Π. 1, 6, 10. Sae-

po

pe est μᾶλλον et μάλιστα. In his vero: ἐκ τούτου δὲ μᾶλλον — αἰδοῦς τεύξῃ, Stob. habet μάλιστα. 4, 1, 8. πολὺ μᾶλλον ἐγκρατῆ εἶναι. Marg. Steph. μάλιστα. Cf. μάλιστα nr. 9. it. c. μάλα, v. ibi nr. 1.

Μανδάνη, *Mandane.* Π. 1, 2, 1. Astyagis filia, mater Cyri. 1, 3. cum Cyro proficiscitur in Mediam ad patrem. 1, 4, 1. abit filio in Media relicto.

μανδραγόρας, *mandragoras*, herba vim soporiferam habens. v. Hemsterh. ad Lucian. T. I. p. 103. Σ. 2, 24. ὁ μανδραγόρας κοιμίζει τοὺς ἀνθρώπους.

μανθάνειν, ¶ 1) *discere.* Π. 1, 2, 26. μανθάνοντες δικαιοσύνην — οἱ τὰ γράμματα μαθησόμενοι. 1, 3, 14. τὴν δικαιοσύνην πῶς μαθήσῃ. 3, 3, 25. ἠπίστατο, καὶ ἐκ πολλοῦ οὕτως ἐμεμαθήκεσαν. Απ. 1, 1, 9. ἃ τοῖς ἀνθρώποις ἔδωκαν οἱ θεοὶ μαθοῦσι διακρίνειν — δεῖν, ἃ μαθόντας ποιεῖν ἔδωκαν οἱ θεοί, μανθάνειν. 3, 9, 3. ἐν οἷς ἂν ἀξιόλογοι βούλωνται γίγνεσθαι, ταῦτα καὶ μανθάνειν καὶ μελετᾶν. §. 14. Ο. 8. 21. χαλεπὸν εὑρεῖν τὸν μαθησόμενον. 12, 18. χαλεπὸν — τοῦ διδασκάλου πονηρῶς τι ὑποδεικνύοντος, καλῶς τοῦτο ποιεῖν μαθεῖν. 15, 5. μαθεῖν poteit vel didicisse verti vel intellexisse, scire. 16, 9. c. παρὰ et gen. pers. Π. 2, 2, 2. p. 103. ἃ παρὰ σοῦ ἐμάθομεν. 2, 3, 5. p. 18 καὶ τἆλλα ζῶα ἐπίσταται — οὐδὲ παρ' ἑνὸς ἄλλου μαθόντα, ἢ παρὰ τῆς φύσεως. c. gen. pers. intellecto ἐκ vel παρὰ, Π. 1, 6, 19. p. 83. μάθε δέ μου τάδε. Α. 4, 8, 4. c. gen. rei, Απ. 3, 1, 3. μανθάνειν τούτου. Viri docti reposuerunt τοῦτο. c. ἐκ et gen. rei, Ο. 13, 6. ἐκ δυοῖν τούτοιν τὸ πείθεσθαι μανθάνουσιν. Κ 13, 2. τί ἐξ αὐτῶν μαθήσεσθαι. c. ἐν, Ο. 2, 12. εἰ μὴ αὐλοὺς ἄλλος αὐτῷ παράσχοι, ἐν τοῖς αὐτοῦ μανθάνειν. §. 13. Οἱ μανθάνοντες, *discipuli*, Απ. 1, 2, 17. τοὺς διδάσκοντας δεικνύντας τοῖς μανθάνουσιν. §. 18. eit τοῖς ξυνοῦσιν. Sed μαθὼν, *edoctus, peritus.* Π. 1, 6, 5. μαθόντας βέλτιον ἢ ἀνεπιστήμονας. ¶ 2) *edifcere* vt possis memoriter recitare. Σ. 3, 5. ἠνάγκασέ με τὰ Ὁμήρου ἔπη μαθεῖν. ¶ 3) *cognoscere, certiorem fieri.* a) audiendo, Π. 1, 5, 7. p. 56. τὰ τῶν πολεμίων μαθὼν οἷά ἐστι. 3, 2, 13. ἐβούλετο μαθεῖν τὸν Ἰνδὸν τὰ αὐτῷ πεπραγμένα. Α. 2, 5, 10. Ιπ. 8, 6. vbi μαθόν-

θόντες significare potest vel ἀκούσαντες vel ἀναγνόντες. b) videndo, Π. 2, 4, 18. συμπέμπειν τινὰ κέλευε καὶ μαθεῖν. Sic de transfuga s. simulato socio, Π. 6, 2, 2. τὰ ἐκεῖ μαθόντες ὅ τι ἂν λέγωσί τε καὶ ποιῶσι. 6, 3, 7. ¶ 4) nosse. E. 2, 1, 1. κάλαμον Φέρειν, ἵνα ἀλλήλους μάθοιεν ὁπόσοι εἴησαν. ¶ 5) *intelligere*. Plato in Euthydemo T. I. p. 277. sq. ed. Steph. τὸ μανθάνειν οἱ ἄνθρωποι καλοῦσι μὲν ἐπὶ τῷ τοιῷδε, ὅταν τὶς ἐξ ἀρχῆς μηδεμίαν ἔχων ἐπιστήμην περὶ πράγματος τινὸς, ἔπειτα ὕστερον αὐτοῦ λαμβάνῃ τὴν ἐπιστήμην· καλοῦσι δὲ ταυτὸ τοῦτο καὶ ἐπειδὰν ἔχων ἤδη τὴν ἐπιστήμην, ταύτῃ τῇ ἐπιστήμῃ ταυτὸν τοῦτο πρᾶγμα ἐπισκοπῇ, ἢ πραττόμενον ἢ λεγόμενον, μᾶλλον μὲν αὐτὸ ξυνιέναι καλοῦσιν ἢ μανθάνειν, ἔστι δ' ὅτε καὶ μανθάνειν. Aristoteles ethic. Nicom. 6, 11. λέγομεν τὸ μανθάνειν, συνιέναι πολλάκις. Π. 1, 3, 9. ἐμανθάνετε δὲ οὐδὲ ἓν ἀλλήλων. Sic fere A. 5, 2, 17. ἀνέλαμψεν οἰκία — ὡς δ' ἔμαθεν Ξενοφῶν τοῦτο παρὰ τῆς τύχης. ¶ 6) *adsuescere*. A. 3, 2, 16. ἂν ἅπαξ μάθωμεν ἀργοὶ ζῆν. Ιπ. 8, 13. equus οὕτω μάλιστα μάθοι τὸ δέον ὑπηρετεῖν. 9, 10. Sic c. particip. pro inf. Π. 6, 2, 11. p. 370. ἕως ἂν μάθωμεν ὑδροπόται γενόμενοι. (§. 10. erat ἐθίσαι ἡμᾶς ὑδροποτεῖν.) Sed Zeun. cum Steph. et Hutch. praefert λάθωμεν. ¶ 7) *cogi*. Π. 4, 1, 8. p. 205. εἰ πρόσιμεν αὐτοῖς, καὶ μαθήσονται κατὰ πρόσωπον ἐναντιοῦσθαι. Edd. vett. et Cod. Guelf. μαχήσονται.

μανία, *insania*. Απ. 1, 1, 16. τί σωφροσύνη, τί μανία. Stephanus schediasmm. Febr. XII. malit explicare de *intemperantia*, de qua etiam μαίνεσθαι dicitur. Fortassis omnino intelligenda est *immodestia*. Ammonio p. 92. ést ἔκστασις λογισμοῦ. Απ. 1, 2, 50. est i. q. παράνοια, et distinguitur ab ἀμαθίᾳ. 3, 12, 6. 3, 9, 6. 7. e Socratis sententia est contraria τῇ σοφίᾳ, non vero ἀνεπιστημοσύνῃ, cum vulgus μανίαν vocet τὴν μεγάλην παράνοιαν, etc. Legitur etiam pro λαιμαργία. v. ibi.

Μανία, *Mania*. E. 3, 1, 8 – 11. Zenis uxor, mortuo marito satrapiam Aeolidis a Pharnabazo accipit, eique cum laude praeest, sed interficitur a Midia, genero suo.

μανικὸς, *insanus*, i. e. *im*-

ma-

manis, egregius, inſignis. Αγ. 5, 4. διαμάχεσθαι τῷ μὴ φιληθῆναι, ἆρ' οὐ τοῦτό γε ἤδη τὸ σωφρόνημα καὶ λίαν μανικόν; Hutch. confert illud Anacreontis 51, 2 μανεῖσα τέχνα, et Ariſtid. T. I. p. 2. μανικόν μοι γενέσθαι λόγον. Erneſti vero non a μαίνεσθαι deriuat, ſed Plutarchum ſecutus Phrygio prouerbio a rege quodam Mane ſ. Manete μανικὰ dicta ait omnia magnae virtutis facinora, vel μανικὸν dictum eſſe vt τραγῳδικὸν, portentoſum, incredibile, coll. Ariſtoph. Plut. 424. Ipſe tamen legendum putat νεανικόν.

μανικῶς, *furioſe.* K. 3, 5. canes μανικῶς περιφερόμεναι ὑλακτοῦσι.

μανιώδης, *furioſus.* Απ. 4, 1, 3. κύνας μανιώδεις.

μανὸς, *rarus, non denſus.* v. Ruhnken. ad Timae. lex. Platon. K. 5, 4. veſtigia leporis μανότατα. Ita hic Steph. et Leuncl. per ο. 6. 15. ἴχνη πυκνὰ, μανά. v. infra μανώτερον.

μαντεία, *oraculi reſponſum.* Ammon. p. 92. μαντικὴ μέν ἐστι ἡ τέχνη· μαντεία δὲ, ὁ χρησμός. Cf. Suid. Π. 7, 2. 7. p. 418. ἀκούσας τὴν μαντείαν ἥσθην. A. 3, 1, 6. E. 3, 2, 16. θῦσαι κατὰ μαντείαν τινὰ, *iuſſu oraculi.*

μαντεύεσθαι, *oracula conſulere.* Απ. 1, 1, 3. τὰ συμφέροντα τοῖς μαντευομένοις. §. 6. 9.

μαντευτὸς, *oraculo praedictus ſ. ſignificatus.* A. 6, 1, 14. ἐθύετο τῷ Δὶ τῷ βασιλεῖ, ὅσπερ αὐτῷ μαντευτὸς ἦν ἐκ Δελφῶν, *cui vt ſacra faceret, admonitus erat ab Apolline Delphico.*

Μαντίθεος, *Mantitheus,* Athenienſis. E. 1, 1, 6. in vincula coniectus a Tiſſapherne cum Alcibiade effugit. 1, 3, 9. eſt inter legatos Athenienſium ad regem.

μαντικὴ, *ars diuinandi ex ſignis quibusdam, diuinatio.* Deſcribitur A. 1, 1, 3. μαντικὴν νομίζοντες, οἰωνοῖς τε χρῶνται, καὶ φήμαις, καὶ συμβόλοις, καὶ θυσίαις. Cf. Schol. Homer Il. α, 62. Π. 1, 6, 2. διὰ τῆς μαντικῆς γιγνώσκων τὰ παρὰ τῶν θεῶν συμβουλευόμενα. §. 19. p. 72 διὰ μαντικῆς παρὰ θεῶν πυνθανομένους. Απ. 1, 1, 2. μαντικῇ χρώμενος. §. 9. 1, 4, 2. §. 15. ὅταν οἱ θεοὶ πυνθανομένοις τι διὰ μαντικῆς φράζωσιν. 4, 3, 12. 4, 7, 10. Σ. 4, 47. διὰ μαντικῆς ἐπερωτῶσι τοὺς θεούς.

Μαν-

Μαντική, *Mantineenſium ager.* E. 6, 5, 15. 17.

Μαντίνεια, *Mantinea*, vrbs Arcadiae, et

Μαντινεῖς, *Mantineenſes.* A. 6, 1, 6. *οἱ Μαντινεῖς καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν Ἀρκάδων* ſaltant armati. E. 3, 2, 16. Lacedaemonii cum iis (Legitur hic accuſ. Μαντινέας) faciunt ſocietatem contra Eleenſes. 4, 2, 7. et 4, 4, 17. ſunt in Lacedaemoniorum exercitu, ſed 4, 5, 18. gaudent eorundem clade. 5, 2, 1 — 7. iubentur a Lacedaemoniis muros diruere. Nam finis erat induciarum tricennalium poſt pugnam ad Mantineam. v. Morus ad §. 2. Iam Ageſilao, qui multos Mantineae haberet amicos paternos, recuſante imperium, dux fit Ageſipolis, qui obſidens vrbem, fluuio qui per mediam vrbem perlabitur obſtructo, cogit obſeſſos, vt non modo muros diruerent, ſed etiam per vicos habitarent quatuor, vt olim. v. Morus ad §. 7. 6, 4, 18. ſtatim poſt pugnam Leuctricam ſequuntur tamen in Lacedaemoniorum exercitu. 6, 5, 3. poſt pacem a rege miſſam inſtaurant vrbem. Ageſilaus, vetus amicus, legatus mittitur, qui rogat, vt hoc potius faciant volentibus Lacedaemoniis. Sed fruſtra. §. 8 — 22. ſeditione Tegeae facta, Callibii factio victa fugit ad Mantineenſes, qui eos armati reducunt, atque cum Tegeatis damnant alteram factionem, e qua multi Lacedaemonem fugerant. Lacedaemonii Ageſilao duce bellum inferunt Mantineenſibus. Idem faciunt Orchomenii. Sed plerique reliqui Arcades, vt tandem etiam Thebani, adiuuant Mantineenſes. §. 23. ſqq. Thebani et Arcades in ipſam Laconicam ingrediuntur. 7, 4, 23. cum Arcades pecunias ſacras in Eparitos impendiſſent, reſiſtunt Mantineenſes primi. §. 37. 38. Tegeae cum alii Arcades, tum inprimis Mantineenſes a Thebano capti, tandem dimittuntur. 7, 5, 1. ſqq. Mantinei et alii Arcades nolunt admittere Thebanorum exercitum. Sed Epaminondas tamen venit. §. 7 — 18. deſcribitur bellum [illegible] proelium circa Mantineam. Cf. Λυκομήδης.

μάντις, ¶) 1) *vates.* Σ. [illegible] 5. *οἱ μάντεις λέγονται* [illegible] *λοις προαγορεύειν τὸ μέλλ*[illegible]

¶ [illegible]

¶ 2) *augur, extorum et auſpiciorum interpres.* Π. 1, 6, 2. μηδ' ἐπὶ μάντεσιν εἴης — ἄνευ μάντεως. A. 5, 7, 19. τῶν μάντεων συμβουλευόντων καθᾶραι τὸ στράτευμα. 6, 5, 2. E. 2, 4, 11. 3. 3, 11. ¶ 3) *haruſpex.* Π. 3, 3, 18. p. 186. οἱ μάντεις φασι. A. 1, 7, 14. τὸν μάντιν — ὅτι θυόμενος εἶπεν αὐτῷ. 4, 5, 3. 5, 2, 8. 5, 6, 8. 16. 6, 4, 10. 11. E. 3, 3, 4. 4, 4, 5. Scil. οἱ μάντεις ſequebantur exercitum, et ſacra faciebant. Erant enim iidem ſacerdotes. Heſych: ἱερεύς· ὁ διὰ θυσιῶν μαντευόμενος. v. Dorvill. ad Charit. 8, 2. p. 662. qui laudat locos A. 4, 3, 14. οἱ μάντεις ἐσφαγιάζοντο εἰς τὸν ποταμὸν, et E. 7, 2, 21. *Haruſpices* ſunt μάντεις etiam Ἀπολ. 18. Nam Aν. 1, 1, 3. dicitur θυσίαις.

* **μανώτερον**, *rarius, minus denſe.* Π. 7, 5, 3. μανώτερον μετεβάλλοντο. Ita h. l. per ω ſcriptum exhibent Steph. Leuncl. et Hutch. vid. μανός.

Μάραγδος, *Maragdus*, rex Arabum. Π. 2, 1, 2. p. 87. Cf. 4, 2, 15.

Μαρακοί, *Maraci*, Aetoliae populi, qui a *Plinio* H. N. 4, 2 *Maraces* nominantur. E. 6, 1, 4. p. 858. parent Iaſoni. Sine cauſa hoc nomen ſuſpectum fuit Palmerio.

Μαργανεῖς, *Marganenſes*, Elidis ciuitas. Fr. Portus aliique putant, legendum eſſe Μαργανεῖς, quia, Stephano Byz. auctore, Μαργαῖαι eſt πόλις Ἠλείας — καὶ τὸ ἐθνικὸν Μαργαιεὺς, ſed Μάργανα, πόλις τῆς Ἰνδικῆς. vid. tamen Holſten. ad priorem locum. E. 3, 2, 18. ad Lacedaemonios deficiunt. §. 21. ab Eleis liberi dimittuntur in pace. 4, 2, 9. σφενδονῆται Μαργανέων. Marg. Leuncl. Μαργανιδέων. 6, 5, 2. Elei in pace Antalcidae nolunt Μαργανεῖς liberos reddi. 7. 4, 14. Arcades Eleis Μαργανέας eripiunt. §. 26. Elei τοὺς Μαργανέας ἀναλαμβάνουσι.

Μαρδόνιοι, v. Μυγδόνιοι.

Μαριανδυνοί, *Mariandyni*, Ponti populus inter Bithynos et Paphlagonas. Π. 1, 1, 4. Cyrus ἦρξε — Μαριανδυνῶν. Ita bene correxit Hutch. cum Welſ. habeat Μεγαδινῶν, all. Μαγαδιδῶν, all. Βουδινῶν. v. Zeun. ad h. l. A. 6, 2, 1. εἰς Ἡράκλειαν — οὖσαν ἐν τῇ Μαριανδυνῶν χώρᾳ. Hic plerique male ſcribunt Μαρυανδηνῶν, quod vel Hoelzlin. ad Apollon. Rhod.

Rhod. 2, 750. vitioſum eſſe animaduertit.

μάρσιππος, *marſupium, ſacculus.* Moeris p. 96. vt Thomas Mag. in v. βαλάντιον, improbat nomen μαρσίπιον. Suid: μάρσιπος· σάκκος, θυλάκιον, σακέλλιον. Poll. 7, 79. καὶ Φασκώλους δὲ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ, τὰ τῶν ἱματίων ἀγγεῖα, καὶ θυλάκους· Ξενοφῶν δὲ καὶ μαρσίπους ἱματίων εἶπε. Cf. 10, 138. et Wetſten. T. I. p. 719. A. 4, 3, 8. μαρσίππους ἱματίων. Cod. Eton. μαρσίπους, vt veteres grammatici.

Μαρσύας, *Marſyas*, canendi arte ab Apolline victus et in cognominem fluuium mutatus eſſe fertur. v. Gramm. hiſt. deorum e Xenoph. p. 36. ſqq. et Cel. Boettigeri diſſ. inſcripta: *Attiſche Mythen u. Sprichwörter*, Sect. I. *Apollo der Marſyastöder*, quae inſerta extat Wielandii Muſeo Attico, Vol. I. Faſcic. II. Tiguri 1796. 8. nr. III. De fluuio eiusque fontibus v. Bocharti geogr. ſacr. 1, 3. A. 1, 2, 8. ἐν Κελαιναῖς, ἐπὶ ταῖς πηγαῖς τοῦ Μαρσύου ποταμοῦ — ῥεῖ δὲ οὗτος διὰ τῆς πόλεως, καὶ ἐμβάλλει εἰς τὸν Μαίανδρον. τοῦ τε Μαρσύου τὸ εὖρός ἐστιν εἴκοσι καὶ πέντε ποδῶν. ἐνταῦθα λέγεται Ἀπόλλων ἐκδεῖραι Μαρσύαν etc. διὰ δὲ τοῦτο ὁ ποταμὸς καλεῖται Μαρσύας.

μάρτυρ, et

μάρτυς, *teſtis.* Heſych: μάρτυρ· μάρτυς. E. 1, 7, 10. p. 59. τούτων μάρτυρες οἱ σωθέντες. Ag. 4, 5. ὡς ταῦτα ἀληθῆ, πᾶσα μάρτυς ἡ πόλις. E. 6, 5, 38. p. 429. οὐκ ἐπ' ὀλίγων μαρτύρων, *non paucis teſtantibus.* Ag. 3, 1. ὅσα μετὰ πλείστων μαρτύρων ἐπράχθη. Σ. 4, 28. ἐναντίον τοσούτων μαρτύρων. Π. 4, 6, 5. θεοὶ ἡμῖν μάρτυρες ἔστωσαν. A 7, 7, 23. αὐτόν σε μάρτυρα σὺν τοῖς θεοῖς εἰδόσι ποιοῦμαι, *teſtem mihi aduoco.* Σ. 4, 49. ἐφ' οἷς ἂν αὐτοὺς (deos) μάρτυρας ποιήσομαι. E. 1, 7, 3. τούτων μάρτυρας παρείχοντο, *teſtes in ſua cauſa producebant.* Cf. διδάσκειν. Metaphorice Π. 1, 6, 13. μάρτυρες σαφεῖς ἑκατέροις (χωρίοις νοσηροῖς καὶ ὑγιεινοῖς) παρίστανται τὰ σώματα καὶ χρώματα. Ag. 5, 7. μάρτυρας τοὺς πάντων ὀφθαλμοὺς τῆς σωφροσύνης ποιούμενος.

μαρτυρεῖν, ¶ 1) *teſtari.* E. 1, 1, 22. κατηγορήσας — μαρτυροῦντος καὶ Ἀστυόχου. c. dat. A. 7, 6, 28. αὐτὸς αὐτῷ μαρτυρ[…] *meo teſtimonio eius* […]

ſam defendere. Saepe de rebus: *argumento eſſe.* Πο. 1, 3. τὰς ὥρας προςτάτας εἶναι, καὶ αὐτὰ τὰ γιγνόμενα μαρτυρεῖ. 4, 26. Ιερ. 9, 3. Σ. 8, 30. c. dat. Π. 8, 1, 1. ὅτι καλλίστη — βασιλεία ἐγένετο, αὐτὴ ἑαυτῇ μαρτυρεῖ. 8, 8, 13. Α. 3, 8, 9. it. ſequente πρὸς, Π. 2, 2, 15. p. 112. μαρτυρεῖ δέ μοι καὶ τόδε πρὸς τὸ ἀγαθὸν, *hoc quoque mihi teſtimonio eſt, id nobis vtile fore.* ¶ 2) *probare, conſentire.* c. dat. Πο. 4, 25. ὅτι δὲ δέξεται — μαρτυρήσαιεν ἂν μοι etc. *comprobare meam ſententiam poſſunt.* Απ. 1, 2, 21. κἀγὼ μαρτυρῶ τούτοις. Sic de ſcriptoribus, ſed ſine datiuo, Απ. 1, 2, 20. μαρτυρεῖ δὲ καὶ τῶν ποιητῶν ὁ λέγων, *ſuo teſtimonio confirmat.* ib. 1, 20. μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ἐπίχαρμος, *in eandem ſententiam dicit.* ¶ 3) *docere; docendo ſ. argumentis comprobare.* Σ. 8, 12. βούλομαι αὐτῷ μαρτυρῆσαι, ὡς πολὺ κρείττων ἐστὶν ὁ τῆς ψυχῆς ἢ ὁ τοῦ σώματος ἔρως.

μαρτυρεῖσθαι, i. q. μαρτυρεῖν. Attice tamen futurum medii pro paſſiuo, Απ. 4, 8, 10. οἶδα γὰρ, ἀεὶ μαρτυρήσεσθαί μοι, ὅτι ἐγὼ ἠδίκησα οὐδένα, *teſtimonium de me editum iri.* Poſſit quidem Erneſtio concedi, h. l. dictum eſſe pro μαρτυρήσειν μοι τοὺς ἀνθρώπους. Sed hac ellipſi vix videtur opus eſſe, quia Απολ. 26. diſerte ita legitur: οἶδ' ὅτι καὶ ἐμοὶ μαρτυρήσεται (ſic enim eſt in melioribus libris pro μαρτυρήσετε) ὑπὸ τοῦ ἐπιόντος χρόνου. Cf. ὠφελεῖσθαι etc.

μαρτυρία, *teſtimonium.* Thomas Mag: μαρτύριον κρεῖττον ἢ μαρτυρία. Π. 1, 2, 16. νῦν ἔτι ἐμμένει μαρτυρία τῆς μετρίας διαίτης αὐτῶν. Steph. malit μαρτύρια, fortaſſis ob Thomae praeceptum.

μαρτύριον (v. Dukeri addenda ad Thucyd. p. 666.), ¶ 1) *teſtimonium.* v. ἐπάγεσθαι nr. 4. ¶ 2) *argumentum.* Α. 3, 2, 8. μέγιστον μαρτύριον ἡ ἐλευθερία. Ε. 1, 7, 2. Απ. 1, 2, 56.

μάρτυς, v. μάρτυρ.

Μαρυανδηνοί, v. Μαριανδυνοί.

Μαρωνείτης, *Maronites.* Α. 7, 3, 7. Ἡρακλείδης Μαρωνείτης. Duo ſunt oppida nomine Μαρώνεια, quorum gentile eſt Μαρωνείτης, alterum Thraciae, alterum Atticae. v. Harpocrat. et Steph. Byz. Hoc loco videtur poſterius

rius

rius intelligeudum eſſe. Heraclides enim fuit homo Graecus. In cod. Eton. vitioſe ſcribitur Μχρωνείδης.

μασθὸς, *mamilla*. Grammaticis antiquis auctoribus proprie dicitur de mamilla virorum. Suidas tamen habet etiam haec: *μασθὸς καὶ μαστὸς, κυρίως ἐπὶ γυναικός· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀνδρός*. Et valde dubium eſſe hoc diſcrimen, docuere viri docti ad Thom. Mag. p. 599. A. 1, 4, 16. *οὐδεὶς ἐβρέχθη ἀνωτέρω τῶν μασθῶν ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ*. Cf. *μαστός*.

Μασκᾶς, *Maſcas*, Arabiae fluuius. A. 1, 5, 4. *ἀφικνοῦνται ἐπὶ τὸν Μασκᾶν ποταμὸν, τὸ εὖρος πλεθριαῖον — πόλις Κορσωτὴ περιεῤῥεῖτο ὑπὸ τοῦ Μασκᾶ κύκλῳ*.

μάσσων, inquit Suidas, *μακρότερος. Ξενοφῶν· ἂν μὴ πολὺ μάσσων ὁδὸς εἴη*. Sed hic locus in libris editis non extat.

μαστεύειν, ¶ 1) *quaerere*. Eſt verbum poeticum. Heſych: *μαστεύει· ζητεῖ, ἐρευνᾷ, — ἐπιζητεῖ*. Suid: *μαστεύων· ἐπιζητῶν*. A. 5, 6, 13. *μαστεύειν*, ſcil. *χώραν*, *vbi habites circumſpicere*. 7, 3, 5. *ἀποδιδράσκοντα διώκειν καὶ μαστεύειν*, *inueſtigare*. Ἀγ. 1, 24. *προθύμως μαστεύειν*, *quaerere* ſ. *circumſpicere vt acquiras*. 9, 3. O. 8, 16. *μαστεύειν*, *quaerere, quo loco ſitum ſit*. ¶ 2) *ſtudere* c. inf. Π. 2, 2, 14. *ὃς ἐν παντὶ μαστεύει πλέον ἔχειν*. A. 3, 1, 30. ¶ 3) *ſibi parare*, vt Lat. *quaerere*. O. 5, 13. *τὴν τροφὴν μαστεύειν*.

μαστευτὴς, *inquiſitor*, *inueſtigator*. O. 8, 13. *οὔτε μαστευτοῦ δεῖται*, *qui quaerat, quo quaeque res loco ſit repoſita*.

μαστιγοῦν, *flagris caedere*. Π. 1, 3, 15. *ὅπως μὴ ἀπολῇ μαστιγούμενος*. 1, 4, 9. *μαστιγωσάτω* me. §. 13. *μαστιγώσας αὐτὸν*, ſeruum, — *μαστιγώσεις με*. A. 4, 6, 11. Λ. 2, 10. E. 3, 2, 16. 3, 3, 11. *τὸν τράχηλον ἐν κλοιῷ μαστιγούμενος καὶ κεντούμενος*. 6, 2, 9. Ἀπ. 2, 1, 17. *τὸ δέρμα μαστιγοῦσθαι*. Ἱπ. 10, 1. *μυωπίζειν καὶ μαστιγοῦν τὸν ἵππον*. 11, 6.

μαστιγοφόρος, *flagellifer*. Π. 8, 3, 5. Cyro prodeunte *μαστιγοφόροι κατέστασαν, οἳ ἔπαιον εἴ τι[...] ἐνοχλοίη*. Λ. 2, 2. *μαστιγ[...]φόροι* attributi erant pae[...]donomo, vt punire[...] Ad hunc locum reſpexiſſe[...] videtur Pollux 3, 1[...] *περὶ ἱερῶν ἀγώνων*, vbi [...] ſcripſit: *ὁ μαστιγούμε[...] καὶ ὁ ῥαβδοῦχος, καὶ ῥαβδ[...]*

'ῳ κασμῶν φησιν ὁ Πλά-
Ξενοφῶν δὲ καὶ μαστι-
ρον που λέγει.
ιξ, *flagellum*. Ιπ. 8,
ζων τις μάστιγα ἢ ῥάβ-
In equis adhibitum
e, docet praeter Sui-
etiam Pollux 1, 196.
), 53. A. 3, 4, 16. ἐγ-
ων ὑπὸ μαστίγων, *fla-
is coacti*. v. ὑπὸ c.
nr. 1. Cf. et ἐμβάλ-
nr. 7.
ός, ¶ 1) *mamma*, et
ebris quidem pro-
ex mente Thomae
mmonii. Sed Pollux
52. sqq. rectius, pri-
de hominibus in vni-
um: τὰ ἐπὶ τοῖς στέρνοις
ι, addit tamen haec:
ι μαστοὶ καὶ τιτθοὶ κα-
ται, καὶ τιτθία, μά-
δὲ ἐπὶ γυναικῶν. Cf.
ός. De virili est A. 4,
ὕδωρ ὑπὲρ τῶν μαστῶν
ντο. ¶ 2) *collis,
ulus*. Pollux l. l. καὶ
ῆς γῆς ὑπερέχοντα μα-
ίκληνται. v. interpp.
ch. et Spanhem. ad
im. h. in Del. 48.
las: μαστός· ἀκρώρεια,
ἢ ὄρους. Deinde lau-
locum A. 4, 2, 4. μα-
ν ὑπὲρ αὐτῶν. §. 10.
ς μαστὸς — ὀρθιώτατος.
λείπουσι τὸν μαστόν.
a erat λόφον, qui
n collem minus al-
significare videtur,
§. 12. 13. ¶ 3) *circulus ex lini plicaturis acroliniis applicatus*. Poll. 5, 29. τοῖς ἐνοδίοις — μαστοί, κύκλῳ ἐκ λίνων πλέγματα τοῖς ἀκρωλενίοις προσπεπλεγμένα. K. 2, 7. τὰ ἐνόδια ἐχέτω μαστούς.

μαστροπεία, *lenocinium*. Σ. 3, 10. gloriatur Socrates ἐπὶ μαστροπείᾳ. Quod quid sit, v. in v. μαστροπεύειν et μαστροπός.

μαστροπεύειν, *lenonem esse, perducere*. Σ. 4, 57. ὃν ἂν μαστροπεύῃ, i. e. *aliis placentes reddit, commendat, conciliat*. c. πρὸς, Σ. 8, 42. σύ με μαστροπεύσεις πρὸς τὴν πόλιν, ὅπως πράττω τὰ πολιτικά; Affine est προαγωγεύειν.

μαστροπὸς, *leno, perductor*. Σ. 4, 56. 57. μαστροποῦ ἔργα. §. 59. 60. ἀγαθὸς μαστροπός. 5, 1. 8, 5. σὺ μαστροπὲ σαυτοῦ, *te aliis placentem efficere studens*. Affine est nomen προαγωγός.

μασχάλη, *ala, axilla*. Thomas Mag. in v. μάλη· τὸ δὲ μασχάλης κοινόν. v. ibi interpp. Contra Moeris: μασχάλη, Ἀττικῶς· μάλη, Ἑλληνικῶς. v. Pierson, ad h. l. et Fischeri ind. Theophrast. it. Poll. 2, 138. Ιπ. 12, 5. τὸ διαλεῖπον τοῦ θώρακος ὑπὸ τῇ μασχάλῃ.

μά-

μάταιος, ¶ 1) *vanus, frivolus.* K 12, 13. ἐκ τῶν ματαίων λόγων ἔχθρας ἀναιροῦνται. ¶ 2) *ſuperfluus, fructu carens.* Πο. 4, 41. ματαία κατασκευὴ, *die nichts hilft.* Απ. 4, 7, 8. φυλάττεσθαι τὴν μάταιον πραγματείαν. Margg. τὸ μάταιον τῆς πραγματείας. Oppon. μέχρι δὲ τοῦ ὠφελίμου. Ιπ. 5, 5. Cf. ἀδύνατος nr. 4. ¶ 3) *irritus.* Π. 8, 7, 3. p. 546. μὴ — ἃ οἱ θεοὶ ὑφήγηνται — μάταια ποιήσητε. A. 7, 6, 13. ¶ 4) *ineptus.* Απ. 4. 1, 3. κύνας ματαίους. ¶ 5) *inutilis, noxius.* K. 13, 2. περὶ τῶν ματαίων πολλὰ αὐτοῖς (τοῖς σοφισαῖς) γέγραπται.

μάτην, ¶ 1) *fruſtra, ſine fructu.* Thom. Mag: μάτην λέγε, μὴ ματαίως. O. 7, 40. οἱ εἰς τὸν τετρημένον πίθον ἀντλεῖν λεγόμενοι — μάτην πονεῖν δοκοῦσι. Απολ. 17. K. 13, 2. 14. ¶ 2) *temere, ſine cauſa.* Π. 2, 1, 2. p. 86. μάτην ἐφοβήθης. ¶ 3) *inconſiderate.* E. 6, 5, 41. τὰ μὲν μάτην, τὰ δὲ ἀσυμφόρως πεπραγμένα.

μάττειν, *pinſere, farinam ſubigere.* Thomas: μάττω τὸ ζυμῶ. Π. 8, 2, 5. τράπεζαν κοσμεῖ, μάττει, etc. O. 10, 11. ἀγαθὸν γυμνάσιον — τὸ δεῦσαι, καὶ μάξαι.

Μαύσωλος, *Mauſolus*, nobilis Cariae rex. Αγ. 2, 26. 27. Ariobarzani inimicus, Selli et Aſſi obſidionem tollit.

μάχαιρα, ¶ 1) *gladius*, quo caeſim feritur. A. 1, 8, 4. εἶχον καὶ μαχαίρας οἱ ἱππεῖς Cyri Ἑλληνικάς. 4, 6, 17. γέῤῥα — οἱ Ἕλληνες ταῖς μαχαίραις κόπτοντες, ἀχρεῖα ἐποίουν. 7, 2, 16. 7, 4, 12. οἱ περὶ Ξενοφῶντα — μαχαίρας ἔχοντες. In ſqq. vocantur ξίφη. Heſych: μάχαιρα· ξίφος. Sed diſtinguuntur E. 3, 3, 7. πολλὰς μαχαίρας, πολλὰ δὲ ξίφη. Cf. ἀνατείνεσθαι, κυβισᾶν, παίειν. ¶ 2) *gladius Perſicus*, fere i. q. κοπίς. Π. 2, 1, 8. σὺν μαχαίρᾳ καὶ γέῤῥῳ καὶ θώρακι μάχεσθαι. 2, 3, 5. p. 119. μάχαιραν ἥρπαζον — ἔπαιον τῇ μαχαίρᾳ. 7, 1, 1. Ιπ. 12, 11. μάχαιραν μᾶλλον, ἢ ξίφος ἐπαινοῦμεν in equite. ἐφ' ὑψηλοῦ γὰρ ὄντι τῷ ἱππεῖ, κοπίδος μᾶλλον ἡ πληγὴ ἢ ξίφους ἀρκέσει. Cf. κοπὶς, σάγαρις, ψιλός.

μαχαίριον, *gladiolus.* Vet. intpp. Heſych. in v. παραζωστρίς. A. 4, 7, 11. παρὰ τὴν ζώνην μαχαίριον habebant Chalybes.

μαχαιροφόροι, *enſiferi* gla-

gladio armati. Π. 3, 2, 5. ὁ Κῦρος — παρηγγύησε τοῖς Πέρσαις παρασκευάζεσθαι ὡς αὐτίκα δεῆσον ἐπιδιώκειν Chaldaeos — ὡς δὲ οἱ Χαλδαῖοι εἶδον ἐναντίους μαχαιροφόρους ἱεμένους. 6, 2, 5. μεμισθωμένους a rege Aſſyriorum Θρακῶν μαχαιροφόρους. Ap. Thucyd. 2, 98. οἱ μαχαιροφόροι dicuntur τοῦ πεζοῦ μαχιμώτατοι in Thracum exercitu.

Μαχάων, *Machaon*, medicus. K. 1, 2. Chironis diſcipulus. §. 14. etiam artis dicendi et bellicae peritus.

μάχεσθαι, ¶ 1) *pugnare, proelium committere.* Thomas Mag. dicit, ἀπομάχεσθαι magis probum eſſe quam μάχεσθαι, quod praeceptum Sallierio videtur poſſe ferri, ſi dicas, μάχεσθαι non pro ἀπομάχεσθαι ponendum eſſe. Π. 6, 4, 5. p. 392. κωλύσουσιν ἀλλήλους μάχεσθαι. A. 1, 7, 1. ἥξειν σὺν τῷ στρατεύματι μαχούμενον. Recte igitur Thomas: μαχοῦμαι κάλλιον, ἢ μαχήσομαι. Certe in Xenophonte ſemper eſt forma prior, niſi quod ſemel in var. lect. reperitur μαχήσονται pro μαθήσονται. v. μανθάνειν nr. 7. A. 1, 7, 18. ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ μαχεῖσθαι βασιλέα. §. 18. οὐκ ἐμαχέσατο βασιλεύς. §. 14. 15. 1, 10, 7. 3, 2, 17. ὡς κράτιστα μαχοίμεθα. 5, 6, 3. p. 291. 6, 4, 9. E. 7, 5, 11. Aπ. 3, 4, 4. τάξοντας — μαχουμένους. Sic Welſ. ex emendatione Steph. pro μαχομένους, quod tamen defendunt Ern. et Hindenb. §. 11. μαχόμενον τοὺς πολεμίους νικᾷν — ἐνεργῶς μαχεῖται. O. 8, 5. πῶς ἂν οὕτως ἔχοντες μαχέσαιντο; c. dat. Π. 3, 1, 10. κρείττονι ἑαυτοῦ μάχεσθαι, *aduerſus eum, qui ſit ipſo potior.* §. 13. 4, 1, 8. p. 205. πόσῳ αὐτῶν μέρει πάντες μαχεσάμενοι νενικήκαμεν. 4, 4, 3. ἡμῖν οὐ μαχεῖσθε. 6, 4, 5. p. 392. πεζοῖς μαχεῖσθε. A. 1, 5, 9. βασιλεῖ μαχεῖσθαι. All. perperam μάχεσθαι. 1, 7, 8. οἴει γὰρ σοι μαχεῖσθαι τὸν ἀδελφόν; 5, 4, 10. Aγ. 1, 38. E. 1, 3, 5. 7, 5, 14. c. πρὸς, Π. 7, 1, 11. μαχεῖσθε πρὸς κέρας. A. 4, 6, 8. Additur formula ἐκ χειρὸς, Π. 6, 4, 5. p. 392. et E. 7, 2, 14. c. σὺν, Π. 5, 3, 4. κἂν αὐτὸς σὺν ἐκείνῳ μάχοιτο, *contra illum.* Sed A. 6, 3, 8. ὅπως σὺν ἐκείνοις μαχώμεθα, καὶ μὴ μόνοι κινδυνεύσωμεν, *illis adiuuantibus ſ. ſociis.* Sic ſaepe c. μετὰ, Π. 6, 4, 5.

5. p. 392. μετὰ θελόντων — μαχεῖσθε. 7, 1, 7. ὅστις ἑαυτὸν φιλεῖ, μετ' ἐμοῦ μαχέσθω. E. 3. 5. 9. ἡμεῖς μεθ' ὑμῶν μαχούμεθα ἐκείνοις. 4. 1, 14. 4. 4, 10. μαχόμενος μετ' ὀλίγων πρὸς πολλούς. c. περὶ, A. 2, 1, 10. σὺν τούτοις (ſcil. ὅπλοις) περὶ τῶν ὑμετέρων ἀγαθῶν μαχούμεθα. c. πρὸ, A. 6, 1, 4. μάχεται πρὸ τοῦ ζεύγους, ante iugum ſtans, ne abigatur. E. 5, 4, 33. πρὸ τοῦ βασιλέως μαχόμενος, ne vulneretur, 6, 4, 13. οἱ πρὸ αὐτοῦ μαχόμενοι, pro vulnerato iacente, ne auferatur mortuus, 7, 4, 23. c. ὑπὲρ, Π. 2, 1, 8. οὐδὲ δι' ἓν ἄλλο τρέφονται, ἢ ὅπως μάχωνται ὑπὲρ τῶν τρεφόντων. 4, 4, 3. ἡμεῖς ὑπὲρ ὑμῶν μαχούμεθα. 5, 3. 4. ὑπὲρ τῆς χώρας μάχεσθαι. 6, 2, 7. p. 367. Aπ. 2, 6, 21. καλὰ καὶ ἡδέα νομίζοντες, ὑπὲρ τούτων μάχονται, vt retineant. K. 10, 23. Participium ponitur fere pro ſubſtantiuo, Π. 6, 1, 16. ἅρματα τριακόσια τοὺς μαχομένους παρέχεται τριακοσίους. Diſtinguuntur ab ἡνιόχοις. 7, 1, 10. τὸ μαχόμενον, ſcil. μέρος. ¶ 2) praelio ſe inſerere, progredi inter pugnantes, A. 1, 7, 8. παρεκελεύοντο δ' αὐτῷ — μὴ μάχεσθαι, ἀλλ' ὄπισθεν ἑαυτῶν τάττεσθαι. ¶ 3) bellare. Π. 6, 1, 10. οἷς ἡμεῖς — οὐ δυνησόμεθα μάχεσθαι. Paulo poſt eſt οὐκ ἂν δυναίμεθα στρατεύεσθαι. Aγ. 1, 8. ἐπιόντα μᾶλλον ἢ ὑπομένοντα μάχεσθαι αὐτῷ. Mox eſt πολεμεῖν. O. 4. 18. τῷ ἀδελφῷ ἐπορεύετο μαχούμενος περὶ τῆς βασιλείας. ¶ 4) contendere. A. 4, 5, 10. ἀλλήλοις ἐμάχοντο περὶ αὐτῶν, de iumentis captis. 5, 6, 13. Aπ. 1, 6, 6. 3, 5, 16. Metaphorice eſt etiam Aγ. 5, 5. μάχεσθαι πάλιν τὴν αὐτὴν μάχην, reſiſtendo oculis. ¶ 5) reſiſtere. Π. 3, 1, 3. τῷ λιμῷ καὶ τῇ δίψῃ μάχεσθαι. 6, 1, 10. λιμῷ καὶ ῥίγει μαχόμενος. ¶ 6) μὴ μαχόμενον legitur pro μηχανώμενον. v. μηχανᾶσθαι nr. 11. it. αὐτοῖς μαχώμεθα pro αὐτοὺς δεχώμεθα. v. δέχεσθαι nr. 5. it. μαχόμενοι pro διαφερόμενοι. v. διαφέρεσθαι nr. 5.

μάχη, ¶ 1) pugna, praelium. Μάχης ἰσχυροτάτης [illegible] deſcriptiones ſunt Π. [illegible] 1, 16 — 19. Aγ. 2, 12 — 14. E. 4, 3, 12. qu[illegible] locum laudat Longi[illegible] §. 19. E. 4, 4, 11. ſq. [illegible] 3. 3, 3. μάχης δεῖ [illegible] τον. Π. 7, 5, 18. [illegible] καμεν τὴν μεγάλην μά[illegible]

Iu[illegible]

Iungitur c. πόλεμος, Π. 7, 2, 8. μάχας δέ σοι καὶ πολέμους ἀφαιρῶ — πολέμου καὶ μάχης. c. variis verbis, E. 6, 4, 14. τοὺς νεκροὺς — διὰ μάχης ἀναιρεῖσθαι, *commiſſo proelio.* Π. 6, 3, 11. p. 384. μηδεμίαν μάχην ὑπομεῖναι ἐκ χειρός. A. 1, 4, 12. οὐκ ἐπὶ μάχην ἰόντων, *cum in nullam expeditionem proficiſcerentur.* E. 3, 1, 1. ἡ μάχη ἐγένετο. 4, 2, 14. 4, 3, 9. E. 3, 4, 23. μάχην ξυνάψαι. 4, 2, 11. Π. 3, 3, 16. ὡς — οὐδὲ μάχην ποιήσοιντο ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ. 6, 3, 8. 8, 8, 11. E. 4, 2, 6. Cf. ἡττᾶσθαι, κρατεῖν, κρίνειν, λήγειν, νικᾷν, συνάπτειν. De bestiis, Π. 2, 3, 5. p. 118. μάχη, ἣν ὁρῶ πάντας ἀνθρώπους φύσει ἐπισταμένους — τἄλλα ζῶα ἐπίσταταί τινα μάχην ἕκαστα. ¶ 2) *tempus* vel *locus pugnae.* A. 2, 2, 3. τῆς ὁδοῦ ἣν ἦλθον ἐξ Ἐφέσου — μέχρι τῆς μάχης — ἀπὸ δὲ τῆς μάχης στάδιοι etc. Scil. intelligitur τόπου. 5, 5, 4. ¶ 3) *pugnae ratio, genus armorum.* Π. 2, 1, 2. p. 88. τὴν μάχην μοι λέξον ἑκάστων ἥτις ἐστί, *quomodo in pugna armati ſint.* ¶ 4) *contentio.* Π. 7, 5, 14, φθονουμένων περὶ τοῦ προσελθεῖν μηχανή τε πολλὴ καὶ μάχη ἦν. Sic de certamine gymnico, Aγ. 6, 3. οὐδὲν ἧττον τοὺς ἀκονιτί, ἢ τοὺς διὰ μάχης νικῶντας στεφανοῦσιν. De contentione amantium, Ιερ. 1, 35. ἥδισται — αἱ μάχαι τε καὶ ἔριδες. ¶ 5) Confunditur c. συμμαχία. v. ibi nr. 3.

μάχιμος, *bello idoneus.* A. 7, 8, 7. ἄνδρας πολλοὺς καὶ μαχίμους. Sic Π 5, 4, 20. τὸ μάχιμον, ſcil. μέρος τοῦ στρατεύματος. Antea dicebantur ὁπλοφόροι. Oppon. σκευοφόροι.

μέγα pro μεγάλως (poet. Port.), v. μέγας nr. 15.

Μεγάβαζος, v. ſequentia.

Μεγαβάτης, *Megabates.* Aγ. 5, 4. Spithridatis filius, amatus ab Ageſilao. E. 4, 1, 12. vocatur Μεγάβυζος. Cf. Plutarch. Lacon. apophthegmm. T. VIII. opp. p. 176. Hutten.

Μεγάβυζος, *Megabyzus.* A. 5, 3, 7. Xenophon reliquit pecunias παρὰ Μεγαβύζῳ, τῷ τῆς Ἀρτέμιδος νεωκόρῳ. §. 8. Videtur nomen dignitatis eſſe, cuius explicandi cauſa additum ſit νεώκορος. Μεγαβύζους enim vocatos fuiſſe omnes Dianae Epheſiae templi antiſtites et ſacerdotes, oſtenderunt viri docti multi, vt interpp.

He-

Heſych. in v. Μεγαβύζιοι λόγοι, Thom. Mag. in v. ζάκορος, Meurſius exercitat. crit. 1, 3. Doruill. ad Charit. p. 447. inprimisque Hemſterhuſ. ad Lucian. Tim. T. I. p. 134. ſq. E. 4, 1, 12. puer ille, qui alias Μεγαβάτης vocatur, dicitur Μεγάβυζος, in ed. Ald. Μεγάβαζος, quod vnum idemque eſſe Hemſterh. docuit. Cf. Μεγάζυβος.

Μεγαδινοὶ, v. Μαριανδυνοί.

* μεγάδις, v. μάγαδις.

Μεγάζυβος, *Megazybus.* Π. 8, 6, 4. eſt inter ſatrapas Cyri. All. Μεγάβυζος, quod praefert Hemſterhuſ. l. l. tanquam nomen apud Perſas vſitatum.

μεγάλαυχος, *iactator.* Hinc τὸ μεγάλαυχον, *ſuperbia, faſtus.* Αγ. 8, 1. τὸ μὲν μεγάλαυχον οὐκ ἂν εἶδέ τις, τὸ δὲ φιλόσοργον καὶ θεραπευτικὸν τῶν φίλων.

μεγαλεῖος, ¶ 1) *magnificus.* Suid: μεγαλεῖον· μεγαλοπρεπές. Απ. 2, 1, 34. ἐκόσμησε τὰς γνώμας ἔτι μεγαλειοτέροις ῥήμασι, *quae magis earum praeſtantiam declarant.* 4, 5, 2. καλὸν καὶ μεγαλεῖον νομίζεις κτῆμα ἐλευθερίαν. Sic de eximio robore corporis et animi, Λ. 1, 3. τὰς οὕτω τρεφομένας, πῶς χρὴ προσδοκῆσαι μεγαλεῖον ἄν τι γεννῆσαι. ¶ 2) *generoſus, vehemens.* Απ. 4, 1, 4. μεγαλείους καὶ σφοδροὺς ὄντας homines δυσκαθέκτους εἶναι. §. 3. eodem modo equi dicebantur θυμοειδεῖς.

μεγαλείως, ¶ 1) *magnifice.* O. 11, 9. θεοὺς μεγαλείως τιμᾶν, *ſplendidis ſacrificiis et largis.* E. 4, 1, 4. μεγαλειοτέρως σου — τίς ἂν ποτε γήμειε, *maiore cum apparatu et comitatu.* ¶ 2) *valde.* Suid: μεγαλείως· πάνυ. Αγ. 11, 16. μεγαλείως ὠφελῶν τὴν πόλιν. Λ. 4, 6. οἱ δὲ ζημιοῦσι, μεγαλείως καθιστάναι βουλόμενοι — πείθεσθαι τοῖς νόμοις. Leuncl. *acerrimo ſtudio.* Zeun. μεγαλείως iungit c. ζημιοῦσι, vt ſit *grauiter.*

μεγαληγορεῖν (poet. Port.), *magnifice de ſe loqui, magnifice praedicare.* Π. 4, 4, 1. οἱ δὲ διηγοῦντο ἅπερ ἐποίησαν, καὶ ὡς ἀνδρείως ἕκαστα, ἐμεγαληγόρουν. 7, 1, 9. τοιαῦτα ἐμεγαληγόρει. Α. 6, 3, 11. Αγ. 8, 2. ſynon. eſt ἐπαινεῖν ἑαυτόν.

μεγαληγορία, *magniloquentia, iactatio.* Απολ. 1. ἔτυχον τῆς μεγαληγορίας αὐτοῦ — ἀφρονεστέρα φαίνεται ἡ μεγαληγορία. §. 2.

μεγαλήγορος, *iactabundus.* Poll. 2, 126. μεγαλήγο-

ιος δὲ παρὰ Ξενοφῶν-
Iungermannus etiam
Xenoph. ſcribi iubet
λγγόρος. Cf. eiusdem
ad Poll. 9, 146. Π.
9. μεγαλήγορος dici.
Cyrus, certiſſime fe-
n euentum promit-
ante pugnam.

ιογνωμοσύνη, *ani-
nagnitudo.* Αγ. 8, 3.
n eo, quod priua-
nollet Ageſilaus regi
amicus, niſi ille to-
raeciae amicus eſſet
rus.

λογνώμων, *qui ma-
ingenio et animo
gnaqueprudentia eſt.*
21, 8. τούτους δὲ (qui
ſubiectos efficiunt
o audientes, laboris
entes etc.) δικαίως ἂν
καλοίη μεγαλογνώμονας.
n ſequitur: μέγας τῷ
ὗτος ἀνὴρ, ὃς ἂν με-
ι δύνηται γνώμῃ διαπρά-
αι μᾶλλον ἢ ῥώμῃ. Αγ.
ι. μεγαλόγνωμον, *ma-
nimum*, in Ageſilao
atur, quod luxui ini-
us rebus virum decen-
s gauderet.

λοπολῖται, *Megalo-
tani* in Arcadia. E.
, 5. ſtant ab Epami-
da. Legitur etiam
αλοπολίτης pro Ἀμ-
ιλίτης. v. Ἐπιαθένης.

λοπράγμων, *qui res
gnas molitur.* E. 5, 2,

μεγαλοπρεπὴς, ¶ 1) *magnificus in ſumtu et cultu.* Suid: μεγαλοπρεπής· μεγαλοφανὴς, ἢ ὁ ἐπὶ μεγέθει ἀναλωμάτων πονούμενος· ἐλευθέριος δὲ ὁ ἐπὶ τὰ συνήθη καὶ εὐτελῆ, np. ἀναλώματα. Cf. Poll. 3, 118. Π. 2, 4, 4. ἐμοὶ κόσμιος ἂν ἦν τοῦτο — υἱὸν ὅτι μεγαλοπρεπέστατον veſtitu φαίνεσθαι. 5, 5, 4. E. 6, 1, 3. Φιλόξενος καὶ μεγαλοπρεπὴς τὸν Θετταλικὸν τρόπον. (Cf. Poll. 6, 27.) 6, 2, 4. μεγαλοπρεπεῖς οἰκήσεις. Ιερ. 2, 2. 11, 5. τὸ κάλλιστον καὶ μεγαλοπρεπέστατον κτῆμα — ἁρματοτροφίαν. Dicitur etiam de rebus aliis ſplendidis et egregiis, et magno ſumtu egentibus, A. 1, 4, 16. Μένωνι δῶρα πέμψαι μεγαλοπρεπῆ. All. μεγαλοπρεπῶς. Αγ. 2, 27. προπομπὴν δόντες μεγαλοπρεπῆ. 9, 7. νικηφόρος τῶν καλλίστων καὶ μεγαλοπρεπεστάτων ἀγωνισμάτων, np. vincendo hoſtes poena, et amicos beneficiis. ¶ 2) *honorificus.* De variis virtutibus et factis, e quibus ſplendor quidam eluceſcit, Π, 1, 6, 13. σοὶ δὲ τούτου μεγαλοπρεπεστέρα ἔσται ἡ τῆς ὑγιείας ἐπιμέλεια. Ιερ. 11, 7. Απ. 1, 2, 64. τῆς μεγαλοπρεπεστάτης ἀρετῆς, ἢ πόλεις καὶ οἴκους

οἴκους εὖ οἰκοῦσι. ¶ 3) *eximius, excellens, ſpecioſus.* De forma, Ιπ. 10, 1. ἵππῳ μεγαλοπρεπεςέρῳ. §. 5. Cf. Poll. 1, 195. Ιπ. 11, 8. καὶ ἄνδρες, οἱ καλῶς χρώμενοι αὐτοῖς, μεγαλοπρεπεῖς φαίνονται. Eodem modo intelligendum videtur Λ. 12, 5. γυμνάζεσθαι προαγορεύεται — ὥςε μεγαλοπρεπεςέρους μὲν αὐτοὺς ἐφ' ἑαυτοῖς γίγνεσθαι. ¶ 4. *magnus, maieſtate ornatus.* Απ. 1, 4, 10. τὸ δαιμόνιον μεγαλοπρεπέςερον ἡγοῦμαι, ἢ ὡς τῆς ἐμῆς θεραπείας προσδεῖσθαι. ¶ 5) Απ. 3, 10, 5. τὸ μεγαλοπρεπὲς, *ſenſus ſublimes et generoſi.* Iungitur c. ἐλευθέριον et opponitur τῷ ταπεινῷ.

μεγαλοπρεπῶς, *magnifice, ſplendide.* Π. 6, 2, 3. πρὸς τὸν πόλεμον παρεσκευάζετο μεγαλοπρεπῶς — ἆθλα τοῖς νικῶσι μεγαλοπρεπῶς ἐδίδου, *large, munifice.* A. 7, 3, 9. μεγαλοπρεπέςατα τιμῆσαι donis Σεύθην. 7, 6, 3. Πο. 6, 1. μεγαλοπρεπέςερον ἑορτὰς ἄ.ομεν. E. 3, 1, 10. Απ. 1, 4. 10. deus μεγαλοπρεπέςερον ἀξιοῖ σε θεραπεύειν. O. 2, 5. ξένους δέχεσθαι — μεγαλοπρεπῶς. Legitur etiam pro μεγαλοπρεπῆ. v. μεγαλοπρεπὴς nr, 1.

μεγαλοφρονεῖν, *animo audaci et confidenti eſſe.* c. ἐπὶ, E. 6, 2, 27. μεγαλοφρονοῦντος ἐφ' ἑαυτῷ τοῦτό μοι δοκεῖ ἀνδρὸς, *virtuti ſuae fidentis.* Edd. vett. μεγαλοφρονῶν — δοκῶ.

μεγαλοφρόνως, *elato animo.* E. 4, 5, 6. Ageſilaus legatos pacem petentes μάλα μεγαλοφρόνως οὐδ' ὁρᾷν ἐδόκει. Eſt h. l. in malam partem: *ſuperbe.* Nam Plutarch. in Ageſil. p. 393. vtitur verbo ἐνυβρίσαι.

μεγαλόφρων, ¶ 1) *animoſus, fortis.* Π. 2, 1, 14. πρὸς τοὺς πολεμίους μεγαλοφρονέςεροι γίγνονται. ¶ 2) *generoſus, magnanimus.* Ιπ. 11, 1. equus debet habere ψυχὴν μεγαλόφρονα. Cf. Poll. 1, 211. et 195. Sic Αγ. 11, 11. τὸ μεγαλόφρον, *animi magnitudo.* O. 10, 1. τὰ μεγαλόφρονα αὐτῆς, *animi magna, animi magni documenta,* np. dum ſpernit res leues et vanas.

μεγαλοψυχία, *excelſus animus.* E. 6, 1, 4. p. 360. ὧν (equitantium) τὰ σώματα καὶ τὴν μεγαλοψυχίαν ὁρῶν.

μεγαλύνειν, *magnifice praedicare.* Απολ. 32. τὸ μεγαλύνειν ἑαυτὸν ἐν δικαςηρίῳ φθόνον ἐπαγ[illegible]

νος. §. 1. eſt μεγαληγορία.

μεγαλύνεσθαι, *efferri, ſibi placere, gloriari.* Απ. 3, 6, 3. ταῦτ' ἀκούων ὁ Γλαύκων ἐμεγαλύνετο, *animos ſumebat.* c. dat. Λ. 8, 2. τῷ ταπεινοὶ εἶναι μεγαλύνονται. Leuncl. *glorioſum putant.* c. ἐκ, E. 7, 1, 13. ἐκ τῶν συμβαινόντων ἔργων ἐμεγαλύνοντο, *incla-reſcebant, maior in dies de eorum opibus et auctoritate fiebat exiſtimatio.* c. ἐπὶ, Αγ. 10, 2. οὐχ οὕτως ἐπὶ τῷ ἄλλων βασιλεύειν, ὡς ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ ἄρχειν ἐμεγαλύνετο. In malam partem, Ιερ. 2, 17. ſi tyrannus quosdam interfecit, οὐδὲ μεγαλύνεται ἐπὶ τῷ ἔργῳ. O. 21, 4.

μεγάλως, *magnopere, eximie.* Π. 8, 2, 7. μεγάλως εὐεργετῶν. A. 3, 2, 13. μεγάλως ἡγεῖσθε ἐξαπατηθῆναι. Λ. 10, 4. μεγάλως ἀγασθῆναι. Ιερ. 4, 5.

Μέγαρα, *Megara,* vrbs ad Iſthmum Corinthiacum, media inter Peloponneſum, Boeotiam et Atticam. Πο. 4, 46. ἀπέχει — τῶν ἀργυρείων ἐγγύτατα πόλις Μέγαρα. E. 1, 1, 26. πληρωθεισῶν a Lacedaemoniis ἐκ Μεγάρων — νεῶν. 1, 2, 9. Συρακούσιοι — ἀποδράντες ᾤχοντο εἰς Μέγαρα. 2, 4, 1. οἱ τριάκοντα — φευγόντων — πολλοὺς ἄγοντες ἐνέπλησαν καὶ τὰ Μέγαρα καὶ τὰς Θήβας. 4, 4. 13. 5, 4. 41. §. 55. Ἀγησίλαος ἀπῆλθε διὰ τοῦ Κιθαιρῶνος τὴν ἐπὶ Μέγαρα. §. 58. ὅτε ἀπῆγε τὸ ϛράτευμα ἐκ τῶν Θηβῶν, ἐν τοῖς Μεγάροις — ῥήγνυται φλὲψ Ageſilao. O. 4, 20.

Μεγαρεὺς, *Megarenſis.* A. 6, 2, 1. Ἡράκλειαν πόλιν Ἑλληνίδα, Μεγαρέων ἄποικον. E. 1, 3, 10. ἐν Βυζαντίῳ ἦν Κλέαρχος — καὶ τῶν νεοδαμωδῶν οὐ πολλοὶ, καὶ Μεγαρεῖς, καὶ ὁ ἄρχων αὐτῶν Ἕλιξος Μεγαρεύς. Απ. 2, 7, 6. Μεγαρέων οἱ πλεῖϛοι ἀπὸ ἐξωμιδοποιΐας διατρέφονται. Cf. Ἕρμων et Πασίων.

Μεγαρικὴ, *ager Megarenſis.* v. Αἰγόσθενα.

μέγας, ¶ 1) *magnus.* A. 2, 6, 9. ὄνομα μέγα καὶ δύναμιν μεγάλην. 4. 7, 17. πολλῷ μείζων ἐγίγνετο βοή. Απ. 2, 2, 3. μείζω ἀγαθὰ παθὼν — μείζονα εὐεργετημένους — ἐπὶ τοῖς μεγίϛοις ἀδικήμασι — μείζονος κακοῦ φόβῳ. Ιερ. 2, 2. μεγάλα ἐπινοεῖτε. Π. 7, 5, 17. p. 444. μεγάλα πράσσειν. A 2, 6, 9. μεγάλα πράττειν. O. 21, 8. μεγάλα γνώμῃ διαπράξασθαι μᾶλλον ἢ ῥώμῃ. Cf. θύειν, ὄνομα et φρονεῖν. Dicitur de regione et imperio,

rio, Π. 1, 2, 5. μεγίστη ἀρχή. 5, 5, 10. p. 332. τὴν χώραν τὴν σὴν ἐβουλόμην μείζω ποιεῖν μᾶλλον ἢ τὴν ἐμὴν ὁρᾶν οὕτως αὐξανομένην. De exercitu, ita vt copia ſpectetur, Π. 6, 3, 8. κρεῖττον μείζονα οἰηθέντας μείονα ἰδεῖν, ἢ μείω ἀκούσαντας μείζονα (Margg. ἰσχυρότερα) εὑρίσκειν. Sic Π. 1, 5, 3. μεγάλα ἔθνη. Cf. ἰσχυρός. De ſtatura, Π. 1, 3, 14. παῖς μέγας. 2, 3, 3. 8, 4, 9. De aetate, v. ἀνήρ, et Abreſch. animaduu. ad Aeſchyl. 2, 6. p. 287. K. 9, 8. οἱ μὲν νέοι — οἱ δὲ ἤδη μεγάλοι. Superl. Π. 2, 2, 1. p. 102. λήψῃ τὸ μέγιστον, maximam carnis partem, — μεῖζον ἑαυτοῦ λαβεῖν. 5, 2, 9. μεγίστην εὐωχίαν. Margg. et Cod. Guelf. ἡδίστην εὐωχ. Αθ. 3, 5. De ſalute reip. Αγ. 2, 7. περὶ τῶν μεγίστων εἰκῇ κινδυνεύοντα. De praemiis, Π. 2, 2, 12. τῶν μεγίστων ἀξιοῦσθαι. De honoribus et dignitatibus, Π. 8, 7, 3. p. 546. μειζόνων τυχεῖν, auctoritatem, honorem, dona, maiora. Απολ. 14 παρὰ θεῶν μειζόνων ἢ αὐτοὶ τυγχάνοι. §. 15. 29. De rei euentu, vel felici vel infelici, Απ. 1, 1, 8. τὰ μέγιστα τῶν ἐν τούτοις τοὺς θεοὺς ἑαυτοῖς καταλείπεσθαι. De virtute, Απ. 1, 1, 7. τῷ τὰ μέγιστα εὐεργετήσαντι, qui alterum virtutem docet. Μέγα ποιεῖσθαι, magni facere. v. Valckenar. ad Herodot. 9, 112. Π. 5, 3, 10. μέγα ποιοῦμαι φίλον τοῦτο τὸ χωρίον καταλιπεῖν. Margg. καταλιπών. ¶ 2) tumidus, commotus. v. Doruill. ad Charit. p. 687. A. 5, 8, 9. v. θάλαττα. ¶ 3) grauis, magni momenti. a) Π. 1, 5, 7. p. 54. τῶν μεγίστων παιδευμάτων ἀπείρως ἔχουσιν. p. 55. τὰ μεγάλα καὶ τὰ μικρά. 1, 6, 19. p. 72. τὸ φιλεῖσθαι ὅπερ ἔμοιγε ἐν τοῖς μεγίστοις δοκεῖ εἶναι. 7, 5, 18. p. 447. 8, 1, 4. πρέσβεις πεμπτέον· ὅπερ ἐν τοῖς μεγίστοις ἡγεῖτο εἶναι, εἰς τὸ ἄνευ πολέμου τυγχάνειν ὧν δέοιτο. A. 2, 6, 8. μεγάλα ἦν, haud leuia erant. 4, 7, 17. ἐδόκει δὴ μεῖζόν τι εἶναι. 7, 7, 16. μέγα ἡγοῦ τοῦτο καταπρᾶξαι. Αγ. 2, 18. §. 29. τὸ μέγιστον ἐξηπατημένος, in re maximi momenti. Leuncl. maximopere. Hutch. maxime. E. 6, 5, 35. O. 15, 2. Sic b) poſt alia enumerata; v. Doruill. ad Charit. p. 502. Π. 2, 1, 1. ἐξεπλάγη — καὶ μέγιστον ἐφοβεῖτο, et quod maximum ſ. praecipuum erat.

erat. Non male tamen Leuncl. vertit *maxime.* 4, 1, 11. ἀνδρὸς ἀρίστου — καὶ, τὸ μέγιστον, ἀπὸ θεῶν γεγονότος. 5, 1, 10. 5, 5. 9. p. 331. τὸ δὲ πάντων μέγιστον καὶ κάλλιστον, τὴν σὴν χώραν αὐξανομένην. 5, 2, 9. A. 2, 5, 2. p. 109. πρῶτον καὶ μέγιστον, οἱ θεῶν ὅρκοι ἡμᾶς κωλύουσι, *quod primum et grauissimum est.* Ag. 1. 36. An. 1, 4, 13. ὅπερ μέγιστόν ἐστι, καὶ τὴν ψυχὴν ἐνέφυσε. 3, 4, 12. τὸ μέγιστον, ὅτι οὐ — πράττεται. Hindenb. malebat τὸ δὲ μέγιστον. O. 21, 11. it. c) plural. Π. 1, 6, 19. p. 83. μάθε δέ μου καὶ τάδε τὰ μέγιστα. d) A 5, 6, 16. ὁ μάντις ἀπεκρίνατο, τὸ μὲν μέγιστον τὰ ἱερὰ καλὰ εἶναι. Verte: *in vniuersum quidem.* ¶ 4) *praestans, insignis, admirabilis.* v. Hemsterhus. ad Lucian. Nigrin. init. A. 6, 1, 15. μέγας οἰωνὸς καὶ οὐκ ἰδιωτικός. Vbi μέγας est βασιλικός. Ag. 3, 5. μέγα καὶ καλὸν κτῆμα, *magnopere expetendum* Sic Iep. 7, 1. ἔοικε μέγα τι εἶναι ἡ τιμή. ¶ 5) *magnam vim habens, multum conferens.* v. Doruill. ad Charit. p. 595. c. εἰς, Π. 1, 2, 8. μέγα συμβάλλεται εἰς τὸ μανθάνειν — μέγα δὲ καὶ εἰς τοῦτο συμβάλλεται. E. 7, 5, 6. μέγα ἂν τοῦτο γενέσθαι τοῖς συμμάχοις εἰς τε ἐπιῤῥῶσαι αὐτούς. Inp. 1, 24. εἰς τὸ εὐπειθεῖς εἶναι τοὺς ἀρχομένους, μέγα μὲν τὰ λόγῳ διδάσκειν etc. Plene Π. 6, 1, 16. εἰς τὸ κρατεῖν οὐδὲ μέγα μέρος συμβάλλεσθαι. c πρός, An. 2, 3, 4. πρὸς φιλίαν μέγα μὲν ὑπάρχει τὸ ἐκ τῶν αὐτῶν φῦναι, μέγα δὲ τὸ ὁμοῦ τραφῆναι. ¶ 6) *potens, auctoritate pollens.* Schol. Aristoph. Vesp. 67. μέγας οὐ τῇ ἡλικίᾳ, ἀλλὰ τῇ ἐξουσίᾳ καὶ σεμνότητι. Π. 1, 2, 7. ἡ ἀναισχυντία μεγίστη δοκεῖ εἶναι ἐπὶ πάντα τὰ αἰσχρὰ ἡγεμών. 4, 2. 1. ἄνδρα ἀγαθὸν καὶ εὐτυχῆ καὶ μέγαν. 5, 2, 11. 5, 5, 4. bis. 7, 2, 7. p. 409. 8, 7, 3. p. 546. ἀδελφὸς μέγας ὢν — ἀδελφοῦ μεγάλου ὄντος. A. 2, 5, 2. p. 111. 3, 2, 6. τοὺς μεγάλους ταχὺ μικροὺς ποιεῖν. 7, 1, 14. εἰ ἡμεῖς σε μέγαν ποιήσαιμεν. 7, 3, 8. 7, 7, 26. Ag. 2, 16. Aθ. 2, 1. τῶν πολεμίων ἥττους τε — καὶ μείζους. E. 1. 7, 10. p. 58. 3, 4, 9. 3, 5, 8. p. 183. θεὸς τοὺς μὲν μικροὺς μεγάλους ποιῶν, τοὺς δὲ μεγάλους μικρούς. §. 28. 6, 3, 6. p. 387. ἄλλους μεγάλους ποιῆσαι. p. 388. 6, 4, 23. Ἰάσων — μέγας — ἔτι δὲ μείζων

μείζων — μέγιϛος δέ. 7, 2, 2. K. 1, 10. ¶ 7) *gratia florens.* Π. 8, 3, 4. μέγας σύ γε apud Cyrum, c. παρὰ, E. 7, 1, 32. παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἦν μέγιϛος τῶν πολιτῶν. In ſqq. eſt πρωτεύειν. ¶ 8) *nobilis.* Ιερ. 1, 27. γάμος ὁ ἐκ μειζόνων. ¶ 9) *magnifaciendus, verendus.* E. 1, 7, 10. p. 55. ἡμαρτηκότας ἐς τὰ μέγιϛα, θεούς τε καὶ ὑμᾶς. Sic de religione et fide, A. 5, 7, 18. περὶ τὰ μέγιϛα τοιαῦτα ἐξαμαρτάνοντες. ¶ 10) *valens viribus.* De refectis poſt cladem, E. 6, 4, 24. μείζους γεγενημένους. ¶ 11) *aduerſus, durus.* Π. 8, 1, 7. ὁ μέγιϛος τρόπος τῆς ἀνάγκης ἦν. A. 5, 8, 7. τί μέγα ἂν οὕτως ἔπαθον. ¶ 12) *difficilis.* Π. 7, 5, 26. p. 455. μέγα ἔργον ἀρχὴν καταπρᾶξαι, πολὺ δ' ἔτι μεῖζον τὸ λαβόντα διασώσασθαι. ¶ 13) *utilis, commodus, bonus.* Ιπ. 6, 10. οὕτω δὴ μέγα ἐϛὶ τὸ λαμβάνειν ἐθέλειν. Oppon. ἄχρηϛος. ¶ 14) Πο. 2, 2. Leuncl. bis legit μέγα, vt ſit i. q. μέγα τι. Sed v. Zeun. ¶ 15) μέγα pro μεγάλως (poet. Port.) v. Heſych. et Etymol. M. it. Erneſt. ad Callim. epigr. p. 483. Π. 3, 1, 15. οὐδέν τι τούτοις μέγα λυπουμένους, *valde, grauiter,* 3, 2, 2. 5, 1, 12. μέγα εὐδαίμονας γενέσθαι. 5, 3, 15. μέγα βεβλάφθαι. A. 3, 1, 27. K. 9, 5. Sic Π. 8, 7, 3. p. 546. ἄνδρα μέγα δυνάμενον. it. Plural. fere pro aduerbio, Π. 3, 1, 9. μεγάλα γ' ἂν ζημιοῖο. 6, 1, 20. 21. 8, 2, 7. μεγάλα ἀντὶ μικρῶν εὐεργετεῖν. A. 1, 9, 14. τὰ μεγάλα νικᾷν τοὺς φίλους εὖ ποιοῦντα, *multum vincere.* Niſi malis *in rebus magnis.* 3, 3, 9. βλάψαι μὴ μεγάλα. Aπ. 3, 12, 6. Comparatiu. Π. 6, 4, 3. τὸν ἄνδρα μεῖζον τῆς ἑαυτῆς ψυχῆς ἐτίμησεν. Ιερ. 1, 8. πλείω καὶ μείζω λυποῦνται. K. 10, 12. Superlat. A. 1, 3, 10. τὸ μὲν μέγιϛον, αἰσχυνόμενος — ἔπειτα δὲ καὶ δεδιώς. E. 1, 6, 4. Λακεδαιμόνιοι μέγιϛα παραπίπτουσι. O. 21, 10. Sic Morus E. 1, 7, 10. p. 55. transpoſitis verbis legi iubet ἡμαρτηκότας τὰ μέγιϛα, *grauiſſime,* εἰς θεοὺς etc. At v. ſupra nr. 9. Cf. Schneider. ¶ 16) Pro μεί-ζον in var. lect. eſt μειζόνως. v. ὄνομα nr. 4. it. μεγάλα pro πολλά. v. χρῆμα nr. [illegible]

Μεγαφέρνης, *Megaphernes,* Perſa, regis tinct[illegible] purpurae, quem A. [illegible] 2, 2[illegible]

. 3, 20. Cyrus interfici iubet.

μέγεθος, ¶ 1) *magnitudo*. Saepe omiſſo κατὰ, Π. 2, 1, 12. σκηνὰς — μέγεθος ὥστε ἱκανὰς εἶναι. Απ. 1, 3, 12. τὰ φαλάγγια οὐδ' ἡμιωβολιαῖα τὸ μέγεθος ὄντα. Ιπ. 4, 8. Κ. 2, 5. 6. 8. 9, 13. Etiam plural. Κ. 4, 1. ὀσφὺν σαρκώδη, τὰ μεγέθη μεταξὺ μακρῶν καὶ βραχέων. Leuncl. legit τῷ μεγέθει. Cf. ποταμός. ¶ 2) *proceritas*. Π. 1, 4, 3. ὅσοι μέγεθος ἔλαβον, *qui grandiuſculi facti ſunt*. ¶ 3) *potentia*. Σ. 8, 1. Ἔρωτος — μεγέθει πάντα κατέχοντος. ¶ 4) Refertur ad multitudinem. Ε. 3, 3, 10. τὸ πρᾶγμα οὐκ ᾔδεσαν ὁπόσον τὸ μέγεθος εἴη, *quantus eſſet conſpiratorum numerus*.

Μεγιάλιος, *Megialius*, Lacedaemonius. Ε. 3, 4, 6. eſt inter legatos, quibus Tiſſaphernes iurat.

μέγιστος, v. paulo ante μέγας.

μέδιμνος, *medimnus*. Suid. ex Harpocratione: μέδιμνος· μέτρον χοινίκων μή (48). — μέτρον ἐστι ξηρῶν, οἷον πυρῶν ἢ κριθῶν, — μοδίων ϛ'. ὥστ' εἶναι μέτρον ξεστῶν οβ'. ἤτοι λιτρῶν ρή. Cornel. Nepos Attic. 2, 6. medimno Attico tribuit modios ſeptem, pro quo tamen alii legunt ſex. Pollux 4, 168. ὁ μέδιμνος, χοίνικες ὀκτὼ καὶ τεσσαράκοντα. Phauorin: μέδιμνον· τὸ μόδιον. ἢ μέτρον Ἀττικὸν — γινόμενον μόδιοι ἑπτὰ, ἤτοι τεσσαράκοντα ὀκτὼ χοίνικες. Thomas et Phauor: μεδίμνος παροξυτόνως οἱ κυρίως Ἀττικοὶ λέγουσιν, οὐ μέδιμνος. Cf. ſcriptores de ponderibus et menſuris veterum, v. c. Eiſenſchmid 2, 3. Arbuthnot p. 96. Ε. 3, 2, 20. τὸ λεγόμενον μεδίμνῳ ἀργύριον ἀπομετρήσασθαι. Videtur ad h. l. reſpexiſſe Suidas: παροιμία· μεδίμνῳ ἀπομετρῶ παρὰ τοῦ πατρὸς ἀργύριον. ἐπὶ τῶν μεγάλην καὶ ἀθρόαν προσδοκώντων ὠφέλειαν. cf. Eraſm. chill. 2, 10, 7. Alii de iis explicant, qui tantum videantur habere pecuniae, vt metiri eam modio poſſint. Horat. 1, ſat. 1, 95. ſq. *diues vt metiretur numos*, et ap. Petronium c. 37. Trimalcionis vxor fortunata appellatur, quae numos modio metitur. v. Salmaſ. de vſuris p. 307. ſq. Sic eſt etiam ap. Lucian. dial. meretric. 9. Caeterum ἀλφίτων μεδίμνους habet Xenophon Α. 6, 1, 9. 6, 2, 2.

μέθη, *ebrietas.* Π. 4, 2, 19. p. 223. ἡμῖν προσήκει οὔτε πλησμονῆς, οὔτε μέθης. Αγ. 5, 1. Ιερ. 6, 3.

μεθημερινὸς, *diurnus.* Λ. 12, 2. φυλακὰς μεθημερινάς.

μεθιέναι, ¶ 1) *iaculari.* Π. 4, 3, 3. p. 229. παλτὰ, οἷς καὶ μεθιέντες, καὶ ἔχοντες χρώμεθα. ¶ 2) *dimittere.* Heſych: μεθήσω· ἀφήσω. Α. 7, 4, 6. περιλαβὼν τὸν παῖδα εἶπεν — οὐ γὰρ μεθήσω τὸν παῖδα. ¶ 3) *omittere, negligere.* Heſych: μεθήσει· ἀμελήσει, ἐάσει. Απ. 2, 1, 33. μεθιᾶσι τὰ δέοντα πράττειν.

μεθιστάναι, ¶ 1) *transferre, mutare.* Ε. 2, 3, 17. p. 90. πολιτεῖαι μεθίσανται. 5, 4, 64. νόμους μετέστησεν. 7, 1, 30. πολιτείαν μεταστῆσαι. Cf. Poll. 6, 130. c. εἰς, Ε. 2, 3, 17. p. 90. τοῖς ἐς ὀλιγαρχίαν μεθιστᾶσι, sc. τὴν πολιτείαν, *qui oligarchiam conſtituerunt.* p. 92. τὴν δημοκρατίαν μεταστῆσαι ἐς τοὺς τετρακοσίους. 4, 8, 27. ¶ 2) *ad defectionem impellere, in ditionem redigere.* c. πρὸς, Ε. 2, 2, 3. τὰ ἐκεῖ πάντα πρὸς Λακεδαιμονίους μετέστησεν.

μεθίστασθαι, ¶ 1) *ſecedere.* Α. 2. 3. 12. μεταστάντες οἱ Ἕλληνες ἐβουλεύοντο. ¶ 2) *ſecedere iubere, ſummouere.* v. Doruill. ad Charit. 5, 8. Α. 2, 3, 5. μεταστησάμενος αὐτοὺς ὁ Κλέαρχος ἐβουλεύετο. Ε. 4, 1, 3. ¶ 3) *deficere.* Heſych: μεθέστηκε· ἀφέστηκε. Ε. 1, 4, 4. χωρία τὰ πρὸς Λακεδαιμονίους μεθεστηκότα.

μεθόρια, *limites, fines.* Heſych: μεθόριον· τὸ μεταξὺ τῶν ὁρίων, τὸ διαχωρίζον τοὺς δύο τινῶν ὅρους. Π. 1, 4, 16. ἐν τοῖς μεθορίοις τοῖς τε αὐτῶν καὶ τοῖς Μήδων. §. 17. 5, 4, 21. 5, 5, 2. 3, 3, 4.

μεθορμίζειν, *nauium ſtatione mutata ad aliam ire.* Heſych: μεθορμίζεται· μετάγεται ἀπὸ ὅρμου εἰς ὅρμον. Ε. 2, 1, 16. οὐκ ἐν καλῷ ἔφη αὐτοὺς ὁρμεῖν, ἀλλὰ μεθορμίσαι ἐς Σηστὸν παρῄνει.

Μεθυδριεὺς, *ciuis Methydrii,* vrbis Arcadiae, de qua v. Pauſan. 8, 36. v. Ἀριστώνυμος.

μεθύειν, ¶ 1) *ebrium eſſe.* Π. 7, 5, 9. μεθύουσι. Oppon. νήφοντες. Α. 4, 8, 16. σφόδρα μεθύουσιν ἐῴκεσαν. 7, 3, 18. Ε. 6, 4, 36. Ο. 12, 11. Σ. 2, 26. ὑπὸ τοῦ οἴνου μεθύειν. ¶ 2) *affectu abreptum eſſe.* Σ. 8, 21. μεθύοντα ὑπὸ [illegible] Ἀφροδίτης.

μεθύσκεσθαι, *inebria[illegible]* Π. 1, 3, 10. πίνων [illegible] θύσκεται. 4, 5, 4. [illegible]

σκετο, *largius se vino inuitabat.* E. 3, 2, 20. καθεύδων οὗπερ ἐμεθύσθη, *se inebriauerat.* 5, 4, 5.

Μειδίας, *Midias.* E. 3, 1, 11 — 25. Mania ſocru occiſa inhiat ſatrapiae Aeolidis, ſed a Pharnabazo delatus et a Dercyllida victus priuatur hereditate.

μειζόνως, *grauius.* K. 13, 3. μέμφομαι αὐτοῖς τὰ μὲν μεγάλα, μειζόνως. Cf. ὄνομα nr. 4.

μείζων, v. μέγας.

Μειλανίων, v. Μελανίων.

Μειλίχιος. Heſychio auctore eſt πρᾶος, συνετὸς, ἡδὺς, προσηνής. cf. Poll. 5, 138. Eſt maxime cognomen Iouis, (v. Schol. Ariſtoph. nubb. 407. Meurſ. Theſ. 7. Gramm. hiſt. deor. p. 9. et Duker. ad Thucyd. 1, 126.) ſed etiam aliorum deorum. v. Pauſan. 10, 38. p. 897. A. 7, 8, 2. 3. ὁ Ζεὺς ὁ Μειλίχιος Xenophonti non eſt propitius ob omiſſa ſacra, quare Xenophon ei ſacra facit.

μειονεκτεῖν, ¶ 1) *minus habere, inopem eſſe, carere.* Aγ. 4, 5. σὺν αὐτῷ τῷ γενναίῳ μειονεκτεῖν — πῶς οὐκ ἂν τὴν αἰσχροκέρδειαν ἀποφεύγοι. ¶ 2) *minus commodi* aut *voluptatis habere, magno bono carere.* Aπ. 3, 14, 6. c. gen. rei, Iερ. 1, 29. μειονεκτεῖ τῶν εὐφροσυνῶν, *minus voluptatum percipit.* 2, 1. ἑκόντας μειονεκτοῦντας καὶ σίτων καὶ ποτῶν. Mox eſt ἀπεχομένους. 3, 6. τούτου τοῦ κτήματος (np. τοῦ φιλεῖσθαι) μειονεκτοῦσιν. 4, 1. μεγάλου ἀγαθοῦ μειονεκτεῖ, qui πίστεως ἐλάχιστον μετέχει. Saepe verti poteſt ¶ 3) *deteriore conditione eſſe. inferiorem eſſe.* Π. 8, 6, 11. μειονεκτεῖν ἐδόκει, εἰ μὴ Κύρῳ πέμψειεν ὅ τι καλὸν — φύοιτο. Aγ. 7, 2. De acie non recte ordinata, Λ. 11, 9. ἐν τούτῳ μειονεκτεῖν ἡγοῦνται. Sic c. ἐν, Iερ. 1, 27. ἐν ᾧ μειονεκτοῦμεν τῶν ἰδιωτῶν, np. in deligenda coniuge. Sed de laude et praemiis eſt Iπρ. 1, 24. c. dat. Iερ. 1, 11. τοῖς θεάμασι μειονεκτοῦντας. §. 14. c. dat. et gen. Iερ. 1, 18. τῇ εὐφροσύνῃ τῆς ἐλπίδος μειονεκτοῦσι τῶν ἰδιωτῶν. §. 19. τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς (all. ἐδωδῆς, *eo ipſo tempore, quo cibus capitur,*) μειονεκτεῖ τῶν μετρίως διαιτωμένων.

μειονεξία, *deterior conditio.* Π. 2, 1, 12. ὁμοίως τρεφομένους, καὶ οὐκ ἐνῆν πρόφασις μειονεξίας, *quod alter minoribus altero commodis frueretur.*

μειοῦν, ¶ 1) *minuere.* Απ. 2, 7, 9. κίνδυνος — τὴν χάριν μειοῦσθαι. Σ. 8, 17. Ιπp. 1, 2. ὅπως τὸ ὂν ἱππικὸν μὴ μειῶται. Cf. αὐξάνειν. Refertur ad dignitatem et honorem, E. 3, 4, 9. μειοῦν — τοὺς φίλους ἠπίςω. Paſſiuum duobus opponitur, Π. 5, 5, 14. τοὺς πολεμίους μειουμένους, ἡμᾶς πλείονάς τε καὶ ἰσχυροτέρους γιγνομένους. c. acc. Απ. 4, 8, 1. πάντες τὴν διάνοιαν μειοῦνται. Steph. in ind. theſauri: *in delirium vergunt.* Leuncl. *omnibus fit mentis quaedam imminutio.* Sic Π. 7, 5, 23. εἴ τι (i. e. εἰ κατά τι μέρος) τῆς τοῦ σώματος ἰσχύος μειοῦσθαι δοκοῦσιν. ¶ 2) *moderari, temperare.* Ιπ. 5, 9. τὴν ἄγαν κάθαρσιν μειοῦν δεῖ. ¶ 3) *deteriorem reddere.* O. 2, 15. οἱ οἶκοι μειοῦνται. ¶ 4) *verbis eleuare.* Suidas: μείου· ἔλαττον τίθει, ἐλάσσου. Deinde addit locum Π. 6, 3, 8. μηδὲν μείου τοῦ ἀληθοῦς τὰ τῶν πολεμίων. All. μηδὲν ἐλάσσου. All. μείου τὰ τῶν πολ. Zeun. μηδὲν ἐλάττου τοῦ ἀλ. μηδὲ μείου τὰ τ. π. e Suida, Cod. Guelf. et marg. Steph. Ιερ. 2, 17. tyrannus, ſi quos interſecerit, οὐ μεγαλύνεται ἐπὶ τῷ ἔργῳ, ἀλλὰ καὶ μειοῖ — τὸ γεγενημένον, καὶ ἀπολογεῖται.

μειοῦσθαι, *deteriore conditione eſſe.* Απ. 1, 3, 3. θύων μικρὰς — οὐδὲν ἡγεῖτο μειοῦσθαι τῶν — μεγάλα θυόντων.

μειράκιον, *adoleſcentulus.* Recte ſic dici de maſculo teſtantur Ammon. p. 93. Moeris p. 261. et Thom. Mag. p. 604. Π. 8, 3, 15. ἐπεὶ δὲ μειράκιον ἐγιγνόμην. A. 2, 6, 9. 15. Απ. 1, 2, 42. Alcibiades ita vocatur, πρὶν εἴκοσιν ἐτῶν εἶναι, vt eſt §. 40. Poll. 2, 4. μειράκιον — ἀπὸ τεσσαρεσκαιδεκάτου ἕως εἰκοςοῦ πρώτου. Cf. Ammon. p. 36. Sed Π. 2, 2, 16. μειράκιον et ἀνὴρ inter ſe permutantur. Cf. ἀνήρ.

μειρακιοῦσθαι, *adoleſcere, pubeſcere.* Λ. 3, 2. ὅταν ἐκ παίδων εἰς τὸ μειρακιοῦσθαι ἐκβαίνωσι, *ad primam pubertatem.*

*μείωμα, *imminutio, defectus.* A. 5, 8, 1. ὦφλε τῆς φυλακῆς τῶν γαυλικῶν χρημάτων τὸ μείωμα εἴκοσι μνᾶς. Hutch. ad ὦφλε intelligit δίκην, et vertit: *quantum de ſumma fecerat deceſſionem.*

μείων, ¶ 1) *minor.* A. 2, 6, 4. χρήματα μείονα εἶν, *ſumtibus mini*[...] Cf. ἄξιος et φρονεῖν.

mutatur vt ſynonymum c. ἐλάττων. v. ἐλάττων nr. 1. ¶ 2) *iuſto minor.* Aγ. 1, 1. *οὐδὲ μειόνων ἐπαίνων.* Steph: *minores quam quibus dign*[illegible] ¶ 3) *ignobilior.* Ιερ. 1, 28. *ἐκ μειόνων γαμεῖν.* Oppon. *μείζων πλούτῳ καὶ δυνάμει.* ¶ 4) *deterior.* v. *ἀμείνων* nr. 4. Sic in formula *μεῖον ἔχειν*, de qua nr. 5. ¶ 5) *paucior.* Π. 4, 5, 15. *πῶς — πλείω πράγματα ἔχοιμεν, μείω δὲ διαπραττοίμεθα.* 6, 3, 8. v. *μέγας* nr. 1. 8, 1, 1. p. 463. A. 7, 6, 13. *ἐμοὶ δοὺς μεῖον, — ὑμῖν τὸ πλεῖον.* Ιερ. 1, 8. *πολὺ μείω τὰ λυπηρὰ ἔχει.* 2, 17. *μειόνων ἄρξει.* Aπ. 3, 5, 2. *πλήθει οὐδὲν μείους.* c. gen. Π. 2, 1, 2. p. 87. *οὐ μείους τετρακισμυρίων — οὐ μείους τρισμυρίων.* O. 3, 2. Sed Λ. 9, 1. *μείους τούτων* ſunt *pauciores horum* ſ. *ex his.* Hinc *μεῖον ἔχειν*, ¶ a) *minus habere, non tantum accepiſſe.* Π. 1, 3, 15. *μεῖον ἢ πλεῖον ἔχειν — ἅπαντας δεδίδαχεν ἑαυτοῦ μεῖον ἔχειν.* 2, 2, 1. p. 102. *εἴ τι μεῖον δοκοῖεν ἔχειν, minus accepiſſe.* 7, 5, 13. ¶ b) *deterius habere, deteriore conditione eſſe.* Π. 4, 2, 4. *μεῖον ἔχειν παρὰ τῷ βασιλεῖ, minus honoratum eſſe.* 6, 2, 11. p. 370. A. 3, 2, 10. *μηδὲ τοῦτο μεῖον δόξητε ἔχειν, infirmiores eſſe.* Aπ. 3, 12, 5. *ἐν πράξει οὐδεμιᾷ μεῖον ἕξεις.* Videtur per *λιτότητα* explicari poſſe: *multum conſequeris.* it. de proelio, A. 1, 10, 6. *Τισσαφέρνης ὡς μεῖον ἔχων ἀπηλλάγη, inferior diſceſſit.* 3, 4, 10. ¶ 6) Neutrum pro aduerbio ponitur, tum in plurali, Ιερ. 1, 8. *πολὺ μείω εὐφραίνονται οἱ τύραννοι.* tum multo ſaepius in ſingulari, vt ¶ a) Aγ. 6, 3, *μεῖον οὐδὲν ἐκράτει, ὅτι οὐκ ἤθελον αὐτῷ οἱ πολέμιοι μά*[illegible]*σθαι, nihilo minus.* Mox eſt *οὐδὲν ἧττον.* E. 7, 4, 2. *οὐδὲν μεῖον Λακεδαιμονίοις ἢ σφίσιν ἀγαθὸν, non minus, aeque ac.* ¶ b) de ſpatio, Π. 5, 4, 20. *μὴ μεῖον ἀπέχοντες, ἢ ἐφ᾽ ὅσον* etc. A. 2, 4, 5. *ἀπέχοντες παρασάγγην καὶ μεῖον.* 5, 4, 17. c. ἤ, A. 4, 4, 1. *ἐπορεύθησαν — οὐ μεῖον ἢ πέντε παρασάγγας.* c. gen. A. 3, 4, 21. *οὔποτε μεῖον — ἑξήκοντα σταδίων.* 5, 6, 3. p. 291. *οὐ μεῖον δυοῖν σταδίοιν.* Cod. Eton. *μείω*, quod eſt gloſſema. 6, 4, 2. Cf. *πλέον* nr. 6. ¶ c) de magnitudine, Π. 7, 5, 6. *φοίνιξι οὐ μεῖον ἢ πλεθριαίοις.* ¶ d) de quolibet alio numero,

mero, Π. 2, 1, 2. p. 88. οὐ μεῖον δισμυρίων. Margg. ἐλάττους. Videtur gloſſema eſſe. Heſych: μείων· ἐλάσσων, μικρότερος. 7, 4, 8. A. 6, 4, 17. Πο. 4, 23. Iπ. 10, 6. Sic ¶ e) de tempore, Π. 5, 3, 14. μεῖον ἢ ἐν ἓξ ἡμέραις. In nonnullis deſunt verba μεῖον ἤ. 6, 2, 10. τὰ ἐπιτήδεια — μὴ μεῖον εἴκοσιν ἡμερῶν. Aγ. 2, 1. μεῖον ἢ ἐν μηνί.

μελάγχειμα, ſcil. χωρία, *loca quae niue liquefacta ſunt nigra.* Poll. 5, 66, εὐναὶ λαγῶν — ἐν χιόνι [...]ὰ μελάγχειμα. ἔστι δὲ ταῦτα τὰ κοῖλα, ἐν οἷς ἡ χιὼν διατέτηκε. κέκληται δὲ, ὅτι παρὰ τὴν ἄλλην τῆς γῆς ὄψιν λευκὴν οὖσαν ὑπὸ τῇ χιόνι, ταῦτα μόνα μελαίνεται. v. ad h. l. interpp. K. 8, 1. ὅταν νίφῃ ὁ θεὸς — εἰ δ' ἐνέσται μελάγχειμα, δυσζήτητος ἔσται. §. 7. Cf. μέλας nr 1.

Μελανδίπται, *Melandeptae*, gens Thraciae Europaeae, Seuthae parens. A. 7, 2, 18. vbi all. habent Μελανδῖται, quam lectionem probat Holſten. ad Steph. Byz. in v. Μελανδία.

Μελάνθιος, *Melanthius*, Athenienſis. E. 2, 3, 18. p. 99. cum Ariſtarcho vult Lacedaemoniis vrbem ſubiicere.

μελανία, *nigredo.* A. 1, 8, 5. κονιορτὸς, ὥσπερ νεφέλη λευκὴ, χρόνῳ δὲ — ὕστερον ὥσπερ μελανία τις, *nigra quaedam nubes.*

Μελανιππίδης, *Melanippides.* Aπ. 1, 4, 3. poeta dithyrambicus, de quo v. Fabric. B. G. Vol. II. p. 129. ſq. ed. Harles.

Μελάνιππος, *Melanippus*, Rhodius. E. 6, 2, 23. nauium praefectus Rhodiorum, effugit Iphicratis claſſem.

Μελανίων, *Melanion.* K. 1, 2. Chironis diſcipulus. §. 7. ob laboris patientiam e multis riualibus accipit Atalantam vxorem. Cf. Apollodor. 3, 9, 2. vbi ſcribitur Μειλανίων, quam ſcripturam recte, in poetis quidem, defendit Heinſius ad Ouid. A. A. 2, 188. ſed perperam dicit, ap. Xenophontem ſcribi Μιλανίων. Imo apud hunc quoque vterque Gailii codex exhibet Μειλανίων, ſaltem §. 7.

Μελάνωπος, *Melanopus*, Athenienſis. E. 6, 3, 2. legatus Thebas.

μέλας, ¶ 1) *niger.* A. 4, 5, 11. μέλαν τι ἔχων πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν. §. 12. μέλαν τι χωρίον διὰ τὸ ἐκλελοιπέναι τὴν χιόνα. v. μελάγχειμα. E. 1, 7, 5. μέλανα ἔχοντας, *veſtibus*

dutos. ¶ 2) Plura-
ibſtantiue. K. 5, 23.
λανα τὰ περὶ τὰ ὦτα
, *nigredo leporum.*
γρος, *Meleager.* K.
Chironis diſcipulus.
. infelix.
μοι, ¶ 1) *mihi cu-*
ſt, curo. Thomas:
μοι τοῦδε, καὶ μέλει
ὅδε Φαμέν. Euſiath.
ζ, p. 519, 6. σύντα-
- ἢ κατ' εὐθεῖαν, ὡς
ἅδε πάντα μέλει, καὶ
Τρώων τόσσον μέλει
— ἢ κατὰ γενικὴν,
μέλει μοι τοῦδέ τινος.
3, 3. p. 229. ὁπότε
ιεῖναι ἢ ἀπεῖναι βού-
, ἧττον ἂν ἡμῖν μέλοι.
3, 13. ἐάν τις μὴ
αῦτα, τῇ Θεῷ μελή-
Eſt imprecatio cum
ɛmia. Nam ſenſus
Dea vlciſcetur. E,
30. Apollo interro-
, quid de pecuniis
iicis faciendum, re-
lit, ὅτι αὐτῷ μελή-
Σ. 4, 32. οὐκέτι οὐδὲ
οὐδενί. Hemſterhuſ.
ıcian. T. I. p. 425.
ubet οὐδὲν pro οὐδὲ,
ſic loqui mos. Et
ıdat locum Wetſten.
:t. 18, 17. c. no-
. E. 2, 4, 6. ὅσοις τὸ
ικτεῖν μόνον ἔμελεν.
ı. Π. 4, 2, 17. ὅτῳ
μελήσει, καὶ ὅπως
τήδεια παρεσκευασμέ-
να ἔσται. 8, 7, 3. p. 547.
forma obſecrantis: εἴ τι
τοῦ ἐμοὶ χαρίζεσθαι μέλει
ὑμῖν. Αθ. 1, 8. τῆς κακο-
νομίας αὐτῷ ὀλίγον μέλει.
§. 13. c. περὶ, Π. 4, 5, 8.
ἐμοὶ μελήσει περὶ τῆς τρο-
Φῆς αὐτῶν. ς, 3, 12. οἷς
ἔμελε περὶ τοῦ Φρουρίου,
ad quos cura pertinebat.
7, 1, 10. Ιερ. 9, 10. c.
ὅπως, Π. 2, 1, 6. p. 92.
ὅπως ταῦτα ἕξετε, ἐμοὶ
μελήσει σὺν τοῖς Θεοῖς. 4, 5,
19. Λ. 13, 9. E. 3, 3, 9.
ἐμεμελήκει αὐτοῖς, ὅπως ὁ
Ἱππαγρέτης εἰδείη. c. gen.
et ὅπως, Ιπ. 3, 1. τῶνδε
— μέλειν δεῖ τῷ ἱππάρχῳ.
πρῶτον μὲν ὅπως καλλιερή-
σῃ. c. ὡς, Π. 3, 2, 6. ὡς
καλῶς ἕξει τὰ ὑμέτερα, ἐ-
μοὶ μελήσει. ¶ 2) *tracto,*
exerceo. Π. 8, 3, 11. πο-
λὺ μάλιστα ἐμεμελήκει αὐ-
τῷ ἱππικῆς. Πο. 4, 14. οἷς
μεμέληκεν, np. τὰ ἀργύ-
ρια. E. 7, 5, 27. ταῦτα
ἴσως ἄλλῳ μελήσει, *ſcri-*
bet alius. Απολ. 20. περὶ
παιδείας. τοῦτο γὰρ ἴσασιν
ἐμοὶ μεμεληκός. ¶ 3) *o-*
peram do. Π. 1, 6, 13.
τούτου οὐκ ἂν ἁμάρτοις,
ἐάνπερ μέλῃ σοι. 6, 3, 8.
πάνυ μοι ἐμέλησεν ὥστε εἰδέ-
ναι. Απ. 4, 7, 1. ἔμελεν
αὐτῷ εἰδέναι, ὅτου τις ἐπι-
στήμων. O. 2, 16. ὁμολο-
γῶ μεμεληκέναι μοι (intell.
εἰδέναι), οἵτινες ἕκαστα ἐπι-
στημο-

στημονέστατοί εἰσι. 11, 9. μέλει σοι ὅπως πλουτῇς — πάνυ μέλει μοι τούτων. ¶ 4) *cupio, mea interest.* Π. 3, 1, 17. εἴ τι σοι μέλει τοῦ ὡς ἥκιστα τεταραγμένα τάδε καταλιπεῖν — εἰ δέ τι σοι μέλει τοῦ ὡς πλείστην στρατιὰν ἐξάγειν. 5, 5, 12. πᾶσι γὰρ ἔμελε, ὅ τι ἐκ τούτων ἔσοιτο. Intell. εἰδέναι, vt A. 6, 4, 14. ¶ 5) *aestimo.* Απ. 3, 11, 12. τοιαῦτα ἀξιοῦν, οἷα ποιοῦσιν αὐτοῖς σμικρότατα μελήσει. ¶ 6) *considero, cogito.* Απ. 3, 6, 10. περὶ τῆς Φυλακῆς τῆς χώρας οἶδ' ὅτι σοι μεμέληκε. 4, 2, 24. πότερον οὐδέν σοι τοῦ γράμματος ἐμέλησεν, ἢ προσέσχες τε καὶ ἐπεχείρησας σαυτὸν ἐπισκοπεῖν. ¶ 7) *solicitus sum, vereor.* Π. 5, 2, 11. τὰ αὐτὰ περαίνειν ὅτι μέλλει (np. περαίνειν. All. legunt hic quoque μέλει vel μέλοι) σφίσι, καὶ μέλον αὐτοῖς πῇ ἀποβήσοιτο. Participium absolute positum pro διότι μέλοι. Sic Απ. 2, 6, 16. in margg. est: ἐκεῖνο ἤδη μέλει μοι (Vulgo legitur λέγε μοι), εἰ ἔστιν ἐξ ἑτοίμου, φίλον εἶναι. Respondet Socrates: ἢ ταράττει σε; Legitur etiam μέλει μοι pro ἑλοίμην. v. αἱρεῖσθαι nr. 2. Cf. μελετᾷν, μέλλειν, μεμελετηκότως.

μελετᾷν, ¶ 1) *meditari, se exercere in aliqua re, vt eius peritus euadas.* v. omnino ἀσκεῖν et μανθάνειν. E. 3, 4, 16. γυμνάσια μετὰ τῶν γυμναζομένων· — τοὺς δ' ἀκοντιστὰς καὶ τοὺς τοξότας μελετῶντας. In loco parallelo Αγ. 1, 25. pro μελετῶντας est ἐπὶ στοίχων ἰόντας, quae est species τῆς μελέτης. Ιπ. 3, 8. μαθόντες, καὶ ἐθισθέντες, καὶ μελετήσαντες, καλῶς ἂν πάντα ποιοῖεν. c. acc. Π. 1, 2, 12. μένουσαι Φυλαὶ διατρίβουσι μελετῶσαι τά τε ἄλλα καὶ τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν. 1, 5, 1. μελετῶν ἃ χρή. 2, 3, 11. τὰς τάξεις μελετᾶτε καὶ προσιόντες καὶ ἀπιόντες, *ordines seruatis.* Pertinent enim verba ad taxiarchum. 6, 2, 3. 8, 8, 7. ἱππικὰ μανθάνειν καὶ μελετᾷν. E. 6, 4, 10. O. 4, 24. ὅταν ὑγιαίνω — ἢ τῶν πολεμικῶν τι ἢ τῶν γεωργικῶν μελετῶν, np. valetudinis caussa. Ιπ. 8, 1. ταῦτα διδάσκειν τε δεῖ καὶ μελετᾷν καὶ αὐτὸν, καὶ τὸν ἵππον. Ιππ. 6, 5. πάντα τὰ ἐν ἱππικῇ μελετᾷν. 8, 5, 16. Passiuum Π. 1, 6, 19. p. 81. εὖ αἱ πολεμικαὶ τέχναι μεμελετημέναι. c. gen. omisso τι, Π. 8, 15. μελετᾷν τῶν ἐλευθερίων πόνων. c. inf. Π. 2, 5. [illegible]

120. πονεῖν τὰ ὅπλα
ες ἐμελέτων. 4, 1, 8.
ι. 7, 4, 7. A. 3,
Ιπ. 7, 3. §. 14. τὸ
ημεῖν — μελετῴη ἄν.
c. particip. pro
Θ. 1, 20. ἐμελέτησαν
· κυβερνῶντας. c.
Απ. 1, 6, 7. οἱ ἀθε-
ι τῷ σώματι μελετή-
— κρείττους γίγνον-
ὸς ἃ μελετῶσι — τῷ
ι τὰ συντυγχάνοντα
ἵν — ῥᾷον Φέρειν σοῦ
ιλετῶντος. sequente
particip. Π. 7, 1,
τα τρέφειν — κάμη-
ῶς ἐποχεῖσθαι, οὔτε
ῖν ὡς πολεμήσαιν ἀπὸ
ι. c. dat. Π. 2, 1,
τόξῳ μελετᾶν καὶ ἀ-
. Intelligi potest εὖ
ι. ¶ 2) iubere a-
se exercere. c. ὡς,
1, 14. ἐμελέτησε
ὡς μηδὲ πτύοντες Φα-
ῖεν, adsuefieri iuss-
¶ 3) exercere quae
lidicisti, repetendo
liuiscaris. Απ. 1, 2,
ὧν ἐν μέτρῳ πεποιη-
ἐπῶν τοὺς μὴ μελε-
ς ἐπιλανθανομένους.
5. τίς — ἢ μάθοι
ἀγαθὸν, ἢ μελετήσειεν
γως; Ιπ. 2, 1. ¶ 4)
iimo: commentari,
are quid dicendum
Ι. 1, 5, 7. p. 53. τοῦ-
λετῶσιν, scil. vt di-
ι valeant. 5, 5, 14.

μὴ ὡς λόγων ἡμῖν ἐπιδειξό-
μενοι, οἷον ἂν εἴποιτε —,
τοῦτο μελετᾶτε. Hinc fe-
stiue Απ. 4, 8, 4. it. Απολ.
3. it. O. 11, 22. et 23. ¶
5) Ιπp. 4, 7. κατασκόπων
— δεῖ μεμελετηκέναι, ὅ-
πως ἔσονται. Cum haec
verborum structura valde
insolens ac dura sit, Steph.
videtur recte coniecisse
μεμεληκέναι, quam lectio-
nem etiam Leuncl. in
versione secutus est. De
loco Ιπp. 7, 14. v. μεμελε-
τηκότας.

μελέτη, ¶ 1) *meditatio, exercitatio artis vt discas et specimen aliquando edere possis.* Sic ap. Latinos *meditatio campestris.* v. omnino Hutch. ad Π. 1, 2, 10. et Raphel. ad 1 Tim. 4, 15. Suid: μελέτη· ἄσκησις, ἐπιμέλεια. Π. 1, 2, 10. venatio ἀληθεστάτη δοκεῖ ἡ μελέτη τῶν πρὸς τὸν πόλεμον εἶναι. pro quo Π. 8, 1, 12. est ἄσκησις πολεμικῶν καὶ ἱππικῆς. Sed Π. 7, 5, 26. p. 459. ἀσκεῖν et τὴν μελέτην ποιεῖσθαι distinguuntur. v. ἀσκεῖν nr. 1. e. Π. 7, 5, 26. p. 457. πολεμικῆς ἐπιστήμης καὶ μελέτης. 8, 1, 13. τὰς πολεμικὰς τέχνας καὶ τὰς μελέτας. Ibid. διέφερον — διὰ τὴν ἀεὶ μελέτην. Αθ. 1, 20. κυβερνῆται ἀγαθοὶ γίγνονται δι' ἐμ-

πειρίαν

πειρίαν τε τῶν πλοίων καὶ διὰ μελέτην. O. 17, 7. Aπ. 3, 3, 6. Iπ. 8, 10. Iπρ. 4, 3. c. πρὸς, Aπ. 3, 9, 2. μαθήσει καὶ μελέτῃ πρὸς ἀνδρείαν αὔξεσθαι. De virtute, Aπ. 2, 6, 39. ἀρεταὶ - μαθήσει τε καὶ μελέτῃ αὐξανομένας. Cf. μάθησις. ¶ 2) *commentatio eorum qui dicere volunt.* v. Spanhem. ad Iulian. orat. p. 14. Aπ. 4, 8, 4. ἀδικῶν ἀπεχόμενος, ἥνπερ νομίζει καλλίστην μελέτην ἀπολογίας εἶναι. Aπολ. 3. Cf. de his locis μελετᾷν nr. 4.

μελέτημα, i. q. μελέτη. Π. 8, 1, 15. ἐλευθερίων μελετημάτων. Antea erat ἐλευθ. πόνων. Iπ. 12, 15. c. πρὸς, Iπ. 11, 13. τοῖς πρὸς πόλεμον μελετήμασι.

μελετηρὸς, *exercitatus, qui multum exercet aliquam rem, ſtudioſus.* Portus et Leuncl. vertunt: *in exercitationibus tolerans.* Grammius: *curioſus.* A. 1, 9, 3. τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἔργων φιλομαθέστατον καὶ μελετηρότατον.

μέλι, *mel.* E. 5, 3, 19. Ageſipolis mortuus ἐν μέλιτι τεθεὶς, καὶ κομισθεὶς οἴκαδε ἔτυχε τῆς βασιλικῆς ταφῆς. v. Victor. V. L. 19, 1. et quos laudat Boſius ad Cornel. Ageſil. 8, 7.

μελίνη, *panicum.* Etymol. M. μελίνη, εἶδος ὀσπρίου. λέγεται θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς. μέμνηται Δημοσθένης, καὶ Ἡρόδοτος, καὶ Ξενοφῶν. Apud Theophraſtum et Dioſcoridem vires huius plantae deſcribi, et μέλινον eam maſculine ſcribi, annotauit Hutch. Heſych: μελίνη· ὀσπρίου εἶδος, ὅμοιον κέγχρῳ. Suidas: μελίνη· εἶδος ὀσπρίου. ἦν δὲ καὶ σῖτος ἀπὸ μελίνης. Etymon patet ex Plin. H. N. 22, 25. „Panicum Diocles medicus *mel frugum* appellauit.“ v. tamen ibi interpp. A. 1, 5, 10. οἶνον — ἀπὸ τοῦ φοίνικος, καὶ σῖτον μελίνης. τοῦτο γὰρ ἦν ἐν τῇ χώρᾳ πλεῖστον. Harpocrat: Ξενοφῶν ἀναβάσεως πρώτῳ· καὶ σίτου καὶ μελίνης. ἐν δὲ τῷ αὐτῷ· πολὺν δὲ σήσαμον καὶ μέλινον. A. 1, 2, 22. πολὺ δὲ καὶ σήσαμον καὶ μελίνην. Pergit Harpocr. καὶ ἐν ἕκτῃ, καὶ ὄσπρια πάντα, καὶ μελίνη. Suidas: καὶ αὖθις· ἐφέροντο ἀδεῶς, οἷον ὄσπρια, μελίνας, σῦκα. Prior locus extat A. 6, 4, 4. alter 6, 6, 1. ſed etiam in priore hodie legitur μελίνας, vt 2, 4, 7. quamquam rurſus Suidas: μελίνη — καὶ ἀρσενικῶς λέ-

ται. Σοφοκλῆς γὰρ καὶ Ἡρόδοτος καὶ Ξενοφῶν θηλυκῶς εἶπε μελίνην. Ξενοφῶν δὲ ὁ αὐτὸς ἐν ἀναβάσει, καὶ μελίνην καὶ μελίνους εἶπε. etc.

Μελινοφάγοι, *Melinophagi*, gens Thraciae. v. Steph. Byz. a quo laudatur Ξενοφῶν ἐν ἑβδόμῳ Α. 7, 5, 7. διὰ τῶν Μελινοφάγων καλουμένων Θρᾳκῶν. Causa nominis facile patet. v. μελίνη.

μέλισσα s. **μέλιττα**, *apis*. Π. 5, 1, 11. ὁ ἐν τῷ σμήνει φυόμενος τῶν μελιττῶν ἡγεμὼν — αἱ μέλιτται πείθονται. Ε. 3, 2, 20. Ο. 7, 17. ἡ ἐν τῷ σμήνει ἡγεμὼν μέλιττα. §. 32. ἡ τῶν μελισσῶν ἡγεμών. §. 33. 38. 17, 14.

Μέλιτος, *Melitus*, 1) accusator Socratis. v. Suid. Απ. 4, 4, 4. τὴν ὑπὸ Μελίτου γραφὴν ἔφευγε. 4, 8, 4. Απολ. 11. 19. 20. et saepius ibi. 2) alius Melitus videtur esse Ε. 2, 4, 26. missus cum Cephisophonte ad Lacedaemonios pacis causa.

μέλιττα, v. μέλισσα.

μέλλειν, ¶ 1) *futurum esse*. Saepe legitur participium sine inf. vt Π. 2, 1, 12. τὸν μέλλοντα ἀγῶνα. 3, 2, 7. ὀλίγα δυνάμενοι προορᾶν ἄνθρωποι περὶ τοῦ μέλλοντος. 6, 1, 10. 7, 1, 13. 8, 7, 3. p. 548. ἡ ψυχὴ τότε τι τῶν μελλόντων προορᾷ. Α. 6, 1, 13. Ε. 5, 4, 17. Απολ. 13. 30. Ιπρ. 9, 1. Sed c. inf. saepe Latine verti potest per futurum in *rus*. Iungitur autem c. inf. praesentis, Π. 1, 4, 16. γαμεῖν μέλλων. 3, 1, 21. 7, 1, 9. μελλούσης τῆς μάχης γίγνεσθαι. Α. 7, 7, 1. ἔμελλον ἐπὶ θάλατταν ἥκειν. Cod. Eton. ἥξειν. Thomas p. 420. ἤμελλον Ἀττικοί, οὐκ ἔμελλον. Similia tradit Moeris p. 175. Contrarium praecipiunt Schol. Apollon. Rhod. 1, 1309. Eustath. ad Odyss. α, p. 1382, 31. et Phavorinus. Certe in Xenophontis libris semper scribitur ἔμελλον. Λ. 1, 3. τὰς μελλούσας τίκτειν, *puellas matrimonio destinatas*. Ε. 2, 3, 5. 4, 1, 3. 4, 2, 14. Σ. 4, 48. c. inf. futuri, Π. 1, 6, 19. p. 72. περὶ τοῦ συνοίσειν μέλλοντος. 2, 1, 5. 3, 1, 6. ὅπως μὴ — μέλλοι γενήσεσθαι, h. e. γενήσεται. Α. 1, 8, 1. ἔνθα ἔμελλε καταλύσειν. Cod. Paris. καταλύειν. 5, 6, 5. Ε. 2, 2, 10. 3, 2, 7. 4, 4, 4. τὸ μέλλον ἔσεσθαι. Απ. 2, 2, 5. Ο. 7, 37. Κ. 9, 3. etc. Sic c. passiuo, Π. 3, 1, 1. ὀφθήσεσθαι ἔμελλε.

Πο.

Πο. 3, 11. c. inf. aoristi, quanquam reiicit hanc structuram Phrynichus p. 148. et 162. it. Thomas Mag. p. 607. sq. qui saltem ἂν iubet isti infinitiuo addi. v. quos laudat Doruill. ad Charit. p. 38. Π. 6. 1, 21. μελλήσοντα τι παθεῖν. Marg. Steph. et Cod. Guelf. μελλήσαντα, quod praefert Zeun. et vertit *veritum ne quid pateretur*. c. inf. perfecti, Π. 8, 1, 16. κεχρῆσθαι ἔμελλεν αὐτοῖς. Ita edd. vett. Sed viri docti reposuere καὶ χρῆσθαι. v. tamen Fischer. ad Plat. apol. 17. extr. Omisso infinitiuo, et e praecedentibus repetendo, Π. 5, 2, 11. περαίνειν ὅ τι μέλλει, scil. περαίνειν. v. μέλει nr. 7. Πο. 4, 38. εἰ τὰ μὲν περαίνοιτο, τὰ δὲ μέλλοι, scil. περαίνεσθαι. E. 5, 1, 15. Sic in nota illa formula, quae affirmat quaestionem cum vehementia quadam, E. 4, 1, 3. τὸν δ' υἱὸν, ἔφη, ἑώρακας — τί δ' οὐ μέλλω; scil. ἑωρακέναι, *quidni viderim?* O. 18, 1. 19, 9. v. quos laudat Bachius ad O. 18, 1. et Fischer. ad Plat. Phaed. 24. p. 323. ¶ 2) *iussum esse*. Π. 1, 4, 16. πελταστὰς, οἵτινες ἔμελλον αὐτῷ τὰ θηρία ἐξελᾶν. 1, 6, 19. p. 81. 4, 2, 2. E. 3, 3, 10. 3, 5, 6. 4, 4, 7. ¶ 3) *destinatum esse*. Saepe sic verti potest, v. c. Λ. 1, 3. v. supra nr. 1. A. 7, 4, 5. παῖδα — μέλλοντα ἀποθνήσκειν. ¶ 4) *sibi proponere, animo moliri, parare*. Hesych: μελλήσω· σπουδάσω. A. 2, 5, 2. p. 109. ἐποίησαν suspicione abrepti ἀνήκεστα κακὰ τοὺς οὔτε μέλλοντας οὐδὲ βουλομένους τοιοῦτον οὐδέν. Leuncl. vertit *qui exspectarent*. Phauorinus sane explicat verbum μέλλειν etiam verbis οἴεσθαι, ἐλπίζειν, προσδοκᾶν, φοβεῖσθαι. 5, 7, 3. διαβάλλειν ἐμὲ ὡς ἐγὼ ἐξαπατήσας μέλλω ἄγειν. §. 1. erat διανοεῖται ἄγειν. Απ. 1, 1, 7. 4, 5, 1. ἀγαθὸν τῷ μέλλοντι καλόν τι πράξειν, *qui cuperet, sibi proposuisset*. ¶ 5) *velle*. A. 3, 3, 10. εἰ μέλλοιμεν τούτους εἴργειν. 7, 4, 6. εἰ μέλλει χάριν εἰδέναι, *si promittit*. Phauorin: μέλλειν· ὑπισχνεῖσθαι. Λ. 2, 8. τὸν μέλλοντα κλωπεύειν — τὸν μέλλοντά τι λήψεσθαι. Αγ. 2, 25. εἰ μέλλοι σύμμαχόν τινα ἕξειν. Ιερ. 8, 9. Απ. 2, 6, 14. O. 5, 1. τὸν μέλλοντα εὖ γεωργήσει 7, 20. 11, 22. Ιπ. 2, ὧν δεῖ ἐπιμεληθῆναι,

μέλ

μέλλοι τὸν μισθὸν ἀπολήψεσθαι. ¶ 6) *debere*, vt nostrum *sollen*. Π. 1, 6, 14. δεῖ στρατιὰν, εἰ μέλλει πράξειν τὰ δέοντα, μηδέποτε παύεσθαι, *si vis eum officio satisfacere*. 2, 4, 8. p. 130. τοὺς μέλλοντας ἀπροφασίστους συμμάχους ἔσεσθαι, *quos vis esse*. 2, 4, 17. p. 137. 3, 3, 24. p. 192. 8, 1, 4. Πο. 5, 1, εἰ μέλλουσι αἱ πρόσοδοι προσιέναι. O. 12, 4. 5. 15, 6. 8. 16, 12. Σ. 2, 4. Ἱππ. 2, 9. 3, 3. ¶ 7) *oportere*. E. 3, 3. 7. ἐν τίνι χρόνῳ ταῦτα μέλλει πράττεσθαι. ¶ 8) *posse*. Saepe de verisimilitudine dici, obseruarunt etiam interpp. ad Lucian. T. I. p. 854. Hesych: μέλλει· φαίνεται, ἔοικε, δοκεῖ. it. μέλλετε· ἐοίκατε. Π. 2, 1, 14. παιδιὰς — αἳ ἱδρῶτα ἔμελλον παρέχειν. 2, 3, 2. 4, 3, 2. στὰς ὅπου ἔμελλεν ἂν ἐξακούεσθαι. 6, 2, 5. A. 4, 7, 11. ὁπότε ὄψεσθαι αὐτοὺς ἔμελλον. 7, 8, 2. κἂν μέλλῃ ποτὲ γενήσεσθαι, *etsi spes sit, fore*. Ay. 2, 24. 26. E. 2, 3, 18. p. 97. ¶ 9) *solere*. E. 5, 1, 17. κατὰ ναῦν ἔμελλον οἱ ναῦται σκηνήσειν. ¶ 10) *cunctari, differre*. Hesych: μέλλετε· — βραδύνετε, ὑπερτίθεσθε. Suid: μέλλω, ἐπὶ τοῦ βραδύνω… Π. 1, 3, 13. ὁ δὲ οὐκ ἐμέλλησεν, ἀλλὰ ταχὺ εἶπεν. Cod. Guelf. οὐκ ἠμέλητεν. 3, 1, 19. οὐκ ἐμέλλησεν, ἀλλ' εἶπε. Hanc lectionem praeferunt alteri οὐκ ἠμέλησεν. 3, 3, 7. 7, 1, 15. 7, 5, 26. p. 455. οὔκουν δεῖ μέλλειν. Gabrielii exemplum habet ἀμελεῖν. A. 3, 1, 31. Ay. 2, 6. E. 2, 2, 13. οὐ γὰρ ἔτι ἐνεχώρει μέλλειν. Hanc lectionem probat Valckenar. in diatrib. ad fragmm. Eurip. 21. p. 230. it. versio Leuncl. Vulgo legitur μένειν. Hesych: μέλλει· — μένει. E. 2, 3, 8. 9. 3, 5, 10. 4, 1, 9. 5, 1, 30. 5, 3, 14. in margg. οὐκ ἔμελλεν, (Vulg. ἔμενεν) ἀλλ' ἐπορεύετο. 5, 4, 65. 6, 1, 4. p. 359. τί οὖν μέλλεις, καὶ οὐκ ἤδη στρατεύεις; Passiuum A. 3, 1, 32. ὡς μὴ μέλλοιτο, ἀλλὰ περαίνοιτο τὰ δέοντα, *ne differrentur*. Sic Thucyd. 5, 111. ¶ 11) In var. lect. permutatur etiam c. βούλεσθαι. v. ibi nr. 1. d.

Μέλλων, *Mellon*. E. 5, 4, 2. sqq. exul Thebanus, Athenis cum paucis aliis profectus, interficit Lacedaemonios in Cadmea arce. Cf. §. 19.

μέλος, ¶ 1) *carmen*. Π. 1, 6, 19. p. 79. ἄλλα μέλη πειρῶνται ποιεῖν. ¶ 2) *membrum*

brum corporis. Ιπ. 12, 4. πτέρυγες in armis — τοσαῦται, ὥστε στέγειν τὰ μέλη. Ald. βέλη. Legitur etiam perperam μέλη pro τέλη. v. τέλος nr. 7.

*μεμελετηκότως, *diligenter, caute.* Ιπρ. 7, 14. ἐλθεῖν εἰς τὴν πολεμίαν μεμελετηκότως οἵ τε — καὶ ποῦ προφυλάττουσιν. Steph. vero et in vltima edit. Leunclauio ſuſpectum eſt. Ille corrigit μεμελετηκότα, hic μεμεληκότα. Prius recepit Welſius, poſterius Grammio placet, neutrum Zeunio, qui non improbat μεμελετηκότως, ſed dicit ſcribi etiam poſſe μεμεληκότως.

μέμνημαι, μέμνοιο et μεμνῷτο v. in μνᾶσθαι.

μεμπτὸς, *reprehendendus, contemnendus.* Π. 2, 1, 4. σώματα ἔχοντες ἀνδρῶν οὐ μεμπτὰ, *praeſtantiſſima.* Απ. 3, 5, 3. οὐδὲ ἐν τούτοις Ἀθηναῖοι μεμπτοὶ, *praeſtant in his quoque.* Vtroque in loco eſt λιτότης.

μέμφεσθαι, ¶ 1) *queri.* Π. 1, 4, 25. μὴ ἡ πόλις μέμφοιτο de me. E. 1, 4, 2. ὡς μηδὲν μέμψηται. Exponunt paſſiue, pro μεμπτὸς εἴη. c. dat. perſ. Π. 2, 2, 6. σφόδρα ἂν ἡμῖν ἐμέμφου. 4, 5, 12. p. 247. 5, 5, 11. E. 7, 4, 2. μεμφομένους τοῖς συμμάχοις ὅτι — εἶχον. Sic praecedente acc. rei, Π. 1, 4, 6. ἃ τῷ Σάκᾳ ἐμέμφετο, ὅτι etc. 7, 5, 17. p. 444. τοῖς θεοῖς οὐδὲν ἂν ἔχοιμεν μέμψασθαι. E. 3, 5, 8. p. 180. it. gen. rei, E. 3, 2, 5. ὡς ὧν πρόσθεν ἐποίουν, μέμφοιντο αὐτοῖς. c. ſolo acc. rei, E. 6, 2, 22. προεῖπε μὴ μέμφεσθαι τὴν δίκην. ¶ 2) *improbare, reprehendere.* c. acc. A. 7, 6, 28. ἄλλο μὲν οὐδὲν εἶχε μέμφεσθαι. Αγ. 2, 22. Απ. 4, 4, 14. εἰ τοὺς πολεμίους ψέγοις — τοὺς ταῖς πατρίσι προθύμως βοηθοῦντας μέμφῃ. O. 11, 23. μέμφομαί τινα πρὸς τοὺς φίλους, ἢ ἐπαινῶ; §. 24. Σ. 8, 13. τῶν τοῦ σώματος ἐπιθυμούντων πολλοὶ τοὺς τρόπους μέμφονται, καὶ μισοῦσι τὸν ἐρώμενον. Ιπ. 6, 16. c. εἰς, A. 2, 6, 17. τούτων οὐδεὶς κατεγέλα — οὔτ' ἐς φιλίαν (in amicitia colenda) αὐτοὺς ἐμέμφετο. c. acc. perſ. et dat. rei, Αθ. 3, 1. καὶ τῷδέ τινας ὁρῶ μεμφομένους Ἀθηναίους, ὅτι etc. Steph. coniicit κἂν τῷδε. Zeun. dicit, legi poſſe τόδε. c. dat. perſ. Απ. 3, 5, 20. οὐ μέμφομαι τούτοις. Cf. Dauiſ. ad Maxim. Tyr. diſſ. XXIV. p. 592. ¶ 3) *in-*

indignari, vitio vertere, E. 4, 8, 32. τῷ μὲν Δερκυλλίδᾳ οὐδὲν ἐμέμφοντο. O. 2, 15. K. 13, 3.

μέμψις, *reprehensio*. Π. 4, 5, 10. μέμψεως πῶς ἐσμεν ἄξιοι. 5, 5, 5. p. 328. ἐπαίνου ἄξιος μᾶλλον, ἢ μέμψεως.

μὲν, ¶ 1) *quidem*. a) Sequente δὲ, Π. 4, 5, 8. ὁ μὲν θεὸς — ἡμεῖς δέ. E. 4, 8, 12. οἱ μὲν διαπίπτουσι, πολλοὶ δὲ ἀπέθανον. §. 13. Απ. 1, 6, 11. etc. Sic πρῶτον μὲν — ἔπειτα δὲ, Π. 2, 1, 2. p. 86. etc. Item A. 1, 3, 21. μὲν — ὅμως δέ. 2, 1, 7. βαρέως μὲν — ὅμως δέ. b) Saepe omittitur, ſequente δέ. v. δὲ nr. 1. c) Contra ſaepe abſolute ponitur, omiſſo δὲ, E. 4, 4, 19. τό τε τῶν συμμάχων στράτευμα διῆκε, καὶ τὸ μὲν πολιτικὸν οἴκαδε ἀπήγαγεν. Stephano et Porto aliisque interpretibus μὲν expungendum videtur. O. 15, 6. ταῦτά μοι δοκῶ μὲν — ἐπιδεδραμηκέναι τῷ λόγῳ. Bach. exponit *haec quidem*. Sed Erneſt. et all. volunt δοκοῦμεν, Welſ. δοκῶμεν. Απολ. 12. λέγων, ὅτι θεοῦ μὲν φωνὴ φαίνηται σημαίνουσα. Leuncl. coniicit μοι. Sic Αγ. 8, 3. φίλον ἕξειν ἐμὲ οἴεσθω. All. perperam μὲν habent. Sed Απολ. 12. legitur etiam βρονταῖς μὲν, vbi Zeun. Gesnerum ſecutus edidit βροντάς, et ex edd. vett. reſtituit δέ. Απ. 1, 1, 18. in nonnullis editt. eſt: περὶ μὲν πλείονος ἐποιήσατο, in plerisque et optimis μὲν illud deeſt. Cf. ἄρα nr. 11. Poſt pronomina perſonalia, Π. 1, 4, 12. ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδα. 2, 2, 3. 4, 2, 19. extr. 4, 5, 8. σὺ μὲν συσκευάζου. §. 16. ἡμεῖς μὲν οὔτε ἄνδρας ἔχομεν. A. 7, 7, 10. ἀλλ' ἐγὼ μὲν, ἔφη, λέγω. Poſt πρῶτον, Απ. 3, 3, 5. Plerumque vero ſequente ἔπειτα, Π. 1, 4, 11. πρῶτον μὲν — ἔπειτα. 4, 5, 10. πρῶτον μὲν παύσεται — ἔπειτα γνώσεται. vbi Steph. fruſtra haerebat. 7, 3, 1. 7, 5, 20. Απ. 3, 11, 14. Cf. εἶτα et ἔπειτα. Poſt partem disputationis in dialogo, O. 16, 6. ἀλλὰ τοῦτο μὲν — ἱκανῶς μοι δοκῶ ἀποτεθαρρηκέναι. In explicando, Π. 1, 4, 22. ἐφείπετο, ἴσως μὲν καὶ αἰσχυνόμενος. Hic ſequitur quidem καὶ οἱ ἄλλοι δὲ, ſed non ad hoc μὲν referendum. 1, 6, 10. ὅτε μὲν μάλιστα εὐπορῇς. 7, 1, 21. πόλεις τὰς μὲν ἄνω. Αθ. 1, 11. v. ἀποφορά. Σ. 6, 5. In laudando auctore, Σ. 2, 5. ὁ μὲν Θέογνις

Θέογνις ἔφη. d) Sequente ἀλλὰ, O. 3, 6. εἰσὶ μέν τινες — ἀλλ' ἐγὼ οὐ τούτους λέγω. 20, 12. καὶ ταῦτα γιγνώσκουσι μὲν πάντες — ἀλλὰ καὶ τούτων ἐπιμελοῦνται οἱ μὲν, οἱ δὲ οὔ. e) Sequ. γε μὴν, Αγ. 6, 1. ἐν τοῖς ἀγῶσι πρῶτον μὲν ἑαυτὸν τάττων. ἔνθα γε μὴν ἠθέλησαν — μάχην συνάψαι, οὐ φόβῳ τρεψάμενος νίκης ἔτυχεν. Λ. 12, 1. 2. vbi Leuncl. μὲν dicit redundare. E. 6, 3, 6. p. 387. κατὰ γῆν μὲν — κατὰ θάλατταν γε μήν. f) Sequ. καὶ, Π. 1, 2, 3. τὰ μὲν ὤνια, καὶ οἱ ἀγοραῖοι, καὶ etc. A. 4, 1, 16. καὶ ἀπεκτείναμεν μέν τινας, καὶ ζῶντας etc. h. e. τινὰς δὲ ζ. Sed in Cod. Eton. μὲν deeſt. g) Sequ. μέντοι, Π. 1, 3, 2. Περσῶν μὲν πολὺ κάλλιστος — Μήδων μέντοι. §. 11. 3, 1, 13. 15. A. 2, 1, 13. 2, 2, 8. 2, 6, 10. Αγ. 5, 6. E. 4, 3, 12. 4, 8, 15. ſq. Απ. 2, 8, 1. 4, 4, 7. O. 2, 3. 17, 1. Σ. 2, 3. 4, 50. Cf. infra nr. 12. h) Sequ. τε, v. τε nr. 2. b. i) Bis ponitur, ſequente tantum ſemel δὲ, O. 19, 11. ὑπὸ μὲν τοῦ ὕδατος σήπεσθαι μὲν δι' ὑγρότητα, αὐαίνεσθαι δὲ διὰ etc. K. 13, 10. v. Doruill. ad Charit. p. 561. Similiter K. 2, 2. τὸν μὲν ἔχοντα — ᾧ μέν ἐστιν ἱκανὴ (οὐσία) — ᾧ δὲ μὴ ἐστιν. Sed Leuncl. τὸν μὲν in τιμὴν mutauit. k) Etiam bis ponitur, omnino non ſequente δὲ, Σ. 8, 6. τὸν μὲν σὸν ἔρωτα κρύπτω μέν. ¶ 2) *et quidem*. O. 7, 8. οὐκοῦν σοι συνεύχετο ταῦτα; καὶ μάλα, ἔφη, πολλὰ ὑποσχομένη μὲν πρὸς τοὺς θεούς. Sed Steph. reponi vult μοι. ¶ 3) fere i. q. μέντοι. Αγ. 2, 11. Ἀργεῖοι μὲν οὐκ ἐδέξαντο, ἀλλ' ἔφυγον. E. 4, 3, 10. eſt μέντοι. ¶ 4) μὲν — δὲ, a) *cum — tum, et — et*. Π. 1, 1, 4. ἑκόντων μὲν ἡγήσατο Μήδων, ἑκόντων δὲ Ὑρκανίων· κατεστρέψατο δὲ Σύρους — ἦρξε δὲ καὶ — ὡσαύτως καὶ — ἐπῆρξε δὲ καὶ etc. 1, 2, 1. εἶδος μὲν κάλλιστος, ψυχὴν δὲ φιλανθρωπότατος — ὥστε πάντα μὲν πόνον — πάντα δὲ κίνδυνον ὑπομεῖναι. 2, 2, 3. εὐθεράπευτοι μὲν — πιθανοὶ δ' οὕτως. 2, 3, 5. p. 117. 5, 3, 2. 7, 1, 5. 8, 3, 15. A. 2, 1, 6. οἱ μὲν ἄλλοι, βάρβαροι· [illegible] δὲ αὐτῶν εἷς Ἕλλην. 3, 1, 13. E. 3, 3, 7. Σ. 4, [illegible] b) Eſt connectentis, [illegible] 2, 1, 3. Κῦρος μὲν οὐ[illegible] ἔλεξε. τῷ δὲ Κυαξάρῃ [illegible] εὖ λέγειν. 4, 5, 7. καὶ

μὲν ἀμφὶ ταῦτα εἶχον· ὁ δὲ εἶπεν. ¶ c) *quamuis — tamen.* Π. 6, 4, 2. καὶ λανθάνειν μὲν ἐπειρᾶτο, ἐλείβετο δὲ αὐτῇ. Sic ſequente μέντοι, Α. 2, 3, 5. et ὅμως, Α. 1, 3, 21. ¶ 5) μὲν ἄρα pro ἄρα Π. 2, 1, 2. p. 86. Zeunius recepit e cod. Guelf. ¶ 6) μὲν γὰρ, *nam quidem, ſcilicet quidem.* Sequente δὲ, Π. 1, 2, 2. αἱ μὲν γὰρ πλεῖσται πόλεις. §. 15. λέγονται μὲν γὰρ Πέρσαι. Ιερ. 2, 15. Απ. 1, 2, 5. ¶ 7) μέν γε, *quidem certe.* Π. 2, 2, 1. p. 101. πρώην μέν γε. Sic 2, 1, 2. p. 86. Zeun. edidit τρισμυρίους μέν γε. Cf. γε nr. 1. g. ¶ 8) μὲν δὴ, ¶ a) *igitur.* In fine orationis, vel in fine narrationis et transitione ad aliam, it. in concluſione, Π. 1, 1, 5. ἡμεῖς μὲν δὴ — ἐσκεψάμεθα. 1, 2, 2. 8. 15. 1, 4, 8. 15. 2, 2, 1. p. 102. §. 2. p. 103. §. 3. 4. 5. Α. 3, 1, 7. Λ. 1, 10. Ιερ. 2, 14. Απ. 1, 8, 15. Ο. 1, 14. 16, 5. Απολ. 31. 34. Inprimis poſt vel ante ταῦτα, vt Π. 2, 3, 1. 2, 2, 9. 2, 3, 7. 2, 4, 3. 8. etc. it. poſt τοιαῦτα, Π. 1, 4, 1. 2, 1, 1. 2, 3, 1. etc. Sic Απ. 4, 3, 17. in 2 codd. Erpelt. eſt τοιαῦτα μὲν δὴ λέγων τε καὶ αὐτὸς ποιῶν. Vulgo μέντοι. In tranſitione ad ſequentia, vel initio orationis propoſitae, Π. 1, 2, 1. πατρὸς μὲν δὴ λέγεται ὁ Κῦρος γενέσθαι Καμβύσου — μητρὸς δὲ Μανδάνης. § 6. Απ. 4, 3, 2. In interrogando, Ο. 12, 11. ποίους μὲν δή; ¶ b) *ſane.* Π. 6, 1, 3. reſpondetur: ναὶ μὰ Δία — ἀδίκως μὲν δή. All. μέντοι. Ο. 13, 5. ¶ c) *porro, praeterea.* Α. 2, 4, 3. οὐ μὲν δὴ — ἱππεῖς εἰσιν ἡμῖν σύμμαχοι. ¶ d) καὶ μὲν δὴ, *enimuero, certe.* Π. 8, 4, 8. Cf. 2, 2, 1. p. 101. ¶ e) οὐ μὲν δὴ, *nequaquam, minime vero.* Suid: οὐ μὲν δὴ, ἀντὶ τοῦ — ἥκιστα δὴ, ἀλλὰ οὐ δή. Π. 5, 5, 7. Sic Σ. 4, 52. οὐ μὲν δὴ — ἀλλὰ καὶ, *nequaquam — quin potius.* ¶ f) μὲν δὴ ἄρα, v. ἄρα nr. 11. ¶ 9) μὲν δήπου, *quidem certe.* Ε. 6, 3, 6. p. 386. βασιλεὺς μὲν γὰρ δήπου ἔγραψε. Απ. 3, 3, 9. Απολ. 19. Σ. 2, 3. ¶ 10) μὲν οὖν, ¶ a) *igitur.* In concludendo, demonſtrando, narrando, Π. 4, 5, 8. ἴθι μὲν οὖν σὺ ὁ πρεσβύτατος. Α. 2, 4, 8. 3, 5, 6. Απ. 1, 1, 2. πρῶτον μὲν οὖν. §. 1?. 1, 2, 4. 4, 3, 1. τὸ μὲν οὖν λεκτικοὺς — γίγνεσθαι τοὺς συνόντας, οὐκ ἔσπευ-

ἔσπευδεν, ἀλλὰ etc. §. 2. 4, 4, 18. ἐγὼ μὲν οὖν, *itaque ego quidem.* Sic 1, 2, 55. pro ταῦτα οὖν all. habent ταῦτα μὲν οὖν. Sequente γε μέντοι, Σ. 8, 9. εἰ μὲν οὖν μία ἐςὶν — οὐκ οἶδα — ὅτι γε μέντοι ἑκατέρᾳ βωμοί εἰσι — οἶδα. Ιπ. prooem. ¶ b) *quidem.* Απ. 2, 7, 2. χαλεπὸν μὲν οὖν — ἀδύνατον δέ. 3, 4, 10. 4. 2, 40. Απολ. 32. ¶ c) *certe quidem.* Π. 8. 3, 15. ποίων πλουσίων; τῶν μὲν οὖν σαφῶς ἀποχειροβιώτων. Ε. 6, 3, 6. p. 387. τί μὴν ἥκομεν; ὅτι μὲν οὖν οὐκ ἀποροῦντες, γνοίητε ἄν. Morus vertit *atqui.* ¶ d) *quin.* Π. 8, 4, 5. οὐκ ἀχθεσθήσῃ μοι; ἡσθήσομαι μὲν οὖν, ἔφη. §. 11. Ιερ. 10, 2. Απ. 2, 7, 5. 3, 8, 4. 4, 6, 10. Ο. 7, 37. 16, 13. Saepe additur πάνυ. v. ibi nr. 4. ¶ 11) μέν τε, *sane.* Ο. 1, 6. ἢ καὶ φήσομεν; — γελοῖον μέν τ' ἂν εἴη. Cf. τε nr. 2. a. ¶ 12) μέντοι, ¶ a) *vero.* Π. 1, 4, 9. ἐνταῦθα μέντοι. Α. 2, 3, 12. Λ. 1, 1. 9, 3. 14, 7. Ο. 15, 1. 8. Post μὲν, Π 7, 5, 26. p. 454. sq. τοῖς μὲν θεοῖς μεγίςη χάρις — τὸ μέντοι ἐκ τοῦδε οὕτως ἐγὼ γιγνώσκω. Απ. 2, 3, 5. Post μὲν δὴ, Π. 2, 2, 1. extr. v. infra lit. h. Post μὲν οὖν, Α. 2, 2, 4. etc. Cf. nr. 1. g. c. ἀλλ'. v. ἀλλὰ nr. 16. c ὅμως. Π. 2, 3, 10. ἐμοὶ μέντοι ὅμως πείθονται ὑςέρῳ ἰόντι. Α. 2, 4, 12. ¶ b) *contra.* Π. 5, 5, 5. p. 328. ἣν Φανῶ κακὸν πεποιηκὼς, ὁμολογῶ ἀδικεῖν· ἣν μέντοι μηδὲ etc. 7, 1, 22. ¶ c) *at.* Π 5, 3, 5. οὐκ ἔλεγες μέντοι, ὅτι οἴει γενέσθαι; Απολ. 3. Sic in obiiciendo: *immo.* Α. 4, 6, 12. ἀλλὰ μέντοι ἀκούω. ¶ d) *tamen.* Suid: μέντοι· ὅμως. Π. 2, 1, 5. ἀπεῖναι μέντοι οὐδὲ τὰ ἡμέτερα χρή. 2, 2, 2. p. 104. 3, 1, 15. 4, 5, 12. p. 24·. 5, 1, 6. 7, 5, 14. p. 338. Ε. 4, 8. 16. 6, 3, 6. p. 385. Sic post μὲν, Π. 1, 4, 10. δέχομαι μὲν ἡδέως, οὐ μέντοι δώσομαί γε. 2, 4, 9. Α. 2, 3, 5. Απ. 3, 9, 8. it. c καὶ, Π. 3, 1, 15. καὶ μέντοι οὐδέν τι μέγα λυπουμένους. ¶ e) *sed, autem.* In continuata oratione, Π. 1, 4, 14. Κῦρος — διηγεῖ[illegible] ὁ μέντοι Ἀςυ[illegible]η: etc. 2, 1, 2. p. 87. Α. 5, 7, 12. c. καὶ, Π. 1, 4, 9. κα[illegible] ὁ Κυαξάρης μέντοι τελευτ[illegible] εἶπε, *et quidem,* [illegible] *vero.* §. 20. 2, 2, 15. 117. καὶ μηδὲ μέντοι [illegible]πῆτε. Α. 1, 9, 16. καὶ nr. 28. ¶ f) *igitu[r]* 4, 8, 5. οἱ μέντοι [illegible]

ἀκούσαντες — ὁ δὲ Δερκυλλίδας. Ἱερ. 1, 25. O. 4, 17. cum Socrates Cyrum laudasset, respondet Critobulus: Κῦρος μέντοι καὶ ἐπηγγέλλετο. Margg. et cod. Lips. μὲν τοίνυν. Σ. 4, 61. Cf. nr. 8. a. b. ¶ g) sane, profecto. Π. 1, 4, 19. ἢ οὗτοι πολέμιοί εἰσιν; — πολέμιοι μέντοι, ἔφη. 1, 6, 6. 2, 4, 8. p. 130. 3, 1, 9. 3, 3, 9. p. 180. 5, 3, 5. εὖ μέντοι, ἔφη, ποιεῖς λέγων. 5, 4, 17. A. 7, 6, 14. Απ. 2, 6, 2. 2, 10, 4. 3, 1, 2. 4, 2, 12. 14. O. 7, 35. Σ. 1, 12. Cf. μά. ¶ h) adeo. Π. 2, 2, 1. extr. ὁ μὲν δὴ λοχαγὸς — τῷ γέλωτι ηὐφραίνετο. ἐγὼ μέντοι προσεποιούμην βήττειν. c. καὶ, Π. 5, 4, 9. καὶ ἀντιούμενος μέντοι αὐτὸς ἰσχυρῶς δῆλος ἦν. A. 1, 9, 4. 4, 6, 12. ἐγὼ ὑμᾶς ἀκούω δεινοὺς εἶναι κλέπτειν τὰ δημόσια — καὶ τοὺς κρατίστους μέντοι μάλιστα. O. 4, 2. Απολ. 30. καὶ προβήσεσθαι μέντοι; atque adeo, quin etiam. ¶ i) etiam, item, porro. Λ. 13, 10. E. 4, 8, 10. ¶ k) certe, saltem. Π. 1, 6, 12. p. 64. οὐδὲν μέντοι οἱ στρατιῶται δέονται. 2, 2, 1. p. 101. A. 1, 4, 7. vbi etiam verti potest quidem, nimirum. Λ. 1, 2. ¶ l) μέντοι — μέντοι, i. q. μὲν — δὲ. Π. 5, 5, 5. p. 327. τὸ μέντοι σε θυμοῦσθαι — οὐ θαυμαστὸν — εἰ μέντοι γε δικαίως etc. A. 2, 3, 12. E. 4, 8, 31. καὶ Θρασύβουλος μέντοι — οἱ μέντοι Ἀθηναῖοι. Απ. 2, 1, 12. εἰ μέντοι — φέρειν — εἰ μέντοι ἀξιώσῃς. Hindenb. pro altero μέντοι malit δέ τοι. Sic μέντοι — δὲ, Π. 2, 4, 2. ταχὺ μέντοι παρήγγελλον, ταχὺ δὲ τὰ παραγγελλόμενα ἐποίουν. 3, 3, 9. p. 180. A. 2, 3, 12. ¶ m) μέντοι γε, sed. A. 1, 9, 9. vbi Leuncl. exponit quidem certe. Vnde A. 2, 4, 8. οὐ μέν τοι γε, neque tamen. Cf. lit. d. ex Π. 1, 4, 10. ¶ 13) μὲν τοίνυν, i. q. μὲν οὖν. Legitur saepe, v. c. Απ. 1, 2, 29. 2, 7, 10. 3, 1, 9. etc. Cf. nr. 12. f. ¶ 14) μὲν legitur pro μετ'. v. μετὰ c. gen. nr. 3. it. μὲν τοι pro μέντοι. v. μέχρι nr. 1. it. μὲν pro μήν. v. ibi nr. 10. it. pro μή. v. μὴ nr. 21. it. μέντοι pro δέ τοι. v. δὲ nr. 8.

Μένανδρος, Menander, Atheniensium dux. E. 1, 2, 11. 2, 1, 16.

Μένασκος, Menascus, Lacedaemonius. E. 4, 2, 5. ab Agesilao constitutus, vt praemia ciuitatibus daret.

μένειν, ¶ 1) *manere, non abire.* Π. 6, 1, 1. προσῆγον Καδουσίους δεομένους αὐτοῦ μένειν, *ne rediret domum ad ſuos.* A. 1, 3, 11. εἴτε μένομεν (vim futuri h. l. praeſens habere oſtendit Hutch.), εἴτε δοκεῖ ἀπιέναι — ὅπως ἀσφαλέστατα μένωμεν. 2, 1, 16. ἢν μένωμεν — μένουσι — ἀπιοῦσιν. 2, 5, 5. μένειν τε αὐτὸν ἐκέλευσε, καὶ σύνδειπνον ἐποιήσατο. Videtur h. l. eſſe *pernoctare.* De iis, qui non venatum domo exeunt, Π. 1, 4, 14. qui non cum rege venatum exeunt, Π. 1, 2, 12. αἱ μένουσαι φυλαί. 8, 1, 13. ἐπὶ θήραν ἐξῄει, ὁπότε μὴ μένειν οἴκοι ἀνάγκη. All. omittunt οἴκοι, vt et Hutch. c. αὐτοῦ, A. 2, 1, 15. μενοῦσι ὑμῖν αὐτοῦ. v. αὐτοῦ. ¶ 2) *ſedem figere.* Π. 5, 1, 11. ὅπου δ' ἂν μένῃ rex apum. ¶ 3) *non aufugere.* De militibus voluntarie apud ducem manentibus, Π. 5, 1, 9. ἐθέλοντας μένειν μεθ' ἑαυτοῦ. §. 10. ἢν μένητε παρ' ἐμοί. §. 11. De militibus in acie ſtantibus, Π. 2, 1, 2. p. 90. φεύγειν ἢ τὸ μένειν αἱρετώτερον. τάττομεν ἡμᾶς — ἐπὶ τοὺς μένοντας. 3, 3, 20. μένοντες μάχεσθε — οἱ φεύγοντες ἀποθνήσκουσι μᾶλλον τῶν μενόντων. §. 28. 6, 4, 4. p. 392. E. 3, 2, 13. οἱ μέν τινες καταλιπόντες τὰ ὅπλα, ἀπεδίδρασκον· ὅσοι δὲ καὶ ἔμενον, δῆλοι ἦσαν οὐ μενοῦντες. Sic Π. 4, 4, 2. ὅπως αὐτοὶ μενοῦσιν in regione ab hoſte capta — μᾶλλον τούτους ζῶντας ἰδόντες μενοῦσι καὶ οἱ ἄλλοι. De ſeruo, Aπ. 1, 6, 2. οὕτως, ὡς οὐδ' ἂν εἷς δοῦλος — διαιτώμενος μείνειε. Valckenar. malit ὑπομείνειε, et Fr. Portus reddit *perferat.* O. 5, 16. δοῦλοι ἐλπίδων — δέονται, ὅπως μένειν θέλωσι. De lepore, K. 8, 6. μενεῖ γάρ. 9, 5. ¶ 4) *non perſequi.* A. 3, 3, 9. ἠναγκάσθην διώκειν, ἐπεὶ ἑώρων ἡμᾶς ἐν τῷ μένειν κακῶς πάσχοντας. ¶ 5) *non in proelium aut expeditionem exire.* A. 2, 1, 15. πότερα μενεῖτε. Cf. ſupra nr. 1. extr. 4, 4, 12. E. 4, 2, 3. ¶ 6) *non moueri, eodem ſitu manere.* Aπ. 3, 10, 15. τοῦ σώματος μὴ μένοντος, ἀλλὰ τοτὲ μὲν κυρτουμένου, τοτὲ δὲ ὀρθουμένου. ¶ 7) *durare, non viola*[illegible] A. 2, 3, 13. μέχρι δ' ἐγὼ ἥκω, αἱ σπονδαὶ με[illegible]των, qui eſt imperati[illegible] Atticus pro μενέτω[illegible] ¶ 8) *exſpectare, ma*[illegible]

re dum veniat. c. acc. v. Phauorin. A. 4, 4, 12. ἢ πελτασταὶ — οὐκ ἔμειναν τοὺς ὁπλίτας, ἀλλ' — ἔφυγον. ¶ 9) *fustinere impetum.* c. acc. Π. 7, 4, 7. οὐδὲ — μένειν πάνυ ὀλίγους ὁμόσε ἰόντας. ¶ 10) Confunditur cum *μέλλειν.* v. *μέλλειν* nr. 10. Alia varietas eſt in v. *μηνιᾶν*. Permutatur etiam c. *ὑπομένειν.* v. ibi nr. 2.

Μενεκλῆς, *Menecles.* E. 1, 7, 11. intercedit in praetorum cauſa.

Μενεκράτης, *Menecrates.* E. 1, 1, 20. praetor Athenienſium.

Μενεσθεύς, *Menestheus.* K. 1, 2. diſcipulus Chironis. §. 12. laudatur. Fuit enim egregius venator, et omnium Graecorum, praeter Neſtorem, belli peritiſſimus. Reſpicit Xenophon ad Homer. Il. β, 552. ſqq.

μενετέον, *manendum.* E. 3, 2, 8. de imperatore, cui prorogatum erat imperium: ἐπειδὴ ἔγνω μενετέον ὄν, *ſibi manendum eſſe ad exercitum.*

μένος (poet. Port.), *animi impetus* ſ. *ardor.* Π. 8, 3, 27. ὑπὸ προθυμίας καὶ μένους καὶ τοῦ σπεύδειν συμμίξαι. Cf. Abreſch. animaduu. ad Aeſchyl. 3, p. 95. Π. 5, 2, 15. p. 286. προσάγοντα πρὸς πολεμίους μένος ἐμβαλεῖν, *animos addere.* E. 7, 1, 21. μένος καὶ θάρσος τοῖς στρατιώταις ἐμπεσεῖν. O. 21, 10. Tribuitur etiam canibus, K. 6, 14. αἱ δὲ ὑπὸ χαρᾶς καὶ μένους προΐασιν, *prae animi ardore.* it. apro, K. 10, 16.

Μένων, *Menon.* ¶ 1) Theſſalus, proditor, de quo cf. Doruill. ad Charit. p. 90. A. 1, 2, 6. venit cum copiis ſuis ad Cyrum. §. 20. mittitur a Cyro in Ciliciam. Cf. §. 15. 21. 25. A. 1, 4, 13. 14. orationem aſtutam habet, qua milites flectit, vt eant contra regem. 1, 5, 11 — 15. inter Menonis et Clearchi milites discordia oritur. 1, 7, 1. Menon praeeſt ſiniſtro cornu, vt Clearchus dextro. (Cf. 1, 8, 3.) 2, 1, 5. mittitur cum aliis ad Ariaeum, vt ei regnum polliceretur. 2, 2, 1. manet apud Ariaeum, hoſpitem ſuum. (Cf. 2, 4, 8. ſq.) 2, 5, 5. Clearcho ſuspectus. §. 7. mittitur tamen cum aliis ad Tiſſaphernem. §. 11 — 3. Tiſſaphernes, proditionem ei ignoſcens, eum in honore habet. 2. 6, 11. ſqq. eius ingenium et mores

mores enarrantur, sed non cum laude. Plato contra ei dialogum inscripsit. v. Hutch. et Doruill. Memoratur etiam A. 3, 1, 32. ¶ 2) Thespiensis. E. 5, 4, 55. ¶ 3) Atheniensis. Απ. 2, 7, 6. χαλκιδοποιός.

μερίζειν, *diuidere*. A. 5, 1, 6. κατὰ μέρος μερισθέντες φυλάττωμεν.

μεριμνᾶν, ¶ 1) *solicitum esse*. Π. 8, 7, 3. p. 541. πολλὰ μεριμνᾶν, *multis curis et occupationibus*. ¶ 2) *contemplari*, *meditari*. Moeris: μεριμνῶν, Ἀττικῶς (viri docti coniiciunt ἀντὶ τοῦ) φροντίζων, Ξενοφῶν. Respexit fortassis ad O. 20, 25. οὔτε ἔμαθε παρ' ἄλλου τοῦτο, οὔτε μεριμνῶν εὗρεν, scil. philosophorum more. De his enim legitur Απ. 1, 1, 44. τῶν περὶ τῆς τῶν πάντων φύσεως μεριμνώντων, 4, 7, 6. τὸν ταῦτα μεριμνῶντα, οὐδὲν ἧττον ἢ Ἀναξαγόρας. Sic de futuro imperatore, Απ. 3, 5, 23. πολλὰ μεριμνᾶν, ὅπως μὴ λάθῃς σεαυτὸν ἀγνοῶν τι.

μέρος, ¶ 1) *pars*. Π. 1, 2, 6. τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἡμέρας. In plerisque recte deest μέρος. 1, 5, 1. ἐπιδιδόντα — τοῦ ἑαυτοῦ μέρους. 7, 5, 5. διαμετρησαμένους | τὸ μέρος ἕκαστον ὑμῶν (all. ἑκάστου ἡμῶν), *partem spatii effodiendi*. 1, 6, 12. p. 65. μικρόν τι μέρος τῆς στρατηγίας τὰ τακτικά. 7, 5, 17. p. 445. 2, 3, 8. ἀγαθοῦ τινός μοι μετέσται μέρος, ὅσον ἂν δίκαιον ᾖ — μεθέξω πλέον μέρος, ἢ ἐγὼ βούλομαι. 7, 5, 18. πλεῖστον σου μέρος μεθέξομεν. c. numeralibus ordinalibus, Π. 2, 1, 2. p. 88. ἡμῖν εἶναι μεῖον ἢ τρίτον μέρος τοῦ τῶν πολεμίων ἱππικοῦ. 6, 3, 1. et saepe de parte copiarum, Π. 3, 3, 18. p. 188. ὑμεῖς πλησιάζετε αὐτοῖς, ἕκαστος τῷ ἑαυτοῦ μέρει. 8, 5, 8. τιθέναι τὸ μέρος ἕκαστον, A. 1, 6, 2. Πο. 4, 48. ἐπισιτίζεσθαι μέρει κίνδυνος. E. 4, 6, 3. c. articulo: *debita*, *decens*, *aequa pars*, Π. 4, 5, 17. νείματε πάντων τὸ μέρος τῷ ἀγγέλῳ. 8, 3, 2. 8, 4, 13. A. 5, 3, 5. Απ. 3, 14, 1. Sed A. 6, 6, 15. τὸ μέρος est μέρος τι. ¶ 2) μέρος μὲν — μέρος δὲ, *partim* — *partim*. Ιπ. 1, 12. μέρος μέν τι καὶ αἰσχύνει, μέρος δέ τι καὶ ἀσθενέστερο[illegible] τὸν ἵππον παρέχεται. ¶ 3) *specimen*. Sic vert[illegible] Hutch. A. 1, 5, 8. [illegible] δὴ μέρος τι τῆς εὐταξίας θεάσασθαι. ¶ 4) *offi[illegible]um*, *partes*. Π. 3, 3[illegible]

[redacted]

αἱ ἕκαστος τὸ μέρος ἀξιόμαχον ποιήσειε. Hic tamen possit aeque recte de parte copiarum intelligi Σ. 4, 29. σὸν μέρος λέγειν. Hinc A. 7, 6, 25. καὶ ἐν τῷ μέρει, καὶ παρὰ τὸ μέρος. Hutch. *cum partibus suis, tum aliorum functus* Zeun. rectius: *cum officio suo functus, tum praeter officii necessitatem.* ¶ 5) ἐν μέρει, (v. Perizon. ad Aelian. V. H. 8, 3.) ¶ a) *vicissim, per vices.* Π. 6, 1, 8. ἐγὼ δὲ ἐν τῷ μέρει πάλιν ἐκείνῳ δώσω δίκην. E. 7, 1, 3. Ιπρ. 3, 9. ¶ b) *deinceps, ordine, singuli, paulatim, non simul.* Π. 2, 3, 7. ἐν μέρει οἱ ἕτεροι πάλιν λαβόντες τοὺς νάρθηκας, *post illos.* Sed etiam h. l. verti potest *vicissim.* A. 3, 4, 14. E. 2, 1, 4. προσιὼν ἐν μέρει πρὸς ἑκάστην ναῦν, *vnam post alteram.* ¶ c) ἐν μέρει εἶναι, *instar esse, vicem explere.* Π. 6, 1, 16. τοῦτο ἐν ἀνδραπόδων μέρει εἶναι. ¶ 6) κατὰ μέρος, ¶ a) *per vices, alterni.* E. 6, 2, 17. κατὰ μέρος τοὺς ναύτας ἀνέπαυεν. 7, 1, 1. Ιπρ. 4, 2. Cf. μερίζειν. ¶ b) *paulatim, singula ordine.* Πο. 4, 36. κατὰ μέρος πράττεσθαι. Oppon. ἅμα πάντα πράττεσθαι. ¶ c) *loco.* A. 6, 4, 16. Νέων ἦν στρατηγὸς κατὰ τοῦ Χειρισόφου μέρος. ¶ 7) Saepissime per ellipsin omittitur μέρος. vid. v. c. μεσημβρία, μέσος, μετεῖναι, etc.

Μεσάδης, v. Μαισάδης.

μεσεγγύημα, inquit Pollux 8, 28. εἴρηκε Ξενοφῶν. Sed locum non inuenimus.

μεσεύειν, *medium se gerere, neutris fauere.* E. 7, 1, 31. οὐκέτι ἐμέσευον, ἀλλὰ προθύμως συνεμάχουν τοῖς Λακεδαιμονίοις.

μεσημβρία, *meridies.* a) De tempore, E. 5, 3, 1. ἅμα μεσημβρίᾳ. 5, 4, 40. ἐῴκεσαν ὑποπεπτωκόσιν που ἐν μεσημβρίᾳ prae aestu s. labore. 6, 4, 8. K. 4, 11. μέχρι μεσημβρίας — ἔξω μεσημβρίας. 6, 26. θερινὴ μεσημβρία. b) De *regione meridiana* s. *australi.* Π. 1, 1, 5. πορεύεσθαι πρὸς μεσημβρίαν. 8, 6, 10. 8, 8, 1. A. 1, 7, 6. 3, 5, 9. τὰ πρὸς μεσημβρίαν, scil. μέρη s. χωρία. Πο. 4, 43. Aπ. 3, 8, 9. O. 9, 4.

μεσογαίᾳ et **μεσόγεια**, *mediterranea regio.* A. 6, 2, 5. διὰ μεσογαίας ἐπορεύοντο. 6, 3, 7. 6, 4, 3. E. 7, 1, 2. p. 438. E. 4, 7, 1. διὰ τὸ ἐν μεσογείᾳ σφίσι τὰς πόλεις

λεις εἶναι. Schneider. in indice etiam h. l. mauult μεσογαίᾳ. Sed dicitur vtrumque. v. Duker. ad Thucyd. p. 76.

μεσόλευκος, *albo distinctus.* Π. 8, 3, 7. Cyrus habet χιτῶνα πορφυροῦν μεσόλευκον, ἄλλῳ δ' οὐκ ἔξεστι μεσόλευκον ἔχειν. Casaub. ad Athenae. 5, 14. p. 374. extr. hanc vestem dicit regum et primorum quoque sacerdotum fuisse. Curtius 3, 3, 17. de cultu regis Darii: „purpureae tunicae medium album intextum erat.“ v. quos laudat Reimarus ad Dion. Cass. 78, 2. Poll. 7, 61. et Hesych. in v. σάραπις.

μέσος, ¶ 1) *medius.* a) A. 1, 2, 7. διὰ μέσου τοῦ παραδείσου. §. 17. πρὸ τῆς φάλαγγος μέσης. §. 23. διὰ μέσης τῆς πόλεως. 2, 1, 9. 4, 8, 6. ἐν μέσοις ἀναμεμιγμένοι τοῖς Ἕλλησιν. 7, 1, 9. Αγ 9, 4. ἐν μέσαις ταῖς εὐφροσύναις. Potest h. l. verti *in summis* vel *in perpetuis.* E. 5, 4, 33. 7, 5, 5. Aπ. 2, 1, 11. μέση τούτων (*inter haec*) ὁδός. K. 9, 8. b) Τὸ μέσον c. gen. A. 1, 4, 4. τὸ μέσον τῶν τειχῶν ἦσαν στάδιοι τρεῖς, *spatium inter castella interiectum.* Πο. 1, 6. τῆς οἰκουμένης ἀμφὶ τὰ μέσα. E. 7, 2, 7. c) Τὸ μέσον de *media exercitus parte*, opp. κέρασι, Π. 4, 2, 13. αὐτὸς τὸ μέσον ἔχων — ἐπορεύετο. A. 1, 2, 15. τὸ δεξιὸν — τὸ εὐώνυμον — τὸ μέσον. 1, 8, 8. §. 9. τὸ μέσον στῖφος — μέσον τὸ ἑαυτοῦ ἔχων. §. 16. §. 17. μέσον ἔχων τῆς ἑαυτοῦ στρατιᾶς. 3, 4, 12. ἀνάγκη — κενὸν γίγνεσθαι τὸ μέσον τῶν κεράτων. §. 14. 4, 8, 14. Ἱππ. 2, 8. ὅταν τό τε ἡγούμενον, τό τε μέσον ἐῤῥωμένον ᾖ, καὶ τὸ ἐπελαυνόμενον ἱκανόν. All. τοῦτο δὲ μέσως ἐῤῥωμ. Zeun. cum aliis: καὶ τὸ μέσον. Camerar. vertit: *prior pars mediocriter valida.* quod non placet. it. sine articulo, A. 1, 8, 15. ᾔδει αὐτὸν ὅτι μέσον ἔχοι τοῦ Περσικοῦ στρατεύματος. d) De tempore, A. 7, 6, 17. μέσος χειμὼν ἦν. Αγ. 2, 30. E. 6, 5, 20. O. 17, 4. μέσος σπόρος inter πρώϊμον et ὀψιμώτατον. v. ὀψ. Sic μέσον ἡμέρας, quod probat Thom. Mag. sed μέση ἡμέρα dicit κοινὸν esse. Sic Phrynichus quoque p. 210. Π. 4, 4, 1. ἡλίκα δ' ἦν ἔξω μέσου ἡμέρας. Margg. ἔξω μέσ[illegible] ἡμέρα. All. aliter. v. Ze[illegible] A. 1, 8, 5. ἤδη ἦν μέ[illegible] ἡμέρας. 4, 4, 1. 7, 3, [illegible] E. 1, 6, 14. Sed O. [illegible]

13. eſt ἐν μέσῳ τῷ θέρει καὶ ἐν μέσῃ τῇ ἡμέρᾳ, contra Thomae et Phrynichi praecepta. v. Abreſch. ad Act. 26, 13. it. Π. 5, 3, 19. ἐν μέσῳ νυκτῶν. v. Witter ad Thom. Mag. in v. μεσονύκτιον, et infra νύξ. ¶ 2) διὰ μέσου, ¶ a) *per*. A. 1, 4, 4. διὰ μέσου τούτων (πυλῶν) ῥεῖ ποταμός. Sed 1, 2, 23. διὰ μέσης τῆς πόλεως ῥεῖ ποταμὸς, vbi cod. Pariſ. μέσου. ¶ b) *in medio*. Π. 6, 3, 2. διὰ μέσου ποιούμενοι τὰ σκευοφόρα ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐπορεύοντο, *habentes* ſ. *collocantes in medio*. Cf. ἐπίπροσθεν. ¶ c) *neutrius factionis*. E. 5, 4, 25. τοὺς διὰ μέσου, *qui reo non fauebant, nec eum oderant*. Intell. ὄντας. ¶ 3) εἰς τὸ μέσον, ¶ a) *in medium*. Π. 3, 1, 4. ὁ Κῦρος λαβὼν εἰς τὸ μέσον κἀκεῖνον, καὶ τὰ ἄλλα πάντα περιεστρατοπεδεύσατο. A. 1, 5, 14. εἰς τὸ μέσον ἀμφοτέρων ἄγων, ἔθετο τὰ ὅπλα. §. 15. ἐλαύνων εἰς τὸ μέσον λέγει. 3, 2, 1. εἰς τὸ μέσον ἧκον, *in media caſtra*. c. gen. A. 3, 1, 31. εἰς τὸ μέσον τοῦ στρατοπέδου. ¶ b) *in medium, publice* Π. 2, 1, 6. ὁ Κῦρος καταθεὶς τὰ ὅπλα (quae plebeiis dare volebat) εἰς τὸ μέσον, *vt ab omnibus conſpicerentur*. Sic fere Σ. 3, 3. ἐὰν καὶ ὑμεῖς εἰς μέσον φέρητε, ὅ τι ἕκαστος ἐπίστασθε. Victorius V. L. 34, 15. dictum eſt, inquit, de rebus quae corpore carent, nec manu capi poſſunt, ſed animo tantum et oratione in locum portantur, in quo communia ſunt, vt a cunctis intelligantur. Sic latinum *proferre in medium*. ¶ c) *in commune*. O. 7, 26. τὴν ἐπιμέλειαν εἰς τὸ μέσον ἀμφοτέροις κατέθηκεν, *aequalem*. Plane ſic eſt §. 27. ſed §. 13. eſt κοινόν. Sic ap. Virgil. Ge. 1, 127. *in medium quaerebant*. ¶ d) *inter*, c. gen. A. 5, 2, 18. εἰς τὸ μέσον ἑαυτῶν καὶ τῶν πολεμίων. Ιππ. 4, 15. ¶ e) *in medio*. Π. 4, 1, 1. στὰς εἰς τὸ μέσον, συνεκάλεσε τοὺς ἑαυτοῦ στρατιώτας καὶ ἔλεξε. 7, 4, 3. καθεζόμενος εἰς τὸ μέσον σὺν τῇ στρατιᾷ συνεκάλεσε ἑκατέρων τοὺς ἐπικαιρίους. Videtur intelligi locus in finibus poſitus, quo facile vtrique venirent. Similiter Π. 3, 3, 5. ἔλεξεν ὧδέ πως εἰς τὸ μέσον ταξιαρχῶν καὶ λοχαγῶν, *apud taxiarchos*. 8, 5, 12. p. 528. εἰς τὸ μέσον λέγειν, *vt omnes audiatis*. ¶ 4) ἐκ τοῦ

τοῦ μέσου, *e medio.* De rebus quae impedimento esse possunt. v. nr. 5. e. Ιπρ. 3, 10. ἐμπλήσαντες ἵππων τὸν ἱππόδρομον ἐ ἐλάττειαν τοὺς ἐκ τοῦ μέσου ἀ θρώπους, *impedientes, in p-dimento futuros.* Sic A. 1, 5, 14. ἐκ τοῦ μέσου ἐξίστασθαι, *non impedimento esse.* ¶ 5) ἐν μέσῳ, ¶ a) *in medio.* Π. 2, 2, 1. p. 101. ἡμῶν τῶν ἐν μέσῳ. Paulo ante erat: τῶν κατὰ μέσον τὸν κύκλον κατακειμένων, *in media corona discumbentium.* 7, 5, 3. ἐν μέσῳ τοὺς κακίστους τετάχθαι, *in media acie.* Oppon. τοὺς πρώτους et τοὺς τελευταίους. Sic Απ. 3, 1, 8. A. 3, 3, 5 E. 7, 2, 10. Ἀργεῖοι καὶ οἱ Ἀρκάδες — τοῖς Φλιασίοις ὠργίζοντο, ἅμα δ' ἐν μέσῳ εἶχον, *habebant eos in medio sitos.* c. gen. Π. 8, 5, 5. ἐν μέσῳ τοῦ στρατοπέδου. 8, 6, 11. ¶ b) *in publico, in communi.* Π. 7, 5, 17. παρεῖχον ἐν τῷ μέσῳ ἐμαυτὸν, inquit Cyrus, qui omnibus sui adeundi copiam faciebat. §. 9. est ἐν τῷ φανερῷ σαυτὸν παρεῖχες. A. 3, 1, 14. ἐν μέσῳ κεῖται ταῦτα τὰ ἀγαθὰ ἆθλα. *fortibus omnibus ad praemia patet aditus.* O ε, 7. ἡ γῆ ἐν τῷ μέσῳ τοὺς καρποὺς τρέφουσα τῷ κρατοῦντι. 6, 10. pro eo est ἔξω τῶν ‑ ρυμάτων. Nam ἐν μέσῳ εἶναι dicuntur, quae omnibus, etiam rapinis, sunt exposita. v. Bergler. ad Alciphr. p. 235. ¶ c) *facile, procliue.* Π. 4, 5, 15. τὸ καταβῆναι ex equis ἐν μέσῳ, scil. ἐστι. ¶ d) *inter.* A. 2, 4, 11. ἐκ τῆς ἐν μέσῳ χώρας, *interiacente.* 6, 4, 1. Ay. 2, 10. E. 4, 3, 10. τριῶν ἔτι πλέθρων ἐν μέσῳ ὄντων, *cum interessent, interiecta essent.* Ιπρ. 8, 23. c. gen. A. 1, 7, 6. τὰ ἐν μέσῳ τούτων. 2, 2, 2. ἐν μέσῳ ἡμῶν καὶ βασιλέως ὁ ποταμός. 2, 4, 9. 11. 3, 1, 2. ποταμοὶ διεῖργον ἀδιάβατοι ἐν μέσῳ τῆς οἴκαδε ὁδοῦ. *interiacentes inter viam* etc. Possit tamen dici, h. l. genitiuum pendere a verbo διεῖργον. 4, 3, 12. 5, 2, 19. Λ. 13, 6. Ιπρ. 2, 4. ¶ e) *impediens.* v. D'Orvill. ad Charit. p. 601. Π. 5, 2, 12. τί δ' ἐν μέσῳ ἐστὶ τοῦ συμμίξαι, quo minus coniungantur. Αθ 2, 2. ἡ θάλαττα ἐν μέσῳ, quo minus insulares iungi possint. ¶ 6) κατὰ μέσον, *in medio.* Π. 7, 5, 2. στὰς κατὰ μέσον τῆς αὑτοῦ στρατιᾶς — παρήγγειλεν, vt facile παραγγέλσεις per totum exercitum

tium iret. A. 1, 7, 15. κατὰ μέσον τὸν σταθμὸν τάφρος. 5, 4, 6. 6, 2, 11. Sic de acie et exercitu, Π. 7, 5, 2. ἕως τὸ ἄκρον γένοιτο κατὰ τὸ μέσον. A. 4, 8, 13. E. 2, 4, 9. ¶ 7) *mediocris.* Π. 2, 4, 17. p. 138. τῷ μέσῳ τῆς σπουδῆς ἥττου, *mediocri festinatione.* Sic fere K. 6, 25. σκηνὰ τὴν Φιλανθρώπου — τὴν αὐθάδη — τὴν μέσην, *mediam inter vtramque.*

μεσοτομεῖν, *medium f. in medio secare.* O. 18, 2. μεσοτομῶν, *ita metens, vt medios culmos incidas, parte culmi media in agro relicta.*

μεσοῦν, *medium esse.* A. 6, 5, 5. μεσούσης τῆς ἡμέρας. Probat hanc formulam Thomas Mag. p. 609. Cf. Poll. 1, 68. E. 2, 2, 14. ὁ ἐνιαυτὸς — ἐν ᾧ μεσοῦντι etc. v. Wetsten. ad Ioh. 7, 14. et Poll. 1, 59.

Μέσπιλα, *Mespila.* Steph. Byz: Μέσπιλα, πόλις Μήδων. Ξενοφῶν τρίτῳ ἀναβάσεως. A. 3, 4, 6. Μέσπιλα· Μῆδοι αὐτήν ποτε ᾤκουν.

Μεσσήνη, *Messene,* vrbs Peloponnesi. Ay. 2, 29. rex Persarum Lacedaemoniis ἐπέταττε Μεσσήνην ἀφιέναι. v. Hutch. ad h. l. E. 7, 1, 17. οὐ συνεχώρουν οἱ Θηβαῖοι Μεσσήνην ὑπὸ Λακεδαιμονίοις εἶναι. §. 25. ἐρωτώμενος ὑπὸ βασιλέως ὁ Πελοπίδας, τί βούλοιτο ἑαυτῷ γραφῆναι, εἶπεν, ὅτι Μεσσήνην αὐτόνομον εἶναι ἀπὸ Λακεδαιμονίων. Cf. 7, 4, 9. E. 5, 2, 3. Ἀγησίλαος — λέγων ὅτι τῷ πατρὶ αὐτοῦ πολλὰ ὑπηρετήκει ἡ τῶν Μαντινέων πόλις ἐν τοῖς πρὸς Μεσσήνην πολέμοις.

Μεσσήνιοι, *Messenii.* Aϑ. 3, 11. ὅτε Ἀθηναῖοι εἵλοντο Λακεδαιμονίους ἀντὶ Μεσσηνίων — Λακεδαιμόνιοι καταστρεψάμενοι Μεσσηνίους ἐπολέμουν Ἀθηναίοις. Videtur loqui de causa belli Peloponnesiaci. E. 6, 5, 33. Ἀθηναίους, ὅτε αὐτοὶ ἐπολιορκοῦντο ὑπὸ τῶν Μεσσηνίων. 7, 1, 19. ἀπετέμνοντο αὐτὸν (Cissidam Siculum, qui Lacedaemoniis auxilio venerat) οἱ Μεσσήνιοι ἐπὶ στενὸν τῆς ὁδοῦ. Memorantur etiam Μεσσήνιοι in bello contra Lacedaemonios E. 7, 4, 27. 7, 5, 5.

μεστός, ¶ 1) *plenus, refertus.* c. gen. Π. 6, 2, 6. μεστὰ ἦν πάντα ἀλλήλους ἐπερωτώντων. 7, 4, 4. μεσταὶ αἱ ὁδοὶ πορευομένων παρ' ἀλλήλους, μεστοὶ οἱ χῶροι τῶν ἐργαζομένων. A. 1, 4, 18. κῶμαι πολλαί, μεσταὶ σίτου καὶ οἴνου. 3, 5, 1. 4, 4, 4. E. 2, 4, 10. p. 111. 3, 2, 3. 3, 4, 16, 17. 4, 1,

4, 1, 14. Απ. 2, 2, 4. τῶν ἀπολυσόντων a venerea cupidine μεϛαὶ μὲν αἱ ὁδοὶ, μεϛὰ δὲ τὰ οἰκήματα. De animo, E. 3, 4. 18. εἰκὸς ἐνταῦθα πάντα μεϛὰ ἐλπίδων ἀγαθῶν εἶναι. Απ. 3, 5, 6. μεϛοὶ ἀταξίας. Σ. 1, 13. σπουδῆς μεϛοὶ, γέλωτος ἐνδεέϛεροι, ¶ 2) *multa habens.* Π. 5, 3, 3. οὐ δαρεικῶν μεϛοὶ ἥκομεν. ¶ 3) *ſatiatus, cibo repletus.* Π. 8, 4, 9. Oppon. ἄδειπνος. Cf. Poll. 5, 151.

μέσως, v. μέσος nr. 1. c.

μετὰ, I) c. gen. ¶ 1) *cum.* Sed varie dicitur, vt ¶ a) de ſocietate. Π. 2, 1, 5. νομίζοντες μετὰ πλειόνων ἀγωνιεῖσθαι. Leuncl. recte: *ſe plures habituros in pugna ſocios.* 7, 1, 7. ¶ b) μετά τινος γίγνεσθαι ſ. εἶναι, *partes alicuius ſequi.* E. 4, 1, 15. ἔξεϛί σοι μεθ' ἡμῶν γενομένῳ — ζῆν, *ſi nobiscum te coniunxeris.* 4, 8, 16. 5, 2, 12. p. 2·9. 6, 1, 4. p. 3·9. Π. 2, 4, 6. μετὰ τοῦ ἀδικουμένου ἕσεσθαι. Nonnulli minus bene habent ἕπεσθαι. A. 1, 3, 5. ¶ c) οἱ μετά τινος, *qui aliquem ducem ſequuntur.* Π. 2, 1, 7. ἀσκεῖν τὰ σώματα τῶν μεθ' ἑαυτοῦ, *militum ſuorum.* 2, 4, 11. τοῖς μετ' ἐμοῦ Πέρσαις, *quorum ego dux ſum.* 6, 3, 11. p. 386. τὰ μεθ' ἑαυτοῦ ἅρματα, *quibus ille praeeſt.* 6, 4, 5. p. 393. 7, 1, 9. 14. A. 1, 7, 9. τῶν μετὰ Κύρου βαρβάρων. 2, 2. 4. Αγ. 2, 9. τὸ δεξιὸν τοῦ μεθ' ἑαυτοῦ, ſcil. ϛρατεύματος. (E. 4, 3. 9. eſt δεξιὸν τὸ μετ' αὐτοῦ. Plenius E. 1, 1, 12. et 1, 3, 5. οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες 1, 2, 5. νῆες ναυτικαὶ ἥκουσαι μετὰ Εὐκλέους, *duce Eucle.* §. 10. 11. 2, 1, 1. οἱ ἐν τῇ Χίῳ μετὰ τοῦ Ἐτεονίκου ϛρατιῶται. 4, 3, 6. 5, 1, 7. 6, 4, 26. 7, 1, 6. 13. 7, 5, 23. Απ. 3. 5, 4. συμφορὰ ἡ μεθ' Ἱπποκράτους. Sic Π. 5, 2, 6. pro τοὺς σὺν αὐτῷ in margg. eſt τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ, *quos ſecum adduxerat.* A. 1, 3, 9. v. αὐτὸς nr. 20. Sic ¶ d) E. 3, 3, 11. μαϛιγούμενος αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, *dux cum conſpiratis.* ¶ e) Π. 8, 1, 9. τὴν τῶν μεθ' αὐτοῦ εὐσέβειαν, *amicorum ſuorum.* ¶ f) Απ. 4, 2, 1. Σωκράτης — τῶν μεθ' αὐτοῦ τινας ἔχων, *diſcipulorum quosdam.* ¶ g) Π. 8, 6, 6. σὺν ἀγαθοῖς τοῖς μεθ' ὑμῶν. Int… liguntur ſubiecti ſatrap… ¶ h) Dicitur ita vt περὶ … ἀμφί. A. 1, 10, 1. οἱ μα… Ἀριαίου, *Ariaeus c… ſuis militibus.* E. 1, 4

πρέσβεις. Βοιώτιος ὄνομα, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ οἱ ἄλλοι ἄγγελοι. Hic quoque non nisi princeps nominatur. Morus verba οἱ μετ' αὐτοῦ vt interpretamentum delenda putat. Immo verba οἱ ἄλλοι ἄγγελοι videntur glossema sapere. 3, 5, 1. 6, 5, 32. συνεστρατεύοντο ταῖς μετὰ Θηβαίων, *socii erant Thebanis et eorum sociis.* Et sic de sociis belli dicitur 7, 2, 13 et 7, 4, 32. Sic fere Π. 6, 4, 5 p. 392. ὑμεῖς οἱ μεθ' ἡμῶν. Cf. γνώμη nr. 3. ¶ 2) Cum substantiuo facit periphrasin aduerbii. v. ἀλήθεια, σὺν nr. 3. et φιλία. Sic fere K. 13, 15. τοῖς μὲν ἡ ἄγρα μετὰ σωφροσύνης, ταῖς δὲ μετὰ θράσους. ¶ 3) *per.* Aπ. 3, 5, 8. τοῦ μετ' (all. male μὲν) ἀρετῆς πρωτεύειν ἐπιμελεῖσθαι. Sic Π. 4, 6, 2. extr. τιμωρίας μετὰ σοῦ τυχεῖν, *te adiutore.* 6, 1, 21. p. 354. πεφιλοσόφηκα μετὰ τοῦ ἀδίκου σοφιστοῦ, *incitante* s. *praeeunte sophista.* Leuncl. *apud sophistam.* ¶ 4) Omnino significat modum, vt alias ἐν Aγ. 11, 9. πλέον μετ' εὐβουλίας, ἢ μετὰ κινδύνων. Ιππ. 3, 9. ἡ τάξις, μεθ' ἧς ἱππάζοιντο. Cf. nr. 3. ex Aπ. 3, 5, 8. ¶ 5) *prope.* A. 7, 3, 16. συγκατασκεδάσαι τῷ μετ' αὐτοῦ τὸ κέρας, *in coena proxime assidenti.* Sic Π. 7, 1, 18. παραγγείλας ἕπεσθαι τοῖς μεθ' ἑαυτοῦ, *sibi in acie proximos, quos secum habebat, qui circa ipsum erant.* A. 1, 8, 4. ¶ 6) *sicut, instar.* Aγ. 11, 9. μετ' ὀλίγων ἐδόκει τὴν ἀρετὴν εὐτυχίαν νομίζειν, *videbatur iudicare, vt pauci iudicant.* ¶ 7) *aduersus.* A. 1, 7. μετὰ τοῦ παρατυχόντος μάχεσθαι. ¶ 8) Legitur pro eo κατά. v. κατὰ c. gen. nr. 5. ¶ II) c. acc. 1) *post.* a) De tempore, Π. 2, 2, 1. p. 102. κἀκεῖνος ἦλθε μετ' ἐμὲ δεύτερος. 7, 2, 7. p. 418. τὸν μετὰ ταῦτα δὴ χρόνον, *tempus posterum.* — μετὰ τὸν τοῦ παιδὸς θάνατον. E. 7, 5, 27. τὰ μετὰ ταῦτα, *quae postea gesta sunt.* Sic μετὰ τοῦτο est formula connectendi, E. 4, 4, 1. E. 4, 4, 13. μετὰ μὲν τοίνυν τοῦτο. E. 2, 2, 5. 3, 3, 1. etc. μετὰ δὲ τοῦτο. A. 7, 3, 6. μετὰ ταῦτα. Steph. μετὰ δὲ ταῦτα. E. 2, 2, 11. 12. Saepius μετὰ δὲ ταῦτα, vt E. 1, 7, 2. 3. 5. 10. etc. b) De dignitate vel ordine vel magnitudine, Π. 7, 2, 4. πόλιν τὴν πλουσιωτάτην ἐν

τῇ

τῇ Ἀσίᾳ μετὰ Βαβυλῶνα. Αγ. 11, 13. E. 7, 2, 4. ¶ 2) *in*. Αγ. 2, 14. ἐγχειρίδια — τὰ δ' ἐν σώμασι, τὰ δ' ἔτι μετὰ χεῖρας. ¶ 3) i. q. ἐν ſ. κατὰ, in formula μεθ' ἡμέραν, *interdiu*. Suid: μεθ' ἡμέραν, ἀντὶ τοῦ ἐν ἡμέρᾳ. Ἀττικῶς. v. Schol. Ariſtoph. Plut. 931. Bergler. ad Alciphr. p. 253. Doruill. ad Charit. p. 412. A. 4, 6, 9. νύκτωρ μᾶλλον — ἢ μεθ' ἡμέραν. 7, 3, 19. μεθ' ἡμέραν μὲν — νύκτωρ δὲ etc. Cod. Pariſ. καθ' ἡμέραν. Λ. 2, 8. E. 6, 2, 18. Απ. 3, 11, 8. K. 9, 17.

μεταβάλλειν, ¶ 1) *inuertere arando*. O. 16, 13. εἰ ἐν τῷ θέρει μεταβάλοι τις τὴν γῆν. Sic Virgil. Ge. 2, 316. *tellurem mouere*. 3, 161. *campum horrentem fractis inuertere glebis*. ¶ 2) *mutare*. a) conſilium, E. 4, 3, 7. πρῶτον — χαλεπῶς ἔφερεν. ἐπεὶ μέντοι ἐνεθυμήθη — μεταβαλὼν ἔλεγεν. Poſſis etiam cum Schneidero interpretari: *alium verbis ſenſum tribuens*. b) conſuetudinem. Dicitur enim praecipue de victus ratione et temporum commutatione. v. Foeſ. oecon. Hippocrat. Π. 6, 2, 11. τοῦτο ποιοῦντες οὐ πολὺ μεταβαλοῦμεν. c) loca, K. 6, 4. εἰς τὰ κυνηγέσια μεταβάλλοντα ἄγειν, ἵνα ὦσιν ἔμπειροι. Leuncl. *mutanda loca venationum*. Verte: *aliae ſ. ſubinde in alia loca ducendae*. d) nomina, K. 6, 20. ἐγκελεύειν, τοὔνομα μεταβάλλοντα ἑκάστης τῆς κυνὸς ὁποσαχῆ οἷόν τ' ἂν ᾖ, *mox hunc, mox illum canem nomine vocans*. Leuncl. *hortetur, cuiusque canis nomen viciſſim efferens*. ¶ 3) *in peius abire*. Iπ. 1, 17. εἴ τινες αὐξανόμενοι μεταβάλλουσι. Intell. ἑαυτοὺς, vel τὸ εἶδος, vel τὴν χρόαν.

μεταβάλλεσθαι, ¶ 1) *mutare*. a) veſtes ſuas, Απ. 1, 6, 6. οἱ μεταβαλλόμενοι τὰ ἱμάτια, ψύχους ἢ θάλπους ἕνεκα μεταβάλλονται. Cf. μεταλαμβάνειν. b) conſilium ſuum, E. 2, 3, 17. p. 93. ἤν τι ἀντικόπτῃ, μεταβάλλεσθαι dicitur Theramenes. §. 18. p. 99. c) ſententiam, E. 2, 3, 18. p. 100. τὴν πολιτείαν ἄριστον ἡγούμην εἶναι, καὶ νῦν οὐ μεταβάλλομαι. d) equitationem, Iπ. 3, 5. 7, 13. ¶ 2) *permutare ſuas merces, negotiari*. Heſych: μετάβολοι πραγματευταί. Sic etiam Suid. qui addit μεταβάλλονται. Απ. 3, 7, 6. ἢ

ἢ τοὺς ἐν τῇ ἀγο-
βαλλομένους, καὶ
ρας ὅ τι ἐλάττονος
πλείονος ἀποδ...-
ll. τὰ ὤνια. Qui
αβαλλόμενοι, ii
ηλοι vel παλιγκά-
cantur. v. καπη-
mlierhuf. ad .s-
Plut. 1157. Sal-
vluris p. 340. et
¶ 3) auertere,
ε. A. 6, 5, 9.
ροβαλλομένους τὰ
μεταβαλλομένους,
mis ab hostibus
h. e. tergu
Ιπ. 8, 10 τὸ
ὔπισθεν μεταβαλ-
hastam inuer-
ns, np. ne infe-
nimis appropin-
4) se converte.
extrorsum vel si-
m. De acie. Π.
μετεβάλλοιτο ἐπὶ
μανώτερον μετε-
, cum ab hoste
nt. conversi fu-
tersus hostes se
bant. Aeliano
uctore μεταβολὴ
ς τὰ ὀπίσω κατ'
φη ... δέ ει
βολῆς, μετάλη-
προϋπαρχούσης ἐ-
εἰς τὴν κατ' οὐ-
ἐναντίαν, ἢ ἀπὸ ταύ-
τὴν ἐναντίαν.
E. Arrian. p.

μεταβιβάζειν, transferre. E. 1, 6. 13. τοὺς ἐπιβάτας ἐς κοίλην ναῦν μεταβιβάσας.

μεταβολή, ¶ 1) mutatio. Π. 6, 2, 10. p. 3 0. ὑποφέρειν τὰς μεταβολὰς in victu. Λ. 2, 1. ἱματίων μεταβολαῖς, np. quae fiunt mollitiei caussa. E. 2, 3, 17. p. 93. μεταβολαὶ πολιτειῶν. ¶ 2) mutabilis animus in republica. E. 2, 3, 17 p. 94. Theramenis τὰς μεταβολάς.

μετάγειν, sequi converso itinere. Π. 7, 4, 5. ἐπεὶ ᾔσθετο ὁ Ἀβούσιος, μετάγειν αὐτὸν ἐν ᾗ ἔλευσεν ἧπερ ὁ Ὑστάσπης προῴχετο, np. in Asiam minorem, vnde venerat.

μεταγιγνώσκειν, i. q. μετανοεῖν, sententiam mutare, mutata sententia indicare. A. 2, 6, 2. μεταγνόντες πως οἱ Ἔφοροι — ἀποστρέψειν αὐτὸν ἐπειρῶντο. c. ὡς. Π. 5, 5, 12. ὥστε τὸν Κυαξάρην μεταγιγνώσκειν, ὡς οὔτε Κῦρος ἀφίστη ἀπ' αὐτοῦ.

μεταγράφειν, aliter scribere, corrigere scriptum. E. 6, 3, 8. ἐκέλευον μεταγράφειν ἀντὶ Θηβαίων Βοιωτοὺς ὀμωμοκότας — μεταγράψει οὐδέν.

μεταδετέον, soluere oportet, f. solutis loris remouere. c. ἀπὸ, Ιπ. 4, 4.

4, 4. μεταδετέον (τὸν ἵππον) μετὰ τὸ ἄριϛον ἀπὸ Φάτνης.

μεταδιδόναι, ¶ 1) *impertire.* Ιπρ. 6, 4. ὅταν πλέον ἔχῃ τι, τὸ μεταδοῦναι κερδαλέον. c. acc. A. 7, 8, 6. ἵνα μὴ μεταδοῖεν τὸ μέρος praedae ſperandae. c. dat. et acc. A. 4, 5, 5. εἰ μὴ μεταδοῖεν αὐτοῖς πυροὺς ἢ ἄλλο τι. Αγ. 4, 5. c. gen. rei, intellecto τι, Απ. 2, 2, 5. μεταδιδοῦσα τῆς τροφῆς ᾗ αὐτὴ τρέφεται. O. 9, 12. τῶν εὐφροσυνῶν μεταδιδόντες. K. 6, 13. c. dat. perſ. Π. 7, 1, 1. Κῦρος — ἠρίϛα, καὶ μετεδίδου ἀεὶ τῷ μάλιϛα δεομένῳ. 8, 6, 6. Λ. 6, 4. c. dat. et gen. Π. 7, 5, 26. p. 456. θάλπους καὶ ψύχους καὶ σίτων — ἀνάγκη καὶ τοῖς δούλοις μεταδιδόναι. A. 3, 3, 1. 4, 5, 5. μετεδίδοσαν ἀλλήλοις ὧν εἶχον ἕκαϛοι. Πο. 2, 5. E. 3, 5, 8. p. 182. ποίων χρημάτων μεταδεδώκασιν αὐτοῖς. Ιερ. 11, 12. Απ. 2, 7, 13. O. 9, 12. τῆς εὐπραγίας αὐτῇ μεταδιδόντες. Ιπρ. 9, 6. ¶ 2) *communicare narrando.* Απ. 2, 7, 1. μεταδιδόναι τοῦ βάρους τοῖς φίλοις. Sic metaphorice eſt Απ. 4, 3, 11. τῶν ἀγαθῶν μεταδίδομεν ἀλλήλοις διδάσκοντες. Σ. 4, 43. μεταδίδωμι τῷ βουλομένῳ τοῦ ἐν τῇ ἐμῇ ψυχῇ πλούτου.

μεταδιώκειν, ¶ 1) *celeriter ſubſequi.* Π. 7, 3, 2. ἐκέλευσε — μεταδιώκειν. E. 4, 1, 18. ἀναπηδήσας μετεδίωκε τὸν πατέρα. 4, 5, 12. τὸν ἱππαρμοϛὴν ἐκέλευσε — μεταδιώκειν, *celeriter et iuſum reuerti, geſchwind nachkommen.* ¶ 2) *perſequi hoſtes.* Π. 4, 3, 2. μεταδιώκοντες τοὺς ἄλλους. E. 6, 5, 9.

μετάδοσις, *communicatio.* Π. 8, 2, 2. σίτων καὶ ποτῶν μετάδοσις, *cibum et potum impertiri.*

μεταδοτέον, *communicare oportet.* Π. 7, 5, 26. p. 457. πολεμικῆς ἐπιϛήμης — οὐ μεταδοτέον τούτοις.

μεταδρομὴ, *perſecutio, inſectatio.* Eſt venaticum. K. 3, 7. ἐν ταῖς ἰχνείαις καὶ μεταδρομαῖς. 6, 20. ἐὰν ἐν τῷ ἴχνει ὦσι — ἐὰν ὦσιν ἐν ὄρει αἱ μεταδρομαί. 9, 18. 10, 21. 22.

μεταζευγνύναι, *transiungere, mutare.* Π. 6, 3, 10. οὐδενὶ ἅρματι ἐπὶ καιρὸς τοὺς ἵππους μεταζευγνύναι, *umſpannen.*

μεταθεῖν, *inueſtigan[illegible]* ſ. *curſu perſequi.* Poll[illegible] 10, 60. verba μετιέναι, [illegible]ταθεῖν, μεταδιώκειν, θέκειν dicit canum [illegible] ſed §. 10. 18. 85. ven[illegible]

tur ¶ 1) de cani-
p. 4, 19. κἂν με-
γά τις ἐπιγίγνηται
3, 10. 4, 5. με-
ταν δὲ ταχὺ — πυ-
ταφερόμενοι. Ita
et Leuncl. Olim
ur μετατιθέτωσαν.
Portus habet με-
ταν. K. 4, 9. 6,
ὺ. μεταθεύσονται.
. ἕως ἂν ἔλθωσι
τῷ ἴχνει μεταθεῖν
vestigia, vesti-
stantes. Sed Gai-
A non male ex-
ἴχνη, vt ἔλθωσι
t ad canes. Sic
. 5. 33. τὸ θηρίον
ιθεόμενον, dum
etitur. ¶ 2) De
e et canibus si-
. 2. 4. 17. p. 138.
ὰ θηρία ὑφηγῆται,
μεταθεῖς. Marg.
t all. μεμάθηκας
Wells. μεταθεὶς
. 6. 24. μεταθεῖν,
τοῖς αὐτοῖς ἐγκε-
8, 8. μεταθεῖν
ἴχνη — ἐὰν δὲ μὴ
μεταθεῖν. 9, 18.
. ¶ 3) Meta.
de bello, Π. 2,
187. ἣν δ' ἂν ὑ-
τοῦ πεδίου, δῆλον
εῖν δεήσει.
ς, culpae parti-
ulpae affinis. c.
5, 1, 31. οἱ σφα-
οἱ μεταίτιοι τοῦ

ἔργου. c. inf. E. 2, 8, 17. p. 93. πλείστοις σὺ μεταίτιος — ἀπολωλέναι, in te haeret pars culpae, quod plurimi perierunt.

μετακινεῖν, ¶ 1) loco suo mouere. Ιπ. 7, 6. κνήμη — ὑπείκοι ἂν καὶ τὸν μηρὸν οὐδὲν μετακινοίη. ¶ 2) mutare. Λ. 15, 1. πολιτείας — μετακεκινημένας, καὶ ἔτι καὶ νῦν μετακινουμένας. Αθ. 3, 9.

μεταλαμβάνειν, ¶ 1) mutare. Poll. 7, 44. τὸ δὲ ἀμεῖψαι ἐσθῆτα καὶ ὑπαλλάξαι ἐρεῖς καὶ μεταβαλεῖν. — Ξενοφῶν δὲ ἐν τῇ Παιδείᾳ καὶ μεταλαβεῖν ἔφη ἱμάτιον. Π. 4, 5, 2. ἱμάτια μεταλαβόντας ἐδείκνυον. ¶ 2) post alium sumere, repetere. c. acc. v. Phauorin. Ιπ. 10, 6. ὁπόταν τοῦτον λάβῃ — ὅταν δὲ τὸν λεῖον μεταλάβῃ, illo relicto λεῖον sumserit. 12, 18. μεταλαβεῖν πέλτην, altero emisso nouum sumere. ¶ 3) participare, accipere. c. gen. v. Phauorin. E. 3, 5, 5. οἱ Ἀθηναῖοι οὐ μεταλαβόντες τούτου τοῦ χρυσίου. ¶ 4) copiam adeundi habere. Π. 7, 5, 18. ἔργον τοῦ ἦν μεταλαβεῖν.

μέταλλα, argentifodinae. Πο. 4, 4. 12. 43. 46. 47. 49. Sed §. 28. οἱ περὶ τὰ μέταλλα sunt, qui curant

curant elaboranda metalla.

μεταλλαγὴ, *commutatio*. E. 7, 4, 10. ὅτι ἡ συμμαχία οὐκ εἰρήνη, ἀλλὰ πολέμου μεταλλαγὴ εἴη, sc. cum hostes fierent, qui antea essent amici.

μετάλλαξις, *mutatio*. Π. 6, 2, 11. p. 370. ἡ κατὰ μικρὸν μετάλλαξις in bibendo vino. All. παράλλαξις, quod Zeun. defendit, all. ὑπάλλαξις, quod malit Steph. quia in ὑπὸ insit notio *latenter*. K. 4, 4. canes qui leporem inuenerunt, venatori id indicant ἀπὸ τῆς μεταλλάξεως τῶν σημάτων, *variis diuersisque signis oculorum et corporis*. All. σωμάτων, all. σχημάτων. Poll. 5, 61. habet τῇ μεταλλάξει τῶν ὀμμάτων.

μεταμέλει, *poenitet*. E. 1, 7, 10. p. 57. ἴσως μεταμελήσει δὲ ὕστερον. c. gen. rei, Π. 5, 1, 10. μήποτε μεταμελῆσαι τῆς πρὸς ἐμὲ ὁδοῦ. Ιπ. 6, 13. ὧν μεταμελεῖν ἀνάγκη. c. dat. perſ. Π. 5, 3, 4. οὐχ ὅτι ἀπέκτεινα σου τὸν υἱὸν, μεταμέλει μοι. A. 2, 6, 6. ὥστε αὐτῷ μεταμέλειν. 5, 6, 22. E. 1, 7, 10. p. 57. οὐ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον μετέμελε τοῖς Ἀθηναίοις. Απ. 1, 1, 4. Σ. 4, 48. Sic in promissis, A. 7, 1, 4. ἔφη αὐτῷ ταῦτα συμπροθυμηθέντι οὐ μεταμελήσειν. §. 22. Passiv. A. 1, 6, 7. μεταμεμελῆσθαί σοι ἔφησθα. All. μεταμέλειν τί σοι. it. addito gen. rei, Π. 8, 3, 13. μὴ μεταμέλειν σοι τῆς ἐμῆς δωρεᾶς.

μεταμέλεσθαι, *poenitere*. Π. 4, 6, 2. p. 258. ὁ δὲ κατακτανὼν — οὔτε μεταμελόμενος πώποτε φανερὸς ἐγένετο. Participium Απ. 2, 6, 23. τὴν ὀργὴν — κωλύειν εἰς τὸ μεταμελησόμενον προϊέναι, *cuius nos poenitere possit.*

μεταμέλεια, *poenitentia*. Π. 5, 3, 4. σοὶ λήξειεν ἡ μεταμέλεια — σε μεταμέλεια ἔχει. Ιπρ. 8, 11. τὸ νικᾶν οὐδενὶ μεταμέλειαν παρέχεν.

μετανάστασις, *migratio populi*. Απ. 3, 5, 12. πολλῶν μεταναστάσεων ἐν τῇ Ἑλλάδι γεγονυιῶν.

μετανοεῖν, *ſententiam mutare, ſententia mutata iudicare*. Moeris p. 109. γνωσιμαχῆσαι, Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν· μετανοῆσαι, Ἑλληνικῶς. Sed v. ibi interpp. Cf. μεταγνώσκειν Π. 1, 1, 3. μετανοεῖν μὴ οὔτε τῶν ἀδυνά[illegible] ἤ. E. 1, 7, 10. p. 55.

μετάνοια, *poeniten[illegible]* Επ. 1, 7. οἱ δὲ ἀποκτ[illegible] τες Socratem τῆς μ[illegible] ας ἀποκάθαρσιν οὐχ

rborum quis ſen-
ntis ſibi conſtare
phel. ad Hebr.
Videtur autem
eſſe: *Athenien-*
poſtea damnati
poenituit, ta-
piare culpam
erunt.

¶ 1) *inter.* c.
7, 1, 6. μεταξὺ
ων καὶ τῶν θω-
. Aγ. 2, 5. K. 5,
ίνονται — παρ'
ωθεν, πολὺ, μι-
ξὺ τούτων, h. e.
λὺ, neque μι-
de h. l. vertunt
ar. c. duobus
ἀσυνδέτως, K. 4,
ὰ μεγέθη μεταξὺ
βραχέων — με-
λων μικρῶν. c.
E. 3. 2. 22. Ἡ
εταξὺ πόλιν Ἡ-
ρακλείου. 7, 4, 31.
gen. E. 6, 4,
ὄντος τοῦ μετα-
nteruallum in-
ue eſſet plani-
) De tempore,
μ' ἡλίῳ — πρὸ
μεταξὺ τούτου.
i, 2. μεταξὺ τοῦ
ſine gen. A.
πολλοῦ χρόνου
ομένου. Cf. το-
artic. Σ. 1, 14.
ὺ, ſcil. χρόνῳ,
c. participio.
l Lucian. T. I.

p. 730. Π. 8, 8, 6. ἦν αὐτοῖς ἐπιχώριον, το μεταξὺ πορευομένους μήτε ἐσθίειν, μήτε πίνειν, *in itinere, dum iter facerent.* Α. .., 1, 17. ὁ μὲν — μεταξὺ ὑπολαβὼν ἔλεξεν. Hutch. ſupplet λέγοντος poſt μεταξὺ, vel λέγοντα: *eius ſermone interrupto.* K. .3, 10. μεταξὺ θέουσαι, *inter currendum.* Sic fere explicandum videtur Λ. 8, 4. Ἔφοροι — (εἰσὶν) κύριοι ἄρχοντας μεταξὺ καὶ καταπαῦσαι καὶ εἶρξαι. Morus intelligit τοῦ ἄρχειν: *dum magiſtratum gerunt.* Leuncl. *dum adhuc in imperio ſunt.* Heſych: μεταξύ· ἐξαίφνης, μετ' ὀλίγον, ἀνὰ μέσον.

μεταπείθειν, *in aliam ſententiam abducere.* E. 7. 1, 4. ἀκούσαντες ταῦτα μετεπείσθησαν.

μεταπέμπεσθαι, ¶ 1) *arceſſere, ad ſe vocandum curare.* Thom. Mag: μεταπέμπομαι, οὐ μεταπέμπω. At Moeris: μετέπεμψε, Θουκυδίδης· μετεπέμψατο, Δημοσθένης. v. Bergler. ad Alciphr. 1, 28. p. 114 A. 7, 1, 13. μεταπέμπεται ἐκ Χαλκηδονίας φρουροὺς in arcem, vbi ipſe erat, vt ſe iuuarent. Aγ. 2. 28. rex Aegypti μετεπέμπετο αὐτὸν in auxilium belli. §. 29. ὁ μετα-

πεμ-

πεμψάμενος οὐκ ἀπεδίδου τὴν ἡγεμονίαν αὐτῷ. Απ 3, 9, 11. c. εἰς, Α. 7, 1, 2. μετεπέμψατο τοὺς στρατηγοὺς εἰς Βυζάντιον. c. πρὸς ἑαυτὸν, Α. 1, 2, 26. μετεπέμπετο Συέννεσιν πρὸς ἑαυτόν. amicum, Α. 7, 1, 24. Ξενοφῶν μεταπεμψάμενος Κλέανδρον. Ε. 2, 1, 8. ſocios, Ε. 1, 6, 12. κατὰ γῆν μεταπεμψάμενος τοὺς Μηθυμναίους. 2, 1, 7. 3, 4, 6. 4, 4, 15. Inprimis dicitur de ſuperiore, qui arceſſit inferiorem, Π. 1, 3, 1. μετεπέμψατο Ἀστυάγης τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα. Ε. 2, 1, 6. ὁ δὲ αὐτὸν (pater Cyrum) μεταπέμπεται πέμψας ἀγγέλους. milites e patria, Π. 2, 1, 3. 4, 5, 2. p. 248. 5, 5, 2. exules in patriam, Ε. 1, 4, 5. 7, 3, 1. ¶ 2) *per litteras vel legatos petere, vt ſibi mittantur.* Π. 6, 2, 1. πέμπω σοι χρήματα, κἂν ἄλλων δέῃ, μεταπέμπου.

μετάπεμπτος, arceſſitus. Α. 1, 4, 3. Χειρίσοφος μετάπεμπτος ὑπὸ Κύρου ad militiam. Ε. 2, 1, 10. Κῦρος πρὸς τὸν πατέρα μετάπεμπτος.

μεταῤῥυθμίζειν, corrigere, meliora docere. Ο. 11, 2. ἵνα καὶ μεταῤῥυθμίσῃς με, ἐάν τι σοι δοκῶ μὴ καλῶς ποιεῖν. §. 3. πῶς ἂν δικαίως μεταῤῥυθμίσαιμι ἄνδρα. §. 15.

μετασκευάζειν, immutare. Π. 6, 2, 4. Μηδικὰ ἅρματα εἰς τὸν αὐτὸν τρόπον τοῦτον μετασκευάσαι ἐκ τῆς Τρωϊκῆς — διφρείας.

μετάστασις, reipublicae mutatio. Ε. 1, 4, 6. οὐδὲ καινῶν πραγμάτων, οὐδὲ μεταστάσεως.

μεταστρατοπεδεύεσθαι, caſtra mutare, caſtra mouere. Π. 3, 3, 12. μεταστρατοπεδευόμενοι — ἀνέμενον τοὺς πολεμίους. Αγ. 1, 21. ὁπότε μετεστρατοπεδεύετο. All. μεταστρατοπεδεύοιτο. Λ. 12, 5. c. πρὸς, Αγ. 2, 18. μετεστρατοπεδεύετο πρὸς τὸ ἄστυ.

μεταστρέφειν, contorquere, flectere. Λ. 3, 6. ἐκείνων — ἧττον ἂν ὄμματα μεταστρέψαις (all. στρέψαις), ἢ τῶν χαλκῶν.

μεταστρέφεσθαι, conuertere ſe. Π. 2, 2, 2. p. 103. μεταστραφεὶς πρὸς τοὺς λοχίτας εἶπεν. 8, 1, 14. μεταστρεφόμενοι ἐπὶ θέαν. 8, 3, 12. οὐδὲ μετεστράφη — οὐ μεταστρέφεται. Α. 6, 1, 4. in ſaltatione πυκνὰ μεταστρεφόμενος ὡς φοβούμενος. Ε. 2, 4, 11.

μεταταάσσεσθαι, aciem mutare. Π. 6, 1, 22. μετατάσσεσθαι ὀκνήσουσι· καὶ ἢν τῃ ἄλλῃ μετατάττωνται — ταράξονται.

μετα-

μετατιθέναι, *mutare.* Απ. 8, 14, 6. μετατιθέναι τὰ ὑπὸ τῶν ὀψοποιῶν ποιούμενα dicitur is, qui plura ſimul opſonia in os ingerit. Cf. omnino μεταθεῖν, quocum plus ſemel in var. lect. permutatur.

μετατίθεσθαι, *retractare, reuocare.* v. Gesner. ad Lucian. T. III. p. 549. Salmaſ. ad hiſt. Aug. T. II. p. 746. Valeſ. ad Mauſſaci notas in Harpocrat. p. 89. Απ. 4, 2, 18. μετατίθεμαι τὰ εἰρημένα. 4, 4, 14. νόμους — μετατίθενται.

μεταφέρειν, *transferre.* Π. 1, 6, 19. p. 79. εἰ μηδὲν ἄλλο μετενέγκοις ἐπ' ἀνθρώπους, np. a feris ſ. a venatione.

μεταφέρεσθαι, *vna cum aliis* l. *poſt alios impetu ferri.* K. 4, 5. canes μεταθείτωσαν — πυκνὰ μεταφερόμεναι. Leuncl. *proruendo.* Alii: *ſaepius diuertentes.*

μεταχειρίζεσθαι, ¶ 1) *in poteſtate* ſ. *ſub manibus habere.* O. 14, 2. ὁ τοὺς καρποὺς μεταχειριζόμενος. ¶ 2) *gubernare.* Απ. 1, 4, 17. ὁ σὸς νοῦς, τὸ σὸν σῶμα ὅπως βούλεται μεταχειρίζεται. ¶ 3) *tractare, exercere, operam dare.* Πο. 5, 4. χειροτέχναι — φιλόσοφοι — ποιηταὶ, οἱ δὲ τὰ τούτων μεταχειριζόμενοι. Fr. Portus genitiuum τούτων refert ad poetas ſolos, ita vt hic intelligantur hiſtriones, muſici etc. Eodem modo videtur Zeunius intellexiſſe.

μεταχωρεῖν, *ſecedere, abire.* A. 7, 2, 10. ᾤετο μετακεχωρηκέναι ποι e caſtris τὸν Σεύθην. E. 3, 4, 25.

μετεῖναι, *participem eſſe.* c. gen. Αθ. 1, 3. τῶν ἀρχῶν οὐδὲν δεῖται ὁ δῆμος μετεῖναι. Saepius vero legitur μέτεστί μοι τινὸς, *particeps ſum alicuius rei, pertinet ad me aliquid.* Thom. Mag. in v. ἔνεστι habet: μέτεστι, ἀντὶ τοῦ μετουσία ἐστί. it. in v. μέλει p. 606. ὥσπερ μέλει μοι τοῦδε, καὶ μέλει μοι τόδε φαμὲν, οὕτω καὶ μέτεστί μοι τοῦδε, καὶ μέτεστί μοι τόδε. Π. 7, 2, 8. τῶν φροντίδων — οὐ μετῆν αὐτῇ, *expers erat.* A. 3, 1, 13. Αθ. 1, 2. §. 3. τῶν στρατηγικῶν κλήρων οἴονται σφίσι χρῆναι μετεῖναι. In qua loquendi forma omiſſus putandus eſt nominatiuus μέρος, vt docent hi loci: Π. 2, 3. ἀγαθοῦ τινός μοι μετέσ[illegible] μέρος. 7, 5, 17. p. 4[illegible] ob magnitudinem n[illegible] tiorum λογίζομαι μ[illegible]

μέν τι ὑμῖν μέρος ἐμοῦ μετεσόμενον, *exiguam vobis fore mei copiam*, μικρὸν δὲ τι ἐμοὶ ὑμῶν. ἐμαυτοῦ μέντοι — οὐδ' ὁτιοῦν μοι μετέςαι. Ιερ. 2, 7. ταύτης ἐλάχιςον (In Stobaeo additur μέρος) τοῖς τυράννοις μέτεςιν. 4, 2. τοῦ πιςῶς πρός τινας ἔχειν ἐλάχιςον (Marg. Leuncl. et Stobaeus addunt μέρος) μέτεςι τυράννῳ. Ο. 9. 16. Sed Σ. 4. 38. ἔργον μέτεςι καὶ ἀναγνῶναι corrupte ſcriptum eſt pro ἔργ. μέγ' ἐςὶ vel μέ ἐςι.

μετέρχεσθαι, *reuerti*, Π. 6, 3, 1. εἴ τις τὶ ἐπιλελησμένος εἴη, μετέλθοι ad petendum, Sed Hutch. vertit: *id quaereret*.

μετέχειν, ¶ 1) *participem eſſe vel fieri*. Α. 6, 2, 8. ὅπως οὖν μηδεὶς μετάσχοι nauium ab Anaxibio miſſarum, c. gen. Π. 1, 2, 15. ἀρχῶν καὶ τιμῶν μετέχειν, 2, 1, 6. p. 93. ἐν πατρίδι οὐ μετείχετε τῶν ἴσων ἡμῖν, 5, 5, 8. οὐκ ἀφῆκα μετέχειν τούτου τοῦ κινδύνου. Hic οὐ μετέχειν videtur gloſſema eſſe. v. ἀφιέναι nr. 10. 8, 6, 3. ὡς μετέχωμεν τῶν — ἀγαθῶν. Α. 5, 3. 10. μετεῖχον τῆς ἑορτῆς. 7. 6, 19. προβάτων καὶ ἀνδραπόδων ex praeda μετέχετε. Αγ. 8, 2. μετεῖχε παιδικῶν λόγων, *cum amicis instituebat*. Λ. 6, 4. Πο. 3, 11. ἐπιθυμῆσαι μετασχεῖν ταύτης τῆς χάριτος, vt conferre poſſent ad argentifodinas, Ε. 2, 3, 12. τρισχιλίους μεθέξοντας τῶν πραγμάτων, quatenus formam ciuitatis a tyrannis inſtitutam defendunt, §. 18. p. 100. v. δραχμή. 2, 4, 6. τιμῶν μεθέξετε — κινδύνων μετέχειν. 3, 2, 19. 3, 5, 8. p. 182. 4, 3, 7. τῶν ἀγαθῶν μετέχειν, i, e, victoriae et praedae. 4, 4, 2. 6. 6, 5, 1. τῆς εἰρήνης μετέχειν. §. 22. τοῦ Ἀρκαδικοῦ μετέχειν. §. 11. eſt κοινωνεῖν. 7, 1. 2. p. 437. §. 3. Ιερ. 2, 16. τῆς βουλῆς μετεσχηκέναι. Απ. 2, 2, 3. 3, 7, 2. 4, 2, 32. 4, 3, 14. ἡ ψυχὴ τοῦ θείου μετέχει, it, addito dat. perſ. Ε. 2, 4, 13. μετεσχήκαμεν ὑμῖν καὶ ἱερῶν καὶ θυσιῶν. vbi Morus: an συμμετεσχήκαμεν? quae emendatio etiam Schneidero probatur. Sed 5, 3, 20. τῷ Ἀγησιλάῳ ἱκανὸς ἦν — λόγων μετέχειν, Morus vertit *erat ea indole et facultate, vt et ſoleret et poſſet — Ageſilaum narrantem audire*. 6, 5, [illegible] p. 430. c. acc. Π. 2, 3. ἄλλου τινος μᾶλλον ἢ [illegible] ἀγαθοῦ μεθέξω πλέον μ[illegible]

ρος, *maiorem praemiorum belli partem obtinebo.* 7, 2, 8. Ιερ. 2, 6. τῶν μεγίστων ἀγαθῶν ἐλάχιστα μετέχουσι. Intell. μέρη, nisi ἐλάχιστα malis pro aduerbio accipere. §. 7. τούτου πλεῖστον μέρος μετέχουσι. 4, 1. Ιπ. 2, 1. Ιππ. 8, 7. ¶ 2) *frui, fructum percipere.* Π. 8, 3, 18. ὅ τι ἂν συ ἔχῃς, τούτων μετέχειν. Ηο. 3, 8. Απ. 4, 5, 10. οἱ μὲν ἐγκρατεῖς ἀπολαύουσι, οἱ δ' ἀκρατεῖς οὐδενὸς μετέχουσι. ¶ 3) *consuetudine frui.* Π. 7, 5, 18. p. 448. ὅπως οἱ πλείστου ἄξιοι γεγενημένοι πλεῖστόν σου μέρος μεθέξομεν. Margg. σοι. ¶ 4) *vti.* O. 17, 6. κράτιστον, παντὸς μετέχειν τοῦ σπόρου. §. 5. erat χρῆσθαι. ¶ 5) In var. lect. permutatur c. κατέχειν. v. ibi nr. 1.

μετεωρίζειν, ¶ 1) *in sublime ferre.* Π. 6, 3, 3. μετεωριζόμενον ἢ καπνὸν ἢ κονιορτόν. ¶ 2) *eleuare, tollere altius.* Ιπ. 10, 4. equus se iactans τὰ σκέλη ὑγρὰ μετεωρίζει. ¶ 3) *erigere.* K. 10, 13. μετεωρίζειν tentat aper eum, qui πίπτει ἐπὶ στόμα. De equo in pedes posteriores se inclinante atque adeo partem corporis anteriorem erigente, Ιπ. 11, 7. ὅταν καλῶς μετεωρίζῃ ἑαυτὸν — ἑκὼν εἶπεν εἰς τὸ μετεωρίζειν ἑαυτόν. §. 9.

μετέωρος, ¶ 1) *sublimis, coelestis.* Σ. 6, 6. Socrates dicitur a Syracusano per contemtum μετεώρων φροντιστής, *res coelestes speculans,* i. e. rebus inutilibus contemplandis operam dans. Cf. Spanhem. ad Aristoph. Plut. 228. Sed §. 7. Socrates respondet: οἶσθα οὖν μετεωρότερόν τι τῶν θεῶν; ¶ 2) *in sublime sublatus.* A. 1, 5, 8. μετεώρους ἐξεκόμισαν e luto τὰς ἁμάξας. ¶ 3) *erectus.* K. 10, 13. opponitur ei, qui πίπτει ἐπὶ στόμα. ¶ 4) *se erigens.* Ita Camerar. et Leuncl. vertunt Ιπ. 11, 1. κομπικῷ καὶ μετεώρῳ καὶ λαμπρῷ ἵππῳ χρῆσθαι. Poll. 1, 195. recenset inter alia splendida equi epitheta. Hoelzlin. ad Apollon. Rhod. 3, 1260. videtur intelligere equum, qui ceruicem tollit. v. μετεωρίζειν nr. 3. ¶ 5) *elatus.* Sic vertit Fr. Portus K. 4, 1. vbi canum ὄμματα μετέωρα sunt in laude. Leuncl. *sublimes.* Possit etiam reddi: *magni.* Certe Phauorinus μετέωρον inter alia explicat μέγα. Sed haud dubie intelligun-

guntur oculi *vagi et fluctuantes*. Nam §. 3. est τὰ ὄμματα πυκνὰ διακινούντων.

μετιέναι, ¶ 1) *sequi*. E. 4, 5, 8. in itinere τοῦ μὲν ὑφηγουμένου, τῶν δὲ μετιόντων. Sic 5, 2, 16. μετιέναι dicitur, qui alterum, iam in bellum egressum, cum supplementis post tempus sequitur. ¶ 2) *petere, ire vt petas*. E. 2, 1, 16. τὰ ἐπιτήδεια ἐκ Σηστοῦ μετιόντας. Sic Πο. 4, 48. de iis, qui ad pabulationem exeunt in agrum hostilem: κίνδυνος περὶ τῶν μετιόντων — μετιόντες πολιορκοῖντο. ¶ 3) *aggredi, suscipere*. Αγ. 2, 25. ὅσα ἐδύνατο οἴκοι μένων ἐμηχανᾶτο, ἃ δὲ καιρὸς ἦν, οὐκ ὤκνει μετιέναι. ¶ 4) *persequi, studere*. Απ. 4, 2, 9. ὀρθῶς μετιέναι τὴν σοφίαν. Cf. μεταθεῖν nr. 2.

μετοικία, *ius inquilini*. v. μέτοικος. Πο. 2, 7. τῆς Ἀθήνηθεν μετοικίας ὀρέγοιντο.

μετοίκιον, *tributum quod οἱ μέτοικοι quotannis reip. pendebant, vt sibi liceret Athenis habitare, Schutzgeld*. Pendebat autem quisque μέτοικος 12 drachmas. Nonnulli tamen μέτοικοι, virtutibus et meritis insignes, illud μετοίκιον non pendebant, sed eodem iure, quo ciues, vtebantur, et dicebantur ἰσοτελεῖς, h. e. ἴσα τελοῦντες τοῖς ἀστοῖς. v. Petit. legg. Att. 2, 5. omninoque Harpocrat. et Suid. it. Hesych. atque Pollux 3, 55. Πο. 2, 1. μέτοικοι — μετοίκιον προσφέρειν.

μέτοικοι, *inquilini*. Ita vulgo, etsi non sat commode, vertitur. Erant enim homines peregrini quidem, sed qui sedem Athenis in perpetuum fixerant, iuribus tamen et priuilegiis multo ciuibus proprie dictis interiores, *Schutzverwandte*. Harpocrat. et Suid: μέτοικος μέν ἐστιν, ὁ ἐξ ἑτέρας πόλεως μετοικῶν ἐν ἑτέρᾳ, καὶ μὴ πρὸς ὀλίγον ἐπιδημῶν ὡς ξένος. Cf. Hesych. et Ammon. in h. v. et in v. ἰσοτελὴς, ibique Valckenar. Duker. ad Thucyd. 2, 13. Potter. archaeol. gr. I, 10. Agitur de iis Πο. 2. Occurrunt etiam Πο. 4. 40. E. 2, 3, 18. p. 97. Αθ. 1, 9 — 12. vbi dicuntur ἰσηγορίαν quandam habere cum ciuibus. E. 2, 3, 15. ἔδοξε δ' αὐτοῖς (triginta tyrannis) — τῶν μετοίκων ἕνα ἕκαστον λαβεῖν καὶ αὐτοὺς μὲν ἀποκτεῖναι τὰ δὲ χρήματα αὐτῶν

ἀποσημήνασθαι.

πεσημήνασθαι. Ιππ. 9, 6. commendantur ad militiam equestrem Atheniensibus. Cf. Petit. legg. Att. p. 546. Commemorantur etiam Corinthi μέτοικοι, E. 4, 4, 6. ἐν τῇ πόλει τῶν μετοίκων ἔλαττον δυνάμενοι. it. in Aegina insula, E. 5, 1, 12. vbi distinguuntur a ξένοις.

* **μετοικοφύλαξ**, *inquilinorum curator et patronus.* Nam μέτοικοι omnia et publica et priuata administrare debebant per patronum quendam, quem e ciuibus Atheniensibus eligere lege iubebantur. Πο. 2, 7. Cf. Suid. in v. προστάτης, et Terent. Eun. 5, 8, 8.

μετοπωρινός, *autumnalis.* O. 17, 2. μετοπωρινὸς χρόνος.

μετόπωρον, *autumnus.* Thom. Mag: φθινόπωρον κάλλιον, ἢ μετόπωρον. Sed Pollux 1, 60. probat vtrumque. E. 4, 1, 1. ἅμα μετοπώρῳ. 4, 6, 12. ἡνίκα ἐγίγνετο τὸ μετόπωρον. K. 4, 11. 5, 5. 6.

μετουσία, *participatio, copia, facultas.* Π. 8, 5, 12. p. 528. ἱππικὸν καταστήσας Περσῶν, πεποίηκε Πέρσαις καὶ πεδίων εἶναι μετουσίαν, np. vt in iis possent pugnare.

μετρεῖν, ¶ 1) *metiri.* E. 3, 2, 8. μετρῶν εὗρε τοῦ Ἰσθμοῦ ἑπτὰ καὶ τριάκοντα σάδια. Απ. 4, 7, 2. γῆν, ὡς μετρεῖται, ἐπισάμενον. Cf. ἱστάναι nr. 6. ¶ 2) *aestimare, explorare.* A. 4, 5, 5. μετρεῖν τὸ βάθος τῆς χιόνος.

μέτρησις, *dimensio.* Απ. 4, 7, 2. προσέχοντα τὸν νοῦν τῇ μετρήσει, scil. τῆς γῆς. Poll. 4, 166. σύμμετρον, ἀσύμμετρον. καὶ, ὡς Δημοσθένης, τῇ μετρήσει. vbi Iungerm. annotauit etiam hunc locum Xenophonteum.

μετριοπότης, *modice bibens, sobrius.* Απολ. 19. ἐκ μετριοπότου οἰνόφλυγα.

μέτριος, ¶ 1) *modicus.* Π. 2, 4, 17. p. 136. ἐπειδὰν ἀποκοιμηθῇς ὅσον μέτριον, p. 138. τὸ μέτριον ἀποκοιμηθῆναι. §. 18. ἀπεκοιμήθησαν ὅσον ἐδόκει μέτριον εἶναι. Λ. 1, 3. σίτῳ μετριωτάτῳ τρέφουσι καὶ ὄψῳ — μικροτάτῳ. E. 1, 6, 14. ἐσθιέμενοι σῖτα μέτρια. Leuncl. *quantum satis esset.* Cf. δίαιτα nr. 3. ¶ 2) *mediocris.* Π. 5, 5, 10. p. 334. εἰ — αὐτὸς πλουτοίη, σὺ δὲ μηδὲ μετρίοις (all. μετρίως) ἔχοις χρῆσθαι. Λ. 14, 2. 15, 3. Απ. 2, 6, 22. τὰ μέτρια κεκτῆσθαι, *quae sufficiunt, quae cuique conuenit.*

nit. K. 4, 8. τρίχας — ἄνωθεν μετρίας, *non ita longos.* Oppon. βαθείας. §. 11. ταῦτα μέτρια, *neque calida nimis, neque frigida.* ¶ 3) *paruus.* Hesych: μέτριοι· — μικροί. Σ. 2, 19. τὴν γαστέρα μείζω τοῦ καιροῦ ἔχων μετριωτέραν βούλομαι ποιῆσαι. ¶ 4) *paucus.* Π. 2, 4, 12. διδόναι μετρίους τινας milites. 4, 1, 1. μείνας μέτριον χρόνον αὐτοῦ. Απ. 1, 2, 1. μετρίων δεῖσθαι ad vitam ſustentandam. Mox eſt πάνυ μικρά. ¶ 5) *moderatus.* Π. 5, 2, 8. ἐν τῷ σίτῳ μέτριοι. Σ. 8, 3. μέτριοι λόγοι, *ſermones moderati atque adeo decentes.* Sequitur τραχεῖα Φωνή. ¶ 6) *modeſte de ſe ſentiens, commodis moribus.* Heſych: μέτριοι· ἐπιεικεῖς. v. Graev. ad Heſiod. ἐργ. 306. Αγ. 11, 11. τῶν ὑπεραύχων καταΦρονῶν τῶν μετρίων ταπεινότερος ἦν. Etymol. M. μέτριον· ταπεινόν. Sic E. 6, 3, 6. p. 386. μετρίους ἐν τῇ πρὸς ἀλλήλους Φιλίᾳ, *modeſtos et aequos.* ¶ 7) τὸ μέτριον, *mediocritas, modus.* Απ. 3, 13, 5. περαιτέρω τοῦ μετρίου μηκύνειν τὰς ὁδούς, *quam quis ferre per vnum diem poſſit.* Ιπρ. 4, 1. τοῦ μετρίου προνοῶν οὐκ ἂν ἁμαρτάνοις. ¶ 8) Ponitur aduerbialiter. Ιπρ. 3, 7. καθ' ὁπόσους μέτριον — δυναμένους ταχὺ ἐλαύνειν. Bene Zeunius: *tot, quot ſatis eſt ſimul decurrere.* Minus bene Leuncl. *tot ſimul — quot modice ſatis erit.* Et Camerar. *quotcunque coniunctos — mediocriter gnaros agitationis celeris.* 4, 1. μέτριον μὲν ὀχοῦντα, μέτριον δὲ πεζοποροῦντα, *non diu, per vices.* K. 6, 25. παραμυθούμενον πολλὰ — ὀλίγα — μέτρια, *mediocriter.*

μετριότης, *moderatio.* Π. 5, 2, 8. τὴν μετριότητα τῶν σίτων, *frugalitatem in veſcendo.* Sed cum durum videatur de rebus dictum, Muretus vult συσσίτων, quod recepit Zeun.

μετρίως, ¶ 1) *modice.* Π. 1, 3, 12. ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ μετρίως σοι δοκοῦν ἔχειν. Ιερ. 1, 19. ¶ 2) *mediocriter.* Ιερ. 1, 8. τῶν μετρίως διαγόντων ἰδιωτῶν. Cf. μέτριος nr. 2. O. 12, 16. πρὸς τῷ (Steph. coniicit τὸ) Φιλοκερδεῖς εἶναι μετρίως ἔχουσι, *mediocriter cupidi ſunt.* ¶ 3) *parum.* Απ. 4, 1, 1. σκεπουμένῳ τοῦτο, καὶ εἰ μετρίως αἰσθανομένῳ, Φανερόν. ¶ 4) *moderate, huma-*

humane. A. 2, 3, 11. συμβουλεύω ὑμῖν μετρίως ἀποκρίνασθαι. E. 6, 4, 29. πάνυ μετρίως ἑκάστῃ πόλει ἐπαγγελλομένῳ. ¶ 5) *modeſte.* Π. 4, 3, 3. p. 229. τούτους ἔχοιμεν ἂν μετριωτέρους πρὸς ἡμᾶς Φρονοῦντας, *modeſtiores experiamur.*

μέτρον, ¶ 1) *menſura.* A. 3, 2, 12. μέτρῳ χρωμένους ὁπόσῳ ἂν ἕκαστος βούληται. Απ. 3, 10, 10. τὸν ῥυθμὸν μέτρῳ ἢ σταθμῷ ἐπιδεικνύων. 4, 7, 2. Sic Π. 8, 5, 2. ὥστε εἰδέναι ἕκαστον τὴν ἑαυτοῦ χώραν in caſtris καὶ μέτρῳ καὶ τόπῳ, *ambitu, quam pateret.* ¶ 2) *modus carminis, metrum.* Απ. 1, 2, 21. v. ποιεῖν nr. 28. ¶ 3) *id ipſum quod menſuratur.* A. 3, 2, 12. μικρὰ μέτρα πολλοῦ ἀργυρίου — λαμβάνειν. ¶ 4) *norma in agendo.* Π. 1, 3, 15. μέτρον αὐτῷ οὐχ ἡ ψυχὴ, ἀλλ᾽ ὁ νόμος. Sic Λ. 2, 1. σίτου αὐτοῖς γαστέρα μέτρον νομίζουσι. Ιπρ. 4, 1. αὐτὸς μέτρον ἕκαστος (ἐστὶ) τοῦ μὴ λαθεῖν ὑπερπονοῦντας. ¶ 5) *ſcopus* in tranſiliendo foſſam, Heſych: μέτρον· πέρας, ἢ ἄλλο τι ὡρισμένον. Iπ. 8, 4. ὑπεραλεῖται οὐ τὸ μέτρον, ἀλλὰ πολὺ πλεῖον.

μέτωπον, ¶ 1) *frons.* apri, Π. 1, 4, 8. canum, K. 4, 1. leporis, K. 4, 22. Cf. πρόσωπον, quocum confunditur. ¶ 2) *frons aciei, anticus ſ. primus militum verſus, recta aduerſus hoſtem poſitus.* Alias dicitur μῆκος. Π. 2, 4, 2. ἐγένετο τὸ μέτωπον ἐπὶ διακοσίων. τοσοῦτοι γὰρ ἦσαν οἱ ταξίαρχοι. 5, 2, 1. Ιπρ. 4, 3. πλατυντέον τὸ μέτωπον. §. 9. τὸ μέτωπον μηκύνοιεν τῆς τάξεως. Sic c. ἐν, Π. 2, 3, 9. ἐν μετώπῳ οἱ λοχαγοὶ ἐγένοντο. 2, 4, 3. εἰς δώδεκα τάττειν βάθος, τοὺς δὲ δωδεκάρχας ἐν μετώπῳ καθιστάναι. 5, 3, 16. p. 298. p. 299. p. 300. Sed E. 2, 1, 14. ἐν μετώπῳ eſt *exporrecta fronte, ita vt profunditas ſit nulla.* c. ἐπὶ, Π. 2, 4, 2. ἐπὶ μετώπου πάντας ἰέναι. Sed Ιπρ. 3, 6. ἐπὶ τοῦ μετώπου ἐλαύνειν ὥσπερ εἰς μάχην, eſt *lata fronte,* vt ſupra E. 2, 1, 14. ἐν μετώπῳ. Sic fere Ιπρ. 3, 10. ἐπὶ μετώπου ἐμπλήσαντες τὸν ἱππόδρομον. c. εἰς, Π. 2, 3, 9. τὸν ὕστερον λόχον παράγειν, καὶ τὸν τρίτον καὶ τὸν τέταρτον εἰς μέτωπον — παρῆγον οἱ δεκάδαρχοι εἰς μέτωπον. 2, 4, 1. εἰς μέτωπον στῆναι. Λ. 11, 8. εἰς μέτωπον καθίστασθαι. E. 7, 5, 22. παραγαγὼν τοὺς ἐπὶ κέρως πορευομένους εἰς μέτωπον

τωπον proelium commiſſurus. *ita vt omnes frontem facerent.* Cf. κέρας nr. 6.

μέχρι, et μέχρις. Omnino v. Phrynich. p. 6. Thom. Mag. p. 135. et Fiſcher. ad Plat. Phaed. 5. extr. Scil. μέχρι putatur Atticum eſſe, etiam ſequente vocali. Sed in Xenophontis libris ante vocalem ſcribitur fere μέχρις. ¶ 1) *vsque.* c. aduerb. A. 5, 5, 4. μέχρις ἐνταῦθα, *hucusque.* E. 4, 7, 5. πυνθανόμενος μέχρι μέν τοι (Margg. verius μὲν ποῖ) ἤγαγεν, μέχρι δὲ ποῖ ἐδήωσεν. c. εἰς, A. 6, 4, 19. ἐδίωξαν μέχρις εἰς τὸ ϛρατόπεδον. c. ἐπὶ, A. 5, 5, 5. πορείᾳ τῇ μέχρι (Cod. Paril. μέχρις) ἐπὶ θάλατταν. c. πρὸς, E. 4, 3, 5. ἐπορεύετο μέχρι πρὸς τὰ Βοιωτῶν ὅρια. ¶ 2) *vsque ad.* ¶ a) De loco. c. gen. A. 2, 2, 3. v. μάχη. E. 4, 5, 12. μέχρις ὁπόσου αὐτοὶ κελεύοιεν. Sic A. 1, 7, 6. μέχρις οὗ, *vsque ad illum locum vbi.* ¶ b) De tempore. c. gen. Π. 1, 2, 8. μέχρι μὲν δὴ ἓξ ἐτῶν. 1, 4, 23. μέχρις ἑσπέρας. Sed ibid. μέχρι τοσούτου ὁπότε ἐγγύτατα γίγνοιντο vertunt *vsque ad hoc interuallum, cum quam proxime accederent.* Sed poſſit etiam verti *vsque dum.* A. 7, 1, 1. μέχρι τῆς μάχης. Λ. 10, 1. E. 3, 2, 10. K. 4, 11. μέχρι μεσημβρίας. Sic μέχρις οὗ, A. 5, 4, 8. E. 1, 5, 1. 8. *donec.* it. μέχρι τοῦδε, Π. 6, 1, 8. *adhuc.* it. μέχρι τούτου, Π. 8, 8, 5. *tamdiu.* c. τοῦ et inf. E. 2, 3, 18. p. 96. μέχρι τοῦ ὑμᾶς καταϛῆναι. Ιερ. 6, 2. μέχρι τοῦ ἐπιλαθέσθαι — μέχρι τοῦ συγκαταμιγνύναι. c. aduerb. E. 7, 2, 19. ἐκάθευδον μέχρι πόῤῥω τῆς ἡμέρας. ¶ c) De numero. Σ. 2, 8. ἀνεδίδου τοὺς τροχοὺς μέχρι δώδεκα. Poteſt ſimpliciter accipi pro δώδεκα. ¶ d) De aliis, vt Aπ. 4, 7, 3. μέχρι τῶν δυσξυνέτων διαγραμμάτων γεωμετρίαν μανθάνειν. §. 4. Eπ. 1, 5. μουσικὴν μέχρι ὤτων συνιέντα, *non vltra iudicium aurium.* v. Abreſch. dilucidatt. Thucyd. 8, 92. ¶ 3) *vsque dum, donec.* A. 3, 4, 5. μέχρις (Hutch. coniicit μέχρις οὗ) οἱ ἄνθρωποι ἐξέλιπον. 4, 2, 3. μέχρι σκότος ἐγένετο. Sic ſine οὗ eſt 4, 4, 2. et 6, 18. it. 7, 1, 1. μέχρις τὸν πόντον ἀφίκοντο — χρις ἔξω τοῦ ϛόματος ἐγέ- το. it. E. 1, 1, 2. 1, 2, 1. et 1, 3, 5. Sed E. 1, 1, videtur eſſe de loc

qu-

quousque. Verba sunt: ἐπεισβαίνειν ἐς τὴν θάλατταν μέχρι δυνατὸν ἦν. c. coniunct. E. 1, 3, 8. περιέμενεν — μέχρις ἔλθῃ. c. ἂν et coniunct. A. 1, 4, 13. μέχρις ἂν κατασήσῃ τοὺς Ἕλληνας. 2, 3, 4. 13. E. 1, 1, 18. K. 6, 21. ¶ 4) *quamdiu*. Ιερ. 6, 2. μέχρι κοινῆς ἐπιθυμίας, *quamdiu omnibus libitum*. v. ἐπιθυμία nr. 4. Sic saepius de tempore, per quod fit vel durat aliquid, E. 3, 1, 14. μέχρι τεττάρων ἡμερῶν, *per quatuor dies*. Απ. 3, 5, 27. K. 7, 4. ¶ 5) μέχρι τούτου, *hactenus*. Πο. 4, 21. μέχρι μὲν τούτου δυνατὸν ἐφάνη, *ex iis quae dicta sunt*. Ιερ. 1, 7. 2, 14. Απ. 4, 7, 2. μέχρι ὅτου (*quatenus*) δέοι ἔμπειρον εἶναι — μέχρι μὲν τούτου ἔφη δεῖν μανθάνειν. §. 5. τὸ δὲ μέχρι τούτου ἀστρονομίαν μανθάνειν, μέχρι τοῦ καὶ τὰ μὴ ἐν τῇ αὐτῇ περιφορᾷ ὄντα — γνῶναι. Illud μέχρι τούτου Valckenar. dicit esse a librario. O. 11, 13. Cf. ἄχρι, quocum in var. lect. permutatur.

μὴ, de cuius constructione v. Thom. Mag. p. 611. sqq. ¶ 1) *ne*. Est enim prohibentis, rogando et hortando. c. imperatiuo praesentis, Π. 2, 2, 5. μὴ λέγε. 2, 4, 17. p. 138. μὴ μέντοι οὕτως αὖ παίει — μηδὲ — μήτοι πορεύου, μηδὲ — μήτοι δρόμῳ ἡγήσῃ. A. 1, 3, 3. Σ. 8, 24. μὴ θαυμάζετε. Margg. θαυμάζητε. Perperam ex Thomae praecepto. c. coniunctiuo, Π. 1, 5, 7. p. 54. μὴ πάθωμεν ταῦτα. Ante μὴ intell. φυλαττώμεθα. 3, 3, 21. 4, 5, 14. μὴ θαυμάζητε. Sed Cod. Guelf. θαυμάζετε, quod recepit Zeun. ob Thomae praeceptum. 5, 1, 12. 6, 2, 11. p. 370. 8, 7, 3. p. 546. A. 7, 1, 6. E. 1, 7, 10. p. 60. Απ. 3, 6, 3. O. 15, 1. Interdum omittitur verbum, vt E. 1, 7, 10. p. 58. μὴ ὑμεῖς γε, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀλλ' — πράττειν πειρᾶσθε. Intell. ποιήσητε vel simile quid. ¶ 2) *ne*. Post verba timendi. c. opt. Π. 1, 4, 22. δείσας μὴ πάθοιέν τι. A. 5, 6, 8. δεδιὼς μὴ γένοιτο ταῦτα. Cod. Eton. γένηται. c. coniunct. Π. 1, 4, 12. δέδοικα μὴ βλάξ τις γένωμαι. Απ. 3, 5, 4. c. indicatiuo, E. 2, 3, 12. φοβούμενοι μὴ συῤῥύησαν. Sed Fr. Portus, probante Schneidero, corrigit συῤῥυῶσι. Cf. ὑπερφοβεῖσθαι et φοβεῖσθαι. it. omisso φοβοῦμαι, A. 2,

A. 2, 2, 5. οὐκέτι μὴ δύνηται βασιλεὺς ἡμᾶς καταλαβεῖν, *non amplius vereor, ne.* Sic poſt φυλάττεσθαι, c. inf. Ἀγ. 8, 5. ἐφυλάξατο μὴ ἄπιστος γενέσθαι. it. poſt κίνδυνος. v. ibi. ¶ 3) *ne, i. e. vt non.* c. opt. Π. 1, 4, 25. ἀπιέναι — μὴ ὁ πατήρ τι ἄχθοιτο. c. coni. Π. 2, 4, 8. extr. μὴ καὶ τοῦτον πολέμιον προσθώμεθα. A. 4, 4, 14. ἀπιέναι — μή τις ἐπίθεσις γένηται. K. 10, 14. ¶ 4) τοῦ μὴ c. inf. i. q. ἵνα μή. v. Abreſch. dilucc. Thucyd. 5, 72. Π. 1, 3, 8. καταῤῥοφοῦσι, τοῦ δὴ — μὴ λυσιτελεῖν αὐτοῖς. ¶ 5) *non.* Π. 2, 3, 5. p. 118. εἰ μὴ ἄλλο μηδὲν ἔχοιμι. Vbi etiam in duplici negatione vim negandi habet, vt ſaepius. A. 2, 3, 8. ὑποπτεύων μὴ αἰεὶ οὕτω πλήρεις εἶναι. 2, 5, 2. p. 108. Ἀπ. 4, 2, 2. Σ. 4, 8. K. 6, 22. κατέχοντα μὴ κυνοδρομεῖν. Steph. emendauit μὴ κατέχοντα κυνοδρ. Sed poteſt cum Zeunio ſynchyſis ſtatui. In fine commatis, Π. 6, 1, 19. βιάζεσθαι μὲν μή, πείθειν δέ. In fine periodi, Π. 7, 4, 6. εἴσῃ τὸν ὀρθῶς ἀποδιδόντα, καὶ τὸν μή — ὅπως εἰδεῖεν οἵ τε σῶα ἀποδιδοῖεν, οἵ τε μή. Saepius repetitur, Π. 1, 2, 2. προςάττουσιν — μὴ κλέπτειν, μὴ (all. μηδὲ) ἁρπάζειν, μὴ — παριέναι, μὴ παίειν, μὴ μοιχεύειν, μὴ ἀπειθεῖν. De ἀλλὰ μὴ v. ἀλλὰ nr. 17. Cf. ἵνα, et ὅπως, et εἰ. ¶ 6) *non ſolum.* Π. 1, 6, 3. μὴ ὁπότε ἐν ἀπόροις εἴη — ἀλλ' ὅτε ἄριστα πράττοι, τότε μάλιστα μεμνῷτο. Ἀπ. 1, 7, 1. ὁδὸς — δι' ἧς ἂν ἀγαθός τι γένοιτο, καὶ μὴ δοκεῖν βούλοιτο. In ſimili ſententia additur μόνον O. 10, 9. ὡς ἂν τῷ ὄντι καλὴ φαίνοιτο, ἀλλὰ μὴ μόνον δοκοίη. ¶ 7) Poſt verba negatiua μὴ redundat Attice. v. Abreſch. dilucc. Thucyd. 2, 53. Cf. ἀποκωλύειν, ἀπαγορεύειν, ἀπειπεῖν, ἐκφεύγειν, ἐμποδὼν εἶναι, etc. Abreſchius etiam ἔχειν ſ. σχεῖν huc refert A. 3, 5, 6. Sic Ἱππ. 9, 5. παρὰ τῶν σφόδρα ἀπεχομένων μὴ ἱππεύειν. vbi Weiſ. e mente Leuncl. edidit τοῦ ἱππ. Cf. ἀπέχεσθαι. ¶ 8) *ne forte, vt forte non.* Π. 1, 1, 3. ἠναγκαζόμεθα μετανοεῖν, μὴ οὔτε τῶν ἀδυνάτων οὔτε τῶν χαλεπῶν ἢ — ἄρχειν. v. Steph. qui dicit i. q. μήποτε eſſe, et orationem ἀπορηματικὴν optime modeſtiae Xenophontis conuenire. Abreſchius dilu[cc.] Thucyd. 5, 29. dicit,

dem eſſe quod μὴ ἄρα, et illuſtrat noſtrum locum ex Iuuenal. 8, 76. Alii intelligunt δείσαντες, φροντίσαντες, vel ſimile, quo plane non opus eſt. Facillimum videtur, μετανοεῖν explicare: *mutata ſententia iudicare* ſ. *ſtatuere*, et ante μὴ intelligere ὡς pro ὅτι, qualis verborum ſtructura eſt in v. μεταγιγνώσκειν. ¶ 9) *num*. Απ. 4, 2, 10. ἄρα μὴ ἰατρός; — ἀλλὰ μὴ ἀρχιτέκτων; — ἀλλὰ μὴ γεωμέτρης; — ἀλλὰ μὴ ἀστρολόγος; — ἀλλὰ μὴ ῥαψῳδός; O. 12, 1. Sic O. 19, 16. ἐρωτῶν μὴ δυναίμην. Απ. 2, 5, 5. σκοπῶ, μὴ — ἐπαγωγὸν ᾖ. Paulo ante erat σκοποῦμαι εἰ ἄρα. v. Abreſch. dilucc. Thucyd. auctuar. p. 285. A. 3, 5, 3. ἐννοούμενοι μὴ τὰ ἐπιτήδεια οὐκ ἔχοιεν. Poſſit etiam explicari: *veriſentes, ne non*. ¶ 10) μὴ bis poſitum poſt verba timendi, eſt ¶ a) *ne*. A. 3, 2, 16. δέδοικα μὴ, ἂν ἅπαξ μάθωμεν ἀργοὶ ζῆν, — μὴ ἐπιλαθώμεθα τῆς οἴκαδε ὁδοῦ. ¶ b) *vt, ne non*. Απ. 1, 2, 7. v. φοβεῖσθαι. ¶ 11) μηκέτι, v. ſuo loco. ¶ 12) μὴ ὅπως — ἀλλ' οὐδὲ, *non dicam — ſed ne quidem*. Eſt formula elliptica, pro μὴ λέγω ὅπως. Π. 1, 3, 9. μὴ ὅπως ὀρχεῖσθαι — ἀλλ' οὐδ' ὀρθοῦσθαι ἐδύνασθε. ¶ 13) μὴ ὅτι, *nedum*. Praecedente negatione, E. 2, 3, 18. p. 95. οὐδὲ πλεῖν, μὴ ὅτι ἀναιρεῖσθαι τοὺς νεκροὺς δυνατόν. Σ. 2, 26. 6, 2. ¶ 14) μὴ ὅτι, *non ſolum*. Π. 7, 2, 7. μὴ ὅτι ὁ θεὸς, ἀλλὰ καὶ ἄνθρωποι — οὐ φιλοῦσι τοὺς ἀπιστοῦντας. 8, 1, 10. Ιερ. 8, 5. ¶ 15) μὴ ὅτι — ἀλλ' οὐδὲ, *non dicam — ſed ne quidem*. Π. 3, 2, 10. οὐκ ἐργαζοίμεθα μὴ ὅτι τὴν τούτων, ἀλλ' οὐδ' ἂν τὴν ἡμετέραν. Απ. 1, 6, 11. ¶ 16) μὴ οὐ ſ. μὴ οὐχί. ¶ a) *ne non*. c. coni. E. 1, 7, 10. p. 57. τί δεδιότες οὕτως ἐπείγεσθε; ἢ μὴ οὐχ ὑμεῖς — ἀποκτείνητε; A. 1, 7, 6. 3, 1, 9. Απ. 2, 3, 10. O. 16, 6. Cf. ſupra nr. 9. Omiſſo verbo φοβοῦμαι, Απ. 4, 2, 12. μὴ οὖν οὐ δύνωμαι (Margg. δύναμαι) ἐξηγήσασθαι. Ita ſaltem Hindenburgius. Sed rectius alii exponunt interrogatiue: *Egone non poſſim? Mene non poſſe?* Poſt ἀπιστεῖν, Σ. 8, 34. ἀπιστοῦσι μὴ — οὐκ ἀποτελῶσι τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἔργα. ¶ b) *ne*. Poſt verba timendi, A. 4, 7, 7. δείσας μὴ οὐ πρῶτος παραδράμοι. ¶ c) *quin*. c. inf.

c. inf. Π. 5, 2, 8. οὐκ — ἂν ἐκπεπληγμένος καταφανὴς γένοιτο, μὴ οὐχὶ προνοεῖν. 7, 5, 17. A. 3, 1, 10. τί ἐμποδὼν μὴ οὐχ — ἀποθανεῖν. Πο. 3, 7. E. 2, 3, 11. 3, 3, 6. K. 5, 31. Cf. ἀντιγνωμονεῖν et ἀντιλέγειν nr. 3. ¶ d) *non*. Λ. 6, 2. αἰσχρὸν ἐστι μὴ οὐκ ἄλλας πληγὰς ἐμβάλλειν. Αϑ. 3, 9. ὥστε μὴ οὐχὶ τῆς δημοκρατίας ἀφαιρεῖν τι. E. 6, 3, 4. p. 383. Aπολ. 34. ¶ e) *nisi*. A. 2, 3, 7. ὥστε πᾶσιν αἰσχύνην εἶναι μὴ οὐ σπουδάζειν. ¶ 17) μήποτε, et μήπω, v. ſuo loco. ¶ 18) μήτε, *neque*. Saepe bis ponitur, vt Λ. 15, 3. μήτε δεῖσθαι τῶν μετρίων, μήτε πλούτῳ ὑπερφέρειν. Sequente τε, A. 3, 1, 20. μήτε προσίεσθαι — ἀφελομένους τε χρῆσθαι. 6, 6, 10. Cf. μηδέ. Legitur etiam pro μήποτε. v. ibi. Interdum, vt οὔτε, eſt *ne quidem*, vt Λ. 10, 7. τοῦτον ἀπέδειξε μήτε νομίζεσθαι ἔτι τῶν ὁμοίων εἶναι. ¶ 19) μήτοι γε, *nullo modo*. Π. 2, 3, 11. μὰ Δί', ἔφη ὁ ταξίαρχος, μήτοι γε ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, ſcil. διπλῆν τὴν εὐωχίαν παρέχειν. Cod. Guelf. perperam: μήτι γ' ἔφη. v. Zeun. 2, 4, 17. p. 198. μήτοι — πορεύου. — μήτοι δρόμῳ ἡγήσῃ. Zeun. vtroque loco edidit μήτι, quod negationibus iungi ſoleat augendi caufa. ¶ 20) οὐ μὴ, v. οὐ nr. 8. Cf. etiam ἀπιστεῖν et γίγνεσθαι. ¶ 21) A. 2, 3, 9. pro οἵας μὲν ἐστὶν ἰδεῖν, quod Hutch. et Zeun. e MSS. et e Suida receperunt, reliqui legunt οἵας μὴ ἐσ.

μηδαμῆ, ¶ 1) *nusquam*. Π. 5, 4, 20. A. 7, 6, 20. ¶ 2) *neutiquam*. Π. 6, 3, 6. διώξεις μηδαμῆ εἰς ἀφανές.

μηδαμόθεν, *haud aliunde*. Π. 8, 7, 3 p. 545. μηδαμόθεν πρότερον ἄρχου ἢ ἀπὸ τοῦ ὁμόθεν γενομένου.

μηδαμοῖ, *nusquam*. Λ. 3, 5. περιβλέπειν μηδαμοῖ. Stobaeus μηδαμῶς.

μηδαμοῦ, *nullo numero, nullo loco*. Aπ. 1, 2, 52. οὕτω διατιθέναι τοὺς αὐτῷ συνόντας, ὥστε μηδαμοῦ παρ' αὐτοῖς τοὺς ἄλλους εἶναι πρὸς ἑαυτὸν, *vt ab iis nihili fierent*. v. Ruhnken. ad h. l.

μηδαμῶς, *nequaquam, abſit*. Σ. 2, 3. μηδαμῶς, ἔφη ὁ Σωκράτης. 4, 9. c. adiect. Iππ. 5, 15. φυλακτικὸν — καὶ μηδαμῶς φιλοκίνδυνον. c. coni. Π. 8, 3, 17. μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν οὕτω ποιήσωμεν. c. imperatiuo, Aπ. 3, 5, 18.

μηδα-

μηδαμῶς οὕτως ἡγοῦ. Cf. μηδαμοῖ.

Μήδας, *Medas*, nomen cani imponendum. K. 7, 5.

μηδέ. ¶ 1) *nec*. Saepissime bis positum reperitur μηδὲ — μηδὲ, vt Απ. 1, 2, 9. κυβερνήτῃ μηδένα θέλειν κεχρῆσθαι κυαμευτῷ, μηδὲ τέκτονι, μηδ' αὐλητῇ, μηδὲ ἐπ' ἄλλα τοιαῦτα. Sed nec raro μηδὲ — μήτε, Π. 1, 6, 19. p. 83. μήτ' ἐν σεαυτῷ μηδέποτε, μηδ' ἐν τῇ στρατιᾷ. 2, 4, 9. 8, 7, 3. p. 549. μήτε ἀσεβὲς μηδὲν, μηδὲ ἀνόσιον, μήτε ποιήσητε μήτε βουλεύσητε. p. 550. Απ. 2, 2, 11. μηδενὶ πειρᾶσθαι ἀρέσκειν, μηδὲ ἕπεσθαι, μήτε (Hindenb. malebat μηδὲ) πείθεσθαι, μήτε στρατηγῷ μήτε ἄλλῳ ἄρχοντι. K. 13, 10. Etiam μηδὲ — ἤ, Αθ. 3, 13. μηδὲ λέγειν δίκαια ἢ πράττειν. Aliis ἢ deest. Steph. malebat μηδὲ πρ. ¶ 2) *ne quidem*. Π. 1, 4, 12. εἰ μηδὲ — δυνήσῃ — ἀλλ' ἄλλου τινὸς ἀνάγκη. Δ. 11, 9. Ιερ. 4, 4. Απ. 1, 2, 36. etc. ¶ 3) *ne*. Απ. 1, 2, 35. μηδὲ σὺ διαλέγου νεωτέροις. ¶ 4) μηδέποτε, *nunquam*. Π. 1, 6. 10. §. 19. p. 83. ¶ 5) In var. lect. permutatur c. μήτε, v. μή nr. 5.

Μηδία, v. Μιδέα.
Μήδεια, v. Μηδία.

μηδείς, ¶ 1) *nemo*, *nullus*. E. 5, 4, 20. μηδένες ἄλλοι. c. negatione. Απ. 1, 2, 39. μηδενὶ μηδεμίαν παίδευσιν, *nemini vllam*. Σ. 6, 10. ἀλλὰ μηδενί; μηδενὶ μηδὲ τούτων. Cf. μηδέ. c. ἤ. Π. 7, 5, 16. μηδένα ἢ τοὺς φίλους. Legitur etiam μηδὲ εἷς. v. εἷς nr. 10. ¶ 2) μηδέν, ¶ a) *nihil*. Π. 3, 1, 20. μηδὲν ἀντὶ αὐτῶν καταθείς. ¶ b) *nihil probabile*. Π. 8, 3, 9. μηδὲν λέγειν. Oppon. δίκαια. Sic fere Π. 2, 3, 3. οἱ κακοὶ μηδὲν ποιήσουσιν, *nihil quod sit operae pretium* Similiter Latini, vt Cic. de div. 2, 67. „nec cognoui quenquam, qui maiore auctoritate *nihil* diceret." Cf. Terent. eunuch. 2, 1, 15. ¶ c) fere i. q. μή. O. 11, 9. τὴν πόλιν μηδὲν κατ' ἐμὰ χρήμασιν ἀκόσμητον εἶναι. it. ante comparatiuum, E. 3, 1, 9. ἣν ἐγώ σοι μηδὲν χεῖρον ἐκείνου ὑπηρετῶ. Sic Π. 5, 2, 9. μηδενὸς πλείω, *nihilo plura*. Ita legit etiam Hutch. quanquam vertit *nemini* cum Leuncl. qui μηδενὶ legi volebat. v. not. Zeun. ¶ d) In var. lect. permutatur c. οὐδέ. v. οὐδὲ nr. 4.

μηδέτερος, *neuter*. Ay. 2, 30. εἰ μηδετέρῳ (Cod. Harl. μηδ᾽ ἑτέρῳ) συλλήψοιτο, μισθὸν οὐδέτερος λύσει, ἀγορὰν δὲ οὐδέτερος παρέξει. K. 6, 3.

Μηδία, *Media*. ¶ 1) regio. Π. 2, 1, 1. θεοῖς τοῖς Μηδίαν γῆν κατέχουσι. 3, 3, 11. ἥρωας γῆς Μηδίας οἰκήτορας. 6, 1, 16. 8, 5, 10. Cyaxares donat Cyro cum filia ſua totam Μηδίαν φερνήν. A. 2, 4, 15. Graecorum iter διὰ τῆς Μηδίας. Cod. Pariſ. Μηδείας. 3, 5, 9. in omnibus libris eſt Μηδίαν. 7, 8, 14. rurſus ſcribitur Μηδείας ἄρχων Ἀρβάκας, vt E. 2, 1, 8. ἐν Θαμνηρίοις τῆς Μηδείας. ¶ 2) regis Medorum vxor. A. 3, 4, 6. ἐλέγετο Μηδία (Cod. Pariſ. λέγεται Μήδεια) γυνὴ βασιλέως φυγεῖν.

Μηδίας τεῖχος, *Mediae murus*. Fuit vrbs haud procul Babylone, et deſcribitur A. 2, 4, 6. Occurrit etiam A. 1, 7, 12. Vtroque loco all. habent Μηδείας.

μηδίζειν, *Perſarum partibus fauere*. Suid: μηδίζω· τὰ τῶν Μήδων φρονῶ. E. 3, 1, 4. μόνος Ἐρετριέων μηδίσας ἔφυγεν.

Μηδικός, ¶ 1) *Medicus*. Π. 1, 3, 13. ταῦτα Μηδικά ἐστιν; np. cultus et veſtis. Cf. στολή. 5, 5, 3. τῶν Μηδικῶν πίλων 6, 1, 4. Κυαξάρης ἐπὶ θρόνου Μηδικοῦ ἐκαθέζετο. ¶ 2) ἡ Μηδικὴ, ſcil. γῆ ſ. χώρα, *Media*. Π. 1, 4, 17. 5, 5, 2. 8, 5, 9. ¶ 3) τὰ Μηδικὰ, *bella cum Perſis*, vbi Athenienſes imperium maritimum a Graecis accepere. Cf. Thom. Mag. in v. Πέρσας. Πο. 5, 5.

Μῆδοι, ¶ 1) *Medi*. Π. 1, 2, 1. parent Aſtyagi regi. 1, 3, 2. ſqq. deſcribuntur eorum mores et cultus. 1, 4, 16. contermini ſunt Aſſyriis. 1, 5, 2. eorum rex patre mortuo Cyaxares. 1, 6, 10. equitatu valent. 2, 1, 2. p. 88. eorum exercitus contra Aſſyrios. 8, 8, 8. luxuria et mollities. A. 3, 2, 16. Μήδων καὶ Περσῶν καλαῖς καὶ μεγάλαις γυναιξὶ καὶ παρθένοις ὁμιλεῖν. 3, 4, 4. Lariſſa ad Tigrim antiquitus eorum vrbs, vt §. 6. Meſpila. §. 5. ſq. imperio priuantur a Perſis. E. 1, 2, 12. qui a Dario Notho defecerant, rurſus ſe ei adiungunt. Cf. Τιγράνης nr. 1. ¶ 2) i. q. Μηδικοί. Π. 8, 6, 8. Μῆδοι ἱππεῖς. ¶ 3) i. q. Μηδία. Cum. bis eundi, Π. 1, ὅταν εἰς Μήδους ἐλ

4, 26. 1. 5, 5. §. 7. extr. ἴτε εἰς Μήδους. 2, 1, 2. Cum aliis verbis, Π. 1, 4, 25. ἐν Μήδοις ταῦτα ἐγένετο. 1, 5, 2. ὁ Ἀσυχάγης — ἐν τοῖς Μήδοις ἀποθνήσκει.

Μήδοκος, *Medocus.* Vocatur etiam Ἀμάδοκος. v. Ἀμάδ. et Weſſeling. ad Diodor. Sic. 13. 105. Apud Demetr. Phaler. de elocutione §. 162. eſt Μηδόκης Θρᾳκῶν βασιλεύς. Α. 7, 2, 18. ἐξετράφην παρὰ Μηδόκῳ, τῷ νῦν βασιλεῖ. 7, 3, 7. Μήδοκον τῶν Ὀδρυσσῶν βασιλέα. — ὅτι Μήδοκος ἄνω εἴη δώδεκα ἡμερῶν ἀπὸ θαλάττης ὁδόν. 7, 7, 2. Μηδόκου (Margg Δημόκου) τοῦ ἄνω βασιλέως. §. 6.

μῆδος, *conſilium.* Σ. 8, 30. ex Homero: μήδεα.

Μηδοσάδης, *Medoſades.* In aliis ſaepe ſcribitur Δημοσάδης. Α. 7, 1, 4. et 7, 2, 6. mittitur a Seuthe, vt Graecos inuitet, ſed fruſtra. 7, 2, 4. eſt apud Seuthen. 7, 7, 1 — 10. Graecis iratus reprehenditur a Xenophonte.

Μήθυμνα, *Methymna.* Ε. 1, 2, 8. ὁρμοῦντες ἐν Μηθύμνῃ τῆς Λέσβου. 1, 6, 27. Eteonicus eam tenet. 4, 8, 28. ſq. Thraſybulus eam capit.

Μηθυμναῖοι, *Methymnaei.* Ε. 1, 6. 9. 10. Callicratides eorum vrbem vi capit.

μηκέτι, ¶ 1) *non amplius.* Α. 5, 7, 9. διενενόητο — εἰς ςράτευμα μηκέτι ἐλθεῖν. Αγ. 2, 3. Ε. 4, 3, 8. Απ. 4, 3, 8. Σ. 2, 5. ¶ 2) *ne poſthac.* Π. 3, 2, 6. μηκέτι ἥκετε δεῦρο ἄνευ ὅπλων.

μήκιστος, *longiſſimus.* (poet. Port.) Αγ. 10, 4. ἀφικόμενος ἐπὶ τὸ μήκιςον ἀνθρωπίνου αἰῶνος. 1, 15. Ἀγησίλαος τὸ μήκιςον τοῦ αἰῶνος ἔχων, *aſſecutus vitam longiſſimam, ad quam homines peruenire poſſunt.* Plutarchus enim T. I. p. 618. eum dicit mortuum eſſe 84 aetatis anno. Idem T. II. p. 784. dixit: πρὸς τὸ τέρμα τοῦ βίου ὤν, quod ipſum nomen τέρμα videtur intelligendum eſſe in locis Xenophonteis, etiam Επ. 3. p. 6 5. τὸ μήκιςον ἐλόμενος τοῦ βίου. Sed Π. 4, 5, 12. p. 246. οἱ τοὺς ἐχθροὺς μήκιςον ἀπελαύνοντες, eſt *longiſſime.*

μῆκος, ¶ 1) *longitudo.* Κ. 5, 1. διὰ τὸ μῆκος τῶν νυκτῶν. Ο. 19, 2. μήτε ὁπόσον βάθος — μήτε ὁπόσον πλάτος, μήτε ὁπόσον μῆκος. Intell. κατά, vt Π. 7, 5, 6. τοσοῦτοι τὸ μῆκος.

K. 5, 30. Sic c. gen. A. 2, 4, 6. μῆκος ἐλέγετο εἶναι εἴκοσι παρασαγγῶν. K. 2, 8. αἱ χαλίδες τὸ μῆκος δέκα παλαιςῶν. Ibid. eſt plural. ἀσύμμετροι τὰ πάχη πρὸς τὰ μήκη. ¶ 2) *proceritas.* Λ. 2, 6. εἰς μῆκος ἂν αὐξάνεσθαι. ¶ 3) *longinquitas, longitudo itineris.* A. 1, 5, 9. τῷ μήκει τῶν ὁδῶν. All. τοῖς μήκεσι. E. 7, 1, 14. μῆκος ὁδοῦ. Cf. ὄψις.

μηκύνειν, ¶ 1) *longius facere.* Aπ. 3, 13, 5. περαιτέρω τοῦ μετρίου μηκύνειν τὰς ὁδοὺς, *itinera facere iuſto longiora.* ¶ 2) *exporrigere, extendere.* Ιπp. 4, 9. τὸ μέτωπον ὅπως μηκύνοιεν τῆς τάξεως.

Μηλιεῖς, *Melienſes*, populi Theſſaliae. Steph. Byz: οἱ δὲ ἐν Θετταλίᾳ Μηλιεῖς. E. 3, 5, 6. iubentur adeſſe Lacedaemoniis contra Thebanos. Sed 4, 2, 10. ſunt a Boeotorum partibus contra Lacedaemonios.

Μήλιοι, *Melii*, incolae inſulae Meli. E. 2, 2. 2. οἶκ ἐποίησαν (Athenienſes) Μηλίους, Λακεδαιμονίων ἀποίκους ὄντας, κρατήσαντες πολιορκίᾳ. Crudeliter enim tractati ſunt ab Athenienſibus. v. Hudſ. ad Thucyd. 5, 84. et Meurſ. miſcell. Lacon. 1, p... it. Morus ad Iſocr. ... negyr. 29. Occu... etiam E. 2, 2, 5.

Μηλόβιος, *Melobiu*[s] 2, 3, 2. vnus e tri... tyrannis. Cf. Suid.

Μῆλος, *Melus*, vna e... cladibus, Pelopo[n]... vicina. E. 4, 8, 7... νήσων εἰς Μῆλον· ... εἰς τὴν Λακεδαίμονα.

μὴν, ¶ 1) *vero.* T... Mag: τὸ μὴν — ἀν... δὲ, καὶ ἰδίᾳ τιθέμενον μετὰ τοῦ γὲ, ἢ προη[γουμέ]νου, ἢ ἑπομένου. v. ... no γε nr. 6. Aπολ. ... γε μὴν ὅσα εἴρηκα — ... δύναιτ᾽ ἂν ἐξελέγξαι. ... *at.* Eſt reſpondentis ... 2, 8, 5. ὅλως μὴν τὸ... τιον εἶναί τινι οὐ πάνυ ... ἴεμαι. ¶ 3) *at ver*[o] ... obiicientis, Π: 4, ... p. 231. ὅ γε μὴν μάλ... τις φοβηθείη. ¶ 4) *tandem, igitur,* ... In interrogando, ... ante dubitauit vel ... uit, Π. 1, 6, 19. ... πῶς μὴν τἀναντία ... τε. 3, 1, 23. Σ... ἀλλ᾽ ἐπὶ τῷ μήν; ... ἀλλὰ πότε μήν; §. ... ſaepe c. τί. Timae[us] ... Platon. et Suidas: ... κατάφασιν δηλοῖ, ... πῶς γὰρ οὔ; ἢ ... οὔ; Π. 2, 1, 2. ... μὴν ἄλλο ἐνεργεῖ...

; Zeun. legit: τί (quidni?) ἄλλο τι ἀμ. τούτου; 2, 2, 4. τί μὴν βουλόμενοι ται; E. 6, 3, 6. p. ί μὴν ἥκομεν; quamtandem venimus? ἀποροῦντες — τί ν; quid igitur est nerimus? Π. 1, 6, 75. et 8, 4, 5. τί-ν ἕνεκα; ¶ 5) ἀλλὰ in ἀλλὰ nr. 18. Et r. in ἤ nr. 2. ¶ 6) Leuncl. vertit cer-: 2, 4, 3. νικῶντες ια ἂν ἀποκτείναιμεν; ίνων δὲ μὴν οὐδένα σωθῆναι. ¶ 7) καὶ ¶ a) et vero, quin Λ. 5, 7. περιπα-ε ἀναγκάζονται — ν, τὸ — ἐπιμελεῖσθαι. ortus exponit per καὶ δὴ καί. ¶ b) ο. A 1, 7, 5. καὶ γουσί τινες, ὅτι πολ-χνῇ νῦν. Απ. 2, 8, tiam simpliciter re-entis est, Π. 4, 6, μὴν ἐγὼ — ἤκουσα ¶ c) porro. E. 4, Cf. καὶ nr. 29. ¶ μὴν et οὐ μὴν — γε, tamen. A. 1, 10, ὲ καὶ αὐτῶν ἀπέθα-ν μὴν ἔφευγόν γε, etc. 7, 6, 27. Απ. 6. vbi Leuncl. non atqui non. Αγ. 2, μὴν οὐδέ, nec tamen etiam. ¶ 9) οὐδὲ f. οὔτε μὴν, nec quidem, quin ne quidem. Vbi interdum praecedit ἀλλὰ, interdum sequitur γε. Π. 4, 3, 3. p. 230. οὔτε γὰρ τοξεύειν — οὔτε μὴν ἀκοντίζειν — ἀλλ' οὐδὲ μὴν ἀσχολίαν παρέχουσι. 4, 5. 12. p. 246. ἡμεῖς σε οὔτε ἔρημον κατελίπομεν, οὐδὲ μὴν ἀποχωροῦντές γε etc. 5, 4, 6. A. 2, 4, 10. Απ. 1, 2, 5. ¶ 10) μὴν et μὲν saepe inter se permutata esse monet Ernest. ad Απ. 2, 7, 1. vbi pro καὶ μὴν all. habent καὶ μὲν, et §. 2. ἀλλὰ μὲν pro ἀλλὰ μήν.

μήν, ¶ 1) mensis. E. 4, 5, 1. ἦν ὁ μὴν ἐν ᾧ Ἴσθμια γίγνεται. 7, 4, 28. Cf. ἐξέρχεσθαι nr. 7. Απ. 4, 8, 2. διὰ τὸ Δήλια ἐκείνου τοῦ μηνὸς εἶναι. Sed saepe τοῦ μηνὸς est singulis mensibus, vt Π. 1, 2, 9. A. 1, 3, 21. 5, 6, 12. 7, 3, 5. E. 1, 5, 3. 4. Pro eodem dicitur κατὰ μῆνα, Λ. 15, 7. O. 9, 8. Cf. κέρδος. Sic fere O. 7, 36. εἰς τὸν μῆνα δαπανᾶται, vno mense. E. 1, 4, 9. est τρίτῳ μηνί, et 3, 3, 2. δεκάτῳ μηνί. E. 1, 1, 16. ἐφόδιον δυοῖν μηνοῖν. Cf. omnino δύο. E. 2, 4, 13. ἐν ὀκτὼ μησίν. 3, 2, 9. ἐν ὀκτὼ μησί, intra octo menses. E. 1, 5, 13. προςκα-

καθεζόμενοι ἑπτὰ μῆνας. Π. 8, 2, 6. ἀπέχοντας πολλῶν μηνῶν ὁδόν. Marg. Steph. ἡμερῶν Cf. ὁδὸς nr. 1. ¶ 2) *mensis festis et induciis sacratus.* E. 4, 7, 2. ὁπότε ἐμβάλλειν in Argolidem μέλλοιεν Lacedaemonii, τότε ὑπέφερον Argiui τοὺς μῆνας. Mox est σπονδὰς ὑποφερομένας, et §. 3. ὑποφέροντας σπονδάς. 5, 1, 26. Ἀργεῖοι ἰδόντες ὅτι ἡ τῶν μηνῶν ὑποφορὰ οὐδὲν ἔτι σφᾶς ὠφελήσει, εἰς εἰρήνην πρόθυμοι ἦσαν. 5, 3, 27. Videntur Moro, vt cum Pausania 3, 5. p. 216. loquamur, fuiſſe πατρῷοί τινες σπονδαὶ, ἐκ πολλοῦ καθεστῶσαι τοῖς Δωριεῦσι πρὸς ἀλλήλους, *foedera et pacta inter Lacedaemonios et Argiuos a maioribus conſtituta*, quae iam fuerint inſtaurata. Num autem nomen habeant ab ἱερομηνίᾳ, an ἱερομηνία idem ſignificet, np. feſta menſe Carneo ſancita Dorienſibus, vt ὑποφέρειν τοὺς μῆνας ſit *menſes feſtis et induciis ſacratos praetexere*, quae eſt Kuhnii ad Pauſ. l. l. ſententia, et an huc pertineat locus Thucyd. 5, 54. vbi Argiui τὸν μῆνα προὐφασίζοντο ad euitandum bellum, q. l. Schol. μῆνα explicat per ἱερομηνίαν, an aliunde nomen habeant, et quomodo factum ſit, vt Xenophon diceret τοὺς μῆνας, Thucydides τὸν μῆνα, nemo auſit definire. Dodwellus in chronologia Xenoph. p. 45. rectius intelligit Iſthmica, quae tum Argiui Corinthiorum nomine celebrabant. Rurſus aliter videtur intellexiſſe Sopingius ad Heſych. in v. ὑπόφορος. v. Morus et Schneider. ad E. 4, 7, 2. Sed Steph. Leuncl. et vterque Portus coniecerunt τὰς μύνας, quod Welſ. recepit. v. μύνη.

μηνιᾷν, *ad iram concitare.* E. 3, 4, 8. Leuncl. et Welſ. legunt ἐμήνια τὸν Ἀγησίλαον ταῦτα. Vulgo legabatur ἔμεινε, quod vitioſum eſt, vel ἐλύπει, quod Leuncl. putabat interpretamentum verbi ἐμήνια. At μηνιᾷν nunquam actiue dicitur. Quare Steph. malebat ἐμηνε, *ad inſaniam adegerunt.* Vir Doctus in Biblioth. crit. Amſt. ἐκίνει, vel ὑπηνία. Wolfio in addendis placet ἠνία.

μηνοειδής, *inſtar l[...] falcatus.* Heſych[...] ειδές· σεληνοειδές. S[...] iam Suidas, qui

στρογγύλος. Fr. Portus reddit *bicornis*. E. 4, 3, 5. ὁ ἥλιος μηνοειδὴς ἔδοξε φανῆναι. Plutarch. Agel. c. 17. ἥλιος ἐκλείπων.

μηνύειν, ¶ 1) *indicare, arguere*. Iπ. 8, 5. τοὺς ἑτερογνάθους μηνύει ἡ πέδη καλουμένη. Π. 7, 5, 25. legitur vulgo μηνύσωσι pro μὴ κνήσωσι f. ἀνήσουσι. v. ἀνιέναι nr. 1. ¶ 2) *deferre ad magistratum*. E. 3, 3, 10. πρὶν αἰσθέσθαι ὅτι μεμήνυνται. ¶ 3) Legitur pro καταμηνύειν. v. ibi nr. 1.

μὴ ὅπως, μὴ ὅτι et μὴ οὐ vid. in μὴ nr. 12 – 16.

μήποτε, ¶ 1) *ne forte*. c. coni. Π. 1, 6, 10. χρὴ σκοπεῖσθαι, μήποτε ἐπιλίπῃ τι ὑμᾶς. ¶ 2) *nunquam*. Π. 3, 1, 20. κἂν τῆς ψυχῆς πριαίμην, ὥστε μήποτε λατρεῦσαι ταύτην. 8, 1, 15. ὅπως μήποτε (Hutch. e Cod. Bodl. μήτε) ἄσιτοι — μήτε ἄποτοί ποτε ἔσοιντο. A. 3, 2, 3. Aπ. 1, 4, 6. ¶ 3) *utinam non*. Π. 5, 3, 4. ἀλλὰ μήποτέ σοι λήξειεν αὕτη ἡ μεταμέλεια.

μήπω, ¶ 1) *nondum*. Aπ. 4, 4, 23. τῶν ἀκμαζόντων — τῶν μήπω ἀκμαζόντων — τῶν παρηκμακότων. Etiam per tmesin, E. 1, 4, 2. ἢ παραδοῦναι, ἢ μὴ οἴκαδέ πω ἀποπέμψαι. ¶ 2) *omnino non, nulla ratione*. A. 3, 2, 15. ἡμᾶς ἂν ἔφην ἔγωγε χρῆναι μήπω φανεροὺς εἶναι οἴκαδε ὡρμημένους. Ιερ. 8, 2.

***μηριαῖα**, *femur*. Iπ. 11, 4. equum ὑπὸ τὰς μηριαίας παίειν. K. 4, 1. canes debent habere μηριαίας μὴ σκληράς. Kuhn. ad Polluc. 5, 59. profitetur, se malle in Xenophonte legere μηρία vel μηριαῖα μὴ σκληρά. Sed Iungermann. in loco Xenoph. putat omittendam esse particulam μή. Nam in Pollucis l. l. non extat, et Pollux 5, 63. inter vitia canum habet μηρίδια ὑγρὰ, quae certe σκληροῖς sunt contraria. K. 4, 8. canes habeant ἐπὶ ταῖς μηριαίαις ἄκραις τρίχας ὀρθάς.

μηρὸς, *femur*. 1) hominis, Π. 2, 3, 7. 7, 3, 2. E. 7, 4, 23. ἐτέτρωτο τὸν μηρὸν διαμπάξ. Cf. χιτὼν et παίειν. ¶ 2) equi, Iπ. 1, 7. 14. 7, 5. eques τοῖν μηροῖν ἔχοιτο τοῦ ἵππου. §. 6. 12, 14. Cf. ἐξανίστασθαι, et Poll. 1, 189. ¶ 3) leporis, K. 5, 30. Cf. Poll. 5, 70.

Μησάδης, v. Μαισάδης.

μήτε, v. μὴ nr. 18.

μήτηρ, *mater*. K. 1, 4. μητρὸς ὁ μὲν Ῥέας. Intell. υἱὸς ἦν. Π. 1, 5, 2. τῆς Κύρου μητρὸς ἀδελφός. *Cyri*

Cyri auunculus. 8, 5, 13. τὴν τῆς μητρὸς ἀδελφὴν, materteram. Dicitur ſaepe ſine pronomine. Π. 8, 5, 10. τῆς μητρὸς §. 11. τῇ μητρί. §. 13. τῇ μητρὶ, ſcil. αὐτοῦ. 8, 7, 1. §. 3. p. 51. Απ. 2, 2, 1. Cf. γίγνεσθαι nr. 4. c. Metaphorice O. 5, 17. τὴν γεωργίαν τῶν ἄλλων τεχνῶν μητέρα καὶ τροφὸν εἶναι.

μήτοι, v. μή nr. 19.

Μητροβάτης, Metrobates, Perſa. E. 1, 3, 8. Μητροβάτει a Pharnabazo miſſo iurat Alcibiades.

μητρόπολις, metropolis, caput regni. A. 5, 2, 3. 5, 4, 7. 13. 14.

μητρῷος, maternus. E. 2, 4, 13. πρὸς θεῶν πατρῴων καὶ μητρῴων.

μηχανᾶσθαι, ¶ 1) excogitare. Ιερ. 5, 1. τοὺς ἀνδρείους, μή τι τολμήσωσι — τοὺς σοφοὺς μή τι μηχανήσωνται, inſidias ſtruant, mali quid machinentur. Απ. 4, 3, 11. c. ἐπὶ, Απ. 2, 3, 10. οὐδὲν — καινὸν ἐπ' αὐτὸν μηχανᾶσθαι. Π. 1, 6, 19. p. 80. μηχανὰς ἃς ἐπὶ θηρίοις ἐμηχανῶ. p. 81. τοιαῦτα καὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους μηχανᾶσθαι. c. πρὸς, Π 8, 2, 12. τοιαῦτα πολλὰ ἐμηχανᾶτο πρὸς τὸ πρωτεύειν. ¶ 2) excogitare modum comparandi aliquid. Π. 1, 6, 10. μηχανᾶσθαι προσόδου πόρον — πρὸ τῆς ἀπορίας μηχανῶ. 8, 8, 9. σκιὰς μηχανώμενοι αὐτοῖς παρεσᾶσι. O. 1, 21. μηχανᾶσθαι προσόδους. 2, 7. μηχανᾶσθαι χρήματα. Cf. Αγ. 2, 25. Sic de venatione et de modo amicos comparandi, Απ. 3, 11, 5. αὐτή τι μηχανᾷ. §. 9. εὑρὼν δὲ μηχανήσεται ὅπως ἐμβάλῃ αὐτοὺς εἰς τὰ δίκτυα. ¶ 3) moliri, conari. Π. 1, 6, 19. p. 71. πόσα δέοι σε μηχανᾶσθαι τοῦ δοκεῖν ἕνεκα. Inprimis de callido inuento imperatoris vel ducis in bello, A. 4, 7, 7. Ιερ. 5, 14. c. inf. Π. 1, 6, 19. p. 78. μηχανῶ ἀπάκτους λαμβάνειν τοὺς πολεμίους, conare, ſtude. Αγ. 6, 5. Ιερ. 5, 9. ¶ 4) ſpectare, operam dare. Π. 5, 4, 16. p. 318. ἐκεῖνος ἀρκέσει τοῦτο μηχανώμενος, in eo elaborans. Απ. 2, 6, 35. ὅπως ταῦτα γίγνηται τοῖς φίλοις, οὐκ ἀποκάμνεις μηχανώμενος. 3, 8, 8. τοῦτο δεῖ μηχανᾶσθαι, ὅπως etc. ¶ 5) inuenire, eligere. Π. 4, 5, [illegible] Cyrus equites inſtit[illegible]rus dicit: τοὺς δ' [illegible] μηχανησόμεθα οἷς ἂν [illegible]διδοίημεν. Leuncl. exco[illegible]tabimus. Margg. μη[illegible]νευσόμεθα. Sic de [illegible] [illegible]

[redacted]

citu: *conscribere*, Ἀγ. 2, 4. ἐνενικήκει σὺν ᾧ αὐτὸς ἐμηχανήσατο ἱππικῷ. Ε. 4, 3, 5. est ξυνέλεξεν. ¶ 6) *sibi parare*. Π. 3, 2, 7. ἐγὼ ἐλευθερίαν μηχανᾶσθαι ἐπιχειρήσας. Απ. 2, 1, 30. ὀψοποιοὺς μηχανωμένη, quod etiam verti possit *omni studio*. Απολ. 18. ¶ 7) *malis artibus parare*. Π. 8, 8, 9. ἣν δὲ ἀδίκου ᾖ μεμηχανημένα pocula et diuitiae. Λ. 2, 7. μηχανᾶσθαι τὴν τροφὴν furando. Ιερ. 4, 10. ¶ 8) *efficere*. Π. 1, 6, 12. p. 65. ὡς ἄν τις μάλιστα μηχανῷτο, vt obedientem habeat exercitum. 2, 2, 7. κλαύμασι πατέρες υἱοῖς σωφροσύνην μηχανῶνται, *filios temperantes reddunt*. 7, 5, 14. Ιερ. 8, 14. Sic de deo, Απ. 4, 7, 6. τῶν οὐρανίων, ᾗ ἕκαστα ὁ θεὸς μηχανᾶται, φροντιστής. c. ὅπως, Απ. 2, 3, 9. οὐκ ἐπιχειρεῖς μηχανᾶσθαι, ὅπως σοι ὡς βέλτιστος ᾖ. c. inf. Π. 8, 2, 13. ἐμηχανᾶτο τοὺς κρατίστους αὐτὸν μᾶλλον φιλεῖν, ἢ ἀλλήλους. 8, 3, 1. μία τῶν τεχνῶν τῶν μεμηχανημένων (i. e. μηχανησαμένων) τὴν ἀρχὴν μὴ εὐκαταφρόνητον εἶναι. c. ἐκ, Α. 2, 6, 14. τὸ πειθομένους τοὺς στρατιώτας παρέχεσθαι ἐκ τοῦ συνειδέναι αὐτοῖς ἐμηχανᾶτο.

¶ 9) *legibus efficere*. Inprimis de Lycurgo, Λ. 3, 3. Lycurgus αὐτοῖς — πλείστην ἀσχολίαν ἐμηχανήσατο. 9, 3. c. εἰς, Λ. 11, 1. εἰς τὰς στρατιὰς βέλτιον τῶν ἄλλων ἐμηχανήσατο, *de bellicis rebus meliora sanxit*. §. 3. 13, 8. Sic fere c. inf. Ιερ. 11, 4. εἰ τὰ πάντων τῶν πολιτῶν μεμηχανημένος εἴης ἐνεργὰ εἶναι. ¶ 10) *mouere, ciere*. v. γέλως. ¶ 11) Απ. 1, 4, 2. Ἀριστόδημον — οὔτε θύοντα τοῖς θεοῖς μηχανώμενον. Cod. Vindob. 2. habet μὴ μαχόμενον. Steph. vult μήτ' εὐχόμενον. Leuncl. οὔτε εὐχόμενον. Alii, vt Ernestius, omnino omittendum putant. Si sanum est, intelligendum est τι, hoc sensu: *si quid moliretur*. Quae ratio sane est dura. Legitur etiam pro ἀντιμηχανᾶσθαι.

μηχανεύεσθαι, v. μηχανᾶσθαι nr. 5.

μηχανή, ¶ 1) *molitio, machinatio, artificium, contentio*. Hesych: μηχαναί· τέχναι, ἐπίνοιαι, βουλεύματα. Π. 7, 5, 14. ἐνθυμουμένων περὶ τοῦ προσελθεῖν μηχανή τε πολλὴ καὶ μάχη ἦν. Α. 4, 5, 18. ἐδεῖτο αὐτῶν πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ sermonis. ¶ 2) *modus, ratio efficiendi aliquid*. Π. 5, 1, 7. μυρίων

ρίων οὐσῶν μηχανῶν ἀπαλλαγῆς τοῦ βίου. Απ. 4, 7, 6. τὰς τῶν θεῶν μηχανὰς ἐξηγεῖσθαι. ¶ 3) *modus adipiſcendi.* A. 5, 2, 17. θεῶν τις αὐτοῖς μηχανὴν σωτηρίας δίδωσι. Απ. 3, 11, 6. ¶ 4) *inſidiae.* Π. 1, 6, 19. p. 80. v. μηχανᾶσθαι nr. 1. ¶ 5) *machina bellica.* Π. 6, 1, 13. μηχανὰς εἰς τὸ καθαιρεῖν τὰ τῶν πολεμίων τείχη — ὑπέσχετο μηχανὴν ποιησάμενος παρέξειν — παρεσκευάζοντο εἰς τὰς μηχανὰς ὧν ἔδει. 6, 2, 4. 7, 2, 1. μηχανὰς ἀνίστη ὡς προσβαλῶν πρὸς τὸ τεῖχος. 7, 4, 1. μηχανὰς ἐποιεῖτο καὶ κριοὺς ὡς ἐρείψων τὰ τείχη. Αγ. 7, 6. Ε. 2, 4, 18. ¶ 6) *currus cui turris impoſita eſt, turris rotata.* Heſych: μηχαναί — ἅμαξαι. Π. 6, 1, 27. ζεύγεσι βοῶν ἄγειν τῶν μηχανῶν τὸ κατώτατον οἴκημα. 6, 3, 4. §. 11. p. 385. 7, 1, 17. §. 19. ὡς ἐγένετο παρὰ τὰς μηχανάς, ἔδοξεν αὐτῷ ἀναβῆναι ἐπὶ πύργον τινά. 7, 5, 18. p. 447.

μηχάνημα, ¶ 1) *excogitata molitio, conſilium callide excogitatum,* inprimis *ſtrategema.* v. Suid. Π. 1, 6, 19. p. 79. ἐν τοῖς πολεμικοῖς μᾶλλον τὰ καινὰ μηχανήματα εὐδοκιμεῖ. Ιερ. 5, 3. c. πρὸς, Π. 1, 6, 19. p. 79. τῶν πρὸς τοὺς πολεμίους μηχανημάτων. 8, 6, 9. ¶ 2) *eleganter excogitatus apparatus ciborum.* Ιερ. 1, 22. τὰ πολλὰ ταῦτα μηχανήματα — παρατίθεται τοῖς τυράννοις, ὀξέα, καὶ δριμέα etc. ¶ 3) *artificium, conſilium ſapienter excogitatum.* Απ. 1, 4, 7. ταῦτα ἔοικε μηχανήμασί τινος ζῶα εἶναι βουλευσαμένου. Paulo ante erat τεχνήματι. Vtrumque dicitur de iis, quae Deus homini ad ſui conſeruationem indidit. ¶ 4) *dolus.* E. 5, 4, 20. τοιόνδε τι εὑρίσκουσι μηχάνημα. ¶ 5) *ratio, inſtitutum.* c. εἰς, Λ. 8, 5. πολλῶν ὄντων μηχανημάτων καλῶν τῷ Λυκούργῳ εἰς τὸ πείθεσθαι. Sunt *rationes egregie excogitatae.* ¶ 6) *machina bellica.* Π. 7, 4, 4. εἴ τι στρατιᾶς προσδέοιτο ἢ μηχανημάτων. O. 8, 12.

μηχανητέον, *conandum* ſ. *ſtudendum eſt.* Ιερ. 5, 11. τοῦτο — αὐτῷ μηχανητέον.

μηχανητικὸς, *ſolerter excogitans et efficiens.* c. gen. Ιερ. 5, 2. μηχανητικὸν εἶναι τοῦ πολλοὺς [illegible]νεσθαι τοὺς ὀλίγους. C[illegible] [illegible]χανικός.

μηχα-

μηχανικὸς, ¶ 1) *in excogitandis conſiliis promtus, reſolu.* Απ. 4, 3, 1. λεπτικοὺς καὶ πρακτικοὺς καὶ μηχανικοὺς γίγνεσθαι τοὺς συνόντας οὐκ ἐπεσπευδεν. Sic Απ. 3, 1, 6. de imperatore. ¶ 2) *vafer.* Ε. 3, 1, 6. Δερκυλλίδας — ἀνὴρ δοκῶν μάλα μηχανικὸς (Margg. μηχανητικὸς), καὶ ἐπεκαλεῖτο δὲ Σίσυφος. ¶ 3) *ſolers ad inueniendum* ſ. *parandum.* c. gen. Λ. 2, 8. μηχανικωτέρους τῶν ἐπιτηδείων τοὺς παῖδας ποιεῖν.

μηχανοποιός, *machinarum bellicarum faber.* Π. 6, 1, 13. Ε. 2, 4, 18.

μία, v. εἷς.

μιαιφόνος (poet. Port.), *homicida.* Heſych: μιαιφόνος· μεμιασμένος φόνῳ, μιαινόμενος τοῖς φόνοις, μεμολυμένος φονεύμασι. Π. 8, 7, 3. p. 547. φόβους τοῖς μιαιφόνοις ἐμβάλλουσι. Ε. 4, 4, 6. πόλιν τῶν μιαιφόνων καθαράν. Ιερ. 4, 4.

μιαρία, *ſcelus.* Suid: μιαρία· ἀκαθαρσία. Scilicet videtur inprimis de homicidio dictum. Phrynichus et Phauorin: μιαρία ἀδόκιμον, τὸ δὲ μιαρὸς ἀρχαῖον. Etiam Thomas pro μιαρία monet adhibendum nomen βδελυρία. Sed non omnino verum eſſe hoc grammaticorum praeceptum, oſtenderunt eorum interpretes allatis ſcriptorum Atticorum locis nonnullis, quibus Grammius addidit Dion. Caſſ. 79, p. 914. et Xenoph. Ε. 7, 3, 6. qui Euphronem occiderunt, τοσοῦτον πάντας ἀνθρώπους ὑπερβεβλήκασι τόλμῃ τε καὶ μιαρίᾳ.

μιαρός, *ſceleratus, ſceleſtus.* Eſt vox indignationis. Π. 1, 3, 10. μισῶ αὐτόν· πολλάκις γάρ με — οὗτος ὁ μιαρώτατος ἀποκωλύει.

Μίγδων, *Migdo.* Ε. 3, 4, 20. praefectus in Ageſilai exercitu.

μιγνύειν et **μιγνύναι**, ¶ 1) *miſcere.* Π. 1, 3, 9. μὴ ἐν τῷ κρατῆρι φάρμακα μεμιγμένα εἴη. 6, 2, 11. p. 370. ὕδατι μεμιγμένην τὴν μᾶζαν. Απ. 4, 3, 6. De variis rebus aliis, Ο. 20, 3. κόπρον τῇ γῇ μιγνύναι. §. 12. ἡ ἅλμη μιγνυμένη τοῖς ἀνάλμοις τε καὶ ὑγροῖς. Π. 1, 2, 3. μιγνύηται ἡ τύρβη τῇ εὐκοσμίᾳ. 8, 7, 3. p. 550. ſepulti dicuntur τῇ γῇ μιχθῆναι. ¶ 2) μίγνυσθαι dicitur de concubitu. Απ. 4, 4, 20. μήτε γονέας παισὶ μίγνυσθαι, μήτε παῖδας γονεῦσιν. §. 22.

Μίδας, *Midas,* nobilis rex Phrygiae. Α. 1, 2, 13. κρήνη ἡ Μίδου — λέγεται

Μίδας

Μίδας τὸν Σάτυρον θηρεῦσαι.

Μιδέα, *Midea*, Argolidis oppidum, quod etiam Μίδεια ſcribitur. v. Steph. Byz. et quos praeterea Morus laudat in nota. Videtur autem in confiniis Argolidis et Arcadiae fuiſſe. Nam E. 7, 1. 18. bellum geritur in Arcadia, ἐν τοῖς ἐπὶ Μιδέας γηλόφοις. § 19. ἐν ταῖς συμβολαῖς τῆς τε ἐπ' Εὐκτρησίων καὶ τῆς ἐπὶ Μιδέας ὁδοῦ. Vtroque in loco vitioſe in nonnullis ſcribitur Μηδέας.

Μιθραδάτης, *Mithradates.* Stephanus edidit Μιθριδάτης, vt eſt in MSS. nonnullis. De vtraque ſcriptura v. Cort. ad Salluſt. B. C. 39, 1. A. 2, 5, 9. recenſetur cum Ariaeo inter eos, qui fidiſſimi fuerint Cyro. 3, 3, 1 — 4. a rege miſſus vult Graecis perſuadere, vt ſe regi ſubmittant. §. 5. cum ſuis equitibus Graecos inuadit, ſed fugatur, vt 3, 4, 1 — 3. A. 7, 8, 14. vocatur ἄρχων Λυκαονίας καὶ Καππαδοκίας.

Μίθρης. Heſych: Μίθρας· ὁ ἥλιος παρὰ Πέρσαις. Μίθρης· ὁ πρῶτος ἐν Πέρσαις θεός. v. Hutchinſ. diſſ. II. Cyropaediae praemiſſa p. 62. Gramm. hiſt. deor. p. 38 — 40. et Gatakeri aduerſar. miſcell. poſthum. c. 15. it. Zeun. ad Π. 7, 5, 18. μὰ τὸν Μίθρην. O. 4, 24. ὄμνυμί σοι τὸν Μίθρην. Cf. ſupra Ἥλιος.

Μιθριδάτης, *Mithridates*, Perſa nobilis. Π. 8, 8, 3. prodit patrem ſuum Ariobarzanem. v. Μιθραδάτης.

μικρολογεῖσθαι, *ſordide et praeparce et nimis diligenter rationes inire.* E. 3, 1, 22. μὴ λίαν μικρολογεῖσθε, *ne minutiſſima quaeque in rationes ponite.*

μικροπολίτης, *parui oppidi incola.* E. 2, 2, 6. Ἀθηναῖοι — διὰ τὴν ὕβριν ἠδίκουν ἀνθρώπους μικροπολίτας. Cf. Pollux 9, 25.

μικροπρεπής. Pollux, vbi περὶ ἐπιστήμης καὶ ἀνεπιστημοσύνης agit, 4, 14. ὀλιγόφρων, inquit, ἢ κατὰ Ξενοφῶντα μικροπρεπής. Sed non inuenimus hoc vocabulum.

μικρὸς, et Attice σμικρὸς, ¶ 1) *paruus.* Π. 8, 4, 9. de ſtatura: γυναῖκα μικράν· μικρὸς γὰρ αὐτὸς εἶ. 1, 6, 12. p. 65. μικρόν τι μέρος στρατηγίας. 2, 2, 1. p. 101. τὰ σμικρότατα λελειμμένα ἦν. 7, 5, 17. p. 445. E. 7, 5, 5. πόλεις διὰ τὸ

σμι-

σμικραὶ εἶναι. Απ. 4, 2, 35. οὐ μικροῖς κακοῖς περιπίπτουσι, quod est per λιτότητα dictum, vt Π. 1, 5, 2. φῦλον οὐ μικρόν. O. 8, 11. ἐν μικροτάτῳ ἀγγείῳ. Ιπ. 1, 8. v. στεγνόν. K. 3, 3. αἱ μικραὶ canes ἀποστεροῦνται τῆς ἐργασίας διὰ τὸ μικρὸν, propter paruitatem. 5, 30. 6, 20. Cf. μέρος. Additur diminutiuis ita, vt magis minuat. v. Dorvill. ad Charit. p. 140. Wetsten. ad Luc. 12, 32. Fischer. ad Weller. p. 133. Αγ. 1, 21. παιδάρια μικρά. Cf. γήδιον et λάγιον. De loco A. 7, 7, 31. v. τάλαντον nr. 2. a. ¶ 2) *non magni momenti, leuis.* Π. 5, 5; 10. p. 333. εἰ τοῦτό σοι δοκεῖ μικρὸν εἶναι. 6, 2, 3. Αθ. 2, 7. εἰ δὲ δεῖ σμικροτέρων μνησθῆναι. Ιερ. 2, 1. Απ. 2, 3; 5. 3, 12, 2. ¶ 3) *non potens, imbecillus.* A. 3, 2, 6. v. μέγας nr. 6. ¶ 4) *paucus, non multus.* Απ. 3, 14, 1. ὁπότε οἱ μὲν μικρὸν ὄψον, οἱ δὲ πολὺ φέροιεν — τῶν μικρὸν φερομένων, scil. ὄψον. §. 3. O. 2, 8. Sic Π. 5, 4, 13. ὅτι σμικρότατον τοῦ πολέμου λιπεῖν. ¶ 5) μικρὰ, *paululum, non multum.* Π. 5, 5, 10. p. 332. μικρά γε ἀδικουμένους. Απ. 4, 1, 1. Sic Απ. 3, 11, 12. σμικρότατα, *minime.* ¶ 6) μικρὸν, ¶ a) *paruo interuallo.* c. gen. A. 5, 4, 11. ἐπορεύοντο, τοὺς τοξότας μεταξὺ ἔχοντες — ὑπολειπομένους μικρὸν τοῦ στόματος τῶν ὁπλιτῶν. ¶ b) *paululum viae.* Π. 4, 2, 8. μικρὸν πορευθέντες. E. 7, 2, 13. c) *paululum.* Π. 1, 2, 15. μικρὸν ἐπάγειμι. Απ. 3, 9, 7. K. 4, 1. 5, 30. Sic μηδὲ μικρὸν et οὐδὲ μικρὸν, Π. 5, 2, 5. Απ. 4, 3, 15. 4, 8, 11. *ne tantillum quidem.* ¶ d) *parumper.* Moeris p. 43. ἀκαρῆ, Αττικῶς μικρὸν, κοινόν. Π. 5, 5, 5. ἐπισχὼν μικρὸν, ἔλεξε. A. 3, 1, 9. E. 3, 5, 17. 7, 2, 22. K. 5, 8. Cf. ὕστερον nr. 4. ¶ 7) ἐπὶ μικρὸν, *parui spatii.* K. 5, 23. ἔχουσι τὰ μέλανα — οἱ μὲν ἐπὶ πολὺ, οἱ δὲ ἐπὶ μικρόν. Possit simpliciter accipi pro μικρά. Cf. πολὺς nr. 13. c. vbi vertimus *parum.* ¶ 8) κατὰ μικρὸν, ¶ a) *in partes minores, diuisim.* A. 7, 3, 11. ἄρτους διέκλα κατὰ μικρόν. Similiter A. 5, 6, 18. κατὰ μικρὰ γενομένης in itinere τῆς δυνάμεως, *diuisis copiis.* ¶ b) *paulatim.* v. Doruill. ad Charit. p. 109. qui recte monet, saepe interpretes perperam hanc for-

formulam reddere *paululum*. Π. 6, 2, 11. p. 370. ἡ κατὰ μικρὸν μετάλλαξις — θεὸς ἀπάγων ἡμᾶς κατὰ μικρὸν ἐκ χειμῶνος. Αθ. 3, 8. 9. Απ. 4, 3, 9 bis. ¶ 9) μικροῦ, *parum abfuit quin, prope*. Suid: μικροῦ· σχεδόν. Π. 1, 4, 8. καὶ μικροῦ κἀκεῖνον ἐξετραχήλισεν. Lamb. Bos ellipſ. Graec. p. 352. ait dictum eſſe pro ὥστε μικροῦ δεῖν. Ε. 4, 6, 11. μικροῦ ἔδεον ἐν χερσὶ τῶν πολεμίων εἶναι. Eodem modo dicitur μικρόν. v. ἐκφεύγειν nr. 3. ¶ 10) μικροῦ, *vili pretio*. v. πρίασθαι. ¶ 11) ἐν μικρῷ, a) *breui tempore, ſtatim*. Ιπ. 7, 15. ἐν τῷ τάχει ὄντα κάμπτειν ἐν μικρῷ. Κ. 5, 32. lepus ὑποστρέφεται ἐν μικρῷ πολὺ καταλιπὼν τὸ ἐπιφερόμενον. Fr. Portus minus bene iungit cum πολὺ, hoc ſenſu: *exiguo admodum ſpatio*. 6, 25. b) *breui poſt, paulo poſt*. Ιπ. 8, 7. ¶ 12) μικρᾶς perperam legitur pro μακρᾶς. v. μακρὸς nr. 1. it. μικρὰ pro λεπτά. v. λεπτὸς nr. 2.

Μιλήσιοι, *Mileſii*. Α. 1, 9, 6. non recipiunt Cyrum iuniorem. 1, 10, 2. memoratur Μιλησία παλλακὶς Cyri. 6, , 9. Σινωπεῖς — Μιλησίων ἄποικοί εἰσι. v. Fr. Eberh. Rambach de Mileto eiusque coloniis, Hal. 1790. 4. p. 47. ſqq. Αθ. 3, 11. Mileſii ab Athenienſibus deficiunt, trucidatis popularibus. Quod quidem quando factum ſit, non conſtat. Ε. 1, 6, 6. 7. Cf. Θεόπομπος.

Μίλητος, *Miletus*, vrbs Ioniae. Α. 1, 1, 6. 7. Cyrus iunior eam obſidet. 1, 2, 2. tollit obſidionem, profecturus contra regem. Ε. 1, 1, 23. 1, 2, 2. ἐκ τῆς Μιλήτου βοηθήσαντές τινες — ἀπέκτειναν Athenienſes ἅπαντας τοὺς ἐκ Μιλήτου. 1, 5, 1. verſantur ibi Lacedaemonii. 1, 6, 2. 6. 7. Callicratidas oratione habita efficit, vt ſibi pecuniam darent Mileſii.

Μιλτοκύθης, *Miltocythes*, ὁ Θρᾷξ. Α. 2, 2, 4. cum equitibus a Graecis transfuga ad regem.

μίλτος, *minium*, quo virorum facies vngitur. Suid: μίλτος· χρώματος εἶδος ἐρυθροῦ. Cf. Plin. H. N. 33, 7. Ο. 10, 5. 6.

μιμεῖσθαι, ¶ 1) *imitari*. Λ. 10, 8. τὰ ἐπιτηδεύματα (τῶν Λxκεδαιμονίων) μιμεῖσθαι οὐδεμίx πόλις ἐθέλει. Πο. 4, 14. §. 3^-. τὰ φαύλως γνωσθέντα in argentifodiuis μιμοίμεθα. Ita reſcripſit Steph. pro ἐπιεἰσόμε-

οἰόμεθα. Sed Zeun. e Castal. recepit ἀνύοιμεν. O. 4, 4. τὸν Περσῶν βασιλέα μιμήσασθαι in agricultura. Σ. 2, 21. c. duobus accusatiuis, Π. 1, 3, 9. τὰ ἄλλα μιμούμενος τὸν Σάκαν. Ante accus. τὰ ἄλλα debet κατὰ intelligi, vt 8, 1, 8. ¶ 2) *saltando exprimere.* Σ. 2, 22. καμπτομένη τροχοὺς ἐμιμεῖτο. c. ὡς, A. 6, 1, 5. ὡς δύο ἀντιταττομένων μιμούμενος ὠρχεῖτο. Intelligi potest σχήματα, vel κινήσεις, vel simile.

μιμήματα legunt nonnulli Απ. 3, 10, 5. vbi debebat esse μιμητά. Nam μίμημα est *res imitatione expressa*, sed μιμητὸν *imitabile*. v. Ernest.

μιμητέον, *imitari oportet*. Λ. 9, 5. οὐδὲ μιμητέον τοὺς ἀνεγκλήτους habitu. c. duplici accus. Απ. 1, 7, 2. τὰ ἔξω τῆς τέχνης μιμητέον τοὺς ἀγαθοὺς αὐλητάς. Cf. μιμεῖσθαι.

μιμητέος, *imitandus*. Απ. 3, 10, 8. τῶν εὐφραινομένων ὄψις μιμητέα. Cf. μιμητόν.

μιμητής, v. μαθητής.

μιμητόν, *imitabile, quod imitatione exprimi* a pictore *potest*. Απ. 3, 10, 3. 4. 5. Sed §. 3. pro μιμητόν ἐστι Castalio edidit μιμητέον, et vltimo loco pro μιμητὰ alii habent μιμήματα. Cf. μιμήματα.

μιμνήσκεσθαι, v. μνᾶσθαι.

Μίνδαρος, *Mindarus*, dux Lacedaemoniorum. E. 1, 1, 3. vincitur. §. 7 — 15. prope Cyzicum victus cadit. 1, 3, 11. fuit imperator in Thraciae partibus, siue vt Thucyd. 8, 85. dicit, in Hellesponto.

Μίνως, *Minos*. Απ. 4, 2, 33. Daedalus ληφθεὶς ὑπὸ Μίνω διὰ τὴν σοφίαν ἠναγκάζετο ἐκείνῳ δουλεύειν.

μιξοβάρβαρος, *semibarbarus*. E. 2, 1, 10. πόλει τῶν Ἀθηναίων ξυμμάχῳ, Κεδρείαις — ἦσαν δὲ μιξοβάρβαροι οἱ ἐνοικοῦντες, *Graeci barbaris mixti*. Cf. Hesych.

Μισγολαΐδας, *Misgolaidas*, Ephorus eponymus anni vigesimi secundi belli Peloponnesiaci. E. 2, 3, 7.

μισεῖν, *odio prosequi*. Π. 1, 2, 7. μισοῦσι — ἀλλήλους. 4, 2, 3. ὅτι μισοῖεν τοὺς Ἀσσυρίους δικαίως. §. 18. ὑμῶν τὰ μὲν κακὰ μισεῖτε, ἀγαθοῦ δὲ — βούλεσθ' ἂν τυγχάνειν, *auersamini*. 8, 8, 7. φθονοῦντες αὐτοῖς καὶ ὡς βελτίονας αὐτῶν ἐμίσουν. Hesych: μίσησεν· ἐφθόνησεν. A. 7, 6, 12. δικαίως ἂν με μισοῖτε.

τε. E. 3, 5, 8. p. 182. Σ. 8, 13. μισοῦσι ob mores τὸν ἐρώμενον ob corpus. §. 17.

μισεῖσθαι, *inuisum esse, odio peti.* Αθ. 1, 14. μισεῖσθαι τὸν ἄρχοντα ὑπὸ τοῦ ἀρχομένου. E. 1, 7, 12. Ιερ. 10, 1.

μισέλλην, *Graecis infensus.* Αγ. 2, 30. Φιλέλλην — τὸν μισέλληνα χειροῦται, np. regem Aegypti.

μισητέον, *odisse oportet.* Σ. 8, 20. ὅτι οὐ βιάζεται, ἀλλὰ πείθει, διὰ τοῦτο μᾶλλον μισητέον. All. μισητέος, quod Zeun. recepit.

μισητὸς, ¶ 1) *odio dignus.* Απ. 3, 10, 5. ἤδη ἀγαπητὰ et μισητὰ opponuntur. ¶ 2) *odium pariens.* Απ. 2, 6, 21. μισητὸς ὁ φθόνος. v. Ernelt. et Ruhnken. cui placet μισητὸν, quod est in MSS. nonnullis.

μισθοδοσία, *stipendii persolutio.* A. 2, 5, 3. Κῦρος — ξενικῷ διὰ μισθοδοσίαν πιστεύων.

μισθοδοτεῖν, *stipendium dare.* A. 7, 1, 8. ὑμῖν μισθοδοτήσει. E. 4, 8. 21.

μισθοδότης, *qui stipendium dat.* A. 1, 3. 9. οὔτε ἐκεῖνος ἡμῖν ἔτι μισθοδότης.

μισθὸς, ¶ 1) *merces.* Αθ. 1, 16. Athenienses dicuntur ἀπὸ τῶν πρυτανείων τὸν μισθὸν δι' ἐνιαυτοῦ λαμβάνειν, np. τὸν δικανικὸν, *sumere mercedem, quam dent iudicibus.* Sed saepius λαμβάνειν in hac formula est *accipere*, v. c. Απ. 1, 6, 5. Σ. 4, 60. c. ἐν, Σ. 4, 4. ἐν μισθῷ αὐταῖς οἰκοῦσιν. Ernesti emendat αὐτοὶ pro αὐταῖς, *mercede conductas domos incolunt.* c. gen. rei, Απ. 1, 2, 6. λαμβάνοντας τῆς ὁμιλίας μισθὸν, *pro conuersatione s. institutione.* Sic §. 60. μισθὸς τῆς συνουσίας. 2, 8, 2. μισθὸν τῶν τοῦ σώματος ἔργων διδόναι. c. φέρεσθαι et φέρειν, O. 1, 4. πολὺν μισθὸν φέροιτ' ἄν. §. 6. γελοῖον — εἰ ὁ τοὺς ἐχθροὺς αὔξων, προσέτι καὶ μισθὸν φέροι, i. e. λαμβάνοι. Sed Π. 1, 6, 12 p. 64. ᾧ τὸν μισθὸν φέρεις ἐστ: *cui didactrum dare vis.* Huic formulae contrarium est illud Απολ. 16. οὔτε δῶρα οὔτε μισθὸν δέχομαι. Genitiuus μισθοῦ saepe ponitur elliptice, Π. 3, 3, 3. μισθοῦ εὐεργετεῖν, *spe mercedis.* Ϗ. 2, 11. p. 373. Ιερ. 6, 10. Απ. 2, 8. 2. Plena locutio est Απ. 2, 5, 2. p. 112. μισθοῦ ἕνεκα. E. 5, 1, 14. εἵνεκα μισθοῦ. ¶ 2) *stipendium militum.* E. 1, 5, 4. οἱ πρὸς τὸν μισθὸν ἑκάστῳ ναύτῃ ὀβολὸν

ὀβολὸν προσθείης. Ιερ. 4, 3. ἄνευ μισθοῦ δορυφοροῦσι ἀλλήλους. c. gen. vid. τριηραρχία. c. gen. temporis, A. 1, 1. 10. αἰτεῖται τριῶν μηνῶν μισθὸν — ὑπισχνεῖται — μηνῶν μισθόν. etc. ⁊. ἀντί, v. ἀντί nr. 7. Genit. μισθοῦ vt nr. 1. Π. 3, 2, 3. μισθοῦ στρατεύονται. Iungitur variis verbis, vt αἰτεῖν, Π. 1, 6, 6. ἀπαιτεῖν, A. 7, 6, 2. Cf. ἀπαιτεῖν nr. 1. ἀποδιδόναι, A. 1, 2, 12. ἀπέδωκε Κύρος μισθὸν τεττάρων μηνῶν. 7, 5, 8. τὸν μισθὸν ἀποδίδωσιν — εἴκοσιν ἡμερῶν. E. 2, 1, 8. ἀποστερεῖν, A. 7, 6, 8. γίγνεσθαι, A. 7, 4, 1. ὅπως μισθὸς γένηται τοῖς στρατιώταις, soluatur, numeretur. E. 1, 5, 3. διαδιδόναι, E. 2, 1, 10. διδόναι, Π. 3, 2, 13. 7, 1, 21. 8, 6, 2. E. 2, 1, 4. etc. εἶναι, A. 7, 5, 6. ἐὰν πέντε μηνῶν μισθὸς μέλλῃ εἶναι, numeretur. ἐξεργάζεσθαι, E. 3, 1, 25. λαμβάνειν, E. 1, 3, 11. μισθὸν τοῖς στρατιώταις παρ' αὐτοῦ ληψόμενος. 2, 1, 4. etc. ὀφείλειν, A. 1, 2, 11. 12. παρασκευάζειν, Π. 8, 5, 12. p. 528. παρέχειν, Π. 7, 5, 24. E. 3, 1, 3. πορίζειν, A. 7, 3, 5. φέρειν, A. 7, 5, 3. Cf. ἀπολαμβάνειν, προσλαμβάνειν et φαίνεσθαι. ¶

3) praemium. A. 2, 2, 10. 3, 5. ἐθέλω ὑμᾶς διαβιβάσαι — ἄν μοι τάλαντον μισθὸν πορίσητε. Cod. Eton. δώσητε. 7, 6, 8. εἰ τοῦτον ἴδοιμι καταλευσθέντα — τὸν μισθὸν ἄν μοι δοκῶ ἔχειν. ¶ 4) pecunia in viam, stipendium in iter. A. 5, 6, 17. μισθὸν τῆς πορείας λαμβάνειν. Horat. Vitringa animaduers. ad Vorst. philol. sacr. 3, 3. affert hunc locum, vt contra Vorstium ostendat, μισθὸν ἀδικίας Act. 1, 18. non esse ex Hebraica ratione pro μισθὸν ἄδικον dictum, atque adeo vertit pro salute, i. e. pro eo, quod nos seruaremus. Malim: pro eo, quod nos saluos perueheremus in Graeciam. Marg. Steph. habet πορείας, quod videtur glossema esse, ab Hutch. et Wellio vero in textum receptum est. Paulo ante narrat Heracleotas, Graecis vt proficisci possint, πλοῖα πέμποντας καὶ μισθὸν ὑπισχνουμένους. Cf. §. 9. ¶ 5) A. 7, 6, 21. εἰ ὁ συμπαρέχων ὑμῖν ταύτην τὴν ἀσφάλειαν, μὴ πάνυ πολὺν μισθὸν προεστάλει τῆς ἀσφαλείας. Leuncl. et Hutch. vertunt: stipendium pro securitate. Fortasse rectius vertatur in

in ista securitate, s. vt adeo securius viuatis. ¶ 6) In var. lect. est pro μισθοφορά. v. ibi.

μισθοῦσθαι, *mercede* vel *stipendio conducere*. Π. 6, 2, 5. μισθουμένους milites οὓς δύναιντο, ἤδη δὲ καὶ μεμισθωμένους εἶναι πολλούς. Vbi μεμισθωμένους passiue dictum est. §. 7. p. 367. ἄλλους μισθοῦνται. A. 6, 4; 10. πλοῖον μισθωσάμενος. 7, 7, 21. Πο. 4, 19. 20. 22. E. 2, 4, 30. 7, 2, 3. ἡγεμόνα viae ἐκ Πρασιῶν μισθωσάμενοι. Σ. 8, 25. Passiue A. 2, 3, 1. μισθωθῆναι δὲ οὐκ ἐπὶ τούτῳ ἔφασαν, *se non eo consilio fuisse conductos*. Cf. supra.

μισθοφορὰ, ¶ 1) *stipendium*. Suidas in h. v. ἰδίως τὸν μισθὸν τῶν στρατευομένων οἱ παλαιοὶ μισθοφορὰν ἐκάλουν. A. 5, 6, 12. Timasion, cui Heracleotae §. 11. promiserant μισθὸν, si abiret e regione, ὑπισχνοῦμαι ὑμῖν, inquit, μισθοφορὰν (Cod. Eton. μισθὸν) παρέξειν ὑμῖν — ὑπισχνοῦμαι ὑμῖν τὴν μισθοφοράν. §. 21. 22. 6, 1, 10. ὑπισχνεῖτο — μισθοφορὰν αὐτοῖς ἔσεσθαι. Cf. μισθοφορία. ¶ 2) *expeditio*. A. 6, 4, 5. ἐκπεπλευκότες ἐπὶ ταύτην τὴν μισθοφοράν.

μισθοφορεῖν, ¶ 1) *pro mercede operam suam locare*. Hesych: μισθοφορεῖν· τὸ ἐπὶ μισθῷ πράττειν τι. O. 1, 4. τὸν οἶκον ἄλλου οἰκονομοῦντα — μισθοφορεῖν. Sic passiv. Πο. 3, 5. ὅσῳ πλείονες εἰσοικίζοιντο — τοσούτῳ πλεῖον — μισθοφοροῖτο καὶ τελεσφοροίη. Fr. Portus: *aleretur plebs mercede suam operam et sua elocans*. Perperam Aem. Portus μισθοφορεῖν putat dici rempublicam, quae ab incolis, inquilinis, aduenis, peregrinis, mercatoribus, mercedem ac tributum aliquod accipiat. Sed Aθ. 1, 17. ἀνδράποδον μισθοφοροῦν est *seruus, quem dominus aliis pro mercede elocat*. ¶ 2) *stipendia facere* s. *merere*. E. 3, 1, 20. τοὺς Μαιδίου δορυφόρους θέσθαι τὰ ὅπλα — ὡς μισθοφορήσοντας. c. dat. Π. 8, 8, 10. ἱππέας πεποιήκασι, ὅπως μισθοφορῶσιν αὐτοῖς. c. παρὰ, Π. 3, 2, 12. ἀεὶ ἐλῄζοντο καὶ ἐμισθοφόρουν — παρὰ τῷ Ἰνδῶν βασιλεῖ — τί οὖν [illegible] καὶ νῦν παρ᾽ ἐμοὶ μισθοφοροῦσιν. E. 6, 1, 4. p. 3[illegible]

μισθοφορία, *stipendium*. Aθ. 1, 3. ὁπόσαι εἰσὶν [illegible] χαὶ μισθοφορίας ἕνεκα, q[illegible] quot magistratus s[illegible] vt mercedem accipi[illegible] Etiam A. 7, 1, 2. pro [illegible] [illegible]

τὸ μισθοφορῶν Cod. Eton. habet τὸ μισθοφορεῖν.

μισθοφόρος, ¶ 1) *mercede conductus*. Hesych: μὴ φέρειν, ἀντὶ τοῦ μὴ λαμβάνειν. διὸ καὶ μισθοφόρους λέγουσι τοὺς μισθοὺς λαμβάνοντας, καὶ μισθοὺς φερομένους. Π. 8, 2, 11. ϑησαυροῖς — φύλακας αὐτοῖς ἐφιστάντας μισθοφόρους — εἰ φρουροὺς μισθοφόρους ἐπιστήσαιμι. ¶ 2) *miles mercenarius*. Π. 2, 1, 7. ἐπὴν δ' ἅπαξ ἐν μισθοφόρων χώρᾳ εἶναι, καταμενέτω ἐν τοῖς ὑπηρετικοῖς ὅπλοις. A. 1, 4, 3. οἱ παρ' Ἀβροκόμᾳ μισθοφόροι Ἕλληνες. 4, 4, 11. E. 2, 4, 21. 4, 2, 3. 4, 4, 10. 14. 5, 4, 45. §. 54. οἳ ἦσαν μισθοφόροι τοῖς Θηβαίοις. 6, 1, 4. p. 357. μισθοφόρους ἔχω ξένους. Morus vocabulum ξένους vt glossema delendum putat. Ἱερ. 8, 10. O. 4, 6. Cf. φοιτῶν nr. 2. ¶ 3) i. q. δορυφόρος, sed mercede conductus. Ἱερ. 10, 1. pro μισθοφόρων mox δορυφόρων. Cf. §. 4.

μισόδημος, *populari statui infestus, qui plebem ac democratiam odit*. E. 2, 3, 18. p. 100. πάντων μισοδημότατος.

*μισόϑηρον, *ferarum odium, taedium venationis*, quod Polluci, qui 5, 63. κύνας μισοϑήρους dixit, est inter vitia canum. K. 3, 9. τὰ ἀνάγματα ἀφιστῆναι διὰ τὸ μισόϑηρον. Fr. Portus: *a fera abhorrentes*.

*μισοπέρσης, *regi Persarum infensus*. Ay. 7, 7. καλὸν μισοπέρσην εἶναι. Poll. 6, 172. μισοπέρσης, ὡς Ξενοφῶν.

μῖσος, *odium*. E. 3, 5, 3. τὰς πόλεις εἰς μῖσος αὐτῶν προήγαγον.

μισόχρηστος, *qui optimates s. bonos ciues odit*. E. 2, 3, 18. p. 100. μισοχρηστότατος.

Μιτραῖος, *Mitraeus*, sororis Darii Nothi filius. E. 2, 1, 6. eum interfici iussit Cyrus, quod manus non tenuisset inclusas.

Μιτυληναῖοι, *Mitylenaei*. E. 1, 6. 16. ὁρμήσατε ἐς τὸν λιμένα τῶν Μιτυληναίων.

Μιτυλήνη, *Mitylene*. Apud Steph. Byz. scribitur Μυτιλήνη, quam scripturam multo altera accuratiorem esse, e numismatibus antiquis ostendit Gottlob Erdm. Zeibich in Athleta παραδόξῳ p. 176 — 178. E. 1, 6. 11. Κόνων καταφεύγει εἰς Μιτυλήνην τῆς Λέσβου. §. 12 — 16. Conon ibi obsidetur. §. 19. ἐπὶ τῇ Μαλέᾳ ἄκρᾳ τῆς Μιτυλήνης. v. Μαλέα. §. 28.

§. 28. οἱ Ἀθηναῖοι κατέπλευσαν ἐς τὴν Μιτυλήνην. 2, 2, 3. Λύσανδρος ἀφικόμενος ἐς τὴν Λέσβον κατεσκευάσατο τάς τε ἄλλας πόλεις καὶ τὴν Μιτυλήνην. 4, 8, 28 — 30. Thrasybulus omnes Lesbi ciuitates praeter Mitylenen a Laconum partibus ſtare inuenit et ſibi ſubiicit.

μνᾶ, *mina*, quae apud Atticos e lege Solonis (v. Plutarch. in eius vita c. 15.) aequabat drachmas centum. v. Poll. 9, 59. et 86. Plin. H. N. 21, 34. Suid. in h. v. Gronov. de pecunia vet. 3, 3. 4. et 5. Fuit tantum imaginarium numiſmatis genus, vt talentum. Ex Πο. 4, 14. 15. patet, minam ſexcentis obolis conſtitiſſe. A. 1, 4, 13. πέντε ἀργυρίου μνᾶς. 5, 8, 1. εἴκοσι μνᾶς — δέκα μνᾶς poenae loco pendere iubentur imperatores rem male adminiſtrantes. Λ. 7, 5. Πο. 3, 9. δέκα μναῖ — πέντε μναῖ. §. 10. μνᾶν προτελέσαντες, ἐγγὺς δυοῖν μναῖν πρόσοδον ἕξουσιν. 4, 15. v. ἀτελής. E. 1, 5, 3. Aπ. 2, 5, 2. δύο μνῶν (Margg. μναῖν) — πέντε μνῶν. §. 3. δύο μνᾶς — δέκα μνῶν. §. 4. O. 2, 3.

μναιαῖος, *minae ſ. librae pondus habens.* Iπ. 4, 4. λίθων ϛρογγύλων, ἀμφιτόμων ὅσον μναιαίων ἁμάξας τέτταρας χύδην καταβάλλοι. Sed Iπ. 1, 16. ſcribitur λίθους — ὅσον μναιαίους, vt ap. Polluc. 1, 200.

μνᾶσθαι, ¶ 1) *recordari, meminiſſe.* A. 1, 7, 5. λέγουσί τινες ὅτι πολλὰ ὑπισχνῇ νῦν — ἂν δ' εὖ γένηταί τι, οὐ μεμνῆσθαί σε. — οὐδ' εἰ μέμνοιό τε καὶ βούλοιο. Hutch. et Aemil. Portus hoc μέμνοιο dicunt vel ab inuſitato μέμνομαι eſſe, vel in μεμνῇο mutandum. Πο. 4, 25. εἴ τινες ἔτι εἰσὶ τῶν μεμνημένων. E. 4, 1, 18. μέμνησο νῦν, np. vt ſemper facias. c. gen. E. 6, 1, 4. ἐκ πάντων ὧν μεμνήμεθα προγόνων. Aπ. 2, 1, 33. Π. 1, 6, 3 ὅσις — τῶν θεῶν μεμνῷτο, *deos colat.* Etymol. M. μεμνέῳτο, ἐπισκοποίη καὶ ἐπιμελοῖτο — προπαροξύνεται, καὶ σὺν τῷ ι γράφεται· ἀπὸ τοῦ μεμνέοιτο, αὐξήσει τοῦ ο εἰς ω, μεμνέῳτο. Ξενοφῶν δὲ μεμνῷτο ἄνευ τοῦ ε. Κράτης δὲ, μεμνοῖτο. τὸ δὲ ἀνάλογον, μεμνῇτο, διὰ τοῦ η, προσκειμένου τοῦ ι. Euſtath. ad Homer. Il. Ψ, p. 1305. μεμνέῳτο dic[illegible] ἢ ἀπὸ τοῦ μεμνέοιτο γίνε[illegible] κατ' ἔκτασιν τοῦ ο — ἢ ἀπὸ τοῦ μεμνῷτο, ἐπεντε[illegible]

τὸς τοῦ ε v. Fischer. ad Aeschin. 3, 13. not. 3. et Scholia Villoisoniana ad Il. Ψ, 361. vbi fere eadem, quae in Etymologico M. leguntur, et in verbis Xenophontis male τὸν θεὸν positum est pro τῶν θεῶν. Π. 1, 6, 12. p. 63. τῶν ἄλλων μέμνησαι; — καὶ γὰρ, ἔφη, μέμνημαι. c. περὶ, Απ. 4, 5, 1. ἀεὶ περὶ τῶν πρὸς ἀρετὴν χρησίμων αὐτός τε διετέλει μεμνημένος, καὶ τοὺς συνόντας ὑπομιμνήσκων. Ernest. sustulit περὶ cum optimis editionibus. c. acc. Π. 1, 6, 5. μέμνησαι ἐκεῖνα. 7, 1, 10. τόδε μέμνησο — ἤν τι μένῃ — ἀεὶ συμβάλλομεν. Απ. 2, 1, 21. it. sequente infinitiuo ad accusatiuum respiciente, Π. 1, 6, 10. τόδε μέμνησό μοι, μηδέποτε ἀναμένειν, *hoc memineris, ne exspectes.* c. acc. particip. pro inf. Ιερ. 1, 10. σε δεκεῖ μεμνῆσθαι ἀρξάμενον λέγειν. c. acc. rei et gen. pers. Π. 1, 6, 8. μέμνημαι τοῦτό σου λέγοντος. 8, 7, 3. extr. τοῦτο μέμνησθέ μου τελευταῖον. c. acc. et ὅτι, Π. 2, 4, 17. p. 137. μέμνησο ἐκεῖνο, ὅτι — δεῖ. 7, 1, 8. c. ὅτι, Π. 3, 1, 15. μεμνησόμεθα ὅτι — αἴτιοι ἐσμέν. c. πῶς, Π. 1, 6, 13. μνήσθητι πῶς πειρᾷ ἐπιμελεῖσθαι. c. nomin. particip. pro inf. Π. 1, 6, 3. μέμνημαι ἀκούσας ποτέ σου, *me ex te audiuisse.* §. 6. 2, 4, 8. p. 131. 8, 1, 18. O. 2, 11. 7, 43. 8, 23. ¶ 2) *memoria tenere.* O. 9, 10. μεμνῆσθαι ὅτῳ ἄν τι διδῷ. ¶ 3) *commemorare, mentionem facere.* A. 5, 8, 11. εἴ τινι ἀπηχθόμην, μέμνησθε, καὶ οὐ σιωπᾶτε — εἰ δέ τῳ ἐπεκούρησα, τούτων οὐδεὶς μέμνηται — οὐδὲ τούτων μέμνησθε — τῶν κακῶν μεμνῆσθαι. E. 2, 3, 18. p. 95. πρῶτον μνησθήσομαι, np. vt refellam, ὃ τελευταῖον κατ' ἐμοῦ εἶπε. Π. 2, 1, 3. τοῦ πλείους μεταπέμπεσθαι οὐκέτι ἐμέμνητο, *nullam amplius mentionem faciebat.* A. 7, 5, 4. τέως μὲν ἀεὶ ἐμέμνητο, ὡς — παραδώσει, — ἀπὸ δὲ τούτου τοῦ χρόνου οὐδενὸς ἔτι τούτων ἐμέμνητο. 7, 6, 27. ὡς εὐεργέτου μεμνῆσθαι ὑπισχνεῖσθε. Potest verti *nominare.* Απ. 3, 11, 1. Σ. 4, 21. οὐ παύσῃ Κλεινίου μεμνημένος; Sed mox sequitur: ἢν δὲ μὴ ὀνομάζω, ἧττόν τί με οἴει μεμνῆσθαι αὐτοῦ; Posterius refertur ad animum, prius ad verba. c. περὶ. Π. 8, 2, 7. μνησθῆναι περὶ Κύρου φλαῦρόν τι, *dicere.* E. 4, 4, 15. 4, 5, 9. ¶ 4) *mentionem facere, nar-*

narrare. De hiſtoricis, Π. 1, 4, 27. παιδικοῦ λόγου μνησθῆναι. Αγ. 5, 4. περὶ ἀφροδισίων ἐγκρατείας — μνησθῆναι. Αθ. 2, 7. Ε. 7, 2. 1. Απολ. 1. et 34. ¶ 5) *intercedere pro aliquo.* Π. 1, 4, 12. τίς ἂν ὑμῶν πρὸ(apud) Λευκήγην μνησθείη ¶ 6) *proponere, in Vorſchlag bringen.* c. inf. A. 6, 4, 8. ἐὰν τις μνησθῇ ἴσχα τὸ στράτευμα ποιεῖν, *ſuaderet.* ¶ 7) *non omittere.* c. inf. Π. 8 6, 3. ὅ τι ἂν ἐν τῇ γῇ ἑκάστῃ καλὸν ἢ ἀγαθὸν ᾖ, μεμνήσονται δεῦρο ἀποπέμπειν. A. 3, 2. 26. μεμνήσθω ἀνὴρ ἀγαθὸς εἶναι. O. 8, 21. Σ. 4, 20. K. 10, 15. ¶ 8) *cauere.* Ιπρ. 8, 9. μεμνῆσθαι κἀκεῖνο, μήποτε — ἐπὶ τοὺς κρείττους ἐλαύνειν.

Μνάσιππος, *Mnaſippus.* E. 6, 2, 3 — 14. a Lacedaemoniis in Corcyram nauarchus miſſus, crudelis, re infeliciter geſta cadit.

μνῆμα, *monumentum, ſepulcrum.* v. Ammon. p. 95. Π. 7, 3, 4. τὸ μνῆμα χώσουσιν. §. 6. τὸ μνῆμα μέχρι τῶν εὐνούχων κεχῶσθαι λέγεται, *vsque ad eunuchorum ſepulcra porrigi aggeſto tumulo dicitur* — τὸ μνῆμα ὑπερμέγεθες ἐχώσθη. 8, 7, 3. extr. E. 3, 2, 12. 6, 2, 11. μνήματα ſunt prope vrbem Corcyram. 7, 1, 8. ἐκβοηθήσαντες ex vrbe .. τέτταρα πλέθρα — ἀναβάντες ἐπὶ τὰ μνήματα καὶ τὰ ὑπερέχοντα χωρία. Cf. παρθένος.

μνημεῖον, ¶ 1) *monumentum, quicquid conſeruat alicuius memoriam.* Αγ. 6, 2. τρόπαιον ἐστήσατο, ἀθάνατα τῆς ἑαυτοῦ ἀρετῆς μνημεῖα καταλιπών. Videntur ipſa facta intelligi aeternae memoriae digna. Sic 11, 7. τῆς ψυχῆς μνημεῖα διαπονεῖσθαι, *edere ingenii ſpecimina immortalem gloriam paritura.* Cf. §. 16. K. 1, 16. Ἀχιλλεὺς — καλὰ καὶ μεγάλα μνημεῖα παρέδωκεν, *h*p. immortalia facta. ¶ 2) *ſepulcrum.* v. Poll. 9, 15. qui apud ſolum Thucydidem μνημεῖα legi dicit pro μνήματα. Cf. Waſſ. ad Thucyd. 1, 138. E. 3, 2, 12. ἀνταναβιβάσαντες ἐς τὰ παρ' ἑαυτοῖς μνημεῖα καὶ τύρσεις τινάς. Cf. 2, 4, 10. p. 111. vbi ſimul intelligitur gloria virtute parta.

μνήμη, ¶ 1) *memoria, vis reminiſcendi.* O. 7, 26. θεὸς τὴν μνήμην εἰς τὸ μέσον ἀμφοτέροις κατέθηκε. ¶ 2) *recordatio.* Π. 5, 4. ἐφ' ὅσον ἀνθρώπων μνήμη ἐφικνεῖται, *ab omni hominum memoria.*

[redacted]

3. 3. p. 548., τοῦ ἀεὶ χρόνου μνήμης τυγχάνομαι. vbi est *gloria*, vt Απ. 2, 1, 32. c. gen. A. 6, 5, 14. μνήμην ἂν οἷς ἐθέλει παρέχειν ἑαυτοῦ. ¶ 3) Dicitur ita, vt apud nos *gutes Andenken*. Π. 8, 2, 8. μᾶλλον, οἷς βούλοιτο μνήμην ἐνδείκνυσθαι ἢ φιλοφροσύνην, *ostendere, se eorum meminisse.*

μνημονεύειν, ¶ 1) *recordari.* A. 4, 3, 2. πολλὰ τῶν παρεληλυθότων πόνων μνημονεύοντες. Possit etiam verti *commemorantes.* Απ. 2, 7, 7. μνημονεύειν ἃ ἂν μάθωσι. 4, 1, 2. ¶ 2) *celebrare, commemorare, narrare.* Πο. 4, 25. νῦν οὐδὲν διαφέρει τὰ ἀργυρεῖα, ἢ ἃ οἱ πρόγονοι ἡμῶν ὄντα ἐμνημόνευον αὐτά. E. 4, 8, 4. Απ. 4, 8, 2. ὁμολογεῖται, οὐδένα πω τῶν μνημονευομένων ἀνθρώπων κάλλιον θάνατον ἐνεγκεῖν. Ernesti: *quorum ad nos memoria peruenit.* Leuncl. *de quibus nos acceperimus.* Et sic Π. 1. 2, 2. Stobaeus habet μνημονεύεται pro διαμνημονεύεται.

μνημονικὸν, ¶ 1) *facultas memoriae.* O, 9, 11. τὸ μνημονικὸν μάλιστα ἐδόκει ἔχειν. ¶ 2) *ars memoriae.* de qua v. Quintilian. 11, 2. Σ. 4, 62. τὸ μνημονικὸν didicit Callias ab Hippia Eleensi. Etiam Plato tribuit Hippiae μνημονικὸν τέχνημα in Hippia T. I. opp. p. 368. D. ed. Steph.

μνημονικὸς, *qui valet memoria.* Π. 5, 3, 17. μνημονικὸς ὁ Κῦρος. Ironice A. 7, 6, 27. οὐ μὴν, ὅτε ἐν ταῖς ἀπορίαις ἦμεν, ὦ πάντων μνημονικώτατοι, *maxime memores,* np. beneficiorum. Et est ironice dictum. Sed Steph. et Doruill. ad Charit. p. 679. malebant ἀμνημονικώτατοι.

μνήμων, *memor,* np. beneficiorum. Αγ. 11, 13. οἱ ὑπουργήσαντές τι, μνήμονα ἐκάλουν Agesilaum.

Μνησιθείδης, *Mnesithides.* E. 2, 3, 2. vnus e triginta tyrannis.

μνησικακεῖν, *acceptae iniuriae memorem esse.* Cum μὴ iunctum, est verbum solemne in reconciliatione. v. Palmer. ad Andocid. de mysteriis p. 11. E. 2, 4, 30. ὀμόσαντες ὅρκους, ἦ μὴν μὴ μνησικακήσειν. Intelligitur reconciliatio illa Atheniensium inter se per Thrasybulum, quae a Corn. Nepote 8, 3. lex obliuionis vocatur. v. omnino Reimar. ad Dion. Cass. T. I.

p. 397. c. gen. rei et dat. perſ. A. 2, 4, 1. δεξιὰς παρὰ βασιλέως Φέροντες. μὴ μνησικακήσειν βασιλέα αὐτοῖς — μηδενός.

Μνησίλοχος, *Mneſilochus*, vnus e triginta tyrannis. E. 2. 3, 2.

μνηστεύειν, *vxorem ambire* ſ. *poſcere*. v. Graev. ad Lucian. ſoloec. T. III. p. 577. et interpp. Thom. Mag. p. 6'8. E. 6, 4, 37. Ἀλέξανδρος ἐμνήστευε τὴν Ἰάσονος γυναῖκα ἀναλαβεῖν. Steph. ἀναλαβεῖν dicit fere redundare.

μνηστὴρ, *procus*. Π. 8, 4, 8. με τῆς θυγατρὸς μνηστῆρα λήψεται, *filiae eius nuptias petam*.

μόγις, ¶ 1) *vix*. Helladius: μόγις ἐπὶ τῶν μετὰ πόνου γινομένων τάττεται. Idem ait, Aeoles et Iones dicere μόλις. Etiam Gregor. de dial. Att, §. 22. Atticis tribuit formam μόγις. Thomas: μόλις ἀντὶ τοῦ βραδέως. μόγις δὲ ἀντὶ τοῦ μετὰ βίας. Ge. Lecapenus in grammatica, e qua excerpta edidit Matthaei in lectionibus Moſquenſib. Vol. I. p. 71. habet haec: τὸ μόλις λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ ὀψὲ καὶ βραδέως καὶ μετὰ χρόνου. λέγεται μόλις καὶ ἀντὶ τοῦ σὺν βίᾳ πολλῇ καὶ μετ' ἀνάγκης. — τὸ αὐτὸ γράφεται καὶ μόγις. Ἀττικῶς δὲ ἀεὶ διὰ τοῦ λ. v. Solanus ad Lucian. iudic. vocal. c. 4. Reitz. ad eiusd. bis accuſ. c. 15. Waſſ. ad Thucyd. 1, 12. Fiſcher. ad Weller. p. 60. A, 5, 8, 6. ἐν ἰσχυρῷ χειμῶνι — ἀναστὰς μόγις. καὶ τὰ σκέλη μόγις ἐκτείνας. Alterum μόγις abeſt a cod. Eton. ¶ 2) *tarde*. A. 3, 4, 29. τοῖς ὄπισθεν — μόγις ἑπομένοις. Cod. Par. et Eton. μόλις. Cf. μόλις.

μοῖρα, ¶ 1) *fatum*. E. 2, 4, 12. ὥσπερ ὑπὸ μοίρας τινὸς ἀγόμενος, ἐμπεσὼν τοῖς πολεμίοις — ἀποθνήσκει. Saepe dicitur θείᾳ μοίρᾳ, vt Πο. 1, 5. ὑπάργυρός ἐστι σαφῶς θείᾳ μοίρᾳ, *diuino beneficio*. E. 7, 5, 10. Κρὴς θείᾳ τινὶ μοίρᾳ — ἐξήγγειλε, *deo fauente et ita regente*. Απ. 2, 3, 18. θείᾳ μοίρᾳ πεποιημένῳ, *diuino conſilio*. ¶ 2) *mors*. Απολ. 32. θεοφιλοῦς μοίρας τετυχηκέναι. Απ. 4. 8, 3. eſt θάνατος. ¶ 3) *certus militum numerus, manipulus*. E. 3, 3, 10. οἱ Ἔφοροι — μοῖραν ἱππέων ἔπεμψαν. Marg. Leuncl. μόραν, quod Fr. Portus defendit, improbante Moro, qui dicit, intelligi *paruam manum equitum, turmam*. Etiam apud

pud Plutarch. de gloria Atheniens. c. 8. interpretes μόραν malunt quam μοῖραν. Ἱερ. 9, 5. διῄρηνται ἅπασαι αἱ πόλεις κατὰ Φυλάς· αἱ δὲ κατὰ μοίρας, αἱ δὲ κατὰ λόχους. Sed Martini in prolusione de Spartiatarum mora, intelligit de diuisione ciuium ciuili. Cf. μόρα.

μοιχᾶν τὴν θάλατταν, E. 1, 6, 10. *maris imperium ad se non pertinens clam et contra ius sibi vindicare.* v. Plutarch. T. II. p. 1100. B. et Wesseling. ad Diod. Sic. 13, 27. Metaphora, inquit Franc. Portus, ab adulteris, qui alienos toros inuadunt.

μοιχεύειν, *adulterium committere.* Π. 1, 2, 2. Απ. 2, 1, 5.

μοιχὸς, *adulter.* Ἱερ. 3, 3. Απ. 2, 1, 5.

μολεῖν, *iter facere.* Hesych: μολοῦσα· πορευομένη. A. 7, 1, 21. ἔστε δ' ἂν μολῶσιν. Al. πολῶσιν.

μολιβδὶς, *glans plumbea in funda.* A. 3, 3, 11. οἱ Ῥόδιοι καὶ ταῖς μολιβδίσιν (Cod. Eton. μολυβδίσιν) ἐπίστανται χρῆσθαι.

μόλιβδος, *plumbum.* A. 3, 4, 9. νεῦρα καὶ μόλιβδος — εἰς τὰς σφενδόνας. Sed hic plurimi, etiam Wellsius, habent μόλυβδος, quae scriptura rectior putatur ob haec verba Phauorini: μόλιβος, καὶ μόλυβδος. εἰ μὲν ι ἐστὶ, τὸ δ οὐκ ἔστιν, — εἰ δὲ υ, τὸ δ ἔχει. Cf. Wass. ad Thucyd. 1, 93. it. Sallier. et Pierson. ad Moerin p. 256. sq. et Etymol. M.

μόλις (v. omnino μόγις), ¶ 1) *vix, cum difficultate.* A. 4, 8, 21. μόλις (Cod. Eton. μόγις) βάδην ἐπορεύοντο. 5, 4, 14. δόρατα μακρὰ, ὅσα ἀνὴρ φέροι μόλις. 7, 8, 11. Απ. 1, 3, 13. μόλις (Stob: μόγις) ἐν τοσούτῳ χρόνῳ — τὸ δῆγμα ὑγιὲς γένοιο. Σ. 4, 87. 9, 3. K. 10, 3. 12, 22. Sic Π. 1, 4, 8. μόλις πως, *cum quadam difficultate.* A. 7, 1, 24. μάλα μόλις, *non sine magna difficultate.* v. Abresch. animaduu. ad Aeschyl. 3, p. 119. ¶ 2) *vix tandem.* Π. 1, 3, 4. πλανώμενοι μόλις ἀφικνεῖσθε. 1, 4, 24. A. 5, 2, 19.

μολυβδὶς et μόλυβδος, v. μολιβδ.

μοναρχία, ¶ 1) *vnius potestas*, s. vt a Cornel. Nep. de regib. 2, 2. nominatur, *singulare perpetuumque imperium*, quae tamen vox ibi est de tyrannide intelligenda. Π. 1, 1, 1. μοναρχίαι. Oppon. δημο-

δημοκρατίαι etc. 8, 1, 1. p. 463. ¶ 2) *summum imperium militare.* A. 6, 1, 21.

μόναρχος, v. μόρα nr. 2. et πολέμαρχος nr. 1.

μοναχὸς, *vnum capiens.* Suidas: μοναχῆ, ἐπίῤῥημα, ἀντὶ τοῦ μοναχῶς. Deinde addit locum A. 4, 4, 11. ἐν τοῖς στενοῖς, ᾗπερ μοναχῆ (Ita enim cum Hutch. et aliis edidimus, non μοναχῇ) εἴη πορεία, *ita angusta, vt singuli tantum homines possent incedere.* v. Salmas. exercitt. Plin. p. 824.

μονὴ, *mansio, commoratio.* A. 5, 1, 4. ἀναμένοῦμεν — ὅσα οὖν δοκεῖ ποιεῖν ἐν τῇ μονῇ. 5, 6, 12. οὐ δεῖ προσέχειν τῇ μονῇ in Asia. §. 14.

μόνιμος, *statarius, ordinem suum in pugnando seruans.* Π. 8, 5, 6. οἱ μονιμώτατοι πρόσθεν παρέχοιεν αὐτοῖς ἀσφαλῆ τὴν καθόπλισιν. Ερ. 1, 8. τὸ μὴ μόνιμον ἐπὶ Σωκράτην, *inconstantia.*

μόνιππος, *singularis (equus), quo vehitur eques.* Π. 6, 4, 1. ἵππους — τοὺς μονίππους. Oppon. τοὺς ἐπὶ τοῖς ἅρμασι. Cf. Poll. 10, 53. 54. Alias μόνιπποι dicuntur equites, et opponuntur iis, qui e curribus pugnant. v. Suid. et Poll. 1, 141.

μονοειδὴς, *vniformis.* v. Poll. 5, 169. Videtur recte ita legi pro εὐειδὴς A. 5, 2, 11.

μονόκροτος ναῦς, *nauis quae non nisi vnum remorum ordinem habet.* E. 2, 1, 18. vbi potius tamen videtur intelligendum de nauibus, in quibus tantum vnus remex aderat. v. δίκροτος.

μόνον, v. μόνος.

μονόξυλον πλοῖον, *linter, nauis ex vno ligno s. arboris trunco cauata.* Hesych: μονοξύλοις, πλάνοις. Leg. πλοίοις. Memorantur tales naues ap. Heliodor. Aethiop. 1, 3. Arrian. peripl. P. E. p. 151. ed. Blancard. Plin. H. N. 6, 23. apud quem sunt *monoxyli lintres.* v. Scheffer. milit. naual. 1, 3. p. 23. sqq. A. 5, 4, 5. Μοσσυνοικοι — ἧκον ἄγοντες τριακόσια πλοῖα μονόξυλα, καὶ ἐν ἑκάστῳ τρεῖς ἄνδρας.

μόνος, ¶ 1) *solus.* Π. 6, 1, 20. μόνος μόνῳ ἔλεξε, *remotis arbitris.* Αγ. 1, 36. ἐστηκὼς μόνος παρὰ πάντα, *sine exercitu, sine imperio.* E. 7, 1, 12. [illegible] νοις αὐτοῖς Πελοποννήσου πατρίς. μόνοι γὰρ αὐτόχθονες ἐν αὐτῇ. Σ. 4, 54.

27, 7. c. gen. Π. 1, 4, 27. ἐμὲ μόνον τῶν συγγενῶν. Ἀπ. 1, 4, 11. μόνον τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. ¶ 2) *vnicus.* Π. 4, 6, 2. p. 257. τὸν μόνον μοι καὶ φίλον παῖδα. ¶ 3) *optimus.* Π. 2, 3, 5. p. 120. ὃς βίων ἄριστος, ὃς μόνος. Sed margg. ὃς μόνος περ ἥδιστος βίων, quod probat Zeun. ¶ 4) Ponitur pro aduerbio, Π. 3, 3, 18. p. 187. τὴν τούτων ὑπόμνησιν αὐτὸς μόνος ἔχων. Muretus malebat μόνων. Sed v. Zeun. A. 5, 2, 18. οἱ δὲ ἔτι μόνοι (Cod. Eton. μόνον) ἐλύπουν. 7, 7, 29. χιλίους μόνους ὁπλίτας ἔχων, *non plures quam mille.* Απ. 4, 5, 9. ἐπὶ τὰ ἡδέα μόνα δοκεῖ ἡ ἀκρασία ἄγειν — ἡ καρτερία μόνη ποιοῦσα καρτερεῖν — μόνη καὶ ἥδεσθαι ποιεῖ. it. c. εἷς. v. εἷς nr. 4. Sed vtrumque dicitur promiscue Π. 1, 6, 19. p. 79. οὐ — τούτοις μόνοις χρῶνται — οὐ — τούτοις μόνον χρῶνται. ¶ 5) κατὰ μόνας, *priuatim.* Grammat. Sangermann. MS. κατὰ μόνας ἀντὶ τοῦ ἰδίᾳ. Θουκυδίδης ά· Ξενοφῶν ἀπομν. γ΄. Απ. 3, 7, 4. οἱ κατὰ μόνας ἄριστα κιθαρίζοντες, οὗτοι καὶ ἐν τῷ πλήθει κρατιστεύουσιν. ¶ 6) μόνον, ¶ a) *tantum, non nisi, nil nisi.* Π. 1, 4, 21. μόνον ὁρῶν τὸ παῖσαι. 3, 1, 12. τὸ γνῶναι μόνον — σωφρονίζει, ἄνευ τοῦ δίκην διδόναι. Απ. 1, 5, 5. οὕτω ἂν μόνον ὁ τοιοῦτος σωθείη. All. μόνος, quod Steph. dicit falſum eſſe, qui edidit μόνως. Ponitur etiam, vbi poni poterat adiectiuum, Π. 4, 5, 4. μόνον τῇ κεφαλῇ τρέχων. E. 5, 4, 1. ¶ b) *vnice.* Απ. 4, 5, 9. δι' ὧν μόνον ἐστὶν ἡδέως φαγεῖν. Poterat etiam h. l. dici μόνων. ¶ c) *modo.* c. imperat. Π 4, 2, 4. μόνον καὶ σὺ πίστα ποίησον. 8, 3, 18. Σ. 5, 2. ¶ d) *faltem, certe.* O. 7, 6. εἰ μόνον ἦλθεν ἐπισταμένη — ἱμάτιον ἀποδεῖξαι. ¶ e) Interdum omittitur, vt A. 1, 4, 17. οὐ πώποτ' ὁ ποταμὸς διαβατὸς πεζῇ, — ἀλλὰ (ſcil. μόνον) πλοίοις. 2, 5, 9. πάντες μὲν οὐκ ἦλθον, Ἀριαῖος δὲ etc. 3, 2, 8. Αγ. 6, 3. Απ. 3, 13. 6. Cf. μὴ nr. 6. ¶ 7) μόνον μὴ, ¶ a) *faltem non.* O. 8, 16. ἐὰν μόνον μὴ ἀπολέσῃ τοὺς μὴ ἁμαρτάνοντας, πάνυ ἀγαπητόν. ¶ b) *modo ne.* Σ. 8, 6. μόνον μὴ συγκόψῃς με. ¶ 8) μόνον οὐκ, *tantum non, propemodum.* Π. 7, 5, 18. ¶ 9) οὐ μόνον — ἀλλ' ἅμα. vid. ἅμα nr. 6. ¶ 10) μὴ ſ. οὐ μόνον — ἀλλὰ καὶ, v. ἀλλὰ

λὰ nr. 10. et ἀρκεῖν. Ponitur ſic, vt ex antecedentibus aliquid ſit ſupplendum, Π. 1, 6, 14. ἢ καὶ σχολὴ ἔσται; οὐ μόνον γε (ſcil. ἔσται σχολὴ), ἀλλὰ καὶ ἀνάγκη. 8, 3, 4. μέγας σύγε, ὁπότε γε καὶ ἡμῖν τάξεις, ἃ ἂν δέοι ποιεῖν. — οὐ μόνον γε (ſcil. τάξω, ἃ ἂν δέοι ποιεῖν), ὡς ἔοικεν, ἀλλὰ καὶ συσκευοφορήσω.

μονοσιτεῖν, *ſemel tantum die quolibet cibum ſumere.* Π. 8, 8, 5.

μονοῦν, *ſolum relinquere.* K. 9, 9. ἐὰν διασκεδάσῃ αὐτὰς — ὥστε μονωθῆναί τινα αὐτῶν. 10, 23. οὔτε γὰρ μονοῦνται, ſcil. τὰ νεογνὰ, *deſeruntur.* Ita Steph. edidit, cum tamen edd. vett. habeant μονοῦται, vt ordinarie poſt nomina generis neutrius pluralia ponitur verbum in ſingulari. Quare nolimus hoc exemplum iis annumerare, in quibus ſequitur pluralis verbi poſt nomen generis neutrius. quod fecit Dorvill. ad Charit. p. 578.

μόνως, *tantummodo.* Π. 3, 2. 11. οὕτως ἂν εἴη μόνως εἰρήνη, *hoc ſolo modo.* Cf. μόνος n. 6.

μόρα, (Cf. omnino μοῖρα nr. 3.) ¶ 1) *mora, militum cohors* apud Lacedaemonios. Pollux 1, 129. ἰδίως Λακεδαιμονίων ἐνωματία καὶ μοῖρα. Etymol. M. ἐστὶ δὲ ἡ μόρα τάξις ἐξ ἀνδρῶν πεντακοσίων, ἢ ἑπτακοσίων, ἢ τριάκοντα. Meurſius lectt. Att. 1, 16. et Hutch. emendant τριακοσίων, ob Schol. Demoſth. cuius verba ſunt: ἐστι δὲ ἡ μοῖρα τάξις ἀνδρῶν πεντακοσίων, ἢ ἑπτακοσίων, ἢ τριακοσίων. Sed Ge. Henr. Martini in proluſ. de Spartiatarum mora, Ratisbonae 1771. 4. edita, p. 9. in vtroque corrigit ἐννακοσίων. Plutarchus enim in Pelopida c. 17. p. 286. τὴν δὲ μόραν, inquit, Ἔφορος μὲν ἄνδρας εἶναι πεντακοσίους φησὶν, Καλλισθένης δ' ἑπτακοσίους, ἄλλοι δέ τινες ἐννακοσίους, ὧν Πολύβιός ἐστιν. Et haec quidem Ephori ratio videtur maxime eſſe probabilis. Nam pro temporum ratione poſſunt morae vel imminutae eſſe vel auctae. Etiam Diodor. Sicul. 15, p. 530. morae tribuit quingentos. Ay. 2, 23. poſt pugnam Leuctricam Ageſilaus στρατεύει σὺν μόρᾳ. Λ. 12, 5. δρόμον ἐλάσσω ποιεῖσθαι, ἢ ὅσον ἂν ἡ μόρα (ed. Ald. μοῖρα) ἀφήκῃ. 13, 4. E. 2, 4, 22. λαβὼν τῶν μὲν Λακεδαιμονίων δύο μόρας (all. μοίρας), τῶν δὲ Ἀθη-

Ἀθηναίων ἱππέων, τρεῖς φυλάς. 4, 3, 8. cum Agesilao in bello contra socios erat Λακεδαιμονίων μὲν μόρα ἡ ἐκ Κορίνθου διαβᾶσα, ἥμισυ δὲ μόρας τῆς ἐξ Ὀρχομενοῦ — ἔτι δὲ νεοδαμώδεις ατρατ (cf. Ag. 2, 6. vbi edd. vett. perperam habent μόρον pro μόραν.) E. 4, 4, 7. 8. 17. 4, 5, 3. 4. 5. Ἀγησίλαος σὺν τῷ στρατεύματι παρὰ θάλατταν ἐπορεύετο, ἡ δὲ μόρα κατεβαίνουσα ἀπὸ τῶν ἄκρων. §. 7. §. 11. σὺν τῇ τῶν ὁπλιτῶν καὶ τῇ τῶν ἱππέων μόρᾳ. §. 12. ὁ πολέμαρχος σὺν τοῖς ὁπλίταις οὖσιν ὡς ἑξακοσίοις ἀπῄει — τὸν δ᾽ ἱππαρμοστὴν ἐκέλευσε σὺν τῇ τῶν ἱππέων μόρᾳ. Ex his duobus locis patet, a) peditum moram continuisse sexcentos milites (cf. Kuhn. ad Pausan. 3, 10. p. 229.). b) minus recte statuere Martinium, dum p. 11. scribit, peditibus in vna eademque mora adscriptos fuisse equites, quanquam non improbabile videtur, cuique morae peditum additam fuisse equitum moram. E. 4, 5, 14. 18. 4, 6, 3. 5, 1, 26. 5, 4, 46. 51. 6, 1, 1. τέτταρας μόρας, καὶ συμμάχων τὸ μέρος. §. 5. τάς τε ἔξω μόρας — καὶ τὰς περὶ Λακεδαίμονα. 6, 4, 17. Φρουρὰν μὲν ἔφαινον οἱ Ἔφοροι ταῖν ὑπολοίποιν μόραιν μέχρι τῶν τετταράκοντα ἀφ᾽ ἥβης. ἐξέπεμπον δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἔξω μορῶν. ¶ 2) *tribus, mora ciuilis.* Omnes enim ciues Spartiatae descripti erant in sex moras. Non vero his moris adscripti sunt socii, nec auxiliares, nec serui, nec libertini, nec νεοδαμώδεις. v. Martini p. 16: Quae quidem ciuium dimisio facta est belli causa, vt statim bello quisque esset aptus. Λ. 11, 4. μόρας (all. μοίρας) μὲν διεῖλεν ἓξ καὶ ἱππέων καὶ ὁπλιτῶν. ἑκάστη δὲ τῶν πολιτικῶν τούτων μορῶν (all. μοιρῶν) ἔχει πολέμαρχον ἕνα, λοχαγοὺς τέσσαρας, πεντηκοστῆρας ὀκτὼ, ἐνωμοτάρχους ἑκκαίδεκα. ἐκ δὲ τούτων τῶν μορῶν διὰ παρεγγυήσεως καθίστανται τοτὲ μὲν εἰς (Martini p. 7. sq. inserit δύο) ἐνωμοτίας, τοτὲ δὲ εἰς τρεῖς, τοτὲ δὲ εἰς ἕξ. Suid. in v. μορῶν laudat hunc locum ita, vt pro πολέμαρχον legat μόναρχον, it. πεντηκοσύας pro πεντηκοστῆρας, et ἐνωμοτάρχας pro ἐνωμοτάρχους. Caeterum Xenophontis rationi contradicere videtur Thucydides 5, 68. ἐν ἑκάστῳ λόχῳ

χῳ πεντηκοστύες ἦσαν τέσσαρες, καὶ ἐν τῇ πεντηκοστύϊ ἐνωμοτίαι τέσσαρες. Scholiaſtes cuique πεντηκοστύϊ tribuit 128 viros. Thucydidem igitur et Xenophontem conciliaturus Meurſius dicit λόχον et μόραν tunc eadem fuiſſe. Sed reprehenditur Meurſius a Valckenario ad Herodot. 9, p. 717. Scil. videtur Thucydides non de vniuerſa Lacedaemoniorum ratione loqui, ſed de extraordinaria, qua tunc Agis, fortaſſe loci neceſſitate coactus, vſus eſt. v. Martini p. 10. — 15.

μόριον, *particula*. Π. 5, 4, 10. ἐλάσσονι ἔτι μορίῳ exercitus.

μορμολύττεσθαι, *(obiectis terriculamentis) deterrere* ſ. *depellere*. Timaeus lex. Platon: μορμορύττει καὶ μορμολύττει, ἀντὶ τοῦ ἐκφοβεῖν ἀμφότερον. v. ibi Ruhnken. Heſych: μορμολύξασθαι· ἐκφοβῆσαι. Suidas: μορμολύκεια· τὰ τῶν τραγῳδῶν προσωπεῖα, καὶ τὰ τῶν ὑποκριτῶν. — ἔνθεν καὶ τὸ ἐκφοβῆσαι μορμολύξασθαι. Cf. Fiſcheri ind. Aeſchin. et not. ad Plat. Phaed. 24. Σ. 4, 27. ἡμᾶς — ἀπὸ τῶν καλῶν μορμολύττῃ, a pulchrorum contactu et oſculis.

μορμὼν, *larua, terriculamentum*. Heſych: μορμόνας· πλανήτας δαίμονας, i. e. *ſpectra*. Cf. Scalig. coniect. in Varr. p. 135. Ε. 4, 4, 17. φοβοῦντο τοὺς πελταστὰς, ὥσπερ μορμόνας παιδάρια. Valckenar. ad Theocrit. p. 348. legit μορμόνας.

μόρος, in var. lect. confunditur c. μόρα. v. μόρα nr. 1.

μορφάζειν, *geſticulari*. Ad verba ſaltatoria refert Pollux 4, 95. et 103. vbi, ὁ μορφασμὸς, inquit, παντοδαπῶν ζώων μίμησις ἦν. De qua ridicula ſaltatione v. Athenae. 14, p. 629. F. Ammonius in v. εὔμορφος explicat τὴν ὄψιν [illegible] σχηματίζειν. Σ. 6, 4. cum Hermogenes dixiſſet, ſe velle πρὸς αὐλὸν vt ſaltatorem cum iis loqui, Socrates reſpondet: iucundum hoc erit, ἄλλως τε καὶ εἰ μορφάζοις, ὥσπερ ἡ αὐλητρὶς, πρὸς τὰ λεγόμενα. Alberti ad Heſych. perperam vertit *ſi annuas*. Heſychius enim μορφάζειν explicat νεύειν.

μορφὴ, ¶ 1) *ſpecies oris*. O. 6, 16. ἐνίους τῶν [illegible] τὰς μορφὰς, πάνυ μοχ[illegible]ρούς τὰς ψυχάς. Po[illegible] h. l. etiam accipi pro σώματα. Σ. 8, 1. ¶ *pulcritudo corporis*.

8, 15.

8, 15. ἐν τῇ τῆς μορφῆς χρήσει. §. 16. θάλλουσα μορφῇ ἐλευθερίᾳ — ψυχή. §. 29. ¶ 3) *corpus.* Π. 2, 2, 2. φύσιν τῆς ψυχῆς καὶ τῆς μορφῆς. Απ. 4, 3; 13. v. Wetken. ad Philipp. 5, 6.

μόσσυν, v. μόσσυνος.

Μοσσύνοικοι, *Mosynoeci,* populi ad Pontum Euxinum. Apollon. Rhod. 2, 1018. sq. Μοσσύνοικοι οἵ ὑψηλοὺς ναιετάουσι μόσσυνας· καὶ δ' αὐτοὶ ἐπώνυμοι ἔνθεν ἔασιν. Cf. 2, 379. sqq. ibique Schol. et quos laudant viri docti ad Steph. Byz. et Hutchinf. in diff. ad anabasin p. 27. A. 5, 4, 1. ἐκ Κερασοῦντος ἐκομίζοντο· ἐπεὶ δὲ ἦσαν ἐπὶ τοῖς Μοσσυνοίκων ὁρίοις — πέμπουσι εἰς αὐτοὺς Τιμησίθεον τὸν Τραπεζούντιον, πρόξενον ὄντα τῶν Μοσσυνοίκων. §. 2. sqq. pars eorum societatem cum Graecis facit, etiam contra alios Μοσσυνοίκους. §. 7. sqq. describuntur eorum mores, habitus atque proelium. 5, 5, 1. Chalybes sub eorum ditione sunt. 7, 8, 14. Μοσσύνοικοι sunt αὐτόνομοι. Cf. μόσσυνος.

*μόσυνος (poet. A genitivo formatum. Port.), *turris lignea.* Hesych: μόσσυν· πύργος. it. Μοσύνοικοι (fort. μόσσυνοι)· ξύλινοι πίνακες μεγάλοι, ὥστε ἐν αὐτοῖς καὶ ἄλφιτα μάσσειν. ἐν τῷ Πόντῳ δέ εἰσιν. it. μόσσυνες· ἐπάλξεις, πύργοι, καὶ ἔθνος Σκυθικόν. Etymol. M. μόσυν σημαίνει τὴν ξυλίνην οἰκίαν. Schol. Apollon. 2, 379. μόσσυνοι οἱ ξύλινοι οἶκοι λέγονται — ἀπὸ τοῦ μόσσυνος (ὃ λέγεται ὁ ξύλινος οἶκος) ἐκλήθησαν Μοσσύνοικοι. Cf. Suid. Dionyf. Halic. A. R. 1, 26. Dionyf. perieg. 766. ibique Eustath. A. 5, 4, 15. ὁ βασιλεὺς αὐτῶν (Mosynoecorum), ὁ ἐν τῷ μόσυνι τῷ ἐπ' ἄκρου ᾠκοδομημένῳ — σὺν τοῖς μοσύνοις (2 codd. male Μοσυνοίκοις) κατεκαύθησαν.

μόσχειος, ¶ 1) *vitulinus.* A. 4, 5, 21. κρέα μόσχεια. ¶ 2) *e corio vitulino factus.* v. κυνοῦχος. ¶ 3) μόσχειον, *corium vitulinum, tegumentum e vitulino corio factum.* Ικ. 12, 7. τὸ ψιλούμενον σκεπαστήριον — μοσχείῳ.

Μουνυχία, *Munychia,* locus aliquis circa Piraeeum, qui non minus quam Piraeeus numerabatur in pagis Atticis. Timaeus lex. Platon. Μουνυχία καὶ Ζεία· λιμένες ἕτεροι τοῦ Πειραιέως. Photii lex. MS. ap. Ruhnken. in addendis ad Hesych. T. II. p.

p. 24. Μουνυχία, τόπος τοῦ Πειραιῶς ἀπὸ Μουνυχίας Ἀθηνᾶς, ἥτις ἐπωνομάσθη ἀπὸ Μουνύχου τοῦ Πανταυκλέους. Ita etiam Suidas legit, ſed Harpocration et Etymol. M. Πανταχλέους, quam ſcripturam praefert Meurſius lectt. Att. 1, 14. Nomen habuiſſe fertur a Munycho rege, qui cum olim Piraeei arcem teneret, Dianae Munychiae ibi templum extruxit. v. Suid. in v. Ἔμβαρος, Hellanici fragmenta p. 58. ſq. Meurſ. in Piraeeo c. 9. E. 2, 4, 7. §. 8. οἱ ἐκ τοῦ ἄστεος — ἐμπλῆσαι τὴν ὁδὸν ἣ φέρει πρὸς τὸ ἱερὸν τῆς Μουνυχίας Ἀρτέμιδος. §. 27. παραδιδόναι τόν τε Πειραιᾶ καὶ τὴν Μουνυχίαν.

μουσικὴ, *muſica. numerorum modulatio.* Π. 3, 3, 24. p. 194. ἀπαιδεύτους μουσικῆς (all. μουσικὸν) ᾆσμα καλῶς ᾀσθὲν (ὠφελήσειε) εἰς μουσικήν. Λ. 2, 1. μουσικὴν, γράμματα, καὶ τὰ ἐν παλαίστρᾳ diſcunt reliqui Graeci, non item Lacedaemonii. v. Perizon. ad Aelian. V. H. 7, 15. Αθ. 1, 13. Ο. 2, 15.

μουσικὸς, *artis muſicae peritus.* Π. 1, 6, 19. p. 79. οἱ μουσικοὶ ἄλλα μέλη πειρῶνται ποιεῖν. Ο. 12, 18. Hinc τὰ μουσικὰ, *res muſica*, Π. 1, 6, 19. p. 79. Cf. μουσική.

μουσουργὸς, *muſicae perita, pſaltria.* Suid: μουσουργοί· ψάλτριαι. αἱ δὲ μουσουργοὶ, βάρβαροι ἦσαν γυναῖκες· ὄνομα αὐταῖς ἐπιχώριον ζάρβα. καὶ τούτων αἱ μὲν αὐλοῦσιν, αἱ δὲ ψάλλουσι πενταχόρδῳ, αἱ δὲ ἑπταχόρδῳ ψαλτηρίῳ. αἱ αὐταὶ δὲ καὶ προσᾴδουσι τῷ ψαλμῷ. ὁ ψαλμὸς δὲ οὐ πρὸς τὴν ᾠδὴν ἔχει πεποιημένον τὸ μέλος, καθάπερ παρ' Ἕλλησιν, ἀλλ' [illegible] οἷος ἐδύσιμος εἶναι τῇ ᾠδῇ. καὶ λήγοντι μὲν τοῦ ποτοῦ τῷ βασιλεῖ καὶ ἡ ᾠδὴ ξυνεπαύετο· ὁπότε δὲ ἐγχέαι κελεύσειεν, αὖθις ἤρχοντο ᾄδειν καὶ ψάλλειν. Π. 4, 6, 6. Κύρῳ ἐξῃρηκότες e praeda Aſſyriorum — μουσουργοὺς δύο τὰς κρατίστας. §. 7. 5, 5, 1. 12.

μοχθεῖν (poet. Port.), *laborare. labores et aerumnas perpeti.* Απ. 5, 3. εἴ ποτε μοχθῆσαι στρατιᾷ συμβαίη, ἑκὼν ἐπόνει παρὰ τοὺς ἄλλους. Απ. 2, 1, 18. c. acc. Π. 1, 6, 19. p. 73. ἢν δέῃ [illegible] μοχθεῖν bello, πλεονεκτεῖν τῶν πόνων. Α. 6. 6. [illegible] πολλὰ — περὶ τὴν στρατ[illegible] ἐμοχθηκότην. Απ. [illegible] 1—. πεινήσουσι, διψήσουσι, ῥιγώσουσι, ἀγρυπνήσ[ουσι] καὶ τἄλλα πάντα μο[χθήσουσι]

σουσιν ἑκόντες. O. 18, 2. ἵνα μὴ μοχθῶσι περιττὸν πόνον. it. in bonam partem: *laborem obire*. K. 12, 15. ἀεί τι μοχθεῖν καὶ διδάσκεσθαι.

μοχθηρία, *improbitas*. Suid: μοχθηρία, ἡ κακία, etc. Ἀπολ. 30. προσπεσεῖσθαί τινι αἰσχρᾷ ἐπιθυμίᾳ, καὶ προβήσεσθαι μέντοι πόῤῥω μοχθηρίας.

μοχθηρός, ab Hesychio et Suida explicatur: ἐπίπονος, ἢ πονηρός. ¶ 1) *improbus*. O. 6, 16. τῶν καλῶν τὰς μορφὰς πάνυ μοχθηροὺς τὰς ψυχάς. ¶ 2) *miser*. Π. 5, 1, 7. amantes sunt μοχθηροὶ — καὶ εὔχονται ἀεί, ὡς ἄθλιοι ὄντες, ἀποθανεῖν. Ibidem dicuntur τὰ μοχθηρὰ ἀνθρώπια. Ἀπολ. 29. Leuncl. *excors*. Bene.

μοχθηρῶς, *malitiose*, *calumniatorie*. E. 1, 4, 6. Alcibiades ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ τῶν ἔλαττον ἐκείνου δυναμένων, μοχθηρότερόν τε (Margg. μοχθηρότερα) λεγόντων. Goldhagen et Leuncl. minus bene: *qui inferiores dicendo fuerint*.

μόχθος (poet. Port.), *labor*. Σ. 2, 4. exercitia gymnasiorum nominantur ἐλευθέριοι μόχθοι. Σ. 8, 40. σῶμα ἱκανὸν μόχθους ὑποφέρειν.

μοχλός, *obex*, *sera*, h. e. lignum fere ferratum et vecti simile, quod opponebatur foribus, ne possent aperiri, v. Fischer. ind. Theophrast. A. 7, 1, 7. ἀποκλείσων τὰς πύλας, καὶ τὸν μοχλὸν ἐμβαλὼν, *sera imposita*. §. 10.

Μυγδόνιοι, *Mygdonii*, Mesopotamiae populi. A. 4, 3, 4. sunt in exercitu Orontae Persae. Sed 2 codd. habent Μαρδόνιοι.

μύειν, *oculis conniuere*. Π. 8. 3. 12. κἂν μύων βάλλῃς, *clausis oculis* All. κἂν καμμύων. v. καμμύειν.

μύζειν, v. ἀμύζειν.

μυθολογεῖν, *fabulas narrando demonstrare*. Σ. 8, 28. μυθολογῆσαι ὡς — καὶ θεοὶ τὴν τῆς ψυχῆς φιλίαν περὶ πλείονος ποιοῦνται.

μῦθος, 1) *fabula*. Επ. 1, 6. ἀνθρώπινα αὐτὰ ἀγαθὰ ἐκάλει, τὰ δ' ἄλλα — ἔφασκε μύθων εἶναι συγγενῆ. 2) *oratio*. Aπ. 1, 2, 58. ex Homero.

μυῖα, *musca*. Aν. 3, 11, 5.

μυκτῆρες, *nares*. Ἱπ. 1, 10. equus εὐρύνει τοὺς μυκτῆρας. K. 5, 11. lepus τοὺς μυκτῆρας, ὅταν εὕδῃ, κινεῖ. Cf. ἀναπεταννύναι n. 4.

μύλη et

μύλος, v. ὄνος nr. 2.

μύνη, *praetextus*, *specio*-

ſa cauſa. Etymol. M. μύνη· πρόφασις. ἐπιμονῆς γὰρ χρεία τῦ προφασιζομένῳ εἰς τὸ ψεύδεσθαι. — ὥςε ἀπὸ τοῦ μόνη μύνη, ὡς γονὴ γυνή. τὰς προφάσεις δὲ μύνας καλοῦσιν οἱ Αἰολεῖς. etc. Heſych: μύνῃσι· προφάσεσιν. ἐπεγκειμένου τοῦ ῡ ἀπὸ τοῦ μύειν τὰ ὄμματα τοὺς προφασιζομένους. Etymol. M. in v. ἀμύνω definit μύνας etiam per μελλησμούς. Cf. Suid. Legitur autem plus ſemel ὑποφέρειν τὰς μύνας, *ſpecioſas cauſas praetexere*, et μυνῶν ὑποφορὰ e ſola Leunclauii coniectura. Reliquorum librorum lectio exhibita eſt ſupra in v. μὴν n. 2.

Μυρίανδρος, *Myriandrus*, vrbs Syriae. A. 1, 4. 6. ἐξελαύνει διὰ Συρίας — εἰς Μυρίανδρον, πόλιν οἰκουμένην ὑπὸ Φοινίκων ἐν τῇ θαλάττῃ. ἐμπόριον etc. v. Hutch. diſſ. p. 14.

μυριάρχης, Π. 6, 3, 9. 8, 4, 13. et

μυρίαρχος, *decem millibus praefectus*. Π. 3, 3, 8. συνεκάλεσε μυριάρχους καὶ χιλιάρχους καὶ ταξιάρχους καὶ λοχαγούς. 6, 3, 10. 11. 8, 1, 5. proximi ſunt τῷ ςρατηγῷ.

μυριὰς, *decem millia*. Π. 2, 1, 2. p. 88. τοξότας πλέον ἢ εἴκοσι μυριάδας. 1, 2, 15. 5, 5, 2. Πέρσαι — ἦσαν δὲ μυριάδες τέτταρες. 6, 2, 5. Αἰγύπτιοι — εἰς δώδεκα μυριάδας. 8, 1, 5. 8, 6, 10. A. 1, 4, 5. 1, 7, 9. 10. 5, 6, 3. p. 291. E. 1, 1, 27. 1, 5, 13. O. 4, 18. αὐτομολῆσαι — παρὰ τοῦ βασιλέως πολλαὶ μυριάδες πρὸς Κῦρον. (A. 1, 9. 16. eſt ſimpliciter πολλοί.) O. 8, 7.

Μύρινα, *Myrina*, vrbs Aeolidis, teſte Strabone 13, p. 923. Steph. Byz: Μύρινα, πόλις ἐν Λήμνῳ, ἔςι καὶ τῆς Αἰολίδος ἄλλη. E. 3. 1, 4.

μύριοι, ¶ 1) *decies mille*. a) Π. 2, 1, 2. p. 87. μυρίους ἱππέας — ἱππέας εἰς μυρίους — πελταςὰς εἰς μυρίους. p. 88. ἵππους πλείους τῶν μυρίων. A. 3, 2. 11. Aγ. 7, 5. ἐν τῇ ἐν Κορίνθῳ μάχῃ — ἐγγὺς — μύριοι τεθναῖεν. E. 4. 3, 1. eſt ſimpliciter παμπληθεῖς. Quare Leuncl. Aγ. 7, 5. reddidit *innumeros*. Sed ipſe Cornel. Nepos Ageſ. 5, 2. habet *decem millia*. E. 5, 2. 13. πέμπειν ἐς τοὺς μυρίους ξύνταγμα, *ad conficiendum numerum decem millium*. §. 27. b) A. 5, 4. οἱ μύριοι dicuntur ἐξοχὴν Graeci Ku[...] quos reduxit Xenop[...]

[redacted]

Sed auctore Harpocratione c) οἱ μύριοι vocabantur etiam συνέδριον κοινὸν Ἀρκάδων ἁπάντων. Cf. Suid. et Diodor. Sic. 15, p. 372. ibique Wesseling. Sic legitur E. 7, 1, 26. 7, 4. 2. 33. 34. d) Reperitur etiam singularis, A. 1, 7, 9. ἀσπὶς μυρία pro ἀσπιδοφόροι μύριοι. ¶ 2) *permulti, innumeri.* Volunt quidem grammatici, v. c. Suidas, Ammonius, Eustath. ad Il. α, p. 12. quando significet πολλοὺς indefinite, scribendum esse παροξυτόνως, μυρίοι. Sed videtur haec distinctio subtilior esse quam verior. Scil. μύριοι dicitur numero rotundo, vt ap. Latinos *sexcenti.* Π. 5. 1, 7. μυρίων οὐσῶν μηχανῶν ἀπαλλαγῆς τοῦ βίου. A. 2, 1, 13. 3, 2, 20. 7, 1, 19. 7, 3, 28. βόες δισχίλιοι, καὶ ἄλλα πρόβατα μύρια. Ἀγ. 9, 3. μυρίοι τεχνῶνται, τί ἂν ἡδέως φάγοι. Ἀθ. 2, 17.

μυριόλεκτον, *saepe et ab innumeris dictum.* Poll. 6, 206. μυριόλεκτον, ὡς Ξενοφῶν. E. 5, 2, 12. p. 300. οὐδὲν λέγομεν ὅ τι οὐ καὶ ἐν τῷ τῶν Ὀλυνθίων δήμῳ μυριόλεκτόν ἐστι. All. μυριολεκτῶν.

μυριοπλάσια, *infinito plura.* O. 8, 22. μυριοπλάσια ἡμῶν ἅπαντα ἔχει ἡ πᾶσα πόλις.

μυριοστός, *decies millesimus.* Π. 2, 3, 3.

***μυριοστύς**, *legio denum millium.* i. q. μυριάς. Π. 6, 3, 9.

μύρον, *vnguentum,* nempe non simplex, quod ἔλαιον dicitur, sed e *variis odoribus mixtum.* v. Plin. H. N. 13, 1. omninoque Spanhem. ad Callimach. h. in Pallad. 13. et 16. A. 4, 4, 8. ηὕρισκον τὸ χρίσμα — σύσινον καὶ σησάμινον — ἐκ δὲ αὐτῶν τούτων καὶ μύρον εὑρίσκετο. Σ. 2, 3. μύρῳ χρίεται. §. 4. μύρῳ ἀλειψάμενος. Hic distinguitur ab ἐλαίῳ.

μυροπώλης, *vnguentarius* Σ. 2, 4.

μῦς, *musculus.* K. 5, 30. pro μὲν ἐπιτεταμένου; edd. vett. et Zeun. habent μῦς ἐπιτ. quam lectionem firmare videtur Pollux 5, 70.

μυσάττεσθαι, *abhorrere, auersari, fastidire,* i. q. ἀποστρέφεσθαι et βδελύττεσθαι. v. Hesych. et Suid. c. acc. Π. 1, 3, 5. σε μυσαττόμενον ταῦτα τὰ βρώματα ὁρῶ. Est iocose dictum, quia sumtis cibis mappa ad detergendum vtebatur.

Μυσία, *Myſia*. A. 1, 2, 10. Κεραμῶν ἀγορὰν, πόλιν ἐσχάτην ἐν τῇ Μυσίᾳ χώρᾳ. 7, 8, 4. tribuitur ei Pergamus vrbs. Quare non recte alii Ἀσίας legunt, alii Λυδίας. v. Hutch. ad h. l. et diſſ. p. 40. E. 1, 4, 3. εἰς Κίου τῆς Μυσίας. Adiect. Μύσιος v. in Ὄλυμπος.

Μύσκων, *Myſcon*. E. 1, 1, 20. praetor Athenienſium.

Μυσοὶ, *Myſi*. A. 1, 6, 7. Orontes ad Myſos, quippe Perſarum hoſtes, deficit a Cyro, eiusque regionem vexat. 1, 9, 9. Cyrus contra hos et Piſidas bellum gerit. 2, 5, 2. p. 111. vterque populus ſunt ſempiterni hoſtes Perſarum. Cf. 3, 2, 14. 15. vbi inuito rege dicuntur habitare in Aſia. Ar. 3, 5, 26. montibus conſiſi perpetuo regem vexant. Ideo E. 3, 1, 10. Pharnabazus bellum cum iis gerit, qui idem tamen E. 4, 1, 11. habet Myſos in exercitu ſuo, ſed haud dubie μισθοφόρους.

Μυσὸς, *Myſus*. A. 5, 3, 1. 2. ἀνὴρ Μυσὸς τὸ γένος καὶ τοὔνομα τοῦτο ἔχων in Graecorum exercitu illuſtre facinus edit. 6, 1, 5. 7. deſcribitur Myſi cuiusdam ſaltatio.

μυστήρια, *myſteria*. E. 1, 4, 6. ἠσεβηκότος ἐς τὰ μυστήρια Eleuſinia. Cf. ἄγειν nr. 25.

μύστης, *myſteriis Eleuſiniis initiatus*. v. Heſych. et Suid. Scil. proprie vocabantur μύσται, qui primo anno poſt admiſſionem docebantur myſteria minora. His perceptis, anno ſecundo admittebantur ad maiora, vbi res grauiores traditae videntur, et dicebantur ἐπόπται. v. Meurſii Eleuſinia et Graecia feriata, reliquique de myſteriis veterum ſcriptores, quorum plerique laudati ſunt in Fabricii bibliographia antiquaria p. 575. et in Meuſelii biblioth. hiſtor. Vol. III. P. II. p. 272. ſq. E. 2, 4, 13. Κλεόκριτος, ὁ τῶν μυστῶν κῆρυξ. Poll. 8, 103. κῆρυξ τῶν μυστικῶν. Vbi v. Kühn. Videtur et Hierophantis ſ. Myſtagogis praeſto fuiſſe, munusque eorum ſubleuaſſe, et initiandis hominibus officia praeſtitiſſe varia, aditum ad myſteria aperuiſſe, et ſilentium ac bona verba imperaſſe. v. Henr. Aug. Zeibich de cerycibus myſticis, Vitemb. 1752. 4. p. 24. et 45. ſq.

μυχὸς, *receſſus*. Heſych. μυχὸς

μυχοὶ· αἱ καταδύσεις, οἱ ἐνδότατοι καὶ ἀπόκρυφοι τόποι, λιμένες, κοιλότητες, etc. v. Perizon. ad Aelian. V. H. 13, 2. Doruill. ad Charit. p. 424. A. 4, 1, 5. κώμας τὰς ἐν τοῖς ἀγκῶσί τε καὶ μυχοῖς τῶν ὀρέων.

μυωπίζειν, *ſtimulis pungere, calcaribus inſtigare*. Iπ. 4, 5. ἀνάγκη καὶ ψηχόμενον καὶ μυωπιζόμενον κεχρῆσθαι ταῖς ὁπλαῖς. Gesnerus in lexico ruſtico in v. *Solea* explicat de equo, qui a muſcis ſe defendit, vel qui ſibi muſcas aufert. Zeun. h. l. vt Iπρ. 1, 16. vertit *muſcis infeſtari*. Iπ. 10, 1. τοῦ μυωπίζειν τε καὶ μαστιγοῦν τὸν ἵππον — ἀπέχεσθαι. §. 2. μυωπίζοντες καὶ παίοντες.

μυωπὸς, *luſcioſus, conniuens oculis, proxima quaeque videns, non item remota*. K. 3, 2. canes μυωποί. §. 3. μυωποὶ — χεῖρω τὰ ὄμματα ἔχουσι.

μύωψ, *ſtimulus, calcar*. Suidas: μύωψ· μυῖά τις ἐρεθίζουσα τὰς βοῦς (ita etiam Heſych.) — καὶ ἡ μάστιξ τοῦ ἵππου, τὸ σιδήριον, ὃ ἐπὶ τοῦ ποδὸς φοροῦσι οἱ κεντοῦντες τοὺς ἵππους. Iπ. 8, 5. παισάτω αὐτὸν τῷ μύωπι.

μωμεῖσθαι, *affectare, aucupari*. Aπ. 2, 1, 20. ex Epicharmo: μή μοι τὰ μαλακὰ μώμεο. Sed videtur cum Stephano et tribus MSS. legendum eſſe μώεο, *quaere*. Suidas: μῶσθαι — ἀντὶ τοῦ ζητεῖν παρὰ Λάκωσι. Heſych: μῶται· ζητεῖ. v. omnino Helladius ap. Photium p. 1581.

μωραίνειν, *ſtulte agere, fatuum eſſe*. Aπ. 1, 1, 11. τοὺς φροντίζοντας τὰ τοιαῦτα μωραίνοντας ἀπεδείκνυεν. v. Hindenburg.

μωρὸς, *ſtultus*. Π. 3, 3, 20. μωρὸν γὰρ — μωρὸς δὲ — μωρὸς δὲ etc. 7, 3, 3. ἐγὼ δὲ ἡ μωρὰ διεκελευόμην αὐτῷ. A. 3, 2, 13. τοῦτο μωρότατον πεποιήκασιν. Aγ. 2, 7. Aπ. 1, 2. 9. ὡς μωρῶν εἴη — καθίστασθαι. Cod. Pariſ. 3. et ed. Pariſ. ὡς μωρὸν εἴη. 1, 3, 13. vocatiuus ὦ μωρὲ eſt non vehementer reprehendentis. 4, 1, 5. μωρὸς et ἠλίθιος inter ſe permutantur. O. 3, 9.

μωρῶς, *ſtulte*. A. 7, 6, 16. οὐκ αἰσχύνῃ οὕτω μωρῶς ἐξαπατώμενος;

N

ναὶ, ¶ 1) *profecto, ita*. Eſt affirmantis ¶ a) in reſponſione ad interrogata,

ta, Απ. 1, 2, 36. ἔρωμαι ὁπόσου πωλεῖ; ναὶ τά γε τοιαῦτα, ἔφη, scil. ἔξεστί σοι ἐρέσθαι. 4, 2, 20. Inprimis cum μὰ iunctum, (Cf. μὰ nr. 2.) vbi tamen ναὶ non habet vim iurandi, vt nonnulli volunt, sed confirmandi. v. Zeun. ad Viger. 7, 9. p. 412. Π. 1, 6, 8. ναὶ μὰ Δί', ἔφη, μέμνημαι. 9. 19. p. 74. οὐκ ἂν σωφρονεῖν τις σοι δοκοίη, διαγωνίζεσθαι βουλόμενος — ὡς τάχιστα; ναὶ μὰ Δί', ἔφη, εἰ μέλλοι γε πλέον ἕξειν. p. 75. 8, 3, 12. A. 5, 8, 3. E. 3, 4, 9. Ιερ. 1, 16. τοῦτο μὲν δὴ ναὶ μὰ τὸν Δία ἔγωγέ σοι πάνυ συγχωρῶ. Απ. 1, 2, 37. 1, 3, 12. Σ. 8, 43. οὐκοῦν με μαστροπεύσεις πρὸς τὴν πόλιν, ὅπως — ἀεὶ ἀρεστὸς ὦ αὐτῇ. ναὶ μὰ Δί', ἔφη. Intell. ἀρεστὸς ἔσῃ. it. c. μὲν οὖν, vel μέντοι, Π. 1, 6, 6. μέμνησαι; — ναὶ μὰ Δία μέμνημαι μέντοι. Ιερ. 10, 2. δεήσεται; ναὶ μὰ Δία, εἶπεν, δεήσεται μὲν οὖν. Affirmat quidem, sed contrarium eius, quod interrogatum erat, Π. 8, 4, 5. ἆρ' ἂν ἀχθεσθείης μοι —; ἀλλὰ ναὶ μὰ τοὺς θεοὺς τοὐναντίον τούτου. In responsione ad duo interrogata, Απ. 2, 2, 11. πότερον ἄλλον τινὰ οἴει δεῖν θεραπεύειν, ἢ παρασκευάσαι μηδενὶ ἀρέσκειν —; ναὶ μὰ Δία ἔγωγε, ἔφη. Hic videtur ad prius membrum referendum esse. Alias refertur ad posterius, vt O. 13, 2 14, 2. Σ. 5, 3. ¶ b) extra responsionem proprie dictam, in media oratione, Π. 2, 2, 1. p. 101. δύσκολοι ναὶ μὰ τοὺς θεοὺς ἔνιοι φαίνονται. 2, 3, 5. p. 119. A. 6, 6. 18. ἀκούσας ταῦτα ὁ Κλέανδρος, ἀλλὰ ναὶ μὰ τὼ Σιώ, ἔφη, ταχὺ — ἀποκρινοῦμαι. All. pro ναὶ μὰ habent νή. E. 4, 1, 7. 5, 1, 4. ἀλλὰ ναὶ (Leuncl. et Wells. καὶ) μὰ Δία τόδε ἄξιον. Ιερ. 1, 13. 6, 10. Απ. 2, 7, 14. τὸν κύνα ἀκούσαντα εἰπεῖν· ναὶ μὰ Δία, scil. ὀρθῶς ποιεῖ. Απολ. 20. Σ. 7, 5. it. c. μὲν δή, Π. 6, 1, 3. ναὶ μὰ Δί', ἀδίκως μὲν δή. ¶ 2) Sequente καὶ verti potest: *non modo hoc, sed etiam, quin.* Π. 2, 1, 2. p. 86. οὐκ ἔρχονται; ναὶ μὰ Δί', ἔφη, καὶ πολλοί γε. 6, 1, 21. σε πιστευθῆναι ὑπὸ τῶν πολεμίων ἔγωγε ναὶ μὰ Δί', ἔφη, καὶ ὑπὸ τῶν φίλων. 6, 3, 5. λόγος τις ἦν· ναὶ μὰ Δί', ἔφασαν, καὶ πολύς γε. 8, 7, 5, 5. O. 12, 9. 12. Απολ. 4. Σ. 2, 6 ναὶ μὰ Δί', ἔφη, καὶ χρῆται. τε. *non modo audit, sed*

etiam

etiam vtitur. §. 16. 4, 6. 49. 8, 4. ¶ 3) *saltem, certe.* Π. 8, 3, 17. ἀλλὰ ναὶ μὰ Δία — πολλαπλάσια εὐφραίνῃ. ¶ 4) *scilicet.* Π. 6, 3, 9. πρὸς τί δή; ὡς ναὶ μὰ Δία — ἀπολλύμενος. Ἱερ. 1, 10. Ο. 7, 16. ¶ 5) Est concedentis, vt verti possit: *credo quidem, audio.* Post interrogationem, Π. 5, 1, 8. τὰ ἐμοὶ προσήκοντα ἀποτελῶ. ναὶ μὰ Δί', ἔφη ὁ Κῦρος. ἴσως γὰρ θᾶττον ἀπῆλθες.

Ναΐδες, *Naides.* Σ. 5, 7. Ναΐδες θεαὶ οὖσαι τοὺς Σειληνοὺς — τίκτουσιν. Cf. Gramm. hist. deor. p. 88.

Ναΐς, *Nais*, fontium nympha. K. 1, 4. Χείρων — ὁ Ναΐδος νύμφης, np. Philyrae, Oceani filiae. v. Hesiod. theog. 1000. sq. Schol. Apollon. Rhod. 4, 813. et 2, 1235. Gailius tamen nomen Ναΐδος pro nomine proprio habet. v. eius *Réponse à la critique de son traité de la chasse* p. 5 — 7.

νᾶμα, *latex, riuus.* Suid: νᾶμα· ὕδωρ, ποτὸν, τόπος καταῤῥυτος ναματιαίοις ὕδασι. Cf. Hesych. K. 5, 34. τὰ νάματα καὶ τὰ ῥεῖθρα.

ναός, *templum.* A. 5, 3, 10. ἐποίησε ναὸν Dianae, np. Scilunte. Cf. §. 12. 13. Αγ. 2, 13. ὑπὸ τῷ ναῷ Mineruae, cognomine Itoniae, in Boeotia. v. Plutarch. Agesil. 19. Πο. 1, 4. κάλλιστοι ναοί. E. 2, 3, 14. ἐν τῷ ναῷ Mineruae in Athenarum acropoli. (Cf. 2, 4, 28.) 7, 4, 31. Olympiae τοῦ μεγάλου ναοῦ. §. 32. Ἱερ. 11, 2. Απ. 3, 8, 10. Απολ. 15. εἰς τὸν ναὸν εἰσιόντα, *locum Delphis, vbi oraculum consulitur.* Attice dicitur νεώς, A. 5, 3, 9. παρὰ τὸν τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος νεών. E. 1, 3, 1. ὁ ἐν Φωκαίᾳ νεὼς τῆς Ἀθηνᾶς. 1, 6, 1. ὁ τῆς Ἀθηνᾶς νεὼς ἐν Ἀθήναις. 4, 3, 13. 4, 5, 4. ὁ νεὼς τοῦ Ποσειδῶνος Athenis. 6, 4, 7. οἱ νεῲ Thebis αὐτόματοι ἀνεῴγοντο. 6, 5, 9. εἰς τὸν τῆς Ἀρτέμιδος νεὼν in Arcadia.

νάπη et **νάπος** (poet. Port.), *saltus.* Phauorin: νάπαι· δρυμοὶ, φάραγγες, κοιλάδες, οἱ ὀρεινοὶ καὶ ἀναπεπταμένοι τόποι, οἱ σύμφυτοι. it. νάπος παρὰ τοῖς ποιηταῖς, νάπη δὲ παρὰ τοῖς κοινοῖς. Suidas: νάπος οὐδετέρως, καὶ νάπη θηλυκῶς· ὀρεινὸς ὑλώδης τόπος, οἱονεὶ νάφη, ὡς μὴ ἔχουσα φῶς διὰ δάσος. Ξενοφῶν δὲ οὐδετέρως λέγει τὸ νάπος. Cf. Hesych. et Etymol. M.

M. A. 4, 5, 12. κρήνη ἀτμίζουσα ἐν νάπει. Cod. Parif. νάπῃ. 6, 5, 8. ἐπεὶ ἐγένοντο ἐπὶ νάπει μεγάλῳ καὶ δυσπόρῳ, ἀγνοοῦντες εἰ διαβατὸν εἴη τὸ νάπος — διαβαίνειν τοιοῦτον ὂν τὸ νάπος. §. 11. (His duobus in locis alii *vallem* interpretantur.) §. 13. 20. E. 5, 4, 4. Hinc A. 6. 5, 12. πόσον τι νάπος ὁ Πόντος, eleganter dictum eſt de mari, quod eſt tranſitu difficile. Femininum νάπη legitur A. 4, 5. 14. δείσαντες ἧκον ἑαυτοὺς εἰς τὴν νάπην. 5, 3, 2. ἐκπεσόντες ἐκ τῆς ὁδοῦ, εἰς ὕλην κατὰ τὰς νάπας κυλινδούμενοι ἐσώθησαν. Π. 1, 6, 19. p. 82. νάπας (Margg. νάπη) ἢ ποταμοὺς διαβαίνειν. Ιπρ. 4, 4. ἀπόροις νάπαις. K. 5, 15. 9, 11. 10, 19.

Ναρθάκιον, *Narthacius* mons et *Narthacium* oppidum. Ptolemaeus 3, 13. ponit in Phthiotide. E. 4, 3. 4 ἐν τῷ ὄρει Ναρθακίῳ. Aγ. 2, 4. perperam legitur Ἀνδρακέων, quod mutarunt viri docti in Ναρθακιέων. E. 4. 3, 5. μεταξὺ Πραντὸς καὶ Ναρθακίου. Aγ. 2, 5. Ναρθηκίου.

ναρθηκοφόροι, *ferulas geſtantes*. Pollux 10, 177. Πλάτωνος καὶ ναρθηκοφόρους ὀνομάσαντος Sed habet etiam Xenophon Π. 2, 3, 7. 8. vbi pro ναρθηκοφόρων in Cod. Guelf. et marg. Steph. eſt ναρθήκων.

νάρθηξ, *ferula, bacillus*. Sed proprie eſt, Heſychio interprete, εἶδος φυτοῦ καλαμοειδοῦς, ἐλαφροῦ. Cf. Etymol. M. et Dioſcorides 3, 91. et Fiſcher. ind. Palaephat. Π. 2, 3, 7. 8.

Νάσσος, *Naſſus*. Aγ. 2, 26. ἐν Νάσσῳ. All. melius Ἄσσῳ. v. Ἄσσος.

ναυαγεῖν, *naufragium facere*. Π. 3, 1, 14. δεδιότες μὴ ναυαγήσωσι.

ναυάγια, *nauium fragmenta*. E. 1, 7, 10. p. 58. ἀναιρεῖσθαι τὰ ναυάγια. v. Thom. Mag. p. 622.

ναυαγός, *naufragus*. v. ἀναιρεῖσθαι et ἀναίρεσις.

ναυαρχεῖν, *claſſi praefectum eſſe*. Semper dicitur de Lacedaemoniis. A. 5, 1, 3. Ἀναξίβιος ναυαρχῶν τυγχάνει. 7, 2, 4. E. 2, 1, 5. οὐ νόμος δὶς τὸν αὐτὸν ναυαρχεῖν. 2, 4, 19.

ναυαρχία, ¶ 1) *praefectura claſſis*. E. 2, 1, 5. Λυσάνδρου — εὖ φερόμενον κατὰ τὴν προτέραν ναυαρχίαν. ¶ 2) *tempus quo quis claſſi praeeſt*. [illegible] 1, 5, 1. τῆς ναυαρχίας [illegible] ἐληλυθυίας.

ναύαρχος, *praefectus claſſi, ſummus mari imperator*. ¶ 1) apud Lacedaem.

daemonios. Aristoteles polit. 2, 9. ἐπὶ τοῖς βασιλεῦσιν οὖσι στρατηγοῖς, ἀΐδιος ἡ ναυαρχία σχεδὸν ἑτέρα βασιλεία καθέστηκε. A. 1, 4, 2. ἐκ Πελοποννήσου νῆες — καὶ ἐπὶ ταύταις ναύαρχος Πυθαγόρας Λακεδαιμόνιος· ἡγεῖτο δ' αὐτῶν Ταμὼς Αἰγύπτιος ἐξ Ἐφέσου, inde ab Ephefo omnibus praeerat Tamos. 6, 1, 10. Ἀναξίβιος ὁ ναύαρχος. 6, 6, 9. 7, 1, 2. 7, 2, 3. mittitur ei ναύαρχος διάδοχος. §. 7. E. 1, 5, 1. Λυσάνδρου ἐκπεμψάν ναύαρχον. 1, 6, 4. 2, 1, 5. 7. 2, 4, 19. 3, 1, 1. 3, 2, 10. 3, 4, 26. 27. 4, 3, 5. 5, 4, 61. 63. 6, 2, 3. ἐπιστήσαντες ναύαρχον Μνάσιππον. 4, 8, 20. 5, 1, 13. ¶ 2) apud Athenienfes. E. 5, 1, 4. οἱ Ἀθηναῖοι — αἱροῦνται Εὔνομον ναύαρχον. Sic E. 4, 3, 6. Pharnabazus ναύαρχος Phoeniciorum eſt in claſſe cum Athenienſibus contra Lacedaemonios. Sed dubium eſt, quorum nauarchi intelligantur E. 1, 6, 21. vbi in inſtructa claſſe παρὰ Διομέδοντα οἱ Σάμιοι, δέκα ναυσὶν — ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Σάμιος Ἱππεύς· ἐχόμεναι δὲ τῶν ταξιάρχων δέκα — ἐπὶ δὲ ταύταις αἱ τῶν ναυάρχων τρεῖς, καὶ εἴ τινες ἄλλαι ἦσαν ξυμμαχίδες. Fortaſſis ſunt ſociorum. Cf. E. 1, 7, 10. p. 58. 59. ¶ 3) apud Corinthios. E. 4, 8, 10. οἱ Κορίνθιοι ναῦς πληρώσαντες, καὶ ναύαρχον ἐπιστήσαντες.

Ναυάτης, *Nauates*, Lacedaemonius. E. 3, 2, 5.

Ναυκλείδας, *Nauclidas*, Ephorus Lacedaemonius. E. 2, 4, 26. cum Pauſania in expeditionem miſſus.

ναυκληρεῖν, *nauiculariam facere.* (Cic. Verr. 5, 18.) A. 7, 1. ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν — χρηματίζονται — ὁ μὲν γεωργεῖ, ὁ δὲ ναυκληρεῖ, ὁ δ' ἐμπορεύεται.

ναυκληρία, *nauicularia.* Απ. 1, 6, 8. καλῶς προχωρεῖν ἢ γεωργίαν ἢ ναυκληρίαν. Ιπ. 9, 2.

ναύκληρος, *nauclerus, nauicularius, dominus nauis, qui hominibus vel mercibus traiiciendis lucrum quaerit.* Heſych: ναύκληρος· — ὁ δεσπότης τοῦ πλοίου. Cf. Ammon. p. 96. A. 7, 2, 7. τοῖς ναυκλήροις ἀπεῖπε μὴ διάγειν exercitum. 7, 5, 8. Πο. 3, 4. 12. 5, 3. ἀπὸ ναυκλήρων καὶ ἐμπόρων. E. 3, 4, 1. 5, 1, 18. Απ. 2, 6, 38. εἴ σε — ναυκλήρῳ ἐπαινοίην φάσκων ἀγαθὸν εἶναι κυβερνήτην. 3, 9, 11. κυβερνήτης dicitur ὁ ἐπιστάμενος, ſed ναύκληρος et

et alii οἱ πειθόμενοι. Ο. 8, 12. Φορτίων, ὅσα ναύκληρος κέρδους ἕνεκα ἄγεται. Cf. ἔμπορος.

Ναυκλῆς, *Naucles*, Lacedaemonius, praefectus Onei. E. 7. 1, 29. ἀμελουμένην τὴν τοῦ Ὀνείου φυλακὴν ὑπὸ Ναυκλέους, ὃς ἦρχε τοῦ ξενικοῦ τῶν Λακεδαιμονίων.

ναυκρατεῖσθαι, *classe obsideri*. E, 6, 2, 6. ἐκ τῆς γῆς οὐδὲν ἐλάμβανον διὰ τὸ κρατεῖσθαι κατὰ γῆν, κατὰ θάλασσαν δὲ οὐδὲν εἰσήγετο αὐτοῖς, διὰ τὸ ναυκρατεῖσθαι.

ναῦλον f. ναῦλος, *naulum, portorium, pretium pro traiectu a nauigantibus solui solitum*. Schol. Aristoph. Rann. 272. τὸν ναῦλον ἀρσενικῶς, ἀλλ' οὐχὶ τὸ εἰώθασι λέγειν. Etiam Suidas dicit, esse masculinum. A. 5, 1, 7. ναῦλον (2 codd. ναύσταθμον) συνθέσθαι, ὅπως ὠφελοῦντες καὶ ὠφελῶνται.

ναυμαχεῖν, *pugnam naualem committere*. E. 1, 1, 1. ἐναυμάχησαν Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀθηναῖοι. 1, 6, 12. 24. 26. νενίκηκε ναυμαχῶν. 1, 7, 1. 11. 2, 1, 16. c. πρός, E. 2, 1, 9. ναυμαχεῖν πρὸς Ἀθηναίους.

ναυμαχία, *pugna naualis*. E. 1, 6, 26. πάντα ἐξήγγειλε τὰ περὶ τὴν ναυμαχίαν. 1, 7, 2. §. 6. τοὺς νικήσαντας ἐν τῇ ναυμαχίᾳ. 1, 1, 19. ὅσας ναυμαχίας ἐνικήκατε. 1, 6, 2. ναυμαχίᾳ νενικηκώς. 2, 1, 5. ἐνίκησε ναυμαχίαν. 4, 3, 7. Sic c. κρατεῖν, E. 1, 7, 10. p. 58. κρατήσαντες τῇ ναυμαχίᾳ. 2, 1, 21. Cf. ἡττᾶν.

Ναύπακτος, *Naupactus*. Steph. Byz: Ναύπακτος, πόλις Αἰτωλίας. Ptolemaeus Locris adscribit. v. quos laudat Wass. ad Thucyd. 4, 76. E. 4, 6, 14. Aetoli ἤλπιζον Ναύπακτον αὐτοῖς ξυμπρᾶξειν.

ναυπηγεῖν, *naues fabricare*. Πο. 4, 35. ὁπόσα ἂν ἢ οἰκοδομηθῇ, ἢ ναυπηγηθῇ. E. 1, 1, 17. ἐκέλευσε ναυπηγεῖσθαι τριήρεις — ναυπηγουμένων δὲ, scil. αὐτῶν. 1, 3, 11. ναῦς — καὶ ὅπως ἄλλαι ναυπηγηθείησαν.

ναυπηγεῖσθαι, ¶ 1) *sibi naues aedificare*. E. 5. 4, 34. οἱ Ἀθηναῖοι ναῦς ἐναυπηγοῦντο. ¶ 2) *naues aedificari iubere*. E. 2, 1, 7. ἄλλας ἐν Ἀντάνδρῳ ἐναυπηγεῖτο.

ναυπηγήσιμος, *ad fabricandas naues aptus*. A. 6. 4, 3. ξύλα — ναυπηγήσιμα. Αθ. 2, 11. E. 1, 2, 12. p. 300.

[redacted]

οί, nauium fabri-
is. Aϑ. 1, 2.
ία, Nauplia, por-
golidis. Steph. Byz:
ία, πόλις Ἄργους.
ulan. 2, 38. E. 4,

auis. Differt a no-
πλοῖον ita, vt ναῦς
a et militum, πλοῖον
rotundum et mer-
v. Ammon. in v.
Dorvill. ad Charit.
. sq. et Valckenar.
rodot. 6, 40. A. 5,
ἀμελήσας τοῦ συλ-
πλοῖα — ᾤχετο — ἐ-
ν ναῦν, np. πεντηκόν-
Genit. τῆς νεὼς Π.
5. E. 1, 6, 24. O.
Dativ. τῇ νηΐ, E.
3. 7. 2, 3, 17. p.
3, 6. Aπ. 3, 9,
). 8, 15. Accuſ.
ῦν Aϑ. 3, 4. E. 1,
τοὺς ἐπιβάτας ἐς
ναῦν μεταβιβάσας.
nt in concauam
. Immo eſt in ca-
nauis ſ. carinam.
ruill. l. l. E. 1, 7,
). 59. 5, 1, 17.
ναῦν σκηνήσειν, in
us. Nominat. plu-
ες (quae eſt Attica
pro ναῦς. v. Phry-
p. 68. et Thom.
p. 626. Cf. Moe-
266. et Fiſcher. ad
r. p. 127.) A. 1,
3. Aϑ. 2, 11. E.
1, 6, 2. 24. Genit. νε-
ῶν et νηῶν A. 1, 4, 3. παρ-
ῆν ὁ Χειρίσοφος ἐπὶ τῶν νε-
ῶν. 7, 5, 8. E. 1, 1, 26.
1, 5, 7. 2, 1, 15. 4, 3,
6. Dativ. ναυσὶ E. 1, 5,
6. Aπ. 3, 5, 6. ἀπὸ τῶν
ἐν ταῖς ναυσὶν, a nautis.
Cf. πλεῖν. Saepe ante
hunc caſum omittitur ἐν
vel σὺν, vt E. 1, 7, 10.
p. 59. ταῖς ἄλλαις ναυσὶν
ἔπλεον ἐπὶ τὰς πολεμίας.
2, 1, 19. ὀκτὼ ναυσὶν ἀπ-
έπλευσε. Cf. βοηϑεῖν. Ac-
cuſ. τὰς ναῦς, e Phryni-
chi et Thomae praece-
ptis, non νῆας, A. 1, 4,
5. 5, 4, 4. Aϑ. 1, 2.
E. 1, 1, 1. ἦλϑεν ἐξ Ἀϑη-
νῶν ναῦς ἔχων ὀλίγας, cum
claſſe exigua. 1, 5, 6.
1, 6, 2. 1, 7, 10. p. 57.
2, 1, 5. Λυσανδρον αἰτή-
σοντας ἐπὶ τὰς ναῦς impe-
ratorem. 4, 3, 6. 4, 8,
12. 34. 5, 1, 21. ναῦς
πλήρεις ἔτρεφε, plenas
milite, gut beſetzt. 6,
1, 4. p. 361. ναῦς ποιή-
σασϑαι. Cf. ἀνάγειν, ἀνέλ-
κειν, ἐκπέμπειν, πληροῦν,
συλλέγειν.

Ναυσικύδης, Nauſicydes.
Aπ. 2, 7, 6. diues factus
ex ἀλφιτοποιΐᾳ. A Schol.
Ariſtoph. Eccleſ. 426. vo-
catur ἀλφιταμοιβός.

ναυσίπορος (poet. Port.)
dicitur de flumine, quod
nauibus traiicitur vel
traiici

traiici potest. Hesych: ναυσίπορος· πλεόμενος. Suid: ναυσίπορος ποταμὸς, ὑπὸ νηῶν περαιούμενος. A. 2, 2, 2. Τίγρης — ναυσίπορος, ὃν οὐκ ἂν δυναίμεθα ἄνευ πλοίων διαβῆναι.

ναύσταθμος, v. ναῦλον.

ναύτης, ¶ 1) *nauta, remex.* E. 7, 1, 3. οἱ ναῦται ἢ εἵλωτες ἢ μισθοφόροι. ¶ 2) *miles classiarius.* E. 1. 1, 16. ἔδωκεν ἐφόδιον — ὁπλίσας τοὺς ναύτας. 1, 2, 1. πεντακισχιλίους τῶν ναυτῶν πελταστὰς ποιησάμενος. 1, 5, 3. τάξαι τῷ ναύτῃ (intell. ἑκάστῳ) δραχμὴν — οἱ τῶν Ἀθηναίων ναῦται ἀπολείψουσι τὰς ναῦς. §. 4. 1, 6, 6. 8. 2, 1, 4. 8. Sic E. 5, 1, 13. in margg. est ναῦται pro στρατιῶται.

ναυτικὸς, *nauticus, naualis,* A. 1, 3. 12. δύναμιν καὶ πεζὴν καὶ ναυτικήν. Aϑ. 1, 11. E. 7, 1, 2. p. 436. Aπ. 3, 6, 9. ¶ 2) ἡ ναυτικὴ, *res naualis.* Aϑ. 1, 19. τὰ ὀνόματα μαθεῖν τὰ ἐν τῇ ναυτικῇ. ¶ 3) τὰ ναυτικὰ, *res naualis.* E. 1, 6, 4. ἄρτι ξυνιέντων τὰ ναυτικά. §. 5. 3, 4, 27. τὰ ναυτικὰ ἔπραττεν, *classi praeerat.* 7, 1, 2. p. 437. Aπ. 3, 5, 18. Ιπρ. 7, 4. quo loco potest *bellum nauale* intelligi. ¶ 4) τὸ ναυτικὸν, a) *res naualis.* Πο. 5, 6. Athenienses προστάται τοῦ ναυτικοῦ, *imperio maris potiti.* ¶ b) *classis,* it. *imperium in classem.* Aγ. 1, 36. τὸ ναυτικὸν προσῆψεν αὐτῷ ἡ πόλις. E. 1, 5, 6. τὸ ναυτικὸν συντέτακτο. §. 10. 2, 1, 8. vbi potest esse *bellum nauale* 3, 4, 26. 4, 1, 14. 4, 8, 6. 5, 1. 2. 3. 17. 22. ¶ c) *copiae nauales.* Ita Camerar. vertit Aϑ. 1, 12. ἡ πόλις δεῖται τῶν μετοίκων διά τε τὸ πλῆθος τῶν τεχνῶν, καὶ διὰ τὸ ναυτικόν. Sed nec male Leuncl. *rem naualem.* E. 1, 1, 23. τὸ ναυτικὸν, ὃ ἐκεῖνος ἤθροιζεν ἀπὸ τῶν συμμάχων. 1, 5, 12. 2, 3, 6. 3, 1, 1. 3, 4, 2. 3, 5, 8. extr. 7, 1, 2. p. 438. ὥσπερ ὑμεῖς ναυτικῷ, οὕτως ἐκεῖνοι καὶ κατὰ γῆν πλεῖστοι ἐξέλθοιεν. Sine ellipsi legitur Aγ. 1, 6. ναυτικὸν καὶ πεζὸν στράτευμα. Sic E. 6, 2, 3. pro τὸ ναυτικὸν in margg. est στράτευμα τὸ ναυτικόν. Cf. πληροῦν et τρέφειν. ¶ d) Πο. 3, 9. ναυτικὸν Salmasius de modo vsurar. p. 24. et 122. explicat per *pecuniam, quae mercatoribus nauigaturis sub vsuris datur.* [illegible]cit enim, intelligi [illegible] σμα, quo pertineat [illegible]cus Pollucis 8, 141. [illegible] σμα· ἔγγυον, (Viri [illegible]

nunt. ἐγγειον,) ναυτι-
atque ἔγγυον et ναυτι-
etiam a Demosthene
i. Sed Heraldus a-
duu. in Salmasii ob-
itt. ad I. A. et R.
), rectius exponit de
·io *nautico* f. nau-
t militibus classiariis
idie dato, quod e-
triobolus. v. τριώβο-
Cf. Thucyd. 8, 45.
ne Duker.
λία, *nauigatio*. Απ.
, 32. στρατείας αἰσχρᾶς
ναυτιλίας βλαβερᾶς.
ς, *recens*. Π. 8, 6,
ἵππους νεαλεῖς. Oppon.
ρηκότες.
ρεῖς, *Neandrenses*.
h. Byz: Νεάνδρεια, πό-
Γρωάδος ἐν Ἑλλησπόν-
— λέγεται καὶ Νεάν-
οὐδετέρως. ὁ πολίτης
νδρεύς. Sed E. 3, 1,
numerantur inter
tates Aeolidis.
ας, ¶ 1) *iuuenis*. Π.
, 2. p. 103. στήσας τὸν
αγὸν, καὶ τάξας ἐπ' αὐ-
νδρα νεανίαν — καὶ ὁ ἀνὴρ
ανίας. p. 104. idem simi-
iter vocatur ὁ νεανίας.
3, 1, 2. ὦ νεανία.
8. 10. idem vocatur
ίσκος, quanquam Am-
nio p. 36. auctore, νε-
κος est iunior, quam
ίας.) 3, 3, 1. ¶ 2) *ro-
ius*. v. Obs. Misc. Nov.
VI, p. 493. Π. 1, 3,
6. εὐωχοῦ, ἵνα νεανίας οἴκαδε ἀπέλθῃς.

νεανισκεύεσθαι, *aetatem iuuenilem transigere*. Si Polluci 2, 20. credimus, νεανιτεύεσθαι dixit Xenophon. Sed viri docti e cod. MS. reposuerunt νεανισκ. Π. 1, 2, 15. οἳ ἂν παιδευθῶσι παρὰ τοῖς δημοσίοις διδασκάλοις, ἔξεστιν αὐτοῖς ἐν τοῖς ἐφήβοις νεανισκεύεσθαι. In sqq. est ἐν ἐφήβοις διατελέσωσι τὰ νόμιμα ποιοῦντες.

νεανίσκος, ¶ 1) *iuuenis, adolescens*. A. 4, 3, 8. δύο νεανίσκω. §. 10. iidem in plurali nominantur νεανίσκοι. 7, 2, 18. ἐξετράφην ὀρφανὸς — ἐπεὶ δὲ νεανίσκος ἐγενόμην, *adoleui*. E. 2, 3, 16. 3, 3, 5. Απ. 2, 2, 1. 7. Απολ. 31. ὁ νεανίσκος οὔτε ἐπαύετο πίνων, vbi fere est pro ἐκεῖνος. ¶ 2) Permutatur cum ἀνήρ, Π. 8, 3, 12. 13. aliquoties vocatur νεανίσκος qui §. 11. ἀνήρ. A. 7, 7, 3. qui §. 1. ἀνὴρ dicitur. Sic Π. 5, 1, 4, — 9 saepe Araspas vocatur νεανίσκος. 5, 2, 13. Απ. 3, 14, 4. Phauorin: νεανίσκος ἀπὸ ἐτῶν εἰκοσιτριῶν ἕως ἐτῶν τριακοντατεσσάρων, ἢ τεσσαράκοντα ἑνός. Cf. Diog. Laert. 8, 10. Sic *adolescens* apud Latinos. v. Cort.

Cort. ad Sallust. Catil. 38, 1. et Bosii index ad Cornel. Nep. Refertur huc a nonnullis A. 2, 1, 10. vbi Phalinus ad Xenophontem: φιλοσόφῳ μὲν ἔοικας, ὦ νεανίσκε. Sed haud dubie a seniore natu dictum est per ironiam et contemtum, vt sit *temerarie, rerum imperite.* *Hesych:* νεανίας· τολμηρός. it. νεανίσκος· νήπιος. Phauorino est ὁ ἔχων γνῶσιν βρέφους, κἂν γέρων.

νεαρὸς, ¶ 1) *iuuenilis, adolescenti proprius.* Π. 1, 4, 3. τί νεαρὸν — ἐν σώμασιν — ὁ κατηγορεῖ τὴν ὀλιγοσιτίαν. ¶ 2) *tenerae aetatis.* K. 9, 10. διὰ τὸ ἔτι νεαρὰ εἶναι, np. τὰ σώματα τῶν νεβρῶν.

νέατος, *aruorum renouatio.* v. Salmas. ad Solin. p. 514. (T. I. p. 73.) et infra νεός. O. 7, 20. νέατος, σπόρος — ἔργα ἐστίν.

νεβρὸς, *hinnulus, ceruae catulus.* K. 9, 1. νεβροὺς καὶ τὰς ἐλάφους — τοὺς νεογνοὺς τῶν νεβρῶν. §. 3. 4. 8. 10.

νεῖκος, *controuersiae.* K. 1, 17. εἰ πρὸς τοὺς βαρβάρους τῇ Ἑλλάδι νεῖκος ἢ πόλεμος.

νεῖν, νῆσαι, *accumulare, congerere.* Etymol. M. νῶ — σωρεύω· οὗ ὁ παρακείμενος νένηκα, νένημαι. Hesych. et Phauor: νένηται· πεπλήρωται, σωρεύεται. it. νενημένων· συγκειμένων. quam glossam Albertius putat respicere ad locum A. 5, 4, 16. εὕρισκον θησαυροὺς — ἄρτων νενημένων (all. perperam habent νενεμημένων). Eundem locum laudauit Suidas in v. νενημένην, nisi quod pro εὕρισκον legit εὕροις γάρ.

νεῖν et **νεῖσθαι**, ¶ 1) *natare.* A. 5, 7, 15. μὴ ἐπιστάμενος νεῖν. 4, 3, 9. ἐκδύντες — ὡς νευσούμενοι (all. σπευσόμενοι) διαβαίνειν. Suid. et Phauor. laudant h. l. et explicant κολυμβήσοντες. Nimirum auctore Moeride p. 267. νεῖν καὶ νήχεσθαι dicitur Ἀττικῶς· κολυμβᾷν, Ἑλληνικῶς. Cf. Thom. Mag. p. 624. ¶ 2) *abire, vehi.* Π. 4, 1, 6. ἐφ' ἵππων νέονται. All. ἔσονται.

νειοποιεῖν, *veruactum facere, agrum nouare.* O. 11, 16. φυτεύοντες — νειοποιοῦντες — σπείροντες.

νεκρὸς, *cadauer, corpus mortui.* Π. 4, 6, 2. p. 258. νεκρὸν ἀντὶ νυμφίου. 7, 3, 2. A. 4, 2, 12. τοὺς νεκροὺς ἀπῄτει. §. 14. 5, 2, 7. ἀπάγειν ἄνευ τελλῶν νεκρῶν. E. εὗρον νεκροὺς γυμνὰ στρατοπέδῳ. 3, 5,

Cf. ἀναιρεῖσθαι, κεῖσθαι, ὑπόσπονδος.

Νεμέα, *Nemea*, ager Nemeensis. E. 4, 2, 8. ἐν τῇ Νεμέᾳ ἦσαν, np. vbi fuit Nemea fluuius, Corinthum et Sicyonem interfluens. v. Mor. ad h. l. 4, 7, 3. Agesipolis contra Argiuos ducturus ἐνέβαλε διὰ Νεμέας. 7, 2, 5. 7, 5, 6. Epaminondas in Arcadiam profecturus ἐπεὶ ἐν Νεμέᾳ ἐγένετο. §. 7. ἀφορμήσας ἐκ τῆς Νεμέας ἀφικνεῖται εἰς τὴν Τέγεαν.

νέμειν, ¶ 1) *tribuere, assignare*. Π. 2, 1, 2. extr. τούτους ὑμῖν καὶ τοῖς ἵπποις νέμομεν, *aduersus hos collocamus vos*. 8, 1, 7. μηδὲν — τοῖς ἀποῦσι νέμειν, *nulla dona dare, et nulla officia iniungere*. 8, 6, 2. Cyrus vult quibusdam suorum χώρας νέμεσθαι (all. γενέσθαι) καὶ οἴκους in deuicta regione. A. 6, 6, 17. ἀξίαν ἑκάστοις νεῖμαι. Alias dicitur ἀποδιδόναι. Aθ. 1, 4. Σ. 8, 19. qui corpus alterius obscene amat, ἑαυτῷ μὲν νέμει ὧν ἐπιθυμεῖ, τῷ δὲ παιδὶ τὰ ἐπονειδιστότατα, *ipse fruitur — sed amasio dat* etc. ¶ 2) *distribuere*. Π. 4, 2, 19. p. 224. νεῖμαι τὰ χρήματα. 4, 5, 17. νείματε πάντων τὸ μέρος καὶ τῷ ἀγγέλῳ. 8, 3, 2. A. 7, 3, 10. τρίποδες — κρεῶν μεστοὶ νενεμημένων, *carnibus in frusta dissectis vt distribuerentur*. ¶ 3) *pascere, pascua habere*. Π. 3, 2, 9. ἐπεὶ ὄρη ἀγαθὰ ἔχετε, ἐθέλοιτ' ἂν ἐᾶν νέμειν ταῦτα τοὺς Ἀρμενίους — οἱ νέμοντες — ἀσφαλῶς νέμειν — νέμοιτε. ¶ 4) *depascere*. A. 4, 6, 13. τὸ ὄρος νέμεται αἰξί. All. γέμεται. Sed tunc scribendum esset γέμει. ¶ 5) νενεμημένων, *diuersorum*, in var. lect. est pro νενημένων. v. νεῖν.

νέμεσθαι, *pasci, pastum exire*. Π. 1, 6, 19. p. 80. lepus ἐν σκότει νέμεται. 6, 3, 3. A. 2, 2, 7. Aπ. 2, 7, 14. 3, 11, 8. K. 9, 8. c. acc. Π. 1, 1, 2. νέμονται χωρία, ἐφ' ὁποῖα ἂν αὐτοὺς ἀφιῶσι.

νεόγαμος, *nouus maritus*. Π. 3, 1, 20.

*νεογνής pro νεογενής, et νεογνός, *recens natus*. 1) De catulis ferarum. v. Poll. 5, 16. qui habet νεογνά et νεογενῆ. K. 10, 23. τὰ νεογνῆ αὐτῶν. Steph. vel per syncopen dictum putat, vel νεογνὰ rescribendum. Cf. Zeun. et Gramm. qui et ipse obseruauit, formam νεογνὸς esse frequentiorem. Euripi-

pides tamen Iphig. in Aul. 1623. habet *μόσχον νεαγενῆ*, et Homer. Od. δ, 336. *νεβροὺς νηγενέας*, vbi Euſtath. p. 1498, 40. interpretatur *νεογνούς*. K. 5, 14. *τὰ λίαν νεογνὰ*, np. *λάγια*. Oppon. *οἱ ἔτειοι*. 9, 1. 2, Dicitur etiam de hominibus, O. 7, 21. *τῶν νεογνῶν τέκνων παιδοτροφία*. §. 24. *τὰ νεογνὰ βρέφη*. Cf. interpp. Thom. Mag.

νεοδαμώδης, *recens in ciuitatem adſcriptus, nouus popularis*. Scil. apud Lacedaemonios, ſi qui Helotes bello heris ſuis operam approbaſſent, libertate donati *νεοδαμώδεις* dicebantur. v. Valckenar. ad Herodot. 9, 11. Thucyd. 7, 58. *δύναται τὸ νεοδαμῶδες ἐλεύθερον ἤδη εἶναι*. Ibi Schol: *νεοδαμώδης· ὁ ἐλεύθερος παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις*. Heſych: *νεοδαμώδεις· οἱ κατὰ δόσιν ἐλεύθεροι ἀπὸ τῆς Εἱλωτείας*. Pollux 3, 83. *τοὺς εἰς ἐλευθερίαν τῶν Εἱλώτων ἀφιεμένους οἱ Λακεδαιμόνιοι νεοδαμώδεις καλοῦσιν*. Cf. Suid. et Phauorin. Tales liberti erant illi quidem ciues, verum non optimo iure et conditione, ſed tributarii. Pollux l. l. recenſet eos cum Peneſtis et Helotibus inter eos, qui fuerint *μεταξὺ δούλων καὶ ἐλευθέρων*, medio inter ſeruos et ingenuos loco. Heſychio auctore *δαμώσεις* (leg. *δαμώδεις*) erant *οἱ ἐντελεῖς παρὰ Λάκωσι*, *ciues vectigal ſoluentes*. v. Meurſ. miſcell. Lacon. 2, 7. Hudſon. et Duker. ad Thucyd. 5, 34. Sed Morus in indice putat, fuiſſe vicinos Spartanis, iis ſubiectos et tributarios, ac ciuitatis iure donatos. Valckenarii tamen ſententiam Schneiderus in indice defendit. Aγ. 1, 7. et E. 3, 4, 2. ter mille ſ. potius bis mille (v. Zeun. ad Aγ. l. l.) *νεοδαμώδεις* et *συμμάχων ἑξακισχίλιοι* Ageſilao traduntur in militiam. E. 1, 3, 10. ſunt in praeſidiis Lacedaemoniorum Byzantio impoſitus. 3, 1, 3. *τῶν νεοδαμωδῶν — τῶν δὲ ἄλλων Πελοποννησίων*. 3, 3, 6. *Εἵλωσι καὶ νεοδαμώδεσι, καὶ τοῖς ὑπομείοσι, καὶ τοῖς περιοίκοις*. 3, 4, 20. *τοὺς νεοδαμώδεις ὁπλίτας*. 4, 3, 8. 5, 2, 16. *νεοδαμώδεις τε, καὶ τῶν περιοίκων, καὶ τῶν Σκιριτῶν, ἄνδρας ὡς δισχιλίους*. 6, 1, 4. p. 363. ſunt minus boni milites, quam reliqui Lacedaemonii. [illegible] 5, 24.

νεόδαρτος, *recens excoriatus*. A. 4, 5, 11.

βάπτειν κεκομμέναι ἐκ τῶν νεοδάρτων βοῶν.

Νέον τεῖχος, *castellum nouum*. Eſt nomen vrbis Thraciae in regno Seuthae, A. 7, 5, 4.

νέος, ¶ 1) *iuuenis, adoleſcens*. Π. 1, 4, 3. νέοι. 5, 1, 11. ἢ νέος ἢ γέρων. 7, 5, 18. ἔτι νέου ὄντος σου πάνυ. Αγ. 11, 15. νέοι φίλοι. All. νέον. Recte. Nam opponitur γηραιόν. E. 2, 4, 17. Απ. 1, 2, 26. νέω ὄντε. 2, 1, 5. δύο τῶν νέων. §. 31. νέοι ὄντες. 3, 10, 1. τὰ νέα καὶ τὰ παλαιὰ σώματα. Σ. 2, 5. Ιπ. 1, 11. Leuncl. Π. 5, 2, 13. pro καὶ ἐκεῖνον ἑταῖρον legit καὶ ἐκ νέου. Compar. et Superl. Π. 3, 1, 1. τὸν νεώτερον υἱὸν, *natu minorem*. 3, 8, 2. 4, 5, 12. p. 247. συμβουλεύω σοὶ, καίπερ νεώτερος ὤν. A. 1, 1, 1. παῖδες δύο· πρεσβύτερος μὲν Ἀρταξέρξης, νεώτερος δὲ Κῦρος. 3, 2, 25. ἡμεῖς οἱ νεώτατοι. All. νεώτεροι. 7, 4, 4. τῶν ὁπλιτῶν τοὺς νεωτάτους. Compar. pro poſitiuo, Π. 2, 4, 13. τῶν νεωτέρων ἱππέων. 4, 2, 12. p. 217. τοὺς νεωτέρους ἀφίετε διώκειν. E. 3, 3, 8. 4, 4, 16. De mulieribus, Λ. 1, 7. εἰ συμβαίη γεραιῷ νέαν ἔχειν, *iuuenculam vxorem*. Π. 3, 3, 29. γυναῖκες — αἱ νεώτεραι, i. e. νέαι. Cf. παῖς nr. 6. De beſtiis, K. 9, 8. οἱ νέοι τῶν νεβρῶν. ¶ 2) Dicitur, vt νεανίσκος, de *homine plus quam 40 annos nato*. Αγ. 1, 6. Ἀγησίλαος ἔτι νέος ὢν ἔτυχε τῆς βασιλείας. E. Plutarchi vita Ageſ. ſub finem patet, eum tunc fuiſſe 43 annorum. ¶ 3) Refertur inprimis ad robur. O. 20, 18. ἀμφότεροι νέοι ὄντες καὶ ὑγιαίνοντες. ¶ 4) *nouus*. Π. 1, 6, 19. p. 76. ἐν τοῖς μουσικοῖς τὰ νέα καὶ ἀνθηρὰ εὐδοκιμεῖ, *modi recens inuenti*. In ſqq. eſt καινά. Sic comparatiuus Αγ. 7, 2. νεώτερόν τι ἐπεχείρησε ποιεῖν, *noui quid in rep. moliri*. E. 5, 2, 9. νεωτέρων ἐπιθυμοῦντες πραγμάτων, *res nouas*. Cf. ἄλλος. ¶ 5) Male legitur pro ἐνεός. v. ibi.

νεὸς, *nouale*. Ita terra vocatur per omne id tempus, quo vertitur et aratur, donec conſeratur, et quae ſementem exſpectat et frequentibus iterationibus ad accipiendum ſemen paratur. v. Salmaſ. ad Solin. p. 514. (p. 73.) Heſych: νειός· κυρίως ἡ νεωστὶ μεταβεβλημένη γῆ. Cf. Suid. O. 16, 10. τῷ σπόρῳ νεὸν ὑπεργάζεσθαι. §. 12. ἡ νεός. §. 14. εἰ σκάπτοντες (Ergo non tantum

arando) τὴν νεὸν ποιοῖεν. — δίχα δεῖ ποιεῖν τὴν γῆν καὶ τὴν ὕλην. 17, 1. 20, 3. Cf. προεργάζεσθαι.

νεοσσὸς, *pullus.* Thom. Mag. mauult Attice νεοττός. O. 7, 34. de apiculis: ἐπειδὴ — ἀξιοεργοὶ οἱ νεοσσοὶ γένωνται.

νεότης, *iuuentus.* Π. 8, 7, 3. p. 502. τοὐμὸν γῆρας οὐδεπώποτε τῆς ἐμῆς νεότητος ἀσθενέστερον. Αγ. 11, 15. Απ. 2, 1, 31. 4, 2, 1. De equo pullo, Ιπ. 3, 2.

νεοττιὰ, *nidus.* Suid. et Hesych. interpretantur nomine καλιά. E. 7, 5, 10. ἔλαβεν ἂν τὴν πόλιν, ὥσπερ νεοττιὰν παντάπασιν ἔρημον τῶν ἀμυνουμένων.

Νέστωρ, *Nestor.* Σ. 4, 6. ὅμοιος Ἀχιλλεῖ ἢ Αἴαντι ἢ Νέστορι. K. 1, 2. Chironis discipulus. §. 7. et 12. laudatur et cum Menestheo comparatur.

νεύεσθαι, v. νεῖσθαι.

νεῦμα, *nutus.* A. 5, 8, 9. νεύματος μόνου ἕνεκα χαλεπαίνει πρωρεύς. Cf. διάνευμα.

νευρὰ, *neruus in arcu.* A. 4, 2, 16. εἷλκον τὰς νευράς. 5, 2, 10. τοὺς τοξότας ἐπιβεβλῆσθαι ἐπὶ ταῖς νευραῖς. 2 codd. πλευραῖς.

νεῦρον, *neruus qui adhibebatur ad fundas.* A. 3, 4, 9.

νευροῤῥαφεῖν, *consuere.* Π. 8, 2, 4. ὁ μὲν ὑποδήματα νευροῤῥαφῶν τρέφεται, ὁ δὲ σχίζων. Cf. Poll. 7, 81. vbi ad hunc Xenophontis locum respicit.

νευρόσπαστα, *imagunculae quae neruis quibusdam vel filis occultis ita trahuntur ae mouentur, vt viua videantur.* v. Horat. 2, sat. 7, 82. ibique interpp. Aristot. de mundo c. 6. Coel. Rhodigin. lectt. antiqu. 7, 16. et Gataker. ad Antonin. 7, 3. Sed Σ. 4, 55. intelliguntur omnino θαύματα s. *praestigiae,* quae edebantur a saltatrice et fidicina.

νεφέλη, *nubes.* Απ. 1, 8, 5. ἐφάνη κονιορτὸς ὥσπερ νεφέλη λευκή. Cf. προσαλύπτειν.

νεωκόρος, *aedituus.* Etymol. M. νεωκόρος παρὰ τὸ κορῶ, καθαίρω καὶ ἐπιμελείας ἀξιῶ, καὶ τὸ ναὸς Ἀττικῶς, ὁ τοῦ νεὼ ἐπιμελούμενος. Suid: νεωκόρος ὁ τὸν νεὼν κοσμῶν καὶ εὐτρεπίζων, ἀλλ' οὐχ ὁ σαρῶν. Cf. Hesych. et Phauor. et Schol. Aristoph. nubb. 44. Scil. proprie νεωκόροι erant sacerdotibus inferiores, qui purgandis et verrendis aedibus sacris desti... Sed deinde etiam

S

gnae dignitatis fuerunt, ita vt a ſacerdotibus non differrent. v. interpp. ad Thom. Mag. p. 404. ſq. et ad Act. 19, 35. it. Io. Taylor praefat. ad leg. decemv. de debitore in partes diſſecando, Cantabrig. 1742. 4. p. 9. ſq. et p. 31. Locus Xenophontis eſt in v. Μεγάβυζος.

Νέων, *Neo*, dux Graecorum. A. 5, 7, 1. ſuccenſet Xenophonti et milites contra eum inſtigat. 6, 2, 8. malitioſe ſuadet ei vt ſeorſum iter faciat. 6, 4, 16. temere educit nonnullos praedatum. 6, 5, 3. 7, 2, 1. 6, 9. 7, 3, 1. 3. ſeparat ſe cum ſuis a reliquis Graecis, et imperium totius exercitus affectat. Fuit gente Ἀσιναῖος, A. 5, 3, 5. 5, 6, 22. πλὴν Νέωνος Ἀσιναίου (all. Ἀσινέως) ὃς Χειρισόφῳ ὑπεστρατήγει. 6, 4, 8. amicus Chiriſopho, et hoc mortuo in eius locum ſurrogatus. 7, 1, 14. 7, 2, 1. Vnde A. 7, 4, 16. vocatur Λακωνικός.

νεώριον, *nauale, portus.* Heſych: νεώριον· λιμήν. Ita quoque Phauorin. qui addit haec: ἤγουν ὁ τόπος ὁ περιέχων τὰ πλοῖα, ἡνίκα ἂν ἑλκυσθῶσι. Harpocrat. et Suid: νεώρια· καὶ νεώσοικοι· μήποτε νεώρια ὁ τόπος ἅπας, εἰς ὃν ἀνέλκονται αἱ τριήρεις, καὶ πάλιν ἐξ αὐτοῦ καθέλκονται. A. 7, 1, 27. τριήρεις τὰς μὲν ἐν θαλάττῃ, τὰς δ' ἐν τοῖς νεωρίοις. Αθ. 3, 2. Πο. 6, 1. E. 4, 4, 19. 6, 5, 32. Cf. νεώσοικος.

νεώς, v. ναός.

νεώσοικος, *ſtatio nauium, porticus iuxta mare aedificata ad recipiendas per hiemem naues.* Heſych: νεώσοικοι· τὰ νεώρια, ἔνθα ἡ ναῦς χειμῶνος εἰσφέρεται. Etiam Harpocratio nullum discrimen ſtatuit inter νεώριον et νεώσοικος. v. νεώριον. Sed Etymol. M. et lexicon rhetor. MS biblioth. Coislin. νεώσοικοι· καταγώγια ἐπὶ τῆς θαλάττης ᾠκοδομημένα εἰς ὑποδοχὴν τῶν νεῶν. τὰ νεώρια δὲ ἡ τῶν ὅρων περιβολή. v. Hemſterhuſ. ad Poll. 9, 28. E. 4, 4, 12. Corinthi οἱ ἐν τῷ λιμένι — οἱ μὲν ἐπὶ τῶν τειχῶν, οἱ δὲ ἐπὶ τὰ τέγη τῶν νεωσοίκων ἀναβάντες.

νεωστὶ, *recens, nuper, non ita pridem.* Π. 3, 3, 18. p. 187. οὓς νεωστὶ συμμάχους ἔχομεν. A. 4, 1, 9. E. 1, 2, 5. νεωστὶ ἥκουσαι. 4, 7, 5. Πο. 4, 28. K. 9, 16.

εἰς νέωτα, *in annum inſequentem, anno proximo.*

mo. Hesych: *νέωτα· εἰς τὸ ἐπιὸν ἢ μέλλον ἔτος.* Moeris: *νέωτα, Ἀττικῶς· τὸ μέλλον ἔτος, Ἑλληνικῶς.* Thom. Mag: *ἐς νέωτα, Ἀττικόν· ἐς τοὐπιὸν δὲ, κοινόν.* Cf. Suidas. Π. 7, 2, 5. 8, 6, 7.

νεωτερίζειν, *res nouas moliri.* Hesych. et Suid: *νεωτερίζει· καινὰ πράττει.* E. 2, 1, 4. *ὅπως οἱ ναῦται λάβωσι μισθὸν καὶ νεωτερίσωσί τι.*

νὴ est particula iurandi, vt Latinum *per.* Vnde ¶ 1) *νὴ Δία* s. *νὴ τὸν Δία*, ¶ a) *profecto, haud dubie, vtique.* Π. 1, 3, 6. *ἦ καὶ δίδως μοι — χρῆσθαι;* Resp. *νὴ Δία, ἐγώ σοι.* 1, 4, 19. *νὴ τὸν Δί' — ἀλλ' οὖν πονηροί, at profecto sunt mali.* §. 28. E. 4, 1, 3. Aπ. 2, 1, 2. 3. O. 20, 29. *νὴ Δία, ἐγὼ δέ γε σοὶ ἐπομόσας λέγω.* Σ. 2, 2. ¶ b) *recte, ita est vt dicis.* Π. 1, 6, 19. p. 77. *περὶ ἀφροδισίων οὐ διαλεγόμεθα πρὸς τοὺς ἄγαν νέους — νὴ Δί', ἔφη.* 8, 4, 4. Aπ. 3, 6, 2. Socrates interrogat: *προστατεύειν διανενόησαι;* Resp. *ἔγωγ', ἔφη.* Tum Socrates rursus: *νὴ Δί' ἔφη, καλὸν γὰρ, recte certe facis.* 3, 8, 6. 3, 10, 10. 4, 2, 33. O. 3, 6. Σ. 2, 20. 23. 4, 5. 8, 12. ¶ c) *scilicet.* In narrando, Π. 2, 2, 17. *ἐγὼ ὑμῖν νὴ τὸν Δία — ἐρῶ.* In media et ineunte responsione, Π. 1, 3, 9. *τί δή; — ὅτι νὴ Δί' ἐδεδοίκειν. — πῶς δή; — ὅτι νὴ Δί' ἑώρων.* §. 10. 2, 2, 14. 3, 1, 11. 4, 5, 6. Ιερ. 8, 8. Aπ. 2, 7, 3. 3, 8. 4. 3, 11, 9. 14. 15. 4, 2, 32. O. 12, 4. 6. Σ. 4, 54. 5, 4. In fine Π. 2, 3, 11. *ἢ ἀεὶ τοῦτο ποιεῖτε; ὁποσάκις γε, ἔφη, καὶ δειπνοποιούμεθα νὴ Δία.* 3, 1, 23. Σ. 2, 5. 16. ¶ d) *quin, quin etiam.* In responsione, Π. 2, 2, 16. *ἦ — ὅτι καλόν ἐστι, περιάγεις τὸ μειράκιον —; νὴ τὸν Δί', ἔφη, ἥδομαι καὶ συνὼν τούτῳ καὶ θεώμενος.* 4, 1, 11. 8, 4, 11. Aπ. 3, 8, 7. 4, 2, 8. 23. Σ. 3, 4. 4, 54. Extra responsionem, Π. 4, 3, 3. p. 228. *νομίζουσι πάντα οὐχ ἧττον ἑαυτῶν εἶναι, ἢ ἡμέτερα. ἴσως δὲ νὴ Δία καὶ μᾶλλον.* §. 4. sq. A. 5, 7, 14. E. 1, 7, 10. p. 56. Aπ. 4, 2, 12. 3… Ab initio hortationis, A… 3, 1, 11. *νὴ Δί',* … *πάλιν τοίνυν ἐλθὼν ἐπ…ρώτα.* ¶ e) Est fere … gantis. Aπ. 2, 7, 4. … *οὖν αἰσχρὸν —; νὴ Δ…φη, immo.* §. 6. vbi … ti potest *immo scio.* 4 … 10. Σ. 4, 8. 5, 1. noli … Socrate, o Crito

certare. Critobulus nihil respondet. Sed *νὴ Δί', ἔφη ὁ Σωκράτης. ἴσως γὰρ αἰδούμενος τὸν μακρότερον* — ὁρῶ, *ia, ia, er hat keine Luſt.* ¶ f) Eſt obiicientis. E. 7, 3, 7. p. 477. *ἀλλὰ νὴ Δία, εἴποι τις, ἂν, ἑκὼν ἦλθε.* Goldhagen: *ums Himmels willen.* Aπ. 1, 2, 9. poſt laudes Socratis ſequuntur haec: *ἀλλὰ νὴ Δία, ὁ κατήγορος ἔφη, ὑπερορᾶν ἐποίει.* Vbi recte Fr. Portus dicit, hanc formulam ironiam habere. ¶ g) O. 17, 14. pro *νὴ Δία* Leuncl. Well. et Bach. legunt *διὰ*, ſublato *νή*. ¶ 2) *νὴ τὴν Ἥραν*, v. Ἥρα. ¶ 3) *νὴ τοὺς θεοὺς* eſt a) affirmantis. Π. 1, 4, 27. E. 5, 1, 14. p. 281. Aπ. 2, 7, 11. ¶ b) exclamantis, Σ. 4, 25. *νὴ τοὺς θεοὺς — δοκεῖ πεφιληκέναι τὸν Κλεινίαν.* Cf. *μὰ* nr. 2. et *ναὶ* nr. 1.

νηποινὶ, *impune.* Heſych. *νηποινὶ* explicat *ἄνευ τιμωρίας*, Etymol. M. *ἀτιμωρητί*, Ιερ. 3, 3. *νηποινὶ ἀποκτείνειν.* Marg. Steph. *νηποινεὶ* et *νηποινή*.

νησιώτης, *inſulam habitans.* Aθ. 2, 2. *νησιῶται.* Πο. 5, 6. E. 3, 5, 8. p. 184. *ὑπὲρ νησιωτῶν.*

νῆσος, ¶ 1) *inſula.* E. 3, 4, 27. *παρήγγειλε ταῖς ἐν ταῖς νήσοις*, ſcil. *πόλεσι.* 4, 8, 7. *ἔπλευσε — διὰ νήσων εἰς Μῆλον.* Aθ. 2, 13. 14. 16. ſaepe eſt *νῆσον οἰκεῖν.* A. 2, 4, 11. *νῆσος* eſt *regio inter Tigrim et foſſam ſita.* K. 5, 24. *ἔχουσι αὐτῶν* (leporum) *αἱ πολλαὶ τῶν νήσων τοὺς ἐλάττους, αἵ τ' ἔρημοι καὶ οἰκούμεναι. — ἐλάττω ἐπὶ τὸ πολὺ τὰ ἐν ταῖς νήσοις.* ¶ 2) K. 5, 25. *εἰς τὰς ἱερὰς τῶν νήσων οὐδὲ διαβιβάζειν οἷόν τε κύνας.* Sic Delus vocatur ſaepe *ἱερὰ*, quia ibi nati credebantur Apollo et Diana, et in hac ipſa Delo canem alere propter eius ſanctitatem non licebat. v. Spanhem. ad Callimach. h. in Del. 1. Tales igitur inſulae etiam ap. Xenoph. videntur intelligi. Cf. *νησύδριον* et *προκεῖσθαι.*

νησύδριον, *inſula parua.* E. 6, 1, 4. p. 361. *μὴ εἰς νησύδρια ἀποβλέποντας, ἀλλ' ἠπειρωτικὰ ἔθνη καρπουμένους.* Diminutiuo vſus eſt in contemtum, vel quia omnino inſulares homines erant contemti (v. Doruill. ad Charit. p. 558.), vel quia tum Athenienſes iactabant *θαλαττοκρατεῖν.* (v. Valckenar. ad Herodot. 8, 22.) In ſqq. eſt *βασιλεὺς οὐ νήσους, ἀλλ'*

ἀλλ' ἤπειρον καρπούμενος. De forma diminutiui v. Morus ad E. 2, 1, 18. et in addendis ad illum locum.

νήφειν, *sobrium esse*. Π. 7, 5, 9. νήφοντας οἱ μεθύουσι. Sed Σ. 8, 1. metaphorice νήφων vocatur, qui affectu amoris non abripitur. Opponit. μεθύοντα ὑπὸ τῆς Ἀφροδίτης.

νικᾶν, ¶ 1) *vincere*. Π. 8, 3, 11. αὐτὸς ἤλασε καὶ ἐνίκα in certamine. §. 14. E. 4, 3, 1. ὅτι νικῷεν. Sic saepius. c. acc. pers. A. 1, 10, 3. πάντας νικῶντες. Sequitur πάντες νικῶντες, in quo videtur lusus esse. Sed 2, 1, 1. est πάντα νικᾶν, *omnibus partibus vincere*. §. 4. ἡμεῖς γε νικῶμεν βασιλέα, *vicimus*. 4, 3, 11. E. 4, 3, 5. τοὺς μέγιστον φρονοῦντας ἐνενικήκει. 7, 5, 24. νομίζων — ὅλον τὸ ἀντίπαλον νενικηκὼς ἔσεσθαι, *se victurum esse*. K. 13, 12. c. acc. νίκην, Π. 7, 1, 6. περὶ τῆς νίκης — τῆς πρόσθεν ἣν ἐνικήσατε, *quam obtinuistis*. c. acc. pugnae vel certaminis, A. 2, 1, 4. τῶν μάχην (Cod. Eton. μάχῃ) νικώντων καὶ τὸ ἄρχειν ἐστί. 6, 5, 14. ὅσας μάχας νενικήκατε. E. 1, 2, 1. Ὀλυμπιὰς ᾗ ἐνίκα τὸ στάδιον Εὐβότας. 2, 3, 1. 4, 5, 2. ἐκείνῳ τῷ ἔτει ἐστὶν ἃ τῶν ἄθλων δὶς ἕκαστος ἐνικήθη, *in nonnullis certaminibus bis quisque victus est*. Απ. 2, 6, 26. 3, 7, 1. c. dat. pugnae, A. 2, 6, 3. μάχῃ ἐνίκησε. Aγ. 2, 30. 9, 7. ἅρματι νικήσας. E. 2, 3, 3. 4, 3, 7. νικῴη τῇ ναυμαχίᾳ. 7, 1, 11. 24. c. particip. Π. 5, 1, 12. τοὺς ἐμὲ τιμῶντας νικῆσαι εὖ ποιοῦντα. 5, 3, 2. §. 15. τοὺς κακῶς ποιοῦντας νικᾶν κακῶς ποιοῦντες, τοὺς δ' εὐεργετοῦντας ἀγαθοῖς ὑπερβαλλόμενοι. 7, 5, 17. p. 445. ἣν νικῶσιν ὑμᾶς ὠθοῦντες, np. vt Cyrum adire possint. (Similis locus est A. 5, 2, 14.) A. 1, 9, 7. εἴ τις ἀγαθὸν ἢ κακὸν ποιήσειεν, αὐτὸν νικᾶν πειρώμενος — τὰ μεγάλα (i. e. μεγέθει δώρων) νικᾶν τοὺς φίλους εὖ ποιοῦντα. Aγ. 7, 5. νικᾶν μαχόμενοι πάντας. 9, 7. νικῴη — εὐεργετῶν — τιμωρούμενος. Ιερ. 11, 14. Απ. 2, 6, 35. 3, 4, 11. Inf. pro substantiuo, Π. 4, 1, 2. p. 201. ἡδονὴν τὸ νικᾶν παρέχει. 4, 2, 12. p. 218. A. 3, 2, 4. Cf. μάχη, ναυμαχεῖν, ναυμαχία, παγκράτιον. ¶ 2) *vincere in iudicio*. Π. 8, 2, 13. [illegible] τε δίκῃ εἴτε ἀγωνίσματι — ὁ μὴ νικῶν τοῖς νικῶσι [illegible] φθονεῖ — ὁ δὲ νικῶν [illegible] καίω προσεποιεῖτο νικᾶν 8, 7. Απ. 4, 4, 17. [illegible]

29. νικᾷν dicitur, *qui caussam iustam habet, etsi condemnatus.* Σ. 5, 9. ¶ 3) *maximam partem suffragiorum nancisci.* E. 6, 5, 6. συμμένειν πᾶν τὸ Ἀρκαδικὸν, καὶ ὅ,τι νικῴη — τοῦτο κύριον εἶναι τῶν πόλεων. 7, 1, 17. ταῦτα ἐν τοῖς συμμάχοις ἐνίκησε, *haec sententia valuit.* Sic ἐκ τῆς νικώσης, scil. ψήφου, A. 6, 1, 11. 6, 2, 7. *de sententia plurium.* ¶ 4) Ιερ. 11, 7. εὖ ἴσῃ νικῶν. Aemil. Portus vertit *praeclare vinces.* Sed Leuncl. et Bach. legunt εὖ ἴσθι νικῶν. v. ἴσημι nr. 1.

Νίκανδρος, *Nicander*, Lacedaemonius. A. 5, 1, 9. apud Seuthen interficit Dexippum.

Νίκαρχος, *Nicarchus*, Arcas. A. 2, 5, 8. lochagus vulneratus effugit in nece imperatorum. 3, 3, 4. corruptus a Mithradate fugit, relinquens Graecos.

νίκη, ¶ 1) *victoria.* Π. 2, 1, 2. p. 89. ἐν τούτῳ τῶν πλειόνων ἡ νίκη (ἐςαι). 5, 5, 7. νίκης γενομένης σὺν τοῖς θεοῖς ἡμετέρας. 6, 2, 7. p. 365. ἣν ποτε νίκην ἐκτήσαντο. 8, 1, 1. p. 462. ποῖον ἀπειθούντων ςράτευμα νίκης τύχοι. A. 3, 1, 29. οὔτε ἰσχὺς ἐςιν — τὰς νίκας ποιοῦσα. E. 7, 5, 25. τῇ νίκῃ ὀρθῶς χρήσασθαι. Cf. διδόναι, λήγειν, σύν. c. gen. Aπ. 3, 4, 5. τὴν τῶν πολεμικῶν — τὴν τῶν χορικῶν νίκην. c. dat. E. 5, 2, 33. ἡ νίκη τῷ Τελευτίᾳ ἐγεγένητο. Sic omisso datiuo, Π. 5, 2, 15. p. 286. εἰ αἱ νῖκαι ἔσονται ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἔργοις, ὁπότεροι etc. *vtrum iis contingant, qui.* ¶ 2) *fructus victoriae.* Π. 4, 1, 8. p. 205. πολλοὺς νίκης τυχόντας, ἑτέρας ἐφιεμένους, καὶ τὴν πρόσθεν ἀποβαλεῖν. 4, 2, 12. p. 218. ὅπως τὴν νίκην διασώσωμεν. 4, 4, 2. τοῦτο μάλιςα σώζει τὴν νίκην. ¶ 3) Dea Νίκη. A. 1, 8, 11. in exercitu Graeco est inter συνθήματα.

Νικήρατος, *Niceratus*, Niciae filius. Σ. 1, 2. familiaris Calliae. 2, 3. nouus maritus. 3, 5. 6. gloriatur, quod Homeri carmina didicerit. 4, 6. exponit suam artem, et in Homero sitas esse omnes artes ait. §. 7. sqq. de cepa apud Homerum disserit. §. 45. versus ex Homero citat de diuitiis, quarum se profitetur auidum esse. Cf. §. 51. 8, 3. §. 31. vbi est de Homero ad eum disputatio. E. 2, 3, 18. p. 96. ξυλλαμβανο-

νομένου Νικηράτου τοῦ Νικίου, καὶ πλουσίου, καὶ οὐδὲν πώποτε δημοτικὸν οὔτε αὐτοῦ οὔτε τοῦ πατρὸς πράξαντος.

νικητήριον (intell. ἆθλον), *victoriae praemium*. Π. 8, 3, 14. eſt in certaminibus. Sed ſaepe improprie, vt de praemiis modeſtiae, vel omnino rei bene geſtae, Π. 2, 1, 11. προεῖπε νικητήρια ὅλαις ταῖς τάξεσι — ἦν δὲ ταύταις τὰ νικητήρια, οἷα δὴ εἰς πλῆθος πρέπει. Antea erant ἆθλα. E. 4, 2, 3. Sic 6, 2, 16. νικητήριον eſt nauis illius, quae prima aduenit, et 6, 4, 29. eius ciuitatis, quae bouem pulcherrimum deo pauit. Π. 8, 4. 1. θύσας καὶ νικητήρια (intell. ἱερεῖα) ἑστιῶν, *epulum victoriae cauſa inſtituens*. Σ. 6, 1. τὰ νικητήρια φιλήματα ἀπολαμβάνειν, *quae dantur in praemium victoriae ex iudicio de forma reportatae*.

νικητικὸς, *ad vincendum aptus*. Απ. 3, 4, 11. παρασκευὴν νικητικήν.

νικηφόρος, *victor*. E. 4, 5, 10. οὗτοι (quorum cognati in proelio ceciderant) ὥσπερ νικηφόροι, etſi victi, — περιῄεσαν. Σ. 3, 12. c. gen. Αγ. 9, 7. νικηφόρος τῶν καλλίστων καὶ μεγαλοπρεπεστάτων ἀγωνισμάτων. Σ. 2, 6. Sed Απ. 3, 4, 5. τούτου νικηφόρος, *qui prae aliis bene praeeſt exercitui et idonea ei comparat*.

Νικίας, *Nicias*. ¶ 1) pater Nicerati. v. Νικήρατος. ¶ 2) Nicerati filius, de cuius ingentibus diuitiis cf. Thucyd. 7, 86. Πο. 4, 14. et Απ. 2, 5, 2. dicitur multos habuiſſe ſeruos in argentifodinis occupatos. Vitam eius ſcripſit Plutarchus. ¶ 3) ἐπήλυτος ſ. aduena. O. 11, 4. celebrem equum habuit.

Νικόλοχος, *Nicolochus*. E. 5, 1, 6. 7. praefectus claſſis Lacedaemoniorum in Helleſponto, obſidetur Abydi ab Athenienſibus. Cf. §. 22. 5, 4, 65. nauarchus miſſus vincitur a Timotheo.

Νικομαχίδης, *Nicomachides*. Απ. 3, 4. indignans, quod non ipſe, ſed Antiſthenes, imperator electus eſſet, a Socrate placatur.

Νικόμαχος, *Nicomachus*. A. 4, 6, 14. Νικόμαχος Οἰταῖος (all. Τήϊος), dux γυμνητῶν, cum aliis occupat montem.

Νικόστρατος, *Nicoſtratus*. ¶ 1) vnus eorum, qui contra Thraſybulum co-

ceciderunt. E. 2, 4, 4. Νικόστρατον τὸν καλὸν ἐπικαλούμενον. ¶ 2) bonus actor scenicus. Σ. 6, 3. Νικόστρατος ὁ ὑποκριτής. v. Athenaeus passim, qui septendecim eius fabulas commemorat. Suidas: κωμῳδίας ὑποκριτὴς ἦν, δοκῶν κάλλιστα ὑποκρίνεσθαι.

Νικόφηβος, *Nicophebus*, Atheniensis. E. 4, 8, 8. praefectus Atheniensium in vrbe Cytherarum.

νίφειν, ¶ 1) *ningere, niuem facere*. Hesych. et Suid: νίφει· χιονίζει. K. 8, 1. ὅταν νίφῃ ὁ θεὸς, np. Iupiter. v. ἐπινίφειν et Wetsten. ad Matth. 5, 45. ¶ 2) *niue obruere*. E. 2, 4, 2. ἐπιγίγνεται χιὼν nocte — οἱ δὲ νιφόμενοι ἀπῆλθον.

νοεῖν, ¶ 1) *cogitare, sentire*. K. 2, 1. καλῶς νοεῖν καὶ λέγειν καὶ πράττειν. Cf. λέγειν. nr. 1. k. et fr. 2. ¶ 2) *intelligere, videre*. A. 3, 4. 27. ὡς ἐνόησαν αὐτῶν τὴν πορείαν ἐπὶ τὸ ἄκρον. K. 5, 27. Sic Leuncl. et Welf. Π. 8, 7, 3. p. 548. ediderunt ἐνοήσατε, *animaduertistis*. Sed Steph. et Hutch. rectius ἐννοήσατε. ¶ 3) *in animo habere*. Ἱερ. 1, 15. κακὰ νοοῦσι τῷ τυράννῳ, *male cupiunt*. Aπ. 2, 2, 9. οὐδὲν κακὸν νοοῦσα λέγει, *non malo s. inimico consilio*. ¶ 4) scire i. q. εἰδέναι. v. Valckenar. ad Herodot. 3, 81. E. 5, 4, 31. ἢ αὐτὸς νοήσας, ἢ διδαχθεὶς ὑπό του.

νόημα, *sententia*. K. 13, 6. ἐν τοῖς ὀνόμασι — καὶ οὐκ ἐν τοῖς νοήμασι. Antea dicuntur γνῶμαι.

Νόης, *Noes*. K. 7, 5. nomen cani imponendum.

νόθος, *spurius*. E. 5, 3, 9. νόθοι τῶν Σπαρτιατῶν μάλα εὐειδεῖς καὶ τῶν ἐν πόλει καλῶν οὐκ ἄπειροι. 3, 4, 13. τὸν νόθον ἀδελφὸν, *non eadem matre et legitima vxore natum*. Cf. A. 2, 4, 13.

Νομάδες, *Nomades*, Scytharum natio vaga. v. Plin. H. N. 5, 3. E. 4, 1, 11. ἄλλοτε ἄλλῃ — ἐπῄει, ὥσπερ οἱ Νομάδες.

νομεὺς, *pastor*. Aπ. 2, 9, 7. ὅταν νομεὺς ἀγαθὸς κύνα ἔχῃ, καὶ οἱ ἄλλοι νομεῖς. O. 3, 11. Comparantur pastores cum regibus. Hesych: νομεῖς· βασιλεῖς, ἡγεμόνες. v. Wetsten. ad Matth. 2, 6. Π. 1, 1, 2. βουκόλοι — ἱπποφορβοὶ — καὶ πάντες οἱ καλούμενοι νομεῖς — τὰς ἀγέλας πείθεσθαι τοῖς νομεῦσιν — οἳ ἂν αὐτὰς εὐθύνωσιν οἱ νομεῖς — ἐῶσι τοὺς νομέας χρῆσθαι — ἀγέλην συστᾶσαν ἐπὶ τοὺς νομέας. Zeun. in hoc

hoc altero loco recepit e Cod. Guelf. et edd. vett. praeter Ald. et ex Ariltide τὸν νομέα. Helladius ap. Photium p. 1590. ἱππεῖς καὶ νομεῖς δεῖ γράφειν καὶ λέγειν τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν. οὐκέτι δὲ καὶ τὰς αἰτιατικάς, ἀλλ' ἱππέας καὶ νομέας· εἰ δὲ καὶ Ξενοφῶν εἴρηκε τοὺς νομεῖς, οὐδὲν θαυμαστὸν, ἀνὴρ ἐν στρατείαις σχολάζων καὶ ξένων συνουσίαις, εἴ τινα παρακόπτει τῆς πατρίου φωνῆς· διὸ νομοθέτην αὐτὸν οὐκ ἄν τις Ἀττικισμοῦ παραλάβοι. Cf. Thom. Mag. in v. ἑρμηνέας. Sed Meurlius in notis ad Helladium p. 66. negat ſe in Xenophonte reperiſſe τοὺς νομεῖς. Scilicet incidit Helladius in deprauatum aliquem codicem, qualem ſecuta eſt Aldina editio, in qua eſt l. l. τοὺς νομεῖς, vt in reliquis ante Stephanum editionibus. v. Fiſcher. ad Weller. p. 211. Π. 8, 2, 8. παραπλήσια ἔργα νομέως ἀγαθοῦ καὶ βασιλέως ἀγαθοῦ. Απ. 1, 2, 32. βοῶν ἀγέλης νομεύς. Cf. ποιμήν.

νομὴ, ¶ 1) *paſtio, paſcere.* O. 7, 20. σπόρος, φυτεία, καὶ νομαὶ, ὑπαίθρια ταῦτα — ἔργα ἐστίν. ¶ 2) *paſcuum.* Π. 3, 2, 9. ταῖς τούτων νομαῖς χρῆσθαι. 5, 4, 13. A. 5, 3, 10. παρέχει ἡ θεὸς — τῶν θυομένων ἀπὸ τῆς ἱερᾶς νομῆς λάχος, *e paſcuis loci Dianae a Xenophonte ſacrati.* E. 3, 1, 22. 3, 2, 8. Απ. 3, 11, 8. ¶ 3) *armenta quae paſcuntur.* Heſych: νομαί· βοσκήματα. A. 3, 5, 2. νομαὶ πολλαὶ βοσκημάτων. ¶ 4) In var. lect. eſt πρὸς νομὰς pro προνομάς. v. προνομή.

νομίζειν, ¶ 1) *putare, exiſtimare.* a) c. acc. Αγ. 6, 3. τρόπαια Ἀγησιλάου οὐχ ὅσα ἐστήσατο, ἀλλ' ὅσα ἐστρατεύσατο, δίκαιον νομίζειν. Απ. 1, 6, 9. ἐγὼ διατελῶ ταῦτα νομίζων, *ita ſentiens* ſ. *ſtatuens.* §. 14. Sic νομίζειν θεοὺς eſt *agnoſcere deos.* v. Abreſch. animadu. ad Aeſchyl. 1, 29. p. 210. Απ. 1, 1, 1. οὓς ἡ πόλις νομίζει θεοὺς, οὐ νομίζων. §. 2. οὐκ ἐνόμιζεν οὓς ἡ πόλις νομίζει θεούς. 1, 2, 64. μὴ νομίζειν θεούς. Απολ. 10. 11. Σ. 8, 35. θεὰν — τὴν αἰδῶ νομίζουσι. Cf. A. 1, 4, 9. Sic Απ. 1, 2, 3. μαντικὴν νομίζοντες. b) c. duobus acc. Π. 1, 5, 7. p. 52. ἃ καλὰ ἡ πόλις νομίζει. p. 54. πόνους ἡγεμόνας νομίζετε. 1, 6, 11. ταῦτα τιμὴν νομιοῦσι. 3, 1, 15. σὲ φίλον νομίσωσί σε. A. 2, 5, 12. τοὺς αὐτοὺς φίλους καὶ ἐχ-

ἐχθροὺς νομιεῖν. Αγ. 10, 3. Θρῆνόν τις τοῦτον τὸν λόγον νομισάτω. Ιερ. 11, 14. Απ. 4, 4, 11. c) c. adi. et fubft. Αγ. 3, 2. τὰς ἐκείνου σπονδὰς πιϛοτέρας ἐνόμιζον. Λ. 2, 14. Sic §. 9. pro fubft. eft inf. τὸ κλέπτειν ἀγαθὸν ἐνόμιζε. d) c. ὅτι, Π. 8, 1, 8. ἐνόμιζεν, ὅτι ἱκανός ἐϛι. Α. 6, 1, 19. νομίζω ὅτι — πρὸς τὴν ἑαυτοῦ σωτηρίαν ϛασιάζει. e) c. inf. Αγ. 2, 3. et E. 4, 3, 3. νομίσαντες οὐκ ἐν καλῷ εἶναι. Λ. 12, 1. f) c. acc. et inf. Π. 1, 4, 5. νομιῶ — σέ μοι ταῦτα τρέφειν. 4, 2, 12. p. 217. πληγὰς ἥκειν νομιζόντων, qui eft Atticus imperatiuus pro νομιζέτωσαν. A. 1, 5, 15. νομίζετε ἐμέ τε κατακόψεσθαι καὶ ὑμᾶς, ita exiſtimatote, ſcitote. Λ. 1, 4. 4, 1. 5, 4. 8, 2. 10, 6. 11, 3. χαλκῆν ἀσπίδα νομίζων ἥκιϛα γυναικείᾳ κοινωνεῖν. Πο. 1, 1. in. E. 2, 3, 18. p. 99. ἐγὼ μὲν οἶμαι αὐτοὺς νομίζειν πάντα μεϛὰ εἶναι. 3, 2, 19. τὴν πόλιν ἐνόμιζον αὐτὸν μὴ βούλεσθαι — ἑλεῖν, ſama erat. 3, 4, 21. 4, 1, 4. Απ. 1, 1, 5. πιϛεύων θεοῖς, πῶς οὐκ εἶναι θεοὺς ἐνόμιζεν; 1, 3, 1. 1, 6, 10. g) c. nomin. et inf. Π. 3, 2, 8. πένητες νομίζετ' εἶναι, putatis vos inopes eſſe. 3, 3, 5. 7, 5, 26. p. 454. 8, 1, 9. 8, 3, 19. A. 2, 6, 9. Αγ. 1, 15. et E. 3, 4, 12. νομίζω ἱκανὸς εἶναι. Απ. 1, 6, 3. Ιπ. prooem. νομίζοντες ἀξιοπιϛότεροι εἶναι. h) c. acc. et nomin. A. 1, 3. 6. νομίζω ὑμᾶς εἶναι πατρίδα — καὶ σὺν ὑμῖν μὲν ἂν εἶναι τίμιος. 6, 1, 12. E. 3, 1, 15. i) c. inf. ſed omiſſo nominatiuo, qui latet in verbo, Π. 2, 1, 5. νομίζοντες μετὰ πλειόνων ἀγωνιεῖσθαι, ſe habituros pugnandi ſocios. 3, 3, 21. 4, 2, 7. A. 7, 3, 4. ὑπὸ σοῦ νομιοῦμεν ξενίζεσθαι, wir wollen es dafür annehmen. E. 3, 5, 8. extr. §. 14. Απολ. 9. Sic particip. pro finito, Σ. 4, 53. τί τοσοῦτον νομίζοντες ἠδικῆσθαι. Leuncl. corrigit νομίζουσι, quod recepit Well. Male. Intelligitur enim εἰσί. v. Hindenb. ad Απ. 2, 1, 23. De beſtiis, Ιπ. 10, 16. equus dicitur λελύσθαι νομίζειν. Sic omiſſo acc. perſ. Απ. 4, 2, 40. ἅ τε ἐνόμιζεν εἰδέναι (αὐτὸν) δεῖν. k) c. inf. et ἄν, Π. 2, 1, 7. ἐνόμισαν — δικαίως ἂν ἀμηχανοῦντες βιοτεύειν. 7, 5, 21. Αγ. 2, 24. Λ. 2, 3. §. 4. νομίζων οὕτω ἂν παρασκευάσασθαι. §. 5. 4, 2. 11, 8. νομίζων οὕτω καὶ μείζους ἂν φαί-

φαίνεσθαι. Πο. 4, 40. Ε. 2, 4, 20. 4, 8, 25. νομίζων οὔτ' ἂν τιμωρήσασθαι. Marg. Leuncl. τιμωρήσεσθαι. §. 38. 5, 4. 35. νομίσαντες φρονιμώτερον ἂν — ἡγεῖσθαι. Edd. vett. ἡγήσεσθαι. 5, 3, 10. 6, 5, 15. Ιερ. 6, 13. Ιπ. prooem. ᾗ ἂν νομίζωμεν αὐτοὺς ἵπποις προσφέρεσθαι. it. omisso ἂν, Π. 7, 2, 4. τὴν πόλιν νομίζω ἅμα διαφθαρῆναι. Sed in Cod. Guelf. emendatum est ἂν pro ἅμα. v. Zeun. p. 64. Α. 3, 2, 19. ἀναρχίᾳ ἐν αἰζοῦ ἡμᾶς ἀπολέσθαι. Steph. malebat ἀπολεῖσθαι. Sed Hutch. e Cod. Eton. inferit ἂν post ἀναρχίᾳ. Cf. ἂν I, 4. et 6. l) c. participio pro inf. Α. 6, 6, 13. νόμιζε, ἐὰν ἐμὲ ἀποκτείνῃς — ἀγαθὸν ἀποκτενῶν. Λ. 1, 6. τοῦτο συμφέρον τῇ εὐγονίᾳ νομίζων. Sic Ε. 6, 2, 8. pro νομίζοντες αὐτὸν ἀναλοῦν τὸν χρόνον, in edd. vett. est ἀναλοῦντα, quod tamen ferri vix potest. m) Passiuum Π 3, 5, 4. βασιλεὺς νομιζόμενος εἶναι. 8, 2, 7. πολλοὶ ἐνομίσθησαν βασιλέως ὀφθαλμοί. Intell. εἶναι. 8, 7, 3. p. 542. τὰ ἐν παισὶ νομιζόμενα καλά. Α. 5, 5, 6. δεινὸς νομιζόμενος εἶναι λέγειν. 7, 6, 26. κράτιστοι νομιζόμενοι εἶναι, i. e. κράτιστοι ὄντες. Λ. 4, 4. τὰ καλὰ νομιζόμενα. 10, 7. νομίζεσθαι τῶν ὁμοίων εἶναι. Ε. 2, 3, 18. p. 100. σὺ — πάντων μισοδημότατος ἐνομίζου. Απ. 3, 8, 5. Π. 1, 6. 12. p. 65. τοῖς στρατηγικοῖς ἀνδράσι νομιζομένοις εἶναι. In aliis εἶναι deest. c. acc. Αγ. 4, 6. νομίζεται παρ' ἡμῖν τῷ ἄρχοντι κάλλιον εἶναι. Απ. 1, 6, 13. Potest tamen vtroque loco etiam pro nominatiuo haberi. ¶ 2) *sperare, confidere.* c. acc. et inf. fut. Π. 1, 4. 17. πολλὴν ἀφθονίαν ἐνόμιζε γενήσεσθαι. 3, 1, 24. νόμιζε (all. νομίζω) συνεσκευασμένους παρέσεσθαι. Αγ. 1, 28. et Ε. 3, 4, 19. ἐνόμισαν οὐδὲν διοίσειν τὸν πόλεμον. Ε. 5, 2, 18. 5, 4, 27. c. nom. et inf. Π. 4, 3, 4. p. 231. νομίζω ἄνθρωπος πτηνὸς ἔσεσθαι. 8, 1, 8. νομίζοντες καὶ αὐτοὶ εὐδαιμονέστεροι ἔσεσθαι. c. infinitiuo solo, Π. 1, 5, 2. ἐνόμιζεν — πάντων ἄρξειν. §. 7. p. 53. νομίζοντες περιάψειν. Antea erat ἐλπίζοντες. Αγ. 2, 29. 8, 6. Ε. 4, 1, 20. Απ. 4, 4, 17. Sic Ε. 7, 5, 6. νομίζων — λήψεσθαι. Margg. ἐλπίζων. c. inf. praes. vel aor. cum ἂν, Π. 4, 5, 12. p. [illegible]. ἃ σοὶ ἂν νομίζωμεν καὶ ἡμῖν — γενέσθαι ἀγαθά. 5, 4.

4, 1. ἐνόμιζε — αὐτὸς ἂν λαβεῖν. 8, 1, 8. ἐνόμισε μάλιστ᾽ ἂν — παρορμᾷν. 8, 6, 1. A. 2, 5, 2. p. 109. νομίζων μάλιστα ἂν παύσεσθαι. Hutch. pro ἂν παύ. legi vult ἀναπαύσεσθαι. Πο. 1, 1. νομίζων — τῇ πενίᾳ ἐπικεκουρῆσθαι ἄν. 4, 1. πάμπολλα ἂν νομίζω — προσιέναι. E. 3, 1, 14. 3, 2, 10. 4, 8, 26. 5, 1, 6. 7, 4, 22. ἐνόμισαν ἑλεῖν ἂν τούτων. In nonnullis ἂν deest. Aπ. 1, 1, 6. ὡς ἐνόμιζεν ἄριστ᾽ ἂν πραχθῆναι. Leuncl. vult ἐνόμιζον. Sed bene ἐνόμιζεν defendit Ill. Schütz. 1, 2, 15. νομίσαντε γενέσθαι ἂν ἱκανωτάτω. Ιπρ. 9, 5. νομίζω ἂν αὐτοῖς χρήματα ὑπάρξαι. Leuncl. vult ὑπάρξειν. §. 6. Sic A. 2, 5, 2. p. 111. pro οὓς ἐλπίζω ἂν — ταπεινοὺς παρασχεῖν, all. habent νομίζω ἂν etc. c. inf. sine ἄν, A. 6, 1, 12. νομίζων καὶ τιμὴν οὕτως ἑαυτῷ γενέσθαι. Tum sequitur: τυχὸν δὲ καὶ ἀγαθοῦ τινος ἂν αἴτιος γενέσθαι. Aγ. 2, 8. E. 3. 5, 2. Ιερ. 7, 9. ἀπολαύειν αὐτοῦ ἀγαθὰ νομίσαντες. Steph. malit ἀπολαύσειν. ¶ 3) *suspicari, timere.* A. 6. 3, 9. ἔνθα Χειρίσοφον νομίζομεν εἶναι. All. εἰκάζομεν. Aγ. 1, 15. et E. 3, 4, 12. νομίσας ἐπὶ τὸν αὐτοῦ οἶκον — ὁρμήσειν αὐτήν. ¶ 4) *constituere, ponere.* Λ. 2, 1. σίτου — αὐτοῖς γαστέρα μέτρον νομίζουσιν. ¶ 5) *lege sancire.* Λ. 1, 7. τἀναντία καὶ τούτου ἐνόμισε. c. inf. Λ. 2, 4. ἐνόμισεν ἑνὶ ἱματίῳ προσεθίζεσθαι. 12, 3. Ιερ. 3, 3. μοιχοὺς νομίζουσι — νηποινὰ ἀποκτείνειν, *ex legibus licet.* Aπ. 1, 2, 42. τἀγαθὰ ἐνόμισαν δεῖν ποιεῖν. Legitur item de institutis Π. 8, 5, 2. 8, 8, 5. Σ. 8, 35. ¶ 6) *solere.* O. 17, 9. τῷ οἴνῳ νομίζω — πλεῖον ἐπιχεῖν ὕδωρ. §. 11. νομίζεις τοῖς ἀσθενεστέροις — μείω προστάττειν. Sed in vtroque loco rectius videtur intelligi δεῖν, vt Π. 8, 1, 4. ἐνόμιζε τὴν αὐτὴν αὐτῷ ἄσκησιν εἶναι. Steph. et Hutch. ante εἶναι volebant inserere δεῖν. A. 7, 7, 26. ἐγὼ μὲν οἶμαι πάντας ἀνθρώπους εὔνοιαν δεῖν ἀποδείκνυσθαι. All. post ἀνθρώπ. habent νομίζειν, et δὴ pro δεῖν. Quae lectio si vera est, δεῖν debet intelligi. ¶ 7) νομίζεται, *iustum habetur, in more positum est, solenne est.* Π. 8. 7, 3. p. 551. εὖ ποιήσαντες, ὁπόσα ἐπ᾽ ἀνδρὶ εὐδαίμονι νομίζεται. A. 4. 2, 14. 7, 3, 8. ἔλεγεν, ὅτι νομίζοιτο — δωρεῖσθαι τοὺς κληθέντας. E. 2,

2, 4, 26. 4, 2, 12. 5, 1, 8. Απ. 2, 3, 15. 4, 4, 19. 20. Απολ. 20. Σ. 1, 15. νομίζεται εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν δεῖπνον εἰσφέρεσθαι, *ſolet inferri.* Cf. A. 1, 2, 27. 8) τὰ νομιζόμενα, *moribus recepta, vſitata.* Heſych: νομιζόμενα· νόμιμα, ἔννομα. Π. 3, 2, 9. τὰ νομιζόμενα ἀποτελεῖν. Mox eſt τὰ δίκαια ἀποτελεῖν. 3, 3, 26. ἐξῆρχεν — παιᾶνα τὸν νομιζόμενον, *ſolennem.* 4, 5, 7. τὰ τοῖς θεοῖς νομιζόμενα ἐξαιρεῖσθαι, *quae diis debentur et conſecrari ſolent.* 5, 3, 2. 8, 7, 1. A. 7, 3, 5. ¶ 9) In var. lect. permutantur νομίζομεν et εἰκάζομεν. v. εἰκάζειν nr. 4. et ſupra nr. 3. Π. 8, 1, 4. πάντα ἐνόμιζε καλῶς ἔσεσθαι. Marg. Steph. π. ἐλογίζετο κ. ἔσ. v. λογίζεσθαι nr. 6.

νόμιμος, ¶ 1) i. q. δίκαιος, *legibus obtemperans.* E. 4, 4, 3. ἐνίους — νομίμων ἀνθρώπων. Π. 1, 6, 19. p. 74. δικαιότατός τε καὶ νομιμώτατος ἀνήρ. Απ. 1, 2, 41. ἄνδρες νόμιμοι. 4, 4, 13. 17. ¶ 2) *rectus, legibus conſentaneus, legitimus.* Απ. 4, 4, 12. φημὶ τὸ νόμιμον δίκαιον εἶναι. ἆρα τὸ αὐτὸ λέγεις νόμιμόν τε καὶ δίκαιον εἶναι. §. 18. τὸ αὐτὸ ἐπιδείκνυμι νόμιμόν τε καὶ δίκαιον εἶναι. Π. 1, 3, 14. ἔφη τὸ μὲν νόμιμον, δίκαιον εἶναι. E. 4, 4, 3. οὐδὲν νόμιμον φρονοῦντες. Απ. 1, 2, 49. ὡς τὸν ἀμαθέστερον ὑπὸ τοῦ σοφωτέρου νόμιμον εἴη δεδέσθαι. Antea erat κατὰ νόμον ἐξεῖναι. 4, 4, 13. Sic Π. 1, 2, 14. ἤν τις — ἐλλίπῃ τι τῶν νομίμων, *officio ſuo defuerit in aliqua re.* §. 15. τὰ νόμιμα ποιοῦντες, *officio ſatisfacientes.* Λ. 10, 7. τοῖς τὰ νόμιμα ἐκτελοῦσιν — τὰ νόμιμα διαπονεῖσθαι. Απ. 4, 6, 12. O. 9, 14. c. πρὸς, Π. 1, 6, 19. p. 77. τὰ πρὸς τοὺς πολεμίους νόμιμα, *iura et licita,* np. ex iure gentium. c. περὶ, Απ. 4, 6, 4. ὁ τὰ περὶ τοὺς θεοὺς νόμιμα εἰδώς. §. 6. τὰ περὶ τοὺς ἀνθρώπους νόμιμα. Vnde §. 5. vbi eſt παρὰ τούτοις ὁ εἰδὼς ἃ ἐστι νόμιμα — νόμιμος ἂν εἴη, Erneſtio melior videtur lectio Stob. et Venet. περὶ τούτους. ¶ 3) *lege ſanctus.* Plutarch. de fato c. 5. τὸ νόμιμον, πρόσταγμα νόμου ἐστί. Cf. quae ibi plura in hanc ſententiam [illegible] dicta ſunt. A. 4, 6, [illegible] νόμιμον ὑμῖν ἐστιν, ἐὰν [illegible] φθῆτε κλέπτοντες, μαστ[illegible]σθαι. Sic Π. 8, 4, 8 [illegible]μιμον ἐποιήσατο — π[illegible]ναι, *lege cauit.* Λ.

τούτῳ νόμιμον (Edd. vett. et Cod. Lipſ. νόμον) ἐποίησεν, *lege permiſit.* 4, 8. 7, 1. τάδε — κατέστησεν ἐν τῇ Σπάρτῃ νόμιμα. ¶ 4) *iuſte partus.* Aπ. 2, 6, 23. χρημάτων νομίμων κοινωνεῖν. ¶ 5) *vſu receptus.* E. 3, 2, 16. ὡς τὸ ἀρχαῖον εἴη αὐτῷ νόμιμον, μὴ χρηστηριάζεσθαι. Aπ. 4, 4, 24. de legibus ἀγράφοις· πανταχοῦ νόμιμον. Σ. 8, 34. oppon. ἐπονείδιστα. Sic Π. 8, 1, 2. ταῦτα — νόμιμα διατελοῦσι ποιοῦντες, *inſtituta obſeruant.* ¶ 6) *vſitatus, conſuetus.* Π. 1, 3, 2. ἃ δὴ νόμιμα ἐν Μήδοις. In ſqq. dicuntur Μηδικά. 8, 8, 5. 6.

νομίμως, *legitime.* Π. 4, 5, 8. καλῶς καὶ νομίμως ποιοίμην ἄν. 8, 1, 1. p. 462. Aγ. 7, 2. Aπ. 3, 5, 20. οἶσθα οὖν τινας — νομιμώτερον, ἢ σεμνότερον, ἢ δικαιότερον τὰς δίκας δικάζοντας; 4, 4, 1. 4, 6, 4.

νόμισμα, *numus, pecunia.* Π. 4, 6, 6. τὸ νόμισμα διαδώσειν. Λ. 7, 5. deſcribitur pecunia Lacedaemoniorum ferrea. Cf. Poll. 9, 79. Πο. 3, 2. νομίσμασι οὐ χρησίμοις ἔξω χρῶνται. 4, 9.

νομοθετεῖν, ¶ 1) *leges dare.* Aπολ. 15. Λυκούργου τοῦ Λακεδαιμονίοις νομοθετήσαντος. ¶ 2) *lege ſancire ſ. praeſcribere.* Λ. 5, 1. ἃ ἑκάστῃ ἡλικίᾳ ἐνομοθέτησεν ὁ Λυκοῦργος. 10, 1. Aπ. 4, 4, 25. πότερον τοὺς θεοὺς ἡγῇ τὰ δίκαια νομοθετεῖν. Cf. νουθετεῖν, quocum confunditur in var. lect.

νομοθέτης, *legislator.* Aπ. 1, 2, 31. 4, 4, 24. βελτίονος ἢ κατ' ἄνθρωπον νομοθέτου.

νόμος, ¶ 1) *lex.* Deſcribitur Aπ. 1, 2, 41 — 46. et 4, 4, 13. ſqq. Aθ. 3, 2. βουλεύεσθαι περὶ νόμων θέσεως. E. 1, 7, 10. p. 56. τῷ νόμῳ κριθέντων, *ſecundum legem.* 4, 4, 2. κἂν νόμῳ τις καταγνωσθῇ, *legitime.* c. παρὰ, E. 1, 7, 9. προθήσειν τὴν διαψήφισιν παρὰ τὸν νόμον. §. 10. p. 57. Aπ. 1, 1, 18. 4, 4, 2. 4. O. 9, 14. ἥν τις παρὰ τοὺς νόμους ποιῇ, i. e. παρανομῇ. c. ἐν pro κατὰ, Π. 1, 2, 2. ἐπαιδεύθη ἐν Περσῶν νόμοις. Iπ. 1, 23. δυνατοί εἰσι καὶ τὰ ἐν τῷ νόμῳ ἐκλίσαι. Brodaeus et Leuncl. emendant κατὰ τὰ ἐν τῷ νόμῳ. Et ſic edidit Welſ. Sed Zeun. τὰ ἐν τῷ ν. ita explicat, vt intelligat κελευόμενα. c. κατὰ, Λ. 15, 7. E. 1, 7, 3. οὐ προυτέθη σφίσι λόγος κατὰ τὸν νόμον. §. 9. κατὰ νόμον ποιήσειν, ſcil. τὸ ἐπιψηφί-

φίζειν. §. 10. p. 56. κατὰ τοῦτον τὸν νόμον κρίνατε. p. 57. 58. 2, 3, 22. Απ. 1, 1, 18. 4, 6, 2. 12. Ιπρ. 1, 23. c. σὺν, quod Thucydideum esse dicit Steph. pro κατὰ, Π. 1, 3, 14. σὺν τῷ νόμῳ τὴν ψῆφον τίθεσθαι. Απ 4, 4, 2. Cf. ἄγραφος. c. variis verbis, Π. 4, 3, 5. εἰ νόμον ἡμῖν ποιησαίμεθα. All. περισαίμεθα. Ιερ. 4, 4. πεποίηνται νόμον τῷ μιαιφόνῳ μηδὲ τὸν συνόντα καθαρεύειν. Π. 8, 1, 8. διὰ τοὺς γραφομένους νόμους — τὸν ἀγαθὸν ἄρχοντα βλέποντα νόμον ἀνθρώποις ἐνόμιζεν. 8, 2, 13. νόμον κατεστήσατο — τοὺς δεομένους διακρίσεως συντρέχειν τοῖς κριταῖς. 5, 1, 5. εἰ νόμος τεθείη μὴ ἐσθίοντας μὴ πεινῆν. O. 14, 4. δοκοῦσι Draco et Solon θεῖναι πολλοὺς τῶν νόμων ἐπὶ δικαιοσύνης. E. 1, 7, 10. p. 56. κατὰ τοῦτον τὸν νόμον, ὅς ἐστιν ἐπὶ τοῖς ἱεροσύλοις καὶ προδόταις. 2, 1, 5. οὐ γὰρ νόμος αὐτοῖς (scil. ἐστι) δὶς τὸν αὐτὸν ναυαρχεῖν. Debebat esse: νόμος γὰρ αὐτοῖς, οὐ δὶς etc. Possit tamen verti *non licet*. Cf. nr. 3. 2, 3, 20. ἔστι δὲ ἐν τοῖς καινοῖς νόμοις — μηδένα ἀποθνήσκειν. 3, 3, 2. ὁ νόμος οὐκ ἀδελφὸν — βασιλέως βασιλεύειν κελεύει, Απ. 4, 6, 6. Ιερ. 6, 10. αὐτῶν προφυλάττουσιν οἱ νόμοι. Απ. 1, 2, 5. ἃ ὁ νόμος ἀπειλεῖ, παθεῖν. Απ. 4, 4, 1. ἃ οἱ νόμοι προστάττοιεν. 4, 8, 2. τὸν νόμον μηδένα ἐᾶν δημοσίᾳ ἀποθνήσκειν. Λ. 8, 5. πείθεσθαι τοῖς νόμοις. Sic Απ. 4, 4, 14. 15. 16. 17. Sed §. 4. τοῖς νόμοις ἐμμένων. §. 16. 4, 6, 3. ὁ τοὺς νόμους τούτους ποιῶν, *seruans*. Sed Ern. e cod. dedit εἰδώς. K. 12, 14. χρῆσθαι νόμοις, *parere*. E. 6. 5, 6. τοῖς πατρίοις νόμοις χρῆσθαι. 2, 4, 30. τοῖς νόμοις τοῖς ἀρχαίοις χρῆσθαι, *nil nouare*. Cf. ἀποδιδόναι, γράφειν, κατατιθέναι, κεῖσθαι, κρίνειν, μεθιστάναι, παραβαίνειν, προαγορεύειν, συγγράφειν, τιθέναι, τίθεσθαι. ¶ 2) *decretum*. E. 6, 4, 28. τῷ νόμῳ Θετταλῶν ταγὸς καθεστάναι. ¶ 3) νόμος ἐστὶ, *licet*. Αθ. 1, 10. εἰ νόμος ἦν τὸν δοῦλον ὑπὸ τοῦ ἐλευθέρου τύπτεσθαι. ¶ 4) *immunitas lege data*. E. 5, 4, 13. ὥσπερ τοῖς ἄλλοις — οὐκέτι ἀνάγκη εἴη — στρατεύεσθαι, οὕτω δὴ καὶ βασιλεῦσι τὸν αὐτὸν νόμον ὄντα ἀπεδείκνυε. ¶ 5) *mos*, *consuetudo*. Hesych. [illegible] Suid: νόμος· συνήθεια 1, 4, 28. ἐν Πέρσαις ἐστὶν φιλεῖν. 5, 4, 10.

3, 3. ἄρχοντα εἵλεσθε, ἥπερ ὑμῖν νόμος. 6, 3, 9. A. 1, 2, 15. ὡς νόμος αὐτοῖς εἰς μάχην, οὕτω ταχθῆναι. 5, 4, 18. 19. 7, 8, 11. 13. 19. 20. 22. Λ. 13, 8. αὐλεῖν τοὺς αὐλητὰς νόμους. Hic alii *legem* interpretantur. O. 7, 16. 30. Sic Π. 7, 5, 26. p. 454. νόμος ἐν πᾶσιν ἀνθρώποις ἀΐδιος eſt *ius gentium*. Cf. φυλάττειν. Νόμῳ, *de more*, Π. 1, 2, 4. νόμῳ εἰς τὰς ἑαυτῶν χώρας παριᾶσι, *rite*. 1, 4, 27. φιλοῦντας — ἀποπέμπεσθαι νόμῳ Περσικῷ. 5, 3, 10. A. 7, 2, 20. 7, 8, 3. Απ. 3, 3, 11. ὅσα νόμῳ μεμαθήκαμεν κάλλιστα ὄντα. Sed hic ſuſpectum eſt viris doctis. v. Erneſt. inprimisque Schütz. qui νόμῳ bene defendit. Απ. 1, 3, 1. et 4, 8, 16. eſt νόμῳ πόλεως. c. κατὰ, Π. 5, 5, 3. φιλῆσαι αὐτὸν κατὰ νόμον. A. 7, 2, 13. ¶ 6) *modus muſicus*. Suid: νόμος· ὁ κιθαρῳδικὸς τρόπος τῆς μελῳδίας, ἁρμονίαν ἔχων τακτὴν καὶ ῥυθμὸν ὡρισμένον. A. 5, 4, 8. Moſynoeci in proelium ruentes ἅμα ἐχόρευον νόμῳ τινὶ ᾄδοντες, *numeroſe*. ¶ 7) In var. lect. permutatur c. νόμιμος. v. ibi nr. 3. it. c. ὅρκος. v. ὅρκος.

νομοφύλακες, *legum cuſtodes*. Erant magiſtratus Athenienſes, qui legum curam habebant, et facta magiſtratuum aeque ac reliquorum ciuium obſeruabant, ad legesque reuocabant. v. Columella de re ruſt. 12, 3. ibique interpp. et quos laudat Erneſt. in claue Cic. Cf. Poll. 8, 102. A θεσμοθέταις eos differre oſtendunt Harpocr. et Suidas in οἱ νομοφύλακες. O. 9, 14. νομοφύλακας, οἵτινες ἐπισκοποῦντες τὸν μὲν ποιοῦντα τὰ νόμιμα ἐπαινοῦσιν· ἢν δέ τις παρὰ τοὺς νόμους ποιῇ, ζημιοῦσι. Eleganter transfertur ad matremfamilias, O. 9, 15. τὴν γυναῖκα καὶ αὐτὴν νομοφύλακα τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ εἶναι.

νόος ſ. **νοῦς**, ¶ 1) *mens*. Π. 5, 2, 8. οὔτε ὄμμασιν — οὔτε νόῳ. 6, 1, 2. pro τίνα γνώμην ἔχεις περὶ τῆς διαλύσεως in margg. eſt τί ἐν νῷ ἔχεις ὑπὲρ τῆς δ. — ποιεῖν, *quae cogitares* ſ. *ſentires*. 8, 7, 3. p. 548. ἄκρατος καὶ καθαρὸς ὁ νοῦς, np. poſt mortem, corpore relicto. A. 3, 3, 1. λέξατε τί ἐν νῷ ἔχετε, *quod conſilium ceperitis*. 3, 5, 8. Απ. 3, 12, 7. νοῦν ἔχων, *mentis compos*. De formula προσέχειν τὸν νοῦν ſ. τὸν νοῦν ἔχειν πρὸς vid. προσέχειν. ¶ 2) *ſapien-*

pientia, virtus. Απ. 1, 2. 20. et Σ. 2, 5. ex Theognide: ἀπολεῖς τὸν ἐόντα νόον.

νοσεῖν, *aegrotare.* Sed metaphorice dicitur ¶ 1) de republica labante. ¶ a) ob inteſtina diſſidia. Heſych: νοσοῦν· ϛασιάζειν. Cf. Poll. 8, 152. et Suid. in v. ἀσθένεια. A. 7, 2, 18. τὰ τῶν Ὀδρυσσῶν πράγματα ἐνόσησεν. ¶ b) ob frumenti inopiam vel bellum. Πο. 4, 9. ὅταν νοσήσωσιν πόλεις ἢ ἀφορίαις καρπῶν, ἢ πολέμῳ. Oppon. εὖ πράττειν. ¶ c) ob dominantia vitia. Απ. 3, 5, 18. ἀνηκέϛῳ πονηρίᾳ νοσεῖν Ἀθηναίους. ¶ 2) de terra ſterili, quae fruges ferre non poteſt. Αϑ. 2, 6. οὐ γὰρ ἅμα πᾶσα γῆ νοσεῖ.

νόσημα, *morbus.* Π. 6, 2, 10. ὡς μὴ νοσήματι περιπίπτωμεν. Ιπ. 4, 2. eſt de morbis equorum. v. Poll. 1, 209.

νοσηρὸς, *inſalubris, valetudini noxius.* Π. 1, 6. 13. νοσηρῶν χωρίων καὶ ὑγιεινῶν. Cf. Poll. 3, 105. 5, 109.

νόσος. ¶ 1) *morbus.* Π. 8, 3, 16. νόσον Φάσκων ἐμπεπτωκέναι τοῖς κτήνεσι. Ε. 3, 5, 18. ἐτελεύτησε νόσῳ. Απ. 1, 4, 13. ἐπικουρῆσαι νόσοις. 3, 3, 9. ἐν νόσῳ, *quando quis aegrotat.* O. 5, 18. πρόβατα — νόσος ἐλθοῦσα κάκιϛα ἀπώλεσε. Cf. ἀποθνήσκειν et ἐμπίπτειν. 2) Metaphorice. De amore, Π. 5, 1, 6. ἔρωτος — ὥσπερ καὶ τῆς ἄλλης νόσου ἀπαλλαγῆναι. De cupiditate diuitiarum, Σ. 4, 37. τῆς ἄγαν χαλεπῆς νόσου. De calamitate et ſterilitate, Αϑ. 2, 6. νόσους τῶν καρπῶν.

νοσφίζεσθαι (poet. Port.), *interuertere, auertere in ſuos vſus.* Heſych: νοσφίζεται· ἰδιοποιεῖ, κλέπτει, ἀποϛερεῖ, ἀφαιρεῖ. Suid: νοσφιζόμενον· ὑφαιρούμενον, ἰδιοποιούμενον. Gloſſ. vett. *Depeculatio,* νοσφισμὸς δημοσίων χρημάτων. Euſtath. ad Il. β, p. 175. τὸ ἰδιοποιεῖσθαι νοσφίζεσθαι λέγεται. — νοσφίζεταί τις εἰς ἑαυτὸν ἐπισπώμενος τὸ ἀλλότριον, καὶ νοσφι τοῦ ἔχοντος ποιῶν αὐτό. Π. 4, 2, 19. p. 224. χρήματα, ὧν οὐκ ἀγνοῶ ὅτι δυνατὸν ἡμῖν νοσφίσασθαι ὁπόσα ἂν βουλώμεθα. Hic dicitur de eo furto, quo quis res communes in ſuum vſum conuertit.

Νότιον, *Notium.* Step[illegible] Byz: πόλις Ἰωνίας. Scyl[illegible] Lydiae. Herodotus A[illegible] lidi tribuit. v. Ber[illegible] Optime Harpocr. et [illegible] das: Νότιον, χωρίον ἐ[illegible] κείμενον τῆς Κολοφ[illegible] [illegible]

. Cf. Polyb. ex-
legatt. 36. E. 1,
λευσαν ἐς Νότιον,
ἰθεν ἐπορεύοντο ἐς
α. §. 8. 1, 5. 7.
, 5. τὴν ἐν Νοτίῳ
αυμαχίαν.
ustralis. K. 5, 3.
(πνεύματα). 8, 1.
; ἡ, scil. ἄνεμος.
ister. A. 5, 7, 4.
ιτος πνέῃ.
ν, monere. c. ὡς,
9. Κροῖσος ἐνου-
όν, ὡς διὰ τὸ πολ-
ι πένης ἕποιτο. E.
3. p. 78. ὁ ταῦτ'
τῶν. Ita e marģg.
Vell. pro νομοθε-
d Morus retinet,
at iubens, prae-
, agendi nor-
rtam exhibens,
ιτῶν dicit esse in-
nentum. Schnei-
ero illud putat
ie esse aptius.
ὸς, ad alicuius
cohortandum
conformandum
us. Απ. 1. 2,
νουθετικῶν λόγων.
ıte nominantur
οί.
nouilunium A.
ἐὰν ἐκπλέητε ἀ-
ίας. §. 17.
ος et προσέχειν.
ιν, pernoctare.
12. p. 216. ἡδέ-
πνῆσαι καὶ νυκτε-

ρεῦσαι. A. 4, 4, 7. 4. 5, 9. 6, 4, 20. ἐν τοῖς ὅπλοις ἐνυκτέρευον — τὴν νύκτα οὕτω διήγαγον. E. 4, 5, 3. 5, 4, 4. οἱ δὲ — μάλα ἡδέως προσεδέχοντο νυκτερεύειν cum formosis mulieribus. K. 12, 7.

νυκτερευτικὸς, qui nocturnis venationibus adhibetur. Απ. 3, 11, 8. — τῆς νυκτὸς νέμονται, κύνας νυκτερευτικὰς πορισάμενοι — θηρῶσιν.

νυκτερινὸς, nocturnus. E. 5, 4, 10. τὸ νυκτερινὸν κήρυγμα, quod noctu extra ordinem fiebat. Poll. 1, 71. καί που καὶ νυκτεριναὶ φυλακαί. Hae leguntur Π. 5, 3. 16. p. 30.. E. 7, 1, 5. O. 20, 8. Cf. ἡμερινὸς et φυλακή.

νυκτερὶς, vespertilio E. 4, 7, 6. ἠναγκάσθησαν οἱ ἱππεῖς, ὥσπερ νυκτερίδες, πρὸς τοῖς τείχεσιν ὑπὸ ταῖς ἐπάλξεσιν προσκρηρέναι.

νυκτοθήρας, noctu venans. Dicitur vt φυγαδοθήρας. Nocturna piscatio, quae πυρευτικὴ dicitur, est ap. Platon. in Sophista T. I. p. 220. D. ed. Steph. Απ. 4. 7, 4. μαθεῖν παρὰ τῶν νυκτοθηρῶν. Ernesti, frustra, inquit, quidam tentarunt νυκτοτήρων. Sed Schneiderus ita edidit, et intelligit obseruatores ignium praenunciorum.

 eusto-

cuſtodes in ſpeculis orae.

νυκτοπορεῖν, *noctu iter facere.* Π. 5, 1, 10.

νυκτοφυλακεῖν, *nocturnas excubias obire.* Π. 4, 5, 1. τὰ μὲν ἔξω ἡμεῖς νυκτοφυλακήσομεν, *per noctem cuſtodiamus*, τὰ δ' ἐν ταῖς σκηναῖς αὐτοὶ ὁρᾶτε.

*νυκτοφύλαξ, *nocturnas excubias agens.* A. 7, 2, 10. νυκτοφυλάκων. Marg. Steph. φυλάκων. 7, 3, 17. νυκτοφύλακας καθιστάναι.

νύκτωρ, *noctu.* Hoc aduerbium Thomas negat vſitatum eſſe Atticis. Sed ſaepe legitur in Xenophonte, vt Π. 3, 3, 13. 4, 5, 3. A. 4, 4, 6. 4, 6, 9. 7, 3, 19. 22. 7, 8, 12. Λ. 12, 3. E. 3, 1, 5. 5, 3, 24. 6, 2, 17. 6, 4, 33. 7, 1, 29.

νύμφη, ¶ 1) *ſponſa.* E. 4, 1, 4. ποίαν νύμφην τοσοῦτοι — ἱππεῖς προὔπεμψαν. Σ. 9, 3. Ἀριάδνη ὡς νύμφη κεκοσμημένη. ¶ 2) *noua nupta.* Phauorin: νύμφη· ἡ νεωστὶ γαμηθεῖσα. Σ. 2, 3. ¶ 3) *Nympha Dea.* Σ. 7, 5. εἰ ὀρχοῖντο πρὸς τὸν αὐλὸν σχήματα, ἐν οἷς Χάριτές τε καὶ Ὧραι καὶ Νύμφαι γράφονται. Cf. Horat. 1, od. 4, 6. et Meurſ. de ſaltatione, it. ſupra Ναΐς. Cf. σχῆμα nr. 1.

νυμφίος, *ſponſus.* Π. 4, 6, 2. p. 258. νεκρὸν ἀντὶ νυμφίου.

νῦν, ¶ 1) *nunc.* Π. 1, 4. 27. καὶ νῦν ἔτι τοῦτο ποιοῦσι. 8, 8, 2. οὐδὲ νῦν. Sed ibid. νῦν δὲ δὴ verti poteſt *nuper vero.* v. nr. 3. A. 5, 4, 10. 7, 7, 29. νῦν τε καὶ ὅτε ἀφικόμεθα. E. 2, 4, 10. p. 109. ἀλλὰ νῦν τοι παραγεγένηνται. p. 110. καὶ νῦν δὲ κεκομίκασι ἡμᾶς ἐς χωρίον. 3, 2, 6. oppon. πέρυσι. Aπ. 2, 8, 1. πόθεν φαίνῃ; — νυνὶ (quae eſt Attica forma) αὐτόθεν. O. 7, 13. ſi liberi nobis erunt, deinceps videbimus. νῦν δὲ δὴ οἶκος ἡμῖν ὅδε κοινός. 20, 24. νυνὶ ἀκούσας. Iπ. 8, 2. c. praeterito, Π. 4, 4, 3. νῦν τε — τὰς ψυχὰς περιεποιήσασθε, τοῦ τε λοιποῦ etc. In interrogatione, Π. 3, 2, 1. ὁ δὲ πάλιν ἤρετο, νῦν δὲ ταῦτα τὰ ὄρη ἔρημά ἐστιν; c. artic. Π. 4, 6, 2. p. 256. ὁ νυνὶ βασιλεὺς οὗτος — τοῦ νῦν, ſcil. βασιλέως — ὁ νῦν βασιλεὺς — ὁ νῦν ἄρχων. A. 6. 9. p. 367. ἄρχουσι — τὸν νῦν χρόνον. Cod. Et τὸν νυνὶ χρ. Aγ. 7, 7 νῦν (βασιλεύς.) Intelligit Artaxerxes. Aτ. 3, 1 15. τὰ νῦν ὀρθῶς ἀποδ *nunc quidem.* v. W ſien. ad Act. 4, 29. Sic

οἱ νῦν, *homines huius aetatis*, Πο. 4, 29. O. 17, 1. K. 13, 6. c. δὴ, Π. 7, 2, 7. p. 419. ἀλλὰ νῦν δὴ γιγνώσκω ἐμαυτὸν, *nunc demum*. c. ἤδη, ita vt ἤδη videatur interdum redundare, vel maiorem celeritatem indicet, Π. 1, 6, 19. p. 77. τὴν ἡλικίαν ἥνπερ σὺ νῦν ἔχεις ἤδη. 6, 1, 21. πορεύσομαι οὖν ἤδη νυνί. 8, 3, 1. Λ. 12, 3. O. 6, 1. νῦν δοκῶ — μᾶλλόν τι ἤδη διορᾷν, ἢ πρόσθεν. Ιπρ. 2, 1. Sic Aγ. 1, 6. νῦν διηγήσομαι. Cod. Harl. νῦν ἤδη διηγ. Sed Π. 6, 3, 7. νῦν ἤδη πάντας δεῖ εἰδέναι verti poteſt *nunc demum*. ¶ 2) *tum cummaxime, illo ipſo tempore*. Π. 1, 2, 12. τὸν νῦν ἄρχοντα. ¶ 3) *modo, non ita pridem*. Timaeus lex. Platon: νῦν δή· πρὸ ὀλίγου χρόνου. Heſych: νῦν· — καὶ τὸ ἀρτίως. it. νῦν δὴ, ἀντὶ τοῦ ἄρτι. Π. 4, 5, 15. p. 252. νῦν — πολὺν φόβον ἡμῖν παρείχετε. 5, 2, 13. νῦν εἰς τὴν βασιλείαν καθέστηκεν. 5, 4, 15. 7, 2, 7. p. 418. 7, 5, 18. p. 447. καὶ νῦν δὴ νενικήκαμεν. A. 7, 1, 17. Sic Πο. 4, 40. ἐν τῷ νῦν πολέμῳ, *in bello nupero*. ¶ 4) *hucusque*. Π. 7, 1, 21. μισθὸν ὑμῖν δοίην πλείονα ἢ νῦν ἐλαμβάνετε. ¶ 5) *iam, paulo poſt, in poſterum*. Praecipiunt quidem grammatici, νῦν futuro iunctum, eſſe ſoloeciſmum. Sed vid. Graev. ad Lucian. ſoloec. T. III. p. 579. Π. 4, 1, 11. νῦν δὴ σὺ δηλώσεις. 7, 2, 8. A. 5, 6, 3. p. 290. 7, 1, 18. νῦν δὲ δὴ τί οἰόμεθα παθεῖν. Cod. Eton. τί ἂν οἰόμεθα. ¶ 6) i. q. οὖν. Π. 8, 7, 3. p. 543. ἐγὼ δὲ νῦν φιλῶ ἀμφοτέρους. Zeun. ex Stephaniana ſecunda recepit ἐγὼ οὖν φιλῶ ἀμφ. E. 5, 1, 29. ἴτε νῦν — καὶ ἐρωτᾶτε. Leuncl. coniicit οὖν. Sed v. Doruill. ad Charit. p. 701. qui tamen malit νυν ablato accentu. Hortantis etiam eſt E. 4, 1, 18. δέχομαι (σὲ ξένον). μέμνησο νῦν, ἔφη, *at memineris*. A. 3, 2, 26. νῦν ἀπιόντας ποιεῖν δεῖ τὰ δεδογμένα. Cf. τοίνυν, quocum in var. lect. permutatur. ¶ 7) *cum res ita ſe habeant*. Π. 1, 6, 9. πολλῶν σοι δεήσει, πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα νῦν ἀνάγκη. Muretus legi vult νὶν, *ipſum*, quod non probatur Hutchinſono, nec Zeunio. Σ. 4, 18. καὶ νυνὶ (cum pulcher ſim) θᾶττον ἢ etc. §. 43. ἐγὼ νυνὶ οὐδενὶ φθονῶ. Saepiſſime ſic legitur νῦν δὲ, *verumtamen, at vero, ſed*

ſed rebus ita comparatis, Π. 7, 2, 6. ἐβουλόμην δ' ἂν οὕτως ἔχειν· νῦν δὲ πάντα τἀναντία — πράττων προσηνέχθην τῷ Ἀπόλλωνι. 8, 3, 13. Α. 5, 1, 6. 6, 6, 17. Ε. 2, 3, 7. p. 91. 2, 4, 10. p. 110. νῦν δὲ — ἁμαρτήσεται οὐδείς. 6, 5, 26. 7, 3, 3. §. 7. p. 477. Απ. 2, 3, 14. 2, 10, 4. νῦν δὲ διὰ τα πράγματά ἐςι κτήσασθαι. Heuſing. ad Plutarch. de pueror. educ. p. 40. dictum putat pro διὰ τὰ νῦν πράγματα, Erneſti vertit: *vt nunc res ſunt.* Ο. 3, 7. Σ. 2, 7. νυνὶ δὲ τὰ προκείμενα ἀποτελῶμεν. Κ. 5, 29. Sic Α. 3, 2, 25. τὸ νῦν εἶναι, et Ισρ. 8, 1. τὸ μὲν νῦν, *quae cum ita ſint.* c. οὖν, Π. 7, 5, 18. p. 448. νῦν οὖν — εὖ ἔχει. ¶ 8) νῦν γάρ, *ſaltem.* Απ. 2, 9, 1. χαλεπὸν ὁ βίος — νῦν γάρ ἐμὲ εἰς δίκας ἄγουσι. Σ. 4, 12. ¶ 9) καὶ νῦν, *et ſic, itaque.* Π. 2, 1, 5. γιγνώσκω ὅτι οἱ λόγοι — ἐνδύονται ταῖς ψυχαῖς — καὶ νῦν παρακληθέντες ὑπὸ Κύρου ἡσθήσονται. Α. 2, 3, 13. 4, 1, 14. 5, 6, 3. p. 291. Απ. 2, 7, 9. Σ. 6, 9. De ἔτι καὶ νῦν v. ἔτι. ¶ 10) In var. lect. permutatur etiam c. λίαν. v. ibi.

νυνὶ, Attice pro νῦν. Sed Ammonius p. 99. ita diſtinguit, vt νῦν adhiberi dicat de omnibus temporibus, ſed νυνὶ de ſolo praeſenti. Cf. Timae. lex. Plat. Π. 4, 5, 15. p. 251. ὁρᾶτε γὰρ δὴ νυνὶ πρῶτον ἵπποι ὅσοι ἡμῖν πάρεισι. Alia exempla ſunt ſuo quodque loco in v. νῦν.

νὺξ, *nox.* Α. 2, 2, 10. προϊούσης τῆς νυκτός. 3, 1, 10. ἡ νὺξ προβαίνει. 4, 6, 15. νὺξ ἐγένετο. Απ. 4, 3, 4. νὺξ σκοτεινὴ ἀσαφεςέρα ἐςί. Cf. ἐπιέναι et μέσος. Gen. τῆς νυκτὸς, *nocte.* Α. 3, 4, 21. πονηρὸν νυκτὸς ςράτευμα Περσικόν. 4, 6, 10. 6, 3, 16. 7, 2, 9. ᾤχετο τῆς νυκτός. 7, 8, 5. Ε. 1, 1, 7. νυκτὸς ἀπέδρασαν. 1, 3, 13. Απ. 3, 11, 8. Sic Α. 3, 3, 12. ταύτης τῆς νυκτός. Ε. 1, 1, 8. et 1, 2, 3. τῆς ἐπιούσης νυκτός. Α. 3, 1, 28. εἴτε νυκτὸς εἴτε ἡμέρας. Hoc ordine fere ſemper legitur, vt Απολ. 31. οὔτε νυκτὸς οὔτε ἡμέρας. Sed Π. 2, 3, 11. et Α. 2, 6, 5. eſt καὶ ἡμέρας καὶ νυκτός. Απ. [illegible] 2, 8. καὶ ἡμέρας καὶ νυκτός, vbi Hindenb. ma[illegible] lebat νύκτ[illegible]ς. Cf. ἡμέρα. Intelligitur au[illegible]tem in his omnibus praepo[illegible]tio [illegible] ἐπὶ, auctore Thom. [illegible] p. 630. vel διὰ, quae [illegible]dita legitur Α. 4, 6, [illegible] ἔκαιον πυρὰ διὰ νυκ[illegible]

Dat.

Dat. τῇ νυκτὶ, A. 6, 1, 8. τῇ νυκτὶ ταύτῃ. E. 2, 1, 14. τῇ ἐπιούσῃ νυκτί. Cf. τέλος. c. ἐν, Π. 5; 3, 16. p. 299. ὅπως τὸ τάχιστον ἥγηται ἐν νυκτί. p. 300. §. 21. Σ. 1, 9. Acc. τὴν νύκτα, omissa praepositione κατά. v. Thom. Mag. l. l. A. 4, 2, 1. τὴν νύκτα: φυλάττειν τὸ χωρίον. Π. 2, 4; 17. p. 138. ὅλην τὴν νύκτα ἄϋπνος. Sic A. 7, 6, 8. et Ιερ. 7, 10. νύκτα καὶ ἡμέραν. Sed A. 6, 1, 8. ἡμέραν καὶ νύκτα. c. εἰς, A. 7, 4, 10. ταῦτα μὲν τῆς ἡμέρας ἐγένετο· εἰς δὲ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα, *nocte insequente.* E. 4, 6, 7. ἐς τὴν νύκτα ἀπῆλθον, *noctu.* K. 11, 4. εἰς νύκτα. Mox est ἐν τῇ νυκτί. Sed Π. 1, 6, 19. p. 82. τὰ εἰς νύκτα sunt *res nocturnae* s. *noctu necessariae.* c. ὑπὸ, Aγ. 2, 18. ὑπὸ νύκτα βεβοηθηκότας. E. 4, 5, 3. pro eo est τῆς νυκτός. Plural. A. 2, 2, 22. σχεδὸν ἦσαν μέσαι νύκτες, *media nox.* Aπ. 2, 2, 5. καὶ ἡμέρας καὶ νύκτας (Marg. Steph. νυκτὸς) ὑπομένουσα. Σ. 4, 54. ὅλας γε καὶ πάσας τὰς νύκτας. c. ἀμφὶ, A. 2, 2, 4. ἀμφὶ μέσας νύκτας, *media fere nocte.* 7, 3, 21. c. περὶ, Π. 4, 5, 7. ἀφικνοῦνται περὶ μέσας νύκτας. A. 1, 7, 1. 7, 8, 7. περὶ τὰς μέσας νύκτας. E. 1, 6, 20. Dicitur etiam ἐν μέσῳ νυκτῶν. v. μέσος nr. 1. d.

Νύσα, *Nysa.* Multa hoc nomine loca fuere. v. Steph. Byz. et Hesych. a quo etiam memoratur τόπος Συρίας. De hoc intelligendus est locus K. 11, 1. ἐν τῇ Νύσῃ τῇ ὑπὲρ τῆς Συρίας. Cf. Bochart. hieroz. P. I. lib. 3. c. 1. p. 722.

νυστάζειν, *dormitare.* Π. 8, 3, 17. νυστάζοντα οὐδένα ἂν ἴδοις ὑφ' ἡδονῆς. Antea est καθεύδειν.

νῶτον et **νῶτος**, *tergum.* Moeris: τὰ νῶτα καὶ τὸ νῶτον, Ἀττικῶς· νῶτος καὶ τοὺς νώτους, Ἑλληνικῶς. Phrynichus: ὁ νῶτος ἀρσενικῶς λεγόμενος ἁμαρτάνεται· οὐδετέρως δὲ τὸ νῶτον καὶ τὰ νῶτα δοκίμως ἂν λέγοιτο. Eadem fere praecipiunt Thom. Mag. et Eustathius ab Bernardo ibi laudatus, et Etymol. M. quo auctore νῶτος τὴν ψύαν σημαίνει. Π. 2, 3, 7. ἔπαιον τοὺς τραχήλους καὶ τὰ νῶτα. Aπ. 3, 10, 13. Cf. ποικίλος. Sed Iπ. 3, 3. legitur: ἵππος ἐπὶ τὸν νῶτον δέχεται τὸν ἀναβάτην. Oudendorp. ad Thom. Mag. legi iubet ἐπὶ τοῦ νώτου. At Herodianus Grammaticus p. 435. τὸ νῶτον, inquit,

quit, καὶ τὰ νῶτα οὐδετέρως ἐπὶ ἀνθρώπων· ἐπὶ δὲ τῶν ἀλόγων τὸν νῶτον ἀρσενικῶς. καὶ Ξενοφῶν περὶ ἱππικῆς.

νωτοφόρος, *dossuarius, onus in dorso ferens.* Poll. 2, 140. καὶ νωτοφόρος ἡμίονος παρὰ Ξενοφῶντι καὶ ὄνος. Haec exscripsit Phauor. in v. νῶτα. Π. 6, 2, 11. p. 372. ἔχειν χρὴ — κατὰ τὸ νωτοφόρον (scil. κτῆνος) ἀξίνην καὶ δρέπανον.

Ξ

Ξανθικλῆς, *Xanthicles*, Achaeus. A. 3, 1, 3.. fit στρατηγὸς in locum Socratis. 5, 8, 1. cum Philesio damnatur ob peculatum.

Ξανθίππη, *Xanthippe*, vxor Socratis. v. Diog. Laert. 2, 37. ibique Menag. it. Ehrenrettung der Xanth. in Heumanni actis philosophor. T. I. p. 103 — 125. Σ. 2. 10. vocatur τῶν οὐσῶν καὶ τῶν γεγενημένων καὶ τῶν ἐσομένων χαλεπωτάτη. Cf. Απ. 2, 2. vbi non quidem nominatur, sed indicantur morosi eius mores a filio Lamprocle.

ξεναγεῖν, *copiis peregrinis et conductitiis praeesse*, Phauorin: ξεναγῶ· τὸ τῶν ξένων ἄγω· ὅθεν ξεναγὸς, ὁ τῶν ξένων ἡγεμών. c. gen. E. 4, 3. 8. οὗ Ἡριππίδας ἐξενάγει ξενικοῦ. §. 10. et Αγ. 2, 10.

ξεναγὸς, *peregrini conductitiique militis dux.* Timae. lex. Plat. ξεναγοί· οἱ τοῖς ξένοις ἡγούμενοι ὁδόν. Hesych: ξεναγός· ὁ τῶν ξένων ἡγούμενος. Sic Pollux 3, 58. Sic etiam Suidas, qui addit: παρὰ Θουκυδίδῃ ξεναγοὶ οἱ ἄρχοντες τῶν μισθοφόρων. ξένους γὰρ ἐκάλουν τοὺς μισθοφόρους. Cf. Delid. Herald. aduersar. 1, 5. E. 3, 5, 7. Παυσανίας τοὺς ξεναγοὺς διέπεμπε. 4, 2, 12. 4, 5, 7. 5, 1, 30. Ἀγησίλαος — διέπεμπε ξεναγοὺς ἐς τὰς πόλεις, vt conductitias copias adducerent. 5, 2, 7. Λακεδαιμόνιοι ἔπεμπον αὐτοῖς (Μαντινεῦσι) κατὰ κώμην ἑκάστην ξεναγὸν, np. etiam in pace, *qui milites exhibendos s. praestandos curaret.* v. ibi Mor. 7, 2, 3.

ξενηλασία, *peregrinorum e ciuitate expulsio.* Hesych: ξενηλασία· τὸ μὴ ἐᾶν ἐπιμίγνυσθαι. Suid: ξενηλατεῖν· Λακεδαιμόνιοι μετὰ πληγῶν ἐξήλαυνον τοὺς ξένους. v. Aristoph. [illegible] 1013. ibique Schol. [illegible] Beck. it. quos laudat V[illegible] poortennius in diss [illegible] verbo Graeco ξένος p[illegible]

ſqq. ed. Fiſcher. Λ. 14, 4. *ἐπίσταμαι — ξενηλασίας γιγνομένας — ὅπως μὴ ῥᾳδιουργίας ἀπὸ τῶν ξένων ἐμπίπλαιντο.*

ξενία, *hoſpitii neceſſitudo.* Ay. 2, 27. *διὰ τὴν πρόσθεν ξενίαν.* 8, 3. *ἐπιστολὴ παρὰ βασιλέως — περὶ ξενίας τε καὶ φιλίας.* §. 4. Cf. *ξένιος* nr. 4.

Ξενίας, *Xenias.* ¶ 1) *Παῤῥάσιος*, A. 1, 1, 2. ab initio praeeſt Graecis trecentis apud Cyrum minorem. 1, 2, 1. *Ξενίᾳ τῷ Ἀρκάδι.* §. 3. 10. 1, 3, 7. milites ab eo ad Clearchum ſe conferunt, quare 1, 4, 7. *Ξενίας ὁ Ἀρκὰς καὶ Πασίων* naui conſcenſa fugiunt. ¶ 2) Eleus. E. 3, 2, 20. Elide ſeditionem excitat.

ξενίζειν, ¶ 1) *hoſpitio excipere.* Π. 6, 2, 3. *οἱ μὲν Ἰνδοὶ — ξενισθέντες παρὰ Κύρῳ.* A. 7, 3, 4. *ὅπου πλεῖστά ἐστιν ἐπιτήδεια, ὑπό σου νομιοῦμεν ξενίζεσθαι.* All. *ἐξενίσθαι.* E. 3, 2, 8. ¶ 2) *donis hoſpitalitiis excipere.* Π. 3, 1, 24. *ὁ Ἀρμένιος Κύρῳ μὲν καὶ τῇ στρατιᾷ πάσῃ ξένια ἔπεμπε — τότε ξενισθέντες οἱ στρατιῶται ἐκοιμήθησαν.* 5, 3, 2. *ἐξένιζεν ἡμᾶς πολλοῖς ἀγαθοῖς.* Dona illa commemorantur p. 275. A. 5, 5, 13. ¶ 3) *conuiuio excipere.* Π. 5, 4, 7. *ὅπως οὓς ἐπαινεῖς, καὶ ξενίσωμεν καλῶς, δέχου τὰ ξένια — ἅμα προσῆγε πάμπολλα, ὥστε καὶ θύειν τὸν βουλόμενον, καὶ ξενίζεσθαι πᾶν τὸ στράτευμα.* 8, 3, 15. *Φεραύλας τὸν Σάκαν ἐξένιζε, καὶ τἄλλα τε παρεῖχεν ἔκπλεω, καὶ ἐπεὶ ἐδεδειπνήκεσαν* etc. A. 7, 6, 3. E. 3, 1, 21.

ξενικὸν, (ſcil. *στράτευμα*), *exercitus peregrinus et conductitius.* A. 1, 2, 1. *προειστήκει τοῦ ξενικοῦ.* 2, 5, 3. p. 114. *ξενικῷ διὰ μισθοδοσίαν πιστεύων.* E. 3, 1, 10. 4, 8, 7. *ξενικὸν προσμισθωσάμενος.* §. 33. 5, 4, 15. 36. 7, 1, 17. 29. 33. 34. Pluralis: Ιπρ. 9, 4. *πανταχοῦ τὰ ξενικὰ* (np. *ξένους ἱππέας*) *ὁρῶ εὐδοκιμοῦντα.*

ξένιος, ¶ 1) *hoſpitalis, hoſpitum tutor.* A. 3, 2, 3. *οὐδὲ Δία ξένιον ᾐδέσθη.* Cf. Gramm. hiſt. deor. p. 9. ¶ 2) *ξένια*, *dona hoſpitalia*, inprimis quibus aduenientes hoſpites excipiebant, vel abeuntes dimittebant. Suid: *ξένιον· δῶρον παρὰ ξένων διδόμενον.* Poll. 3, 59. *καὶ δῶρα, ξένια, Δημοσθένης τε καὶ Ξενοφῶν.* Cf. Hutch. ad anab. p. 349. ed. mai. Π. 3, 1, 24. 5, 4, 7. v. *ξενίζειν* nr. 3. Poſte-

Posteriori loco est inprimis de animantibus, vt A. 4, 8, 17. et E. 7, 2, 3. A. 5, 5, 2. ξένια ἃ ἧκε παρὰ τῶν Τιβαρηνῶν, οὐκ ἐδέχοντο. §. 3. 8. 12. ξενίοις — δεξόμεθα. §. 13. 6, 1, 8. Sinopenses ξένια πέμπουσι τοῖς Ἕλλησι aduentantibus — ἀλφίτων — οἴνου. 6, 2, 2. 7, 8. 2. E. 1, 1, 6. Τισσαφέρνης — ἀφικόμενον παρ' αὐτὸν — Ἀλκιβιάδην ξένιά τε καὶ δῶρα ἄγοντα ξυλλαβών. 4, 8, 2. ciuitates in Asia ξένια ἔπεμπον τῷ Φαρναβάζῳ ad indicandam amicitiam et promtitudinem. ¶ 3) ξένια, *coena hospitalis.* E. 3, 1, 21. ἄπειμι ξένιά σοι παρασκευάσων. Eodem sensu dicitur ¶ 4) ξενία, scil. τράπεζα. A. 6, 1, 2. Graeci Corylae legatos ἐπὶ ξενίᾳ ἐδέχοντο, παρεκάλεσαν δὲ καὶ etc. Hutch. ad h. l. citat Aelian. V. H. 3, 37. 9, 15. et Herodot. 5, 18. qui dicunt ἐπὶ ξενίᾳ καλεῖν. Stephano in thesauro in v. ξενία eiusmodi loci suspecti sunt, putanti vel ἐπὶ ξενίαν vel ἐπὶ ξένια legendum esse. Sed etiam Perizon. ad priorem Aeliani locum defendit formulam ἐπὶ ξενίᾳ. A. 7, 6, 3. καλεῖ αὐτοὺς ἐπὶ ξένια, καὶ ἐξένιζε. Hutch. e coniectura scribit ἐπὶ ξενίᾳ. Πο. 3, 4. ἐπὶ ξενίᾳ — καλεῖσθαι. Steph. fere malit ξένια, quae eadem erat Brodaei coniectura, (v. ἐπί c. dat. nr. 10.) sed tamen probat ξενίᾳ. E. 6, 4, 20. ἐπὶ ξένια τὸν κήρυκα ἐδέξαντο. Margg. ἐκάλεσαν, quod Leuncl. pro glossemate habet. Hutch. hic quoque malit ἐπὶ ξενίᾳ.

ξένισις, *hospitalitas.* v. γένεσις.

ξενοδοχία, *hospitum exceptio.* O. 9, 10. ὅσαις εἰς ἑορτὰς καὶ ξενοδοχίας χρώμεθα, *ad hospites recte excipiendos.*

Ξενοκλῆς, *Xenocles,* Spartanus. E. 3, 4, 20. est in Agesilai exercitu.

ξένος, ¶ 1) *hospes.* Hesych: ξένοι· ἀπὸ ξενίας φίλοι. Phauor: ξένος· ὁ εἰς φιλίαν συνημμένος ἐξ ἀλλοδαπῆς. Idem cum Polluce 1, 74. dicit, ξένον vocari tam τὸν ὑποδεχόμενον, quam τὸν ὑποδεχθέντα, sed illum proprie ξενοδόχον nominari. At hoc discrimen saepe negligitur apud scriptores. Π. 5, 2, 5. περὶ ξένους ἀσεβεῖν. 8, 3, 18. ἐμὲ μηδὲν ἄλλο ἢ ὥσπερ ξένον τρέφε, καὶ ἔτι εὐτελέστερον ἢ ξένον. A. 3, 1, 4. ξένος ὢν ἀρχαῖος. E. 4, 1, 15. ξένοι in bello a patria stant, et vel interficiunt

unt hoſpites. §. 18. *ξένον σε ποιοῦμαι — ἐγὼ δὲ δέχομαι.* Απ. 1, 3, 3. *φίλους καὶ ξένους.* Ο. 2, 5. 5, 8. c. gen. Π. 6, 2, 1. *βούλομαί σου ξένος εἶναι.* Α. 2, 1, 5. 2, 4, 8. c. dat. Π. 5, 1 1. *ξένος ὢν ἐτύγχανε — τῷ βασιλεῖ.* Α. 1, 1, 10. §. 11. *Πρόξενον φίλον ὄντα αὐτῷ.* All. *ξένον.* (Ab amicis tamen distinguuntur *ξένοι* Π. 2, 2, 8. *οὐδὲ φίλοις, οὐδὲ ξένοις γέλωτα παρέχεις.*) Α. 7, 1, 6. Ε. 5, 1, 25. ¶ 2) *peregrinus, externus.* Oppoſitum eſt *πόλις*, et *πολῖται*, Ιερ. 5, 4. Απ. 4, 4, 17. *ἢ φίλοι, ἢ πολῖται, ἢ ξένοι.* Σ. 8, 7. it. *μέτοικοι*, Ε. 5, 1, 12. *ξένοι καὶ μέτοικοι.* Ιερ. 1, 28. *ἂν μὴ ξένην γήμῃ, ἀνάγκη ἐκ μειόνων γαμεῖν.* Κ. 11, 1. *ἁλίσκεται τὰ μὲν ἐν ξένοις χωρίοις — τὰ δ' ἐν Ὀλύμπῳ τῆς Μυσίας.* Sic Λ. 14, 4. *ἁρμόζοντες ἐπὶ ξένης*, ſcil. *γῆς*, *praefecti in vrbibus exterae regionis.* Απ. 2, 1, 13. eleganter de eo, qui nulli reip. eſt adſtrictus: *οὐδ' ἐς πολιτείαν ἐμαυτὸν κατακλείω, ἀλλὰ ξένος πανταχοῦ εἰμι.* Ο. 8, 15. *ὦ ξένε* eſt compellantis ignotum. Απ. 2, 1, 14. 15. *ξένοι* ſunt *viatores.* ¶ 3) *miles peregrinus et conductitius.* v. *ξεναγός.* Α. 1, 1, 10. *Ἀρίστιππος — αἰτεῖται αὐτὸν εἰς διχιλίους ξένους.* 1, 3, 18. 2, 6, 15. Λ. 12, 3. vbi Zeun. intelligit *ſocios in exercitu Lacedaemonio militantes.* Αγ. 2, 11. Ε. 1, 1, 22. 2, 4, 30. *ξένους μισθοῦσθαι.* 4, 3, 11. 6, 1, 4. p. 357. *μισθοφόρους ἔχω ξένους.* p. 358. *ξένοι* bis memorantur. Paulo ante erat: *παρ' ἐμοὶ οὐδεὶς μισθοφορεῖ.* 7, 1, 13. Ιπρ. 9, 3. 4. Cf. *τρόφιμος.*

ξενοῦσθαι, ¶ 1) *hoſpitio iungi, hoſpitii neceſſitudinem inire.* Moeris: *ἐξενώθησαν*, Ἀττικῶς· *ἐξενίσθησαν καὶ ἐπεξενώθησαν*, Ἑλληνικῶς. Cf. Thom. in v. *ξενίζω.* c. dat. Αγ. 8, 5. *ἐθελήσας ξενωθῆναι αὐτῷ.* ¶ 2) *hoſpitio et hoſpitali conuiuio excipi, deuerti vt hoſpitem ſ. apud hoſpitem.* c. dat. Α. 7, 8, 3. *ξενοῦνται τῷ Ξενοφῶντι*, i. e. *ὑπὸ τοῦ Ξενοφῶντος.* Ε. 4, 1, 12. c. *παρὰ.* Α. 7, 8, 4. *ξενοῦται Ξενοφῶν παρ' Ἑλλάδι.* Ε. 4, 1, 15. *οἱ ἐξενωμένοι* et *οἱ ξένοι* idem valent.

Ξενοφῶν, *Xenophon.* v. omnino Hutch. diſſ. ad anab. Α. 1, 8, 11. vbi nominatur *Ἀθηναῖος*, ante proelium Cyro in acie occur-

currit, cum eo loquens de tessera. 2, 1, 10. vbi in 2 codd. est Θεόπομπος, ridetur a Phalyno ob iuuentutem. Cf. νεανίσκος nr. 2. 2, 5, 13. orationem habet ad legatos Tissaphernis. 3, 1, 4. iter facit ad Cyrum, inuitatus a Proxeno. §. 5 — 7. interrogat Socratem de illo itinere et deos, sed non ita vt vult Socrates. §. 8. contra regem inuitus proficiscitur. §. 9. somnium videt, quod bonum putat. §. 11 — 16. oratione hortatur ad virtutem milites Proxeni. §. 17 — 20. reprehensus ideo ab Apollonide eum explodit. §. 24 — 30. alia oratione hortatur duces et lochagos, et ad nouos imperatores substituendos impellit. §. 32. pro Proxeno fit imperator. 3, 2, 4. sqq. pulcherrimis vestibus indutus ad proelium (Cf. Aelian. V. H 3, 24 ibique Scheffer.) duas ad milites orationes habet, in quarum priore sternuit quidam, quod ipse interpretatur bene. §. 25. Chirisophus agmen semper ducit, Xenophon et Timasion claudunt, vtpote οἱ νεώτατοι τῶν στρατηγῶν. 3, 3, 8 — 10. reprehenditur, quod acrius hostem persecutus sit, et se defendit. §. 11. sq. consilium eius de funditoribus et equitibus instituendis probatur. 3, 4, 24 — 26. vocatus ex vltimo agmine cum Chirisopho deliberat. §. 27. celeritate occupat montem. §. 28 — 30. increpatus a Soterida ab equo descendit, hominemque opprobrio exponit. 4, 1, 14 — 16. consultat cum Chirisopho. 4, 2, 2. hostes fallit. §. 13. in periculo est, desertus a suo armigero. 4, 3, 7. videt somnium boni ominis. §. 8. facilis cuique ad eum aditus patet. §. 10. gratias diis agit pro somnio immisso. §. 15. 16. 18 — 21. varia contra hostem gerit in extremo agmine. 4, 4, 8. aliis praeit ligna findendo in niue. 4, 5, 13 — 17. omnia conatur, vt commorantes in niue promoueret. §. 20 — 24. vici cuiusdam praefectum captum bene tractat, et cum Chirisopho multa eum interrogat. Idem abstinet equo, quem audierat Soli esse sacratum. 4, 6, 2. de eodem vici praefecto dissidium sit inter eum et Chirisophum

Cleandrum, eum placat. §. 19. hoſpitium cum Cleandro facit. 7, 1, 3. abiturum ab exercitu Anaxibius manere cogit. §. 6. etiam a Cleandro retinetur. §. 12 — 20. milites Byzantii turbas excitantes placat, et orationem habet. §. 24. 25. abit ab exercitu Byzantium. Sed 7, 2, 5. iubetur ab Anaxibio ad exercitum redire. §. 7 — 9. periculum ei et exercitui naſcitur a nauarcho et harmoſte. §. 9 — 20. profectus cum aliis ad Seuthen, agit de exercitu illuc traducendo. 7, 3, 2. oratione hortatur milites, vt ad Seuthen eant. §. 9. 13. 14. in propinationibus inter coenandum donat ſe et ſuos Seuthi. §. 19. Seuthes ei paret in itinere aduerſus hoſtes non nocte inſtituendo. §. 25 — 28. prudenter ſe gerit. 7, 4. ſubigit cum Seuthe hoſtes. 7, 5. Heraclides, qui ſtipendia Graecis non numerarat, eum apud Seuthen calumniatur, ſed fruſtra. Seuthes eum apud Lacedaemoniorum legatos calumniatur, item Arcas quidam. §. 8. Xenophon ſe defendit. §. 31. 32. Seuthes fruſtra eum retinere tentat, qui exta conſuluerat. 7, 6, 31. Lacedaemonii perperam a Seuthe dicuntur ei inſidiari. 7, 7, 1 — 6. ſe verbis apud Medoſadem defendit. §. 12 — 27. ad Seuthen miſſus de ſtipendio verba facit. §. 35. vult ab exercitu diſcedere. 7, 8, 1 — 4. monitus, quod non haberet viaticum, ſacrificat Ioui Milichio. §. 5 — 13. expeditionem ſuſcipit contra Aſidatem valde periculoſam. E. 3, 2, 6. vocatur ὁ τῶν Κυρείων προεστηκώς. Απ. 1, 3, 8. ſqq. cum Socrate diſſerit de oſculo.

Ξέρξης, *Xerxes*, Perſarum rex. A. 3, 2, 8. ἀγείρας τὴν ἀναρίθμητον στρατιὰν ἦλθεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ſed victus eſt. 1, 2, 9. e Graecia fugiens aedificat Celaenis arcem et regiam. Cf. Αγ. 2, 1. et E. 4. 2, 5. E. 2, 1, 6. dicitur pater Darii Nothi. Sed Leuncl. pro Ξέρξου recte legit Ἀρταξέρξου, np. Longimani. v. Mor.

ξεστὸς, *politus*. A. 3, 4. 6. κρηπὶς λίθου ξεστοῦ.

ξηραίνειν, *arefacere, ſiccare*. A. 2, 3, 9. τὰς βαλάνους τῶν φοινίκων ξηραίνοντες. Απ. 4, 3, 8. τὸν ἥλιον [illegible] τὰ μὲν ἁδρύνοντα, τὰ δὲ ξηραίνοντα, v. c. foe[illegible] ali-

aliasque fruges. In var. lect. ξηραίνεσθαι permutatur c. αὐαίνεσθαι. v. ibi.

ξηρὸς, *ſiccus, aridus*. Π. 7, 5, 8. καταβιβάσας εἰς τὸ ξηρὸν τοῦ ποταμοῦ τοὺς ὑπηρέτας, *in fluuium deriuatum antea*, πορεύσιμον, *vadoſum*. O. 5, 20. ὑγρῶν καὶ ξηρῶν καρπῶν. (Cf. Phrynich. p. 124.) 7, 36. ξηρὸς σῖτος ὅπως καλῶς ἐδώδιμος γίγνηται ἐπιμελητέον. Fr. Portus: vt diſtinguat ἀπὸ τοῦ ἄρτου. 9, 3. τὰ ξηρὰ τῶν στεγῶν ex Graeciſmo dictum eſt pro αἱ ξηραὶ στέγαι. 17, 2. μὴ ἐν ξηρᾷ (np. γῇ, quod praecedit) σπείρειν, *in terra pluuia deſtituta*. Margg. male ξηραῖς. 19, 6. ξηροτέραν καὶ ὑγροτέραν γῆν. §. 7. ἐν τῇ ξηρᾷ — ἐν τῇ ξηρᾷ. §. 11. ὑπὸ τοῦ ἡλίου ξηρὰ μέχρι βυθοῦ. 20, 12. K. 4, 6. ὀσφραίνονται ἐν τόποις ψιλοῖς, ξηροῖς.

ξηρότης, *ſiccitas*. O. 19, 11. αὐαίνεσθαι διὰ ξηρότητα, *propter ſolis aeſtum*.

ξιφίδιον, *gladiolus, ſica*. E. 2, 3, 16. ξιφίδια ὑπὸ μάλης ἔχοντας. 5, 4, 3. ξιφίδια ἔχοντες, καὶ ἄλλο ὅπλον οὐδέν.

ξίφος, *enſis*, quo punctim feritur. A. 2, 2, 4. εἰς ἀσπίδα βάπτοντες οἱ μὲν Ἕλληνες ξίφος, οἱ δὲ βάρβαροι λόγχην. 5, 8, 9. ἔχοντες οὐ ψήφους ἀλλ' ὅπλα. 2 codd. ξίφη habent pro ὅπλα, fortaſſis vt paronomaſia efficiatur. 7, 4, 12. ἐσπασμένοι τὰ ξίφη. E. 3, 2, 20. in ſeditione ξίφη ἔχοντες σφαγὰς ποιοῦσι. 4, 4, 3. Σ. 2, 11. κύκλος περίμεστος ξιφῶν ὀρθῶν. §. 12. 5, 3. Ιπ. 12, 11. v. μάχαιρα.

Ξίφων, *Xiphon*. K. 7, 5. nomen cani imponendum.

ξόανον, *ſimulacrum*. Heſych: ξόανα· ἀγάλματα, εἴδωλα, ζώδια. κυρίως δὲ τὰ ἐκ ξύλων ἐξεσμένα ἢ λίθων. Etymol. M. παρὰ τὸ ξέω, ξέανον, καὶ τροπῇ ξόανον — ἐξυσμένον εἴδωλον, λίθινον, ἢ ἐλεφάντινον, ἢ ξύλινον. Cf. Ammon. p. 99. A. 5, 3, 13. Dianae Xenophontis ξόανον ἔοικεν, ὡς κυπαρίσσινον χρυσῷ ὄντι, τῷ ἐν Ἐφέσῳ.

ξυγγένεια, ξυγγενής, ξυγγράφειν, ξυγκαθῆσθαι, v. in Σ.

ξυγκαθίζειν, *conſidere*. E. 5, 2, 25. miſſi a Lacedaemoniis Thebas ad cognoſcendum ξυνεκάθιζον πρὸς δικαστήριον. All. ξυνεκαθίζετο τὸ δικασ. v. Dorvill. ad Charit. p. 23.

ξυγκαλεῖν, ξυγκεῖσθαι, ξυγχορευτής, ξυγχωρεῖν, v. in Σ.

ξι-

ξύεσθαι, *polire.* Π. 6, 2, 11. p. 371. παλτὸν ξύσασθαι. Sed Thomas iubet ξύω dici ἐπὶ σαρκός. v. ibi interpp.

ξυήλη, ¶ 1) *aſcia, radula, qua lignum politur.* Π. 6, 2. 11. p. 371. ¶ 2) *gladiolus falcatus* apud Lacedaemonios. Heſych. et Phauorin: ξυήλη· ξυάλη. ἔστι δὲ καὶ ξιφίδιον, ὃ τινες δρέπανον λέγουσι. Falcatis armis adſcribit eam etiam Pollux 1, 137. et Λακωνικὴν vocat. Cf. Meurſ. miſcell. Lacon. 2, 1. A. 4, 7, 11. παρὰ τὴν ζώνην μαχαίριον, ὅσον ξυήλην Λακωνικήν. 4, 8, 18. Dracontius Spartiates dicitur παῖδα ἄκων κατακτανὼν, ξυήλῃ πατάξας. Vtrumque locum affert Suidas, qui praeter alia habet haec: ξυήλην, ἣν ξυάλην λέγομεν — ἣν Ἀττικοὶ κνῆστιν, Λάκωνες δὲ ξυήλην.

ξυηρὸς, *laeuigatus.* K. 10, 3. Sed vid ξυρήκης.

ξυλίζεσθαι, *lignari.* Eſt verbum militare. A. 2, 4, 5. ξυλιζόμενοι ἐκ τοῦ αὐτοῦ, καὶ χόρτον — συλλέγοντες.

ξύλινος, *ligneus.* A. 5, 2, 5. τύρσεις ξύλιναι. §. 17. οἰκίαι ξύλιναι. E. 2, 4, 15. ὅπλα ξύλινα. K. 9, 12. ἥλους ξυλίνους.

ξυλλαμβάνειν, et ξυλλέγειν, v. in Σ.

ξυλοκόπος, *lignarius, lignis caedendis aptus.* Poll. 7, 113. πέλεκυς ξυλοκόπος, ὡς ἔφη Ξενοφῶν. Π. 6, 2, 11. p. 373. πέλεκυν ξυλοκόπον. Margg. ξυλοτόμον, quod Leuncl. gloſſema putat. Etiam Poll. 10, 129. legitur πέλεκυς ξυλοκόπος.

ξύλον, ¶ 1) *lignum.* A. 1, 10, 8. ἀετὸν χρυσοῦν ἐπὶ πέλτης, ἐπὶ ξύλου ἀνατεταμένου, *in haſtili.* All. ἐπὶ ξυστοῦ legi volunt, all. verba ἐπὶ ξύλου putant interpretamentum eſſe verborum ἐπὶ πέλτης. 4, 5, 4. ξύλα ἦν — ξύλα οὐκ εἶχον, np. igni faciendo. E. 2, 4, 16. Cf. σχίζειν. ¶ 2) *materies, arbor.* A. 6, 4, 3. ξύλα πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, πάνυ δὲ πολλὰ καὶ καλὰ ναυπηγήσιμα — τὸ ὄρος δασὺ πολλοῖς καὶ παντοδαποῖς καὶ μεγάλοις ξύλοις. Αθ. 2, 11. 12. E. 1, 1, 16. 6, 1, 4. p. 301. Cf. ναυπηγήσιμος.

ξυλοτόμος, v. ξυλοκόπος.

ξυμβαίνειν et ξυμβάλλειν, v. in Σ.

ξύμβασις, *pax, pacificatio, compoſitio.* Heſych. συμβάσεως· εἰρήνης. it. σύμβασις· ἐπάνοδος εἰς εἰρήνην ἢ φιλίαν. Suid: σύμβασις· φιλία, συντυχία, καταλλα-

λαγή. Cf. Poll. 1, 153. E. 7, 4, 11. συνεχώρησαν αὐτοῖς τὴν εἰρήνην — ἐπεὶ οὕτως ἡ ξύμβασις ἐγένετο.

ξυμβολὴ, *conflictus*. E. 4, 3, 13. v. συμβολή.

ξυμβουλεύειν, ξυμβουλία, ξύμβουλος, ξυμμαχεῖν, ξυμμαχέσθαι, ξυμμαχία, ξυμμαχὶς, ξύμμαχος, v. i. Σ.

ξυμμιγνῦναι, *agere, colloqui*. v. Valckenar. ad Herodot. 2, 64. E. 3, 1, 17. ξυμμίξας τῷ Δερκυλλίδᾳ ἔφη. Antea erat ἐλθὼν ἐς λόγους. Cf. συμμιγν.

ξυμμορία, *numerus navium, quae uni duci subsunt*. E. 1, 7, 10. p. 58. καταλιπεῖν τρεῖς ναῦς ἔχοντα ἐκ τῆς αὐτοῦ ξυμμορίας.

ξυμπαρατάττεσθαι, ξυμπαρεῖναι, ξυμπέμπειν, ξυμπίπτειν, ξυμπλεῖν, ξυμπληροῦν, ξυμπολεμεῖν, ξυμπονεῖν, ξυμπράσσειν, ξυμπροπέμπειν, ξυμφάναι, ξυμφοιτητὴς, ξυμφορὰ, ξυμφράττειν, ξυμφυγὰς, ξὺν, ξυναγορεύειν, ξυνάπτειν etc. vid. in Σ.

ξυνωρὶς, *bigae*. Moeris p. 272. ξυνωρὶς, Ἀττικῶς· συνωρὶς, Ἑλληνικῶς. Cf. Hesych. et Suid. in v. ξυνωρὶς et συνωρίς. E. 1, 2, 1. Ὀλυμπιὰς τρίτη καὶ ἐνενηκοστὴ, ᾗ προστεθεῖσα ξυνωρὶς ἐνίκα Εὐαγόρου. Scil. ante hanc Olympiadem numero Olympiadis non addi solebat nomen illius, qui bigis in ludis vicerat, sed tantum victorum in stadio nomina, quia ante hoc tempus bigae in ludis Olympiacis non adhibitae fuerant. v. Pausan. 5, 8. p. 395. Corsin. fast. Att. T. III. p. 256. et infra στάδιον.

ξυρήκης, *acutus*. K. 10, 3. ἀκόντια — ἔχοντα τὰς λόγχας — ξυρήκεις. Ita enim rescribunt e Polluce 5, 20. viri docti pro ξυηρὰς. Leuncl. vertit *acutas nouaculae instar*.

ξυσκευάζεσθαι, ξυσκηνεῖν, ξυστειρᾶν, ξυσσίτια, v. in Σ.

ξυστὸν, *hasta*. Hesych: ξυστόν· ἀκόντιον, δόρυ κατεσκευασμένον. Suid: ξυστὸν· δορύλλιον, ἀκόντιον καὶ τὸ τέλειον δόρυ. Cf. Poll. 1, 136. Π. 4, 5, 19. θώρακας καὶ ξυστὰ dedit Cyrus equitibus. 4, 6, 1. ἐκέλευον παραδιδόναι τὰ ξυστὰ, ὅπως κατακαίοιεν. 7, 1, 17. δοράτων καὶ ξυστῶν καὶ μαχαιρῶν. Cf. ξύλον nr. 1.

ξυστὸς, *xystus, porticus*, vel potius *ambulatio sub diuo ante porticum*. Etymol. M. ξυστὸς, ὁ εὖ ἐξυσμένος καὶ ὁμαλὸς τόπος. v. Poll. 9, 43. ibique Hemsterh. it. Vitruv. 5, 11. et Ernesti clav. Cic. Am-

Ammon. p. 100. ξυστὸς — καὶ τὸ οἰκοδόμημα, ὡς παρὰ Ξενοφῶντι ἐν Οἰκονομικῷ. O. 11, 15. περιπάτῳ χρῶμαι τῇ εἰς ἀγρὸν ὁδῷ ἴσως ἄμεινον, ἢ εἰ ἐν τῷ ξυστῷ περιπατοίην.

ξυστοφόρος, *haftifer.* Arrian. tact. p. 15. οἱ δὲ — δόρασιν καὶ κόντοις μάχονται· οἳ δὴ καὶ δορατοφόροι, ἢ κοντοφόροι ὀνομάζονται, ἔστιν δὲ ὑφ' ὧν ξυστοφόροι. Sed in Xenophonte differunt, quanquam et δορυφόροι et ξυστοφόροι funt *fatellites.* Π. 8, 3, 8. in Cyri comitatu funt δισχίλιοι δορυφόροι — σκηπτοῦχοι, et δισχίλιοι ξυστοφόροι et alii. Cf. 7, 5, 16. vbi ξυστοφόροις ftipatus legitur Cyrus, ne quis impudenter ad eum accederet.

ξυστρατεύειν, v. συστρ.

O

ὁ, ἡ, τὸ, articulus praepofitiuus, ponitur ¶ 1) non ante fubft. fed ante adiectiuum, Π. 1, 4, 26. στολὴν τὴν Μηδικήν. Cf. nr. 14. extr. ¶ 2) a nomine fuo feparatur longius, A. 3, 1, 10. ἐγὼ οὖν τὸν ἐκ ποίας πόλεως στρατηγὸν προσδοκῶ. ¶ 3) ponitur ante participium, A. 2, 4, 3. ὁ ἡγησόμενος οὐδεὶς ἔσται, *nemo reperietur qui.* Απ. 4, 4, 28. οἵ γε οὕτω παιδοποιούμενοι, ὡς οὐ δεῖ παιδοποιοῦνται. Ita Ern. e Stobaeo et 1 Cod. Vulgo deeft οὕτω. Interdum participiis dat vim nominum. v. ἁρπάζειν, γαίνεσθαι, κτᾶσθαι, ὁρίζειν, προμυῆσθαι etc. ¶ 4) poftponitur poftpofitiuo. v. ὅς, et infra n. 24. ¶ 5) aduerbiis dat vim adiectiuorum. vid. v. c. αὔριον, ἔμπροσθεν. ¶ 6) adhibetur in allocutione, Π. 6, 2, 11. p. 372. ὅσα κελεύω, ὑμεῖς οἱ τῶν σκευοφόρων ἄρχοντες ἐξετάζετε. p. 374. eft ὑμεῖς ὦ ἡγεμόνες. 8. 4, 8. ὦ Ὑστάσπα καὶ οἱ ἄλλοι δὲ οἱ παρόντες. Απ. 3, 14. 4. παρατηρεῖτε τοῦτον οἱ πλησίον. In his igitur omiffum eft ὦ ὑμεῖς. Sed E. 2, 3, 18. p. 97. omiffa eft primae perf. ἡμεῖς. Locus eft: ἕως ῥᾳδίως οἱ ἄρχοντες ἐμέλλομεν κρατήσειν. ¶ 7) interdum ponitur, interdum non ponitur, vt Κλεάνωρ mo[illegible] Ὀρχομένιος dicitur, [illegible] ὁ Ὀρχομένιος. v. Κλ. [illegible] 8) faepius repetitur, [illegible] ponitur tam ante fubie[illegible]ctum, quam ante [illegible] praedicatum, Π. 3, 3, 4[illegible] ἀνακαλοῦντες τὸν εὐεργέτην τὸν ἄνδρα ἀγαθόν. A[illegible] 10, 2. τὴν Φωκαΐδα, [illegible]

Κ[illegible]

Κύρου παλλακίδα, τὴν σοφὴν λεγομένην. Π. 7, 5, 7. τὰς τάφρους τὰς πρὸς τὸν ποταμόν. Steph. habet τὰς οὔσας πρὸς τ. π. Sed ex nota adiecta patet, illud οὔσας Stephano fuiſſe ſuspectum. Απ. 2, 2, 13. τὴν μητέρα τὴν πάντων. 4, 5, 8. τὸ τῶν ἐναντίων τὸ αἴτιον. Hindenb. delet prius τὸ, Erneſti poſterius. Sed defendit Schneiderus ad Anacr. p. 42. Etiam multis aliis in locis articulus viris doctis ſuspectus fuit, v. c. Ιπρ. 4, 9. ἀγαθὸν οὖν καὶ τὸ πρὸς τὸ διὰ παραγγέλσεως ἐξάγειν τὸ δεκαδάρχους καθιςάναι. Leunclauio τὸ ante πρὸς eſt ſuspectum, et deletur a Welſio, Zeunio, atque Gailio. Sic A. 3, 2, 18. κρατουμένων πάντα τὰ ἀλλότρια. Steph. τὰ non habet, et Zeun. cum Hutch. delet. 5, 1, 11. ἐξαγαγὼν καὶ τὸν ἑαυτοῦ καὶ τὸν ἄλλον λόχον. Cod. Eton. καὶ ἄλλον λ. 7, 4, 7. ἐν τοῖς ὀρεινοῖς τοῖς καλουμένοις Θρᾳξί. Steph. et Hutch. alterum τοῖς deleri volunt, Zeun. vncinis incluſit. Απ. 1, 7, 5. ἀπατεῶνα ἐκάλει τὸν οὐ μικρόν. Ducibus MSS. delent τόν. Cf. Schneider. qui τὸν putat natum eſſe ex τοῦτον ſ. τοιοῦτον. Multa etiam ad emendandum hunc locum attulit Schütz. 3, 3, 3. τοῦτο μὲν οὐκ ἐμὸν οἶμαι τὸ ἔργον εἶναι. Valckenar. malit οἶμαί γε. Ο. 2, 16. ἄλλους δεινοτέρους ἐμοῦ τοὺς περὶ ταῦτα. Steph. τοὺς delet, Marg. Leuncl. pro eo habet ὄντας. Zeun. τοὺς ante δεινοτ. poni iubet. Moſche τοὺς accipit pro τινὰς, de quo vſu v. infra nr. 18. Cf. τοῖος. Sed Π. 4, 2, 7. minus recte videtur Brodaeus pro οἱ ὑμέτεροι correxiſſe ὑμέτεροι. Nam §. 9. eſt οἱ σφέτεροι. ¶ 9) Saepe contra leges linguae omiſſus videtur articulus, vt Π. 4, 2, 15. τὸν τῶν Καππαδοκῶν βασιλέα καὶ Ἀραβίων. Steph. et Hutch. aliique ante Ἀραβ. inſerunt τὸν τῶν. 5, 1, 1. Ἀβραδάτα τοῦ Σούσων βασιλέως, pro τοῦ τῶν Σ. Margg. Steph. et Cod. Guelf. aliique, omiſſo nomine βασιλέως, habent τοῦ Σουσίου. Ibid. pro τὸν Βακτριανῶν βασιλέα Zeun. e Cod. Guelf. dedit τὸν τῶν Β. βασ. 7, 5, 3. οἱ γυμνῆται ἀπὸ τῶν κεράτων. All. οἱ γ. οἱ ἀπὸ τ. κ. A. 1, 8, 2. εἰς χεῖρας ἔλαβε. Cod. Eton. et Pariſ. εἰς τὰς χ. 1, 10, 3. βασιλεὺς σὺν ςρατεύματι. 2 codd. σὺν τῷ ςρ. 3, 5, 5. οἱ μὲν ἄλλοι ἦσαν. — ςρατηγοὶ

τηγοὶ δὲ — συνῆλθον. Fortaſſe rectius ſcribatur οἱ δὲ ϛρατ. Αγ. 1, 7. βουλευομένων — Λακεδαιμονίων. Debebat eſſe τῶν Λακ. vt in nonnullis legi teſtatur Hutchinſonus. E. 1, 6, 21, τῶν ταξιάρχων. Scribendum auctore Stephano αἱ τῶν τ. 1, 7, 10. p. 60. Steph. ante οὐχ ἱκανοὺς deſiderat articulum. 3, 4, 11. ἀπαγγεῖλαι Τισσαφέρνει. (Αγ. 1, 13. eſt τῷ Τισ.) §. 22. αἰθόμενος Ἀγησίλαος. (Αγ. 1, 30. eſt ὁ Ἀγησ.) 3, 5, 16. οἱ ἄλλοι ἐντέλει. Steph. reſtituendum putabat οἱ ἐν τ. 7, 5, 8. δοκεῖ ἀνὴρ ἐλλείπειν. Steph. et Leuncl. ante ἀνὴρ inſerunt ὁ. Intelligitur enim Epaminondas. §. 15. ἐντὸς τείχους. Leuncl. vult τοῦ τ. Απ. 1, 2, 36. ἔφη Χαρικλῆς. Steph. recte ſcribit ὁ Χαρικλ. vt paulo poſt ſequitur. 1, 3, 12. Ern. et Hindenb. reſtituerunt ἔφη ὁ Ξενοφῶν. 1, 4, 5. ὁ ἐξ ἀρχῆς ποιῶν. Hic in nonnullis deeſt ὁ. §. 14. ὥσπερ θεοὶ ἄνθρωποι βιοτεύουσι. Hindenb. corrigit οἱ ἄνθρ. probante Erneſtio. 1, 6, 14. τοὺς ante ἀκούοντας perperam in nonnullis omiſſum eſt. 2, 1, 10. οἱ ἄρχοντες ἢ ἀρχόμενοι. Hindenb. vult οἱ ἀρχόμενοι. 2, 4, 7. ἃ αἱ χεῖρες ὑπηρετοῦσι, καὶ ὀφθαλμοί. Hindenb. vult οἱ ὀφθ. quod recepit Ern. 3, 6, 8. ἧττων τῶν ἐναντίων. Ern. τῆς τῶν ἐν. 3, 7, 9. οὐ μόνον ἄλλοι. Ita Leuncl. et Welſ. pro οἱ ἄλλοι. 4, 2, 35. διὰ δόξαν. Hindenb. vult διὰ τὴν δ. O. 8, 7. Welſ. e coniectura virorum doctorum edidit οἱ ὄπισθεν, cum in antiquis deſit οἱ. Sed hic poteſt ὄπισθεν ſine οἱ defendi. Ιπρ. 1, 16. βαδίζων ἵππος. Leuncl. et Cod. Lipſ. ὁ ἵππος. K. 10, 22. διά γε ὀρθῶς ποιεῖν. Steph. et Leuncl, deſiderant τὸ ante ὀρθῶς. 13, 8. εὖ φρονοῦσι. Leuncl. et Welſ. inſerunt τοῖς ante εὖ. ¶ 10) Singularis pro plurali ponitur indefinite ſ. pro genere, O. 8, 19. οὐχ ὁ σεμνὸς, ἀλλ' ὁ κομψός. 21, 10. βλάψαι τὸν κακὸν — τιμῆσαι τὸν πρόθυμον. Sic ſaepe in Hierone ὁ τύραννος, ὁ ἰδιώτης. ¶ 11) Ponitur ita, vt ſupplendum ſit nomen aliquod, vt ¶ a) ἱερὰ ſ. ἱερεῖα ſ. θυόμενα. Απ. 1, 3, 3. ταῖς θυσίαις ἔχαιρον — τὰ παρὰ τῶν πονηρῶν ἢ τὰ παρὰ τῶν χρηστῶν. Eſt ſyneſis. ¶ b) ... πος, Ιπ. 8, 2. διδάσκων τὸν ἑαυτοῦ. ¶ c) μέρος, A. 3, 5, 9. τὰ πρὸς μεσημβρίαν. 6, 4, 2. χωρίον, τὸ μὲν

μὲν εἰς τὴν θάλατταν καθῆκον αὐτοῦ. §. 8. τὰ ἐκείνου Νέων παρελάμβανε. Possit etiam πράγματα intelligi. Sed §. 16. dicitur ϛρατηγὸς fuisse κατὰ τὸ Χειρισόφου μέρος. ¶ d) νεβρὸς, K. 9, 3. οὗ ἂν μέλλῃ ἑκάϛη τὸν ἑαυτῆς εὐνάσειν — φυλάσσειν τὸν αὐτῆς. ¶ e) νῆσοι, E. 5, 1, 7. ἀπὸ Σαμοθράκης καὶ Θάσου, καὶ τῶν κατ' ἐκεῖνα τὰ χωρία. ¶ f) νύμφη, Σ. 2, 3. ὅταν νύμφαι τύχωσιν οὖσαι, ὥσπερ ἡ Νικηράτου. v. Casaub. ad Athenae. 15, 10. p. 971. ¶ g) ὁδὸς, Π. 2, 4, 17. p. 136. ἴθι τὴν ὀρεινήν. 5, 2, 15. extr. ἄγε ἡμᾶς τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνος. 7, 4, 8. A. 3, 5, 9. τῆς ἐπὶ Βαβυλῶνα — ἡ δὲ πρὸς ἕω — ἡ δὲ διαβάντι τὸν ποταμὸν — ἡ δὲ διὰ τῶν ὀρέων. 6, 5, 6. E. 4, 4, 13. 5, 1, 23. 5, 4, 16. 39. 49. 54. 55. 6, 4, 25. 6, 5, 32. 7, 1, 18. 7, 2, 13. Suppletur ellipsis Π. 5, 3, 16. extr. πάρεϛε εἰς τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνος ὁδόν. A. 6, 3, 15. κατὰ τὴν ἐπὶ Κάλπης ὁδόν. E. 5, 4, 14. τὴν δι' Ἐλευθερῶν ὁδόν. 7, 1, 19. ¶ h) οἰκία, E. 6, 5, 31. ἐνέδραν ποιήσαντες — ἐν τῇ τῶν Τυνδαριδῶν, np. prope Lacedaemonem. Describit hanc domum Pausanias 3, 16. p. 247. ¶ i) οἰκοῦντες, A. 2, 6, 2. τοῖς ὑπὲρ Χεῤῥονήσου. Plene legitur A. 1, 1, 9. τοῖς ὑπὲρ Ἑλλήσποντον οἰκοῦσι. ¶ k) πόλις, Aπ. 2, 3, 13. ὑποδέχεσθαι, ὁπότε ἔλθοις εἰς τὴν ἐκείνου. ¶ l) πράγματα, Π. 5, 4, 19. τὰ αὐτοῦ. Vbi maxime refertur ad exercitum. Antea erat τὴν σὴν δύναμιν. 8, 5, 1. τὰ ἐν Βαβυλῶνι. A. 1, 3, 9. τὰ τοῦ Κύρου — τὰ ἡμέτερα. 1, 10, 9. τὰ ὑπὲρ τοῦ λόφου, np. an omnes hostes ex eo fugerint. 4, 8, 20. τὰ παρ' αὐτῷ ἀσφαλῶς εἶχε. 6, 3, 6. τὰ τῶν Ἀρκάδων. E. 2, 2, 1. 3, 2, 5. 3, 5, 5. τὰ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, *res quae in Asia geruntur*. 4, 8, 17. ἐπιμελησόμενον τῶν κατὰ θάλατταν. 7, 3, 1. Π. 1, 2, 10. τῶν πρὸς τὸν πόλεμον. Paulo post est τῶν ἐν πολέμῳ παρόντων. Sic Aπ. 1, 1, 8. τὰ μέγιϛα τῶν ἐν τούτοις τοὺς θεοὺς ἑαυτοῖς καταλείπεσθαι. Reiskius delet τῶν, sed Hindenb. defendit, et explicat verbis ἐκείνων ἅ ἐϛι, dicitque similem esse locum Aπ. 3, 6, 2. προϛατεύειν — καλὸν, εἴπερ τι καὶ ἄλλο τῶν ἐν ἀνθρώποις. Cf. Zeun. ad Aπολ. 30. Sic Πο. 4, 52. πράττοιεν τὰ ἐν τοῖς γυμνασίοις, *exercitationes*. Insertum est τὰ a Le-

ὁ, ἡ, τὸ

a Leuncl. Cf. infra nr. 17. ¶ m) ϛράτευμα, E. 7, 5, 21. ἐποίησε φεύγειν τὸ τῶν ἐναντίων. Sic ſaepe legitur τὸ ναυτικὸν, τὸ ξενικὸν, et ſimilia. ¶ n) ϛρατιῶται. A. 1, 5, 13. ἤλαυνεν ἐπὶ τοὺς Μένωνος. 6, 3, 10. ¶ o) υἱὸς ſ. ἀπόγονος, A. 8, 3, 12. Λύκιος ὁ Πολυϛράτου. Saepiſſime ſic eſt. vid. v. c. Ἀριϛόδημος. Suppletur ellipſis Π. 1, 5, 2. Κυαξάρης ὁ τοῦ Ἀϛυάγους παῖς. ¶ p) χρήματα, Π. 8, 1, 6. λαβεῖν τὰ τοῦ μὴ φοιτῶντος. Potes etiam hic intelligere ἀγαθὰ, quod 5, 4, 1. vbi editur πάντα τὰ Γαδάτα, eſt in var. lect. pro Γαδάτα. 8, 4, 11. οὐσία ἀξία τῶν τῆς παιδός. A. 5, 1, 6. E. 3, 1, 23. 24. 4, 8, 12. ἀπὸ τῶν ἐκείνου. Paulo ante eſt τῶν βασιλέως χρημάτων. Cf. δημόσιος. ¶ q) χώρα, Π. 1, 2, 14. ϛρατεύονται ἔξω τῆς ἑαυτῶν. 3, 3, 9. εἰς τὴν ἐκείνων ἐπιόντες. Paulo poſt eſt εἰς τὴν ἐκείνων χώραν. 5, 4, 11. A. 7, 2, 20. δέξῃ εἰς τὴν σαυτοῦ. Αγ. 2, 23. Πο. 1, 1. E. 1, 1, 16. ἐν τῇ βασιλέως. 3, 2, 11. 4, 8, 17. ἔφερε καὶ ἦγε τὴν βασιλέως. 5, 4, 13. 16. 59. 6, 2, 1. 6, 5. 21. 7, 4, 10. 20. 7, 5, 3. Απ. 3, 5, 4. O. 5, 13. ἰόντες εἰς τὰς τῶν ἀποκωλυόντων. Stobaeus minus recte habet τά. Plene dicitur Π. 5, 4, 1. ἐν τῇ Γαδάτα χώρᾳ. §. 5. εἰς τὴν Γαδάτα χώραν. 6, 1, 22. ἐμβαλεῖν που τῆς ἐκείνων χώρας. A. 3, 5, 4. E. 1, 2, 11. 3, 1, 10. 3, 2, 15. 4, 8, 17. 5, 4, 38. Sic τῇδε. v. nr. 43. ¶ r) χωρίον, A. 7, 1, 21. εἰς τὸ Δέλτα καλούμενον τῆς Θρᾴκης. E. 7, 1, 6. ἐκ τοῦ πρὸς Σικυῶνα βλέποντος. Cf. παρὰ et περί. ¶ 12) Praecedit ἐκεῖνος vel οὗτος, ita vt ſit explicantis: *ſcilicet* etc. Π. 4, 3, 3. p. 231. ἐκεῖνο οὐκ εὐπετὲς, τὸ — τὸν ἵππον τοῦτο συμφέρειν. E. 2, 3, 18. p. 100. κείνοις — τοῖς οὐ πρόσθεν οἰομένοις etc. Απολ. 17. Π. 2, 1, 8. κατέλιπε τοῦτο μόνον αὐτοῖς, τὸ — μάχεσθαι. 5, 3, 18. ἠλίθιον τοῦτο — τὸ — οὕτω προστάττειν. A. 2, 5, 4. ὁ ἐμὸς ἔρως τούτου αἴτιος, τοῦ τοῖς Ἕλλησιν πιϛὸν γενέσθαι. Ιερ. 7, 3. δοκεῖ τούτῳ διαφέρειν — τῷ τιμῆς ὀρέγεσθαι. O. 12, 10. 14. 10. Απολ. 21. Sic Απολ. 17. οὐ δοκεῖ καὶ τάδε τεκμήρια εἶναι, τὸ προαιρεῖσθαι. Cf. nr. 8. ex Απ. 3, 3, 8. it. nr. 30. it. ſequitur τοῦτο, Ιερ. 1, 17. τὸ τὰ εἰωθότα ὑπερβάλλον, τοῦτο ἔχει τὰς ἡδονάς. Απ. 1, 3, 6.

3, 6. τὰ λυμαινόμενα γαστέρας — ταῦτ' ἔφη εἶναι. O. 20, 20. 21. 21, 1. τόδε τοι — τὸ πάσαις κοινὸν — τὸ ἀρχαῖον εἶναι, τοῦτο δὴ συνομολογῶ. Ἀπολ. 13. καὶ τὸ προειδέναι τὸν θεὸν — καὶ τοῦτο λέγουσι. Cf. οὗτος nr. 1. et infra nr. 28. ex Π. 1, 6, 7. et 11. ¶ 13) Dualis τὼ generis mafcul. non folum mafculinis praemittitur, E. 4, 4, 8. τὼ ἄνδρε. Απ. 1, 2, 33. fed etiam femininis, quam quidem generis enallagen Atticam vocat Kuhn. ad Paufan. p. 738. Cf. Steph. append. de dialecto Att. p. 151. et 184. et Koen. ad Anonym. de dialect. p. 304. Π. 1, 2, 11. ἄμφω τούτω τὼ ἡμέρα. v. ἡμέρα. 2, 2, 1. p. 103. 8, 4, 6. A. 6, 1, 4. Λ. 8, 5. E. 3, 3, 11. Απ. 2, 3, 18. v. γυνή, φάλαγξ, χείρ. ¶ 14) Indicat rem certam, quae qualis fit, ex praecedentibus poteft conftare, vel aliis modis certo definitur, Π. 1, 2, 12. αἱ ἀρχαί. §. 13. οἱ τῶν παίδων διδάσκαλοι. 3, 1, 6. τὸν δασμὸν, up. ex pacto foluendum. A. 1, 5, 10. ἐν τῇ χώρᾳ antea commemorata. 1, 7, 4. 2, 2, 5. ἐκ τῆς χώρας. 4, 7, 5. εἰς τὸ δασὺ παριέναι. 5, 3, 5.

7, 7, 2. E. 3, 1, 10. 3, 3, 3. μὴ ὢν τοῦ γένους, *genere regio, de quo antea dictum fuit.* Sic 4, 2, 5. 6, 3, 4. τῷ γένει, *generi meo, pofteritati fuae.* Π. 8, 5, 12. extr. ἐκ τοῦ γένους, *e familia noftra* vel *eadem.* E. 7, 3, 6. πρὸς τὴν πόλιν. 7, 4, 14. ἐπὶ τὴν πόλιν. Ιερ. 11, 5. ἐκ τῆς πόλεως. Cod. Lipf. ἐκ τῆς σῆς π. Απ. 1, 2, 61. τῇ πόλει, *huic f. fuae.* O. 4, 7. αἱ τιμαί, *honores confueti.* 11, 15. ὁ παῖς, *cui id muneris deftinatum.* §. 18. Cf. ἄλλος, ἀνακαλεῖν, αὐτός, πολύς, it. Hutch. ad A. 1, 4, 13. et Fifcher. ad Weller. p. 111. Sic ante numeralia, Π. 1, 2, 12. ἐπειδὰν τὰ δέκα ἔτη διατελέσωσι. §. 13. τὰ πέντε καὶ εἴκοσιν ἔτη. 1, 3, 7. τοῖς τρισὶ δακτύλοις, *tribus digitis prioribus manus finiftrae,* quibus quafi ex arte fua vti folent. Saepe non fatis conftat, cur additus fit articulus, vt Π. 2, 1, 2. p. 88. πλείους τῶν μυρίων. 3, 1, 19. πλείω τῶν τρισχιλίων. Αγ. 1, 34. πλέον τῶν ἑκατὸν ταλάντων, quae promiffa erant. Sed E. 4, 3, 14. narratur eadem res omiffo articulo. O. 20, 16. εἰς παρὰ τοὺς δέκα διαφέρει. §. 18. Cf. τρίτος

Op.-

 ὁ, ἡ, τὸ

Opponitur nomen articulo carens, Αγ. 11, 4. ἐξομιλεῖν μὲν παντοδαποῖς, χρῆσθαι δὲ τοῖς ἀγαθοῖς. Απ. 2, 1, 32. σύνειμι μὲν θεοῖς, σύνειμι δὲ ἀνθρώποις τοῖς ἀγαθοῖς. ¶ 15) Habet etiam emphaſin, Π. 4, 6, 2. p. 258. ἐγὼ μὲν ὁ τάλας. 7, 3, 3. ἐγὼ ἡ μωρὰ — ἐγὼ ἡ παρακελευομένη. Α. 3, 1, 19. οὐδ' ἀποθανεῖν οἱ τλήμονες δύνανται. Απ. 2, 7, 2. τεσσαρεσκαίδεκα τοὺς ἐλευθέρους, *et eos quidem liberos*. Cf. nr. 20. ¶ 16) Indicat id, quod alteri quocunque modo accidit, vel ad eum pertinet, c. gen. Π. 7, 5, 8. τὸ τοῦ ποταμοῦ, *quod de flumine factum erat*. Ο. 16, 7. τὸ τῶν ἁλιέων, *quod facere piſcatores ſolent*. Απολ. 6. τὰ τοῦ γήρως, *ſenectutis incommoda*. ¶ 17) Facit periphraſin nominis, Ε. 4, 8, 7. τὰ τῆς βοηθείας καὶ τὰ τῆς σπανοσιτίας. Margg. καὶ τὴν σπανοσιτίαν. 7, 1, 26. ἐπῄνει τὰ τοῦ βασιλέως. c. ἐν, v. ſupra nr. 11. l. et ἐν nr. 17. a. et θεὸς nr. 1. m. n. o. ¶ 18) Ponitur pro τὶς, *aliquis*. Π. 4, 5, 3. τὸν νύκτωρ πορευόμενον. 6, 1, 18. extr. πέμπει τὸν εὐνοῦχον. Poteſt tamen h. l. articulus ſignificare, Pantheam eo inprimis et libentiſſime vſam eſſe. 7, 4, 4. ἧκον οἱ παρὰ Κύρου. Α. 4, 5, 17. πέμπει τοὺς ἐκ τῆς κώμης. 5, 3, 5. τὸ μέρος. Ε. 4, 1, 1. τὸ ἔθνος. Margg. τὶ ἔθν. Morus illud τὸ explicat per τοῦτο, Car. Gottlob Kühn. ad Aelian. V. H. 1, 25. nobiscum facit. Ιπ. 5, 6. τὸν θεὸν — δεδωκέναι. All. male τοὺς θεούς. Sic Π. 2, 4, 17. p. 136. Zeun. e cod. Guelf. edidit τοὺς εὐζώνους ἄνδρας, pro τινάς, vt eſt ap. Zonaram. In reliquis edd. τοὺς deeſt. Fortaſſis ita explicari poteſt Απ. 4, 7, 9. τοῦ γὰρ οὕτω προσέχοντος ἑαυτῷ, i. e. εἴ τις οὕτω προσέχοι. Sed Ern. e MS. 1. recepit τὸν γὰρ οὕτω προσέχοντα. Inprimis οἱ δὲ, etiamſi non praeceſſit οἱ μὲν, eſt τινές. v. Doruill. ad Charit. p. 142. Π. 6, 3, 4. προεληλύθοιεν δὲ ἐπὶ χιλὸν, οἱ δὲ ἐπὶ ξύλα. Leunclauio duce Steph. et Hutch. ante ἐπὶ χιλὸν inſerunt οἱ μέν. 8, 3, 16. πολλοὶ μὲν — πολλοὶ δὲ — πολλοὶ δὲ — οἱ δὲ — ἧκει δέ τις. Α. 1, 5, 13. οἱ δὲ καὶ ἔπαισαν. 1, 8, 14. οἱ δὲ ἵσταντο, ὦκ δ' [illegible] ὅσις. 1, 10, 2. 5, 7, 13. 7, 4, 13. ἐλήφθησαν τινες — οἱ δὲ καὶ ἀπέθανον. Ε. 1, 2, 9. it. bis, Α. 5, 4, 17. [illegible] — [illegible]

— ϛάδια ὀγδοήκοντα, αἱ δὲ πλεῖον, αἱ δὲ μεῖον. c. μὲν, non ſequente δὲ, v. Dorwill. l. l. Π. 1, 5, 3. τὰ μὲν καὶ διαβάλλων, *partim ſ. in nonnullis etiam.* v. nr. 26. a. Sed ſequ. δὲ O. 2, 6. τὰ μὲν ἤδη προςάττουσαν — ἢν δὲ δὴ πόλεμος γένηται. Moſche explicat: *iam quidem, prout iam nunc res ſunt.* c. τὶς, A, 5, 7, 10. οἱ δέ τινες, pro τινὲς δέ. Cf. του et τῳ enclitica in v. τὶς nr. 35. ſq. et ſupra nr. 8. ¶ 19) Eſt i. q. τίς, *quis.* Απ. 3, 2, 1. τοῦ ἕνεκεν. 4, 5, 10. τῷ γὰρ ἂν ἧττον Φήσαιμεν προσήκειν. O. 11, 25. Σ. 3, 13. 4, 52. 55. Sic Απ. 4, 4, 17. promiſcue ponuntur τῷ et τίνι. ¶ 20) *ille.* Praecedente καὶ, Π. 1, 3, 8. καὶ τὸν κελεῦσαι δοῦναι. 4, 2, 7. καὶ τὸν ἀποκρίνασθαι λέγεται. Sic ſine καὶ, de nobilitate, A. 3, 2, 8. Ξέρξης ἀγείρας τὴν ἀναρίθμητον ϛρατιάν. Αγ. 2, 1. ὁ Πέρσης ἐπορεύετο τῷ παμπληθεῖ ϛόλῳ. Cf. nr. 15. ¶ 21) i. q. τοιοῦτος vel ἐκεῖνος. A. 1, 9, 4. τὰ μὲν ἔπαθεν, ὧν καὶ τὰς ὠτειλὰς Φανερὰς εἶχε. E. 2, 3, 17. p. 90. τοῖς, οἵοις τε ἡμῖν καὶ ὑμῖν χαλεπὴν πολιτείαν. §. 18. p. 100. τοῖς ἐναντίος εἰμὶ, οἳ οὐκ οἴονται etc. ¶ 22) i. q. οὗτος. Π. 4, 5, 12. p. 246. et 8, 1, 2. ἐν τῷ λόγῳ, h. e. ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ. A. 2, 2, 1. τῆς νυκτὸς, *hac nocte.* 5, 2, 3. ἐν τῇ χώρᾳ. Ιερ. 2, 15. ἐπὶ τῷ ἔργῳ. etc. Vnde ὁ δὲ i. q. οὗτος δὲ, np. ante nominatus, vel poſt nominandus alteri. Π. 1, 3, 13. ὁ δὲ οὐκ ἐμέλλησεν. 1, 4, 9. 3, 3, 5. 8, 7, 2. A. 1, 3. 21. 2, 3, 1. 4, 2, 4. ἔμενον ὡς κατέχοντες· οἱ δ' οὐ κατεῖχον, *ſed non habebant.* Αθ. 1, 6. οἱ δὲ καὶ — βουλεύονται. §. 7. οἱ δὲ γιγνώσκουσι. §. 16. οἱ δὲ ἀντιλογίζονται. His tribus in locis Zeun. ſcribit οἵδε. 3, 10. οἱ δὲ τοῦτο γνώμην ποιοῦσιν. Απ. 1, 2, 37. τῶν δέ τοι — ἀπέχεσθαι δεήσει, τῶν σκυτέων etc. Hindenb. iunctim ſcribi vult τῶνδε. Eodem ſenſu Π. 1, 4, 17. οἱ μὲν δὴ ταῦτα ἔπραττον. O. 1, 16. τὰ μὲν, i. e. ταῦτα μὲν, quae diſputata ſunt. Sequitur ἐκεῖνο δέ. ¶ 23) *vnusquisque, ſingulus.* Π. 2, 1, 12. ἡ τάξις (np. ἑκάϛη) ἦν ἑκατὸν ἄνδρες. (Π. 6, 3, 10. in ſimili re additur ἕκαϛος.) A. 3, 5, 6. ὁ γὰρ ἀσκὸς δύο ἄνδρας ἕξει. All. πᾶς. ¶ 24) ὁ μὲν — ὁ δὲ, ¶ a) *hic — ille.* Nam ὁ μὲν refertur ad propius

pius, ὁ δὲ ad remotius. v. Wass. addenda Thucydidi praefixa. Π. 8, 4, 4. τὰ μὲν κακῶς – τὰ δὲ εὖ. Α. 1, 10, 3. βασιλεὺς καὶ οἱ Ἕλληνες, οἱ μὲν διώκοντες, ὁ δὲ etc. Contra interdum ὁ μὲν refertur ad remotius, Π. 8, 4, 7. τἀγαθὰ καλῶς Φέρειν ἢ τὰ κακά· τὰ μὲν γὰρ ὕβριν, τὰ δὲ σωφροσύνην ἐμποιεῖ. Αγ. 11, 6. 7. Λ. 7, 4. Απ. 1, 2, 51. 2, 3, 1. τῶν μὲν ἀφρόνων ὄντων, τοῦ δὲ φρονίμου. 3, 1, 8. Ο. 3, 2. 3. Κ. 5, 7. b) *alius* — *alius*. Π. 1, 4, 15. τοῦ μὲν καταγελῶντα ὁρῶν — τὸν δέ τινα καὶ ἐπαινοῦντα. 1, 5, 3. οἱ μὲν δὴ καὶ τοῖς λόγοις πειθόμενοι, οἱ δὲ καὶ δώροις καὶ χρήμασιν. 2, 2, 10. οἱ μὲν καὶ βελτίονος, οἱ δὲ καὶ μείονος ἄξιοι. 2, 3, 8. τοῦ μὲν — τῶν δέ. 3, 1, 23. ὁ μέν τις — ὁ δὲ — ὁ δὲ — ὁ δέ τις. 3, 2, 5. οἱ μέν τινες — οἱ δὲ — οἱ δέ τινες. 5, 5, 12. οἱ μὲν — οἱ δὲ πλεῖστοι — ὁ μέν τις — ὁ δὲ — ὁ δὲ — ὁ δὲ — ὁ δὲ — ὁ δέ. 6, 1, 15. τοὺς μὲν — τοὺς δέ τινας. 6, 3, 4. προεληλύθοιεν δὲ οἱ μὲν ἐπὶ χιλὸν, οἱ δ' ἐπὶ ξύλα. Sed Zeun. e marg. Steph. et MS. Guelf. edidit προεληλυθότες ἐπὶ χιλὸν, οἱ δ' ἐπὶ ξ. 7, 5, 11. ὁ μὲν προβαλλόμενός τι, ὁ δὲ, φεύγων, ὁ δέ γε, καὶ ἀμυνόμενος. 8, 2, 4. ὁ μὲν — ὁ δὲ — ὁ δὲ — ὁ δέ γε. 8, 4, 14. οἱ μέν τινες — οἱ δέ τινες. Α. 2, 3, 9. αὗται δὲ — οἵας μὲν (all. μὴ) ἐστὶν ἰδεῖν — αἱ δὲ — τὰς δέ τινας (all. τινες). 3, 3, 12. τοὺς μέν τινας — τοὺς δέ. 3, 4, 18. 4, 3, 24. οἱ μέν τινες — οἱ δὲ πολλοί. 4, 8, 16. οἱ μὲν — οἱ δὲ — οἱ δὲ καί. 5, 6, 9. τοῖς μὲν — τοῖς δὲ πολλοῖς. 6, 5, 7. τὴν μὲν — τὴν δὲ — τὴν δὲ μίαν. Αγ. 2, 12. οἱ μὲν πολλοὶ δέ. Αϑ. 2, 8. φωνὴν τὴν πᾶσαν ἀκούοντες, ἐξελέξαντο τοῦτο μὲν ἐκ τῆς, τοῦτο δ' ἐκ τῆς. §. 11. παρὰ μὲν τοῦ ξύλα, παρὰ δὲ τοῦ — παρὰ δὲ τοῦ — παρὰ δὲ τοῦ — παρὰ δὲ τοῦ. §. 12. οὐδὲ τἄλλα — μιᾷ πόλει, ἀλλὰ τὸ μὲν τῇ, τὸ δὲ τῇ. 3, 11. ἐντὸς ὀλίγου χρόνου — ἐδούλευσεν. τὸ μὲν Βοιωτοῖς· τοῦτο δὲ, ὅτε Μιλησίων εἵλοντο τοὺς βελτίστους· — τοῦτο δὲ, ὅτε εἵλοντο Λακεδαιμονίους. Hic vertere possis: *aliquando rursus* — *rursus*. Ε. 1, 1, 21. 3, 2, 3. 4, 3, 12. 4, 4. 3. 4, 5, 8. τοῦ μὲν ὑφηγουμένου, τῶν δὲ, μετιόντων. §. 14. 4, 7, 7. 5, 1, 19. 20. 6, 2, 9. 10. 7, 1, 34. Απ. 2, 5, 3. Ιπ. 10, 6. ὁ μὲν — ὁ δὲ ἕτερος. Cf. ἕτερος nr. 1. et 5. Ιπρ. 8, 17. εἰ δύο τάξεις ἐκ τῆς φυλῆς (i. e. *ex una*)

na) ποιήσειεν, καὶ τῆς μὲν — ἡγοῖτο, τῆς δὲ ἄλλης. K. 3, 10: 11, 1. θηρία ἁλίσκεται τὰ μὲν ἐν ξέναις χώραις — τὰ δὲ ἐν Ὀλύμπῳ, — τὰ δὲ etc. Sed hic illa τὰ μὲν inſerta ſunt Stephano et Leuncl. auctoribus. Interdum praecedit ὅσος, Π. 3, 1, 18. ὅσην μὲν ἄν σοι δοκῇ ςρατιὰν ἄγειν, τὴν δὲ καταλιπεῖν φυλακὴν, *reliquum.* 4. 5, 15. p. 251. ὅσοι ἡμῖν πάρεισιν, οἱ δὲ προσάγονται. it. praecedit caſus aliquis articuli poſtpoſitiui praeter genitiuum, Π. 7, 5, 11. προεῖπεν, οὓς μὲν ἔξω λαμβάνοιεν, κατακαίνειν, τοὺς δ' ἐν ταῖς οἰκίαις κηρύττειν — ἔνδον μένειν. O. 1, 17. οὓς ἐγὼ ὁρῶ τοὺς μὲν καὶ πολεμικὰς, τοὺς δὲ καὶ εἰρηνικὰς ἐπιςήμας ἔχοντας. it. ſequitur poſtpoſitiuus, Π. 5. 3, 9. τῶν ἀγγέλων — τοὺς μὲν εἴασεν ὁ Γαδάτας διαφεύγειν, οὓς δ' ἔλαβε, βασανίζων, ſcil. ἦν. A. 2, 6, 14. Cf. ἄλλος, ὅς nr. 8. οὗτος. ¶ c) K. 2, 2. Leuncl. mutauit τὸν μὲν in τιμήν. ¶ 25) τῇ μὲν — τῇ δὲ, *hinc — hinc.* A. 4, 8, 8. τῇ μὲν ἄνοδον, τῇ δὲ εὔοδον τὸ ὄρος. ¶ 26) τὰ μὲν — τὰ δὲ, a) *partim — partim.* A. 4, 1, 11. τὰ μέν τι μαχόμενοι, τὰ δὲ καὶ ἀναπαυόμενοι. E. 1, 1, 3. 1, 7, 10. p. 54. 6, 5, 40. Απ. 1, 8, 1. 2, 4, 6. K. 9, 6. Interdum omittitur τὰ δὲ, et καὶ pro eo ponitur, vt Π. 1, 5, 3. τὰ μὲν καὶ διαβάλλων, *partim vera nuncians, partim criminans.* ¶ b) *mox — mox.* O. 11, 18. τὰ μὲν βάδην, τὰ δὲ ἀποδραμὼν οἴκαδε. ¶ 27) ἡ Erneſt. ex edit. Baſil. malit mutare in ἤ, Απ. 3, 14, 5. ὀψοποιΐα, ἢ μᾶλλον τὰ ὄψα λυμαινομένη. De formula Ὁδὸς ἡ ἐκ τῶν κωμῶν et ſimilibus, vbi omiſſum eſt participium ἄγουσα vel φέρουσα, v. ſupra nr. 11. g. et ὁδός. ¶ 28) τὸ ponitur ante integram enunciationem, A. 4, 4, 11. ἐρωτώμενος δὲ τὸ, ποδαπὸς εἴη, *conſuetum illud.* Ιπ. 12, 4. τὸ δὲ περὶ τὸ ἦτρον, *quod attinet ad.* Sed Leuncl. et Welſ. abiecto priori τὸ edidere περὶ δὲ τὸ ἦτρ. Sic ante inf. Π. 1, 6, 7. τὸ δὲ ἐπίςασθαι ἀνθρώπων ἄλλων προςατεύειν — τοῦτο θαυμαςὸν ἐφαίνετο. §. 11. τὸ δ' (ed. Iunt. τὸν δ') ἔχοντα δύναμιν — ἔπειτα ἀμελεῖν τοῦ πορίζειν — τοῦτο εἶναι αἰσχρόν. Απ. 1, 4, 6. 7. 12. τὸ δὲ — δοῦναι — παρέχειν; Intell. ταῦτα οὐκ οἴει προνοίας ἔργα εἶναι. §. 11. τὸ πορεύεσθαι, *incedendi facultatem.* 4, 2, 14.

2, 14. τί δὲ τὸ κακουργεῖν; — τὸ δ' (Leuncl. et Well. τί δ') ἀνδραποδίζεσθαι; 4, 3, 5. 6. 7. 8. 9. 11. 12. Ἀπολ. 17. extr. 18. Σ. 2, 6. ἱκανώτατος εἰς τὸ ταῦτα ἐπιτηδεῦσαι. Zeun. cum Leuncl. τὸ omittit. Cf. nr. 12. Saepe omiſſum eſt hoc τὸ, vt O. 9, 11. καὶ τὸ προνοεῖν — καὶ σκοπεῖν. v. Bach. ad h. l. et Fiſcher. ad Weller. p. 113. ¶ 29) τὸ, *dictum illud, vox illa.* Π. 5, 1, 10. τοῦτο μὲν οὐκ αἰσχύνομαι λέγων. τὸ δὲ — ἀποδώσω, εὖ ἴσε ὅτι τοῦτο αἰσχυνοίμην ἂν εἰπεῖν. Απ. 1, 2, 57. τὸ Ἡσιόδου. §. 58. 4, 2, 24. τὸ, γνῶθι σαυτόν. Sic poſt λέγειν verti poteſt *ſcilicet*, Π. 3, 3, 26. λέγοντες πολὺ τό· ἄγετ', ἄνδρες φίλοι. O. 7, 3. γελάσας ἐπὶ τῷ, *quod dixiſſem:* τί ποιῶν etc. c. gen. Π. 5, 3, 5. τὰ τοῦ Ἀσσυρίου, *quae Aſſyrius reſpondiſſet.* ¶ 33) τὸ poſt διὰ eſt *quia*. Π. 1, 5, 7. p. 55. διὰ τοῦτο θαῤῥεῖν, τὸ μὴ — ποιεῖσθαι. ¶ 31) τὸ dicitur de tempore, vt τὸ μέχρι τούτου E. 7, 1, 32. τὸ ἀπὸ τούτου Αγ. 1, 34. E. 4, 6, 12. it. τὸ ἀπὸ τοῦδε Π. 5, 1, 2. 5, 2, 15. p. 286. 7, 1, 6. 7, 2, 4. Scribitur etiam vno verbo τοαποτοῦδε, vt τοεκτοῦδε. v. ſuis locis. Plene, ſed ſine τὸ, legitur Απ. 3, 1, 4. ἀπὸ τοῦδε τοῦ χρόνου. Sic τὸ δεύτερον, τὸ λοιπὸν, τὸ πρῶτον. v. δεύτ. λοιπ. πρ. it. τὸ νῦν εἶναι, v. νῦν nr. 7. et εἶναι nr. 16. b. ¶ 32) τὸ mutatum recte in τῷ, Αγ. 5, 4. διαμάχεσθαι τὸ μὴ φιληθῆναι. Steph. et Bach. τῷ μ. φ. ¶ 38) τοῦ πρόσω, A. 1, 3, 1. *vlterius*, pro ἐπὶ τοῦ τόπου πρόσω. ¶ 34) τοῦ c. inf. Intelligitur ἕνεκα, Π. 1, 3. 8. τοῦ δὴ μὴ λυσιτελεῖν. 2, 4, 9. §. 17. p. 137. 3, 3, 17. 8, 1, 7. Suppletur ellipſis A. 3, 4, 21. τοῦ μὴ φεύγειν ἕνεκα. Sed Π. 3, 1, 12. ἡ ἧττα σωφρονίζειν ἱκανὴ, τοῦ γνῶναι. Hutch. reponit τὸ, i. e. *ea clades, quod cognoſcant.* v. Zeun. 5, 3, 2. καλῶς ποιήσαιμεν τοῦ εὐθὺς φανεροὶ εἶναι. Margg. τῷ. Sed melius eſt τοῦ. 5, 4, 16. p. 318. τοῦ ἐμὲ ἀνιᾶν — κρείττων ἐστὶ, *maior ſ. ſuperior eſt, vt mihi poſſit eſſe moleſtus.* Welſius cum Leuncl. contra libros ſcripſit τῷ. ¶ 35) τοῦ ante inf. ſaepe omittitur. v. αἴτιος, ἄξιος, ἀποτρέπειν, ἀσχολία. ¶ 36) τῷ c. inf. Intelligitur ἐπὶ, Π. 4, 5, 5. ἐβριμοῦτο τῷ Κύρῳ τῷ καταλιπόντας αὐτὸν οἴχεσθαι. O. 7, 19. vbi edd. vett. et Cod. Guelf.

Guelf. habent τὸ, vt intelligatur διά. Et hoc τῷ ante inf. saepe mutandum in τὸ, vt Π. 1, 4, 4. τὸ σκυλακῶδες τῷ Leuncl. et Hutch. τὸ) πᾶσι προσπίπτειν. Απ. 3, 10, 9. καλὸν τὸ εὕρημα τῷ σκεπάζειν. Bessario: propterea quod tegat. Sed Ern. et Hindenb. corrigunt τὸ σκ. Ιπ. 6, 5. τῷ δ' αὖ μακρῷ τῷ ἀγωγεῖ διδάσκειν. Leuncl. et Welf. τὸ δ' αὖ. Cf. Ernest. ad Απ. 3, 4, 8. ¶ 37) τῷ παντὶ, omnino. v. πᾶς nr. 9. ¶ 38) τῇ, ideo, eatenus. Moschopulus: τῇ ἀντὶ ταύτῃ. A. 6, 1, 12. Ξενοφῶν τῇ μὲν ἐβούλετο ταῦτα — ὁπότε δὲ ἐνθυμοῖτο etc. ¶ 39) τῇ mutatum in τε. Απ. 3, 9, 11. ἐν τῇ νηῒ τὸν μὲν ἐπιςάμενον. Hindenb. et Ern. e cod. MS. emendant ἔν τε νηΐ. ¶ 40) τῇ γε, hanc ob causam. Πο. 4, 36. καὶ τῇ γε συμφορώτερον τὸ κατὰ μέρος πράττεσθαι. Steph. τῇδέ γε, probante Zeunio. 41) τὰ ponitur, si nullum adest genus, s. substantiuum. Απ. 4, 4, 7. εἰ τὰ δὶς πέντε δέκα ἐςίν. ¶ 41) ὅδε, hicce. a) A. 6, 6, 13. τοῦτον τὸν ἄνδρα. 2 Codd. τόνδε τὸν ἄ. E. 2, 4, 3. τῇ ὑςεραίᾳ οἵδε ἀπῆλθον. Απολ. 29. ὁ μὲν ἀνὴρ ὅδε γε. A. 7, 3, 27. τάδε δὴ, ἃ σὺ ἔλεγες, ea euenerunt. Sed E. 3, 3, 1. est de rebus gerendis. A. 2, 1, 12. συνεβούλευσεν αὐτοῖς τάδε, haec et illa, talia. K. 6, 10. παραδεδράμηκε παρὰ τάδε ἢ τάδε, hac vel illac. b) τόδε, vt τὸ, ponitur ante inf. Π. 1, 6, 10. τόδε δὲ μάλιςα μέμνησό μοι, μὴ ἀναμένειν. Sed τῷδε, hac in re. Αθ. 3, 1. καὶ τῷδέ τινας ὁρῶ μεμφομένους. Steph. coniicit κἂν τῷδε. c) E. 7, 5, 27. μέχρι τοῦδε γεγράφθω, hactenus. Margg. τούτου. Απολ. 5. μέχρι τοῦδε, hucusque. Leuncl. ad hunc vsque diem. Plene legitur Απ. 4, 8, 6. 7. μέχρι τοῦδε τοῦ χρόνου. Cf. nr. 31. d) In var. lect. τάδε permutatur c. τοιάδε. v. τοιόςδε. it. c. ὧδε. v. ὧδε lit. e. it. c. ἃ δέ. v. ὅς nr. 9. ¶ 43) τῇδε, ¶ a) hoc loco. Phauorin: τῇδε ἀντὶ τοῦ ἐνθάδε λέγουσιν Αἰολεῖς. Moschop: τῇδε ἀντὶ ἐνταῦθα. A. 7, 2, 7. ἐγὼ δὲ τῇδε ἁρμοςής. ¶ b) hac re. Π. 8, 2, 11. τῇδέ γε μέντοι διαφέρειν μοι δοκῶ τῶν πλείςων, ὅτι etc. ¶ c) hac in parte, hanc ob causam. Αγ. 1, 4. τῇδέ γε μὴν ἄξιον ἐπαινέσαι. ¶ d) hoc modo. Π. 8, 1, 11. διῄ-

ρει

ρει αἰδῶ καὶ σωφροσύνην τῇδε. 8, 8, 4. Cf. nr. 40.

ὀβελίσκος, *veru.* E. 3, 3, 7. ὀβελίσκους habent coniurati loco armorum. Iπ. 10, 8. Cf. βουπόρος.

ὀβολὸς, *obolus*, drachmae Atticae ſexta pars. v. Plin. H. N. 21, 34. qui obolo decem chalcos tribuit. Suidas vero, ὀβολὸς, inquit, παρ' Ἀθηναίοις ἓξ ἐστι χαλκῶν. Pollux 9, 65. obolo tribuit chalcos octo, quam rationem plerique recentiorum ſequendam putant. Cf. Phauorin. it. Poll. 8, 39. 9, 60. etquos laudat Hutch. in indice ad anab. A. 1, 5, 6. σίγλος δύναται ἑπτὰ ὀβολοὺς καὶ ἡμιοβόλιον Ἀττικούς. Πο. 4, 14. 23. E. 1, 5, 4. Σ. 3, 8. μηδὲ ὀβολὸν, i. e. *ne minimum quidem, omnino nihil.* Cf. ἀτελὴς et μνᾶ.

ὀγδοήκοντα, *octoginta.* A. 4, 8, 13. ἀμφὶ τοὺς ὀγδοήκοντα. 7, 8, 8.

ὄγδοος, *octauus.* A. 4, 6, 1. ἡμέρα ὀγδόη.

***ὀγκηρῶς**, *ſuperbe.* E. 3, 4, 8. Λύσανδρος, τῆς βασιλείας ὀγκηρότερον διάγων.

ὄγκος, ¶ 1) *moles, pondus.* Π. 6, 2, 11. p. 871. τούτων (medicamentorum) ὁ ὄγκος μικρότατος. K. 8, 8. διὰ τὸ βάθος τῆς χιόνος, καὶ διὰ τὸ — προσέχεσθαι αὐτῷ ὄγκον πολύν. Cf. Poll. 5, 50. ¶ 2) *multitudo.* Iπρ. 5, 6. ἀνάγκη τὸν ὄγκον τῆς τάξεως μείζω — φαίνεσθαι.

ὀγκοῦσθαι, *efferri, ſuperbire.* c. ἐπὶ, Aπ. 1, 2, 25. ὠγκωμένω ἐπὶ γένει.

ὀγκώδης, *turgidus, tumidus.* Iπ. 1, 12. in equo debet eſſe πλευρὰ πρὸς τὴν γαστέρα ὀγκωδεστέρα. Cf. Poll. 1, 189. K. 5, 30. Cf. Poll. 5, 70.

ὀγμεύειν, *meſſorum inſtar longa ſerie procedere.* Suid: ὤγμευον· Ξενοφῶν ἐν β' ἀντὶ τοῦ ἐπορεύοντο. παρὰ τὸν ὀγμὸν τὸν σημαίνοντα τὴν κατὰ τάξιν ὁδὸν τῶν θεριζόντων. Heſych: ὄγμος — μεταφορικῶς, ὅταν πορεύωνται ἐφ' ἕνα τεταγμένοι κατὰ στίχον. Cf. Iungerm. ad Poll. 5, 77. vbi de venatione legitur, vt Π. 2, 4, 15. ὤγμευον αὐτῷ (*ante eum*), ὡς ἐπιόντες τὰ θηρία ἐξανιστάναι. All. ὥρμησαν.

ὀδαξεῖν, *ex morſu dolere.* Σ. 4, 28. ταῦτ' ἄρα — τὸν ὦμον πλεῖον ἢ πέντε ἡμέρας ὤδαξον. Cf. κνῆσμα.

ὅδε, v. ὁ nr. 42.

ὀδμὴ, i. q. ὀσμή. Thom. Mag: ὀσμὴ, Ἀττικόν· ὀδμὴ δὲ, Ἰωνικόν. καὶ Ξενοφῶν τοίνυν Ἰωνικῷ ἔθει ὀδμὴ λέγει. Phrynich: ὀσμὴ χρὴ λέγειν διὰ τοῦ σ. διὰ γὰρ τοῦ Δ ὀδμὴ Ἰωνικόν. πα-

ρα-

φανομεῖ γοῦν Ξενοφῶν εἰς τὴν πάτριον διάλεκτον, ὀδμὴ λέγων. Cf. Phauorin. in v. ὀσμή. Etiam Menagius ad Diog. Laert. 5, 44. et Koenius ad Gregor. de dialectis p. 276. dicunt, ὀδμὴ legi ap. Xenophontem. Sed hodie quidem in eius libris vbique inuenitur forma ὀσμή. Cf. Poll. 2, 75. qui nomen ὀδμὴ refert inter poetica.

ὁδοιπορεῖν, v. ὁδοποιεῖν.

ὁδοιπορία, *iter*. Π. 1, 2, 7. γυμνάζει ὁδοιπορίαις καὶ δρόμοις, O. 7, 23. 20, 18.

ὁδοποιεῖν, ¶ 1) *viam ſternere ſ. parare*. A. 4, 8, 6. τὴν ὁδὸν ὡδοποίουν ὡς διαβιβάσοντες flumen. 5, 1, 7. τὰς ὁδοὺς — δυσπόρους — ὁδοποιεῖν. πείσονται γὰρ καὶ διὰ τὸ φοβεῖσθαι etc. Margg. et 2 codd. ante καὶ inſerunt ὁδοποιεῖσθαι, quae ſcriptura intelligi non poteſt. §. 8. ἀνέκραγον, ὡς οὐ δέοι ὁδοποιεῖν. All. ὁδοιπορεῖν, i. e. *pedibus, non mari, iter facere*. 5, 3, 3. ὁδὸς ὁδοποιουμένη ἦν. E. 5, 4, 39. ὠδοποιημένων τοῦ χαρακώματος ἐξόδων. ¶ 2) c. acc. perſ. *viam munire ſ. ſubleuare alicui, neceſſaria ad iter ſuppeditare*. A. 3, 2, 15. ὁδοποιήσαιέ γ' ἂν αὐτούς. Morus recte legi iubet αὐτοῖς. Nam etiam alias iungitur datiuo.

ὁδοποιΐα, *viarum munitio*. Π. 6, 2, 11. p. 372. ἤν τι δέῃ ὁδοποιΐας, *ſi quando via eſt munienda*.

ὁδοποιὸς, *viarum ſtrator, exercitui viam muniens*, Π. 6, 2, 11. p. 372. ὑμεῖς οἱ τῶν ὁδοποιῶν ἄρχοντες. Cf. Grot. ad Luc. 3, 5.

ὁδὸς, ¶ 1) *via*. A. 6, 4, 6. τοὺς νεκροὺς ἔνθαπερ ἔπεσον ἔθαψαν — ἐνίους δὲ τοὺς ἐκ τῶν ὁδῶν συνενεγκόντες ἔθαψαν. Cf. ἀριθμὸς, ἔμπειρος, μῆκος, πλῆθος. c. articulo, ita vt intelligatur φέρουσα ſ. ἄγουσα, A. 3, 2, 16. τῆς οἴκαδε ὁδοῦ. 6, 5, 4. τὴν ὁδὸν τὴν ἐκ τῶν κωμῶν. c. εἰς, O. 11, 15. τῇ εἰς ἀγρὸν ὁδῷ. c. ἐπὶ, Π. 2, 4, 13. προπέμπει (κατὰ) τὴν ἐπὶ τὰ φρούρια ὁδόν. 5, 3, 16. p. 301. πάρεσε εἰς τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνος ὁδόν. 7, 2, 1. τῆς ἐπ' οἶκον ὁδοῦ ἀπεχώρει, *domum diſcedebat*. A. 4, 3, 12. ὁδὸς ἦν ἐπὶ τὴν διάβασιν ὡς τέτταρα ςάδια. 6, 3, 15. κατὰ τὴν ἐπὶ Κάλπης (ſup. λιμένος vel λιμένα) ὁδόν. Cod. Eton. ἐπὶ omittit. E. 7, 1, 19. c. πρὸς, Π. 2, 4, 13. προεληλυθότος τὴν πρὸς τὰ φρούρια ὁδόν. Hic ὁδὸν a nonnullis omittitur. c.

κατὰ,

κατὰ, Π. 7, 5, 11. διέπεμπε τάξεις κατὰ τὰς ὁδοὺς Babylonis. A. 4, 6, 8. οὐδαμῆ — ἦ κατὰ ταύτην τὴν ὁδόν. §. 16. ἦγε κατὰ τὴν ὁδόν. 5, 3, 2. c. gen. ἡμερῶν, v. ἡμέρα nr. 1. e. Sic Π. 1, 1, 3. ἀπέχοντας παμπόλλων ἡμερῶν ὁδὸν, τοὺς δὲ καὶ μηνῶν. 8, 2, 6. ἀπέχοντας πολλῶν μηνῶν (Margg. ἡμερῶν) ὁδόν. Cf. μήν. c. variis epithetis, vt Π. 1, 6, 19. p. 82. στρατιὰν ἄγειν ἢ στενὰς ἢ πλατείας ὁδοὺς, ἢ ὀρεινὰς ἢ πεδινάς. 2, 4. 17. p. 138. ἐλάσσων ἡ ὁδὸς — τὴν ῥάστην ἡγεῖσθαι· στρατιᾷ γὰρ ἡ ῥάστη ταχίστη. 4, 3, 5. ἐάν τε πολλὴν, ἐάν τε ὀλίγην ὁδὸν διελθεῖν. 4, 4, 1. πόσην ὁδὸν διήλασαν. 5, 3, 16. p. 298. ὁμαλή τε καὶ πλατεῖα ἡ ὁδός. 6, 3, 2. 8, 6, 9. A. 3, 4, 11. 4, 1, 7. §. 17. ὁδὸν τὴν φανερὰν — δυνατὴν καὶ ὑποζυγίοις πορεύεσθαι. 4, 2, 4. 9. 4, 3, 4. ὁδὸς μία ἡ ὁρωμένη ἦν (*quae conspici posset*, i. q. φανερά), ἄγουσα ἄνω. 5, 1, 7. ὁδοὺς δυσπόρους. 6, 3, 9. πολλὴ — πολλὴ — ἐλαχίστη ὁδός. 6, 6, 22. πορευόμενοι τὴν ὀρθὴν ὁδόν. E. 6, 4, 26. πορευόμενοι χαλεπὴν ὁδόν. 7, 4, 17. μακροτάτην ὁδὸν ἐλθόντες. §. 28. ἐπορεύοντο τὴν Ὀλυμπιακὴν ὁδὸν, *quae Elide ducit Olympiam.* Απ. 3, 13, 6. Ιπρ. 2, 9. 4, 3. K. 6, 5. ὁδοὺς τραχείας, σιμὰς, λαγαρὰς. σκοτεινάς. 12, 2. Cf. ἁμαξιτὸς, ἀτριβὴς, ἰσχυρὸς, ὄρθιος, φανερὸς, χειροποίητος. Post πολλὴ ponitur in genitiuo, Π. 6, 2, 10. πολλὴ γάρ ἐστι τῆς ὁδοῦ ἄοινος. Dicitur etiam στενὸν τῆς ὁδοῦ. v. στεν. Accusatiuus, verbis iunctus, a) vel a verbis regitur, vt Π. 7, 5, 9. δείκνυτε τὰς ὁδούς. 5, 4, 1. τὴν ὁδὸν, ᾗ μέλλει προσιέναι, ἐδήλωσε. A. 7, 3, 1. τὴν πρὸς Ἀρίσταρχον ὁδὸν ἐᾶσαι, *non proficisci.* Π. 1, 6, 18. τὰς ὁδοὺς βέλτιον εἰδέναι. A. 7, 3, 23. ὁδόν τινα λαβὼν, *nactus, inuenta quadam via.* Απ. 3, 13, 5. μηκύνειν τὰς ὁδούς. A. 5, 1, 8. ποιεῖν τὰς ὁδούς. i. e. ὁδοποιεῖν. Αγ. 2, 1. ἐνιαυσίαν ὁδὸν ἐποιήσατο, *confecerat.* b) vel pendet ab omissa praepositione aliqua, vt E. 4, 6, 14. ἀπῄει τοιαύτας ὁδοὺς, ἃς οὔτε πολλοὶ, οὔτε ὀλίγοι δύναιντ' ἂν — πορεύεσθαι. A. 3, 5. 1. ἀποτρεπόμενοι ἄλλην ὁδὸν ᾤχοντο. Π. 4, 1, 9. ἤλθομεν μακρὰν ὁδόν. A. 2, 2, 3. 3, 1, 5. Π. 5, 5, 13. ὁδὸν μακρὰν ἥκων. Sic saepe πορεύεσθαι, cuius iam supra multa sunt exempla

al-

allata. Sed legitur etiam c. dat. E. 4, 5, 13. εἰ πορεύοιντο τῇ ὁδῷ, *si pergerent in itinere.* Cf. βαδίζειν, διαχίζειν, εἰδέναι, ἐκπίπτειν, ἡγεῖσθαι, ὁδοποιεῖν. Π. 5, 3, 19. ὅτι ἐπὶ τῇ ὁδῷ (Cod. Guelf. et marg. Steph. ἐπὶ τῇ ἔξω) ἐπιμένοι — ἐν ὁδῷ πάντες ἦσαν. Ipſa ὁδὸς dicitur ἄγειν, v. ἄγειν. it. γίγνεσθαι A. 3, 4, 15, it. ἰέναι Π. 5, 4, 19. it. φέρειν. v. φέρειν nr. 6. ¶ 2) *via trita et celebris.* A. 1, 2, 13. ἦν παρὰ τὴν ὁδὸν κρήνη. E. 3, 5, 17. ἐδίωκον ἐς τὰς ὁδούς. 7, 4, 23. καθ' ὁδὸν πορευόμενοι, non in campo. §. 24. Aπ. 2, 1, 15. 2, 2. 4. vbi intelligi poſſunt *viae vrbis, plateae.* O. 19, 13. K. 5, 18. ἐν τοῖς τριμμοῖς καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς. ¶ 3) *iter, profectio.* Π. 4, 3, 3. p. 230. ἱππικὴ ἐν ὁδῷ ἥδιον, ἢ αὐτοὺς τοῖν ποδοῖν πορεύεσθαι. A. 1, 4, 11. ὅτι ἡ ὁδὸς ἔσοιτο πρὸς βασιλέα. Aπ. 3, 13, 5. τὴν εἰς Ὀλυμπίαν ὁδόν. Mox eſt τὴν πορείαν. Ibid. ἐν τῇ ὁδῷ. Cf. ἀποκωλύειν. ¶ 4) *itineris cauſa.* E. 7, 3, 5. αἰσθόμενοι τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, *cur Thebas profectus eſſet.* ¶ 5) *alueus.* Π. 7, 5, 8. ἡ διὰ τῆς πόλεως τοῦ ποταμοῦ ὁδὸς πορεύσιμος ἀνθρώποις ἐγίγνετο. In ſeqq. eſt τὸ ἔδαφος τοῦ ποταμοῦ. ¶ 6) Metaphorice: *ratio vitae, ratio agendi.* Π. 1, 3, 4. ἁπλουστέρα καὶ εὐθυτέρα ὁδός ἐστιν ἐπὶ τὸ ἐμπλησθῆναι. §. 12. ἐπὶ τὸ μετρίως ἔχειν ὁποίαν βούλει ὁδὸν πορεύσῃ. 1, 6, 13. τίνα ὁδὸν ἰὼν τοῦτο πράττειν ἱκανὸς ἔσομαι. §. 18. §. 19. p. 72. Aπ. 1, 7, 1. καλλίων ὁδὸς ἐπ' εὐδοξίᾳ. 2, 1, 11. 12. 23. 29. 2, 6, 39. 4, 2, 23. Cf. αὐτὸς nr. 6. et τρέπεσθαι. c. ἐπὶ, Π. 1, 6, 18. ἐπὶ τὸ πείθεσθαι — συντομωτέρα ὁδός ἐστιν. A. 2, 6, 11. Sic omiſſis verbis ἐπ' ἐκεῖνα, Π. 1, 6, 19. p. 71. οὐκ ἔστιν συντομωτέρα ὁδὸς περὶ ὧν ἂν βούλῃ δοκεῖν φρόνιμος εἶναι. ¶ 7) *vita.* Eπ. 3. ὁδοῦ ἀνθρωπίνης ἀρχὴν γένεσιν. ¶ 8) Saepe omittitur, vt Π. 5, 2, 15. extr. τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνος. A. 3, 4, 28. τὴν λοιπὴν πορευσόμεθα. Aγ. 2, 5. τὴν λοιπὴν ἐπορεύθη. Aγ. 1, 28. et E. 3, 4, 21. ὡς ἡγήσοιτο τὴν συντομωτάτην ἐπὶ τὰ κράτιστα τῆς χώρας. E. 6, 4, 3. ὀρεινὴν πορευθείς. Sic Π. 8, 5, 7. E. 7, 2, 13. 7, 5, 21. in omnibus eſt τὴν σύντομον et τὴν συντομωτάτην. Cf. A. 7, 8, 12. et ſupra

nr. 1. ex Π. 2, 4, 13. it. φέρειν nr. 6. et ὁ nr. 11. g. ¶ 9) In var. lect. est pro πάροδος. v. ibi. it. pro αὐτός. v. αὐτὸς nr. 6. c. d. it. pro ἕως. v. ἕως nr. 1. et supra nr. 1.

ὀδοὺς, *dens.* Π. 2, 3, 5. p. 118. παίειν — ὁ κάπρος ὀδόντι. Απ. 1, 4, 6. τοὺς μὲν πρόσθεν ὀδόντας — τοὺς δὲ γομφίους. Ιπ. 6, 8. πρὸς τοῖς ὀδοῦσι. 10, 9. Κ. 10, 13. 17.

'Οδρύσαι et 'Οδρύσσαι, *Odrysae,* populi Thraciae. A. 7, 2, 18. ciuili seditione laborant. 7, 3, 7. Medocus, eorum rex, dona ad Seuthen de amicitia mittit. 7, 4, 16. et 7, 5, 1. occurrit alius eorum rex, Τήρης 'Οδρύσης. 7, 5, 9. multi se Seuthae tradunt. E. 3, 2, 2 — 4. nominantur 'Οδρύσαι Θρᾶκες, a Seutha missi Dercyllidae contra Bithynos auxilio, cum hi eorum castra inuaserant, et nonnullos occiderant, reuersi caesos sepeliunt vinum bibentes. 4, 8, 26. Amadocus, eorum rex, cum Seutha bellum gerit, quod componit Thrasybulus. Ιπ. 8, 6. solent per decliuia equitare. Singularis legitur etiam A. 7, 7, 1. 6.

ὀδύνη, *dolor.* Απ. 1, 3, 12. φαλάγγια — προσαψάμενα ταῖς ὀδύναις ἐπιτρίβει τοὺς ἀνθρώπους. Σ. 1, 15. v. λαμβάνειν nr. 6.

ὀδύρεσθαι (poet. Port.), *lamentando deflere.* Π. 7, 3, 5. ἕως ἂν ἐγὼ τόνδε (maritum interfectum) ὀδύρωμαι ὡς βούλομαι.

'Οδύσσεια, *Odyssea.* Σ. 4, 5. Ἰλιάδα ὅλην καὶ 'Οδύσσειαν ἀπὸ στόματος εἰπεῖν.

'Οδυσσεὺς, *Vlysses.* K. 1, 2. fuit inter Chironis discipulos. Απ. 1, 3, 7. 2, 6, 11. temperans fuit, cum ipse tum Mercurii auxilio. 4, 6, 15. Homerus eum vocat ἀσφαλῆ ῥήτορα. Cf. Odyss. ϑ, 171. Απ. 1, 2, 58. memoratur eius dictum ap. Homerum Il. β, 188. sqq. 198. sqq. Σ. 4, 6. in praecipuis Homeri heroibus recensetur. K. 1, 13. cum Diomede fuit caussa Troiae captae. §. 11. videtur eum Xenophon, etsi non nominatum, defendere, negans fuisse Palamedi auctores mortis eos, qui vulgo putentur. Sed Απ. 4, 2, 33. Vlyssem refert Palamedis mortis auctorem, vt Απολ. 26. e Socratis quidem sententia, et incerta fama, quam etiam auctor ad Herenn. 2, 19. sequitur. A. 5, 1, 2.

1, 2. ἐκπαθεὶς Ὀδυσσεὺς καθεύδων. v. Odyſſ. ν, 116. ſq.

ὄζειν, ¶ 1) *olere, odorem reddere.* c. gen. quae eſt Attica conſtructio, auctore Thoma in v. μύρου, Σ. 2, 3. τούτου (μύρου) ὄζουσιν. §. 5. τίνος ὄζειν δεήσει; Reſp. καλοκἀγαθίας. 4, 8. c. acc. Σ. 2, 4. ἅπας ὅμοιον ὄζει. Leuncl. *ſimili modo.* Scil. ὅμοιον accipi poteſt pro ὁμοίως. ¶ 2) ὄζει impersonaliter. c. gen. K. 5, 1. οὐκ ὄζει αὐτῶν, np. ἰχνῶν, *veſtigia non olent.* §. 7. ὄζει τῶν ἰχνῶν — τὰ εὐναῖα. Ita Steph. et Leuncl. et Welſ. Sed alii rectius τῶν εὐναίων ἢ τῶν δρομαίων. §. 13. Eodem modo ſine caſu K. 5, 7. μᾶλλον — ὄζει, *es riecht.* v. ibi Zeun. qui omiſſum putat nomen ὀσμή.

ὅθεν, ¶ 1) *vnde, ex quo loco.* Poſt ſubſtantiuum, A. 2, 3, 9. εἰς κώμας ὅθεν ἀπέδειξαν. 7, 3, 2. c. gen. E. 6, 2, 21. σκεψάμενος τῆς χώρας ὅθεν — δυνατὸν ἦν ὁρᾷν. Poſt ἐκεῖσε, Π. 7, 1, 5. ἄπειμι ἐκεῖσε, ὅθεν δοκεῖ — ἄρχεσθαι μάχης. Omiſſo ſubſt. K. 6, 18. περιβάλλει ea loca, ὅθεν εὑρίσκεται. v. εὑρίσκειν nr. 1. Omiſſo ἐκεῖσε, A. 1, 3, 17. μὴ ἀγάγοι ὅθεν οὐχ οἷόν τε ἔσται ἐξελθεῖν. 7, 6, 10. Omiſſo ἔνθεν, Π. 8, 7, 3. p. 550. ἐκλιπεῖν φαίνεται ἡ ψυχὴ, ὅθεν περ πᾶσιν ἄρχεται ἐκλιποῦσα. A. 2, 1, 3. pro ὅθεν ὁρμῶντο Cod. Eton. habet ἔνθεν ὁρμ. ¶ 2) Indicat patriam, A. 6, 6, 9. p. 367. αἱ πόλεις ἡμῶν ὅθεν ἐσμέν. ¶ 3) i. q. ἐξ οὗ, ἐξ ἧς etc. A. 2, 3, 9. Φοίνιξ ὅθεν ἐξαιρεθείη ὁ ἐγκέφαλος. 2, 5, 4. ἐγὼ δηλώσω, ὅθεν ἐγὼ περί σου ἀκούω, *eos a quibus ego audio.* ¶ 4) *quare.* Aπ. 1, 1, 2. ὅθεν δὴ καὶ μάλιστά μοι δοκοῦσιν αὐτὸν αἰτιάσασθαι. ¶ 5) *qua ex re.* Π. 1, 2, 2. v. ἔνθεν.

οἱ (Dictio enclitica), *ſibi, ipſi.* Π. 1, 4, 2. μή οἱ ὁ πάππος ἀποθάνῃ. (Cf. Abreſch. diluc. Thucyd. 1, 138.) §. 5. οἱ ζῶντα παρέχειν. 8, 1, 3. A. 1, 2, 8. ἐρίζοντά οἱ περὶ σοφίας. 3, 1, 5. vbi vt 7, 8, 6. eſt *ipſi, ei.* 3, 4, 26. 7, 1, 24. 7, 6, 32. E. 3, 3, 7. 7, 1, 26. ἀλαζονείαν οἷγε δοκεῖν εἶναι ἔφη. Edd. vett αὐτοῦ. Quare Moro vera lectio videtur αὐτῷ. Aπ. 2, 9: 5.

οἷ, *quo.* Π. 1, 1, 2. πορεύονται — οἷ (all. ᾗ) ἂν αὐτὰς εὐθύνωσιν. 5, 3, 9. προειπὼν οἷ πορεύσοιντο. ¶ 2)

2) *quomodo.* K. 9, 4. πολλοὶ ἀλλοιοῦνται — ἐγγὺς προσιόντι, ἢ οἳ πόῤῥωθεν ἔδοξαν εἶναι. Steph. coni. οἷοι, quod recepit Welſ. Sed Zeun. rectius explicat *ipſi*, np. venatori. ¶ 3) In var. lect. permutatur c. οἳ, v. εἶναι nr. 36.

οἶα, v. οἷος nr. 9. ſq.

οἶδα, v. εἰδέναι.

οἴεσθαι, ¶ 1) *putare, opinari.* Thomas: τὸ μὲν οἶμαι, ἐπὶ ὁμολογουμένου τίθεται· τὸ δὲ οἴομαι, ἐπὶ ἀμφιβόλου. Sed quam parum ſit huic obſeruationi tribuendum, vel ex eo patet, quod οἶμαι ex οἴομαι contractum eſt. Imo vtrumque eſt eius, qui non certo ſcit aliquam rem. Heſych: οἰόμενον· οὐκ εἰδότα, νομίζοντα. Idem et Suidas interpretantur etiam verbis ὑπονοεῖν et ὑπολαμβάνειν. a) Ponitur abſolute, vt Latin. *opinor*, i. e. *vt puto, mea ſententia, vt veriſimile eſt.* Π. 1, 3, 10. οὐ γὰρ, οἶμαι, — οἰνοχοεῖ. 2, 1, 2. p. 88. ὁ Ἀσσύριος — ἐγὼ μὲν οἶμαι ἱππέας ἄξειν. Sed Zeun. e codd. Bodl. et Guelf. reponit ἄξει. 2, 2, 1. p. 101. §. 11. 2, 3, 3. κριθείην οὔτε πρῶτος, οὔτε δεύτερος, οἴομαι δὲ χιλιοστός. 3, 1, 16 παρ' ἐκείνων, οἴομαι, ἔφη. 7, 5, 18. p. 447. οὐκ οἴμαι χολήν σοι εἶναι. Zeun. et Hutch. χολή σοι ἦν. A. 1, 9, 13. 3, 1, 19. καὶ μάλ', οἶμαι, ἐρῶντες τούτου. Cod. Eton. omittit οἶμαι. Aπ. 4, 2, 37. O. 8, 9. 5, 19. 7, 39. 16, 12. Sic in fine ſententiae, Aπ. 4, 6, 3. οὐκοῦν ὁ τοὺς νόμους ποιῶν, εἰδείη ἄν —; οἶμαι ἔγωγ', ἔφη. — τοὺς θεοὺς τιμᾷ; οὐκ οἶμαι, ἔφη. §. 6. 11. Plene legitur Σ. 4, 10. εἰ μὴ καλός εἰμι, ὡς οἴομαι. Sic 8, 15. ὥς γ' ἄν τις οἰηθείη. b) Iungitur c. δοξάζειν, Aπ. 3, 9, 6. ἃ μὴ οἶδε, δοξάζειν τε καὶ οἴεσθαι γιγνώσκειν. c) c. ὡς, Aπ. 3, 3, 14. οὐκοῦν οἴει — ὡς πολὺ ἂν διενέγκοιεν. vbi Reisk. fruſtra tentat. d) c. acc. et inf. Π. 1, 2, 7. οἴονται τοὺς ἀχαρίστους — ἀμελῶς ἔχειν. 1, 4, 10. ᾤετο τὸν πάππον ὄψεσθαι. 1, 6, 11. 2, 2. 1. p. 102. 7, 5, 22. ὃ δ' ἂν [illegible] μάλιστ' ἄν τις οἰηθείη ἀναλ[illegible]δας εἶναι — οὐδὲ τοῦτο [illegible]φαίνετο αὐτῷ. §. 26. p. 456. 8, 4, 6. A. 4, 7, 16. ᾠήθησαν καὶ ἄλλους ἐπιτίθεσθαι πολεμίους. Aπ. 1, 1, 10. οἰηθεὶς εἶναι τὸν Ἀθηναίων δοῦλον. Πο. 1, 6. Aπ. 1, 2, 18. οἰόμενο[illegible]

(Du-

(Dualis) κράτιστον εἶναι. 1, 6, 12. τὴν συνουσίαν ᾤου τινὸς ἀξίαν εἶναι. O. 5, 19. ἀλλ' ᾤμην ἔγωγε, σὲ εἰδέναι. 11, 21. 12, 10. e) c. nominat. et inf. Π. 1, 6, 19. p. 74. οἰοίμην καὶ αὐτὸς βελτίων εἶναι. 2, 2, 13. 3, 3, 1. οἱ ᾤοντο σι μπάντων κρείττονες εἶναι. 7, 2, 7. p. 419. A. 5, 1, 3. 5, 7, 7. οἴεται αὐτὸς ἐξαπατηθῆναι. E. 7, 1, 14. ᾤοντο κράτιστοι εἶναι. Ιερ. 1, 3. Aπ. 2, 1, 15. οὐκ ἂν οἴει ἀδικηθῆναι. 4, 2, 12. 4, 8, 7. O. 3, 9. Σ. 3, 2. 8, 38. Iπ. prooem. f) c. inf. in quo latet nominatiuus eiusmodi, qui latine fit per accufatiuum vertendus, et ad illam ipfam perfonam, ad quam οἴεσθαι pertinet, referendus, Π. 1, 3, 13. οἶμαί σοι — νικήσειν, fcil. ἐγὼ, *me victurum eſſe.* 4, 5, 12. p. 247. ᾠόμην ὑμῖν χάριν ὀφείλειν. 4, 6, 4. ἣν ᾠόμην — γυναῖκα τρέφειν. 6, 2, 8. p. 367. 6, 3, 11. p. 383. 7, 4, 7. A. 3, 1, 12. τί οἰόμεθα πείσεσθαι — τί ἂν οἰόμεθα παθεῖν. Aγ. 8, 3. φίλον ἕξειν ἐμὲ οἴεσθαι. E. 6, 2, 20. Aπ. 1, 2, 32. εἴτις — μηδ' οἴοιτο κακὸς εἶναι. 3, 9, 7. 3, 12, 3. 4, 6, 1. g) c. inf. χρῆναι vel δεήσειν, quem fequitur alius infinitiuus, Π. 1, 3, 15. οἴεσθαι, χρῆναι ἔχειν, πρ. ἑαυτόν. 7, 5, 26. p. 459. εἰ τῆς σωτηρίας εἰησόμεθα χρῆναι τυγχάνειν. E. 2, 4, 10. p. 110. ᾤετο ἄν τις δεήσειν — μάχεσθαι. Aπ. 1, 6, 2. 3, 3, 11. σὺ δ' ᾤου, χρῆναι σιωπῇ ἱππαρχεῖν; *putarisne.* h) c. inf. praef. et aorift. pro fut. Π. 3, 2, 9. εἰ οἰοίμην ἀσφαλῶς νέμειν. 6, 3, 8. A. 7, 1, 18. τί οἰόμεθα παθεῖν. In 2 Codd. additur ἄν. 7, 2, 2. E. 3, 4, 5. εἰ μὴ οἰοίμην ὑπὸ σου ἐξαπατᾶσθαι. Aπ. 2, 8, 6. Iπ. 9, 7. εἴ τις οἴεται — πραΰνειν. Steph. malit πραϋνεῖν. i) c. ἂν et inf. Π. 1, 6, 19. p. 80. οὐκ οἴει ἂν πρόσω πάνυ ἐλάσαι. 3, 3, 1. 4, 5, 5. ᾤμην μὲν ἔγωγε οὐδ' ἄν σε ἀπρονοήτως βουλεύεσθαι. Eft reprehendentis. 5, 4, 20. ὡς ἂν οἴωνται ἄριστα μάχεσθαι. 8, 1, 10. 11. A. 1, 3, 6. 2, 1, 10. 2, 2, 1. ὁποῖον ἄν τι ὑμῖν οἴησθε (Cod. Eton. δοκεῖ) μάλιστα συμφέρειν. 5, 2, 8. E. 1, 3, 11. 2, 3, 18. p. 94. p. 96. p. 98. p. 100. 4, 1, 6. 7, 5, 6. νομίζων — λήψεσθαι, οἰόμενος (Margg. λογιζόμενος) μέγα ἂν τοῦτο γενέσθαι. Aπ. 3, 4, 7. 4, 4, 2. Σ. 6, 5. Sic A. 2, 3, 11.

11. pro οἶμαι ἕξειν Suidas in v. ἀχαριστεῖν habet οἶμαι ἂν ἔχειν. it. in fine sententiae, et ἂν posito post inf. Π. 3, 1, 12. οἴονται ἀναμαχέσασθαι ἄν. Paulo ante erat ᾠήθη — ἀναμαχεῖσθαι. 3, 3, 21. E. 4, 1, 12. k) Participium in fine sententiae, Π. 1, 4, 18. ὅπλα ἐνδὺς, οὔποτε οἰόμενος, *quod nunquam prae magno desiderio futurum putabat.* Canterus aliique frustra tentarunt locum. ¶ 2) Dicitur de bestiis, Ιπ. 6, 15. οἴονται οἱ ἵπποι — τούτου αἴτιαι εἶναι. ¶ 3) Ponitur ita, vt intelligendum sit verbum δεῖν, Π. 1, 5, 7. p. 55. διὰ τοῦτο ὑμᾶς οἶμαι θαῤῥεῖν. Nonnulli post οἶμαι inserunt δεῖν. E. 4, 7, 4. οἱ ἄλλοι στρατιῶται ᾤοντο ἀπιέναι. 5, 1. 14. p. 282. Cf. νομίζειν nr. 6. ¶ 4) *sperare.* c. fut. Π. 3, 1, 12. ᾠήθη ἀναμαχεῖσθαι. c. inf. praes. Απ. 2, 6, 7. οἶμαι ἄλλοις καλῶς χρῆσθαι. Valckenar. vult χρήσεσθαι. c. ἄν, Π. 2, 2, 12. οἴει ψηφίσασθαι ἂν τὸ πλῆθος. 2, 4, 9. οἶμαι ἂν ποιῆσαι αὐτὸν πέμπειν· ἔτι δὲ ἐλπίζω etc. 8, 1, 9. 8, 4, 15. 8, 6, 11. πλούσιος ἂν ᾤετο γενέσθαι. A. 7, 2, 1. 7, 7, 11. Πο. 3, 11. E. 3, 4, 5. Interdum non per futurum, sed commodius per *posse* verti potest, vt A. 2, 1, 10. οἰόμεθα ἂν καὶ τῇ ἀρετῇ χρῆσθαι, *vti posse.* 2, 5, 2. p. 111. ἃ οἶμαι ἂν παῦσαι. Απ. 1, 5, 1. πῶς ἂν οἰηθείημεν τὸν τοιοῦτον ἢ ἡμᾶς σῶσαι, ἢ τοὺς πολεμίους κρατῆσαι; Cf. ἄν. ¶ 5) *timere.* c. inf. fut. E. 2, 2, 8. ᾤοντο ἀνδραποδισθήσεσθαι. 7, 4, 37. c. inf. praes. A. 7, 4, 15. ἔλεγεν ὅτι οἴοιτο τεθνεῶτας πολλοὺς εὑρίσκειν. Cod. Paris. εὑρήσειν. Omisso inf. E. 2, 4, 10. p. 110. παραγεγένηνται οὐ — οὔποτε ᾤοντο. ¶ 6) *cogitare.* Π. 4, 2, 14. οἴεσθαι χρὴ καὶ ἄλλα πολλὰ — ποιεῖν αὐτούς. Αθ. 3, 8. ¶ 7) *velle, cupere.* A. 7, 2, 17. ἐπήρετο Σεύθην, ὅ τι οἴοιτο χρῆσθαι τῇ στρατιᾷ. All. τί δέοιτο, quod praeferunt Steph. et Hutch. E. 4, 7, 4. οἱ στρατιῶται ᾤοντο ἀπιέναι. Intelligi potest χρῆναι. Cf. nr. 3. ¶ 8) ἐγῷμαι contractum legitur Απ. 2, 7, 5. it. §. 9. in margg. pro ἐγὼ οἶμαι. ¶ 9) In var. lect. permutatur c. οἷος. v. ibi nr. 7. et 14. c. it. c. ἡβᾶν. v. εἰδέναι nr. 8. n. it. c. μιμεῖσθαι. v. μιμ. nr. 7. it. c. εἶναι. v. ὑπάρχειν nr. 11. ἐλπίζειν.

οἴεσ-

[redacted]

οἴκαδε, *domum*, *in patriam*. Π. 1, 4, 24. οἴκαδε ἀπιόντων e proelio. 2, 2, 2. p. 104. ἐπιστολὴν ἔγραψα οἴκαδε, *ad meos*. A. 1, 7, 4. 2, 3, 12. πορευοίμεθα ἂν οἴκαδε, *in Graeciam*. 3, 1, 2. τῆς οἴκαδε ὁδοῦ. 4, 6, 2. 5, 6, 10. E. 1, 4, 2. 4. 1, 6, 5. 6. 2, 2, 8. 2, 3, 7. 3, 1, 6. 3, 2, 21. 3, 4, 20. 25. 3, 5, 14. 18. 4, 4, 5. 19. Ἱερ. 2, 9. ἐπειδάν γε ἔλθωσιν οἴκαδε. In sqq. est εἰς τὴν ἑαυτῶν πόλιν. O. 11, 18. οἴκαδε ἀπάγειν. (Ἱπ. 6, 11. est εἰς οἶκον.) Σ. 2, 19. Sed Π. 1, 3, 4. τὰ οἴκαδε est *reditus in patriam*, vel etiam *victus et vita domestica*.

οἰκεῖν, ¶ 1) *habitare*, *incolere*. Π. 4, 4, 1. εἰ οἰκοῖτο ἡ χώρα. A. 1, 4, 6. πόλιν οἰκουμένην ὑπὸ Φοινίκων. 2, 5, 2. p. 111. ἐν τοῖς πέριξ οἰκοῦσι. 6, 4, 2. χωρίον ἱκανὸν ἀνθρώποις μυρίοις οἰκῆσαι. All. οἰκήσειν, all. οἴκησις. 6, 4, 4. κῶμαι εὖ οἰκούμεναι, *incolis frequentes*. Απ. 2, 3, 2. c. acc. Π. 4, 4, 3. οἰκήσετε τὰς αὐτὰς οἰκίας. A. 3, 2, 14. εὐδαίμονας πόλεις οἰκοῦσιν. 3, 4, 4. 6. 4, 7, 1. χωρία ᾤκουν ἰσχυρά. Αθ. 2, 13. τὴν ἤπειρον οἰκοῦντας. Απ. 1, 1, 8. c. dat. Σ. 4, 4. ἐν μισθῷ αὐταῖς (οἰκίαις) οἰκοῦσι. Sed videtur αὐτὰς scribendum, vel αὐτοὶ cum Ernestio et Zeunio. c. ἐν, Π. 2, 1, 2. p. 87. τοὺς ἐν Ἀσίᾳ οἰκοῦντας. c. κατὰ, A. 7, 5, 8. οἱ κατὰ ταῦτα οἰκοῦντες. Saepe πόλις οἰκουμένη iungitur cum μεγάλη et εὐδαίμων, vt A. 1, 2, 20. 4, 7, 14. (Cf. εὐδαίμων.) et verti solet *frequens incolis*. Etiam sine εὐδαίμων, eodem sensu, vt A. 1, 2, 10. 11. 13. 14. Sed Stephano videtur simpliciter explicandum *culta*, quia saepe opponitur ἐρήμη, vt Π. 4, 4, 2. οἰκουμένη χώρα. Oppon. ἐρήμη ἀνθρώπων. Αγ. 1, 20. χώρα οἰκουμένη. Opp. ἐρημουμένη. K. 5, 24. 25. Similiter Π. 3, 3, 2. κατέβη e monte εἰς τὴν οἰκουμένην. Cum adiectiuis viciniam significantibus ponitur fere pro εἶναι, A. 2, 3, 11. γείτων οἰκῶ τῇ Ἑλλάδι. (3, 2, 3. est γείτων εἴη.) E. 6, 5, 38. δυσμενεῖς ὄντας ὑμῖν — καὶ ὁμόρους οἰκοῦντας. §. 40. Cf. οἰκέτης. ¶ 2) *viuere*, *degere*. Πο. 6, 1. ἀσφαλέστερον οἰκήσομεν in vrbe. Sic Π. 4, 5, 14. p. 249. οἰκεῖται σκηνὴ καλῶς στρατιωτικῇ, in

in tabernaculo commode degitur. p. 250. Potest etiam huc referri Απ, 2, 3, 2. qui locus iam nr. 1. laudatus fuit. ¶ 3) *non exire domo in militiam, domi manere.* E. 6, 5, 12. εὑρὼν τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς παῖδας οἰκοῦντας ἐν ταῖς οἰκίαις — εἴα αὐτοὺς οἰκεῖν. *tutos gerere res suas.* Sic fere A. 7, 4, 3. εἰ μὴ καταβήσονται οἰκήσοντες. Hutch. *ad sedes suas incolendas.* In nonnullis deest οἰκήσοντες. 7, 7, 33. ὡς οἴχοιτο πρὸς Σεύθην οἰκήσων, *apud eum mansurus.* ¶ 4) *situm esse.* E. 7, 1, 2. p. 436. πλεῖσται πόλεις περὶ τὴν ὑμετέραν οἰκοῦσι. 7, 5, 5. πόλεις, διὰ τὸ σμικραὶ εἶναι καὶ ἐν μέσαις ταύταις οἰκεῖν, ἠναγκάζοντο. Saepe sic est passiuum, vt A. 1, 4, 11. πόλις αὐτόθι ᾠκεῖτο μεγάλη. 2, 4, 13. 16. 5, 1, 7. ταῖς παρὰ θάλατταν οἰκουμέναις πόλεσι. 5, 6, 10. ¶ 5) *administrare.* Thom. Mag. p. 645. οἰκῶ οὐ μόνον τὸ κατοικῶ — ἀλλὰ καὶ τὸ ὡσανεὶ διοικῶ. c. acc. Απ. 1, 1, 7. οἴκους τε καὶ πόλεις καλῶς οἰκήσειν. Ernest. e serie orationis substituit οἰκίσειν. Sed recte id damnat Cel. Schütz. 1, 2, 64. πόλεις τε καὶ οἴκους εὖ οἰκοῦσι, np. vel οἱ νέοι vel in vniuersum ἄνθρωποι. Neque enim necessaria est Leunclauii emendatio, qui malebat οἴκει. 2, 1, 19. τὸν ἑαυτῶν οἶκον καλῶς οἰκοῦσι. 3, 6, 14. 4, 1, 2. O. 1, 2. 3. Sic passiv. Π. 2, 2, 15. p. 112. οἶκος δύναται εὖ οἰκεῖσθαι. 5, 4, 18. πάντα ὁπόσοις ἂν οἶκος μέγας καλῶς οἰκοῖτο. 8, 6, 7. Απ. 4, 4, 16. Cf. Toup. emendatt. in Suid. p. 294. ed. Lips. Actiuum sine casu, v. Markl. ad Eurip. Suppl. 1231. Π. 8, 1, 1. p. 462. ποῖαι πόλεις νομίμως ἂν οἰκήσειαν. Stephano auctore Hutch. substituit οἰκηθεῖεν, quia etiam p. 463. dicitur πόλις οἰκεῖται. Aem. Portus in indice in v. ἐνεργητικὸν dicit: ἀντὶ τοῦ οἰκοῖντο. Sed intelligitur ἑαυτάς. E. 4, 8, 5. Τήμνος οὐ μεγάλη πόλις καὶ ἄλλα γε χωρία δύνανται οἰκεῖν, οὐχ ὑπήκοα ὄντα βασιλέως, *rempublicam suam eiusque formam tueri.* Cf. ἄκων et οἰκίζειν. Pro his enim reponitur ab interpretibus. ¶ 6) ἡ οἰκουμένη, *terrae quae habitantur, orbis terrarum.* Ιπ. 1, 6. οἰηθείη — τῆς Ἑλλάδος καὶ πάσης τῆς οἰκουμένης ἀμφὶ τὰ μέσα οἰκῆσθαι.

κῆσθαι τὴν πόλιν. ¶ 7) In var. lect. permutatur οἰκεῖν c. οἴχεσθαι. v. οἴχ. nr. 1. c.

Οἰκεῖος, ¶ 1) *domesticus*. Π. 4, 3, 3. p. 230. γεωργίαι — τέχναι — ἄλλα οἰκεῖα, *quae ad rem familiarem pertinent*. 8, 1, 5. μηδὲ τῶν οἰκείων ἀτημελήτως ἔχειν. ¶ 2) *patrius*. E. 7, 1, 2. p. 436. τὰς τέχνας τὰς περὶ ταῦτα οἰκείας ἔχετε, *a patribus traditas et quae in patria vestra assidue coluntur*, np. nauales. ¶ 3) *cognatus*, *affinis*. Hesych: οἰκεῖοι· οἱ κατ' ἐπιγαμίαν ἀλλήλοις προσήκοντες, καὶ ἴδιοι, καὶ κατ' οἰκίαν πάντες. A. 3, 2, 26. εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ πρὸς τοὺς οἰκείους πειρᾶσθαι ἀφικνεῖσθαι, *ad nostros*. §. 26. τοὺς οἰκείους ἐπιθυμεῖ ἰδεῖν, *suos*. 3, 3, 4. τῶν Τισσαφέρνους τις οἰκείων. 5, 6, 17. 7, 1, 19. τοῖς ἡμετέροις αὐτῶν φίλοις τε καὶ οἰκείοις. E. 1, 4, 7. ἀνεψιὸν, καὶ τοὺς ἄλλους οἰκείους, καὶ τοὺς φίλους. 4, 5, 10. ἀγαλλόμενοι τῷ οἰκείῳ πάθει, *cognatorum nece*. 6, 4, 16. οἰκεῖοι et προσήκοντες inter se permutantur. Απ. 1, 2, 48 οἰκέταις καὶ οἰκείοις καὶ φίλοις. §. 53. 55. 2, 7, 2. 3, 6, 1. ἄλλων οἰκείων καὶ φίλων. 4, 4, 17. γονεῖς, ἢ οἰκεῖοι, ἢ οἰκέται, ἢ φίλοι. Σ. 8, 19. ¶ 4) *familiaris*. Π. 4, 6, 7. οἰκειοτάτους αὐτῷ ὄντας. 7, 5, 18. p. 446. de eo, qui admittitur facile ad regem, et cum eo saepe consuescit. A. 2, 6, 15. de amasio. ¶ 5) *coniunctus*. Π. 8, 7, 3. p. 545. πολῖται ἀλλοδαπῶν οἰκειότεροι. p. 546. πάντων οὗτοι οἰκειότατοι. Sic E. 2, 4, 20. τὴν τῶν Ἀθηναίων χώραν οἰκείαν καὶ πιστὴν ποιήσασθαι, *sibi addictam reddere*, *secum coniungere*. Morus: *amicam*. ¶ 6) *pertinens*. Π. 8, 7, 3. p. 546. οὐδενὶ οἰκειότερα τὰ τούτου ἀγαθὰ, οὔτε δεινά. ¶ 7) *proprius*, *non alienus*. Π. 4, 3, 3. p. 227. et 229. οἰκεῖον ἱππικὸν Πέρσαις, np. non sociorum. 4, 5, 14. οἰκείων ἐπιμελεῖσθαι, *res suas curare*. 6, 1, 7. τὰ οἰκεῖα δαπανῶν, *facultates meas*. §. 11. 7, 5, 19. §. 26. p. 457. τοῖς ἀεὶ ἐγγυτάτω τῶν ὅπλων οὖσι, τούτοις καὶ οἰκειότατά ἐστιν ἃ ἂν βούλωνται, *hi sibi facillime parant ac retinent*. 8, 5, 9. εἰς οἰκεῖα κατάγεσθαι, *in sein eigen Haus*. 8, 6, 2. Λ. 10, 7. ἅπασι τὴν πόλιν οἰκείαν ἐποίησε, np.

np. vt omnes ſine discrimine eſſent eius participes. E. 3, 5, 2. ἐς τὰς οἰκείας πόλεις, *in ſua quisque vrbe*. Ιερ. 7, 9. Απ. 2, 6, 23. τὰ ἑαυτῶν ἀγαθὰ τοῖς φίλοις οἰκεῖα παρέχειν. 3, 6, 7. v. προσεῖναι nr. 1. O 9, 18. τῶν οἰκείων ἀγαθῶν, *rei familiaris*. In praecedentibus vocantur τὰ ὄντα, in ſequentibus ἴδια. Σ. 8, 25. K. 12, 4. δυστυχήσαντος οἰκείου ϛρατοπέδου. §. 10. 11. Cf. ἀγαθὸν nr. 3. d.

οἰκειότης, *neceſſitas, coniunctio*. Π. 8, 7, 3. p. 546. ἃ οἱ θεοὶ ὑφήγηνται ἀγαθὰ εἰς οἰκειότητα τοῖς ἀδελφοῖς.

οἰκείως, ¶ 1) *familiariter*. Π. 5, 5, 10. p. 333. ὃ μάλιϛα ἄνθρωποι ἀσπάζονταί τε καὶ θεραπεύουσιν οἰκειότατα — γυναῖκα, *diligentisſime, vt decet intimam familiaritatem*. A. 7, 5, 10. οὐκέτι οἰκείως διέκειτο Seuthes Xenophonti. E. 2, 3, 11. Critias οἰκείως ἐχρῆτο τῷ Θηραμένει. 7, 3, 5. οἰκείως τοῖς ἄρχουσι συνόντα. Απ. 2, 7, 9. φιλικώτερόν τε καὶ οἰκειότερον ἀλλήλοις ἕξετε. Cf. διακεῖσθαι. ¶ 2) *neceſſario, non temere, naturae conuenienter*. O. 2, 17. εὗρον πάνυ οἰκείως ταῦτα γιγνόμενα, *ganz natürlich*.

οἰκέτης, ¶ 1) *ſeruus*. Π. 1, 1, 1. ἔχοντας πλείονας οἰκέτας. 1, 4, 13. ἤν τις ἀποδράσῃ — τῶν οἰκετῶν. 1, 6, 7. §. 12. p. 64. 2, 2, 15. p. 112. πονηροῖς οἰκέταις χρώμενος — ἐνδεόμενος οἰκετῶν. 4, 2, 18. 4, 5, 4. οἱ οἰκέται τῶν Μήδων militum in caſtris. 8, 3, 15. A. 7, 4. A. 2, 3, 9. Αθ. 1, 19. Ιερ. 4, 7. Απ. 2, 1, 16. 2, 3, 3. οἰκέτας ὠνοῦνται. 2, 5, 2. 5. O. 3, 2. 4. 7, 37. Cf. οἰκεῖος nr. 3. ¶ 2) *quisquis paret patrifamilias*. Οἰκέται enim dicuntur etiam *vniuerſa familia*, quin *qui in vniuerſa domo ſunt*, qui proprie vocantur οἰκεῖοι. Heſych: οἰκέται· οἱ κατὰ τὸν οἶκον πάντες. Thom. Mag: οἰκέται οὐ μόνον οἱ δοῦλοι, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ οἴκῳ, γυνὴ καὶ τέκνα. Pollux 3, 82. οἱ ποιηταὶ καὶ τοὺς ἄλλους οἰκείους, οἰκέτας ὠνόμαζον. Cf. Suid. et Phauor. Π. 4, 2, 2. τοὺς οἰκέτας ὑπ[illegible] τους εἶχον. ϛρατεύονται [illegible] — μεθ' ὧνπερ καὶ οἰκ[illegible] A. 4, 5, 24. 4, 6, [illegible] τοὺς οἰκέτας καταλείπ[illegible] πλὴν τοῦ υἱοῦ. Απ. 2, 7, 6. ¶ 3) *miniſter*. Π. 8, 2, 3. ἐτίμα τῶν οἰκετῶν [illegible]

τῆς τραπέζης οὓς ἐπαινέσειε. Mox eorum nonnulli vocantur φίλοι. ¶ 4) *amicus*. Π. 5, 4, 1. προσεπέστειλε καὶ τοῖς αὐτοῦ οἰκέταις τὸ τεῖχος — παραδοῦναι τῷ Ἀσσυρίῳ.

οἴκημα, ¶ 1) *aedes; domus*. A. 7, 4, 11. θύρας ἑκάστου οἰκήματος. Supra erat οἰκία. ¶ 2) *aedium pars*, nempe ¶ a) *conclave*. O. 9, 2. τῆς οἰκίας — τὰ οἰκήματα ᾠκοδόμηται. Sic Σ. 2, 18. οἴκημα est ἀνδρὼν, ἔνθα τὸ δεῖπνον ἦν. ¶ b) *tabulatum, contignatio*. Π. 6, 1, 27. τῶν μηχανῶν τὸ κατώτατον οἴκημα — ἐποίησε τῶν οἰκημάτων καὶ περιδρόμους. ¶ 3) *lupanar*. Hesych: οἴκημα· — Ἀττικοὶ τὸ πορνεῖον. Cf. Harpocrat. Suid. et Poll. 9, 45. it. interpp. ad Aelian. V. H. 6, 1. et Lamb. Bos Obſ. crit. p. 8. Απ. 2, 2, 4. τὰ οἰκήματα.

οἴκησις, ¶ 1) *habitatio*. A. 7, 2, 20. Βισάνθην οἴκησιν δώσω, *locum vbi habitet*. Sic de *regione, in qua quis habitat*, Π. 5, 3, 14. p. 296. ἐλθεῖν πρὸς τὴν ἐμὴν οἴκησιν. E. 3, 2, 1. De *ſede regia*, O. 4, 6. τοὺς ἀμφὶ τὴν αὐτοῦ οἴκησιν αὐτὸς ἐφορᾷ. ¶ 2) *habitare*. Πο. 2, 6. ὀρέγεσθαι τῆς Ἀθήνησιν οἰκήσεως. ¶ 3) *domus*. Πο. 3, 13. οἰκήσεις τε καὶ πωλητήρια. E. 3, 1, 24. 6, 2, 4. μεγαλοπρεπεῖς οἰκήσεις. Απ, 3, 8, 10. ¶ 4) *cubile ferae*. K. 13, 14. ἀγωνιζόμενοι — ἐν τῇ αὐτῶν οἰκήσει. Cf. ἴδιος et οἰκεῖν nr. 1. pro quo eſt in var. lect.

οἰκήτωρ, *incola*. Π. 3, 3, 11. Ἥρωας γῆς Μηδίας οἰκήτορας καὶ κηδεμόνας — Ἥρωας Ἀσσυρίας οἰκήτορας.

οἰκία, ¶ 1) *domus*. Απ. 3, 6, 14. ἡ πόλις ἐκ πλειόνων οἰκιῶν συνέστηκε, χαλεπὸν δέ ἐστιν ἅμα τοσούτων οἴκων ſἐπιμελεῖσθαι. De differentia nominum οἰκία et οἶκος v. O. 1, 5. et οἶκος nr. 7. Απ. 3, 11, 4. O. 2, 3. 3, 15. Σ. 4, 4. πολλοῖς ποιοῦσιν οἰκίας. Singularis pro plurali, A. 7, 2, 3. τοὺς κάμνοντας — οἰκίᾳ δέχεσθαι. Eleganter improprie, Π. 5, 2, 7. οἰκίᾳ χρῆσθε γῇ τε καὶ οὐρανῷ. c. ἐν, Απ. 2, 1, 15. τίς ἂν ἐθέλοι ἄνθρωπον ἐν οἰκίᾳ ἔχειν, *domi ſuae*. Σ. 4, 38. Απ. 2, 7, 12. αὐτὸν μόνον τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀργὸν ἐσθίειν, *familiae*. c. κατὰ, Π. 8, 3, 14. ἐσκήνωσαν — κατ' οἰκίας, i. e. ἐν οἰκίαις. c. ἀπὸ, A. 2, 2, 8. αὐτὰ τὰ ἀπὸ τῶν οἰκιῶν ξύλα,

ξύλα, *e tectis.* c. ἐκ, Π. 7, 2, 2. ἁρπασόμενοι τὰ ἐκ τῶν οἰκιῶν, *supellectilem.* Σ. 4, 31. τὰ ἐκ τῆς οἰκίας. ¶ 2) *sedes certa s. fixa.* Π. 7, 5, 19. οἰκίας σε τυχεῖν ἄξιον — ἐν οἰκίαις εἶναι. Oppon. ἔξω (*in bello*) καρτερεῖν. ¶ 3) *familia.* Απ. 2, 7, 6. τὴν οἰκίαν πᾶσαν διατρέφει. ¶ 4) *res familiaris.* Απ. 4, 1, 2. οἰκίαν καλῶς οἰκεῖν.

οἰκίζειν, ¶ 1) *aedificare, condere.* A. 5, 6, 8. πόλιν οἰκίσαι. 6, 6, 2. ὡς οἰκίζοιτο πόλις. Sic οἰκίσαι permutatum c. οἰκῆσαι, A. 6, 4, 10. τὸ χωρίον οἰκίσαι. All. perperam οἰκῆσαι. Απ. 1, 1, 7. οἴκους τε καὶ πόλεις οἰκήσειν. Ern. rescripsit οἰκίσειν, dicens, οἰκίσειν potius dixisse Xenophontem, quam οἰκοδομήσεσθαι, propter πόλεις, de quibus illud proprie dicitur. ¶ 2) *coloniam mittere, ciuibus frequentare.* A. 5, 3, 8. Σκιλοῦντι ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων οἰκισθέντι. ¶ 3) Futurum med. inusitato modo legitur E. 1, 6, 23. ἡ Σπάρτη οὐδὲν μὴ κάκιον οἰκιεῖται, αὐτοῦ ἀποθανόντος. Leuncl. *se moriente nihilo peius habituram.* Sed haec est versio lectionis Margg. οἰκεῖται, quae vtique videtur praeferenda.

οἰκοδομεῖν, ¶ 1) *aedificare.* Π. 7, 5, 6. πύργους ᾠκοδόμει. 8, 2, 4. οἱ αὐτοὶ ποιοῦσι κλίνην, ἄροτρον, τράπεζαν· πολλάκις δ' ὁ αὐτὸς οὗτος καὶ οἰκοδομεῖ, *domos exstruit.* A. 2, 4, 6. Μηδίας τεῖχος — ἦν ᾠκοδομημένον πλίνθοις ὀπταῖς. 3, 4, 4. τεῖχος vrbis ᾠκοδόμητο πλίνθοις. 5, 4, 15. Πο. 3, 12. οἰκοδομεῖν καταγώγια. 4, 35. ὁπόσα οἰκοδομηθῇ ἢ ναυπηγηθῇ. E. 5, 2, 4. ἀσφαλῶς ἤδη τεῖχος περὶ τὴν πόλιν ᾠκοδόμησαν. A vett. edd. abest τεῖχος, ita vt simpliciter positum οἰκοδομεῖν sit *munire vallo, aggere* etc. Cf. n. 2. Απ. 3, 8, 8. οἰκίας —. οἵας χρὴ οἰκοδομεῖσθαι. 5, 9. O. 1, 4. οἰκοδομοῦντα μισθοφορεῖν. 3, 1. 9, 2. οἰκήματα ᾠκοδόμηται. ¶ 2) *munire, muro cingere.* Π. 3, 1, 1. τὰ βασίλεια οἰκοδομεῖν. Cf. nr. 1. ¶ 3) Metaphor. *firmiter collocare et adstruere.* v. Doruill. ad Charit. p. 653. c. ἐπὶ et acc. Π. 8, 7, 3. p. 546. ἐπὶ ταύτῃ εὐθὺς οἰκοδομεῖτε ἄλλα φιλικὰ ἔργα. Abresch. dilucc. Thucyd. 4, 28. dicit, ἐπὶ c. acc. esse pro ἐπὶ c. dat.

οἰκοδομεῖσθαι, ¶ 1) *ſibi aedificare.* Αϑ. 2, 10. ὁ δῆμος αὐτῷ οἰκοδομεῖται ἰδίᾳ παλαίϛρας. Πο. 2, 6. ¶ 2) *aedificandum curare* ſ. *locare*. Ammonius in v. ἐδίδαξεν· οἰκοδομῆσαι δι' ἑαυτοῦ, οἰκοδομήσασθαι δὲ δι' ἑτέρου. Cf. Thom. Mag. in v. κατασκευάζω. Απ. 1, 1, 8. τῷ καλῶς οἰκίαν οἰκοδομησαμένῳ. Sed ſaepe inter ſe permutantur.

οἰκοδόμημα, *aedificium.* E. 4, 5, 6. καθήμενος ἐπὶ τοῦ περὶ τὴν λίμνην κυκλοτεροῦς οἰκοδομήματος.

οἰκοδομία, *aedium ſtructura.* Απ. 3, 1, 7.

οἰκοδόμος, *aedificator.* Thom. Mag: οἴκων ἐργάτης, καὶ τέκτων, οὐκ οἰκοδόμος. E. 7, 2, 20. χωρίον — τειχίζουσιν, οἰκοδόμους πολλοὺς ἔχοντες. Σ. 4, 4. τέκτονας καὶ οἰκοδόμους — οἳ ποιοῦσιν οἰκίας. Videntur eſſe *caementarii.* Nam alias λιθολόγοι et τέκτονες iunguntur. v. λιθολόγος.

οἴκοθεν, ¶ 1) *domo.* Π. 1, 2, 8. Φέρονται οἴκοθεν σῖτον. E. 5, 4, 15. ¶ 2) *domeſtico iure.* Π. 2, 2, 11. τὴν ἀρχὴν — ἐμὴν ἴσως ἔτι οἴκοθεν νομίζουσιν εἶναι. ¶ 3) *de conſuetudine domeſtica.* Ita vertit Leuncl. Π. 2, 3, 4. Κύρῳ πως ἔτι οἴκοθεν συνήθης. ¶ 4) *e patria.* Π. 2, 4, 8. p. 130. πολλὰ ἔχων ἴδια χρήματα οἴκοθεν. 3, 2, 14. οἴκοθεν ἐκ Περσῶν. 6, 1, 12. A. 4, 8, 18. ἔφευγε παῖς ὢν οἴκοθεν. E. 1, 1, 18. 3, 2, 7. τῶν οἴκοθεν πρέσβεων, *qui e patria venerant.* 3, 5, 10. ¶ 5) *domi, in vrbe.* E. 1, 4, 4. ϛρατηγοὺς εἵλοντο — ἐκ τῶν οἴκοθεν. Oppon. ἀπόντων.

οἴκοι, ¶ 1) *domi.* Π. 8, 1, 13. ϑηρᾶν τοὺς ἄλλους ἐξῆγεν, ὁπότε μὴ μένειν οἴκοι ἀνάγκη τις εἴη· αὐτὸς δὲ καὶ ὁπότε ἀνάγκη εἴη οἴκοι, ἐϑήρα τὰ ἐν τοῖς παραδείσοις ϑηρία, *in vrbe ſua, non peregre.* In priore loco Hutch. aliique οἴκοι omittunt, in altero referunt ad ἐϑήρα. A. 7, 4, 18. τοὺς γέροντας οἴκοι ἐᾶν. Λ. 5, 2. E. 1, 6, 5. 5, 1, 17. Sic Π. 6, 1, 22. φοβούμενος περὶ τῶν οἴκοι, *de rebus domeſticis.* ¶ 2) *in patria.* Π. 3, 3, 9. οὐ κτήσομεν αὐτοὺς οἴκοι καϑήμενοι, ἀλλ' ἀπαντῶμεν αὐτοῖς. 4, 2, 19. p. 225. 5, 3, 13. 14. 6, 1, 7. ὅτε οἴκοι ἦμην, ἐϛρατευόμην. 7, 5, 24. A. 1, 1, 10. 1, 2, 1. συναλλαγέντι πρὸς τοὺς οἴκοι, *cum ciui-*

ciuibus, qui non interessent militiae. 1, 7, 4. 5, 6, 10. 7, 8, 2. εἰ θύσοιεν, ὥσπερ οἴκοι εἰώθειν. Αγ. 1, 36. ἀπὸ τῶν οἴκοι τελῶν. Λ. 14, 2. 15, 8. Αϑ. 1, 16. Ε. 1, 6, 6. τοῖς οἴκοι πείθεσθαι, np. Ephoris. §. 7. τοῖς οἴκοι ἄρχουσι. 3, 4, 26. Απ. 3, 13, 5. Cf. τέλος nr. 5. Sic τὰ οἴκοι, ¶ a) *patria.* Π. 6, 3, 1. ¶ b) *vitae ratio in patria.* Π. 6, 1, 7. Α. 1, 7, 4. τὰ παρ' ἐμοὶ αἱρήσεσθαι ἀντὶ τῶν οἴκοι. ¶ c) *ſtatus reip.* Ε. 5, 4, 2. Ιερ. 1, 12. ¶ d) *fructus ſ. bona regionis ſuae.* Αγ. 2, 17. et Ε. 4, 4, 19.

οἰκονομεῖν, ¶ 1) *adminiſtrare.* Απ. 3, 4, 12. τὰ ἴδια οἰκονομοῦντες. 4, 5, 10. τὸν ἑαυτοῦ οἶκον καλῶς οἰκονομεῖν. Ο. 1, 4. ¶ 2) *gubernare.* De deo, Απ. 4, 3, 13. ὁ τόδε (MS. 1. et Flor. Ε. τάδε) οἰκονομῶν.

οἰκονομητικώτερος, *rei priuatae adminiſtrandae peritior,* legitur Π. 2, 2, 7. in libris ante Zeunium editis omnibus. Sed legendum eſt οἰκονομικωτ.

οἰκονομία, ¶ 1) *rei familiaris adminiſtratio, prudentia domeſtica.* Ο. 1, 1. οἰκονομία ἐπιστήμης τινὸς ὄνομά ἐστιν. §. 4. nominatur τέχνη. 6, 4. ἐπιστήμη ᾗ οἴκους δύναται αὔξειν οἱ ἄνθρωποι, [illegible] 1, 2. εὖ οἰκεῖν τὸν οἶκον. 3, 12. ἐπιστήμη οἰκονομίας. 3, 4. ¶ 2) Π. 1, 6, 12. οἰκονομία eſt *cura* τῶν ἐπιτηδείων. ¶ 3) *conſtitutio, Einrichtung.* c. περί, Π. 5, 3, 13. τὴν περὶ τὸ Φρούριον οἰκονομίαν.

οἰκονομικὸς, ¶ 1) *rei familiaris adminiſtrandae peritus.* Αγ. 10, 1. ſi quis theſaurum inueniat, πλουσιώτερος μὲν ἂν εἴη, οἰκονομικώτερος δὲ οὐδὲν ἄν. Απ. 3, 4, 12. μὴ καταφρόνει τῶν οἰκονομικῶν ἀνδρῶν. 4, 2, 39. τοὺς ὀλίγα κεκτημένους, ἐὰν οἰκονομικοὶ ὦσιν, θήσομεν εἰς τοὺς πλουσίους, *ſi ſint familiae recte et parce adminiſtrandae periti.* Ο. 1, 3. οἰκονομικὸς in ſuo genere idem eſt, qui ſuo in genere ὁ τεκτονικὴν ἐπιστάμενος. Σ. 4, 6. Cf. οἰκονομητικώτερος. Sic inſcriptio libri Xenophontei Οἰκονομικὸς a Cicerone de ſenect. 17. vertitur *de tuenda re familiari.* Fr. Portus, „poſſis, inquit, addere: *et amplificanda.*“ Recte. v. Cic. de off. 2, 24. extr. ¶ 2) *ad rei familiaris adminiſtrationem pertinens.* Ο. 3,

, 1. ἐν τοῦτο τῶν οἰκο-
νῶν ἔργων. Sic Π. 8,
ὅπως ἂν τὰ οἰκονομικὰ
ς ἔχοι. Intelliguntur
ime reditus. Ibid.
οἰκονομικὰς πράξεις.
3. λέγειν — καὶ τοῦ-
ῶν οἰκονομικῶν, fcil.
ν, officiorum. §. 4.
ξιώθεατον τῆς οἰκονο-
ἔργον. ¶ 3) ἡ οἰκο-
ή, fcil. ἐπιςήμη f. τέ-
Aπ. 3, 4, 11. O. 21,
ίσαις ταῖς πράξεσι καὶ
ικῇ καὶ πολιτικῇ καὶ
ομικῇ.
μος, difpenfator.
um fuiffe oftendit
ael Fabrettus, pro-
e Doruillio ad Cha-
p. 127. fq. Cf. Ra-
, ad 1 Corinth. 4, 2.
ap. Xenoph. non
ffario intelligitur fer-
Thomae Mag. p. 832.
Moeridi p. 372. non
atur nomen οἰκονό-
Aπ. 2, 10, 4. οἰκονό-
γαθοὶ iubent vili emi
agni vendi. 3, 4, 7.
demonftratur, ἀγα-
οἰκονόμους (Leuncl.
esfamilias) effe ἀγα-
ςρατηγούς. §. 11. O.
. οἰκονόμου ἀγαθοῦ ἐ-
καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἐπί-
ι χρῆσθαι. E loco
11, 9. Doruillius ad
it. p. 372. nomen
όμος reddit nomine
cus. Ibi vero non
legitur οἰκονόμος, fed ἐ-
πιςάτης, qui alias dicitur
ἐπίτροπος.

οἰκόπεδον, area domus dirutae vel collapfae. Suidas: οἰκόπεδον· ἔρημον κατάπτωμα οἴκου· γήπεδον, τὸ χωρίον, ὥσπερ καὶ οἰκόπεδον, τὸ γῇ καὶ οἰκήμασιν ἀπαρτιζόμενον. Πο. 2, 6. πολλὰ οἰκιῶν ἔρημα ἐςιν — καὶ οἰκόπεδα.

οἶκος, ¶ 1) domus. Π. 5, 2, 10. εἰς οἶκον ἀπιὼν ᾤχετο. 8, 2, 9. θησαυροὺς ἐν τῷ οἴκῳ καταθέσθαι. 8, 6, 2. 3. E. 4, 1, 4. ποίαν νύμφην τοσοῦτοι — ὅσοι τὴν σὴν γυναῖκα ἐς τὸν σὸν οἶκον προπέμψειαν ἄν. Cf. ἐξαιρεῖν et οἴκαδε. ¶ 2) fedes, domicilium, locus in quo quis rerum fuarum fedem habet. Π. 4, 6, 4. τὰ τείχη — οἶκόν σοι παρέξω. Aγ. 1, 15. E. 3, 4, 12. ἐπὶ τὸν αὐτοῦ οἶκον εἰς Καρίαν ὁρμήσειν. 3, 2, 10. Καρίᾳ ἔνθαπερ ὁ Τισσαφέρνους οἶκος. Poffit fere accipi de prouincia f. ἀρχῇ. Cf. Morus ad E. 4, 1, 19. ¶ 3) triclinium, coenaculum. v. Poll. 1, 79. 6, 7. Σ. 2, 18. οἶκος ἑπτάκλινος. Refpicit ad h. l. Plutarch. de fanitate tuenda, T. VII. opp. p. 392. ed. Hutten. Etiam latine fic dicitur oecus. ¶ 4) patria. Aγ. 2, 11.

2, 11. αὐτοὶ τῶν ἐξ οἴκου αὐτῷ συστρατευσάμενοι, *ex vrbe patria*. c. ἐν, E. 1, 5, 10. οἱ ἐν οἴκῳ Ἀθηναῖοι opponuntur militibus. 1, 7, 1. οἱ ἐν οἴκῳ τοὺς στρατηγοὺς ἔπαυσαν. Morus: *senatus populusque Atheniensis*. c. εἰς, A. 2, 4, 4. ὡς εἰς οἶκον ἀπιών. c. ἐπὶ et gen. E. 4, 4, 1. ἀπέπλευσε ὁ Ἀγησίλαος ἐπ' οἴκου. 4, 5, 18. 4, 8, 6. 8. 5, 1, 3. 5, 4, 16. 41. 7, 4, 20. c. ἐπὶ et acc. Π. 7, 2, 1. τῆς ἐπ' οἶκον ὁδοῦ ἀπεχώρει. 7, 1, 19. ¶ 5) *gens, cognati*. Π. 5, 4, 16. αὐτοὶ ἐπιβουλευσόμεθα, καὶ ὁ οἶκος ὅλος. Aπ. 3, 6, 2. ἐπαρεὶς τὸν πατρῷον οἶκον. ¶ 6) *familia cum seruis*. Π. 1, 6, 14. οἶκον ὅλον τρέφειν. Λ. 1, 9. vbi v. Zeun. 8, 3. ¶ 7) *res familiaris, facultates*. Ammonius: οἶκος λέγεται ἡ πᾶσα οὐσία. Cf. Valckenar. ad Herodot. 7, 224. O. 1, 5. οἶκος explicatur verbis οἰκία ἢ καὶ ὅσα τις ἔξω τῆς οἰκίας ἐκέκτητο, et dicuntur πάντα τοῦ οἴκου εἶναι, ὅσα τις κέκτηται. 6, 4. οἶκος ἡμῖν ἐφαίνετο, ὅπερ κτῆσις ἡ σύμπασα. Π. 1, 1, 1. ἐν ἰδίοις οἴκοις. 5, 3, 18. 5, 4, 14. δῶρα μεγάλα ὡς ἂν ἐξ οἴκου μεγάλου — πάντα τὰ ἐμὰ σὰ εἶναι. — ὅτῳ ἐγὼ ἀπ' ἐμοῦ φύντι καταλείψω τὸν ἐμὸν οἶκον 8, 1, 1. p. 462. Λ. 5, 4. Aϑ. 1, 3. E. 3, 1, 22. ὁ πατήρ σε ἄρχοντα τοῦ οἴκου κατέλιπε; καὶ πόσαι σοι οἰκίαι ἦσαν. Hic nomina οἶκος et οἰκία differunt vt totum et pars. Nam οἰκία est domus proprie dicta. Ιερ. 11, 6. tyrannus ἀπὸ πολλῶν οἴκων δαπάνας ποιούμενος, e *multorum re familiari*. Aπ. 1, 2, 48. οἴκῳ καὶ οἰκέταις καὶ οἰκείοις καλῶς χρῆσθαι. 1, 5, 3. O. 1, 2. §. 21. 3, 5. 7, 13. 20, 3. §. 21. τὰ συντρίβοντα τοὺς οἴκους. (Sic Callim. h. in Cer. 114. οἶκον ἀναξηραίνειν.) Σ. 4, 34. οὐκ ἐν τῷ οἴκῳ τὸν πλοῦτον ἔχειν, ἀλλ' ἐν ταῖς ψυχαῖς. Ιερ. 9, 5. Cf. αὔξειν, οἰκεῖν, οἰκονομεῖν, συναύξειν. ¶ 8) In var. lect. est ἐν οἴκῳ pro ἐνοίκων. v. ἔνοικος.

οἰκουμένη, v. οἰκεῖν nr. 6.

οἰκτείρειν, *miserari, dolere*. Π. 7, 1, 20. ἀγασθεὶς ὁ Κῦρος αὐτοὺς, καὶ οἰκτείρων. A. 1, 4, 7. οἱ δ' ᾤκτειρον εἰ ἁλώσοιντο, *timentes ne caperentur, sortem eorum miserabantur*. Videtur aliquid inesse praegnantiae. Cf. infra ex O. 2, 7. Sed Hutch. intelligit ἂν πάν ᾤκτειρον, et vertit: *eorum sortem miserari parata*.

rati. 7, 2, 3. c. acc. Π. 7, 2, 8. *σου ἐννοῶν τὴν πρόσθεν εὐδαιμονίαν, οἰκτείρω σε.* A. 3, 1, 13. *ἡμᾶς μὲν οἰκτείρων, βασιλέα δὲ μακαρίζων.* Ιερ. 4, 10. *τούτους οἰκτείρει ὡς πένητας.* O. 2, 2. §. 7. *οἰκτείρω σε μή τι ἀνήκεστον κακὸν πάθῃς.* Fr. Portus intelligit *δείσας.* Cf. ſupra ex A. 1, 4, 7. Απολ. 18. Sic c. *ἐπὶ*, O. 2, 4. *ἐμὲ οἰκτείρεις ἐπὶ τῇ πενίᾳ.* c. acc. et gen. Π. 5, 4, 15. *τοῦ πάθους* (intell. *ἕνεκα*) *ᾤκτειρεν αὐτόν.* Σ. 4, 37. Paſliuum O. 7, 40. *οἱ εἰς τὸν τετρημένον πίθον ἀντλεῖν λεγόμενοι ὡς οἰκτείρονται, ὅτι μάτην πονεῖν δοκοῦσι, illorum ſortem homines miſerantur.*

οἰκτίζειν, ad miſericordiam commouere. Απολ. 4. *τοὺς ἀδικοῦντας ἐκ τοῦ λόγου οἰκτίσαντας, qui dicendo miſericordiam mouere ſtudent.* Sic Steph. et Leuncl. ediderunt. Sed Bryl. 1545. Gesn. Bach. Ern. Zeun. et Gail *οἰκτίσαντες, miſerati.* Minus recte, quamuis ſimilis ſit ſententia ap. Terent. Phorm. 2, 1, 46. ſq. Cf. Ge. Henr. Martini Coniecturae in h. l. Annabergae 1763. 4. qui tuetur lectionem *οἰκτίσαντας*, ſed etiam Gesnero aſſentitur, legi iubentis *ἐκτὸς λόγου, praeter orationem,* v. c. ſqualore, cruento gladio, veſtibus ſanguine perfuſis, etiam picturis Cf. Quintilian. Inſtitt. 6, 1. 11, 3. inprimisque declamat. 252.

οἰκτισμὸς, lamentatio. Ammonius: *οἶκτος ἐστὶν οἰκτιζομένου ἔλεος· οἰκτισμὸς δὲ ὁ λόγος τοῦ οἰκτείροντος.* Σ. 1, 16. *ἐξεκάγχασεν ἐπὶ τῷ οἰκτισμῷ αὐτοῦ.* In praecedentibus erat: *ἅμα λέγων ταῦτα ἀπεμύττετο, καὶ — κλαίειν ἐφαίνετο.* Cf. Gramm.

οἰκτρὸς, miſerandus. Π. 2, 2, 6. *ἐν ᾠδαῖς καὶ ἐν λόγοις οἰκτρὰ ἄττα λογοποιοῦντες.* Ιερ. 1, 36. O. 2, 9 *ὅπως μὴ — οἰκτρὸς γένωμαι ad paupertatem redactus,*

οἶμαι, v. *οἴεσθαι.*

οἶμος, ſemita, via. Απ. 2, 1, 20. ex Heliodo.

οἰμωγὴ, eiulatus. E. 2, 2, 2.

οἰμώζειν ſiue *οἰμώττειν, flere.* Apud Atticos inprimis dicitur de iis, qui vapulant, vel alio modo poenas dant iniuriamue patiuntur. v. Victor. V. L. 13, 12. et Heumann ad Plutarch. de pueror. educ. cap. 14. E. 2, 3. 24.

24. εἶπεν, ὅτι οἰμώξοιτο, *ei male futurum esse.* — οὐκ οἰμώξομαι; Illud οἰμώξοιτο recepit Wess. e margg. pro οἰμώξειεν. v. Mor.

οἴναρον, *pampinus, folium vitis.* Timaeus et Hesych. et Suidas: οἴναρα· τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα. Cf. Poll. 1, 237. et Valckenar. ad Ammon. p. 175. O. 19, 18 ἄμπελος — περιπεπταννύουσα τὰ οἴναρα.

Οἰνὰς, K. 7, 5. nomen cani imponendum.

Οἰνιάδαι, *Oeniadae.* Steph. Byz: πόλις Ἀκαρνανίας πρὸς τῷ Ἀχελώῳ, ἡ καὶ Ἐρυσίχη καλουμένη. E. 4, 6, 14. ὁρμώμενοι ἐξ Οἰνιαδῶν.

Οἰνόη, *Oenoe.* Suid: Οἰνόη, δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος πρὸς Ἐλευθέραις· ὁ δὲ τῆς Αἰαντίδος πρὸς Μαραθῶνα. Cf. omnino interpp. ad Thucyd. 2, 18. E. 1, 7, 10. p. 57. Ἀριστάρχῳ Atheniensi — Οἰνόην προδιδόντι Θηβαίοις. Historiam habet Thucydides lib. 8. fere extremo, vbi Οἰνόην vocat Ἀθηναίων ἐν μεθορίοις Βοιωτίας τεῖχος. Sed E. 4, 5, 5. est prope Piraeum Corinthi Οἰνόη τὸ ἐντετειχισμένον τεῖχος. it. §. 19. Huc fortasse spectat Hesych. in v. Οἰνωάτιν, vbi commemoratur Οἰνόη τῆς Ἀργείας.

οἶνος, *vinum.* A. 1, 2, 13. οἴνῳ κεράσας τὴν κρήνην. 1, 5, 10. οἶνον ἐκ τῆς βαλάνου πεποιημένον τῆς ἀπὸ φοίνικος. 1, 9, 14. 4, 4, 5. οἴνους παλαιούς. O. 17, 9. οἴνῳ τῷ ἰσχυροτέρῳ πλεῖον ἐπιχεῖν ὕδωρ. Σ. 6, 2. παρ' οἶνον, *inter pocula.* Iocosa de οἴνῳ disputatio per metaphoras est Σ. 2, 24. 3, 1. De fructu dicitur Πο. 4, 6. ὅταν πολὺς σῖτος καὶ οἶνος γένηται. O. 20, 4. οὐδ' οἶνον ἔχει. Cf. ἀνθοσμίας, ἄρδειν, αὐστηρότης, εὐώδης, Θάσιος, κεράμιον, κρίθινος, μεθύειν, ὀξὺς, φοῖνιξ, συνεπαίρειν.

οἰνοφλυγία, *temulentia, vinolentia.* Hesych: οἰνοφλυγίαι· μέθαι. O. 1, 22. οἰνοφλυγιῶν. Cf. λιχνεία

οἰνόφλυξ, *vinosus, ebrius.* Hesych: οἰνόφλυξ· μέθυσος etc. Etymol. M. οἰνόφλυξ. φλύειν ἐστὶ τὸ ὁρμὴν ἔχειν πρός τι· οἰνόφλυξ ὁ εἰς τὸν οἶνον ὁρμῶν. Cf. Eustath. ad Il. φ, p. 1330, 26. et Phauorin. Apol. 19. ἐκ μετριοπότου οἰνόφλυγα.

οἰνοχοεῖν, *vinum ministrare, pocillatoris munus obire.* Π. 1, 3. 7. καλῶς οἰνοχοεῖ καὶ εὐσχημόνως — κομψῶς οἰνοχοεῖ-

σι καὶ καθαρίως ἐγχέουσι. §. 8. §. 10. οἰνοχοεῖ αὐτῷ.

οἰνοχόος, *pocillator, pincerna.* Π. 1, 3, 7. 8. apparet, honorificum fuiſſe τῶν οἰνοχόων officium. Et nobilium adoleſcentium illud fuiſſe oſtendit Hutch. ad l. l. Cf. Athenae. 10, p. 424. et Poll. 6, 95. Π. 5, 5, 12. ſunt inter dona Cyaxari data. 8, 8, 10. Α. 4, 4, 12. 7, 3, 12. 14. Ε. 7, 1, 26. recenſetur in luxu Perſarum. Σ. 2, 27. τοὺς οἰνοχόους — θᾶττον περιελαύνοντας τὰς κύλικας. οἱ μὲν δὴ οἰνοχόοι οὕτως ἐποίουν.

οἰνὼν, *cella vinaria.* Poll. 6, 15. τὰς ἀποθήκας τοῦ οἴνου Ξενοφῶν οἰνῶνας εἴρηκεν. 9, 49. οἰνῶνες, ὡς Ξενοφῶν. Cf. Heſych. Ε. 6, 2, 4. οἰνῶνας κατεσκευασμένους.

οἶος, ¶ 1) *qualis.* Π. 1, 4, 8. ἔλεγον, εἰς οἷον κίνδυνον ἔλθοι. 1, 6, 19. p. 74. οἷόν συ λέγεις με δεῖν γενέσθαι; Reſp. οἷος ἂν (Intell. τοιοῦτος) — δικαιότατός τε καὶ νομιμώτατος ἀνὴρ εἴης, (All. εἴη.) *talis, qualis ſi fueris.* 3, 2, 6. ὁρᾶτε ἐν οἵῳ ἐστὲ, *quae ſit veſtra conditio.* 3, 3, 24. p. 93. παράδειγμα — οἵους χρὴ εἶναι. 6, 1, 20. οἷα πεπόνθασιν, *quam grauia.* Α. 3, 1, 11. ὁρῶν ἐν οἵοις ἐσμὲν, ſcil. πράγμασι ſ. κινδύνοις. 7, 7, 3. ἵν' εἰδῇ, οἷοί τε ὑμεῖς ἐστε, καὶ οἷοι ἡμεῖς. Ε. 3, 2, 10. ἱππέας ὅσους γε δὴ καὶ οἵους ἐτύγχανεν ἔχων. Sic in affectu, Π. 2, 4, 4. τί τοῦτο, ὦ Κῦρε, οἷον πεποίηκας; *quid hoc eſt? cuiusmodi rem feciſti?* c. acc. Π. 6. 1, 20. ταῦτα ὅμοιος εἶ, οἷός περ καὶ τἆλλα. Leuncl. *in his ſic te geris, vt in aliis.* Praecedente τοιοῦτος, Π. 7, 5, 26. p. 459. οὐκ ἔστιν ἄλλη φυλακὴ τοιαύτη, οἵα αὐτὸν καλὸν κἀγαθὸν εἶναι. Απ. 1, 3, 14. τοιαῦτα οἷα οὐκ ἂν προσδέξαιτο. 3, 6, 16. it. inuerſo ordine, Ιερ. 6, 8. οἷα — τοιαῦτα. it. diuerſo numero, Π. 2, 2, 15. τοιούτους ἀνθρώπους, οἷον καὶ νῦν ὅδε λέγει. Steph. coniicit οἵους. Sed v. Plat. ſympoſ. p. 128. ed. Fiſcher. Απ. 2, 1, 15. τοιοῦτος οἵοις μάλιστα ἐπιτίθενται. Omiſſo τοιοῦτος, Π. 1, 6, 5. παρέχοντας ἑαυτοὺς οἵους δεῖ. §. 7. ἔσονται πάντες οἵους δεῖ. 2, 1, 11. Α. 2, 2, 10. δοῦπος, οἷον εἰκὸς φόβου ἐμπεσόντος γίγνεσθαι. 2, 3, 9. αἱ βάλανοι, οἵας ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐστιν ἰδεῖν. 4, 3, 2. ἔπαθον κακὰ, οἷα (Margg. et 2 Codd.

Codd. ὅσα) οὐδὲ τὰ σύμπαντα ὑπὸ βασιλέως. 4, 8, 6. Λ. 2, 14. Απ. 1, 2, 15. ὄντε, οἵῳ προείρηθον. 2, 3, 5. 9. 10. O. 7, 4. 8. Ιπρ. 1, 17. Saepe in eo casu ponitur, in quo ponendum fuisset omissum τοιοῦτος. v. Graev. lectt. Hesiod. p. 34. Π. 1, 2, 6. γίγνεται ἐγκλήματα — κακολογίας, καὶ ἄλλων οἵων εἰκός. 6, 1, 23. εἰπὼν οἷα ᾤετο συμφέρειν. 6, 4, 5. p. 392. πεζοῖς — οἵοις (Margg. οἷς) καὶ πρόσθεν μαχεῖσθε. 8, 1, 4. μὴ ὄντων οἵων δεῖ. Sed mox est εἰ οὗτοι εἶεν, οἵους δέοι. A. 5, 3, 2. χειμῶνος ὄντος οἵου σὺ λέγεις. E. 1, 4, 6. οὐκ ἔφασαν τῶν οἵων περ αὐτὸς ὄντων καινῶν δεῖσθαι πραγμάτων. 2, 3, 17. p. 9?. τοῖς οἵοις τε ἡμῖν καὶ ὑμῖν χαλεπὴν εἶναι δημοκρατίαν. §. 20. προστάτου — οἵου δεῖ. Απ. 2, 9, 3. οἵῳ σοι ἀνδρί, i. e. τοιούτῳ ἀνδρί, οἷός σὺ εἶ. Ιπρ. 1, 5. Cf. τοιοῦτος ¶ 2) Est laudantis vel admirantis, Π. 4, 5, 12. p. 247. οἵῳ ὄντι μοι περὶ σέ, οἷος ὢν περὶ ἐμέ. Vbi priora verba: *qualem me erga te gesserim,* huc possunt referri. 6, 1, 23. πρὸς ἄνδρα (scil. τοιοῦτον) οἷος σὺ εἶ. 7, 3, 5. ¶ 3) Videtur redundare, E. 4. 1, 11. ἁλίσκεται πολλὰ

ἐκπώματα, καὶ ἄλλα Φαρναβάζου κτήματα. telligi possunt res p sae et splendidae, c Pharnabazum h a b i credibile esset. ¶ δὲν οἷον, *nihil prae lius f. melius est,* c O. 3, 14. οὐδὲν οἷοι πισκοπεῖσθαι. Dictu pro οὐδὲν τοιοῦτόν ἐσ Leuncl. coni. κα pro οἷον. ¶ 5) *idc qui potest.* Suid: δυνατός. c. inf. A. 8. οὐ γὰρ ἦν ὥρα πεδίον ἄρδειν, *apta* 1, 2 ἡ χώρα πέφυκ πλείστους προσόδους χεσθαι, *talis est na quae possit.* Απ. 1, 12. O. 15, 13. 1 7. Sic οἷός τε. οἷός τε εἶ· δύνασαι. 4, 12. οὐδὲ λέγειν εἰμί, *possum.* 6, Αθ. 2, 11. E. 1, 4 4, 64. ὁ οἷός τε ὢν σκεῖν — καὶ δυνάμεν εἶν. Cf. ποῖος nr. 4. *qui solet.* c. inf. Π 15. δοκεῖ μοι τὸ πε στρατιωτῶν εἶναι οἷοι σθαι, *videntur ita parati esse, ut.* 2 ἥκιστα ἂν οἷος μεθ ρεῖν. E. 2, 3, 18. ἐγὼ εἰμι οἷος ἀεὶ πεπι βάλλεσθαι. 6, 3, 8. ἦν δὲ οὗτος οἷος — ἐπαινούμενος. Απ.

οὐ γὰρ ἦν οἷος ἀπὸ παντὸς κερδαίνειν. 3, 11, 1. 4, 6, 11. ¶ 7) *qui cupit.* Suid: οἷος, ἀντὶ τοῦ ἕτοιμος. it. οἷος εἶ· βούλει. E. 4, 3, 7. τοῦ ϛρατεύματος τὸ πλεῖϛον οἷον ἀγχθῶν μετέχειν. Margg. corrupte οἰόμενος. ¶ 8) i. q. ὥϛε vel ὥϛε δύνασθαι. Praecedente τοιοῦτος, Π. 1, 2, 3. ὅπως μὴ τοιοῦτοι ἔσονται οἱ πολῖται, οἷοι (Welſ. aliique ὥϛε) πονηροῦ τινος ἔργου ἐφίεσθαι. 8, 4, 14. οὐχ ὁ Κύρου τρόπος (ἦν) τοιοῦτος ὅλως χρηματίζεσθαι. Steph. et Hutch. praeferunt alteram lectionem οἷος χρημ. E. 6, 5, 7. τοιοῦτος ἦν οἷος μὴ βούλεσθαι πολλοὺς ἀποκτιννύναι. Απ. 2, 1, 15. οἴει δοῦλος τοιοῦτος εἶναι, οἷος μηδενὶ δεσπότῃ λυσιτελεῖν. Reiske malebat λυσιτελεῖ ſ. λυσιτελοίη. 2, 6, 37. ¶ 9) οἷα, *quomodo.* Π. 5, 2, 13. τοὺς ἀσθενοῦντας οἷα ὑβρίζει, τί δεῖ λέγειν. A. 2, 2, 3. Ιπ. 5, 4. v. ἀποβαίνειν. ¶ 10) οἷα δὴ, *vtpote.* Heſych. interpretatur ἅτε δὴ, ὥσπερ δή. Π. 1, 3, 1. Κῦρος — οἷα δὴ φιλόϛοργος ὢν, *vt omnino erat.* 4, 2, 3. E. 4, 5, 4. 5, 4, 39. οἷα δὴ ἀπιόντων πρὸς δεῖπνον, *quippe cum iam abiisſent.* 6, 4, 26. Sic Π. 4, 2, 16. οἱ μὲν — οἷα δὴ εἰκὸς κρατοῦντες — ταῦτα ἐποίουν, *vt quidem veriſimile eſt.* ¶ 11) οἷον, a) *quemadmodum.* A. 1, 8, 12. ἐφθέγξαντο οἷόνπερ τῷ Ἐνυαλίῳ ἐλελίζουσιν. ¶ b) *quaſi.* A. 7, 3, 16. οἷον μαγάδι σαλπίζοντες. ¶ c) *exempli cauſa.* Π. 2, 3, 5. p. 118. τἄλλα ζῶα — οἷον ὁ βοῦς. Απ. 2, 1, 4. O. 1, 13. 9, 9. 20, 7. Sic fere Π. ', 6, 16. τοῦτο τοιοῦτόν ἐϛιν, οἷόν περ (All. οἷά περ, all. ἧπερ) εἴ τις — ἀνακαλοῖτο, *vt verbi cauſa.* ¶ 12) ὅμοιον — οἷον ſ. οἷόν περ εἰ, *perinde — ac ſi.* Π. 1, 4, 11. ὅμοιον ἔμοιγε δοκεῖ εἶναι οἷόν περ εἴ τις — θηρῴη. 1, 5, 7. p. 53. ¶ 13) οἷον et ὡς οἷόν τε cum ſuperlatiuo habet vim intendendi. Timaeus: ὡς οἷόν τε· ὡς δυνατόν. Moeris illud dicit Atticum esſe, hoc Ἑλληνικόν. A. 2, 4, 12. ὡς οἷόν τε μάλιϛα πεφυλαγμένως. Leuncl. *quam cautiſſime fieri poſſet.* 4, 8, 1. χωρίον οἷον χαλεπώτατον, *quam difficillimus locus.* 7, 1, 15. E. 5, 4, 4'. ἦγεν ὡς οἷόν τε τάχιϛα. Απ. 3, 8, 4. 4, 5, 2. νομίζεις — καλὸν κτῆμα ἐλευθερίαν; Reſp. ὡς οἷόν τέ γε μάλιϛα. Sic Αθ. 1, 20 ἐλαύνειν εὐθὺς ὡς οἷόν τε εἰσβάντες

εἰς ναῦς, *statim cum primum in naues ingressi sunt.* Leuncl. vult ἐλαύνουσιν εὐθὺς οἷον. Wells. ἐλαύνειν εὐθέως οἷοί τ' εἰσιν. ¶ 14) οἷόν τε, et οἷόν τε ἐστὶ, a) *fieri potest, licet.* Π. 1, 4, 11. οὐδὲ ἁμαρτεῖν οἷόν τε ἦν. §. 15. ὁπότε οἷόν τε εἴη. 6, 1, 3. ὡς οὐχ οἷόν τε μένειν. All. addunt εἴη. Sed id elegantius omittitur. v. Koen. ad Gregor. de dialectis p. 66. Π. 6, 1, 27. κατενόησεν ὡς οἷόν τε εἴη — ποιήσασθαι. 7, 3, 3. A. 2. 2. 2. οὐ μὲν αὐτοῦ μένειν οἷόν τε. 3. 3. 7. 10. 4, 2, 2. 7, 2, 6. 7, 7, 30. Αϑ. 3, 8. Πο. 3, 14. E. 2, 3, 13. Ιερ. 6, 14. μήτε δεσμεύειν οἷόν τε· ἢ τίνων etc. Steph. et Wells. malebant οἷόν τε ᾖ· τίνων, quod ἢ interrogatiuum durum videretur. Sed Bach. illud recte defendit. Απ. 4, 2, 11. καὶ οὐχ οἷόν τέ γε ἄνευ δικαιοσύνης ἀγαθὸν πολίτην γενέσθαι. Valckenar. has voculas negat sic iungi. Scribendum potius esse καὶ οὐχ οἷόν τε καὶ ἄνευ. O. 12, 10. οὐδὲ γάρ ἐστιν — οὕτως οἷόν τε πάντας διδάξαι. Leuncl. dicit, ἐστὶ redundare. §. 11. Ιπ. 10, 8. K. 2, 9. c. acc. Απ. 2. 6, 14. ᾤου οἷόν τ' εἶναι, πονηρὸν ὄντα χρηστοὺς κτήσασθαι. C 1. c. dat. vel dat. et eiusdem pers. Απ. 2. ὅπως οἷόν τε ἐαι *quantum in ipsis* Sed Schütz. emenc ὅπ. οἱ ὄντες, *vt ii qui sunt, sibi conseruen* Αϑ. 2, 2. τοῖς κατὰ ἀρχομένοις οἷόν τ' ἐστὶ ἀθρόους μάχεσθαι — κατὰ θάλατταν ἀρχομ οὐχ οἷόν τε συνάρασθα 4. 5. 9. 20. οἷόν τε δ θεῖν κακῷ ὄντι. Cf. nr. 1. ex E. 1, 3, 8 b) *fas est.* K. 5, 25 τὰς ἱερὰς τῶν νήσων διαβιβάζειν οἷόν τε τὰ νας. ¶ c) *probabil* Απ. 3, 0, 4. προαιρ νους ἃ οἷόν τε συμφορ τα αὐτοῖς εἶναι. Ernest plicat per εἰκὸς, de notione dubitat Hin burgius. Steph. et uncl. coniiciebant ἃ ται, et Ern. in codice inueniebat ἃ ἂν οἷ ¶ 15) οἷοι rescribunt docti pro οἷ. v. ibi. mutatur etiam οἷος c. v. supra nr. 1. et ὅσ 1. et 8. it c. τέλος. nr. 4. it. οἷοί τε c. ἅτε.

ὄϊς, *ouis.* Moeris : ... νοσυλλάβως, Ἀττ πρόβατα, Ἑλλην οἶν Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ Sed in Xenophonte

sim scribitur ὄϊς. quae est form a Ionica (v. Schol. Aristoph. Pac. 929. et Suid.), atque adeo Homerica. v. Etymol. M. Π. 1, 4, 7. ἄγριοι ὄϊες. 4, 4, 1. οἰῶν. 5, 2, 2. ἐλαύνοντας βοῦς, οἶας (Margg. ὄϊς), αἶγας. Hesych: ὄϊες· τὰ θήλεα πρόβατα. A. 4, 5, 19. 5, 3, 12. σῦς καὶ αἶγας καὶ ὄϊς τρέφειν. 6, 2, 2. πέμπουσιν — ὄϊς ἑκατόν. E. 6, 4, 29. ὄϊς τρέφειν. Απ. 2, 7, 13. τὴν ὄϊν πρὸς τὸν δεσπότην εἰπεῖν. 3, 2, 1. ἐπιμελεῖσθαι ὅπως σῶαι ἔσονται αἱ ὄϊες. 3, 11, 5. Cf. αἶξ.

οἴσειν, v. φέρειν.

οἰστὸν, v. ἀνυστόν.

οἰστὸς, *sagitta*. A. 2, 1, 5. tribuitur Persis.

οἰσύη, v. εἶναι nr. 12.

οἰσύϊνος, *salignus*. v. interpp. ad Polluc. 10, 176. E. 2, 4, 16. ὅπλα οἰσύϊνα.

Οἰταῖοι, *Oetaei*, Thessaliae populi ad montem Oetam. Steph. Byz: Οἴτη, ὄρος περὶ Τραχῖνά ἐστι καὶ πόλις Μηλιέων. οἱ οἰκοῦντες Οἰταῖοι. E. 1, 2, 12. bellum cum Heracleensibus in Trachinia gerunt. 3, 5, 6. Lysander Phocensibus contra Thebanos missus iubet sibi adesse Οἰταίους. Cf. Νικόμαχος.

οἴχεσθαι, ¶ 1) *discedere, abire, proficisci*. a) Π. 4, 6, 5. ἀπιέναι ἐκέλευσε τὸν Γωβρύαν — ὁ μὲν δὴ Γωβρύας ᾤχετο cum mandatis. 5, 3, 9. 15. 6, 1, 23. ᾔσθετο οἰχόμενον τὸν Ἀράσπαν. 6, 3, 7. E. 1, 1, 26. 1, 6, 7. 2, 1, 16. b) c. εἰς, Π. 6, 1, 23. Ἀράσπας transfuga οἴχεται εἰς τοὺς πολεμίους. (§. 21. erat ἐλθεῖν.) A. 1, 10, 3. εἰς τὸ πρόσθεν οἴχοιντο (all. οἴχοντο) διώκοντες, *vlterius progredi*. 7, 2, 7. E. 1, 1, 14. ἐς τὸν Ἑλλήσποντον ᾤχοντο. 1, 3, 7. 6, 5, 12. c) c. ἐν pro εἰς, A. 4, 7, 12. ᾤχοντο ἐν τοῖς ὀχυροῖς. All. ᾤκουν. Alii coniecturis et interpretationibus sanare locum voluerunt. Sed non est his opus. v. Hutch. ad h. l. et supra ἐν nr. 15. d) c. ἐπὶ, A. 7, 2, 9. ᾤχετο τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὸ Σεύθου στράτευμα. e) c. πρὸς, Π. 4, 2, 10. οἴχεται ὁ ἕτερος τῶν ἀγγέλων Hyrcaniorum ad Cyrum missus πρὸς αὐτούς, ad suos. Απ. 2, 10, 6. f) c. participiis verborum eundi. Suidas in v. ἀπιών· ἀπιὼν ᾤχετο, φεύγων, ἀποδιδράσκων. — συνήθης ὁ πλεονασμὸς τοῖς Ἀττικοῖς. Π. 4, 5, 6. Ὑρκανίους τινὰς ἐλθόντας δεῦρο, οἴχεσθαι ἡγουμένους αὐτῶν, cum

cum iis iuiſſe, vt eſſent duces itineris. Poterat ſcribi ἡγήσασθαι αὐτῶν. Sed ſaepe ſignificatur celeritas et alacritas, vt Π. 6, 2, 7. p. 366. ἀντὶ τοῦ ἀρήγειν — Φεύγων ᾤχετο, *celeriter aufugit.* 7, 5, 15. ᾤχοντο ἀποθέοντες. A. 3, 3, 4. ᾤχετο ἀπιὼν νυκτός. 4, 7, 19. 6, 3, 14. In his tribus locis eſt *clam.* Αγ. 2, 26. E. 1, 2, 9. ἀποδράντες νυκτὸς ᾤχοντο ἐς Δεκέλειαν. 2, 4, 29. 4, 1, 11. νυκτὸς συσκευασάμενοι ᾤχοντο ἀπιόντες. 5, 4, 28. 7, 1, 27. Cf. ἀποδιδράσκειν et ἀποθέειν. g) c. aliis participiis, Π. 2, 2, 1. p. 102. ᾤχετο περιφέρων, *ſtatim circumtulit.* 4, 5, 5. §. 12. p. 246. ᾤχετο τὸν Μῆδον ἐπὶ σκηνὴν ἄγων. 5, 5, 2. §. 10. p. 334. εἰ οἴχοιτο λαβὼν πάντα — λαβὼν ᾤχου πᾶσαν μου τὴν δύναμιν. A. 1, 10, 10. 2, 4, 12. ᾤχετο ἀπελαύνων. 3, 5, 1. ἀποτρεπόμενοι ἄλλην ὁδὸν ᾤχοντο. 4, 5, 24. 4, 7, 9. ᾤχοντο κατὰ τῶν πέτρων Φερόμενοι, καὶ ἀπέθανον. 7, 3, 27. 7, 6, 31. E. 1, 1, 12. h) c. particip. fut. Π. 8, 3, 13. ᾤχετο σκεψόμενος τίς εἴη. A. 4, 3, 23. ᾤχοντο ἐπιμελησόμενοι. 2 Codd. ἐπιμελόμενοι. 4, 5, 18. ᾤχετο θηράσων. 7, 1, 21. ᾤχοντο ἐροῦντες. E. 7, 3, 4. ᾤχετο Sicyone Thebas πείσων Θηβαίους. i) Dicitur de legatis et nunciis, Π. 2, 4, 8. 3, 2, 6. ἐπὶ τὸν Ἀρμένιον ᾤχετο ἄγγελος. §. 13. ἦλθον παρ' αὐτοῦ — καὶ ᾤχοντο πρὸς τοὺς πολεμίους. 3, 3, 22. 5, 1, 1. πρὸς τὸν Βακτριανῶν βασιλέα πρεσβεύων ᾤχετο. 5, 5, 1. A. 2, 1, 5. 2, 2, 1. 5, 4, 5. 5, 6, 6. 6, 1, 8. οἱ πρέσβεις ᾤχοντο. 7, 2, 6. E. 2, 4, 27. k) De captis miſſis ad ſuos, Π. 3, 2, 7. ᾤχοντο οἴκαδε. 4, 5, 1. l) De ablegatis militibus, A. 4, 6, 15 οἱ μὲν ταχθέντες ᾤχοντο. 2 Codd. ἀπήρχοντο. E. 7, 5, 14. m) De exercitu in hoſticum irruente, E. 4, 7, 6. οἰχομένων τῶν πλείστων Ἀργείων εἰς τὴν Λακωνικήν. 4, 8, 35. n) De equitante, Π. 8, 3, 12. ᾤχετο ἐφ' ὅπερ ἐτάχθη. o) De nauigantibus, A. 2, 6, 2. ᾤχετο πλέων ἐς Ἑλλήσποντον, np. fugiens. E. 1, 4, 4. σὺν τριάκοντα ναυσὶν ἐπὶ Θρᾴκης ᾤχετο. 2, 3, 18. p. 95. 4, 8, 8. 5, 1, 9. Sic E. 1, 1, 5. πλὴν τετταράκοντα νεῶν, ἄλλαι ἄλλῃ ᾤχοντο ἐπ' ἀργυρολογίαν. ¶ 2) i. q. ἰέναι. Π. 5, 4, 10. ἐλάσσονι μοίρᾳ μένει — ἢ νῦν Καδούσιοι [illegible]

τε in expeditionem. ¶ 3) *aufugere*. A. 7, 7, 33. ἔλεγον ὡς Ξενοφῶν οἴχοιτο πρὸς Σεύθην οἰκήσων. E. 7, 2, 3. 7, 4, 37. πάντες ᾤχοντο οἴκαδε. ¶ 4) *mori*. Bisetus ad Aristoph. Lysistr. 31. οἴχεσθαι· τὸ ἀπελθεῖν, καὶ τὸ θανεῖν, καὶ ἁπλῶς ἀφανισθῆναι. Cf. Bergler. ad Alciphr. p. 172. Π. 3, 1, 8. ὡς οἰχομένου τοῦ πατρός. 5, 4, 6. τὸ ἐπ' ἐμοὶ οἴχομαι, *perii*, τὸ δ' ἐπί σοι σέσωσμαι. Scil. Gadatas gratias agit Cyro, qui eum ex hostium manibus liberasset 7, 3, 2. ὦ ἀγαθὴ ψυχή, οἴχῃ δὴ ἀπολιπὼν ἡμᾶς. A. 3, 1, 22. ὅπου μὲν στρατηγὸς σῶος εἴη — ὁπόθεν δὲ οἴχοιτο, np. a rege interfectus.

οἰωνίζεσθαι, ¶ 1) *augurium captare*. Π. 1, 6, 1. οὐδὲν ἔτι ἄλλο οἰωνιζόμενοι, np. praeter ἀστραπὰς et βροντάς. ¶ 2) *augurari, ominari*. E. 1, 4, 12. τὰ Πλυντήρια — τοῦ ἕδους κατακεκαλυμμένου τῆς Ἀθηνᾶς, ὃ τινες οἰωνίζοντο ἀνεπιτήδειον εἶναι καὶ αὐτῷ καὶ τῇ πόλει. 5, 4, 17. ἄνεμος ὃν οἰωνίζοντό τινες σημαίνειν.

οἰωνιστήριον, *augurium*. Ἀπολ. 12. βρονταὶ vocantur μέγιστον οἰωνιστήριον. Improprie.

οἰωνός, ¶ 1) *augurium*, np. ex auibus, quae est propria vocabuli notio. Π. 3, 3, 11. ἐπεὶ δ' ἐκαλλιέρησε — τότε δὴ οἰωνοῖς χρησάμενος αἰσίοις ἐνέβαλεν, *bonis auibus*. A. 6, 1, 15. μέγας μὲν οἰωνός, καὶ οὐκ ἰδιωτικός, καὶ εὔδοξος, ἐπίπονος μέντοι — οὐδὲν μέντοι χρηματιστικὸν εἶναι τὸν οἰωνόν. Intelligitur aquila. Saepe iungitur aliis auspiciorum speciebus, vt Π. 1, 6, 19 p. 83. παρὰ ἱερὰ καὶ οἰωνούς. 8, 7, 1. A. 6, 5, 12. ἱερὰ καλά, οἵ τε οἰωνοὶ αἴσιοι, τά τε σφάγια. Ἀπ. 1, 1, 3. O. 5, 19. ἐπερωτᾶν θυσίαις καὶ οἰωνοῖς. Ἀπολ. 12. 13. Σ. 4, 48. Ἱππ. 9, 9. v. φήμη. ¶ 2) *omen*. Suidas: οἰωνός· τὸ σημεῖον. Schol. Aristoph. Ὀρνιθ. 720. οἰωνοὺς καλοῦσι καὶ τὰ μὴ ὄρνεα. Ipsum Aristophanis locum contulisse non poenitebit. A. 3, 2, 5. πτάρνυταί τις — οἰωνὸς τοῦ Διὸς ἐφάνη.

ὀκέλλειν, *in littus vel in breuia impingi*. Suidas: ἐποκέλλουσι· ἐπικαθίζουσιν, ἐγγίζουσι. it. ὀκέλλει· προσορμεῖ, ἐκρίπτεται. εἴρηται ἐπὶ τῶν νηῶν. Hesych: ἐποκεῖλαι· ἐπὶ τὸ ξηρὸν ἐλθεῖν. Cf. Schol. Thucyd. 3, 11. et 12. Schol. Eurip. Hecub. 1056. Wetsten. ad Act.

Act. 27, 41. A. 7, 5, 8. τῶν νηῶν πολλαὶ ὀκέλλουσι καὶ ἐκπίπτουσι.

ὀκλάζειν, ¶ 1) *in genua procumbere.* Heſych: ὀκλάζειν· λαγγάζειν, εἰς γόνυ κάμπτειν, διςάζειν. Suid: ὀκλάζει· χωλεύει, εἰς τὸ γόνυ κάμπτεται, διςάζει, ἀποκάμνει, λαγγάζει. A. 6, 1, 5. τὸ Περσικὸν ὠρχεῖτο — καὶ ὤκλαζε, καὶ ἀνίςατο. De hac Perſica ſaltatione, quae etiam ὀκλασμὸς vocatur, cf. Meurſ. de ſaltatt. vett. in h. v. ¶ 2) *flectere.* Iπ. 11, 3. equus generoſus, ſi crura poſteriora ſubiicit anterioribus, ὀκλάζει τὰ ὀπίσθια (intell. σκέλη) ἐν τοῖς ἀςραγάλοις. Leuncl. *poſterioribus partibus in talos recumbit.* Melius Camerarius: *in poſteriores talos reflectatur et ſubſidat.*

ὀκνεῖν, ¶ 1) *timere.* Timaeus et Suidas: ὀκνεῖ· εὐλαβῶς ἔχει. Heſych: ὀκνῶν· — φοβούμενος. it. ὀκνεῖ· δέδοικε. δειλιᾷ, εὐλαβεῖται. Thomas Mag. p. 96. magis probat formam ἀποκνῶ. Π. 3, 1, 1. ἐφοβεῖτο — διὰ πάντα δὴ ταῦτα ὀκνῶν. Aγ. 11, 2. θαῤῥῶν πλείονα ἔθυσεν, ἢ ὀκνῶν ηὔχετο. c. περὶ, Π. 4, 5, 10. Κυαξάρης ὀκνεῖ περί τε ἡμῶν, καὶ περὶ ἑαυτοῦ. c. acc. Π. 2, 2, 13. οἱ ὁμότιμοι ὤκνουν τὴν τοῦ ὄχλου ἰσομοιρίαν. 6, 1, 12. 7, 1, 13. E. 3, 1, 17. ὀκνῶν τοὺς πολίτας. Suidas: ὤκνουν· ηὐλαβούμην, ηὐλαβοῦντο, ὠλιγώρουν. συνέντες δὲ οἱ Ἕλληνες, ἐπὶ βασιλέα εἶναι τὴν ςρατείαν, ὤκνουν τὴν ἀνάβασιν. Κλεάρχου δὲ εἰπόντος, ἄπορον εἶναι τὴν ὑποςροφὴν, Κύρου μὴ συναιρομένου, συνῄεσαν. Hunc locum Kuſterus dicit e lib. I. Ἀναβ. petitum eſſe. Recte, ſi ſenſum ſpectes. Narratur enim res A. 1, 3. Sed verba ipſa non ibi inueniuntur. c. μὴ, A. 2, 3, 5. ἐς' ἂν ὀκνήσωσιν, μὴ ἀποδόξῃ ἡμῖν — οἶμαι τοῖς ςρατιώταις τὸν αὐτὸν φόβον παρέσεσθαι. 2, 4, 11. ὀκνοῦντες μὴ οἱ Ἕλληνες μένοιεν. Suidas in v. ὀκνεῖ, reſpiciens hunc locum, interpretatur εὐλαβούμενοι, δεδιότας. A. 6, 6, 4. E. 3, 2, 12. ¶ 2) *dubitare, non audere.* c. inf. Aγ. 3, 2. ὤκνουν εἰς ταὐτὸν ἰέναι. E. 3, 1, 19. ὤκνει ἀνοίγειν τὰς πύλας. 5, 3, 12. οἴκαδε ὤκνουν ἀπιέναι. §. 17. 6, 4, 36. 7, 1, 28. Aπ. 2, 3, 14. §. 16. μὴ ὄκνει, ἀλλ' ἐγχείρει — καταπραΰνειν. 2, 7, 10. 3, 3, 15. 8, 7, 1. 7. O. 16, 7. Σ. 4, 26.

56. it. ſequente μὴ, A. 1, 3, 17. ἐγὼ γὰρ ὀκνοίην εἰς τὰ πλοῖα ἐμβαίνειν, μὴ ἡμᾶς καταδύσῃ. ¶ 3) *grauari*. Etymol. M. ὀκνῶ, τὸ ῥαθυμῶ. οἱονεὶ οὐ κινῶ. Aγ. 2, 25. ἃ καιρὸς ἦν, οὐκ ὤκνει μετιέναι. ¶ 4) *recuſare, nolle*. Heſych: ὀκνεῖ· οὐ βούλεται. Π. 6, 1, 18. ὀκνοῦσα συμβαλεῖν φίλους. §. 22. μετατάσσεσθαι ὀκνήσουσι. Ιερ. 11, 1. οὐδ' — ὀκνεῖν δαπανᾷν εἰς τὸ κοινὸν ἀγαθόν. Απ. 3, 7, 2. O. 12, 19. χάριν θέλοντα ἀποδιδόναι — καὶ δίκην μὴ ὀκνοῦντα ἐπιθεῖναι.

ὀκνηρῶς, *grauatim, cunctanter*. A. 7, 1, 5. ὀκνηρῶς συνεσκευάζοντο ad iter. Sic Π. 1, 4, 6. ὀκνηρότερον προσῄει, *cunctantius*.

ὄκνος, *cunctatio, tarditas*. c. inf. A. 4, 4, 7. πολὺς ὄκνος ἦν ἀνίστασθαι, np. ob niuem.

ὀκτακισχίλιοι, *octies mille*. A. 5, 5, 4. E. 3, 1, 25. Cf. εἰς nr. 13.

ὀκτακόσιοι, *octingenti*. A. 7, 8, 8.

ὀκτάμηνος, *octo menſes natus*. K. 7, 6. σκύλακας — ὀκταμήνους.

ὀκτάρυμον, ſcil. ἅρμα, *currus octo temonum, adiuncto ſingulis temonibus pari iumentorum*. Π. 6, 1, 27. ὀκτάρυμον, ὥστε ὀκτὼ ζεύγεσι βοῶν ἄγειν. Temones iſtos non iuxta ſe, ſed alios poſt alios, poſitos fuiſſe oſtendit contra Salmaſium Schefferus de re vehicul. 1, 12.

ὀκτὼ, *octo*. v. ὀκτάρυμον. Π. 6, 1, 26. A. 7, 1, 15. οἱ ὁπλῖται — εἰς πεντήκοντα (All. ὀκτὼ) ἐγένοντο. E. 5, 1, 11. Λ. 11, 4.

ὀκτωκαίδεκα, *octodecim*. A. 7, 4, 12. E. 4, 3, 16.

ὄλβος (poet. Steph.), *diuitiae, felicitas ex opum abundantia*. Heſych: ὄλβος· πλοῦτος, χρῆμα, τιμή. Suid: ὄλβος· εὐδαιμονία, πλοῦτος. Π. 1, 5, 7. p. 53. ὄλβον — εὐδαιμονίαν — τιμάς. 4, 2, 20. ὄλβον ὅλον πειρώμενοι θηρᾷν. Hutch. *ſolidas opes*. Intelligitur pax et felicitas bello conſequenda. Sic §. 19. p. 225. ἀεννaότερον — τὸν πλοῦτον. All. ὄλβον.

ὄλεθρος, ¶ 1) *pernicies*. Ιερ. 4, 9. ὄλεθρος δοκεῖ εἶναι, np. ſi ſumtus in ſatellites praecidantur. ¶ 2) *clades*. A. 1, 2, 26. διὰ τὸν ὄλεθρον τῶν στρατιωτῶν, qui neſcio quo caſu perierant, et a Cilicibus interfecti putabantur.

ὀλιγάκις, *raro.* Ιπρ. 9, 1. 8. K. 3, 3. 5, 25. 29. 9, 8.

ὀλιγανθρωπία, *hominum paucitas*, f. *infrequentia.* Απ. 2, 7, 2. ὀλιγανθρωπία ἐν τῷ ἄστει γέγονε.

**ὀλιγάνθρωπος*, *non populosus, vbi raritas hominum est.* Λ. 1, 1. ἡ Σπάρτη τῶν ὀλιγανθρωποτάτων πόλεων οὖσα. O. 4, 8. ἀργὸν τὴν χώραν καὶ ὀλιγάνθρωπον. §. 10.

ὀλιγαρχεῖσθαι, *paucorum eorumque principum imperio parere.* Αθ. 2, 17. ταῖς ὀλιγαρχουμέναις πόλεσι. §. 20.

ὀλιγαρχία, *paucorum, et quidem principum, imperium ac dominatio.* Π. 1, 1, 1. ὀλιγαρχίαι. Oppon. μοναρχίαι. Αγ. 1, 4. E. 4, 8, 27. 7, 4, 15. Sic de dominatione quadringentorum duce Theramene facta, E. 2, 3, 17. p. 92. 93. et saepe de tyrannide triginta virorum, vt E. 2, 3, 1. 12. 17. §. 18. p. 100. §. 20. 3, 5, 8. p. 181. Απ. 1, 2, 12. οἱ ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ, i. e. οἱ τριάκοντα. Cf. Poll. 8, 100.

ὀλίγιστος, v. ὀλίγος nr. 8.

ὀλιγοετία, *annorum paucitas, pueritia.* Π. 1, 4, 3. ἐμφαίνεταί τι αὐτοῖς, ὃ κατηγορεῖ τὴν ὀλιγοετίαν.

ὀλίγος, ¶ 1) *paucus.* Π. 2, 1, 2. p. 89. οἱ ὀλίγοι ὑπὸ τῶν πολλῶν τιτρωσκόμενοι, ἢ ὑπὸ τῶν ὀλίγων οἱ πολλοί. 3, 3, 21. Φοβουμένους τὸ πλῆθος τοῖς ὀλίγοις, np. qui iam apparent, ἐπιχειρῆσαι. A. 1, 5. 2. οὐκ ὀλίγαι σπουδαί. Est litotes. All. πολλαί. 4, 2, 5. ὀλίγοι ἀπέθνησκον. Intell. μόνον. 5, 5. 1. εἰς Χάλυβας. οὗτοι ὀλίγοι ἦσαν, *gens non numerosa.* 6, 5. 18. Ιερ. 4, 8. τὰ τῶν ἱκανῶν ἐλλείποντα, ὀλίγα. Απ. 1. 3. 5. O. 2, 10. ἀπ' ὀλίγων (Margg. ἀπ' ὀλίγου) — περιποιοῦντα, *e paucis facultatibus.* c. τὶς, E. 4, 5, 17. ὀλίγοι δέ τινες — διεσώθησαν, *admodum pauci.* c. κατὰ, A. 7, 6, 20. κατ' ὀλίγους ἀποσκεδαννυμένους. Leuncl. *hinc inde parua manu.* Cf. τὶς, ὅτι, παίειν. ¶ 2) In republica ὀλίγοι sunt ὀλιγαρχοῦντες. Αθ. 2, 10. πλείω ἀπολαύει ὁ ὄχλος ἢ οἱ ὀλίγοι καὶ οἱ εὐδαίμονες. §. 17. E. 2, 3, 18. p. 100. Απ. 1, 2, 43. 45. opponuntur οἱ πολλοὶ et πλῆθος. ¶ 3) *paruus, breuis.* Π. 5, 4, 12. ὀλίγους κωλύσεις. ὀλίγη γάρ ἐστι ἡ γῆ, *exigua.* A. 3, 3, 7. καταλαμβάνειν ἐν ὀλίγῳ χωρίῳ. §. 10. Sic

Π. 3,

Π. 3, 2, 3. *χώρα — βραχὺ καὶ ὀλίγη ἢ τὰ χρήματα ἔχουσα, et parua quidem eius pars.* Muretus legit *ὀλίγιστα χρήμ.* quod probat Bejot in Hist. de l' Acad. Roy. des Inscr. T. XXXIV. p. 24. quia *ὀλίγος* non dicatur de parua parte. 5, 5, 3. *ὀλίγην — θεραπείαν.* Scil. *θεραπεία ὀλίγη* est i. q. *ὀλίγοι θεράποντες.* Αθ. 3, 7. *ὀλίγα δικαστήρια, in quibus pauci sedent iudices.* Sed locus videtur mendosus, et Zeun. illud *μὲν*, quod est ante *ὀλίγα*, mutari in *μὴ* iubet. De tempore, Π. 1, 4, 28. *ὀλίγου χρόνου.* Intell. *διὰ*, *breui, post paruum tempus.* Αθ. 3, 11. *ἐντὸς ὀλίγου χρόνου, post paruum tempus.* O. 6, 13. *πάνυ ὀλίγος μοι χρόνος ἐγένετο.* Cf. *ὁδὸς* et *χρόνος.* ¶ 4) *ὀλίγα*, a) *paucis.* K. 6, 25. *παραμυθούμενον — τὴν αὐθάδη ὀλίγα.* ¶ b) *raro.* E. 6, 2, 15. *τοῖς ἀκατίοις — ὀλίγα ἐχρῆτο.* ¶ 5) *ὀλίγον, paulo.* O. 2, 9. *ὀλίγον* (Margg. *ὀλίγῳ*) *πρόσθεν.* Σ. 1, 14. *ὀλίγον ὕστερον.* c. *μετὰ*, E. 1, 1, 2. *μετ' ὀλίγον τούτων, paulo post haec.* 2, 3, 4. Plene A. 3, 4, 28. *ὀλίγον πονήσαντες χρόνον.* In Cod. Eton. deest *χρόνον.* E. 4, 5, 8. *ὀλίγον χρόνον ἀναπαύσας.* 5, 1, 8. Sed A. 6, 6, 8. *παρ' ὀλίγον ἐποιοῦντο τὸν Κλέανδρον, parui faciebant.* All. *παράλογον.* ¶ 6) *ὀλίγῳ, paulo.* c. compar. Π. 4, 2, 11. *ὀλίγῳ πλέον ἢ παρασάγγην.* De tempore, E. 1, 5, 9. *ὀλίγῳ ὕστερον.* 4, 4, 12. *ἐν ὀλίγῳ πολλοὶ ἔπεσον, exiguo tempore.* Suppletur ellipsis Π. 2, 4, 2. *ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἐγένετο.* A. 7, 1, 15. Ἱερ. 6, 11. ¶ 7) *ὀλίγου, parum abest, propemodum.* Σ. 8, 6. *ἀκροώμενον ὀλίγου ἂν ἑκάστην ἡμέραν.* Iunt. *ὀλίγον.* Plenius Απ. 3, 10, 14. *οἱ ἁρμόττοντες — ὀλίγου δεῖν — προσθήματι ἐοίκασι.* Intell. *ὥστε.* Cf. *ἄξιος* et *δεῖ* nr. 3. ¶ 8) Superlatiuus *ὀλίγιστος*, Αθ. 1, 5. *ἀκολασία ὀλιγίστη.* §. 14. *ὀλίγιστον χρόνον ἡ ἀρχὴ ἔσται τοῦ δήμου.* 3, 8. Cf. nr. 3.

ὀλιγοχρόνιος, non diu durans. Π. 4, 2, 19. *τὸ νῦν πλεονεκτῆσαι ἂν ἡμῖν τὸν πλοῦτον ὀλιγοχρόνιον παράσχοι.*

ὀλιγωρεῖν, parum curare, negligere. Hesych: *ὀλιγωρεῖ· ῥαθυμεῖ, ἀμελεῖ, ἢ ὀλίγην ἔχων φροντίδα.* Cf. Suid. c. gen. Απ. 2, 4, 3. *τῶν φίλων ὀλιγωροῦντας.* Illustrat hoc ver-

verbum Wetſten. ad Hebr. 12, 5.

ὀλιγώρως ἔχειν, *negligenter fungi officio.* E. 1, 6, 14.

ὀλισθαίνειν, *vacillare, de lubrico delabi.* A. 3, 5, 6. ὥστε μὴ ὀλισθάνειν, ἡ ὕλη καὶ ἡ γῆ χήσει ſuperimpoſita ipſis.

ὀλισθηρὸς, *lubricus.* A. 4, 3, 5. τραχὺς ὁ ποταμὸς μεγάλοις λίθοις καὶ ὀλισθηροῖς. Iπ. 7, 9. ὀλισθηραὶ, ſcil. ἡνίαι. §. 15. ὀλισθηρὸν χωρίον.

ὁλκὰς, *nauis oneraria.* Heſych: ὁλκάς· πλοῖον, ναῦς φορτηγός. Suid: ὁλκὰς παρὰ Θουκυδίδῃ ἡ ἐμπορικὴ ναῦς. quae gloſſa ſumta eſt e Thucyd. 2. 91. Schol. Ariſtoph. equitt. 171. et Etymol. M deducunt ἀπὸ τοῦ ἕλκειν, quia funibus interdum ὁλκάδες religabantur ad naues militares. Cf. Scheffer. de milit. naual. 4, 1. p. 257. A. 1. 4, 6. ἐμπόριον ἦν, καὶ ὥρμουν αὐτόθι ὁλκάδες πολλαί. Aθ. 1, 20. οἱ μὲν, πλοῖον κυβερνῶντες, οἱ δὲ, ὁλκάδα. οἱ δ' ἐντεῦθεν ἐπὶ τριήρη κατέστησαν. Doruill. ad Charit. p. 674. colligit ex h. l. maiores dignitate fuiſſe ὁλκάδας, quam πλοῖα. Πο. 3, 14. ὁλκάδας δημοσίας — ἐκμισθοῦν. E. 5, 1, 20. ὁλκάδας γεμούσας τὰς μέν τινας σίτου, τὰς δὲ καὶ ἐμπολῆς.

ὁλκὸς ſ. ὅλκος, *tractus, veſtigium.* K. 9, 18. ἐγκελεύσαντα κατὰ τὸν ὁλκὸν τοῦ ξύλου.

ὁλοκαυτεῖν, *totam victimam comburere.* Π. 8, 3, 11. ἔθυσαν τῷ Διὶ καὶ ὁλοκαύτησαν τοὺς ταύρους, ἔπειτα τῷ Ἡλίῳ καὶ ὁλοκαύτησαν τοὺς ἵππους. A. 7, 8, 3. Sine caſu eſt A. 7, 8, 2. v. Hutch. ad h. l.

Ὀλονθεὺς, *Olontheus*, Lacedaemonius. E. 6, 5, 33. eſt inter legatos Athenas.

ὁλοπόρφυρος, *totus purpureus.* Poll. 10, 43. κατὰ Ξενοφῶντα ὁλοπόρφυρος, ἐπίχρυσος. v. κάνδυς.

ὅλος, ¶ 1) *totus.* Π. 2, 1, 11. ὅλαις ταῖς τάξεσι, καὶ ὅλοις τοῖς λόγοις. §. 15. τὴν πεμπάδα ὅλην, καὶ δεκάδα ὅλην, καὶ λόχον ὅλον, καὶ τάξιν ὅλην. 2, 3, 7. 5, 4, 10. p. 312. διασπᾶν ἀπὸ τοῦ ὅλου, sc. ſτρατεύματος. §. 20. οὐδ' ἐπιχειρήσουσιν, ἢν μὴ τῷ ὅλῳ ὑπολάβωσι τοῦ παντὸς κρείττους εἶναι, *vniuerſo ſuo exercitu.* E. 5, 3, 7. ἀντιπάλοις τὸ μετ' ὀργῆς προσφέρεσθαι — ὅλον ἁμάρτημα, *quantum quantum eſt inſigne delictum eſt.* Ita Raphel. ad Ioh. 9, 34. Cf. Fiſcher. ind. Ae-

Aeſchin. in v. ἕλκος. Poſſis etiam vertere *prorſus.* ¶ 2) *totis viribus, toto animo, cupidiſſime.* Απ. 2, 6, 28. δεινῶς — ὅλος ὥρμημαι ἐπὶ τὸ — ἀντιφιλεῖσθαι. ¶ 3) *ſolidus.* Π. 4, 2, 20. v. ὄλβος. ¶ 4) τὰ ὅλα, ¶ a) *ſumma regni.* Π. 8, 1, 5. τῆς τῶν ὅλων σωτηρίας ἐπιμελεῖσθαι. ¶ b) *hoc vniuerſum.* Π. 8, 7, 3. p. 548. τὴν τῶν ὅλων τήνδε τάξιν συνέχουσιν. ¶ 5) τὸ ὅλον, a) *omnino.* v. Fiſcher. ad Weller. p. 287. Απ. 4, 1, 2. καὶ τὸ ὅλον. Stob. ὅλως. ¶ b) *quod maximum eſt.* K. 1, 13. 'Οδυσσεὺς καὶ Διομήδης λαμπρὸν μὲν καθ' ἓν ἕκαστον, τὸ δὲ ὅλον αἴτιοι Τροίαν ἁλῶναι. ¶ 6) In var. lect. confunditur c. ἐκεῖνος. v. ἐκεῖνος nr. 2.

ὁλότροχος, (poet.) *rotundus.* Heſych. et Phauor: ὁλότροχος· περιφερὴς λίθος. Ap. Homer. Il. ν, 137. eſt ὀλοοίτροχος, ap. Herodot. 5. 92. ὀλοίτροχος. ad q. l. vid. Valckenar. A. 4, 2, 2. ἐκυλίνδουν οἱ βάρβαροι ὁλοτρόχους (Cod. Pariſ. ὅλοι τροχοὺς) ἁμαξιαίους καὶ μείζους καὶ ἐλάττους λίθους. Suidas, qui hunc locum laudat, ſcribit ὁλοιτρόχους, et explicat verbo ϛρογγύλους. Sic Heſych: ὀλοοίτροχος· κυλοτερὴς, ϛρογγύλος λίθος. ἢ ὁλότροχος, ἐπιϛρόγγυλος, καὶ παντὶ μέρει ἐφαπτόμενος τῆς γῆς. ὁ γὰρ τετράγωνος ἐν μέρει ἐφάπτεται. Cf. interpp. ad h. l. Suidas in v. ὀλοοίτροχος nomen ὁλοιτρόχους explicat verbis: λίθους ὅλους τροχοειδεῖς.

Ὄλουρος, *Olurus.* Steph. Byz: Ὄλουρος, πολίχνιον τῆς Ἀχαΐας, οὐ πόῤῥω Πελλήνης, ὡς Ξενοφῶν ἑβδόμῳ. Ita enim legendum eſt pro ἑκκαιδεκάτῳ. E. 7, 4, 17. 18. eſt oppidum Pellenenſium, quod eripitur iis ab Arcadibus. Sed Pellenenſes iterum expugnant.

'Ολυμπία, *Olympia,* nobilis vrbs Elidis. A. 5, 3, 8. ἐν Σκιλλοῦντι — οἰκισθέντι παρὰ τὴν 'Ολυμπίαν, ἀφικνεῖται Μεγάβυζος εἰς 'Ολυμπίαν. §. 12. ᾗ ἐκ Λακεδαίμονος εἰς 'Ολυμπίαν πορεύηται, ὡς εἴκοσι ϛάδιοι ἀπὸ τοῦ ἐν 'Ολυμπίᾳ Διὸς ἱεροῦ. E. 3, 2, 19. 4, 1, 19. τὸ ϛάδιον ἐν 'Ολυμπίᾳ. 4, 7, 2. ἐλθὼν εἰς τὴν 'Ολυμπίαν, χρηϛηριαζόμενος ἐπηρώτα τὸν θεόν. 7, 4, 14. Arcades cum Eleis bellum gerentes ἀφικνοῦνται εἰς 'Ολυμπίαν. §. 28. οἱ Ἀρκάδες τὴν 'Ολυμπίαν ἐφρούρουν. Scil. Arcades armis vindicant Piſatis vetus ius regendi Olym-

lympios ludos contra Eleos, vſi etiam pecuniis ſacris. v. §. 33 — 35. et 3, 2, 16. ſqq. Απ. 3, 12, 1. τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ μελλόντων ἀγωνίζεσθαι, *apud Olympiam.* 3, 13, 5. φοβουμένου τινος τὴν εἰς Ὀλυμπίαν ὁδόν.

Ὀλυμπιακὸς, *ad Olympiam pertinens.* Thom. Mag: Ὀλυμπικὸς, Ἀττικοὶ, οὐκ Ὀλυμπιακός. Sed v. ibi Sallier. E. 7, 4, 14. Arcades ἐκράτουν τοῦ Ὀλυμπιακοῦ ὄρους. §. 28. ἐπορεύοντο τὴν Ὀλυμπιακὴν ὁδὸν, *quae ducit Olympiam.* Sed ibid. ἐπιόντος Ὀλυμπιακοῦ ἔτους, *quo ludi Olympici celebrantur.*

Ὀλυμπιὰς, *Olympias*, vel *certamen Olympicum.* E. 1, 2, 1. ἔτει ᾧ ἦν Ὀλυμπιὰς τρίτη καὶ ἐνενηκοστὴ ᾗ προστεθεῖσα ξυνωρὶς ἐνίκα Εὐαγόρου. 2, 3, 1. ἔτει ἐν ᾧ ἦν Ὀλυμπιὰς (np. quarta et nonageſima), ᾗ ἐνίκα Κροκίνας. De more victores Olympicos nominandi v. Duker. ad Thucyd. 5, 49.

Ὀλυμπιονίκης, *in certamine Olympiaco victor.* E. 2, 4, 23.

Ὀλύμπιος, *Olympius.* E. 3, 2, 19. Ἆγις — ἐλθὼν ἐς Ὀλυμπίαν, ἔθυε τῷ Διὶ τῷ Ὀλυμπίῳ. §. 22. προεστάναι τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου ἱεροῦ. Cf. Ὀλυμπία. Recte enim Gramm. hiſt. deor. p. 8. cognomen Olympii derivat ab Olympia vrbe, vbi templum habebat Iupiter, non ab Olympo. Cf. Völkel *über den groſsen Tempel u. die Statüe des Iupiters zu Olympia*, Lipſ. 1794. 8. E. 7, 4, 28. ποιεῖν τὰ Ὀλύμπια — μὴν ᾧ τὰ Ὀλύμπια γίγνεται, *ludi et certamina Olympica.*

Ὄλυμπος, *Olympus.* ¶ 1) mons, K. 11, 1. maiores ferae ſunt ἐν τῷ Ὀλύμπῳ τῷ Μυσίῳ. ¶ 2) ſedes deorum, Σ. 8, 30. Γανυμήδην — ὑπὸ Διὸς εἰς Ὄλυμπον ἀνενεχθῆναι.

Ὀλυνθία, *Olynthiorum ager.* E. 5, 3, 18.

Ὀλύνθιος, *Olyntho oriundus.* v. Ἐπισθένης. A. 1, 2, 6. Ὀλύνθιοι ſunt in exercitu Cyri. E. 5, 2, 12. p. 299. et 300. §. 28. 31 — 33. 5, 3, 1 — 4. §. 6. 18. 26. 5, 4, 54. v. Ὄλυνθος.

Ὄλυνθος, *Olynthus.* Stephan. Byz.: Ὄλυνθος, πόλις Θρᾴκης πρὸς τῇ Σιθωνίᾳ τῆς Μακεδονίας. E. 5, 2, 11. 12. nominatur τῶν ἐπὶ Θρᾴκης μεγίστη πόλις, cuius potentia timenda eſſet. §. 13 — 16. Lacedae-

daemonii Eudamidam contra eam mittunt. §. 27 — 33. Teleutiam, qui vincit Olynthios. 5, 3, 1 — 6. fugati iidem a Derda, Teleutiam in altera expeditione vincunt et interficiunt. §. 8. ſq. Ageſipolis contra eos mittitur. §. 18 — 21. Polybiades, qui §. 26. vexat eos, vt pacem peterent. 5, 4, 54. pace facta ſunt ſocii et in Ageſilai exercitu. Cf. de hoc bello Diodor. Sic. 15, 19.

ὅλως, ¶ 1) *in vniuerſum.* Απ. 2, 1, 17. 4, 7, 6. ¶ 2) *prorſus, omnino.* Heſych: ὅλως· παντελῶς. Π. 5, 4, 16. p. 318. λυπηρῶς βιωσόμεθα, ὅλως τους ἐχθροὺς καὶ πλησίον ἔχοντες, καὶ κρείττους ἡμῶν. 8, 1, 12. θήραν — καὶ ὅλως ἀρίστην ἄσκησιν πολεμικῶν εἶναι. Απ. 1, 2, 35. προαγορεύομεν τοῖς νέοις ὅλως μὴ διαλέγεσθαι. 2, 8, 5. O. 20, 20. Cf. οἷος nr. 8. et ὅλος nr. 5. a.

ὁμαλὴς et ὁμαλὸς, *aequalis, planus.* Π. 5, 3, 16. p. 298. ὁμαλὴ καὶ πλατεῖα ἡ ὁδός. A. 1, 5, 1. πεδίον ἅπαν ὁμαλὸν ὥσπερ θάλαττα. 4, 2, 11. κατὰ τὴν ὁδὸν ἐν τῷ ὁμαλῷ, ſcil. χωρίῳ. 4, 6, 9. ῥᾷον ὄρθιον ἰέναι ἢ ὁμαλὸν (All. ὁμαλὲς), *via plana.* Mox ſequitur: τραχεῖα τοῖς ποσὶν εὐμενεστέρα ἢ ὁμαλή. E. 2, 4, 12. μέχρι τοῦ ὁμαλοῦ. 4, 6, 7. ἐς τὸ ὁμαλόν. Margg. ἐς τὸ ὁμαλές. 6, 2, 17. οἱ ἐκ τοῦ ὁμαλοῦ ἀφ' ὑψηλοτέρου καθορῶντες opponuntur iis, qui e malis nauium in mari ſpeculantur. K. 2, 8. ἐν τοῖς ὁμαλέσιν, ſcil. χωρίοις. Oppon. ἑτεροκλινῆ. 5, 17. oppon. τα ἀνάντη.

ὁμαλίζειν, *aequabiliter tundere et terere.* O. 18, 5. στρέφοντες — ἀεὶ μάλιστα ἂν ὁμαλίζοιεν τὸ δεινόν. Sic ibid. futurum med. pro paſſiuo: ὅπως ὁμαλιεῖται ὁ ἀλοητὸς, *vt tritura aequaliter fiat.*

ὁμαλός, v. ὁμαλής.

ὁμαλῶς, *aequabiliter.* A. 1, 8, 10. το στράτευμα ὁμαλῶς προήει, *eodem greſſu.* O. 17, 7. ῥίπτειν ὁμαλῶς τὸ σπέρμα. 20, 3.

ὄμβρος, *imber.* O. 5, 18. ὄμβροι ἐξαίσιοι. K. 5, 3.

ὁμεῖσθαι, v. ὀμνύναι.

ὅμηρος, *obſes.* Π. 4, 2, 4. ὁμήρους ἔφασαν — ἀγαγεῖν i. e. δοῦναι. §. 7. 8, 8, 3. ὁμήρους παρὰ τῷ Αἰγυπτίῳ ἐγκαταλιπών. A. 7, 4, 8. §. 16. ὁμήρους αὐτῷ παραδοῦναι — τους ὁμήρους πρεσβυτέρους ἄνδρας. §. 18. ὁμήρους λαμβάνειν. E. 3, 1, 17. 3, 2, 14. ὁμήρους

δοτέον καὶ ληπτέον. 6, 1, 6. c. inf. fut. A. 3, 2, 15. δοίη ὁμήρους τοῦ ἀδόλως ἐκπέμψειν. Cf. πιστός.

Ὅμηρος, *Homerus.* Απ. 1, 2, 58. verſus eius ex Il. β, 188. ſqq. et 198. ſqq. 1, 4, 3. dicitur epici carminis princeps. 2, 6, 11. verſus Odyſſ. μ, 184. 3, 1, 4. Agamemnonem nominat γεραρόν. 3, 2, 1. ποιμένα λαῶν. §. 2. et Σ. 4, 6. laudatur Il. γ, 179. Απ. 4, 6, 15. Vlyſſem vocat ἀσφαλῆ ῥήτορα. Απολ. 30. morituris nonnullis tribuit vim diuinandi. Σ. 3, 5. carmina eius edidicit Niceratus. 4, 6. omnes fere res humanas complexus eſt et docet. Ibid. affertur eius verſus ex Il. ψ, 335. §. 7. Il. λ, 629. Σ. 4, 45. Il. ι, 122. 264. 8, 30. verſus incerti de Ganymede. §. 31. amor Achillis et Patrocli caſtus.

ὁμιλεῖν, ¶ 1) *conuerſari.* Ιερ. 6, 3. ἡδέως ἐκείνοις ὁμιλεῖν. Σ. 2, 10. ἀνθρώποις χρῆσθαι καὶ ὁμιλεῖν. ¶ 2) *conſueſcere.* De congreſſu Venereo. v. Poll. 5, 92. Kuſter. ad Ariſtoph. Plut. 1083. Abreſch. lectt. Ariſtaenet. p. 50. A. 3, 2, 16. γυναιξὶ καὶ παρθένοις ὁμιλεῖν. Λ. 2, 13. Απ. 2, 1, 24. παιδικοῖς ὁμιλεῖν. Σ. 8, c. πρὸς, Ιερ. 8, 6. ὃν ἂν τυγχάνοι ὁμιλῶν. euphemiſmus Atticus. 3) *diſputare.* Απ. 1 15. εἰ ὁμιλησαίτην ... §. 39. οὐκ ἀρέσκοντες τοῖς Σωκράτους ὡμιλησ... ὃν χρόνον ὡμιλείτην α... 4, 6, 15. c. πρὸς, Α... 3, 2. πρὸς ἄλλους ... ὁμιλοῦντι. Paulo poſ... διελέγετο. Hoc loco de Socrate docente. ... prioribus tribus ... poſſit etiam, et for... rectius, explicari *di... tationibus intere... diſcipulum eſſe.* v. ... 4, 45.

ὁμιλητὴς, *familia... diſcipulus.* Th... Mag: ὁμιλητὴς, ὁ μαθ... Απ. 1, 2, 12. Σω... ὁμιλητὰ γενομένω. §... Σωκράτους ἦν ὁμιλητὴ...

ὁμιλία, ¶ 1) *conſuet... conuerſatio.* Απ. ... 5. μᾶλλον ἐν τοῖς ... ἢ ἐν ταῖς ἰδίαις ὁμι... Antea dicebantur ... σίαι. c. gen. paſſi... 1, 2. 19. τὴν τῶν ... ὁμιλίαν. Ο. 1, 2... *conſuetudo Ve...* Moeris p. 276. ὁμιλ... τὴν διάλεξιν μόνον ... καὶ τὴν συνουσίαν ... ναῖκας, Ἀττικῶς ... Ἑλληνικῶς. v. ibi ... it. Poll. 1, 217. ...

Απ. 3, 11, 14. τοὺς δεομένους ὑπομιμνήσκοις ὡς κοσμιωτάτῃ ὁμιλίᾳ — χαρίζεσθαι. Σ. 8, 22. ἐκ τῆς ἀναιδοῦς ὁμιλίας. De coniugio, Ιερ. 4, 1. ποία — ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ τερπνὴ ἄνευ πίστεως ὁμιλία. Paulo ante de omni consuetudine in vniuersum dixerat ξυνουσία. ¶ 3) *doctrina, institutio*. Απ. 1, 2, 6. τοὺς λαμβάνοντας ὁμιλίας μισθὸν, *didactrum*. §. 15. ὀρέξασθαι τῆς ὁμιλίας αὐτοῦ.

ὁμίχλη, *nebula*. Hesych: ὁμίχλη· ἀὴρ παχὺς, σκοτεινὸς, ἀχλὺς, ὑδατώδης σκοτία. Cf. Suid. et Etymol. M. A. 4, 2, 5. ὁμίχλη ἐγένετο, ὥστε ἔλαθον.

ὄμμα, *oculus*. Π. 8, 7, 3. p. 550. εἴτις — ὄμμα τοὐμὸν ζῶντος ἔτι προσιδεῖν ἐθέλει. Ε. 7, 1, 20. ὄμμασι ὀρθοῖς (*immotis*) ἀναβλέπειν dicuntur, qui recreantur, qui timore et pudore abiecto, animo eriguntur. Απ. 1, 2, 17. τὸ σὸν ὄμμα δύνασθαι ἐξικνεῖσθαι — τὸν δὲ τοῦ θεοῦ ὀφθαλμὸν ἀδύνατον ὁρᾶν. Απολ. 27. ὄμμασι φαιδρός. Σ. 1, 9. ὥσπερ, ὅταν φέγγος φανῇ, πάντων προσάγεται τὰ ὄμματα, οὕτω καὶ τὸ κάλλος etc. §. 10. τὰ ὄμματα φιλοφρονεστέρως ἔχουσι. 4, 48. τοῖς αὐτοῖς ὄμμασι καὶ φιλικῶς καὶ ἐχθρῶς πρός τινας βλέπειν. 5, 6. Ιπ. 11, 9. πάντων τὰ ὄμματα κατέχει. De canibus K. 3, 3. 4, 3. De leporibus K. 5, 23. 26. Cf. ἀτρεμής, δέχεσθαι, μεταστρέφειν.

ὀμνύειν et

ὀμνύναι, *iurare*. Σ. 4, 10. οὐδενὸς ὁρκίζοντος ὀμνύοντες φατέ. Απ. 1, 1, 18. τὸν βουλευτικὸν ὅρκον ὀμόσας. 4, 4, 16. πανταχοῦ ὀμνύουσι τὸν ὅρκον τοῦτον. Moeris p. 281. ὀλλύασιν, ὀμνύασιν, Ἀττικῶς· ὀλλύουσιν, ὀμνύουσιν, Ἕλληνες. Cf. infra de foederibus. c. inf. fut. A. 2, 2, 4. ὤμοσαν — μήτε προδώσειν — ἔσεσθαι. Αγ. 1, 10. ὤμοσεν Ἀγησιλάῳ — διαπράξεσθαι αὐτῷ. Ε. 1, 4, 3. φάσκων ὀμωμοκέναι ἀπάξειν. 5, 1, 29. πάντες ὤμνυσαν ἐμπεδώσειν ταῦτα. 5, 4, 1. Απ. 4. 4, 16. τοὺς πολίτας ὀμνῦναι ὁμονοήσειν. Cf. infra, vbi exempla sunt de foederibus. c. dat. A. 2, 5, 12. ἄνδρας, οἷς ὤμνυτε. Cf. infra. c. ἂν et aoristo, A. 7, 7, 23. ὄμνυμι δέ σοι μηδ' — δέξασθαι ἄν. it. omisso ἂν pro fut. Π. 7, 4, 2. τοὺς μὲν ὀμόσαι ἀδόλως δέξασθαι, αὐτὸς δὲ ὀμόσαι θέλειν ἀδόλως ἰέναι. §. 3. ἐγὼ ὑμῖν ὤμοσα ἀδόλως εἰσιέναι. Ε. 5,

1, 32. 5, 3, 26. Cf. infra. c. acc. rei, Ag. 1, 11. Τισσαφέρνης, ἃ ὤμοσε, εὐθὺς ἐψεύσατο. Cf. E. 3, 4, 6. E. 2, 4, 29. ὧν ὀμωμόκατε παραβῆναι οὐδέν. c. acc. deorum, Π. 5, 1, 12. ὃς ἐμοὶ δοκεῖ (ὡς ὄμνυμι ὑμῖν πάντας τοὺς θεοὺς) — ἥδεσθαι. 5, 4, 14. ταῦτα (ὄμνυμί σοι τοὺς θεοὺς οἳ καὶ ὁρῶσι πάντα καὶ ἀκούουσι) οὔτε — ἄδικον ποιήσας ἔπαθον. A. 7, 6. 14. ὀμνύω ὑμῖν θεοὺς ἅπαντας καὶ πάσας, μηδὲ — ἔχειν. Thom. Mag: ὄμνυμι, οὐκ ὀμνύω. Ag. 5, 5. Σ. 4, 11. Sic Apol. 24. οὔτε ὀμνὺς οὔτε ὀνομάζων ἄλλους θεούς. Cf. Μίθρης. Eadem ellipsi vtuntur Latini. Seruius ad Virgil. Aen. 12, 197. dicit, ornatiorem esse elocutionem, quam si adderes *per*. Cf. Drakenborch. ad Sil. Ital. 8, 105. c. ἦ μὴν et inf. Π. 8, 3, 18. ὁ Φεραύλας ὀμόσας εἶπεν, ἦ μὴν σπουδῇ λέγειν. 8, 4, 4. θεοὺς ὄμνυμι ἦ μὴν ἐμοὶ δοκεῖν. Cf. ἦ. A. 2, 3, 13. ὀμόσαι ἦ μὴν πορεύεσθαι. Intell. ἄν. Sed Hutch. coniiciebat πορεύσεσθαι, vt est in marg. Leuncl. 6, 6, 10. E. 2, 4, 30. ὀμόσαντες ὅρκους, ἦ μὴν μὴ μνησικακήσειν. 3, 4, 6. ἐπὶ τούτοις ῥηθεῖσι Τισσαφέρνης ὤμοσε τοῖς πεμφθεῖσι — ἦ μὴν πράξειν ἀδόλως. c. ἦ μὴν et indic. A. 6, 1, 21. ὀμνύω ὑμῖν θεοὺς πάντας — ἦ μὴν ἐγὼ ἐθυόμην. Saepe in his dicitur de foederibus et pace, vt A. 3, 2, 3. ἐπὶ τούτοις (*hac conditione*) ὀμόσας ὑμῖν. Sic c. ἐπὶ est etiam E. 7, 4, 11. ὀμόσαντες ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς τούτοις εἰρήνην ποιήσασθαι. Sed E. 6, 3, 8. ἐπὶ τούτοις ὤμοσαν est *postea iurarunt*. E. 5, 1, 29. ὀμνῦναι — ἐὰν μὴ ὀμνύωσιν (Margg. ὀμῶσιν) — αὐτονόμους εἶναι. §. 31. ὀμωμόκασαν — ἐμμένειν τῇ εἰρήνῃ. Steph. aptius iudicat ἐμμενεῖν. 6, 5, 2. ὀμόσαι τόνδε τὸν ὅρκον· ἐμμενῶ — ὀμοσάντων τόνδε τὸν ὅρκον· βοηθήσω. §. 3. §. 37. ὑμῖν πάντες ὀμόσαιμεν. 7, 1, 28. Passiuum E. 7, 4, 10. συμμαχίαν ὀμνύναι — ἐπὶ τούτοις ὠμόσθησαν οἱ ὅρκοι. Fut. med. E. 1, 3, 8. οὐκ ἔφη ὀμεῖσθαι, εἰ μὴ [illegible]κεῖνος αὐτῷ ὀμεῖται — [illegible]μούμενοι. 7, 1, 27. Thom. Mag: ὀμοῦμαι, οὐκ ὀμόσομαι. Phrynich. p. 276. ὀμοῦμαι, ὀμεῖ, ὀμεῖται, Ἀττικῶς· ὀμόσω, ὀμόσει, Ἑλληνικῶς.

ὁμόγλωττος, eadem lingua vtens. Poll. 2, 108.

2, 108. **ὁμόγλωσσος**, ὡς Ξενοφῶν. Π. 1, 1, 5. τούτων τῶν ἐθνῶν ἦρξεν οὐθ' ἑαυτῷ ὁμογλώττων ὄντων, ... οὔτε ἀλλήλοις.

ὁμογνωμονεῖν, ¶ 1) *consentire, in eadem sententia esse*. c. dat. Π. 2, 2, 15. τῇ πονηρίᾳ ὁμογνωμονεῖν, *sequi ea quae improbitas suadet*. Sed sine casu Π. 3, 3, 10. ἐπεὶ τοίνυν ὁμογνωμονοῦμεν de bello suscipiendo, συσκευαζώμεθα. Ε. 6, 3. 4. εἰ δὲ καὶ ὁμογνωμονοῖμεν de causis dissidii, — εἰρήνην ποιεῖσθαι. ¶ 2) *assentiri, consentire*. In disputando, Απ. 4, 3, 10. ὁμογνωμονῶ σοι καὶ τοῦτο. 4, 4, 23. Ο. 17, 3. ταῦτα ὁμογνωμονοῦμεν πάντες οἱ ἄνθρωποι. §. 6.

ὁμογνώμων, *consentiens, concors*. Π. 2, 2. 18. πολλάκις πλείονας ὁμογνώμονας λαμβάνουσιν οἱ φαῦλοι ἢ οἱ σπουδαῖοι. Πο. 5, 9. οὐδὲν θαυμαστὸν, εἰ καὶ πάντας τοὺς Ἕλληνας ὁμογνώμονάς τε καὶ συνόρκους καὶ συμμάχους λάβοιτε. Π. 5, 5, 14. p. 338. ὁ πλείστους ὁμογνώμονας ἡμῖν ποιήσας, *qui plurimos in nostram sententiam adducit*. Λ. 8, 1. πρὶν ὁμογνώμονας ἐποιήσατο τοὺς κρατίστους τῶν ἐν τῇ πόλει, *priusquam in suam sententiam pertraxisset*. Sic de sensu factionum in rep. Ε. 2, 3, 11. ὁ Κριτίας τῷ Θηραμένει ὁμογνώμων τε καὶ φίλος ἦν. §. 14. 3, 2, 20. 7, 4, 36. σὺν τοῖς Βοιωτοῖς καὶ τοῖς ὁμογνώμοσι τῶν Ἐπαρίτων.

ὁμόγονος, *cognatus*. Αγ. 4, 5. τοῖς ἀπὸ μητρὸς αὐτοῦ (Edd. vett. probante Zeunio, αὐτῷ) ὁμογόνοις, *cognatis suis maternis*.

ὁμόδουλος, *conseruus*. Thom. Mag: ὁμόδουλος Ἀττικὸν, οὐ σύνδουλος. Cf. Moeris p. 273. et Poll. 3, 82. Ε. 4, 1, 15. Agesilaus ad Pharnabazum satrapam: τοὺς ὁμοδούλους σου, *reliquos satrapas*. v. δοῦλος.

ὁμόθεν, *e propinquo, cominus*. Moeris p. 272. explicat verbis ἐκ τοῦ αὐτοῦ, πρ. τόπου. Π. 1, 4, 23. ὁμόθεν διώκοντες. Male Leuncl. *copiis vniuersis*. 2, 3, 8. 8, 8. 11. ὁμόθεν τὴν μάχην ἐποιεῖτο. Synon. est εἰς χεῖρας. Oppon. ἀκροβολίζεσθαι. Κ. 7, 8. ἐὰν ὁμόθεν — ἐπιλύῃ (τὰς κύνας), *quando lepus prope adest*. Sed Π. 8, 7, 3. p. 545. ὁ ὁμόθεν γενόμενος est *iisdem parentibus natus*. v. Valckenar. diatrib. ad Fragg. Eurip. c. 22. p. 237. et Brunck. ad Apollon.

lon. Rhod. 1, 91. Phauorin: ὁμόθεν· ἀπ' αὐτῆς τῆς ῥίζης, ἤγουν γένους.

ὁμοθυμαδὸν, *vnanimi consensu, simul.* Hesych: ὁμοθυμαδόν· ὁμοῦ, ὁμοψύχως. Cf. Wetsten. ad Rom. 15, 6. E. 2, 4, 10, p. 111. πάντες ὁμοθυμαδὸν — τιμωρώμεθα τοὺς ἄνδρας. 7, 1, 12. ὁμοθυμαδὸν καὶ ἔπραττον καὶ ἐστρατεύοντο.

ὅμοιος, ¶ 1) *similis.* a) Απ. 3, 1, 7. πάνυ ὅμοιον εἴρηκας. Zeun. bene explicat: *similitudo, qua vsus es, admodum rei conuenit, rem egregie illustrat.* b) c. dat. Π. 2, 2, 11. οὐχ ὅμοια ταῦτα ἐκείνοις. 3, 3, 18. p. 187. συμμάχους πειρώμεθα ἡμῖν αὐτοῖς ὁμοίους ποιεῖν, np, verbis et exemplo. Ο. 11, 17. ἱππασίαν ὡς ἂν ἐγὼ δύνωμαι ὁμοιοτάτην ταῖς ἐν τῷ πολέμῳ. Σ. 2, 19. ἤκουσα ὅμοια οἷς νῦν λέγεις. Ιπρ. 5, 6. δόρατα, εἰ δὲ μὴ, ὅμοια δόρασιν, *similia instrumenta.* c) Quando res cum re, quae pertinet ad personam, comparanda est, nominatur non res, sed ipsa persona. v. Gronov. Obs. 4, 8. qui multa ex Latinis exempla habet. Κ. 6, 1, 26. ἅρματα — ὅμοια ἐκείνῳ. Nonnulli

coniiciunt τοῖς ἐκείνου
6, 2, 4. est ἅρματα -
μοια τοῖς Κύρου. Sed
opus esse illa coniect
patet ex Π. 5, 1, 2.
αν ταῖς δούλαις εἶχε ἐ
i. e. ταῖς τῶν δουλῶν
στεσιν. d) c. acc. rei,
2, 11. ἄριστον πλεῖον μ
τῶν παίδων, τἄλλα δὲ
ον, *in reliquis, ca*
rum. 3, 3, 19. τὰ μὲν
λα τοῖς κρατίστοις ὅμοι
5, 4. μηδὲν ὅμοια ὄντα
λήλοις. Potest tamen
δὲν pro μὴ accipi.
gen. Thom. Mag: ὅ
τῷ δεῖνι, καὶ ὅμοιον τοῦ
νος. Α. 4, 1, 13. ἡ π
ὅμοια φυγῆς ἐγένετο.
nomi. Α. 3, 5, 8.
ἦσαν θαυμάζοντες.
haec lectio videtur
que vitiosa esse ac
μάζειν, quod est
Codd. et Marg. St
Muretus corrigit
Stephanus ὅμοιοι —
μάζουσιν. g) Seque
πρὸς, Κ. 5, 29. οὐδ
τούτῳ ὅμοιον πρὸς
cursu eum aequat.
πρὸς ἁρμόν. h) Se
Ιπρ. 8, 9. οὐ γὰρ
φεύγοντι καὶ διώκοντι
λῆναι, *non est par*
periculi in fuga
persequendo. i) Se
— καί. Π. 8, 4, τ
ὁμοίου χρυσοῦ ἐμοί
ἔκπωμα δέδωκας

[redacted]

σάντων A. 5, 4, 10. οὐχ ὁμοίως μαχοῦνται νῦν τε καὶ ὅτε — ἐμάχοντο. Ἱερ. 8, 2. ἂν τὰ ὅμοια ποιῶσιν ὅ τε ἰδιώτης καὶ ὁ τύραννος. Απ. 3, 4, 3. οὐδὲν ὅμοιον ἐδόκει χοροῦ τε καὶ στρατεύματος προσεσχηκέναι, *nil commune habent.* 4, 8, 10. k) Seq. οἷος, Π. 6, 1, 20. ταῦτα ὅμοιος εἶ, οἷός περ καὶ τἄλλα. §. 24. ὅμοιος περὶ ἐκεῖνον, οἷός περ καὶ ἐκεῖνος περὶ σέ. Hic tamen in aliis deest ὅμοιος. E. 4, 2, 6. Ἱερ. 7, 5. O. 8, 9. Cf. οἷος nr. 1. et 12. l) Seq. ὅς, A. 5, 4, 19. μόνοι ὄντες ὅμοια ἔπραττον, ἅπερ ἂν μετ' ἄλλων ὄντες. m) Seq. ὥσπερ, Σ. 4, 37. ὅμοιά μοι δοκοῦσι πάσχειν, ὥσπερ. n) Dicitur de imagine, Σ. 4, 21. ἐκ τοῦ εἰδώλου — ὅμοιον αὐτῷ ἀπειργασάμην. §. 22. plenius est: ὅμοιον εἴδωλον. o) De cibis, Π. 8, 2, 2. ὅπως τούτοις ὅμοια παρατίθοιτο παμπόλλοις ἀνθρώποις. p) De praemiis, Π. 2, 1, 6. p. 93. τῶν ὁμοίων ἡμῖν ἀξιοῦσθαι. O. 13, 11. q) De loco, A. 4, 6, 13. ἐπειδὰν ἴδωσιν ἡμᾶς ἐν τῷ ὁμοίῳ (scil. χωρίῳ) ἐπὶ τῶν ἄκρων, *in loco non inferiore.* r) De ordine, A. 2, 2, 9. οἱ μὲν ὁμοίῳ τρόπῳ τινὶ ἐστρατοπεδεύοντο· οἱ δὲ ὡς ἐτύγχανον. Margg. ὅμως. Sed ὁμοίῳ reddi potest *aequabili.* s) De animo, s. de iis, qui eadem probant et sentiunt, Π. 3, 3, 7. ἐπαινοῦσι καὶ ἀσπάζονται οἱ τοιοῦτοι τοὺς ὁμοίους. 4, 5, 12. p. 247. E. 2, 3, 23. ἡ βουλή, ὁρῶσα τοὺς ἐπὶ τοῖς τρυφάκτοις ὁμοίους Σατύρῳ. All. ὁμοίως, *simul cum.* Sic de sensu in rep. Αθ. 1, 6. χρηστοὶ — τοῖς ὁμοίοις σφίσιν αὐτοῖς — πονηρὸς τοῖς ὁμοίοις αὐτῷ, *suae factionis hominibus.* Vnde prouerbium Αθ. 3, 10. ὅμοιοι τοῖς ὁμοίοις εὔνοί εἰσι. t) De facie et forma, E. 3, 2, 20. ὅμοιόν τινα ἀποκτείναντες Θρασυδαίῳ. u) De conditione, Π. 1, 6, 19. p. 73. τῶν ὁμοίων σωμάτων οἱ αὐτοὶ πόνοι οὐχ ὁμοίως ἅπτονται, *iisdem corporibus (imperatoris et militis) iidem labores non sunt aeque graues.* v. Cic. Tusc. 2, 26. Ἱερ. 1, 27. ὁ γάμος ὁ ἐκ τῶν μειζόνων — ὁ ἐκ τῶν ὁμοίων — ὁ ἐκ τῶν φαυλοτέρων. w) De virtute et fortitudine, E. 3, 2, 14. K. 1, 11. ὁ μὲν σχεδόν τι ἄριστος, ὁ δὲ ὅμοιος ἀγαθοῖς, *comparandus.* x) De scientia, Απ. 4, 2, 28. οἱ εἰδότες ὅ τι ποιοῦσιν — οἱ ὅμοιοι τούτοις ἡδέως χρῶνται, *qui itidem pruden-*

*dentes sunt et vires suas
norunt.* y) De dignitate,
Π. 1, 5, 5. ἔδοσαν — τῶν
διακοσίων (ὁμοτίμων) ἑκά-
στῳ, τέτταρας ἄνδρας ἐκ τῶν
ὁμοίων προσελέσθαι, *ex iis,
qui pares essent dignita-
te,* np. homotimi. v. ὁ-
μότιμοι. Nonnulli codd.
habent τῶν ὁμοτίμων, quae
scriptura probatur
Schneidero ad E. 3, 3,
5: 2, 1, 5. Sic apud La-
cedaemonios οἱ ὅμοιοι
sunt *nobiles et aliis nobi-
libus Spartiatis aequi vel
pares,* vt inter Gallos
ordo quidam sublimioris
dignitatis *les pairs, pa-
res* (v. Palmer. exercitt.
in auctores Graecos p.
69.), vel *viri boni et be-
ne audientes,* quia viris
bonis idem erat ius ciui-
tatis, nulla fortunae aut
generis habita ratione.
v. Herald. Aduers. 1, 5.
Similiter explicat Cragi-
us de rep. Lac. 1, 10.
*qui pari inter se iure
gaudebant, quibus ho-
nores omnes aequaliter
patebant,* quales erant,
qui legibus praescripta
praestiterant, cum reli-
qui dicerentur ὑπομείονες.
Cf. Vbbo Emmius in de-
script. Graeciae p. 312.
Λ. 10, 7. τοῖς τὰ νόμιμα
ἐκτελοῦσιν ὁμοίως ἅπασι
τὴν πόλιν οἰκείαν ἐποίησε
— εἰ δέ τις ἀποδειλιάσειε
τοῦ τὰ νόμιμα διαπονεῖσθαι,
τοῦτον ἐκεῖ ἀπέδειξε, μήτε
νομίζεσθαι ἔτι τῶν ὁμοίων.
13, 1. ἄλλοι τρεῖς ἄνδρες
τῶν ὁμοίων συσκηνοῦσι (re-
gi et polemarchis)· οὗτοι
τούτοις ἐπιμελοῦνται πάν-
των τῶν ἐπιτηδείων. §. 7.
A. 4, 6, 11. ὅσοι ἐστὲ τῶν
ὁμοίων, statim a puero ex-
ercemini κλέπτειν. Hutch.
ad h. l. vt Portus in in-
dice, τοὺς ὁμοίους apud
Lacedaemonios putat fe-
re eosdem fuisse, qui
erant οἱ ὁμότιμοι apud
Persas. E. 3, 3, 5. Cf.
ἴσος, ὄζειν, τάξις. ¶ 2)
idoneus, aptus. Ιπ. 12,
2. ὅμοιον τῷ αὐχένι τέγα-
σμα. ¶ 3) *congruens.*
Σ. 8, 34. οὐδὲν τοῦτο ση-
μεῖον λέγων ὅμοιον. Cf. nr.
1. a. ¶ 4) Legitur pro
ὁ αὐτός. v. αὐτὸς nr. 6. a.
it. pro ὁμοίως, Ιπ. 1, 18.
τοῦτο ὠφελεῖ παραπλησίως
τῷ ἐξάγειν, ὄχλον δ' οὐχ
ὁμοίως παρέχει. All. ὅμοι-
ον, quod retinet Zeun.
et refert ad ὄχλον.

ὁμοίως, ¶ 1) *similiter, ae-
que ac.* Π. 2, 1, 12. O. 1, 3.
ὁμοίως ἂν καὶ ἄλλο δύναιτο
ἐργάζεσθαι, ὅ τι καὶ ἑαυτῷ.
c. dat. Π. 1, 2, 2. ὁμοί-
ως ταῖς πλείσταις. All. ἔν-
θεν ὅθεν περ ἐν ταῖς π.
Ιερ. 6, 3. ὕπνον ὁμοίως ἐν-
έδρᾳ φυλάττομαι. (Ἀγ.
11,

11, 5. in ſimili ſententia eſt ὥσπερ.) Απ. 4, 7, 8. τούτων ὁμοίως τοῖς ἄλλοις. 4, 8, 10. O. 20, 24. ἐμοὶ ὁμοίως ἐπιστάμενος. Ιπ. 4, 12. Cf. ὅμοιος nr. 4. — c. καὶ, Αγ. 5, 1. μέθης ἀπεχέσθαι ὁμοίως καὶ λαιμαργίας, σίτων δὲ ὑπὲρ καιρὸν ὁμοίως ὡς καὶ ἁμαρτίας. Illud ὡς non immerito ſuſpectum eſt viris doctis. Λ. 6, 1. c. τε — καὶ, Π. 1, 6, 19. p. 73. οὐχ ὁμοίως ἅπτονται ἄρχοντές τε ἄνδρες καὶ ἰδιώτου. Ιπ. 1, 3. ὁμοίως βαίνουσι τῷ τε ἰσχυροτάτῳ καὶ τῷ μαλακωτάτῳ τοῦ ποδός. c. ὥσπερ, Π. 1, 4, 6. οὐχ ὁμοίως — ἐδύνατο, ὥσπερ παῖς ὤν. 1, 6, 6. ὁμοίως παρὰ θεῶν, ὥσπερ καὶ παρὰ ἀνθρώπων. A. 6, 5, 20. O. 8, 7. ¶ 2) *aeque, ſine discrimine.* Π. 8, 2, 11. p. 487. ὁμοίως πένητας πάντας. 8, 7, 3. p. 543. Ιερ. 7, 3. ¶ 3) *nihilominus, tamen.* Σ. 8, 35. κἂν μὴ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ταχθῶσι — ὁμοίως αἰδοῦνται. Bach. ὅμως. Cf. ὅμως nr. 1. et 4. ¶ 4) ὁμοίως μὲν — ὁμοίως δὲ, *tam — quam.* Ιερ. 10, 5. ¶ 5) In var. lect. permutatur c. ὅμοιος. v. ibi nr. 1. s. et 4.

ὁμοκλᾷν ſ. ὁμοκλεῖν, *clamore impellere.* Legitur ex Homero Απ. 1, 2, 58. τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκε, ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ. Σ. 4, 6. τὸν ἵππον κάμψαι ὁμοκλήσαντα.

ὁμολογεῖν, ¶ 1) *fateri, confiteri.* A. 1, 6, 7. οὐκοῦν — ἔλαβες, καὶ ταῦθ' ὡμολόγει ὁ Ὀρόντης. 6, 6, 10. ἀφειλόμην, ὁμολογῶ. E. 3, 3, 11. ἠλέγχετο, καὶ ὡμολόγει πάντα. 7, 3, 7. εἰς ὡμολογήκει, ſe eſſe interfectorem. Cf. ἐξελέγχειν. c. ἂν, Π. 6, 3, 11. p. 884. ὁμολογοῦσι μηδεμίαν μάχην ἂν ὑπομεῖναι. E. 2, 3, 18. extr. c. nom. et inf. A. 5, 8, 2. ὁμολογῶ καὶ τῶν ὄνων ὑβριστότερος εἶναι. E. 7, 1, 2. p. 458. Eſt laudantis, Αγ. 4, 1. εὖ πεπονθέναι ὡμολόγουν. Verti poteſt *praedicabant, profitebantur.* ¶ 2) *profiteri.* Απ. 2, 3, 9. ἐπίστασθαι ὁμολογῶν, *te ſcire profitens.* ¶ 3) *ponere in disputando.* Απ. 3, 9, 11. ὁπότε τις ὁμολογήσειε, τοῦ ἄρχοντος εἶναι τὸ προστάττειν. ¶ 4) *promittere.* A. 7, 4, 9. ἐδέοντο — συμπρᾶξαι σφίσι τὰς σπονδάς. ὁ δὲ ὡμολόγει, καὶ θαῤῥεῖν ἐκέλευε. §. 17. πάντα ὡμολόγουν ποιήσειν. E. 1, 7, 9. ¶ 5) *certis conditionibus pacem vel deditionem facere, conuenire de*

con-

conditionibus. Hesych: ὡμολόγησαν· συνέθεντο. Cf. Poll. 1, 154. A. 6, 1, 18. Λακεδαιμόνιοι — ἐποίησαν πᾶσαν τὴν πόλιν ὁμολογεῖν, Λακεδαιμονίους αὐτῶν ἡγεμόνας εἶναι. τοῦτο ὡμολόγησαν. 6, 3, 6. τὰ ἄλλα ὡμολόγητο αὐτοῖς, *de caeteris inter eos conuenit*. E. 2, 3, 15. ὡμολόγησαν ἓν ἱμάτιον ἔχων ἕκαστος ἀπιέναι — καὶ παραδοῦναι. Intell. ἄν. 5, 2, 5. 19. Sic E. 2, 2, 10. Ἀθηναῖοι ἔμελλον — ὅ τι τις λέγοι ὁμολογήσειν, *quascunque pacis leges accepturi erant*. §. 13. est δέχεσθαι τὴν εἰρήνην. ¶ 6) *consentire*. Π. 3, 3, 9. p. 181. σὺ φῄς, καὶ οἱ ἄλλοι δὲ πάντες ὁμολογοῦσιν, ὡς etc. O. 4, 5. τῶν πολεμικῶν ἔργων ὁμολογοῦμεν αὐτὸν ἰσχυρῶς ἐπιμελεῖσθαι, *constat*. Sic passiv. Π. 1, 2, 1. ὁμολογεῖται ὁ Κῦρος — γενέσθαι, *consentaneum est, constat inter omnes*. A. 1, 9, 9. τοὺς ἀγαθοὺς ὡμολόγητο διαφερόντως τιμᾶν. Απ. 4, 8, 2. ὁμολογεῖται οὐδένα πω — κάλλιον θάνατον ἐνεγκεῖν. Σ. 4, 29. τόδε ὁμολογεῖται κρεῖττον εἶναι θαῤῥεῖν, *indubium est*. §. 60. c. παρὰ, A. 1, 9, 1. ὡς παρὰ πάντων ὁμολογεῖται. c. πρὸς, A. 1, 9, 12. ὁμολογεῖται πρὸς πάντων κράτιστος γενέσθαι, *celebratur ab omnibus*. Particip. E. 3, 5, 4. οὐκ ἐς τὴν ἀμφισβητήσιμον, ἀλλ' ἐς τὴν ὁμολογουμένην φίλην τε καὶ σύμμαχον εἶναι, *quae citra controuersiam socia esset*. Απ. 4, 6, 15. διὰ τῶν μάλιστα ὁμολογουμένων, *per concessa, de quibus nemo dubitat*. ¶ 7) *eadem narrare, confirmare*. Π. 4, 5, 12. p. 246. ἀναγγεῖλαι δέ σοι — βούλομαι, ἵνα εἰδὼς αὐτὰ ὁμολογῇς, ἐάν τίς σε ἐρωτᾷ. ¶ 8) *assentiri, concedere*. Aϑ. 3, 3. λέγουσι δέ τινες — ἐγὼ δὲ τούτοις ὁμολογήσαιμ' ἂν — πολλὰ διαπράττεσθαι, καὶ ἔτι ἂν πλείω διαπράττεσθαι. E. 1, 6, 2. ὁμολογήσειν θαλαττοκρατεῖν (αὐτόν).[*] Saepe est disputantium, inter quos conuenit de aliqua re, qui e concessis disputant, vt Απ. 3, 8, 9. 4, 5, 7. τίνι ἂν φαίημεν ἧττον προσήκειν; ὁμολογῶ καὶ τοῦτ', ἔφη. 4, 6, 15. τοὺς ἀκούοντας ὁμολογοῦντας παρεῖχε. O. 6, 2. ὅσα ὁμολογοῦντες διειλήλύθαμεν. Cf. nr. 6. extr. c. περὶ, Απολ. 20. ὁμολογῶ περί γε παιδείας. c. dat. et acc. E. 2, 3, 18. p. 95. τάδε ὁμολογῶ ἐγὼ τούτῳ. Απ. 3, 5, 25. ¶ 9) *publice probare*. De opinio-

opinionibus et consuetudinibus populorum, Π. 1, 3, 15. οὐ ταυτὰ παρὰ τῷ τε πάππῳ δίκαια καὶ ἐν Πέρσαις ὁμολογεῖται.

ὁμολογεῖσθαι, ¶ 1) profiteri, affirmare. Απ. 1, 2, 57. Σωκράτης ἐπειδὴ ὁμολογήσαιτο, τὸ ἐργάτην εἶναι — ἀγαθὸν εἶναι. ¶ 2) consentire, ponere in disputando. Σ. 4, 56. ὁμολογησώμεθα πρῶτον, ποῖά ἐστι.

ὁμολογητέον, fateri oportet. Π. 2, 1, 8. ὁμόσε ἰτέον τοῖς πολεμίοις, ἢ ὁμολογητέον μηδενὸς ἀξίους εἶναι συμμάχους. τοῦτο δὲ χαλεπὸν ὁμολογῆσαι.

ὁμόλογος, consentiens. c. dat. Σ. 8, 36. δοκοῦμεν ἄν μοι πάντες ὁμόλογοι γενέσθαι περὶ ὧν λέγω.

ὁμολογουμένως, ¶ 1) sine controuersia, vno omnium consensu. E. 6, 1, 6. Ἰάσων ὁμολογουμένως ταγὸς καθειστήκει. 6, 5, 34. O. 1, 11. ὁμολογουμένως γε ὁ λόγος ἡμῖν χωρεῖ. c. artic. E. 2, 3, 18. p. 96. τοὺς ὁμολογουμένως συκοφάντας. Leuncl. sycophantae notorii. c. ἐκ, A. 2, 6, 1. Κλέαρχος ὁμολογουμένως ἐκ πάντων τῶν ἐμπείρως αὐτοῦ ἐχόντων δόξας γενέσθαι ἀνὴρ καὶ πολεμικός. ¶ 2) congruenter, c. dat. Απολ. 27. ὁμολογουμένως τοῖς εἰρημένοις ἀπῄει, eadem animi constantia.

ὁμομήτριος (poet. Port.), ex eadem matre natus, vterinus. Poll. 3, 22. ὁμοπάτριοι καὶ ὁμοπάτορες — ὁμομήτριοι καὶ ὁμομήτορες. A. 3, 1, 12. ὁμομητρίου καὶ ὁμοπατρίου ἀδελφοῦ.

ὁμονοεῖν, consentire. E. 6, 5, 35. ἐὰν ὁμονοήσωμεν. Απ. 3, 5, 16. 4, 4, 16. O. 17, 3. ἃ ὁ θεὸς διδάσκει, οὕτω γίγνεται ὁμονοεῖν. c. acc. rei, Π. 4, 2, 20. ὁμονοοῦμεν ταῦτα.

ὁμόνοια, concordia. Απ. 4, 4, 16. ὁμόνοια μέγιστον ἀγαθὸν ταῖς πόλεσιν. 4, 6, 14. it. in malam partem, Π. 5, 5, 5. p. 327. διὰ τὸ πᾶσι χαλεπαίνειν, πᾶσιν αὐτοῖς ὁμόνοιαν ἐμβάλλειν.

*ὁμονόως, concorditer. Π. 6, 4, 5. p. 392. ὁμονόως μάχεσθαι μένοντας. Αγ. 1, 37.

ὁμοπάτριος (poet. Port.), germanus. v. ὁμομήτριος.

ὅμορος, finitimus. Thom. Mag: ὅμορος, ἐπὶ οἰκίας καὶ χωρίου. ἄλλοθι δὲ οὐκ ἐρεῖς. Π. 3, 1, 19. οἱ ὅμοροι Χαλδαῖοι πολεμοῦσι. E. 6, 1, 5. 6, 5, 11. §. 38. δυσμενεῖς ὄντας ὑμῖν Θηβαίους καὶ ὁμόρους οἰκοῦντας. §. 49.

40. ὅμοροι οἰκοῦντες. Ιπρ. 7, 1. c. gen. Π. 4, 2, 1. Ὑρκάνιοι ὅμοροι τῶν Ἀσσυρίων εἰσί. c. dat. Π. 5, 2, 12. Σάκαι ὅμοροι ἡμῖν. Ε. 4, 7, 2. Sic Leuncl. recte accepit Π. 2, 1, 2. p. 88. Ἀρμενίων τῶν ὁμόρων ἡμῖν παρέσονται ἱππεῖς.

ὁμόσε, *cominus*, c. dat. *aduerſus*. Schol. Thucyd. 4, 29. explicat εἰς χεῖρας καὶ πλησίον. Suid. ἐξ ἐναντίας, σφοδρῶς, θρασέως. Moeris p. 272. εἰς τὸ αὐτό. Cf. Harpocrat. et Timaei lex. Plat. ibique Ruhnken. Iungitur variis verbis, vt ¶ 1) Π. 1, 2, 10. τὸ ὁμόσε γιγνόμενον, *beſtiam cominus accedentem*. Etiam Plinius H. N. 5, 9. dixit *cominus fieri*. ¶ 2) Ιπρ. 8, 22. ὁμόσε ἐλαύνειν τοῖς πολεμίοις, *cominus impetum facere*. ¶ 3) Ε. 7, 4, 13. ὁμόσε ἦλθον, *cominus congreſſi ſunt*. Mox eſt εἰς χεῖρας δεξάμενοι ἔφυγον. ¶ 4) Α. 3, 4, 3. ὁμόσε ἔθεον, οἷς εἴρητο, *curſu petebant, cominus concurrebant*. Αγ. 1, 31. τὴν φάλαγγα ἦγεν ἐπὶ τοὺς ἀντιτεταγμένους — ἐκέλευσε δέ τινας ἀφ' ἥβης θεῖν ὁμόσε αὐτῷ. Hic redundat αὐτῷ, vel ex Ε. 3, 4, 23. legendum eſt αὐτοῖς. ¶ 5) Π. 2, 1, 2. p. 89. ὁμόσε τοῖς ἐναντίοις ἰέναι, *manus conſerere*. §. 4. eſt εἰς χεῖρας συμμίξοντας. §. 8. ὁμόσε ἰτέον ἐπὶ τοῖς πολεμίοις. Merito ſuſpectum eſt ἐπὶ, et deeſt in nonnullis Codd. 3, 3, 17. 25. 4, 3, 3. p. 228. 7, 4, 7. Α. 6, 5, 14. Ιπρ. 8, 19. Sed Σ. 2, 13. ὁμόσε ταῖς λόγχαις ἰέναι, *in lanceas irruere*. ¶ 6) Π. 7, 1, 13. v. συμμιγνύναι nr. 4. ¶ 7) Π. 3, 3, 28. Πέρσαι — ὁμόσε ἐφέροντο, *irruebant*. Αγ. 2, 10. et Ε. 4, 3, 10. it. de apris, Π. 1, 4, 11. οἱ κάπροι ὁμόσε ἐφέροντο, *cominus tendebant*. Κ. 10, 21. ¶ 8) Α. 5, 4, 15. ὁμόσε ἐχώρουν. Heſych: ὁμόσε χωρεῖν· συνδραμεῖν. Ε. 4, 4, 10. 6, 5, 13. 7, 2, 8. ¶ 9) In var. lect. extat pro ὁμοῦ. v. ibi nr. 1.

ὁμοσκηνία, *idem contubernium*. Π. 2, 1, 13. διὰ τὴν ὁμοσκηνίαν. Margg. συσκηνίαν.

ὁμοσκηνοῦν, *eodem tabernaculo vti*. Π. 2, 1, 12. ἐν τῷ ὁμοσκηνοῦν — ἀλλήλοις ὁμοσκηνοῦντες. Cf. Suid. in v. συσκηνία, vbi hunc locum affert.

ὁμότιμοι, *principes* ſ. *primores Perſarum*, qui ad fores regiae praeſto erant, ſi rex forte fieri aliquid vellet, *pari hono-*

re

re ac dignitate fruentes. v. Briſſon. de reg. Perſ. princip. 1, 208. Doruill. ad Charit. p. 439. Valckenar. miſcell. obſ. 8, 2. p. 168. Ad eos pertinere putatur gloſſa Heſychii: ὁμόδοξος· ἰσότιμος, ὅμοιος. Π. 1, 5, 5. imperator in bellum profecturus legit ſibi ex homotimis ducentos, et horum ſinguli quaternos. Ibid. opponitur ὁ δῆμος. v. ὅμοιος nr. 1. y. 2, 1, 2. p. 86. ὀλίγοι ὄντες οἱ ὁμότιμοι καλούμενοι, πολλῶν ὄντων τῶν ἄλλων Περσῶν ῥᾳδίως ἄρχουσιν. p. 89. οἱ τῶν ὁμοτίμων καλούμενοι. Ibid. et §. 4. eorum arma deſcribuntur. §. 3. Cyro exercitum e Perſia adducunt. §. 5. ſqq. reliqui Perſae eadem arma quae homotimi habent, etiam ſimilia iura accipiunt. Quare §. 5. dicuntur εἰς τοὺς ὁμοτίμους καθιστάμενοι. 2, 2, 13. 2, 3, 3. 3, 3, 18. Κῦρος ἔθυε, παρήγγειλε δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ὁμοτίμοις παρεῖναι. §. 19. ὑμεῖς (οὐραγοί) καὶ τῶν ὁμοτίμων γεγόνατε, καὶ ἐπιλελεγμένοι ἐστέ. §. 22. adducunt ad Cyrum transfugas. §. 26. primum locum tenent in acie. Ibid. et §. 30. dicuntur πεπαιδευμένοι, np. publica diſciplina. 4, 2, 20. 4, 5, 7. §. 19. Cyrus iuſſit ἐπὶ τοὺς πεζοὺς τῶν ὁμοτίμων καθιστάναι ἄλλον ἄρχοντα τῶν ὁμοτίμων. 5, 3, 2. τοὺς τῶν Μήδων ἄρχοντας καὶ τῶν Ὑρκανίων, καὶ τοὺς ὁμοτίμους. 5, 4, 9. ὅπως τὰ ἐπιτήδεια ἔχοιεν — παραλαμβάνων τῶν ὁμοτίμων Περσῶν συνεπιμελητάς. 7, 5, 25. συνέλεξε τούς τε ὁμοτίμους καὶ πάντας ὁπόσοι ἐπικαίριοι ἦσαν. §. 26. p. 459. ἐν Πέρσαις ἐπὶ τοῖς ἀρχείοις οἱ ὁμότιμοι διάγουσιν. 8, 5, 11. ταῖς ἀρχαῖς, καὶ γεραιτέροις καὶ ὁμοτίμοις πᾶσιν. Cf. ἔντιμος nr. 5.

ὁμοτράπεζος, *eiusdem menſae et victus particeps, conuictor.* v. Poll. 3, 61. et 6, 12. Π. 7, 1, 15. οἱ ἑταῖροι αὐτοῦ (Abradatae) καὶ ὁμοτράπεζοι συνεισέβαλλον, propter amorem eum non relinquentes. Hutchinſ. ad h. l. hi, inquit, regibus in periculis maxime fideles eſſe ſolebant, neque fere vnquam eos deſerebant. A. 1, 8, 18. εἰς τὸ διώκειν ὁρμήσαντας — πλὴν πάνυ ὀλίγοι ἀμφ᾽ αὐτὸν κατελείφθησαν, σχεδὸν οἱ ὁμοτράπεζοι καλούμενοι. (1, 9, 17. iidem nominantur συντράπεζοι.) 3, 2, 3. Τισσαφέρνης — οὐδὲ Δία ξένιον ἠδέ-

ᾐδέσθη, ἀλλὰ Κλεάρχῳ ὁμοτράπεζος γενόμενος etc. (2, 5, 5. eſt σύνδειπνον ἐποιήσατο.)

ὁμοῦ, ¶ 1) *prope*. Heſych: ὁμοῦ· ἐγγύς. τοπικόν. Schol. Ariſtoph. equitt. 245. τὸ ὁμοῦ λέγουσιν Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. Cf. Ammon. p. 13. Harpocr. et Suid. Ap. Heſych. in v. ἔγγυον alieno loco laudantur verba: ἀκούσας δὲ ὡς ὁμοῦ εἶεν οἱ πολέμιοι, quae quin ex Xenophonte deprompta eſſent non dubitabat Stoeberus ad Thom. Mag. in v. ἔγγιον. Recte Nam in Dionyſii Thracis lexico MS. ap. Valckenar. ad Herenn. Philon. p. 162. leguntur haec: ὁμοῦ δηλοῖ καὶ ἐγγύτητα· Ξενοφῶν· ὁμοῦ εἶεν οἱ πολέμιοι. Π. 1, 4, 23. τοὺς ἀμφὶ Κῦρον ὁμοῦ ἐπ' αὐτοὺς ἑπομένους, *prope a tergo perſequentes*. All. vertunt *ſimul*. Minus bene. v. Lamb. Bos Obſ. crit. c. 4. Π. 3, 1, 4. ὁμοῦ ἔχων πᾶσαν τὴν δύναμιν, *ſecum*. 6, 3, 4. πάνυ ὁμοῦ εἶναι, *hoſtibus proximos*. §. 10. ὁμοῦ τοῦ ἀγῶνος ὄντος, *cum prope adeſt proelium*, h. e. cum hoſtes adſunt pugnaturi. 7, 1, 5. ὅταν ἤδη ὁμοῦ προσιόντες ἀλλήλοις γιγνώμεθα. K. 6, 6. ἀκούσαν ὁμοῦ τὸν ψόφον. Sic Π. 2, 3, 7. ἐπεὶ ὁμοῦ ἐγένοντο, *cum cominus poſſent pugnare*. Zeun. e Cod. Guelf. habet ὁμόσε. §. 8. it. ſine γίγνεσθαι, Π. 3, 1, 1. λέγοντες ὅτι καὶ δὴ αὐτὸς οὗτος ὁμοῦ, *ipſum appropinquare*. c. dat. E. 3, 2, 4. ὁμοῦ τοῖς Ἕλλησι στρατοπεδευσάμενοι. 4, 5, 15. ᾕρουν οὐδένα ἐξ ἀκοντίου βολῆς — καὶ γὰρ ἀναχωρεῖν αὐτοὺς ἐκέλευσε, πρὶν τοῖς ὁπλίταις ὁμοῦ γίγνεσθαι. Ita Welſ. e coniectura Stephani. Olim legebatur τοὺς ὁπλίτας, abſolute polito ὁμοῦ. ¶ 2) *in eundem locum* A. 5, 2, 11. καὶ ἅμα γε — ἠλέλαξαν — καὶ τὰ βέλη ὁμοῦ ἐφέρετο, aduerſus hoſtes. All. vertunt *ſimul*. c. γίγνεσθαι, Π. 3, 2, 5. πάντες οἱ στρατιῶται ὁμοῦ ἐγένοντο, *conuenerant*. A. 4, 2, 14. 5, 4, 14. E. 7, 5, 14. it. E. 6, 5, 17. οἱ Ἀρκάδες ὁμοῦ ἤδη ἐγεγένηντο, *coniunxerant ſe*. §. 23. ¶ 3) *vna, in eodem loco*. Π. 2, 1, 13. ὁμοῦ τρεφόμενοι, *in eodem tabernaculo*. — θηρία ὁμοῦ τρεφόμενα. Margg. et Zeun. συντρεφόμενα. Απ. 2, 3, 4. ὁμοῦ τραφῆναι, *in eadem domo*. (Π. 8, 7, 3. p. 545. eſt ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ.)

κία.) E. 2, 4, 30. ὁμοῦ πολιτεύονται, *in eadem ciuitate viuunt.* Π. 1, 4, 17. δύο φυλακαὶ ὁμοῦ οὖσαι, *coniunctae.* 3, 2, 2. συνελέγοντο — ἐπεὶ δὲ ὁμοῦ ἦσαν, *conuenerant.* A. 4, 6, 16. πρὶν ὁμοῦ εἶναι τοὺς πολεμίους. 5, 6, 18. 7, 1, 18. τούτων πάντων ὁμοῦ ὄντων, *si se coniunxerint contra nos.* E. 4, 8, 28. Σ. 1, 3. ¶ 4) *confuse.* O. 8, 4. ὄνος ὁμοῦ, ὁπλίτης, σκευοφόρος. ¶ 5) *vna cum.* c. dat. Iπ. 7, 1. τὰς ἡνίας ὁμοῦ τῇ χαίτῃ. ¶ 6) *simul.* A. 1, 10, 6. Τισσαφέρνης — συντυγχάνει βασιλεῖ, καὶ ὁμοῦ δὴ συνταξάμενοι ἐπορεύοντο. K. 4, 3. ¶ 7) ὁμοῦ καὶ, *aeque ac.* Π. 3, 3, 28. ἐφόνευον ἄνδρας ὁμοῦ καὶ ἵππους.

ὁμοφρονεῖν, *consentire.* E. 7, 5, 7. ὁμοφρονοῦντες vocantur *coniurati, qui ab iisdem partibus stabant.*

ὁμόφυλος, ¶ 1) *qui est eiusdem gentis.* Π. 5, 4, 13. ὁ Ἀσσύριος ὑπὸ τῶν ὁμοφύλων πεισθεὶς, *ab Assyriis.* ¶ 2) *eiusdem generis.* Π. 1, 6, 19. p 80. τὰς ὁμοφύλους ὄρνιθας 8, 7, 3. p. 548. διαλυομένου τοῦ ἀνθρώπου δῆλά ἐστιν ἕκαστα ἀπιόντα πρὸς τὸ ὁμόφυλον, πλὴν τῆς ψυχῆς. Cic. de senect. 22. *abeunt illuc omnia, vnde orta sunt.*

ὁμόφωνος, *eadem lingua vtens.* Aπ. 4, 4, 19.

ὁμόχροια, *coloris similitudo.* K. 5, 18.

ὀμφαλὸς, *vmbilicus.* A. 4, 5, 2. βρεχόμενοι πρὸς τὸν ὀμφαλόν.

ὁμώνυμος, *cognominis, commune nomen habens.* Σ. 4, 26. τὸ τοῖς σώμασι συμψαύειν ὁμώνυμον εἶναι τῷ ταῖς ψυχαῖς φιλεῖσθαι. K. 10, 11. πούς ἀριστερὸς — τῇ χειρὶ τῇ ὁμωνύμῳ, i. e. ἀριστερᾷ.

ὅμως, ¶ 1) *tamen.* Praecedente καὶ εἰ, O. 2, 12. ἐδόκει ἡμῖν, καὶ εἰ μὴ χρήματα τις τύχοι ἔχων, ὅμως εἶναί τις ἐπιστήμη. Post κἂν, Aπ. 1, 2, 20. κἂν ὦσι σώφρονες, εἴργουσιν ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων ὅμως. All. ὅμως statim ante εἴργ. poni iubent. Cf. ὁμοίως nr. 3. Post vel ante participium, Π. 1, 4, 9. αὐτοῦ λοιδορουμένου, ὅμως ἐδεῖτο, *etsi ille inueheretur.* 2, 2, 6. 2, 3, 10. ἐμοὶ μέντοι ὅμως πείθονται ὑστέρῳ ἰόντι. 3, 1, 13. 5, 1, 7. A. 3, 1, 8. 3, 2, 10. E. 3, 5, 2. 4, 3, 13. Iερ. 7, 2. O. 2, 8. K. 1, 3. Sic c. καὶ, Π. 1, 1, 1. ἔχοντας οἰκέτας — πάνυ ὀλί-

ὀλίγους, καὶ ὅμως οὐδὲ — δυναμένους. 5, 1, 11. ὅμως (Margg. ὁμοίως) καὶ ἐν τῇ πολεμίᾳ ὄντες θαῤῥοῦμεν. 8, 2, 11. καὶ ὅμως ἔνδον ἔχοντες αὐτὰ οὔτε ἐσθίουσι. Αγ. 7, 7. Ο. 14, 8. 16, 5. Sine participio, c. δὲ, Π. 1, 4, 18. ἐθαύμασε — ὅμως δ' εἶπε. 2, 4, 17. p. 136. Ε. 4, 2, 2. Απολ. 17. ¶ 2) modo. Π. 1, 4, 9. τιμωρησάμενος, ὅμως χάρισαί μοι τοῦτο. ¶ 3) ἀλλ' ὅμως est vetantis vel deprecantis, Σ. 6, 9. ἀλλ' ὅμως σὺ αὐτὸν μὴ εἴκαζε. ¶ 4) οὔτε ὅμως, neque magis. Π. 5, 3, 18. πάντες ἐν αἰτίᾳ εἶναι, καὶ οὐδεὶς τῇ αἰτίᾳ οὔτε αἰσχύνεσθαι, οὔτε φοβεῖσθαι ὅμως, διὰ τὸ σὺν πολλοῖς αἰτίαν ἔχειν. Ita Well. ex auctoritate Steph. edidit. All. φοβεῖσθαι, ὁμοίως διὰ etc. quia omnium culpa eadem est. ¶ 5) Legitur ὅμως pro ὁμοίῳ. v. ὅμοιος nr. 1. it. pro ὁμοίως. v. supra nr. 1. 4. et ὁμοίως nr. 3. Cf. ὄντως.

ὄναρ, somnium. Π. 8, 7, 1. v. ἰδεῖν. Α. 3, 1, 9. εἶδεν ὄναρ — τὸ ὄναρ ἔκριναν ἀγαθόν — ἀπὸ Διὸς βασιλέως τὸ ὄναρ ἐδόκει αὐτῷ εἶναι. §. 10. 4, 3, 7. ὄναρ εἶδεν — διηγεῖται αὐτῷ τὸ ὄναρ. 6, 1, 14. ὄναρ ἀπὸ τούτου τοῦ θεοῦ ἑωρακέναι. Σ. 4, 33. ἐὰν τι ὄναρ ἀγαθὸν ἴδῃς, np. quo spes tibi fieret, te diuitem futurum. v. Abresch. lectt. Aristaenet. p. 302. Minus bene Bachius explicat per somnum, per quietem. In plurali dicitur τὰ ὀνείρατα, Α. 4, 3, 10. Sic Ιππ. 9, 9. ἐν ὀνείρασιν. Cf. Fischer. ad Weller. p. 163.

ὀνειδίζειν, exprobrare. c. dat. et ὡς, Απ. 2, 9, 8. εἴ τις αὐτῷ ὀνειδίζοι, ὡς κολακεύοι.

ὄνειδος, probrum, dedecus. Κ. 13, 8. σοφιστὴν κληθῆναι· ὅ ἐστιν ὄνειδος παρά γε τοῖς εὖ φρονοῦσι.

Ὄνειον, Oneum, mons Corinthi, qui mox τὸ ὄρος τὸ Ὄνειον, mox τὰ Ὄνεια ὄρη vocatur. Ε. 6, 5, 41. Ἰφικράτης, qui erat Corinthi, — ἐπιχειρήσας φυλάττειν ἐπὶ τῷ Ὀνείῳ, ὅπως μὴ δύνωνται οἱ Βοιωτοὶ ἀπελθεῖν e Laconica οἴκαδε. §. 42. μαθεῖν βουλόμενος, εἰ παρεληλυθότες εἶεν οἱ Θηβαῖοι τὸ Ὄνειον. 7, 1, 4. στρατευομένων — εἰς Κόρινθον, ἔδοξε κοινῇ φυλάττειν τὸ Ὄνειον — ἐφύλαττον ἄλλος ἄλλοθεν τοῦ Ὀνείου. §. 29. Epaminondas ἔγνωκε στρατευτέον ἐπὶ τὴν Ἀχαΐαν, Πεισίαν πείθει προκαταλαβεῖν τὸ Ὄνειον. καὶ ὁ Πεισίας καταμαθὼν ἀμελουμένην τὴν φυλακὴν τοῦ

'Ονείου

Ὀνείου Φυλακὴν — καταλαμβάνει τὸν ὑπὲρ Κεγχρεῶν λόφον. §. 30. οἱ Θηβαῖοι ὑπερβαίνουσι τὸ Ὄνειον. 7, 2, 5.

ὀνείρατα, v. ὄναρ.

ὀνῆσαι, ¶ 1) *iuuare, prodesse.* c. acc. Π. 5, 4, 6. τοὺς Φίλους σοι ἔδοξά τι ὀνῆσαι, np. tradens tibi s. amicis tuis castellum. A. 3, 1, 27. οἶμαι ἂν ὑμᾶς μέγα ὀνῆσαι (All. ὠφελῆσαι) τὸ στράτευμα, ἐὰν ἐπιμεληθεῖητε. 5, 6, 10. οἴκαδε ἀπελθόντας ὀνῆσαί τι τοὺς οἴκοι, np. pecunia e bello. Ιερ. 2, 2. κακῶσαι ἐχθροὺς, ὀνῆσαι Φίλους. (6, 12. est εὖ ποιεῖν.) Passiuum ὀνηθῆναι Suidas explicat verbo ὠφεληθῆναι, addens locum A. 5, 5, 2. τὴν στρατιὰν ὀνηθῆναί τι, *commodo aliquo potiri.* ¶ 2) *facere vt bene actum sit de aliquo, gratificari.* A. 6, 1, 22. Ξενοφῶντα ὠνήσατε, οὐχὶ ἑλόμενοι. 7, 1, 14. ¶ 3) *delectare.* Π. 7, 2, 7. παῖδες — ἐγένοντο μὲν — οὐδὲν δὲ ὤνησαν. 8, 4, 6. ἐμοὶ Φανερὸς ἐστι σκοπῶν, τί ἂν προσγενόμενον ὀνήσειεν. Margg. ἥσειεν.

ὄνησις, *vtilitas.* O. 9, 17. σωζομένων μεγίστη ὄνησις. Oppon. βλάβη.

ὀνοβατεῖν, *asinum admittere vt equam ineat.* Ιπ. 5, 8. ἀποκείρουσι πρὸς τὴν ὀχείαν τὰς ἵππους οἱ ὀνοβατοῦντες, *perorigne.*

ὄνομα, ¶ 1) *nomen.* Απ. 4, 2, 22. τοῦ ὀνόματος τούτου τυγχάνουσιν. O. 6, 14. ἔχοντας τὸ σεμνὸν ὄνομα τοῦτο, τὸ καλόν τε κἀγαθόν. Stobaeus melius: καλός τε καὶ ἀγαθός. K. 7, 5. τὰ ὀνόματα αὐταῖς τίθεσθαι, *imponantur.* c. καλεῖν, Απ. 2, 2, 1. τὸ ὄνομα τοῦτο ἀποκαλοῦσιν. 7, 3. καλοῦσί με τοῦτο τὸ ὄνομα. 6, 14. τοῦτο (ὄνομα) καλεῖσθαι. c. dat. et εἶναι, A. 4, 7, 16. ὄνομα ἦν τῷ ὄρει Θήχης. Απ. 2, 1, 26. ὄνομα δέ σοι τί ἐστιν; *quomodo vocaris?* 3, 11, 1. γυναικὸς — ᾗ ὄνομα ἦν Θεοδότη. Sic A. 1, 5, 4. πόλις — ὄνομα δὲ αὐτῇ Κορσωτή. 2, 4, 7. 13. it. c. ἐπὶ, Απ. 3, 14, 2. λόγου ὄντος περὶ ὀνομάτων, ἐφ' οἵῳ ἔργῳ ἕκαστον εἴη. O. 6, 12. ἐφ' οἷς τοῦτο τὸ ὄνομα δικαίως ἐστὶν, ὃ καλεῖται καλός τε κἀγαθὸς ἀνήρ. Cf. κεῖσθαι nr. 7. c. gen. Απ. 4, 2, 22. τῶν τὰ καλὰ καὶ ἀγαθὰ μὴ εἰδότων τὸ ὄνομα τοῦτ' ἐστιν. O. 1, 1. 6, 4. Nominatiuo mox iungitur datiuus, A. 1, 4, 11. πόλις — Θάψακος ὀνόματι. E. 1, 6, 21. mox accusatiuus, Π. 2, 2, 2. τὶς — τῶν ταξιαρχῶν Ἀγλαϊτάδας

παῖδας ὄνομα. A. 1, 4, 4. ποταμὸς Κέρσος ὄνομα. 1, 5, 10. 2, 4, 16. πόλις — ὄνομα Καιναί. 7, 3, 15. E. 1, 4. 1. 5, 4, 25. Similiter E. 2, 1, 10. πόλει ξυμμάχῳ ὄνομα Κεδρεῖαις. Contracte dicitur τοὔνομα, Π. 8, 6, 2. τοῦτο δὲ τοὔνομα εὐεργετοῦντός ἐστι μᾶλλον. A. 5, 3, 1. τοὔνομα τοῦτο ἔχων. Απ. 4, 2, 25. Σ. 8, 30. it. ſequente τίς, A. 2, 5, 2. p. 112. ἥδιστ' ἂν ἀκούσαιμι τοὔνομα τίς ἐστιν ὁ — λέγων. ¶ 2) *vocabulum*. Αθ. 1, 19. τὰ ὀνόματα μαθεῖν τὰ ἐν τῇ ναυτικῇ. Π. 5, 3, 17. ¶ 3) i. q. ῥῆμα. K. 13, 5. ὀνόμασιν οὐ σεσοφισμένοις λέγω — ὀνόματα οὐκ ἂν παιδεύσειαν, γνῶμαι δέ. §. 6. ψέγουσι τοὺς νῦν σοφιστὰς — ὅτι ἐν τοῖς ὀνόμασι σοφίζονται, καὶ οὐκ ἐν τοῖς νοήμασιν. ¶ 4) *honor, gloria*. Π. 4, 2, 2. τὸ τούτου ὄνομα μέγιστον ηὔξετο. 8, 7, 3. p. 544. ἀρχὴν μείζω καὶ τοὔνομα τῆς βασιλείας. Intell. μεῖζον. A. 2, 6, 9. 5, 6, 8. 6, 1, 12. εἰς τὴν πόλιν τοὔνομα μεῖζον (all. μείζονως) ἀφίξεσθαι αὐτοῦ. 7, 8, 9. Cf. Weiſten. ad Philipp. 2, 9. ¶ 5) *ſtatus, conditio*. Π. 6, 4, 3. οὔτε με ὡς δούλην κεκτῆσθαι, οὔτε ὡς ἐλευθέραν ἐν ἀτίμῳ ὀνόματι.

ὀνομάζειν, ¶ 1) *nom*[illegible] *re*. Απ. 4, 5, 12. ἐ[illegible] διαλέγεσθαι ὀνομασθῆνα[illegible] τοῦ κοινῇ βουλεύεσθαι. *men habere*. ¶ 2) *mine* ſ. *nomina compellare*. Π. 5, 3[illegible] ὁπόσοις συνέταττε, π[illegible] νομάζων ἐνετέλλετ[illegible] ſqq. eſt ὀνομαστὶ πρ[illegible] ρεύειν. §. 18. 7, 1 ὀνομάσας αὐτὸν εἶπε[illegible] Ὑστάσπα. Σ. 6, 1. *breuiter commemo*[illegible] *nominatim recen*[illegible] Αγ. 3, 2. ὀνομάσαι β[illegible] μαι τοὺς ἐπιφανεσ[illegible] Sic Αγ. 1, 2. τοῖς π[illegible] νοις ὀνομαζομένοις ἀπ[illegible] μονεύεται, ὁπόσος ἀφ[illegible] ρακλέους ἐγένετο, *ſi*[illegible] *cenſentur* ſ. *laud*[illegible] *maiores*. Sunt enir[illegible] tiui conſequentiae. K[illegible] ad Act. 15, 20. v[illegible] *claros*, vt Leuncl. *ſtres*. ¶ 4) *profi*[illegible] quod alias dicitur [illegible]ζειν. Απολ. 24. οὐ[illegible] μνὺς, οὔτε ὀνομάζων ἀ[illegible] θεοὺς ἀναπέφηνα. [illegible] *recenſere in temp*[illegible] *ratione*. E. 2, 3, [illegible] θοδώρου ἄρχοντος, ἐν[illegible] ναῖδι οὐκ ὀνομάζουσι, ἀναρχίαν καλοῦσιν. *dicere*. c. inf. Απο[illegible] οἱ μὲν οἰωνοὺς — ὀνο[illegible] σι τοὺς προσημαίνοντ[illegible] ναι, ἐγὼ δὲ τοῦτο δα[illegible] ον καλῶ, καὶ οὕτως [illegible]

ζων etc. Sic Plato ſympoſ. T. III. opp. p. 205. D. οἱ ἄλλοι — οὔτ' ἐρᾷν καλοῦνται, οὔτ' ἐρασαί. Cf. Bach.

Ὀνομακλῆς, *Onomacles*. ¶ 1) E. 2, 3, 2. vnus triginta tyrannorum Athenis. ¶ 2) E. 2, 3, 7. Ephorus octaui anni belli Peloponneſiaci eponymus.

Ὀνομάντιος, *Onomantius*. E. 2, 3, 7. Ephorus eponymus anni viceſimi belli Peloponneſiaci.

ὀνομαστὶ, *nominatim*. Π. 1, 4, 15. παρακαλεῖν ὀνομαστὶ ἕκαστον. 2, 2, 16. ἀνακαλέσας τὸν λοχαγὸν ὀνομαστί. 4, 1, 2. p. 200. 5, 3, 17. A. 6, 5, 14. 7, 4, 11. K. 6, 14.

ὀνομαστὸς, *celeber, clarus, illuſtris*. Heſych: ὀνομαστοί· ἔνδοξοι, περιβόητοι. Αγ. 9, 7. ἅρματι νικήσας οὐδὲ (legunt οὐδὲν) ὀνομαστότερος ἂν γένοιτο. — ὀνομαστότατος γένοιτ' ἄν. E. 6, 1, 4. p. 357. 7, 2, 20. ὀνομαστότατος καὶ ἐν τοῖς συμμάχοις καὶ ἐν τοῖς πολεμίοις. Απ. 1, 2, 14. πάντων ὀνομαστότατω in rep. γενέσθαι. 3, 6, 2. ὀνομαστὸς ἐν τῇ πατρίδι — Ἑλλάδι — βαρβάροις. ὅπου δ' ἂν ᾖς, πανταχοῦ περίβλεπτος. Σ. 8, 7. §. 38. τρόπαια τῶν πολεμίων ἱστάμενος περίβλεπτός τε καὶ ὀνομαστὸς ἔσεσθαι καὶ ἐν Ἕλλησι καὶ βαρβάροις. c. ἐπὶ et dat. Απ. 1, 2, 6 r. Λίχας — ὀνομαστὸς ἐπὶ τούτῳ γέγονε. De ciuitate vniuerſa, Λ. 1, 1. ἡ Σπάρτη ὀλιγανθρωποτάτη τε καὶ ὀνομαστοτάτη ἐν τῇ Ἑλλάδι. Πο. 5, 2. ἡ πόλις ἧττον ὀνομαστὴ ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐσται. E. 6, 5, 38. p. 430. Cf. πόλις.

ὄνος, ¶ 1) *aſinus*. A. 2, 1, 5. τὸ στράτευμα ἐπορίζετο σῖτον ἐκ τῶν ὑποζυγίων, κόπτοντες τοὺς βοῦς καὶ ὄνους. 2, 2, 10. aſinus nocte in caſtra immiſſus turbat exercitum. Leuncl. vult: τὸν ἀφιέντα τὸν φόβον. O 8, 4. Ιπ. 5, 6. ὤτων, ἃ ὄνοις τε καὶ ἡμιόνοις ἔδοσαν ἀλεξητήρια. §. 8. αἱ ἀγελαῖαι τῶν ἵππων οὐχ ὑπομένουσι τοὺς ὄνους ἐν τῇ ὀχείᾳ. Σ. 5, 7. τῶν ὄνων αἴσχιον τὸ στόμα ἔχειν. Eſt fere prouerbialis locutio. De prouerbio, τῶν ὄνων ὑβριστότερος, v. ὑβριστός. Π. 1, 4, 7. οἱ ὄνοι οἱ ἄγριοι — ἀσινεῖς εἰσι. 2, 4, 15. in finibus Armeniae ᾕρουν — ὄνους ἀγρίους· πολλοὶ γὰρ ἐν τούτοις τοῖς τόποις ὄνοι καὶ νῦν. A. 1, 5, 2. in Arabia πλεῖστοι οἱ ἄγριοι ὄνοι. Ad illuſtrandum hunc locum, vbi etiam natura horum aſinorum de-

deſcribitur, multa collegit Hutch. p. 46. ed. mai. inprimis de eorum celeritate. Cf. Bochart. hieroz. 1, 3, 16. p. 868. Ὄνοι κανθήλιοι v. κανθ. ¶ 2) *lapis molaris*. Poll. 7, 19. ὄνος ὁ ἀλέθων. 10, 112. ὄνος ἀλέτων. Heſych: ὄνος· ὁ ἀνώτερος λίθος τοῦ μύλου. v. ibi interpp. Hutchinſono videtur inde nomen habere, quod molas maiores olim aſini circumegerint. Aliam rationem reddit Albert. ad Heſych. in v. μύλη. Matth. 18, 6. et Luc. 17, 2. vocatur μύλος ὀνικός. A. 1, 5, 5. ὄνους ἀλέτας περὶ τὸν ποταμὸν ὀρύττοντες. In nonnullis codd. poſt ἀλέτας leguntur haec: οὓς ἡμεῖς μύλους, οἱ δ' Ἀττικοὶ μύλας (ſcil. ὀνομάζουσι), quae patet e ſcholio eſſe profecta.

ὄντα, v. εἶναι nr. 45. 46. et paſſim.

ὄντως, *reuera*. Heſych. et Suid: ὄντως· ἀληθῶς. Ay. 1, 25. et E. 3, 4, 17. ὥστε τὴν πόλιν ὄντως ἡγήσω πολέμου ἐργαστήριον εἶναι. E. 4, 8, 4. Σ. 9, 5. Ιπρ. 5, 9. E. 3, 5, 17. οὕτως ἡ στρατιὰ τῶν Λακεδαιμονίων διελύθη. Edd. vett. ὄντως ἡ σ. τ. Λ. οὕτω διελ. 7, 4, 3. Welſ. e margg. edidit: ἡ μέντοι συμμαχία ὄντως ἐπεραίνετο. Reliqui habent οὕτως. Vir doctus in Biblioth. crit. Amſt. Vol. II. p. 105. emendat ὅμως, quod placet Schneidero.

ὄνυξ, *vngula*. Ιπ. 1, 3. legimus, quales ὄνυχας Xenophon in equo requirat.

ὀξέως, *celeriter*. Heſych: ὀξέως· ταχέως. Π. 2, 4, 5. οὕτως ὀξέως σοι ὑπακούω. E. 6, 2, 8.

ὄξος, *acetum*. A. 2, 3, 9. οἶνος φοινίκων καὶ ὄξος ἑψητὸν ἀπὸ τῶν αὐτῶν. v. quos laudat Hutch. Suidas, reſpiciens ad hunc locum: ὄξος ἑψητὸν τὸ ἀπὸ φοινίκων.

ὀξυλαβεῖν, *celeriter capeſſere ſ. facere*. Heſychius explicat ὀξέως λαβέσθαι τὰ πράγματα. Sic fere Etymol. M. E. 7, 4, 27. ὅσοι μὲν ἐγγύτατα ἐτύγχανον καὶ ὠξυλάβησαν, ἐξῆλθον· ὁπόσους δὲ ἔφθασαν πολλοὶ τῶν Ἀρκάδων — ἀπεκλείσθησαν.

ὀξὺς, ¶ 1) *celer*. Heſych: ὀξύ· ταχύ. Π. 8, 5, 4. ὅσῳ ὀξύτεροι οἱ καιροὶ τῶν εἰς τὰ πολεμικὰ χρήσεων, *breuiores opportunitates*. Ιπ. 1, 13. ἣν πάντα στερεὰ ᾖ, κουφότερος — ἂν εἴη, καὶ ὀξύτερον μᾶλλον τὸν ἵππον παρέχοιτο

το. Leuncl. et Camerar. *magis acrem.* ¶ 2) *acidus.* Thomas: τὸ ὀξὺ ἐπὶ τῶν μετεχόντων ὀξώδους ποιότητος, ἔνθα δὴ τὸ ἀρσενικὸν οὐκ ὀξὺς, ἀλλὰ ὀξώδης καὶ ὀξίνης, ἐναντίον ἔχει τὸ γλυκύ. Π. 6, 2. 11. p. 370. ὄψα ὅσα ἐςὶν ὀξέα καὶ δριμέα. Α. 5, 4, 16. οἶνος — ὀξὺς ὑπὸ τῆς αὐστηρότητος. Ιερ. 1, 22. ¶ 3) *asper.* Ικ. 10, 6. ἐχίνους ὀξεῖς. Mox est τῇ τραχύτητι. ¶ 4) ὀξὺ, *acute.* Thomas: τὸ ὀξὺ, ἐπὶ μαχαίρας καὶ ὀφθαλμῶν λεγόμενον, ἐναντίον ἔχει τὸ ἀμβλύ. ἐπὶ δὲ φωνῆς, τὸ βαρύ. Κ. 5, 20. ὀξὺ βλέπειν, *acri oculorum visu praeditum esse.* 6, 20. τοὺς τόνους τῆς φωνῆς ποιούμενον ὀξὺ, βαρύ.

ὅπη, ¶ 1) *vbi.* Thomas: ὅπου, καὶ ὅπη, διὰ τοῦ ῆ, ἐπὶ στάσεως τίθενται. Suid: ὅπη· ὅπου. Α. 4, 2, 8. ἀναβαίνοντας ὅπη ἐδύναντο. §. 15. 5, 6, 10. τῆς χώρας — ὅπη ἂν βούλησθε κατασχεῖν. Cod. Paris. ὅποι. De qua istorum vocabulorum permutatione v. ὅποι et *Gronov.* ad Arrian. 3, 25. p. 141. Α. 6, 3, 7. ἡγεμόνες εἶεν ὅπη δέοι. ¶ 2) *quo.* Π. 2, 4, 17. p. 138. ὅπη ἂν τὰ θηρία ὑφηγῆται, ταύτῃ μεταθεῖς. 7, 4, 5. Α. 1, 3, 6. 1, 4, 8. 5, 6, 10. ὅπη βούλεσθε — ἐπιπέσοιτε. 6, 6, 1. ἀπήγοντο ὅπη (Steph. malit ὅτι) ἐδύναντο προσωτάτω. §. 10. σώζοισθε ὅπη (Cod. Paris. ὅπου) θέλει ἕκαστος. Ε. 5, 3, 26. ὅπη ἂν ἡγῶνται. 6, 4, 21. ἀγγελθεὶς ὅπη (Margg. ὅτι) πορεύοιτο. 7, 1, 30. c. gen. Π. 7, 2, 1. in margg. ἔφευγον ἀπὸ τῶν τειχῶν ὅπη ἠδύνατο ἕκαστος τῆς πόλεως. In vulgatis editt. deest τῆς π. ¶ 3) *quomodo.* Π. 6, 1, 22. ἐκτάττεσθαι ὅπη ἂν κράτιστον δοκῇ. Α. 2, 1, 13. σώζεσθαι, ὅπη δυνατόν. Leuncl. *quacunque ratione.* 6, 1, 13. ἄδηλον ὅπη τὸ μέλλον ἕξει. Sic fere Απ. 4, 3, 11. καταμανθάνομεν, ὅπη ἕκαστα συμφέρει. Leuncl. *ad quae.* c. superl. Ε. 2, 4, 28. ὅπη δύναιντο κάλλιστα. 6, 1, 5. ὅπη δύναιτο ἄριστα. Cf. ἀποβαίνειν. ¶ 4) *quemadmodum.* Π. 8, 4, 1. ὅπη ἐκεῖνος διεκόσμησεν, ἡ πᾶσα ἔνδον δίαιτα καθειστήκει. Ιερ. 4, 9. τὰς δαπάνας συντέμνειν ὅπη βούλονται, vt s. *quando volunt.* Sic Π. 8, 3, 1. ὅπη κάλλιστον καὶ ἄριστον δοκεῖ, ταύτῃ ἕκαστα δεῖ κατεστήσασθαι.

ὁπηνίκα, *quando.* Suid. et Phauor: ὁπηνίκα· ὁπότε, ὅταν. Addunt locum Α. 3, 5,

3, 5, 12. ὅπως, ὁπηνίκα δοκοίη τῆς ὥρας, τὴν πορείαν ποιοῖντο, quocunque tempore. O. 19, 7. ὁπηνίκα δεῖ τιθέναι.

ὄπισθεν, pone, a tergo. Moeris p. 240. κατόπιν, Ἀττικῶς· ὄπισθεν, Ἑλληνικῶς. Sed Thomas: κατόπιν, οὐ κατόπισθεν. Cf. Ruhnken. ad Timae. p. 112. Π. 1, 6, 19. p. 81 ὄπισθεν βοῶν 3. 3, 19. ὑμεῖς (οὐραγοὶ) ὄπισθεν ὄντες. A. 4. 3. 6. ἐπικεισομένους τοὺς Καρδούχους ὄπισθεν. 5, 6, 3. 1. 91. πολλῶν μὲν ἔμπροσθεν ὄντων, πολλῶν δὲ ὄπισθεν ἑπομένων. Λ. 12, 1. εἰ μὴ — ποταμὸν ὄπισθεν ἔχοιεν. E. 4. 1, 9. 4, 3. 15. c. ποιεῖσθαι. A. 1, 10, 6. ποιήσασθαι ὄπισθεν τὸν ποταμὸν, a tergo relinquere, efficere ut nobis a tergo sit fluvius. 6, 5, 11. ὄπισθεν νάπος ποιήσασθαι. E. 4, 1, 20. Cf. περιβάλλεσθαι. c. gen. Π. 3. 3, 13. ἔμπροσθεν τοῦ στρατοπέδου — ὄπισθεν τοῦ στρατοπέδου 5, 2, 1. τῶν ὀπισθοφυλάκων ὄπισθεν, post. A. 1, 7, 8. 5, 4, 6. c. articulo, Π. 2, 2, 2. p. 104. μηδένα τῶν ὄπισθεν κινεῖσθαι, posteriorum, qui sunt in extremo agmine. A. 4, 7, 16. εἵποντο καὶ οἱ ὄπισθεν ἐκ τῆς χώρας. Hic articulus poterat abesse, et Leuncl. malebat: καὶ ὄπ. οἱ ἐκ τῆς χ. quod recepit Zeunius. E. 4, 3, 2. 12. K. 5, 30. πόδας τοὺς ὄπισθεν. §. 31. 9, 19. Cf. φύλαξ. Sic τὰ ὄπισθεν, scil. μέρη, A. 3, 4, 24. ἔρημα καταλιπεῖν τὰ ὄπισθεν. E. 6, 5, 14. εἰς τὰ ὄπισθεν (Margg. τὸ ὄπ.) περιελάσαντες τῶν Μαντινέων. §. 16. ἐκ τῶν ὄπισθεν ἐπιπέσοιεν αὐτῷ. Margg. et Wells. ἐκ τοῦ ὄπ. Απ. 2, 3, 19. τὰ ὄπισθεν ἰδεῖν, postica. Cf. πρόσθεν. Sed Iπ. 1, 12. τὰ ὄπισθεν in equo sunt crura posteriora. v. σκέλος. Singular. τὸ ὄπισθεν, scil. μέρος, Π. 7, 1, 18. περιήλαυνεν εἰς τὸ ὄπισθεν. A. 4, 1, 5. μή τις ἄνω πορευομένων ἐκ τοῦ ὄπισθεν ἐπίσποιτο, a tergo. Λ. 11, 8. K. 4, 4. ἀπὸ τῶν εἰς τὸ πρόσθεν, καὶ ὄπισθεν, καὶ εἰς τὸ πλάγιον. 9, 8. ἐν τῷ ὄπισθεν, i. e. εἰς τὸ ὄπ. c. gen. Π. 7, 1, 18. εἰ μὴ εἰς τὸ ὄπισθεν περιελάσειεν αὐτῶν. Contracte τοὔπισθεν. A. 3, 3, 7. εἰς τοὔπισθεν τοξεύοντες ἀπὸ τῶν ἵππων. Iπ. 8, 10. τὸ δόρυ εἰς τοὔπισθεν μεταβαλλομένους. 12, 12. παλτῷ — χρῆσθαι εἰς τὸ ἀντίον καὶ εἰς τὰ πλάγια καὶ εἰς τοὔπισθεν. Ita emen-

emendauit Leuncl. pro τοὔμπροσθεν.

ὀπίσθιος (poet. Port.), *poſterior*. Ιπ. 11, 2. et 3. τὰ ὀπίσθια σκέλη. Cf. Heſych.

ὀπισθοφυλακεῖν, ¶ 1) *poſtremum agmen cuſtodire* ſ. *ducere*. Π. 4, 2, 1. 5. 4, 8. ὁ Καδούσιος ὠπισθοφυλάκει, καὶ οὐ μετέιχε τῆς διώξεως. Α. 2, 3, 6. 3, 2, 25. 4, 1, 12. 4, 5, 6. ¶ 2) *in extremo agmine eſſe*. Dicitur enim ſimul de militibus. Α. 3, 3, 7. ἐδίωκον τῶν ὁπλιτῶν καὶ τῶν πελταςῶν, οἳ ἔτυχον σὺν αὐτῷ (Xenophonte) ὀπισθοφυλακοῦντες. 3, 2, 24. 4, 2, 3. 7, 3, 21. οἱ ἱππεῖς ὠπισθοφυλάκουν. Ε. 7, 2, 4. Cf. ὀπισθοφύλακες.

ὀπισθοφύλακες, *agmen poſtremum, extremi agminis milites*. Π. 5, 2, 1. τῶν ὀπισθοφυλάκων ὄπισθεν, ἢ τοῦ μετώπου πρόσθεν. Α. 3, 3, 6. 4, 1, 5. Ξενοφῶν σὺν τοῖς ὀπισθοφύλαξιν ὁπλίταις εἵπετο. §. 13. 4, 2, 2. 7. 10. 11. 4, 3, 15. λαβὼν τῶν ὀπισθοφυλάκων τοὺς εὐζωνοτάτους. Cod. Eton. ὀπισθοφυλακούντων. §. 20. 4, 5, 13. 14. 4, 6, 4. ἐπεὶ ἦλθον οἱ ὀπισθοφύλακες, συνεκάλεσε τοὺς ςρατηγοὺς καὶ τοὺς λοχαγούς. §. 13. 4, 7, 2. §. 6. ἡγεμονία τῶν ὀπισθοφυλάκων λοχαγῶν — οὗτοι τῶν ὀπισθοφυλάκων λοχαγοὶ ὄντες. §. 16. 17. 5, 8, 4.

ὀπισθοφυλακία, *agminis poſtremi cuſtodia* ſ. *cura*. Α. 4, 6, 13. λείπειν τὴν ὀπισθοφυλακίαν.

ὀπίσω, *retro*. v. πάλιν nr. 2. et εἴσω nr. 1.

ὅπλα, v. ὅπλον.

ὁπλή, *vngula*. v. Heſych. et Suid. Π. 2, 3, 5. p. 118. ὁ ἵππος τῇ ὁπλῇ ſe defendit. Ιπ. 1, 3. αἱ ὁπλαὶ quales in equo eſſe debeant. §. 4. τὰ ἀνωτέρω τῶν ὁπλῶν. §. 15. 4, 3. 5. 5, 9. 6, 1. 2.

ὁπλίζειν, *armare*. Π. 8, 1, 16. ὡπλισμένους καὶ ἀθρόους ὄντας ἑώρα. Α. 2, 6, 13. ἀδίκους ὡς εὖ ὡπλισμένους ἐφοβεῖτο, *tutos*. Αγ. 2, 7. Λ. 11, 9. τὰ ὡπλισμένα, *partem exercitus militibus optimis inſtructam* ſ. *paratam*. §. 8. dicuntur κράτιςοι. Ε. 1, 1, 16. 2, 3, 18. p. 95. 3, 5, 8. p. 184. 5, 3, 1. ὡπλισμένους. Margg. ἐξωπλισμ. Ο. 4, 6. οἷς ὡπλίσθαι προσέτακται, *armatis adeſſe*. §. 9. Ιπ. 12, 1. §. 10. ὁπλισθείη δὲ καὶ τὰ παραμηρίδια. Ιπρ. 1, 23. οἱ φύλαρχοι — δυνατοί εἰσι καὶ τὰ ἐν νόμῳ ὁπλίσαι. Leuncl. emendat

dat κατὰ τὰ ἐν ν. Sine caufa, opinor. Zeun. intelligit κελευόμενα poft νόμῳ, et vertit *comparare ea, quae lex poftulat.* Hefych: ὁπλίζεσθαι· ἑτοιμάζεσθαι. c. dat. Π. 6, 4, 2. ὡπλίσθαι τοῖς ὅπλοις τούτοις. A. 1, 8, 4. Equos et currus, Π. 6, 4, 1 ὥπλιζον δὲ καὶ ἵππους προμετωπιδίοις. §. 5. p. 392. ἅρματα ὡπλισμένα — ἱππέας καὶ ἵππους ὡπλισμένους. Ιπ. 12, 8. 9.

ὁπλίζεσθαι, *fe armare.* Π. 6, 2, 7. οὗτοι ὁπλισάμενοι τοὺς πεζοὺς τότε ἐνίκων. Ιπρ. 1, 22. καλῶς ὁπλισθῆναι τοὺς ἱππέας. §. 23. ἐπαγχυγκάζοντες κατὰ τὸν νόμον ὁπλίζεσθαι. Leuncl. *arma fibi comparent.*

ὅπλισις, *armatura.* Π. 2, 1, 6. p. 93. ἐν τῇδε τῇ ὁπλίσει οὐδὲν ἡμεῖς ὑμῶν προέξομεν. 2, 3, 8. 3, 3, 7. 7, 1, 22. 8, 5, 3. A. 2, 5, 3. ἱππέων ἢ πεζῶν ἢ ὁπλίσεως. Leuncl. *armatorum,* quod vix poteft ferri, nifi πεζοὶ fint ψιλοί.

ὁπλιστέον, *armare oportet.* Ιπρ. 1, 6. ὁπλιστέον καὶ ἵππους καὶ ἱππέας.

ὁπλιτεύειν, *grauis armaturae militem effe.* A. 5, 8, 3. ἐπήρετο αὐτὸν, εἰ ὁπλιτεύοι — εἰ πελτάζοι.

ὁπλίτης, *grauis armaturae miles,* inprimis *pedes.* v. Suid. Π. 6, 3, 11. 8, 5, 6. ὁπλίτας καὶ τοὺς τὰ μεγάλα γέρρα ἔχοντας. A. 1, 1, 2. A. 11, 1. ἱππεῦσι καὶ ὁπλίταις. §. 4. E. 2, 4, 16. πολλοὶ μὲν ὁπλῖται, πολλοὶ δὲ γυμνῆτες. ἐγένοντο δὲ αὐτοῖς καὶ ἱππεῖς. §. 23. οἱ πελτασταὶ καὶ οἱ ὁπλῖται. §. 24. 3, 2, 2. 3. 3, 4, 14. 5, 4, 40. σὺν τοῖς ὁπλίταις ἐβοήθησε. All. ὅπλοις. Aκ. 3, 4, 1. 3, 5, 19. O. 8, 4. ὁπλίτης, ψιλὸς, ἱππεύς. Ιπρ. 7, 1. 2. 3. 12. Cf. ἱππεὺς nr. 3.

ὁπλιτικὸν, fcil. σύστημα, *milites grauis armaturae.* A. 4, 8, 15. τὸ Ἀρκαδικὸν ὁπλιτικόν. 7, 3, 19. ἐάν τε ὁπλιτικὸν, ἐάν τε ἱππικόν. E. 4, 2, 10. Sed Aϑ. 2, 1. intelliguntur *copiae terreftres.*

ὁπλιτικὸς, *pedefter.* Ay. 1, 25. et E. 3, 4, 16. ταῖς ὁπλιτικαῖς τάξεσιν — καὶ ταῖς ἱππικαῖς — καὶ πελτασταῖς δὲ καὶ τοξόταις. Poffunt tamen hic fpeciatim intelligi *grauiter armati.* E. 4, 2, 4. Permutatur in var. lect. c. πολιτικός. v. ibi nr. 3.

ὁπλομαχία, *tractatio armorum, exercitatio in armis.* A. 2, 1, 6. ἐπιστήμων τῶν περὶ τὰς τάξεις τε

τε καὶ ὁπλομαχίαν. Leuncl. non bene: *gladiatoriae.* Casaub. ad Theophr. charactt. 5, 4. Xenophon, inquit, videtur innuere, hoplomachos ea aetate fuisse appellatos etiam eos, qui *tactici* Graecis proprie dicuntur. Sic Plato in Lachete, postquam p. 179. E. et p. 181. D. T. II. ed. Steph. dixerat, ὅτι καλὸν εἴη τῷ νέῳ μαθεῖν ἐν ὅπλοις μάχεσθαι, p. 182. A. dicit haec: ὀνήσει μὲν τοῦτο τὸ μάθημα καὶ ἐν τῇ μάχῃ αὐτῇ, ὅταν ἐν τάξει δέῃ μάχεσθαι μετὰ πολλῶν ἄλλων. μέγιστον μέντοι αὐτοῦ ὄφελος, ὅταν λυθῶσιν αἱ τάξεις — πᾶς ἂν μαθὼν ἐν ὅπλοις μάχεσθαι, ἐπιθυμήσειε καὶ τοῦ ἑξῆς μαθήματος τοῦ περὶ τὰς τάξεις. Cf. ὁπλομαχος.

ὁπλομάχος, *sub campidoctore veris armis certare discens,* vel etiam *docens.* Vulgo enim iuuentus non veris armis se exercebat, sed rudibus, aut pilis praepilatis, quae dicuntur Graecis ἐσφαιρωμένα ἀκόντια. v. Casaub. l. l. Α. 11, 8. τὰ τοῖς ὁπλομάχοις πάνυ δοκοῦντα χαλεπὰ εἶναι. Videntur hic quoque esse *tactici.* v. ὁπλομαχία. Nam apud Xenoph. agitur de celeri conuersione exercitus. Male Leuncl. vertit *gladiatores.* Melius vterque Portus: *qui armati proelia ineunt,* et de la Luzerne apud Gailium in notis ad versionem Gallicam p. 89. *les hommes accoutumés à servir dans l' infanterie pesante.*

ὅπλον, ¶ 1) *armatura, arma quibus corpus tegitur ac munitur.* v. Phauorin. a) Ιπ. 12, 1. στερνὸς (θώραξ) δεσμός, οὐχ ὅπλον ἐστίν. §. 5. τὸ ὅπλον τὴν χεῖρα καλουμένην. §. 7. 10. b) Saepius legitur pluralis, vbi fere intelligi simul debent *arma quibus vis infertur.* Π. 2, 1, 3. παρεσκευάζετο ὅπλα. 3, 2, 6. ἥκετε δεῦρο ἄνευ ὅπλων — ἄνευ ὅπλων ἥκετε. 4, 4, 3. ὁπόσοι δ' ἂν τὰ πολεμικὰ μὴ ἀποτίθωνται ὅπλα. 5, 1, 9. ὅσοι ὅπλα ἀφῄρηνται, ταχὺ ἄλλα ποιήσονται. 5, 3, 1. τοὺς ὅπλα ἔχοντας, *arma non tradentes.* 7, 1, 17. ἐπλεονέκτουν οἱ Αἰγύπτιοι τοῖς ὅπλοις. Paulo post dicuntur δόρατα et ἀσπίδες. §. 19. ὥστε τὰ ὅπλα ὁρᾶσθαι. 7, 4, 7. ὅπλοις, καὶ ἵπποις, καὶ ἅρμασι — τὰ ὅπλα κατέκαυσε. Α. 1, 5, 15. ἔλαβε τὰ ὅπλα

πλα εἰς τὰς χεῖρας. All. παλτὰ, quod glossema videtur. 1, 10, 2. οἳ ἔτυχον ἐν τοῖς σκευοφόροις ὅπλα ἔχοντες, *milites, armati.* 5, 7, 5. ὑμεῖς ἐξηπατημένοι ἔχοντες ὅπλα, quibus vlcisci possitis. 7, 8, 11. vbi clypei et thoraces intelligendi videntur. Αγ. 1, 26. et E. 3, 4, 17. πολεμικὰ ὅπλα κατεσκεύαζον. Λ. 12, 4. τοὺς δούλους εἴργουσιν ἀπὸ τῶν ὅπλων, h. e. *a militia.* E. 2, 4, 9. 29. 3, 4, 15. 4, 2, 4. Ιερ. 11, 3. O. 8, 5. 12. 9, 7. Iπ. 12, 11. vbi sunt *quibus corpus tegitur.* Iπρ. 1, 7. 25. c) Tribuuntur venatoribus, K. 12, 2. τὰ ὅπλα ὅταν ἔχοντες πορεύωνται. d) c. ἐν, Π. 2, 4, 1. ἐξέτασιν πάντων ἐν τοῖς ὅπλοις, *armatorum.* A. 5, 3, 4. ἐξέτασις ἐν τοῖς ὅπλοις γίνεται. Possit etiam esse *in castris.* Αγ. 1, 33. ἐν ὅπλοις παρεῖναι, *paratos ad proelium.* Λ. 11, 5. πολυπλοκωτάτην τὴν ἐν ὅπλοις τάξιν, militum, inprimis peditum. E. 7, 4, 38. ἐν τοῖς ὅπλοις εἶναι, *arma capere.* Ιερ. 2, 13. 10, 6. 7. e) c. ἐπί. Λ. 12, 7. ἐπὶ τῶν ὅπλων ἀναπαύεσθαι, *armatos,* vel *armis incubantes,* vel *prope arma.* f) c. σύν, Π. 7, 4, 5. σὺν τοῖς ὅπλοις ἄγειν, *arma sua retinentes.* Oppon. τούτων ἀφαιρουμένους τὰ ὅπλα, σφενδόνας ἔχειν. §. 7. ἦγε τούτους σὺν τοῖς ὅπλοις, quae retinerent. A. 3, 2, 4. σὺν τοῖς ὅπλοις δίκην ἐπιθεῖναι, *per bellum.* 4, 3, 6. πολλοὺς συνειλεγμένους σὺν τοῖς ὅπλοις, *armatos.* All. ἐν τοῖς ὅπλ. 6, 5, 2. ἐξιέναι σὺν τοῖς ὅπλοις. 7, 3, 21. Αγ. 2, 13. E. 2, 4, 28. 4, 3, 13. 6, 5, 10. σὺν ὅπλοις ἐληλυθότων, *hostiliter.* 7, 4, 35. ἰέναι σὺν τοῖς ὅπλοις εἰς τὴν Ἀρκαδίαν. §. 39. O. 1, 23. 5, 7. 13. Cf. ἀγχέμαχα, ἀπόδειξις, βέλος, γυμνικός, κοῦφος, ὑπηρετικός. g) c. variis verbis, vt ἀναλαμβάνειν, Π. 2, 1, 7. ἐκφέρεσθαι, E. 3, 2, 20. οἱ σφαγεῖς — ἐξεφέροντο τὰ ὅπλα εἰς τὴν ἀγοράν, *armati veniebant.* 6, 5, 7. c. ἐντίθεσθαι v. ἐντίθεσθαι nr. 2. c. ἐπιφέρειν, vt Lat. *inferre,* E. 6, 5, 36. ὅπλα ἐπήνεγκαν Τεγεάταις. c. ἔρχεσθαι, A. 3, 1, 28. ἦλθον ἐπὶ τὰ ὅπλα capienda. c. θεῖν, A. 3, 5, 8. ἔθεον ἐπὶ τὰ ὅπλα. E. 5, 1, 19. c. ἰέναι, Π. 3, 2, 2. ἴτε ἐπὶ τὰ ὅπλα. c. κατατιθέναι, Π. 2, 1, 6. καταθεὶς

θεὶς τὰ ὅπλα εἰς τὸ μέσον, *propofuit.* Sed A. 5, 2, 12. καταθέμενοι τὰ ὅπλα ἐν χιτῶνι μόνον ἀνέβησαν, *armis depofitis* f. *exutis.* Suid: καταθεμένους· ἀποβαλόντας. c. κελεύειν. v. infra nr. 4. c. λαμβάνειν, Π. 2, 1, 5. ἐὰν τὰ ὅπλα λαμβάνωσι ab imperatore. §. 6. p. 94. E. 6, 5. 28. εἴ τις βούλοιτο ὅπλα λαμβάνειν, *miles fieri.* A. 1, 3, 7. λαβόντες τὰ ὅπλα, *fumtis armis.* 1, 2, 2. λαβόντες τὰ ὅ. Margg. παραλαβόντες, *bello fe accingebant.* Cf. λαμβάνειν nr. 25. c. μένειν, Π. 7, 2, 3. μένειν ἐπὶ τοῖς ὅπλοις. c. ὁρμᾶν, E. 2, 1, 2. μὴ ἐς τὰ ὅπλα ὁρμήσωσι, *arma corriperent.* c. παραγγέλλειν, A. 1, 5, 3. παραγγέλλει εἰς τὰ ὅπλα, *arma capere iubet.* c. τίθεσθαι, aa) *armatum confiftere.* Schol. Thucyd. 2, 2. θέμενοι τὰ ὅπλα, ἀντὶ τοῦ, περιθέμενοι ἑαυτοῖς. et 8, 93. θέμενοι τὰ ὅπλα· ὁπλισθέντες. Cf. Harpocrat. qui θέμενος τὰ ὅπλα explicat περιθέμενος, et Valckenar. ad Herodot. 9, 53. A. 1, 5, 14. εἰς τὸ μέσον ἀμφοτέρων ἄγων, ἔθετο τὰ ὅπλα, *cum fuis armatus ftabat disceptaturus.* 1, 6, 4. ὁπλίτας — θέσθαι τὰ ὅπλα περὶ τὴν αὐτοῦ σκηνήν. 1, 10. 10. θέμενοι τὰ ὅπλα ἀνεπαύοντο. 4. 2, 11. 4, 3, 13. ἔθεντο τὰ ὅπλα, καὶ πρῶτος Χειρίσοφος — ἐλάμβανε τὰ ὅπλα, *ordinandi armati fubftiterunt.* 5, 2, 7. 14. 6, 5, 2. τὰ ὅπλα τίθενται. E. 3. 1, 20. 4, 5. 8. 5, 4, 8. c. formula εἰς τάξιν, *inftructis ordinibus,* A. 2, 2, 10. παρήγγειλε εἰς τάξιν τὰ ὅπλα τίθεσθαι — ἧπερ εἶχον ὅτε ἦν ἡ μάχη. 5, 4, 5. ἐκβάντες εἰς τάξιν ἔθεντο τὰ ὅπλα. Vertunt, *ad Graecorum aciem fe adiungebant.* Similiter A. 2, 2, 4. ἀμφὶ μέσας νύκτας καὶ ἐν τάξει θέμενοι τὰ ὅπλα συνῆλθον οἱ στρατηγοί, *copiis cum armis in ordines redactis, poftquam armatorum fuo quemque loco confiftere iufferant.* 7, 1, 14. θέσθε τὰ ὅπλα ἐν τάξει. bb) *in armis confiftere iubere.* E. 7, 5, 22. ὑπὸ τοῖς ὑψηλοῖς ἔθετο τὰ ὅπλα. Sic E. 2. 4. 4. θέμενος τὰ ὅπλα ὅσον τρία στάδια ἀπὸ τῶν φρουρῶν ἡσυχίαν εἶχεν. Valef. ad Harpocr. p. 37. et Clericus de V. M. p. 229. fq. ed. Woll. exponunt ἀποθέμενος. 5, 2, 30. cc) c. ἀντία eft *armatum refifti*-

re, aciem instruere aduersus aliquem, cum suis inuadere. A. 4, 3, 19. ἀντία τὰ ὅπλα ἔθετο. E. 7, 3, 7. p. 476. ἐναντία ἔθετο τῷ ἁρμοστῇ τὰ ὅπλα. Scil. in hac formula ὅπλα θέσθαι proprie significat *arma capere* s. *induere.* v. Kuster. de V. M. 1, 25. dd) *arma ordine collocare.* A. 1, 5, 15. κατὰ χώραν ἔθεντο τὰ ὅπλα, *suo ordine et loco.* ee) *castra metari.* E. 5, 3, 18. ἔθετο πρὸς τῇ πόλει τῶν Ὀλυνθίων τὰ ὅπλα. 6, 4, 14. Potest tamen etiam in his locis verti *in armis consistere,* vel, in priore quidem loco, *in armis consistere suos iubere.* c. τρέχειν, A. 1, 5, 13. τρέχειν ἐπὶ τὰ ὅπλα capienda. 6, 4, 20. κραυγῆς γενομένης εἰς τὰ ὅπλα ἔδραμον. c. ὑποφέρειν, Π. 4, 5, 19. αὐτοὺς δεήσει ὅπλα ὑποφέρειν, *milites fieri.* c. φέρειν, Π. 2, 3, 5. p. 120. πονεῖν ὅπλα φέροντες, *cum armis.* Cf. αἱρεῖσθαι, ἀναλαμβάνειν, ἀποφέρειν, ἁρπάζειν, ἐνδύειν, ἐπιφέρειν, κεῖσθαι, λαμβάνειν, παρατίθεσθαι, περιαιρεῖσθαι, προβάλλεσθαι. ¶ 2) *clypeus.* v. Duker. ad Thucyd. 7, 44. E. 2, 4, 16. ὅπλα — ξύλινα — οἰσύϊνα. ¶ 3) *telum.* Ita Portus in indice explicat Π. 4, 3, 3. p. 231. ὅ τι ἂν δέῃ ὅπλον φέρειν τὸν ἵππον τοῦτο συμφέρειν. 6, 1, 15. 6, 3, 11. p. 383. ἐξακεῖσθαι τοῖς ὅπλοις τῶν ἐναντίων. 7, 4, 7. ὅπλον dicitur funda. Aγ. 2, 13. τραύματα ἔχων παντοίοις ὅπλοις. E. 3, 3, 7. ὅπλα λήψεσθαι — ὅπλα κατατήμεθα — μαχαίρας, ξίφη, ὀβελίσκους, πελέκεις, ἀξίνας, δρέπανα — ταῦτα ὅπλα πάντα εἴη, ὁπόσοις ἄνθρωποι καὶ γῆν — ἐργάζονται, καὶ τῶν τεχνῶν τὰς πλείστας τὰ ὄργανα ὅπλα ἔχειν ἀρκοῦντα. 7, 3, 7. p. 477. ὅπλοις βιασθέντες. 7, 5, 17. 5, 1, 11. ¶ 4) *castra.* A. 2, 2, 10. τὸν ἀφιέντα τὸν ὄνον εἰς τὰ ὅπλα. Hutch. malit: *in locum vbi excubabant armati.* 2, 4, 8. ὄντες πρὸ τῶν ὅπλων, *pro castris.* 3, 1, 3. ἐπὶ τὰ ὅπλα πολλοὶ οὐκ ἦλθον. §. 22. εἰς τὸ πρόσθεν τῶν ὅπλων ἐκαθέζοντο. 3, 3, 1. 5. 7, 13. ἔξωθεν τῶν ὅπλων. Λ. 12, 2. φυλακὰς μεθημερινὰς πρὸς τὰ ὅπλα εἴσω βλεπούσας. §. 4. οὔτε τῶν ὅπλων πλέον — ἀπέρχονται. §. 5. E. 2, 4, 4. ἀνίσταντο — ἀπὸ τῶν ὅπλων. 4, 5, 6. 6, 5, 27. πρὸ τοῦ στρατοπέδου —, ἀπαναχωρῆσαι πρὸς τὰ ὅπλα. §. 30.

§. 30. καταλιπόντες τὰ ὅπλα εἰς ἁρπαγὴν ἐτρέποντο. Sic Fr. Portus exponit E. 2, 3, 14. κελεύσαντες ἐπὶ τὰ ὅπλα — τὰ ὅπλα πάντων παρείλοντο. Posteriore loco sunt *arma*. Sed etiam prius ὅπλα potest de armis intelligi, modo ad κελεύσαντες intelligas ἰέναι s. θεῖν s. ὁρμᾶν: *cum iussissent eos* inde ab hoc tempore militum instar *armatos esse*. Cf. κελεύειν nr. 2. Sic supra nr. 1. erat παραγγέλλειν εἰς τὰ ὅπλα. ¶ 5) *statio militum*. Schol. Thucyd. 8, ὅπλα — τόπον ἐφ' ᾧ οἱ στρατιῶται φυλακὰς ἔχουσιν ὡπλισμένοι. Cf. Duker. ad Thucyd. 4, 44. Π. 7, 2, 2. εἶδε τοὺς μὲν Πέρσας φυλάσσοντας τὴν ἄκραν, τὰ δὲ τῶν Χαλδαίων ὅπλα ἔρημα. E. 7, 2, 6. ¶ 6) *armati*, i. q. ὁπλῖται. Π. 5, 4, 20. τὰ σκευοφόρα — μηδαμῇ γυμνὰ ὅπλων φαίνεσθαι — ὑπὸ τῶν παρυφασμένων ὅπλων. 8, 8, 11. A. 2, 2, 2. 3, 1, 19. 3, 2, 18. 24. 3, 3, 6. 3, 4, 16. 5, 4, 7. 6, 2, 5. E. 6, 5, 18 7, 3, 7. p. 476. ὅπλα ἠθροικὼς ἐφ' ὑμᾶς, *exercitu collecto*. Cf. ἀναλαμβάνειν nr. 2. b. εἴσω nr. 3. et ὁπλίτης. Permutatur etiam in var. lect. c. ξίφος. v. ibi.

ὁπλοφορεῖν, *arma gerere, armis uti*. Π. 4, 13, 4. p. 232. ταῖς χερσὶν ὁπλοφορήσω.

ὁπλοφόρος, *armatus, miles*. Π. 5, 4, 13. τοῖς μὲν ἐργαζομένοις εἰρήνην εἶναι, τοῖς δὲ ὁπλοφόροις πόλεμον. §. 20. oppon. τοῖς σκευοφόροις, vt saepius. 6, 2, 6. §. 11. p. 372. 373. 6, 3, 2. 8, 5, 3. Sed Ιερ. 2, 8. αὐτοὶ ὡπλισμένοι διάγειν, καὶ ἄλλους ὁπλοφόρους συμπεριάγεσθαι, verti potest *satellites*.

ὁπόθεν, ¶ 1) *vnde, e quibus locis*. Π. 6, 1, 16. ἄλλοθεν ὁπόθεν δύναιτο. A. 5, 2, 2. ὁπόθεν τὰ ἐπιτήδεια ἦν λαβεῖν, οὐκ ἦγον. Intell. ἐκεῖθεν. O. 8, 2. ¶ 2) *e qua re*. Απ. 2, 6, 3. μηδὲ πρὸς ἓν ἄλλο σχολὴν ποιεῖται, ἢ ὁπόθεν αὐτὸς κερδανεῖ. 3, 6, 4. σκοπῶν, ὁπόθεν ἄρχοιτο. Paulo ante est ἐκ τίνος. ¶ 3) *vbi, qua parte*. A. 3, 1, 22. ὅπου μὲν στρατηγὸς σῶος εἴη — ὁπόθεν δὲ οἴχοιτο. 5, 7, 4. v. ὅποι nr. 2. Ιπ. 10, 8. ὀβέλισκον, ὁπόθεν ἂν τις λάβῃ, ὅλον αἴρει.

ὅποι, ¶ 1) *quo*. Thom. Mag: ὅποι, ἐπὶ κινήσεως. Cf. Fischer ad Weller. p. 284. Π. 1, 3, 4. μόλις ἀφικνεῖσθε (scil. ἐκεῖσε) ὅποι ἡμεῖς πάλαι ἥκομεν. 1, 4, 8.

4, 8. ὁρῶν ὅποι ἔφευγε. A. 3, 5, 11. E. 2, 4, 4. 3, 4, 1. 3, 5, 8. p. 182. οὐκ εἶχον, ὅποι ἀποσταῖεν, *ad quem, ad quos.* 5, 4, 44. ἀπορεῖν ὅποι διαβαῖεν. 6, 1, 4. p. 363. 6, 4, 32. ὅποι δὲ ἀφίκοιντο (Margg. ἀφίκοντο) τῶν Ἑλληνίδων πόλεων, — ἐτιμῶντο. 6, 5, 39. Απ. 3, 3, 10. c. ἄν, Π. 1, 1, 5. ὅποι ἂν ἄρξηταί τις πορεύεσθαι, *quocunque.* 5, 5, 14. p. 338. ὅποι γὰρ ἂν πορευώμεθα. 7, 3, 1. ὅποι περ ἂν αὐτοὶ πορεύωνται. §. 4. A. 2, 4, 10. ὅποι (all. ὅπου) φυγόντες σωθῶμεν — ὅποι ἂν φύγωσιν. 3, 2, 17. 5, 5, 9. E. 2, 2, 12. 6, 3, 5. p. 384. Απ. 4, 4, 5. μὴ εἶναι ὅποι ἂν (Stob. ὁποίαν, scil. ὁδὸν) ἐλθὼν τύχοι τούτου. Σ. 4, 48. c. superlatiuo, Π. 7, 2, 1. ὅποι ἐδύναντο προσωτάτω ἀπεχώρουν. ¶ 2) *vbi.* Hesych: ὅποι· ἔνθα, ὅπου. Cf. Suid. Π. 7, 3, 2. ἐλαύνειν (intell. ἐκεῖσε) ὅποι ἂν αὐτὸν πυνθάνηται ὄντα. Zeun. e Cod. Guelf. recepit ὅπῃ. A. 5, 7, 4. ὁπόθεν ὁ ἥλιος ἀνίσχει, καὶ ὅποι δύεται. Vbi tamen et ὁπόθεν et ὅποι potest proprie intelligi. E. 6, 2, 16. 7, 4, 18. Απ. 3, 1, 11. Ιπ. 4, 1. ¶ 3) Suspectum videtur Π. 7, 3, 1. ἵνα ὅποι καιρὸς εἴη διαλαμβάνοιεν. Ernest. ad Callim. h. in Del. 117. mauult ὅπῃ, *vbi, qua,* vt Zeun. edidit ex Iunt. Cod. Guelf. Suida et Zonara. E. 4, 3, 6. σώζεσθαι, ὅποι δύναιντο ἐς τὴν Κυλίδον. Scribo ὅπῃ, dicit Stephanus. Cf. ὅπῃ et ὁποῖος, et ὅπου.

ὁποῖος, ¶ 1) *qualis,* i. q. ποῖος. Απ. 4, 4, 13. οὐ γὰρ αἰσθάνομαί σου ὁποῖον νόμιμον, ἢ ποῖον δίκαιον λέγεις, E. 3, 1, 17. ὁπόσους καὶ ὁποίους βούλοιτο. K. 8, 3. ζητεῖν ὁποῖα ἕξουσι τὰ ἴχνη. Steph. ὅποι. Zeun. defendit ὁποῖα. De simili var. lect. v. ὅποι nr. 1. De tempore, Π. 4, 1, 2. p. 201. σκεψάμενος ἐν ὁποίῳ χρόνῳ ἐτρώθησαν. In sententia indefinita c. indic. Π. 1, 3, 12. ὁποίαν βούλει — πορεύσῃ. Steph. malit ὁποίαν ἂν βούλῃ, probante Hutchinsono et Zeunio. c. ἄν, Π. 7, 3, 1. θεοῖς ἐξελεῖν ὁποῖα ἂν οἱ Μάγοι ἐξηγῶνται, *qualiacunque.* Potest etiam pro ἂν accipi, vt O. 8, 22. ὁποῖον ἂν κελεύσῃς — οὐδεὶς ἀπορήσει. it. post οὕτως, Σ. 4, 40. οὐδὲν οὕτως ὁρῶ φαῦλον ἔργον, ὁποῖον οὐκ ἀρκοῦσαν ἂν τροφὴν ἐμοὶ παρέχοι. it. sequ. superla-

perlatiuo, A. 7, 7, 9. ταῦτα ἐρεῖν καὶ ἄλλα ὁποῖα ἂν δύνωνται κράτιστα. Praecedente κἂν, O. 8, 19. καλὸν ὑποδήματα — κἂν ὁποῖα ᾖ, καλὸν δὲ ἱμάτια — κἂν ὁποῖα ᾖ, *qualiacunque sint.* c. τις. Π. 2, 3, 6. ὁποῖός τις ἂν ὦ, *qualiscunque fuero.* A. 3, 1, 10. ὁποῖόν τί ἐστι τὸ τοιοῦτον ὄναρ ἰδεῖν. E. 4, 6, 2. c. τὶς οὖν, Π. 2, 4, 8. p. 130. ὁποιουτινοσοῦν πράγματος, *qualiscunque tandem.* O. 12, 5. ¶ 2) i. q. ὅς, A. 5, 6, 15. ταῦτα λέγων καὶ πράττων, ὁποῖα μέλλει ὑμῖν κάλλιστα καὶ ἄριστα ἔσεσθαι. Ιπ. 7, 9. ἡνίας ἐπαινοῦμεν, ὁποῖαι ἴσαι εἰσί. Est macrologia quaedam. Poterat esse ἡνίας ἴσας ἐπαινοῦμεν. A. 2, 2, 1. πράττετε ὁποῖον ἄν τι ὑμῖν οἴησθε μάλιστα συμφέρειν, *quodcunque.*

ὁποσάκις, *quoties.* Π. 2, 2, 17. 2, 3, 11. Αθ. 3, 11.

ὁποσαχῆ, *quoties.* K. 6, 23. ὁποσαχῆ οἷόν τ' ἂν ᾖ.

ὁπόσος, ¶ 1) *quantus*, i. q. πόσος. Ιπ. 5, 1. ἐκ πόσου ἂν ἵππος — καὶ ἐξ ὁπόσου ἂν βραδεῖς ἵπποι ἀποφύγοιεν. Intell. διαστήματος. E. 3, 3, 10. ὁπόσον τὸ μέγεθος εἴη. O. 4, 8. ὁπόσην μὲν τῆς χώρας ἐφορᾷ — ὁπόσην δὲ μὴ ἐφορᾷ. Σ. 4, 43. ὁπόσον ἐδυνάμην φέρεσθαι, τοσοῦτόν μοι παρεδίδου. Saepius de spatio, Π. 4, 2, 11. ὁπόσον ἀπέχει. A. 3, 3, 7. ὁπόσον προδιώξειαν, τοσοῦτο ἀναχωρεῖν. 4, 3, 7. διαβαίνειν ὁπόσον ἐβούλετο. Hutch. coniicit ὅποι ἄν. Sic E. 4, 5, 12. προπέμψειαν — μέχρις ὁπόσου αὐτοὶ κελεύοιεν. De tempore, Π. 7, 5, 18. p. 446. ὁπόσον ἂν χρόνον βουλοίμην. De pretio, Π. 3, 1, 20. ὁπόσου ἂν πρίαιο. Αγ. 1, 18. Απ. 2, 5, 1. ὁπόσου τοῖς φίλοις ἄξιος εἴη. Cf. πωλεῖν. c. superl. Π. 4, 5, 12. p. 247. ἤγαγον ὁπόσους ἐγὼ πλείστους ἐδυνάμην, *quam plurimos poteram.* 5, 5, 5. p. 328. ὁπόσα πλεῖστα ἐδυνάμην. Marg. Steph. ὡς ἐγὼ πλεῖστα. Πο. 4, 4. ὁπόσα ἂν πλεῖστα δύνηται. O. 20, 28. c. οὖν, Π. 1, 1, 1. κἂν ὁποσονοῦν χρόνον ἄρχοντες διαγένωνται, *quantumuis temporis.* Αθ. 3, 3. ¶ 2) *qualis.* Hesych: ὁπόσον· ὁποῖον. A. 4, 4, 11. τὸ στράτευμα ὁπόσον εἴη. Non ibi de numero agitur. ¶ 3) ὁπόσοι, *quot, quam multi.* Π. 2, 4, 9. ἱππέας (intell. τόσους) — ὁπόσοι δοκοῦσιν ἱκανοὶ εἶναι. Sic A. 1, 2, 1. πλὴν ὁπόσοι ἱκανοὶ εἶησαν. Cod. Eton.

Eton. et Parif. ἦσαν. Π. 3, 1, 20. πόσα ἄν μοι χρήματα δοίης; ὁπόσα ἂν δυναίμην. E. 4, 2, 7. ἐς ὁπόσους δέοι τάττεσθαι πᾶν τὸ ϛράτευμα. O. 4, 5. 8, 14. ¶ 4) *quicunque*. Π. 2, 1, 9. περὶ ὁπόσων ἂν γένωνται ἀνθρώποις Φιλονεικίαι — ταῦτα. Ibid. ἁπάντων ὁπόσα ἀσκεῖσθαι ἀγαθόν. A. 5, 8, 4. E. 4, 2, 6. O. 4, 13. it. neutrum plur. abſolute, omiſſo κατὰ, Π. 6, 2, 11. p. 373. ὁπόσα ἂν δέηται, *in quibuscunque rebus*. Cod. Guelf. et marg. Steph. ἄν τι δέῃ. O. 20, 12. ὁπόσα θεραπείας δεῖται ἡ γῆ — ταῦτα γιγνώσκουσι πάντες. Steph. coniicit ὁπόσης, quod Welſ. recepit, improbante Bachio. ¶ 5) *quotcunque, quotquot*. Π. 1, 4, 10. διαδίδου — τῶν ἄλλων ὁπόσα ἐθέλεις. 1, 6, 9. τοῖς ἰοῦσιν, ὁπόσοι ἂν ὦσιν. Eſt macrologiae ſpecies, vt 3, 2, 5. 2, 4, 8. p. 130. οὐδέν τοι πολλὰ χρήματα — ὁπόσα δ᾽ ἦν, τούτων πάνυ ὀλίγα λοιπὰ ἔχω, *quantulumcunque autem erat*. 4, 5, 12. p. 247. ἔδωκας ὁπόσους πεῖσαι δυνηθείης — ὁπόσοι ἂν ἴωσι. A. 4, 1, 9. ὁπόσα (Cod. Eton. ὅσα) ἦν αἰχμάλωτα — πάντα ἀφεῖναι. 5, 6, 15. 6, 5, 4. vbi bis eſt ὁπόσους, priore lo·o all. habent ἐφ᾽ ὅσους. E. 3, 2, 7. ἀφίσιν ἂν γῆν — εἶναι, καὶ ἄλλοις ὁπόσοι βούλοιντο ἐργάζεσθαι. Margg. ὁπόσοις. 4, 1, 10. Ἱππ. 3, 7. καθ᾽ ὁπόσους μέτριον — δυναμένους ταχὺ ἐλαύνειν. v. μέτριος nr. 8.

ὁποστός, *quotus*. Non interrogatiuum nomen eſt, ſed numeri ordinem ac ſeriem ipſam indicans, in qua quis eſt collocatus. Aγ. 1, 2. ἀπομνημονεύεται, ὁποστὸς ἀφ᾽ Ἡρακλέους ἐγένετο.

ὁπόταν, *quando, quoties*. Π. 1, 3, 10. ὁπόταν ἥκῃ. 3, 2, 3. 3, 3, 14. οἱ βάρβαροι — ὁπόταν (Margg. ὅπου ἂν) ϛρατοπεδεύωνται, τάφρον περιβάλλονται. 7, 1, 11. ὁπόταν αἴσθησθε. A. 7, 3, 18. ὁπόταν (Margg. ὁπότε) καιρὸς εἴη. Sed 2 codd. pro εἴη rectius habent ᾖ.

ὁπότε, ¶ 1) *quando, cum*. c. opt. Π. 1, 4, 6. σημαίνειν αὐτῷ, ὁπότε ἐν καιρῷ εἴη εἰσιέναι, καὶ ὁπότε οὐκ ἐν καιρῷ. §. 23. μέχρι τοσούτου, ὁπότε ἀπόκτατα γίγνοιντο. 1, 6, [illegible] ὅϛις μὴ, ὁπότε ἐν [illegible] εἴη, τότε κολακεύοι, [illegible] ὅτε ἄριϛα πράττοι, [illegible] μάλιϛα. 2, 4, 12. A[illegible] 3, [illegible]

Ατ. 1, 4, 19. c. A. 2, 1, 1. ἠθροί- Ἑλληνικὸν, ὁπότε ἀδελφὸν ἐστρατεύετο. 6. ἦν ὁπότε — πολ- άγματα παρεῖχον, nquam. Ιπρ. 7, 4. λακεδαιμόνιοι --- ἐνέ- Cf. μέχρι nr. 2. b. i, quoties. c. opt. 3, 10. ὁπότε βού- σιέναι. §. 14. 1, 4, 5. 2, 1, 13. 2, 2, 3, 8. 9. ὁπότε ὑπῷ καιρὸς εἶναι. 2, 131. 8, 2, 3. 8, 8, 5, 7. καὶ ὁπότε ακτοίη, καὶ εἴ τις A. 1, 5, 7. 1, 9, 4, 17. 4, 5, 22. ις φιλοφρονούμενός λοιτο προπιεῖν. All. ύλ. inserunt εἰ. Αγ. 11, 4. Λ. 5, 4. 12. E. 6, 1, 3. 14. ὁπότε δέξοιτο. πότε τὰ σημαινόμε- ιει. Zeun. legi iu- ίξειε. Ιπρ. 7, 4. καιρὸς παραπέσοι. id h. l. dicit, quo- ιτε optatiuum re- ntelligendum esse indic. Π. 2, 1, 2. ιώθει γοῦν, ὁπότε βάλλει. Steph. et et Zeun. vel ἐμ- vel εἴωθε scribi 2, 3, 9. ὁπότε δὲ ι αὐτῷ καιρὸς εἶναι. 3. Αγ. 1, 21. ὁ- πότε μετεστρατοπεδεύετο. All. rectius μεταστρατοπε- δεύοιτο, all. μεταστρατοπε- δεύσοιτο. E. 6, 5, 38. p. 428. ¶ 3) *quia, nam, quandoquidem*. c. in- dic. Π. 6, 2, 7. p. 366. τί ἂν ἐποιήσατε; ὁπότε ἀ- παγγελλομένων etc. scil. φοβεῖσθε. 8, 3, 4. μέγας σύ γε, ὁπότε γε καὶ ἡμῖν τάξεις. A. 3, 2, 2. χαλε- πὰ τὰ παρόντα, ὁπότε στρα- τηγῶν τοιούτων στερόμεθα. 7, 6, 9. Αγ. 7, 5. E. 6, 5, 38. p. 431. Σ. 4, 50. Cf. ὅπου, et ὁπότερος, it. παραγίγνεσθαι nr. 1, vbi ὁ- πότε est in var. lect. pro πρὸς ὅ: Legitur etiam pro ὁπόταν. v. ibi. it. ὁπότε δ' ἂν pro ὁ Ποτειδάν. v. Πο- σειδῶν.

ὁπότερος, ¶ 1) *vter*. Π. 1, 3. 14. κρῖναι, ὁποτέρου ὁ χιτὼν εἴη. E. 1, 7, 10. p. 56. τούτων ὁποτέρῳ βού- λεσθε νόμῳ — κρινέσθωσαν. c. ἂν, Π. 4, 2, 18. αὐ- τίκα μάλα παρέσονται ὁπό- τεροι ἂν κρατῶσι, *vtricun- que vicerint*. All. rectius ὁπότε ἂν, vt αὐτίκα — ὁ- πότε ἂν sit *statim — si- mulac*. 8, 8, 7. ὁπότεροι ἂν διαδῶσιν. K. 5, 32. ὁ- ποτέρᾳ ἂν λυπῆται. Intell. μερίδι. Bis ponitur, Αγ. 8, 4. οὐχ ὁπότερος πλείω χρήματα ἔχει — ἀλλ' ὁπό- τερος ἀμείνων εἴη. Sic O.

7, 13. οὐ πότερος ἄρα συμβέβληται, ἀλλ' — ὁπότερος ἂν — ᾗ. ¶ 2) *alteruter.* Π. 7, 4, 8. εἰ ἀπολῶ ὁποτέρους ὑμῶν. c. οὖν, Π. 3, 2, 10. κἂν ἀδικῶσιν ὁποτεροιοῦν. §. 11. Σ. 8, 18. ¶ 3) ὁπότερα εἴτε — εἴτε, *vtrum — an.* E. 3, 5, 12. Fr. Portus elegantius esse dicit, quam ὁπότερον. ¶ 4) In var. lect. est pro πότερος. v. πότερος.

* ὁποτέρωθε, *quacunque ex parte, vbicunque.* Ιπρ. 4, 15. καλὸν ἐντεῦθεν ἐπιχειρεῖν, ὁποτέρωθι ἂν λελήθῃς παρὼν, καλὸν δὲ καὶ ἅμα ἀμφοτέρωθεν. Habet Gramm.

ὅπου, ¶ 1) *vbi.* v. ὅπῃ. Π. 1, 4, 16. ἀφικόμενος (scil. ἐκεῖσε) ὅπου ἦν. 2, 4, 18. ἦν δ' ἐρωτᾷ ὅπου εἰμί. 6, 2, 11. p. 371. A. 3, 2, 23. 5, 6, 3. p. 290. οἶδα ὅπου (all. ᾗ) τὴν εἰσβολὴν ἀνάγκη ποιεῖσθαι. Ιερ. 1, 12. Σ. 4, 22. c. gen. E. 2, 4, 18. ὅπου ἕκαστος βούλοιτο τοῦ δρόμου. c. ἂν, Π. 4, 5, 14. p. 250. ὅπου ἂν καθέζησθε, *vbicunque.* E. 2, 4, 10. p. 111. c. οὖν, Απ. 4, 1, 1. διατρίβειν ὁπουοῦν, *vbiuis.* c. περ, Π. 4, 5, 15. οὐ παρῆμεν ὅπου περ ὑμεῖς. Sic Π. 3, 3, 5. et 4, 5, 1. Zeun. • codd. pro ὅπου rescripsit ὅπου περ, *vbicun*
¶ 2) *quo.* Confund
nim ὅποι et ὅπου d
Doruill. ad Charit
119. Π. 3, 1, 20.
λαύνετε, ὅπου (all.
ὑμῖν θυμός. 4, 6, 4.
ἂν δεήσοι στρατεύειν. M
ὅποι ἂν στρατεύῃ. 6, 1,
ὅπου μὲν ἡμεῖς ἐληλύθ
— ὅποι δὲ οὐκ ἀφίγμ
Edd. vett. ὅπου. 8, 3
8, 4, 2. οὐχ ὅπου ἔτ
ἕκαστον ἐκάθιζεν, *quo*
que fors tulerit.
Guelf. et edd. vett.
8, 5, 4. A. 6, 3, 14
9, 9. ὅπου δεῖ τιθέναι
ἂν, Απ. 1, 6, 6. βου
τα ὅπου ἂν βούλωμαι,
cunque. Vtramque
tionem, et στάσεως
νήσεως, habet Ay.
ἄδηλος γιγνόμενος ὅπ
εἴη καὶ ὅπου ἴοι. O.
ὅπου χρὴ κεῖσθαι —
δεῖ τιθέναι. Cf. ὅπο
3) *qua in re.* Π.
5. οὐκ οἶδα, εἴ τι
γων, ὅπου αὐτὰ τὰ
κινύει τὸ κράτιστον.
quomodo. Απ. 3
σκοπῶμεν ὅπου
νατόν ἐστι. Saltem
et Hindenb.
quonam pacto
possit. Απολ. 2
ποτὲ ἐφάνη ὑμῖν
θανάτου ἔργον
Zeun. e Cod. St
cepit ὅπως. ¶ 5)

do. Π. 3, 3, 6. ἀγρυπνῆσαι ὅπου ἔδει. Αγ. 1, 27. 10, 1. bis. E. 3, 3, 6. Ιερ. 2, 16. O. 2, 6. ὅπου δὲ ἂν ἐνδεῶς δόξῃς τι τούτων ποιεῖν, — τιμωρήσονται. ¶ 6) *cum, quia.* c. γε, Π. 2, 3, 5. p. 119. πῶς ἡμῖν οὐχ ἡδέως ἀγωνιστέον; ὅπου γε τὰ ἆθλα πρόκειται. 6, 1, 6. τί λέγοιμεν περὶ τοῦ χωρὶς εἶναι, ὅπου γε οὐδὲ — χωρίζεσθαι συμφέρει. Marg. Steph. ὁπότε. Marg. Leuncl. ἐπεί γε. 8, 4, 14. ¶ 7) Permut. c. ἐπεὶ, *postquam.* Π. 2, 3, 7. ἐπεὶ δὲ ὁμοῦ ἐγένοντο. Cod. Guelf. ὅπου δὲ ὁμόσε ἐγέν. it. c. ὅπη. v. ὅπη nr. 2. it. ὅπου ἂν c. ὁπόταν. v. ὁπόταν. ¶ 8) ὅπου μὴ, *nisi, nisi vbi.* A. 1, 5, 9. οὐ διατρίβων, ὅπου μὴ ἐπισιτισμοῦ ἕνεκα.

ὀπτᾷν, ¶ 1) *coquere.* O. 16, 13. ἡ γῆ ὀπτῷτο ὑπὸ τοῦ ἡλίου. Cicero ap. Nonium in v. interfici, vertit: *terram ab sole percoqui.* Etiam Virgil. Ge. 2, 260. dixit *terram excoquere.* O. 16, 14. ὡς ἡ ὠμὴ αὐτῆς (τῆς γῆς) ὀπτῷτο. ¶ 2) *igni torrere.* v. ἕψειν.

ὄπτεσθαι, ¶ 1) *videre.* Π. 1, 4, 10. κατέθηκε ἡματωμένα ὅπου ᾤετο τὸν πάππον ὄψεσθαι. 2, 4, 1. ὡς ὀψομένων τῶν Ἰνδῶν, ὅπως προσίῃς. 4, 6, 2. p. 257. μέγα φρονῶν ὅτι — ὀψοίμην τὸν ἐμὸν υἱὸν γαμέτην. A. 7, 2, 18. οὐς ὄψεσθε. Ιερ. 4, 8. ὄψει, *videbis.* O. 7, 5. Σ 4, 22. ἄγεις αὐτὸν ὅπου ὄψει, *videre possis.* Ιπ. 1, 16. c. particip. Αθ. 1, 9. ὄψει τοὺς δεξιωτάτους αὐτοῖς τοὺς νόμους τιθέντας. E. 3, 2, 7. Permutatur vt synonymon c. ὁρᾷν, K. 5, 31. βαδίζοντα οὐδεὶς ἑώρακεν, οὐδ' ὄψεται. Cf. nr. 2. et εἴδειν nr. 1. Mortuus Π. 7, 3, 5. dicitur οὐκέτ' ὄπτεσθαι τὴν γυναῖκα. ¶ 2) Passiuum: *videri, conspici.* Π. 2, 4, 17. p. 136. ἐλπὶς ὑμᾶς μὴ ὀφθῆναι. 4, 1, 8. p. 206. ἐπειδὰν ὀφθῶσι. φεύγουσι. K. 13, 20. ὅταν τις ὁρᾶται ὑπὸ τοῦ ἐρωμένου — ἵνα μὴ ὀφθῇ ὑπ' ἐκείνου. c. particip. Π. 3, 1, 1. ὀφθήσεσθαι ἔμελλε τὰ βασίλεια οἰκοδομεῖν ἀρχόμενος. 4, 3, 5. E. 2, 1, 3.

ὀπτεύων, *inspectans*, emendauerat Leuncl. Ιπ. 3, 4. pro ἱππεύων. Sed Zeun. defendit ἱππεύων.

ὀπτὴρ (poet. Port.), *inspector, speculator.* Thom. Mag: ὀπτὴρ, τὸ ποιητικώτερον· κατάσκοπος δὲ, ῥητορικόν. Suid: ὀπτῆρας· κατασκόπους. Cf. Hesych. Poll.

Poll. 2, 59. Ξενοφῶν δὲ καὶ ὀπτῆρας. Scil. est forma Xenophonti vsitata et fortassis Attica. v. γνωστήρ. Π. 4, 5, 8. πεμψάντων δὲ καὶ ὀπτῆρας ὧν πράττομεν, καὶ Φραστῆρας ὧν ἐρωτῶμεν.

ὀπτός, *coctus.* Hesych: ὀπτός· — ἑψημένος πυρί. A. 2, 4, 6. τεῖχος ᾠκοδομημένον πλίνθοις ὀπταῖς. Easdem commemorat Herodianus 7, 2. quibus opponitur ὠμὴ πλίνθος ap. Pausan. 8, 8. O. 16, 12. γῆν ὀπτὴν πρὸς τὸν ἥλιον, *terram a sole concalefactam et quasi excoctam.*

ὀπώρα, ¶ 1) *autumnus.* E. 3, 2, 8. ἀρξάμενος ἀπὸ ἠρινοῦ χρόνου πρὸ ὀπώρας. ¶ 2) *fructus.* E. 2, 4, 16. λαμβάνοντες ξύλα καὶ ὀπώραν, *fruges ex agris.* ¶ 3) *vua.* Hesych: ὀπώρα· — κυρίως δὲ ἡ σταφυλή. O. 19, 19. ψιλοῦν (τὴν ἄμπελον) πεπαίνειν τὴν ὀπώραν.

ὅπως, ¶ 1) *quomodo.* Thom. Mag: ὅπως — καὶ ἀντὶ τοῦ πῶς. Απ. 4, 8, 4. ἐπεὶ αὐτὸν ἤρετο, ὅπως; (Απολ. 3. est πῶς) c. indic. Π. 1, 6, 19. p. 82. ὅπως χρὴ τάσσειν — ἢ ὅπως ἄγειν, ἢ ὅπως etc. Nam saepius ibi sic legitur. 4, 3, 4. p. 233. ὅπως δεῖ χρῆσθαι — πῶς χρὴ ἀπολαύειν. A. 1, 6, 11. ὅπως ἀπέθανεν, οὐδεὶς εἰδὼς ἔλεγεν. E. 1, 4, 5. 4, 1, 14. Απ. 1, 1, 11. σκοπῶν ὅπως (all. ὅπως οὖν) ὁ κόσμος ἔφυ. §. 17. §. 20. θαυμάζω ὅπως ποτὲ ἐπείσθησαν. Aristides p. 495. habet πῶς. Απ. 3, 3, 3. 3, 5, 13. c. opt. A. 4, 6, 7. τοῦτο σκεπτέον, ὅπως ἐλάχιστα — λάβοιμεν. Cod. Eton. λάβωμεν. Hutch. post ὅπως vult inseri ὡς, probante Zeunio. Ιερ. 1, 7. οὐδ' ὅπως αἴσθοιτο — ἔχοιμ' ἂν εἰπεῖν. Stobaeus et Steph. legunt ὅπως ἄν. Απ. 1, 3, 2. τῶν ἀδήλων ὅπως ἀποβήσοιτο. Edd. vett. ἀποβήσετο. Quare Ern. dicit, videri fuisse ἀποβήσεται. Sed non est necesse. c. ἂν et opt. Π. 1, 4, 13. ὅπως ἂν ἀλυπότατα εἴποι. Marg. Leuncl. πῶς ἄν. 2, 1, 2. p. 87. ὅπως ἂν ἄριστα ἀγωνιζοίμεθα. 4, 3, 3. ὅπως δ' ἂν αὐτῶν ἡμεῖς κύριοι γενοίμεθα — τοῦτο οὐκέτι ἐγὼ ὁρῶ. A. 3, 1, 6. E. 2, 3, 9. 7, 1, 16. Απ. 1, 1, 6. περὶ τῶν ἀδήλων ὅπως ἂν ἀποβήσοιτο. Ern. alios secutus ἂν omisit. Sic A. 5, 7, 13. πῶς ἂν ταφείησαν. Cod. Eton. ὅπως ἂν τ. c. coni. Π. 1, 4, 13. βουλευόμενον — ὅπως ἀποδρῷ. O. 7, [illegible] βουλευσόμεθα — [illegible] [illegible]

παιδεύωμεν. Marg. Steph. *παιδεύσωμεν.* Steph. et Cod. Lipf. *παιδεύσομεν.* c. ἂν et coni. Π. 2, 4, 1. ὀψομένων τῶν Ἰνδῶν, ὅπως ἂν προσίῃς. E. 4, 6, 2. ὅπως ἂν ὑμεῖς παραγγέλητε, συστρατευόμεθα. c. fut. indic. Π. 2, 2, 15. p. 112. μηδὲ σκοπῆτε, ὅπως — ἀντιπληρώσετε τὰς τάξεις. A. 1, 3. 11. σκεπτέον — ὅπως ἀσφαλέστατα ἄπιωμεν καὶ ὅπως τὰ ἐπιτήδεια ἕξομεν. E. 7, 1, 2. p. 436. O. 9, 8. c. inf. E. 6, 2, 20. εὕρετο ὅπως μήτε ἀνεπιστήμονας εἶναι, μήτε ἀφικέσθαι. O. 7, 29. πειρᾶσθαι ὅπως ὡς βέλτιστα — διαπράττεσθαι. Leuncl. delet ὅπως tanquam redundans. c. verbali, O. 13, 2, ὅπως ποιητέον. (15, 6. eſt ὡς δεῖ ποιεῖν). c. οὖν, quanquam Thom. Mag. reiicit formam ὁπωσοῦν, et Atticum eſſe dicit ὁπωστιοῦν etc. Sed Heſych: ὁπωσοῦν· ὁπωσδήποτε, οἱῳδήποτε τρόπῳ. v. Waſſ. praefat. ad Thucyd. Π. 2, 1, 13. κἂν ὁπωσοῦν καταβεβλημένα τύχῃ, *quomodocunque, temere, ſine ordine.* 8, 3, 7. εἴτε τῷ ὄντι, εἴτε καὶ ὁπωσοῦν, *quocunque modo*, i. e. arte. ¶ 2) Ponitur pro ὅτι f. pro accuſ. et inf. Π. 3, 3, 10. ὅπως — ἐγὼ ἄχθομαι τρέφων ὑμᾶς μηδ' ὑπονοεῖτε. E. 7, 3, 7. p. 478. εἰπεῖν ὅπως οὐ δίκαιόν ἐστι. Ιερ. 9, 1. ¶ 3) *qua ratione.* c. ἂν et opt. A. 2, 5. 2. p. 109. οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν — εἰς ἐχυρὸν χωρίον ἀποσταίη. 4, 3, 11. Απ. 3, 5. 1. ¶ 4) *quemadmodum, vt.* Thom. Mag: ὅπως — καὶ ἀντὶ τοῦ ὥσπερ. c. indic. Π. 1, 4, 9. ποίει ὅπως βούλει. 4, 5, 16. ποίει ὅπως ἄριστον δοκεῖ σοι εἶναι. 8, 3, 18. χρῶ ὅπως βούλει. Margg. ὥσπερ. E. 7, 2, 3. Απ. 1, 4, 17. c. opt. Π. 1, 2, 2. παιδεύειν ὅπως τις ἐθέλοι. Απ. 4, 6, 12. c. ſuperl. et opt. Π. 1, 4, 14. διαγωνίζεσθαι ὅπως ἕκαστος τὰ κράτιστα δύναιτο, *vt quisque optime.* c. καὶ et coni. Π. 5, 1, 10. ὅπως καὶ γιγνώσκητε, οὕτω καὶ ποιεῖτε, *quocunque modo, vtcunque.* In aliis deeſt καὶ poſt ὅπως. Hutch. et Steph. γιγνώσκετε. c. ἂν et coni. Π. 5, 3, 5. οὕτω ποίει, ὅπως ἂν αὐτὸς λέγῃ. ¶ 5) i. q. ὡς. Απ. 2, 4, 2. ὅπως οἷόν τε ἑαυτοῖς σώζοντας, *pro viribus.* In nonnullis tamen eſt σώζονται, quod ſi verum eſſet, ante οἷόν τε inſerendum eſſet ὡς. ¶ 6) i. q. ἵνα. Thom. Mag: ὅπως

πως καὶ ἀντὶ τοῦ ἵνα. a) c. indic. Iπ. 2, 3. ὅπως πρᾷος — ὁ πῶλος ἐκδίδοται — ἐπιμελητέον. Steph. coniicit ἐκδιδῶται, quod etiam eſt in marg. Leuncl. b) c. indic. verbi εἰσιέναι pro fut. A. 7, 3, 17. παραγγεῖλαι ὅπως — εἴσεισι. Steph. ſine cauſa vult εἰσίῃ vel εἰσίοι. c) c. opt. Π. 1, 4, 7. ὅπως φυλάττοιεν αὐτόν. §. 16. ὅπως οὖν ἀσφαλῶς θηρῴη, ἱππέας προσέλαβε. §. 25. 5, 4, 9. ὅπως θεραπεύοιτο. Margg. ὡς θεραπεύσοιτο. 7, 1, 3. ὅπως (Margg. ὡς) πάντοθεν ἅμα μάχοιντο. A. 1, 4, 5. 6, 2, 8. ὅπως οὖν μηδεὶς μετάσχοι. All. μετασχῇ. 7, 6, 25. ὅπως μηδενὶ πολέμιοι γένοισθε. Cod. Eton. γένησθε. 7, 8, 6. Λ. 4, 8. 14, 5. ἐπεμελοῦντο ὅπως ἄξιοι εἶεν. Πο. 5, 9. d) c. ἂν et opt. Π. 1, 2, 10. ἐπιμελεῖται ὅπως ἂν θηρῷεν. All. θηρῶσι. 1, 6, 7. e) c. opt. fut. Π. 8, 1, 3. ὅπως ὡς βέλτιστοι ἔσοιντο. All. ἔσονται. §. 15. Aγ. 2, 8. ἐπεμελήθη ὅπως τοὺς πόνους δυνήσοιντο (all. δυνήσαιντο) ὑποφέρειν. O. 7, 5. f) c. coni. Π. 1, 2, 5. προστάττουσιν ὅπως καὶ αὐτοὶ ἀποτελῶσιν. 1, 4, 10. δὸς αὐτὰ, ὅπως διαδῶ. 1, 5, 7. p. 52. ὅπως — εὐφραίνωνται. All. ὡς — εὐφραινούμενοι. p. 56. 2, 1. 2, p. 87. ὅπως — βουλευώμεθα. §. 8. ὅπως μάχωνται. Margg. μαχοῦνται. 5, 3, 5. μηχανᾶσθαι, ὅπως λάθῃ. 7, 1, 9. ὅπως κράτιστοι φανῆσθε. Aem. Portus et Hutch. ſcribunt φανεῖσθε vel φάνησθε. A. 1, 4, 15. 4, 1, 16. ὅπως ἡγεμόσιν χρησώμεθα. Cod. Eton. χρησαίμεθα. 7, 4, 1. ὅπως μισθὸς γένηται. Cod. Eton. ὅπως ἂν μὴ γένοιτο. Λ. 13, 9. ὅπως καλῶς γίγνηται, πολεμάρχῳ δεῖ μέλειν. Ita legitur ex emendatione Stephani, ante quem legebatur γίγνεται, vt etiam eſt in Cod. Lipſ. E. 6, 5, 41. ὅπως μὴ δύνωνται ἀπελθεῖν. Margg. δύναιντο. Aπ. 2, 2, 10. ὅπως ὑγιαίνῃς. Schneiderus edidit ὑγιανεῖς. Saltem mox ſequitur ὅπως μηδενὸς ἐνδεὴς ἔσῃ. Σ. 8, 25. οὐ γὰρ ὅπως πλείονος ἄξιος γένηται, ἀλλ' ὅπως — καρπώσηται. Margg. καρπώσεται. Iπρ. 1, 8. ὅπως φοβῶσί τε — καταπραΰνουσί τε. Emendant καταπραΰνωσι. §. 18. ὅπως ἱππόται δυνήσωνται εἶναι. g) c. ἂν et coni. Π. 8, 3, 3. ἐπιμεληθῆναι ὅπως ἂν γένηται. Margg. γένοιτο. h) c. fut. indic. Π. 1, 5, 7. extr. πρόσειμι ὅπως ὑμῖν παρασκευάσω

σκευάσω

σκευάσω. 1, 6, 7. προςαστεύειν ὅπως ἕξουσιν — καὶ ὅπως ἔσονται. §. 19. p. 82. ὅπως τὰ εἰς νύκτα κάλλιστα ἕξει. 2, 1, 4. 6. 9. 2, 2, 1. 4, 2, 19. p. 223. ἐπιμεληθῆναι, ὅπως τὰ ἐπιτήδεια ἕξουσιν. 4, 4, 2. 4, 5, 11. 5, 2, 10. bis, praecedente ἐπιμελεῖσθαι. it. ibid. ἄγ' ὅπως πρωῒ παρέσῃ, vbi intell. ὅρα ſ. ἐπιμέλου. 6, 2, 3. 7, 5, 18. p. 448. §. 25. ἐπιμελητέον, ὅπως μὴ ἀνήσουσι. Ita recte Portum emendaſſe pro ἀνήσωσι, dicit Abreſchius lectt. Ariſtaen. p. 12. ſq. Cf. Zeun. ad h. l. p. 698. Π. 8, 2, 12. 8, 3, 4. A. 2, 6, 5. Φροντίζειν ὅπως ἕξει. All. ἔχοι. 4, 6, 5. §. 7. ὅπως ὡς κράτιστα μαχούμεθα. 4, 8, 7. 5, 4, 10. ὅπως — δόξετε κρείττους, καὶ δηλώσετε. Cod. Eton. et Pariſ. δόξητε, δηλώσητε. Αγ. 7, 7. ἐπεμελήθη ἢ ὅπως ἀποστήσεται, ἢ ὅπως μὴ ἀπόληται. Λ. 4, 5. ὅπως κράτιστοι ἔσονται. Cod. Lipſ. ἔσωνται. 14, 5. πραγματεύονται ὅπως ἄρξουσιν, ἢ ὅπως ἄξιοι ἔσονται. Αθ. 3, 9. Πο. 5, 10. Απ. 2, 1, 1. 2, 2, 10. 2, 4, 2. ὅπως κτήσονται. All. κτήσωνται. 3, 2, 1. 3, 8, 8. O. 4, 9. 13. 14. 7, 15. 9, 11. 10, 5. 12, 8. 18, 5. ὅπως κόψουσι — τίνι τοῦτο; ſcil. δῶμεν vel προστάττωμεν. Ιπ. 4, 5. 11, 10. Ιπρ. 4, 6. 7. 6, 2. Intelligendum eſt σκοπεῖσθε vel ſimile quid, A. 1, 7, 3. ὅπως οὖν ἔσεσθε ἄνδρες. Cf. ἄγειν nr. 28. et σκοπεῖν. ¶ 7) ὅπως μὴ, *ne*. Cuius formulae etiam ſupra allata ſunt nonnulla exempla. c. opt. Π. 1, 6, 2. ὅπως μὴ συνείης. 3, 1, 6. E. 2, 4, 21. c. ἂν et opt. E. 3, 2, 1. ὅπως ἂν μὴ βαρὺς εἴη τοῖς ξυμμάχοις. c. indic. fut. Π. 1, 1, 4. βουλεύεται ὅπως μή ποτε ἔσται. 1, 2, 3. 5, 2, 11. 8, 1, 1. A. 3, 1, 12. ὅπως μὴ ἐπ' ἐκείνῳ γενησόμεθα. Cod. Eton. γενησώμεθα. O. 3, 9. Ιπρ 3, 8. ὅπως μὴ ἀναγκάσουσιν. Marg. Leuncl. et inde male Welſ. ἀναγκάσωσιν. 7, 15. K. 9, 4. c. opt. fut. Π. 8, 1, 15. ἐπεμελεῖτο ὅπως μήποτε ἄσιτοι ἔσοιντο. Saepe intelligi debet ὅρα, φυλάττου, ἐπιμελεῖσθε etc. vt Π. 1, 3, 15. ὅπως οὖν μὴ ἀπολῇ μαστιγούμενος. 3, 3, 19. καὶ ὅπως μηδ' ἐν τούτῳ αὐτῶν ἡττηθήσεσθε. Camerar. intelligit βλέπετε. 4, 1, 8. p. 206. ὅπως μὴ ἀναγκάσωμεν αὐτούς. 4, 2, 19. p. 223. ὅπως μὴ αἰσχροὶ φανούμεθα. Zeun.

Zeun. intelligi iubet δέδοικα ſ. φοβεῖσθαι χρή. Σ, 4, 8. ὅπως μὴ φήσῃ τις. Similiter Π. 5, 4, 10. p. 313. δείξομεν τοῖς πολεμίοις — ἄλλους αὐτῶν κρείττους· καὶ ὅπως γε μηδὲ τὸ χωρίον ἡδέως ὁρῶσιν. Hutch. recte intelligit πράξομεν, vel ſimile. Cf. σκοπεῖν. ¶ 8) Videtur ſequente ἢ idem eſſe quod ὁποτέρως. Σ. 4, 9. βουλευόμεθα ὅπως φιλήσομεν — ἢ μαχούμεθα. ¶ 9) μὴ ὅπως, v. μὴ nr. 12. ¶ 10) οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ, *fieri non poteſt quin, dubium non eſt quin.* A. 2, 4, 2. οὐκ ἔστιν ὅπως οὐκ ἐπιθήσεται ὑμῖν. ¶ 11) οὐχ ὅπως, *tantum abeſt ut — ut, non modo non,* A. 7, 7, 4. καὶ οὐχ ὅπως δῶρα δοὺς καὶ εὖ ποιήσας ἀξιοῖς ἡμᾶς ἀποπέμψασθαι, ἀλλὰ — οὐδ' ἐναυλισθῆναι ἡμᾶς ἐπιτρέπεις. E, 2, 4, 10. p. 110. οὐχ ὅπως ἀδικοῦντες, ἀλλ' οὐδ' ἐπιδημοῦντες. All. οὐχ οὕτως, 5, 4. 34. ἐδίδασκον τὸν δῆμον ὡς οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐχ ὅπως τιμωρήσαιντο, ἀλλὰ καὶ ἐπαινέσαιεν. 6, 4, 3. Sic οὔκουν ὅπως, Π. 8, 2, 7. οὔκουν ὅπως μνησθῆναι ἄν τις ἐτόλμησε, ἀλλ' ὡς παροῦσιν — διέκειτο. Steph. dicit, in οὔκουν latere negatiuam particulam οὐχ, ante ὅπως praefigi ſolitam. Sed Zeun. ſcribendum potius putat οὐκ οὖν ὅπως. ¶ 12) οὐδ' ὁπωστιοῦν, *nullo omnino modo, ne tantillum quidem.* Π. 1, 4, 15. οὐδ' ὁπωστιοῦν φθονερῶς, *ſine ulla prorſus inuidia ſ. inuidentiae ſuſpicione.* 8, 4, 9. Λ. 11, 6. Aπ. 1, 6, 11. O. 13, 12. ¶ 13) In var. lect. permutatur c. ὅπου. v. ὅπου nr. 4.

ὅραμα, *ſpectaculum.* Poll. 2, 54. ὡς Ξενοφῶν καὶ Δημοσθένης ὅραμα τὸ θέαμα. Π. 3, 3, 29. caedes in proelio dicuntur δεινὰ ὁράματα. Ιερ. 1, 4. διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ὁράμασιν ἡδομένους. Ιπ. 9, 4. ἐξαπίναια καὶ ὁράματα, καὶ ἀκούσματα, καὶ παθήματα.

ὁρᾶν, ¶ 1) *videre.* a) De ſenſu viſus, Aπ. 4, 8, 8. ὁρᾶν τε καὶ ἀκούειν ἧττον. Aπολ. 6. ὁρᾶν τε χεῖρον καὶ ἀκούειν ἧσσον, Ιπ. 1, 9. ἐξόφθαλμος — ἐπὶ πλεῖον ὁρῴη. Ιερ. 8, 3. διαφέροιεν ἂν ὅσον οἱ ὁρῶντες τῶν τυφλῶν. b) Abſolute ponitur, Ιερ. 2, 3. ὄχλος δοξάζει ὁρῶν, *videns quae in oculos cadunt.* O. 7, 2. οὐδὲ ἂν γε νῦν ἑώρας. c) c. acc. Π. 5, 4, 14. θεοὶ καὶ ὁρῶσι πάντα καὶ ἀκούουσι. E, 6, 5, 38. p. 429.

θεοὶ

θεοὶ οἱ πάντα ὁρῶντες. Π. ς. 5, 4. τί χαλεπὸν ὁρῶν οὕτω χαλεπῶς Φέρεις; Α. 6, 5, 5. ὅ τι τις ὁρῴη. Ε. 3, 4, 16. 4, 4, 6. Ο. 10, 6. οὔτ' ἂν ἀνδρεικέλου χρῶμα ὁρῴην ἥδιον. d) c. acc. absoluto, Π. 3, 1, 10. οὔπω ἑώρακας πόλιν ἀντιταττομένην πρὸς πόλιν ἑτέραν, ἥτις ἐπειδὰν ἡττηθῇ, — πείθεσθαι θέλει; Α. 3, 2, 4. ὁρῶντας τοὺς στρατηγοὺς οἷα πεπόνθασιν. §. 19. ὁρᾶτε τοὺς πολεμίους, ὅτι — ἐτόλμησαν. 4, 7, 7. 6, 4, 16. ἑώρα τοὺς ἀνθρώπους, ὡς εἶχον. Αγ. 9, 4. Ε. 4, 1, 3. Απολ. 4. οὐχ ὁρᾷς τὰ δικαστήρια ὡς ἀπέκτειναν. (Απ. 4, 8, 4. est: οὐχ ὁρᾷς ὅτι οἱ δικασταὶ etc.) Sic passiv. Π. 8, 1, 6. ὁρῶνται ὅτι πράττοιεν, pro ὁρᾶται. e) c. acc. particip. pro inf. Π. 1, 2, 8. ὁρῶσιν τοὺς πρεσβυτέρους σωφρόνως διάγοντας. 1, 4, 15. §. 21. ἑώρων πονοῦντας. §. 22. ἑώρα διώκοντας. 2, 1, 12. 5, 1, 11. ἑωρῶμεν (all. ὁρῶμεν) τοὺς Φίλους σου συνεπομένους. 5, 5, 4. ἐμαυτὸν ὁρῶ ταπεινῶς ἐλαύνοντα. §. 9. p. 331. §. 10. p. 332. 7, 5, 19. εἴ σε — ὁρῶμεν (Margg. ἑῴημεν) καρτεροῦντα. Ε. 2, 3, 20. 3, 2, 9. 4, 4, 10. 4, 8, 38. 6, 5, 38. p. 430. νῦν δ' οὐκέτ' ἀκούω, ἀλλ' αὐτὸς ἤδη παρὼν ὁρῶ, Λακεδαιμονίους — ἥκοντας. p. 431. Απ. 2, 4, 1. 4. 2, 6, 29. ὁρῶ σοι τούτων δεῆσον. Ο. 2, 5. 7, 1. Σ. 8, 17. f) c. ὡς et particip. Π. 7, 5, 17. p. 444. ὁρᾶτε τούτους — ὡς πράγματα ἡμῖν παρέξοντας. g) c. gen. et passino, Ε. 7, 5, 8. τῶν ἑτέρων — ἐξῆν ὁρᾶν εἴ τι ὀρθῶς ἐπράττετο, *poterat videri, an alii recte agerent.* h) Infinitiuus iungitur adiectiuo, vt Lat. supinum, *visu*, A. 2, 6, 6. ὁρᾶν στυγνὸς ἦν. K. 3, 3. αἰσχραὶ ὁρᾶσθαι. Sic A. 2, 3, 2. κατέστησε τὸ στράτευμα ὥστε καλῶς ἔχειν ὁρᾶσθαι. Cf. πούς nr. 6. εἴδειν, ὄπτεσθαι. ¶ 2) *inspicere, adspicere,* Απ. 4, 3, 14. ὁ ἥλιος οὐκ ἐπιτρέπει τοῖς ἀνθρώποις ἀκριβῶς ὁρᾶν. In sqq. ἀναιδῶς θεᾶσθαι. ¶ 3) *respicere.* c. εἰς, *fiduciam ponere in aliquo, aliquid ab aliquo exspectare.* v. Stanlei. ad Aeschyl. Sept. adv. Th. 109. Π. 4, 1, 9. μὴ εἰς τὸν σὸν θησαυρὸν πάντες ὁρῶμεν, np. omnes inde ali volentes. 5, 3, 18. c. πρὸς, Π. 2, 4, 8. πρός σε πάντα ὁρᾶν, ὃν αἰσθάνομαι δαπανῶντα. Cf. Abresch. lectt. Aristaen. p. 276. ¶ 4) *spectare locum*

locum versus, conuersum s. situm esse. Π. 7, 1, 12. ἔστησαν πάντες πρὸς τὸ τοῦ Κύρου στράτευμα ὁρῶντες. Sic E. 7, 1, 7. τὰς πύλας ἐπὶ Φλιοῦντα ἰόντι ὁρώσας. Σ. 5, 6. μυκτῆρες εἰς γῆν ὁρῶσιν. Ιπ. 6, 2. ἀντία τῷ ἵππῳ ὁρῶν καὶ ἔξω τοῦ σκέλους. 12, 14. iaculum εὐστοχώτατον, ἐὰν κατὰ τὸν σκοπὸν ἀεὶ ὁρᾷ ἡ λόγχη, *directa pergat.* ¶ 5) *spectare in agendo, sibi propositum habere.* Π. 2, 2, 2. p. 104. τοῦτο μόνον ὁρᾷν πάντας. 4, 2, 12. p. 218. τοῦτο μόνον ὁρᾶτε, ὅπως τὴν νίκην διασώσωμεν. 8, 1, 9. τὸ δίκαιον ἰσχυρῶς ὁρῶν, *studiosissimus iusti.* Σ. 4, 50. τί ὁρῶν ἐν τῇ γελωτοποιΐᾳ μέγα ἐπ' αὐτῇ Φρονοίη, *quo consilio, quamobrem.* ¶ 6) *curare.* Π. 1, 4, 8. οὐδὲν ἄλλο ὁρῶν ἢ ὅποι ἔφευγε. 4, 5, 1. c. inf. Π. 1, 4, 21. μόνον ὁρῶν τὸ παίειν. ¶ 7) *prospicere.* Ita vertunt Π. 7, 1, 5. εὖ δοκοῦσι βουλεύεσθαι πρός γε ἃ ὁρῶσι· πρὸς δέ γε ἃ οὐχ ὁρῶσιν, ἔτι κάκιον etc. ¶ 8) *discere videndo.* O. 3, 13. ὡς ἐλάχιστα ἑωρακυῖαν. 7, 6. ¶ 9) *intelligere, perspicere.* Π. 4, 2, 19. ποῦ δ' ἂν ἐπιδειξαίμεθα τὴν παιδείαν — ἐγὼ μὲν οὐχ ὁρῶ. 4, 3, 3. 5, 2, 11. ὁρῶ ὑμῖν σκεπτέον ὄν. A. 5, 5, 12. 6, 1, 18. E. 1, 4, 5. 2, 3, 18. p. 97. Ιερ. 1, 16. συγχωρῶ — ἀλλ' ὁρᾷς ὡς ἐκεῖνό γε οὐκ ἂν ἔτι πείσαις οὐδένα. Aπ. 4, 7, 3. 5. O. 12, 7. Saepe in concionibus tales fere formulae adhibitae, Π. 4, 4, 2. ἐγὼ μὲν οὕτω γιγνώσκω· εἰ δ' ἄλλος τις ὁρᾷ ἄμεινον, λεγέτω. Steph. et Hutch. scribunt ἄλλο. Margg. ἄλλα τις ὁρᾷ ἀμείνονα. A. 3, 2, 25. εἰ ἄλλος τις βέλτιον ὁρᾷ, ἄλλως ἐχέτω — εἰ δέ τις ἄλλο βέλτιον ὁρᾷ, λεγέτω. Hic quoque Steph. pro ἄλλος malit ἄλλο. Π. 7, 5, 17. p. 446. συμβουλευέτω τις ὅ τι ὁρᾷ συμφορώτατον. ¶ 10) *animaduertere.* Π. 2, 3, 5. p. 120. οὕς τινας ἂν ὁρᾷ ἀγαθούς. E. 2, 3, 18. p. 98. πολλοὺς ἑώρων ἐν τῇ πόλει τῇ ἀρχῇ τῇδε δυσμενεῖς. Aπ. 1, 2, 15. ταῦτα ὁρῶντε. c. ὅτι, E. 4, 2, 3. ὁρῶν ὅτι οἱ πολλοὶ μένειν ἐπεθύμουν. Possint etiam non pauca huc referri ex nr. 1. vbi est c. acc. absoluto, et c. acc. particip. pro inf. ¶ 11) *scire.* Π. 2, 1, 13. ἑώρα καὶ τὰ θηρία — δεινὸν ἔχοντα πόθον. 2, 3, 5. p. 117. p. 118. p. 120. τούτοις ὁρῶ αὐτὸν διδόντα. 5, 1, 7.

1, 7. ἐπειδάν τι ἁρπάσωσιν ἢ κλέψωσι, ὁρᾷς, ἔφη, ὅτι σὺ — κολάζεις; *scisne*. Vertunt *nonne vides*. 5, 2, 11. ὁρῶ ἅπαντα τὰ ὄντα ἀλλότρια γιγνόμενα, i. e. γενησόμενα. 5, 4, 16. ὁρῶ σου τὸν τρόπον. E. 4, 2, 6. ¶ 12) *considerare*. Π. 5, 1, 5. ὅρα τὸ πῦρ ὡς πάντας ὁμοίως καίει. Margg. ὁρᾷς interrogatiue vt § .7. A. 3, 1, 23. c. εἰ, Π. 5, 4, 16. Φυλάττειν μέντοι ὅρα εἰ ἐπιτήδειός εἰμι, *an sim ad conseruandum idoneus*. Margg. ὥρα. ¶ 13) *prouidere, cauere, vereri*. a) Ay. 7, 6. ὁρᾷν χρὴ μὴ οὐδ' ἔχωμεν (Cod. Harl. ἕξομεν) μεθ' ὅτου κρατήσομεν. Iπρ. 3, 8. b) Formula ὅρα μὴ verti poteſt *vereor ne*, Π. 3, 1, 15. εἰ ἀπιςῶν Φανείης, ὅρα μὴ — νομίσωσι — ὅρα μὴ δεήσῃ σωφρονίζειν. 4, 1, 8. p. 205. p. 206. ὅρα μὴ δεήσοι. Cod. Guelf. non male δεήσει. c) Imperatiuus ὅρα ſaepe ante μὴ debet intelligi. Cf. ὅπως nr. 7. etc. ¶ 14) *timere, cum timore videre*. E. 3, 1, 7. ὁρῶν τὸ ἱππικὸν, ἐς τὸ πεδίον οὐ κατέβαινεν. Palmerius legi iubet ὀῤῥωδῶν, non improbante Schneidero. 4, 3, 7. εἴ τι χαλεπὸν ὁρῴη.

¶ 15) Paſſiuum ὁρᾶσθαι, a) *conſpici*. Π. 4, 5, 10. οὕτω ὁρωμένους εἰκὸς πλέον προανύττειν. A. 4, 3, 4. ὁδὸς μία ἡ ὁρωμένη ἦν. In praecedentibus erat Φανερά. 4, 6, 10. νυκτὸς ἰέναι, ὡς μὴ δύνασθαι ὁρᾶσθαι. In 2 Codd. omiſſum eſt δύνασθαι. 7, 2, 10. ὅπως μὴ ὁρῷντο ἐν τῷ σκότει ὄντες. Aπ. 1, 4, 19. b) *in publicum prodire, ſui copiam facere*. Ay. 9, 1. rex Perſarum ſolet σπανίως ὁρᾶσθαι. c) i. q. δοκεῖν vel Φαίνεσθαι. Π. 8, 1, 14. ὡς εὐχροώτεροι ὁρῷντο ἢ πεφύκασιν. A. 2, 5, 3. p. 113. ὄρη ὑμῖν ὁρᾶται ὄντα πορευτέα. ¶ 16) τὰ ὁρώμενα, a) *quae cernuntur*. Π. 4, 2, 14. ἐθαύμαζον τὰ ὁρώμενα, np. hoſtes ſibi ſuperuenientes. All. δρώμενα. b) *quae cerni poſſunt*. Aπ. 3, 10, 1. ἡ γραφική ἐςιν ἡ εἰκασία τῶν ὁρωμένων. ¶ 17) ὁρῶ Π. 7, 5, 26. p. 460. permutatur cum εὑρω. v. εὑρίσκειν nr. 5. it. c. ἐνορᾷν, v. ibi. it. c. θεωρεῖν. v. θεωρ. nr. 3. it. ὁρῶντες c. τέως μέν. v. τέως nr. 3.

ὁρατὸς, *adſpectabilis, in cernendi ſenſum cadens*. Π. 1, 6, 2. ὁρῶν τὰ ὁρατά. Aπ. 1, 4, 5. 3, 10, 3.

ὀργᾷν, *turgere, tumere, mollem*

mollem f. *maturum esse.* Hesych. et Timae. lex. Platon. ὀργάσας· μαλάξας. Etymol. M. ὀργῶ· ἀκμάζω. Dicitur proprie de terris, quae vere tument et genitalia semina poscunt, (v. *Virgil.* Ge. 2, 324.) vel de plantis, quae ad maturitatem perueniunt. v. Victor. V. L. 18, 22. et Ruhnken. ad Timaeum. Posterior notio locum habet O. 19, 19. τὰ σῦκα συκάζουσι τὸ ὀργῶν ἀεί. Zeun: *vt quaeque ficus est matura.* Cf. Poll. 1, 230. et 237.

ὄργανον, ¶ 1) *instrumentum.* a) medici, Π. 5, 3, 17. ἰατρὸς οἶδε τῶν ὀργάνων — τὰ ὀνόματα. 8, 2, 12. b) opificum, fabrorum, rusticorum, rei familiaris, Π. 6, 2, 11. p. 371. τῶν σιτοποιϊκῶν ὀργάνων. p. 372. τὰ ἀναγκαιότατα ὄργανα ἐπὶ ταῦτα, np. ad colligandum, poliendum etc. p. 373. ξὺν τοῖς ὀργάνοις χαλκέας τε καὶ τέκτονας καὶ σκυτοτόμους. E. 3, 3, 7. τῶν τεχνῶν τὰ ὄργανα. O. 5, 13. ἀσφαλέστερον σὺν τοῖς ὅπλοις, ἢ σὺν τοῖς γεωργικοῖς ὀργάνοις. 9, 7. ταλασιουργικῶν ὀργάνων, σιτοποιϊκῶν, ὀψοποιϊκῶν, τῶν ἀμφὶ λουτρὸν, ἀμφὶ μάκτρας, ἀμφὶ τραπέζας. c) exercitus, Λ. 11, 2. ὅσα ὀργάνων ἢ στρατιᾷ κοινῇ δεηθείη. d) rei equestris, Ιπ. 5, 5. τῆς καθάρσεως ὀργάνοις — ἄλλῳ ὀργάνῳ. Cf. Poll. 1, 185. 10, 55. 56. ¶ 2) Improprie dicitur de rebus vel hominibus, quibus ad aliquid perficiendum vtimur. Π. 5, 3, 17. ἡγεμόνων — οἷς ἀνάγκη ὀργάνοις χρῆσθαι. 7, 5, 26. p. 457. πολεμικῆς ἐπιστήμης καὶ μελέτης — γιγνώσκοντας ὅτι ἐλευθερίας ταῦτα ὄργανα καὶ εὐδαιμονίας οἱ θεοὶ τοῖς ἀνθρώποις ἀπέδειξαν. O. 2, 13. οὔτε γὰρ αὐτὸς ὄργανα χρήματα ἐκεκτήμην ὥστε μανθάνειν, *rem familiarem, quae sunt instrumenta, quibus discamus.* Fr. Portus putat ex margine in contextum fuisse translatum. 12, 7.

ὀργὰς, *lucus.* Poll. 1, 10. ἡ ἄνετος θεοῖς γῆ, γῆ ἱερὰ, καὶ ὀργάς. vbi Kuhnius: quasi ἀργάς. Helladius in chrestomathia p. 19. ed. Meurs. ὀργὰς κοινῶς πᾶσα ἡ γῆ ἐπιτηδεία πρὸς καρπῶν γονὰς, ὀργάδα δὲ ἰδίως ἐκάλουν οἱ Ἀττικοὶ τὴν ταῖν θεαῖν ἀνειμένην τῆς Ἀττικῆς μεταξὺ καὶ τῆς Μεγαρίδος. Pausan. 3, 4. τῆς καλουμένης Ὀργάδος θεαῖν ταῖν ἐν Ἐλευσῖνι ἱερᾶς. Hesych:

ſych: *ὀργάς· λοχμῶδες καὶ ὀρεινὸν χωρίον καὶ ἀνέργαστον.* Cf. Timae. lex. Platon. et Suid. it. Etymol. M. et Harpocrat. ibique Valeſ. et Duker. ad Thucyd. 1, 91. K. 9, 2. *προελθόντα εἰς τὰς* (Margg. *τοὺς*) *ὀργάδας, οὗ εἰσιν ἔλαφοι πλεῖστοι.* 10, 19. *τὰς ὀργάδας καὶ ἕλη καὶ τὰ ὕδατα.* Videntur omnino intelligi *loca inculta et ſyluoſa*, v. c. *luci*. Gailius p. 211. in priore loco explicat *bois, bocages*, Suida auctore, ſed in altero *lieux humides*, propter Etymol. M. Sed quod dixi, puto ſufficere.

ὀργὴ, *ira*. Λ. 4, 6. *εἰς τὸ μήποτε ὀργὴν τοῦ μὴ πείθεσθαι τοῖς νόμοις κρατῆσαι*, *ne vnquam ira habeat hanc vim, vt legibus non pareatur.* Ordo enim eſt: *ὀργὴν κρατῆσαι τοῦ μὴ πείθ. τ. νόμ.* v. Zeun. E. 5, 3, 7. *ἡ ὀργὴ ἀπρονόητον.* Απ. 2, 6, 23. *τὴν ὀργὴν κωλύειν εἰς τὸ μεταμελησόμενον προϊέναι.* Π. 5, 5, 5. p. 327. *Φοβούμενος μή τι γένοιτο διὰ τὴν σὴν ὀργήν.* E. 5, 3, 7. *τοῖς ἀντιπάλοις μετ' ὀργῆς προσφέρεσθαι.* Iπ. 6, 13. et 9, 7. *σὺν ὀργῇ.* Pro quo legitur *ὀργῇ* ſine *σὺν* A. 1, 5, 8. 2, 6, 6. E. 5, 3, 7. c. *πρὸς*, Π. 4, 5, 9. *τὴν πρὸς τὸν Κῦρον ὀργήν.* Tribuitur equo, Iπ. 9, 2. *ἔστι θυμὸς ἵππῳ, ὅπερ ὀργὴ ἀνθρώπῳ.* §. 7. canibus, K. 6, 6. Pluralis extat Ιερ. 1, 28. *δεινὰς ὀργὰς καὶ λύπας ἐμποιοῦσιν.*

Ὀργὴ, *Orge*. K. 7, 5. nomen cani imponendum.

ὀργίζειν, *irritare, ad iram prouocare.* Iπ. 9, 2. *ἄνθρωπον ἥκιστ' ἂν ὀργίζοι τις.*

ὀργίζεσθαι, *iraſci, ſuccenſere.* Π. 8, 1, 11. *ἐπέγνως ἂν οὐδένα ὀργιζόμενον κραυγῇ.* Leuncl. *iraſcentem cum vociferatione*, i. e. *prae ira vociferantem.* A. 6, 1, 20. *ὡς οὐκ ὀργιοῦνται ἐὰν μὴ αἱρῶνται.* E. 3, 1, 14. 3, 4, 4. 4, 8, 30. *ὀργισθέντες οἱ Ἀσπένδιοι.* Marg. Steph. *ὁρμηθέντες.* c. dat. Π. 2, 2, 1. *ὀργίζεσθαι τῇ τύχῃ.* E. 2, 4, 25. c. dat. et *ὅτι*, E. 3, 2, 16. *πάλαι ὀργιζόμενοι τοῖς Ἠλείοις, ὅτι ἐποιήσαντο ξυμμαχίαν πρὸς Ἀθηναίους.* c. dat. et *ὡς*, Σ. 4, 64. *σύ μοι ὡς κακῶς ἀκούσας ὠργίσθης.* c. dat. et inf. Π. 4, 5, 6. *τῷ Κύρῳ ὠργίζετο, μηδ' εἰπεῖν αὐτῷ ταῦτα*, quod haec ſibi non indicaſſet. Steph. vult *τῷ μηδ'*. c. *διὰ*, A. 1, 2, 26. *διὰ τὸν ὄλεθρον*

ὄλεθρον τῶν συστρατιωτῶν ὀργιζόμενοι. E. 3, 4, 12. 3, 5, 8. p. 181. c. ἐκ, E. 3, 2, 17. ἐκ τούτων πάντων ὀργιζομένοις ἔδοξε. c. gen. E. 3, 5, 5. πάλαι ὀργιζόμενοι αὐτοῖς τῆς τε ἀντιλήψεως — καὶ τοῦ μὴ ἐθελῆσαι ἀκολουθῆσαι. Dicitur de equo. Iπ. 1, 10. ὅταν ὀργίζηται ἵππος ἵππῳ, ἢ ἐν ἱππασίᾳ θυμῶται. 2, 3. 10, 15. Cf. ἄχθεσθαι et χαλεπαίνειν.

ὀργίλος, *iracundus*. Iπ. 9, 7. ἄνθρωπος ὀργίλος πολλάκις — πολλὰ ἀνήκεστα ἐποίησεν.

ὀργυιὰ, *passus, vlna, mensura sex pedum, spatium illud quod efficitur expandendis brachiis vna cum pectore*. v. Poll. 2, 158. et Phauorin. qui etymon addit: παρὰ τὸ ὀρέγειν καὶ ἐκτείνειν τὰ γυῖα, ὅ ἐστιν τὰς χεῖρας. Etymol. M. ὀργυιὰ σημαίνει τὴν ἔκτασιν τῶν χειρῶν, σὺν τῷ πλάτει τοῦ στήθους. Hesych: ὀργυιά· ἡ τῶν ἀμφοτέρων χειρῶν ἔκτασις, καὶ τὸ μέτρον — πήχεις τρεῖς. Cf. Suid. et Hutch. in indice mensurarum, et interpp. Hesych. A. 1, 7, 11. τὸ μὲν εὖρος ὀργυιαὶ πέντε, τὸ δὲ βάθος ὀργυιαὶ τρεῖς. 4, 5, 4. 7, 1, 19. μυρίας κατὰ τῆς γῆς ὀργυιὰς γενέσθαι. Aπ. 2, 3, 19. χεῖρες, εἰ δέοι αὐτὰς τὰ πλέον ὀργυιᾶς διέχοντα ἅμα ποιῆσαι — πόδες οὐδ' ἂν ἐπὶ τὰ ὀργυιὰν διέχοντα ἔλθοιεν.

ὀρέγειν, *porrigere*. Timaeus lex. Platon. ὀρέξαι· δοῦναι, ἀποτεῖναι. Legendum προτεῖναι. v. Ruhnken. Hesych: ὤρεξε· παρέχεν, ἔδωκε. A. 7, 3, 14. ἐκέλευσεν αὐτῷ τὸ κέρας ὀρέξαι τὸν οἰνοχόον. Cf. χείρ nr. 1. n.

ὀρέγεσθαι, ¶ 1) *concupiscere, appetere, affectare*. c. gen. Π. 2, 4, 16. πρὸς τὰ ὄρη ὧν ὠρέγετο. 5, 3, 18. oppon. ἀπέχεσθαι. 8, 2, 11. p. 488. ὀρέγομαι ἀεὶ πλειόνων. Aγ. 1, 4. οἱ βασιλεῖς οὐδεπώποτε μειζόνων ὠρέχθησαν. Λ. 7, 3. E. 4, 4, 6. τῶν καλλίστων καὶ μεγίστων ἀγαθῶν ὀρεγομένους. Iερ. 7, 1. τιμῆς ὀρεγόμενοι. §. 3. Aπ. 1, 2, 15. ὀρέξασθαι τῆς ὁμιλίας αὐτοῦ. §. 16. Σωκράτους ὠρεχθήτην. 3. 1, 1. Σ. 4, 42. τῶν ἀλλοτρίων ὀρέγονται. Iπρ. 1. 23. c. inf.. Σ. 8, 27. τῷ ὀρεγομένῳ ἐκ παιδικῶν φίλον ἀγαθὸν ποιήσασθαι. De amore impudico, Λ. 2, 15. εἴ τις παιδὸς σώματος ὀρεγόμενος φανείη. Σ. 8, 23. §. 35. ἐὰν καὶ ὀρεχθῇ τις σώματος. ¶ 2) *desiderare, optare*. Πο. 2, 6.

6. ὀρέγεσθαι τῆς Ἀθήνησιν οἰκήσεως. 3, 11.

ὀρεινὸς, ¶ 1) *montanus, montoſus.* Π. 1, 3, 3. ἐν ὀρεινῇ οὔσῃ τῇ χώρᾳ. 3, 2, 3. A. 5, 2, 2. χωρία ὀρεινά. Π. 1, 6, 19. p. 82. ἄγειν ὁδοὺς ὀρεινὰς ἢ πεδινάς. 2, 4, 17. p. 136. ἴθι τὴν ὀρεινὴν, ſcil. ὁδόν. Sic E. 6, 4, 3. ὀρεινὴν πορευθείς. ¶ 2) *montes incolens.* A. 7, 4, 7. ἐν τοῖς ὀρεινοῖς (all. ὀρείοις) τοῖς καλουμένοις Θρᾳξί. §. 16. τῶν Ὀρειτῶν. Hutch. mutat in ὀρεινῶν.

ὄρειος, *montoſus, arduus.* Ιπ. 8, 1. τρέχειν πρανῆ καὶ ὄρεια. K. 5, 17. lepores ὄρειοι, *in montibus degentes.* Suid: ὀρεία· ἡ ἐν ὄρεσιν ἀναστρεφομένη. Cf. ὀρεινός.

Ὀρείτης, v. ὀρεινός.

Ὀρέστης καὶ Πυλάδης, Σ. 8, 31. par amicorum.

ὀρεωκόμος, *mulio.* Heſych: ὀρεοκόμος (Ita etiam ſcribitur ap. Poll. 7, 183. vbi tamen Hemſterhuſius monet, Attice ſcribi ὀρεωκόμος, laudato eam in rem loco Ariſtoph. Theſmophor. 498.) ὁ τὰς ἡμιόνους τρέφων. E. 5, 4, 42.

ὀρθιάδε βαίνειν, Λ. 2, 3. *ardua loca conſcendere.* Stob. habet ὄρθιά γε.

ὄρθιος, ¶ 1) *arduus, praeceps.* A. 1, 2, 21. ὁδὸς ὀρθία ἰσχυρῶς. 4, 1, 15. 4, 2, 10. μαστὸς πολὺ ὀρθιώτατος. 4, 6, 9. πολὺ ῥᾷον ὄρθιον ἀμαχεὶ ἰέναι, ἢ ὁμαλὸν, πολεμίων ὄντων, *per locum arduum* ſ. *accliuem niti.* Intell. χωρίον. Ιπ. 8, 6. πολὺ ἥδιον τὸ πρανὲς τοῦ ὀρθίου δραμεῖται. c. πρὸς, A. 4, 2, 2. πρὸς τὸ ὄρθιον ἐκβαίνειν, i. q. ὄρθιον ἰέναι. 4, 8, 21. πρὸς τὸ ἰσχυρῶς ὄρθιον μόλις βάδην ἐπορεύοντο οἱ ἵπποι. E. 2, 4, 10. p. 110. πρὸς ὄρθιον ἰέναι. 5, 4, 54. ἐδίωξαν αὐτοὺς πρὸς ὄρθιον. 7, 2, 13. 7, 5, 12. ἐπορεύετο πρὸς ὄρθιον ἐπὶ τοὺς πολεμίους. In aliis deeſt πρὸς ὄρθιον. Ιπ. 8, 8. E. 6, 4, 14. ἦν οὐ πάνυ ἐν ἐπιπέδῳ, ἀλλὰ πρὸς ὀρθίῳ μᾶλλόν τι τὸ στρατόπεδον. Cf. ὀρθιάδε. Metaphorice, Π. 2, 2, 15. p. 111. ἡ ἀρετὴ πρὸς ὄρθιον ἄγουσα, *laboribus et difficultatibus obiiciens.* Aπ. 2, 1, 20. ex Heſiodo: ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτὴν, np. ἀρετήν. Cf. *Aelian.* V. H. 13, 32. ¶ 2) *rectus, non obliquus, non perturbatus.* K. 6, 14. τὸ ἴχνος ὄρθιον. §. 15. Sic K. 5, 29. ἔφυγεν ὄρθιον, *recta via.* ¶ 3) ὀρθία φάλαγξ, *acies recta*, ab Aeliano ita deſcribitur: ὅταν ἐπὶ κέρατος πορεύηται,

ται, πολλαπλάσιον ἔχουσα τὸ βάθος τοῦ μήκους. Phauorin: καθόλου λέγεται πᾶν τάγμα ὄρθιον ὃ ἂν τὸ βάθος ἔχῃ πλέον τοῦ μήκους. Cf. Suid. in v. ὀρθία. Π. 3, 2, 3. ὀρθίους ποιησάμενος τοὺς λόχους ἡγεῖτο, *lochis aduersis collocatis* f. *ad cornua explicatis*, *porrecta fronte*. A. 4, 2, 8. προσβάλλουσι πρὸς τὸν λόφον ὀρθίοις τοῖς λόχοις, *singulis lochis vna serie procedentibus, ita vt profunditas lochi esset tanta, quantus erat numerus militum, quibus lochus quisque constabat*. 4, 3, 13. ἄγειν τοὺς λόχους ὀρθίους. 4, 8, 8. λόχους ὀρθίους ποιῆσαι. §. 10. ὀρθίους τοὺς λόχους ποιησαμένους — ὀρθίους ἄγοντες. §. 11. διακόψαι οὐ ῥᾴδιον ἔσται λόχον ὄρθιον. §. 12. 13. e quo loco patet, in λόχοις ὀρθίοις non dense λόχους fuisse conglobatos. 5, 4, 11. ¶ 4) Ὀρθία, *Orthia*, vocabatur apud Arcadas et Lacedaemonios Diana. Hesych: Ὀρθία· Ἄρτεμις. οὕτως εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ χωρίου, ἔνθα ἱερὸν Ἀρτέμιδος ἵδρυται. V. Meursii Graecia feriata in v. διαμαστίγωσις. Th. Muncker. ad Hygin. fab. 261. Grammius in Xenophonteis p. 24 — 31. et quos laudat Koen. ad Gregor. de dialectis p. 141. Ad eius aram pueri verberibus caedebantur nudi. v. quos laudat Valckenar. ad Theocrit. Adoniaz. p. 277. A. Λ. 2, 10. παρ' Ὀρθίας (scil. βωμῷ. v. Plutarch. Lycurg. 18.) — μαστιγοῦν. Cf. Zenn. ad h. l.

ὀρθοδρομεῖν, *recto cursu ferri, recta currere*. Poll. 1, 204. ἡ ἐπ' εὐθεῖαν κατὰ μῆκος ἔλασις — καλεῖται ὀρθοδρομεῖν, ὥσπερ τὸ ἐναντίον, ἀποκάμπτειν. Ιπ. 7, 14. τό τε ὀρθοδρομεῖν, καὶ τὸ ἀποκάμπτειν.

ὀρθὸς, ¶ 1) *rectus, non curuus*. A. 6, 6, 22. πορευόμενοι τὴν ὀρθὴν ὁδόν. O. 19, 9. τὸ κλῆμα ὀρθὸν τιθεὶς πρὸς τὸν οὐρανὸν βλέπον, *ad perpendiculum*. Vbi oppon. πλάγιον. Cf. Ammon. in v. εὐθύ. Σ. 2, 25. τὰ ἐν γῇ φυόμενα — ὀρθὰ αὔξεται. Ιπ. 1, 4. ὁσᾶ ἄγαν ὀρθὰ, ὥσπερ αἰγός. Oppon. ἄγαν ταπεινά. K. 4, 1. 8. 5, 30. Cf. ἀναβλέπειν, ὄμμα, et στίχος. ¶ 2) ὀρθὰ ἴχνη K. 5, 6. quibus opponuntur συμπεπλεγμένα, a Polluce 5, 66. nominantur ὀρθά, quo auctore 5, 67. ἴχνη ὀρθὰ sunt, quando lepus in posteriores pedes

des ſe erigit clamore audito auſcultaturus. ¶ 3) *erectus, erecto corpore ſtans.* Π. 7, 1, 16. τοὺς μὲν ὀρθοὺς — ἀνετρέποντο, τοὺς δὲ πίπτοντας etc. 8, 4, 9. ἦν ποτε βούλῃ αὐτὴν ὀρθὴν φιλῆσαι. Α. 4, 8, 16. ὀρθὸς οὐδεὶς ἐδύνατο ἵστασθαι. All. ὀρθῶς. Απ. 1, 4, 11. dii ἄνθρωπον ὀρθὸν ἀνέστησαν. 2, 1, 22. ὀρθοτέραν τῆς φύσεως. Ιπ. 1, 8. equi αὐχὴν μὴ ὥσπερ κάπρου προπετὴς πεφύκοι, ἀλλ' ὥσπερ ἀλεκτρυόνος ὀρθὸς πρὸς τὴν κεφαλὴν ἥκοι. Pollux 1, 189. vitioſe: τράχηλος εὐκαμπὴς, ὡς ἀλεκτρυόνων, ἀλλ' οὐχ ὥσπερ κάπρου ὀρθός. v. Kühn. ad h. l. et Vlit. ad Nemeſian. 247. qui nomen ὀρθὸς ap. Pollucem duplici notione putat accipi poſſe: *erecta, vt gallorum, non recta, vt porcina.* Ιπ. 7, 5. ¶ 4) *in altum erectus.* Ιπρ. 5, 7. τοὺς μὲν — ὀρθὰ τὰ δόρατα ἔχειν — τοὺς δὲ ἄλλους ταπεινὰ καὶ μὴ ὑπερηφανῆ. Sic Σ. 2, 11. ξίφη ὀρθὰ, *gladii* (in circulo quodam) *erecti in mucronem.* Cf. τιάρα. ¶ 5) *arduus.* Ita Camerar. exponit Ιπρ. 3, 14. τὰ ὀρθὰ ταχὺ ἐλαύνειν χρή. Immo eſt *recta, non in orbem.* Leuncl. *incurſu recto.* ¶ 6) *verus.* Κ. 3, 7. αἱ οὐκ ἀπαλλαττόμεναι ἐκ τῶν τριμμῶν τὰ ὀρθὰ οὐ γιγνώσκουσι, ſcil. ἴχνη, i. e. *quae recta ad cubile ferunt, vel ferarum curſum recte et indubie indicant.*

ὀρθότης, *erectus ad ſidera vultus et ſtatus.* Απ. 1, 4, 11. ἡ ὀρθότης hominis προορᾶν — πλεῖον ποιεῖ.

ὀρθοῦν, *erigere, exſtruere.* Ε. 4, 8, 10. ἀφικόμενος πολὺ τοῦ τείχους ὤρθωσε. Cf. Poll. 1, 174.

ὀρθοῦσθαι, ¶ 1) *erigi.* Απ. 3, 10, 15. τοῦ σώματος τοτὲ μὲν κυρτουμένου, τοτὲ δὲ ὀρθουμένου. ¶ 2) *erecto corpore ſtare.* Π. 1, 3, 9. ebrii dicuntur οὐδ' ὀρθοῦσθαι δύνασθαι. 8, 8, 6. ¶ 3) *in altum aſſurgere, bene creſcere.* Σ. 2, 25. τὰ ἐν γῇ φυόμενα — οὐ δύναται ὀρθοῦσθαι.

ὄρθρος, *diluculum, cum dubia iam lux eſt.* Thomas Mag: ὄρθρος, ὁ πρὸ τοῦ λυκαυγοῦς καιρὸς, ἐν ᾧ ἔτι λύχνῳ δύναταί τις χρῆσθαι. Cf. Phrynich. et Ammon. Α. 2, 2, 10. ἅμα ὄρθρῳ. 4, 3, 7. ἐπεὶ ὄρθρος ἦν. Ε. 2, 1, 14. 2, 4, 15. τὸ πρὸς ὄρθρον. Leuncl. *matutino tempore,* i. e. *gegen Morgen.* Κ. 6, 6.

6, 6. εἰς ὄρθρον καὶ μὴ πρωΐ. Cf. ἀνίστασθαι.

ὀρθῶς, ¶ 1) *recte, ſine errore.* Π. 2, 4, 5. νομίσας αὐτὸν ὀρθῶς λέγειν. 5, 4, 21. 5, 5, 5. οὔτε λέγεις ἀληθῶς, οὔτε ὀρθῶς γιγνώσκεις. A. 1, 9, 17. ὀρθῶς κρίνειν τοὺς ἐπιστοὺς καὶ εὔνους καὶ βεβαίους. 7, 3, 20. E. 6, 5, 37. ὀρθῶς τε καὶ δίκαια εἰρηκότος. Aπ. 3, 7, 8. O. 3, 9. καὶ ταῦτα ἴσως οὕτως ὀρθῶς ἔχει, *quae ſi facis, fortaſſe non es reprehendendus.* Formula ὀρθῶς λέγεις, Aπ. 3, 6, 8. eſt affirmantis. Similiter O. 16, 2. Φασὶ — ὀρθῶς γεωργήσειν· ὀρθῶς γε (ſcil. εἰσὶ vel Φασὶ) — ταῦτα λέγοντες. Superl. Iπ. prooem. ὀρθότατα ἵπποις προσφέρεσθαι, *ex regulis artis.* 9, 1. ὡς ἂν ὀρθότατα ἑκατέρῳ χρῷτο. Cf. γιγνώσκειν nr. 11. extr. et ὁρίζειν. ¶ 2) De erecto hominis ſtatu, Iπ. 7, 5. οὐ τὴν ὥσπερ ἐπὶ τοῦ δίφρου ἕδραν ἐπαινοῦμεν, ἀλλὰ τὴν ὥσπερ ὀρθῶς ἂν διαβεβηκὼς εἴη τοῖν σκελοῖν, *ſeſſionem qua homo videtur erectus ſtare cruribus diuaricatis.* ¶ 3) *iuſte.* A. 3, 2, 4. ὀρθῶς ἔχειν τῶν καλλίστων ἑαυτὸν ἀξιώσαντα τῆς τελευτῆς τυγχάνειν, *par eſſe.* Antea dicebatur πρέπειν. E. 3, 5, 8. οὐκ ὀρθῶς μέμφεσθαι. Aπ. 3, 7, 3. καλῶς συμβουλεύοντας, καὶ ὅταν τι ἁμαρτάνωσιν ὀρθῶς ἐπιτιμῶντα. De iudicibus, E. 7, 3, 7. p. 475. ὑμᾶς ὀρθῶς — γνώσεσθαι. ¶ 4) *ſincere, aperte, poſitis ambagibus.* Similiter ap. Terent. heaut. 4, 3, 28. eſt *recta via.* Aπ. 3, 11, 11. κατὰ Φύσιν τε καὶ ὀρθῶς ἀνθρώπῳ προσφέρεσθαι. Niſi malis h. l. vertere *apte*, vel *vt decet, vt par eſt.* ¶ 5) *cum fide.* Π. 7, 4, 6. τὸν ὀρθῶς ἀποδιδόντα ἃ λάβοι. ¶ 6) *cum ratione.* A. 2, 5, 2. p. 109. ἡμῖν οὐκ ὀρθῶς ἀπιστεῖς. ¶ 7) *diligenter.* Π. 2, 2, 7. εὑρήσεις καὶ σὺ, ἣν ὀρθῶς λογίζῃ, ἐμὲ ἀληθῆ λέγοντα. 3, 1, 17. ¶ 8) *cum vtilitate.* E. 5, 2, 29. ὀρθῶς ἔχειν τὰ δένδρα καταβάλλειν, *vtile fore.* c. dat. Iπ. 8, 10. ὀρθῶς ἔχει τῷ ἑλκομένῳ ἐπελαύνειν τὸν ἵππον. Sic de ſententia verborum bona, non noxia, Aπ. 1, 2, 57. ἐκ τούτων ὀρθῶς ἂν ἔχοι τὸ ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος. ¶ 9) In var. lect. permutatur c. ὀρθός. v. ibi nr. 3.

ὅρια, *fines regionis.* Π. 2, 1, 1. διέβαινον τὰ ὅρια. — ἀφίκοντο μέχρι τῶν ὁρίων

τῆς Περσίδος. 2, 4, 11. τεθήρακα ἀμφὶ τὰ ὅρια τῆς σῆς χώρας. Αγ. 2, 5. ἐπορεύθη εἰς τὰ (Ε. 4, 3. 8. μέχρι πρὸς τὰ) τῶν Βοιωτῶν ὅρια. Ε. 5, 4, 10. οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ τῶν ὁρίων ἤδη παρῆσαν. §. 12. Ε. 4, 6. 4. ἐγένετο ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς πολεμίας. Π. 2, 4, 18. ἐπὶ τοῖς ὁρίοις (εἰμί). 8, 5, 11. ἐπὶ Περσῶν ὁρίοις ἐγένετο πορευόμενος. Α. 5, 4, 1. Ε. 7, 2, 20. χωρίον ἐπὶ τοῖς ὁρίοις (Margg. ὅροις) τειχίζουσι. Π. 1, 4, 18. ἐκβοηθεῖ πρὸς τὰ ὅρια. 2. 4. 16. προσμίξας πρὸς τὰ ὅρια. 2, 4, 15. πρὸς τοῖς ὁρίοις ἐγένοντο. 3, 3, 11. ἦν πρὸς τοῖς ὁρίοις. Ε. 5. 4. 9. Cf. διαβαίνειν.

ὁρίζειν, ¶ 1) *terminare, fines constituere.* Π. 8, 6, 10. τὴν ἀρχὴν αὐτῷ ὥριζεν πρὸς ἕω ἡ ἐρυθρὰ θάλασσα. 8, 8, 1. ἡ βασιλεία ὡρίσθη πρὸς ἕω. ¶ 2) *disterminare, seiungere, separare.* Α. 4, 3, 1. ποταμὸν ὃς ὁρίζει τὴν Ἀρμενίαν καὶ τὴν χώραν, *fines constituit inter Armeniam.* 4, 8, 1. c. ἀπὸ, Ο. 9, 5. τὴν γυναικωνῖτιν θύραν βαλανείῳ ὡρισμένην ἀπὸ τῆς ἀνδρωνίτιδος. ¶ 3) *definire.* De numero, Α. 7, 7, 21. οὐ γὰρ ὁ ἀριθμὸς ὁρίζων ἐστὶ τὸ πολὺ καὶ ὀλίγον. Sic Απ. 1, 2, 35. ὁρίσατέ μοι, μέχρι πόσων ἐτῶν δεῖ. ¶ 4) *describere, definire.* Απ. 4, 6, 4. ὀρθῶς ἂν ἡμῖν (i. e. ὑφ' ἡμῶν) εὐσεβὴς ὡρισμένος εἴη.

ὁρίζεσθαι, ¶ 1) *termini loco s. tanquam terminum ponere.* Α. 7, 5, 8. οἱ Θρᾶκες — στήλας ὁρισάμενοι — πρὶν ὁρίσασθαι. Hutch. mauult ἐρεισάμενοι et ἐρείσασθαι. ¶ 2) *definire, constituere.* tempus, Αγ. 1, 10. ὁρισάμενος τῆς πράξεως τρεῖς μῆνας. ¶ 3) *describere, definire.* Απ. 4, 6, 6. ὀρθῶς ἄν ποτε ἄρα ὁρισοίμεθα (all. ὁριζοίμεθα), ὁριζόμενοι δικαίους, εἶναι τοὺς εἰδότας τὰ περὶ ἀνθρώπους νόμιμα; ¶ 4) *iudicare, statuere.* Ε. 7, 3. 8. ὁρίζονται τοὺς εὐεργέτας αὐτῶν ἄνδρας ἀγαθοὺς εἶναι.

ὁρκίζειν, *iusiurandum exigere, ad iusiurandum adigere.* Σ. 4, 10. οὐδενὸς ὁρκίζοντος, ἀεὶ ὀμνύοντες.

ὅρκος, *iusiurandum, formula iurisiurandi.* Dicitur inprimis saepe de iureiurando in foederibus et pace. c. κατὰ, Ε. 5, 4, 54. κατὰ τοὺς ὅρκους, e foedere. 6, 4, 2. 6, 5, 10. 36. c. παρὰ, Α. 2, 5, 13. παρὰ τοὺς ὅρκους ἔλυσε τὰς σπονδάς. 7, 7, 10. οἱ τούτους παρὰ τοὺς ὅρκους (all. νόμους) ἠδίκηκ

σαν. E. 6, 5, 10. 36: 37. c. gen. Π. 2, 3, 5. p. 120. σὺν θεῶν ὅρκῳ λέγω, ἦ μὴν δοκεῖ, *per deos iurans*. A. 2, 5, 2. p. 109. οἱ θεῶν ὅρκοι ἡμᾶς κωλύουσι πολεμίους εἶναι, *quae fiunt per deos*. p. 110. per hendiadyn dicitur: περὶ τῶν θεῶν τε καὶ τῶν ὅρκων οὕτω γιγνώσκω. 3, 1, 14. 3, 2, 6. c. inf. fut. Λ. 15, 7. ὁ ὅρκος ἐςὶ τῷ βασιλεῖ — βασιλεύσειν etc. c. variis verbis, Π. 5, 1, 10. οἷς τοὺς ὅρκους καὶ τὰς δεξιὰς ἔδωκα. 8, 8, 2. εἴτε ὅρκους ὀμόσαιεν, ἠμπέδουν. §. 3. τοὺς μεγίςους ὅρκους παραβάς. A. 2, 5, 2. ὅρκους γεγενημένους. Aγ. 3, 2. τοὺς ἐκείνου ὅρκους καὶ τὰς ἐκείνου σπονδὰς πιςοτέρας ἐνόμιζον. Λ. 15, 7. ὅρκους ἀλλήλοις ποιοῦνται. Aθ. 2, 17. συμμαχίας καὶ τοὺς ὅρκους ἐμπεδοῦν. E. 1, 3, 7. ὅρκους ἔδοσαν καὶ ἔλαβον παρὰ Φαρναβάζου, ὑποτελεῖν τὸν φόρον etc. §. 8. τοῖς ὅρκοις οὐκ ἐτύγχανε παρὼν — τὸν κοινὸν ὅρκον ἀλλήλοις ἐποιήσαντο. 2, 4, 30. τοῖς ὅρκοις ἐμμένει ὁ δῆμος. 5, 1, 29. δέξασθαι τοὺς ὅρκους. 6, 4, 1. 7, 1, 27. εἴ τι ὅρκων δέοιντο. §. 28. 7, 4, 36. Cf. κατέχειν, κοινός, λύειν, ὀμνύναι.

ὁρκοῦν, i. q. ὁρκίζειν. v. Valeſ. not. ad Mauſſac. in Harpocrat. ad p. 231. et mox ὁρκωτής.

ὁρκωτής, *ſacramenti exactor, qui praeeundo iusiurandum concipit.* Heſych: ὁρκώτης (leg. ὁρκωτής)· ὁ ὁρκίζων. v. ibi interpp. E. 6, 5, 3. Ἀθηναῖοι ἐξέπεμψαν τοὺς ὁρκωτὰς, καὶ ἐκέλευσαν τὰ μέγιςα τέλη ἐν ἑκάςῃ πόλει ὁρκῶσαι.

ὁρμαθός, *ordo, ſeries.* Ab Heſychio, Suida et Etymol. M. explicatur nomine ςίχος. Π. 6, 3, 1. πολλοὺς ὁρμαθοὺς ποιούμενος τῶν σκευοφόρων.

ὁρμᾶν, ¶ 1) *impellere, incitare.* Iπ. 7, 17. πρὸς τὸ θᾶττον αὐτὸν (equum) ὁρμάτω. §. 18. ὁρμῆσαι εἰς τὸ τάχιςον, ad curſum celerrimum. ¶ 2) *proficiſci.* Scil. omiſſus eſt acc. ἑαυτόν. c. acc. A. 3, 1, 7. ὁρμᾶν τὴν ἄνω ὁδόν. Hutch. vult intelligi ἐπὶ vel εἰς. De nauigantibus, E. 1, 3, 2. ἐκεῖθεν ἐπὶ Βυζάντιον ὁρμήσαντες. 1, 6, 14. ¶ 3) *tendere, contendere.* c. ἐπὶ, A. 4, 3, 23. ὥρμησαν δρόμῳ ἐπ' αὐτούς. c. κατὰ, A. 5, 7, 15. εἶδον ὁρμῶντας καθ' ἑαυτοὺς, ita vt hoſtes eſſe putarent. ¶ 4) *ad expeditionem proficiſci* ſ. *progredi.* A. 3, 4, 20. πολὺ διάφε-

διέφερεν ἐκ τῆς χώρας ὁρμῶντας ἀλέξασθαι, ἢ πορευομένους ἐπιοῦσι — μάχεσθαι, *erumpentes, excurrentes.* E. 3, 4, 14. πρόσθεν ὥρμησαν — ἐς χεῖρας ἦλθον. Iπρ. 4, 14. 8, 23. equites aduerſis hoſtibus εἰώθασιν — ὁρμᾶν βραδέως. Poſſis h. l. intelligere τοὺς ἵππους. Margg. ὁρμᾶσθαι. c. acc. Π. 8, 6, 10. ὥρμα δὴ ταύτην τὴν στρατείαν. Doruill. ad Charit. p. 119. intelligit transitiue. Hutch. et Steph. malint εἰς vel ἐπὶ intelligere. In cod. Budenſi eſt ὥρμα, ταύτην τὴν στρατιὰν ἔχων, quod videtur grammatico deberi. c. ἐπὶ, *contra,* Aγ. 1, 15. et E. 3, 4, 12. νομίσας ἐπὶ τὸν αὐτοῦ οἶκον εἰς Καρίαν ὁρμήσειν αὐτόν. ¶ 5) *impetum facere.* Π. 8, 8, 12. οἱ δὲ ὁρμῶσι. c. εἰς. Π. 7, 1, 9. ὅρμα εἰς τοὺς ἄνδρας. c. πρὸς, Πο. 4, 46. πῶς ὁρμήσειαν ποτε πολέμιοι πρὸς τὰ μέταλλα. E. 7, 1, 10. Cf. nr. 3. ¶ 6 *impetu ferri, coniicere ſe, dare ſe.* A. 1, 8, 18. εἰς τὸ διώκειν ὁρμήσαντες. E. 2, 1, 2. μὴ ἐς τὰ ὅπλα ὁρμήσωσι. 6, 5, 7. εἰς μάχην ὥρμησαν. Π. 4, 2, 14. οἱ πλεῖστοι εἰς φυγὴν ὥρμουν. E. 5, 3, 1. 6, 2, 11. 6, 5, 31. Iπ. 9, 8. εἰς τὸ τάχιστα ὁρμᾶν. it. ſine praepoſitione de equo feroce vel incitato, Iπ. 8, 7. ὁρμῶντος ἐξαίφνης ἵππου. 10, 15. ὑπὸ τοῦ ὁρμᾶν σημανθῆναι ἐγείρεται, *ſigno dato ad celeriter currendum.* ¶ 7) *impetum capere, animum appellere, magno ſtudio ferri.* Aπ. 3, 7. 9. ὡρμηκότες ἐπὶ τὸ σκοπεῖν τὰ τῶν ἄλλων πράγματα, οὐ τρέπονται ἐπὶ τὸ ἑαυτοὺς ἐξετάζειν. ¶ 8) *velle, cupere.* c. inf. Aπ. 1, 2, 39. ὡρμηκότε προεστάναι τῆς πόλεως, *quod cupiuiſſent.* 2, 1, 28. ¶ 9) *incipere.* E. 3, 4, 27. ὥσπερ ὥρμησεν, ἐπὶ τὴν Φρυγίαν ἐπορεύετο. c. inf. A. 3, 4, 27. ὥρμησαν ἁμιλλᾶσθαι ἐπὶ τὸ ἄκρον. ¶ 10) In var. lect. permutatur c. ὁγμεύειν. v. ibi.

ὁρμᾶσθαι, ¶ 1) *proficiſci.* A. 3, 2, 15. οἴκαδε ὡρμημένους. 6, 1, 15. ἐξ Ἐφέσου ὡρμᾶτο. 7, 6, 9. ἤδη οἴκαδε ὁρμώμενος, *iter domum parans.* All. ὡρμημένος. Ad expeditionem, Π. 1, 1, 4. ὁρμηθεὶς σὺν ὀλίγῃ Περσῶν στρατιᾷ. 1, 5, 7. p. 55. θαρροῦντες ὁρμώμεθα. 5, 4, 10. p. 312. §. 21. ἀφικνεῖται πρὸς τὰ μεθόρια, ὅθεν περ ὡρμᾶτο. 7, 1, 2.

A.

A. 2, 1, 3. ὅθεν τῇ προτέρᾳ ὡρμῶντο. E. 6, 1, 4. p. 36. ὅταν ἀφίκηται, ἔνθ' ἂν ὁρμώμενος ᾖ. Margg. ὡρμημένος. 7, 1, 5. Ιερ. 9, 7. c. ἀπὸ, A. 1, 2, 5. ὡρμᾶτο ἀπὸ Σάρδεων. c. ἐκ, A. 1. 1. 9. ἐπολέμει, ἐκ Χεῤῥονήσου ὁρμώμενος, τοῖς Θρᾳξί. E. 2, 1, 11. ἐκ τῆς Σάμου ὁρμώμενοι, np. nauibus. 2, 4, 2. ὁρμηθεὶς ἐκ Θηβῶν. 4, 4, 1. 17. 7, 5, 15. c. ἔνθεν, E. 6, 4, 14. ἔθεντο τὰ ὅπλα κατὰ χώραν ἔνθεν ὥρμηντο. Sic A. 1, 10, 1. Φεύγουσι — εἰς τὸν σταθμὸν ἐν ᾧ ὥρμηντο. Cod. Eton. habet ἔνθεν, quod placet Hutchinſono. All. ἔνθα ὡρμῶντο. Muretus: ἐν ᾧ ὥρμουν. De iisdem et eadem de re dicitur A. 2, 1, 3. ἐν τῷ σταθμῷ, ὅθεν ὡρμῶντο. c. ἐπὶ, *ad*, Π. 1, 6, 1. ὡρμᾶτο ἐπὶ τὴν στρατείαν. c. ἐπὶ, *contra*, Π. 2, 4, 10. εἴ τις ὁρμῷτο ἐπ' αὐτούς. 5, 5. 6. ἐπὶ σὲ καὶ τὴν σὴν χώραν ὡρμημένους.. c. ſubſt. Π. 5, 1, 11. ἐκ Περσῶν βοηθὸς ἡμῖν ὡρμήθης. Ad praedam et vaſtationem, E. 3, 2, 9. χωρίον — ἐκ τούτου ὁρμωμένους φέροντας καὶ ἄγοντας. 7, 2, 12. ἐπὶ τὸ πεδίον ὡρμημένους. ¶ 2) *ire*. Σ. 4, 48. deos non latet, ὅποι ἂν ὁρμῶμαι. Sic Aπ. 2, 1, 21. ἐκ παίδων εἰς ἥβην ὡρμᾶτο. Aliis in locis dicitur ἐξέρχεσθαι. ¶ 3) *caſtra mouere*. E. 1, 4, 10. κἀκεῖθεν ὁρμώμενος ἐπολέμει. E. 5, 4, 15. ἐκεῖθεν ὁρμηθεὶς εἰς Κυνὸς κεφαλάς. §. 38. ¶ 4) *impetum facere*. Π. 1, 4, 20. ὁρμωμένους in hoſtes. c. εἰς, Π. 7, 1, 5. ὁρμήσεται σὺν τοῖς ἅρμασι εἰς τοὺς ἐναντίους. ¶ 5) *impetu ferri, ruere*. Σ. 4, 9. εἰς μάχην ὁρμωμένῳ. Iπ. 9, 5. 10, 15. εἰς τὸ θᾶττον ὁρμᾶσθαι. ¶ 6) *magno ſtudio ferri*. c. εἰς, Π. 2, 3, 5. p. 117. ἡγοῦμαι ἡμᾶς — ὁρμᾶσθαι πάντας εἰς τὸ ἀγωνίζεσθαι περὶ ἀρετῆς. §. 6. c. ἐπὶ, Aπ. 2, 6, 28. ὅλως ὥρμημαι ἐπὶ τὸ ἀντιφιλεῖσθαι, *omnem operam dedi vt*. ¶ 7) *cupere*. Heſych: ὁρμώμενος· προθυμούμενος, ἢ φερόμενος. c. particip. fut. Aπ. 3, 7, 5. ὥρμημαί σε διδάξων. ¶ 8) *incipere, initium facere*. Π. 1, 3, 1. οὗ ἕνεκα ὁ λόγος ὡρμήθη, *oratio inſtituta fuit*. c. inf. E. 6, 4, 9. ἀπιέναι ὡρμημένων. c. particip. O. 20, 18. ἐφ' ὅπερ ὥρμηται, βαδίζων. c. ἀπὸ, v. Abreſch. dilucidatt. Thucyd. 1, 144. Π. 1, 5, 7. p. 56. ὁρμᾶσθαι ἀπὸ τῶν θεῶν. Supra dixe-

dixerat ἤρξατο. 1, 6, 14. τὰ ἐλθόντα ἐν στρατιᾷ ἀπ' ἐλαχίστων ὁρμώμενα, *exercitus qui initio, cum in bellum proficiscitur, tenui commeatu contentus esse debet.* v. omnino Zeun. ¶ 9) Videtur pene redundare Π. 4, 3, 4. νῦν ἀγαπῴην ἐξίσου τῷ θεῖν ὁρμηθεὶς ἀνθρώπῳ. Pollis tamen explicare ἀρξάμενος, vel *impetu abreptus.* ¶ 10) Pro ὀργισθέντες legitur ὁρμηθέντες. v. ὀργίζεσθαι. Permutatur etiam ὁρμᾶσθαι c. ὁρμᾶν. v. ὁρμᾶν nr. 4.

ὁρμεῖν, *in statione vel portu esse.* A. 1, 4, 3. αἱ νῆες ὥρμουν παρὰ (Margg. κατὰ) τὴν Κύρου σκηνήν. §. 6. ἐμπόριον ἦν — καὶ ὥρμουν αὐτόθι ὁλκάδες. E. 1, 2, 8. ἔπλεον — ὁρμοῦντες δὲ ἐν Μηθύμνῃ. 2, 1, 16. κατιδὼν τοὺς Ἀθηναίους ἐν αἰγιαλῷ ὁρμοῦντας καὶ πρὸς οὐδεμιᾷ πόλει — οὐκ ἐν καλῷ ἔφη αὐτοὺς ὁρμεῖν. Aem. Portus intelligit χωρίῳ. 5, 1, 17. τριήρεις ὁρμοῦσαι. §. 18. 6, 2, 21. Cf. ὁρμᾶσθαι n. 1. et ὁρμίζεσθαι.

ὁρμὴ, ¶ 1) *profectio, initium itineris, die Abreise.* Π. 6, 2, 11. p. 374. θύσομαι ἐπὶ τῇ ὁρμῇ ad expeditionem. A. 2, 1, 3. ἤδη καὶ ἐν ὁρμῇ ὄντων, *cum iam progredi coepissent.* Απ. 3, 13, 5. ἐν τῇ ὁρμῇ σπεύδειν, *maturius se in viam dare.* Oppon. ἐν τῇ ὁδῷ. ¶ 2) *iter.* Π. 3, 2, 3. τὴν ὁρμὴν ἄνω οὖσαν, *hostes petere montes.* ¶ 3) *expeditio.* A. 3, 1, 8. τὴν ἐπὶ βασιλέα ὁρμήν. Αγ. 2, 29. ¶ 4) *impetus animi.* Vnde μία ὁρμὴ est *consensus.* A. 3, 2, 5. μιᾷ ὁρμῇ προσεκύνησαν. ¶ 5) *immodica cupiditas.* Απ. 4, 4, 2. ἠναντιώθη τοι αὐτῇ ὁρμῇ τοῦ δήμου, *qui vellet damnare nouem praetores.*

Ὁρμὴ, *Horme.* K. 7, 5. nomen cani imponendum.

ὁρμητήριον, scil. σημεῖον, *signum vim excitandi habens.* Poll. 1, 210. sq. inter ὁρμητήρια σημεῖα memorat ποππυσμὸν, κροῦσαι γαστέρα etc. Ιπ. 10, 15. σημήνῃ τῶν ὁρμητηρίων τι τούτῳ.

ὁρμίζειν, *in portum ducere.* O. 8, 12. ὁρμίζεται ναῦς καὶ ἀνάγεται.

ὁρμίζεσθαι, ¶ 1) *portum ingredi.* v. Suid. et Thom. Mag. E. 1, 1, 10. ἐπειδὴ ὡρμίσαντο. 5, 1, 9. c. ἐν, E. 1, 6, 12. ἐν τῷ λιμένι ὁρμισάμενος, *naues in*

in ancoris ſtantes habens. 2, 1, 13. ὡρμίσαντο ἐν 'Ελεοῦντι, *apud Eleuntem portum ingreſſi ſunt.* 5, 1, 22. c. ὑπὸ, E. 6, 2, 19. ὑπὸ τὸν 'Ιχθῦν καλούμενον ὡρμίσατο. ¶ 2) *nauibus ingredi.* E. 4, 8, 30. ὡρμίσατο ἐς τὸν Εὐρυμέδοντα ποταμόν. Sic E. 1, 6, 16. Steph. edidit: ναυσὶν ἐς τὸν εὔριπον ὡρμίσατο. All. ὡρμήσατο. De confuſione verborum ὁρμίσαι et ὁρμῆσαι cf. Doruill. ad Charit. p. 118. ſq. ¶ 3) *appellere.* A. 6, 2, 1. ἔνθα ἡ 'Αργὼ λέγεται ὁρμίσασθαι. c. εἰς, A. 6, 1, 9. ὡρμίσαντο εἰς 'Αρμήνην. E. 4, 8, 7. c. παρὰ, A. 6, 2, 2. ὡρμίσαντο παρὰ τῇ χεῤῥονήσῳ. c. πρὸς, E. 1, 4, 7. πρὸς τὴν γῆν ὁρμισθείς. 2, 2, 5. ὡρμίσατο πρὸς τὸν Πειραιᾶ.

ὅρμος, ¶ 1) *monile.* Moeris: ὅρμος, 'Αττικῶς· περιτραχήλιος, 'Ελληνικῶς. Cf. Heſych. et Etymol. M. O. 10, 3. ὅρμους ὑποξύλους. ¶ 2) *aditus.* K. 10, 7. ſi canis cubile apri inuenerit, debet venator εἰς τοὺς ὅρμους ἐμβάλλεσθαι τὰς ἄρκυς. Leuncl. *aditus ad apri cubile tendentes.* Zeun. *aditus ad retia.*

ὄρνεα, *aues.* A. 6, 1, 15.

ὀρνίθειος, *gallinaceus.* A. 4, 5, 21. κρέα — ὀρνίθεια.

ὀρνιθεύειν, *aucupari.* E. 4, 1, 8. ἦν πτηνὰ ἄφθονα τοῖς ὀρνιθεῦσαι δυναμένοις.

ὄρνις, ¶ 1) *auis.* Π. 1, 6, 19. p. 80. ἐπὶ τὰς ὄρνιθας ἐν τῷ χειμῶνι ἀνιστάμενος — πρὶν κινεῖσθαι τὰς ὄρνιθας — ὄρνιθες ἐπεπαίδευντό σοι — τὰς ὁμοφύλους ὄρνιθας ἐξαπατᾷν. Athenaeus 9, 4. p. 373. vbi h. l. laudat, habet ἐπὶ τοὺς ὄρνιθας, dicit tamen, veteres et maſculino et feminino genere adhibuiſſe nomen ὄρνις de quacunque aue. Απ. 2, 6, 9. θηρατέος — οὐδ' ἀπάτῃ ὥσπερ αἱ ὄρνιθες. ¶ 2) *auis auguralis.* Thom. Mag: ὄρνιθες ἁπλῶς μὲν πάντα τὰ πετόμενα· ἰδίως δὲ, οἱ εἰς μαντείαν συντελοῦντες ὄρνιθες. Απ. 1, 1, 3. ὑπολαμβάνουσιν οὐ τοὺς ὄρνιθας — εἰδέναι τὰ συμφέροντα τοῖς μαντευομένοις, ἀλλὰ τοὺς θεοὺς διὰ τούτων αὐτὰ σημαίνειν. §. 4. Απολ. 13. τῶν ταῖς ὄρνισιν ἀνατιθέντων τὴν τῶν θεῶν δύναμιν. Paulo ante dicebantur οἰωνοί. ¶ 3) *gallina.* Gloſſ. vett. ὄρνις, ἡ κατ' οἶκον, *gallina.* A. 4, 5, 19. ἐν ταῖς οἰκίαις ἦσαν αἶγες, ὄϊες, βόες, ὄρνιθες.

'Ορόντας, *Orontas.* ¶ 1) A. 1, 6. Perſa, inſidias

Cyro

Cyro parat, ſed comprehenſus conſilio habito interficitur. Nomen eius ſcribitur etiam Ὀρόντης, vt §. 4. 7. 8. 10. 11. ¶ 2) alius, vt videtur, eſt in Tiſſaphernis exercitu. v. Weſſeling. ad Diodor. Sic. 14, 26. A. 2, 4, 4. 2, 5, 12. 3, 4, 7. regis filiam habet vxorem. 3, 5, 11. praeeſt Armeniae. Cf. 4, 3, 4. Huius nomen ſemper ſcribitur Ὀρόντας.

ὄρος, *mons*. A. 3, 4, 6. τοῦ ὄρους τὴν κορυφήν. §. 23. ἀκρωνυχίαν ὄρους. K. 5, 12. et 9, 17. opponuntur ὄρη et ἔργα. Gen. plur. Π. 3, 2, 1. τῶν ὀρέων. A. 1, 2, 21. 3, 4, 11. ὀρέων. 3, 5, 9. 11. 4, 1, 5. 8. 4, 3, 1. Contracte A. 3, 5, 12. ὀρῶν. Cod. Pariſ. ὄρεων. Sed ὀρῶν eſt etiam E. 4, 6, 5. 8. 6, 5, 16. et ſequente εἰς, A. 1, 2, 25. τῶν ὀρῶν τῶν εἰς τὸ πεδίον, *qui tendunt*. Thom. Mag. ὀρῶν, οὐκ ὀρέων. Cf. ἄνθος. Dat. plur. Π. 1, 4, 11. ἐν τοῖς ὄρεσι. A. 4, 3, 23. K. 9, 17. etc. Acc. plur. Π. 3, 1, 1. ἔπεμπεν εἰς τὰ ὄρη. 3, 2, 9. A. 4, 1, 3. Aγ. 2, 5. E. 4, 3, 5. c. verbis eundi, omiſſa praepoſitione, K. 4, 6. τὰ ὄρη θεουσῶν. §. 9. ἄγειν — τὰς κύνας τὰ ὄρη — τὰ ὄρη ἰχνεύειν. Sed c. πρὸς, K. 8, 2. ἐλθόντα πρὸς τὰ ὄρη, παριέναι ἀπὸ τῶν ἔργων. Cf. γήλοφος et περιέχειν.

ὅρος, *terminus*, *limes*. K. 6, 22. κύνες, ἐπειδὰν λαμπρὰ ᾖ τὰ ἴχνη — ὅρους τιθέμεναι ἑαυταῖς γνωρίμους, μεταθεύσονται. Cf. ἀνασπᾶν. In var. lect. ὅροις extat pro ὁρίοις. v. ὅρια.

ὀροφὴ et

ὄροφος, *tectum*. v. Suid. E. 6, 5, 9. τὸν νεὼν καὶ τὴν ὀροφήν. A. 7, 4, 12. διὰ τοῦ ὀρόφου ἐφαίνετο πῦρ. Σ. 4, 38. ὄροφοι feſtiue nominantur ἐφεστρίδες.

ὀῤῥωδεῖν, *horrere*. Moeris: ὀῤῥωδεῖν, Ἀττικῶς· φοβεῖσθαι ἢ ἀθυμεῖν, Ἑλληνικῶς. Cf. Ammon. p. 25. et ibi Valckenar. p. 36. ſq. it. Suid. Heſych: ὀῤῥωδεῖ· φοβεῖται. E. 6, 5, 29. Lacedaemonii τοὺς ἀπογεγραμμένους ἧττον ὠῤῥώδουν. Sic Π. 2, 4, 8. μήτε ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ ἄρχοντος φθονήσοντας, μήτε ἐν τοῖς κακοῖς ὀῤῥωδήσοντας. Ita margg. pro προδώσοντας. Sed minus bene.

Ὄρσιππος, *Orſippus*, Lacedaemonius. E. 4, 2, 5.

ὄρτυξ, *coturnix*. Aπ. 2, 1, 4. οἱ ὄρτυγες — τοῖς θηράτροις ἐμπίπτουσι.

ὀρυγ-

ὄρυγμα, *fossa*. E. 3, 1, 5. ἐνέβαλλον ἐς τὸ ὄρυγμα ξύλα καὶ λίθους. Sic de *fouea feris facta*, Π. 1, 6, 19. p. 75. θουλοῦν ὗς ἀγρίους πλέγμασι καὶ ὀρύγμασι. K. 9, 16. 11, 4.

ὀρυκτὸς, *fossus*. A. 1, 7, 11. τάφρος ὀρυκτὴ, *fossa ducta*. 4, 5, 19. εἴσοδοι τοῖς ὑποζυγίοις ὀρυκταί.

ὀρύσσειν et

ὀρύττειν, ¶ 1) *fodere*. Π. 7, 3, 1. ὀρύττειν θήκην. 7, 5, 6. ὤρυσσεν τάφρον. (§. 5. erat ὀρύττειν.) §. 7. αἱ τάφροι ἤδη ὀρωρυγμέναι ἦσαν. A. 1, 5, 5. ὄνους ἀλέτας ὀρύττοντες. De argentifodinis, Πο. 1, 5. γῆ — ὀρυσσομένη. 4, 2. ὀρυσσομένης τῆς ἀργυρίτιδος. §. 4. ὅταν ὀλίγοι ὀρύσσωσι. §. 26. οἱ ὀρύσσοντες. In re rustica, O. 19, 3. βαθύνους οἵους ὀρύττουσι τοῖς φυτοῖς. §. 5. βαθύτερον πενθημιποδίου ὀρύττουσι. §. 7. ἂν βαθὺν ὀρύσσοις βόθρον — ἐν τῇ ὑγρᾷ ὀρύττων βαθὺν — ὀρωρυγμένοι οἱ βόθροι. §. 13. Cf. τάφρος. ¶ 2) *defodere, in terram defigere*. O. 19, 2. ἐπόσον βάθος ὀρύττειν δεῖ τὸ φυτόν.

ὀρφανὸς, *pupillus*. A. 7, 2, 18. patre mortuo ὀρφανὸς ἐξετράφην. Aθ. 3, 4. v. δοκιμάζειν. Iπρ. 9, 5.

***ὀρφανοφύλαξ**, *magistratus pupillorum custos s. tutor*. Πο. 2, 7. ὀρφανοφύλακας. Vir doctus ad Hesych. in v. ὀρφοβόται dicit eosdem esse, qui in Photii lex. MS. vocantur ὀρφανισταί, h. e. ἀρχὴ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν, ἵνα μηδὲν ἀδικῶνται.

ὄρφνη (poet. Port.), *nox*. Hesych: ὄρφνα καὶ ὄρφνη· σκοτία, νὺξ μέλαινα. Sed Suidas: ὀρφνή, ὀξυτόνως· σκοτεία, νὺξ μέλαινα. Λ. 5, 7. τῇ ὄρφνῃ ὅσα ἡμέρᾳ χρηστέον.

ὄρφνινος, *subfuscus*. Poll. 7, 69. τὰ μέλανα ἱμάτια ὄρφνινα ἐκάλουν. Sic etiam Hesych. Sed diligentius Plato in Timaeo p. 68. C. hunc colorem dicit fieri, ὅταν λευκῷ καὶ ἐρυθρῷ καὶ μέλανι μεμιγμένοις καυθεῖσί τε μᾶλλον συγκραθῇ μέλαν. Π. 8, 3, 2. πορφυρίδων, ὀρφνίνων, φοινικίδων.

ὀρχεῖσθαι, *saltare*. Π. 1, 3, 9. ὀρχεῖσθαι ἐν ῥυθμῷ. A. 5, 4, 19. ὠρχοῦντο ἐφιστάμενοι ὅπου τύχοιεν. 6, 1, 6. ὠρχήσαντο ὥσπερ ἐν ταῖς πρὸς τοὺς θεοὺς προσόδοις. Aθ. 1, 13. Σ. 2, 1. §. 8. 16. 21. c. acc. A. 6, 1, 4. ὠρχοῦντο τὴν καρπαίαν. §. 5. 7. c. πρὸς A. 6, 1, 3. πρὸς αὐλὸν ὠρχήσαντο. Σ. 7, 5.

ὄρχημα, *saltatio*. Σ. 2, 23. καλῶς

καλῶς γυμνάζει τὰ ἐμὰ ὀρχήματα

ὄρχησις, *saltatio* A. 6, 2, 4. ὁ τρόπος τῆς ὀρχήσεως. §. 6. ὁρῶντες τὰς ὀρχήσεις ἐν ὅπλοις εἶναι. Σ. 2, 16. §. 21. §. 22. ἐν τῇ ὀρχήσει ἅπαν τὸ σῶμα γυμνάζει.

ὀρχηστής, *saltator*. Ιπ. 11, 6. εἴ τις ὀρχηστὴν μαστιγώῃ καὶ κεντρίζοι. Απ. 3, 5. 21. χορευτῶν καὶ ὀρχηστῶν ἄρχειν.

ὀρχηστοδιδάσκαλος, *saltandi magister*. Σ. 2, 15. et 9, 3. ita dicitur Syracusius ille, qui adduxit in conuiuium saltatricem.

ὀρχηστρίς, *saltatrix*. A. 6, 1, 7. ὀρχηστρίδα εἰσάγει. Σ. 2, 1. ὀρχηστρίδα (scil. τινά) τῶν τὰ θαύματα δυναμένων. §. 7. 8. 11. 13. 7, 2.

ὄρχις, *testiculus, coleus*. Ιπ. 1, 15. τοὺς ὄρχεις δεῖ μὴ μεγάλους τὸν ἵππον ἔχειν.

Ὀρχομένιοι, *Orchomeni vrbis ciues*. ¶ 1) in Boeotia, E. 3, 5, 6. Lysander eos a fide Thebanorum auertit. Cf. 4, 2, 10. Ἀγ. 2, 6 — 11. E. 4, 3, 8 — 11. E. 5, 4. 36. bellum gerunt cum Cletoriis. 6, 4, 10. cum Thebanis. ¶ 2) in Arcadia. E. 6, 5, 11. sqq. narrantur eorum inimicitiae et bellum cum Mantineensibus, socio Agesilao. Cf. Κλεάνωρ.

Ὀρχομενός, *Orchomenus*. ¶ 1) Boeotiae vrbs. E. 3, 5, 10. Λύσανδρος ἄγων τὸ ἀπὸ Φωκέων καὶ Ὀρχομενοῦ. 4, 3, 8. cum Agesilao erat ἥμισυ μόρας ἐξ Ὀρχομενοῦ. 5, 1, 26. Lacedaemonii praesidia in ea habent. ¶ 2) Arcadiae. E. 6, 5, 15. Ἀγησίλαος νομίσας οὐκ ἂν ἔτι συμμίξαι αὐτῷ τοὺς ἐκ τοῦ Ὀρχομενοῦ μισθοφόρους. §. 17. οἱ ἐκ τοῦ Ὀρχομενοῦ πελτασταί. §. 29. οἱ ἐξ Ὀρχομενοῦ μισθοφόροι.

ὄρχος, *plantarum ordo* l. *series*. Poll. 7, 145. τῶν πεφυτευμένων, ὧν ὁ στίχος ὄρχος ὀνομάζεται. Hesych: ὄρχοι· στίχοι ἀμπέλων. it. ὄρχος· κῆπος, καὶ φυτῶν στίχος. Etymol. M. in v. ὀρχησταί· τὴν τάξιν τῆς φυτείας ὀρχοὺς (Nam ὀξυτόνως scribitur) εἰώθασι λέγειν οἱ ποιηταί. O. 20, 3. οὐκ ὀρθῶς τοὺς ὄρχους ἐφύτευσεν.

ὅς, ¶ 1) *qui*. a) c. indicatiuo, vbi videbatur opus esse optatiuo vel coniunctiuo, Π. 1, 4, 3. λόγον διδόναι ὧν ἐποίει, καὶ λαμβάνειν ὁπότε δικάζοι. §. 13. διαπράξειεν ὧν ἐδέοντο. E. 3, 2, 7. οὐκ εἶπεν ἣν εἶχε γνώμην. Margg. ἔχοι. 7, 5, 17.

17. οὐδὲν οὕτω βραχὺ ὅπλον, ᾧ οὐκ ἐξικνοῦντο. Απ. 2, 1, 14. ὅπλα κτῶνται οἷς ἀμύνονται. Ern. malebat ἀμύνωνται, quia est *quibus vlcifci poffint.* 2, 2, 9. ἐποίησα οὐδὲν, ἐφ' ᾧ ᾐσχύνθη, *cuius ipfam puderet.* Edwards emendabat ᾧ ἂν αἰσχυνθείην. Ιπρ. 2, 1. b) c. ἂν et indic. Π. 7, 5, 26. p. 460. τοὺς παῖδας οἳ ἂν ἡμῖν γίγνονται. Steph. et alii γίγνωνται. Πο. 2, 6. οἳ ἂν ἄξιοι δοκοῦσιν εἶναι. Ita Zeun. quoque edidit. Sed Steph. δοκῶσιν. Απ. 3, 2. 4. εὐδαίμονας ποιεῖν, ὧν ἂν ἡγεῖται. All. ἡγῆται. c) c. ἂν et opt. Ιερ. 7, 11. ὅσπερ ἂν κτήσαιτο. Cod. Lipf. κτήσηται. d) c. coni. Απολ. 13. τὸ προσημαίνειν ᾧ βούληται. e) c. ἂν et coni. Π. 1, 1, 2. ὧν ἂν ἐπιστατῶσι — ὧν ἂν ἀπείργωσι — οὓς ἂν αἴσθωνται. 1, 2, 5. οἳ ἂν δοκῶσιν ἀποδεικνύναι (in nonnullis ἂν perperam deeſt) — οἳ ἂν δοκῶσι παρέχειν. Stob. παρέξειν. §. 6. 1, 5, 7. p. 54. οἳ ἂν τοξεύωσι. 1, 6, 4. 18. Α. 6, 6, 10. ἐμαυτὸν παρασχήσω ὅ ἂν βούληται ποιῆσαι. Cod. Eton. ὅ τι ἂν β. Απολ. 20. Σ. 8, 26. f) c. gen. Π. 1, 2, 12. ἐν ᾗ δ' ἂν τῶν Φυλῶν πλεῖστοι ὦσιν. Margg. Φυλῇ. Α. 1, 7, 10. οἳ ὕστερον ἐλήφθησαν τῶν πολεμίων. 2, 5, 5. 3, 3. 7. ἐδίωκον τῶν ὁπλιτῶν οἳ ἔτυχον σὺν αὐτῷ. 3, 4, 2. Sic Π. 7, 4, 6. ὅπως εἰδεῖεν τῶν ἐπιτρόπων εἴτε — ἀποδιδοῖεν, εἴτε μή. Editoribus e codd. placet οἵ τε — οἵ τε, quod melius referatur ad ἐπιτρόπων. g) Omiſſo εἶναι, Ε. 5, 1, 8. οὐδεὶς ἐκείνου τῶν στρατιωτῶν ὃς οὐκ ἠξιώσατο, i. e. οὐδεὶς τῶν στρ. ἦν, ὃς οὐκ ἐκεῖνον ἐδάκ. Cf. οὐδεὶς nr. 4. Σ. 6, 1. ὃ μοι δοκοῦν (fcil. ἐστι) εἴποιμι ἄν. Sed viri docti emendant τό μοι δ. Sic Π. 2, 4, 17. p. 137. οὓς μὲν ἂν συλλαμβάνοντες (intell. εἶεν), κωλύοιεν — οὓς δὲ μὴ δύναιντο λαμβάνειν, ἀποσοβοῦντες ἂν ἐμποδὼν γίγνοιντο. Cf. Zeun. p. 235. fq. h) Praecedente ἐκεῖνος, Π. 1, 6, 5. p. 52. μέμνησαι ἐκεῖνα ἃ ἐδόκει ἡμῖν. §. 7. Sequente αὐτὸς vel οὗτος, Π. 1, 5, 7. p. 52. ἃ ἡ πόλις νομίζει — αὐτὰ ἐκπονοῦντας — ἃ αἰσχρὰ ἡγεῖται, τούτων ἀπεχομένους. 1, 6, 11. ἃ μὲν αὖ νῦν λήψονται (Margg. ὧν μὲν νῦν λέγονται λήψεσθαι) — οὐδεὶς ἐμοὶ τούτων χάριν εἴσεται. 8, 2, 2. Sed faepius i) omiſſo ἐκεῖνος vel οὗτος, v. c. Π. 1, 2, 7. κολάζουσι

σι οὓς ἂν — εὑρίσκωσι. 2, 1, 4, 21. οὓς μὲν κατελάμβανον, εὐθὺς ἔπαιον. 1, 5, 7. p. 52. ὧν ἕνεκα κατέστην — δηλῶσαι βούλομαι. — ἀσκοῦντες — ἅπερ ἔργα ἀρετῆς νομίζεται. A. 7, 7, 25. τοὺς λόγους κατανόησον — ἤκουες οὓς ἔλεγον. Muretus malebat ὧν. Απ. 4, 3, 3. Sic A. 4, 4, 1. εἰς ἣν ἀφίκοντο κώμην, μεγάλη ἦν. Cf. ὡς nr. 9. ex Π. 1, 6, 5. k) Sequente articulo praepositiuo, Π. 1, 4, 26. ἣν εἶχε στολὴν τὴν Μηδικὴν δοῦναι. l) Inter duo refertur ad sequens. Π. 7, 5, 19. ἑστίας, οὗ οὔτε ὁσιώτερον χωρίον. A. 2, 6, 16. ἀποτμηθέντες τὰς κεφαλάς, ὅσπερ κάλλιστος θανάτων. Απ. 2, 4, 2. φίλον, ὃ μέγιστον ἀγαθὸν εἶναί φασιν. 4, 8, 4. Απολ. 8. m) Refertur neutrum ὃ ad totam enunciationem, et ponitur in singulari, etsi praecedit vel sequitur pluralis, E. 7, 1, 19. ἀποκλείσοντες αὐτὸν τῆς ὁδοῦ. ὁ δὲ, ὅπερ ἐστὶ χωρίον ἐπίπεδον — ἐν ταῖς συμβολαῖς — ἐκβάς. Leuncl. scribit οὗπερ, sed Aem. Portus defendit ὅπερ et refert ad verba ἐν ταῖς συμβ. Απ. 3, 5, 3. καλὰ ἔργα — ἐστὶν — Ἀθηναίοις, ᾧ πολλοὶ ἐπαιρόμενοι. Cf. infra lit. q. n) Etiam aliis modis in singulari positum refertur ad pluralem vel praecedentem vel sequentem, Π. 8, 3, 9. ὃς δ' ἂν δικαίων δεῖσθαι δοκῇ — διαπράττοιμεν αὐτοῖς. O. 7, 37. ὃς ἂν κάμνῃ τῶν οἰκετῶν — τούτων σοι ἐπιμελητέον — ὅπως θεραπεύηται. 9, 17. δεσπότου ἅπαντά ἐστιν, ᾧ ἂν βούληται ἕκαστα χρῆσθαι. Bach. intelligit εἰς l. κατὰ ante ἕκαστα. Well. auctore Stephano edidit ὡς ἂν β. ἑκάστῳ. 15, 6. ὃ δὲ εἶπας ὡς δεῖ — ταῦτά μοι δοκῶμεν ἐπιδεδραμηκέναι. 21, 8. τούτους δικαίως ἂν τις καλοίη — ᾧ ἂν ταῦτα ἕπωνται. Leuncl. malebat οἷς ἂν τ. Cf. nr. 12. o) Ponitur in eo casu, in quo positum est nomen praecedens, vel in quo ponendum fuisset omissum ἐκεῖνος, v. c. Π. 1, 4, 26. δῶρα διαδοῦναι — ὧν Ἀστυάγης αὐτῷ ἐδεδώκει, i. e. ἐκείνων ἃ Ἀσ. §. 28. ἐπελάθου τι ὧν ἐβούλου εἰπεῖν; 2, 3, 3. ἐξ ὧν ἂν ἐγὼ ποιήσω. 8, 6, 6. τούτων ὧν παρακελεύομαι οὐδέν. 2, 4, 11. πλείων δύναμις ἧς εἰώθεις ἔχων θηρᾶν. §. 12. p. 134. σὺν ᾗ ἔχεις δυνάμει. 8, 7, 3. p. 547. οἷς διεπράττετο, τούτοις αὐτὴν κατεφώρατε. A. 1, 3, 21. 5, 4, 18. ταῖς ἑταίραις, αἷς ἦγον

οἱ

οἱ Ἕλληνες, συγγενέσθαι. 5, 7, 8. Πο. 4, 4. ἐν μόνῳ τούτῳ ᾧ ἐγὼ οἶδα ἔργων. Steph. mauult ὧν, quod et eſt in marg. Leuncl. E. 1, 1, 21. ὧν ἐγίνωσκε τοὺς ἐπιεικεστάτους τῶν τριηράρχων, h. e. τοὺς ἐπ. τῶν τρ. οὓς ἐγίνωσκε. 4, 4, 19. τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὧν ἔτεκεν ὁ μὲν κατὰ γῆν, ὁ δὲ κατὰ θάλατταν, i. e. ἐκείνων οὓς ἔτεκεν. Απ. 2, 1, 10. ἐθνῶν ὧν ἡμεῖς ἴσμεν. §. 25. O. 7, 32. Cf. ἀπιστεῖν nr. 1. p) Contra nomen praecedens caſum relatiui imitatur. v. Fiſcher. ad Weller. p. 307. E. 1, 4, 1. πάντων ὧν δέονται πεπραγότες. q) Neutrum ponitur, vbi ponendum erat aliud genus, Π. 8, 2, 11. p. 488. ἀσφάλειαν καὶ εὔκλειαν, ἃ οὔτε κατασήκεται. A. 3, 5. 6. E. 4, 1, 4. γυναῖκα καλλίστην, οὗ τί ἀνδρὶ ἥδιον; Απ. 3, 5, 3. φιλοτιμότατοι καὶ φιλοφρονέστατοί εἰσιν, ἅπερ (ſcil. φιλοτιμότατον καὶ φιλοφρονέστατον εἶναι) οὐχ ἥκιστα παροξύνει. O. 1, 7. ἐδόκει οἶκος εἶναι, ὅπερ κτῆσις. Sic 6, 4. Ad hos duo locos referri poſſunt, quae Suidas in v. ὅπερ habet, vbi docet, ὅπερ dicitum, cum quid proprie hoc vel illo modo nominetur, v. c. ὅπερ ἄνθρωπος etc.

¶ 2) De formula ἔστιν οἳ et ſimilibus v. εἶναι nr. 36. ¶ 3) ὅς pro οἷος, Απ. 4, 4, 2. τοιαύτῃ ὁρμῇ ᾗ οὐκ οἶμαι — ὑπομεῖναι. Ιπ. 11, 13. πλείονος ἀξίους ἵππους ποιεῖν, ἢ οὓς ἂν παραλαμβάνῃ. Cf. οἷος nr. 1. ¶ 4) ſere pro ὅτι. Απ. 2, 7, 13. θαυμαστὸν ποιεῖς, ὅς — οὐδὲν δίδως. Sic E. 2, 3, 20. νομίζω πρεσβύτου ἔργον εἶναι οἷου δεῖ, ὅς — μὴ ἐπιτρέπῃ. Morus interpretatur verbis εἴ τις ἄν. ¶ 5) pro ὅπως ſ. ὥστε. Π. 6, 1, 10. τίς οὕτως ἰσχυρὸς, ὃς δύναιτ' ἂν στρατεύεσθαι; ¶ 6) pro ἐκεῖνος vel οὗτος, vbi ſemper praecedit καὶ, ita vt καὶ ὃς ſit *ille vero, cum ille.* Π. 5, 4, 2. οἱ δὲ — κατέσσειον. καὶ ὃς — διώκει. 5, 5, 11. A. 1, 8, 11. καὶ ὃς ἐθαύμασε καὶ ἤρετο. 3, 4, 29. 5, 3, 2. 6, 5, 13. 7, 4, 5. 7, 7, 1. Inprimis in dialogis, in excipiendo vel reſpondendo, Π. 2, 2, 2. κἀγὼ εἶπον — καὶ ὃς ἔφη, *cum ille.* §. 17. 3, 1, 6. 3, 2, 8. 4, 1, 6. 4, 5, 17. 5, 2, 7. A. 7, 3, 25. Απ. 1, 4, 3. 3, 1, 5. 3, 3, 3. 3, 4, 1. 3, 12, 1. 4, 3, 3. 4, 6, 2. Σ. 1, 15. 2, 3. 16. 3, 5. 10. 12. 14. 4. 51. 56. 62. 6, 1. Etiam plural. Π. 4, 2, 7. [illegible] ἐκέλευσε τοὺς Ὑρκανίους· καὶ

καὶ οἱ ἡρώτων. A. 7, 6, 4. ¶ 7) οἵ, *quod*. Ιπρ. 7, 14. μεμελετηκότα οἵ τε καὶ τοῦ προφυλάττουσιν. Leuncl. corrigit ὅσοι. Sed Zeun. οἵ accipit pro οἷοι. ¶ 8) ἃ μὲν. — ἃ δὲ pro τὰ μὲν — τὰ δὲ, legitur in margg. Απ. 1, 1, 4. Cf. interpp. ad Thom. Mag. p. 1. ſqq. Sic nonnulli in Π. 2, 4, 17. p. 137. de quo loco v. nr. 1. g. intelligunt οὓς μὲν — οὓς δὲ pro τοὺς μὲν — τοὺς δέ. ¶ 9) ὃ δὲ et ἃ δὲ, *quod attinet*. Sic Latini: *quod ſcribis, quod dicis* etc. A. 2, 3. 1. ὃ δὲ δὴ ἔγραψα — δῆλον ἦν. 3, 5, 4. ἃ γὰρ διεπράττοντο — μὴ κάειν — νῦν αὐτοὶ κάουσιν. 5, 5, 11. ἃ δὲ ἠπειλήσας. 5, 7, 18. οὗ δὲ οἰόμεθα τεύξεσθαι ἐπαίνου. Αγ. 5, 6. ἃ δὲ πάντες ἐπιστάμεθα, ὅτι etc. Hutch. et Zeun. e cod. Harl. reſcribit τάδε. Ιερ. 6, 12. O. 7, 3. 36. 15, 6. ¶ 10) ὃ post poſitiuum ponitur pro ἢ ὃ cum comparatiuo vel ὥστε. Απ. 3, 13, 3. θερμὸν τὸ ὕδωρ ὃ πίνοι, *calidiorem quam vt bibere poſſit*. In ſqq. eſt θερμότερον πιεῖν, it. ψυχρὸν ὥστε λούσασθαι. ¶ 11) οὗ, a) *vbi*. A. 2, 1, 5. μικρὸν προϊόντες, ἀπὸ τῆς φάλαγγος, οὗ ἡ μάχη ἐγένετο. 3, 4, 20. 4, 7, 19. κώμην — οὗ σκηνήσουσι. Cod. Eton. ᾗ. b) *quo*. Π. 5, 4, 8. ἐκ τῆς πόλεως, οὗ δὴ κατέφυγε. E. 2, 3, 22. ἀπαγαγόντες (ſcil. ἐκεῖσε) οὗ δεῖ. c) *quare*. Σ. 4, 43. οὗ (ſcil. ἕνεκα. Sed Leuncl. probante Zeunio emendat ὅ) πλείστου τιμῶμαι Σωκράτει συνδιημερεύειν. ¶ 12) ἀφ' οὗ, ſcil. χρόνου, *ex quo*. Π. 1, 2, 9. δέκα ἔτη ἀφ' οὗ ἂν etc. §. 13. ἀφ' οὗ δ' ἂν ἐξέλθωσι. A. 3, 2, 11. οὔπω πολλαὶ ἡμέραι, ἀφ' οὗ ἐνικᾶτε. Cf. ἀπὸ nr. 2. a. ¶ 13) ἐξ οὗ, ſcil. αἰτίου, *quare*. A. 6, 6, 8. ἦν φίλος τῷ Ξενοφῶντι· ἐξ οὗ καὶ διέβαλεν αὐτὸν ὁ Δέξιππος. Sed de tempore v. ἐκ nr. 10. De formula ἔστιν οὗ v. εἶναι nr. 38. ¶ 14) ἐξ ὧν, *quapropter*. Απ. 1, 2, 31. ἐξ ὧν δὴ καὶ ἐμίσει τὸν Σωκράτην. Σ. 4, 45. ¶ 15) ᾧπερ A. 7, 8, 2. legitur in nonnullis pro ὥσπερ. ¶ 16) ᾗ et ᾗπερ, a) *vbi, qua parte*. Intell. μερίδι ſ. χώρᾳ. Π. 2, 2, 2. p. 103. τάξας τοὺς ἄλλους, ᾗ ᾤμην δεῖν. 7, 1, 16. 7, 5, 10. ἰόντες ᾗ ἐδύναντο, ὡς τάχιστα. A. 4, 4, 11. vbi praecedit pluralis ἐν τοῖς σκευοῖς. 4, 5, 17. ἐν τῇ κώμῃ, ᾗ — ηὐλίζετο. 1 Cod. ἔνθα. 5, 5, 10. 5, 6, 3. p. 290. Cf. nr. 11. a. Sequente ταύτῃ,

τῃ. Π. 7, 1, 16. *ᾗ μὲν ἐνέβαλε — ταύτῃ ἐπεισπεσόντες.* c. gen. A. 6, 5, 13. *διαβαίνειν ᾗ ἕκαστος ἐτύγχανε τοῦ νάπους ὤν.* b) *qua via.* Π. 2, 2, 15. p. 111. *ἕπεσθαι, ᾗ ἄν τις ἡγῆται.* 7, 1, 2. *ἀποβλέπων ᾗπερ ἔμελλε πορεύεσθαι.* 7, 4, 5. 8, 3, 5. A. 3, 4, 23. 3, 5, 1. 4, 2, 8. 5, 3, 12. 6, 3, 12. Ιπ. 3, 4. Sequente *ταύτῃ*, A. 4, 8, 10. *ᾗ ἂν εὔοδον ᾖ, ταύτῃ ἕκαστος ἄξει.* Sequitur pluralem, Aπ. 3, 11, 8. *ἀστράτους, ᾗ φεύγουσιν.* Paulo ante eſt ſine plurali. Plenius A. 4, 7, 19. *τὴν ὁδὸν, ᾗ* (all. *ἣν*) *εἰσπορεύσοιντο.* c) *quo.* A. 6, 5, 6. *ἥξω τοὺς τελευταίους καταχωρίσας, ᾗπερ ὑμῖν δοκεῖ.* Poſſis etiam h. l. vertere *prout.* All. *εἴπερ.* Et ſaepius *εἰ* et *ᾗ* confunduntur. v. *εἰ* nr. 26. E. 4, 3, 13. d) *quemadmodum, quomodo.* Π. 1, 2, 6. *δῆλον γένηται, ᾗ ἐπιμέλονται.* 2, 4, 10. *πάντ' ἂν πραχθείη, ᾗ* (Margg. *ἣν*) *ἡμεῖς βουλόμεθα.* 4, 5, 12. p. 248. 6, 1, 4. 7, 3, 6. 8, 3, 4. Λ. 9, 3. 10, 1. 12, 1. E. 5, 3, 20. Aπ. 1, 1, 11, 15. 1, 3, 1. 2, 1, 27. 4, 6, 1. O. 9, 1. 15, 5. 19, 15. Sic Aπ. 3, 8, 2. *ἀπεκρίνατο, ὅπερ καὶ ποιεῖν κράτιστον.* Margg. *ᾗπερ.* O. 3, 9. *θεᾷ αὐτοὺς ὥσπερ τοὺς τραγῳδούς.* Margg. *ᾗπερ*, quod Zeun. recepit. Idem tamen alio loco *ὥσπερ* reſcripſit pro *ᾗπερ.* v. *ἔχειν* nr. 29. Sequente *ταύτῃ*, Πο. 4, 40. *ᾗπερ ῥᾷστον, ταύτῃ καὶ ἄριστον.* e) *quam.* c. ſuperl. Π. 2, 4, 19. *συνταξάμενος ᾗ ἄριστον, quam optime.* 7, 1, 5. 7, 5, 26. p. 458. A. 1, 3, 15. E. 6, 3, 4. Aπ. 1, 4, 6. 2, 1, 9. Aπολ. 7. Ιπ. 3, 1. Cf. *ἀνυστὸν* et *δυνατός.* f) *quatenus.* E. 5, 1, 14. *ἡ πόλις ᾗ* (all. *ἣ*) *εὐδαίμων εἶναι δοκεῖ, τὰ ἀγαθὰ ἐκτήσατο.* Aπ. 2, 1, 18. *διαφέρειν — ᾗ ὁ μὲν ἑκὼν πεινῶν φάγοι ἂν ὁπότε βούλοιτο.* Erneſt: *differre ita ſ. hactenus, ut ſ. quoad* etc. g) fere i. q. *ὥστε.* O. 3, 10. *τοὺς μὲν οὕτω ὥστε συνεργοὺς ἔχειν — τοὺς δὲ ᾗ ὡς πλεῖστα λυμανοῦνται.* Sed Zeun. explicat *quomodo.* Fr. Portus omiſſum dicit *ταύτῃ.* Cf. *ἔχειν* n. 29. h) In var. lect. permutatur c. *οἷ* et *ὅπου.* v. ibi. it. *ᾗπερ* c. *οἷόν περ.* v. *οἷος* nr. 11. c. it. c. *ἔνθα.* v. ibi nr. 1. it. c. *οὗ.* v. ſupra nr. 11. a. ¶ 17) *ἐν ᾧ* et *ἐν ᾧ χρόνῳ.* v. *ἐν* nr. 14. a et c. ¶ 18) *οἷς, qua ratio-*

tione. E. 2, 3, 17. p. 91. αἰσθανόμεθα Θηραμένην οἷς δύναται ἀπολλύντα ἡμᾶς. ¶ 19) ὅστις, ¶ a) *qui, quisquis.* Π. 1, 4, 16. πελταστὰς, οἵτινες ἔμελλον αὐτῷ ἐξελᾶν — τὰ θηρία. 1, 5, 7. p. 55. A. 3, 2, 21. ὅ τι μὲν οὖν τούτων δοκεῖ καλῶς ἔχειν. All. ὅτῳ μὲν οὖν ταῦτα. Αϑ. 3, 2. E. 6, 1, 4. p. 358. Ιερ. 7, 2. ὅντινα ἄλλον ἀεὶ τιμῶντας τυγχάνουσι. De h. l. cf. Zeun. Cod. Lipſ. τύγχάνωσι. Απ. 1, 3, 13. οὐκ οἴει φιλοῦντας ἐνιέναι τι, ὅ τι σὺ οὐχ ὁρᾷς. Stob. δ. O. 13, 2. ὅ τι ποιητέον. (15, 6. eſt ἃ δεῖ ποιεῖν.) c. opt. Π. 1, 4, 1. διαπράττεσθαι ὅ τι δέοιντο. §. 2. 1, 6, 8. E. 4, 5, 5. O. 7, 40. c. ἂν et coni. Π. 1, 5, 7. extr. παρασκευάσω ὑμῖν ὅ τι ἂν δύνωμαι. 1, 6, 11. Cf. διδόναι nr. 1. ex Π. 5, 5, 9. p. 331. c. fut. Π. 5, 2, 2. πέμψαι — οἵτινες ἀπαγγελοῦσιν. 5, 4, 10. p. 313. 5, 5, 5. p. 327. μή τι γένοιτο ὅ τι πάντας ἡμᾶς λυπήσει, Zeun. e cod. Guelf. λυπήσοι. Nam λυπήσει ortum eſſe dicit ex Attica forma λυπήσειε. A. 1, 3, 14. 6, 6, 12. οὐδεὶς σοι ἀπέσαι ὅςις ἂν ἡμῶν ἐθελήσει (all. ἐθελήσῃ) πείθεσθαι. Cf. omnino δύνασθαι nr. 4. b. et εἰ nr. 7. Saepiſſime enim confunduntur ὅστις et εἴ τις. Praecedente vel ſequente plurali, v. Abreſch. animaduu. ad Aeſchyl. 1, 26. p. 186. Π. 1, 6, 11. ὅ τι δ' ἂν λαμβάνῃ τις, ταῦτα etc. 3, 3, 5. ὅ τι ἔχοι — τούτοις ἅπασιν. 6, 2, 2. 7, 4, 7. πάντα ποιεῖν ὅ τι ᾤοντο. Leuncl. vult εἴ τι. 8, 3, 18. ὅ τι ἂν ἔχῃς, τούτων μετέχειν. Steph. edidit τούτου. 8, 8, 4. A. 1, 1, 5. ὅςις δ' ἀφικνεῖτο (Cod. Eton. ἀφικνοῖτο) — πάντας ἀνεπέμπετο. 2, 5, 7. 6, 5, 5. Αγ. 1, 25. et E. 3, 4, 16. ταῖς τάξεσιν ἥτις (Cod. Harl. εἴ τις) — ταῖς ὁπλιτικαῖς ἥτις. Αϑ. 2, 7. E. 4, 2, 3. O. 21, 7. πρὸς ὅντινα ἂν ἄρχοντα οὕτω διατεθῶσιν — οὗτοι δὴ ἄρχοντες γίγνονται. Leuncl. malit πρὸς οὕςινας δ' ἂν ἄρχοντας. ¶ b) *qualis.* Π. 1, 4, 12. οὐκ οἶδ' ὅςις ἄνθρωπος γεγένημαι. 7, 2, 7. p. 418. ¶ c) *quis.* Π. 1, 4, 24. οὐκ ἔχων ὅ τι χρὴ λέγειν. 1, 5, 7. p. 52. 1, 6, 12. p. 65. ἐπήρου ὅ τι ποτὲ (Stob. τί ποτε) διδάσκων. 4, 2, 10. ἐσκόπει ὅ τι ποιήσουσιν. *Budaeus* ποιήσωσι. 5, 5, 12. A. 7, 3, 14. ἠπορεῖτο ὅ τι (all. τί) ποιῆσαι. Σ. 6, 1. τί ἐςι et ὅ τι ἐςὶν ſunt idem valen-

tia. ¶ d) ἔστιν οἵτινες, *nonnulli*. Απ. 1, 4, 2. εἰπέ μοι, ἔστιν οὕστινας ἀνθρώπων (sunt. ἀνθρώπους) τεθαύμακας. ¶ e) μηδὲν οἵτινες, *nulli*. E. 1, 5, 5. ὅπως τῶν Ἑλλήνων μηδὲν οἵτινες ἰσχυροὶ ὦσιν. All. scribunt μηδέ τινες, all. μηδένες. Cf. τίς. ¶ 20) ὅ τι περ et ὅπερ, i. q. ὥσπερ. Ιερ. 11, 14. νόμιζε — τοὺς φίλους τέκνα σεαυτοῦ, τοὺς δὲ παῖδας ὅ τι περ τὴν σὴν ψυχήν. Well. coniiciebat ὥσπερ. Sed Bach. defendit vulgarem lectionem ex O. 17, 8. λέγεις — τὴν μὲν λεπτοτέραν (γῆν), ὅπερ ἀσθενεστέραν, τὴν δὲ παχυτέραν ὅπερ ἰσχυροτέραν. Cf. supra nr. 1. q. et ἅπερ. ¶ 21) ὅ τι μὴ, *nisi*. A. 6, 2, 4. μὴ ἀναγκάζειν πόλιν — ὅ τι μὴ αὐτοὶ ἐθέλοντες διδοῖεν. Hutch. vult. ὅτι μή ¶ 22) ὁστισοῦν, *quicunque, quilibet, quiuis*. Hesych: ὁτιοῦν· τὸ τυχόν. v. Wass. praef. ad Thucyd. et ad p. 151, 70. Π. 1, 6, 12. p. 64. οὐδ' ὁτιοῦν ἐπεμνήσθην, *ne tantillum quidem*. Sic fere semper, si praecedit negatio. Hesych: οὐδ' ὁτιοῦν· οὐδὲ τὸ σύνολον. Π. 1, 6, 19. p. 71. ἢ αὐλητὴς ἢ ἀλλ' ὁτιοῦν. 3, 1, 11. 12. 13. 4, 4, 3. 5, 3, 15. 8, 3, 16. A. 7, 6, 19. μηδ' ὁντιναοῦν μισθὸν προσαιτήσας. Πο. 4, 40. Ιερ. 1, 13. Απ. 1, 1, 14. οὐδ' ἐν ὄχλῳ αἰσχρὸν ποιεῖν ὁτιοῦν. 4, 6, 9. 4, 8, 9. Sic Π. 8, 2, 2. ἢ ἐν ἄλλαις τισὶ πράξεσιν. All. ἢ ἐν αἷστισινοῦν πρ. De ὅτου et ὅτῳ v. suis locis. ¶ 23) ὅσπερ in var. lect. permutatur c. ὥσπερ. v. ὥσπερ nr. 8. c. Cf. supra nr. 15. it. εἷς c. οἷοις. v. οἷος nr. 1. et c. ὅσοις. v. ὅσος nr. 4. it. ὅντινα c. ὅταν τινά. v. τὶς nr. 1. saepe ὅστις c. εἴ τις. v. τις nr. 18. it. ᾧ c. ὡς. v. ὡς nr. 2.

ὁ σ ά κ ι ς, *quotiescunque*. Απ. 3, 4, 3. ὁπόσακις κεχορήγηκε, πᾶσι τοῖς χοροῖς νενίκηκε. K. 3, 6.

ὅ σ ι ο ς, ¶ 1) *pius, probus, religiosus*. Phauorin: ὅσιος· ὁ περὶ τὰ θεῖα δίκαιος. Hesych: ὅσιος· καθαρὸς, δίκαιος, εὐσεβής. Cf. δίκαιος et εὔορκος. A. 2, 6, 13. τοῖς ὁσίοις καὶ ἀλήθειαν ἀσκοῦσιν. Opp. ἐπιόρκοις καὶ ἀδίκοις. Αγ. 3, 5. ὅσιον καὶ πιστὸν εἶναι 11, 2. τοὺς θεοὺς οὐδὲν ἧττον ὁσίοις ἔργοις ἢ ἁγνοῖς ἱεροῖς ἥδεσθαι. ¶ 2) *diis placens, fas*. Charito 1, 10. πρὸς ἀνθρώπους δίκαια καὶ πρὸς θεοὺς ὅσια. E. 4, 1, 14. μήτε τὰ δίκαια, μήτε τὰ ὅσια. 4, 7, 2. ¶ 3) *deos decens*. Απολ. 13. τὸ

τὸ δαιμόνιον καλῶ, καὶ οἶμαι οὕτως ὀνομάζων καὶ ἀληθέστερα καὶ ὁσιώτερα λέγειν. ¶ 4) *sanctus*. De loco, Π. 7, 5, 19. ἑστίας, οὗ οὔτε ὁσιώτερον χωρίον — οὔτε ἥδιον. ¶ 5) *publicus, profanus*. Timaeus lex. Platon: ὅσια· τὰ ἰδιωτικὰ, καὶ μὴ ἱερά. Suid: ὅσιον χωρίον· τὸ βέβηλον, καὶ μὴ ἱερὸν, εἰς ὃ ἔξεστιν εἰσιέναι. Cf. Poll. 8, 96. Valckenar. ad Ammon. p. 184. Doruill. ad Charit. p. 112. Πο. 5, 4. ἱερῶν ἢ ὁσίων ἐπιθυμοῦντες. All. perperam legunt δημοσίων.

ὁσιότης, *pietas, studium placendi diis*. Π. 6, 1, 24. λέγει ἡ Πάνθεια τοῦ Κύρου τὴν ὁσιότητα καὶ σωφροσύνην, *pietatem in captiua seruanda et puniendo eius tentatore*. K. 1, 11. Hippolytus σωφροσύνῃ καὶ ὁσιότητι μακαρισθεὶς, *pietate in parentes*.

ὁσίως, ¶ 1) *sancte, legibus naturae s. diuinis conuenienter*. Ἀπολ. 5. ὁσίως μοι καὶ δικαίως ἅπαντα τὸν βίον βεβιωμένον. ¶ 2) *vt fas est*. E. 4, 7, 2. ἐπηρώτα τὸν θεὸν, εἰ ὁσίως ἂν ἔχοι αὐτῷ, μὴ δεχομένῳ τὰς σπονδὰς, *an ipsi liceret*. Paulo post ἐστὶ ὅσιον εἶναι. ¶ 3) Π. 8, 5, 12. p. 529. ὁσίως ἂν ὑμῖν ἔχῃ, Κῦρον θύειν τὰ ἱερὰ ὑπὲρ ὑμῶν, *iuste s. rite s. religiose feceritis, si Cyrus*. Mox est καλῶς ἔχειν.

ὀσμή, ¶ 1) *odor*. Thom. Mag: ὀσμὴ, Ἀττικόν· ὀδμὴ δὲ, Ἰωνικόν. καὶ Ξενοφῶν τοίνυν Ἰωνικῷ ἔθει ὀδμὴ λέγει. Cf. ὀδμή. Sed hodie in Xenophontis libris semper legitur ὀσμή. Σ. 2, 3. ὀσμὴ ἄλλη ἀνδρὶ πρέπει. 5, 6. οἱ μυκτῆρες — τὰς πάντοθεν ὀσμὰς προσδέχεσθαι. Tribuitur canibus, Π. 1, 6, 19. p. 80. κύνες τῇ ὀσμῇ τὸν λαγὼ ἀνευρίσκον. Απ. 3, 11, 8. c. gen. Σ. 2, 4. ἐλαίου ὀσμή. K. 5, 3. 5, 8, 2. τὴν ὀσμὴν τοῦ λαγὼ, *quem lepus exhalat*. c. ἀπὸ, Σ. 2, 4. αἱ ἀπὸ τῶν μόχθων ὀσμαὶ — ἡδεῖαι καὶ ἐλευθερίαι. ¶ 2) *res odorem reddens*. Ιερ. 1, 4. ὀσμαῖς διὰ τῶν ῥινῶν. Iunguntur cum ἀκούσμασι et ὁράμασι. §. 24. ὀσμῶν αἷς χρῆσθε. Hic sunt vnguenta. Paulo post: ὀσμῶν οὐκ αὐτὸς ὁ βεβρωκὼς αἰσθάνεται, *odores e rebus esculentis, quae odorem spargunt*. Απ. 1, 4, 3. O. 4, 21. 5, 2.

ὅσος, ¶ 1) *quantus*. A. 2, 5, 2. p. 111. ὅσων καὶ οἵων ἐλπίδων — στερήσαιμι, 3, 1,

3, 1, 13. ὅσην χώραν καὶ οἵαν ἔχοιεν. Ιερ. 2, 15. c. ſuperl. Π. 3, 2, 12. δώσω ὅσον τις καὶ ἄλλος πλεῖστον δή ποτε ἔδωκε. c. δύναμαι et ſuperl. A. 4, 5, 14. ἀνακραγόντες ὅσον (all. οἷον) ἐδύναντο μέγιστον. 7, 1, 23. ὅσον ἐδύνατο μέγιστον Φορτίον (Φέρων). 7, 7, 26. γεγένησαι ὅσον ἐγὼ ἐδυνάμην μέγιστος. Sic fere Π. 5, 5, 5. p. 327. ἀσκῶν ὅσον δύναμαι τοὺς Φίλους ὡς πλεῖστα ἀγαθὰ ποιεῖν. Cf. δύνασθαι nr. 2. c. c. τε, E. 1, 3, 3. ἀπετείχιζε τὴν Χαλκηδόνα — ἀπὸ θαλάττης εἰς θάλατταν, καὶ τοῦ ποταμοῦ ὅσον τ' ἦν. Margg. ὅσον οἷόν τ' ἦν. Morus ἦν explicat per ἐξῆν, et pro τ' malit γ'. Sed poſſit etiam cum Hoogeueno ad Viger. 8, 7, 1. ὅσον τε accipi pro ὅσον τι. 4, 2, 13. Λακεδαιμόνιοι ὅσον τε κατέχον — ἐκράτησαν, καὶ κυκλωσάμενοι ἀπέκτειναν. Vix enim refertur τε ad καί. c. κατὰ, Ιερ. 2, 17. μειοῖ καθ' ὅσον ἂν δύνηται. c. χρόνον, Π. 5, 3, 13. ὅσον χρόνον ἐκαθέζετο, *quam diu*. 5, 5, 12. ὅσον ἂν χρόνον σχολὴν ἦγεν. 7, 1, 21. A. 2, 4, 14. 5, 1, 7. Αγ. 1, 37. Ιερ. 1, 20. Cf. nr. 7. b. vbi χρόνον deeſt. Omiſſo τοσοῦτος, Π. 2, 3, 3. μέρος ὅσον δίκαιον. All. addunt τοσοῦτον. 2, 4, 17. p. 136. ἐπειδὰν ἀποκοιμηθῇς ὅσον μέτριον, *modice*. §. 18. ὅσον ἐδόκει μέτριον εἶναι. A. 3, 3, 10. vbi dicitur de ſpatio ſ. interuallo, vt 6, 3, 8. et 7, 3, 4. Αγ. 11, 15. O. 2, 4. οὐδ' εἰ τρὶς ὅσα νῦν κέκτησαι. Omiſſo ἀρκεῖ εἰς, vel ſimili, A. 7, 3, 9. οὐ γὰρ ἔχων — εἰ μὴ ὅσον ἐφόδιον. 7, 8, 11. Sic c. dat. Π. 7, 5, 6. ἀπολιπὼν ὅσον πύργοις μεγάλαις ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ. it. c. inf. A. 4, 1, 4. ἐλείπετο τῆς νυκτὸς ὅσον σκοταίους διελθεῖν. 7, 3, 11. Λ. 12, 4. vbi de ſpatio legitur. Αθ. 1, 15. O. 11, 18. ἀριστᾶν — ὅσα μήτε κενὸς μήτε ἄγαν πλήρης διημερεύειν. K. 9, 14. it. praecedente vel ſequente τοσοῦτος, Π. 5, 2, 2. ἀπήγγελλον ὅτι τοσαῦτα εἴη ἔνδον ἀγαθὰ, ὅσα ἐπ' ἀνθρώπων γενεὰν — μὴ ἂν ἐπιλείπειν τοὺς ἔνδον ὄντας. Intell. ἀρκέσειεν εἰς ſ. ὥστε. v. Zeun. A. 4, 8, 10. vbi eſt de ſpatio. O. 9, 16. In his verti poteſt *vt*. ¶ 2) *quot*. Π. 1, 1, 1. ὅσαι δημοκρατίαι etc. E. 1, 1, 19. ὅσας ναυμαχίας νενικήκατε. 3, 4, 3. ὅσους δέοι πέμπεσθαι, καὶ ὅσους παρεῖναι. K. 2, 3. Cf. τοσοῦτος nr. 10. a. ¶ 3) *quot-*

quotquot, quotcunque. Π. 4, 6, 6. τὰς περισσὰς σκηνὰς, ὅσαι ἦσαν, παρέδοσαν. Α. 7, 8, 9. λαβόντες ὅσοι ἦσαν βόες. Ε. 6, 5, 1. μεταπέμπονται τὰς πόλεις, ὅσαι βούλονται. Margg. βούλοιντο. Ιπ. 11, 12. Sic Αθ. 8, 4. et 5. ὅσα ἔτη, *quotannis.* ¶ 4) *qui, quicunque.* Π. 3, 1, 18. πάντα, ὅσαπερ ὑπέσχετο. Α. 2, 1, 1. ὅσα ἐν τῇ ἀνόδῳ ἐπράχθη. 3, 1, 1. 4, 1, 1. 5, 1, 1. 7, 1, 1. 7, 6, 25. πᾶν, ὅσον ἐδυνάμην, διατεινόμενον. Ε. 3, 4, 3. διδόασι, ὅσαπερ ᾔτησε — καὶ τἄλλα ὅσα ἔδει. c. ἄλλος, Κ. 6, 6. ὅσα ἄλλα. c. gen. Π. 2, 2, 15. p. 113. τῶν καταμενόντων ὅσοι ἀνεπίμπλαντο ἤδη κακίας. Ε. 4, 3, 2. ὅσοι αὐτῶν φυγάδες τότ' ἐτύγχανον. Κ. 5, 15. ὅσοι μὴ ἔρχονται αὐτῶν. Sequente οὗτος, Π. 1, 4, 5. ὅσα ἂν ἴδω — ταῦτα τρέφειν. §. 9. ὅσα ἔλαβε — ταῦτα ἐᾶσαι. Ιερ. 4, 10. Απ. 1, 2, 4. ὅσα (MSS. ὅσα γε, quod Ern. eleganter dictum putat) ἡδέως δέχεται, ταῦτα ἐκπονεῖν. Sequitur casum omissi ἐκεῖνος, Ε. 2, 4, 6. ἦν ταῦτα ἀρεστὰ καὶ τῶν πολιτῶν, ὅσοις (Margg. οἷς) τὸ πλεονεκτεῖν ἔμελεν. Sequente τοῖος, Αγ. 5, 1. ὅσαι ἡδοναὶ πολλῶν κρατοῦσιν, ποίας οἶδέ τις Ἀγησίλαον ἡττηθέντα. c. opt. Π. 1, 4, 3. ὅσα — ἐρωτῷτο. Ε. 3, 1, 16. c. ἂν et coni. Π. 1, 3, 12. ἄλλα ὅσα ἂν βούλῃ. Λ. 12, 5. γυμνάζεσθαι — ὅσοιπερ ἂν στρατεύωνται. Sed edd. vett. omnes, probante Zeunio, et Cod. Lipſ. legunt ὅσῳ περ, *quamdiu.* Cf. ἐάν. c. εἰς, Ε. 6, 2, 15. πάντα, ὅσα εἰς ναυμαχίαν, παρεσκευάζετο. Intell. ἀναγκαῖα ἦν vel ſimile quid, Aemilio Porto iudice. Sic §. 18. et 7, 2, 21. ¶ 5) *ſimilis, qualis.* Α. 4, 7, 11. μαχαίριον ὅσον ξυήλην Λακωνικήν. ¶ 6) ὅσον, *circiter, fere.* De interuallo, numero, et magnitudine. Π. 3, 3, 15. ἀπεῖχον ὅσον παρασάγγην, *ad interuallum paraſangae.* Α. 3, 4, 2. ἀπεῖχον ὅσον ὀκτὼ σταδίους. §. 23. 4, 5, 8. 4, 7, 4. 6, 5, 5. 7, 2, 11. 7, 3, 3. §. 10. τρίποδες — ὅσον εἴκοσι. §. 12. 27. 7, 5, 9. Αγ. 2, 10. et Ε. 4, 3, 10. Ε. 2, 4, 3. 4. 24. 4, 5, 12. 6, 5, 31. Ιπ. 4, 4. λίθων ὅσον μναιαίων. Ιππ. 1, 16. c. ἐπί, Α. 6, 4, 3. ἀνήκει ὅσον ἐπὶ εἴκοσι σταδίους. ¶ 7) ἐφ' ὅσον, a) *quousque, quam longe.* Π. 5, 4, 20.

4, 20. ἣν μὴ μεῖον ἀπέχοντες παρίωμεν, ἢ ἐφ' ὅσον κατόψονται ἡμᾶς, καὶ νῦν πορευόμεθα. Hutch. et Zeun. omittunt verba κατόψ. ἡμ. quia non leguntur in ed. Eton. et nonnullis Codd. Leuncl. *non minori ex interuallo — quam ex quo.* A. 6, 3. 12. διαπειρώμενοι ἐφ' ὅσον καλῶς εἶχε. b) *quamdiu.* Deeſt accuſatiuus χρόνον. v. nr. 1. Π. 5, 5, 4. ἐφ' ὅσον ἀνθρώπων μνήμη ἀφικνεῖται. Etiam h. l. verti poteſt *quousque.* Legitur etiam ἐφ' ὅσους pro ὁπόσους. v. ὁπόσος nr. 5. ¶ 8) ὅσον ἂν μὴ, *niſi quod.* O. 21, 4. πείθεσθαι οὐκ ἐθέλοντες, ὅσον ἂν μὴ ἀνάγκη ᾖ. ¶ 9) ὅσον οὐκ ἤδη, *tantum non iam, iamiam.* v. Doruill. ad Charit. p. 658. A. 7, 2, 3. ἔλεγε — ὅτι Πῶλος ὅσον οὐ παρείη ἤδη. E. 6, 2, 9. ἐνόμιζε ὅσον οὐκ ἤδη ἔχειν τὴν πόλιν. §. 13. ¶ 10 ὅσον, *quamdiu, in quantum temporis.* E. 5, 3, 21. ὑπερέβαλε τὸν χρόνον ὅσου (Margg. ὅσον) ἐλέγετο ἐν τῷ Φλιοῦντι σῖτος εἶναι. ¶ 11) ὅσῳ, *quanto.* c. compar. Π. 1, 3, 12. ὅσῳ ἂν πλεονάκις εἰσίῃς. E. 2, 2, 1. ὅσῳ ἂν πλείους συλλεγῶσιν — θᾶττον τῶν ἐπιτηδείων ἔνδειαν ἔσεσθαι. 4, 2, 6. it. ſequente τοσούτῳ, Π. 7, 5, 4. ὅσῳ πλέονες — τοσούτῳ ἂν θᾶττον. A. 7, 3, 9. ὅσῳ ἂν μείζω — τοσούτῳ μείζω, Πο. 1, 6. 3, 5. 4, 7. Ἱερ. 1, 19. Ἀπ. 1, 4, 10. O. 7, 42. it. ſequ. τόσῳ, Π. 1, 6. 19. p. 74. ὅσῳ βελτίων — τόσῳ δ' ἂν μᾶλλον. 7, 5, 3. ὅσῳ προσωτέρω, τοσῷδε μανότερον. Πο. 4, 32. c. poſitiuo, Π. 5, 3, 14. σπεύσει ὅσῳ σὺ πρόσω δοκεῖς ἰέναι. Cod. Bodl. et all. (v. Zeun.) ἕως ἔτι πρ. Ἱερ. 10, 2. ὅσῳ ἂν ἔκπλεω (Intell. μᾶλλον) — τοσούτῳ ὑβριστοτέροις. Sic Π. 7, 5, 26. p. 458. τοσούτῳ πλεονεκτήσει — ὅσῳ πεινήσας τῶν ἡδίστων σίτων τεύξεται. Cod. Guelf. ὡς. ¶ 12) ἐν ὅσῳ, v. ἐν nr. 14. d. ¶ 13) ὅσα. Phauorin: ὅσα Ἀττικῶς λέγεται ἀντὶ τοῦ ὅσον. Φιλοῦσιν γὰρ οἱ Ἀττικοὶ πληθυντικοῖς ἀντὶ ἑνικῶν χρῆσθαι. a) *quantum.* Ἀπ. 2, 1, 21. ὥδέ πως, ὅσα ἐγὼ μέμνημαι. b) *quoties,* E. 1, 1, 19. ὅσα ἀήττητοι γεγόνατε. ¶ 14) ὅσπερ, *quemadmodum.* Π. 1, 5, 7. p. 54. νυκτὶ — ὅσπερ οἱ ἄλλοι ἡμέρᾳ δύνασθε χρῆσθαι — λιμῷ δὲ ὅσπερ ὄψῳ. Ἀγ. 6, 6. Cf. omnino βοὴ et ἐν. ¶ 15) In var.

var. lect. ὅσος confunditur c. οἷος. v. ſupra nr. 1. et 3. et οἷος nr. 1. c. ὁπόσος, v. ibi nr. 5. it ὅσαπερ c. ὡς ἅπερ. v. ὡς nr. 9. it. ὅσων c. ὅτου. v. ὅτου. it. ὅσα c. ὥστε. v. τοσοῦτος nr. 10. a.

ὄσπριον, *legumen.* A. 4, 4, 5. σῖτον, οἴνους — ὄσπρια παντοδαπά. 4, 5, 19. πυροὶ, καὶ κριθαὶ, καὶ ὄσπρια. 6, 4, 4. 6, 6, 1. O. 8, 9.

ὅστις, v. ὅς nr. 19. ſqq.

ὀστοῦν, *os.* Iπ. 1, 4. τὰ κατωτέρω τῶν κυνηπόδων ὀστᾶ — ταπεινὰ τὰ ὀστᾶ. §. 5. τῶν κνημῶν τὰ ὀστᾶ παχέα.

ὄστρακον, *teſta.* O. 19, 14. ὄστρακον — πῶς ἐπὶ τοῦ πηλοῦ ἄνω καταθείης. Scil. ſignificatur h. l. quicquid imponitur luto, quo ſuperius oblita eſt ficus ſ. vitis plantata, ſiue teſta ſit, ſiue aliud quid. v. Fr. Portus.

ὀστώδης, *oſſeus.* Iπ. 1, 8. equi κεφαλὴ ὀστώδης οὖσα eſt in laudibus equi. Cf. Poll. 1, 189. Iπ. 5, 6.

ὀσφραίνεσθαι, *odorari, olfacere, odorem ſentire ſ. percipere.* Thomas: ὄσφρομαι κάλλιον, ἢ ὀσφραίνομαι. Σ. 5, 6. τοῦ ὀσφραίνεσθαι ἕνεκεν — ῥῖνας. A. 5, 8, 2. οἴνου μηδ' ὀσφραίνεσθαι παρόντος. Intell. ὥστε. Leuncl. *quum tantum vini non adeſſet, quod vel odoratu poſſet percipi.* c. gen. Aπ. 2, 1, 24. τίνων ὀσφραινόμενος — ἥδεσθαι. Tribuitur canibus, K. 4, 6. 5, 2. 5. 6, 2. ceruo, K. 9, 16.

ὀσφὺς, *lumbi.* Iπ. 1, 12. in equo laudatur ὀσφὺς πλατυτέρα καὶ βραχυτέρα. 11, 2. ὀσφὺν ὑγρὰν καὶ βραχεῖαν. Cf. Poll. 1, 211. K. 4, 1. canis habeat ὀσφὺν σαρκώδη. Steph. tentabat pluralem, quia ſequitur τὰ μεγέθη μεταξὺ μακρῶν καὶ βραχέων. 5, 30. lepus habet ὀσφὺν περιφερῆ, κοίλην, σαρκώδη. Pluralis eſt K. 4, 8. ἐπὶ ταῖς ὀσφύσι καὶ ταῖς οὐραῖς.

ὅταν, ¶ 1) *quando.* c. coni. Π. 1, 2, 8. ὅταν οἱ ἄρχοντες σημήνωσι. 1, 3, 13. 1, 6, 10. ὅταν περ — δύνῃ λέγειν. Aπ. 1, 4, 15. 4, 3, 16. O. 3, 2. ἔχοντας ἕτοιμα ὅταν ὧν ἂν δέωνται χρῆσθαι. Alii ſuperfluum vel delendum putant ὅταν, alii ὧν, (Cf. Koen. ad Gregor. de dialectt. p. 24.) alii legendum ὅσων ἂν δ. Sed Ern. recte explicat ex Atticorum more, tempus et rem ſimul relatiue exprimentium: *quando quaeque res deſideretur*

retur. Sic Aπ. 1, 4, 14. ὅταν τί ποιήσωσι, *quando et quid.* Saepe poſt ὅτι, vt Iπ. 4, 2. ὅτι καὶ ὅταν μὴ ἐκκομίζῃ. Iπρ. 9, 8. ὅτι, ὅταν πόλεμος ᾖ, ἐπιβουλεύουσι. c. ἦν, Σ. 2, 3. ἦν ὅταν νύμφαι τύχωσιν οὖσαι. Viri docti ὅταν delendum cenſent. c. indic. O. 3, 2. ὅταν δέονται μὴ ἔχοντας. Sed recte Cod. Lipſ. δέωνται. v. Thom. Mag. p. 267. Cf. βούλεσθαι. ¶ 2) *quotiescunque.* Π. 2, 4, 8. p. 130. τιμῶν καὶ χαριζόμενος, ὅταν τινὰ ἀγαθῶ. ¶ 3) *cum, quia.* Iερ. 6, 13. πῶς ἂν νομίσαις εὖ ποιεῖν, ὅταν εὖ εἰδῇς. §. 14. ¶ 4) ὅταν τάχιστα, *ſimulac, vbi primum,* Π. 4, 5, 12. p. 248. πειρασόμεθα παρεῖναι, ὅταν τάχιστα διαπραξώμεθα. ¶ 5) καὶ ὅταν — καὶ ὅταν, *ſiue — ſiue.* Iπρ. 1, 18. χρὴ συμβουλεῦσαι αὐτοῖς μελετᾶν, καὶ, ὅταν εἰς χώραν ἐλαύνωσι, καὶ, ὅταν ἀλλοσέ ποι. Cf. γε nr. 6. a. ¶ 6) Confunditur c. ἔστ' ἄν, v. ἔστε nr. 2. it. c. ὅτι, v. ὅτι nr. 1. it. c. ὅτου. v. ibi.

ὅτε, ¶ 1) *quando, cum,* c. indic. Π. 8, 4, 7. oppon. νῦν, et ante ὅτε intell. τότε. A. 4, 1, 7. ὅτε δὲ (Cod. Pariſ. ἐπεὶ δὲ) οἱ τελευταῖοι κατέβαινον. Heſych: ὅτε· ὅταν, ἐπειδή. E. 1, 7, 12. κατελθὼν, ὅτε καὶ οἱ ἐκ Πειραιῶς, np. κατῆλθον. 3, 4, 25. O. 2, 9. c. praeſenti pro praeterito, Π. 2, 4, 5. νῦν, ὅτε οὕτως ὀξέως σοι ὑπακούω. Formula ὅτε ταῦτα ἦν, i. e. *tunc,* extat A. 1, 10, 10. 3, 1, 22. E. 2, 3, 18. p. 95. c. opt. Π. 1, 6, 3. v. ὁπότε nr. 1. c. coni. Π. 1, 6, 10. ὅτε μάλιστα εὐπορῇς, τότε etc. ¶ 2) *quoties.* c. opt. Π. 2, 1, 15. ἐτίμα, ὅτε τινὰς ἴδοι τοιοῦτό τι ποιήσαντας. ¶ 3) *cum, quia, nam.* O. 11, 10. πῶς γὰρ οὔ; ὅτε (Margg. ὅτι) πολλοί εἰσιν ἄνθρωποι, οἳ οὐ δύνανται. ¶ 4) pro ὅτι. O. 2, 11. οὔκουν μέμνησαι ἐν τῷ λόγῳ, ὅτε (Steph. malit ὅτι) οὐδ' ἀναγρύζειν μοι ἐξουσίαν ἐποίησας, λέγων. Sed cum μέμνησαι haud dubie ad λέγων pertineat, rectius ὅτε vertitur *quum, quando.* Sic E. 6, 4, 5. ὅτι — ἐδῄωσας, καὶ ὅτι ὕστερον ἀπεκρούσθης. Margg. habent ὅτε ὕστ. Cf. ὅτι nr. 8. ¶ 5) pro ποτέ. Aπ. 4, 4, 2. καὶ ὅτε ἐπιστάτης γενόμενος. Leuncl. corrigit καί ποτε, et ſic Ern. e Cod. 1. edidit. ¶ 6) ὅτε δὲ, *interdum,* K. 5, 8.

ὅτε δὲ καὶ ἐν τῇ θαλάττῃ διαῤῥιπτῶν. Debebat praecedere ὅτε μέν. §. 20. ὅτε δὲ (all. ὁτὲ δὲ) οὐκ ἀκούσαντες. 9, 8. 20. ¶ 7) ἦν ὅτε, *aliquando, olim*. Λ. 14, 5. v. εἶναι nr. 37.

ὅτι, ¶ 1) *quia*, i. q. διότι. Π. 1, 3, 1. ἰδεῖν ἐπεθύμει, ὅτι ἤκουε καλὸν κἀγαθὸν αὐτὸν εἶναι. §. 10. 13. ἐπερωτηθεὶς, διὰ τί; εἰπεῖν λέγεται, ὅτι οἴκοι εἰμὶ κράτιστος. §. 14. 1, 4, 3. διὰ τὴν παιδείαν, ὅτι ἠναγκάζετο ὑπὸ τοῦ διδασκάλου. 4, 1, 6. A. 1, 2, 21. ἐπεὶ ᾔσθετο — καὶ ὅτι ἤκουε. 2, 6, 16. 4, 8, 8. extr. vbi all. habent ὅταν. Aγ. 7, 7. Aπ. 2, 9, 1. 3, 2, 1. O. 6, 15. 8, 8. c. opt. v. Koen. ad Gregor. de dialectis p. 23. qui Atticam iudicat hanc ſtructuram. E. 7, 1, 24. ὡς διὰ τοῦτο πολεμήσειαν αὐτοῖς, ὅτι οὐκ ἐθελήσαιεν — οὐδὲ ἐάσαιεν. O. 1, 17. c. ἂν et opt. Aπ. 3, 2, 2. τί δή ποτε ἐπῄνεσε —; ἆρά γε ὅτι αἰχμητής τε καὶ κρατερὸς ἂν εἴη. Sequente ὅτε, Π. 4, 2, 5. οἱ δὲ, καὶ ἐλπίδας ἔχοντες — οἱ δὲ, ὅτι, ὅτε ἐτρέφετο ἐν Μήδοις — ἀντιχαρίζεσθαι ἐβούλοντο. In aliis deeſt ὅτι. ¶ 2) *quippe*. A. 4, 3, 22. παρήγγειλε — διαβαίνειν — ὅτι οὗτος ἄριστος ἔσοιτο, ὃς ἂν πρῶτος ἐν τῷ πέραν γένηται. ¶ 3) *quod* ſ. pro acc. et inf. a) c. indic. Π. 1, 2, 6. λέγουσι, ὅτι ἐπὶ τοῦτο ἔρχονται. 1, 3, 15. οὐχ ὁρᾷς ὅτι δεδίδαχεν. 1, 4, 1. 6. 7. 2, 4, 7. 7, 4, 4. 8, 1, 6. εἰδέναι, ὅτι ὁρῶνται. Margg. ὁρῷντ' ἄν. A. 7, 2, 11. εἰπεῖν κελεύει, ὅτι πάρεστι. Cod. Eton. παρείη. Aγ. 2, 11. ἀγγέλλει τις — ὅτι εἰσί. E. 4, 3, 11. eſt εἴησαν. E. 2, 2, 11. ἀπήγγειλεν ὅτι αὐτὸν κατέχει — κελεύει. Steph. vult κατέχοι — κελεύοι. 8, 2, 12. 3, 3, 5. εἶπεν ὅτι — κελεύει. Steph. mauult κελεύοι. Cf. δῆλος, εἰδέναι, εἰπεῖν, θαυμάζειν et ſimilia verba. b) c. opt. Π. 1, 3, 13. εἶπεν ὅτι βούλοιτο. §. 14. 1, 4, 10. 2, 4, 6. 3, 2, 4. 4, 2, 2. 3. 18. ἴσθι ὅτι συμφέροι. All. συμφέρει. 4, 4, 1. A. 1, 2, 21. λέγων, ὅτι λελοιπὼς εἴη. 2, 1, 2. 4, 5, 8. 5, 2, 7. ἀποδεδειγμένοι ἦσαν, ὅτι μάχη μὲν εἴη. Margg. et 2 codd. ἔσται. 7, 2, 15. ἀπεκρίνω ὅτι διαβήσοιτο — καὶ οὐδὲν δέοι. §. 17. E. 4, 8, 31. Aπ. 2, 6, 13. ἤκουσα, ὅτι Περικλῆς ἐπίσαιτο. Brodaei correctio, ἐπίσατο; quam recepit Schneiderus, non placet

Hin-

Hindenburgio ad h. l. et Fischero ad Weller. p. 402. O. 9, 18. Cf. εἰπεῖν nr. 1. d. c) c. opt. fut. E. 3, 1, 25. γιγνώσκων ὅτι ἔσοιντο. Margg. ἔσονται. d) c. ἂν et opt. Π. 1, 6, 8. ἀκούσας σου ὅτι — ἂν εἴη. 3. 2, 6. ἔλεξε ὅτι ἂν ἥκοι. In Cod. Guelf. ἂν deest. Απ. 1, 4, 11. e) c. indic. fut. Π. 1, 4. 28. θαῤῥεῖν, ὅτι παρέσται. 3, 2, 4. A. 4, 7, 15. 5. 1, 6. ἠπιστάμεθα ὅτι ἥξει. Cod. Par. ἥξοι. Αγ 1, 28. εἰδότες ὅτι - δεήσει μάχεσθαι. Cod. Harl. δεήσοι. E. 3, 4, 15. προειπὼν ὅτι ἐξέσται. Αγ. 1, 24. est ὡς ἐξέσοιτο. Σ. 1, 16. f) c. indic. et opt. A. 1, 2, 21. ᾔσθετο — ὅτι ἐν Κιλικίᾳ εἴη, καὶ ὅτι ἤκουε. 2, 1, 3. ἔλεγον, ὅτι Κῦρος μὲν τέθνηκεν, Ἀριαῖος δὲ πεφευγὼς εἴη — καὶ λέγοι. g) c. ind. fut. et c. opt. A. 7, 8, 12. ἀκούσας — ὅτι τεθυμένος εἴη καὶ — ἥξει. Cod. Paris. ἥξοι. h) c. inf. E. 2, 2, 1. εἰδὼς ὅτι — θᾶττον ἔσεσθαι. Stephano, Leuncl. et Porto auctoribus Wells. perperam omisit ὅτι vt superfluum. 3, 4, 5. ἤρετο τίνος δεόμενος ἥκοι. ὁ δ' εἶπεν, ὅτι αὐτονόμους εἶναι. Leuncl. mauult τοῦ. Morus post ὅτι addi vult τοῦ, quod pendeat a δεόμενος. Possit etiam intelligi ἥκοι δεόμενος. Cf. Wesseling. ad Diodor. Sicul. 4, 26. et interpp. ad Act. 27, 10. Sic Π. 1, 6, 15. nonnulli legunt: λέγεις σύ, ὅτιπερ — στρατηγοῦ ἀργοῦ οὐδὲν ὄφελος εἶναι. All. ὥσπερ, vt Wells. Sed Zeun. e Codd. ὅτιπερ ὡς. 2, 4, 10. in cod. Guelf. est: ἀκούω γὰρ, ὅτι συνθηρευτάς τινας — γενέσθαι. Vulgo deest ὅτι. 5, 4, 1. ἐνόμισεν, ὅτι — αὐτὸς ἂν λαβεῖν. In multis omissum est ὅτι. Ibid. Zeun. e Cod. Guelf. recepit λέγειν τῷ Ἀσσυρίῳ, ὅτι — λαβεῖν ἂν pro ὅτι — λάβοι ἄν, vt vulgo editur. 6, 1, 7. φασὶν ὅτι δεῖ. All. ἔτι δεῖν. Marg. Leuncl. ὅτι δεῖν. i) Postponitur nomini. A. 1, 2, 21. ᾔσθετο τὸ στράτευμα ὅτι ἐν Κιλικίᾳ εἴη. k) Sequente ὅτε, Π. 6, 1, 7. λέγω ὅτι, ὅτε οἴκοι ἦμην, ἐστρατευόμην. Cf. ὅταν nr. 1. l) Ponitur omisso verbo, Π. 3, 1. 13. φοβεῖται μέντοι, εὖ οἶδ' ὅτι, μὴ — πάθῃ. Ita enim interpungendum cum Zeunio videtur, vt post ὅτι repetendum sit φοβεῖται. 5, 3, 20. ἐρευνῶντας, ὅτι ἐν ὁδῷ ἤδη πάντες. Intell. εἰσὶ vel εἶεν. A. 1, 6, 7. ἔστιν ὅ τι σε ἠδίκησα;

ὁ δὲ

ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι οὔ. Intell. ἐμὲ ἠδίκησας vel αὐτὸν ἠδίκησέ τι. O. 6, 11. ὅτι μὲν κάλλιστον (ſcil. ἐστὶν) — ἀπὸ γεωργίας τὸν βίον ποιεῖσθαι, πάνυ μοι δοκῶ πεπεῖσθαι ἱκανῶς. 12, 20. ἤρετο — τί τάχιστα παχύνει; τὸν δ' εἰπεῖν λέγεται, ὅτι δεσπότου ὀφθαλμός. Intell. τάχιστα παχύνει. m) Repetitur poſt quaedam interiecta, A. 5, 6, 9. λέγουσιν, ὅτι, εἰ μὴ — ὅτι κινδυνεύσει. 7, 4, 3. Similiter ὅτι ponitur poſt ὡς. v. ὡς nr. 26. k. Π. 5, 3, 15. p. 297. ἐννοεῖται, ὡς εἰ οἱ μὲν — πείσονται, οἱ δὲ — ἀπολοῦνται, ὅτι οὐδένα εἰκὸς σὺν αὐτῷ βούλεσθαι εἶναι. Πο. 5, 1. E. 3, 2, 5. 6, 4, 37. 6, 5, 13. n) Deeſſe putatur E. 4, 8, 4. ἐπεὶ δὲ οὐχ οὕτως ἔχον. εἰ ἐκρατήθημεν, οὐδὲν ἔτι ἐσμέν. Poſt ἔχον Leunclauio deeſſe videtur ὅτι, Moro autem οὐ γάρ. §. 9. λέγοντος τοῦ Κόνωνος, εἰ ἐῴη — θρέψει. Steph. et Leuncl. poſt Κόν. addendum putant ὅτι, probante Moro. Sed Schneider. ex Caſtal. habet ὡς, non ὅτι. 5, 8, 62. νομίσαντες, εἰ τοῦτο γένοιτο, οὐ δυνατὸν ἔσοιτο. Hic quoque ante εἰ inſerunt ὅτι, vt Welſ. et Morus, vel legunt ἔσεσθαι. o) Videtur redundare, A. 6, 4, 12. ὡς γὰρ ἐγὼ, ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου ἥκοντος πλοίου, ἤκουσά τινος, ὅτι Κλέανδρος μέλλει ἥξειν. Steph. ὅτι vel delendum vel in ὁ mutandum cenſet. Απ. 2, 9, 8. οὐχ ὅτι μόνος ὁ Κρίτων — ἀλλὰ καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ. Ern. deleri iubet ὅτι. Sed poteſt ſeruari, modo intelligas λέγω. All. ὅτι mutari volunt in ἔτι, *poſthac*. ¶ 4) Eſt μιμητικὸν ſ. ſeruit recitationi verborum alius in oratione recta. v. Raphel. ad Matth. 9, 18. Π. 3, 1, 4. εἶπε δ' ὅτι εἰς καιρὸν ἥκεις. 4, 1, 6. εἶπεν, ὅτι ἵππων προσδεόμεθα. 5, 2, 5. 6, 4, 3. 7, 3, 1. A. 1, 6, 8. 5, 4, 4. Poteſt verti *ſcilicet*, vt Π. 2, 4, 7. ἐμοῦ τοίνυν ἀκούετε, ὅτι οὐκ ἀδικοῦμεν. ¶ 5) *quod attinet ad id quod*. Π. 8, 3, 16. ὅτι δὲ ταῦτα πολλά ἐστι, τοσοῦτον κερδαίνω etc. O. 6, 11. ὅτι δὲ ἔφησθα καταμαθεῖν τὰ αἴτια — καὶ ταῦτά μοι δοκῶ ἡδέως ἀκούσειν σου. ¶ 6) *at*. Saltem eſt obiicientis. Sed ponitur elliptice. O. 1, 7. ὅτι τοι ἡμῖν ἐδόκει (np. in ſuperioribus) οἶκος εἶναι ὅπερ κτῆσις. Intelligi poteſt ἐνόμιζον, *putabam*. Sed Wyttenbach, ad Plutarch,

tarch. de ſera num. vind. p. 89. legi iubet οὔτι τοι, *an non?* 5, 18. ταῦτα μὲν ἔμοι γε καλῶς δοκεῖς λέγειν· ὅτι δὲ τὰ πλεῖςά ἐςιν ἀδύνατα προνοῆσαι. Steph. et Welſ. ἔτι δ. Sed intellige τί λέγεις vel ſimile quid. v. tamen Zeun. it. Ern. qui vt Wyttenbach. l. l. emendat τί δὲ, ὅτι. ¶ 7) *quam*. c. ſuperl. A. 3, 1, 31. ὅτι πλείςους. O. 15, 1. Cf. μεγαλοπρεπής. Saepe iunctim ſcribitur vno verbo, vt ὁτιβέλτιςα, O. 7, 12. Sed Cod. Lipſ. ὅτι βέλτιςα. ὁτιεγγύτατα, E. 4, 2, 6. ὁτιελαχίςων, Π. 7, 5, 5. ὁτιήδιςα, Π. 7, 5, 19. ὁτιήκιςα, Π. 7, 5, 14. ὁτιμακροτάτην, ſcil. ὁδὸν, A. 7, 8, 2. ὁτιμάλιςα, Π. 7, 1, 5. 7, 5, 6. Απ. 4, 5, 12. O. 16, 12. K. 9, 16. Απ. 4, 2, 40. vbi eſt *quam frequentiſſime*. ὁτιπλειςάκις, O. 16, 13. ὁτιπλεῖςος, Π. 4, 2, 12. p. 217. 6, 1, 14. 22. 6, 3, 9. 7, 5, 6. 8, 8, 7. A. 1, 1, 6. 1, 5, 11. 6, 2, 11. Πο. 4, 11. E. 7, 1, 2. O. 7, 15. Σ. 8, 25. ὁτιταπεινότατοι, Π. 7, 5, 24. Cf. ἀπαρασκεύαςος et τάχιςα. it. c. comparatiuo, A. 3, 4, 3. ὡς ὅτι (Edd. vett. ὅτε) φοβερώτερον εἴη. Muretus malebat φοβερώτατον. Et ſic eſt in Cod. Pariſ. Vnde Zeun. recepit. Morus in indice coniicit ἔτι φοβερώτερον. ¶ 8) Permutatur c. ἔτι, A. 3, 1, 13. ᾔδειν ὅτι ὀλίγους ἔχοντας. Steph. et Hutch. emendant ἔτι, quod etiam habet Cod. Eton. Cf. ſupra nr. 3. et ἔτι nr. 8. c. ὅπῃ, v. ibi nr. 2. c. εἰ. v. εἰ nr. 6. c. ὅτε, Π. 4, 1, 11. δηλώσεις, εἰ ἀληθῆ ἔλεγες, ὅτι ἔφης ἥδεσθαι. Steph. et Hutch. et Cod. Bodl. ſubſtituunt ὅτε. Cf. ὅτε nr. 3. et 4. et ſupra nr. 7. c. ὅ τι, Απ. 2, 2, 9. εἰδὼς, ὅτι, ἃ λέγει ἡ μήτηρ, οὐδὲν κακὸν νοοῦσα λέγει. Steph. in ed. 1. ὅ τι λέγει. Sic E. 7, 5, 6. οἰόμενος πᾶν ἀγαθὸν εἶναι Θηβαίοις, ὅτι ἐλαττοῖντο Ἀθηναῖοι. Poterat ſcribi ὅ τι vel ὅτε. c. ὡς. v. ὡς nr. 30. h. c. διότι. v. ibi nr. 2. Denique ὅτι ſuſpectum eſt Απ. 3, 7, 5. vbi v. interpp. ¶ 9) μὴ ὅτι, v. μὴ nr. 13—15.

ὁτιοῦν, v. ὅς nr. 22.

ὁτὶς, v. ὤτίς.

ὅτου, Attice pro οὕτινος ſ. οὗ. v. Fiſcher. ad Weller. p. 168. Π. 7, 1, 16. ὅτου ἐπιλάβοιτο τὰ δρέπανα, πάντα βίᾳ διεκόπτετο. Zonaras habet ὅσων. 8, 2, 12. παρεῖχε πάντα ὅτου ἔδει. 8, 5, 7. 8, 7, 3. p. 542.

542. A. 1, 9, 12. 13. 3, 2, 11. ὅτου ἂν ἐθέλωμεν, τευξόμεθα. E. 4, 5, 4. Απ. 1, 4, 4. ὅτου ἕνεκα. Heſych: ὅτου ἕνεκα· τίνος ἕνεκα. O. 7, 11. μεθ' ὅτου ἄλλου. 8, 16. μαςεύειν ὅτου ἂν δέῃ. 16, 3. ὅτου δέοιτο. c. δὴ et particip. A. 4, 7, 18. ἐξαπίνης, ὁτουδὴ παρεγγυήσαντος — Φέρουσι. All. ὅτου δὴ, all. οὕτω. 5, 2, 17. ἀνέλαμψεν — ὁτουδὴ ἐνάψαντος. All. ὅτου δὴ ἐνάψαντος τινὸς, incertum quis accenderat. c. verbis emendi, A. 3, 1, 13. ὅτου ὠνησόμεθα, quo ſ. quo pretio. 7, 6, 17. σπάνια ἔχοντες ὅτων ὠνήσεσθε. Veteres melius habent ὅτου, all. perperam ὅταν. c. ἐξ, Π. 8, 2, 9. ἐξ ὅτου περ ἐν τῇ ἀρχῇ εἰμι. Intell. χρόνου. A. 7, 8, 2. ἐξ ὅτου ἀπεδήμησε. Απολ. 16. 27. it. de cauſa, v. ἐκ nr. 3.

Ὄτυς, v. Κότυς.

ὅτῳ, Attice pro ᾧτινι. Π. 1, 4, 10. διαδίδου ὅτῳ βούλει. 2, 1, 6. extr. ὅτῳ δ' ἀρκεῖ — καταμενέτω. Intell. ἐκεῖνος. 2, 3, 5. p. 118. πρὸ τούτου, ὅτῳ ᾤμην πληγήσεσθαι. 6, 2, 11. p. 370. ἐσθὴς — ὅτῳ ἐςιν, πολλὰ ἐπικουρεῖ. K, 2, 9. A. 3, 2, 9. 22. 26. 7, 3, 2. Απολ. 11. Cf. ὅς nr. 19. a. c. opt. Π. 1, 4, 17. περιβαλλομένους ὅτῳ τις ἐντυγχάνοι. 4, 5, 10. 5, 4, 17. A. 2, 6, 12. O. 2, 11. c. ἂν et opt. Π. 3, 1, 17. δύναιο ἂν εὑρεῖν (Intell. τινὰ), ὅτῳ ἂν χαρίσαιο. Cf. ποῦ. c. ἂν et coni. O. 9, 10. μεμνῆσθαι ὅτῳ ἄν τι διδῷ. §. 16. K. 8, 7. περιλαμβάνειν ἐντὸς (ſcil. τοῦ τόπου), πρὸς ὅτῳ ἂν ᾖ, vbicunque. c. fut. Π. 1, 4, 13. ὥρα παρασκευάζεσθαί σοι, ὅτῳ μαςιγώσεις. 4, 2, 17. ἀνάγκη — εἶναί τινα, ὅτῳ σκηνῆς μελήσει. 5, 4, 14. c. οὖν, Απ. 4, 1, 1. ἐν ὁτῳοῦν πράγματι. c. dat. A. 7, 2, 2. ὅτῳ ὑμῖν ταῦτα δοκεῖ. All. emendant ὑμῶν. c. plurali, Π. 3, 3, 29. ἱκετεύουσαι πάντας ὅτῳ ἐντυγχάνοιεν. Steph. vult πάντα, ſed Hutch. defendit πάντας. 7, 1, 10. ὅτῳ ἂν ἡμῶν ὁ θεὸς νίκην διδῷ — πρὸς τὸ μαχόμενον ἀεὶ συμβάλλωμεν. Poterat exſpectari συμβάλλῃ. A. 2, 5, 7. 4, 1, 6. 4, 4, 7. 6, 3, 9. Formula ἐςιν ὅτῳ extat O. 8, 12. In var. lect. permutatur ὅτῳ c. ποῦ. v. ποῦ nr. 2.

οὗ, vbi. v. ὅς nr. 11.

οὐ, et οὐκ, et οὐχ, et οὐχί, ¶ 1) non. Π. 1, 3, 4. οὐχί, ὦ πάππε. Αθ. 2, 18.

18. εἰδότες ὅτι οὐχὶ τοῦ δήμου ἐστίν. 3, 3. ἡ πόλις οὐχ ἱκανή. In ed. Welſ. operarum vitio eſt οὐκ ἱκ. Αγ. 2, 1. οὐ γὰρ ὡς ὑστερήσειε — ἐπροθυμεῖτο, i. e. ἐπροθυμεῖτο γὰρ ὡς οὐχ ὑστερήσειε. E. 5, 2, 26. οὐ μέντοι ἔπειθε. §. 32. 5, 4, 29. οὐ (Margg. οὐδὲν) μέντοι ἠρώτα. Ponitur poſt enunciationem affirmantem, ita vt ex praecedenti ſententia verbum ſit intelligendum, A. 7, 6, 27. νῦν καιρὸς δοκεῖ ὑμῖν — ἐμὲ κατακτανεῖν. οὐ μὴν (ſcil. ἐδόκει) ὅτε etc. E. 1, 7, 10. p. 55. κινδυνεύουσιν ἀπολέσθαι· οὐκ (ſcil. κινδυνεύουσιν ἀπολέσθαι) ἂν — πείθοισθε, *non tamen*. Cf. nr. 9. In fine commatis vel ſententiae; v. Doruill. ad Charit. p. 639. Π. 1, 4, 10. ἐδείκνυε μὲν οὔ, κατέθηκε δὲ ἡματωμένα. 2, 3, 5. p. 118. οὐ τῷ μὲν προσῆκον, τῷ δ' οὔ. 5, 1, 5. 5, 5, 10. p. 334. 8, 1, 1, p. 464. A. 4, 4, 2. καλὸς μὲν, μέγας δ' οὔ. All. e Demetrio Phalereo habent μέγας μὲν οὔ, καλὸς δὲ, probante Hutchinſono. 4, 6, 2. 5, 1, 11. 5, 6, 9. 6, 5, 3. E. 1, 1, 14. 2, 2, 1. 5, 4, 40. Απ. 4, 7, 7. O. 11, 8. Σ. 4, 3. 9, 3. Ponitur bis, ita vt, e Latina quidem ratione, ſemel redundet, O. 15, 10. ἀλλὰ — οὐχ ὥσπερ τὰς ἄλλας τέχνας — οὐχ οὕτω καὶ ἡ γεωργία. Sic poſt negationem, quae ineſt verbo. v. ἢ nr. 1. Etiam Π. 1, 2, 7. οὐχ ἥκιστα eſt pro ἥκιστα. Sed viri docti οὐχ iubent deleri, quam rationem Welſius quoque ſecutus eſt. οὐ ante vocalem, Σ. 6, 2. ἔφη, οὐ· ἀλλ' etc. Sed Welſ. de iudicio Steph. et Leuncl. edidit οὐκ, Zeunius tamen defendit οὐ, cum ſit in clauſula. ¶ 2) *nonne*. Π. 5, 5, 5. p. 328. οὐ καὶ σὺ ὁμολογήσεις μηδὲν ἀδικεῖσθαι; 7, 5, 5. 8, 3, 18. οὐχὶ σύγε αὐτίκα μάλα εὐδαίμων ἐγένου; Sic O. 20, 9. in nonnullis rectius eſt: οὐ πάνυ χαλεπὸν εὑρεῖν; All. omittunt οὐ. §. 13. οὐ πολὺ μὲν ῥᾷον — ; Bis ponitur, Απ. 2, 3, 16. οὐ γὰρ καὶ — παραχωρῆσαι; καὶ οὐ — ὑπαναστῆναι; Ern. et Hindenb. defendunt. Hindenb. praeterea dicit, καὶ οὐ eſſe pro οὐ καὶ, quia οὐ et μὴ ſaepe transponatur. c. γὰρ, vbi eſt animi commoti, Π. 3, 1, 21. τί οὖ ἐκεῖνος — ; οὐ γὰρ, ἔφη, ἀπέκτεινεν αὐτὸν οὑτοσί; Απ. 1, 4, 14. 3, 4, 1.

O. 11,

O. 11, 22. 19, 2. Sic Π. 5, 5, 6. in Cod. Guelf. eſt οὐ γὰρ δήπου — ἔπεμπες; In reliquis σὺ γὰρ δ. Cf. γὰρ nr. 7. e. et nr. 13. a. c. δήπου, Απ. 2, 3, 1. οὐ δήπου καὶ σὺ εἶ τῶν τοιούτων ἀνθρώπων; ¶ 3) οὐκ — ἀλλά. non tam — quam. Π. 5, 4, 16. p. 318. διατελεῖ μισῶν, οὐκ ἤν τίς τι αὐτὸν ἀδικῇ, ἀλλ' ἤν τινα, ὑποπτεύσῃ βελτίονα ἑαυτοῦ εἶναι. ¶ 4) οὐ — δὲ. A. 2, 5, 9. πάντες μὲν οὐκ ἦλθον, Ἀριαῖος δέ. Hutch. poſt δὲ intelligit μόνον. Σ. 2, 19. ὠρχούμην μὲν οὔ, ἐχειρονόμουν δέ. K. 1, 11. οὐχ ὑφ' ὧν οἴονται — κακοὶ δέ. ¶ 5) οὐ δῆτα. nequaquam. Απ. 2, 2, 9. οὐ δῆτα, ἔφη, τοῦτό γε οὐκ οἴομαι. ¶ 6) οὐκέτι, (v. omnino ἔτι nr. 10. et Thom. Mag. infra in v. οὔπω.) a) non amplius. Π. 1, 4, 5. οὐκέτ' εἶχεν αὐτῷ συλλέγειν θηρία. §. 6. A. 1, 8, 12. καὶ οὐκέτι (all. οὐκ ἔτι) τρία — ϛάδια ἀπεχέτην τὼ φάλαγγε. 2, 6, 2. ἐπεὶ δὲ οἱ Ἔφοροι — ἀποϛρέψειν αὐτὸν ἐπειρῶντο, ἐνταῦθα οὐκέτι πείθεται. Αγ. 5, 5. v. λοιπὸς nr. 6. ¶ b) nondum, iam non, non aeque, non ita. Π. 1, 5, 7. p. 52. ὅ τι προσεκτήσαντο; τοῦτο οὐκέτι δύναμαι κατιδεῖν. 4, 3, 3. p. 227. Ιερ. 2, 14. Απ. 3, 4, 10. ταῦτα μὲν — ἀμφοτέρων ἐϛὶν, ἀλλὰ τὸ μάχεσθαι οὐκέτι ἀμφοτέρων, non item. ¶ c) tum non. O. 16, 3. ἐπειδὰν μέντοι γνῷ τις, οὐκέτι συμφέρει θεομαχεῖν. 20, 21. ταῦτα οὐκέτι δεῖ θαυμάζειν. Poteſt h. l. ſimpliciter verti non. Heſych. et Suid: οὐκέτι· οὐχί, ἢ οὐ. it. vbi conceſſis aliis negatur vnum, Ιερ. 7, 3. ἄνδρες καὶ οὐκέτι ἄνθρωποι. ¶ 7) οὐ καί. nondum. Π. 2, 1, 2. p. 86. οὐ καὶ τὴν δύναμιν ἔλεξάς μοι. ¶ 8) οὐ — μή, non, nullo modo. Π. 4, 2, 20. οὐκ ἂν μὴ πρέποντα. h. l. μὴ perperam eſt intruſum. Sed E. 6, 1, 1. vtrumque refertur ad ſuum verbum: οὐ δυνήσοιτο μὴ πείθεσθαι. c. coni. Π. 3, 2, 4. ὡς οὐ μὴ δέξωνται. Ιερ. 11, 15. ἐὰν κρατῇς, οὐ μή σοι δύνωνται ἀντέχειν. Cf. Galat. 5. 16. ¶ 9) οὐ μὴν ἀλλά, ſed tamen. Π. 1, 4, 8. equus eum fere excuſſiſſet, οὐ μὴν ἀλλ' ἐπέμενεν. Abreſch. dilucidatt. Thucyd. 5, 43. optime ex praecedentibus poſt οὐ μὴν intelligit ἐξετραχηλίσθη. Cf. Bergler. ad Alciphr. p. 253. ¶ 10) οὐχ ὅπως, v. ὅπως

πως nr. 11. ¶ 11) οὐχ ὅτι — ἀλλὰ καὶ, *non modo — ſed etiam*. Aπ. 2, 9, 8. οὐχ ὅτι μόνος ὁ Κρίτων ἐν ἡσυχίᾳ ἦν, ἀλλὰ καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ. Erneſtio ὅτι ſuspectum videbatur, ſed defendit Hindenb. ¶ 12 οὐ — οὐδὲ, *non*. Aπ. 1, 2, 5. οὐ μὴν οὐδ' ἐρασιχρηματους γε τοὺς συνόντας ἐποίει. Leuncl. *nec quidem*. Vigerus 7, 13, 11. *verum enimuero non*. Aπ. 1, 7, 5. ἀπατεῶνα ἐκάλει τὸν (i. e. ἐκεῖνον) οὐ μικρὸν μὲν, οὐδ' εἴτις ἀργύριον — πεισθοῖ λαβὼν ἀποστεροίη, πολὺ δὲ μέγιστον, ὅστις etc. *non paruum, nec eiusmodi vt ſi quis*. Ruhnken. tollit τὸν et οὐδ'. Ern. οὐδ' mutari vult in ὡς, Schneiderus in οἷον, *veluti*. Hindenb. defendit vulgarem lectionem ex redundantia negationum Attica. ¶ 13) οὐκ — οὐδεὶς, *nemo*. Π. 8, 1, 13. οὐκ ᾤετο προσήκειν οὐδενί. ¶ 14) οὔκουν, a) *non igitur*. Π. 5, 5, 13. οὔκουν καλῶς ἂν πράττοιμι. 7, 5, 26. p. 454. οὔκουν ἀδικίᾳ γε ἕξετε. Margg. οὔκουν οὐκ ἀδ. O. 2, 11. b) *nullo modo*. Suidas: οὔκουν· οὐδαμῶς. οὐκοῦν δὲ συλλογιστικὸς σύνδεσμος. Π. 4, 1, 11. οὔκουν ἀπολείψομαί σου. A. 3, 5, 4. Aπ. 4, 2, 10. 4, 5, 7. O. 1, 9. Σ. 3, 6. ¶ 15) οὐκοῦν, a) *ergo, igitur*. Cf. nr. 14. Π. 1, 4, 19. ἄγουσιν ἡμῶν τὰ χρήματα. οὐκοῦν χρὴ ἐλαύνειν τινὰς ἐπ' αὐτούς. 1, 6, 4. 3, 1, 9. E. 4, 3, 1. Σ. 2, 5. b) *num*. Π. 2, 4, 10. οὐκοῦν δοκεῖ σοι σύμφορον εἶναι τὸ λεληθέναι; 4, 1, 11. οὐκοῦν καὶ ἄλλοις προθύμως λέξεις; 5, 2, 12. 14. 5, 3, 7. 8. 7, 1, 5. Aπ. 2, 2, 1. 3. 10. c) *nonne*. Aπ. 2, 7, 5. οὐκοῦν χρήσιμά γ' ἄλφιτα; Σ. 4, 33. d) *quin*. A. 3, 2, 11. οὐκοῦν τῶν γε ἱππέων ἐπ' ἀσφαλεστέρου ὀχήματος ἐσμέν. ¶ 16) οὔποτε, *nunquam, nullo modo*. Π. 5, 1, 10. οὔποτε τούτους προδιδοὺς ἁλώσομαι. A. 2, 5, 2. p. 109. τούτου ἐγὼ οὔποτ' ἂν εὐδαιμονίσαιμι. 3, 1, 3. E. 2, 3, 17. p. 90. 2, 4, 10. p. 110. etc. Legitur etiam pro οὐδέποτε. v. ibi. ¶ 17) οὔπω, v. ſuo loco. ¶ 18) οὔτε, v. ſuo loco. ¶ 19) οὔτι, *omnino non*. Heſych: οὔτι· οὐδαμῶς. A. 7, 6, 9. οὔτι πυθόμενος ὑμᾶς εὖ πράττειν. ¶ 20) οὔτοι, *non vero*. Suid: οὔτοι· οὐ μήν. Aπ. 1, 4, 10. 3, 12, 5. οὔτοι χρὴ — ἀμελεῖν. Π. 6, 3, 10.

. legit οὔτοι pro
'. εἰδέναι nr. 8. l.
οὐ φάναι f. οὐ φά-
negare. E. 1, 7,
ς οὐκ ἔφη ἀλλ' (i.
) ἢ κατὰ νόμον ποι-
if. ἀλλὰ, γὰρ, εἶ-
σα, μὰ, μὲν, ὅτι
ιὐδεὶς, οὔτε, πάνυ,
ς, φάναι, φάσκειν
. 22) In var lect.
ıutatur c. οὐδέ. v,
3. it. c. σύ. v. γὰρ

¶ 1) *nusquam*.
, 8. ἄνδρες οὐδαμῆ
ιδαμοῦ) φυλάττον-
ς. 7, 3, 5. ¶ 2)
modo, *nequa-*
A. 5, 5, 3. οὐ-
σσίενται οἱ θεοὶ τὸν
, 7, 6, 21. E. 3,

εν, ¶ 1) *ex nul-*
, A. 4, 5, 21. οὐ-
ἀφίεσαν, πρὶν πα-
ἄριστον, *e nullo*
¶ 2) *nulla ex*
A. 2, 4, 12. οὔτε
οὐδεὶς οὐδαμόθεν.
nemine. E. 7, 1,
37. οὐδαμόθεν ἂν
πλείους ἐκπλεύσει-
ταρ' ὑμῶν. Απ. 2,

, ¶ 1) *nusquam*.
, 19. οὐδαμοῦ οὐ-
ετο κατιδεῖν. 8, 8,
ι, 4, 42. οὐδαμοῦ
ἐννυσθαι τῆς φα-
Απ. 1, 4, 8. νοῦν

οὐδαμοῦ ὄντα. Cf. ἄλλοθι et οὐδαμῇ. ¶ 2) *in nullum locum*. A. 6, 3, 9. ἡμεῖς ἀποδραίημεν ἂν οὐδαμοῦ. Σ, 4, 24. οὐδαμοῦ ἀπήει ἀπ' αὐτοῦ. §. 30. ¶ 3) *nunquam*. Π. 7, 3, 1. πρόσθεν θαμίζων ἐφ' ἡμᾶς, νῦν οὐδαμοῦ φαίνεται. Reddi h. l. poteſt *omnino non*. Απ. 1, 7, 2. Cf. οὐδαμῶς, et A. 3, 1, 27.

οὐδαμῶς, ¶ 1) *nequaquam*. Suid: οὐδαμῶς· κατ' οὐδένα τρόπον. E. 5, 2, 8. ὡς ἕπεσθαι μὲν οὐδαμῶς ἐθέλοιεν. Margg. οὐδαμοῦ, i. e. *in nullum locum*. Απ. 2, 3, 15. O. 1, 13. πῶς ἂν ὠφέλιμον εἴη; οὐδαμῶς. ¶ 2) *nulla alia ratione*. Sequente ἤ. Π 7, 1, 18. γνοὺς ὅτι οὐδαμῶς ἂν θᾶττον χοίη, ἢ εἰ εἰς τὸ ὄπισθεν περιελάσειεν. O. 16, 13. ¶ 3) In var. lect. eſt pro οὐ πάνυ. v. πάνυ nr. 1.

οὐδὲ, ¶ 1) *neque*. Π. 1, 4, 12. οὐδὲ γὰρ λέγειν — οὐδ' ἀναβλέπειν. 1, 5, 7. p. 54. 1, 6, 19. p. 75. etc. Sequitur poſt οὔτε, Π. 2, 2, 4. οὔτε γὰρ αὐτὸς — οὐδὲ μὴν φίλοις γε, οὐδὲ ξένοις. 2. 3, 3. οὔτε πρῶτος, οὔτε δεύτερος, οἴομαι δὲ οὐδὲ χιλιοστὸς, ἴσως δὲ οὐδὲ μυριοστός. 4, 5, 12. p. 246. A. 1, 4, 8. οὐδὲ —

οὔτε. All. οὔτε. Sed οὐδὲ defendit Doruill. ad Charit. p. 721. 4, 7, 7. οὔτε τὸν Ἀριστώνυμον — οὐδὲ Εὐρύλοχον — οὐδ᾽ ἄλλον οὐδένα. Απ. 2, 2, 5. οὔτε προπεπονθυῖα οὐδὲν — οὔτε γιγνώσκον — οὐδὲ σημαίνειν δυναμένου. Hindenb. corrigit οὔτε, et sic edidit Ern. Κ. 12, 20. Ita etiam videtur Π. 1, 6, 6. ὡς οὐδὲ θέμις εἴη αἰτεῖσθαι παρὰ τῶν θεῶν οὔτε — νικᾶν, οὔτε — κρατεῖν, οὔτε — σώζειν εὔχεσθαι· οὐδὲ — εὔχεσθαι, οὐδὲ — αἰτεῖσθαι. Sed duo posteriora οὐδὲ referuntur ad illud οὐδὲ, quod est ante θέμις, atque adeo pro vltimo οὔτε videtur οὐδὲ reponendum esse. ¶ 2) *ne quidem*. Π. 1, 3, 9. οὐδ᾽ ὀρθοῦσθαι ἐδύνασθε. 1, 4, 11. 1, 5, 7. p. 53. 1, 6, 16. 2, 2, 1. extr. Αγ. 1, 1. οὐδὲ μειόνων ἂν τυγχάνοι ἐπαίνων. All. δὲ μ. Ε. 3, 1, 14. 3, 4, 13. 4, 1, 10. Απ. 1, 3, 11. 12. Σ. 1, 14. Sic Π. 7, 2, 7. p. 417. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τοῦτο ἐψεύσατο. ¶ 3) i. q. οὐ. Π. 1, 6, 15. ὥσπερ οὐδὲ γεωργοῦ ἀργοῦ οὐδὲν ὄφελος, οὕτως οὐδὲ στρατηγοῦ ἀργοῦ. Altero loco est *nec, etiam non*. Α. 2, 2, 1. vbi tamen Hutch. vertit *ne quidem*. Et sane referri potest ad vltima verba cap. 1. Απ. 1, 3, 7. ἀπεχόμενον — διὰ ταῦτα οὐδὲ γενέσθαι ὦν. Marg. Steph. οὐ. 3, 1, 11. οὐδὲ διεσαφήνιζε ταῦτα. All. οὐ, quod Ern. melius, Schneiderus multo deterius vulgato putat. Σ. 1, 15. Inprimis initio periodi, c. γὰρ, vt ap. Latinos *neque enim*, Π. 1, 6, 18. οὐδὲ γὰρ τὰ δῶρα — οὐδεὶς λαμβάνει. Sic Π. 4, 1, 9. pro οὐ διωξόμεθα in Margg. est οὐδὲ δ. ¶ 4) Perperam legitur pro οὐδὲν, Π. 6, 1, 9. οὐδὲ θαυμαστόν. Corrigunt οὐδὲν θ. §. 16. οὐδὲ μέγα μέρος συμβάλλεσθαι. All. melius οὐδὲν μ. Απ. 1, 4, 9. οὐδὲ γνώμῃ, ἀλλὰ τύχῃ πάντα. Gesn. et Ern. scribunt οὐδὲν γ. Sic Απ. 1, 1, 14. οὔτε βωμὸν, οὔτε ἄλλο τῶν θείων οὐδὲν τιμᾶν. All. οὐδὲ τ. Cf. οὐδεὶς nr. 5. et ὀνομαστός. it. pro μηδὲν, Ε. 3, 1, 8. μηδὲν βλάψας τοὺς ξυμμάχους. Marg. οὐδὲ β. ¶ 5) οὐδ᾽ ὁπωστιοῦν et οὐδ᾽ ὁτιοῦν v. in v. ὅπως nr. 12. et ὅς nr. 22. Cf. οὐ nr. 12. οὐδείς, οὐδέποτε, οὔτε.

οὐδείς, ¶ 1) *nullus, nemo*. Π. 1, 1, 2. οὐδεμίαν ἀγγέλην — ἐπ᾽ οὐδένας ποιοῦνται. 7, 5, 17. p. 445. τινα

τινα ἢ οὐδένα οἶδα, h. e. *fere neminem noui.* v. Valckenar. ad Herodot. 3, 140. et Abrefch. dilucidatt. Thucyd. 3, 68. p. 344. Π. 7, 5, 23. οὐδένας — ἐπεδείκνυσαν. A. 6, 3, 9. οὐδεμιᾶς ἡμέρας ἐπιτήδεια. Viri docti emendant οὐδὲ μιᾶς. 7, 6, 20. οὐδένα ἔτι ἑωρῶμεν. All. οὐκέτι οὐδένα. Λ. 3, 2. οὐδένας. E. 2, 1, 16. πρὸς οὐδεμιᾷ πόλει. 2, 4, 29. οὐδὲν πώποτε — ὑμᾶς ἠδικήσαμεν. Poteſt etiam accipi pro οὐ (v. nr. 5.) vel *nulla in re.* 3, 5, 5. οὐδένα ἄλλον πόλεμον. 4, 4, 4. οὐδένας συμμάχους. 5, 3, 10. οὐδένας ἤκουον. 7, 1, 12. 7, 4, 8. οὐδένων. Iep. 1, 38. Aπ. 1, 2, 8. ἐπηγγείλατο οὐδενὶ πώποτε τοιοῦτον οὐδὲν, *nemini vnquam tale quid.* 3, 5, 18. οὐδενῶν. Σ. 2, 3. ἀνὴρ οὐδείς. Scribitur diuiſim, E. 2, 3, 18. p. 96. ἀδικοῦντας οὐδὲ ἕν. Sic Aπ. 4, 4, 10. pro οὐδεὶς ἄδικος ἂν εἴη, all. legunt οὐδ' ἂν εἷς ἄδικος εἴη. Cf. εἷς nr. 10. et Koen. ad Gregor. de dialect. p. 22. ſq. vbi Gregorius dicit: τὸ διαιρεῖν τὸ οὐδὲν, Ἀττικόν ἐστιν. Sic Phauorin: οὐδὲ ἕν, ἀντὶ τοῦ οὐδὲν, Ἀττικῶν ἐστι. Similia habet Thom. Mag. p. 660. c. gen. A. 2, 5, 2. p. 110. πᾶσα ὁδὸς διὰ σκότους — οὐδὲν γὰρ αὐτῆς ἐπιστάμεθα. E. 2, 4, 29. Iungitur plurali, Πο. 4, 4. νῦν οἱ κεκτημένοι — οὐδεὶς ἀφαιρεῖ, *nemo eorum qui habent.* E. 2, 2, 2. οὐδεὶς ἐκοιμήθη οὐ μόνον πενθοῦντες, ἀλλὰ νομίζοντες. c. οὐδὲ, vbi οὐδὲ eſt i. q. καὶ vel ἤ. A. 1, 8, 14. οὐδὲν μέντοι οὐδὲ τοῦτον ἔφασαν παθεῖν, οὐδὲ ἄλλος — ἔπαθεν οὐδεὶς οὐδέν. 3, 1, 11. ἡμῶν οὐδεὶς οὐδὲ ἐπιμελεῖται, *omnino nullus* Aπ. 3, 12, 5. οὐδὲ ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἀγῶνι, οὐδὲ ἐν πράξει οὐδεμιᾷ. c. οὐκ, Aπ. 2, 6, 36. οὐκ ἐξεῖναι — λέγειν οὐδὲν, *dicere quicquam.* c. οὔτε, Π. 1, 3, 15. ἄλλον οὐδένα, οὔτ' ἐμέ. 5, 4, 14. 6, 1, 15. ἀπεωθεῖτο οὐδὲν, οὔτε εἴ τις ὅπλον ἐδίδου καλὸν, οὔτε ἵππον. In margg. eſt bis οὐδὲ pro οὔτε. A. 1, 6, 11. οὔτε ζῶντα, οὔτε τεθνεῶτα οὐδεὶς πώποτε εἶδεν, οὐδ' ὅπως ἀπέθανεν, οὐδεὶς εἰδὼς ἔλεγεν. 2, 4, 12. v. οὐδαμόθεν. 2, 5, 2. p. 109. E. 2, 3, 18. p. 96. Aπ. 1, 1, 20. τὸν ἀσεβὲς οὐδέν ποτε οὔτ' εἰπόντα οὔτε πράξαντα. Ern. e bonis libris edidit οὐδέποτε. Sed Schneiderus reuocauit οὐδέν ποτε. 1, 2, 48. 1, 4, 14.

14. 2, 7, 2. Cf. ἄλλος et οὐδέ. ¶ 2) *exiguus, multo paucior.* A. 6, 2, 6. Ἀρκάδας καὶ Ἀχαιούς, τὸ δ' ἄλλο στράτευμα οὐδὲν εἶναι. ¶ 3) *nullius momenti, parum.* Π. 6, 2, 4. οὕτως εἶχε τὴν γνώμην, ὡς ἤδη παντελῶς κεκρατηκώς, καὶ οὐδὲν ὄντα τὰ τῶν πολεμίων. (3, 2, 3. est: οὐδὲν τὰ τῶν πολεμίων δυνήσεται.) E. 4, 8, 4. ἐκρατήθημεν. οὐδὲν ἄρα ἔτι ἐσμὲν, *amisimus imperium Graeciae et potentiam omnem.* Cf. ἀνύειν, εἶναι nr. 6. ποιεῖν nr. 40. ¶ 4) οὐδεὶς ὅστις οὐ, *nemo non.* Π. 1, 4, 25. οὐδένα ἔφασαν ὅντιν' οὐ δακρύοντα ἀποστρέφεσθαι. 8, 2, 12. οὐδὲν τούτων ὅ τι οὐχὶ παρασκευάσας ἐθησαύριζε. E. 5, 1, 3. 6, 2, 22. K. 5, 33. 12, 14. Integra legitur formula E. 7, 5, 26. οὐδεὶς ἦν ὅστις οὐκ ᾤετο. Sic Σ. 1, 9. οὐδεὶς οὐκ ἐπαχέ τι. Sed Athenaeus 5, p. 188. A. habet οὐδεὶς ἦν ὃς οὐκ ἐπ. quod placet Stephano atque Bachio. Cf. ὅς nr. 1. ¶ 5) οὐδὲν pro οὐ. Attice. v. Gregor. de dialectt. §. 18. it. Hesych. et Suid. c. adiect. et aduerb. Π. 1, 4, 7. et Απ. 1, 3, 15. οὐδὲν ἧττον. Suid: οὐδὲν ἧττον· ἴσον. Π. 1, 4, 22. et 8, 4, 16. οὐδὲν μᾶλλον. 1, 5, 7. p. 52. οὐδὲν χείρους ἡμῶν. 1, 6, 12. p. 64. 2, 1, 6. p. 92. §. 16. 2, 4, 8. p. 130. ἦλθον οὐδέν τοι (all. rectius οὐδέν τι) πολλὰ ἔχων χρήματα. 7, 1, 6. οὐδέν ποτε, *nunquam.* 8, 4, 4. οὐδὲν (Cod. Guelf. οὐδέν τι) θαυμαστόν. §. 16. A. 1, 9, 10. οὐδὲν πώποτε ἀχάριστον εἴασε τὴν προθυμίαν. Cf. nr. 1. ex E. 2, 4, 29. Steph. et Hutch. malunt οὐδενὶ π. 6, 1, 15. οὐδὲν (all. οὐ) χρηματιστικὸν εἶναι τὸν οἶκον. Αγ. 10, 1. πλουσιώτερος μὲν ἂν εἴη, οἰκονομικώτερος δὲ οὐδὲν ἄν· — εὐτυχέστερος μὲν ἂν εἴη, στρατηγικώτερος δὲ οὐδὲν ἄν. E. 3, 4, 1. 4, 8, 4. οὐδὲν θαυμαστόν. Sic Π. 2, 1, 6. p. 93. Ιερ. 3, 4. Απ. 4, 2, 9. O. 3, 2. Sic c. μή, E. 1, 6, 23. οὐδὲν μὴ κάκιον οἰκεῖσθαι. Cf. τίς et μᾶλλον, it. ἧσσον et ἧττον, vbi etiam dictum est de formula οὐδενὸς ἧσσον et οὐδεμιᾶς ἧττον, quae pro οὐδὲν ἧττον ponitur. c. verbis, Π. 1, 6, 13. λέγοντες οὐδὲν παύονται οἱ ἄνθρωποι περὶ νοσηρῶν χωρίων. 2, 1, 6. p. 93. οὐδὲν φυλαττομένους. 4, 1, 2. p. 200. 5, 2, 15. p. [illegible] A. 1, 1, 8. Αθ. 1, 3. Απ. 4, 4, 10. οὐδὲν παύομαι

μαι ἀποδεικνύμενος. Ernestio οὐδὲν non placebat. Sic A. 5, 8, 11. οὐδ' εἴ τινα ἐτίμησα — οὐδὲ τούτων μέμνησθε. In 2 Codd. est οὐδὲν τούτων. Cf. οὐ nr. 1. et οὐδὲ nr. 4. Legitur etiam pro οὐδέτερος. v. ibi.

οὐδέποτε, *nunquam*. Thom. Mag: τὸ οὐδέποτε, ἐπὶ τῶν τριῶν χρόνων· τὸ δὲ οὐδεπώποτε, ἐπὶ παρῳχημένου μόνον. Cf. οὐδεπώποτε et Wass. ad Thucyd. 4, 61. De omnibus temporibus, Π. 1, 6, 14. οὐδέποτε προσήκει στρατιὰν ἀργεῖν. Σ. 4, 48. 51. De praeterito, Π. 1, 3, 9. οὐδέποτε ἐσιωπᾶτε. 1, 4, 2. οὐδέποτε ἀπέλειπε, οὐδὲ κλαίων ποτὲ ἐπαύετο. De futuro, v. Herodianus Phrynicho adiectus. Π. 2, 2, 1. p. 101. οὐδεὶς οὐδέποτε ἄρξεται. 5, 2, 5. τοῖς πολεμίοις οὐδέποτ' ἂν (Margg. οὔποτ' ἂν) ὑφεῖντο ζῶντες. Αν. 1, 4, 16. οὐδέποτ' ἂν αἰσθέσθαι, *nunquam sensuros fuisse*. Cf. οὐδεὶς nr. 1.

οὐδέπω, *nondum*. Π. 2, 1, 7. p. 94. ἐλέγοντο μὲν προσιέναι, παρῆσαν δὲ οὐδέπω. Αν. 3, 6, 1. it. diuisim, A. 7, 6, 24. οὐδὲ νῦν πω πέπαυμαι, *auch ietzt noch nicht*. Leuncl. *ne nunc quidem*. Αν. 3, 6, 9. οὐδὲ γέγραπταί μοί πω.

οὐδεπώποτε, *nunquam antea*. Phauorin. in v. οὐδέποτε· οὐκέτι καὶ οὐδέποτε πρὸς μέλλοντα ὁριστικὸν ἀποδίδοται, οἷον, οὐκέτι καὶ οὐδέποτε ποιήσω — τὸ δὲ οὔπω καὶ οὐδεπώποτε ἐπὶ παρῳχημένου τάττεται — παρὰ Ξενοφῶντι· τοσαῦτα μὲν εἶπεν, οὔπω δ' ἐφαίνετο χρηστὸς εἶναι. Cf. οὐδέποτε. Π. 2, 1, 2. p. 86. τῶν οὐδεπώποτε ἐξελθόντων. Oudendorpio ad Thom. Mag. p. 662. teste, in MSS. est οὐδέ ποτε. Et sic in MS. Guelf.

οὐδέτερος, *neuter*. Π. 3, 1, 3. ὅτι οὐδετέροις (Margg. οὐδενὶ) βούλοιτο μάχεσθαι. Αγ. 5, 1. διμοιρίαν — διαπέμπων, οὐδετέραν αὐτῷ κατέλιπε. E. 7, 5, 26. §. 27. οὐδέτεροι οὐδὲν πλέον ἔχοντες. K. 4, 9. Cf. μηδέτερος.

οὐ δήπου, v. οὐ nr. 2.

οὐ δῆτα, v. δῆτα et οὐ nr. 5.

οὐθείς, *nullus*. Thom. Mag: οὐδείς, Ἀττικοί· οὐθείς, Ἕλληνες. Cf. Phrynich. p. 76. Π. 2, 2, 1. p. 101. ἀφ' ἡμῶν τῶν ἐν μέσῳ οὐθεὶς ἄρξεται. 4, 2, 12. p. 218. οὐθέν ἐστι κερδαλεώτερον τοῦ νικᾶν. A. 4, 8, 11. Λ. 11, 10.

οὐκ, οὐκέτι, οὔκουν, οὐκοῦν, v. οὐ.

οὐλή, *cicatrix*. Phauorin: οὐλή· τὸ ὑγιανθὲν τραῦμα.

Ἀπ. 3, 4, 1. τὰς οὐλὰς τῶν τραυμάτων.

οὖν, ¶ 1) *igitur*. Saepe c. μὲν, A. 1, 7, 13. ταύτῃ μὲν οὖν (Cod. Eton. δὲ) τῇ ἡμέρᾳ οὐκ ἐμαχέσατο. Cod. Eton. μὲν δέ. Fortassis voluit μὲν δή. 7, 1, 25. ὁ μὲν οὖν (Cod. Parif. δή) Ξενοφῶν — ἀπήει. 7, 5, 4. οἱ μὲν δὴ (Cod. Eton. οὖν) ϛρατιῶται. it. c. ἤδη et νῦν. v. ibi. Initio responsionis, O. 11, 23. τοῦτό μοι δήλωσον. οὐδὲν μὲν οὖν παύομαι, ἔφη. In interrogationibus ad praecedentia relatis, Π. 1, 4, 11. sq. εἰ Ἀϛυάγης κελεύοι. — τίς ἂν οὖν ὑμῶν πρὸς Ἀϛυάγην μνησθείη. Ἀπ. 4, 4, 23. In cohortatione, Π. 6, 3, 11. p. 386. καὶ ὑμεῖς μὲν οὖν οὕτω ποιεῖτε. Ita Cod. Guelf. In reliquis οὖν deest. ¶ 2) *vt supra dictum est*. Ἀπ. 1, 1, 20. θαυμάζω οὖν ὅπως ἐπείσθησαν. Nam initio dixerat πολλάκις ἐθαύμασα. 3, 9, 5. ἐπεὶ οὖν πράττεται. v. Hindenb. Sic Π. 4, 2, 20. Cod. Guelf. habet ὁ μὲν οὖν Ὑϛάσπης οὕτως εἶπεν. Alii: ὁ μὲν Ὑϛάσπας δὴ οὕτω συνεῖπεν. A. 1, 4, 5. in eodem cod. et ed. Iunt. est ταύτης οὖν ἕνεκα τῆς παρόδου. In aliis deest οὖν. Inprimis repetitioni serv- uit post longam parenthesin, vel post multas enunciationes commemoratas habet vim connectendi, atque adeo mox *inquam* verti potest, mox *igitur*. v. Schol. Thucyd. 3, 95. et Duker. ibid. Π. 5, 1, 1. ἐκέλευσε διαφυλάξαι τὴν γυναῖκα — ταύτην οὖν ἐκέλευσεν ὁ Κῦρος διαφυλάττειν. 8, 1, 5. σκοπῶν, ὅπως ἂν τὰ οἰκονομικὰ — καλῶς ἔχοι, κατενόησέ πως τὴν ϛρατιωτικὴν σύνταξιν. — ὥσπερ οὖν ταῦτα ἔχει, οὕτω καὶ ὁ Κῦρος συνεκαθαλαιώσατο τὰς οἰκονομικὰς πράξεις. §. 6. A. 1, 5, 14. 3, 1, 13. 6, 6, 9. ἐγὼ μὲν οὖν (καὶ γὰρ ἀκούω —) ἐγὼ οὖν ἀπολύω. §. 13. E. 3, 2, 16. 17. 8, 5, 16. Lsp. 2, 5. 5, 3. Sic Hutch. A. 4, 3, 5. post ἀνεχώρησαν inserit οὖν. ¶ 3) Coalescit cum aliis vocabulis, v. c. ὅπως, ὅϛις etc. vt Lat. *cunque*. ¶ 4) γὰρ οὖν saepe est in responsionibus, vt O. 17, 1. ἀμφοτέροις ἡμῖν ταῦτα δοκεῖ. δοκεῖ γὰρ οὖν, *sane*. Margg. habent αὖ. Cf. γὰρ nr. 4. c. ¶ 5) ἀλλ' οὖν est obiicientis: *at, veruntamen*. Ἀπ. 4, 4, 21. παρανομοῦσιν. Resp. ἀλλ' οὖν δίκην γέ τοι διδόασιν οἱ παραβαίνοντες. Sic quo-

quoque iungitur c. τάχα. v. τάχα nr. 4. ¶ 6) καὶ οὖν καὶ, atqui etiam. E. 5, 1, 14. p. 282. καὶ ὑμεῖς οὖν ἦτε μὲν καὶ πρότερον ἄνδρες ἀγαθοί. ¶ 7) Permutatur c. ἄν. v. ἂν I. nr. 9. it. c. αὖ. v. αὖ nr. 7. b. it. c. αὐτοῦ, ibi. v. αὐτοῦ. it. c. δή, v. δὴ I, 2. et II, 4. b. it. c. γάρ. v. ibi nr. 17. it. c. γοῦν. v. ibi nr. 1. it. c. δέ. v. δὲ nr. 6. it. c. νῦν, v. νῦν nr. 6.

οὔποτε, v. οὐ nr. 16.

οὔπω, ¶ 1) *nondum*. v. Phavorini verba supra in v. οὐδεπώποτε exscripta. Thom. Mag: τὸ οὔπω ἀναιρεῖ τὸ ἐνεστὼς καὶ τὸ παρεληλυθὸς, καὶ ἐπαγγέλλεται τὸ μέλλον, οἷον, οὔπω ἔστι καιρὸς, καὶ, οὔπω γέγονεν — τὸ δὲ οὐκέτι ἀναιρεῖ τὸ μέλλον, οἷον, οὐκέτι ἔσται καιρός. ἤγουν, ἀπὸ τοῦ νῦν οὐκ ἔσται, ἀλλὰ παρῆλθε δηλονότι. v. ibi Oudendorp. Π. 1, 4, 4. κατῆρχεν ἀναπηδῶν ἐπὶ τοὺς ἵππους — οὔπω πάνυ ἔποχος ὤν. A. 1, 5, 12. Κῦρος οὔπω ἧκεν. 1, 8. 5. 3. 2, 9. οὔπω πολλαὶ ἡμέραι ἀφ' οὗ, *ante paucos dies*. Π. 1, 3, 10. λέγοιμ' ἄν, ὅτι οὔπω δυνατὸν τῷ ἀρίστῳ ἐντυχεῖν. 5, 3. 4. ἡμῖν οὔπω σχολή. Scribitur diuisim interposito fere vocabulo, Π. 5, 3, 19. οὐ γάρ πω ἐν ὁδῷ πάντες ἦσαν. A. 7, 3, 12. σχολάζει ἤδη, ἐγὼ δ' οὔπω. §. 18. οὐκ ἴσασί πω τὴν ὑμετέραν συμμαχίαν. 7, 7, 35. Αγ. 1, 31. E. 3, 4, 23. 4, 5, 8. ¶ 2) *non, nequaquam*. Π. 1, 5, 7. p. 54 οὐ γάρ πω ἱκανοί εἰσιν ἀγωνίζεσθαι. 2, 2, 1. p. 101. A. 1, 9, 14. ¶ 3) *nunquam*. Π. 8, 7, 3. p. 547. τὰς τῶν ἀποθανόντων ψυχὰς οὔπω κατενοήσατε οἵους φόβους ἐμβάλλουσιν. A. 5, 4, 9. Quanquam in his quoque locis verti potest *nondum*. Απ. 3, 14, 2. οὔπω ἐπί γε τούτῳ ὀψοφάγοι καλοῦνται. Ern. scribit οὔ πω, et vertit *non utique*. ¶ 4) In var. lect. permutatur c. οὕτω. v. διακεῖσθαι nr. 3.

οὐ πώποτε, *nunquam*. v. πώποτε.

οὐρὰ, ¶ 1) *cauda*. equi, Ιπ. 5, 7. οὐρὰν πλύνειν — τρίχας τὰς ἐν τῇ οὐρᾷ. §. 8. 6, 3. κατὰ — οὐρὰν, *a tergo*. Oppon. ἐκ πλαγίου. 10, 4. τὴν οὐρὰν ἄνω ἀνατείνει. 11, 2. ὀσφῦν — οὐ τὴν κατ' οὐρὰν, *prope caudam*. canis, K. 3, 4. τὴν οὐρὰν ἡσυχῇ ἔχουσιν — τῇ οὐρᾷ (Leuncl. τὴν οὐρὰν) σείουσιν. §. 5. χάσασαι τὴν οὐράν. 4, 1. varia sunt epitheta. §. 3.

ταῖς οὐραῖς διασαίνουσαι. Ita etiam Leuncl. vult 6, 15. vbi all. διασείουσαι. 4, 8. 6. 23. διαῤῥιπτοῦσαι ταῖς οὐραῖς. leporis. K. 5, 23. 32. ¶ 2) *agmen extremum, poſtrema agminis pars.* Euſtath. ad Il. δ, p. 469. οὐρὰ καὶ κατὰ Ξενοφῶντα τὸ ὀπίσω τῆς φάλαγγος, ὥσπερ ςόμα καθ' Ὅμηρον, ὁ τόπος τῶν προμάχων. A. 3, 4, 24. Χειρίσοφος καλεῖ τὸν Ξενοφῶντα ἀπὸ τῆς οὐρᾶς. Ag. 2, 2. τοὺς ἡμίσεις μὲν ἔμπροσθεν, τοὺς ἡμίσεις δὲ ἐπ' οὐρὰν (E. 4, 3, 2. eſt ἐπ' οὐρᾷ) ἔχων — παραπέμπει ἐπ' οὐρὰν καὶ τὸ ἀπὸ ςόματος ἱππικόν. Λ. 11, 9. §. 10. ὁ κατ' οὐρὰν λόχος, *in agmine extremo collocatus.* E. 6, 5, 18. Sic Π. 5, 3, 16. p. 301. τῷ κατ' οὐρὰν, *qui in acie alterum ſequitur.* Scil. omiſſum eſt πορευομένῳ vel ἑπομένῳ, cui verbo ſaepe iuncta legitur formula κατ' οὐρὰν, *a tergo,* vt Π. 2, 3, 9. εἰσῆγε τὸν πρῶτον λόχον, καὶ τὸν δεύτερον τούτου κατ' οὐρὰν ἕπεσθαι ἐκέλευε, *poſt hunc.* 2, 4, 3. 7, 5, 8. Λ. 11, 8. Ιππ. 8, 18. it. ἀκολουθεῖν, Π. 2, 4, 2. τὴν πρώτην χιλιοςὺν — τὴν δευτέραν κατ' οὐρὰν ταύτης ἀκολουθεῖν. De cornu exercitus, A. 6, 5, 4. τὴν οὐρὰν τοῦ κέρατος ποιησάμενοι κατὰ τοὺς νεκροὺς, *poſtrema cornu parte conſtituta iuxta cadauera* (vt ſepelirent), reliquis ad iter paratis pergentibus. Cf. οὐραγία.

οὐραγία, i. q. οὐρά. A. 3, 4, 26. μακρὰν ἦν ἀπὸ τῆς οὐραγίας λαβεῖν. All. οὐρᾶς. Sed etiam Heſychius, οὐραγία, inquit, ςρατηγίας οὐρὰ, τουτέςι τὸ τέλος τῆς ςρατιᾶς καὶ τῆς τάξεως. Cf. Suid.

οὐραγὸς, *agminis ſ. aciei extremae dux.* Heſych: οὐραγός· τῆς οὐρᾶς ὁ ἔσχατος ἡγεμών. Π. 2, 3, 10. οὐραγὸς τοῦ τελευταίου λόχου — ἔπειτα ὁ οὐραγὸς τοῦ ἑτέρου λόχου — ὁ οὐραγός τε καὶ οἱ τελευταῖοι. 3, 3, 19. οὐραγοὶ opponuntur προςάταις, vocantur ὄπισθεν ὄντες, dicuntur eſſe ex ὁμοτίμων numero, aliisque modis deſcribuntur. Quod hic in nonnullis legitur, ἀραγοὺς, vitioſum eſt. A. 4, 3, 19. §. 22.

οὐράνιος, *coeleſtis.* Π. 1, 6, 2. οὐράνια σημεῖα dicuntur ἀςραπαὶ καὶ βρονταί. 8, 7, 1. Sic Απ. 1, 1, 11. τίσιν ἀνάγκαις ἕκαςα γίνεται τῶν οὐρανίων, *quae in coelo et aere fiunt.* 4, 7, 6. Σ. 8, 9. et

et 10. οὐρανία Ἀφροδίτη, *casti amoris praeses.* v. Ἀφροδίτη.

οὐρανὸς, ¶ 1) *coelum, aer.* Π. 1, 4, 11. ἔλαφοι ἥλλοντο πρὸς τὸν οὐρανόν. Ο. 19, 9. τὸ κλῆμα ὀρθὸν τιθεὶς, πρὸς τὸν οὐρανὸν βλέπων. ¶ 2) *aer, nubes.* Π. 4, 2, 8. λέγεται φῶς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ προφανὲς γενέσθαι. Α. 4, 2, 1. ὕδωρ πολὺ ἦν ἐξ οὐρανοῦ. Απ. 4, 3, 8. Ο. 17, 10. πολλὴν ἔχει τροφὴν ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ per pluuiam.

οὐρεῖν, *mingere.* Π. 1, 2, 16. ἰόντα που τοῦ οὐρῆσαι ἕνεκα.

οὔριος, *ſecundus.* Ε. 1, 6, 27. ἦν τὸ πνεῦμα οὔριον. v. Heſych. et Suid.

οὖρος, *ventus ſecundus.* Heſych: οὖρος· ἐπιτήδειος ἄνεμος. Suid: οὖρον· εὔφορον ἄνεμον. Ε. 2, 3, 17. p. 93. ὥσπερ ἐν νηῒ διαπονεῖσθαι, ἕως ἂν ἐς οὖρον καταστῶσιν, *donec ventum ſecundum nanciſcantur.*

οὐροδόκην f. οὐροδόχην e Xenophonte laudat Photius in lexico MS. et explicat τὴν ἀμίδα. v. interpp. ad Heſych. in v. βίκκος et οὐριομβικόν.

οὖς, *auris.* Π. 4, 3, 4. p. 233. δυοῖν ὤτοιν ἤκουεν — τέτταρσι δὲ ὠσὶ προμιαθήσομαι — τοῖς ὠσὶ προσκείοντα. 5, 3, 16. p. 300. διὰ τῶν ὤτων — αἰσθάνεσθαι. Απ. 1, 4, 5. ὦτα ὥστ᾽ ἀκούειν τὰ ἀκουστά. Ιπ. 5, 6. μεγάλων ὤτων ἃ ἔνιοι καὶ ἡμιόνοις ἔδοσαν. Ιπρ. 3, 3. μεταξὺ τοῖν ὤτοιν τοῦ ἵππου. Κ. 3, 4. canes αἱ μὲν τὰ ὦτα διακινοῦσιν — αἱ δὲ τὰ ὦτα ἀκίνητα ἔχουσι. §. 5. συνάγουσι τὰ ὦτα. 4, 1. §. 3. ἐπικαταβάλλουσαι τὰ ὦτα. 6, 15. ἐπικλίνουσαι τὰ ὦτα. 5, 10. lepus dormiens τὰ ὦτα ἐπικαταβάσας ἐπὶ τὰς ὠμοπλάτας. §. 32. ἐπευθύνειν τὸ σῶμα τῷ ὠτὶ ἑκατέρῳ — καταβάλλει καὶ παραβάλλει τὸ ἕτερον οὖς. Quinam fuerint ὦτα βασιλέως Π. 8, 2, 7. exponitur in v. ὀφθαλμός. Cf. τρυπᾶν.

οὐσία, *facultates.* v. Heſych. et Suid. Π. 8, 4, 11. οὐσία ἀξία τῶν τῆς παιδὸς — ποῦ ἐστί σοι ἡ οὐσία, *patrimonium.* §. 15. Αθ. 2, 16. οἱ Ἀθηναῖοι τὴν οὐσίαν ταῖς νήσοις παρατίθενται. Fr. Portus et Simſonus intelligunt *pecus,* Zeunius *res quae moueri poſſunt.* Απ. 2, 8, 3. συμφυλάττοντα τὴν οὐσίαν. Κ. 2, 2. 13, 11.

οὔτε, *neque.* Saepe bis ponitur, vt Λ. 14, 7. οὔτε τῷ θεῷ, οὔτε τοῖς νόμοις. 15, 8. Αθ. 1, 3. 9. Sequente οὐδὲ, Π. 1, 6, 6. οὔτε νικᾶν, οὔτε κρατεῖν,

οὔτε σώζειν, οὐδὲ καλὸν σῖτον φύεσθαι. it. praecedente οὐδὲ, Π. 2, 1, 16. οὐδὲ ἧττον τιμᾶν — οὔτε κηρύκων, οὔτε πρέσβεων. vbi οὔτε — οὔτε eſt i. q. ἢ — ἢ ſiue εἴτε — εἴτε. Sequente τε, Απ. 3, 4, 1. τὸν οὔτε ςρατευσάμενον, ἔν τε ἱππεῦσιν οὐδὲν ποιήσαντα. Cf. τε nr. 6. c. μὴ non eſt negantis, Απολ. 34. οὔτε μὴ μεμνῆσθαι δύναμαι, οὔτε μεμνημένος μὴ οὐκ ἐπαινεῖν. Reſpondet Latinorum formulae *non poſſum non, non poſſum quin*. Videtur alieno loco poſitum, O. 1, 16. τούτοις οὔτε αἱ ἐπιςῆμαι χρήματά εἰσιν, οὔτε κτήματα. Scil. videtur prius οὔτε ante χρήμ. ponendum. Semel poſitum videtur ſuſpectum viris doctis, Απ. 1, 2, 47. οὔτε γὰρ αὐτοῖς ἄλλως ἤρεσκεν· εἴ τε προσέλθοιεν. Cum Erneſtius εἴτε mutet in εἰ δὲ, Hindenb. pro οὔτε vult οὐδέ. 2, 6, 19. οὔτε γὰρ τοὺς πονηροὺς ὁρῶ φίλους. Hindenb. vult οὐδέ. Ιππ. 7, 14. οὐδεμία γὰρ οὔτε κακὴ λεία ὡς αἱ φυλακαί. Steph. videtur recte mutaſſe in οὔτω. Omnino Cf. οὐδὲ et οὐδείς.

οὔτι et οὔτοι, v. οὐ nr. 19. 20.

οὗτος, ¶ 1 *hic*. a) A. 3, 1, 18. μέγα φρονήσας ἐπὶ τούτῳ. Hutch. intelligit αἰτίῳ. 4, 2, 12. ἐκ τούτου τοῦ τόπου. Λ. 13, 3. ἀμφοῖν τούτοιν τοῖν θεοῖν. E. 3, 1, 8. ἐςατράπευε ταύτης τῆς χώρας. All. omittunt ταύτης. Απ. 2, 2, 8. πόσα οἴει — ταύτῃ (matri) δυσχάνεκτα — παρασχεῖν. Ern. malebat αὐτῇ. Hindenb. ταύτῃ explicat δεικτικῶς, *eidem*. 2, 5, 4. εἴγε ταῦτα τοιαῦτά ἐςι. O. 8, 2. πενία αὕτη. Σ. 9, 7. αὕτη τοῦ συμποσίου κατάλυσις ἐγένετο. Π. 2, 1, 12. ὠφελεῖσθαι τοῦτο, ὅτι ἑώρων καὶ οὐκ ἐνῆν πρόφασις. b) Ponitur poſt articulum, Π. 1, 1, 1. τοῖς ὀλίγοις τούτοις. 1, 2, 1. ἡ δὲ Μανδάνη αὕτη. 1, 3, 14. ὁ πάππος οὗτος. E. 3, 1, 8. ἡ Αἰολὶς αὕτη. Απ. 1, 2, 14. τὼ ἄνδρε τούτω. K. 7, 1. Cf. ὁ nr. 12. c.) Saepe poſt ὅς, vt A. 1, 6, 6. ὅ τι δικαιότατον — τοῦτο πράξω. Απ. 2, 6, 8. ὃν ἂν ἡμῖν δοκῇ — οὗτος ἡμῖν θηρατέος. Eſt anacoluthia. Hindenb. malebat ὅς ἂν ἡμ. d) Saepius repetitur in vna periodo, Απ. 2, 2, 13. τούτῳ δίκην ἐπιτίθησι — οὐκ ἐᾷ ἄρχειν τοῦτον — τούτου θύοντος — τούτου πράξαντος. 4, 2, 28. Sic Π. 5, 5, 10. p. 332. εἴ σοι δοκεῖ ταῦτα ἐνθυμεῖσθαι — μὴ ἐν ἐμοὶ ταῦτα etc.

Hoc

Hoc altero loco Zeun. reponit αὐτὰ e coniectura. Sed etiam paulo ante erat: σοὶ μὲν ταῦτα καλὰ, ἐμοὶ δέ γε ἔτι ταῦτα ἀτιμίαν φέροντα. e) c. gen. E. 6, 2, 4. εἰς τοῦτο τρυφῆς ἐλθεῖν. f) c. αὐτὸς et ὁ αὐτὸς, A. 7, 3, 2. οὗτος αὐτός. All. ὁ αὐτ. Sic Aπ. 4, 2, 17. pro ταύτην αὖ τὴν ἀπάτην edd. vett. habent ταύτην αὐτὴν ἀπ. Cf. αὐτός. g) c. καὶ, E. 3, 1, 8. Μανία, ἡ τοῦ Ζήνιος γυνὴ, Δαρδανὶς καὶ αὕτη. Sic est explicantis, A. 7, 8, 8. Ὑρκάνιοι καὶ οὗτοι βασιλέως μισθοφόροι, *qui erant regis* etc. it. in respondendo affirmantis, Aπ. 4, 4, 20. οὐκοῦν καὶ γονέας τιμᾶν πανταχοῦ νομίζεται; καὶ τοῦτο, ἔφη. h) c. τίς, v. τίς nr. 1. i) Masculinum refertur simul ad femininum, Σ. 4, 57. ἣν μὲν ἢ ὃν ἂν μαστροπεύῃ, ἀρέσκοντα τοῦτον (Well. vult addi ἢ ταύτην) ἀποδεικνύναι. k) Mascul. ponitur post femininum, Π. 5, 4, 18. γυναῖκας ἄγειν καὶ ἀδελφὰς ὡς δεδεμένους τούτοις. Hutch. dicit, Atticum esse, vt aliis in locis τὼ γυναῖκε. Cf. ὁ nr. 13. et quos Zeun. ad h. l. laudat p. 511. ¶ l) Neutrum post masculinum, Σ. 4, 43. ἐλευθερίους δ' ὁ τοιοῦτος πλοῦτος παρέχεται. Σωκράτης γὰρ οὗτος, παρ' οὗ ἐγὼ τοῦτο ἐκτησάμην. Leuncl. emendat τοῦτον. Sed Bachio iudice est synesis, vt τοῦτο referatur ad aliud generis neutrius vocabulum, quod idem significet quod πλοῦτος. Possis etiam τοῦτο ad totum praecedens referre. Zeunius tamen ostendit, veram et veterum editionum, etiam Stephanianae secundae, lectionem esse τοῦτον, et in Steph. 1. casu editum fuisse τοῦτο. m) Neutrum post et ante femininum, A. 4, 6, 2. τοῦτο δὴ — μόνον διάφορον ἐν τῇ πορείᾳ ἐγένετο, ἡ τοῦ ἡγ[illegible]όνος κάκωσις. Aπ. 1, [illegible] 12. τὰς τῶν ἀφροδισίων ἡδονὰς — ταῦτα παρέχειν. Possit etiam ad τὰ ἀφροδίσια referri. n) Ponitur pluralis, vbi poterat esse singularis, Π. 5, 5, 8. et 9. πρὸς ταῦτα (Margg. vtroque loco τοῦτο) ἐσίγα. A. 7, 6, 10. ἦγον — εἰς τὴν Ἀσίαν. ταῦτα γὰρ βέλτιστα ἐνόμιζον. Aγ. 4, 5. O. 15, 7. ταῦτα γὰρ ἐγὼ ἀκούσας. Mox sequitur: τοῦτο δὲ εἰδώς. Σ. 2, 19. Iπ. 7, 15. διώκουσι — νομίζοντες τοῦτο σφίσι προστετάχθαι

θαι. Margg. ταῦτα. 8, 2. οἱ πρὸς ταῦτα ἀμελῶς ἔχοντες. o) Pluralis pro duali, A. 4, 7, 6. Ἀγασίας καὶ Ἀριστώνυμος, καὶ οὗτοι λοχαγοὶ, np. vt Callimachus. p) Pluralis poſt ſingularem, Π. 8, 2, 1. τῷ τε προνοεῖν — καὶ τῷ προπονεῖν, καὶ τῷ συνηδόμενος — φανερὸς εἶναι, τούτοις ἐπειρᾶτο τὴν φιλίαν θηρεύειν. vbi tamen eſt poſt plures ſingulares. §. 12. τούτου οὐ πάνυ ἐπιμελουμένους ἑώρα· ἔδοξεν οὖν καὶ ταῦτα ἐκπονῆσαι. A. 7, 7, 21. Αγ. 2, 7. Σ. 4, 50. Sic E. 7, 1, 3. εἴ τι ἀγαθόν ἐστιν ἐν τῇ ἀρχῇ, τούτου μετέχειν. Margg. τούτων. it. ante ſingularem, A. 3, 2, 13. εἰ ταῦτα γιγνώσκετε ὅτι οὕτω κρεῖττον. All. ὅτι κρείττονα. 5, 6, 15. λέγειν περὶ τούτων, ἢ μὴ ἅπτεσθαι τοῦ πράγματος. E. 5, 2, 9. ἀκούσασι ταῦτα, ἄξιον ἔδοξεν ἐπιστροφῆς. Cf. ὅς nr. 1. n. q) Singularis poſt pluralem, Π. 8, 2, 2. διέπεμπε τούτοις — ὅτι οὐχὶ λανθάνοι χαρίζεσθαι βουλόμενος. All. λανθάνοιεν — βουλόμενοι, quod defendit Zeun. Λ. 11, 1. ὅτι εἰς τὰς στρατείας βέλτιον τῶν ἄλλων ἐμηχανήσατο, ἔξεστι καὶ τούτων ἀκούειν. Morus corrigit βελτίω. Ιερ. 1, 26. Απ. 3, 4, 5. ἐάν γε ἐν τοῖς πολεμικοῖς — ἐξευρίσκηται — εἰκότως ἂν καὶ τούτου νικηφόρος εἴη. Reisk. malebat τούτων. Sed Ern. intelligit χρήματος vel πράγματος. K. 1, 1. r) Poterat omitti, Π. 1, 5, 7. p. 52. ὅ τι προσεκτήσαντο — τοῦτο οὐκέτι δύναμαι κατιδεῖν. 4, 1, 2. p. 200. καλέσας ὀνομαστὶ αὐτὸν, ἀνατεταμένος οὗτος τὴν μάχαιραν. Fortaſſe quis malit οὕτω, vt accipiatur δεικτικῶς. 7, 2, 7. ἀπεπειρώμην αὐτοῦ, εἰ δύναιτο ἀληθεύειν. τοῦτο δὲ μὴ ὅτι ὁ θεὸς, ἀλλὰ καὶ ἄνθρωποι — οὐ φιλοῦσι τοὺς ἀπιστοῦντας. A. 2, 6, 17. 4, 2, 15. καὶ ἀεὶ οὗτοι (all. οὕτως) ἐβοήθουν ἀλλήλοις. 7, 1, 19. Ἑλληνίδα, εἰς ἣν ἤλθομεν πόλιν, ταύτην ἐξαλαπάξομεν. Αγ. 2, 2. Φαρσάλιοι, καὶ πάντες δὲ Θετταλοὶ — ἐκακούργουν οὗτοι ἐφεπόμενοι. §. 26. Κότυς πολιορκῶν — λύσας καὶ οὗτος (np. vt Autophradates) τὴν πολιορκίαν. §. 27. καὶ Μαύσωλος — συμβαλόμενος καὶ οὗτος χρήματα, *vel hic*. 5, 1. διμοιρίαν γε μὴν λαμβάνων — οὐχ οὗτος ἀμφοτέραις ἐχρῆτο. Cod. Harl. οὐχ οὕτως, quod fere placebat Erneſtio. Sed Zeun. defen-

defendit οὗτος, quippe quod dicit eleganter poni post participium, vt 2, 26. it. 4, 4. οἱ προῖκα εὖ πεπονθότες, οὗτοι ἡδέως ὑπηρετοῦσι. it. Σ. 8, 33. οἱ — ἀθιζόμενοι, οὗτοι αἰσχύνονται. etc. E. 5, 1, 32. οὕτως ἡ μετὰ τὸν ὕστερον πόλεμον — αὕτη πρώτη εἰρήνη ἐγένετο Margg. habent οὑτωσὶ μετὰ, et Morus inclusit αὕτη. 7, 1, 10. οἱ δὲ — ὅσοι περ ἦσαν, οὗτοι ἠκοντίζοντο. Ιερ. 1, 15. 4, 6. οὐχ ὅταν γένωνται κρείττονες, τοῦτο αὐτοὺς εὐφραίνει, ἀλλ' ὅταν ἥττους, τοῦτο ἀνιᾷ· — οὐχ ὅταν πλείω φαίνηται ἔχων, τότε εὐφραίνεται, ἀλλ' ὅταν ἐλάττω, τούτῳ λυπεῖται. Απ. 3, 1, 1. ὅτι τοὺς ὀργιζομένους — ὠφέλει, νῦν τοῦτο διηγήσομαι. O. 20, 23. πᾶν κτῆμα — τὸ ἐπὶ βέλτιον ἰὸν τοῦτο καὶ εὐφραίνειν. Ιπ. 6, 1. Ιππ. 3, 9. ἦν δ' ἡγούμενος — περιφέρηται, οὗτος αὐτὸς ἀεὶ ταχὺ ἐλᾷ. Leuncl. et Well. malunt οὕτως. 8, 4. 9, 2. ὀρθῶς γιγνωσκόμενα οὐ φέρει καρπὸν — ἢν μή τις ἐπιμελῆται, ὡς ἂν ταῦτα περαίνηται. §. 8. Φημὶ δ' ἐγὼ ταῦτα, τὸ ἱππικὸν ἂν ἐκπληρωθῆναι. Leuncl. expungit ταῦτα. e) Saepe redundat post parenthesin, vt Π. 2, 1, 0. p. 93. κρατοῦσι ἃ πάντα — δωρεῖται, τί εἰκὸς ἡμᾶς μᾶλλον ἢ καὶ ὑμᾶς τούτου δεῖσθαι. 2, 2, 15. p. 112. 5, 5, 10. p. 333. A. 2, 2, 10. 2, 5, 2, p. 111. 3, 1, 2. 3. ἐνθυμούμενοι ὅτι — ταῦτα ἐννοούμενοι. 3, 2, 3. Ἀριαῖος — καὶ οὗτος πειρᾶται, etiam hic, np. praeter regem et Tissaphernem. 5, 7, 17. Cf. αὐτὸς et ἐγώ: it. post et ante articulum. v. Morus ad Isocrat. paneg. 2. p. 9. Π. 1, 6, 13. τοῦ γὰρ μὴ κάμνειν, τούτου σοι δεῖ. §. 19. p. 72. p. 74. καὶ τὰ ἄλλα, ἃ ἂν οἰώμεθα — ταῦτα πειρώμεθα. Zeun. intelligebat κατὰ τἄλλα. 2, 1, 5. 4, 1, 6. οἱ μὲν γὰρ κράτιστοι — οὗτοι νέονται. 5, 1, 10. τούτου ἕνεκα, τοῦ μὴ ἐθέλειν. Viris doctis τούτου suspectum est. v. ἕνεκα nr. 1. 5, 4, 12. 5, 5, 1. 7, 5, 6. p. 455. 8, 1, 14. 8, 2, 4. 8, 3, 9. 8, 4, 4. 8, 7, 3 p. 549. A. 5, 6, 1. Αγ. 1, 34. 4, 4. 7, 1. E. 7, 1, 19. Ιερ. 4, 2. 5. Απ. 4, 6, 6. Sic διὰ τοῦτο redundat post participium, A. 1, 7, 3. νομίζων ἀμείνονας ὑμᾶς εἶναι, διὰ τοῦτο προσέλαβον. Ιερ. 4, 6. ¶ 2) Attice dicitur οὑτοσί. Ammo-

Ammonius p. 106. οὗτος καὶ οὑτοσὶ διαφέρει· τὸ μὲν γὰρ οὑτοσὶ, δεικτικὸν μόνον· τὸ δὲ οὗτος, δεικτικὸν καὶ ἀναφορικόν. — ὁ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τοῦτον καὶ τουτονί. Similia habet Etymol. M. Π. 3, 1, 21. οὑτοσὶ ὁ ἐμὸς πατήρ. 4, 1, 10. 6, 1, 3. Γαδάταν τουτονί. 8, 4, 6. A. 1, 6, 6. περὶ Ὀρόντου τουτουί. 7, 2, 14. 7, 3, 8. 7, 6, 10. E. 2, 3, 17. p. 91. §. 20. 22. 3, 5, 8. p. 181. 5, 2, 21. 7, 3, 6. τουτουσί. Απ. 4, 2, 3. οὑτοσὶ ἐν ἡλικίᾳ γενόμενος. O. 3, 1. τῶν φίλων τουτωνί. Σ. 2, 19. 4, 62. Neutrum τουτί, O. 21, 12. ¶ 3) Ponitur δεικτικῶς, A. 4, 8, 12. οὗτοί εἰσιν, οὓς ὁρᾶτε, μόνοι ἡμῖν ἐμποδών. §. 19. ¶ 4) In contemtum: *iſte*. Π. 1, 3, 10. οὗτος ὁ μιαρώτατος. 4, 6, 2. p. 258. τὸν τοῦ ἐμοῦ παιδὸς φονέα — οὐκ ἄν ποτε τούτῳ δυναίμην εὔνους γενέσθαι, οὐδὲ οὗτός με φίλον ἄν ποτε ἡγήσαιτο. A. 3, 1, 20. ¶ 5) Pro ἐκεῖνος, Λ. 11, 3. στολὴν φοινικίδα καὶ χαλκῆν ἀσπίδα, ταύτην νομίζων ἥκιστα γυναικείᾳ κοινωνεῖν. Scil. ταύτην pertinet ad nomen remotius στολὴν φ. v. Zeun. Sic A. 1, 5, 8. ...ντες τοὺς κάνδυς — ἔχοντες δὲ τούτους τοὺς πολυτελεῖς χιτῶνας, *notas* ſ. *celebres illas*. ¶ 6) Pro τοῖος ſ. τοιοῦτος, Π. 1, 5, 3. πολλὰ γὰρ καὶ ταῦτα ἦν αὐτῷ. Cod. Guelf. et marg. Steph. τοιαῦτα, quod ſane ſic ſaepe legitur, v. c. 4, 5, 3. 1, 6, 6. μέμνημαι ταῦτα ἀκούσας σου. Cod. Bodl. τοιαῦτα. A. 4, 1, 19. πολλοῦ ἄξιος τῇ στρατιᾷ εἰς ταῦτα. Cod. Pariſ. τοιαῦτα. E. 4, 8, 14. ταύτης οἵας περ βασιλεὺς ἐπεθύμει. Cf. infra nr. 14. ¶ 7) *idem*. E. 2, 3, 18. p. 96. πάντες ταῦτα ἐγιγνώσκομεν. Morus et Schneiderus cum Stephano dederunt ταὐτά. Sic Π. 1, 6, 8. ταῦτά μοι δοκεῖ ταῦτα. Steph. et Zeun. habent ταὐτά μοι δ. ταῦτα. 4, 2, 13. ταῦτα σημαίνειν. Cod. Guelf. τὰ αὐτὰ, Zeun. ταὐτά. §. 15. τὸν Φρύγα ταῦτά φασι ποιῆσαι. Margg. τὰ αὐτὰ ταῦτα. All. vt Zeun. ταὐτά. 8, 7, 2. συνέβαινε αὐτῷ ταῦτα. Camerar. Philelph. et Zeun. ταὐτὰ, quod ſenſus poſtulat. A. 2, 1, 15. ἡμῖν ταῦτα (all. malunt ταὐτὰ), ἅπερ βασιλεῖ. §. 16. Κλέαρχος ταῦτα (all. ταὐτὰ) πάλιν ἀπεκρίνατο. 6, 2, 4. ἀμφοῖν ταῦτα ἐδόκει. Leuncl. malit ταὐτὰ, probante

bante Hutch. 7, 3, 11. οἱ ἄλλοι κατὰ ταῦτα (Athenaeus habet κατὰ τὰ αὐτὰ) ἐποίουν. E. 7, 1, 28. κατὰ ταῦτα (Aem. Portus coniicit ταυτὰ) ἀποκρινόμεναι. Απ. 1, 2, 10. μετὰ φιλίας ταῦτα γίγνεται. All. ταυτὰ, probante Ernestio. O. 5, 15. ταῦτα μηχανᾶσθαι. Steph. malebat ταυτά. Σ. 2, 22. ἐκεῖνος ταῦτα (Ernest. malit ταὐτὰ vel ταὐτὸ, similiter, pari modo) μιμεῖσθαι ἐπειρᾶτο. Cf. αὐτὸς nr. 6. a. et 16. it. περαίνειν nr. 2. ¶ 8) ταῦτα vertunt a) hic. A. 3, 5, 6. πολλὰ ὁρῶ ταῦτα πρόβατα. A Mureto et in addendis Leuncl. coniicitur ἐνταῦθα. Sed ταῦτα commode potest accipi δεικτικῶς. Sic Π. 1, 3, 5. οὐκ ἀχθόμενοι ταῦτα περιπλανώμεθα. Zeun. interpretatur κατὰ vel διὰ ταῦτα, h. e. οὕτως. b) propterea. Omittitur enim διά. v. Gregor. de dial. Att. §. 6. Π. 1, 4, 27. ταῦτ' ἄρα καὶ ἐπεώρας μοι. A. 4, 1, 15. Σ. 2, 22. de quo loco v. nr. 7. ¶ 9) καὶ ταῦτα, a) idque, et quidem. Π. 2, 2, 5. τοῖς προσποιουμένοις πλουσιωτέροις εἶναι ἢ εἰσι, καὶ ταῦτα φανεροῖς γιγνομένοις ὅτι τοῦ λαβεῖν ἕνεκα ποιοῦσι. 5, 3, 15. p. 296. A. 7, 1, 19. πόλιν εὐδαίμονα ἠθελήσαμεν καταλαβεῖν, καὶ ταῦτα κρατοῦντες. 7, 6, 24. Ιερ. 7, 8. Απ. 1, 2, 29. 3, 7, 2. ὀκνεῖν ἐπιμελεῖσθαι, καὶ ταῦτα ὧν ἀνάγκη σοι μετέχειν. Leuncl. etiam illa. Scil. intelligitur ἐκείνων. O. 17, 6. Plenius legitur Π. 6, 1, 6. φοβούμενός τε καὶ φρουρῶν. καὶ ταῦτα ἔπραττον τῶν οἰκείων δαπανῶν. Cf. Hoogev. ad Viger. 4, 16. Sed dicitur etiam in aliis casibus et generibus, vt A. 2, 5, 3. p. 114. ἀμηχάνων — καὶ τούτων πονηρῶν, eorumque. Αγ. 1, 2. τοῖς προγόνοις, καὶ τούτοις οὐκ ἰδιώταις. Ιερ. 2, 2. οἰκίας, καὶ ταύτας κατεσκευασμένας. Απ. 2, 6, 27. b) praesertim. Schol. Aristoph. Plut. 272. 803. interpretatur καὶ μάλιστα. Π. 2, 2, 9. γελᾶν ἀναπείθων. καὶ ταῦτ', ἔφη, οὕτω πολέμιον ὄντα τῷ γέλωτι. A. 1, 4, 12. τοῖς ἀναβᾶσιν, καὶ ταῦτα οὐκ ἰόντων. Αγ. 2, 28. Απ. 2, 3, 1. O. 11, 8. c) tametsi. Π. 2, 3, 5. p. 118. A. 2, 4, 8. Μένωνα οὐκ ἐζήτει, καὶ ταῦτα παρὰ Ἀριαίου ὢν, τοῦ Μένωνος ξένου. 6, 2, 6. Αγ. 1, 38. 2, 24. Απ. 1, 4, 8. Cf. καὶ nr. 31. de formula

καὶ

καὶ οὗτος, καὶ αὕτη etc. ¶ 10) ταύτῃ, a) *hac via, hac parte.* A. 1, 10, 4. βασιλεὺς προσιὼν — ὄπισθεν, καὶ οἱ Ἕλληνες παρασκευάζονται ὡς ταύτῃ — δεξόμενοι. ὁ δὲ βασιλεὺς ταύτῃ οὐκ ἦγεν — ταύτῃ καὶ ἀπήγαγεν. 4, 2, 8. 4, 3, 15. 4, 6, 10. 14. 4, 8, 10. 5, 5, 10. Αγ. 2, 18. c. subst. Π. 7, 1, 11. κατὰ τὸ πλευρὸν προϊὼν, καὶ κατὰ τὸν ἄρχοντα τῶν ταύτῃ ἁρμάτων. Plena formula est A. 4, 2, 2. ταύτῃ τῇ ὁδῷ, np. qua hostes venturi essent. ¶ b) *hoc loco.* Ιπ. 12, 6. τοῦ θώρακος τὸ κωλύον ταύτῃ ἀφαιρετέον. Sic A. 4, 5, 24. ἦσαν οἱ ταύτῃ ἵπποι μείονες τῶν Περσικῶν, *qui in hac regione erant.* E. 3, 2, 10. οἱ ταύτῃ Ἕλληνες. ¶ c) *hoc in genere, in eo.* Π. 8, 8, 3. ἀθεμιστότεροι — ἢ πρόσθεν ταύτῃ γεγένηνται. §. 4. Απ. 3, 5, 2. 4, 3, 12. εἰ (Reisk. malebat ἢ) ἀδυνατοῦμεν προνοεῖσθαι — ταύτῃ αὐτοὺς ἡμῖν συνεργεῖν. Margg. ταῦτα, i. e. *ideo,* et ταύτην, quod est nihili. ¶ d) *propterea.* A. 2, 6, 5. πολεμικὸς ταύτῃ ἐδόκει εἶναι, ὅτι — ἦν. Απ. 1, 7, 3. εἰ μὴ δύναιτο πείθειν, ταύτῃ λυπηρόν. Reisk. coniicit πάνυ. O. 18, 10. Σ. 4, 17. c. ἐπὶ, E. 5, 1, 13. Τελευτίαν αὖ ἐπὶ ταύτῃ ἐκπέμπουσιν ἐπὶ τὰς ναῦς. Well. omittit ἐπὶ ante ταύτῃ, et Morus vtrumque deleri iubet. Sed defendit vterque Portus, ita vt intelligatur προφάσει vel simile. ¶ e) *hactenus, quod ad hoc attinet, in dieser Rücksicht.* Ιερ. 7, 12. ταύτῃ ἀθλιώτατόν ἐστιν ἡ τυραννίς. ¶ f) *sic, hac ratione.* Hesych: ταύτῃ οὕτως, τούτῳ τῷ τρόπῳ. A. 3, 2, 21. εἴ τίς τι οἶδε τῶν ἄλλων βέλτιον ἢ ταύτῃ, τολμάτω διδάσκειν. 7, 4, 18. οἱ μὲν οὖν ταύτῃ πάντες προσωμολόγουν, *in has conditiones.* Sed Leuncl. et Hutch. intelligunt de omnibus eius loci Thracibus. Αγ. 1, 3. E. 7, 1, 2. p. 436. O. 21, 4. Ιπ. 1, 4. ἐπεὶ δὲ ἠρξάμεθα ἐντεῦθεν, ταύτῃ καὶ ἀναβησόμεθα, *similiter.* Sic post ὅπῃ, Π. 8, 3, 1. ὅπῃ ἂν κάλλιστον — ταύτῃ ἕκαστα δεῖ κατεστήσασθαι. ¶ 11) ἀπὸ τούτου, v. ἀπὸ nr. 2. a. ¶ 12) ἐκ τούτου et ἐκ τούτων, a) *ex his.* Απ. 2, 7, 9. ἐκ τούτων κίνδυνος, μείζω ἀπέχθειαν γίγνεσθαι. O. 2, 1. Κριτόβουλος ἐκ τούτων ὧδέ πως εἶπεν, *his disputatione positis.* 4, 12. Sic A. 3,

A. 3, 3, 4. ἐκ τούτου ἐπειρᾶτο [Μιθραδάτης διδάσκειν, *his dictis*. ¶ b) *ideo*. A. 3, 3, 4. ἐκ τούτου ἐδόκει τοῖς ςρατηγοῖς. 7, 6, 9. ἐκ τούτων Ξενοφῶν accuſatus ἔλεξεν. §. 11. Πο. 1, 1. E. 1, 1, 22. 3, 5, 15. 5, 4, 11. Sic A. 2, 5, 5. ἐκ τούτων δὴ τῶν λόγων. ¶ c) *tum*. A. 7, 4, 3. cum Seuthes hoſtes minis iusſiſſet e montibus deſcendere, ἐκ τούτων κατέβαινον. All. ἐκ τούτου, quod praefert Hutch. E. 3, 1, 4. ἐπεὶ συνέμιξαν, ἐκ τούτου ἤδη ἀντετάττετο. 4, 4, 4. Plene legitur Π. 1, 3, 1. ἐκ τούτου τοῦ χρόνου. ¶ d) *exinde, ex illo tempore*. Απ. 3, 5, 4. ἀφ' οὗ ἥ τε σὺν Τολμίδῃ — συμφορὰ ἐγένετο, καὶ ἡ μεθ' Ἱπποκράτους — ἐκ τούτων τεταπείνωται. Marg. Leuncl. ἐκ τούτου. Sed poteſt etiam referri ad vtramque συμφορὰν, vt dicit Fr. Portus. ¶ e) *poſtea*. E. 5, 4, 40. ἀναφέροντες ἐκ τούτου, ἀπέθανον αὐτῶν δώδεκα. Steph. malebat ἐκ τοσούτου, *tanto tempore poſt*. Sine cauſa. Cf. ἐκ nr. 11. ¶ 13) ἐν τούτῳ, *tum, interea*. v. ἐν nr. 14. ¶ 14) ἐν τούτῳ ἐσμὲν, Π. 4, 2, 12. p. 216. Aem. Portus in indice in v. ἔλλειψις intelligi iubet χωρίῳ. Sed Hutch. explicat melius: *haec rerum noſtrarum eſt conditio*, vt intelligatur καιρῷ, quod diſerte additum extat A. 3, 1, 30. ἐν τοιούτῳ καιρῷ ἐσμεν. Etiam in loco Π. Zeunius e Cod. Guelf. et Philelph. habet τοιούτῳ. ¶ 15) ἐν τούτοις ἦν, *haec agebat*. Eſt formula connectendi. E. 4, 2, 1. Ἀγησίλαος μὲν δὴ ἐν τούτοις ἦν. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι etc. 4, 8, 7. τὸν μὲν χειμῶνα ἐν τούτοις ὄντες διῆγον, ἅμα δὲ etc. Cf. εἶναι nr. 29. e. ¶ 16) ἐπὶ τούτοις, v. ἐπί. ¶ 17) κατὰ ταῦτα et κατὰ ταῦτα τὰ χωρία, it. κατὰ τοῦτο, v. γίγνεσθαι nr. 15. et κατὰ c. acc. nr. 4. ¶ 18) πρὸς τούτοις, v. πρός. ¶ 19) Permutatur cum αὐτός, Π. 8, 1, 12. ἐνεργοὺς αὕτη μάλιςα ἀπεργάζεται. Edd. vett. αὐτὴ, probante Zeunio. Cf. nr. 7. et αὐτὸς nr. 1. e. et nr. 16. a. it. cum οὕτω. Απ. 3, 5, 16. πότε δὲ οὗτοι πείσονται. Viri docti emendant οὕτω, quia ſic eſt in praecedentibus et ſequentibus. Cf. nr. 1. r. et οὕτω nr. 9. it. c. οὗτοι. v. οὐ nr. 20. it. c. τοσοῦτος. v. τοσοῦτος nr. 1. it.

c. τότε. v. τότε nr. 4. it. ταῦτα c. τὰ δέοντα. v. δεῖ nr. 6. it. τούτου c. τοῦδε. v. ὁ nr. 42. c.

οὑτοσὶ, v. οὗτος nr. 2.

οὕτω et οὕτως, ¶ 1) *ita, ſic.* Π. 1, 6, 19. p. 76. γενόμενοι οὕτως εὐφυεῖς, *eo modo quo ante dictum eſt.* 2, 3, 9. bis eſt οὕτω δὴ, *ita igitur.* Sic 2, 4, 13. 3, 2, 7. οὐδ' οὕτως πρὸς εὐεργέτην — ποιοῦντες, *ne ſic quidem.* 5, 5, 9. p. 331. ἐξωρμήσαμεν οὕτως, *hoc ſenſu imbuti.* 8, 1, 8. ἐνόμισε — οὕτω δὴ γιγνώσκων. Ibid. τότε πρῶτον κατεστάθησαν — οὕτω δὴ τὰ τότε κατασταθέντα διαμένει. A. 7, 1, 3. συνδιαβάντα, ἔπειτα οὕτως ἀπαλλάττεσθαι, vt dixiſſet. E. 6, 3, 9. οὕτω δὲ εἰρήνην τῶν ἄλλων πεποιημένων — οἱ Ἀθηναῖοι οὕτως εἶχον τὴν γνώμην. O. 2, 4. κᾆτα οὕτως ἐγνωκὼς σὺ μὲν οὐχ ἡγῇ etc. Zeunio οὕτως videtur e ſcholio natum eſſe, ſed Moſchio genuinum, atque adeo neceſſarium. 12, 20. 20, 19. Bis ponitur, Π. 8, 3, 14. οὕτω δὴ ἡ τότε ὑπὸ Κύρου κατασταθεῖσα ἔλασις, οὕτως ἔτι καὶ νῦν διαμένει ἡ βασιλέως ἔλασις. Leuncl. *vt — ita.* Seruit orationi moratae et geſtui. v. Abreſch. dilucidd. Thucyd. 1, 76. A. 4, 7, 3. ὃς δ' ἂν καταληφθείη, οὕτω διατίθεται· ἅμα δ' ἔδειξεν αὐτῷ. c. gen. Π. 7, 5, 19. v. τρόπος nr. 5. et ἔχειν nr. 31. Praecedente vel ſequente ὅπως, A. 6, 5, 19. ἰτέον εἶναι οὕτως, ὅπως δύναιντο. Απ. 1, 4, 17. Praecedente vel ſequente ὡς, Π. 2, 3, 2. οὕτω δὴ δεῖ ὑμᾶς γιγνώσκειν, ὡς — καλὰ διαπράττονται. 4, 3, 4. οὕτως ἐπιθυμῶ ἱππεύειν, ὡς νομίζω — πτηνὸς ἔσεσθαι. 8, 2, 7. ὡς ἐν ὀφθαλμοῖς πᾶσι τοῖς παροῦσιν, οὕτως ἕκαστος διέκειτο. A. 1, 2, 15. Sic c. caſu conſequ. Π. 1, 6, 11. ὡς ἐμοῦ μηδέποτε ἀμελήσοντος τοῦ συμμηχανᾶσθαι — οὕτως ἔχε τὴν γνώμην. Leuncl. *ſic de me ſentias velim.* 8, 7, 3. p. 544. Ιερ. 7, 10. Sequente ὥστε, omiſſo πολὺ vel μέγα. v. Abreſch. dilucidatt. Thucyd. 2, 47. A. 7, 4, 2. ἦν χιὼν πολλὴ, καὶ ψῦχος οὕτως, ὥστε τὸ ὕδωρ — ἐπήγνυτο. Cf. ὥστε nr. 5. Saepe omittitur, Λ. 11, 6. αἱ παραγωγαὶ, ὥσπερ ὑπὸ κήρυκος, ὑπὸ τοῦ ἐνωμοτάρχου δηλοῦνται. Απ. 4, 4, 7. ὥσπερ σὺ, καὶ ἐγώ. O. 18, 9. Απολ. 33. Cf. ὥσπερ nr. 1. c. ſqq. ¶ 2) *recte.* Eſt affirmantis in reſpondendo, O. 1, 9. σὺ ἄρα ἡγῇ — οὕτως. ¶ 3) *tantopere, adeo.* Π. 1, 3, 8. οὕτω σήσαντα

τὸ

τὸ πρόσωπον σπουδαίως προσενεγκεῖν — ὥστε etc. §. 10. τίποτε οὕτω τῷ Σάκᾳ πολεμεῖς; I, 4, 18. οὕτως ἐπεθύμει — ἐξοπλίσασθαι. 3, I, II. 4, 6, 7. 6, 4, 3. οὕτως ἐγὼ καὶ σὲ τῶν καλλίστων καὶ ἐμαυτὴν ἠξίωκα. 7, I, 8. Ἱερ. 2, 16. 17. ¶ 4) *tam*. c. adiect. Π. 3, 2, 6. οὕτως ἐν πολλῇ ἀτιμίᾳ ἡμᾶς ἔχεις. §. 9. οὕτω πολέμιον ὄντα τῷ γέλωτι. 4, 1, 6. καταδήλων γε οὕτω τῶν ἀγαθῶν ὄντων. c. aduerb. Π. 2, 2, 2. p. 103. οὗτος οὕτω δυσκόλως ἀπέτυχεν. All. δυσκόλῳ. Απ. 3, 11, 7. οὐ γὰρ δὴ οὕτως γε ἀτεχνῶς. 1 MS. οὕτω, quod Ern. lenius dicit. ¶ 5) *his conditionibus*. E. 2, 3, 5. ὡμολόγησαν — ἀπιέναι. καὶ οὕτως ἐξῆλθον. ¶ 6) *ſic temere*. Ita Abreſchius in animadu. ad Aeſchyl. 2, 28. p. 445. explicat Π. 4, 5, 4. vbi ex ed. Iſingr. pro vulgato ὡς ἐπ' εὐτυχίᾳ legit οὕτως ἐπ' εὐτ. quod idem aliquando Heſychio duce explicabat per ὁμοῦ. (Π. 4, 2, 14. eſt εἰκῇ οὕτως.) ¶ 7) *ita deinde*. Απ. 4, 3, 11. εἰ δέ τῳ μὴ ἀρέσκει ταῦτα, παραβάλλων τὸ ἄλλον ἦθος πρὸς ταῦτα, οὕτω κρινέτω. ¶ 8) *ita demum*. Π. 2, 1. 1. προσευξάμενοι — οὕτω διέβαινον τὰ ὅρια. ¶ 9) *tum*. Π. 2, 4, 13. γίγνεται τὰ ἱερὰ — καὶ οὕτως ἐξάγει δή. 4. 6, 2. p. 257. κατέχειν οὕτως ὑπὸ σκότου τὸν φθόνον, *tunc*. Sed Hutch. coniicit οὗτος, quod Zeun. in cod. repertum recepit. A. 5, 2, 15. ἦν γὰρ οὕτω σωτηρία ἀσφαλὴς, *hoc enim facto*. Sic O. 6, 7. οὕτω γάρ. Απ. 2, 7, 14. οὕτω δὴ λέγεται τὰ πρόβατα συγχωρῆσαι, *tum vero, quae cum audiuiſſent*. Σ. 9, 3. ἐκ τούτου — οὕτω δὲ — ἔνθα δή. Saepe in apodoſi, Π. 2, 2, 2. p. 103. ὡς σὺ διδάξας ἡμᾶς ἀπέπεμψας οὕτω δὴ καὶ ἐγὼ ἐδίδασκον. 7, 2, 7. ἐπεὶ μέντοι ἔγνων; — οὕτω δὴ πέμπω. 8, 1, 1. p. 463. εἰ ἀγαθὸν φαίνεται εἰς τὸ κατάπράττειν τἀγαθὰ, οὕτως εὖ ἴσθι ὅτι — καὶ εἰς τὸ διασώζειν. Edit. Eton. et Stobaeus non habent οὕτως, probantibus Steph. et Hutch. §. 2. §. 11. ὅταν ὁρῶσιν — οὕτω μᾶλλον — ἐθέλουσιν. 8, 5, 1. Αγ. 2, 30. ἐνταῦθα δὴ γνοὺς — οὕτω δὲ κρίνας — χειροῦται. E. 6, 5, 22. O. 9, 6. Ιπ. 9, 3. ἐπειδὰν δ' ἀναβῇ, ἠρεμήσαντα — οὕτω προκινεῖν. Similiter A. 3, 5, 4. κάμνομεν, καὶ οὕτω θᾶττον παύσονται. O. 21, 7. πρὸς ὅντινα δ' ἂν ἄρχοντα δια-

διατεθῶσιν οὕτως — οὕτω δὴ ἐῤῥωμένοι γε ἄρχοντες γίγνονται, *tum vero.* Steph. οὗτοι δὲ ἐρ. quem ſequuntur Welſ. et Bach. Poſt participium fere redundat. v. Fiſcher. ad Plat. apol. 17, 15. Π. 1, 6, 5. παρέχοντας — οὕτως ἡμῖν ἐδόκει δεῖν αἰτεῖσθαι. §. 12. p. 66. ἀκούων καὶ ὁρῶν — οὕτω καὶ ἐγὼ — ἐπεμελήθην. 5, 2, 3. 5, 4, 12. 7, 5, 25. Αγ. 2, 23. 30. χρήματα προσλαβὼν, οὕτως ἀποπλεῖ. E. 6, 5, 15. 7, 2, 19. Cf. nr. 7. et 8. Redundat etiam ante vel poſt ὡς et participium. v. παρασκευάζεσθαι nr. 3. ¶ 10) *itaque, igitur.* Π. 1, 6, 19. p. 84. οὕτως ἥ γε ἀνθρωπίνη σοφία οὐδὲν μᾶλλον οἶδε. it. c. δὴ, Π. 1, 4, 17. οὕτω δὴ πρωῒ ἀναςὰς ἦγε. §. 20. 1, 5, 3. 2, 1, 6. p. 92. §. 7. καὶ οὕτω δὴ, *itaque.* 2, 2, 13. 3, 1, 2. Ιερ. 1, 4. ¶ 11) *ideo.* Π. 1, 3, 14. οὕτως ἐγώ σοι τά γε δίκαια παντάπασιν οἶδα. A. 6, 3, 16. Απ. 3, 9, 13. ¶ 12) καὶ οὕτω, *itidem, ſimili modo,* vel *tunc quoque.* Π. 2, 3, 1. p. 115. ἢν μὲν ἡμεῖς νικῶμεν, ἡμέτερα τῶν πολεμίων πάντα· ἢν δὲ ἡμεῖς αὖ νικώμεθα, καὶ οὕτω τὰ τῶν ἡττωμένων ἀγαθὰ τοῖς νικῶσιν. ¶ 13) Permutatur c. οὔπω. v. διακεῖσθαι nr. 3. c. ὄντος, v. εἶναι nr. 40. it. c. ὄντως, v. ὄντως. et c. οὗτος, v. οὗτος nr. 19. Legitur etiam εἰ οὕτως pro ὅπως. v. θαυμάζειν nr. 1. it. οὐχ οὕτως pro οὐχ ὅπως. v. ὅπως nr. 11. it. οὕτω pro ὅτου. v. ibi. it. pro ὥς. v. ὡς nr. 1. it. pro οὔτε. v. ibi.

οὑτωσὶ Attice pro οὕτως, vel potius eſt δεικτικὸν, vt οὑτοσί, v. οὗτος nr. 2. Moeris: ὧδε, κοινὸν Ἰώνων, Ἀττικῶν· οὑτωσὶ, Ἕλληνες. Π. 3, 2, 10. οὑτωσὶ τοίνυν ἐγὼ ποιήσω. A. 7, 6, 28. ἀναςὰς εἶπεν οὑτωσί. All. οὑτωσίν. Αγ. 5, 5. E. 5, 1, 32. οὑτωσὶ legitur in nonnullis pro οὕτως ἤ.

οὐχ et οὐχὶ, v. οὐ.

οὐχ ὅπως, v. ὅπως nr. 11.

οὐχ ὅτι, v. ὅτι nr. 3. et οὐ nr. 11.

ὀφείλειν, *debere.* a) Proprie, A. 1, 2, 11. τοῖς ςρατιώταις ὠφείλετο μισθός. 7, 7, 21. εἰ τὸ ὀφειλόμενον ἀποδοθείη — ἢ ταῦτά τε ὀφείλοιτο. All. ταῦτα· σοι ὀφ. vt σοι ſit pro ὑπό σου. Αγ. 4, 4. εἰ — μισθοῦ εὐηργέτει, οὐδεὶς ἂν οὐδὲν αὐτῷ ὀφείλειν ἐνόμισε. E. 1, 3, 7. τὰ ὀφειλόμενα χρήματα ἀποδοῦναι, *tributa.* 6, 2, 9. b) Minus

nus proprie, Π. 4, 5, 12. p. 247. ἵνα μή σοι ἔχθραι ἀντὶ χαρίτων ὀφείλωνται. 5, 2, 4. ὀφείλω τὴν ὑπόσχεσιν, *reus sum promissi*. 7, 2, 8. τῷ Ἀπόλλωνι ἄλλα μοι δοκῶ χαριστήρια ὀφειλήσειν. Cf. χάρις. De ὤφελε v. suo loco.

ὀφειλή, inquit Etymol. M.: σημαίνει τὸ χρέος. γίνεται παρὰ τὸ ὀφείλω. σπανίως δὲ εὕρηται ἐν χρήσει. εὑρίσκεται δὲ παρὰ Ξενοφῶντι ἐν τοῖς περὶ πόρων.

ὄφελος, *vtile, vtilitas, prodest*. c. τί, Π. 1, 6, 12. p. 65. τί εἴη ὄφελος στρατηγίᾳ (Hutch. et Zeun. ὅτι οὐδὲν ὄφελος εἴη στρατιᾷ) τακτικῶν ἄνευ τῶν ἐπιτηδείων. 7, 5. 26. p. 457. τί δῆτα ἡμῖν ὄφελος καταπρᾶξαι — εἰ ἔτι δεήσει καρτερεῖν. Απ. 3, 1, 9. τί σοι ὄφελος ὧν ἔμαθες. 3, 3, 4. Ο. 14, 2. c. μηδὲν, Πο. 4, 35. ἀνάγκη ἅμα πάντα ταῦτα γίγνεσθαι, ἢ μηδὲν αὐτῶν ὄφελος εἶναι. c. οὐδὲν, Π. 1, 6, 15. ὥσπερ οὐδὲ γεωργοῦ ἀργοῦ οὐδὲν ὄφελος, οὕτως οὐδὲ στρατηγοῦ ἀργοῦ οὐδὲν ὄφελος εἶναι. 8, 8, 10. πλῆθος μὲν — οὐ μέντοι ὄφελός γε οὐδὲν αὐτῶν εἰς πόλεμον. Α. 2, 6, 6. Απ. 3, 1, 9. οὐδὲν ἄν σοι ὄφελος ἦν. Ιπ. 1, 2. Sic sequente vel praecedente μή, Ε. 1, 1, 25. οὐδὲν ὄφελος ἔφη εἶναι — Ἀθηναίους εἴργειν τῆς γῆς, εἰ μὴ καὶ etc. Απ. 1, 2, 52. 1, 4. 5. τῶν ἐσμῶν, εἰ μὴ ῥῖνες προσετέθησαν, τί ἂν ἡμῖν ὄφελος ἦν. Ο. 4, 15. 9. 14. 15, 2. εἰ δὲ μή, οὐδὲ τῆς ἐπιμελείας ὄφελος οὐδὲν γίγνεσθαι, εἰ μή τις ἐπίσταιτο. it. c. ἄνευ, Π. 3, 1, 9. δοκεῖ μοι — ἄνευ σωφροσύνης οὐδ' ἄλλης ἀρετῆς οὐδὲν ὄφελος εἶναι. 6, 3, 11. p. 384. Α. 1, 3, 11. ἄνευ τούτων (ἐπιτηδείων) οὔτε στρατηγοῦ οὔτε ἰδιώτου ὄφελος οὐδέν. Απ. 2, 1, 3. 3, 3, 8. Ο. 12, 5. 13, 2. Ιπ. 1, 7. Sed Ε. 5, 3, 6. ὅ τι περ ὄφελος ἦν τοῦ τοιούτου στρατεύματος est *flos exercitus*, vt recte Leuncl. vertit. Docuit enim Hemsterhus. ad Lucian. Tim. T. I. p. 171. hanc formulam significare id, *quod in quoque genere sit praestantissimum*. Idem pro τοῦ τοιούτου corrigit τούτου τοῦ, quae correctio placet Moro. Sic fere Ε. 6, 2, 12. τὸν ἀγοραῖον ὄχλον ἰδόντες — οἰηθέντες ὄφελός τι αὐτῶν εἶναι. Morus: *horum fore aliquod ad rem gerendam momentum, eos non esse turbam inutilem*. Similis est locus Ari-

Ariſtoph. Eccleſ. 53. γυναῖκας ὅτι πέρ ἐςιν ὄφελος ἐν τῇ πόλει, quem etiam Suidas habet, addita interpretatione: τουτέςιν εὐγενεῖς.

ὀ φ θ α λ μ ί α, *lippitudo, morbus oculorum.* Απ. 3, 8, 3. ἀγαθὸν ὀφθαλμίας. Fr. Portus *remedium morbi oculorum.*

ὀφθαλμιᾷν, *lippire.* E. 2, 1, 3. ἐντυχὼν τινι ἀνθρώπῳ ὀφθαλμιῶντι, ἀπιόντι ἐξ ἰατρείου.

ὀφθαλμὸς, ¶ 1) *oculus.* Π. 4, 3, 4. p. 233. ὁ μὲν δυοῖν ὀφθαλμοῖν προεωρᾶτο — ἐγὼ δὲ τέτταρσι μὲν ὀφθαλμοῖς τεκμαροῦμαι — τοῖς ὀφθαλμοῖς προορῶντα. 5, 3. 16. p. 302. διὰ τῶν ὀφθαλμῶν αἰσθάνεσθαι. Απ. 1, 4, 5. ὀφθαλμοὺς ὥστ' ὁρᾷν τὰ ὁρατά. 2, 3, 19. ὀφθαλμὼ — ὀφθαλμοὶ οἱ δοκοῦντες ἐπὶ πλεῖστον ἐξικνεῖσθαι. Σ. 5, 5. ὀφθαλμοὶ καλοὶ quinam ſint, exponitur iocoſe, iisque tribuitur ἰχύς. Cf. ἀτρέμας, ὄμμα, ὀρθός. A. 4, 5, 20. ἐν φυλακῇ ἔχοντες τὸν κωμάρχην, καὶ τὰ τέκνα ὁμοῦ ἐν ὀφθαλμοῖς, *in oculis et conſpectu habentes.* Nos dicimus: *nicht aus den Augen laſſen.* Ιερ. 1, 14. τυράννου κατ' ὀφθαλμοὺς κατηγορεῖν, *tyrannum praeſentem ſ. in os reprehendere, praeſenti aliquid exprobrare.* Noſtri dicunt: *iemanden etwas in die Augen ſagen.* Sic Ariſtoph. rann. 639. ἵνα σοι κατ' ὀφθαλμοὺς λέγῃ. Ιερ. 6, 13. ἥδιστ' ἂν ὡς τάχιστα ἐξ ὀφθαλμῶν σου γένοιτο, *ex oculis ſ. e conſpectu tuo abire ſ. abeſſe.* Eadem formula vtitur Dio Caſſius 60, 34. Π. 1, 3, 2. κεκοσμημένον ὀφθαλμῶν ὑπογραφῇ, *oculos pictos ſ. fucatos habentem.* Scil. veteres ſolebant palpebras inferiores fucare ſtibio femina, quae habebat vim adſtringendi ſ. contrahendi, ita vt oculi apparerent maiores, qui erant in partibus venuſtatis. Propterea ſtibium femina vocabatur platyophthalmus. v. Plin. H. N. 33, 6. Dioſcorides 5, 99. Poll. 5, 102. Doruill. ad Charit. p. 53. Triller. obſ. crit. 4, 15. Reimar. ad Dion. Caſſ. 79, 14. Olear. ad Philoſtrat. epiſt. 40. p. 931. Sic Iezabel 2 Reg. 9, 30. ἐστιμμίσατο τοὺς ὀφθαλμούς. Nam ſtibium Graece dicitur στίμμι et στίμμις. ¶ 2) *cura, inſpectio.* O. 12, 20. δεσπότου ὀφθαλμὸς τὰ καλά τε κἀγαθὰ μάλιστα ἐργάζεται.

ται. ¶ 3) *explorator.* Poll. 2, 84. ἐκαλοῦντο δέ τινες ὦτα καὶ ὀφθαλμοὶ βασιλέως, οἱ τὰ λεγόμενα διαγγέλλοντες καὶ τὰ ὁρώμενα. Heſych: βασιλέως ὀφθαλμός· ἐπέμπετό τις ὑπὸ βασιλέως ἐπίσκοπος, ὃς ἐφεώρατο τὰ πράγματα, ὃν τοῦ βασιλέως ὀφθαλμὸν ἐκάλουν. Suidas: ὀφθαλμὸς βασιλέως, ἀντὶ τοῦ μέγα δυνάμενος παρὰ βασιλεῖ. οὕτω δὲ ἐκάλουν τοὺς σατράπας, δι' ὧν πάντα ὁ βασιλεὺς ἐπισκοπεῖ, ὡς βασιλέως ὦτα, ὠτακουστὰς, δι' ὧν ἀκούει τὰ πραττόμενα ἑκάστω πανταχοῦ. Cf. Schol. Ariſtoph. ad Acharnn. non longe ab initio. Π. 8, 2, 7. τοὺς βασιλέως καλουμένους ὀφθαλμοὺς καὶ τὰ βασιλέως ὦτα — ἀπαγγείλαντας ὅσα καιρὸς αὐτῷ εἴη πεπύσθαι etc. 8, 6, 8. βασιλέως υἱὸς — ἀδελφὸς — ὀφθαλμός. ¶ 4) ὀφθαλμοὶ dicuntur tam in radicibus plantarum infra terram, quam gemmae in ſurculis ipſis ſupra terram. Vtrumque Latini quoque vocant *oculos.* v. Gesner. lexic. ruſt. in h. v. O, 19, 10. ὀφθαλμοὶ κατὰ γῆς (in radicibus) — ἐκ δὲ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἄνω ὁρῶ βλαστάνοντα — καὶ τοὺς κατὰ γῆς ὀφθαλμοὺς ἡγοῦμαι τὸ αὐτὸ τοῦτο ποιεῖν, np. ſurculos emittere. ¶ 5) In var. lect. eſt pro θάλαμος. v. θάλαμος et παρθένος.

Ὄφις, *Ophis,* fluuius Mantineae, non quidem nominatur, ſed intelligitur E. 5, 2, 4. v. Pauſan. 8, 8. p. 614.

ὄφλειν, *mulctatum eſſe, mulctam debere.* Timaeus lex. Platon: ὄφλειν· ἡττᾶσθαι ἐπὶ δικαστηρίῳ. Sic fere Suidas. Poll. 3, 84. τὸ ὄφλειν, ἐπὶ τῶν καταδικασθέντων εἰς ἀργύριον. A. 5, 8, 1. ὦφλε καὶ Ξανθικλῆς τῆς φυλακῆς τῶν ναυλικῶν χρημάτων, τὸ μείωμα εἴκοσι μνᾶς. Ita interpungit Hutch. Genitiuus τῆς φυλακῆς regitur ab omiſſo δίκην, quod addit Plato apol. 29. Scil. Phileſius et Xanthicles repetundarum damnati ſunt, quod de pecunia illa ipſis ad diſpenſandum commiſſa ſuppilaſſent viginti minas, quas nunc damnati debebant rependere. Ita Zeun. ad h. l.

Ὀφρύνιον, *Ophrynium,* vrbs Troadis, teſte etiam Harporratione et Suida, proxima Lampſaco. A. 7, 8, 3. Xenophon ibi ſacra facit Ioui Milichio.

ὀφρὺς, *ſupercilium.* Απ. 1, 4, 6. ὀφρῦσι ἀπογεισῶσα,

σαι τὰ ὑπὲρ τῶν ὀμμάτων. Σ. 8, 3. Sed Επ. 1, 6. μετ' ὀφρύος, *fastuose, superbe.*

ὀχεία, *congressus Venereus.* Hesych. et Suid: ὀχεία· μῖξις, συνουσία. De brutis, Ιπ. 5, 8. οὐχ ὑπομένουσι τοὺς ὄνους ἐπὶ τῇ ὀχείᾳ — ἀποκείρουσι πρὸς τὴν ὀχείαν τὰς ἵππους.

ὀχεῖν, ¶ 1) *vehere.* Vnde ὀχεῖσθαι, *vehi*, Π. 1, 4, 19. ἐπὶ πονηρῶν ἱππαρίων ὀχούμενοι ἄγουσιν. Steph. et Hutch. omittunt ὀχούμενοι. 4, 5, 19. ἐπὶ τῶν ἵππων ὀχεῖσθαι. Α. 3, 4, 28. σὺ ἐφ' ἵππου ὀχῇ. Π. 7, 3, 1. ἁρμάμαξαν, ἐν ἧπερ αὐτὴ ὠχεῖτο. ¶ 2) *equitare iubere.* Ιπρ. 4, 1. τὸν ἵππαρχον — μέτριον ὀχοῦντα. ¶ 3) *portare*, vt Lat. *vehere.* v. Gronov. Obs. 3, 5. Π. 1, 3, 7. οἰνοχόοι — διδόασι τοῖς τρισὶ δακτύλοις ὀχοῦντες τὴν φιάλην.

ὀχετὸς, *canalis.* v. Hesych. Α. 2, 4, 7. διώρυχας δύο — κατετέτμηντο δὲ ἐξ αὐτῶν καὶ τάφροι ἐπὶ τὴν χώραν — τέλος δὲ καὶ μικροὶ ὀχετοὶ, ὥσπερ ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐπὶ τὰς μελίνας, *parui riuuli.* Ο. 11, 17. οὔτε τάφρου οὔτε ὀχετοῦ ἀπεχόμενος. Sic de intestino, per quod excrementa deiiciuntur, Απ. 1, 4, 6. ἐπεὶ τὰ ἀποχωροῦντα δυσχερῆ, ἀποστρέψαι τοὺς τούτων ὀχετούς.

ὄχημα, *vehiculum, currus.* Hesych: ὄχημα· ἅμαξα, ἅρμα, δίφρος. Cf. Poll. 10, 51. Π. 4, 2, 14. τὰς γυναῖκας ἀνεβίβαζον ἐπὶ τὰ ὀχήματα. 5, 3, 16. ἐπὶ τοῖς ὑποζυγίοις καὶ ὀχήμασι (Margg. χρήμασι) καταλείπομεν. Αγ. 1, 28. et Ε. 3, 4, 19. Λ. 6, 3. ὁ ἀσθενήσας, ἢ δεηθεὶς ὀχήματος, ἢ ταχύ που βουληθεὶς ἀφικέσθαι, ἤν που ἴδῃ ἵππον ὄντα, λαβών. Possit h. l. etiam de equo intelligi. Certe Suidas, ὄχημα, inquit, οὐκ ἐπὶ ἅρματος μόνου. Sic eleganter metaphorice legitur Α. 3, 2, 11. τῶν ἱππέων πολὺ ἐπ' ἀσφαλεστέρου ὀχήματός ἐσμεν — ἐπὶ γῆς.

ὄχθη (poet. Port.), *ripa*, vel potius *locus editus ad fluuium, rupes.* Timaeus lex. Platon: ὄχθας· γῆς ἀναστήματα. quanquam Oudendorp. ad Thom. Mag. vult in Timaeo legi ὄχθους, quia Thomas ita distinguit, vt ὄχθη sit ἐπὶ ποταμοῦ, ὄχθος vero ἐπὶ ἁπλῶς ἐπαναστήματος γῆς. Sic fere Ammonius p. 108. Sed Suida et Etymol. M. auctoribus ὄχθη vtrumque significat. Legitur semper in plurali,

rali, quanquam de vno fluuio. A. 4, 3, 3. πεζοὺς ἐπὶ ταῖς ὄχθαις παρατεταγμένους. §. 4. §. 13. §. 17. κατὰ τὰς προσηκούσας ὄχθας ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἐξέβαινεν ἐπὶ τοὺς ἄνω πολεμίους. Ex his locis patet, esse *rupes a fluuio paululum remotas et vsque ad eum pertinentes.*

ὄχθος (poet. Port.), *tumulus, locus praeceps qui saltu superatur.* Hesych: ὄχθος· κρημνὸς, πέτρα, τὸ ὑψηλὸν τοῦ ποταμοῦ ἢ τῆς γῆς, ἢ τὸ ἀπόκρημνον στόμα τῆς θαλάσσης. Suid: ὄχθους· ὕψη, ὑψηλοὺς αἰγιαλούς. Suid. et Hesych: ὄχθαι· αἱ τραχεῖαι καὶ δύσβατοι πέτραι, καὶ αἱ ἐξοχαὶ τῶν πετρῶν. Cf. ὄχθη. Ιπ. 3, 7. cum equis ἐπ' ὄχθους ἀναφεύγειν, ἀπ' ὄχθων καθάλλεσθαι. Ιπρ. 6, 5. 8, 3.

ὀχληρός, *molestus, negotii plenus.* Ιπρ. 1, 18. τὸ πυκνὰ ἐξάγειν — ἴσως ὀχληρόν. In sequentibus est ὄχλον παρέχει.

ὄχλος, ¶ 1) *turba, confusio.* Ammonius: πλῆθος μέν ἐστι σύστημά τινων· ὄχλος δὲ κυρίως ἡ ὄχλησις. Phauorin: ὄχλος, ἡ ὄχλησις παρὰ Ἀττικοῖς. Thom. Mag: ὄχλος καὶ τὸ πλῆθος, καὶ ἡ ὄχλησις. Cf. Suid. et Markland. ad Eurip. Suppl. 681. E. 4, 4, 11. fugientes σὺν πολλῷ ὄχλῳ πρὸς τὴν πόλιν ἀπεχώρουν. ¶ 2) *molestia.* A. 3, 2, 17. σκηναὶ — ὄχλον παρέχουσιν ἄγειν. Σ. 8, 4. Ιπρ. 1, 18. ¶ 3) *multitudo.* Π. 5, 4, 20. τὸ μὲν πλῆθος κατόψονται ἡμῶν — ὑπὸ δὲ τῶν παρυφασμένων ὅπλων πᾶς ὄχλος δεινὸς φαίνεται. A. 4, 1, 15. ἀνθρώπων ὄχλον τοσοῦτον. K. 12, 5. ¶ 4) *hominum multitudo.* Π. 6, 1, 1. ἀκούων ὅτι πολὺς ὄχλος ἐπὶ ταῖς θύραις εἴη. 7, 5, 15. E. 3, 4, 7. 8. A. 2, 5, 2. p. 110. ἄνευ σου — πᾶς ὄχλος (ἡμῖν) φοβερὸς, φοβερώτατον δ' ἐρημία. Ιερ. 6, 4. φοβεῖσθαι μὲν ὄχλον, φοβεῖσθαι δ' ἐρημίαν. Απ. 1, 1, 14. τοῖς μὲν οὐδ' ἐν ὄχλῳ δοκεῖν αἰσχρὸν — τοῖς δὲ οὐκ ἐξιτητέον εἰς ἀνθρώπους, *in publico.* Σ. 2, 18. ἐν ὄχλῳ ἀποδύεσθαι, *praesentibus multis hominibus.* Ιπ. 2, 5. Sic A. 3, 4, 16. οἱ βάρβαροι — κατέκλεισαν αὐτοὺς εἴσω τῶν ὅπλων, ὥστε παντάπασι ταύτην τὴν ἡμέραν ἄχρηστοι ἦσαν ἐν τῷ ὄχλῳ ὄντες καὶ οἱ σφενδονῆται καὶ οἱ τοξόται, *aliis permixti,* vel: *ordinibus eorum perturbatis.* 5, 4, 19. ἐν ὄχλῳ

ὄχλῳ ὄντες ἐποίουν, ἅπερ ἄνθρωποι ἐν ἐρημίᾳ ποιήσειαν. Mox eſt μετ' ἄλλων ὄντες. ¶ 5) *exercitus.* Π. 5, 5, 2. τούτων ἐδόκει ἥδιον ἀπαλλαγῆναι, ἢ ἄλλον ὄχλον εἰσδέξασθαι, np. quia moleſtus futurus erat. ¶ 6) *plebs, vulgus.* Phauorinus poſt verba ſupra poſita habet haec: παρὰ δὲ θείᾳ γραφῇ καὶ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι, τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ. v. tamen Pierſon. ad Moeridem p. 290. Π. 2, 2, 13. οἱ ὁμότιμοι ὤκνουν τὴν τοῦ ὄχλου ἰσομοιρίαν. Αθ. 2, 10. ὄχλος et δῆμος inter ſe permutantur. Oppon. οἱ ὀλίγοι. E. 1, 4, 6. ὁ ἐκ τοῦ ἄστεος ὄχλος ἠθροίσθη — θαυμάζοντες καὶ ἰδεῖν βουλόμενοι τὸν Ἀλκιβιάδην. 1, 7, 7. in concione ἐπεθορύβησε πάλιν ὁ ὄχλος. Antea vocabatur δῆμος. 2, 2, 13. Ιερ. 2, 13. Sic Π. 6, 1, 15. ὁ ὄχλος τῶν στρατιωτῶν. A. 7, 1, 12. E. 3, 3, 7. ὁ ὄχλος ſunt *homines plebeii et viles,* qui ducem ſequebantur Cinadonem, coniurationis auctorem. ¶ 7) *turba caſtrenſis et impedita,* tanquam mulieres, calones etc. Π. 4, 2. 3. ὑπὸ τοῦ ὄχλου καὶ τῶν ἁμαξῶν σχολῇ πορεύεσθαι, *prae impedimentis.* A. 3, 2, 24. τὰ σκευοφόρα καὶ ὁ πολὺς ὄχλος. 3, 3, 5. τὰ ὑποζύγια καὶ τὸν ὄχλον. 4, 3, 12. 19. 20. 6, 5, 2. ¶ 8) *concio populi.* Aπ. 3, 7, 5. μᾶλλον ἐν τοῖς ὄχλοις, ἢ ἐν ταῖς ἰδίαις ὁμιλίαις. Toup. emendatt. in Suid. 3, 43. minus bene explicat *in publico.*

ὀχυρὸς, ¶ 1) *munitus.* A. 1, 2, 22. ὄρος — ὀχυρὸν καὶ ὑψηλόν. §. 24. εἰς χωρίον ἐπὶ τὰ ὄρη. Sic τὰ ὀχυρὰ, ſcil. χωρία, *loca munita,* Π. 6, 1. 11. 13. A. 4, 7, 12. Sed O. 9, 3. ἐν ὀχυρῷ eſt *in loco tuto,* np. interiore. ¶ 2) *firmus, durabilis.* Π. 6, 3, 11. p. 384. οἰκίας ἄνευ λιθολογήματος ὀχυροῦ οὐδὲν ὄφελος. Cf. ἀνακομίζειν.

ὀχυροῦσθαι, *firmare, munire.* v. Waſſ. ad Thucyd. 1, 35. Π. 5, 4, 18. τὰ τείχη — ἃ ὠχυρώσατο.

ὀχύρωμα, *munimentum.* E. 3, 2, 3. intelligitur vallum.

ὀψὲ, ¶ 1) *ſero.* Heſych: ὀψὲ μετὰ πολὺν χρόνον, βραδέως. A. 4, 5, 4. οἱ ὀψὲ προϊόντες ξύλα οὐκ εἶχον. E. 4, 8, 19. ¶ 2) *veſperi.* Ammonius p. 108. ἑσπέρα, ἡ μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ὥρα· ὀψὲ δὲ, ἡ μετὰ πολὺ τῆς δύσεως, καὶ καθόλου μετὰ πολὺν χρόνον. A. 2, 2, 8. ἤδη δὲ καὶ ὀψὲ ἦν. Paulo

Paulo post est ἅμα τῷ ἡλίῳ δυομένῳ. 3, 4, 22. ἐπειδὴ δὲ ὀψὲ ἐγίγνετο. 4, 5, 9. ἐπεὶ ὀψὲ ἦν. Ay. 2, 15. et E. 4, 3, 13. τότε μὲν οὖν (καὶ γὰρ ἦν ἤδη ὀψὲ) συνελκύσαντες τοὺς νεκρούς. E. 1, 7, 4. 5, 4, 45. Απ. 2, 1, 3. ὀψὲ κοιμηθῆναι καὶ πρωΐ. O. 5, 4. et 6. πρωΐ ἐγείρουσα — ὀψὲ ἀπιέναι. Ap. Stobaeum per scholion legitur τῆς δείλης. O. 13, 2. medicus πρωΐ τε ἰὼν καὶ ὀψέ. c. gen. Ammonius; ἑσπέρα μὲν ἐστι, δυομένου τοῦ ἡλίου· ὀψὲ δὲ, βραδέως, καὶ μεθ' ὁντινοῦν χρόνον. διὰ τοῦτο καὶ προστιθέασιν, ὀψὲ τῆς ἡμέρας. E. 2, 1, 14. τῆς ἡμέρας ὀψὲ ἦν. Liv. 7, 8. serum erat diei. K. 6, 25. Legitur etiam pro ὀψία. v. ὀψία.

ὀψία, *vespera*. Hesych: ὀψίας· ἑσπέρας. Intelligitur δείλη vel ὥρα. Thucyd. 8, 26. περὶ δείλην ἤδη ὀψίαν. Marc. 11, 11. ὀψίας ἤδη οὔσης τῆς ὥρας. A. 6, 5, 20. προαπετράποντο διώκοντες. ὀψία γὰρ ἦν. All. ὀψέ.

ὀψιαίτατα, *serissime, tardissime*. Pollux 1, 69. πρωϊαίτατον καὶ ὀψιαίτατον οὐκ ἐπὶ ἡμέρας μέρους, ἀλλ' ἐπὶ χρόνου λέγεται, οἷον ταχέως καὶ βραδέως. Sed de die legitur Π. 8, 8, 5. πρωϊαίτατα ἀριστῶντες — ὀψιαίτατα κοιμώμενοι. E. 4, 5, 18. ὡς μὲν ἐδύνατο ὀψιαίτατα κατήγετο εἰς τὰς πόλεις. ὡς δ' ἐδύνατο πρωϊαίτατα ἐξωρμᾶτο: De anni tempore. Πο. 1, 3. ἐν ταῖς ὥραις ἀγαθὰ — ἐνταῦθα πρωϊαίτατα μὲν ἄρχεται, ὀψιαίτατα δὲ λήγει.

ὀψιαίτατος, *tardissime* l. *serissime rediens*. E. 5, 4, 3. ἐξ ἀγροῦ ἀπιόντες, ἡνίκα περ οἱ ἀπὸ τῶν ἔργων ὀψιαίτατοι.

ὀψίζειν, *sero venire, sub vesperam venire*. A. 4, 5, 5. οἱ πάλαι ἥκοντες — οὐ προσίεσαν πρὸς τὸ πῦρ τοὺς ὀψίζοντας. E. 6, 5, 21. μάλα ὀψίζων.

ὀψίζεσθαι, *sero venire*. Suid: ὀψισθέντα· ὀψὲ τῆς ὥρας ἐλθόντα. Λ. 6, 4. ἢν ὑπὸ θήρας ὀψισθέντες δεηθῶσι τῶν ἐπιτηδείων. Leuncl. *si nox eos oppresserit*. K. 6, 4. ἐξιέναι πρωΐ — οἱ ὀψιζόμενοι.

ὀψιμαθής, *qui sero discit* vel *didicit*. c. gen. Π. 1, 6, 19. p. 77. ὀψιμαθῆ με ὄντα τουτων τῶν πλεονεξιῶν. 3, 3, 18.

ὄψιμος (poet. Port.), *serotinus*. De anni tempore, vt Iac. 5, 7. O. 17, 4. περὶ τοῦ σπόρου, πότερον ὁ πρώϊμος κράτιστος, ἢ ὁ μέσος, ἢ ὁ ὀψιμώτατος — πρωΐμῳ — μέσῳ — ὀψιμωτάτῳ. §. 5. ἀπὸ τοῦ

πρωϊ-

προϊμοτάτου μέχρι τοῦ ὀψιμωτάτου *σπείρειν*. v. σπόρος.

ὄψις. ¶ 1) *viſus, videndi facultas.* Απ. 4, 3, 14. ὁ ἥλιος — ἐάν τις αὐτὸν ἀναιδῶς ἐγχειρῇ θεᾶσθαι, τὴν ὄψιν ἀφαιρεῖται. K. 5, 26. ¶ 2) *oculus.* Heſych: ὄψεις· ὀφθαλμοί. Cf. Thom. Mag. Ιερ. 1, 11. τὰ διὰ τῆς ὄψεως θεάματα, *per oculorum ſenſum.* Απ. 1, 4, 6. ὄψις, βλεφάροις αὐτὴν θυρῶται. §. 11. ὄψιν, καὶ ἀκοὴν, καὶ ςόμα. Poteſt tamen h. l. de videndi facultate intelligi. 3, 10, 8. τῶν νενικηκότων εὐφραινομένων ὄψις, *vultus.* Σ. 1, 9. τὸ κάλλος πάντων εἷλκε τὰς ὄψεις πρὸς αὐτόν. In vtroque loco ſynonymum eſt τὰ ὄμματα. 5, 6. K. 5, 27. Cf. ἐνδιατρίβειν. ¶ 3) *adſpectus.* Απ. 3, 10, 6. ὃ ψυχαγωγεῖ διὰ τῆς ὄψεως τοὺς ἀνθρώπους τὸ ζωτικὸν φαίνεσθαι (τοὺς ἀνδριάντας). O. 8, 10. Σ. 4, 22. ἡ μὲν αὐτοῦ ὄψις εὐφραίνειν δύναται, ἡ δὲ εἰδώλου τέρψιν οὐ παρέχεται. Illud alterum, ἡ εἰδώλου ὄψις, eſt *ſpeciei in animo informatio et imaginatio.* K. 9, 4. πολλοὶ ἀλλοιοῦνται τῇ ὄψει ἐγγὺς προσιόντι, *variant ſpeciem.* ¶ 4) *conſpectus.* Π. 4, 3, 4. p. 232. ἄνδρα ἐξ ὄψεως μήκους καθαιρεῖν, *ex interuallo tanto, quanto conſpectus patet.* K. 6, 18. ταχὺ ἐκλείπων τὴν ὄψιν. ¶ 5) *ſpecies.* A. 2, 3, 9. ἡ ὄψις ἠλέκτρου οὐδὲν διέφερε. Ιπ. 2, 5. ¶ 6) *ſpectaculum.* A. 6, 1, 5. ἐξεκυβίστα — ὥστε ὄψιν ἔχειν καλὴν φαίνεσθαι. Ιπ. 11, 11. ¶ 7) *forma.* Thom. Mag. p. 464. ſq. οὐδεὶς τῶν δοκιμωτάτων ἰδέαν ἐπὶ ἀνθρώπου λέγει, ἀλλὰ εἶδος καὶ ὄψιν. Θ. 6, 16. ἀφέμενον τῆς καλῆς ὄψεως. 10, 12.

ὄψον, ¶ 1) *opſonium, quicquid ad panem adhibetur,* vt carnes, piſces, olera. Athenaeus 7, p. 277. A. ὄψον κυρίως καλεῖται πᾶν τὸ πυρὶ κατασκευασόμενον εἰς ἐδωδήν. Π. 1, 2, 8. σῖτον μὲν, ἄρτον· ὄψον δὲ, κάρδαμον. 4, 5, 2. τῶν ἄρτων τοὺς ἡμίσεις. ὄψον δὲ οὐκ ἔπεμπον, οὐδὲ οἶνον. 6, 2, 11. p. 370. ὄψα συσκευάζεσθαι, ὅσα ἐςὶν ὀξέα καὶ δριμέα καὶ ἁλμυρά. 8, 8, 8. τὰ πεττόμενα ἐπὶ τράπεζαν — καὶ ὄψα γε ὡσαύτως. Λ. 1, 3. σίτῳ μετριωτάτῳ, ὄψῳ μικροτάτῳ. 2, 5. Ιερ. 2, 1. σίτων καὶ ποτῶν καὶ ὄψων. Απ. 1, 6, 5. 3, 14, 1. ἐπὶ τὸ δεῖπνον οἱ μὲν μικρὸν ὄψον, οἱ δὲ πολὺ φέρειν.

§. 2.

§. 2 — 6. ſaepe opponitur σίτῳ et ἄρτῳ. O. 5, 3. terra ὄψα πολλὰ τὰ μὲν φύει, τὰ δὲ τρέφει. 8, 9. ἢ μάζης, ἢ ἄρτου, ἢ ὄψου. In quibus duobus locis intelligenda maxime videntur *olera et legumina*. De *carne*, Π. 1, 2, 11. ὄψον τοῦτο ἔχουσιν ὅ τι ἂν θηράσωσιν· εἰ δὲ μὴ, τὸ κάρδαμον. Mox dicitur: κάρδαμον μόνον ἔχωσιν ἐπὶ τῷ σίτῳ. 2, 2, 1. p. 108. §. 3. 8, 2, 5. ὁ αὐτὸς — μάττει, ὄψα ἄλλοτε ἀλλοῖα ποιεῖ. In ſeqq. vocat κρέα et ἰχθύν. Cf. Caſaub. ad Athenae. l. l. ¶ 2) quiuis *cibus*. Ita videtur accipiendum Aπ. 1, 5, 4. ὄψῳ καὶ οἴνῳ χαίροντα μᾶλλον ἢ τοῖς φίλοις. ¶ 3) Metaphorice: *condimentum*. Phauorin: ὄψα λέγονται τὰ τοῦ σίτου ἡδύσματα. Π. 1, 5, 7. p. 54. λιμῷ ὅσα περ ὄψῳ διαχρῆσθαι 4, 5, 2. Cyrus ὄψον vocauit τὸν λιμόν. Aπ. 1, 3, 5. ἐπὶ σίτῳ οὕτω παρεσκευασμένος ᾔει, ὥστε τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ σίτου ὄψον αὐτῷ εἶναι. Cicero (finn. 2, 28.) vertit *condimentum*. Σ. 4, 7. 8. Cf. ποτόν. Sic alio modo metaphorice, Π. 7, 5, 26. p. 457. τἀγαθὰ μᾶλλον εὐφραίνει, ὅσῳ ἂν μᾶλλον προπονήσας τις ἐπ' αὐτὰ ἀπίοι· οἱ γὰρ πόνοι ὄψον τοῖς ἀγαθοῖς, *condimentum ſunt bonis fruendis.*

ὀψοποιεῖσθαι, *pani opſonia parare*. E. 7, 2, 22. τοὺς ὀψοποιουμένους. Aπ. 3, 14, 5. ὀψοποιΐα — ἣν ὀψοποιεῖται ὁ ἅμα πολλὰ ἐσθίων, *opſoniorum vſus quem inſtituit*, f. *modus quo opſoniis vtitur.*

ὀψοποιΐα, *opſoniorum apparandorum artificium*. Sed v. ὀψοποιεῖσθαι.

ὀψοποιϊκὸς, *coquinarius*. O. 9, 7. ὀψοποιϊκὰ ὄργανα. §. 9. σκεύη ὀψοποιϊκά.

ὀψοποιὸς, *coquus, cupediarius*. Π. 5, 5, 12. ὀψοποιὸς ἀγαθὸς eſt in donis Cyaxari datis. 8, 5, 2. in caſtris σιτοποιοῖς χώραν ἀπέδειξε τὴν δεξιὰν, ὀψοποιοῖς τὴν ἀριστεράν. 8, 8, 10. E. 7, 1, 26. recenſentur ὀψοποιοὶ in luxu regis Perſarum. Aπ. 2, 1, 30. 3, 14, 5. 6.

ὀψοφάγος, *opſoniorum edax, heluo, cupes*. Deſcribitur Aπ. 3, 14, 2 — 5. Heſych: ὀψωφαγία· εὐωχία. Suid: ὀψοφάγος· λαίμαργος. Superlatiuus eſt ὀψοφαγίστατος, *opſonii voraciſſimus*, Aπ. 3, 13, 4. vbi de ſeruo dicitur. Cf. Athe-

thenae. 7, p. 277. D. De iſta ſuperlatiui quaſi duplicati forma haec dicit Euſtathius ad Il. λ, p. 867. ὁ ὀψοφαγίστατος καὶ βλακίστατος, ἃ δὴ λέγεται παρὰ Σοφοκλεῖ (an Ξενοφῶντι?) κεῖσθαι, ἐν οἷς ὅρα διπλῆν ὑπέρθεσιν. τὸ γὰρ ὀψοφάγιστος καὶ βλάκιστος ἐπεστάθη πάλιν διὰ τοῦ τατος· τοιαῦτα δὲ καὶ τὸ λαγνίστατος, λαλίστατος, κλεπτίστατος. Cf. ad Il. β, p. 215. inprimisque ad Od. β, p. 1441, 23. Poterat addere ἐσχατώτατος et πλεονεκτίστατος, quae et ipſa ſunt Xenophontea.

ὀψωνεῖν, *opſonia emere.* c. gen. Απ. 3, 14, 1. ἐπαύοντο πολλοῦ ὀψωνοῦντες. Ern. vertit *pretioſo et copioſo victu vti.* Sed in vltima editione mauult, vt Hindenburgius, πολὺ ſ. πολλὰ, vt ſit *multa opſonia in coenam afferre.* Certe non agitur de pretio.

Π

πάγχι, *retia.* Cf. Thom. Mag. in v. θήρατρον. Π. 1, 6, 19. p. 80. πρὶν κινεῖσθαι τὰς ὄρνιθας, ἐπεποίηντο — αἱ πάγχι αὐταῖς.

Παγασαί, *Pagaſae*, portus Theſſaliae. E. 5. 4, 56. οἱ Θηβαῖοι — πέμπουσιν ἐπὶ δυοῖν τριήροιν ἄνδρας εἰς Παγασὰς ἐπὶ σῖτον.

Πάγγαιον, *Pangaeus*, mons Thraciae. v. quos laudat du Soul ad Lucian. T. II. p. 774. E. 5. 2, 12. p. 300. τὰ ἐν τῷ Παγγαίῳ χρύσεια. K. 11, 1. ferae maiores ſunt περὶ τὸ Πάγγαιον ὄρος.

παγετὸς, *gelu.* Ιπ. 5, 1. οὐκ ὄζει — ὅταν πάχνη ᾖ ἢ παγετὸς — ὁ παγετὸς ἐπιπήξας (τὰ ἴχνη).

πάγκαλος, *perpulcher.* Π. 8, 3, 12. p. 528. τὴν Κυαξάρου θυγατέρα — ὡς παγκάλου γενομένης. E. 3, 1, 11. τὸν υἱὸν — τὸ εἶδος ὄντα πάγκαλον. Tribuitur beſtiis, Π. 8, 3, 6. ταῦροι πάγκαλοι. E. 4, 1, 8. locis, E. 3, 2, 8. παγκάλας νομάς. rebus, E. 4, 1, 18. φάλαρα — πάγκαλα.

παγκάλως, *perpulchre.* Π. 6, 4, 1. παγκάλως ἐκεκόσμητο. E. 6, 2, 4.

παγκρατιαστὴς, *pancratiaſtes*, h. e. *et lucta et pugilatu certans.* E. 7, 1, 23. Ἀντίοχος ὁ παγκρατιαστής. Απ. 3, 5, 21. ἄρχειν παλαιστῶν καὶ παγκρατιαστῶν. 3, 10, 6. δρομεῖς τε καὶ παλαιστὰς καὶ πύκτας καὶ παγκρατιαστάς.

παγκράτιον, *pancratium, certaminis genus, cum quis et luctator et pugil est.* v. Potter. archaeol. graec. 2,21. Burette dissertt. in Memoriis academiae inscriptionum T. IV. Mercurialis de arte gymnastica 2, 8. sq. Etiam Gustauus Gadolinus dicitur peculiarem de pancratio dissertationem edidisse Aboae 1798. A. 4, 8, 20. πάλην, καὶ πυγμὴν, καὶ παγκράτιον. Σ. 1, 2. νενικηκότα αὐτὸν παγκράτιον. 2, 6. 8, 37.

παγχάλεπος, *perdifficilis.* In lexicis caret auctoritate. Sed Dorvill. ad Charit. p. 600. auctores Platonem et Lucianum profert. A. 5, 2, 15. παγχάλεπον ἐδόκει εἶναι. Cod. Eton. πάνυ χαλεπόν.

***παγχαλεπῶς**, *perdifficiliter.* A. 7, 5, 10. pro πάντες χαλεπῶς εἶχον all. habent παγχαλεπῶς εἶχον, *valde indignabantur.*

πάγχρηστος, *ad omnia s. omni ex parte vtilis, valde vtilis.* Aπ. 2, 4, 5. ποῖον ἄλλο κτῆμα οὕτω πάγχρηστον vt amicus.

πάθημα, ¶ 1) *quicquid alicui accidit, euentum.* A. 7, 6, 21. τοῦτο τὸ πάθημα τὸ σχέτλιον, *res misera.* Ιερ. 1, 36. δυσχερὲς τὸ πάθημα καὶ οἰκτρόν. Ιπ. 9, 4. ταράττει ἐξαπιναῖα καὶ ὁράματα καὶ ἀκούσματα καὶ παθήματα. ¶ 2) *sors, fortuna.* Ιερ. 5, 1. χαλεπὸν πάθημα τῶν τυράννων. §. 3. ¶ 3) *affectio.* Π. 3, 1, 10. πάθημα σὺ λέγεις τῆς ψυχῆς εἶναι τὴν σωφροσύνην, ὥσπερ λύπην — οὐ μάθημα.

πάθος, ¶ 1) *casus acerbus et dolorem afferens.* Π. 2, 2, 1. p. 102. βαρέως ἤνεγκε τὸ πάθος, np. quod coquus eum praeterierat. 5, 4, 15. τοῦ πάθους ᾤκτειρεν αὐτὸν, np. quod exsectus erat ab Assyrio. 7, 3, 2. ἐδάκρυσε ἐπὶ τῷ πάθει, mortuo Pantheae marito. A. 1, 5, 14. τὸ αὐτοῦ πάθος, quem lapidibus petierant milites. 4, 5, 6. ὅ τι τὸ πάθος εἴη, morbus ex fame. E. 4, 5, 10. cognati interfectorum ἀγαλλόμενοι τῷ οἰκείῳ πάθει. ¶ 2) *calamitas.* Aπ. 4, 2, 33. τὰ Παλαμήδους πάθη. it. in proelio, Π. 5, 4, 10. p. 312. ἀνθρώπινον τὸ γεγενημένον πάθος. E. 4, 5, 7. et 11. τὸ τῆς μόρας πάθος. §. 19. est δυστυχία. 6, 4, 16. ¶ 3) *locus vbi est res luctuosa.* Π. 7, 3, 2. ἀκούσας ὁ Κῦρος — ἠ-

— ἤλαυνε ἐπὶ τὸ πάθος. §. 6. ὡς ἐπλησίασε τῷ πάθει, vbi ſe Panthea ſuper viro interfecerat. ¶ 4) *affectus, affectio.* Π. 5, 5, 10. p. 333. Cyaxares dolens et inuidus dicit: τῷ ἐμῷ πάθει ἐμφερές. Poteſt tamen hic locus ad nr. 1. referri. Απ. 3, 10, 8. ſtatuarii dicuntur τὰ πάθη τῶν ποιούντων τι σωμάτων ἀπομιμεῖσθαι, vt minas, laetitiam etc.

παιὰν, ¶ 1) *paean, carmen quod canitur a militibus*, ¶ a) ante proelium. Schol. Thucyd. 1, 50. δύο παιᾶνας ᾖδον οἱ Ἕλληνες, πρὸ μὲν τοῦ πολέμου τῷ Ἄρει, μετὰ δὲ τὸν πόλεμον τῷ Ἀπόλλωνι. 4, 43. δύω παιᾶνες ἦσαν, ἐνυάλιος, ὅτε ἦρχον, ὃς καὶ πρὸ τῆς μάχης ἐγίγνετο, καὶ ἕτερος, ὅτε ἐνίκων. Cf. Cuper. Obſ. 1, 1. Π. 7, 1, 5. παιᾶνα ἐξάρξω. §. 13. ἐξῆρχε παιᾶνα, συνεπήχησε δὲ πᾶς ὁ ςρατός. Ε. 2, 4, 10. p. 111. ἐξάρξομαι παιᾶνα, ὅταν δὲ τὸν Ἐνυάλιον παρακαλέσωμεν, τότε — τιμωρώμεθα τοὺς ἄνδρας. Margg. rectius ἐξάρξω μὲν οὖν. v. ἐξάρχεσθαι. Canebatur item paean Dioſcuris, Π. 3, 3, 26. ἐξῆρχεν αὖ Διοσκούροις παιᾶνα τὸν νομιζόμενον ante proelium. Sed Grammius in hiſt. deor. ex Xenoph. p. 79. non improbabiliter legendum putat ἐξῆρχεν αὖθις ὁ Κῦρος, et Zeun. ἐξῆρχεν αὖ ὁ Κῦρος [Διοσκούροις] π. quia milites nunquam Dioſcuris leguntur paeana cecinisse. ¶ b) poſt proelium vel bellum feliciter finitum. Schol. Ariſtoph. Plut. 636. παιὰν ὕμνος ἐςὶ εἰς Ἀπόλλωνα ἐπὶ παύσει λοιμοῦ ᾀδόμενος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ παύσει πολέμου. Π. 4, 1, 2. extr. παιᾶνα ἐξάρχετε. Ε. 7, 4, 36. σπονδὰς καὶ παιᾶνας ὡς εἰρήνης γεγενημένης ἐποιοῦντο. Vtroque in loco eſt ſimul in coena. ¶ 2) *hymnus ſolemnis Apollini in Hyacinthiis.* Αγ. 2, 17. et Ε. 4, 5, 11. v. συνεπιτελεῖν et Ὑακίνθια, it. Poll. 1, 26. ¶ 3) Poſt terrae motum canebatur Neptuno. Ε. 4, 7, 4. ἔσεισεν ὁ θεός, καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι, qui in agro Argiuorum contra Argiuos eſſent, ὕμνησαν τὸν περὶ τὸν Ποσειδῶ παιᾶνα, ut placaturi eum, omen expiaturi.

παιανίζειν, ¶ 1) *paeana canere.* v. παιὰν et Andr. Schott. ad Procli chreſtomath. p. 34. ¶ a) ante proelium, Απ. 1, 8, 12.

8, 12. ἐπαιάνιζον οἱ Ἕλληνες, καὶ ἤρχοντο ἀντίοι ἰέναι τοῖς πολεμίοις. 1, 10, 7. 4, 3, 14. ἐπεὶ καλὰ ἦν τὰ σφάγια, ἐπαιάνιζον πάντες οἱ στρατιῶται καὶ ἀνηλάλαζον. §. 22. 23. 4, 8, 14. 5, 2, 11. ἐπεὶ ἐπαιάνισαν, καὶ ἡ σάλπιγξ ἐφθέγξατο, καὶ ἅμα γε τῷ Ἐνυαλίῳ ἠλάλαξαν, καὶ ἔθεον δρόμῳ. 6, 5, 17. ἡ σάλπιγξ ἐφθέγξατο, καὶ ἐπαιάνιζον (2 codd. ἐπαιώνιζον), καὶ μετὰ ταῦτα ἠλάλαζον. §. 18. E. 4, 2, 12. ¶ b) post proelium, ob rem feliciter geſtam, grati animi declarandi cauſa. Timaeus et Suidas: παιανίσαι· τὸν παιᾶνα ἐπικαλεῖσθαι. ἦν δὲ ἔθος καὶ ἐπὶ ἔργου ἀρχομένου, καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦτο λέγειν. E. 7, 2, 15. τρόπαιον ἵσαντο, παιανίζοντες ὥσπερ εἰκός. §. 23. capta vrbe σπείσαντες καὶ παιανίσαντες ὡς ἐπ' εὐτυχίᾳ. ¶ 2) *hymnum canere in honorem laudemque deorum.* v. Fiſcher. ind. Aeſchin. in h. v. Dicitur enim de omnibus laetantibus ſ. ouantibus. v. Thom. Mag. in h. v. et Ruhnken. ad Timae. l. l. A. 3, 2, 5. ἐμοὶ δοκεῖ — εὔξασθαι τῷ θεῷ (Ioui) θύσειν σωτήρια — ἀνέτειναν ἅπαντες. ἐκ τούτου εὔξαντο καὶ ἐπαιάνισαν. 2 Codd. ἐπαιώνισαν. Σ. 2, 1. poſt coenam ἐσπείσαντο καὶ ἐπαιάνισαν. v. Athenae. 4. 7. p. 179. qui ſimiles locos attulit ex Homero et Platone. Cf. Spanhem. ad Callim. h. in Iov. 1. et παιωνίζειν.

παίγνια, *res ridiculae.* Επ. 1, 6. μύθων συγγενῆ, μετ' ὀφρύος σοφιστῶν παίγνια διεξιόντων. In Stobaeo deeſt παίγνια.

παιγνία, v. παιδιά.

παιγνιώδης, *iocoſus, ludicrus.* Poll. 2, 20. vbi recenſet nomina ab aetatibus ſumta: καὶ τὰ παιγνιώδη παρὰ Ξενοφῶντι. E. 2, 3, 24. τοῦ θανάτου παρεστηκότος μήτε τὸ φρόνιμον, μήτε τὸ παιγνιῶδες ἀπολιπεῖν ἐκ τῆς ψυχῆς, *feſtiuitatem.* Refertur ad apophthegmata, quae contra inimicos dixerat. Σ. 2, 26. ὑπὸ τοῦ οἴνου ἀναπειθόμενοι πρὸς τὸ παιγνιωδέστερον (Margg. παιδιωδέστερον) ἀφιξόμεθα.

παιδαγωγὸς, *paedagogus,* h. e. ſeruus pueros ingenuos ducens in ludos, et inde domum reducens, omninoque vitam eorum atque mores regens. v. Fiſcher. ind. Aeſchin. Λ. 2, 1. ἐπειδὰν τάχιστα οἱ παῖδες τὰ λεγόμενα ξυνιῶσιν, εὐθὺς μὲν

μὲν ἐπ' αὐτοῖς παιδαγωγοὺς θεράποντας (all. θεραπεύοντας) ἐφιστᾶσιν, εὐθὺς δὲ πέμπουσιν εἰς διδασκάλων. §. 2. ἑκάστοις παιδαγωγοὺς δούλους ἐφιστᾶναι. 3, 2.

παιδάριον, ¶ 1) *puellulus*. Potest etiam simpliciter accipi pro παῖς. Sed habet tamen suauitatem. Π. 1, 4, 12. παιδάριον ὢν δεινότατον λαλεῖν ἐδόκουν εἶναι. E. 4, 4, 17. φοβοῖντο τοὺς πελταστὰς ὥσπερ μορμῶνας παιδάρια. ¶ 2) *seruus*. Αγ. 1, 21. παιδάρια μικρὰ τῶν ἐμπόρων. Sed etiam h. l. possunt *pueri* intelligi.

παιδεία, ¶ 1) *disciplina, institutio*. Π. 1, 1, 5. ποίαν τινὰ φύσιν ἔχων, καὶ ποίᾳ τινὶ παιδείᾳ παιδευθείς. 1, 3, 1. ταύτῃ τῇ παιδείᾳ ἐπαιδεύθη. 1, 4, 3. πολυλογώτερος διὰ τὴν παιδείαν, ὅτι ἠναγκάζετο ὑπὸ τοῦ διδασκάλου διδόναι λόγον, *modum institutionis*. 1, 5, 1. διελθὼν τὴν παιδείαν ταύτην, εἰσῆλθεν εἰς τοὺς ἐφήβους. 4, 2, 19. extr. vbi Heumannus ad Fabric. biblioth. Graec. Vol. III. p. 3. ed. Harles. intelligit *disciplinam militarem*. 8, 3, 15. ἐμὲ ὁ πατὴρ τὴν τῶν παίδων παιδείαν — ἐπαίδευεν. 8, 8, 8. Heumannus l. l.

explicat h. l. *mores* i
ptos et instituta pub
Απ. 2, 1, 27. 4,
αἱ ἄρισται δοκοῦσαι εἶναι
σεις, μάλιστα παιδείας
ται. Απολ. 20. §. 21
ρὶ τοῦ μεγίστου ἀγαθο
θρώποις, περὶ παιδεία
1, 5. A Cicerone
29. παιδεία Κύρου
tur *vita et discij*
Cyri. Heumannus
hic quoque inte
disciplinam milit
Cf. θηριώδης. ¶ 2)
catio. Λ. 2, 1. ἐπ
περὶ γενέσεως ἐξῆ
βούλομαι καὶ τὴν π
ἑκατέρων σαφηνίσαι.
Απολ. 31. ¶ 3) *in*
ta patriae. A. 4, 6
de furtis Lacedaem
rum: σοὶ καιρὸς ἐστι
δεῖξασθαι τὴν παιδεί
12. ¶ 4) *studia*.
16. ἐν ταύτῃ τῇ π
τραφθείς. 2, 1. ¶
var. lect. permutat
πρᾶξις. v. πρᾶξις nr.

παιδεραστής, *puer*
amator. A. 7, 4,

παιδεύειν, ¶ 1) *in*
ere, docere. Π. 1
τῶν πεπαιδευμένων
σμία. Leuncl. n
παιδευομένων, quia
sermo sit de inst
sed de instituendis
mo verti debet *q*
stitui solent. Nam
saepe perfecti vis e

Ζεών. 2, 2, 1. οὐ ... πεπαίδευνται. τὸν, αὐτὸν ... ἡμῶν, qui non sunt ... optimi, Απ. 2, 1, 1. ... ἑκάτερον παιδεύοις; ... 8. παιδεύειν οἵας χρὴ ... οἰκοδομεῖσθαι. 4, 1, 4. ... μαθόντας καὶ μαθόντας. ... 13. σφοδρῶς καὶ ἀν... παιδευόμενοι. 12, 17. ... περὶ τοῦ παιδεύε... Poterat esse παιδεύ... 8, 1. ἱππικοῦ ...ς — τὸν ἱπποκόμον ...ιδεῦσθαι ἃ δεῖ περὶ τὸν ... πράττειν, edoctum ...re. Scil. dictum est ...actiuo: docuisse. K. 12, 16. 13, 5. οἱ ...ς πεπαιδευμένοι. c. ...rei, Π. 1, 6, 17. σὺ ...οῦτο ἐπαίδευσε. Απ. ... 23. παιδευθῆναι τὰ ...ήκοντα. O. 6, 7. ὅ... πεπαίδευνται, didice... callent. Marg. ...h. perperam habet ...εύονται. 7, 7. τὰ ἄλ... ἐπαίδευσας τὴν γυ... K. 1, 14. c. εἰς, ... 2, 1, 2. τὸν εἰς τὸ ...ν παιδευόμενον. §. 17. ... 2. 15. §. 17. τῶν ...ευομένων εἰς τὴν ἐπιμέ... c. ἐν, Π. 1, 2, 2. ...εύθη ἐν νόμοις. K. 12, ... ἐπὶ, K. 13, 3. γνῶ...ις παιδεύοιντο ἐπ' ἀρε... περὶ, Απολ. 29. ... περὶ βύρσας παι..., instituendum cu...

rare in coriaria arte. c. πρὸς, Π. 2, 3, 5. p. 120. πεπαίδευνται — πρὸς λιμὸν καὶ πρὸς δίψος. Ibid. c. acc. ταῦτα ὑπὸ κρείττονος διδασκάλου πεπαιδεύμεθα. Απ. 1, 2, 1. πρὸς τῷ μετρίαν δεῖσθαι πεπαιδευμένος οὕτως, ὥστε — ἔχειν ἀρκοῦντα. Steph. et all. πρὸς τὸ μετρ. c. inf. Π. 1, 6, 12. p. 64. μὴ στρατηγεῖν πεπαιδευκέναι. §. 19. p. 75. πλεονεκτεῖν ἐπαιδεύομεν ὑμᾶς. Vtroque loco synonymum est διδάσκειν. 6, 2, 11. p. 371. πεπαίδευται παλτὸν ξυστὸν..., peritus est, tenet artem. 8, 7, 3. p. 543. ἐπαιδεύθην οὕτως ὑπὸ τῆς πατρίδος, τοῖς πρεσβυτέροις ὑπείκειν — ὑμᾶς ἐπαίδευον τοὺς γεραιτέρους προτιμᾶν. Margg. ὥστε τοὺς γερ. Απ. 2, 1, 3. τῷ ἄρχειν παιδευομένῳ, qui docetur artem imperandi. O. 9, 12. τὸ προθυμεῖσθαι ἐπαιδεύομεν αὐτήν. 12, 5. Σ. 4, 45. πεπαιδευμένος ὑπὸ Ὁμήρου ἀριθμεῖν, e carminibus Homeri. 8, 23. c. ὥστε, Π. 1, 6, 19. p. 80. ὄρνιθας ἐπεπαίδευντό σοι, ὥστε σοι τὰ συμφέροντα ὑπηρετεῖν. Margg. ἐξεπαιδεύοντό σοι. c. ὅπως, Απ. 2, 1, 1. εἰ δέοι σε παιδεύειν — τὸν μὲν ὅπως ἱκανὸς ἔσται ἄρχειν. c. ὡς,

E. 6, 3, 6. p. 386. πεπαιδευμένους ὑμᾶς, ὡς τὸ πλεονεκτεῖν ἀκερδές ἐστι, *usu et experientia edoctos.* Cf. παιδεία. Dicitur de Lycurgo eiusque legibus, Λ. 2, 8. βουλόμενος ποιεῖν τοὺς παῖδας πολεμικωτέρους, οὕτως ἐπαίδευσεν, *haec instituit.* 11, 7. τοῖς ὑπὸ τοῦ Λυκούργου νόμων πεπαιδευμένοις. De inanimatis, Ιπ. 10, 6. ἃ ὑπὸ τοῦ τραχέος (χαλινοῦ) παιδευθῇ equus. K. 12, 1. τὰ κυνηγέσια — τὰ πρὸς τὸν πόλεμον μάλιστα παιδεύει. 13, 5. ὀνόματα οὐκ ἂν παιδεύσειαν, γνῶμαι δέ. ¶ 2) *docendo efficere.* c. adiect. et inf. O. 13, 4. ἄρχειν ἱκανοὺς εἶναι παιδεύεις — ἀρχικοὺς εἶναι παιδεύεις. Σ. 8, 12. ¶ 3) *liberaliter instituere.* Π. 2, 3, 6. τῆς μάχης πρὸς τοὺς πεπαιδευμένους τούςδε, i. e. homotimos. 3, 3, 26. 30. 5, 2, 8. ¶ 4) *educare.* Hesych: παιδεύειν· τρέφειν, παιδοτροφεῖν. Λ. 1, 3. τὰς καλῶς δοκούσας κόρας παιδεύεσθαι, σίτῳ — τρέφουσι. 2, 1. 5. ¶ 5) Απ. 1, 3, 5. διαίτη τήν τε ψυχὴν ἐπαίδευσε καὶ τὸ σῶμα. Leuncl. *castigabat.* Possis vertere *adsuefecit.*

παίδευμα, *quod docetur ac discitur, disciplina.* Π. 1, 5, 7. p. 54. οὗτοι τῶν μεγίστων παιδευμάτων ἀπείρως ἔχουσιν. O. 7, 6. ἀμφὶ γαστέρα καλῶς πεπαιδευμένη· ὅπερ μέγιστον ἔμοιγε δοκεῖ παίδευμα εἶναι. K. 2, 2.

παίδευσις, *institutio.* Ammonio p. 110. et Thoma Mag. p. 671. auctoribus, παίδευσις est παιδείας καὶ ἀρετῆς παράδοσις. Non vero placet haec descriptio Dukero ad Thucyd. p. 122. Απ. 1, 2, 39. φαίην ἂν ἔγωγε, μηδενὶ μηδεμίαν εἶναι παίδευσιν παρὰ τοῦ μὴ ἀρέσκοντος, *neminem ab eo institui velle, qui non placeat.* K. 12, 14. παίδευσις καλὴ διδάσκει χρῆσθαι νόμοις. c. ὑπὸ, Απ. 2, 1, 34. τὴν ὑπ' Ἀρετῆς Ἡρακλέους παίδευσιν.

παιδιά, *iocus, lusus.* Σ. 1, 1. οὐ μόνον τὰ μετὰ σπουδῆς πραττόμενα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν ταῖς παιδιαῖς. Plutarch. Ages. 29. dicit, Xenophontem dixisse ἐν οἴνῳ καὶ παιδιᾷ. De ludicra pugna, Π. 2, 1, 14. παιδιὰς τοιαύτας ἐξεύρισκεν, αἳ ἱδρῶτα ἔμελλον παρέχειν. 2, 3, 7. πάντες σὺν πολλῷ γέλωτι καὶ παιδιᾷ. Suidas in v. πανηγυρία legit πανηγύρει, quod explicat nomine ἑορτῇ. §. 8.

κὰ, ¶ 1) *disciplina*
rorum. Sic interpre-
ὶ Fr. Portus Λ. 3, 6.
παιδικῶν οὕτως ἐπεμε-
γ. Leuncl. *aetati*
rili, quod et ipſum
ιm eſt. ¶ 2) *res a-*
oriae. Heſych: παι-
· τὰ ἐρωτικά. Α. 2, 6.
σπερ εἰς παιδικὰ ἢ εἰς
ρν τινα ἡδονὴν ἤθελε
ιγῶν εἰς πόλεμον. Ο.
14. ¶ 3) *amor pu-*
um impurus. Λ. 2,
περὶ τῶν παιδικῶν ἐρώ-
· Ιερ. 1, 29. oppon.
οποιοῖς. v. ἀφροδίσια.
) *amaſius*, *qui im-*
) *amore amatur*,
puer ſit ſiue puella.
ol. Thucyd. 1, 132.
κὰ — τινὲς ἐπὶ ἀγα-
ἔρωτος, τινὲς δὲ ἐπὶ
ῦ λαμβάνουσιν. Suid.
'hauor: παιδικὰ ἐπὶ
ῶν καὶ ἀῤῥένων ἐρω-
ν τάττεται — ὡς δὲ
πολὺ ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς
ένων. Cf. Poll. 5,
it. Heſych. et quos
at Markland.
Maxim. Tyr. diſſ.
1. A. 5, 8, 2.
παιδικῶν μαχόμενος.
15. Sic Erneſt. non
o de pueris, ſed et.
de feminis intelligit
2, 1, 24. τίσι παιδι-
ὁμιλῶν μάλις' ἂν εὐ-
θείης. Hindenb. vero
90. inprimis de pu-

eris intelligi vult. De pueris eſt Π. 7, 5, 21. ἢ γυναῖκας ἢ παιδικὰ φιλεῖν. Α. 2, 6, 15. παιδικὰ dicitur iam γενειῶν. Λ. 2, 15. μηδὲν ἧττον ἐραστὰς παιδικῶν ἀπέχεσθαι, ἢ γονεῖς παίδων. Ε. 4, 8, 39. 6, 4, 37. τὰ ἑαυτοῦ παιδικὰ, νεανίσκον καλόν. Ιερ. 1, 31. 34. 36. 8, 6. Σ. 8, 19. 26. 27. ἐκ παιδικῶν φίλον ἀγαθὸν ποιήσασθαι. §. 31. Ἀχιλλεὺς οὐχ ὡς παιδικοῖς (Ita legitur ex emendatione Stephani pro vulgato παιδικῶς) Πατρόκλῳ, ἀλλ' ὡς ἑταίρῳ — τιμωρῆσαι. §. 32. 34. ¶ 5) *amaſius*, *qui caſte amatur*. Nam et res alicuius quaelibet, et homo vocatur παιδικὰ, quam quemue in deliciis habet. Σ. 8, 16.

παιδικὸς, ¶ 1) *iocularis*. Ita Steph. explicat Π. 1, 4, 27. παιδικοῦ λόγου μνησθῆναι, *ioci*. All. vertunt *orationis amatoriae*. Αγ. 8, 2. μετεῖχε μὲν ἥδιςα παιδικῶν λόγων, συνεσπούδαζε δὲ etc. Hic quoque perperam interpres: *verba de amoribus*. Ο. 2, 7. παιδικοῖς πράγμασι προσέχοντα τὸν νοῦν. Leuncl. et Bach. intelligunt de *amoribus*, et ille quidem πράγμασι putat gloſſema eſſe.

[redacted]

esse. Porti intelligunt *res ludicras.* ¶ 2) *amatorius.* E. 5, 3. 20. θηρευτικῶν, ἱππικῶν, καὶ παιδικῶν λόγων μετέχειν. Hanc esse vocabuli h. l. notionem, patet e Plutarch. Agel. c. 20. p. 391.

παιδικῶς, v. παιδικὰ nr. 4.

παιδίον, *puerulus.* v. παιδίσκος. Π. 2, 3, 5. p. 119. μάχαιραν εὐθὺς παιδίον ὢν ἥρπαζον. Sic ἐκ παιδίου, *a puero. a prima infantia, a tenera aetate*, Π. 1, 6, 17. 2, 3, 5. p. 118. Απ. 2, 2, 8. it. ἐκ παιδίων, *a pueris*, O. 3, 10.

παιδίσκη, *ancilla, serua.* A. 4, 3, 8. γέροντά τε καὶ γυναῖκα, καὶ παιδίσκας, Hutch. *puellas.* Quod saltem ferri potest ex Attica ratione. Thom. Mag: παιδίσκην, καὶ τὴν ἐλευθέραν καὶ τὴν δούλην Ἀττικοί· — ἐπὶ μόνης δὲ τῆς δούλης Ἕλληνες. Similiter Moeris. Sed Phrynichus p. 102. παιδίσκη. τοῦτο ἐπὶ τῆς θεραπαίνης νῦν τιθέασιν. οἱ δὲ ἀρχαῖοι ἐπὶ τῆς νεανίδος, οἷς ἀκολουθητέον. Cf. Ammon. p. 110. et Poll. 3, 76.

παιδίσκος, *puellus.* Ammonius ex Aristone s. Aristophane in v. γέρων habet haec: βρέφος μέν ἐστι, τὸ γεννηθὲν εὐθέως· παιδίον δὲ, τὸ τρεφ[όμενον] ὑπὸ τιθηνοῦ· παιδάρ[ιον δὲ] τὸ ἤδη περιπατοῦν, [καὶ τῆς] λέξεως ἀντεχόμενοι [παι]δίσκος δ', ὁ ἐν τῇ [ἐχομένῃ] ἡλικίᾳ· παῖς δ' ὁ [διὰ τῶν] ἐγκυκλίων μαθημάτ[ων] ναμενος ἰέναι. Alit[er] locantur E. 5, παῖς τε ὢν καὶ π[αιδίσκος] καὶ ἡβῶν, ita vt π[...] videatur significar[e ...] *rum adultum.* H[esych.] παιδίσκοι· οἱ ἐκ πα[ίδων εἰς] ἄνδρας μεταβαίνοντ[ες]

παιδικωδέστερον, [...] γνώμης.

παιδονόμος, mag[istratus] apud Lacedaemo[nios] Hesych.), pueris [...] endis et regendi[s] fectus, cui subei[...] vnaquaque classe [...] etiorum quidam [...] rum quasi inferior[...] fecti. v. Crag. 2, Casaub. ad Athe[n.] 615. Officia eius buntur Λ. 2, 2. 11. et 4, 6.

παιδοποιεῖσθαι, *procreare.* Π. 5, εἰ — ἐπαιδοποιησάμ[...] i. q. τεκνοποιεῖσθα[ι] 2, 2, 4. ἀφροδισία[...] παιδοποιεῖσθαι — αἰ[...] θόντες τεκνοποιοῦμ[...] 4, 23. O. 9, 5.

παιδοτροφία, *lib[erorum] educatio.* O. 7. τῶν νεογνῶν παιδοτρ[...]

παίειν, ¶ 1) *caedere, verberare*. Π. 1, 2, 2. μὴ παίειν ὃν μὴ δίκαιον. 1, 3, 14. με ἔπαισεν ὁ διδάσκαλος. 2, 3, 5. p. 119. τὸν παίοντα — ἐπ' αὐτῷ τούτῳ παιόμενος. Antea est πληγήσεσθαι. §. 7. 8, 3, 5. A. 3, 1, 19. 3, 4, 30. 4, 6, 2. 5, 8, 1. φάσκοντες παίεσθαι ὑπ' αὐτοῦ. §. 2. 4. 5. ὁμολογῶ παῖσαι δὴ ἄνδρας πολλούς. §. 6. 7. ὑπολειπόμενον ἔπαισα πὺξ, ὅπως μὴ λόγχῃ ὑπὸ τῶν πολεμίων παίοιτο. §. 8. 9. 6, 1, 3. in saltatione ταῖς μαχαίραις ἐχρῶντο — ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον παίει, ὡς πᾶσι δοκεῖν πεπληχέναι τὸν ἄνθρωπον. ὁ δὲ ἔπαισε τεχνικῶς πως. 6, 6, 15. ἐγὼ οὔτ' ἔπαιον οὐδένα, οὔτ' ἔβαλλον. Απ. 1. 2, 18. μὴ — παίοιντο ὑπὸ Σωκράτους. §. 58. παίεσθαι τοὺς δημότας καὶ πένητας. Ιπ. 8. 4. ἔχων τις μάστιγα ἢ ῥάβδον — οὐδὲν δεήσει παίειν. 10, 2. μυωπίζοντες καὶ παίοντες. (§. 1. erat μυωπίζειν καὶ μαστιγοῦν.) 11, 4. βακτηρία — ὑπὸ τὰς μυριαίας παίειν. c. ὀλίγας, omisso πληγὰς, A. 5, 8, 5. τούτῳ ἀνέκραγον πάντες ὡς ὀλίγας παίσειεν. Solemnis est haec ellipsis in eiusmodi verbis. Thomas: ἐπιτρίβεται πολλὰς λέγε, .. μὴ πολλὰς πληγὰς δέχεται. ¶ 2) *ferire, percutere, vulnerare*. Π. 3, 1, 13. σιδήρῳ παιόμενοι. ¶ a) cominus, Π. 1, 4, 23. τοὺς ἁλισκομένους ἔπαιον — τοὺς δὲ πίπτοντας κατέκαινον. 2, 1, 6. p. 93. μαχαίρᾳ παίειν τοὺς ἐναντίους — μήτι παίσαντες ἐξαμάρτωμεν. 2, 3, 5. p. 118. ὁ βοῦς κέρατι παίει, ὁ ἵππος ὁπλῇ, ὁ κύων στόματι, ὁ κάπρος ὀδόντι. p. 119. ἔπαιον τῇ μαχαίρᾳ πᾶν. 2, 4, 14. ἀετὸς τὸν λαγὼ ἔπαισε rostro. 7, 1, 17. παίοντες καὶ παιόμενοι. §. 18. A. 1, 10, 5. ἔπαιον καὶ ἠκόντιζον. 3, 2, 11. πολὺ ἰσχυρότερον παίσομεν, ἥν τις προσίῃ. 5, 7, 10. βάλλοντες καὶ παίοντες. §. 13. 7, 4, 6. E. 3, 1, 15. 3, 4, 14. 3, 5, 17. 4, 4, 11. ὠθούμενοι καὶ παιόμενοι ἀπέθνησκον. Ιπ. 8, 10. K. 9, 20. ceruus κέρασι παίει καὶ τοῖς ποσίν. Cf. προβόλιον. c. εἰς, Π. 4, 6, 2. p. 257. αἰχμὴν — ἁρπάσας, παίσας εἰς τὰ στέρνα τὸν παῖδα, *adegit in pectus*. 7, 1, 18. παίει εἰς τὴν γαστέρα τῇ μαχαίρᾳ τὸν ἵππον αὐτοῦ. E. 4, 2, 14. 4, 4, 11. παιόμενοι ἐς τὰ γυμνὰ — ἀπέθνησκον. ¶ b) eminus, Π. 5. 4, 3. παίει αὐτὸν iaculo, — τύπτει αὐτὸν εἰς τὸν ὦμον

ὦμον. §. 4. 6, 4, 5. p. 393. οἱ ἀπὸ τῶν πύργων τοὺς πολεμίους παίοντες. 7, 1, 17. ἐπαίοντο οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ τῶν πύργων. E. 6, 5, 9. ἔπαιον ταῖς κεραμίσιν. ¶ 3) interficere cominus. Π. 1, 4, 21. οὓς μὲν κατελάμβανον, εὐθὺς ἔπαιον. 4, 1, 2. p. 20. παίσων πολέμιον. 8, 5, 6. παίειν τὸν εἰς χεῖρας ἰόντα. Oppon. ἀκοντίζειν καὶ τοξεύειν. E. 4, 4, 3. it. feras in venatione. Π. 1, 2, 7. παίειν τὸ ὁμόσε γενόμενον Oppon. τοξεῦσαι et ἀκοντίσαι. 4, 3, 4. p. 232. ¶ 4) allidi, impingi. c. πρὸς, A. 4, 2, 2. λίθοι φερόμενοι παίοντες πρὸς τὰς πέτρας. Sic fere Π. 7, 1, 10. τοὺς ὀρθοὺς τῇ ῥύμῃ τῇ τῶν ἵππων παίοντες ἀνετρέποντο. ¶ 5) In var. lect. permutatur c. παύειν. v. παύειν nr. 1.

παίεσθαι, sibi percutere, plangere. Π. 7, 3, 2. ἀκούσας ὁ Κῦρος mortem Abradatae, ἐπαίσατο τὸν μηρόν.

παίζειν, ¶ 1) ludere. Ιπρ. 5, 10. οἱ παῖδες ὅταν παίζωσι. ¶ 2) iocari, iocose dicere. Π. 5, 2, 9. ἃ ἔπαιζον ὡς πολὺ ὕβρεως ἀπῆν. 6, 1, 4. τοιαῦτα ἔπαιζον σπουδῇ πρὸς ἀλλήλους. Habet oxymori speciem: Nam σπουδάζειν est τὸ ἐναντίον τοῦ παίζειν. v. Ammon. p. 130. et Thom. Mag. p. 805. Απ. 1, 3, 7. it. sine casu, Απ. 4, 1, 1. παίζων οὐδὲν ἧττον ἢ σπουδάζων ἐλυσιτέλει. O. 11, 7. Sic est eius, qui respuit, qui non credit, Π. 8, 3, 18. παίζεις, ἔφη ὁ Σάκας. καὶ ὁ Φεραύλας εἶπεν — σπουδῇ λέγειν.

παίζεσθαι, ludere. De amore Venereo, Σ. 9, 2. παιξοῦνται πρὸς ἀλλήλους amatorie. Phrynichus: παῖξαι Δωριεῖς διὰ τοῦ ξ, ὁ δὲ Ἀττικὸς παῖσαι, καὶ παίσατε, καὶ συμπαίστης διὰ τοῦ σ ἐρεῖς. Moeris: παῖσαι. Ἀττικῶς· παῖξαι, Ἑλληνικῶς. Cf. Hesych. et Thom. Mag.

παῖς, ¶ 1) puer. v. παιδίσκος. Π. 1, 2, 9. ἀφ' οὗ ἂν ἐκ παίδων ἐξέλθωσι. 1, 3, 1. παῖς φιλόστοργος ὢν φύσει. 1, 5, 1. 1, 6, 19. p. 74. παῖδας ὄντας ἡμᾶς καὶ ἐφήβους. Λ. 3, 1. ὅταν ἐκ παίδων εἰς τὸ μειρακιοῦσθαι ἐκβαίνωσι. E. 1, 8, 12. 4, 1, 18. ὁ παῖς ἀναπηδήσας ἐπὶ τὸν ἵππον. Vbi tamen etiam simpliciter filius potest intelligi, vt §. 19. 4, 2, 5. 5, 4, 25. ἡλικίαν ἔχων τὴν ἄρτι ἐκ παίδων. 7, 5, 15. παῖδας καὶ γεραιτέρους. Απ. 2, 1, 21. ἐκ παίδων εἰς

εἰς ἥβην ὡρμᾶτο. Σ. 4, 17. παῖς — καὶ μειράκιον, καὶ ἀνὴρ. καὶ πρεσβύτης. Ιπρ. 5, 10. Κ. 2, 2. τὸν ἤδη ἐκ παιδὸς ἀλλάττοντα τὴν ἡλικίαν, i. e. ἐκ παίδων ἐξερχόμενον. Sed formulae ἀπὸ παιδὸς, Π. 1, 3, 1. ἀπὸ παίδων, Π. 1, 5, 7. p. 54. ἐκ παιδὸς, Π. 5, 1, 1. Αγ. 10, 4. et ἐκ παίδων, Π. 1, 5, 7. p. 52. ſignificant: *a puero, a pueris. inde a pueritia.* Cf. κιθαρίζειν et φίλος. ¶ 2) i. q. παιδικά, *amaſius.* Σ 8, 17. τοῦ παιδὸς καλά. § 19. 21. Intelligitur Autolycus, pancratii victor, qui 1, 2. vocatur παῖς. ¶ 3) *rerum imperitus.* Αγ. 1, 17. παῖδα ἀπέδειξε τὸν Τισσαφέρνην τῇ ἀπάτῃ. Sic Lucian. mort. Peregr. 11. παῖδας αὐτοὺς ἀπέφηνε. Cf. Plat. in Timaeo T. III p. 22. B. ¶ 4) *filius.* Moſchopulus: λέγεται παῖς καὶ ὁ υἱός. Heſych: παῖς· πᾶς ὁ φύσει υἱός ὤν τινος. Π. 1, 2, 2. παιδεύειν τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας. 1, 3, 1. μετεπέμψατο Ἀστυάγης τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα καὶ τὸν παῖδα αὐτῆς. 1, 5, 2. 4. 1, 6. 19. p. 74. ὦ παῖ. 2, 1, 5. Cyrus, qui iam erat ἐν ἀνδράσι, nominatur παῖς βασιλέως. 2, 4, 10. συνθηράσαντας τῶν παίδων αὐτοῦ. 3, 1, 2. 4, 6, 2. p. 256. ὁ παῖς ἐκείνου — πατέρα παῖς τιμῶν. p. 257. τῷ ἐμῷ παιδί. p. 258. 5, 4. 6. εἰ ἐπαιδοποιησάμην, οὐκ οἶδ᾽ εἰ ἐκτησάμην παῖδα τοιοῦτον. 8, 7, 1. 2. 3. Α. 1, 1, 1. γίγνονται παῖδες δύο — τὼ παῖδε ἀμφοτέρω. 1, 7, 8. 5, 3, 11. oppon. ἄνδρες. Αγ. 5, 4. Λ. 2, 1. Απ. 1, 2, 27. Ιπρ. 1, 12. τοὺς παῖδας αὐτῶν. §. 11. dicebantur νέοι. c. ἄῤῥην, Π. 4, 6, 2. p. 256. ἄπαις εἰμὶ ἀῤῥένων παίδων. 8, 5, 10. οὐδὲ γὰρ ἐστί μοι ἄῤῥην παῖς. Απ. 1, 5, 2. Sed Π. 4, 6, 2. p. 256. παῖδα — σε ποιοῦμαι, eſt: *adopto te.* 5, 2, 6. ἵνα σε τούτων τινὰ αἰτήσωμαι παῖδά μοι γενέσθαι, *qui ſit mihi filii loco,* quippe *gener.* ¶ 5) *ſeruus.* Moeris p. 297. παῖδα, τὸν δοῦλον, κἂν ᾖ γέρων, Ἀττικῶς. Cf. Heſych. in v. παῖς et παῖδες. Απ. 3, 13, 6. ἧττον τοῦ παιδὸς δύνασθαι πονεῖν. Antea dicebatur ἀκόλουθος. Σ. 1, 11. 2, 23. 26. Κ. 6, 18. de retiario: αὐτῷ παῖς, αὐτῷ παῖς, παῖ δή, παῖ δή. Vbi παῖς bis poſitum eſt pro παῖ. ¶ 6) ἡ παῖς, *puella, virgo.* Heſych: παῖς· — καὶ ἀντὶ παρθένου. Π. 5, 2, 4. τῇ παιδὶ ταύτῃ. 8, 4, 11.

οὖσία

οὐσία ἀξία τῶν τῆς παιδὸς, *sponsae*. §. 12. 8, 5, 13. E. 4, 1, 4. 7. 8. O. 3, 13. ἔγημας αὐτὴν παῖδα νέαν μάλιστα. Σ. 2, 9. §. 21. τήν τε τοῦ παιδὸς καὶ τὴν τῆς παιδὸς ὄρχησιν. §. 22. 4, 18. τὸν παῖδα τόνδε καὶ τὴν παῖδα. 5, 9. 7, 2. 9, 2. ¶ 7) παῖδες, *liberi*. Hesych: παῖδες· τὸ πάλαι μὲν τέκνα ἀρσενικὰ καὶ θηλυκά. Π. 5, 3, 10. παῖδας ποιεῖν, *liberos procreare*. Margg. ποιεῖσθαι. 7, 5, 21. A. 4, 1, 6. E. 7, 4, 34. καταλιπεῖν τοῖς παισὶν ἔγκλημα, *nepotibus, posteris*. Ιερ. 3, 7. 8. 11, 14. Aπ. 2, 2, 5. 6. 4, 4, 20. μήτε γονέας παισὶ μίγνυσθαι, μήτε παῖδας γονεῦσιν. §. 22. Sic Σ. 3, 1. τῆς ὥρας τῶν παίδων, *pueri et puellae*. ¶ 8) παισὶν legitur pro κυσίν. v. κύων.

παιωνίζειν, i. q. παιανίζειν, *hymnum canere in laudem deorum et grati animi declarandi causa*. Schol. Aristoph. Εἰρ. 554. παιωνίσας· εὐξάμενος τοῖς θεοῖς, ὁμολογήσας χάριν. παιὼν γάρ ἐστιν ὕμνος εὐχαριστήριος. Cf. interpp. ad Thucyd. 1, 50. A. 6, 1, 3. ἐδείπνουν καὶ ἔπινον — ἐπεὶ δὲ αἱ σπονδαί τ' ἐγένοντο, καὶ ἐπαιώνισαν, ἀνέστησαν Θρᾷκες. §. 6. Μαντινεῖς — πρὸς τὸν ἐνόπλιον ῥυθμὸν αὐλούμενοι καὶ ἐπαιώνισαν (Marg. Leuncl. ἐπαιάνισαν), καὶ ὠρχήσαντο, ὥσπερ ἐν ταῖς πρὸς τοὺς θεοὺς προσόδοις. Sic Poll. 1, 26. inter formulas de accedentibus ad deos recenset παιᾶνας ᾀσαι. Cf. παιανίζειν.

Πακτωλὸς, *Pactolus*, Lydiae fluuius. Π. 6, 2, 5. συλλέγεσθαι τὸ στράτευμα Croesi ἀμφὶ τὸν Πακτωλὸν ποταμόν. 7, 3, 1. Aγ. 1, 30. et E. 3, 4, 22. διαβάντι τὸν Πακτωλὸν ποταμόν. In Leunclauiana Aγ. 1, 30. male deest ποταμόν. v. Hutch.

πάλαι, ¶ 1) *olim, quondam*. Πο. 4, 2. οὕτω δὲ πάλαι ὀρυσσομένης, *inde ab antiquissimis temporibus*. c. artic. Π. 5, 5, 4. οἱ πάλαι πρόγονοι, *prisci*. Aπ. 1, 6, 14. τῶν πάλαι σοφῶν ἀνδρῶν. Aγ. 7, 7. ὁ πάλαι, scil. Πέρσης (quod nomen intelligi debet e praecedente μισοπέρσης), *rex Persarum qui olim vixit*, est Xerxes, cui opponitur ὁ νῦν, Artaxerxes. ¶ 2) *iam diu*. O. 18, 9. ταῦτα ἐλελήθειν ἐμαυτὸν ἐπιστάμενος καὶ πάλαι. ¶ 3) *dudum, iamdudum*. Γ 3, 3, 17. εἰληφότας αὐτοὶ ἔνθα πάλαι ἐβουλόμεθα. 5, 4.

5, 4, 15. οὗ δὴ πάλαι ἐπεθύμουν. 6, 1, 2. 7, 3, 5. 8, 7, 1. πάλαι δή. Α. 7, 6, 8. καὶ πάλαι ἂν ἦμεν παρ' ὑμῖν. §. 26. Ε. 3, 2, 16. 3, 5, 5. 4, 1, 1. 4, 8, 3. Απ. 2, 6, 30. Απολ. 27. ¶ 4) *paulo ante.* Phauorin: πάλαι οὐκ ἀεὶ μακρὸν χρόνον σημαίνει, ἀλλ' ἔστιν οὗ καὶ πρόσφατον Ἀττικῶς. v. Abresch. dilucidd. Thucyd. 3, 89. Sic eſt Marc. 15, 44. Eodem modo Latinorum *iamdudum* interdum adhibèri docuit praeter alios Drakenborch. ad Sil. Ital. 11, 873. Cf. Fiſcher. ad Plat. Phaed. 27. Π. 6, 3, 7. ὁ πεμφθεὶς πάλαι κατάσκοπος. Α. 4, 5, 5. οἱ πάλαι ἥκοντες, *prius, citius.* Oppon. οἱ ὀψὲ προϊόντες. 4, 8, 12. ἔνθα πάλαι σπεύδομεν (Cod. Pariſ. ἐσπεύδομεν), np. in montem occupatum ab hoſtibus, quo nunc demum, ſed eodem die, acceſſerant. Sic Hutch. intelligit. Sed poſſit etiam Graecia intelligi, quo quin venirent mons erat impedimento. Ο. 18, 10. ἔλεγόν σοι πάλαι, np. 15, 4. 19, 17. πάλαι σοι ἔλεγον, np. iterum 15, 4. ¶ 5) *tam diu.* Απ. 2, 3, 14. πάντα τὰ φλέγμα ἐπιστάμενος πάλαι ἀπεκρύπτου. Sed ſi πάλαι referas ad ἐπιστάμενος, eſt *dudum.*

Παλαιγάμβριον, v. Γάμβριον.

παλαίειν, ¶ 1) *luctari.* Α. 4, 8, 19. πῶς δυνήσονται παλαίειν ἐν σκληρῷ καὶ δασεῖ. Απ. 3, 5, 22. ¶ 2) Metaphorice: *confligtari.* Ο. 17, 2. πολλαῖς ζημίαις παλαίσαντες. Bach. *damnis affecti.*

παλαιὸς, ¶ 1) *antiquus.* Π. 3, 3, 24. p. 193. τῶν παλαιῶν μαθημάτων ἐξίσαν-ται, *disciplinae olim perceptae.* 8, 7, 3. p. 544. παλαιὰ καὶ εἰθισμένα, *antiquitus vſitata.* Πο. 4, 16. Απ. 2, 1, 33. τῶν παλαιῶν πράξεων μέμνηνται, *rerum olim in iuuentute geſtarum.* Κ. 12, 18. 13, 17. λόγοι παλαιοὶ, np. mythologici. Cf. πρόγονοι. ¶ 2) *vetulus, ſenex.* Α. 4, 5, 24. ἵππον παλαιότερον δίδωσι. Απ. 3, 10, 1. pictor exprimit τὰ νέα καὶ τὰ παλαιὰ σώματα. ¶ 3) τὸ παλαιὸν, *olim.* Π. 8, 8, 4. χαίρους νῦν ἢ τὸ παλαιόν. Α. 3, 4, 4. ᾤκουν αὐτὴν τοπαλαιὸν Μῆδοι. Πο. 5, 12. vbi Zeun. pro τό τε παλαιὸν ex edd. vett. recepit τότε παλ. Ε. 4, 6, 1. τὸ παλαιὸν Αἰτωλίας ἦν. Steph. τοπαλαιόν. 7, 4, 12. ¶ 4) παλαιὰ, *ab an-*

— ἤλαυνε ἐπὶ τὸ πάθος. §. 6. ὡς ἐπλησίασε τῷ πάθει, vbi ſe Panthea ſuper viro interfecerat. ¶ 4) *affectus, affectio.* Π. 5, 5, 10. p. 333. Cyaxares dolens et inuidus dicit: τῷ ἐμῷ πάθει ἐμφερής. Poteſt tamen hic locus ad nr. 1. referri. Απ. 3, 10, 8. ſtatuarii dicuntur τὰ πάθη τῶν ποιούντων τι σωμάτων ἀπομιμεῖσθαι, vt minas, laetitiam etc.

παιὰν, ¶ 1) *paean, carmen quod canitur a militibus,* ¶ a) ante proelium. Schol. Thucyd. 1, 50. δύο παιᾶνας ᾖδον οἱ Ἕλληνες, πρὸ μὲν τοῦ πολέμου τῷ Ἄρει, μετὰ δὲ τὸν πόλεμον τῷ Ἀπόλλωνι. 4, 43. δύω παιᾶνες ἦσαν, ἐνυάλιος, ὅτε ἦρχον, ὃς καὶ πρὸ τῆς μάχης ἐγίγνετο, καὶ ἕτερος, ὅτε ἐνίκων. Cf. Cuper. Obſ. 1, 1. Π. 7, 1, 5. παιᾶνα ἐξάρξω. §. 13. ἐξῆρχε παιᾶνα, συνεπήχησε δὲ πᾶς ὁ στρατός. Ε. 2, 4, 10. p. 111. ἐξάρξομαι παιᾶνα, ὅταν δὲ τὸν Ἐνυάλιον παρακαλέσωμεν, τότε — τιμωρώμεθα τοὺς ἄνδρας. Margg. rectius ἐξάρξω μὲν οὖν. v. ἐξάρχεσθαι. Canebatur item paean Dioſcuris. Π. 3, 3, 26. ἐξῆρχεν αὖ Διοσκούροις παιᾶνα τὸν νομιζόμενον ante proelium.

Sed Græ
deor. ex
non imp
gendum
αὖθις ὁ Κ
ἐξῆρχεν α
κούροις] π
nunquam
guntur p
¶ b) poſt
bellum ſe
Schol.
636. π
Ἀπόλλω
μεῦ ᾀδόμε
παύσαι, το
2. extr.
E. 7, 4. 3
παιᾶνας ὡς
μένης ἐπο
in loco eſ
na. ¶ 2)
mnis Ap
cinthiis.
E. 4, 5, 1
λεῖν et Τ
1, 26. ¶
motum
ptuno. E
σεν ὁ θεὸ
δαιμόνιοι,
giuorum
eſſent,
τὸν Ποσε
placatur
piaturi.
παιανίζειν
na cane
Andr.
chreſto
a) ante

8, 12. ἐπαιάνιζον οἱ Ἕλληνες, καὶ ἤρχοντο ἀντίοι ἰέναι τοῖς πολεμίοις. 1, 10, 7. 4, 3, 14. ἐπεὶ καλὰ ἦν τὰ σφάγια, ἐπαιάνιζον πάντες οἱ στρατιῶται καὶ ἀνηλάλαζον. §. 22. 23. 4, 8, 14. 5, 2, 11. ἐπεὶ ἐπαιάνισαν, καὶ ἡ σάλπιγξ ἐφθέγξατο, καὶ ἅμα γε τῷ Ἐνυαλίῳ ἠλάλαξαν, καὶ ἔθεον δρόμῳ. 6, 5, 17. ἡ σάλπιγξ ἐφθέγξατο, καὶ ἐπαιάνιζον (2 codd. ἐπαιώνιζον), καὶ μετὰ ταῦτα ἠλάλαζον. §. 18. E. 4, 2, 12. ¶ b) post proelium, ob rem feliciter gestam, grati animi declarandi causa. Timaeus et Suidas: παιανίσαι· τὸν παιᾶνα ἐπικαλεῖσθαι. ἦν δὲ ἔθος καὶ ἐπὶ ἔργου ἀρχομένου, καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦτο λέγειν. E. 7, 2, 15. τρόπαιον ἵσταντο, παιανίζοντες ὥσπερ εἰκός. §. 23. capta vrbe σπείσαντες καὶ παιανίσαντες ὡς ἐπ' εὐτυχίᾳ. ¶ 2) *hymnum canere in honorem laudemque deorum*. v. Fischer. ind. Aeschin. in h. v. Dicitur enim de omnibus laetantibus s. ouantibus. v. Thom. Mag. in h. v. et Ruhnken. ad Timae. l. l. A. 3, 2, 5. ἐμοὶ δοκεῖ — εὔξασθαι τῷ θεῷ (Ioui) θύσειν σωτήρια — ἀνέτειναν ἅπαντες. ἐκ τούτου εὔξαντο καὶ ἐπαιάνισαν. 2 Codd. ἐπαιώνισαν. Σ. 2, 1. post coenam ἐσπείσαντο καὶ ἐπαιάνισαν. v. Athenae. 4, 7. p. 179. qui similes locos attulit ex Homero et Platone. Cf. Spanhem. ad Callim. h. in Iov. 1. et παιωνίζειν.

παίγνια, *res ridiculae*. Ep. 1, 6. μύθων συγγενῆ, μετ' ὀφρύος σοφιστῶν παίγνια διεξιόντων. In Stobaeo deest παίγνια.

παιγνία, v. παιδιά.

παιγνιώδης, *iocosus, ludicrus*. Poll. 2, 20. ubi recenset nomina ab aetatibus sumta: καὶ τὰ παιγνιώδη παρὰ Ξενοφῶντι. E. 2, 3, 24. τοῦ θανάτου παρεστηκότος μήτε τὸ φρόνιμον, μήτε τὸ παιγνιῶδες ἀπολιπεῖν ἐκ τῆς ψυχῆς, *felicitatem*. Refertur ad apophthegmata, quae contra inimicos dixerat. Σ. 2, 26. ὑπὸ τοῦ οἴνου ἀναπειθόμενοι πρὸς τὸ παιγνιωδέστερον (Margg. παιδιωδέστερον) ἀφιξόμεθα.

παιδαγωγὸς, *paedagogus*, h. e. seruus pueros ingenuos ducens in ludos, et inde domum reducens, omninoque vitam eorum atque mores regens. v. Fischer. ind. Aeschin. Λ. 2, 1. ἐπειδὰν τάχιστα οἱ παῖδες τὰ λεγόμενα ξυνιῶσιν, εὐθὺς μὲν

tueret. 4, 3, 1. Ατ. 2, 4, 4. πάλιν ἀνατίθεσθαι. O. 9, 10. κατατιθέναι πάλιν. Referri etiam huc poterat locus ex E. 7, 3, 7. p. 477. de quo v. nr. 7. ¶ 4) Saepe cum verbis veniendi, et ſimilibus, verti latine poteſt verbis ex particula *re* compoſitis, mox *rurſus*, mox *retro* ſignificante, vt Π. 1, 4, 26. πάλιν ἰέναι, *reuerti*. §. 28. πάλιν ἥκειν — ἵππῳ, *zurückreiten*. 3, 3, 26. πάλιν ἧκε. 5, 4, 20. πάλιν ἀπελθεῖν, *rurſus abire, reuerti*. 7, 5, 18. p. 447. ἤλθομεν πάλιν, *reuerſi ſumus*. 8, 8, 1. A. 1, 4, 7. ἀπιόντας εἰς τὴν Ἑλλάδα πάλιν. 3, 1, 6. 4, 3, 9. 4, 8, 21. ἀναςρέψαντας πάλιν ἄνω. 5, 7, 8. 6, 4, 5. 7, 2, 6. 7, 3, 9. 7, 8, 13. πάλιν ἀφικνοῦνται εἰς Πέργαμον, *redeunt*. E. 5, 4, 55. 7, 1, 6. 7, 3, 7. p. 477. 7, 5, 14. πάλιν πορευθεὶς — εἰς Τεγέαν. Ιερ. 8, 2. Cf. ἀναλαμβάνειν, ἀναχάζειν, ἀπιέναι, ἀποπέμπειν, ἀποχωρεῖν, ἀφικνεῖσθαι, ἐπαναχωρεῖν, ἔρχεσθαι, ἥκειν, κατέρχεσθαι, προσιέναι. ¶ 5) *contra, viceverſa*. Etymol. M. πάλιν — καὶ τὸ ἐξ ἐναντίας. Π. 2, 3, 7. ἐν μέρει γε οἱ ἕτεροι πάλιν λαβόντες. 5, 4, 19. E. 3, 2, 15. ἀναπαύντες — πάλιν ἀλλάξαιν. Marg. Steph. habet πάντες. ¶ 6) *viciſſim*. Hinc πάλιν εἰπεῖν eſt *reſpondere*, Ιερ. 9, 1. Ατ. 4, 8, 5. ¶ 7) *etiam, praeterea*. Π. 2, 1, 2. p. 87. τὴν δύναμιν εἴδει, πόση τις ἡ προσιοῦσα, καὶ πάλιν τὴν ἡμετέραν. E. 7, 3, 7. p. 477. ἢ προδόταις, ἢ πάλιν αὐτομόλοις, ἢ τυράννοις. Alii iunctim ſcribunt παλιναυτομόλοις, vt ſint, *qui cum ad hoſtes transfugiſſent, ab iisdem iterum deficientes aduerſae parti ſe adiungunt*. ¶ 8) *item*. Π. 3, 1, 10. πάλιν δ' οὔπω ἑώρακας πόλιν. ¶ 9) *deinceps*. Ita Leuncl. et Hutch. exponunt A. 1, 3, 16. ὥσπερ πάλιν ςόλον Κύρου μὴ ποιουμένου.

παλιναυτόμολος, v. πάλιν nr. 7.

παλίσκιος, *vmbroſus*. Heſych: παλίσκιος· σύσκιος, σκοτεινὸς, ζοφώδης. τὸ γὰρ πάλιν ἐνιαχοῦ ἐπίτασιν δηλοῖ. Cf. Harpocrat. et Suid. Legitur ap. Strabonem 6, p. 399. vbi Euſtathius videtur legiſſe ὁλόσκιον, vel notiore vocabulo voluiſſe Strabonem explicare. Caſaubonus ad illum locum dicit, hoc nomine παλίσκιος [illegible] ti Plutarchum in Num[illegible] Lucianum, et Xenopho[illegible]

tem

tamen Zeun. 2, 2, 1: οὐ πεπαίδευνται τὸν αὐτὸν τρόπον ἡμῖν, qui non ſunt homotimi. Απ. 2, 1, 1. πῶς ἂν ἑκάτερον παιδεύοις; 3. 8. 8. παιδεύειν οἵας χρὴ οἰκίας οἰκοδομεῖσθαι. 4, 1, 4. παιδευθέντας καὶ μαθόντας. Ο. 5, 13. σφοδρῶς καὶ ἀνδρικῶς παιδευόμενοι. 12, 17. δήλωσον περὶ τοῦ παιδεύεσθαι. Poterat eſſe παιδεύειν. Ιπ. 5, 1. ἱππικοῦ ἀνδρὸς — τὸν ἱπποκόμον πεπαιδεῦσθαι ἃ δεῖ περὶ τὸν ἵππον πράττειν, *edoctum habere*. Scil. dictum eſt pro actiuo: *docuiſſe*. Κ. 1, 4. 12, 16. 13, 5. οἱ καλῶς πεπαιδευμένοι. c. acc. rei, Π. 1, 6, 17. σύ με τοῦτο ἐπαίδευες. Απ. 4, 2, 23. παιδευθῆναι τὰ προσήκοντα. Ο. 6, 7. ὅπερ πεπαίδευνται, *didicerunt, callent*. Marg. Steph. perperam habet παιδεύονται. 7, 7. τὰ ἄλλα — ἐπαίδευσας τὴν γυναῖκα. Κ. 1, 14. c. εἰς, Απ. 2, 1, 2. τὸν εἰς τὸ ἄρχειν παιδευόμενον. §. 17. Ο. 12, 15. §. 17. τῶν παιδευομένων εἰς τὴν ἐπιμέλειαν. c. ἐν, Π. 1, 2, 2. ἐπαιδεύθη ἐν νόμοις. Κ. 12, 7. c. ἐπὶ, Κ. 13, 3. γνῶμαι αἷς παιδεύοιντο ἐπ' ἀρετήν. c. περὶ, Απολ. 29. τὸν υἱὸν περὶ βύρσας παιδεύειν, *inſtituendum curare in coriaria arte*. c. πρὸς, Π. 2, 3, 5. p. 120. πεπαίδευνται — πρὸς λιμὸν καὶ πρὸς δίψος. Ibid. c. acc. ταῦτα ὑπὸ κρείττονος διδασκάλου πεπαιδεύμεθα. Απ. 1, 2, 1. πρὸς τῷ μετρίων δεῖσθαι πεπαιδευμένος οὕτως, ὥστε — ἔχειν ἀρκοῦντα. Steph. et all. πρὸς τὸ μετρ. c. inf. Π. 1, 6, 12. p. 64. μὴ στρατηγεῖν πεπαιδευκέναι. §. 19. p. 75. πλεονεκτεῖν ἐπαιδεύομεν ὑμᾶς. Vtroque loco ſynonymum eſt διδάσκειν. 6, 2, 11. p. 371. πεπαίδευται παλτὸν ξύεσθαι, *peritus eſt, tenet artem*. 8, 7, 3. p. 543. ἐπαιδεύθην οὕτως ὑπὸ τῆς πατρίδος, τοῖς πρεσβυτέροις ὑπείκειν — ὑμᾶς ἐπαίδευον τοὺς γεραιτέρους προτιμᾶν. Margg. ὥστε τοὺς γερ. Απ. 2, 1, 3. τῷ ἄρχειν παιδευομένῳ, *qui docetur artem imperandi*. Ο. 9, 12. τὸ προθυμεῖσθαι ἐπαιδεύομεν αὐτήν. 12, 5. Σ. 4, 45. πεπαιδευμένος ὑπὸ Ὁμήρου ἀριθμεῖν, *e carminibus Homeri*. 8, 23. c. ὥστε, Π. 1, 6, 19. p. 80. ὄρνιθες ἐπεπαίδευντό σοι, ὥστε σοι τὰ συμφέροντα ὑπηρετεῖν. Margg. ἐξεπαιδεύοντό σοι. c. ὅπως, Απ. 2, 1, 1. εἰ δέοι σε παιδεύειν — τὸν μὲν ὅπως ἱκανὸς ἔσται ἄρχειν. c. ὡς,

ποι ἐσμέν. Αγ. 5, 3. 11, 4. τοὺς ὑπὸ πολεμίων ἐξαπατωμένους πάμπαν κατεμέμφετο. Leuncl. *maximopere.* Λ. 1, 8. Ε. 4, 1, 15. Απ. 4, 5, 11.

παμπληθής, *permultus.* Suid: παμπληθεῖς· πάνυ πολλάς. Αγ. 1, 30. ἀντιπαρετάξαντο παμπληθέσι τῶν ἱππέων τάξεσιν. §. 16. παμπληθῆ χρήματα ἔλαβε. §. 18. Πο. 4, 7. ἤν τισι γένηται παμπληθὲς, scil. ἀργύριον. §. 36. Ε. 2, 4, 3. χιὼν παμπληθής. 3, 2, 3. 8. 3, 4, 7. 12. 22. 4, 1, 20. παμπληθὲς στράτευμα, *numerosum exercitum.* 4, 3, 1. Cf. στόλος.

πάμπολυς, ¶ 1) *permultus.* Π. 1, 1, 3. παμπόλλους ἀνθρώπους — παμπόλλας πόλεις, πάμπολλα ἔθνη. 2, 1, 2. p. 88. πεζοὺς παμπόλλους. 2, 2, 3. 5, 4, 7. 7, 2, 7. 7, 4, 8. παμπόλλους μὲν ἱππέας, παμπόλλους δὲ τοξότας. Margg. μάλα πολλοὺς, quod pro glossemate habendum. 8, 3, 2. Α. 4, 6, 17. 7, 7, 21. πάμπολυ δοκεῖ τὸ ἀργύριον εἶναι, *permagna pecunia.* Πο. 4, 34. παμπόλλης ἂν δεῖν ἀφορμῆς. Επ. 2, 1. τροφὴν παμπόλλην, *permultum pabuli.* Αγ. 1, 36. 4, 6. Πο. 4, 1. Ε. 4, 2, 4. 4, 5, 5. 5, 4, 17. 6, 2, 24. c. gen. Ε. 3, 5, 9. τῶν Ἀθηναίων πάμπολλοι. Genitiuus pretii, Π. 8, 4, 10. οὐκ ἂν πρίαιό γε παμπόλλου, *permagno.* Additur τις, Π. 2, 1, 2. p. 87. σφενδονητῶν πάμπολύ τι χρῆμα. ¶ 2) *valde numerosus* s. *populosus.* Π. 1, 1, 4. καίπερ παμπόλλων ὄντων Σκυθῶν. ¶ 3) πάμπολυ, *admodum longe.* Π. 8, 6, 9. τὰ πάμπολυ ἀπέχοντα. ¶ 4) Legitur ἐπὶ πάμπολυ pro ἐπιπολύ. v. πολὺς nr. 13. a.

παμπόνηρος, *omnino malus, peruersissimus.* Α. 6, 6, 14. οὐδ' εἰ παμπόνηρος ἦν Δέξιππος. In lexicis ponitur sine auctoritate. Sed legitur etiam ap. Alciphr. p. 124.

Πάμφιλος, *Pamphilus.* Ε. 5, 1, 2. praetor Atheniensium, missus in Aeginam.

πάμφορος, *omnium rerum ferax, fertilis.* Ε. 3, 2, 8. χώραν παμφορωτάτην καὶ ἀρίστην. Ο. 20, 23. Πο. 1, 3. ὥσπερ δὲ ἡ γῆ, οὕτω καὶ ἡ περὶ τὴν χώραν (Atticam) θάλαττα παμφορωτάτη ἐστὶ, np. quatenus mari magna rerum copia aliunde Athenas importatur. Απ. 2, 4, 7. eleganter: τοῦ παμφορωτάτου κτήματος, ὃ καλεῖται

λεῖται

παιδικά, ¶ 1) *disciplina puerorum*. Sic interpretatur Fr. Portus Λ. 3, 6. τῶν παιδικῶν οὕτως ἐπεμελήθη. Leuncl. *aetati puerili*, quod et ipſum verum eſt. ¶ 2) *res amatoriae*. Heſych: παιδικά· τὰ ἐρωτικά. Α. 2, 6, 4. ὥσπερ εἰς παιδικὰ ἢ εἰς ἄλλην τινὰ ἡδονὴν ἤθελε δαπανᾷν εἰς πόλεμον. Ο. 12, 14. ¶ 3) *amor puerorum impurus*. Λ. 2, 13. περὶ τῶν παιδικῶν ἐρώτων. Ιερ. 1, 29. oppon. τεκνοποιοῖς. v. ἀφροδίσια. ¶ 4) *amaſius, qui impuro amore amatur*, ſiue puer ſit ſiue puella. Schol. Thucyd. 1, 132. παιδικὰ — τινὲς ἐπὶ ἀγαθοῦ ἔρωτος, τινὲς δὲ ἐπὶ αἰσχροῦ λαμβάνουσιν. Suid. et Phauor: παιδικὰ ἐπὶ θηλειῶν καὶ ἀῤῥένων ἐρωμένων τάττεται — ὡς δὲ ἐπιτοπολὺ ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἐρωμένων. Cf. Poll. 5, 81. it. Heſych. et quos laudat Markland. ad Maxim. Tyr. diſſ. 85, 1. Α. 5, 8, 2. περὶ παιδικῶν μαχόμενος. Σ. 8, 15. Sic Erneſt. non modo de pueris, ſed etiam de feminis intelligit Απ. 2, 1, 24. τίσι παιδικοῖς ὁμιλῶν μάλιστ' ἂν εὐφρανθείης. Hindenb. vero e §. 30. inprimis de pueris intelligi vult. De pueris eſt Π. 7, 5, 21. ἢ γυναῖκας ἢ παιδικὰ φιλεῖν. Α. 2, 6, 15. παιδικὰ dicitur iam γενειῶν. Λ. 2, 15. μηδὲν ἧττον ἐραστὰς παιδικῶν ἀπέχεσθαι, ἢ γονεῖς παίδων. Ε. 4, 8, 39. 6, 4, 37. τὰ ἑαυτοῦ παιδικά, νεανίσκον καλόν. Ιερ. 1, 31. 34. 36. 8, 6. Σ. 8, 19. 26. 27. ἐκ παιδικῶν φίλον ἀγαθὸν ποιήσασθαι. §. 31. Ἀχιλλεὺς οὐχ ὡς παιδικοῖς (Ita legitur ex emendatione Stephani pro vulgato παιδικῶς) Πατρόκλῳ, ἀλλ' ὡς ἑταίρῳ — τιμωρῆσαι. §. 32. 34. ¶ 5) *amaſius, qui caſte amatur*. Nam et res alicuius quaelibet, et homo vocatur παιδικά, quam quemue in deliciis habet. Σ. 8, 16.

παιδικός, ¶ 1) *iocularis*. Ita Steph. explicat Π. 1, 4, 27. παιδικοῦ λόγου μνησθῆναι, *ioci*. All. vertunt *orationis amatoriae*. Αγ. 8, 2. μετεῖχε μὲν ἥδιστα παιδικῶν λόγων, συνεσπούδαζε δὲ etc. Hic quoque perperam interpres: *verba de amoribus*. Ο. 2, 7. παιδικοῖς πράγμασι προσέχοντα τὸν νοῦν. Leuncl. et Bach. intelligunt de *amoribus*, et ille quidem πράγμασι putat gloſſema eſſe.

eſſe. Porti intelligunt *res ludicras.* ¶ 2) *amatorius.* E. 5, 3, 20. θηρευτικῶν, ἱππικῶν, καὶ παιδικῶν λόγων μετέχειν. Hanc eſſe vocabuli h. l. notionem, patet e Plutarch. Ageſ. c. 20. p. 391.

παιδικῶς, v. παιδικὰ nr. 4.

παιδίον, *puerulus.* v. παιδίσκος. Π. 2, 3, 5. p. 119. μάχαιραν εὐθὺς παιδίον ὢν ἥρπαζον. Sic ἐκ παιδίου, *a puero. a prima infantia, a tenera aetate,* Π. 1, 6, 17. 2, 3, 5. p. 118. Απ. 2, 2, 8. it. ἐκ παιδίων, *a pueris,* O. 3, 10.

παιδίσκη, *ancilla, ſerua,* A. 4, 3, 8. γέροντά τε καὶ γυναῖκα, καὶ παιδίσκας, Hutch. *puellas.* Quod ſaltem ferri poteſt ex Attica ratione, Thom. Mag: παιδίσκην, καὶ τὴν ἐλευθέραν καὶ τὴν δούλην Ἀττικοί· — ἐπὶ μόνης δὲ τῆς δούλης Ἕλληνες. Similiter Moeris. Sed Phrynichus p. 102. παιδίσκη. τοῦτο ἐπὶ τῆς θεραπαίνης νῦν τιθέασιν. οἱ δὲ ἀρχαῖοι ἐπὶ τῆς νεανίδος, οἷς ἀκολουθητέον. Cf. Ammon. p. 110. et Poll. 3, 76.

παιδίσκος, *puellus.* Ammonius ex Ariſtone ſ. Ariſtophane in v. γέρων habet haec: βρέφος μέν ἐστι, τὸ γεννηθὲν εὐθέως·

παιδίον δὲ
ὑπὸ τιθην
τὸ ἤδη περ
λέξεως αι
δίσκος δ',
ἡλικία· π
ἐγκυκλίων
νάμενος ἰ
locantur
παῖς τε ι
καὶ ἥβῶν,
videatur
rum adi
παιδίσκοι·
ἄνδρας μ
παιδιωδία
γνιώτης.
παιδονόμο
apud Lac
Heſych.)
endis et
fectus,
vnaquaqu
etiorum
rum quaſ
fecti. v.
Caſaub.
615. Oſ
buntur
11. et 4,
παιδοποι
procrear
si — ἐπα
i. q. τε
2, 2, 4.
παιδοποιοι
θέντες τ
4, 23. C
παιδοτρο
educatio
τῶν νεογν

παίειν, ¶ 1) *caedere, verberare*. Π. 1, 2, 2. μὴ παίειν ὃν μὴ δίκαιον. 1, 3, 14. με ἔπαισεν ὁ διδάσκαλος. 2, 3, 5. p. 119. τὸν παίοντα — ἐπ' αὐτῷ τούτῳ παιόμενος. Antea eſt πληγήσεσθαι. §. 7. 8, 3, 5. A. 3, 1, 19. 3, 4, 30. 4, 6, 2. 5, 8, 1. φάσκοντες παίεσθαι ὑπ' αὐτοῦ. §. 2. 4. 5. ὁμολογῶ παῖσαι δὴ ἄνδρας πολλούς. §. 6. 7. ὑπολειπόμενον ἔπαισα πὺξ, ὅπως μὴ λόγχῃ ὑπὸ τῶν πολεμίων παίοιτο. §. 8. 9. 6, 1, 3. in ſaltatione ταῖς μαχαίραις ἐχρῶντο — ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον παίει, ὡς πᾶσι δοκεῖν πεπληχέναι τὸν ἄνθρωπον. ὁ δὲ ἔπαισε τεχνικῶς πως. 6, 6, 15. ἐγὼ οὔτ' ἔπαιον οὐδένα, οὔτ' ἔβαλλον. Απ. 1. 2, 18. μὴ — παίοιντο ὑπὸ Σωκράτους. §. 58. παίεσθαι τοὺς δημότας καὶ πένητας. Ιπ. 8, 4. ἔχων τις μάστιγα ἢ ῥάβδον — οὐδὲν δεήσει παίειν. 10, 2. μυωπίζοντες καὶ παίοντες. (§. 1. erat μυωπίζειν καὶ μαστιγοῦν.) 11, 4. βακτηρίᾳ — ὑπὸ τὰς μηριαίας παίειν. c. ὀλίγας, omiſſo πληγὰς, A. 5, 8, 5. τούτου ἀνέκραγον πάντες ὡς ὀλίγας παίσειεν. Solemnis eſt haec ellipſis in eiusmodi verbis. Thomas: ἐπιτρίβεται πολλὰς λέγε, μὴ πολλὰς πληγὰς δέχεται. ¶ 2) *ferire, percutere, vulnerare*. Π. 3, 1, 13. σιδήρῳ παιόμενοι. ¶ a) cominus, Π. 1, 4, 23. τοὺς ἁλισκομένους ἔπαιον — τοὺς δὲ πίπτοντας κατέκαινον. 2, 1, 6. p. 93. μαχαίρᾳ παίειν τοὺς ἐναντίους — μήτι παίσαντες ἐξαμάρτωμεν. 2, 3, 5. p. 118. ὁ βοῦς κέρατι παίει, ὁ ἵππος ὁπλῇ, ὁ κύων στόματι, ὁ κάπρος ὀδόντι. p. 119. ἔπαιον τῇ μαχαίρᾳ πᾶν. 2, 4, 14. ἀετὸς τὸν λαγὼ ἔπαισε roſtro. 7, 1, 17. παίοντες καὶ παιόμενοι. §. 18. A. 1, 10, 5. ἔπαιον καὶ ἠκόντιζον. 3, 2, 11. πολὺ ἰσχυρότερον παίσομεν, ἤν τις προσίῃ. 5, 7, 10. βάλλοντες καὶ παίοντες. §. 13. 7, 4, 6. E. 3, 1, 15. 3, 4, 14. 3, 5, 17. 4, 4, 11. ὠθούμενοι καὶ παιόμενοι ἀπέθνησκον. Ιπ. 8, 10. K. 9, 20. ceruus κέρασι παίει καὶ τοῖς ποσίν. Cf. προβόλιον. c. εἰς, Π. 4, 6, 2. p. 257. αἰχμὴν — ἁρπάσας, παίσας εἰς τὰ στέρνα τὸν παῖδα, *adegit in pectus*. 7, 1, 18. παίει εἰς τὴν γαστέρα τῇ μαχαίρᾳ τὸν ἵππον αὐτοῦ. E. 4, 2, 14. 4, 4, 11. παιόμενοι ἐς τὰ γυμνὰ — ἀπέθνησκον. ¶ b) eminus, Π. 5, 4, 3. παίει αὐτὸν iaculo, — τύπτει αὐτὸν εἰς τὸν ὦμον

ὦμον. §. 4. 6, 4, 5. p. 393. οἱ ἀπὸ τῶν πύργων τοὺς πολεμίους παίοντες. 7, 1, 17. ἐπαίοντο οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ τῶν πύργων. Ε. 6, 5, 9. ἔπαιον ταῖς κεραμίσιν. ¶ 3) interficere cominus. Π. ;, 4, 21. οὓς μὲν κατελάμβανον, εὐθὺς ἔπαιον. 4, 1, 2. p. 20. . παίσων πολέμιον. 8, 5, 6. παίειν τὸν εἰς χεῖρας ἰόντα. Oppon. ἀκοντίζειν καὶ τοξεύειν. Ε. 4, 4, 3. it. feras in venatione. Π. 1, 2, 7. παίειν τὸ ὁμόσε γενόμενον Oppon. τοξεῦσαι et ἀκοντίσαι. 4, 3, 4. p. 232. ¶ 4) allidi, impingi. c. πρὸς, Α. 4, 2, 2. λίθοι φερόμενοι παίοντες πρὸς τὰς πέτρας. Sic fere Π. 7, 1, 10. τοὺς ὀρθοὺς τῇ ῥύμῃ τῇ τῶν ἵππων παίοντες ἀνετρέποντο. ¶ 5) In var. lect. permutatur c. παύειν. v. παύειν n.).

παίεσθαι, sibi percutere, plangere. Π. ;, 3, 2. ἀκούσας ὁ Κῦρος mortem Abradatae, ἐπαίσατο τὸν μηρόν.

παίζειν, ¶ 1) ludere. Ιπρ. 5, 10. οἱ παῖδες ὅταν παίζωσι. ¶ 2) iocari, iocose dicere. Π. ς. 2, 9. ἔπαιζον ὡς πολὺ ὕβρεως ἀπῆν. 6, 1, 4. τοιαῦτα ἔπαιζον σπουδῇ πρὸς ἀλλήλους. Habet oxymori spe-

ciem. Na
τὸ ἐναντίο
Ammon. p
Mag. p. 8
7. it. fine
1, 1. παίζ
σπουδάζων
11, 7. Si
respuit, c
Π. 8, 3, 1
ὁ Σάκας.
εἶπεν — σ
παίζεσθαι
amore Ve
παιξοῦνται
amatorie.
παῖξαι Δω
ὁ δὲ Ἀττι
παίσατε,
διὰ τοῦ σ
παῖσαι, Ἀ
Ἑλληνικῶς
et Thom.
παῖς, ¶ 1)
σκος. Π. 1
ἂν ἐκ παίδ
3, 1. παῖς
φύσει. 1,
p. 74. παι
καὶ ἐφήβοι
ταν ἐκ παί
κιοῦσθαι ἐκ
3, 12. 4,
ἀναπηδήσας
Vbi tamen
citer filius
gi, vt §.
5. 4, 25.
τὴν ἄρτι ἐ
15. παῖδας
Απ. 2, 1,

εἰς ἥβην ὡρμᾶτο. Σ. 4, 17. παῖς — καὶ μειράκιον, καὶ ἀνήρ. καὶ πρεσβύτης. Ιπρ. 5, 10. K. 2, 2. τὸν ἤδη ἐκ παιδὸς ἀλλάττοντα τὴν ἡλικίαν, i. e. ἐκ παίδων ἐξερχόμενον. Sed formulae ἀπὸ παιδὸς, Π. 1, 3, 1. ἀπὸ παίδων, Π. 1, 5, 7. p. 54. ἐκ παιδὸς, Π. 5, 1, 1. Αγ. 10, 4. et ἐκ παίδων, Π. 1, 5, 7. p. 52. ſignificant: *a puero, a pueris. inde a pueritia.* Cf. κιθαρίζειν et Φίλος. ¶ 2) i. q. παιδικά. *amaſius.* Σ 8. 1. τοῦ παιδὸς καλά. § 19. 21. Intelligitur Autolycus, pancratii victor, qui 1, 2. vocatur παῖς. ¶ 3) *rerum imperitus.* Αγ. 1, 17. παῖδα ἀπέδειξε τὸν Τισσαφέρνην τῇ ἀπάτῃ. Sic Lucian. mort. Peregr. 11. παῖδας αὐτοὺς ἀπέφηνε. Cf. Plat. in Timaeo T. III p. 22. B. ¶ 4) *filius.* Moſchopulus: λέγεται παῖς καὶ ὁ υἱός. Heſych: παῖς· πᾶς ὁ φύσει υἱὸς ὤν τινος. Π. 1, 2, 2. παιδεύειν τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας. 1, 3, 1. μετεπέμψατο Ἀστυάγης τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα καὶ τὸν παῖδα αὐτῆς. 1, 5, 2. 4. 1, 6. 19. p. 74. ὦ παῖ. 2, 1, 5. Cyrus, qui iam erat ἐν ἀνδράσι, nominatur παῖς βασιλέως. 2, 4, 10. συνθηρευτὰς τῶν παίδων αὐτοῦ. 3, 1, 2. 4, 6, 2. p. 256. ὁ παῖς ἐκείνου — πατέρα παῖς τιμῶν. p. 257. τῷ ἐμῷ παιδί. p. 258. 5, 4. 6. εἰ ἐπαιδοποιησάμην, οὐκ οἶδ' εἰ ἐκτησάμην παῖδα τοιοῦτον. 8, 7, 1. 2. 3. A. 1, 1, 1. γίγνονται παῖδες δύο — τὼ παῖδε ἀμφοτέρω. 1, 7, 8. 5, 3, 11. oppon. ἄνδρες. Αγ. 5, 4. Λ. 2, 1. Απ. 1, 2, 27. Ιπρ. 1, 12. τοὺς παῖδας αὐτῶν. §. 11. dicebantur νέοι. c. ἄῤῥην, Π. 4, 6, 2. p. 256. ἄπαις εἰμὶ ἀῤῥένων παίδων. 8, 5, 10. οὐδὲ γὰρ ἐστί μοι ἄῤῥην παῖς. Απ. 1, 5, 2. Sed Π. 4, 6, 2. p. 256. παῖδα — σε ποιοῦμαι, eſt: *adopto te.* 5, 2, 6. ἵνα σε τούτων τινὰ αἰτήσωμαι παῖδά μοι γενέσθαι, *qui ſit mihi filii loco,* quippe *gener.* ¶ 5) *ſeruus.* Moeris p. 297. παῖδα, τὸν δοῦλον, κἂν ᾖ γέρων, Ἀττικῶς. Cf. Heſych. in v. παῖς et παῖδες. Απ. 3, 13, 6. ἧττον τοῦ παιδὸς δύνασθαι πονεῖν. Antea dicebatur ἀκόλουθος. Σ. 1, 11. 2, 23. 26. K. 6, 18. de retiario: αὐτῷ παῖς, αὐτῷ παῖς, παῖ δή, παῖ δή. Vbi παῖς bis poſitum eſt pro παῖ. ¶ 6) ἡ παῖς, *puella, virgo.* Heſych: παῖς· — καὶ ἀντὶ παρθένου. Π. 5, 2, 4. τῇ παιδὶ ταύτῃ. 8, 4, 11.

οὐσία

οὐσία ἀξία τῶν τῆς παιδὸς, *sponsae.* §. 12. 8, 5, 13. E. 4, 1, 4. 7. 8. O. 3, 13. ἔγημας αὐτὴν παῖδα νέαν μάλιστα. Σ. 2, 9. §. 21. τήν τε τοῦ παιδὸς καὶ τὴν τῆς παιδὸς ὄρχησιν. §. 22. 4, 18. τὸν παῖδα τόνδε καὶ τὴν παῖδα. 5, 9. 7, 2. 9, 2. ¶ 7) παῖδες, *liberi.* Hesych: παῖδες· τὸ πάλαι μὲν τέκνα ἀρσενικὰ καὶ θηλυκά. Π. 5, 3, 10. παῖδας ποιεῖν, *liberos procreare.* Margg. ποιεῖσθαι. 7, 5, 21. A. 4, 1, 6. E. 7, 4, 34. καταλιπεῖν τοῖς παισὶν ἔγκλημα, *nepotibus, posteris.* Ιερ. 3, 7. 8. 11, 14. Aπ. 2, 2, 5. 6. 4, 4, 20. μήτε γονέας παισὶ μίγνυσθαι, μήτε παῖδας γονεῦσιν. §. 22. Sic Σ. 3, 1. τῆς ὥρας τῶν παίδων, *pueri et puellae.* ¶ 8) παισὶν legitur pro κυσίν. v. κύων.

παιωνίζειν, i. q. παιανίζειν, *hymnum canere in laudem deorum et grati animi declarandi causa.* Schol. Aristoph. Ειρ. 554. παιωνίσας· εὐξάμενος τοῖς θεοῖς, ὁμολογήσας χάριν. παιὰν γάρ ἐστιν ὕμνος εὐχαριστήριος. Cf. interpp. ad Thucyd. 1, 50. A. 6, 1, 3. ἐδείπνουν καὶ ἔπινον — ἐπεὶ δὲ αἵ σπονδαί τ' ἐγένοντο, καὶ ἐπαιώνισαν, ἀνέστησαν Θρᾶκες. §. 6.

Μαντινεῖ
πλιον ῥι
καὶ ἐπαιω
uncl. ἐπα
χήσαντο,
πρὸς τοὺς
Sic Poll.
mulas
ad deos
ἀεῖσαι. (
Πακτωλὸ
diae fluu
συλλέγεσθ
Croesi ἀ
ποταμόν.
30. et E
αβάντι τὸ
μόν. In I
1, 30. n
μόν. v. H
πάλαι, ¶
dam. Π
πάλαι ὀρ
ab antiq
ribus. c.
οἱ πάλαι
Aπ. 1, 6.
σοφῶν ἀ
ὁ πάλαι
(quod n
debet e
σατέρσης)
qui olim
xes, cu
γῦν, Art
iam diu.
τα ἐλελή
σάμενας.
dudum,
3, 3, 17.
ἔνθα πά

5, 4, 15. οὗ δὴ πάλαι ἐπεθύμουν. 6, 1, 2. 7, 3, 5. 8, 7, 1. πάλαι δή. A. 7, 6, 8. καὶ πάλαι ἂν ἦμεν παρ' ὑμῖν. §. 26. E. 3, 2, 16. 3, 5, 5. 4, 1, 1. 4, 8, 3. Απ. 2, 6, 30. Απολ. 27. ¶ 4) *paulo ante*. Phauorin: πάλαι οὐκ ἀεὶ μακρὸν χρόνον σημαίνει, ἀλλ' ἔστιν οὗ καὶ πρόσφατον Ἀττικῶς. v. Abresch. dilucidd. Thucyd. 3, 89. Sic eſt Marc. 15, 44. Eodem modo Latinorum *iamdudum* interdum adhiberi docuit praeter alios Drakenborch. ad Sil. Ital. 11, 873. Cf. Fiſcher. ad Plat. Phaed. 27. Π. 6, 3, 7. ὁ πεμφθεὶς πάλαι κατάσκοπος. A. 4, 5, 5. οἱ πάλαι ἥκοντες, *prius, citius*. Oppon. οἱ ὀψὲ προϊόντες. 4, 8, 12. ἔνθα πάλαι σπεύδομεν (Cod. Pariſ. ἐσπεύδομεν), np. in montem occupatum ab hoſtibus, quo nunc demum, ſed eodem die, acceſſerant. Sic Hutch. intelligit. Sed poſſit etiam Graecia intelligi, quo quin venirent mons erat impedimento. O. 18, 10. ἔλεγόν σοι πάλαι, np. 15, 4. 19, 17. πάλαι σοι ἔλεγον, np. iterum 15, 4. ¶ 5) *tam diu*. Απ. 2, 3, 24. πάντα τὰ φίλτρα ἐπιστάμενος πάλαι ἀπεκρύπτου. Sed ſi πάλαι referas ad ἐπιστάμενος, eſt *dudum*.

Παλαιγάμβριον, v. Γάμβριον.

παλαίειν, ¶ 1) *luctari*. A. 4, 8, 19. πῶς δυνήσονται παλαίειν ἐν σκληρῷ καὶ δασεῖ. Απ. 3, 5, 22. ¶ 2) Metaphorice: *conflictari*. O. 17, 2. πολλαῖς ζημίαις παλαίσαντες. Bach. *damnis affecti*.

παλαιὸς, ¶ 1) *antiquus*. Π. 3, 3, 24. p. 193. τῶν παλαιῶν μαθημάτων ἐξίσανται, *disciplinae olim perceptae*. 8, 7, 3. p. 544. παλαιὰ καὶ εἰθισμένα, *antiquitus vſitata*. Πο. 4, 16. Απ. 2, 1, 33. τῶν παλαιῶν πράξεων μέμνηνται, *rerum olim in iuuentute geſtarum*. K. 12, 18. 13, 17. λόγοι παλαιοὶ, np. mythologici. Cf. πρόγονοι. ¶ 2) *vetulus, ſenex*. A. 4, 5, 24. ἵππον παλαιότερον διδόασι. Απ. 3, 10, 1. pictor exprimit τὰ νέα καὶ τὰ παλαιὰ σώματα. ¶ 3) τὸ παλαιὸν, *olim*. Π. 8, 8, 4. χείρους νῦν ἢ τὸ παλαιόν. A. 3, 4, 4. ᾤκουν αὐτὴν τοπαλαιὸν Μῆδοι. Πο. 5, 12. vbi Zeun. pro τό τε παλαιὸν ex edd. vett. recepit τότε παλ. E. 4, 6, 1. τὸ παλαιὸν Αἰτωλίας ἦν. Steph. τοπαλαιόν. 7, 4, 12. ¶ 4) παλαιὰ, *ab an-*

antiquis temporibus. Πο. 4, 2. παλαιὰ ἐνεργά ἐστι. Iam Steph. aduerbialiter explicauit. ¶ 5) ἐκ παλαιοῦ, *iam olim.* E. 4, 1, 12. Φαρναβάζῳ — ἐκ παλαιοῦ ξένος ὤν. 5, 1, 25. Απ. 3, 5, 8.

πάλαισμα, ¶ 1) *luctatio, lucta.* Λ. 9, 4. παραλαβεῖν ἐν παλαίσμασι (Zeun. praefert lectionem edd. vett. παλαίσματι) συγγυμναστῶν. ¶ 2) *dolus, callidum consilium s. inuentum.* Hesych. interpretatur κακοτεχνία. Suid: παλαίσμασιν ἀντὶ τοῦ στρατηγήμασιν. Scil. proprie ita dicitur artificium, quo luctator in aduersario superando, v. c. supplantando, solet vti. Απ. 2, 1, 14. λέγεις δεινὸν πάλαισμα. Est h. l. ironice dictum. v. Hindenb.

παλαιστὴ f. παλαιστής, *palmus.* Poll. 2, 157. δοχμὴ δὲ, συγκλεισθέντες οἱ τέσσαρες δάκτυλοι — τὸ δ' αὐτὸ καὶ παλαιστὴ (all. παλαιστὶς) θηλυκῶς, καὶ παλαιστὴς ἀρσενικῶς. Cf. Eustath. ad Il. δ, p. 450. Sed Thom. Mag.: παλαιστὴ θηλυκῶς, τὸ μέτρον· παλαιστὴς δὲ ἀρσενικῶς, ὁ ἀθλητής. Sic fere Phrynich. p. 130. Hesych: παλαιστή· παλάμη, τὸ τετ-

τάρων δ
K. 2, 8.
κα παλαις
λον — π
παλαιστὴ
3, 5, 21
παγκρατι
παλαίστρ
locus s.
blicum,
do aliisq
tur et co
Suid: π
σιον. Cf.
2, 1. μ
γράμματα
καὶ τὰ ἐν
in pala
Αθ. 2, 1
μεῖται ἰδί
λάς.
παλαμᾶ
Port.), -m
Hesych:
τεχνώσασθ
p. 232. τ
παλαμᾶσθ
Παλαμήδη
K. 1, 2. e
nis discip
33. et A
vocatur e
sa. Sed K
tur ei mo
non qui v
i. e. Vly
homines.
παλαμναῖ
scelerum
vltor. Sui
Φονευτή μ

οι γὰρ λέγονται οἱ διὰ χειρὸς ἀνδροφονοῦντες, παρὰ τὴν παλάμην. (De hac notione cf. Harpocratio et Hesych.) καὶ Ζεὺς παλαμναῖος, ὁ τοὺς τοιούτους τιμωρούμενος. Cf. Etymol. M. Π. 8, 7, 3. p. 547. οἵους μὲν φόβους τοῖς μιαιφόνοις ἐμβάλλουσιν, οἵους δὲ παλαμναίους τοῖς ἀνοσίοις ἐπιπέμπουσι.

Παλαντεῖς, siue vt Palmerius in exercitt. ad auctores gr. p. 76. corrigit, Παλαντιεῖς, *incolae vrbis Palantii.* E. 7, 5, 5.

Παλάντιον, *Palantium*, vrbs Arcadiae. E. 6, 5, 9. τὰς ἐπὶ τὸ Παλάντιον φερούσας πύλας. Ap. Pausan. 8, 27. scribitur Παλλάντιον. Cf. de diuersa nominis scriptura Wesseling. ad Diodor. Sicul. 15, 59.

πάλη, *lucta.* v. quos laudauimus in v. παγκράτιον. Π. 1, 6, 19. p. 76. ἐν πάλῃ φασὶ τοὺς Ἕλληνας διδάσκειν ἐξαπατᾶν. A. 4, 8, 20. est inter certamina Graecorum. E. 7, 4, 29. οἱ εἰς πάλην ἀφικόμενοι, *qui* in ludis Olympicis *lucta certaturi iam aderant in campo.* Aπ. 3, 8, 4. 7. K. 10, 12. μὴ πολλῷ μείζω διαβάντα, ἢ ἐν πάλῃ. Sic rescribunt e Polluce pro vulgato ἐμπαλιν.

πάλιν, ¶ 1) *iterum.* Etymol. M. πάλιν σημαίνει — τὸ ἐκ δευτέρου. Π. 1, 3, 13. ἡ μήτηρ διηρώτα τὸν Κῦρον — ἐπερωτηθεὶς δὲ πάλιν ὑπὸ τῆς μητρός. E. 3, 3, 4. ἐπεὶ δὲ πάλιν ἔθυσε — τὸ τρίτον δὲ θύοντος. §. 7. πάλιν οὖν ἐρωτώντων — πάλιν οὖν (Margg. αὖ) ἐρωτώμενος. 4, 6, 13. στρατεύομαι (Steph. mauult στρατεύσομαι) πάλιν δεῦρο ἐς τὸ ἐπιὸν θέρος. Aπ. 3, 8, 4. Cf. αὖ et ἐξαρχῆς. ¶ 2) *retro.* Hesych. et Etymol. M. πάλιν· — εἰς τοὐπίσω. Π. 7, 5, 10. οἱ δ' ἔφευγον πάλιν εἴσω. Camerar. e suo libro mauult πάλιν ὀπίσω §. 11. τοῖς πάλιν φεύγουσιν εἴσω ἐφεπόμενοι. A. 4, 3, 15. §. 24. διέβησαν πάλιν, np. vnde venerant. 4, 4, 24. πάλιν ἔδραμον ἐπὶ τὸν ποταμὸν, *reuersi currebant.* 5, 7, 1. E. 4, 4, 11. 7, 2, 7. ἐχώρουν πάλιν. K. 6. 20. οὐ πάλιν, οὐ πάλιν, ὦ κύνες. Aem. Portus exponit interrogatiue, et intelligit δραμεῖτε. Sed Leuncl. poni vult τοὔμπαλιν. ¶ 3) *rursus.* A. 4, 2, 9. πάλιν λαβόντες (τὸν λόφον). 6, 6, 21. πάλιν αὐτοῖς ἀπέδωκε. E. 3, 4, 2. ὅπως τὰς δεκαρχίας — πάλιν καταστήσειε, *vt restitue-*

[redacted]

τά. §. 20. Similiter παρὰ πότον, A. 2, 3, 9. Σ. 8, 41. *inter bibendum, in compotatione.* it. παρ' οἶνον, *inter pocula.* v. οἶνος, it. σύστασις. ¶ 4) *in conspectu.* E. 7, 3, 6. παρ' αὐτὰς τὰς ἀρχὰς — ἀπέκτειναν. ¶ 5) *praeter.* Π. 1, 2, 9. ἔχειν τόξα παρὰ τὴν φαρέτραν. O. 8, 12. γέμει παρὰ πάντα φορτίων, *praeter haec omnia iam enumerata.* Cf. ζώνη. ¶ 6) *prae, supra, plus quam.* Αγ. 5, 8. ἐπόνει παρὰ τοὺς ἄλλους. Απ. 1, 4, 14. παρὰ τὰ ἄλλα ζῶα, ὥσπερ θεοὶ οἱ ἄνθρωποι βιοτεύουσι, *ad reliqua, cum reliquis comparati.* 4, 4, 1. Επ. 1, 2. Sic Π. 2, 4, 17. extr. cum hortatus esset ducem, ne exercitum nimis citato cursu proficisci iuberet, addit haec: ἐπειδὰν δὲ παρέλθῃ τὸ κέρας, παροξυντικὸν εἰς τὸ σπεύδειν, πάντας παρὰ τοὺς βαδίζοντας τρέχοντας ὁρᾶσθαι. Philelphus vertit: *vbi cornu praeterierit, incitanda est acceleratio, vt omnes quoad eos qui ingrediuntur, currere videantur.* Leuncl. in priore editione: *vt quum deinde cornu processerit, quod alios ad festinandum excitare debet, omnes in eo milites, collati ad gradatim incedentes, currere videantur.* In altera editione: *incitandis ad festinandum aliis multum momenti afferet, si gradatim incedentibus his, omnes illi currere videantur.* Hutchinsonus: *vbi cornu processerit, incitamentum erit ad festinandum, si prae his gradatim incedentibus* (sc. vltimis) *omnes illi* (sc. priores) *currere videantur.* Nobis vel prior Leunclauii vel Hutchinsoni interpretatio placebat. v. tamen etiam Zeun. qui comma ponit demum post πάντας, et παρὰ vertit *iuxta.* ¶ 7) *propter.* Απ. 2, 1, 2. ὅπως μή τι τῆς πόλεως ἄπρακτα γίγνηται παρὰ τὴν ἐκείνου ἀρχήν. Vertunt *sub illius imperio.* Sed Schütz. παρὰ comparat cum nostro *bey,* h. e. *quamuis ille magistratum gerat.* Cf. ἀρχὴ nr. 2. f. Ιπ. 1, 5. παρὰ τοῦτο, *propterea.* ¶ 8) *contra.* Π. 1, 6, 6. παρὰ τοὺς τῶν θεῶν θεσμοὺς ταῦτα εἶναι. §. 19. p. 77. εἰ παρὰ ταῦτα ποιοῖεν. p. 83. παρὰ ἱερὰ καὶ οἰωνούς, *inuitis extis et auspiciis.* 5, 1, 5. παρὰ τὸ

βέλ-

tem in cynegetico. v. πολύσκιος.

παλλακὴ et **παλλακὶς**, *concubina, pellex.* Π. 4, 3, 1. γυναικῶν γνησίων — παλλακίδων. 5, 2, 13. παλλακὴ αὐτοῦ — ἐπείρασεν αὐτοῦ τὴν παλλακίδα. A. 1, 10, 4.

Παλλήνη, *Pallene,* peninſula Thraciae. v. Steph. Byz. E. 5, 2, 12. p. 299. Ποτίδαιαν ἐπὶ τῷ Ἰσθμῷ τῆς Παλλήνης οὖσαν.

παλτὸν, *tragula, iaculum,* et proprie quidem Perſicum ſ. Medicum, quo et eminus pugnatur et cominus. Poll. 1, 138. παλτὸν Μηδικὸν, τὸ ἀκόντιον. Suid: παλτά· τὰ δόρατα. Heſych: παλτά· ἀκόντια, λόγχαι. Cf. Perizon. ad Aelian. V. H. 6, 14. Relandus putat, παλτὸν cum vocabulo Perſico *Belta* ſ. *Balta*, quod ſecurim notat, conferri debere. Cf. πέλτη nr. 2. Π. 1, 2, 9. παλτὰ δύο habent ephebi, — τὸ μὲν ἀφιέναι, τῷ δὲ ἐκ χειρὸς χρῆσθαι. §. 13. viri non amplius habent παλτὰ, ſed ἀγχέμαχα ὅπλα. 1, 3, 6. 1, 4, 23. παλτὰ tribuuntur Aſſyriis. 4, 3, 3. p. 229. recenſentur inter arma equitum Perſarum. 4, 5, 13. ſunt finitimorum populorum. 6, 2, 7. p. 365. equites Perſae τόξα καὶ ἀκόντια ἀποδεδοκιμάκασι, παλτὸν δὲ ἓν ἰσχυρότερον ἕκαστος λαβών. §. 11. p. 37:. 8, 3, 8. ἐφείποντο — σκηπτοῦχοι — σὺν τοῖς παλτοῖς. 8, 8, 11. A. 1, 8, 2. Κῦρος ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον, τὰ παλτὰ εἰς χεῖρας ἔλαβε. (Laudatur hic locus a Suida et Phauorino.) §. 19. ἀκοντίζει τις αὐτὸν παλτῷ. 5, 4, 6. Μοσύνοικοι habent ἐν δεξιᾷ παλτὸν ὡς ἑξάπηχυ. (Hunc locum laudat Suidas.) §. 14. οἱ πολέμιοι ἐξηκόντιζον τοῖς παλτοῖς, καὶ ἄλλα δόρατα ἔχοντες. Ιπ. 12, 12. ἀντὶ δόρατος καμακίνου — τὰ κρανέϊνα δύο παλτὰ ἐπαινοῦμεν. Ita repoſuit Leuncl. pro κρ. εὔπαλτα, quod Camerar. vertit *vibratiles.* §. 13. μεταλαβεῖν παλτὸν, *alterum ſumere emiſſo altero.* Cf. ἐπαφιέναι, κρανέϊνος, μεθιέναι. In var. lect. παλτὰ eſt pro ὅπλα. v. ὅπλον nr. 1.

παμμεγέθης, *permagnus.* Απ. 3, 6, 3. λέγεις παμμέγεθες πρᾶγμα.

πάμπαν, *omnino, plane, omnimodo.* Heſych. et Suid: πάμπαν· παντελῶς. Π. 1, 1, 1. ταχὺ πάμπαν κατελύθησαν. 1, 4, 4. 4, 2, 12. p. 217. μηδὲ γνῶναι πάμπαν ὅτι ἄνθρωποι

[redacted]

παραβάλλεσθαι, *in periculum coniicere*. Schol. Thucyd. 2, 44. παραβαλλόμενοι, εἰσφέροντες. Cf. Abresch. ad h. l. Hesych. et Suid. Π. 2, 3, 5. p. 119. παραβαλλόμενοι οὐκ ἴσα εἰς τὸν κίνδυνον, οὗτοι μὲν ἔντιμον βίον, ἡμεῖς δὲ ἐπίπονον. All. προβαλλόμενοι.

παραβάτης, *e curru pugnans*. Thom. Mag. in v. ἐπίκωποι· ἐν τοῖς ἅρμασιν ὁ μαχόμενος, παραβάτης λέγεται παρ' Ὁμήρῳ. Cf. Hesych. Π. 7, 1, 15. τὰ μὲν (ἅρματα) ἀναλαβόντα τοὺς παραβάτας, τὰ δὲ καὶ ἀπολιπόντα. Cod. Guelf. παραιβάτας, quam formam Homericam praefert Zeun.

παραβλήματα. Palmerius exercitatt. p. 62. explicat *ea, quae ad tegendos milites tenduntur circa nauem in tabulati ora*, siue sint *plutei* (vt Portus in indice vertit) *ex crativus e vimine textis*, quibus olim vtebantur, siue sint *lintea picta*. Scheffer de re nauali p. 132. *munitionis genus a latere nauium contra vim fluctuum et telorum*, e pellibus fere. Idem putat, eadem vocari παραπετάσματα, περιφράγματα, προκαλύμματα, παραρρύματα. Ἑλλ. 1, 14. παρασκευασάμενος ὡς ἐς ναυμαχίαν, καὶ τὰ παραβλήματα παραβαλλών. Bryling. παραλαβών, pro quo Morus παραβαλὼν scribendum censet. Pirkhemerus vertit: *obicibus obiectis*. Goldhagen: *die Schutzdecken vorlegen*.

παραβοηθεῖν, ¶ 1) *ad clamorem succurrere*, si forte auxilio opus sit. A. 4, 7, 17. ἐγένετο βοή — ἔδοξαι δὴ μεῖζόν τι εἶναι τῷ Ξενοφῶντι. καὶ ἀναβὰς ἐφ' ἵππον, — παραβοηθεῖ. ¶ 2) *expeditionem facere*. Aθ. 2, 4. πεζῇ παραβοηθῶν. Agitur ibi de inuadenda regione. ¶ 3) *auxiliari*. Ε. 1, 1, 4. φυγὴ τῶν Πελοποννησίων ἐγένετο — καὶ ὁ Φαρνάβαζος παρεβοήθει. Cod. Ven. D. Marci habet ἐπεβοήθει.

παραγγελία, *responsum Imperatoris ad suos*. Ε. 2, 1, 8. παραγγέλλειν ἐκέλευεν, ὅτι — ἔχοι. κατὰ δὲ τὴν παραγγελίαν ἀφήρουν — καλάμους.

παραγγέλλειν, ¶ 1) *nunciare, indicare*. Ε. 2, 1, 3. ἐρωτώντων τινῶν, διατί, παραγγέλλειν ἐκέλευσεν, ὅτι τὸν κάλαμον ἔχει. c. πρός, A. 6, 3, 11. ταῦτα παραγγέλλουσι (Cod. Eton.

λεῖται φίλος. Antea de arboribus locutus erat.

Παναθήναια, *Panathenaea*, magna Athenis facra Mineruae, de quibus peculiari libro expofuit Meurfius. Cf. Suid. et Petit. legg. Att. p. 18. et Potter. archaeol. graec. 2, 20. Erant Panathenaea vel maiora vel minora. Illa, quae apud Xenophontem funt intelligenda, celebrabantur quinto quoque anno, inde a vicefimo fecundo die menfis Hecatombaeonis. Habebant tria inprimis certamina, equeltre, gymnicum, muficum. Αθ. 3, 4. enumerantur inter alia fefta, in quibus erat chorus. Σ. 1, 2. ἦν γὰρ Παναθηναίων τῶν μεγάλων ἱπποδρομία.

πανδημεὶ, ¶ 1) *collecto vniuerfo populo, vniuerfi.* E. 1, 3, 8. ἔχων Χεῤῥονησίτας πανδημεί. 1, 6, 12. 4, 4, 18. ¶ 2) *cum copiis vniuerfis.* E. 2, 2, 4. Λακεδαιμόνιοι ἐξῆεσαν πανδημεί. 2, 4, 30. 4, 6, 3. 5, 4, 42. 6, 5, 16.

πάνδημος Ἀφροδίτη, Σ. 8, 9. 10. *Venus vulgiuaga* f. *vulgaria*, Iouis et Diones filia, quae non modo humanis animis, verum etiam pecuinis et ferinis ad libidinem imperitare dicebatur. Ei meretrices in atrio aram ponebant, eique in illa facrificabant. Quin etiam Solon ei templum aedificaffe dicitur. v. Nicander Colophonius ap. Athenae. 13, p. 569. D. et Cuper. Obf. 2, 1. Suidas: οὕτως ἐκάλουν τὴν ἀφιδρυθεῖσαν περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν, διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα τὸν δῆμον συνάγεσθαι τοπαλαιόν. Cf. Ἀφροδίτη.

πανήγυρις, ¶ 1) *conuentus publicus*, vbi magna hominum eft celebritas. Etymol. M. πανήγυρις· ἑορτὴ, συνάθροισις. ἀπὸ τοῦ ἄγυρις, εἰς ἣν πάντες ἀγείρονται. Ιερ. 1, 11. εἰς τὰς κοινὰς πανηγύρεις. Sic de ludis Pythiis, E. 6, 4, 30 τὴν πανήγυριν τῷ θεῷ καὶ τοὺς ἀγῶνας διατιθέναι. De Olympicis, E. 7, 4, 28. 29. Ιερ. 11, 5. ¶ 2) *magnus numerus.* Ιερ. 11, 10. πανήγυρις τῶν βουλομένων ἐπιδεικνύναι etc. Sic feftiue de exercitu, qui quafi feftis diebus epulatur, Π. 6, 1, 7. διαλύειν τήνδε τὴν πανήγυριν. Antea militiam vocauerat ἑορτήν. Hefych: πανήγυρις· — ἑορτή.

Πάνθεια, *Panthea.* v. quos laudat du Soul ad Lucian. imag. T. II. p. 468.

3. 4, 6, 2. 4, 8, 19. πολλάκις οὐ παραγγείλας τὴν βοήθειαν ἐποιήσατο, *ex improuiſo.* Ιπ. 2, 6. 7. 4, 9. c. inf. A. 4, 1, 12. παρήγγειλεν ὁ Ξενοφῶν ὑπομένειν. 6, 5, 15. παρηγγέλλετο τὰ δόρατα ἔχειν. E. 4, 2, 11. c. dat. et inf. Π. 2, 4, 3. παρήγγειλε τῷ πρώτῳ ταξιάρχῳ — τάττειν. 6, 3, 11. p. 384. παράγγελλε τοῖς ἑαυτοῦ ἐφόροις ἑκάστῳ τοὺς καθ' ἑαυτόν. A. 1, 8, 2. Αγ. 1, 31. παρήγγειλε τοῖς ἱππεῦσιν ἐμβαλεῖν. Sed E. 3, 4, 23. melius eſt ἐμβάλλειν. E. 1, 2, 4. 2, 4, 24. 3, 4, 27. c. acc. et inf. Π. 2, 3, 9. παραγγείλας δύο εἰς ἕνα ἰέναι. 2, 4, 2. παραγγείλας τὴν πρώτην χιλιοστὺν ἕπεσθαι. E. 2, 4, 22. 4, 1, 10. c. dat. et acc. et inf. Π. 6, 3, 10. παραγγείλατε τοῖς ταξιάρχαις — καθίστασθαι εἰς δύο ἔχοντας τὸν λόχον. A. 1, 2, 1. Ξενίᾳ ἥκειν παρήγγειλε λαβόντα τοὺς ἄνδρας. 5, 2, 10. E. 1, 6, 27. Interdum ita ponitur, vt verbum intelligendum ſit e praecedentibus, Π. 8, 5, 1. συνεσκευάζετο τὴν πορείαν, καὶ τοῖς ἄλλοις παρήγγειλε. A. 4, 3, 13. E. 2, 2, 4. 2, 4, 5. παραγγείλαντες τοῖς ἱππεῦσιν, ſc. ἕπεσθαι, πορεύεσθαι. 7, 3, 9. παραγγελίας ἡγεῖτο, *imperato itinere.* 7, 4, 18. εὐθὺς παραγγείλαντες ἐβοήθουν, *copiis coactis.* Cf. 4, 6, 10. et paſſim. Interdum intelligi debet λέγων, A. 4, 3, 22. τοῖς παρ' ἑαυτῷ παρήγγειλε — θεῖν — ὅτι οὗτος ἄριστος ἔσοιτο. Cf. τάττειν. ¶ 5) *imperata communicare cum aliis, renunciare.* De ducibus minoribus, Π. 2, 4, 1. τῷ δευτέρῳ (ταξιάρχῳ) ἐκέλευσε ταὐτὰ τοῦτον παραγγέλλειν. §. 2. οἱ δὲ πειθόμενοι ταχὺ παρήγγελλον. 3, 3, 8. ἢ ὑπακούειν τῷ στρατηγῷ ἢ παραγγέλλειν τι. §. 30. 8, 3, 12. ¶ 6) *iubere.* Π. 2, 4, 19. εἴ τίς τῳ ἐντυγχάνοι, θαῤῥεῖν παραγγέλλειν. E. 3, 4, 2. τὰς πατρίους πολιτείας παρήγγειλαν, *iuſſerunt rempublicam veteribus legibus reddi.* ¶ 7) Legitur pro ἐπαγγέλλειν. v. ibi nr. 3. et ſupra nr. 1.

παράγγελμα, *praeceptum.* K. 13, 9. τῶν σοφιστῶν παραγγέλματα — φιλοσόφων ἐνθυμήματα.

παράγγελσις, *ex tempore imperatum, edictum ſubitum, quod per manus traditur.* v. παραγγέλλειν nr. 4. c. ἀπό, A. 4, 1, 4. [illegible] ἀπὸ παραγγ.

phorus eponymus anni vigesimi sexti belli Peloponnesiaci.

παντάπασι, ¶ 1) *omnino*. Π. 1, 3, 14. τά γε δίκαια παντάπασιν οἶδα ἀκριβῶς. 1, 4, 2. 4, 2, 8. 4, 3, 3. p. 228. οὐ παντάπασιν ὑμῖν καταφανές; Margg. πᾶσιν. Α. 3, 1, 21. οὔτε τῆς Βοιωτίας — οὔτε τῆς Ἑλλάδος παντάπασιν. Ε. 3, 3, 3. 3, 5, 16. 4, 4, 3. 15. 16. Απ. 4, 3, 8. Ο. 20, 1. ¶ 2) *prorsus, penitus*. Π. 1, 4, 12. μὴ παντάπασι βλάξ τις γένωμαι. 2, 2, 15. p. 112. Α. 3, 4, 16. Σ. 4, 64. 6, 3. Ιπ. 8, 3. ¶ 3) In responsione affirmat, Απ. 4, 5, 3. ἀνελεύθερον νομίζεις; παντάπασίν γε, ἔφη. Σ. 4, 53. ¶ 4) *inprimis*. Π. 2, 4, 8. p. 130. τούτους παντάπασιν ἔμοι γε δοκεῖ ἀγαθοῖς θηρατέον. Α. 3, 1, 27. ¶ 5) In var. lect. permutatur c. πάντα πᾶσιν. v. πᾶς nr. 1.

πανταχῆ, ¶ 1) *vbique*. Ιερ. 2, 8. πάντες πανταχῆ ὡς διὰ πολεμίας πορεύονται. Est paronomasia saepius obuia. ¶ 2) *vndique, omni ex parte*. Suid: πανταχῆ· πανταχοῦ, πάντα τρόπον. Π. 6, 3, 9. ἔταττον εἰς ἑκατὸν πανταχῆ τὴν μυριοστὺν ἑκάστην. 8, 3, 8. εἰς ἑκατὸν πανταχῆ τεταγμένοι, np. tam longitudine, quam latitudine. Α. 2, 5, 2. p. 110. πάντῃ γὰρ πάντα τοῖς θεοῖς ὕποχα, καὶ πανταχῆ πάντων ἴσον οἱ θεοὶ κρατοῦσι.

πανταχόθεν, *vndique*. Π. 7, 1, 13. ἦν πανταχόθεν πολλὴ σιγή. Ε. 4, 1, 20. ξυνέλεγε πανταχόθεν παμπληθὲς στράτευμα. 6, 4, 21. Απ. 2, 1, 25. 3, 5, 22. πολλὰ πανταχόθεν συνενηνοχέναι ὁπόθεν οἷόντε μαθεῖν.

πανταχοῦ, *vbique*. Π. 5, 2, 4. τὰ πανταχοῦ, *diuitias orbis terrarum*. Α. 2, 6, 5. πανταχοῦ πάντες ὡμολόγουν. 4, 5, 21. Πο. 3, 2. ὅπου ἂν πωλῶσιν — πανταχοῦ πλεῖον τοῦ ἀρχαίου λαμβάνουσιν. Απ. 1, 4, 18. 3, 6, 2. Ιπ. 9, 4. Legitur etiam pro ἁπανταχοῦ. v. ibi.

παντελῶς, *omnino, plane*. Phauorin: παντελῶς, κοινῶς· καθόλου δὲ, Ἀττικῶς. Π. 1, 5, 7. p. 92. τούτων παντελῶς ἀπεχομένους. 6, 1, 2. 6, 2, 4. Α. 7, 4, 1. Αγ. 10, 1. Ε. 2, 1, 18. παντελῶς κεναί. 2, 2, 7. 2, 4, 22. βαθεῖαν παντελῶς τὴν φάλαγγα ξυνταξάμενος. 3, 2, 20. 4, 2, 11. 7, 1, 2. p. 438. Σ. 4, 60. Κ. 4, 7. λευκὰ παντελῶς. Cf. πᾶς nr. 1.

vbi est var. lect. παντελῶς pro πάντες.

πάντη, ¶ 1) *omnino, in omnibus.* Π. 1, 1, 1. οὐδὲ — πάντη δυναμένους χρῆσθαι. Ald. πάντι. All. πάνυ τοι, quam lectionem vertit Leuncl. *non magnopere.* v. Zeun. qui reposuit πάνυ τι. E. 4, 7, 5. ¶ 2) *vndique.* A. 1, 2, 22. ὄρος αὐτὸ περιέχει — πάντη ἐκ θαλάττης εἰς θάλατταν. 2, 3, 2. E. 2, 3, 5. Cf. πανταχῆ. ¶ 3) *vbique.* Hesych: πάντη· πανταχοῦ. E. 1, 3, 13. πάντη οἱ πολέμιοι κατεῖχον. ¶ 4) *quoquouersus.* K. 4, 5. συνεκπερᾶσαι μετὰ τοῦ λαγὼ πάντη.

παντοδαπὸς (poet. Port.), ¶ 1) *e variis regionibus collectus, diuersae nationis.* Πο. 2, 3. Λυδοί, Φρύγες, Σύροι, καὶ ἄλλοι παντοδαποὶ βάρβαροι. E. 2, 4, 16. πολλοὶ ὄντες καὶ παντοδαποί, np. non modo Athenienses. Mox commemorantur ξένοι. ¶ 2) *varius, varii generis.* Π. 1, 4, 25. ἵππους καὶ ἄλλα παντοδαπά. Margg. πολλά, quod ad glossemata refertur. 4, 2, 14. ἄλλα πολλά τε καὶ παντοδαπὰ ποιεῖν. 5, 2, 5. πλοῦτον παντοδαπόν. 6, 1, 15. 7, 1, 8. 17. 7, 4, 6. 8, 1, 12. ἐν παντοδαποῖς

χωρίοις ...
ποιεῖν, κ...
παντοδαπ...
εἶδος. A...
5. 6, 4...
Πο. 5, 1...
λας — ...
λα καταδ...
uncl. πολ...
clusit. E...
17. et A...
μετὴ ἦν π...
νίων. In ...
bent ...
ἦν, μετ...
Ιερ. 1, 2...
Ιπ. 2, 4...
καὶ τὸν ...
παντοδαπ...
re, np. ...
extenden...
pro form...
εἶν habet ...
1, 18. ἐν ...
ρίοις — ...
ποῖς. K. 1...
ἔσω παντ...
l. fortass...
πολλά. ...
tus. Hesy...
παντοῖος, ...
7, 1, 8...
τῶν σωμ...
dunt ...
πάντοθεν ...
vndique ...
ριήλασαν ...
3. ὅπο...
χοντο ...
8, 1, ...
6, ...

μόνον, ἀλλὰ καὶ πάντοθεν. Σ. 5, 6.

παντοῖος, *varius, omnis generis.* Π. 3, 3, 12. πολλὴν καὶ παντοίαν λείαν. 5, 4, 14. δῶρα πολλὰ καὶ παντοῖα. 7, 2, 3. Αγ. 2, 13. Λ. 13, 3. Απ. 4, 3, 5. Ο. 3, 2. 20, 11. Ιπ. 8, 10. παντοῖα χωρία. Ιπρ. 1, 5. 20.

πάντοσε, ¶ 1) *passim.* Αγ. 2, 13. τραύματα ἔχων πάντοσε. ¶ 2) *quoquouersus.* Α. 7, 2, 13. ἐπρέσβευσαν αὐτῷ πάντοσε. Ε. 7, 4, 4. πέμψαντες Φρουροὺς πάντοσε ὅπου etc.

πάντως, ¶ 1) *omnino, plane.* Π. 2, 1, 5. παντὶ τρόπῳ δεῖ τῶν ἀνδρῶν θήγειν πάντως τὸ Φρόνημα. Απ. 2, 6, 19. οἱ πονηροὶ πάντως (Steph. πάντες) δοκοῦσιν ἀλλήλοις ἐχθροὶ πεφυκέναι. 4, 2, 30. Απολ. 20. πάντως οἱ Ἀθηναῖοι πάντες τοῖς Φρονιμώτατα λέγουσι πείθονται. ¶ 2) In respondendo affirmat. Π. 8, 4, 5. ἢ λέγω; ἔφη ὁ Κῦρος· πάντως, ἔφη ὁ Ὑστάσπας. c. δήπου, Απ. 3, 2, 41. ἔχεις διδάξαι τί ἐστι νόμος; πάντως δήπου, omnino modo. 4, 2, 36. Σ. 5, 5. ¶ 3) Est hortantis et rogantis, Π. 2, 2, 8. ἡμῖν δὲ πάντως τούτου ἐπιδαψιλεύσῃ, utique, vel pro ἡμῖν πᾶσι. 3, 3, 6. 7, 1, 9. πάντως παρελάσας — παρακάλει. All. πάντας. §. 11. πάντως πρόστε — τὴν τάξιν, i. e. πᾶσαν. 7, 2, 6. 8, 3, 12. πάντως τοίνυν — δεῖξόν μοι, *diligenter, ita vt nihil praetermittas.* Ο. 3, 12. πάντως — ἀπαλήθευσαι, *sincere.* 12, 11. 17, 7.

πάνυ, ¶ 1) *admodum, valde.* c. adiect. Π. 1, 1, 1. καὶ πάνυ ὀλίγους. 1, 4, 14. οὔπω πάνυ ἔποχος, *nondum apte equo insidendi peritus.* §. 22. οἱ μὴ πάνυ ἄλκιμοι. §. 28. 6, 4, 5. p. 392. πάνυ ὀλίγων. Ε. 2, 4, 14. πάνυ δὴ ταπεινοί. Ο, 1, 19. 2, 17. 18. 3, 2. c. aduerb. Ο. 2, 3. πάνυ ῥᾳδίως. §. 17. πάνυ οἰκείως. Σ. 2, 1. c. verbo, Π. 1, 3, 18. ἐμὲ πάνυ ἀνιᾷ. 3, 1, 9. εἰ — πέπραχε, τῶν πάνυ σοι συμβουλεύω τοῦτον μιμεῖσθαι. Sed τῶν rectius alii omittunt. Σ. 2, 23. ἐμοὶ πάνυ δοκεῖ, *vel maxime.* Ιπρ. 4, 6. c. particip. Π. 6, 2, 7. p. 365. πάνυ δοκόντας πεφοβημένοις ἀνθρώποις. Postponitur, Α. 1, 9, 15. ὅπου χιλὸς σπάνιος πάνυ εἴη. All. δυνατὸς habent pro πάνυ. Arnaud in animaduu. p. 173. corrigit δυνατῶς. 4, 7, 9. ὀλίγοι πάνυ. Cod. Parif.

πάνυ

πάνυ ὀλίγοι. Ἀπ. 1, 3, 6, ῥᾳδίως πάνυ. Interdum alio modo transponitur, Π. 1, 6, 19. p. 85. πάνυ ἐπὶ τοῖς μικροῖς θηρίοις, pro ἐπὶ τοῖς πάνυ μικρ. Ε. 4, 5, 4. διὰ τὸ πάνυ ἐφ' ὑψηλοῦ εἶναι. Ponitur post οὐ, Π. 2, 4, 9. αἱ οἰκήσεις οὐ πάνυ ἐν ἐχυροῖς. 6, 2, 6. Φαιδροὶ δὲ — οὐ πάνυ ἐφαίνοντο. 8, 2, 12. οὐ πάνυ ἐπιμελουμένους. Α. 2, 8, 10. παραλείπων οὐ πάνυ πρὸς αὐτῷ τῷ στρατεύματι Hutch. non prorsus iuxta ipsum exercitum. Ε. 6, 4, 14. ἦν οὐ πάνυ ἐν ἐπιπέδῳ. Ο. 7, 3. οὐ πάνυ (Margg. et Cod. Lipf. οὐδαμῶς) ἔνδον διατρίβω. Sic c. τοι, Π. 1, 6, 18. οὔτε ζημίαις πάνυ τοι θέλουσιν εἴκειν. Steph. et all. rectius praeferunt πάνυ τι. c. τι, Α. 6, 1, 17. οὐ πάνυ τι νομίζω ἀσφαλὲς εἶναι, nullo modo. Ε. 3, 1, 13. 3, 2, 2. οὐδὲν τοῦ Φαρναβάζου πάνυ τι ἀχθομένου. Ἀπ. 2, 5, 5. χρηστοὺς οὔτε οἰκέτας πάνυ τι πωλουμένους ὁρᾷ, saepe, libenter. Σ. 7, 4. Cf. πάντῃ. Sic post μηδέν τι, Ε. 5, 4, 45. ἔφυγον μηδέν τι πάνυ διωκόμενοι. Cf. εἰ et ἀπάντως. ¶ 2) In respondendo est assentientis, Π. 5, 3, 3. πάνυ, ἔφη, τοῦτο

ποιήσομεν, … sus. All. … Ἀπ. 2, 6, … οὕτως καὶ … ἔφη. c. … ἴθι δὴ ἐξ… νυ γε, ἔφη … 17, 15. c … ἢ καὶ — … πάνυ, ἔφ… negantis … πότερα … δίδαξον — … ¶ 3) pl… τοῦτο — … ρῶ. ¶ 4 … affirmant… tem ser… rogation… 3, 1, 1… Ἀπ. 1, 3 … 4. 6. 10 … 58. 59. … ὁ πάνυ, … pardi … Ἀπ. 3, … τοῦ πάνυ … Ern. i… Sed Fr. … ὁ πάλαι … πάνυ pr… 6) In … pro μάλ… 1. it p… nr. 1. … πολὺς … τῃ. V. … παπαί, … rantis … gnati… 10. …

της, οὐχ ὅμοιον τὸ σὸν ἀργύριον τῷ Καλλίου;

Πάππος, *auus*. Π. 1, 3, 2. sqq. (§. 1. dicitur τῆς μητρὸς πατὴρ, vt 3, 1, 6.) 1, 4, 2. sqq.

Πάτραι, v. Πρᾶς.

παρὰ, I) c. gen. ¶ 1) *a, ex*. a) Π. 1, 3, 15. παρὰ τούτου μαθών. 1, 6, 19. p. 72. παρὰ θεῶν πυνθανόμενος. 2, 2, 2. p. 103. παρὰ σοῦ ἐμάθομεν. 2, 4, 1. ἦλθε παρὰ Κυαξάρους ἄγγελος — Φέρω τὸ λῆν παρὰ Κυαξάρους. 4, 5, 17. τῷ παρὰ Κυαξάρους ἥκοντι ἀγγέλῳ. A. 1, 7, 10. οἱ αὐτομολήσαντες παρὰ βασιλέως, Leuncl. *e castris regis*. 2, 2, 1. οἱ δὲ (np. quos Graeci ad Ariaeum miserant) παρὰ Ἀριαίου ἧκον. 5, 1, 6. 6, 2, 11. Απ. 1, 2, 6. 3, 11, 16. O. 13, 9. b) c. passiuo, Π. 5, 5, 8. τοῦτο παρὰ σοῦ ἐπιδεικνύσθω. A. 1, 9, 1. παρὰ πάντων ὁμολογεῖται. c) c. adiect. v. πρακτικός nr. 3. d) c. εἶναι, A. 7, 2, 14. μοι χωρία ἔσεσθαι παρὰ σοῦ, *me a te accepturum esse*. E. 3, 1, 4. δῶρον αἱ πόλεις ἦσαν παρὰ βασιλέως. e) Saepe ponitur elliptice, vt Π. 3, 2, 14. ὁ παρ' ἐμοῦ — τοῖς παρ' ὑμῶν. Intell. πεμφθεὶς et πεμπομένοις. 6, 1, 1. ἀπέσταλται τοῖς παρ' ἐμοῦ. 7, 4, 4. ἧκον οἱ παρὰ Κύρου. A. 2, 4, 8. παρὰ Ἀριαίου ὤν, *ab Ariaeo missus*. 5, 5, 10. τὸν παρ' ὑμῶν ἁρμοστήν. E. 7, 1, 10. 11. 17. 18. 27. Sic Π. 4, 5, 9. in marg. Steph. est ὁ παρὰ τοῦ Κυαξάρους ἄγγελος. 4, 6, 6. ibidem et in Cod. Guelf. τὸν παρὰ Κυαξάρους ἄγγελον. In reliquis παρὰ vulgo deest. 5, 3, 9. all. legunt τοὺς παρὰ Κύρῳ, all. τοὺς παρὰ Κύρου αἰχμαλώτους, quod melius videtur, vt sit *quos e Cyri militibus ceperat*. A. 6, 6, 13. ἄλλος τις τῶν παρὰ σοῦ (all. παρά σοι. Sed Hutch. defendit genitiuum, vt intelligatur πεμφθεὶς s. ἀπεσταλμένος), καὶ μὴ τῶν παρ' ἡμῶν ἀποδράντων. Π. 2, 2, 2. extr. πάντα τὰ παρὰ σοῦ, np. κελευσθέντα. 3, 1, 1. τὰ παρὰ τοῦ Κύρου. 7, 5, 18. p. 446. A. 2, 3. 3. 4. 13. 2, 5, 10. E. 3, 4, 25. Απ. 2, 6, 8. et Απολ. 12. τὰ παρὰ τῶν θεῶν sunt *auspicia et oracula*. Omissum enim est σημαινόμενα vel συμβουλευόμενα, quae adduntur Π. 1, 6, 2. et Απ. 1, 3, 4. Π. 8, 2, 12. τὴν παρ' ἐκείνου λ[illegible], *quae ille colle[illegible] vsum aegrotorum*.

1, 17. τὰ παρὰ βασιλέως, *a rege data.* 6, 1, 3. παρ' ἑαυτοῦ προστίθει, *de suis facultatibus.* Απ. 3, 11, 13. τὰ παρὰ σεαυτῆς, *gratificationes tuas.* Ε. 2, 1, 17. τοῖς παρ' αὐτοῦ ἑπομένοις. Leuncl. *qui iussu suo sequi eos solebant.* Morus: *qui a se missi persequebantur Athenienses.* Cf. §. 15. Possit etiam reddi: *qui e suis s. ipsius nauibus eos sequebantur.* K. 1, 13. ὅσα ἐπεδείξαντο τῶν παρὰ Χείρωνος, *quae a Chirone didicerant.* §. 17. est ἐκ τῆς ἐπιμελείας τῆς παρὰ Χείρωνος. f) Circumscribit genitiuum, Π. 2, 4, 16. τὸ παρὰ Κυαξάρους στράτευμα. Απ. 2, 2, 12. τῆς παρὰ τούτων εὐνοίας. it. pronomen possessiuum, Π. 2, 1, 2. p. 89. οἱ παρ' (all. ὑπὲρ) ἡμῶν, *nostri milites.* 5, 5, 5. p. 328. τὸ παρ' ἐμοῦ ἀδίκημα. 6, 1, 22. ἐξάγγελλε αὐτοῖς τὰ παρ' ἡμῶν, *statum nostrum, consilia nostra.* ¶ 2) *per.* Π. 1, 5, 7. p. 55. ἀποβήσεται παρ' ὑμῶν. ¶ 3) *nomine, verbis.* Π. 7, 5, 18. p. 448. ἐθέλω παρὰ σοῦ ἐξαγγέλλειν. 8, 3, 1. 8, 7, 3. p. 551. ¶ 4) Editur pro πέρι. v. ibi. Confunditur etiam c. ὑπό.

v. ὑπὸ c.
dat. ¶ 1)
15. παρ
καὶ ἐν Πε
μένειν
probat
vett. πα
τὰ νομιζό
προτελεῖν,
delet. 4.
παρὰ
τῶν πα
qui reg
9, 16.
μῆμα
ρα εὐθρα
31. et μ
bit genit
9. τοῖς πα
μασιν. M
Ιερ. 11,
men pos
1, 11.
νομιν ἀθ
πορρωθεν
4, 5, 5.
τὰ παρ
ἀντὶ
pud
8, 24.
νους τὰ
audito
statu.
Απ. 8,
ἐμοὶ
pro
possu
1, 2
παρ

15. 8, 2, 11. θησαυροὺς παρ' ἐμοὶ συλλέγοντα. (§. 9. est ἐν τῷ οἴκῳ) §. 12. Απ. 3, 13, 3. O. 2, 15. ἐπὶ πῦρ ἐλθόντας σου — καὶ μὴ ὄντος παρ' ἐμοί. Paulo post est c. gen. εἰ ὕδωρ παρ' ἐμοῦ αἰτοῦντί σοι, a me. Sic Απ. 2, 7, 4. τοὺς παρὰ σοὶ ἐλευθέρους — δούλους, quos alere domi debes, fere i. q. οἰκείους. Cf. εἶναι nr. 31. ¶ 3) ad. A. 2. 5. 5. ἰέναι παρὰ Τισσαφέρνει. ¶ 4) in conspectu. E. 7, 3, 7. p. 477. τούτων παρ' ὑμῖν ἀποκτεῖναι. ¶ 5) In var. lect. est pro ἐπί. v. θάλαττα. ¶ III) c. acc. ¶ 1) ad. Π. 1, 3, 12. τῆς παρ' ἐμὲ εἰσόδου. 4, 3, 11. extr. ἧκε πάλιν παρ' ἐμέ. A. 1, 2, 12. 17. 2, 4. 2. 4. 4, 3, 19. παρ' ἀσπίδας, ad sinistras. Cf. ἀσπίς nr. 2. E. 1, 3. 9. τοὺς παρὰ βασιλέα πορευομένους. Margg. male παρὰ βασιλέως. §. 11. διέβη παρὰ τὸν Φαρνάβαζον. 1, 4, 12. 2, 1, 9. 4, 5, 5. παρὰ (Margg. περὶ) θάλατταν ἐπορεύοντο. 4, 6, 4. πέμψας παρὰ τὸ κοινόν. Margg. πρὸς τ. κ. quod vsitatius est. Cf. γίγνεσθαι nr. 17. et εἰσιέναι. De interuallo, O. 20, 18. ἐν τρισὶ ὁδοιπορίαις παρὰ στάδια διακόσια. De tempore, Ιπ. 9, 11. παρὰ κραυγὴν καὶ παρὰ σάλπιγγα, cum auditur. Cf. ἡμέρα. ¶ 2) erga. v. νόμιμος nr. 2. extr. vbi all. legunt περί. ¶ 3) apud, iuxta, prope. Π. 1, 6, 19. p. 82. παρὰ πόλιν πολεμίαν ἄγειν, propter ducere. 2, 1, 2. p. 87. Φρυγίας τῆς παρ' Ἑλλήσποντον. Margg. πρὸς Ἑλλησπόντῳ. 4, 2, 15. τῆς παρ' Ἑλλήσποντον Φρυγίας. Sic 8, 6, 4. (7. 4, 5. est Φρυγίαν τὴν περὶ Ἑλλήσποντον.) 5, 2, 14. παρ' αὐτὴν τὴν Βαβυλῶνα παριέναι. 5, 4, 19. A. 1, 2, 13. 24. 1, 4, 3. αἱ νῆες ὥρμουν παρὰ (Edd. vett. et MS. Par. et Guelf. κατὰ) τὴν Κύρου σκηνήν. 1, 9, 8. 3, 4, 5. 3, 5, 1. παρὰ τὸν Τίγρητα ποταμόν, secundum. 5, 1, 7. 6, 2, 1. ἔπλεον παρὰ γῆν, oram legebant. §. 11. 6, 3, 7. 7, 2, 6. Λ. 11, 8. παρ' ἀσπίδα καθίστασθαι, in parte sinistra. §. 10. παρὰ δόρυ, in parte dextra. Αθ. 2, 13. E. 1, 6, 21. παρὰ Διομέδοντα — παρὰ τὸν Πρωτόμαχον, a latere. O. 18, 2. παρὰ γῆν τέμνειν, tief unten. Oppon. ἀκροτομεῖν. 19, 13. Σ. 1, 8. Ιπ. 8, 12. παρὰ τοὺς φίλους, prope castra amicorum. K. 5, 8. ἐπ' αὐτῶν, ἐν αὐτοῖς, παρ' αὐτά.

τά. §. 20. Similiter παρὰ πότον, A. 2, 3, 9. Σ. 8, 41. *inter bibendum, in compotatione.* it. παρ' οἶνον, *inter pocula.* v. οἶνος, it. σύστασις. ¶ 4) *in conspectu.* E. 7, 3, 6. παρ' αὐτὰς τὰς ἀρχὰς — ἀπέκτειναν. ¶ 5) *praeter.* Π. 1, 2, 9. ἔχειν τόξα παρὰ τὴν φαρέτραν. O. 8, 12. γέμει παρὰ πάντα φορτίων, *praeter haec omnia iam enumerata.* Cf. ζώνη. ¶ 6) *prae, supra, plus quam.* Αγ. 5, 8. ἐπόνει παρὰ τοὺς ἄλλους, Απ. 1, 4, 14. παρὰ τὰ ἄλλα ζῶα, ὥσπερ θεοὶ οἱ ἄνθρωποι βιοτεύουσι, *ad reliqua, cum reliquis comparati.* 4, 4, 1. Επ. 1, 2. Sic Π. 2, 4, 17. extr. cum hortatus esset ducem, ne exercitum nimis citato cursu proficisci iuberet, addit haec: ἐπειδὰν δὲ παρέλθῃ τὸ κέρας, παροξυντικὸν εἰς τὸ σπεύδειν, πάντας παρὰ τοὺς βαδίζοντας τρέχοντας ὁρᾶσθαι. Philelphus vertit: *vbi cornu praeterierit, incitanda est acceleratio, vt omnes quoad eos qui ingrediuntur, currere videantur.* Leuncl. in priore editione: *vt quum deinde cornu processerit, quod alios ad festinandum excita*-

re debet,
milites,
datim in
rere vide
ra editio
ad festi
multum
ret, si g
dentibus
currere
chinsonus
processer
tum eri
dum, si
datim in
vltimis) o
priores) o
tur. Nobi
unclauii
interpreta
tamen eti
comma
post πάντ
tit *iuxta,*
Απ. 2, 1,
τῆς πόλεω
ται παρὰ
Vertunt
rio. Sed
compara
bey. h.
magistr
ἀρχῇ nr.
παρα
¶ 8)
παρὰ
σμοὺς
77.
p. 83.
νοὺς.
spici

βέλτιστον, *laesa virtute.* §. 7. et A. 5, 8, 7. παρὰ τὸ δίκαιον. A. 2, 1, 13. et Αγ. 2, 3. παρὰ δόξαν, *praeter opinionem.* A. 2, 4, 8. 2, 5, 13. 6, 6, 15. E. 6, 3, 7. Ιερ. 1, 22. Απ. 1, 3, 4. O. 7, 31. Ιππ. 1, 8. παρὰ καιρὸν, *intempestiue*, vel *plus iusto.* 6, 6. K. 5, 29. Cf. νόμος nr. 1. et παραινέσθαι nr. 2. ¶ 9) παρ' ὀλίγον ποιεῖσθαι, v. ὀλίγος nr. 5. ¶ IV) c. duobus vel tribus casibus in vna paragrapho, A. 1, 1, 5. ὅστις ἀφικνοῖτο τῶν παρὰ βασιλέως — τῶν παρ' ἑαυτῷ βαρβάρων ἐπεμελεῖτο. 1, 3, 7. παρὰ βασιλέα πορεύεσθαι — παρὰ Ξενίου (i. e. *deserto Xenia*) — ἐστρατοπεδεύσαντο παρὰ Κλεάρχῳ. Απ. 1, 3, 4.

παραβαίνειν, *violare.* Proprie dicitur de aratoribus, qui delirant, qui non ducunt rectos sulcos, et de curribus, qui transeunt orbitas. v. Albert. ad Matth. 15, 3. Phauorinus: παραβαίνειν τοὺς νόμους, καὶ τὰς σπονδὰς, καὶ τὰ συντιθέμενα, ὡς Ξενοφῶν. Π. 1, 2, 2. ἦν δέ τις τούτων τι παραβαίνῃ. 3, 1, 12. οὐδ' ὁτιοῦν ὧν Ἀστυάγης συνέθετο παραβαίνομεν. 8, 8, 3. τοὺς μεγίστους ὅρκους παραβάς. A. 4, 1, 1. παραβάντος τὰς σπονδὰς βασιλέως. Λ. 5, 2. ἡγούμενος ἥκιστ' ἂν παραβαίνεσθαι τὰ προσταττόμενα. E. 2, 4, 29. ὧν ὀμωμόκατε παραβῆναι οὐδέν. Απ. 4, 4, 13. ἄνομος ὁ ταῦτα παραβαίνων. §. 20. §. 21. παραβαίνοντες τοὺς νόμους. §. 24.

παραβάλλειν, ¶ 1) *proiicere* s. *obiicere escam.* K. 11, 2. ἁλίσκεται — φαρμάκῳ — παραβάλλουσι δὲ τοῦτο οἱ θηρώμενοι περὶ τὰ ὕδατα. ¶ 2) *praetendere.* v. παραβλήματα et παραῤῥύματα. ¶ 3) *detorquere.* K. 5, 32. lepus, cum prope adsunt canes, καταβάλλει καὶ παραβάλλει τὸ ἕτερον οὖς. Fortassis verti possit *aduertit, admouet*, vt est in versione Alexandrina Prou. 4, 20. ¶ 4) *committere.* Ιπ. 9, 8. τοῦ παραβάλλειν ἵππῳ παντάπασιν ἀπέχεσθαι. Leuncl. *ne cum alio equo certaminis causa committatur.* Male Camerar. *nequaquam adigemus ad alios equos.* ¶ 5) *comparare.* Hesych: παραβαλῶ· συγκρινῶ. Cf. Thom. Mag. c. πρός. Απ. 2, 4, 5. πρὸς ποῖον κτῆμα παραβαλλόμενος φίλος ἀγαθὸς οὐκ ἂν κρείττων φανείη; 4, 8, 11.

παρα-

παραβάλλεσθαι, *in periculum coniicere.* Schol. Thucyd. 2, 44. παραβαλλόμενοι, εἰσφέροντες. Cf. Abresch. ad h. l. Hesych. et Suid. Π. 2, 3, 5. p. 119. παραβαλλόμενοι ψυχὰς εἰς τὸν κίνδυνον, οὗτοι μὲν ἔντιμον βίον, ἡμεῖς δὲ ἐπίπονον. All. προβαλλόμενοι.

παραβάτης, *e curru pugnans.* Thom. Mag. in v. ἐπίκωποι· ἐν τοῖς ἅρμασιν ὁ μαχόμενος, παραβάτης λέγεται παρ' Ὁμήρῳ. Cf. Hesych. Π. 7, 1, 15. τὰ μὲν (ἅρματα) ἀναλαβόντα τοὺς παραβάτας, τὰ δὲ καὶ ἀπολιπόντα. Cod. Guelf. παραιβάτας, quam formam Homericam praefert Zeun.

παραβλήματα, Palmerius exercitatt. p. 62. explicat *ea, quae ad tegendos milites tenduntur circa nauem in tabulati ora,* siue sint *plutei* (vt Portus in indice vertit) *ex oratibus e vimine textis,* quibus olim vtebantur, siue sint *lintea picta.* Scheffer de re nauali p. 132. *munitionis genus a latere nauium contra vim fluctuum et telorum,* e pellibus fere. Idem putat, eadem vocari παραπετάσματα, περιφράγματα, προκαλύμματα,

τα, παρ
1, 14.
αἷς ἐς ναυ
παραβλήμ
Bryling.
quo Mo
scribendu
hemerus
obiectis.
die Schu
gen.
παραβοηθ
clamorem
forte auxi
4, 7, 17.
ἐδόκει δὲ
Ξενοφῶντι
ἵππον, —
2) *expedi*
Aθ. 2, 4
θῶν. Agi
dende te
xiliari.
γῇ τῶν
γένετο —
βαζες πα
Ven. D.
πεβοήθει
παραγγελ
Imperato
2, 1, 8.
λευεν, ὅ
τὴν παρ
— καλ
παραγγ
nunciare
2, 1,
διατί,
λευε
χει

Eton. ἐπαγγέλλουσι) πρὸς τὸν Ξενοφῶντα. Nominatiuus abſolutus E. 2, 2, 2. ὁ ἕτερος τῷ ἑτέρῳ παραγγέλλων, np. cladem. Vitatius dicitur τοῦ ἑτέρου τῷ ἑτέρῳ παραγγέλλοντος. ¶ 2) *prodere*. A. 1, 8, 11. τὸ σύνθημα παρέρχεται — καὶ ὃς ἐθαύμασε τίς παραγγέλλει. ¶ 3) *denunciare*. Π. 7, 4, 5. ὁ Φρυγῶν βασιλεὺς παρεσκευάζετο ὡς καθέξων τὰ ἐρύματα — καὶ παρήγγειλεν οὕτως iis quos Cyrus miſerat. ¶ 4) *imperare, praecipere*. Moeris: παρηγγύησεν, Ἀττικῶς· παρήγγειλεν, Ἑλληνικῶς. Π. 1, 2, 5. τὰ παραγγελλόμενα ὑπὸ τῆς μεγίστης ἀρχῆς. 6, 2, 5. ἀγορὰν πᾶσι παρηγγέλθαι (ab Aſſyrio) ἐνταῦθα κομίζειν. Λ. 2, 5. εἰ παραγγελθείη, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σίτου πλείω χρόνον ἐπιταθῆναι. 13, 6. ὁ βασιλεὺς — παραγγέλλει τὰ ποιητέα. E. 2, 3, 16. παραγγείλαντες νεανίσκοις — ξιφίδια ἔχοντας παραγενέσθαι. 3, 3, 7. εἶπεν ὅτι ἐπιδημεῖν οἱ παρηγγελμένον εἴη. 4, 2, 2. 7, 1, 3. Λακεδαιμόνιοι ὅταν παραγγείλωσιν ὑμῖν, np. ſociis Athenienſibus. De vate, E. 2, 4, 11. ὁ μάντις παρήγγειλεν αὐτοῖς μὴ πρότερον ἐπιτίθεσθαι. Saepe de imperatore alioue duce, inprimis ſi ex tempore edicit, quid fieri debeat, ita vt imperium per manus tradatur et accipiatur, non cum claſſico aut a praecone edicatur, ne res hoſtibus innoteſcat, Π. 2, 3, 10. ἐγὼ ἡγοῦμαι, καὶ ὁ πρῶτος λόχος, πρῶτος, — ἕως ἂν παραγγέλλω ἐγώ. 2, 4, 2. τὰ παραγγελλόμενα ἐποίουν. 4, 1, 2. extr. 4, 2, 11. ὁ μὲν τοιαῦτα παρήγγειλεν. §. 13. ἐκέλευσεν τοῖς αὐτοῦ ἕκαστον δεκαδάρχοις ταῦτα σημαίνειν — τοὺς δὲ δεκαδάρχους τῇ δεκάδι ἕκαστον κελεύειν παραγγέλλειν. §. 19. τὰ παρηγγελμένα ἔπραττον. 6, 3, 4. πρῶτον μὲν ἀριστᾶν παρηγγύησεν, ἔπειτα δὲ μένοντας — τὸ παραγγελλόμενον προνοεῖν. §. 11. p. 384. 386. A. 1, 5, 13. ὁ δὲ καταφεύγει εἰς τὸ αὑτοῦ στράτευμα, καὶ εὐθὺς παραγγέλλει εἰς τὰ ὅπλα, *ad arma vocat*. Laudat hunc locum Suidas in v. παραγγέλλοντας, et deinde ita pergit: καὶ αὖθις· στρατιὰν ὡς πλείστην εἰς τὸν πόλεμον παραγγέλλων, ἀντὶ τοῦ, καταλέγων, i. e. *conſcribens*. A. 1, 8, 11. Ξενοφῶν ἤρετο Cyrum, εἴ τι παραγγέλλοι. 2, 2, 4. 3, 4, 2. 6, 3, 11. 6, 6, 19. E. 1, 1, 18. 4, 3, 3.

προσφάττουσιν αὐτόν. c. inf. E. 3, 5, 9. ὅτι παρακινδυνεύσοιεν χάριτα αὐτοῖς ἀποδοῦναι.

παρακινεῖν, *dimoueri, deflectere.* Saepe enim ponitur passiue. v. Viger. 5, 1, 8. Docuit autem Casaub. ad Athenae. p. 842 saepe ellipsin esse in hoc verbo, supplendam vocabulis τοῦ καλοῦ vel τοῦ προσήκοντος, vt sit *deflectere de via virtutis.* E quo patet, παρακινεῖν recte dici eos, qui vehementi aliquo ac pene furibundo affectu agitantur. De amore quidem legitur Aπ 4, 2, 35. πολλοὶ διὰ τὸ κάλλος ὑπὸ τῶν ἐπὶ τοῖς ὡραίοις παρακεκινηκότων διαφθείρονται, *ab iis qui formosorum amore capti s. perciti sunt.*

παρακλίτης, *qui iuxta aliquem accumbit.* Π. 2, 2, 16. σύνδειπνον ἀγόμενον, καὶ παρακλίτην πεποιημένον. Synonymum est παρακατακείμενον.

παρακμάζειν, ¶ 1) *deflorescere, marcescere.* Σ. 8, 14. τὸ τῆς ὥρας ἄνθος ταχὺ παρακμάζει. 4, 17. τὸ κάλλος ταχὺ παρακμάζον. ¶ 2) *propter ingrauescentem aetatem debilitari.* Dicitur de iis, qui aetatem nubilem primam praetergressi sunt. v. Wetst. ad 1 Corinth. 7, 36. Aπ. 4, 4, 23. σπέρματα — τῶν μήπω ἀκμαζόντων ἢ τῶν παρηκμακότων.

παρακολουθεῖν, ¶ 1) *sequi.* E. 4, 2, 8. δορυφόροι τὰ ὅπλα ἔχοντες παρηκολούθουν σπουδῇ Agesilaum. 4, 5, 6. παρηκολούθουν φύλακες τῶν αἰχμαλώτων. Σ. 8, 23. amans ἀεὶ προσδεόμενος φιλήματος παρακολουθεῖ. Cf. Poll. 3, 68. 69. ¶ 2) *comitari.* A. 3, 3, 4. οἰκείων τις παρηκολούθει, *comes datus erat.* ¶ 3) *insequi hostem iter facientem.* A. 4, 4, 4. Τηρίβαζος παρηκολούθει ἔχων τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν, np. insidias structurus. E. 5, 4, 54. θρασέως παρακολουθούντων τῶν πελταστῶν, vt in itinere hostem vexarent. ¶ 4) *locum habere.* De praeceptis, Iπ. 8, 14. ἔστι μὲν τοῦτο ἐν βραχεῖ εἰπεῖν, δι' ὅλης δὲ τῆς ἱππικῆς παρακολουθεῖ.

παρακομίζειν, ¶ 1) *aduehere.* E. 5, 4, 61. ὁ σῖτος τοῖς Ἀθηναίοις οὕτω παρεκομίσθη. ¶ 2) *deducere.* E. 1, 4, 3. πέμψαντες Ἀριοβαρζάνει παρακομίσαι αὐτοὺς ἐκέλευον. ὁ δὲ ἀπήγαγεν ἐς Κίον. Morus: *deportandos curare.*

παραγγέλσεως πορευόμενοι ἀφικνοῦνται. Affert hunc locum Suidas in v. ἀπὸ παραγγέλσεως. Ιπρ. 3, 4. 4, 9. ἐξαγωγὰς — ἧττον ἂν οἱ πολέμιοι αἰσθάνοιντο, εἰ ἀπὸ παραγγέλσεως γίγνοιντο μᾶλλον, ἢ εἰ ἀπὸ κήρυκος ἢ ἀπὸ προγραφῆς. 8, 18. In his ἀπὸ idem esse quod διὰ, patet ex Ιπρ. 4, 9. ἀγαθὸν πρὸς τὸ διὰ παραγγέλσεως δεκαδάρχους καθιστάναι — ἵν' ὡς ἐλαχίστοις ἕκαστος παραγγέλλῃ. Cf. ἀπὸ nr. 4. b.

παράγειν, ¶ 1) *praeterducere, praeterire.* Π. 5, 4, 20. οὐ τὸ αὐτό ἐστι προσάγειν τε καὶ παράγειν. All. ἀπάγειν, quod in seqq. legitur. v. Zeun. E. 4, 5, 11. παρὰ τὴν πόλιν τῶν Κορινθίων τοὺς Ἀμυκλαιεῖς παρῆγεν. ¶ 2) *ducere, deducere, adducere.* Π. 3, 3, 8. ἐπεὶ συνῆλθον οἱ ἐπικαίριοι, παράγων αὐτοὺς per aciem suam, ἐπεδείκνυε αὐτοῖς. 8, 3, 8. in pompa ἐφείποντο σκηπτοῦχοι — ἵπποι παρήγοντο χρυσοχάλινοι. Leuncl. *praeterea ducebantur.* Saltem sequitur ἐπὶ δὲ τούτοις. A. 3, 4, 7. τὰς μὲν — ὄπισθεν καταστήσας, τὰς δὲ εἰς τὰ πλάγια hostium παραγαγών. 7, 2, 5. ὡς ἂν πλείστους δύνηται, καὶ παραγαγόντα εἰς Πέρινθον. All. intransitiue παραγαγόντας. 7, 6, 3. κελεύει παράγειν legatos. E. 3, 1, 8. 7, 2, 23. Ιπ. 6, 6. Ιπρ. 5, 6. ἤν τε ἑστηκὸς ἐπιδεικνύῃς τὸ ἱππικὸν, ἤν τε παράγῃς. §. 7. qui vult videri paucos habere, δεκάδας χρὴ — διαλειπούσας παράγειν, *vnam post alteram ducere.* ¶ 3) *procedere* vel *procedere iubere ex altitudine in longitudinem,* ad porrigendam frontem. Π. 2, 3, 9. παραγγέλλοντα τὸν ὕστερον λόχον παράγειν — εἰς μέτωπον — παρῆγον οἱ δεκάδαρχοι εἰς μέτωπον — οἱ πεμπάδαρχοι αὖ παρῆγον. A. 3, 4, 13. παρῆγον ἔξωθεν τῶν κεράτων. 4, 6, 4. E. 7, 5, 22. παραγαγὼν τοὺς ἐπὶ κέρως πορευομένους λόχους εἰς μέτωπον. Ιπρ. 4, 9. τὸ μέτωπον ὅπως μηκύνοιεν — οἱ πεμπάδαρχοι παράγοντες. Cf. ἀσπὶς nr. 2. ¶ 4) In var. lect. permutatur etiam c. διάγειν. v. ibi nr. 1.

παραγίγνεσθαι et παραγίνεσθαι, ¶ 1) *aduenire.* Π. 7, 1, 8. προὔδραμον δὲ καὶ ἄλλοι — ὁ δὲ ἐν τοῖς παραγεγενημένοις ἔλεξε. A. 1, 2, 3. 3, 4, 16. παραγίνονται (all. ἐπιγίγνονται) οἱ βάρβαροι. §. 24. παραγενέσθαι εἰς τὸ πρόσθεν. 7, 7, 18. σοι πρὸς ὃ (all. σοι ὑπό-

[redacted]

λαβον. Antea dicebatur: τὴν γυναῖκα ἐπισημαίνην ἔλαβες παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρός. ¶ 5) *inuenire, nancisci*. Π. 1, 1, 4. Κῦρος παραλαβὼν τὰ ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἔθνη αὐτόνομα ὄντα — κατεστρέψατο. Ἀγ. 1, 36. παραλαβὼν πάσας πόλεις, ἐφ' ἃς ἄρχων ἐξέπλευσε, στασιαζούσας. Λ. 5, 2. ¶ 6) *occupare*. a) vrbem vacuam, E. 4, 8, 11. Πρόξινος ἐξέλιπε τὸ Ῥίον· Λακεδαιμόνιοι δ' αὐτὸ παρέλαβον. b) vi, A. 7, 7, 4. παρ' ἡμῶν ἑκόντων κατὰ κράτος παρελάβετε (τὴν χώραν), *nos expugnatam vobis concessimus*. E. 6, 3, 5. p. 385. παρελάβετε τὴν Καδμείαν. 7, 4, 11. Sic E. 3, 1, 24. τὴν Μανίας οἴκησιν, ἣν παρειλήφει ὁ Μειδίας. Ipse enim se successorem fecerat. c) proditione, Π. 5, 4, 2. in margg: τὸ χωρίον παρέλαβε. In reliquis est καταλαμβάνει: 7, 4, 3. παρέλαβε τὰ ἐρύματα ἀμφοτέρων. ¶ 7) *edoceri, discere*. Hesych: παρέλαβες· ἐπαιδεύθης. Απ. 3, 5, 22. πολλά σε τῶν πατρῴων στρατηγημάτων παρειληφότα. ¶ 8) *secum sumere*. Π. 1, 4, 15. πολλοὺς παρελάμβανε venaturus. A. 7, 2, 9. παραλαβὼν Πολυκράτην — ᾤχετο, *cum Polycrate*. §. 11. Σ. 8, 11. Ιπ. 4, 6. Cf. συλλαμβάνειν. ¶ 9) *sibi adiungere, socios facere*. Λ. 9, 4. κακὸν σύσκηνον παραλαβεῖν. Leuncl. *admiscere*. E. 4, 2, 6. Λακεδαιμόνιοι — προϊόντες καὶ παραλαμβάνοντες τὰς πόλεις, πλείονές τε καὶ δυσμαχώτεροι γίγνονται. §. 7. ¶ 10) In var. lect. permutatur c. παραβάλλειν. v. παραβλήματα et παραρρύματα. it. c. λαμβάνειν. v. ὅπλον nr. 1. g.

παραλείπειν, ¶ 1) *relinquere, reliquum facere*. A. 6, 3, 12. ἔκαιον — εἴ τινι παραλειπομένῳ ἐντυγχάνοιεν. E. 4, 6, 4. ὡς — δῃώσοι πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ παραλείψοι οὐδέν. ¶ 2) *praeterire, aberrare*. K. 3, 6. canes παραλείπουσι τὸν λαγώ. 6, 25. λαγὼ ζητεῖν — μὴ παραλείποντα μηδὲν, ὧν ἡ γῆ φύει — ὅπως ἂν μὴ παραλειφθῇ. ¶ 3) *negligere, omittere*. Π. 8, 5, 8. ἤν τι τῶν τεταγμένων παραλίπῃ. Λ. 12, 7. Απ. 3, 6, 5. πρόσοδοι — παραλείπονται, *neglecti intercidunt*, c. adiect. Π. 5, 4, 9. οὐδένα ἀτημέλητον παρέλιπεν, *quemlibet curauit*. E. 6, 5, 41. παρέλιπεν ἀφύλακτον, *abiit nec praesidiis firmauit*. ¶ 4)

¶ 4) *praetermittere oratione.* Π. 5, 3, 21. ἐν παραλέλειπτο. All. παραλέλειπται, all. παραλείπεται, vt saepe apud historicos praesens ponitur pro praeterito. Α. 6, 6, 10. ἐάν τι ἐγὼ παραλείπω in defensione. Λ. 9, 3. μὴ παραλιπεῖν scribendo. Αϑ. 3, 5. Απ. 1, 6, 1. 3, 6, 6. τοῦτο παρέλιπες in considerando. Ιπ. prooem. Ιπρ. 3, 3. c. adi. Απ. 4, 2, 9. ἵνα μηδὲ τοῦτο παραλείπωμεν ἄσκεπτον.

παραλειπτέον, *silentio praeterire oportet.* Αγ. 8, 3. τῇ μεγαλογνωμοσύνῃ ὡς ἐχρῆτο, οὐ παραλειπτέον.

παράλλαξις, v. μετάλλαξις.

παραλλάττειν, ¶ 1) *cursum declinare.* Π. 1, 4, 21. ὅσοι δὲ παραλλάξαντες αὐτῶν ἔφθασαν, *declinato cursu effugerant.* ¶ 2) *praeterire.* Hesych: παραλλάξας· ἐνηλλαγμένως παρελθών. c. acc. Ε. 5, 1, 12. παρήλλαξαν οἱ πρῶτοι τὴν ἐνέδραν. Suidas in v. παρήλλαξεν, vbi videtur hunc locum in mente habuisse, interpretatur παρῆλθον. Cf. Thom. Mag. p. 692.

παράλληλος, *mutuus.* Ε. 5, 2, 12. p. 301. ἐπιγαμίαις καὶ ἐγκτήσεσι παραλλήλαις.

παράλογος, *inopinatus.* Suid: παράλογον· παράδοξον, καὶ ὃ οὐκ ἄν τις προσδοκήσειεν. Λ. 5, 3. in conuictu publico πολλὰ παράλογα γίγνεται ἀπὸ τῶν ἀγρευομένων, *multa praeter exspectationem fiunt ex iis, quae venatione capta sunt.* Intelliguntur ciborum genera; Plutarch. in Lycurgo c. 12. θύσας τις ἀπαρχὴν, καὶ θηρεύσας, μέρος ἔπεμψεν εἰς τὸ συσσίτιον. Fr. Portus explicabat perperam de flagitiis, deceptus vitiosa lectione ἀργευομένων. Cf. ὀλίγος nr. 5.

παραλόγως, *temere, non recte.* Πο. 5, 2. οὗτοι παραλόγως σκοποῦσιν. Ita emendauit Leuncl. cum antea legeretur παρ᾽ ἀγγέλλῳ.

πάραλος, *nauis publica sacra*, in portu semper ad soluendum parata. Harpocrat: πάραλος· μία τῶν παρ᾽ Ἀθηναίων πρὸς τὰς δημοσίας χρείας διαπεμπομένων τριηρῶν. Schol. Aristoph. ad aues v. 1264. ἡ πάραλος τὰς θεωρίας ἀπῆγεν, τουτέστι τὰ ἐς θυσίας πεμπόμενα. Erat eadem velocissima. v. Etymol. M. et Suid. it. Meursi. lectt. Att. 2, 7. et

[redacted]

et Bergler. ad Alciphr. p. 43. E. 2, 1, 18. est in classe Cononis, et cum eo fugit. §. 19. et 2, 2, 2. Athenas nauigat, cladem nunciaturi. 6, 2, 8. Iphicrates, vrgente necessitate, vt classem augeret, προσέλαβε — καὶ τὴν πάραλον, καὶ τὴν Σαλαμινίαν. v. Σαλαμινία.

παραλύειν, *soluere*. K. 6, 14. λῦσαι μίαν κύνα — ἐὰν δὲ λάβῃ τὸ ἴχνος, παραλῦσαι καὶ ἑτέραν. Fr. Portus: *sociam ei addito.*

παραλύεσθαι, *detrahere*. A. 5, 1, 6. v. πηδάλιον.

παραλυπεῖν, ¶ 1) *molestum esse aduersando.* A. 2, 5, 6. ἐβούλετο τὸ στράτευμα πρὸς ἑαυτὸν ἔχειν τὴν γνώμην, καὶ τοὺς παραλυποῦντας ἐκποδὼν εἶναι, *qui auertere studerent militum animos.* ¶ 2) *laedere, nocere, lucro priuare.* Πο. 4, 32. ὡς τὸ δημόσιον παραλυπήσῃ τοὺς ἰδιώτας, ἢ οἱ ἰδιῶται τὸ δημόσιον. K. 5, 5. οὐ παραλυποῦσι τῶν καρπῶν αἱ ὀσμαί, *canibus non odorem vestigiorum auferunt.*

παραμείβεσθαι, ¶ 1) *mutare*. A. 1, 10, 7. βασιλεὺς παραμειψάμενος εἰς τὸ αὐτὸ σχῆμα κατέστησεν ἐναντίαν τὴν φάλαγγα, *mutata phalangis forma, quam prius habuit.* Videtur enim Hutch. vtrumque verbum recte referre ad τὴν φάλαγγα. ¶ 2) *praeterire*. Π. 5, 4, 21. τὴν πόλιν παραμειβομένου τοῦ στρατεύματος.

παραμελεῖν, *negligere, negligenter curare.* A. 7, 8, 7. τὰ ἀνδράποδα ἀπέδρα αὐτοὺς παραμελοῦντας ὡς τὸν Ἀσιδάτην αὐτὸν λάβοιεν. Intell. τῶν ἄλλων, *dum caetera negligebant.* O. 20, 10. οἱ μὲν ἐπιμελοῦνται — οἱ δὲ παραμελοῦσι. c. gen. Π. 1, 5, 7. p. 55. μὴ παρημεληκότα με τῶν θεῶν, *non neglectis diis*, i. e. consultis. Est enim λιτότης. All. verbis με et τῶν interponunt articulum τί. 1, 6, 12. p. 63. A. 2, 5, 2. p. 109. τούτων (ὅρκων) παρημεληκώς. Απ. 2, 2, 14. εἴ τι παρημέληκας τῆς μητρὸς, *non satis reueritus es et coluisti.*

παραμένειν, ¶ 1) *manere, non abire.* Απ. 3, 2, 3. ἡδέως παρέμενε Socratem auditurus. De eo, qui patria non excedit, A. 2, 6, 1. Κλέαρχος, ἕως πόλεμος ἦν τοῖς Λακεδαιμονίοις πρὸς τοὺς

Ἀθη-

νας. f) magiſtratibus, iudicibus, populo, ad vltionem poenamue ſumendam, E. 1, 7, 2. καὶ τοὺς ἄλλους χρὴ δεθέντας ἐς τὸν δῆμον παραδοῦναι. 2, 4, 29. 3, 5, 8. p. 181. 4, 5, 5. Cf. ἕνδεκα. ¶ 3) metiendo tradere, zumeſſen. Aπ. 4, 7, 2. γῆν μέτρῳ ὀρθῶς παραλαβεῖν ἢ παραδοῦναι. ¶ 4) tradere filium praeceptori erudiendum. Π. 1, 6, 17. με τοῖς διδασκάλοις παρέδωκας. Σ. 4, 24. ¶ 5) tradere a) imperata. Π. 2. 4, 1. τῷ δευτέρῳ ἐκέλευσε ταυτὰ τοῦτον παραγγεῖλαι, καὶ διὰ πάντων οὕτω παραδιδόναι ἐκέλευσεν. 8, 3, 27. b) ſcripto memoriae prodere artem. Iπ. prooem. ταυτὰ γνόντες ἐκείνῳ — παραδώσομεν αὐτὰ τοῖς φίλοις. ¶ 6) committere vtendum. Π. 7, 4, 7. τοὺς ἵππους παρέδωκε Πέρσαις — συστρατευσαμένοις. Aγ. 4, 3. τὰς αὐτῷ χάριτας ὀφειλομένας τῇ πατρίδι καρποῦσθαι παρεδίδου. O. 8, 2. 9, 9. 10. ¶ 7) tradere ſ. relinquere poſteris. E. 6, 3, 4. τὴν προξενίαν πατρῴαν παρεδίδου τῷ γένει. K. 1, 16. ¶ 8) offerre, copiam facere. Π. 1, 6, 19. p. 79. λαμβάνειν — ἀφυλάκτους hoſtes, διῶξαι παραδόντες ἑαυτούς, vbi ſimulata fuga effecerint, vt ipſos perſequantur hoſtes. All. παραδόντες. 3, 3, 21. ¶ 9) reddere, reſtituere. E. 2, 3, 6. Λύσανδρος τοῖς ἀρχαίοις πολίταις παραδοὺς τὴν πόλιν καὶ τὰ ἐνόντα πάντα. 3, 1, 18. 19. 4, 4, 15. τὴν πόλιν καὶ τοὺς νόμους παραδόντας, οἷάν περ καὶ παρέλαβον. ¶ 10) reddere eruditum. Aπ. 3, 3, 2. hipparchus dicitur τὸ ἱππικὸν τῇ πόλει βέλτιον ποιήσας παραδοῦναι. Sic iocoſe Σ. 4, 43. Σωκράτης — ὁπόσον ἐγὼ ἐδυνάμην φέρεσθαι, τοσοῦτον παρεδίδου, i. e. docebat, np. ſorte contentum eſſe. ¶ 11) vendere. O. 20, 28. οἱ ἔμποροι ὅπου ἂν ἀκούσωσι τιμᾶσθαι μάλιστα τὸν σῖτον — τούτοις αὐτὸν ἄγοντες παραδιδόασιν. ¶ 12) i. q. διδόναι. Π. 4, 6, 6. τὰς περισσὰς σκηνὰς Κύρῳ παρέδοσαν, ὡς τοῖς Πέρσαις γένοιντο. A. 7, 3, 21. παρέδωκε τοὺς ἡγεμόνας. Paulo ante erat: ἡγεμόνας δώσω. Sic de eo, qui dat alicui, quod alteri ademtum eſt, Π. 3, 1, 15. v. ἀρχὴ nr. 2. c. ¶ 13) tribuere, adſcribere. Σ. 4, 61. ἐμοὶ παραδίδως τὴν τέχνην; ¶ 14) concedere, permittere. A. 6, 6, 18.

ἐλίγα. Fr. Portus: *blandientem*, quod hic non placet. c. ὡς, E. 4, 8, 2. παρεμυθοῦντο τὰς πόλεις, ὡς οὔτε ἀκροπόλεις ἐντειχίσαιεν. Intell. ὑπισχνούμενοι vel simile verbum, a quo pendeat ὡς. Morus: *tranquillabant eos hac promissione.* ¶ 3) *consolari.* Ἀπολ. 26. παραμυθεῖται (exemplo) ἔτι με καὶ Παλαμήδης. Σ. 1, 16. ¶ 4) *blandis verbis lenire.* K. 6, 10. τὴν ὀργὴν τῶν κυνῶν παυέτω, μὴ ἁπτόμενος, ἀλλὰ παραμυθούμενος.

παραμυθία, *adhortatio.* Ἀγ. 5, 3. ἐπόνει παρὰ τοὺς ἄλλους, νομίζων πάντα τοιαῦτα παραμυθίαν εἶναι τοῖς στρατιώταις.

παράνοια, *dementia.* Ἀπ. 1, 2, 49. παρανοίας ἑλόντι τὸν πατέρα. §. 50. dicitur μανία. 3, 9, 6. dicit Socrates, τοὺς πλείστους — τὴν μεγάλην παράνοιαν μανίαν καλεῖν.

παρανομεῖν, *leges violare, contra leges facere.* Ἀπ. 4, 4, 4. παρανομῶν ζῆν. c. εἰς, E. 2, 1, 22. ἀρξάμενος ἐς Ἕλληνας παρανομεῖν. c. acc. Λ. 8, 4. ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν ἤν τινα αἰσθάνωνται παρανομοῦντά τι, np. contra leges artis. E. 2, 1, 21. ἃ παρανενομήκεσαν. Ἀπ. 1, 2, 34. ὅπως μὴ δι' ἄγνοιαν λάθω τι παρανομήσας, np. contra leges triginta tyrannorum. 4, 4, 21. ¶ 2) *iniuste accusare.* E. 2, 3, 18. p. 95. οὐ θαυμάζω, τὸν Κριτίαν παρανενομηκέναι.

παράνομος, ¶ 1) *legum violator.* Ἀπ. 1, 2, 2. πῶς ἄλλους ἂν ἢ ἀσεβεῖς ἢ παρανόμους — ἐποίησεν; ¶ 2) παράνομα, *quae contra leges fiunt.* E. 1, 7, 8. τὸν Καλλίξενον — παράνομα φάσκοντες ξυγγεγραφέναι. 3, 4, 8. ὡς παράνομα ποιοίη Λύσανδρος, np. insolentia et fastu.

τὸ παράπαν, *in vniversum, omnino,* i. q. παντελῶς et καθόλου, Hesychio et Suida interpretibus. Ἀγ. 7, 7. ἐπεμελήθη, ἢ ὅπως ἀποστήσεται, ἢ ὅπως μὴ ἀπόληται, ἢ τὸ παράπαν ὡς μὴ δύνηται πράγματα παρέχειν.

παραπέμπειν, ¶ 1) *praeterea mittere.* A. 6, 3, 9. παρέπεμψε δὲ καὶ — εὐζώνους ad opitulandum. ¶ 2) fere i. q. πέμπειν. Ἀγ. 2, 2. et E. 4, 3, 2. παραπέμπει ἐπ' οὐρὰν — ἀπὸ τοῦ προηγουμένου. Ἀγ. 2, 3. παραπέμπει laborantibus τοὺς ἀμφ' αὐτὸν εὐρώστους ἱππέας. E. 4, 3, 3. est simpl. πέμπει. ¶ 3) *praemittere exercitus par-*

γας. f) magiſtratibus, iudicibus, populo, ad vltionem poenamue ſumendam, E. 1, 7, 2. καὶ τοὺς ἄλλους χρὴ δεθέντας ἐς τὸν δῆμον παραδοῦναι. 2, 4, 29. 3, 5, 8. p. 181. 4, 5, 5. Cf. ἕνδεκα. ¶ 3) *metiendo tradere, zumeſſen.* Ατ. 4, 7, 2. γῆν μέτρῳ ὀρθῶς παραλαβεῖν ἢ παραδοῦναι. ¶ 4) *tradere filium praeceptori erudiendum.* Π. 1, 6, 17. με τοῖς διδασκάλοις παρέδωκας. Σ. 4, 24. ¶ 5) *tradere* a) *imperata.* Π. 2. 4, 1. τῷ δευτέρῳ ἐκέλευσε ταυτὰ τοῦτον παραγγεῖλαι, καὶ διὰ πάντων οὕτω παραδιδόναι ἐκέλευσεν. 3, 3, 27. b) *ſcripto memoriae prodere artem.* Ικ. prooem. ταυτὰ γνόντες ἐκείνῳ — παραδώσομεν αὐτὰ τοῖς φίλοις. ¶ 6) *committere vtendum,* Π. 7, 4, 7. τοὺς ἵππους παρέδωκε Πέρσαις — συςρατευσαμένοις. Αγ. 4, 3. τὰς αὐτῷ χάριτας ὀφειλομένας τῇ πατρίδι καρποῦσθαι παρεδίδου. O. 8, 2. 9, 9. 10. ¶ 7) *tradere ſ. relinquere poſteris.* E. 6, 3, 4. τὴν προξενίαν πατρῴαν παρεδίδου τῷ γένει. K. 1, 16. ¶ 8) *offerre, copiam facere.* Π. 1, 6, 19. p. 79. λαμβάνειν — ἀφυλάκτους hoſtes, διῶξαι παραδόντας ἑαυτούς, *vbi ſimulata fuga effecerint, vt ipſos perſequantur hoſtes.* All. παρ.δόντες. 3, 3, 21. ¶ 9) *reddere, reſtituere.* E. 2, 3, 6. Λύσανδρος τοῖς ἀρχαίοις πολίταις παραδοὺς τὴν πόλιν καὶ τὰ ἐνόντα πάντα. 3, 1, 18. 19. 4, 4, 15. τὴν πόλιν καὶ τοὺς νόμους παραδόντες, οἷαν περ καὶ παρέλαβον. ¶ 10) *reddere eruditum.* Ἀπ. 3, 3, 2. hipparchus dicitur τὸ ἱππικὸν τῇ πόλει βέλτιον ποιήσας παραδοῦναι. Sic iocoſe Σ. 4, 43. Σωκράτης — ὁπόσον ἐγὼ ἐδυνάμην φέρεσθαι, τοσοῦτον παρεδίδου, i. e. docebat, np. ſorte contentum eſſe. ¶ 11) *vendere.* O. 20, 28. οἱ ἔμποροι ὅπου ἂν ἀκούσωσι τιμᾶσθαι μάλιςα τὸν σῖτον — τούτοις αὐτὸν ἄγοντες παραδιδόασιν. ¶ 12) i. q. διδόναι. Π. 4, 6, 6. τὰς περισσὰς σκηνὰς Κύρῳ παρέδοσαν, ὡς τοῖς Πέρσαις γένοιντο. A. 7, 3, 21. παρέδωκε τοὺς ἡγεμόνας. Paulo ante erat: ἡγεμόνας δώσω. Sic de eo, qui dat alicui, quod alteri ademtum eſt, Π. 3, 1, 15. v. ἀρχὴ nr. 2. c. ¶ 13) *tribuere, adſcribere.* Σ. 4, 61. ἐμοὶ παραδίδως τὴν τέχνην; ¶ 14) *concedere, permittere.* A. 6, 6, 18. ἐὰν

ἐὰν οἱ θεοὶ παραδιδῶσί τι, ἐξηγήσομαι εἰς τὴν Ἑλλάδα. Intelligi potest ποιεῖν vel ἐπιχειρεῖν. Hutch. vertit: *si laeti quid portenderint.* c. inf. Π. 7, 1, 6. οὐδὲν θεοὺς αἰτιατέον — παραδεδώκασι γὰρ ἡμῖν πολλά τε καὶ ἀγαθὰ κτήσασθαι. Sic Π. 8, 7, 3. p. 543. in marg. Steph. est παῖδες — οὓς παρέδοσάν μοι οἱ θεοὶ γενέσθαι. Vulgo legitur οὕσπερ ἔδοσαν. ¶ 15) In var. lect. permutatur etiam c. ἀναδιδόναι. v. nr. 1. et ἀναδιδόναι nr. 2. it. c. διδόναι. v. διδ. nr. 4.

*παραδοκεῖν, i. q. δοκεῖν. Αθ. 3, 1. ἐπειδὴ παρέδοξεν αὐτοῖς δημοκρατεῖσθαι. In lexicis deest hoc verbum, et videtur sane praeferenda esse lectio marg. ἐπειδή περ δὲ ἔδοξεν.

παράδοξος, *mirus, nouus, insolens.* Hesych. et Suid: παράδοξον· θαυμαστὸν, ἀπροσδόκητον. Hesych: παράδοξος· θαυμαστὸς, — ὁ παρὰ δόκησιν λεγόμενος. Π. 7, 2, 6. πάνυ παράδοξα λέγεις, *quae vix possunt intelligi.* Ιπρ. 8, 19. ὁρῶ τὰ παράδοξα, ἢν μὲν ἀγαθὰ ᾖ, μᾶλλον εὐφραίνοντα, ἢν δὲ δεινὰ, μᾶλλον ἐκπλήττοντα, *quae repente fiunt et praeter opinionem.* Praecedit ἐξαπίνης παραφαινόμενοι.

*παράδρομο
lum retis,
fera potest
διαστήματα π
μὰς, ἃ καλ
μα. K. 6,
retibus πα
φράττων.
παραθαλάσ
ραθαλάττιος
E. 1, 1, 1
ἑαυτοῦ παρα
4. 8, 7. ἀλ
τῆς παραθα
παραθαῤῥύ
ραθαρσύνειν
ciam s. *am*
A. 3, 1, κα
τας παραθα
Paris. παρα
6, 4, 7. π
αὐτοὺς ὁ χρ
tu, Π. 7.
ὥπω παραθα
e Cod. Gu
ραθαρσύνων
rem abiice
ne sperare
4, 1. παραθ
παρεθάρσυν
σικακήσειν
1, 4. παρε
μισθῷ) καὶ
παραθέειν,
tercurrere.
p. 231. θ
E. 4, 2, 1
παίοντες. 4
51. ἐπὶ πα
vno verbo
τας) — ἐκ

cursu assequi vel *anteuertere*. K. 6, 16. canes φιλονείκως παραθέουσαι. Leuncl. *procurrentes*. Possit etiam verti *accurrentes*. c. acc. A. 4, 7, 8. παρέθει αὐτοὺς Ἀρισώνυμος. K. 6, 15. ἑαυτὰς παραθέουσαι. Leuncl. *praetercurrentes se inuicem*. ¶ 3) i. q. θέειν. K. 6, 19. παραθέων dicitur venator, vt inueniat canes. ¶ 4) De equitibus vertunt *irruere*. E. 7, 1, 10. ἱππεῖς ἄλλος ἄλλη παραθέοντες, ἠκόντιζον προσελαύνοντες.

παραθεωρεῖν, *comparare*. Cf. Thom. Mag. in v. παραβάλλω. c. πρὸς, Απ. 4, 8, 7. πρὸς τοὺς ἄλλους παραθεωρῶν ἐμαυτόν. §. 11. est παραβάλλειν. Cf. interpp. ad Lucian. T. I. p. 839.

παραιβάτης, v. παραβάτης.

παραινεῖν, ¶ 1) *admonere, commonefacere*. c. dat. Π. 3, 3, 18. p. 186. ὑμῖν παραινῶν ὁποίους τινὰς χρὴ εἶναι. c. inf. Απ. 1, 3, 8. παρῄνει τῶν καλῶν ἀπέχεσθαι. O. 20, 22. K. 13, 9. c. dat. et inf. K. 2, 11. παραινῶ τοῖς νέοις μὴ καταφρονεῖν. ¶ 2) *suadere*. Hesych: παραινεῖ· συμβουλεύει. A. 7, 3, 9. οὕτως σοι ἂν παραινῶ. ¶ 3) *cohortari*. A. 5, 7, 19. παραινοῦντος τοῦ Ξενοφῶντος ἔδοξε καθῆραι τὸ στράτευμα. c. acc. pers. A. 1, 7, 2. Κῦρος — αὐτοὺς παρῄνει θαῤῥύνων τοιάδε. All. αὐτὸς, quod defendit Hutch. quia παραινεῖν iungi solet datiuo, ita vt h. l. deberet esse αὐτοῖς. Cf. Zeun. c. acc. rei, E. 2, 1, 4. milites suos παρεθάῤῥυνέ τε καὶ παρῄνει πολλά. Sed πολλὰ potest h. l. commode accipi pro aduerbio. c. inf. E. 1, 1, 18. παρῄνεσαν προθύμους εἶναι. 2, 1, 16. c. dat. et inf. Π. 2, 3, 6. ὑμῖν — παραινῶ ὁρμᾶσθαι εἰς ἔριν. ¶ 4) *iubere, imperare*. Ιπρ. 6, 4. ὁπόσα ἐκείνοις παραινοίη. ¶ 5) *praecipere, docere*. Ιπρ. 3, 14. ἔχω τάδε παραινέσαι. K. 12, 14. ἐρασθεὶς ὧν ἐγὼ παραινῶ, *de quibus praecipio*. 13, 17. τοὺς ποιοῦντας ἃ ἐγὼ παραινῶ, *de quibus scribo*. ¶ 6) In var. lect. est pro παριέναι. v. ibi nr. 1.

παραίνεσις, *adhortatio*. Π. 3, 3, 28. οὐδεμία οὕτως καλὴ παραίνεσις.

παραιρεῖν, *adimere, eripere*. Π. 6, 1, 11. τὰ ἐκείνων ὀχυρὰ παραιρεῖν.

παραιρεῖσθαι, ¶ 1) *auferre, adimere*. E. 2, 3, 14. τὰ ὅπλα πάντων παρεῖλον.

είλοντο. §. 18. τὰ ὅπλα τοῦ πλήθους παρῃροῦντο. Σ. 4, 40. εἴ μου τις καὶ τὰ νῦν ὄντα παρέλοιτο. Cf. περιαιρεῖσθαι, quocum confunditur. ¶ 2) abducere, abalienare, auertere. Απ. 1, 6, 1. τοὺς συνουσιαστὰς αὐτοῦ (ab eo) παρελέσθαι.

παραισθάνεσθαι, animaduertere. c. gen. perſ. Π. 4, 2, 15. ὡς παρῄσθοντο τῶν φευγόντων. Leuncl. vbi fugere quosdam ſenſerunt. Zeun. in indice: e fugientibus didicerunt.

παραιτεῖσθαι, deprecari. Suid: παρῃτεῖτο· ἐλιπάρει, παρεκάλει. Dicitur inprimis de iis, qui culpam deprecantur veniamque petunt. Suid: παραιτεῖσθαι· παρακαλεῖν, συγγνώμην αἰτεῖν. Thomas: παραιτοῦμαι, τὸ συγγνώμην αἰτῶ, καὶ τὸ ἀπολογοῦμαι. Zonaras in lexico MS. παραιτοῦμαί σε, καὶ παρῃτήσατο αὐτὸν, καὶ παρῃτήσατο τὸ πρᾶγμα, οὐ δεῖ λέγειν, ἀλλ' οἷον ὅτι, παραιτοῦμαί σε συγγνώμην ἔχειν, καὶ, παραιτοῦμαί σε μὴ χαλεπαίνειν. Ξενοφῶν (Απ. 2, 2, 14.)· τοὺς μὲν θεοὺς παραιτήσῃ (Stob. παραστήσεις) συγγνώμονάς σοι εἶναι, εἴ τι παρημέληκας τῆς μητρός. c. περὶ,

A. 6, 6, 1
Κλέανδρον
περὶ τῶν ἀν
παρακαθέζ
pe conſid
8. παρακα
Εὐθυδήμου.
παρακαθῆ
Π. 7, 3,
τελευτήσαν
σα παρακ
4, 7.
παρακαθί
dere. Π.
σας αὐτὸν
μενος ἠρετ
παρακαλεῖ
care, arc
2, 3. τὰ
τοὺς φίλου
551. πάντ
τοὐμὸν παρ
6, 8. Σιλ
σας τὸν
Απ. 2, 10
μνῃ — πα
Σ. 2, 21.
ἵνα σοι σ
ad conſil
11. συν
τοὺς γερα
κάλεσε δὲ
5. Κλέαρ
κάλεσε. σ
5, 6, 1.
nem, Π
κάλει τ
— παρα
κάλει):
Ἀρμενί
τὸ Ὠ

τοὺς ὁπλίτας καὶ τοὺς ἄλλους ἱππέας. d) ad belli pugnaeque ſocietatem, Π. 1, 5, 7. p. 52. εἰς τόδε τὸ τέλος κατέστην, καὶ ὑμᾶς παρεκάλεσα. Antea dicebatur προσαιρεῖσθαι, *ſocium belli ſibi adſumere.* 2, 1, 2. p. 87. Κᾶρας — παρακληθέντας οὔ φασιν ἕπεσθαι. 3, 3, 18. p. 187. ἐφ' ἃ αὐτοὺς παρακεκλήκαμεν. 5, 5, 7. παρεκάλουν σε, ὅπως κοινῇ αὐτοὺς διακοιμεν. A. 4, 7, 7. E. 3, 5, 8. p. 180. παρεκάλουν ἡμᾶς οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ, *ad bellum contra Piraeeum.* p. 184. 6, 4, 2. 7, 1, 12. 7, 4, 28. 7, 5, 3. ¶ 2) *rogare.* Π. 4, 5, 17. συνδιαμένειν παρακαλεῖτε. Sic de precibus ad Deum, E. 2, 4, 10. p. 111. ὅταν τὸν Ἐνυάλιον παρακαλέσωμεν, np. paeane cantato. ¶ 3) *inuitare.* A. 6, 1, 2. ἐπὶ ξενίᾳ ἐδέχοντο αὐτούς. παρεκάλεσαν δὲ καὶ τῶν ἄλλων οὓς ἐδόκει δικαιότατον εἶναι. c. εἰς, Π. 7, 1, 7. εἰς τίνα ποτ' ἂν καλλίονα ἔρανον ἀλλήλους παρακαλέσαιμεν. c. ἐπὶ; Π. 4, 6, 2. p. 257. ἐπὶ θήραν αὐτὸν παρακαλέσας. Λ. 6, 3. ¶ 4) *hortari, incitare.* Π. 1, 4, 15. παρακαλοῦντι ὀνομαστὶ ἕκαστον. 2, 1, 5. οἱ Πέρσαι παρακληθέντες (all. παρασάται, quod defendit Zeun.) ὑπὸ Κύρου μᾶλλον ἢ ὑφ' ἡμῶν παρακαλούμενοι. §. 7. A. 3, 1, 25. 30. 6, 5, 14. E. 7, 1, 23, c. εἰς, Π. 7, 1, 9. παρακάλει τοὺς σύν σοι εἰς τὴν ἐμβολήν. c. ἐπὶ, A. 3, 1, 16. παρακαλοῦντας ἐπὶ τὰ κάλλιστα ἔργα. In ſeqq. eſt ἐξορμᾶν. 7, 6, 16. Λ. 14, 6. O. 3, 7. ἐπὶ κωμῳδῶν θέαν — ἀναπείθοντα συνθεᾶσθαι· ἐπὶ δὲ τοιοῦτον οὐδέν με πώποτε ἔργον παρεκάλεσας. Hic poſſit etiam verti *inuitaſti.* c. inf. Π. 3, 3, 26. παρεκάλουν ἀλλήλους ἕπεσθαι. A. 5, 6, 9. Aπ. 1, 2, 55. 2, 10, 1. ¶ 5) *excitare, augere.* Π. 7, 5, 9. πίτταν καὶ στυππεῖον, ἃ ταχὺ παρακαλεῖ πολλὴν φλόγα. ¶ 6) *participem facere.* c. εἰς, O. 9, 12. ὅτ' εὐφραινοίμεθα — μεταδιδόντες, καὶ εἴ τι λυπηρὸν εἴη, εἰς ταῦτα παρακαλοῦντες, *ad ſocietatem quaſi triſtitiae aduocantes.* c. ἐπὶ, Σ. 4, 50. ὅταν τι ἀγαθὸν ἔχωσι, παρακαλοῦσί με ἐπὶ ταῦτα. ¶ 7) i. q. καλεῖν. A. 2, 5, 7. οἱ στρατηγοὶ παρεκλήθησαν εἴσω. ¶ 8) *poſtulare, requirere, deſiderare.* Dicitur de rebus, O. 9, 3.

ὁ θάλαμος — τὰ πλείστου ἄξια σκεύη παρακαλεῖ. Eodem modo adhibetur καλεῖν et ποθεῖν. ¶ 9 In var. lect. est pro καλεῖν. v. καλεῖν pr. 2.

παρακαταθήκη, *depositum*. Thomas Mag. et παράθήκην ait recte dici, et παρακαταθήκην. Sed Moeris rectius hoc Atticis tribuit, illud reliquis Graecis. v. Phrynich. p. 198. Perizon. ad Aelian. V. H. 4, 1. et Raphel. ad 1 Timoth. 6, 20. A. 5, 3, 8. ἀποδίδωσι τὴν παρακαταθήκην αὐτῷ, np. pecuniam. Π. 6, 1, 19. Artabazus eam feminam, quae Araspae custodienda tradita erat, eleganter nominat παρακαταθήκην. quem locum imitatur Charito 5, 9. Ay. 4, 4. παρακαταθήκην χάριτος φυλάττειν dicuntur, qui beneficium acceperunt.

παρακατακεῖσθαι, *iuxta accumbere*. Π. 2, 2, 16. τὸ μειράκιον τὸ παρακατακείμενόν σοι, h. e. τὸν παρακλίτην σου.

παρακατατίθεσθαι, *tanquam depositum tradere*, vt fidelissime sanctissimeque custodiatur aliquid. E. 6, 1, 2. στασιάσαντες παρακατέθεντο αὐτῷ τὴν ἀκρόπολιν. §. 6. τὴν ἀκρόπολιν — ὅπως τοῖς

παρακαταθεμ…
7, 4. 1. I…
οἶκοι — ἀλλ…
θεμένους ἀ…
4, 4. 17. τ…
ταθέσθαι ἢ χ…
φύς, ἢ θυγ…
36. χάριτας…
θαι. Thucy…
dicit εὐεργε…
θαι. Ιπ. 4,
δύνοις τὸ α…
ἵππῳ ὁ δεσπ…
τίθεται. Cl…
κατατίθεσθα…
παρακεῖσθαι…
situm f. *situ*…
3, 11. ἀνελ…
ρακειμένους…
παρακελευε…
adhortari…
aliquid fa…
enim ab ἐπ…
et Fischer. …
4, 17. Π. …
ὑπομένοντα…
λεύεσθαι, …
πολλὰ δια…
ρῦτα ποιεῖν…
ρακελευομέ…
8, 6, 6. …
ρακελευομέ…
δούλοις πα…
16. παρα…
κις οὐδὲν…
γάταις τὸν…
στρατηγὸν…
c. inf. …
ρακελευσά…
ραν τὴν …
18. …

γ, 8. παρεκελεύοντο αὐτῷ πάντες μὴ μάχεσθαι. E. 1, 1, 16. Φαρνάβαζος — τῷ τῶν Πελοποννησίων στρατεύματι poſt cladem παρακελευσάμενος μὴ ἀθυμεῖν. Σ. 1, 16. τῇ ψυχῇ παρακελευσάμενος θαῤῥεῖν, ὅτι ἔσονται συμβολαί. Eſt more Homerico dictum (v. διακελεύεσθαι), ſed iocoſe. Saepe legitur de imperatore, ſuos ante proelium vel in proelio adhortante et confirmante, Π. 3, 3, 20. παρελαύνων τοιάδε παρεκελεύετο· ἄνδρες etc. §. 24. p. 192. ἐὰν τὰς ψυχὰς αὐτῶν παρακελευσάμενος ἀμείνους ποιήσῃς. Accuſatiuus τὰς ψυχὰς pendet a verbo ποιήσῃς. A. 3, 4, 28. E. 7, 1, 20. παριόντα πρὸ τῶν λόχων τοιάδε παρακελεύσασθαι. c. dat. Π. 3, 3, 22. ὅτι — παρακελεύοιτο τοῖς ἀεὶ ἔξω οὖσι πολλά τε καὶ ἰσχυρὰ, *copioſe et grauiter*. §. 29. E. 1, 1, 4. 9. παρεκελεύετο αὐτοῖς, ὅτι ἀνάγκη εἴη ναυμαχεῖν. Poſt αὐτοῖς intelligi poteſt λέγων, vt ſupra in v. παραγγέλλειν nr. 4. c. dat. et inf. Π. 5, 2, 15. p. 286. ὅσῳ ἂν μᾶλλον αὐτοῖς θαρσεῖν παρακελεύῃ. A. 1, 8, 8. 3, 4, 29. E. 4, 8, 8. 5, 4, 43. it. de magiſtratibus, Απ. 4, 4, 16. αἵ τε γερουσίαι καὶ οἱ ἄριστοι ἄνδρες παρακελεύονται τοῖς πολίταις ὁμονοεῖν. De militibus et ciuibus mutuo ſe cohortantibus, Π. 7, 1, 17. πολλὴ βοὴ τῶν μὲν ἀνακαλούντων ἀλλήλους, τῶν δὲ παρακελευομένων. A. 4, 2, 8. παρακελευσάμενοι ἀλλήλοις, προσβάλλουσι. E. 7, 2, 19. 7, 4, 34. παρακελευσάμενοι αὐτοῖς καθίσταντο εἰς τοὺς Ἐπαρίτους. Sed Λ. 13, 9. iuuenes Lacedaemonii παρακελεύονται τῷ ἐνωμοτάρχῃ. ¶ 2) Paulo durius videbatur E. 1, 7, 10. p. 59. ὁ χειμὼν διεκώλυσε μηδὲν πρᾶξαι ὧν οἱ στρατηγοὶ παρεκελεύσαντο, *decreuerant, iuſſerant*. Non vero contemnenda lectio παρεσκευάσαντο, quae eſt in margg. ¶ 3) Bis legitur pro διακελεύεσθαι. v. διακ.

παρακέλευσις, *adhortatio*. ad milites ante proelium, Π. 3, 3, 23. αἱ τοῦ Ἀσσυρίου παρακελεύσεις. in ludis, A. 4, 8, 21. In var. lect. eſt pro παρόρμησις. v. ibi.

παρακελευσμὸς, *cohortatio*. Π. 3, 3, 26. μεστὸν τὸ στράτευμα παρακελευσμοῦ.

παρακινδυνεύειν, *audere, temere periculum adire*. E. 7, 3, 5. παρεκινδύνευσάν τινες, καὶ ἀπο-

προσφάττουσιν αὐτόν. c. inf. E. 3, 5, 9. ὅτι παρακινδυνεύσοιεν χάριτα αὐτοῖς ἀποδοῦναι.

παρακινεῖν, *dimoueri*, *deflectere*. Saepe enim ponitur passiue. v. Viger. 5, 1, 8. Docuit autem Casaub. ad Athenae. p. 842 saepe ellipsin esse in hoc verbo, supplendam vocabulis τοῦ καλοῦ vel τοῦ προσήκοντος, vt sit *deflectere de via virtutis*. E quo patet, παρακινεῖν recte dici eos, qui vehementi aliquo ac pene furibundo affectu agitantur. De amore quidem legitur Aπ 4, 2, 35. πολλοὶ διὰ τὸ κάλλος ὑπὸ τῶν ἐπὶ τοῖς ὡραίοις παρακεκινηκότων διαφθείρονται, *ab iis qui formosorum amore capti s. perciti sunt*.

παρακλίτης, *qui iuxta aliquem accumbit*. Π. 2, 2, 16. σύνδειπνον ἀγόμενον, καὶ παρακλίτην πεποιημένον. Synonymum est παρακατακείμενον.

παρακμάζειν, ¶ 1) *deflorescere*, *marcescere*. Σ. 8, 14. τὸ τῆς ὥρας ἄνθος ταχὺ παρακμάζει. 4, 17. τὸ κάλλος ταχὺ παρακμάζον. ¶ 2) *propter ingrauescentem aetatem debilitari*. Dicitur de iis, qui aetatem nubilem primam praetergressi

sunt. v. W
rinth. 7, 3
23. σπέρματ
πα ἀκμαζόντ
ρηκμακότων.

παρακολουθ
qui. E. 4,
ροι τὰ ὅπλα
κολούθουν σ
um. 4, 5,
θουν φύλακ
λώτων. Σ.
ἀεὶ προσδεόμ
παρακολουθε
68. 69. ¶
A. 3, 3, 4.
ρηκολούθει,
erat. ¶ 3
stem iter f
4, 4, 4, T
κολούθει ἐχ
δύναμιν, np
cturus. E. 5
σέως παρ
τῶν πελτασ
nere hoste
¶ 4) *locum*
praeceptis,
σι μὲν τοῦτο
πεῖν, δι' ὅλη
κῆς παρακολο

παρακομίζει
uehere. E.
σῖτος τοῖς 'A
παρεκομίσθη.
cere. E. 1,
τες 'Αριοβαρ
μίσαι αὐτού
δὲ ἀπήγαγεν
rus: *depor*
rare.

παρακομίζεσθαι, *sibi aduehere.* E. 5, 4, 57. εὐπόρως σῖτον παρεκομίζοντο.

παρακονᾷν, videtur idem esse quod ἀκονᾷν, *acuere.* Π. 6, 2, 11. p. 371. ὁ λόγχην ἀκονῶν, ἐκεῖνος καὶ τὴν ψυχήν τι παρακονᾷ, *animum simul fortiorem reddit.*

παραλαμβάνειν, ¶ 1) *accipere.* a) ab aliis tradita, Π. 3, 2, 10. οὗτοι παραλήψονται πάλιν τὰ ἄκρα in pace. 7, 2, 5. τοὺς ἐμοὺς θησαυροὺς καὶ παραλαμβανέτωσαν οἱ σοὶ φύλακες παρὰ τῶν ἐμῶν φυλάκων. 7, 3, 1. 8, 6, 9. παραδέχεσθαι τὰ γράμματα — καὶ παραλαμβάνειν τοὺς ἀπειρηκότας ἵππους, καὶ ἄλλους πέμπειν. Vnde ſaepe refertur ad παραδιδόναι, vt Π. 4, 6, 1. οἱ ἐπὶ τῷ ὅπλα παραλαμβάνειν τεταγμένοι ἐκέλευον παραδιδόναι. E. 4, 4, 15. Απ. 4, 7, 2. γῆν μέτρῳ ὀρθῶς παραλαβεῖν, *ſich zumeſſen laſſen*, ἢ παραδοῦναι. b) a parentibus, Π. 1, 1, 4. τῶν πατρίους ἀρχὰς παρειληφότων. Cf. nr. 3. et E. 7, 1, 20. et 7, 4, 9. c) ad vendendum, A. 7, 6, 30. παραλαβὼν τὰ χρήματα, praedam, — ταῦτα ἀποδόμενος. Niſi malis h. l. exponere: *iniuſte capere.* d) ad erudiendum, Απ. 2, 1, 1. παιδεύειν παραλαβόντα δύο τῶν νέων. O. 7, 41. Ιπ. 11, 13. e) ad faciendum ſ. elaborandum, O. 7, 6. ἔρια παραλαβοῦσα ἱμάτιον ἀποδεῖξαι. ¶ 2) *in fidem accipere deditos.* Π. 7, 5, 12. παραδιδόασι τὰς ἄκρας. ὁ δὲ Κῦρος τὰς ἄκρας εὐθὺς παρελάμβανε. E. 3, 1, 13. 4, 3, 8. ¶ 3) *ſuſcipere adminiſtrandum.* Π. 8, 3, 20. παραλαμβάνειν πάντα ἤθελε, ἀεὶ πλειόνων ἐπιμελούμενος. E. 3, 1, 10. 7, 3, 7. p. 476. παραλαβὼν τὰ ἱερὰ — κενὰ ἀπέδειξε. O. 1, 4. Sic de ſucceſſore; Phauorin: παραλαμβάνω κοινῶς λέγεται τὸ διαδέχομαι. A. 6, 4, 8. Χειρίσοφος τετελευτήκει — τὰ δ' ἐκείνου Νέων παρελάμβανε. 7, 8, 14. Θίμβρων παρέλαβε τὸ στράτευμα. E. 1, 1, 23. οἱ διάδοχοι παρέλαβον τὰς ναῦς καὶ τὸ στράτευμα. 4, 8, 11. 5, 1, 3. 6, 4, 35. αὐτὸς παρέλαβε τὴν ἀρχὴν anteceſſore interfecto. O. 21, 5. Cf nr. 1. b. et βασιλεία. ¶ 4) *vxorem ducere.* Refertur enim ad parentes, a quibus in matrimonium datur filia. v. Wetſten. ad Matth. 1, 20. O. 7, 5. ἐπειδὰν ἐκείνην αὐτὴν παρέλαβον.

peditibus ſunt adiungendi: εἰ ἄλλους ἔχετε μεθ' ὧν ἂν κινδυνεύοιτε — εἰ μέντοι ἡμᾶς βούλεσθε παραςάτας μάλιςα ἔχειν. 6, 4, 5. p. 392. ¶ 3) *belli ſocius.* E. 6, 5, 38. p. 429. τίσιν ἂν μᾶλλον πιςεύσητε ἢ Λακεδαιμονίοις, τίνας δ' ἂν παραςάτας ἥδιον τούτων ποιήσαισθε; Al. ποιήσητε. ¶ 4) *adiutor.* Π. 3, 3, 11. ᾐτεῖτο a diis, ἡγεμόνας γίνεσθαι τῇ ςρατιᾷ, καὶ παραςάτας ἀγαθοὺς, καὶ συμμάχους. ¶ 5) In var. lect. eſt παραςάται pro παρακληθέντες. v. παρακαλεῖν nr. 4.

παραστάτις, *adiutrix.* Απ. 2, 1, 32. virtus εὐμενὴς παραςάτις οἰκέταις.

παράσυρος, v. παράςηρος.

παράταξις, *acies diſpoſita.* A. 5, 2, 11. εὐειδὴς ἦν ἡ παράταξις.

παρατάττειν, ¶ 1) *aciem inſtruere, diſponere.* Π. 4, 2, 13. τοὺς ἱππέας ἑκατέρωθεν παρέταξε. 6, 4, 5. ἡ ςρατιὰ παρετέτακτο ὥσπερ παρήγγειλε. A. 4, 8, 7. 5, 2, 11. πάντες παρατεταγμένοι ἦσαν, *in acie ſtabant.* E. 3, 2, 12. 4, 4, 9. contra hoſtem, Π. 3, 3, 20. οἱ Ἀσσύριοι παρετάττοντο ἐῤῥωμένως. παρέταττε δὲ αὐτοὺς ὁ βασιλεύς. §. 22. A. 1, 10, 7. 4, 6, 17. 4, 8, 2. Αγ. 2, 15. et E. 4, 3, 14. τὸν πολέμαρχον παρατάξαι ἐκέλευσε τὸ ςράτευμα, καὶ τρόπαιον ἵςασθαι. Np. ſimul tentabat, an Thebani vellent pugnare. E. 1, 1, 24. 3, 4, 13. οἱ Ἕλληνες ἐπὶ τεττάρων παρατεταγμένοι. §. 23. ἦγεν ἐπὶ τοὺς παρατεταγμένους ἱππέας. Αγ. 1, 31. eſt ἀντιτεταγμένους, quod Leuncl. ſine cauſa rectius putat. ¶ 2) *claſſem inſtruere, ordinare.* E. 1, 5, 9. ἀνήχθη ταῖς ναυσὶν ἐπὶ τὸν λιμένα, καὶ πρὸ τοῦ ςόματος παρέταξεν, εἴτις βούλοιτο ναυμαχεῖν. 1, 6, 21. ¶ 3) *in eadem acie collocare.* Σ. 8, 34. παρατάττεσθαι τὰ παιδικὰ εἰς τὸν ἀγῶνα — οἱ παρατεττόμενοι. Forſan exponi hic poteſt: *iuxta ſe in acie collocare*, vt ſit medium, non paſſiuum. ¶ 4) *imperare, conſtituere.* c. acc. et inf. E. 4, 5, 11. praefectus vrbis τοὺς φρουροὺς παρέταξε φυλάττειν τὸ τεῖχος.

παρατάττεσθαι, ¶ 1) *ſuas inſtruere copias.* Π. 5, 3, 4. ᾔει πρὸς Βαβυλῶνα, παραταξάμενος ὥσπερ ὅτε ἡ μάχη ἦν. E. 7, 1, 4. c. acc. E. 7, 5, 23. τοὺς ἱππέας οἱ πολέμιοι παρετάξαντο, contra

¶ 4) *praetermittere oratione.* Π. 5, 3, 21. ἐν παραλέλειπτο. All. παραλέλειπται, all. παραλείπεται, vt ſaepe apud hiſtoricos praeſens ponitur pro praeterito. A. 6, 6, 10. ἐάν τι ἐγὼ παραλείπω in defenſione. Λ. 5, 3. μὴ παραλιπεῖν ſcribendo. Aϑ. 3, 5. Aπ. 1, 6, 1. 3, 6, 6. τοῦτο παρέλιπες in conſiderando. Iπ. prooem. Iπρ. 3, 3. c. adi. Aπ. 4, 2, 19. ἵνα μηδὲ τοῦτο παραλείπωμεν ἄσκεπτον.

παραλειπτέον, *ſilentio praeterire oportet.* Aγ. 8, 3. τῇ μεγαλογνωμοσύνῃ ὡς ἐχρῆτο, οὐ παραλειπτέον.

παράλλαξις, v. μετάλλαξις.

παραλλάττειν, ¶ 1) *curſum declinare.* Π. 1, 4, 21. ὅσοι δὲ παραλλάξαντες αὐτῶν ἔφθασαν, *declinato curſu effugerant.* ¶ 2) *praeterire.* Heſych: παραλλάξας· ἐνηλλαγμένως παρελθών. c. acc. E. 5, 1, 12. παρήλλαξαν οἱ πρῶτοι τὴν ἐνέδραν. Suidas in v. παρήλλαξεν, vbi videtur hunc locum in mente habuiſſe, interpretatur παρῆλθον. Cf. Thom. Mag. p. 692.

παράλληλος, *mutuus.* E. 5, 2, 12. p. 301. ἐπιγαμίαις καὶ ἐγκτήσεσι παραλλήλαις.

παράλογος, *inopinatus.* Suid: παράλογον· παράδοξον, καὶ ὃ οὐκ ἄν τις προσδοκήσειεν. Λ. 5, 3. in conuictu publico πολλὰ παράλογα γίγνεται ἀπὸ τῶν ἀγρευομένων, *multa praeter exſpectationem fiunt ex iis, quae venatione capta ſunt.* Intelliguntur ciborum genera; Plutarch. in Lycurgo c. 12. ϑύσας τις ἀπαρχὴν, καὶ ϑηρεύσας, μέρος ἔπεμψεν εἰς τὸ συσσίτιον. Fr. Portus explicabat perperam de flagitiis, deceptus vitioſa lectione ἀργευομένων. Cf. ὀλίγος nr. 5.

παραλόγως, *temere, non recte.* Πο. 5, 2. οὗτοι παραλόγως σκοποῦσιν. Ita emendauit Leuncl. cum antea legeretur παρ' ἀγγέλλῳ.

πάραλος, *nauis publica ſacra*, in portu ſemper ad ſoluendum parata. Harpocrat: πάραλος· μία τῶν παρ' Ἀϑηναίων πρὸς τὰς δημοσίας χρείας διαπεμπομένων τριηρῶν. Schol. Ariſtoph. ad aues v. 1264. ἡ πάραλος τὰς ϑεωρίας ἀπῆγεν, τουτέστι τὰ ἐς ϑυσίας πεμπόμενα. Erat eadem velociſſima. v. Etymol. M. et Suid. it. Meurſ. lectt. Att. 2, 7. et

et Bergler. ad Alciphr. p. 43. E. 2, 1, 18. est in classe Cononis, et cum eo fugit. §. 19. et 2, 2, 2. Athenas nauigat, cladem nunciaturà. 6, 2, 8. Iphicrates, vrgente necessitate, vt classem augeret, *προσέλαβε — καὶ τὴν πάραλον, καὶ τὴν Σαλαμινίαν.* v. *Σαλαμινία.*

παραλύειν, soluere. K. 6, 14. *λῦσαι μίαν κύνα — ἐὰν δὲ λάβῃ τὸ ἴχνος, παραλῦσαι καὶ ἑτέραν.* Fr. Portus: *sociam ei addito.*

παραλύεσθαι, detrahere. A. 5, 1, 6. v. *πηδάλιον.*

παραλυπεῖν, ¶ 1) *molestum esse aduersando.* A. 2, 5, 6. *ἐβούλετο τὸ στράτευμα πρὸς ἑαυτὸν ἔχειν τὴν γνώμην, καὶ τοὺς παραλυποῦντας ἐκποδὼν εἶναι, qui auertere studerent militum animos.* ¶ 2) *laedere, nocere, lucro priuare.* Πο. 4, 32. *ὡς τὸ δημόσιον παραλυπήσῃ τοὺς ἰδιώτας, ἢ οἱ ἰδιῶται τὸ δημόσιον.* K. 5, 5. *οὐ παραλυποῦσι τῶν καρπῶν αἱ ὀσμαὶ, canibus non odorem vestigiorum auferunt.*

παραμείβεσθαι, ¶ 1) *mutare.* A. 1, 10, 7. *βασιλεὺς παραμειψάμενος*

εἰς τὸ …
σαν ἐναντί…
γα, muta…
forma, qu…
buit. Vi…
Hutch. v…
bum recte
φάλαγγα.
ire. Π. 5,
λιν παραμ…
στρατεύματος
παραμελεῖ…
negligente…
7, 8, 7. *τα*…
πέδρα αὐτοὺ…
τας ὡς τὸν …
λάβοιεν. Int…
dum caet…
bant. O. …
ἐπιμελοῦντα…
ραμελοῦσι.
5, 7. p. 55. …
τα με τῶν …
glectis dii…
sultis. Est
All. verbis …
terponunt …
1, 6, 12. p…
2. p. 109. …
παρημεληκώ…
14. *εἴ τι πα*…
μητρὸς, non…
ritus es …
παραμένειν…
re, non …
2, 3. …
cratem …
eo; qui …
cedit, A. …
χος, …
…

Ἀθηναίους, παρέμεινεν. De socio, qui non deserit socios, E. 7, 1, 18. De ciuibus et militibus praefectum non deserentibus, Π. 4, 2, 19. p. 224. φροντίδα παρέχοντες socii, αἱ παραμενοῦσι in hac expeditione — διὰ τὰ κέρδη ἥδιον ἡμῖν παραμενοῦσι. 5, 5, 2. Κυαξάρης σὺν τοῖς παραμείνασι ἱππεῦσι, *qui non cum Cyro iuerant.* §. 14. εἰ θελήσειαν οἱ σύμμαχοι παραμεῖναι, *non finire expeditionem.* O. 4, 19. ἐν τοῖς δεινοῖς παραμένειν. De seruis fidelibus, O. 3, 4. οἰκέτας ἔνθα μὲν ἀποδιδράσκοντας, ἔνθα δὲ ἐθέλοντας παραμένειν. ¶ 2) Π. 7, 5, 15. perperam, vt videtur, nonnulli habent παραμένετε ἕως τὸν ὄχλον διωσώμεθα — παρέμενον, pro περιμένετε et περιέμενον.

παραμηρίδιον, *femoralia, femorum tegumentum et munimentum.* Pollux 1, 140. refert etiam inter arma equi ipsius, nec Xenophon semper tribuit equitibus. Cf. Arrian. tact. p. 14. A. 1, 8, 4. ἱππεῖς ὡπλισμένοι θώραξι — καὶ παραμηριδίοις. Ιπ. 12, 10. Equis tribuuntur Π. 6, 4, 1. sed equitibus simul erant alia equi arma pro femoralibus, Π. 7, 1, 1. οἱ ἵπποι προμετωπιδίοις καὶ προστερνιδίοις καὶ παραπλευριδίοις· τὰ δ' αὐτὰ ταῦτα καὶ παραμηρίδια ἦν τῷ ἀνδρί. Ιπ. 12, 8.

παραμόνιμος, *constans, fidelis, non fugiens.* Απ. 2, 4, 5. ἀνδράποδον εὔνουν καὶ παραμόνιμον. 3, 11, 11. εὐεργεσίᾳ καὶ ἡδονῇ τὸ θηρίον τοῦτο (amicus) ἁλώσιμόν τε καὶ παραμόνιμόν ἐστιν.

παράμονος i. q. παραμόνιμος. Απ. 2, 10, 3. ὑπηρέτην ἑκόντα τε καὶ εὔνουν καὶ παράμονον. Valckenarius veretur vt haec forma Graecis in vsu fuerit, et reponendum putat παραμόνιμον. At Hesych. habet: παράμονος· καρτερός.

παραμυθεῖσθαι, ¶ 1) *benigne alloqui.* Π. 3, 1, 13. οὓς ἂν φοβηθῶσιν ἄνθρωποι, τούτοις οὐδὲ παραμυθουμένοις ἀντιβλέπειν δύνανται. ¶ 2) *bene sperare iubere, verbis animum excitare et addere.* E. 4, 8, 28. ταῦτα παραμυθησάμενος ἦγεν αὐτούς, *his promissis.* Leuncl. *hac omnibus spe recreatis.* K. 6, 25. τὰς κύνας ἐγκελεύοντα, παραμυθούμενον τὴν φιλάνθρωπον, πολλά· τὴν αὐθάδη, ὀλίγα

ἀλίγαι Fr. Portus: *blandientem*, quod hic non placet. c. ὡς, E. 4, 8, 2. παρεμυθεῦντο τὰς πόλεις, ὡς οὔτε ἀκροπόλεις ἐντειχίσαιεν. Intell. ὑπισχνούμενοι vel ſimile verbum, a quo pendeat ὡς. Morus: *tranquillabant eos hac promiſſione.* ¶ 3) *conſolari.* Ἀπολ. 26. παραμυθεῖται (exemplo) ἔτι με καὶ Παλαμήδης. Σ. 1, 16. ¶ 4) *blandis verbis lenire.* K. 6, 10. τὴν ὀργὴν τῶν κυνῶν παυέτω, μὴ ἁπτόμενος, ἀλλὰ παραμυθούμενος.

παραμυθία, *adhortatio.* Ἀγ. 5, 3. ἐπόνει παρὰ τοὺς ἄλλους, νομίζων πάντα τοιαῦτα παραμυθίαν εἶναι τοῖς στρατιώταις.

παράνοια, *dementia.* Ἀπ. 1, 2, 49. παρανοίας ἑλόντι τὸν πατέρα. §. 50. dicitur μανία. 3, 9, 6. dicit Socrates, τοὺς πλείστους — τὴν μεγάλην παράνοιαν μανίαν καλεῖν.

παρανομεῖν, *leges violare, contra leges facere.* Ἀπ. 4, 4, 4. παρανομῶν ζῆν. c. εἰς, E. 2, 1, 22. ἀρξάμενος ἐς Ἕλληνας παρανομεῖν. c. acc. Λ. 8, 4. ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν ἥν τινα αἰσθάνωνται παρανομοῦντά τι, np. contra leges artis. E. 2, 1, 21. ἃ παρανενομήκασαν. Ἀπ. 1,

2, 34. ὅπως μ[...]
λάθω τι παραν[...]
contra leges [...]
rannorum. 4, [...]
2) *iniuſte* [...]
2, 3, 18. p. [...]
μάζω, τὸν Κρι[...]
νομηκέναι.

παράνομος, [...]
violator. A[...]
πῶς ἄλλους ἂν [...]
παρανόμους. —
¶ 2) παράνομα [...]
tra leges fiun[...]
8. τὸν Καλλί[...]
ράνομα φάσκε[...]
γραφέναι. 3, 4[...]
νομα ποιοίη Λ[...]
inſolentia et [...]

τὸ παράπαν, [...]
ſum, omnino, [...]
λῶς et καθόλου [...]
et Suida in[...]
Ἀγ. 7, 7. ἐπ[...]
ὅπως ἀποστήσει[...]
μὴ ἀπόληται, [...]
παν ὡς μὴ δύ[...]
ματα παρέχειν.

παραπέμπειν, [...]
terea mittere [...]
9. παρέπεμψε[...]
εὐζώνους ad φρ[...]
¶ 2) fere i. [...]
Ἀγ. 2, 2. ε[...]
παραπέμπει [...]
ἀπὸ τοῦ πρ[...]
2, 3. παρα[...]
tibus τοὺς [...]
ρώσους ἱππ[...]
eſt ſimpl.
praemitte[...]

partem. A. 4, 5, 16. Ξενοφῶν παριὼν καὶ παραπέμπων — τοὺς ἰσχυροτάτους, ἐκέλευε σκέψασθαι τί εἴη τὸ κωλύον. All. fortaſſe rectius παραπροπέμπων. v. Zeun. ¶ 4) deducere ſ. comitari praeſidii cauſa. Phauorin: παραπέμπειν· τὸ παρακολουθεῖν διόλε τινὶ, καὶ δορυφορεῖν. E. 7, 2, 18. Χάρητα διεπράξαντο παραπέμψαι σφίσι τὴν παραπομπήν.

παραπηδᾶν, aſſilire. K. 6, 22. canes παραπηδῶσι ad veſtigia..

***παραπίμπρασθαι**, inflammari. Ιπ. 1, 4. παραπίμπραται μᾶλλον τὰ τοιαῦτα σκέλη. Intelligitur intertrigo, cum femina atteruntur et aduruntur equitatu. v. Caſaub. ad Strab. 15, p. 1042.

παραπίπτειν, ¶ 1) incidere. De tempore, Ιπρ. 7, 4. ὁπότε καιρὸς παραπέσοι, Leuncl. quum opportunitas obtulerit. ¶ 2) offerri, vorkommen. Ιπ. 6, 16. ἄλλοτε ἀλλοῖος ἵππος παραπίπτει. ¶ 3) occurrere. Π. 1, 2, 10. θηρίον ἀκοντίσαι ὅπου ἂν παραπίπτῃ. ¶ 4) contingere, euenire. Πο. 5, 8. νῦν — παραπεπτωκέναι μοι δοκεῖ τῇ πόλει, ὥστε — ἀνακτᾶσθαι τοὺς Ἕλληνας. ¶ 5) peccare, errare. E. 1, 6, 4. ὅτι Λακεδαιμόνιοι μέγιστα παραπίπτοιεν ἐν τῷ διαλλάττειν τοὺς ναυάρχους.

Παραπίτα, Parapita, vxor Pharnabazi. E. 4, 1, 18 — 20. deſcribitur eius amicitia cum Ageſilao, et memoratur ὁ ἐκ τῆς Παραπίτας υἱός. Cf. Gronov. Obſ. 4, 19.

παραπλεῖν, ¶ 1) adnauigare. E. 4, 5, 17. παρέπλεον, ἕως ἐγένοντο κατὰ τὸν γήλοφον. ¶ 2) appellere. Aϑ. 2, 4. παραπλεῖν ἔξεστιν ὅπου μηδείς ᾖ πολέμιος. ¶ 3) praeternauigare. v. Abreſch. ad Act. 26, 13. A. 5, 1, 6. ὁρῶ πλοῖα παραπλέοντα. E. 1, 2, 8. c. gen. E. 1, 6, 2. ἐξ Ἐφέσου — ἐν ἀριστερᾷ Σάμου παραπλεύσαντα. c. acc. A. 6, 2, 1. τοῦτον παραπλεύσαντες ἀφίκοντο. Aϑ. 2, 5. Πο. 1, 6. c. παρὰ, E. 1, 5, 7. παρ' αὐτὰς τὰς πρώρας τῶν Λυσάνδρου νεῶν παρέπλει. 4, 8, 35. ¶ 4) oram ſ. littus legere. A. 6, 2, 1. ἔπλεον παρὰ γῆν, καὶ παραπλέοντες ἐθεώρουν τὴν ἀκτήν. E. 1, 3, 2. 3, 2, 10. ¶ 5) discedere. E. 5, 4, 61. ἐκεῖθεν οὐκέτι ἤθελε παραπλεῖν. ¶ 6) i. q. πλεῖν. A. 5, 6, 3. ἐνθένδε μὲν εἰς Σινώπην παραπλεῦσαι, ἐκ Σινώπης

δὲ εἰς Ἡράκλειαν. 5, 7, 9. 11. 7, 2, 4. E. 2, 1, 12. 4, 5, 19. οὐκέτι πεζῇ παριόντες ἐκ Σικυῶνος, — ἀλλὰ παραπλέοντες, καὶ ἐντεῦθεν ὁρμώμενοι. 6, 2, 19.

παραπλευρίδιον, *laterum tegumentum s. munimentum.* Poll. 2, 167. παραπλευρίδια, τὰ παρὰ ταῖς τῶν ἵππων πλευραῖς ὅπλα. Π. 6, 4, 1. τοὺς ἐπὶ τοῖς ἅρμασι (ἵππους) παραπλευριδίοις ὥπλιζε. 7, 1, 1. Ιπ. 12, 8.

παραπλήξ, *vesanus, mente captus.* Hesychius praeter alia interpretatur παράφρων, τὰς φρένας βεβλαμμένος, μανιώδης. Sic fere Etymol. M. O. 1, 13. τὸν ὑοσκύαμον — ὑφ' οὗ οἱ φαγόντες αὐτὸν παραπλῆγες γίνονται.

παραπλήσιος, ¶ 1) *similis.* E. 6, 5, 33. σχεδὸν πάντες παραπλήσια ἔλεγον. Απ. 3, 4, 12. c. gen. Π. 8, 2, 8. παραπλήσια ἔργα νομέως — καὶ βασιλέως. c. dat. A. 1, 3, 18. ἡ πρᾶξις παραπλησία οἵαπερ καὶ πρότερον ἐχρῆτο. 1, 5, 2. Ιπ. 4, 3. λίθους — παραπλησίους ὁπλαῖς τὸ μέγεθος. ¶ 2) *par numero.* Ιπρ. 8, 17. ἀγωνίζεσθαι πρὸς παραπλησίους ἱππέας. Plenior extat formula E. 4, 3, 8. παραπλήσιοι

ἀμφοτέροις τ
7, 1. ¶ 3)
permutatur
σιος. v. ibi
παραπλησί
Π. 5, 1, 11
τως διακειτ
dat. Απολ. 2
παραπλησίω
ους, eode
quo ego. I
το ὠφελεῖ
ἐξάγειν.

παράπλους
E. 6, 2,
Κέρκυραν —
τοῦ εἰς Πα
Σικελίας πα
pedire poss
ternauigan
ἐν παραπλ
Thucydide
ti sunt imit
ad Dionys.
ed. Huds.

παραπομπή
E. 7, 2, 1
τὴν παραπο
ραπομπαὶ
meatus Co
tabatur.

* παραπρεσ
παραπέμπ
παραῤῥεῖν
παραῤῥύει
terfluere.
πιεῖν ἀπὸ
ποταμοῦ
3, 9. πα
ταμὸς πα
fluere.

7. ἐλεεινὸν ἦν χιὼν, ἐπιπεπτωκυῖα, ὅτῳ μὴ παραῤῥυείη.

παραῤῥύματα ab Aem. Porto in indice explicantur *remi noui*, qui aliis priscis adduntur ad naues impellendum. Hesychius παράρυμα praeter alia interpretatur χοινίον ἐν ταῖς ναυσίν. Neutra ratio placet. Photius in lexico MS. et Suidas: παραρύματα· δέῤῥεις, σκεπάσματα. Itaque E. 1, 6, 13. verba τὰ παραῤῥύματα παραβαλὼν (all. παραλαβὼν) Morus et Goldhagen explicant *ciliciis oppansis*, ut milites iis tecti facilius elaberentur. Eodem modo videtur vir doctus ad Hesych. intellexisse. Ita παραῤῥύματα fere idem fuerint quod παραβλήματα. v. παραβλ. Potuit etiam Conon ideo cilicia s. stragulas oppandisse, vt persuaderet hostibus, se pugnaturum esse.

παρασάγγης, *parasanga*, est nomen origine Persicum (*Farsang*), vt diserte dicit Athenaeus 3, p. 122. A. Hesychius: παρασάγγης· μέτρον ὁδοῦ τριάκοντα σταδίους ἔχον. Suidas: παρασάγγης· εἶδος μέτρου Περσικοῦ, ὅπερ ἐστὶ τριάκοντα στάδια. Eandem magnitudinem huic mensurae tribuit Herodotus 2, 6. nec diuersam esse Xenophontis rationem, docet Agathias histor. 2, p. 59. ed. Vulcan. quem locum Hutchinsonus attulit. Sic Cyrillus et Zonaras in lexico MS. παρασάγγης· στάδια λ΄· ὁ δὲ σταθμὸς — ἔχει μίλια κη΄, κατὰ Ἡρόδοτον καὶ Ξενοφῶντα. Cf. Zeun. ad Π. p. 233. et σταθμός. Π. 2, 4, 16. εἶπεν ἀπέχοντας αὐτοῦ δειπνοποιεῖσθαι ὡς δύο παρασάγγας. 6, 3, 5. quem locum Suidas laudauit, ὁ Κῦρος, ὁπόσον, ἔφη, ἀπέχει τὸ στράτευμα; οἱ δὲ, ὡς δύο παρασάγγας, εἶπον. A. 1, 2, 5. 6. 7. 2, 2, 3. παρασάγγαι πέντε καὶ τριάκοντα καὶ πεντακόσιοι explicantur adiectis verbis στάδιοι πεντήκοντα καὶ ἑξακισχίλιοι καὶ μύριοι. Cf. 7, 8. 5. A 3, 4, 4. τοῦ τείχους — ἡ περίοδος δύο παρασάγγαι. §. 6. τοῦ κύκλου περίοδος ἓξ παρασάγγαι. c. gen. A. 1, 10, 1. τέτταρες παρασάγγαι τῆς ὁδοῦ. Legitur etiam saepius.

*__παράστηρος__. K. 5, 23. lepores habent οὐρὰν οἱ μὲν κύκλῳ περιποίκιλον, οἱ δὲ παράστηρον. Leuncl. *albedine insignem longiore spatio*. Leonicenus: *tersum*. Neutrius versio-

 nis

nis patet ratio. Fr. Portus haeret. Pollux non habet hoc nomen. Brodaeo teſte in aliis codd. legebatur παράσυρον, quod etiam Gailius in vno codice inuenit, et vertit *écourtée*. Brunckius ap. Zeun. in praefat. ad Απ. praeeunte Fr. Porto emendat παράσημον, *mal marquée.*

παρασκευάζειν, ¶ 1) *parare, apparare.* ¶ a) exercitum, A. 5, 6, 7. οὐκ ἂν ἀπ' ὀλίγων χρημάτων τοσαύτη δύναμις παρεσκευάσθη. Sic equitatum, Αγ. 1, 24. τὰς πόλεις, ἐξ ὧν δέοι τοὺς ἱππέας παρασκευάζειν. Ιπρ. 1, 19. ¶ b) claſſem, E. 6, 2, 2. ναυτικὸν πάλιν παρεσκεύαζον. Margg. κατεσκεύαζον. Cf. 1, 4, 5. 1, 6, 22. (ναῦς) ὡς πρὸς διέκπλουν — παρεσκευασμέναι, *aptae, paratae.* ¶ c) arma, Π. 2, 1, 2. p. 89. ὅπλα ἐποιούμην — κἂν ταῦτα παρασκευάσῃς. ¶ d) cibos, Π. 4, 2, 18. ὅπως — σιτία καὶ ποτὰ παρεσκευασμένα ᾖ τοῖς δεσπόταις. 4, 5, 1. 2. E. 3, 1, 21. 4, 6, 7. περὶ δεῖπνον παρασκευαζόμενον, *tempore quo coena parabatur.* All. παρασκευαζομένου, vt ſit medium et referatur ad Ageſilaum. Sed id minus pla-

cet. Sic I
πλεω αὐτοῖ
ναι αἱ τρά
9. edd. v
ρασκευάζε
θεσθαι. C
e) alia, I
παρασκευά
δύνωμαι,
ἀγωνιζώμε
et E. 3,
πολεμίοις
πεζόν. αὐ
τῶν παρεσ
2, 2, 2.
πάντα ὡς
ρασκευάζε
2, 1, 30.
ταῖς κλίν
ζεις. O.
σιν —
θεὸς — τ
ἐπὶ τὰ ἔν
τοῦ ἀνδρὸς
ψυχὴν μ
καρτερεῖν
Margg. κ
6, 6. κα
σκευασμέν
εἴη, καὶ
ἀναβῆναι δ
ευ. ¶ f
Π. 1, 6, 1
ρεσκευασμ
2, 12. p.
ταγμένοι,
παρεσκευα
5, 4, 19.
ἐστίν. 6,
οὕτω δεῖ
σθαι ὡς πρ

ἀγωνίζεσθαι. A. 1, 8, 1. ὡς εἰς μάχην παρεσκευασμένος. 4, 6, 8. 5, 2, 11. πάντα παρεσκεύαστο. Ιπρ. 7, 8. ¶ g) ad certamen, Π. 2, 3, 7. παρεσκευασμένοι οὕτως ἔστησαν. ¶ h) ad venationem, Π. 2, 3, 13. οὕτως ἐξάγει ὡς εἰς θήραν παρεσκευασμένους. ¶ 2) praeparare. Π. 1, 6, 19. p. 81. αἱ ἐκ πολλοῦ παρεσκευασμέναι πλεονεξίαι, np. exercitatione s. vsu. Ιπρ. 8, 4. εὖ παρεσκευασμένοι. ¶ 3) instruere ad bellum rebus necessariis. Π. 3, 3, 9. p. 179. δοκεῖ — ἐπείπερ παρεσκευάσμεθα — ἰέναι εἰς τὴν πολεμίαν. 6, 2, 7. ¶ 4) armare. E. 7, 1, 5. v. ἀπαρασκεύαστος. ¶ 5) ordinare. Π. 1, 4, 22. εἰς παρεσκευασμένους ἀτάκτως ἐμπεσόντες. ¶ 6) destinare. Ἀπολ. 30. ἐπὶ τῇ δουλοπρεπεῖ διατριβῇ, ἣν ὁ πατὴρ αὐτῷ παρεσκεύακεν. ¶ 7) subornare. E. 1, 5, 7. παρεσκεύασαν ἀνθρώπους μέλανα ἱμάτια ἔχοντας. ¶ 8) persuadere, mouere. Π. 2, 1, 8. παρεσκεύασε τὰς γνώμας ὡς ὁμόσε ἰτέον. ¶ 9) adsuefacere. E. 7, 5, 19. τὸ στράτευμα παρεσκευακέναι ὡς πόνων μηδένα ἀποκάμνειν. Sic Π. 3, 3, 7. πρὸς τὸ πείθεσθαι τοῖς ἄρχουσιν — εὖ παρεσκευασμένους. Απ. 2, 2, 11. παρεσκεύασαι μηδενὶ ἀνθρώπων ἀρέσκειν, te adsuefecisti. Potest enim pro medio accipi, vt §. 13. Ita explicat Ern. etiam Απ. 1, 2, 34. παρεσκεύασμαι πείθεσθαι τοῖς νόμοις, consueui. Sed hic possit etiam verti adsuefeci me, vel paratus sum. ¶ 10) constituere legibus. Λ. 9, 3. παρεσκεύασε τοῖς μὲν ἀγαθοῖς εὐδαιμονίαν, τοῖς δὲ κακοῖς κακοδαιμονίαν. 13, 1. ¶ 11) componere, pacisci. E. 1, 3, 13. ἐπεὶ αὐτοῖς παρεσκεύαστο, νυκτὸς ἀνοίξαντες τὰς πύλας — εἰσήγαγον τὸ στράτευμα. ¶ 12) facere, reddere. c. adiect. vel particip. Π. 1, 6, 15. τοὺς στρατιώτας τὰ σώματα ἄριστα ἔχοντας παρασκευάσειν. Paulo ante sic est ἀποδείξειν. 2, 1, 10. 3, 3, 24. 5, 2, 9. τοὺς συμμάχεσθαι μέλλοντας ὅτι βελτίστους παρασκευάζειν. Ιερ. 5, 4. Απ. 3, 4, 8. 4, 3, 17. O. 5, 15. Cf. ἐπιτελεῖν nr. 1. pro quo legitur. ¶ 13) efficere, afferre, caussam esse. Λ. 7, 2. ἅσπερ ἐλευθερίαν ταῖς πόλεσι παρασκευάζει. Απ. 3, 2, 4. Q. 1, 8. ἀντὶ τοῦ τρέφειν πεινῆν παρασκευάζει. Ιπ. 2, 3. equum μὴ ὀργίζεσθαι παρασκευάζειν, mitem reddere. Ιπρ. 1, 8. Cf. φόβος.

peditibus sunt adiungendi: εἰ ἄλλους ἔχετε μεθ᾽ ὧν ἂν κινδυνεύοιτε — εἰ μέντοι ἡμᾶς βούλεσθε παραστάτας μάλιστα ἔχειν. 6, 4, 5. p. 392. ¶ 3) *belli socius*. E. 6, 5, 38. p. 429. τίσιν ἂν μᾶλλον πιστεύσητε ἢ Λακεδαιμονίοις, τίνας δ᾽ ἂν παραστάτας ἥδιον τούτων ποιήσαισθε; All. ποιήσητε. ¶ 4) *adiutor*. Π. 3, 3, 11. ᾐτεῖτο a diis, ἡγεμόνας γίνεσθαι τῇ στρατιᾷ, καὶ παραστάτας ἀγαθοὺς, καὶ συμμάχους. ¶ 5) In var. lect. est παραστάται pro παρακληθέντας. v. παρακαλεῖν nr. 4.

παραστάτις, *adiutrix*. Απ. 2, 1, 32. virtus εὐμενὴς παραστάτις οἰκέταις.

παράσυρος, v. παράστηρος.

παράταξις, *acies disposita*. A. 5, 2, 11. εὐειδὴς ἦν ἡ παράταξις.

παρατάττειν, ¶ 1) *aciem instruere, disponere*. Π. 4, 2, 13. τοὺς ἱππέας ἑκατέρωθεν παρέταξε. 6, 4, 5. ἡ στρατιὰ παρετέτακτο ὥσπερ παρήγγειλε. A. 4, 8, 7. 5, 2, 11. πάντες παρατεταγμένοι ἦσαν, *in acie stabant*. E. 3, 2, 12. 4, 4, 9. contra hostem, Π. 3, 3, 20. οἱ Ἀσσύριοι παρετάττοντο ἐρρωμένως. παρέταττε δὲ αὐτοὺς ὁ βασιλεύς. §. 22. A. 1, 10, 7. 4, 6, 17. 4, 8, 2. Ay. 2, 15. et E. 4, 3, 14. τὸν πολέμαρχον παρατάξαι ἐκέλευσε τὸ στράτευμα, καὶ τρόπαιον ἵστασθαι. Np. simul tentabat, an Thebani vellent pugnare. E. 1, 1, 24. 3, 4, 13. οἱ Ἕλληνες ἐπὶ τεττάρων παρατεταγμένοι. §. 23. ἦγεν ἐπὶ τοὺς παρατεταγμένους ἱππέας. Ay. 1, 31. est ἀντιτεταγμένους, quod Leuncl. sine causa rectius putat. ¶ 2) *classem instruere, ordinare*. E. 1, 5, 9. ἀνήχθη ταῖς ναυσὶν ἐπὶ τὸν λιμένα, καὶ πρὸ τοῦ στόματος παρέταξεν, εἴ τις βούλοιτο ναυμαχεῖν. 1, 6, 21. ¶ 3) *in eadem acie collocare*. Σ. 8, 34. παρατάττεσθαι τὰ παιδικὰ εἰς τὸν ἀγῶνα — οἱ παρατεττόμενοι. Forsan exponi hic potest: *iuxta se in acie collocare*, vt sit medium, non passiuum. ¶ 4) *imperare, constituere*. c. acc. et inf. E. 4, 5, 11. praefectus vrbis τοὺς Φρουροὺς παρέταξε Φυλάττειν τὸ τεῖχος.

παρατάττεσθαι, ¶ 1) *suas instruere copias*. Π. 5, 3, 4. ᾔει πρὸς Βαβυλῶνα, παραταξάμενος ὥσπερ ὅτε ἡ μάχη ἦν. E. 7, 1, 4. c. acc. E. 7, 5, 23. τοὺς ἱππέας οἱ πολέμιοι παρετάξαντο. contra

potius *parabant se ad bellum nauale.* §. 11. παρεσκευάζοντο πρὸς ναυμαχίαν. c. particip. fut. E. 4, 1, 20. παρεσκευάζετο πορευσόμενος. c. ὡς et particip. Π. 1, 3, 11. παρεσκευάζετο ὡς ἀπιοῦσα πάλιν. 3, 2, 4. παρασκευάζεσθαι ὡς αὐτίκα δεῆσον ἐπιδιώκειν. 5, 1, 12. ψυχὴ οὐχ ὡς βουλεύσουσα παρεσκεύασται, ἀλλ' ὡς ποιήσουσα. 5, 4, 14. §. 19. εἶπεν, ὅτι παρασκευάσοιτο ὡς μαχούμενος. 6, 1, 26. 28. 6, 4, 2. A. 1, 10, 4. 4, 4, 11. E. 1, 6, 3. 3, 2, 13. 3, 5, 10. 4, 2, 11. παρασκευάζεσθαι ὡς μάχης ἐσομένης. 7, 4, 35. 7, 5, 2. παρασκευάζονται ὡς ἐξιόντες. §. 7. 20. Item praecedente vel ſequente οὕτω, Π. 5, 5, 14. ὡς τοὺς πεπεισμένους ὑφ' ἑκάστου δήλους ἐσομένους οἷς ἂν πράττωσιν, οὕτω παρασκευάζεσθε. Steph. dicit, eſſe accuſatiuos abſolutos. All. εἶναι habent pro ἐσομένους. 7, 5, 17. οὕτω παρεσκευασμένοι εἰσὶν, ὡς — διαπραξόμενοι. Cf. ὡς paſſim. c. ὅπως, A. 3, 1, 10. ὅπως ἀμυνούμεθα, οὐδεὶς παρασκευάζεται οὐδ' ἐπιμελεῖται. 4, 6, 7. τοῦτο δὴ (fort. leg. οὕτω δὴ) παρασκευάσασθαι, ὅπως ὡς κράτιστα μαχούμεθα. 5, 4, 10. c. inf. Π. 6, 1, 22. παρασκευάζεσθαι ἐμβαλεῖν που. A. 3, 2, 15. εἰ ἑώρα ἡμᾶς μένειν παρασκευαζομένους (2 codd. κατασκευαζομένους). E. 3, 1, 14. 3, 2, 14. 6, 2, 26. 7, 5, 2. στρατεύειν παρασκευάζονται. Aπ. 4, 2, 36. πόλεως παρασκευάζῃ προεστάναι. In his intelligi debet ὥστε, quod docet locus A. 7, 3, 18. παρασκευάσασθαι ὥστε ἀμῦναι. Referri quoque huc poſſunt hae formulae: A. 6, 3, 10. χρὴ παρασκευασαμένους τὴν γνώμην πορεύεσθαι, ὡς τελευτῆσαι ἐστὶν, *ſich gefaſst machen.* Aγ. 1, 28. et E. 3, 4, 20. τὰ σώματα καὶ τὴν γνώμην παρασκευάζοιντο ὡς ἀγωνιούμενοι. O. 5, 13. εὖ παρεσκευασμένοι καὶ τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, *fortes et robuſti.* Π. 2, 1, 4. ταῖς ψυχαῖς παρεσκευασμένους, ὡς εἰς χεῖρας συμμίξοντας τοῖς πολεμίοις. 6, 2, 10. αἱ ψυχαὶ καὶ τὰ σώματα καὶ τὰ ὅπλα ἡμῖν παρεσκεύασται. ¶ 4) *promtum eſſe, velle.* vt *parare* apud poetas Latinos. c. inf. A. 5, 5, 10. παρεσκευασμένοι ἀντευποιεῖν. Aϑ. 2, 20. E. 1, 4, 7. 3, 1. 8. ¶ 5) *decernere, inſtituere.* Π. 7, 5, 26. p. 459. τρέφειν παρεσκευάσμεθα τῶν ἡμετέρων οἴκων φύλακας

5, 21. πρὶν παραθεῖεν αὐτῷ ἄριστον — παρετίθεσαν ἐπὶ τὴν αὐτὴν τράπεζαν κρέα etc. Ιερ. 1, 17. 22. Σ. 2, 2. ¶ 2) *adhibere, admouere, induere.* Ιπ. 12, 7. τῷ βραχίονι τὸ ὥσπερ κνημὶς παρατιθέμενον βέλτιον ἢ συνδεθὲν ὅπλῳ. ¶ 3) *exponere, docere.* Π. 1, 6, 12. p. 65. γελάσας δῆλα θές μοι παρατιθεὶς ἕκαστον, τί εἴη ὄφελος, *proponens ſingulas partes* officii imperatoris. Kypkius hunc locum confert cum Act. 17, 3. forτaſſe non ſatis recte.

παρατίθεσθαι, ¶ 1) *apponi ſibi iubere.* v. Kuſter. de V. M. 2. 4. Π. 8, 6, 6. μήτε ἄνευ πόνου — σῖτον παράθεσθε. Ιερ. 1, 19. 20. ¶ 2) *iuxta ſe deponere.* A. 6, 1, 4. παραθέμενος τὰ ὅπλα σπείρει. ¶ 3) *committere, mandare, tanquam depoſitum.* Αθ. 2, 16. τὴν οὐσίαν ταῖς νήσοις παρατίθενται, πιστεύοντες τῇ ἀρχῇ τῇ κατὰ θάλατταν. Zeun. malit παρακατατίθενται, tanquam magis Atticum.

παρατρέπεσθαι, *digredi.* c. gen. O. 12, 17. παρατραπόμενος τοῦ λόγου περὶ τῶν παιδευομένων, δήλωσον περὶ τοῦ παιδεύεσθαι, *digreſſus a coepto ſermone,*

παρατρέχειν, ¶ 1) *accurrere.* A. 4, 7, 7. μὴ οὐ πρῶτος παραδράμοι εἰς τὸ χωρίον. 7, 1, 15. οἱ πελτασταὶ ἐπὶ τὸ κέρας ἑκάτερον παραδεδραμήκεσαν. ¶ 2) *propter ſ. iuxta currere.* Ιπ. 11, 4. παρατρέχοντά τινα κελεύοντες παίειν. ¶ 3) *praetercurrere.* c. παρὰ, A. 7, 4, 14. τοὺς παρατρέχοντας παρ' οἰκίαν — ἠκόντιζον. K. 6, 10. ¶ 4) *celeriter praeternauigare littus.* O. 16, 7. οὐθ' ἡσυχῇ βαδίζοντες, ἀλλὰ παρατρέχοντες. ¶ 5) *celeriter currere.* A. 4, 5, 7. διέπεμπε διδόντας τοὺς δυναμένους παρατρέχειν τοῖς βουλιμῶσιν. ¶ 6) *curſu conficere.* c. acc. A. 4, 7, 4. ἡμίπλεθρον παραδραμεῖν. §. 5.

παρατυγχάνειν, ¶ 1) *forte adeſſe.* Π. 1, 4, 18. υἱὸς σὺν τοῖς παρατυχοῦσιν. Intelliguntur ſtipatores, non milites conſcripti. Απολ. 11. ¶ 2) *obuium eſſe, ſe offerre.* Π. 4, 6, 2. p. 257. λέοντος παρατυχόντος. Antea dicebatur φανείσης ἄρκτου. Λ. 11, 7. κἂν ταραχθῶσι, μετὰ τοῦ παρατυχόντος ὁμοίως μάχεσθαι, *vt cum quolibet iuncti pugnare poſſint.* Ita recte interpretari videntur Fr. Portus

σκευὴν, i. e. *cogitationem de pugna, eiusque suscipiendae studium*. ἔλυσε δὲ τὴν ἐν ταῖς συντάξεσιν, *proelii apparationem; quae cernitur in instruendis ordinibus*. ¶ 4) *praeparatio, exercitatio*. Απ. 4, 2, 6. ἄνευ παρασκευῆς καὶ ἐπιμελείας. ¶ 5) In var. lect. permutatur c. κατασκευή. v. ibi nr. 2.

παρασκηνοῦν, ¶ 1) *coenare, conuiuari*. Π. 4, 5, 4. Κυαξάρης — ἐμεθύσκετο μεθ' ὧν παρεσκήνου. ¶ 2) Eleganter dicitur de eo, qui tantum abest vt hostem timeat, vt castra iuxta eum ponat. A. 3, 1, 18. παρεσκηνήσαμεν αὐτῷ.

παρασπᾶσθαι, *ab altero ad se attrahere* s. *allicere*. E. 4, 8, 33. τῶν πόλεων παρεσπᾶτό τινας τοῦ Φαρναβάζου.

παράσπονδος, *perfidus*. Αγ. 3, 5. μηδὲν παράσπονδον παθεῖν, *contra foedus*. E. 2, 4, 20. μηδὲν παράσπονδον ποιοῦντας, *foedus non violantes*.

παραστάδες, *columnae*. Hesych: παραστάδες· οἱ πρὸς τοῖς τοίχοις τετραμμένοι κίονες. Pollux 1, 20. τὰ ἑκατέρωθεν ξύλα κατὰ πλευρὰν τῶν θυρῶν, ἃ καὶ παραστάδας φασίν. Apud eundem 10, 25. Cratinus iungit παραστάδας et πρόθυρα ποικίλα. v. ibi Hemsterhus. Ιερ. 11, 2. πόλιν τείχεσί τε καὶ ναοῖς καὶ παραστάσι — κατεσκευασμένην. Quia hic παραστάδες iunguntur aedificiis publicis, ideo Ernesti mauult legi παστάσι, *porticibus*. Cf. Valckenar. ad Eurip. Phoeniss. 418. et infra παστάς.

παράστασις, *locus quem quis tenet dum stat coram rege* s. *prope regem*. Π. 8, 4, 3. Κῦρος ἐσαφήνιζε τοὺς κρατιστεύοντας παρ' ἑαυτῷ, εὐθὺς ἀρξάμενος ἐξ ἕδρας καὶ παραστάσεως.

παραστάτης, ¶ 1) *adstes*. In acie ita dicitur miles, qui in iugo iuxta alium a latere collocatus est, cum ἐπιστάτης collocatus sit post alium. v. Aelian. tact. 6. et Arrian. p. 23. Π. 3, 3, 26. οἱ ὁμότιμοι — περιορῶντες ἀλλήλους, ὀνομάζοντες παραστάτας, ἐπιστάτας. 8, 1, 3. ᾔδει, ὅτι, εἰ μάχης ποτὲ δέησοι, ἐκ τούτων αὐτῷ καὶ παραστάτας καὶ ἐπιστάτας ληπτέον εἴη. Sic de iis, qui ducis latus fulciunt, E. 4, 3, 16. ἀποθνήσκουσι Γύλις τε ὁ πολέμαρχος καὶ τῶν παραστατῶν πλεῖστοι. ¶ 2) *eiusdem aciei et pugnae socius*. Π. 4, 5, 15. de equitibus futuris, qui pediti-

10. οὐ γὰρ ἂν — παραχρῆμα ἐξ ἄφρονος σώφρων ἄν τις γένοιτο. Paulo ante eſt εὐθύς. A. 7, 7, 14. E. 1, 4. 6. κρίνεσθαι παραχρῆμα, τῆς αἰτίας ἄρτι γεγενημένης. 3, 1, 19. Sic Λ. 8, 4. pleonaſtice iunguntur εὐθὺς παραχρῆμα. Π. 2, 4, 9. ἐν τῷ παραχρῆμα, ſcil. χρόνῳ, *in praeſentia.* ¶ 2) *ſine exercitatione.* Π. 3, 3, 24. p. 193. παραχρῆμα ἄνδρας ἀγαθοὺς ἔσεσθαι. E. 6, 4, 11. de milite non exercitato: ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἐστρατεύετο. E. 1, 1, 21. λέγειν τὰ μὲν ἀπὸ τοῦ παραχρῆμα, τὰ δὲ βουλευσαμένους, *ex tempore.* ¶ 3) Aπ. 2, 1, 20. αἱ ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἡδοναί, *quae ſine vllo labore percipiuntur.* Cf. παραυτίκα.

παραχωρεῖν, ¶ 1) *de via decedere.* c. gen. rei, Ιερ. 7, 2. ὁδῶν παραχωροῦσι, np. homines priuati tyrannis. Addito dat. perſ. Ιερ. 7, 7. ὁδῶν παραχωροῦντας τοῖς κρείττοσι. §. 9. Aπ. 2, 3, 16. ¶ 2) Improprie de fluuio deriuato: *viam concedere.* Π. 7, 5, 9. ὁ ποταμὸς ἡμῖν παρακεχώρηκε τῆς εἰς τὴν πόλιν ὁδοῦ. ¶ 3) *cedere, prius facultatem dare.* E. 5, 4, 27. Archidamus etſi patrem conuenire volebat, tamen τῶν θεραπόντων τῷ δεομένῳ παρεχώρει.

παραχωρητέον, *cedendum eſt.* Λ. 9, 5. ἐνόδοις παραχωρητέον αὐτῷ, *oportet eum aliis via cedere.*

πάρδαλις, *panthera.* Π. 1, 4, 7. παρδάλεις. 1, 6, 19. p. 75. παρδάλεσι. Cf. πάνθηρ.

παρεγγυᾶν, ¶ 1) *cohortari.* Heſych: παρεγγυᾶται· παραινεῖ, παραγγέλλει, διαβεβαιοῦται. Suid: παρεγγυᾷ· παραγγέλλει, παραινεῖ. Deinde affert verba ex A. 4, 7, 17. 18. βοώντων τῶν στρατιωτῶν, θάλαττα, θάλαττα, καὶ παρεγγυώντων — ἐξαπίνης, ὅτου δὴ παρεγγυήσαντος — ποιοῦσι κολωνόν. Sic Π. 3, 3, 19. ἂν ὑμᾶς καὶ οἱ ἔμπροσθεν ἀνακαλοῦντες ἕπεσθαι παρεγγυῶσιν. §. 27. θᾶττόν τις ἰὼν ἐπιδεικνύτω ἑαυτὸν, καὶ παρεγγυάτω. Leuncl. *aliis haec ſignificet.* — Κῦρος ἐφθέγγετο, τίς ἐφέπεται; — διὰ πάντων δὴ, ὥσπερ παρηγγύα, οὕτως ἐχώρει, τίς ἕψεται. A. 6, 5, 8. De duce milites excitante, Π. 3, 2, 3. ὁ Κῦρος παρηγγύα· ἄνδρες Πέρσαι etc. A. 7, 1, 14. αὐτός τε παρηγγύα (all. κατηγγύα) ταῦτα, καὶ τοὺς ἄλλους ἐκέλευσε

tra hoſtem, Αγ. 2, 24. ὅπου οἱ πολῖται πλέον ἕξειν ἔμελλον, εὐρώστως παρατεταγμένος, i. e. παραταξάμενος αὐτούς. E. 2, 4, 24. 3, 2, 13. c. dat. E. 4, 3, 3. παρετάξαντο ἀλλήλοις, *contra ſe inuicem, vtrinque.* Steph. coniicit ἀντιπαρετάξαντο. Sed παρετάξαντο ἀλλήλοις legitur etiam Αγ. 2, 3. vbi Steph. nil tale coniicit. ¶ 2) *claſſis ſuae aciem inſtruere.* E. 1, 1, 4. ξυμφράξαντες τὰς ναῦς, καὶ παραταξάμενοι πρὸς τῇ γῇ ἐμάχοντο. 2, 1, 14.

παρατείνειν, ¶ 1) *extendere, explicare.* A. 7, 3, 28. διὰ τοῦ πεδίου παρατεῖναι τὴν φάλαγγα παρὰ τὰς κώμας. Sic A. 1, 7, 12. παρετέτατο ἡ τάφρος διὰ τοῦ πεδίου ἐπὶ δώδεκα παρασάγγας, *porrecta erat, pertinebat, ducta erat.* ¶ 2) *defatigare.* Schol. Ariſtoph. nubb. 213. τὸ παρετάθη· ἴσον τῷ ἐξετρυχώθη, καὶ κατεπονήθη. Cf. Caſaub. ad Athenae. 4, 14. p. 285. et Doruill. ad Charit. p. 31. qui bene explicat: *in aliqua re occupari diu et cum taedio, vel cum deſiderio, vel cum magna contentione.* Απ. 3, 13, 6. παρετάθη μακρὰν ὁδὸν πορευθείς, *longo itinere defeſſus eſt.* ¶ 3) *diu detinendo et differendo aegre facere, taedium et moleſtiam creare.* Π. 1, 3, 10. ἕως ἂν παρατείναιμι τοῦτον, ὥσπερ οὗτος ἐμὲ παρατείνει. Caſaub. l. l. et Hutch. ad h. l. explicant *cruciare.*

παρατηρεῖν, *obſeruare oculis.* Απ. 3, 14, 4. παρατηρεῖτε τοῦτον οἱ πλησίον.

παρατιθέναι, ¶ 1) *apponere cibos.* Π. 2, 1, 15. ἦν τὰ παρατιθέμενα ἀεὶ ἴσα αὐτῷ τε καὶ τοῖς καλουμένοις. 5, 2, 8. τὴν φαυλότητα τῶν παρατιθεμένων βρωμάτων. §. 9. μηδενὶ — πλείω παρατίθεσθαι. Edd. vett. παρασκευάζεσθαι. Pro μηδενὶ — πλείω, quae eſt Leunclauii coniectura, reliqui habent μηδενὸς — πλείω, *nihilo plura.* 8, 2, 2. οἷς αὐτὸς σιτοῖτο, τούτοις ὅμοια παρατίθοιτο αὐτῷ — ὅσα δὲ παρατεθείη. Aem. Portus mauult vt ſcribatur παρατιθεῖτο vel παρατίθειτο. Sed Zeun. cum Hutch. defendit recte ſcripturam παρατίθοιτο. Eſt enim Attica forma. Male etiam edd. vett. habent παρατιθείη pro παρατεθείη. 8, 7, 2. οἱ τεταγμένοι — δεῖπνον παρετίθεσαν. 8, 8, 10. τοὺς παρατιθέντας. A. 4, 5, 21.

5, 21. πρὶν παραθεῖεν αὐτῷ ἄριςον — παρετίθεσαν ἐπὶ τὴν αὐτὴν τράπεζαν κρέα etc. Ιερ. 1, 17. 22. Σ. 2, 2. ¶ 2) *adhibere, admouere, induere.* Ιπ. 12, 7. τῷ βραχίονι τὸ ὥσπερ κνημὶς παρατιθέμενον βέλτιον ἢ συνδεθὲν ὅπλῳ. ¶ 3) *exponere, docere.* Π. 1, 6, 12. p. 65. γελάσας δῆλθές μοι παρατιθεὶς ἕκαςον, τί εἴη ὄφελος, *proponens ſingulas partes* oſſicii imperatoris. Kypkius hunc locum confert cum Act. 17, 3. fortaſſe non ſatis recte.

παρατίθεσθαι, ¶ 1) *apponi ſibi iubere.* v. Kuſter. de V. M. 2. 4. Π. 8, 6, 6. μήτε ἄνευ πόνου — σῖτον παράθεσθε. Ιερ. 1, 19. 20. ¶ 2) *iuxta ſe deponere.* A. 6, 1. 4. παραθέμενος τὰ ὅπλα σπεῖρει. ¶ 3) *committere, mandare, tanquam depoſitum.* Αθ. 2, 16. τὴν οὐσίαν ταῖς νήσοις παρατίθενται, πιςεύοντες τῇ ἀρχῇ τῇ κατὰ θάλατταν. Zeun. malit παρακατατίθενται, tanquam magis Atticum.

παρατρέπεσθαι, *digredi.* c. gen. O. 12, 17. παρατραπόμενος τοῦ λόγου περὶ τῶν παιδευομένων, δήλωσον περὶ τοῦ παιδεύεσθαι, *digreſſus a coepto ſermone.*

παρατρέχε[illegible]
currere. [illegible]
οὐ πρῶτος [illegible]
τὸ χωρίον. [illegible]
πελτασταὶ [illegible]
κάτερον πα[illegible]
¶ 2) *pro[illegible]*
currere. [illegible]
ρατρέχοντα [illegible]
παίειν. ¶ [illegible]
rere. c. [illegible]
14. τοὺς [illegible]
παρ' οἰκίαν [illegible]
K. 6, 10. [illegible]
praeternau[illegible]
O. 16, 7. [illegible]
δίζοντες, ἀλ[illegible]
τες. ¶ 5) [illegible]
rere. A. 4[illegible]
τε διδόντας [illegible]
παρατρέχειν [illegible]
ειν. ¶ 6) [illegible]
re. c. acc[illegible]
ἡμίπλεθρον [illegible]
§. 5.

παρατυγχα[illegible]
forte adeſ[illegible]
18. υἱὸς σὺν [illegible]
σιν. Intell[illegible]
tores, nor[illegible]
ſcripti. Απ[illegible]
obuium eſ[illegible]
Π. 4, 6, 2. [illegible]
τος παρατυ[illegible]
dicebatur φ[illegible]
Λ. 11, 7. [illegible]
μετὰ τοῦ π[illegible]
μοίως μάχ[illegible]
quolibet in[illegible]
poſſint. It[illegible]
pretari vide[illegible]

tus et Camerarius, ob locum Plutarchi in Pelopida c. 23. Ιπρ. 9, 1. ποιεῖν τὸ παρατυγχάνον αὐτῷ δεῖ, *quicquid fors ei obtulerit, quicquid ei forte succurrerit ex his meis praeceptis.*

παραυτίκα. Π. 2, 2, 15. p. 111. ἡ ἀρετὴ πρὸς ὄρθιον ἄγουσα οὐ πάνυ δεινή ἐστιν ἐν τῷ παραυτίκα εἰκῇ συνεπισπᾶσθαι, *in praesentia, illico.* Intell. χρόνῳ. Π. 1, 5, 7. p. 52. αἱ παραυτίκα ἡδοναὶ, *voluptates praesentes, faciles, sine labore partae, et breues.* 2, 2, 15. p. 111. ἡ πονηρία διὰ τῶν παραυτίκα ἡδονῶν πορευομένη. 8, 1, 11. Eodem sensu Π. 7, 5, 26. p. 455. legitur τὸ αὐτίκα ἡδύ. v. Wetsten. ad 2 Corinth. 4, 17. Cf. παραχρῆμα.

παραφαίνεσθαι, *apparere.* Ιπρ. 8, 19. ἀποκεκρυμμένοι — ἐξαπίνης παραφαινόμενοι. Πο 4, 10. χρυσίον ὅταν πολὺ παραφαίνῃ, *quando magna auri copia est.* Sed legi haud dubie debet παραφαίνηται.

παραφέρειν, ¶ 1) *apponere* s. *porrigere comedendum.* Π. 1, 3, 6. πολλὰ αὐτῷ παραφέρειν θήρεια. 2, 2, 1. p. 102. ὁ μάγειρος οἰόμενος αὐτὸν εὐδέν τι δεῖσθαι ὄψου, ᾤχετο παραφέρων πρὶν λαβεῖν αὐτὸν ἕτερον. Marg. Leuncl. et Well. habent περιφέρων. Sed Hutch. ex Athenaeo recte defendit παραφέρων. ¶ 2) *auertere.* K. 5, 27. ταχὺ ἑκάστου παραφέρει τὴν ὄψιν πρὶν νοῆσαι.

παραφέρεσθαι, *praeterire, euadere.* K. 6, 24. lepus ἐὰν εἰς τὰς ἄρκυς ἐμπίπτῃ, ἢ ἔξω ἢ ἐντὸς παρενεχθῇ.

παραφθάνειν, *praeuenire, opprimere.* Π. 7, 5, 15. ἕως παρέφθασεν ἑσπέρα γενομένη, πρὶν — χολάσαι, *donec vespera eum oppressit, priusquam posset operam dare.* Steph. dicit, esse verbum Homeri, a quo παρὰ ponatur pro πρό. Sed Zeun e Cod. Guelf. edidit ἕως περ ἔφθασεν.

παραφρονεῖν, *desipere, delirare.* Απ. 4, 7, 6. τῶν οὐρανίων φροντιστὴν γίγνεσθαι — κινδυνεῦσαι δ' ἂν καὶ παραφρονῆσαι τὸν ταῦτα μεριμνῶντα, οὐδὲν ἧττον ἢ Ἀναξαγόρας παρεφρόνησεν.

παραφυλάττειν, *obseruare.* Λ. 4, 4. παραφυλάττουσιν ἀλλήλους, ἐάν τι — ῥᾳδιουργῶσι.

παραχρῆμα, ¶ 1) *confestim, repente,* Π. 3, 1, 10.

10. οὐ γὰρ ἂν — παραχρῆμα ἐξ ἄφρονος σώφρων ἄν τις γένοιτο. Paulo ante eſt εὐθύς. A. 7, 7, 14. E. 1, 4, 6. κρίνεσθαι παραχρῆμα, τῆς αἰτίας ἄρτι γεγενημένης. 3, 1, 19. Sic A. 8, 4. pleonaſtice iunguntur εὐθὺς παραχρῆμα. Π. 2, 4, 9. ἐν τῷ παραχρῆμα, ſcil. χρόνῳ, *in praeſentia.* ¶ 2) *ſine exercitatione.* Π. 3, 3, 24. p. 193. παραχρῆμα ἄνδρας ἀγαθοὺς ἔσεσθαι. E. 6, 4, 11. de milite non exercitato: ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἐστρατεύετο. E. 1, 1, 21. λέγειν τὰ μὲν ἀπὸ τοῦ παραχρῆμα, τὰ δὲ βουλευσαμένους, *ex tempore.* ¶ 3) Aπ. 2, 1, 20. αἱ ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἡδοναὶ, *quae ſine vllo labore percipiuntur.* Cf. παραυτίκα.

παραχωρεῖν, ¶ 1) *de via decedere.* c. gen. rei, Iερ. 7, 2. ὁδῶν παραχωροῦσι, np. homines priuati tyrannis. Addito dat. perſ. Iερ. 7, 7. ὁδῶν παραχωροῦντας τοῖς κρείττοσι. §. 9. Aπ. 2, 3, 16. ¶ 2) Improprie de fluuio deriuato: *viam concedere.* Π. 7, 5, 9. ὁ ποταμὸς ἡμῖν παρακεχώρηκε τῆς εἰς τὴν πόλιν ὁδοῦ. ¶ 3) *cedere, prius facultatem dare.* E. 5, 4, 27. Archidamus eſſi patrem conuenire volebat, tam ... πόντων τῷ ... χώρει.

παραχωρητ... *dum eſt.* ... δοῖς παραχ... *oportet eu... cedere.*

πάρδαλις, ... 1, 4, 7. π... 19. p. 75. ... πάνθηρ.

παρεγγυᾶν, ... *tari.* Heſyc... ται· παραινε... λει, διαβεβ... παρεγγυᾷ· ... παραινεῖ. D... verba ex A. ... βοώντων τό... θάλαττα, ... παρεγγυώντα... ὅτου δὴ παρα... ποιοῦσι κολω... 3, 19. ἂν ὑμ... πρόσθεν ἀνακ... σθαι παρεγγ... θᾶττόν τις ἑ... ἑαυτὸν, καὶ ... Leuncl. *alii... ficet.* — K... το, τίς ἐφέ... πάντων δὴ, ... γύα, οὕτως ... ψεται. A. ... duce milit... Π. 3, 2, 3. ... ρηγγύα· ἄνδρ... A. 7, 1, 14... ρηγγύα (all. ... τα, καὶ τοῦ...

λευσε παρεγγυᾷν, np. vt milites concitati ac ſeditioſi ordine ſtarent. ¶ 2) *imperare*, *edicere*. Heſych: παρεγγυᾶται· ἐντέλλεται. Videtur non admodum differre a verbo παραγγέλλειν. Cf. παραγγέλλειν nr. 4. Π. 3, 3, 30. παρηγγύησεν (Steph. et Hutch. παρεγγύησεν) ἐπὶ πόδα ἀνάγειν. Tum vero homotimi ταχὺ μὲν αὐτοὶ ἐπείθοντο, ταχὺ δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις παρήγγελλον. 6, 3, 4. πρῶτον μὲν ἀριστᾷν παρηγγύησεν, ἔπειτα δὲ — τὸ παραγγελλόμενον προνοεῖν. c. acc. rei, Π. 3, 3, 26. παρηγγύα ὁ Κῦρος σύνθημα. 7, 1, 6. σύνθημα παρεγγυήσας. In his commode etiam verti poſſit *dare*, *tradere*. Nam Heſych. et Suidas interpretantur praeter alia verbis διαδιδόναι et παραδιδόναι et παρέχειν. c. dat. perſ. Π. 4, 1, 2. p. 200. τοῖς ἄλλοις μάλα ἐπιστερχῶς παρηγγύα. c. inf. Π. 2, 3, 9. ταξίαρχος — παρηγγύησεν εἰς δύο ἄγειν. Ibidem bis eſt παραγγέλλειν. 4, 1, 2. p. 200. ἐγὼ παρηγγύησα ἐπανάγειν. 7, 1, 2. A. 4, 1, 13. ὅτε παρεγγυῷτο — παρηγγύα ἕπεσθαι. §. 12. erat παρήγγειλεν. 4, 8, 14. E. 4, 2, 12. c. dat. et inf. Π. 5, 3, 16. p. 301. τῷ κατ' οὐρὰν παρεγγυάτω ἕπεσθαι. Zeun. praefert aliorum lectionem: ἐγγυτάτω ἑπέσθω, *proxime ſequitor*. Λ. 11, 8. τῷ ἐνωμοτάρχῃ παρεγγυᾶται εἰς μέτωπον — καθίςασθαι. Sic Π. 3, 2, 4. ὁ Κῦρος εἰπών, ὅτι εἰδείη τοῦτο, εὐθὺς παρηγγύησε τοῖς Πέρσαις παρασκευάζεσθαι. quae lectio haud dubie debetur Stephani vel Leunclauii ingenio. Nam edd. vett. habent: ὁ Κῦρος εἶπε, ὅτι ἤδη τοῦτο παρηγγύησε τοῖς Π. vbi durum eſt τοῦτο. c. acc. et inf. A. 7, 3, 26. Ξενοφῶν παρηγγύησε τοὺς εἰς τριάκοντα ἔτη παριέναι. c. dat. et acc. c inf. Π. 7, 5, 8. παρηγγύησεν ὁ Κῦρος χιλιάρχοις — εἰς δύο ἄγοντας παρεῖναι.

παρεγγυή, *cohortatio*, *rogatio*. A. 6, 5, 8.

*παρεγγύησις, *ex tempore imperatum*, *edictum ſubitum*. Λ. 11, 4.

παρειά, *maxilla*, *gena*. Π. 6, 4, 2. ἐλείβετο αὐτῇ τὰ δάκρυα κατὰ τῶν παρειῶν.

παρεῖναι, ¶ 1) *adeſſe*. Π. 4, 5, 11. φιλίαν ἐπιδεικνύμενος πάρει. 6, 3, 8. συνεξέταττον παρὼν αὐτούς, *praeſens*. Additum eſt participium, quo res fieret certior. 7, 4, 4. εἴ τι

τι στρατιᾶς προσδέοιτο· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι καὶ τῇ παρούσῃ ἔχει ἀλλαχόσε χρῆσθαι. 8, 4, 4. οἱ παρόντες, *conuiuae.* A. 2, 6, 8. πρὸς τοὺς πολεμίους θαῤῥαλέως ἔχειν παρῆν militibus, i. e. *fortes erant.* 5, 1, 4. οὔτ' ἀγορὰ — οὔτε ὅτου ὠνησόμεθα, πάρεστιν. All. pro πάρεστιν habent εὐπορία. Quae eſt lectio non ſpernenda. 7, 7, 25. παρῆσθα καὶ ἤκουες. E. 1, 4, 7. ἐσκόπει τοὺς αὐτοῦ ἐπιτηδείους, εἰ παρείησαν. 3, 4, 8. 4, 1, 12. Ap. 1, 6, 5. ὁ ἥδιστα πίνων ἥκιστα τοῦ μὴ παρόντος ἐπιθυμεῖ ποτοῦ. 3, 14, 6. μὴ παρόντων πολλῶν (ὄψων). O. 9, 15. τιμᾷν τὸν ἄξιον ἀπὸ τῆς παρούσης δυνάμεως. 12, 14. ὅταν παρείη τὸ πρακτέον, *quando laborandum eſt.* Σ. 4, 43. σχολὴν ὁρᾶτέ μοι παροῦσαν, *me habere.* 8, 1. παρόντος δαίμονος μεγάλου. Dicitur de Cupidine ſ. Amore, cuius pleni erant. c. particip. fut, A. 7, 7, 12. οὐδὲν ἀπαιτήσων πάρειμι, ἀλλά σε διδάξων. E. 4, 2, 2. 5, 2, 12. p. 299. c. dat. Π. 1, 4, 19. ἡμῖν οὔπω ἰσχὺς πάρεστι, *nondum ſatis copiarum habemus.* 8, 7, 3. p. 544. πάντα σοι τὰ δοκοῦντα ἀνθρώπους εὐφραίνειν πάρεστι. A. 3, 1,

12. οἷς ... ρεσιν, vbi ... auxilii no... 3, 5, 6. ... τὴν ἡμέρα... αὐτὴν ἡμ... c. ἐπὶ et d... παρῆσαν ἐ... Cod. Pari... c. ἐπὶ et ... ἐπειδὴ πά... ἐπ' αὐτοὺς, ... *premerent...* E. 3, 4, ... αὐτοὺς δεῖ... να eſt τὰ ... pium redu... 11. p. 370 ... ἀφθονωτέρ... ἀπεῖναι. ... *citu ade...* primis de... ribus. Π. ... παρόντων (... marg. Ste... καὶ ἀπόντα... χων. A. ... ξενε, καὶ ... ρέντες Ἑλ... Ay. 1, 13. ... E. 2, 1, ... 3, 5, 16. ... χομένοι ... dat. Π. ... τῶν ὁμόρ... ται ἱππ... πόσην ἂν ... ρέσαι σο... 4, 2, 10. ... ρῆσαν αὐτ... xatus c.

- σὺν τοῖς παροῦσι
ίσων. All. Περσῶν,
ν. v. πολὺς nr. 32.
ae/to e//e. a) ad
Π. 8, 1, 1. p.
ρῶμεν ἐπὶ τόδε τὸ
§. 6. 7. 8. vbi
ὶ παρεῖναι ἐπὶ τὰς
:d faepius fimpli-
ρεῖναι. Sic fere
3. p. 546. θᾶτ-
'ς σου τούτῳ ὑπα-
μῆτε προθυμεῖτε-
:ω. b) in ftatio-
1, 2, 4. ἐν ταῖς
αις ἡμέραις, ἐν αἷς
; παρεῖναι. Ay. 6,
— πιστῶς παροῦ-
id iudicium, A.
. πάρεστε πρὸς τὴν
. 3, 5, 18. πα-
τῇ δίκῃ. c. dat.
12. πάρεσμέν σοι
¶ 4) in promtu
ratum e//e. Π.
παρόντα ἅπαντα
ερα ἦν. ¶ 5) fi-
e. Π. 1, 2, 10.
θήρα ἅπεστι τῶν
ολέμῳ παρόντων,·
tum e/fe. O. 11,
ίρυθμίζω, ἐὰν ἐ-
λτιον τοῦ παρόν-
uid /dio melius
l factum eft. ¶
ri//e. Π. 5, 5,
:άμεθα, σὺν θε-
ν ἡμῖν. ¶ 8) li-
·i po//e. Timae-
das: πάρεστιν· ἐκ
ατόν ἐστιν, c. inf.

A. 4, 5, 5. παρῆν μετρεῖν τὸ βάθος τῆς χιόνος. ., 8, 2. σίτου ἐπιλελοιπότος, οἴνου δὲ μηδ' ὀσφραίνεσθαι παρόντος. All. παρόν. Ay. 1, 25. et E. 3, 4, 16. Ay. 2, 14. E. 7, 2, 9. Σ. 9, 5. c. acc. et inf. A. 7, 1, 17. εἰκάζειν πάρεστιν ἑωρακότας τὰ γεγενημένα, vobis, qui vidi/tis, licet. Eodem modo παρὸν abfolute ponitur. Timaeus et Suid: παρόν· ἐξὸν, δυνατὸν, δέον. Ay. 1, 36. παρὸν αὐτῷ πολλοῖς καὶ ἀγαθοῖς χρῆσθαι, quamuis po//et, facultatem haberet. ¶ 9) curare, curantem ade//e. O. 12, 5. ἀντὶ σοῦ παρών. §. 4. erat ἀντ' ἐμοῦ ἐπιμελόμενος. ¶ 10) τὰ παρόντα, a) prae/ens rerum ftatus. in republica, E. 2, 3, 17. p. 91. ψέγοντα οὐδένα τὰ παρόντα. in bello, Π. 5, 2, 11. ὅπῃ τὰ νῦν παρόντα ἀποβήσοιτο, prae/ens bellum. A. 3, 1, 23. ὁρῶσι τὰ παρόντα. 3, 2, 2. χαλεπὰ τὰ παρόντα. Ibid. ἐκ τῶν παρόντων. v. ἔρχεσθαι nr. 1. 4, 1, 18. Plene legitur A. 1, 3, 3. χαλεπῶς φέρω τοῖς παροῦσι πράγμασι, np. quod non vultis longius procedere. ¶ b) opes, facultates. v. Wetften. ad Hebr. 13, 5. Π. 8, 4, 6. ἑαυτῷ πάντα

cum pompa ſequentibus, Π. 8, 3, 9. πορευομένου αὐτοῦ παρείποντο πάμπολλοι — τούτων τῶν παρεπομένων. ¶ 2) *comitari, proſequi.* v. Fiſcher. ind. Theophraſt. in v. παρακολουθεῖν. E. 3, 1, 19. ὁ Μειδίας παρεπόμενος αὐτῷ. Ἀπολ. 27. τοὺς παρεπομένους Socratem ex iudicio abeuntem. ¶ 3) *obſeruare praecepta,* ſere vt παρακολουθεῖν. Ιπ. 11, 5. ἣν ἐν παντὶ παρέπηται τὸ — τυγχάνειν ῥᾳςώνης. Ita quidem τὸ τυγχ. fuerit accuſatiuus. Sed quia παρέπεσθαι alias ſemper iunctum ſibi habet datiuum, rectius τὸ τυγχ. accipitur in nominatiuo, et verba allata poſſunt ita explicari: *ſi ſemper et vbique cum illa inſtitutione coniunctum ſit hoc,* etc.

παρέρχεσθαι, ¶ 1) *accedere, aduenire.* A. 7, 5, 7. παρέρχεται. De exercitu, E. 4, 5, 3. αἰσθόμενος — τῆς νυκτὸς παρεληλυθότας αὐτοὺς, np. in vel ad vrbem. Αγ. 2, 18. eſt βεβοηθηκότας εἰς τὴν πόλιν. c. dat. perſ. De iis, qui ſe conferunt in eam aedium partem, vbi cibum capiunt. Σ. 1, 7. αὐτῷ — λουσάμενοι παρῆλθον. c. ἐπὶ, E. 2, 4,

22. παρῆλθ
να. ¶ 2)
nire. E.
ἄςυ πρὸς
παρελθεῖν.
bus eſt *id*
troire, in
παρελθόντι
Suid: παρ
εἰσελθών.
φίκοντο πρ
παρῆλθον
1, 20. πα
τὴν πόλιν.
παρῆλθε
τῶν χαρακ
10. De
culum int
nen agen
ἡ Ἀριχόνη
σμημένη
exercitu
5, 5, 7.
παρεληλυ
4) *prodir*
A. 5, 5
αὐτῶν ἄλ
21. 22.
1, 3. Ἀπ
c. εἰς, E.
θέ τις εἰ
σκων.
A. 2, 4
νους ἐθε
3, 4, 24
acc. A.
(λόφον)
Πο. 1, 6
ραπλέουσ
E. 4, 2,
4, 5, 18

— παρῆλθεν. De tempore, Π. 6, 2, 11. p. 373. ἐπειδὰν παρέλθωσιν αἱ ἡμέραι. 8, 5, 12. p. 528. τὰ παρελθόντα ὑμεῖς Κῦρον ηὐξήσατε, *quod attinet ad praeterita*. 8, 7, 3. p. 542. τὸν παρελθόντα χρόνον ἔπραττον οὕτως. 8, 8, 10. ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, *olim*. A. 1, 7, 14. 5, 8, 1. E. 1, 3, 1. δυοῖν καὶ εἴκοσιν ἐτοῖν τῷ πολέμῳ παρεληλυθότων. 1, 6, 1. 2, 1, 5. 3, 2, 6. ἄλλος μὲν νῦν, ἄλλος δὲ τὸ παρελθὸν, *ante*. 3, 3, 1. 4, 7, 1. Απολ. 26. Similiter A. 4, 3, 2. τῶν παρεληλυθότων πόνων μνημονεύοντες. Πο. 4, 31. πάσας ἀποτυχεῖν, οὐδενὶ τῶν παρεληλυθότων ἐοικὸς, *praeteritorum exemplo caret*. E. 1. 5, 1. τῆς ναυαρχίας παρεληλυθυίας. ¶ 6) *procedere*, *progredi*. Π. 2, 4. 17. p. 138. ἐπειδὰν παρέλθῃ τὸ κέρας. ¶ 7) *praegredi*, *anteire*, *anteuertere*. Π. 2, 2, 2. p. 103. πάντες παρελθόντες τὸν λοχαγὸν ᾔεσαν πρὸς ἐμὲ, *praeterito lochago procedentes*. 6, 3, 4. ὅτι προεληλύθοιεν ἐπὶ χιλὸν — παρελθόντες τὰς προφυλακάς. A. 4, 7, 7. παρέρχεται πάντας, *currendo prius venit*. E. 4, 8, 38. ¶ 8) *abire*. E. 7, 5, 18. οὐκ ἐδόκει αὐτῷ δυνατὸν εἶναι ἀμαχεὶ παρελθεῖν. Cf. ἀπέρχεσθαι nr. 5. Nam pro eo legitur. ¶ 9) *transire ab vltimis ad primos*. A. 4. 1, 13. οὐκ ἦν ἰδεῖν παρελθόντι τὸ αἴτιον. ¶ 10) *transire*, *superare*. A. 1, 4, 4. παρελθεῖν οὐκ ἦν βίᾳ. ἦν γὰρ ἡ πάροδος στενή. §. 5. 1, 7, 13. ταύτην τὴν πάροδον παρῆλθε. ¶ 11) *emetiri*, *conficere*. A. 4, 7, 4. τρία ἡμίπλεθρα παρελθεῖν. All. διελθεῖν. ¶ 12) *dari*, *tradi*. v. σύνθημα.

παρέχειν, ¶ 1) *exhibere*, *praebere*. Ammonius actiuum et medium ita diſtinguit: παρέχειν μὲν λέγεται τὰ διὰ χειρὸς διδόμενα, οἷον ἐσθήματα, ἢ ἐκπώματα· τὸ δὲ παρέχεσθαι λέγεται ἐπὶ τῶν τῆς ψυχῆς διαθέσεων, οἷον προθυμίαν, εὔνοιαν. Quae verba videntur ſic intelligenda eſſe: παρέχειν nunquam de animi affectionibus dici, ſed παρέχεσθαι non ſolum de his, verum etiam de iis, quae manu et quaſi manu exhibentur. Cf. Abreſch. dilucc. Thucyd. 2, 9. qui tamen, vt Kuſterus de V. M. 1, 49. recte obſeruauit, vtramque vocem promiſcue vſurpari. Π. 1, 4, 9. animalia ζῶντα παρέχειν,

np. in paradiſo: O. 13, 10. *ἱμάτια — ὅσα δεῖ παρέχειν ἐμὲ τοῖς ἐργαστῆρσι, καὶ ὑποδήματα.* Σ. 2, 2. *θεάματα καὶ ἀκροάματα ἥδιστα παρέχεις* Cf. *αἴσθησις.* ¶ 2) *tradere.* A. 2, 1, 9. *πλῆθος ἀνθρώπων, ὅσον, οὐδ' εἰ παρέχοι ὑμῖν, δύναισθ' ἂν ἀποκτεῖναι.* ¶ 3) *dare, donare.* a) Π. 2, 3, 11. *διπλῆν ὑμῖν — εὐωχίαν παρέχειν — εἰ μὴ καὶ διπλᾶς τὰς γαστέρας ἡμῖν παρέξεις.* 8, 3, 15. *ἐξένιζε, καὶ τἄλλα τε παρεῖχε ἔκπλεω, καὶ — ἐκπώματα προὔπινε καὶ ἐδωρεῖτο.* b) Sic de diis, A. 5, 3, 10. *παρέχει ἡ θεὸς τοῖς σκηνοῦσι ἄλφιτα, ἄρτους, ſuppeditat, ſuggerit, procurat.* In aliis *ἡ θεὸς* deeſt. Aπ. 1, 4, 12. *ἄλλοις ζώοις δοῦναι περιγράψαντας τοῦ ἔτους χρόνον, ἡμῖν δὲ συνεχῶς μέχρι γήρως ταῦτα παρέχειν.* 2, 2, 3. *ἀγαθῶν, ὅσα οἱ θεοὶ παρέχουσι τοῖς ἀνθρώποις.* 4. 3, 3. 5. 6. ¶ 4) *parare.* Π. 1, 6, 9. *τὰ ἐπιτήδεια παρέξειν.* §. 12. p. 66. 8, 2, 5. *ἀρκεῖ, ἂν ἓν εἶδος εὐδοκιμοῦν παράσχῃ* coquus. Margg. *παράσχηται.* E. 4, 8, 30 ¶ 5) *emere.* Saltem A. 2, 3, 13. *πρίασθαι* legitur pro *παρέχειν.* v. *ἀγορά.* ¶ 6) *adhibere.* E. 4, 8, 10.

πολὺ τοῦ τ
τὰ αὐτοῦ πλ
χων. ¶
c. inf. Aπ.
σώματος ὁ τ
αὐτός τε ἀφ
παρέχει (ſci
καὶ τοῖς ἰα
καὶ ἀποτέμνε
¶ 8) *comn*
12. *εἰ μήτε*
αὐλούς, μὴ
παράσχοι.
iudicio. A
ρασχεῖν σοι
σιν. E. 7,
A. 6, 6, 9
σχεῖν Κλεαν
dicandum
παρασχήσω
δρῷ ὅ ἂν β
¶ 10 *peri*
Πό. 4, 12.
χει τῷ βου
σθαι ἐν τοῖς
vett. male
Aγ. 2, 22.
mittere,
inf. O. 2,
χρήματα
ἄλλος πώπ
τὰ ἑαυτοῦ δ
γμα nr. 12.
piam face
p. 445. 1
μέσῳ ἐμαυ
aditum a
§. 19. *ἐν*
παρεῖχες.
μὴ παρέχει
σθαι ἀναβα

equus non admittat equitem. Intell. ἑαυτόν. Sic fere Π. 8, 1, 8. τοὺς παρέχοντας ἑαυτοὺς, πρ. τῷ βασιλεῖ, *qui praesto sunt ad fores.* Π. 1, 2, 9. παρέχουσιν ἑαυτοὺς τοῖς ἄρχουσι χρῆσθαι, *magistratibus apparent.* Eadem formula legitur §. 13. 8, 1, 2. 8, 6, 5. Cf. χρῆσθαι. ¶ 13) *concedere, abtreten.* Απ. 2, 9, 7. πολλοὶ ἐδέοντο τοῦ Κρίτωνος καὶ σφίσι παρέχειν φύλακα τὸν Ἀρχίδημον. ¶ 14) *conseruare.* Πο. 4, 14. τὸν ἀριθμὸν seruorum ἴσως ἀεὶ παρέχειν. Απ. 4, 3, 13. ὁ τὸν κόσμον — ἀεὶ χρωμένοις ἀτριβῆ παρέχων. ¶ 15) *facere, reddere.* Π. 1, 2, 5. τοὺς ἐφήβους βελτίστους παρέχειν — παρέχειν αὐτοὺς τὰ τεταγμένα ποιοῦντας. 2, 1, 9. τὴν πεντάδα τοιαύτην παρέχειν — παρέξουσι τὰ δέοντα ποιοῦντας. 4, 2, 19. p. 224. τὸ πλεονεκτῆσαι ὀλιγοχρόνιον ἂν ἡμῖν τὸν πλοῦτον παράσχοι. p. 225. 8, 7, 3. p. 548. τὰ σώματα, ὅσον ἂν ἐν αὐτοῖς χρόνον ᾖ ἡ ψυχὴ, ζῶντα παρέχεται. 8, 8, 10. τοὺς τὴν γῆν ἔχοντας, ἀπὸ ταύτης ἱππότας παρέχεσθαι. Potest tamen in his duobus locis pro medio accipi. O. 4, 7. 21, 4. οὐδ' αἰσχύνεσθαι ἐπισκευασμένους παρέχουσι. A. 2, 3, 13. φιλίαν ὑμῖν παρέξειν τὴν χώραν. 2, 5, 2. p. 111. Αγ. 1, 34. τὴν χώραν ἀδῄωτον παρέχων. Πο. 5, 13. εἰ μηδένα παρέχοιμεν ἀδικοῦντα, *si neminem* (lacessendo) *moueamus, vt iniuria nos afficiat.* Απ. 2, 6, 23. 4, 6, 15. ¶ 16) *praestare, efficere, causam esse.* c. subst. Π. 7, 5, 25. τὸ κρατεῖν παρέχον. A. 3, 5, 6. πρόβατα — ἀποδαρέντα ῥᾳδίως ἂν παρέχοι τὴν διάβασιν. Π. 4, 5, 12. p. 246. τοῖς φίλοις τὴν ἀσφάλειαν παρέχουσι. O. 4, 10. παρέχοντος τοῦ φρουράρχου εἰρήνην τοῖς ἔργοις. 6, 9. ἡ ἐργασία δοκεῖ — ταῖς ψυχαῖς ἥκιστα ἀσχολίαν παρέχειν. Σ. 7, 4. ὁ λύχνος — φῶς παρέχει, τὸ δὲ χαλκεῖον φῶς οὐ ποιεῖ. Cf. ἱδρώς. ¶ 17) *conficere.* Λ. 1, 4. ἐσθῆτας — παρέχειν. ¶ 18) *facessere.* A. 3, 2, 17. αὗται ὄχλον παρέχουσι ἄγειν, i. e. ἐν τῷ ἄγειν. Cf. ἀσχολία et πρᾶγμα. ¶ 19) *afferre, gignere.* Cum nominibus affectionem animi significantibus, Π. 4, 1, 2. p. 201. ποίαν ἡδονὴν τὸ νικᾶν παρέχει. Απ. 1, 2, 2. ἐλπίδας παρασχών. 1, 6, 8. Σ. 4, 22. τέρψιν οὐ παρέχει, πόθον δὲ ἐμποιεῖ.

3, 12. ἐξὸν αὐτῷ παρέντι τοὺς διαπίπτοντας — χειροῦσθαι. ¶ 5) Permutatur c. παρεῖναι. v. παρεῖναι nr. 15.

Πάριον, *Parium*, auctore Stephano Byzantino, πόλις ἐν Ἑλλησπόντῳ — τὸ ἐθνικὸν Πάριος, ὁ πολίτης Παριανός. A. 7, 2, 4. Xenophon eo ab Anaxibio arceſſitur. Cf. §. 14. et 7, 3, 9. E. 1, 1, 8. Alcibiades Parium nauigat. A. 7, 3, 7. Παριανοὶ ob foedus faciendum proficiſcuntur ad Medocum.

παριστάναι, ¶ 1) *afferre, inſtillare.* Λ. 15, 8. οὔτε τοῖς βασιλεῦσι τυραννικὸν φρόνημα παραστῆσαι, οὔτε τοῖς πολίταις φθόνον ἐμποιῆσαι. ¶ 2) *manifeſto demonſtrare, perſuadere.* Heſych: παριςῶ· ἀποδείκνυμι. v. Morus ad Longin. p. 43. O. 13, 1. ὅταν παραστήσῃς τινὶ τοῦτο καὶ πάνυ ἰσχυρῶς, ὅτι δεῖ ἐπιμελεῖσθαι. ¶ 3) In var. lect. eſt παραστήσεις pro παραιτήσῃ. v. παραιτεῖσθαι.

παρίστασθαι, ¶ 1) *adſtare.* Π. 8, 8, 9. σκιὰς ἄνθρωποι μηχανώμενοι αὐτοῖς παρεστᾶσι. Athenaeus 12, p. 515. C. habet παριστᾶσι. A. 5, 8, 9. ἔχοντες οὐ ψήφους, ἀλλ' ὅπλα, παρειστήκειτε. O. 10, 10. Sic de Theodota, quae pictori ſe depingendam ſiſtit, Απ. 3. 11, 2. τὴν Θεοδότην καταλαβόντες ζωγράφῳ τινὶ παρεστηκυῖαν. ¶ 2) *ſtare, conſiſtere.* A. 4, 8, 19. ὅπου παρεστηκότες ἐτύγχανον. ¶ 3) *adeſſe.* Π. 4, 5, 9. ὁ τοῦ Κυαξάρους ἄγγελος παρίσταται. Ιερ. 8, 9. ὅταν τάχους καιρὸς παραστῇ, *adſit, aduenerit.* Cf. Dorvill. ad Charit. p. 192. Λ. 3, 3. ἰσχυροτάτας ἐπιθυμίας τῶν ἡδονῶν παρισταμένας, *ineſſe, animum occupare.* Απ. 3, 7, 5. αἰδοῖ καὶ φόβον — μᾶλλον ἐν τοῖς ὄχλοις ἢ ἐν ταῖς ἰδίαις ὁμιλίαις παριστάμενα. Erneſti vertit *ſuperuenientia, opprimentia nos.* Sic Ιππ. 9, 1. πρὸς τὸ παριστάμενον, *pro re, pro ſtatu rerum praeſenti.* Cf. μάρτυρ. ¶ 4) *praeſto eſſe, adeſſe adiuuandi cauſa, opitulari.* Aγ. 7, 3. παρίστατο ſuis, εἴ τις συμφορὰ συμβαίνοι. E. 4, 5, 6. Φαρνάβαζος... παρεστηκότος αὐτοῖς ὅπως προσαγάγοι. 6, 5, 33. ἀλλήλοις ἐν τοῖς μεγίστοις καιροῖς παρίσταντο. ¶ 5) fere i. q. εἶναι. Π. 5, 3, 10. πειρασόμεθα μὴ χείρους βοηθοὶ παραστῆναι. ¶ 6) *imminere.* E. 2, 3, 24. παρεστηκότος τοῦ θανάτου. ¶ 7)

σα δεῖ παρέχεσθαι. ¶ 8) *facere, reddere.* Π. 1, 6, 17. πειθομένους παρέχεσθαι στρατιώτας. 3, 3, 24. p. 193. μέλλοντας τοῦ φόβου τὴν μάθησιν κρείττονα παρέξεσθαι. Moeris p. 320. παραχήσομαι, Ἀττικῶς· παρέξομαι, Ἑλληνικῶς. Cf. Thom. Mag. Π. 4, 1, 2. p. 201. 8, 2. 11. p. 488. A. 2, 6, 14. E. 4, 2, 3. Ιερ. 1, 6. Απ. 3, 3, 4. O. 4, 8. συνοικουμένην τὴν χώραν παρεχομένους καὶ ἔνεργόν. §. 10. ἣν ὁ ἄρχων ὀλιγάνθρωπόν τε παρέχηται καὶ ἀργὸν τὴν χώραν. 5, 8. 6, 9. ἡ ἐργασία — δοκεῖ τὰ σώματα κάλλιστά τε καὶ εὐρωστότατα παρέχεσθαι. §. 10. 12, 12. 14, 1. 15, 12. 21, 4. πονεῖν ἐθέλοντας — παρέχονται. §. 9. Σ. 4, 42. 7, 4. τὸ χαλκεῖον — ἐν αὐτῷ ἄλλα ἐμφαινόμενα παρέχεται. Ιπ. 1, 11. 12. 13. ¶ 9) *praestare.* Π. 6, 4, 3. τὰ ἔργα οἶμαί σοι πιθανώτερα παρεσχῆσθαι τῶν νῦν — λόγων. Αγ. 1, 38. ¶ 10) *gignere, excitare, causam esse.* Π. 1, 6, 19. p. 71. τοιαύτην δόξαν περὶ αὐτοῦ παρασχέσθαι. 3, 3, 6. E. 5, 1, 14. extr. ¶ 11) *materiem praebere.* Απολ. 26. Παλαμήδης καλλίους ὕμνους παρέχεται. ¶ 12) *instituere.* O. 21, 1. εὖ τῇ ὑποθέσει ὅλον τὸν λόγον βοηθοῦντα παρέχησαι.

παρήκειν, *pertingere.* K. 4, 1. lepus habet πλευρὰς μὴ βαθείας, ἀλλ᾽ εἰς τὸ πλάγιον παρηκούσας, *in obliquum paulatim circumductas aluum versus.* Fr. Portus: *in obliquum porrectas.*

Παρθενικὸν siue

Παρθένιον, oppidum in Mysia s. Teuthrania. A. 7, 8, 8. ἐκ Παρθενίου. Margg. Παρθενικοῦ. §. 12. τὸ Παρθενικὸν πόλισμα. Hutchins. vult Παρθένιον scribi.

Παρθένιος, *Parthenius,* Ponti fluuius. A. 5, 6, 3. p. 291. 6, 2, 1.

παρθένος, ¶ 1) *virgo.* Π. 4, 6, 4. ἔστι δέ μοι — θυγάτηρ παρθένος — γάμου ἤδη ὡραία. Αγ. 6, 7. ὥσπερ παρθένος σωφρονεστάτη. E. 6, 4, 7. τῶν παρθένων, quae se interfecerant, τὸ μνῆμα ornarunt Thebani. Λευκτρίδας eas vocari διὰ τὸν τόπον, dicit Plutarchus in Pelopida c. 20. Diodori Siculi et Pausaniae traditiones attulit Morus. Απ. 1, 5, 2. θυγατέρας παρθένους διαφυλάξαι. ¶ 2) Λ. 3, 6. αἰδημονεστέρους τῶν ἐν τοῖς θαλάμοις παρθένων. Longinus de sublim. 4, 4. et ex eo Margg. habent ἐν τοῖς

[redacted]

cibi et opſonia intelligi debeant. Hemſterhuſ. ad Poll. 10, 87. et Hutch. intelligunt *opſonia*. Sed haud dubie intelligendae ſunt *lances, in quibus opſonia apponuntur*. Nam in ſequentibus vocantur λεκάνια, et videntur ad noſtrum locum verba Suidae ſpectare: παροψίδας· σκεύη ὑπηρετικὰ τραπέζης. Sic Heſych: παροψίδες· τὰ μεγάλα τρυβλία. Etiam verbum προσήγαγε vaſibus quam cibis accommodatius eſt.

Παῤῥασίαι, *Parrhaſiae*, vrbs Arcadiae. In aliis ſcriptoribus, etiam in Stephano Byzantino, dicitur Παῤῥασία. E. 7, 1, 18. Ἀρχίδαμος — ϛρατευσάμενος εἰς Παῤῥασίας τῆς Ἀρκαδίας — ἐδῄου τὴν χώραν. Videtur maxime regio Parrhaſia ſignificari. Sed Schneiderus bene coniicit Παῤῥασίους, collato Thucyd. 5, 33.

Παῤῥάσιος, *Parrhaſius*, pictor nobiliſſimus. v. Franc. Iunii catalogus pictorum in h. v. Απ. 3, 10, 1 — 5. Socrates cum eo diſſerit de arte pingendi.

Παῤῥάσιος, *Parrhaſia oriundus*, v. Ἀρεξίων.

παῤῥησιάζεσθαι, *libere loqui*. Aγ. 11, 5. τῶν παῤῥησιαζομένων οὐδένα ἤχθραινε, *libere vituperantium*. c. εἰς, Σ. 8, 24. ὁ σύνοικος ἐμοὶ ἔρως κεντρίζει εἰς τὸν ἀντίπαλον ἔρωτα αὐτῷ παῤῥησιάζεσθαι. c. πρὸς, Π. 5, 3, 5. πολλὰ — ἐπαῤῥησιασάμεθα πρὸς ἀλλήλους.

Παρύσατις, *Paryſatis*, vxor Darii Nothi. A. 1, 1, 1. Δαρείου καὶ Παρυσάτιδος παῖδες — Ἀρταξέρξης, νεώτερος δὲ Κῦρος. §. 4. Παρύσατις — φιλοῦσα αὐτὸν (Cyrum) μᾶλλον ἢ τὸν βασιλεύοντα Ἀρταξέρξην. 1, 4, 9. αἱ κῶμαι Παρυσάτιδος ἦσαν εἰς ζώνην δεδομέναι. 1, 7, 8. Δαρείου καὶ Παρυσάτιδος ἐσι παῖς. 2, 4, 15. τὰς Παρυσάτιδος κώμας — Τισσαφέρνης — διαρπάσαι ἐπέτρεψε.

παρυφαίνειν, *obtendere, praetendere*. Π. 5, 4, 20. ὑπὸ τῶν παρυφασμένων ὅπλων πᾶς ὄχλος δεινὸς φαίνεται, *a militibus armatis, qui ad latus calonum lixarumque euntes et iis quaſi attexti eos tegebant*.

παρωθεῖν, *repellere, poſtponere*. E. 2, 3, 10. οὓς ἐνόμιζον ἥκιστα παρωθουμένους ἀνέχεσθαι. Fr. Portus: *a reip. adminiſtratione amotos*. Minus recte videtur Leuncl. actiue intellexiſſe. Vertit: *vio-*

πῶς ἔχει. §. 9. 11. 12. E. 7, 1, 20. πρὸ τῶν λόχων παριόντα τοιάδε παρακελεύσασθαι. ¶ 7) *praeterire certando, ſuperare.* Phauorin: παρῄει· ἀντὶ τοῦ ἐνίκησεν. Π. 1, 4, 5. ταχὺ εἰς τὸ ἴσον ἀφίκετο τοῖς ἡλικιώταις, ταχὺ δὲ παρῄει. Steph. negat, παρεῖναι habere vincendi notionem, et legit παρίει, a themate παρίημι, quod vetus quidam ſcholiaſtes explicet verbo νικῶ. Haud dubie perperam. ¶ 8) *conſpici, prodire.* A. 1, 10, 10. ἐθαύμαζον ὅτι οὐδαμοῦ Κῦρος φαίνοιτο, οὐδ᾽ ἄλλος ἀπ᾽ αὐτοῦ οὐδεὶς παρῄει. ¶ 9) *procedere, pergere.* Π. 6, 3, 6. ἐπιμεληθεὶς πάριθι. A. 4. 2, 9. τοῖς ὑποζυγίοις παριοῦσιν. ¶ 10) *ſequi.* A. 3, 4, 29. τοῖς ἔμπροσθεν ὑπάγειν, τοῖς δὲ ὄπισθεν παριέναι παρεκελεύετο. ¶ 11) *dari, tradi.* v. σύνθημα. ¶ 12) In var. lect. confunditur c. ἐπιπαριέναι. v. ibi. it. c. παρεῖναι. v. ibi nr. 14. it. c. ἀπιέναι. v. ibi nr. 7. it. c. περιϊέναι, c. προϊέναι, c. προσιέναι. v. ſupra nr. 1. et 6.

παριέναι, quod ab ἵημι deſcendit, ¶ 1) *admittere.* Π. 1, 4, 6. ὅτι οὐ παρίει αὐτὸν πρὸς τὸν πάππον. 5, 3, 6. ἆρ᾽ ἂν οἴει ὑπὸ τοῦ φρουράρχου παρεθῆναι τὸν εὐνοῦχον; §. 7. 7, 5, 16. εἶτε μηδένα παριέναι ad ſe, ἢ τοὺς φίλους. E. 5, 2, 9. μὴ παρείησάν τινες εἰς τὴν πόλιν αὐτούς. §. 20. Sic c. inf. E. 5, 4, 28. εἴ τις πολιτῶν παρῆν, παρίει τούτους διαλέγεσθαι τῷ πατρί. Vbi etiam verti poſſit *permittebat.* In ſeqq. eſt παρεχώρει. Morus non bene: *cedebat.* Margg. παρῄνει. ¶ 2) *concedere.* A. 5, 7, 6. τίνι ἐμποδὼν εἰμι; παρίημι, ἀρχέτω. ¶ 3) *praetermittere.* ¶ a) loquendo, narrando, Π. 5, 4, 7. πολὺ μεῖζον παρεὶς θαῦμα, ἐμὲ θαυμάζεις. 5, 5, 5. p. 327. παρήσω τοῦτο. E. 4, 8, 1. τῶν πράξεων τὰς μὴ ἀξίας λόγου παρήσω. Απ. 3, 4, 11. Ιπ. 8, 7. ¶ b) faciendo, Π. 6, 2, 11. p. 372. οὐ δεῖ παριέναι ὅτου ἂν τις δέηται τούτων, *negligere inquirendo.* 7, 5, 17. p. 446. πολλὰ ὧν δεῖ πραχθῆναι, παριέναι. Ιπρ. 7, 10. ἁμαρτήματα παριέναι ἀκόλαστα. Similiter Απ. 1, 1, 12. τὰ μὲν ἀνθρώπινα παρέντες, τὰ δὲ δαιμόνια σκοποῦντες, vbi παρέντες eſt i. q. οὐ σκοποῦντες. ¶ 4) *omittere, non aggredi.* Αγ. 2, 12, et E. 4, 3,

3, 12. ἐξὸν αὐτῷ παρέντι τοὺς διαπίπτοντας — χειροῦσθαι. ¶ 5) Permutatur c. παρεῖναι. v. παρεῖναι nr. 15.

Πάριον, *Parium*, auctore Stephano Byzantino, πόλις ἐν Ἑλλησπόντῳ — τὸ ἐθνικὸν Πάριος, ὁ πολίτης Παριανός. A. 7, 2, 4. Xenophon eo ab Anaxibio arcessitur. Cf. §. 14. et 7, 3, 9. E. 1, 1, 8. Alcibiades Parium nauigat. A. 7, 3, 7. Παριανοὶ ob foedus faciendum proficiscuntur ad Medocum.

παριστάναι, ¶ 1) *afferre, instillare*. A. 15, 8. οὔτε τοῖς βασιλεῦσι τυραννικὸν φρόνημα παραστῆσαι, οὔτε τοῖς πολίταις φθόνον ἐμποιῆσαι. ¶ 2) *manifesto demonstrare, persuadere*. Hesych: παριστῶ· ἀποδείκνυμι. v. Morus ad Longin. p. 43. O. 13, 1. ὅταν παραστήσῃς τινὶ τοῦτο καὶ πάνυ ἰσχυρῶς, ὅτι δεῖ ἐπιμελεῖσθαι. ¶ 3) In var. lect. est παραστήσεις pro παραιτήσῃ. v. παραιτεῖσθαι.

παρίστασθαι, ¶ 1) *adstare*. Π. 8, 8, 9. σκιὰς ἄνθρωποι μηχανώμενοι αὐτοῖς παρεστᾶσι. Athenaeus 12, p. 515. C. habet παριστᾶσι. A. 5, 8, 9. ἔχοντες οὐ ψήφους, ἀλλ'

ὅπλα, παραι
10. Sic d
quae pictori
dam sistit,
τὴν Θεοδότην
ζωγράφῳ τιν
¶ 2) *stare*.
A. 4, 8, 19.
κότες ἐτύγχ
adesse. Π.
Κυαξάρους ἄ
ται. Ιερ. 8,
καιρὸς παραστ
uenerit. Cf
Charit. p.
ἰσχυροτάτας
ἡδονῶν παριστ
animum: oc
3, 7, 5. αι
— μᾶλλον
ἢ ἐν ταῖς ἰδία
ριστάμενα.
superuenien
mentia nos
1. πρὸς τὸ
pro re, pro
praesenti. (
4) *praesto*
adiuuandi
tulari. Αγ.
το suis, εἴ
συμβαίνοι. E
ρακος παρεσ
ὅπως προσαγο
ἀλλήλοις ἐν
καιροῖς παρί
fere i. q. εἰ
10. πειρασόμ
βοηθοὶ παρα
imminere.
παρεστηκότος

¶ 7) *ad aram ſtare iubere, adducere.* A. 6, 1, 14. παραστησάμενος δύο ἱερεῖς (all. ἱερεῖα) ἐθύετο. 7, 8, 2. θύων — παρεστήσατο τὸν Εὐκλείδην vatem. ¶ 8) *ad deditionem compellere, ſibi ſubiicere.* Etymol. M. παραστησάμενος· ἑλὼν, παραλαβὼν, καταστρεψάμενος. Cf. Poll. 9, 141. et 1, 169. E. 3, 2, 9. ἐπολιόρκει· καὶ ἐν ὀκτὼ μησὶ παραστησάμενος αὐτούς. 6, 1, 4. p. 357. καὶ ἄκουσαν — Φάρσαλον δυναίμην ἂν παραστήσασθαι. (p. 359. eſt προσαγαγέσθαι.) 7, 2, 10.

πάροδος, *tranſitus in anguſtia loci.* Suidas: πάροδος· εἴσοδος. Heſych: παρόδους· διαβάσεις. A. 1, 4, 4. ἐπὶ πύλας — ἦν γὰρ ἡ πάροδος στενή. §. 5. 1, 7, 13. πάροδος στενὴ μεταξὺ τοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς τάφρου — ταύτην τὴν πάροδον Κῦρος παρῆλθε. 4, 1, 2. ὁ Τίγρις ἄπορος ἦν, διὰ τὸ βάθος, πάροδος δ' οὐκ ἦν, ἀλλὰ τὰ ὄρη etc. 4, 2, 15. οἱ πολέμιοι ὅπου εἴη στενὸν χωρίον — ἐκώλυον τὰς παρόδους — Ξενοφῶν ἔλυε [illegible] ἀπόφραξιν τῆς παρόδου (all. ὁδοῦ) τοῖς πρώτοις — Ξενοφῶν ἔλυε τὴν ἀπόφραξιν τῆς παρόδου τοῖς ὄπισθεν. 4, 7, 3. E. 6, 4, 27. κατέβαλε τὸ Ἡρακλειωτῶν τεῖχος, οὐ φοβούμενος μή τινες ἀναπεπταμένης ταύτης τῆς παρόδου πορεύσοιντο ἐπὶ τὴν ἐκείνου δύναμιν. Mox ſequitur ἐπὶ στενῷ οὖσαν et εἴργοιεν. 6, 5, 41. K. 6, 6. diſtinguuntur πάροδοι, *aditus ad retia*, et δίοδοι, *ſpatia inter retia relicta.*

παροικεῖν, *accolere, vicinum eſſe.* Πο. 1, 5. πόλεων παροικούντων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.

παροινεῖν, (per ebrietatem *aliquid inſolentius vel dicere vel facere, petulantem eſſe in contumeliam alicuius.* v. παροινία. A. 5, 8, 2. Xenophon militem, quem verberauerat, ſic interrogat: ἀλλὰ μεθύων παρῴνησα; Cf. Dio Caſſius 45, 27. 28. qui de Antonio vtitur hoc verbo.

παροινία, *iniuria inter pocula admiſſa.* *Heſych:* παροινία· ἡ ἐκ τοῦ οἴνου ὕβρις καὶ οἷα δήποτε ἁμαρτία. Etymol. M. παροινία· ἡ ἐν οἴνῳ ἀταξία. Cf. Wetſten. ad 1 Timoth. 3, 3. Λ. 5, 6. ὥστε ἥκιστα ὕβριν, ἥκιστα παροινίαν ἐγγίγνεσθαι. Σ. 6, 1. 2. παροινία definitur τὸ παρ' οἶνον λυπεῖν τοὺς συνόντας. Sed §. 10. παροινία dicitur ipſa illa alter-

cibi et *opſonia* intelligi debeant. Hemſterhuſ. ad Poll. 10, 87. et Hutch. intelligunt *opſonia*. Sed haud dubie intelligendae ſunt *lances, in quibus opſonia apponuntur*. Nam in ſequentibus vocantur λεκάνια, et videntur ad noſtrum locum verba Suidae ſpectare: παροψίδας· σκεύη ὑπηρετικὰ τραπέζης. Sic Heſych: παροψίδες· τὰ μεγάλα τρυβλία. Etiam verbum προσήγαγε vaſibus quam cibis accommodatius eſt.

Παῤῥασίαι, *Parrhaſiae*, vrbs Arcadiae. In aliis ſcriptoribus, etiam in Stephano Byzantino, dicitur Παῤῥασία. E. 7, 1, 18. Ἀρχίδαμος — στρατευσάμενος εἰς Παῤῥασίας τῆς Ἀρκαδίας — ἐδῄου τὴν χώραν. Videtur maxime regio Parrhaſia ſignificari. Sed Schneiderus bene coniicit Παῤῥασίους, collato Thucyd. 5, 33.

Παῤῥάσιος, *Parrhaſius*, pictor nobiliſſimus. v. Franc. Iunii catalogus pictorum in h. v. Απ. 3, 10, 1 — 5. Socrates cum eo diſſerit de arte pingendi.

Παῤῥάσιος, *Parrhaſia oriundus*, v. Ἀρεξίων.

παῤῥησιάζεσθαι, *libere loqui*. Αγ. 11, 5. τῶν

παῤῥησιαζομ
θραινε, *liber*
tium. c. ε
ὁ σύνοικος ἐ
τρίζει εἰς
ἔρωτα αὐτῷ
c. πρός, Π.
λὰ — ἐπα
πρὸς ἀλλήλ

Παρύσατις,
vxor Darii
1, 1. Δαρείο
τιδος παῖδες
νεώτερος δὲ
Παρύσατις
τὸν (Cyrun
τὸν βασιλεύ
ξην. 1, 4,
Παρυσάτιδος
δεδομένα. 1,
καὶ Παρυσά
2, 4, 15. τα
κώμας — T.
διαρπάσαι ἐπ

παρυφαίνειν
praetendere
20. ὑπὸ τῶ
νων ὅπλων
νὸς φαίνεται,
armatis, q
calonum li
untes et iis
ti eos tegeb

παρωθεῖν,
poſtponere.
οὓς ἐνόμιζον
θουμένους ά
Portus: *a r*
ſtratione am
recte videtu
ctiue intellex

violentas ipsorum contra se actiones.

πᾶς, ¶ 1) *omnis*. Π. 3, 1, 8. οἰχομένου τοῦ πατρὸς καὶ ἀπολωλότων πάντων σφῶν ἤδη. 7, 2, 7. p. 419. εἰ ἐγὼ ἐθέλοιμι ἄρχειν, πάντες ἂν ἐμοὶ πείθοιντο. Margg. πάνυ. A. 2, 2, 5. πάντες (Marg. et MSS. παντελῶς) ἂν ὑπὸ λιμοῦ ἀπολοίμεθα. Αγ. 2, 18. E. 7, 5, 6. πᾶν ἀγαθὸν εἶναι Θηβαίοις, ὅ τι ἐλαττοῖντο Ἀθηναῖοι. Απολ. 17. πολλοὺς — ἐκ πάντων προαιρεῖσθαι ἐμοὶ ξυνεῖναι, *prae omnibus*. Saepe occurrit polyptoton, vt Π. 2, 3, 2. πᾶσιν ἅμα πάντα ἥξει τὰ χαλεπά. 4, 5, 15. ἐπὶ πᾶσι πάντας — παρεῖναι. A. 1, 9, 1. πάντων πάντα κράτιστος. 6, 5, 6. συνδοκεῖ ταῦτα πάντα πᾶσιν. All. παντάπασιν. E. 4, 4, 12. πάντας πάντα ὑπηρετοῦντας. Ιερ. 7, 2. K. 1, 17. βαρβάρους πάντας πάσῃ τῇ Ἑλλάδι. Sic Ιερ. 1, 15. Stobaeus legit πάντες πάντα κακὰ νοοῦσι. Paronomasia est A. 2, 5, 2. p. 109. πάντῃ γὰρ πάντα τοῖς θεοῖς ὕποχα, καὶ πανταχῇ πάντων ἴσον κρατοῦσι. c. superlatiuo, A. 3, 1, 10. πάντα τὰ χαλεπώτατα ἐπιδόντας, πάντα τὰ δεινότατα παθόντας. Cf. ἐναντίος. c. articulo, Π. 7, 4, 7. οὐδ' ἂν οἱ πάντες σφενδονῆται μείνειαν πάνυ ὀλίγους, *omnes qui sunt vspiam*. 8, 4, 7. ὕβριν τοῖς πολλοῖς, σωφροσύνην τοῖς πᾶσιν ἐμποιεῖ. A. 5, 6, 3. p. 290. E. 4, 1, 15. Σ. 6, 9. τοῖς πᾶσι καλοῖς καὶ τοῖς βελτίστοις εἰκάζω αὐτόν. it. in computanda summa, vt E. 1, 6, 18. ἐγένοντο αἱ πᾶσαι (Margg. ἅπασαι) — πεντήκοντα, *omnino*. 4, 3, 16. οἱ πάντες ὡς ὀκτωκαίδεκα. 5, 4, 66. 6, 2, 8. 7, 4, 23. etiam sine articulo, E. 1, 6, 24. ἀπώλοντο — ἐννέα πασῶν οὐσῶν δέκα. ¶ 2) *totus*. Hesych: πᾶς· ὅλος. Π. 6, 1, 26. χαλκοῖς πᾶσι προβλήμασι. 7, 5, 9. πόλις πᾶσα. A. 4, 4, 1. E. 3, 4, 12. τὸ μὲν πεζὸν ἅπαν — τὸ δὲ ἱππικὸν ἅπαν. Αγ. 1, 15. deest alterum ἅπαν. E. 3, 4, 16. ξυνήγαγε ἅπαν τὸ στράτευμα. Αγ. 1, 25. est πᾶν. Sic Π. 5, 4, 20. p. 322. τὸ πᾶν dicitur *totus exercitus*. ¶ 3) *omnis generis, varii generis*. v. Valckenar. ad Herodot. 7, 56. Π. 2, 2, 15. p. 112. ἀνθρώπους ἐκ πάντων, *ex cuiuslibet nationis hominibus*. 7, 5, 17. p. 447. πάντας ἀνθρώπους συλλέγεσθαι,

γεσθαι, *omnes propemodum Asiaticos*, i. e. *permultos* vel *plerosque*. Hesych: πάντες ἀντὶ τοῦ οἱ πλεῖστοι. A. 3, 2, 4. διὰ παντὸς πολέμου, *omni genere belli*. Possis etiam vertere *infestissimo*. 6, 4, 4. ὄστρια πάντα. 4, 4, 5. est παντοδαπά. Αθ. 2, 8. Φωνὴν τὴν πᾶσαν ἀκούοντες, *linguam omnis generis hominum*. E. 6, 1, 7. πελτασικὸν ἱκανὸν πρὸς πάντας ἀνθρώπους ἀντιταχθῆναι, *quoscunque*. 7, 5, 26. Cf. πολὺς nr. 3. ¶ 4) *summus*. Π. 7, 2, 7. p. 418. εἰς πάντα κίνδυνον ἦλθον. E. 6, 2, 13. ἐν πάσῃ τῇ (Steph. δὴ) ἀθυμίᾳ ἦσαν. Iπ. 12, 8. ¶ τὸ πᾶν, ¶ a) *vniuersitas rerum*. v. Fischer. ad Plat. Phaedon. 57. p. 448. Aπ. 1, 4, 17. τὴν ἐν παντὶ (Hindenb. vult ἐν τῷ παντὶ) Φρόνησιν τὰ πάντα — τίθεσθαι. Sic pluralis, Aπ. 1, 1, 11. περὶ τῆς τῶν πάντων Φύσεως. §. 1,4. ¶ b) *omnes facultates*. Σ. 4, 35. ὁ μὲν τἀρκοῦντα ἔχει — ὁ δὲ τοῦ παντὸς ἐνδεῖται. ¶ c) *omnino*. Π. 1, 6. 12. p. 64. τὸ πᾶν διαΦέρει ἐν παντὶ ἔργῳ προθυμία ἀθυμίας. 4, 3, 3. p. 229. ¶ 6) ἐς πᾶν ἀΦικνεῖσθαι, *in extremum periculum adduci*. v. Valckenar. ad

Herodot.
E. 6, 1, 4
ἀΦίκετο βα
δοκᾶν nr.
παντὸς,
exercitum
τὴν δευτέρ
καὶ διὰ παι
Λ. 11, 8.
σασθαι, κα
τως, ἐς ἂν
κατάστῃ. P
tamdiu,
ἔσε. Π. 2
των, *per*
tum. ¶
7, 8, 6.
νους διαπα
gen. nr.
παντὸς ποι
gis cuper
mis cura
7, 1, 15.
— περὶ π
c. inf. A
παντὸς
πλουσιωτέ
ποιεῖσθαι n
παντὶ,
modo.
παντὶ χει
Aγ. 2, 2
τι πλεῖον
σενοῖς τῷ
Λ. 8, 5.
5, 8. p.
359. τῷ
5, 12. τ
Cf. πάντῃ
¶ 10) ἐν
mopere

terpp. ad Herodot. 3, 124. E. 5, 4, 29. ἐν παντὶ ἦσαν μὴ λελοιδορημένος εἴη. Aem. Portus intelligit φόβῳ vel δεινῷ. ¶ 11) πάντα, a) omnino. A. 1, 3, 10. πάντα ἐψευσμένος αὐτόν. ¶ b) i. q. πάντας. Π. 7, 5, 18. p. 448. Βαβυλῶνα ᾑρήκαμεν, καὶ πάντα (Margg. πάντας) κατεστράμμεθα. Scil. πάντα significat omnia, totum regnum Assyriorum. Ἀγ. 1, 27. et E. 3, 4, 18. πάντα μεστὰ ἐλπίδων. ¶ 12) πάντα ποιεῖν, ¶ a) omnem operam dare. E. 5, 4, 58. πάντα ποιοῦντες οὐκ ἐδύναντο σχεῖν τὸ αἷμα. Ἀπ. 4, 2, 6. πάντα ποιοῦντες καὶ ὑπομένοντες ἕνεκα τοῦ κέρδους. Sic Horat. A. P. 413. multa tulit fecitque puer. c. ὅπως, A. 3, 1, 12. ὅπως μὴ γενησόμεθα — πάντα ποιητέον. E. 4, 1, 19. 7, 4, 21. Ἀπ. 2, 2, 6. c. ὡς, A. 3, 1, 24. πάντα ποιητέα ὡς μήποτε γινώμεθα. c. ὥστε, E. 6, 1, 4. p. 360. Ἀθηναῖοι πάντα ποιήσαιεν ἂν ὥστε σύμμαχοι ἡμῖν γενέσθαι. Ἀπ. 2, 9, 6. c. particip. Π. 5, 4, 13. πάντα ἐποίουν πείθοντες τὸν βασιλέα, ut persuaderent regi. Sed Mureto aliisque suspectus fuit hic locus. ¶ b) omnis generis honores tribuere. A. 4, 2, 14. πάντα ἐποίησαν τοῖς ἀποθανοῦσιν, ὥσπερ νομίζεται ἀνδράσιν ἀγαθοῖς. Cf. ποιεῖν nr. 42. et πολὺς nr. 3. ¶ 13) ἅπας non nisi forma differt a πᾶς, si sequimur Phauorinum in v. εἵνεκα· πρόσθεσις λέγεται, ὅταν ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου ἕτερον παραληφθῇ στοιχεῖον. οἷον σταφὶς ἀσταφίς, πᾶς ἅπας. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο Ἀττικόν. Idem: στράπτει καὶ ἀστράπτει, Ἀττικῶς γράφεται, ὥσπερ στάχυς καὶ ἄσταχυς, — καὶ πᾶς καὶ ἅπας. Sed Abreschius dilucc. Thucyd, 1, 143. „memini, „inquit, alicubi, et ni „fallor apud Xenoph. in „Ἀναβ. legisse, οὐ πᾶσα, „ἀλλ' ἅπασα, aut quid simile." Sane etiam Phauorinus ex Eustathio habet haec: ἄλφα σημαίνει καὶ ἄθροισιν δασυνόμενον, ὡς ἐν τῷ ἅπας. Π. 1, 3, 15. Μήδους ἅπαντας δεδίδαχεν. 1, 4, 25. τὸν Κῦρον προὔπεμπον ἅπαντες. 1, 5, 1. κρατιστεύοντα περὶ ἅπαντα. §. 7. p. 55. μᾶλλον ἢ τοῖς ἄλλοις ἅπασι. 1, 6, 7. Λ. 8, 1. ὅτι πείθονται ἴσμεν ἅπαντες. E. 1, 4, 6. τὴν πόλιν ἅπασαν. 1, 6, 22. 4, 3, 1 . Σ. 2, 4. K. 4, 3. ὁμοῦ ἅπασαι. Cf. nr. 2. et ἀφειδῶς.

δῶς. ¶ 14) ἅπαντα non inepte redditur nonnisi. Π. 4, 2, 12. p. 217. γέῤῥα καὶ κοπίδας ἅπαντα καὶ πληγὰς νομιζόντων. ¶ 15) Multae aliae formulae, quae huc pertineant, in aliis locis traditae sunt, v. c. διὰ παντὸς τοῦ αἰῶνος s. βίου, ἀρχὴ τοῦ παντὸς, οἱ ἐπὶ πᾶσι s. οἱ ἐπὶ πᾶσι τεταγμένοι, *qui priores incitare vel fugientes reprimere debebant*, ἐπίπαν, πάντων μάλιστα, πᾶν ὅσον, πάμπαν, τὸ παράπαν, πάντα τἀναντία, *alia omnia*. ¶ 16) In var. lect. est πάντες pro πάλιν. v. πάλιν nr. 5. it. πᾶσι pro παντάπασι. v. ibi. it. πάντας pro πάντως. v. πάντως nr. 1. 3. it. πάντες pro πάνυ. v. πάνυ nr. 2. it. pro παντελῶς. v. supra nr. 1. it. πάντας pro τοὺς ἄλλους. v. ἄλλος nr. 5. it. ἐν ἅπασιν pro ἂν ἐπίασιν. v. ἐπιέναι nr. 4. it. πᾶς pro ὁ. v. ὁ nr. 32.

πάσασθαι (poet. Port.), *acquisiuisse, possidere*. Etymol. M. in v. πολυπάμμων· καὶ πάσασθαι τὸ κτήσασθαι, κυρίως θρέμματα, καταχρηστικῶς δὲ πᾶν ὁτιοῦν. καὶ πασάμενος πολλάκις Ξενοφῶν λέγει ἀντὶ τοῦ κτησάμενος. Hesych: πεπαμένος· κεκτημένος. Cf. apud eundem πάσατο et

πεπᾶσθαι. ἐκέκτητο. μαι. Cf. Xenophon dantur a Ammoniu pretibus F 3, 20. πά σθε ἀγαθῶ πέπασθε, Steph. et Hutch. ob sensum re quod rect etiam V Theocrit. 9, 11. ἤκι πτου ἃ πέ τίνες πέπ 6, 1, 7. ὀρχηστρίδα. ὄμενοι καὶ οὐδὲν πεπ πάμεθα.

Πασίμαχο E. 4, 4, n niorum I

Πασίμηλο Corinthiu — 8. Lac amicus. (

Πασιππίδ *das*, Lac 1, 1, 23. citur. 1, Lacedaen gem. §. 1 Hellespor

Πασίων ὁ 2, 3. a manu mi

multi eius milites Clearcho ſe adiungunt. 1, 4, 7. ſq. ideo iratus clam deſerit Cyrum cum Xenia.

πασσυδὶ (poet. Port.), *omni impetu, cum omnibus copiis.* Suid. et Phauorinus: πασσυδεί· παντελῶς. πασσυδίῃ· μετὰ πάσης ὁρμῆς, πανςρατιᾷ, ὁμοθυμαδόν. Cf. Heſych. et Waſſ. ad Thucyd. 8, 1. p. 506. ed. Duker. Π, 1, 4, 18. τοὺς ἄλλους ἐκβοηθοῦντας πασσυδί. Hutchinſonus Suidam ſecutus ſcribit πασσυδεί. Ay. 2, 19. βεβοηθηκότας — εἰς τὴν πόλιν πασσυδί. Cod. Harl. πασσυδία. E. 4, 4, 9. οἱ Ἀργεῖοι πασσυδὶ βοηθοῦντες. Steph. in vetuſto quodam codice ait ſe reperiſſe πασσυδίᾳ, quod ei placebat ob Homericum πασσυδίῃ.

παστὰς, *coenaculum, veſtibulum interdum porticu cinctum, in quo coenabant et hoſpites excipiebant.* Poll. 7, 122. παςάδας ὁ Ξενοφῶν, ἃς οἱ νῦν ἐξέδρας. Heſych: παςάδαι· παςοὶ, ςοαὶ, — καὶ τόποι ἔνθα ἐδείπνουν. Phauorin: προδόμῳ· τῇ πρὸ τοῦ οἴκου παςάδι. Schol. Apollon. Rhod. 1, 789. διὰ παστάδος (Ita enim legendum pro δὲ ἀναστάδος), ἣν ἡμεῖς προπαστάδα (fort. προστάδα) λέγομεν. εἴρηται δὲ οὕτως διὰ τὸ ἐν αὐτῇ σιτεῖσθαι ἡμᾶς, οἱονεὶ πάσασθαι. Cf. Etymol. M. Aπ. 3, 8, 9. τοῦ χειμῶνος ὁ ἥλιος εἰς τὰς παςάδας ὑπολάμπει. Stobaeus habet παραςάδας. Cf. παραςάδες.

πάσχειν, ¶ 1) *pati.* A. 1, 3, 5. σὺν ὑμῖν ὅ τι ἂν δέῃ πείσομαι. §. 6. 3, 2, 3. 7, 1, 10. E. 2, 2, 6. Aπ. 2, 1, 18. τῷ ἐξ ἀνάγκης ταῦτα πάσχοντι. Oppon. ὁ ἑκουσίως ταλαιπωρῶν. ¶ 2) *concedere.* K. 10, 23. τὰ νεογνὰ ὅταν ἁλίσκηται, χαλεπῶς τοῦτο πάσχει. ¶ 3) *affici.* Aπ. 1, 2, 21. ὅταν τῶν νουθετικῶν λόγων ἐπιλάθηταί τις, ἐπιλέλησαι καὶ ὧν (i. e. ἐκείνων ἃ) ἡ ψυχὴ πάσχουσα τῆς σωφροσύνης ἐπιθυμεῖ, *obliuiſcitur etiam eorum, quibus vbi afficitur animus, cupit,* ſ. *quibus ita afficitur* (docendo) *animus, vt cupiat.* Π. 7, 1, 14. Sic de affectu et motu amoris. c. ὑπὸ, Π. 6, 1, 20. οἷα πεπόνθασιν ὑπ' ἔρωτος. Σ. 1, 9. τῶν ὁρώντων οὐδεὶς οὐκ ἔπασχέ τι τὴν ψυχὴν ὑπ' ἐκείνου. Cf. Charito p. 64. et Theophylact. ep. 15. c. πρὸς, Σ. 4, 11. τὰ αὐτὰ πρὸς ἐμὲ πάσχετε, οἷά περ ἐγὼ πρὸς τὸν

omnibus omiſſum eſt κακὸν, quod apparet ex Ιερ. 2, 13. ἄν τι πάθωσι κακὸν ἡττηθέντες. Cf. nr. 4. ¶ b) *vulnerari.* A. 1, 8, 14. οὐδὲν οὐδὲ τοῦτον παθεῖν ἔφασαν, οὐδὲ ἄλλος δὲ — ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ ἔπαθεν οὐδεὶς οὐδὲν, πλὴν — τοξευθῆναί τις ἐλέγετο. 1, 9, 4. 3, 4, 1. 6, 1, 3. ἐξέφερον ὡς τεθνεῶτα. ἦν δὲ οὐδὲν πεπονθώς. K. 10, 22. εἰ γάρ τι καὶ πάσχοι ab apro, οὐκ ἄν γε διὰ τὸ ὀρθῶς ποιεῖν πάσχοι. ¶ c) *verberari.* A. 5, 8, 7. εἴ τι ὑπ᾽ ἐμοῦ ἔπαθον — τί μέγα οὕτως ἔπαθον. Plenius dicitur Ιπ. 6, 15. οἱ ἵπποι ὅταν τι χαλεπὸν πάσχωσι. ¶ d) *mori.* A. 7, 2, 8. Ξενοφῶν — αὐτοῦ τι πείσεται, ἢ καὶ Φαρναβάζῳ παραδοθήσεται. ¶ e) *laedi, damnum facere.* Π. 1, 6, 10. ἔθνος φοβούμενον μή τι πάθῃ. E. 4, 2, 7. πάσχοντας οὐδὲν, *a vespis non pungi.* Antea eſt τύπτεσθαι. Ιερ. 7, 10. 11, 11. Σ. 2, 11. ἐφοβοῦντο μή τι πάθῃ mulier praecipitem ſe in gladios dans. Ιπ. 6, 2. 12, 5. χεὶρ ἤν τι πάθῃ. ¶ f) *male tractari.* Π. 8, 1, 16. οὐχ ὑπὸ τῶν κατεστραφέντων κίνδυνος παθεῖν τι — ὑπὸ τούτων κίνδυνος ἦν αὐτὸν μάλιστα παθεῖν τι,

ne quid in
tur, ne ma
rent. ¶ 7)
qua uti. A.
οἰόμεθα πα
οἷα πείσοντα
θωνται. §. 8
κακὸν πείσεσ
Σεύθῃ. Sic
p. 313. οὐ
πάσχει, ἢ εἰ
το, *non alii*
ditio. E. 3
¶ 8) *tract*
12. κακῶς
μὴ αὐτὸς αἰ
3, 24. 4,
Ιπ. 6, 8.
9) *poenam*
ri, ſupplic
3, 1, 13.
πέπονθε οὐ
κακόν. A.
δίκαια ἔπα
22. 2, 2,
Aπ. 2, 1,
πειλεῖ, πα
c. ὑπὸ, Π.
φόβῳ μή τι
Κύρου. §.
354. 5, 3,
Cf. ἀποτίει
πάσχειν, *a*
tum eſſe.
γῆ εὖ πάσχ
¶ 11) *fac*
riſtoph. n
πάσχειν οὐ
παχόντων τ
λὰ καὶ ἐπὶ
καὶ γὰρ οἱ π

τινὰ καὶ αὐτοὶ πάσχουσι πάθος, αὐτὸ τὸ ποιεῖν. Cf. Schol. Eurip. Hecub. 614. et 1021. Barneſ. ad Eurip. Oreſt. 537. et Suppl. 257. Valckenar. ad Eurip. Phoeniſſ. 902. Spanhem. et Kuſter. ad Ariſtoph. l. l. et Plut. 603. Gataker. aduerſarr. 13. p. 131. Reitz ad Lucian. T. II. p. 73. et p. 918. Π. 1, 6, 19. p. 78. *πολλὰ τούτων ἀνάγκη ἐςὶ καὶ ὑμᾶς καὶ τοὺς πολεμίους πάσχειν* (Margg. *παραχεῖν*), *σιτοποιεῖσθαι — κοιμᾶσθαι — ἀποχωρεῖν.* Απ. 1, 2, 30. de eo, qui amore alterius captus vult *προσκυνᾶσθαι*, dicitur, *ὅτι ὑϊκὸν* (all. *τι ὑϊκὸν*, all. *οἱ ὑϊκὸν*) *δοκοίη πάσχειν.* Leuncl. tamen vertit *accidiſſe ſuinum quiddam.* K. 5, 29. *εἰ ἔφυγεν ὄρθιον, ὀλιγάκις ἂν ἔπασχε τοῦτο*, *errore faceret, in rete incideret.* Επ. 2, 1. *ἴσον πεπόνθασι τοῖς ἱπποτροφοῦσι.* ¶ 12) *committere damnum.* Π. 1, 5, 7. p. 53. qui rem a ſe bene inceptam deinde negligunt, *ὅμοιον ἔμοιγε δοκοῦσι πεπονθέναι, οἷον εἴ τις* etc. p. 54. *μὴ πάθωμεν ταῦτα.* ¶ 13) K. 12, 15. *οἱ πάσχοντες αὐτοὺς* (all. *αὐτοὺς*) *ἐπὶ τὸ ἀεί τι μοχθεῖν τε καὶ διδάσκεσθαι.* Coniiciunt viri docti *παρέχοντες* vel *παραχόντες.* Oppon. *οἱ μὴ θέλοντες διὰ τὸ ἐπίπονον διδάσκεσθαι.* Zeun. recepit *παραχόντες.*

Παταγύας, *Patagyas*, Perſa, vnus e Cyri minoris amicis. A. 1, 8, 1. Sed varie ſcribitur nomen in libris.

πατάσσειν, ¶ 1) *percutere, ferire.* Heſych: *πατάσσει· πλήσσει.* A. 4, 8, 18. *παῖδα κατακτανὼν ξυήλῃ πατάξας.* 7, 8, 8. *ἐπάταξε βουπόρῳ τις ὀβελίσκῳ διαμπερὲς τὸν μηρόν.* Ιπ. 7, 5. *ἀκοντίσαι καὶ πατάξαι* gladio *ἀπὸ τοῦ ἵππου.* 12, 6. ¶ 2) *verberare.* Αθ. 1, 9. 10. *πατάξαι δοῦλον.* E. 6, 2, 10. imperator *τὸν μὲν βακτηρίᾳ, τὸν δὲ ςύρακι ἐπάταξεν.*

πατεῖν, *concalcare, conterere.* Π. 7, 1, 18. *πεπτωκὼς ὑπὸ τῷ ἵππῳ καὶ πατούμενος.* O. 18, 4. *ὑποζύγια — πατεῖν τὸν σῖτον ἐλκυνόμενα.* K. 10, 13. 18.

πατὴρ, ¶ 1) *pater.* Π. 3, 1, 10. *ὁ σὸς πατήρ.* §. 12. *ὁ σὸς πατὴρ — ὁ ἐμὸς πατήρ.* §. 13. 14. 16. 21. *ὁ ἐμὸς πατήρ.* O. 20, 25. 28. Saepe omittitur pronomen, vt Π. 3, 1, 9. *τοῦ πατρὸς* mei — *τὸν πατέρα* tuum. §. 11. *τοῦ πατρὸς* tui. §. 17. et 19. *ὁ πατὴρ* meus.

meus. §. 21. τῷ πατρὶ tuo. §. 22. 24. 3, 3, 9. extr. ὁ πατὴρ meus. 6, 1, 3. τῷ πατρὶ tuo. 8, 7, 1. ὁ πατὴρ eius. A. 7, 1, 19. τοῖς πατράσι nostris. Cod. Paris. πατρίσι. Quae lectio ferri et ipsa potest. O. 20, 21. ὁ πατὴρ meus. §. 26. ὁ πατὴς tuus. §. 27. τὸν πατέρα tuum. Auus E. 6, 3, 4. dicitur πατρὸς πατήρ. K. 1, 4. Ζεὺς καὶ Χείρων ἀδελφοὶ, πατρὸς τοῦ αὐτοῦ. Intell. ἦσαν, eodem patre nati erant. Cf. γίγνεσθαι nr. 4. c. ¶ 2) πατὴρ ἀγαθὸς describitur, et cum eo bonus ac beneficus princeps comparatur, Π. 8, 1, 1. Sic Cyrus Π. 8, 1, 15. πατὴρ nominatur à seruis suis, et 8, 2, 6. a ciuibus πατὴρ καλούμενος — τοῦτο δὲ τοὔνομα εὐεργετοῦντός ἐστιν. A. 7, 6, 27. Xenophon dicit ad Graecos: ὅτε ἐν ἀπόροις ἦμεν — πατέρα ἐμὲ ἐκαλεῖτε, καὶ ἀεὶ ὡς εὐεργέτου μεμνῆσθαι ὑπισχνεῖσθε. Cf. δεσπότης. ¶ 3) In var. lect. permutatur c. πρῶτος. v. πρῶτος nr. 14.

Πατησιάδας, *Patesiadas*, Ephorus anni decimi sexti belli Peloponnesiaci. E. 2, 3, 7.

πατρικὸς, *paternus*. E. 6, 5, 4. Ἀγησίλαος — ἐ-

δόκει πατρικ[...]
εἶναι. Cf. πά[...]
πάτριος, ¶ [...]
ad patria[...]
a patria [...]
πατρῷος. A[...]
λεκαῦται χοίρ[...]
(Cod. Eton. [...]
μῳ. Πο. 6, [...]
καὶ ἱππεῦσι τ[...]
pendia [...]
8, 2. ἄνδρας [...]
ους νόμους [...]
4, 2. τὰς [...]
τείας. 6, 5, [...]
gibus et in[...]
ae conuenia[...]
1. τοῦ χοροῦ [...]
τὰ πάτρια, [...]
patriae. E[...]
436. πάτριο[...]
τειὸν ἐπικτ[...]
q. πατρῷος [...]
maioribus [...]
ceptus, [...]
1, 1, 4. τ[...]
χὰς παραλη[...]
πατρῴους. [...]
batur πάτρ[...]
10. σὺν τῷ [...]
ματι, *mai*[...]
All. habent [...]
16. θησαυρ[...]
τρίους, *a* [...]
stitutos. v. [...]
more patri[...]
πατρίς, *pa*[...]
7. ἀμελῶς [...]
τρίδα. A. [...]
ἐν αὐτῇ [...]
νομίζω[...]

2, 4, 10. p. 111. 3, 1, 25. ἐν τῇ πατρίδι τῇ σαυτοῦ. 4, 2, 1. 2. Tribuitur αὐτόχθοσι, E. 7, 1, 12. Ἀρκάδας — ὡς μόνοις αὐτοῖς Πελοπόννησος πατρὶς εἴη Eleganter A. 1, 3, 6. Clearchus ad milites: νομίζω ὑμᾶς ἐμοὶ εἶναι πατρίδα καὶ φίλους. Saepe reperitur pluralis, vt A. 3, 1, 3. πατρίδων. Πο. 5, 10. τὰς ἑαυτῶν πατρίδας. E. 4, 1, 15. ταῖς πατρίσι. Ιερ. 4, 3. αἱ πατρίδες. §. 4. 5, 4. Απ. 2, 1, 14. O. 4. 3. In var. lect. eſt πατρίσι pro πατράσι. v. πατήρ nr. 1.

πατριώτης, *indigena.* Proprie Graeci, qui ſunt eiusdem ciuitatis, πολῖται vocantur, barbari autem πατριῶται. Pollux 3, 54. οἱ βάρβαροι ἀλλήλους οὐ πολίτας, ἀλλὰ πατριώτας λέγοιεν. Phauorinus Atticam nominat formam πατριώτης, cum reliqui Graeci dicant συμπατριώτης. Cf. Heſych. et Graev. ad Lucian. ſoloeciſt. T. III. p. 563. Π. 2, 2, 5. μηδὲ — ὅπως ἐκ τῶν πολιτῶν ἀντιπληρώσετε τὰς τάξεις· ἀλλ' ὥσπερ ἵππους, οἳ ἂν ἄριστοι ὦσιν, οὐχ οἳ ἂν πατριῶται. Ammonius in v. πολίτης· πατριώτης, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς χώρας.

πατρόθεν, *patris nomine addito.* O. 7, 3. ὀνομάζοντές με Ἰσχόμαχον, πατρόθεν προσκαλοῦνται, v. c. Ἰσχόμαχον Φιλοστράτου, inquit Brodaeus.

Πατροκλῆς, *Patrocles.* E. 6, 5, 38. Πατροκλῆς Φλιάσιος εἶπε. Margg. Προκλῆς. Ex hac Patroclis oratione Ariſtidem in oratione Leuctrica ſua ſumſiſſe coniicit Iebb. in notis p. 566. Idem Patrocles aliam orationem habet Athenis E. 7, 1, 1. ſq. vbi itidem alii habent Προκλῆς. Sed male legi Προκλῆς, et hunc errorem ex ſcribendi compendio ortum eſſe, contendit Montfaucon in Palaeographia Graeca p. 342.

Πάτροκλος, *Patroclus.* Σ. 8, 31. amatur ab Achille.

πατρῷος, ¶ 1) *paternus, hereditarius, a parentibus ad filios, a maioribus ad poſteros veniens.* Ammonius: πατρῷα, τὰ ἐκ πατέρων εἰς υἱοὺς χωροῦντα, πατρικοὶ δὲ οἱ φίλοι καὶ ξένοι, πάτρια δὲ τὰ τῆς πόλεως ἤθη. Fere eadem Thomas Magiſter tradit. Moſchopulus: πάτρια ἔθη τὰ τῆς πόλεως, πατρικὸς φίλος, καὶ πατρῷος κλῆρος. Suidas: πατρῷα λέγουσιν οἱ ῥήτορες, ὅταν

ὅταν αὐτοῖς ὁ λόγος ᾖ περὶ χρημάτων ἢ τόκων. — πάτρια δὲ λέγουσι τὰ ἔθη καὶ τὰ νόμιμα καὶ τὰ μυστήρια καὶ τὰς ἑορτάς. — πατρικὸν δὲ, ὅταν περὶ προσώπου ποιῶνται τὸν λόγον. Cf. Interpp. ad Lucian. T. III. p. 561. A. 1, 7, 6. Cyrus dicit: ἔστι μὲν ἡμῖν ἡ ἀρχὴ ἡ πατρῴα πρὸς μεσημβρίαν, *a patre acceptum*. 3, 1, 9. πεσεῖν εἰς τὴν πατρῴαν οἰκίαν. 7, 2, 18. τὴν ἐμαυτοῦ πατρῴαν χώραν, *quam pater meus amisit*. 7, 3, 15. E. 3, 1, 23. ἀπεγέγραπτο τὰ πατρῷα. (§ 22. erat: πατήρ σε ἄρχοντα τοῦ οἴκου κατέλιπε.) §. 25. 6, 3, 4. τὴν προξενίαν πατρῴαν — παρεδίδου τῷ γένει. 7, 5, 16. ἀνασώσασθαι τὴν πατρῴαν δόξαν. An. 3, 5, 8. §. 22. πολλὰ οἶμαι τῶν πατρῴων στρατηγημάτων παρειληφότα διασώζειν, *patris tui*. 3, 6, 2. ¶ 2) θεοὶ πατρῷοι sunt vel *dii domestici, penates priuati*, K. 1, 15. Αἰνείας σώσας τοὺς πατρῴους καὶ μητρῴους θεούς. Cf. μητρῷος. vel *dii patrii, penates publici, qui ab vniuersa aliqua ciuitate coluntur ex institutis maiorum*. Nam nomina πατρῷος et πάτριος saepe inter se permutantur. Pollux 3, 10. ἡ διὰ πατέ-

ρων κτῆσις,
τρικὴ, πάτρι
καὶ ἱερὰ πατ
τρια καὶ προ
6, 1. Ἑστία
Διὶ πατρῴῳ,
λοις θεοῖς Pe
Athenienses
bant Δία πατ
cent haec v
in Euthydem
C. D. ed. St
οις οὐκ ἔστι Ζε
οὐκ ἔστιν, ἣν
ἡ ἐπωνυμία
οὐδ᾽ ὅσοι ἐκ
ἀπῳκισμένοι
μῖν· ἀλλὰ
τρῷος, διὰ
γένεσιν. Ζεὺς
τρῷος μὲν οὐ
κεῖος δὲ καὶ
Grammii hi
11 — 20. et
Hesych. in v
Ἑστία nr. 1. e
b. Π. 8, 7
Cyrus filios
πρὸς θεῶν
θεός. ¶ 3)
saepe permu
τριος. v. ibi.
παύειν, ¶ 1)
bere, coerc
6. δικάζοντας
ἀδικοῦντας.
αἱ πόλεις —
παύσοντες. In
πολῖται ex no
4, 6, 14. ὁ
compescens,

c. particip. A. 2, 5, 2. p. 111. ἔθνη πολλὰ — παῦσαι ἐνοχλοῦντα τῇ ὑμετέρᾳ εὐδαιμονίᾳ, *inhibere quo minus.* E. 1, 6, 10. Κόνωνι εἶπεν, ὅτι παύσει αὐτὸν μοιχῶντα τὴν θάλατταν, *se effecturum, vt ne amplius ille affectaret imperium maris.* 4, 8, 12. παῦσαι ἂν τὸ Κόνωνος ναυτικὸν τρέφοντα, *se impedituros esse quo minus.* 5, 1, 33. ¶ 2) *finem facere.* Π. 8, 6, 4. ταῦτ' εἰπὼν, τότε ἔπαυσε τὸν λόγον. ¶ 3) *auocare, abstrahere,* vel vi vel verbis. Aπ. 3, 6, 1. Γλαύκωνα — ὅτ' ἐπεχείρει δημηγορεῖν — οὐδεὶς ἐδύνατο παῦσαι, ἑλκόμενον ἀπὸ βήματος — Σωκράτης μόνος ἔπαυσεν. c. gen. Π. 5, 5, 9. p. 330. τούτου παύσας αὐτοὺς ἀναγκάζειν κινδυνεύσοντας ἰέναι. E. 3, 5, 5. ἐξάγειν στρατιὰν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ παῦσαι τῆς ἐς αὐτοὺς ὕβρεως. Aπ. 1, 2, 5. 64. In primo exemplo, acc. αὐτοὺς pertinet tam ad παύσας, quam ad ἀναγκάζειν. In reliquis acc. perſ. debet intelligi. c. gen. et acc. Aπ. 1, 2, 2. ἔπαυσε τούτων πολλούς. 4, 2, 6. ¶ 4) *liberare.* Aπ. 3, 8, 2. ἐάν τι ἐνοχλῇ ἡμᾶς, δεόμεθα τοῦ παύσοντος. Leuncl. *qui nos eo liberet.* Melius Fr. Portus: *remedio.* c. ἀπὸ, Λ. 3, 2. ὅταν ἐκ παίδων ἐκβαίνωσι, τηνικαῦτα — παύουσι μὲν ἀπὸ παιδαγωγῶν, παύουσι δὲ καὶ ἀπὸ διδασκάλων, *deſinunt paedagogis et magiſtris committere.* ¶ 5) *priuare, abrogare.* Π. 8, 6, 2. τούτους οὐ παύσω τῆς ἀρχῆς. E. 2, 3, 18. p. 95. 6, 2, 8. παύσαντες αὐτὸν τῆς στρατηγίας. O. 4, 7. 8. ¶ 6) *adimere oratione.* A. 2, 5, 1. παῦσαι τὰς ὑποψίας. Aπ. 4, 2, 17. ἐὰν τις στρατηγὸς — τῷ ψεύδει τούτῳ παύσῃ τὰς ἀθυμίας τοῦ στρατεύματος. Margg. τῆς ἀθυμίας τοὺς στρατιώτας, quae lectio deſumta videtur e Stobaeo, qui etiam habet καταπαύσῃ. All. τὰς ἀθυμίας τοὺς στρ. ¶ 7) *ſedare.* K. 6, 10. τὴν ὀργὴν τῶν κυνῶν παυέτω — παραμυθούμενος. ¶ 8) *exauctorare.* E. 1, 7, 1. τοὺς στρατηγοὺς ἔπαυσαν. Ellipſis facile ſuppletur ex nr. 5. ¶ 9) *remouere ab opere.* Ita Hutch. explicat A. 2, 3, 7. εἴ τις αὐτῷ δοκοίη βλακεύειν — ἔπαυσεν ἄν. Sed quia ed. iunt. et MS. Bodl. habent ἔπεσεν, alii ἔπαισεν, Zeun. e Suida in v. ἐπιτήδειος recepit ἔπαιεν, deleta

deleta particula ἄν. Non male. v. βακτηρία. Leuncl. emendat ἔπαυεν αὐτὸν, ſed Welſ. et Hutch. dant illud ἔπαυσεν ἄν. ¶ 10) *omittere, non facere.* A. 4, 8, 8. παύσαντας τὴν φάλαγγα, quam antea fecerat, λόχους ὀρθίους ποιῆσαι.

παύεσθαι, ¶ 1) *quieſcere.* Iπ. 10, 13. θωπεύειν equum ὡς παύσασθαι βουλόμενον. ¶ 2) *requieſcere, liberare ſe, liberari.* c. gen. A. 5, 1, 2. παυσάμενος τούτων τῶν πόνων. Plenius legitur Apoc. 14, 13. ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων. ¶ 3) *quietum eſſe.* A. 1, 2, 2. μὴ πρόσθεν παύεσθαι, πρὶν αὐτοὺς καταγάγοι. ¶ 4) *deſinere, finem facere.* Π. 5, 5, 10. in. ὁ μὲν οὕτως εἰπὼν ἐπαύσατο. A. 1, 3, 13. 3, 1, 31. 7, 6, 28. E. 2, 3, 19. 3, 3, 4. θύοντες — καὶ μόλις καλλιερήσαντες, ἐπαύσαντο. 8, 5, 9. Aπ. 2, 1, 18. O. 2, 9. c. particip. pro inf. Π. 1. 3, 10. διψῶν παύεται, *ſitire deſinit,* i. e. *modice ſitit.* Camerar. *ſitiens deſinit.* Minus recte. 1, 4, 2. 1, 5, 7. p. 53. 1, 6, 18. λέγοντες οὐδὲν παύονται, *dicere ſemper ſolent.* 3, 2, 7. 4, 1, 2. θαι.

p. 201. §. 8.
ἐθέλοντας παι
τας, ἕως ἂν
Margg. πλέο
σθαι. 4, 5, 1
7, 2, 3. A
7, 6, 24. π
νος οὐδέπω πέ
γαθόν. Λ. 1,
4, 13. 7, 1,
13, 2. παύσα
τα, *non plus*
appetitus ca
1. 4. 4, 4, ἐ
δὲν παύομαι ἀπ
Erneſtio οὐδὲν
Sed poteſt ac
O. 11, 23. A
4, 21. 45. Iπ
13. Sed Iπ.
παυόμεθα λέγ
tidem praec
5) *ceſſare, de*
tinere. A. 1
κούσας ταῦτα
ἐν ἑαυτῷ ἐγκύε
σάμενοι ἀμφότ
το τὰ ὅπλα.
pleri iubet τ
ὀργιζόμενοι. F
intelligi τῶν ὅ
4. τοὺς πεπαυ
λείπειν τὰ πε
tell. τῆς θήρα
Π. 3. 1, 10.
τηθῇ. εὐθὺς
τῆς ἀφροσύνης
παῦσαι τούτων
timore et pue
6, 6. τοῦ πολ
E. 4, 6, 4

Απ. 3, 14, 2. τοῦ σίτου πεπαυμένου. Σ. 1, 14. παυσάμενος τοῦ δείπνου. ¶ 6) *finem habere*. Π. 1, 4, 21. ὡς παυσομένου τοῦ διωγμοῦ. Σ. 4, 10. ὁ λόγος οὕτω πως ἐπαύσατο. ¶ 7) In var. lect. permutatur c. ἀναπαύεσθαι et πάσασθαι. v. ibi.

παῦλα, *cessatio, finis.* Thomas et Phauorinus: ἀνάπαυλα, ἡ ἀνάπαυσις. — τὸ δὲ παῦλα, ἀδόκιμον. Sed reperiri hoc nomen in optimis scriptoribus, docuerunt Thomae interpretes. Hesych: παῦλα· ἄνεσις, ἀνάπαυσις. A. 5, 7, 18. σκοπεῖτε παῦλάν τιν' αὐτῶν, np. immodestiae militum.

Παυσανίας, *Pausanias.* ¶ 1) aequalis Socrati, amator Agathonis poetae, Σ. 8, 32. vbi v. Bach. A Platone in Protagora T. I. p. 315. D. vocatur Παυσανίας ὁ ἐκ Κεραμέων. ¶ 2) rex Lacedaemoniorum. E. 2. 2, 4. vocatur ὁ ἕτερος Λακεδαιμονίων βασιλεύς. Nam alter erat Agis. 2, 4, 20 — 28. inuidens Lysandri gloriae ipse venit Atheniensibus auxilio contra Thrasybulum et Piraeenses, pacemque inter eos inuito Lysandro conciliat. 3, 5, 6. sq. cum Lysandro Phocensibus contra Thebanos auxilio proficiscitur. §. 10. in Boeotiam ingreditur. §. 14 — 18. rebus a Lysandro male gestis, et Lysandro interfecto, ipse domi condemnatus Tegeam abit, vbi mortuus est. 5, 2, 3. dicitur pater Agesipolidis, et amicus Mantineensium. Cf. §. 6.

Παφλαγόνες, *Paphlagones.* Π. 1, 1, 4. parent Cyro. 1, 5, 3. olim ab Assyriorum rege contra Cyrum solicitati, 2. 1, 2. p. 87. non mittunt exercitum. 6, 2, 5. dicunt Indi, Paphlagonas Croeso auxilia misisse, et tamen 8, 6, 4. Cyrus iis non mittit satrapam, ὅτι ἑκόντες ἐδόκουν αὐτῷ συστρατεύεσθαι ἐπὶ Βαβυλῶνα. Quae narrationes non satis inter se videntur posse conciliari. A. 1, 8. 3 in Cyri minoris exercitu stabant τοῦ βαρβαρικοῦ ἱππεῖς Παφλαγόνες. 5, 6, 2. ὁ Παφλαγὼν est vel *Paphlagonum ciuitas*, vel *rex*, cui nomen erat Corylas. v. Κορύλας. Sed prior explicatio videtur verior, quia 5. 5, 11. legitur Κορύλαν καὶ τὸν Παφλαγόνα. 5, 6. describitur Graecorum iter per Paphlagoniam. 6, 1, 8. 2.

2. 8. foedus Graecorum cum Paphlagonibus. §. 3. horum ſaltationes. E. 4, 1, 1 — 12. Cotys, eorum rex, amicitiam cum Ageſilao conciliat (Cf. Κότυς et Ay. 3, 4.) Sed Paphlagones irati Graecos deſerunt.

Παφλαγονία, *Paphlagonia*. Rex eius Corylas. v. Παφλαγόνες. A. 5, 5, 5. ſqq. Graeci in Paphlagoniam veniunt. 5, 6, 1. ἔμπειροι τῆς Παφλαγονίας, ſed §. 2. p. 290. τῆς τῶν Παφλαγόνων χώρας. 6, 1, 1. Graeci eam depraedantur. §. 8. Paphlagonia excedunt. E. 4, 1, 1. ſq. Ageſilaus venit in Paphlagoniam, et cum rege Coty facit amicitiam.

Παφλαγονικὴ, *ager Paphlagonicus*. A. 6, 1, 9. Σινωπεῖς οἰκοῦσιν ἐν τῇ Παφλαγονικῇ.

Παφλαγονικὸς, v. κράνος.

πάχνη, *pruina*. Timaeus lex. Platon: πάχνη· δρόσος πεπηγυῖα. Cf. ἐρυσίβη. O. 5, 18. χάλαζαι καὶ πάχναι. K. 5, 1.

πάχος, *craſſitudo*. Π. 6, 1. 28. τραγικῆς σκηνῆς τῶν ξύλων πάχος ἐχόντων. K. 10, 2. οἱ περίδρομοι ἡμιόλιοι τοῦ τῶν ἀρκύων πάχους. Saepius ponitur in accuſatiuo, omiſſa prae-

poſitione κ
6. χιτωνίσκ
ὡς λίνου ςρωμ
2, 8. χαλίδε
μετροι τὰ πά
χος. 9, 13.

παχύνειν, c
guem redd
re. O. 12,
τὸν ἵππον βε
παχύνει ἵππ
τὰ σκέλη π
τοὺς ὤμους
pingueſcunt

παχὺς, ¶ 1)
2, 3, 7. νάρ
A. 4, 8, 1. (
σι. 5, 4, 14
χέα. O. 17,
μάτια. Σ. 4
ἐφεςρίδες. 5
παχέα ἔχειν
1, 3. ὄνυχες
ὀςᾶ παχέα —
σαρξὶ παχεία
παχεῖς. 7,
παχεῖαι. ¶
O. 17, 8. (
Oppon. λεπ

πέδη, ¶ 1) (
ſych: πέδαι·
σκελίδες. M
Ἀττικῶς· πε
ληνικῶς. Cf.
Marc. 5, 4.
ἐν πέδαις δεδ
Ιπ. 3, 5. π
θους μηνύει ἡ
μένη ἱππασία
ἱππασίαν —
λουμένην. He

εἶδος ἱππασίας. Aem. Portus explicat: *equitatio, quae pedica nominatur, quod in ea constringantur equi ad certam ingrediendi rationem vel inuiti, tanquam pedica.* Zeunius: *equitatio recta.* Ιπ. 7, 14. ἐπαινοῦμεν τὴν ἑτερομήκη πέδην μᾶλλον τῆς κυκλοτεροῦς. Pollux 1, 210. πέδη δὲ ἱππασία, ἡ κυκλοτερὴς (quae fit in orbem)· ἑτερομήκης πέδη, ἡ μῆκος τῷ κύκλῳ προστιθεῖσα. Kuhnius τὴν ἑτερομήκη πέδην vel potius τὴν ἑτερομήκη interpretatur: *cum equus ad rectum cursum a circulari, vel ad circularem a recto reuocatur.* Leuncl. hostrum locum vertit: *altera parte longiorem*, quae versio non satis est perspicua. Zeunius: *vbi modo cursus rectus, modo inflexus fit.* Haynisch nomen πέδη Germanice reddit *Schlangenschule*. Cf. Heubel p. 2. — 32. qui addit, hodie vocari *à la Grecque.*

πεδινὸς, ¶ 1) *campestris, planus.* Π. 1, 6, 19. p. 82. ὁδοὺς ὀρεινὰς ἢ πεδινάς. 6, 3, 1. ἦγε τὰ σκευοφόρα, ὅπου πεδινὸν εἴη. Margg. πεδίον. Α. 5, 5, 2. χώρα πολὺ πεδινωτέρα. 7, 1, 15. χωρίον — ἔρημον οἰκιῶν καὶ πεδινόν. ¶ 2) *in locis planis morari solitus.* Κ. 5, 17. lepores πεδινοί.

πεδίον, *campus, planities.* Π. 2, 2, 8. μεστὸν ἦν τὸ πεδίον πάντων τῶν τούτους μιμουμένων. 2, 4, 17. p. 37. πορεύσομαι διὰ τοῦ πεδίου — ἣν ὑποχωρῇ τοῦ πεδίου — εἰς τὰ ὄρη φεύγῃ. 3, 1, 2. 8, 1, 15. 8, 5, 12. p. 528. Α. 1, 5, 1. πεδίον ἅπαν ὁμαλὸν ὥσπερ θάλαττα. 1, 2, 22. ἀνέβη ἐπὶ τὰ ὄρη — ἐντεῦθεν κατέβαινεν εἰς πεδίον μέγα. 4, 4, 1. πεδίον ἅπαν καὶ λείους γηλόφους. 5, 6, 3. p. 290. πεδία κάλλιστα καὶ ὄρη ὑψηλότατα. p. 291. Αγ. 1, 15. 23. Ε. 3, 4, 12. 15. Αγ. 2, 22. καὶ ἐν πεδίῳ καὶ ἀνὰ τὰ ὄρη. Ε. 3, 1, 4. 3, 4, 26. 4, 1, 9. 4, 2, 8. 4, 3, 9. 6, 4, 10. 6, 5, 27. κατέβαινον. — ἐπεὶ δὲ ἐν τῷ πεδίῳ ἐγένοντο, ἐν τῷ τεμένει etc. Moro verba ἐν τῷ πεδ. spuria videbantur, Schneiderus vero ea recte defendit ob praecedens κατέβαινον. Ιππ. 4, 3. oppon. στεναῖς ὁδοῖς. Cf. Μαίανδρος. In var. lect. est pro πεδινόν. v. πεδινός.

πέζαρχος, *peditum praefectus.* Π. 5, 3, 16. p. 300. οἱ πέζαρχοι. Antea vocabantur ταξίαρχοι.

πεζεύειν, *terra iter facere.*

cere. A. 5, 5, 4. μέχρις ἐνταῦθα ἐπέζευσεν ἡ ϛρατιά.

πεζῇ, ¶ 1) *pedibus, pedestri itinere.* Π. 4, 3, 5. 8, 8, 9. πεζῇ πορευομένοις, non equis aut curru. A. 1, 4, 17. οὐ πώποθ' ὁ ποταμὸς διαβατὸς γένοιτο πεζῇ, ἀλλὰ πλοίοις. 3, 4, 30. καταλιπὼν τὸν ἵππον, ἔσπευδε πεζῇ. Ἀγ. 2, 25. O 5, 5. ἤν τε σὺν ἵππῳ — ἤν τε πεζῇ, *cum peditibus.* ¶ 2) *terra, terrestri itinere.* Π. 8, 6, 9. τῶν ἀνθρωπίνων πεζῇ πορειῶν αὕτη ταχίϛη. A. 5, 4, 3. διελθεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα πεζῇ. πλοῖα γὰρ οὐκ ἔχομεν. 5, 6, 1. εἴτε πεζῇ δέοι πορεύεσθαι — εἴτε κατὰ θάλατταν. §. 3. 6, 2, 11. 6, 4, 9. Aθ. 2, 4. 5. E. 1, 1, 7. 2, 1, 12. Λύσανδρος παρέπλει — οἱ ἄλλοι παρῆσαν πεζῇ. 4, 1, 7. 4, 5, 19. 4, 6, 14. 4, 8, 3. 5, 1, 28. Iερ. 8, 9. Iπρ. 5, 12. Legitur etiam pro πεζοί. v. πεζὸς nr. 2.

πεζικὸς, ¶ 1) *pedester.* Thomas: πεζὴ ϛρατιὰ λέγε, — καὶ μὴ πεζική. — ποιητικώτερον γὰρ τοῦτο. v. ibi Triller. Π. 2, 4, 13. σὺν δυνάμει καὶ πεζικῇ καὶ ἱππικῇ. 5, 3, 16. p. 299. τὸ Μήδων πεζικὸν — τὸ Ἀρμενίων πεζικὸν — τὸ Σάκων πεζικὸν, *peditatus.*

Intell. τάγ
μα. Π. 1,
γαθοὺς τὰ
pedestris p
pedites. 4,
οὐδὲν τῶν π
πολεμικῶν)
θαι, ἱππε
eorum q
sunt. ¶ 2
5, 1, 32.
πεζικὰ, δι
ναυτικὰ ϛρ
3, 6, 9.
τὴν ναυτική
πεζομαχ
proelium
1, 1, 9. να
ζομαχεῖν.
πεζοπορεῖ
dibus iter
1. τὸν ἵπ
νοεῖν, ὅπω
ἵππων τὰς
τριον πεζο
Portus p
hoc verbu
πεζὸς, ¶ 1
ster. A.
ζὸς ἡγῶμαι
πόσου ἂν ἴ
§. 13. μεῖ
πεζοῦ. Π.
1, 3, 12.
Π. 7, 4, 5
All. Περ
Π. 1, 4,
ζοῖς. 2, 1
πεῖς μὲν —
13. ἱππέα
§. 15. οἱ

καὶ ἱππεῖς. §. 17. p. 137. 4, 5. 15. p. 252. 7, 1, 11. τὴν τῶν πεζῶν (Margg. Περσῶν) καὶ τὴν τῶν ἱππέων. E. 3, 2, 14. Ιπρ. 8, 3. Neutrum, τὸ πεζὸν, *peditatus*. Intell. πλῆθος vel ςράτευμα. Αγ. 1, 15. et E. 3, 4, 12. 21. 23. Ιπρ. 9, 7. πεζὸν σὺν τοῖς ἵπποις. Dicitur pro aduerbio, Π. 4, 3, 3. p. 231. eques dicit: ἐξέςαι ἡμῖν πεζοῖς εὐθὺς μάχεσθαι. §. 5. οὐδαμοῦ πεζὸς ἰών. ¶ 2) *terrester*. Αγ. 1, 6. ἀθροίζων καὶ ναυτικὸν καὶ πεζὸν πολὺ ςράτευμα. E. 1, 5, 13. πεζῆς ςρατιᾶς. 2, 3, 3. Sed elliptice E. 1, 1, 9. μετὰ τοῦ πεζοῦ. 1, 6, 27. 2, 1, 17. 3, 4, 2. 26. Plural. E. 4, 8, 5. νεῶν καὶ πεζῶν δεῖται, *terrestribus copiis*. Est pro πεζῇ, *terra*, A. 7, 1, 1. πεζοὶ (2 MSS. πεζῇ) ἐξιόντες, καὶ πλέοντες. Πο. 4, 42.

πειθαρχεῖν, *obedire*, et proprie quidem *magistratibus*. Π. 8, 1, 1. p. 463. μέγιςον ἀγαθὸν τὸ πειθαρχεῖν φαίνεται. Απ. 3, 5, 21. εὐτακτεῖν καὶ πειθαρχεῖν. Ιπρ. 1, 24. c. dat. A. 1, 9, 10. Κύρῳ καλῶς πειθαρχεῖν. Απ. 3, 5, 19. πειθαρχεῖ. τοῖς ἐφεςῶσι. Cf. πειθαρχία.

πειθαρχία, *obedientia imperatori praestanda*. Αγ. 1, 27. πειθαρχίαν μελετῷεν. E. 3, 4, 18. est πειθαρχεῖν, quod rectius iudicat Leuncl.

πείθειν, ¶ 1) *persuadere, suadendo mouere*. Π. 5, 5, 14. p. 338. εἴ τι βιάσασθαι καιρός. καὶ εἴ τι πεῖσαι δέοι. Ibid. τοὺς πεπεισμένους ὑφ' ἑκάςου, *eos quibus persuasum fuerit*. 6, 1, 2. ὑπὸ τοῦ Ὑςάσπους ταῦτα πεπεῖσθαι, ἃ γιγνώσκοι — ὑπὸ Ὑςάσπους πεπεισμένος ταῦτα γιγνώσκειν. A. [illegible] ἐκ τῶν χωρίων λαμβάνειν — οὐ πείθοντα. All. ante λαμβ. insuper inserunt βίᾳ. 7, 2, ὁ ὑπισχνούμενος αὐτῷ ὅ τι ᾤετο λέγων πείσειν. 2 MSS. ποιήσειν. 7, 2, 7. 7, 6, 8. Αγ. 2, 26. οὐκέτι δείσας, ἀλλὰ πεισθεὶς ab Agesilao, ἀπέπλευσεν. E. [illegible], 5, 5. 2, 4, 30. 4, 1, 6. Απ. 1, 2, 10. 11. 44. 45. K. 5, 20. lepores πεισθέντες ὑπ' αὐτῶν, *sua sponte*, non a causa externa commoti. c. acc. pers. Π. 1, 5, 7. p. 53. boni oratores dicuntur πείθοντες πολλούς 4, 5, 1[illegible]. p. 247. A. 1, 3. 19. ἢ πείσαντα ἡμᾶς ἄγειν, ἢ πεισθέντα — ἀφιέναι. 5, 6. 16. §. 23. τοὺς ἑαυτοῦ πειρᾶσθαι πεῖσαι. 6, 4, 10. πέπεικε τὸν μάντιν λέγειν. 7, 3, 7. A. 1, 8.

πείθονται. §. 15. πειθόμενον ἔχειν τὸ στράτευμα. 7, 2, 8. milites εὔτακτοι, qui non praedandi cupiditate stationem reliquerant, paulo post vocantur πειθόμενοι. §. 4. 8, 1, 1. p. 462. bis: ὑπὸ μὴ πειθομένων regi et magistratibus. 8, 3, 10. ἐνδεικνύμενοι ὅτι σφόδρα πείθοιντο. Sic Λ. 8, 2. Π. 3, 6, 1. μὴ πείθεσθαι, imperata non recte facere. A. 5, 1, 7. τὰς ὁδοὺς — ταῖς πόλεσιν ἐντείλασθαι ὁδοποιεῖν. πείσονται γάρ. Margg. et MSS. post γὰρ perperam addunt ὁδοποιεῖσθαι. E. 2, 4, 21. 25. 3, 1, 13. 4, 4, 3. οἵ τε κελεύοντες καὶ οἱ πειθόμενοι. O. 21, 3. ὁ κελεύων καὶ οἱ πειθόμενοι. nautae. E. 4, 6, 5. Ιερ. 11, 12. ἑκόντας τοὺς πειθομένους ἔχοις ἄν. Leuncl. parerent tibi subditi Απ. 1, 2, 11. ζῶντι πειθομένῳ χρῆσθαι. 3, 5, 7. c. dat. Π. 1, 2, 8. πείθεσθαι τοῖς ἄρχουσι — πειθομένους τοῖς ἄρχουσιν ἰσχυρῶς. 2, 2, 2. p. 104. ποτέρῳ χρὴ πείσασθαι; 7, 2, 6. σοι λέγεται τεθεραπεῦσθαι ὁ Ἀπόλλων, καί σε πάντα ἐκείνῳ πειθόμενον πράττειν. 8, 1, 1. p. 462. οἱ μὴ πειθόμενοι τοῖς κρείττοσι — πείθεσθαι τῷ ἄρχοντι. p. 463.

A. 5, 2,
2, 3, 1
13. 14.
1, 1, 4.
ταῦτα
his. Intell.
Αγ. 1, 2
δοῦλοι
προστάττ
ἄρχουσι
1, 25. Α
χουσι
ποιεῖν
εὐπακτ
3, 3.
περὶ τῆς —
20. De
3. p. 22
θονται
ζῶα τὸ
νουσι. §.
12. 6, 9.
tibus,
μὲν κακῶν
τοῖς δ'
De rebus
finguntur
ipsius arb
1. ἐξ
dicuntur
χαιροτέχν
μος.
qui, auf
Π. 2, 2,
E. 1, 7,
ὑμεῖς
8, 3.
noni
gratum
10. p.

θανάτῳ ζημιοῦν, πονηροῖς ἀνθρώποις πειθομένους. ¶ 7) *partes sequi.* E. 6, 1, 1. πείθεσθαι τοῖς Θηβαίοις. §. 4. p. 362. εἰ μὴ πεισοίμεθα. 6, 2, 26. ταῖς μὴ πειθομέναις πολεμεῖν, *quae non facile ad ipsius partes traherentur.* ¶ 8) *se subiicere.* Π. 4, 5, 10. ἤτοι μαχουμένους ἢ πεισομένους. 7, 4, 5. A. 7, 4, 3. 7, 5, 19. E. 3, 1, 5. ¶ 9) *imitari.* A. 7, 3, 20. τῷ νόμῳ τῷ ὑμετέρῳ πείσομαι. ¶ 10) Permutatur in libris cum πυνθάνεσθαι. E. 3, 1, 3. αἱ πόλεις ἐπείθοντο ὅ τι Λακεδαιμόνιος ἀνὴρ ἐπιτάττοι. Ita ediderunt Leunclauio duce Wellius, Morus, et Schneiderus pro ἐπύθοντο. 7, 3, 3. ἠρωτῶντο πολλοί, ὁπόσοι δὲ ἐπείθοντο οὐ πάνυ κατάδηλον. All. ἐπύθοντο. Minus bene. Cf. supra nr. 3. it. c. ἕπεσθαι. v. ibi nr. 6.

πειθώ, ¶ 1) *persuasio.* Απ. 1, 7, 5. εἴ τις ἀργύριον παρά του πειθοῖ λαβών. ¶ 2) *obedientia.* Π. 2, 3, 8. ἀγασθεὶς τοῦ μὲν ταξιάρχου τὴν ἐπίνοιαν, τῶν δὲ τὴν πειθώ. 3, 3, 6. §. 26. μεστὸν στράτευμα — πειθοῦς. Λ. 2, 2.

πεινᾷν, siue πεινῆν. Thom. Mag: πεινῆν, διψῆν, Ἀττικοί· οὐ πεινᾷν, οὐδὲ διψᾷν. Cf. Poll. 6, 31. 43. ¶ 1) *esurire.* Π. 7, 5, 26. p. 458. πεινήσας τῶν ἡδίστων σίτων τεύξεται. A. 1, 9, 15. ἵπποις ἐμβάλλειν χιλὸν, ὡς μὴ πεινῶντες — ἄγωσιν. Απ. 1, 3, 6. μὴ πεινῶντας ἐσθίειν. 2, 1, 30. πρὶν πεινῆν, ἐσθίουσα. Σ. 4, 37. Iπ. 2, 3. Infinitiuus pro substantiuo, O. 1, 8. terra non recte culta — ἀντὶ τοῦ τρέφειν, πεινῆν παρασκευάζει, *inopiam victus.* ¶ 2) *fame laborare.* E. 6, 2, 9. Κερκυραῖοι obsessi οὕτω σφόδρα ἐπείνων. it. E. 1, 1, 15. in epistola Laconica: πεινῶντι τὤνδρες. ¶ 3) *vehementer desiderare et appetere.* v. Raphel. ad Matth. 5, 6. et quos laudauimus in v. διψῆν. c. gen. Π. 7, 5, 18. p. 447. ἡμῖν — μάλα πεινῶσι συμμάχων, *sociorum inopia laborantibus atque adeo eorum auxilium vehementer cupientibus.* 8, 3, 16. πεινήσας χρημάτων. O. 13, 9. πεινῶσι τοῦ ἐπαίνου — οὐχ ἧττον ἢ ἄλλαι τῶν σίτων τε καὶ ποτῶν. Σ. 4, 36.

πεῖρα, ¶ 1) *experientia.* Thomas: διάπειρα κρεῖττον ἢ πεῖρα. At Polluci 5, 144. probatur πεῖρα. v. Wetsten. ad Hebr. 11, 29.

νου ὑπ᾽ αὐτῶν ἀνέχεσθαι. vbi v. Fr. Portus. ¶ 2) *conari, velle.* c. inf. Απ. 1, 2, 29. πειρῶντα χρῆσθαι καθάπερ οἱ πρὸς τὰ ἀφροδίσια τῶν σωμάτων ἀπολαύοντες.

πειρᾶσθαι, *periculum facere.* Hesych: πειρᾶται· πεῖραν λαμβάνει, πειράζει. Σ. 4, 7. ὑμῖν αὐτίκα ἔξεστιν πειρᾶσθαι. Ιπ. 1, 16. ὁ πειραθεὶς — πιστεύσει, *qui periculum fecerit huius rei.* c. gen. Thom. Mag: πειρῶμαι, ἐπὶ τὸ πολὺ μὲν τὸ ἀπόπειραν ποιοῦμαι. — γενικῇ. Cf. Phauorin. in v. πειρᾷ. A. 3, 2, 25. πειρώμενοι ταύτης τῆς τάξεως. c. inf. A. 4, 3, 5. ἐπειρῶντο διαβαίνειν. *tentabant transitum per flumen.* Mox est simpliciter πειρωμένοις. c. εἰ, Πο. 3, 14. πειραθῆναι, εἰ — δυνατὸν γένοιτο. Ιπ. 8, 2. ¶ 2) *percontari, explorare.* c. gen. A. 3, 5, 5. μηδὲ τὰ δόρατα ὑπερέχειν πειρωμένοις τοῦ βάθους. ¶ 3) *experiri.* Ιερ. 1, 2. ἀμφοτέρων πεπειραμένου. 2, 6. πεπειραμένος — οἶδα. ¶ 4) *conari, studere.* Phauorin. l. l. πειρῶμαι· ἐπιχειρῶ. c. inf. Π. 1, 4, 5. πειρᾶσθαι βέλτιον ποιεῖν. 1, 6, 11. §. 14. §. 19. p. 74. 2, 2, 6. κλαίειν ἐπειρώμεθά σε ποιεῖν. §. 8. ἣν — πλείοντας ἱκανοὺς πειράσῃ καθίζειν. 5, 3, 14. τὰ τείχη ἂν πειραθείην διασῶσαι. 2, 4, 12. πειρῴμην μὴ πρόσω εἶναι, Αγ. 1, 7. ὑπέστη — πειράσεσθαι εἰρήνην ποιῆσαι. Λ. 2, 14. Ε. 2, 3, 18. p. 99. 3, 1, 15. 3, 4, 9. 3, 5, 1. 18. 4, 4, 6. Απ. 2, 3, 9. ἐπειρῶ σὺ ποιήσεις πραΰνειν αὐτόν. 2, 6, 28. πειρῶ (imperativ.) ἀγαθὸς γίγνεσθαι. §. 37. 39. 3, 3, 15. O. 2, 14. 6, 17. τούτῳ πειραθῆναι συγγενέσθαι. Ιπ. 4, 12. Saepe est modestiae, O. 6, 2. πειραθῶμεν οὕτω καὶ τὰ λοιπὰ διεξιέναι. Ιπ. 10, 5. πειρασόμεθα διηγεῖσθαι. Ιπ. 1, 9. πειράσομαι λέγειν. 2, 1. πειράσομαι δηλοῦν. etc. ¶ 5) *operam dare ad consequendum aliquid.* Π. 1, 5, 4. πειρᾶσθαι ἄρχοντα ἐλθεῖν τῶν ἀνδρῶν. 6. 3, 3. πειραθῆναι συλλαβεῖν τινας. ¶ 6) *aggredi.* c. acc. Π. 1, 5, 7. p. 56. μεγάλα — καὶ μικρὰ πειρώμενον. ¶ 7) *audere.* Πο. 4, 2. οὐδεὶς πειρᾶται λέγειν, ἀπὸ τοίου χρόνου ἐπεχειρήθη. Possit etiam h. l. verti: *potest.* E. 1, 7, 10. p. 58. ἄνευ τούτων (τῶν νόμων) μηδὲν πράττειν πειρᾶσθε. 3, 2, 19. κωλύειν οὐδεὶς ἔτι ἐπειρᾶτο. 4, 2, 6. 4, 3, 4.
¶ 8)

p. 101. Meurs. de Piraeeo c. 6. et Spanhem. ad argumentum ranarum Aristophanis. De forma Πειραιοῖ v. Kuhn. ad Aelian. V. H. 2, 13. E. 3, 5, 18. Σ. 1, 2. τὴν ἐν Πειραιεῖ (Wells. perperam Περαιεῖ) οἰκίαν. Saepe occurrunt οἱ ἐκ Πειραιῶς, vt E. 1, 7, 12. 2, 4, 15. vbi fere in omnibus edd. legitur Πειραιέως. v. Mor. §. 17. 23. §. 26. vbi iterum vt §. 28. in plerisque est Πειραιέως. it. οἱ ἐν τῷ Πειραιεῖ, E. 2, 4, 14. 18. 19. 21. 25. 27. Iidem 1, 4, 6. vocantur ὁ ἐκ τοῦ Πειραιῶς ὄχλος, et 5, 2, 24. ὁ ἐν Πειραιεῖ δῆμος. Sed E. 2, 4, 12. οἱ ἐν Πειραιεῖ δέκα ἄρχοντες, et §. 28. οἱ ἐν τῷ Πειραιεῖ ἄρξαντες δέκα, quinam fuerint, v. in v. δέκα nr. 2. b. Accusatiuus Atticus Πειραιᾶ, E. 1, 1, 25. 1, 4, 5. 2, 2, 1. 5. 7. 12. 14. 2, 3, 8. 2, 4, 1. 7. 27. 3, 5. 5. 4, 8, 9. 5, 1, 9. 5, 4, 20. 22. 34. Απ. 2, 7, 2.

Πείραιον, *Piraeum*, portus Corinthiacus. Steph. Byz: ἔστι δὲ καὶ τῆς Κορινθίας λιμήν. Thucyd. 8, 10. Πειραιὸς (Ita etiam scribitur ap. Steph. Byz.) τῆς Κορινθίας ἐστὶ λιμὴν ἔρημος καὶ ἔσχατος πρὸς τὰ μεθόρια τῆς Ἐπιδαυρίας. Sed in Xenophonte intelligi debet Piraeum portus Corinthiorum ad Crissaeum sinum. v. Palmer. exercitt. in optimos auctores Graecos p. 71. sq. Αγ. 2, 18. τοὺς Κορινθίους πάντα τὰ κτήνη ἐν τῷ Πειραίῳ σωζομένους — στρατεύει ἐπὶ τὸ Πείραιον. §. 19. βεβοηθηκότας ἐκ τοῦ Πειραίου εἰς τὴν πόλιν — αἱρεῖ τὸ Πείραιον. Multi codd. et editt. hic habent Περαίῳ, Πέραιον, Περαίου, quod defendit H. Stephanus. Sed vitiose. E. 4, 5, 1. σώζοιντο ἐν τῷ Πειραίῳ. §. 3. 5. 19.

πειρᾶν, ¶ 1) *tentare pudicitiam, vitiare velle.* Timaeus lex. Platon: πειρῶντα· πειράζοντα διὰ λόγων παῖδα ἢ γυναῖκα. Suidas: πειρᾶν· τὸ λόγους περὶ συνουσίας προσφέρειν, καὶ πειραθῆναι· τὸ ἀκοῦσαι λόγους τοιούτους. — πειρᾶν κυρίως, τὸ προσβάλλειν γυναικὶ περὶ τῆς Ἀφροδίτης. Cf. Hesych. in v. πειρῶν, Oudend. ad Thom. Mag. p. 700. et Wass. ad Thucyd. 7, p. 411. Π. 5, 2, 13. τὴν παλλακίδα ἐπείρασε. Sic de iis, qui alios ad amorem pelliciunt, Ιερ. 11, 11. τοὺς καλοὺς οὐ πειρᾶν, ἀλλὰ πειρώμενον

νον

πειστέον, *obediendum est.* A. 6, 6, 9. πειστέον Lacedaemoniis ὅ τι ἂν κελεύωσι. Cod. Paris. πιστέον.

πειστικὸς f. πειστὸς, v. πιστὸς nr. 5. 6. et εὔπιστος.

Πείσων, *Pison*, vnus e triginta tyrannis. E. 2, 3, 2.

πελαγίζειν, *per altum nauigare.* O. 20, 3. ἐν τριήρει — ὅταν πελαγίζωσι.

πελάγιος, *in alto nauigans.* E. 2, 1, 11. ἀνήγοντο οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῆς Χίου πελάγιοι, *in altum prouecti.* Cf. Poll. 1, 103.

πέλαγος (poet. Port.), *mare, mare altum.* Π. 6, 1, 11. οὐδὲν διαφέρομεν τῶν ἐν πελάγει πλεόντων. E. 1, 6, 14. ἡ μὲν ἐπὶ Ἑλλήσποντον ὥρμησεν, ἡ δὲ ἐς τὸ πέλαγος. §. 15. §. 21. οἱ Ἀθηναῖοι ἀντανήγοντο ἐς τὸ πέλαγος. Cf. περᾶν nr. 2.

πελάζειν (poet. Port.), *accedere.* Hesych: πελάσαι· ἐγγίσαι, πλησιάσαι. Suid: πελάζει· πλησιάζει, ἐγγίζει. Π. 1, 4. 20. εἶδον αὐτοὺς πελάζοντας, np. hostili impetu. 7, 1, 22. οὐδεὶς γὰρ ἵππος ἐπέλαζε camelis. c. dat. Π. 1, 4, 7. θηρίοις πελάζειν. Mox est πλησιάσαντας. 3, 2, 5. οἱ μέν τινες αὐτοῖς πελάσαντες resistendo, ταχὺ ἀπέθνησκον. A. 4, 2, 2. πελάσαι — τῇ ὁδῷ.

πέλεκυς, ¶ 1) *bipennis.* Hesych: πέλεκυς· ἀξίνη δίστομος. E. 3, 3, 7. πολλοὺς πελέκεις καὶ ἀξίνας. ¶ 2) *ascia, securis.* v. ξυλοκόπος.

Πέλλα, *Pella*, E. 5, 2, 12. p. 298. ἥπερ μεγίστη τῶν ἐν Μακεδονίᾳ πόλεων.

Πελλεῖς. E. 4, 3, 16. ἀποθνήσκουσι Γύλις τε ὁ πολέμαρχος, καὶ τῶν παρασατῶν πελλεῖς. Leuncl. coni. πλεῖστοι, quod Well. recepit, vel πολλοί, quod recepit Schneiderus. Stephan. coni. Πελληνεῖς. Fortassis in corrupto isto πελλεῖς latet nomen proprium parastatae cuiusdam. Cf. Mor. et Schneider.

Πελληνεὺς, *Pellenensis.* A. 5, 2, 12. Φιλόξενος Πεληνεύς. Sed scribendum est Πελληνεύς. v. Valckenar. ad Theocrit. p. 352. E. 3, 2, 9. Δράκοντα Πελληνέα. 4, 2, 13. Πελληνεῖς sunt in Lacedaemoniorum sociis. Cf. 6, 5. 29. et 7, 1, 4. §. 5. (Πελληνεῦσιν.) et 7, 2, 2. Accusatiuus Πελληνέας est E. 7, 2, 11. 13. sed 7, 4, 17. τοὺς Πελληνεῖς. E. 7, 2, 11 — 14. cum Thebanis contra Phliasios militant. §. 16. Phliasii gene-

¶ 8) In var. lect. permutatur c. βούλεσθαι. v. ibi nr. 5.

πειρατέον, i. e. δεῖ πειρᾶν, interpréte Suida. c. inf. Απ. 1, 2, 34. πειρατέον ὀρθῶς λέγειν. 2, 1, 28. Ιπρ. 1, 12.

Πειρίθοος, *Pirithous.* Σ. 8, 31. Theſei amicus.

Πείρινθος, *Perinthus*, vrbs Thraciae ad Propontidem. A. 2, 6, 2. πολεμήσων τοῖς ὑπὲρ Χεῤῥονήσου καὶ Πειρίνθου Θρᾳξίν. Legitur etiam Πέρινθος. v. infra.

Πείσανδρος, *Piſander.* ¶ 1) Lacedaemonius. E. 3, 4, 27. Ἀγησίλαος Πείσανδρον τὸν τῆς γυναικὸς ἀδελφὸν ναύαρχον κατέστησε — Πείσανδρος ἀπελθὼν τὰ ναυτικὰ ἔπραττεν. 4, 3, 5. ἠγγέλθη ὅτι ἡττημένοι εἶεν οἱ Λακεδαιμόνιοι, καὶ ὁ ναύαρχος Πείσανδρος τεθναίη. §. 6. ἀντιπαραταξαμένου δὲ τοῦ Πεισάνδρου. §. 7. ὁ μὲν Πείσανδρος τετελευτηκὼς, νικῴη δὲ τῇ ναυμαχίᾳ. ¶ 2) Athenienſis. Σ. 2, 14. ἡδέως ἂν θεῴμην Πείσανδρον τὸν δημηγόρον μανθάνοντα κυβιστᾷν εἰς τὰς μαχαίρας. Videtur intelligi factioſus ille ciuis, qui dominationem quadringentorum inſtituit (v. Thucyd. 8, 53.), quem Ariſtophanes in Lyſiſtrata traducit, et qui fuit inſigniter timidus. Cf. Suid. in v. Πεισάνδρου δειλότερος.

Πεισιάναξ, *Piſianax*, pater Euryptolemi. v. Εὐρυπτόλεμος.

Πεισίας, *Piſias.* E. 7, 1, 29. praefectus Argis eripit Lacedaemoniis Oneum.

Πεισίδαι, *Piſidae*, Aſiae minoris populus. A. 1, 1, 11. Cyrus ſimulat bellum ſe geſturum contra eos et e regione omnino eiecturum. Cf. 1, 2, 1. 4. et 3, 1, 7. A. 1, 9, 9. Cyrus iam antea bellum contra hos et Myſos geſſerat. 2, 5, 2. p. 111. vterque hic populus Perſis multum negotii faceſſebat. 3, 2, 14. inuito rege Myſi et Piſidae eas regiones tenebant. In codice Pariſ. et interdum in Eton. ſcribitur Πισσίδαι. E. 3, 1, 10. συνεστρατεύετο Φαρναβάζῳ ὁπότε ἐς Μυσοὺς ἢ Πισίδας (Ita conſtanter h. l. ſcribitur) ἐμβάλοι, ὅτι τὴν βασιλέως χώραν κακουργοῦσιν. Απ. 3, 5, 26. Μυσοὶ καὶ Πισίδαι (cod. Vatic. 1. Πισσίδαι) ἐν τῇ βασιλέως χώρᾳ κατέχοντες ἐρυμνὰ χωρία, καὶ κούφως ὡπλισμένοι δύνανται πολλὰ μὲν τὴν βασιλέως χώραν καταθέοντες κακοποιεῖν, αὐτοὶ δὲ ζῆν ἐλεύθεροι.

λοπόννησον οἱ Ἀθηναῖοι ἐκώλυον. ς, 2, 13. 5, 4, 62. 63. 6, 2, 6. τὴν Κέρκυραν κεῖσθαι ἐν καλῷ — τοῦ εἰς Πελοπόννησον ἀπὸ Σικελίας παράπλου. 6, 3, 4. p. 383. λέγεται Τριπτόλεμος — τοῦ Δήμητρος καρποῦ εἰς πρώτην τὴν Πελοπόννησον σπέρμα δωρήσασθαι. 7, 1, 12. Ἀρκάδας, ὡς μόνοις αὐτοῖς Πελοπόννησος πατρὶς εἴη. 7, 4, 35. 7, 5, 1. τῶν ἄλλων Ἀρκάδων οἱ κηδόμενοι τῆς Πελοποννήσου — οἱ Θηβαῖοι ὡς ἀσθενεστάτην βουλόμενοι τὴν Πελοπόννησον εἶναι. §. 3. §. 18.

* πελτάζειν, *peltam geſtare, e peltaſtarum numero eſſe.* A. 5, 8, 3. ἐπήρετο αὐτὸν, εἰ ὁπλιτεύοι — πάλιν εἰ πελτάζοι. Πο. 4, 52. Stephanus in theſauro omiſit hoc verbum. Sed legitur etiam in Maximi Tyrii diſſ. 7. p. 74. ed. Cantabrig. πελτάζουσι Θρᾶκες.

Πέλται, *Peltae,* vrbs Phrygiae maioris. A. 1, 2, 10. εἰς Πέλτας, πόλιν οἰκουμένην.

πελταστὴς, *cetratus.* Liuius 31, 36. *cetratos, quos peltaſtas vocant, in inſidiis abdiderat.* Medium ſere locum tenebant inter τοὺς ψιλοὺς et τοὺς ὁπλίτας. Nam Aeliano c. 2. et Arriano p. 12. auctoribus armatura eorum βαρυτέρα μέν ἐστι τῶν ψιλῶν, κουφοτέρα δὲ τῶν ὁπλιτῶν. Cf. πέλτη et Suid. in v. ὁπλῖται. Π. 1, 4, 16. rex Aſſyriorum in venationem ſecum ſumit πελταστὰς et equites in praeſidium contra hoſtes. 1, 5, 5. μύριοι πελτασταὶ leguntur apud Perſas in bellum. 5, 3, 13. Καδουσίων πελτασταὶ εἰς δισμυρίους. 8, 5, 5. et 6. ſunt in caſtris Cyri a dextra et ſiniſtra equitum. A. 1, 2, 6. ὁπλίτας χιλίους, καὶ πελταστὰς πεντακοσίους. 1, 10, 5. E. 1, 2, 1. πεντακισχιλίους τῶν ναυτῶν πελταστὰς ποιησάμενος. §. 2. οἱ πελτασταὶ, καὶ τῶν ὁπλιτῶν δύο λόχοι, βοηθήσαντες πρὸς τοὺς αὐτῶν ψιλούς. §. 4. 2. 4, 23. 3, 2, 2. 3. 13. 3, 4, 23. §. 24. οἱ πελτασταὶ, ὥσπερ εἰκὸς, ἐς ἁρπαγὴν ἐτράποντο. 4, 3, 8. 4, 4, 16. 17. 4, 5, 13. Iunguntur cum aliis leuis armaturae militibus, Π. 2, 1, 2. p. 87. πελταστὰς καὶ τοξότας — λογχοφόρους σὺν πελτασταῖς — τοξότας καὶ πελταστάς. p. 88. πελταστὰς καὶ τοξότας. 3, 2, 2. τοξόται ἢ πελτασταί. 4, 2, 16. πελτασταὶ ἢ τοξόται.

generoſe τὸν Πελληνέα πρόξενον — ἀφῆκαν ἄνευ λύτρων. §. 18. et 20. videntur Phliaſii et Lacedaemonii Pellenenſibus reconciliati. 7, 4, 17. diſerte dicuntur iterum cum Lacedaemoniis ſocietatem contra Arcades militantes habuiſſe.

Πελλήνη, *Pellene.* ¶ 1) vrbs Achaiae. E. 7, 1, 7. οἱ Θηβαῖοι — προσέβαλον πρὸς Σικυῶνα καὶ Πελλήνην. 7, 2, 18. 20. 7, 4, 18. ¶ 2) Sed E. 7, 5, 9. intelligenda eſt Πελλήνη alia, obſcurior illa et in Laconica ſita et Πελλάνα ἐν Τριπόλει dicta, quod demonſtrarunt Palmerius in exercitatt. in auctores Graecos p. 76. et pene iuſto prolixius Morus in examine quorundam locorum c. 9. Cf. Schneider.

Πελοπίδας, *Pelopidas.* E. 7, 1, 23—28. miſſus legatus ad regem impetrat, quae petierat. Sed Graeci non conſentiunt. Cf. Plutarch. in Pelopida c. 30. ſqq.

Πελοποννήσιοι, *Peloponneſii.* A. 1, 1, 6. ἄνδρας Πελοποννησίους Cyrus minor habet in exercitu. 6, 2, 6. ἄρχειν ἕνα Ἀθηναῖον Πελοποννησίων καὶ Λακεδαιμονίων. Sic ſaepe distinguuntur a Lacedaemoniis, E. 2, 2, 4. Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ἄλλοι Πελοποννήσιοι. 3, 1, 3. στρατιώτας τῶν νεοδαμωδῶν — τῶν δὲ ἄλλων Πελοποννησίων. 3, 5, 6. Λακεδαιμονίους τε καὶ τοὺς ἄλλους ξυμμάχους τῶν Πελοποννησίων. Απ. 3, 5, 4. ἄνευ Λακεδαιμονίων τε καὶ τῶν ἄλλων Πελοποννησίων. E. 1, 1, 3—17. clade ab Athenienſibus afficiuntur. it. 1, 6, 24. apud Arginuſas. 2, 4, 13. πάντες Πελοποννήσιοι δέκα ἔτη πολεμοῦντες. 2, 4. 19. Λύσανδρος — συνέλεγεν ὁπλίτας πολλοὺς Πελοποννησίων. §. 29. οἱ ἐν τῷ ἄστει — ἔχοντες ξυμμάχους Πελοποννησίους. 3, 5, 8. p. 183. Thebani ad Athenienſes dicunt: ἡμῶν καὶ Πελοποννησίων ἡγεμόνες γένησθε. 6, 5, 1. ἐνθυμηθέντες οἱ Ἀθηναῖοι ὅτι οἱ Πελοποννήσιοι ἔτι οἴονται χρῆναι ἀκολουθεῖν Lacedaemonios.

Πελοπόννησος, *Peloponneſus.* A. 1, 4, 2. Κύρῳ παρῆσαν ἐκ Πελοποννήσου νῆες. Αγ. 2, 17. ἀναπετάσας τῆς Πελοποννήσου τὰς πύλας. Αθ. 2, 7. E. 3, 2, 13. 19. 4, 6, 2. τὸν ἐν Πελοποννήσῳ πόλεμον. 4, 6, 14. τὸν ἐκ Καλυδῶνος ἔκπλουν ἐς Πελοπόν-

recte pro gloſſemate habentur, quanquam Hutch. ex coniectura edidit ἐπὶ ξυστοῦ. v. omnino Zeun. 5, 3, 1. αἱ πέλται αὐτῶν ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ διεφαίνοντο, χαλκαῖ οὖσαι.

πελτοφόρος, i. q. πελταστής. Poll. 1, 130. πελτασταὶ, πελτοφόροι. Π. 7, 1, 12. Κύρου στράτευμα πανταχόθεν περιείχετο ἱππεῦσι καὶ ὁπλίταις καὶ πελτοφόροις καὶ τοξόταις. Ay. 3, 4. E. 2, 4, 8. πελτοφόροι τε καὶ ψιλοὶ ἀκοντισταί.

πεμπαδάρχης et **πεμπάδαρχος**, *ſemidecuriae praefectus.* Π. 2, 1, 10. 13. 15. 2, 3, 9. Ιπρ. 4, 9. Sed Leuncl. vult πεμπτάδαρχος.

πεμπάς, *ſemidecuria*, ordo militum quinque viros continens. Heſych: πεμπάδος· πεντάδος. Leuncl. ſcribi iubet πεμπτὰς, quia πεμπὰς ſit Aeolica forma. Heſych. in v. πεμπάζεται· τὸ πέντε Αἰολεῖς πέμπε λέγουσι. Leunclauii ſententiam ſequitur etiam Iungermannus ad Poll. 1, 127. Sed contra conſenſum librorum nihil mutandum videtur. Π. 2, 1, 11. πεμπάσιν. §. 13. πεμπάδας. §. 15. πεμπάδα. 2, 3, 10. πεμπάδες. 4, 4, 3. πεμπάδας. Leuncl. marg. πεμπτάδας. Cf. πεμπτὰς et πεντάς.

πέμπειν, ¶ 1) *mittere*, a) Π. 6, 3, 7. Ἀρέστας ὁ πεμφθεὶς πάλαι κατάσκοπος. E. 3, 3, 9. οὓς ἂν δέοι πέμπειν, — οἱ πεμπόμενοι — ὅτι πέμψοιεν τρεῖς ἁμάξας. 3, 4, 13. οἱ τοῦ Φαρναβάζου ἱππεῖς — πεμφθέντες ὑπὸ Φαρναβάζου. 4, 8, 18. b) dona, Π. 3, 1, 24. ὁ Ἀρμένιος Κύρῳ ξένια ἔπεμπε. E. 3, 1, 12. c) cibos, Π. 8, 2, 3. ἔπεμπεν ἀπὸ τραπέζης — οἷς ὁρῶσι πεμπόμενα ἀπὸ τῆς βασιλέως τραπέζης — τὰ πεμπόμενα παρὰ βασιλέως. d) auxilia, Π. 1, 5, 4. εἴ τινας πέμποι στρατιώτας. 2, 4, 17. p. 96. οὔτε στράτευμα πέμπει ἡμῖν. A. 4, 6, 13. ἄλλους πέμψον. E. 3, 1, 3. ἔπεμψαν τῶν ἐπὶ τῶν τριάκοντα ἱππευσάντων. Intell. τινάς. 3, 3, 10. 3, 4, 3. 11. e) ad expeditionem, vel omnino cum imperio, E. 1, 5, 11. ἀντὶ Κόνωνος ἐς Ἄνδρον ἔπεμψαν Φανοσθένην. 1, 6, 1. ἔπεμψαν ἐπὶ τὰς ναῦς Καλλικρατίδαν, vt claſſi praeeſſet. §. 5. ὡς ἐπὶ τὰς ναῦς πεμφθείς. 3, 1, 3. οἱ Λακεδαιμόνιοι πέμπουσιν αὐτοῖς Θίμβρωνα ἁρμοστήν. 3, 2, 7. f) ad magiſtrum, Απ. 4, 4, 5. εἴ τις βούλοιτο διδάξαι

ξόται. 4, 3, 3. p. 228. ἢ τοξότας, ἢ πελταστὰς, ἢ ἀκοντιστάς. 5, 5, 2. μυριάδες τέτταρες τοξοτῶν καὶ πελταστῶν. A. 4, 3, 20. πελταστὰς καὶ σφενδονήτας καὶ τοξότας. 4, 8. 13. 5, 4, 12. 5, 6, 7. πελταστὰς — τοξότας — σφενδονήτας. E. 4, 2, 3. Sunt fere iidem qui ἀκοντισταὶ, Π. 6, 3, 11. p. 384. ἐπὶ τοῖς ἀκοντισταῖς τοξότας — οἱ τῶν τοξοτῶν ἄρχοντες ἐπὶ τοῖς πελτασταῖς. 8, 5, 6. οἱ πελτασταὶ καὶ οἱ τοξόται — οἱ τοξόται καὶ ἀκοντισταὶ ὅπως ἀκοντίζοιεν καὶ τοξεύοιεν. A. 5, 2, 10. παρήγγειλε τοῖς πελτασταῖς διηγκυλισμένους ἰέναι, ὡς — ἀκοντίζειν. E. 3, 4, 16. πελτασταῖς καὶ τοξόταις — τοὺς ἀκοντιστὰς καὶ τοὺς τοξότας. Sic O. 8, 6. ὁπλίτας, ἱππέας, πελταστὰς, τοξότας, σφενδονήτας, non item ἀκοντιστὰς, quos proinde complexi videntur πελτασταί.

πελταστικὸν, ſcil. τάγμα vel στράτευμα, *cetrati, cetratorum copiae.* A. 1, 8, 3. τὸ Ἑλληνικὸν πελταστικόν. 7, 6, 20. τῷ ἱππικῷ καὶ πελταστικῷ. E. 4, 5, 13. 5, 4, 43. 6, 1, 4. p. 360. σχεδὸν πάντες ἀκοντισταί εἰσιν· ὥστε καὶ πελταστικῷ εἰκὸς ὑπερέχειν τὴν ἡμετέραν δύναμιν. Similes loci ſunt in v. πελταστής.

πελταστικώτατα, *more optimorum* l. *peritiſſimorum peltaſtarum.* O. 21, 7. ὡς ἱππικώτατα ἢ πελταστικώτατα προκινδυνεύωσιν.

πέλτη, ¶ 1) *pelta, cetra, clypeus paruus et breuis, in modum lunae mediae.* Timaeus lex. Platon: πέλτη· ὅπλον κοῦφον, ἴτυν οὐκ ἔχον, ἀλλ' ἐκ μόνης βύρσης. Pollux 1, 134. πέλτη Ἀμαζονικὴ, ὥς φησι Ξενοφῶν, παρεοικυῖα κιττοῦ πετάλῳ. De quo loco, vt omnino de peltarum figura, quae varie deſcribitur a veteribus (Suidas vocat ἀσπίδια τετράγωνα), exponit Petitus in diſſ. de Amazonibus c. 25. et 26. A. 2, 1, 5. πέλται iunguntur γέῤῥοις et ξυλίναις ἀσπίσιν Αἰγυπτίαις. 6, 1, 5. Μυσὸς ἐν ἑκατέρᾳ τῇ χειρὶ ἔχων πέλτην. 7, 4, 4. πέλτην habet Thrax. it. §. 13. et Aπ. 3, 9, 2. ¶ 2) *iaculum, haſta.* Heſych: πέλτη· εἶδος ὅπλου, δόρυ — ἀκόντιον. Suid: πέλται· λόγχαι. Cf. eundem in v. πελτασταί, ibique Toup. et Doruill. ad Charit. p. 690. ſq. A. 1, 10, 8. ἀετόν τινα χρυσοῦν ἐπὶ πέλτης (Leuncl. coniicit παλτοῦ) ἀνατεταμένον. Verba ἐπὶ ξύλου, quae poſt nomen πέλτης ſequuntur, recte

recte pro glossemate habentur, quanquam Hutch. ex coniectura edidit ἐπὶ ξυστοῦ. v. omnino Zeun. 5, 3, 1. αἱ πέλται αὐτῶν ἄλλη καὶ ἄλλη διεφαίνοντο, χαλκαῖ οὖσαι.

πελτοφόρος, i. q. πελταστής. Poll. 1, 130. πελτασταί, πελτοφόροι. Π. 7, 1, 12. Κύρου στράτευμα πανταχόθεν περιείχετο ἱππεῦσι καὶ ὁπλίταις καὶ πελτοφόροις καὶ τοξόταις. Αγ. 3, 4. Ε. 2, 4, 8. πελτοφόροι τε καὶ ψιλοὶ ἀκοντισταί.

πεμπαδάρχης et

πεμπάδαρχος, *semidecuriae praefectus*. Π. 2, 1, 10. 13. 15. 2, 3, 9. Ιπ. 4, 9. Sed Leuncl. vult πεμπτάδαρχος.

πεμπάς, *semidecuria*, ordo militum quinque viros continens. Hesych: πεμπάδος· πεντάδος. Leuncl. scribi iubet πεμπτάς, quia πεμπὰς sit Aeolica forma. Hesych. in v. πεμπάζεται· τὸ πέντε Αἰολεῖς πέμπε λέγουσι. Leunclauii sententiam sequitur etiam Iungermannus ad Poll. 1, 127. Sed contra consensum librorum nihil mutandum videtur. Π. 2, 1, 11. πεμπάσιν. §. 13. πεμπάδας. §. 15. πεμπάδα. 2, 3, 10. πεμπάδες. 4, 4, 3. πεμπάδας. Leuncl.

marg. πεμπ
πεμπτὰς et π

πέμπειν, ¶
a) Π. 6, 3,
ὁ πεμφθεὶς
σκοπος. Ε. 3, 3
οι πέμπειν, —
— ὅτι πέμψοι
ξας. 3, 4, 13.
ναβάζου ἱππεῦ
τες ὑπὸ Φαρ
8, 18. b) d
1, 24. ὁ Ἀρ
ξένια ἔπεμπε.
c) cibos, Π.
πεμπεν ἀπὸ
οἷς ὁρῶσι πεμ
τῆς βασιλέως
τὰ πεμπόμενα
λέως. d) aux
5, 4. εἴ τινας
τρώτας. 2, 4,
οὔτε στράτευμα
Α. 4, 6, 13.
ψον. Ε. 3, 1,
τῶν ἐπὶ τῶν π
πευσάντων. I
3, 3, 10. 3
e) ad expedit
omnino cum
Ε. 1, 5, 11.
ἐς Ἄνδρον ἐπε
αθένην. 1, 6,
ἐπὶ τὰς ναῦς
δαν, vt class
§. 5. ὡς ἐπὶ τ
φθείς. 3, 1,
δαιμόνιοι πέμπ
Θίμβρωνα ἀρ
7. f) ad mag
4, 4, 5. εἴ τις

δάξασθαί τινα — μὴ ἀπορεῖν ὅποι ἂν πέμψας τούτου τύχοι. g) nuncios vel legatos, Π. 3, 3, 1. ἔπεμπε τὸν ἄγγελον, ἐπιστείλας ὅσαπερ ἔφη. 4, 2, 2. πέμπουσι ἀγγέλους πρὸς Κῦρον. 4, 5, 8. πεμψάντων (Attice pro πεμψάτωσαν) ὀπτῆρας. E. 1, 3, 8. 2, 4, 26. it. omiſſo accuſatiuo, Π. 1, 5, 4. ἔπεμπε πρὸς Καμβύσην. A. 5, 2, 6. πέμπουσι πρὸς Ξενοφῶντα· ὁ δὲ ἐλθὼν εἶπε. 7, 3, 1. ἀπήγγειλαν ἕκαστοι τοῖς πέμψασι E. 7, 1, 23. 27. Vnde paſſiuum: E. 1, 3, 9. ἐπέμφθησαν. Pro quo paulo poſt eſt: ἐπορεύοντο πρέσβεις. Saepe participium paſſ. v. c. Π. 4, 2, 3. οἱ πεμφθέντες λέγουσι τῷ Κύρῳ. Paulo ante dicebantur ἄγγελοι. 4, 5, 6. τῷ πεμπομένῳ ἠπείλησε, quem mittebat. §. 7. ὁ πεμπόμενος et ἄγγελος ſunt ſynonyma. 5, 5, 2. ὁ πεμφθεὶς πρὸς τὸν Κυαξάρην. A. 5, 4, 2. h) c. ἐπὶ et gen. Π. 6, 1, 18. v. κατάσκοπος. i) c. ἐπὶ et dat. Π. 6, 2, 5. οὓς ἐπεπόμφει ἐπὶ κατασκοπῇ. Margg. κατασκοπήν. E. 4, 8, 17. Θίμβρωνα πέμπουσιν ἐπὶ πολέμῳ πρὸς αὐτὸν, *ad bellum inferendum*. k) c. ἐπὶ et acc. v. Valckenar, ad Herodot. 7, 15. Π. 4, 5, 6. ἔπεμπεν ἐπὶ τοὺς Μήδους, *ad reuocandos*. §. 12. p. 247. πέμπων ἐπὶ στράτευμα εἰς Πέρσας, *ad arceſſendum*. 7, 4, 1. πέμπει ἐπὶ τὴν Καρίαν Aduſium, στράτευμα δοὺς, *ad componendam Cariam*. 8, 6, 2. οἷς πράγματα παρέχω πέμπων πράξοντάς τι (Margg. παρέχων πέμπω ἐπὶ ταῦτα τὰ ἔθνη. Hic eſt ſimpliciter *ad*, vt 5, 3, 19. ἐπὶ τὸν ὑστερίζοντα ἔπεμπε καλῶν. et E. 3, 4, 10. Sed E. 3, 3, 9. ἐφ' ἕνα ἐκεῖνον ἔπεμπον, *ad vnum illum comprehendendum*. 4, 2, 1. ἐπὶ τὸν Ἀγησίλαον πέμπουσιν Ἐπικυδίδαν, *ad reuocandum Ageſilaum*. 5, 4, 10. ἔπεμψεν ἐπὶ βοήθειαν, *ad arceſſendum*. l) c. παρὰ, A. 6, 1, 2. Κορύλας πέμπει παρὰ τοὺς Ἕλληνας πρέσβεις. E. 2, 2, 10. βούλονται αὐτὸν πέμψαι παρὰ Λύσανδρον. 4, 6, 4. πέμψας ἐς Στρατὸν παρὰ (Margg. πρὸς) τὸ κοινὸν — εἶπε. m) c. περὶ, Π. 5, 1, 1. πρεσβεύων ᾤχετο· ἔπεμψε δὲ αὐτὸν ὁ Ἀσσύριος περὶ συμμαχίας. 6, 2, 5. πεπομφέναι Κροῖσον εἰς Λακεδαίμονα περὶ συμμαχίας. A. 2, 3, 1. κήρυκας ἔπεμψε περὶ σπονδῶν. n) c. acc. particip. relato

ad πρέσβεις, Π. 5, 3, 20. ἱππέας ἔπεμψεν ἐροῦντας. Α. 2, 5, 1. ἔπεμψέ τινα ἐροῦντα. Ε. 2, 1, 5. πρέσβεις — πέμπειν ταῦτα ἐροῦντας. 3, 4, 25. 3, 5, 7. πρέσβεις ἔπεμψαν — λέγοντας τάδε. 6, 3, 2. it. ſine nomine πρέσβεις, Π. 5, 4, 9. πέμπων τοὺς θεραπεύοντας. Margg. θεραπεύσοντας. Ε. 2, 4, 27. ἔπεμπον — λέγοντας. Steph. malit λέγοντες vel τοὺς λέγοντας. Απ. 1, 1, 6. περὶ τῶν ἀδήλων — μαντευομένους ἔπεμπεν εἰ ποιητέα. Reiskius corrigit μαντευσομένους. Et ita legitur in cod. Pariſ. 3. o) c. acc. particip. fut. Π. 3, 1, 1. κατασκεψομένους ἔπεμπε, τί πράττοι ὁ Κῦρος. 6, 3, 3. πέμπει τινὰ ἀγγελοῦντα. Α. 1, 3, 14. 4, 5, 16. πέμψας — τοὺς νεωτάτους ἀναστήσοντας. All. ἀναστήσαντας. §. 17. πέμπει τοὺς ἐκ τῆς κώμης πευσομένους πῶς ἔχοιεν. 5, 2, 9. λοχαγοὺς πέμπει διαβιβάσοντας. Ε. 1, 6, 7. 7. 4, 7. Sic Α. 2, 1, 12. πεμφθεὶς παρὰ βασιλέως κελεύσων. Ε. 7, 1, 27. ὅτι οὐκ ὀμούμενοι, ἀλλ' ἀκουσόμενοι πεμφθείησαν. Cf. ἀγγέλλειν. p) c. acc. et c. participii verbi dicendi nominatiuo, non ad miſſum, ſed ad mittentem relato. v. Obſ.

Miſcell. B
p. 142. e
annotatt.
N. T. loca
13. Π. 7,
πρὸς αὐτοὺ
τῶν. Α. 7
3, 14. ἔπε
ὑποσπόνδους
αἰτοῦντες θ
it. omiſſo
4. ἔπεμπε
μενος. 5,
πρὸς τὸ κο
6, 1, 24.
Κῦρον εἰπὼ
ἔπεμψαν π
όμενοι. All
v. προσπέμ
έπεμψαν.
πέμπουσι
ρωτῶντες.
2, 3. ἔπεμ
τες. 6, 4,
ἔπεμπον —
5, 8. πάλ
ἐπὶ τοὺς Μ
κελεύοντες.
um c. ac
verbo dice
3. πέμψας
ὧδε. Α. 1,
αὐτῷ (i. e.
γελον ἔλεγ
στρατεύματι
εἶπε. 4,
ἄγγελον κ
πέμψας πρ
δὴν ἐδεῖτο.
τον μεταπέ
ψας ἀγγέλ

1, 1. πέμψας ἀγγέλους ἠξίου. §. 17. πέμψας ἕνα ἐκέλευσε. 3, 2, 17. 3, 4. 1. 7, 4, 4. §. 20. ἠξίουν — πέμποντες πρέσβεις, ἐπιστρατεύειν. §. 35. 7, 5, 3. ἔπεμπον Ἀθήναζε βοηθεῖν κελεύοντες, ἔπεμψαν (Margg. ἐπορεύθησαν) δὲ καὶ εἰς Λακεδαίμονα πρέσβεις — παρακαλοῦντες. it. omiſſo acc. Π. 2, 4. 13. πέμπων ᾔτει τὸν Κυαξάρην. 3, 1, 8. πάλιν πέμψας ἠρώτα. 3, 3, 21. πέμπων πρὸς τὸν Κῦρον ἔλεγεν. §. 25. A. 1, 1, 8. πρὸς βασιλέα πέμπων ἠξίου. 2, 3, 1. πέμπων — ἐκέλευε. 7, 1, 2. πέμψας — ἐδεῖτο. §. 20. μοι δοκεῖ πέμψαντας — εἰπεῖν. E. 2, 4, 25. 3, 1, 13. §. 17. πέμψας πρὸς τὸν Δερκυλλίδαν εἶπεν. 3, 2, 8. πέμψας πρὸς τὸν Φαρνάβαζον ἐπήρετο. §. 14. 3, 4, 5. πέμψας ἤρετο αὐτόν. 6, 2, 2. 6. 6, 4, 3. πέμψας — ἠρώτα τί χρὴ ποιεῖν. 7, 4, 38. πέμποντες εἰς τὰς πόλεις — προηγόρευον — πέμψαντες εἰς Τεγέαν ἀπῄτουν. §. 39. πέμψαντες εἰς πόλεις κατηγόρουν. r) Sic cum aliis verbis relatis ad mittentes, E. 2, 2, 7. πέμψαντες πρέσβεις παρὰ Ἆγιν, βουλόμενοι ξύμμαχοι εἶναι Λακεδαιμονίοις. 3, 2, 21. πέμψας ἐς Λακεδαίμονα ξυνεχώρησε. 6, 5, 5. ἔπεμπον τῶν πόλεών τινες — συντειχιοῦντες. Viri docti volunt συντειχιοῦντας. 7, 4, 36. πέμποντες ἐπὶ τοὺς συσκηνοῦντας συνελάμβανον. O. 4, 8. πέμπων πιστοὺς ἐπισκοπεῖται. s) c. inf. omiſſo verbo κελεύειν. v. interpp. Thucyd. 4, 93. E. 3, 1, 5. πέμπουσιν οἱ Ἔφοροι, ἀπολιπόντα Λάρισσαν στρατεύεσθαι ἐπὶ Καρίαν. Intell. κελεύοντες. 3, 2, 16. Ἄγιδος πεμφθέντος (Intell. καὶ κελευσθέντος) θῦσαι. O. 4, 6. πιστοὺς πέμπει ἐπισκοπεῖν. t) c. ὅτι, omiſſo verbo dicendi, E. 2, 2, 4. ἔπεμψε πρὸς Ἆγιν - ὅτι προσπλεῖ. u) Non raro legitur finitum c. καὶ et verbo dicendi, Π. 3, 2, 5. ἐκέλευσε πέμπειν ἐπὶ τὸν πατέρα, καὶ κελεύειν παραγενέσθαι. 5, 4, 1. πέμπει τινὰ τῶν ἑαυτοῦ πιστῶν πρὸς τὸν Ἀσσύριον, καὶ κελεύει τὸν ἰόντα — λέγειν. 5, 5, 1. πέμπει πρὸς Κυαξάρην καὶ ἐπέστελλε. 6, 1, 18. 19. A. 4, 3, 20. πέμπει πελταστὰς — καὶ κελεύει ποιεῖν. E. 2, 4, 19. 3, 1, 2. ἔπεμπον πρέσβεις καὶ ἠξίουν. 3, 2, 1. πέμπει πρὸς αὐτὸν καὶ ἐρωτᾷ. §. 10. ἔπεμψαν πρὸς Δερκυλλίδαν (Margg. addunt ἀγγέλους), καὶ ἐκέλευον·

λευον. 3, 3, 8. 3, 5, 4. πέμπουσι πρέσβεις καὶ ἠξίουν. 6, 4. 19. ἔπεμψαν εἰς Ἀθήνας ἄγγελον — καὶ ἔφραζον. 7, 1, 19. 7, 4, 34. πέμπουσιν εἰς Θήβας καὶ διδάσκουσι. ¶ 2) πέμπειν dicuntur dii auſpicia et ſimilia. Απ. 1, 4, 15. ὅταν πέμπωσιν (ὥσπερ σὺ σοὶ φῂς πέμπειν αὐτοὺς) συμβούλους — ὅταν τέρατα πέμποντες προσημαίνωσιν. Σ. 4, 48. σημαίνουσί μοι, πέμποντες ἀγγέλους φήμας καὶ ἐνύπνια καὶ οἰωνούς. ¶ 3) *ſolemniter mittere.* v. Spanhem. ad Callimach. h. in Del. p. 553. Απ. 3, 3, 12. χορὸς — ὁ εἰς Δῆλον πεμπόμενος. Cf. nr. 8. Sic de iis qui mittunt ad oracula conſulenda; v. van Staueren ad Cornel. Nep. 2, 2, 6. Π. 7, 2, 7. p. 418. πάλιν πέμπω καὶ ἐπερωτῶ. Πο. 6, 2. πέμψαντας καὶ εἰς Δωδώνην καὶ εἰς Δελφοὺς ἐπέρεσθαι. c. περί, Π. 7, 2, 7. p. 417. πέμπω περὶ παίδων. ¶ 4) *miſſo nuncio ſignificare.* A. 7, 6, 32. in edd. vett. et Cod. Eton. et Guelf. ἔπεμπον δὲ ταῦτα καὶ οἱ ἄλλοι — τῷ Ξενοφῶντι. Sed all. habent ἐπέστελλον. v. ἐπιστέλλειν nr. 3. ¶ 5) *remittere.* v. Doruill. ad Charit. p. 671. et Raphel.

ad Ioh. 14,
24. ὁ Κύρι
λαβών, τὰ
Zeun. e co
ponit ἀπέπ
ποπέμπειν,
ἀποπέμπεσθ
mittere do
2, 7. Δερκυ
ψεν (Marg
αὐτοὺς ἀπ
Ἑλληνίδων
proſequi,
citur de di
nibus iter
nem felice
per auſpici
θεοὶ ἵλεω –
2, 1, 1.
θεοῖς —
σφᾶς. Ab
datt. Thuc
cit eſſe p
f. *dimitter*
πὰς πέμπει
gere. Cf.
Ιπρ. 2, 1.
πομπὰς πέμ
var. lect. p
iam c. φ
nr. 3. it. c.
ἐπιπ. nr. 2
πειν. v. ἐπι
πεμπταῖος,
diem iacu
6, 4, 6. ἐν
ἑκάστους ἔθ
ἧσαν πεμπ
οἷόν τε ἀνα
Ioh. 11, 39
τεραῖος.

πεμπτὰς, i. q. πεμπάς. E. 7, 2, 6. ἀφ' ἑκάστης τῆς πεμπτάδος εἷς κατελείπετο. Margg. πεμπάδος. Legitur etiam pro πεντάς. v. ibi. Cf. πεμπάς.

πεμπτέον, *mittere oportet.* Π. 8, 1, 3. εἰ δέοι στρατηγῶν που, ᾔδει ὅτι ἐκ τούτων πεμπτέον εἴη in expeditionem. §. 4. πρέσβεις — πεμπτέον.

πέμπτος, *quintus.* A. 4, 7, 16. ἀφικνοῦνται τῇ πέμπτῃ ἡμέρᾳ. E. 2, 3, 7. πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ ἔτει. Aϑ. 3, 5. δι' ἔτους πέμπτου.

πένεσθαι (poet. Port.), *inopem esse, pauperem esse.* Hesych: πένεται· πονεῖ, ἐνεργεῖ, ἀχρηματεῖ. Cf. πένης et πενία. A. 3, 2, 16. ἑκόντες πένονται, ἐξὸν — πλουσίους ὁρᾷν. Aγ. 4, 5. Sed O. 2, 2. iocose dicitur de eo, qui non tantum habet, quantum ad sumtus sufficit. Sic fere Σ. 4, 35. οἱ πάνυ πολλὰ χρήματα ἔχοντες οὕτω πένεσθαι ἡγοῦνται.

πενέσται, *penestae, genus seruorum apud Thessalos,* non natura, sed aliis modis in seruilem conditionem detrusum. Hesych: πενέσται· οἱ μὴ γόνῳ δοῦλοι, οἵ τινες εἰργάζοντο τὴν γῆν. τινὲς δὲ οἱ Εἵλωτες, τινὲς δὲ λάτρεις, ἢ ἐργάται πένητες ἢ ὑπήκοοι. Ammonius in v. πελαστής· πενέστης παρὰ Θεσσαλοῖς, ὁ κατὰ πόλεμον δωρηθεὶς (all. δουλωθεὶς, all. ζωγρηθεὶς, all. χειρωθεὶς), ὡς παρὰ Λάκωσιν οἱ Εἵλωτες. Schol. Theocrit. 16, 35.. Θεόπομπός φησι τοὺς δουλεύοντας τῶν ἐλευθέρων, πενέστας καλεῖσθαι παρὰ Θεσσαλοῖς, ὡς παρὰ Λακεδαιμονίοις Εἵλωτας. Athenaeus 6, p. 264. Θετταλῶν λεγόντων πενέστας τοὺς μὴ γόνῳ δούλους, διὰ πόλεμον δ' ἡλωκότας. — Ἀρχέμαχος δ' ἐν τῇ τρίτῃ Εὐβοϊκῶν, Βοιωτῶν φησι τῶν τὴν Ἀρναίαν κατοικησάντων, οἱ μὴ ἀπάραντες εἰς τὴν Βοιωτίαν, ἀλλ' ἐμφιλοχωρήσαντες παρέδωκαν ἑαυτοὺς τοῖς Θετταλοῖς δουλεύειν καθ' ὁμολογίας, ἐφ' ᾧ οὔτε ἐξάξουσιν αὐτοὺς ἐκ τῆς χώρας, οὔτε ἀποκτενοῦσιν· αὐτοὶ δὲ τὴν χώραν αὐτοῖς ἐργαζόμενοι τὰς συντάξεις ἀποδώσουσιν. οὗτοι οὖν οἱ κατὰ τὰς ὁμολογίας καταμείναντες, καὶ παραδόντες ἑαυτοὺς, ἐκλήθησαν τότε μενέσται, νῦν δὲ πενέσται. Similia tradunt Harpocratio et Suidas, his additis: κέχρηνται τῷ ὀνόματι καὶ Θετταλοὶ καὶ Λακεδαιμόνιοι, ἐπὶ τῶν κρατηθέντων ἐν τῷ πολέμῳ

καὶ

καὶ δουλευόντων τοῖς κεκρατηκόσι. Pollux 3, 83. refert πενέστας in eorum numerum, qui ſint μεταξὺ δούλων καὶ ἐλευθέρων, vt et Εἵλωτας, νεοδαμώδεις etc. Phauorinus explicat per θῆτας. Henr. Stephanus prolixe de hoc nomine disputat in Schediaſmm. April. XIV. XV. ita, vt contra Dionyſium Halicarnasſenſem contendat, eos dictos eſſe a verbo πένεσθαι, non quatenus ſignificet pauperem eſſe, ſed quatenus ſit parare, operari. Deinde Dionyſium dicit male πενέστας cum Romanorum clientibus comparare, cum penestarum conditio ſuerit deterior quam clientium Romanorum. Cf. Meurſ. miſcell. Lacon. 2, 6. et Valckenar. ad fragmm. Eurip. c. 20. p. 216. E. 2, 3, 18. p. 95. ἐν Θετταλίᾳ καὶ τοὺς πενέστας ὥπλιζεν ἐπὶ τοὺς δεσπότας. Laudat hunc locum Harpocratio, ſed ἐν τρίτῳ Ἑλληνικῶν. Leuncl. margini adſcripſit haec: „peculiaris apud „Theſſalos vox, qua ſe„miſerui apud ipſos ap„pellabantur." E. 6, 1, 4. p. 361. τοιούτους ἔχοντας πενέστας, np. quibus naues armare poſſimus.

πένης, ¶ 1)
per. Amm
μὲν. ὁ ἀπὸ
καὶ πονεῖν
βίον· πτωχὸς
ὁ τοῦ ἔχειν
Cf. Ariſtoph
ſqq. et Sch
Π. 3, 1, 7.
ἢ πένητα πε
πένητες. ἡ γ
ὀρεινὴ καὶ ὀλ
ματα ἔχουσι
γῆς σπανίζει
νητες νομίζε
9. ὡς διὰ τὸ
πένης ἔσοιτο.
A. 7. 7. 17
πένητα γενε
3. Αθ. 1,
E. 4, 1, 15
ἐλεύθερον δ
9, 3. ἱκανὸν
πρᾶξαι, πέν
9. 11, 3.
κλῆμα, πέ
Σ. 4, 32.
ſe O. 11,
πένητα ἵππ
habet χρήμ
ratiuus: Γ
332. τούτοις
ὑπό σου, οἷς
μαι, np.
gratia apu
1, 13. ἵνα
νέστεροι γίγνω
E. 2, 4, 2
non habe
Euthydem
37. τοὺς πέ

μὴ ἱκανὰ ἔχοντας εἰς ἃ δεῖ τελεῖν. Cf. §. 38. 39. Π. 8, 2, 11. οἱ θεοὶ — ἐποίησαν ὁμοίως πένητας πάντας — εἰμὶ ἄπληστος κἀγὼ, ὥσπερ οἱ ἄλλοι, χρημάτων. Ιερ. 4. 8. πένητας — ὄψει πολλοὺς τῶν τυράννων. Cf. §. 10. 11.

πενθεῖν, *lugere.* c. acc. E. 2, 2, 2. οὐ μόνον τοὺς ἀπολωλότας πενθοῦντες. Cf. ποθεῖν, quocum confunditur.

πενθήμερον, *quinque dies.* E. 7, 1, 4. κατὰ πενθήμερον ἑκατέρους ἡγεῖσθαι. Leuncl. recte: *alternis quinis diebus.*

πενθημιπόδιον, *duo pedes cum dimidio.* De eiusmodi forma loquendi Graecorum vid. Casaub. ad Theophrast. charactt. 6, 4. p. 93. ed. Fischer. O. 19, 3. βόθυνον βαθύτερον — πενθημιποδίου. §. 5. οὔτε βαθύτερον πενθημιποδίου ὀρύττουσιν. h. l. margg. habent πενθημιπόδου.

πενθικῶς ἔχειν, *in luctu esse.* Π. 5, 2, 3. τὴν θυγατέρα — πενθικῶς ἔχουσαν τοῦ ἀδελφοῦ τεθνηκότος.

πένθος, *luctus.* Π. 4, 6, 2. p. 258. διὰ πένθους ob filium interfectum τὸ γῆρας διάγων. E. 4, 5, 10. πολὺ πένθος ἦν κατὰ τὸ στράτευμα ob cladem suorum.

πενία, ¶ 1) *paupertas.* Schol. Aristoph. ad Plut. 548. ἡ μὲν πενία, μεμετρημένη ἐστὶν ἔνδεια, πόνῳ τὰ χρειώδη θηρῶσα· ἡ δὲ πτωχεία, παντελὴς τῆς κτήσεως ἔκπτωσις. Cf. πένης. Π. 7, 5, 24. Πέρσας — κακοβιωτάτους διὰ πενίαν, ἐπιπονώτατα δὲ ζῶντας. A. 7, 6, 15. Αθ. 1, 5. ἡ πενία αὐτοὺς (homines plebeios) μᾶλλον ἄγει ἐπὶ τὰ αἰσχρά. Mox dicitur ἔνδεια χρημάτων. Πο. 1, 1. Απ. 2, 5, 1. φίλου πενίᾳ πιεζομένου. Σ. 4, 29 — 45. laudatur πενία. §. 34. οἶμαι τοὺς ἀνθρώπους οὐκ ἐν τῷ οἴκῳ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν πενίαν ἔχειν, ἀλλ' ἐν ταῖς καρδίαις. ¶ 2) Tribuitur ei, qui pro sorte sua non satis habet, vt O. 2, 3. Critobulo, cuius bona aestimantur quingentis minis. ¶ 3) Plus est quam ἔνδεια. O. 8, 2. ἔστι μὲν πενία αὕτη σαφὴς, τὸ δεόμενόν τινος μὴ ἔχειν χρῆσθαι, ἀλυποτέρα δὲ αὕτη ἡ ἔνδεια etc.

πεντάδαρχος, i. q. πεμπάδαρχος. Π. 2, 1, 9. Cf. Poll. 1, 128.

πενταδραχμία, *quinque drachmae.* E. 1, 6, 8. πενταδραχμίαν ἑκάστῳ ἐφοδιασάμενος.

πέν-

πένταθλον, *quinquertium*, h. e. quinque certaminis genera, in ludis Graecorum vfitata, πυγμή, δρόμος, ἅλμα, δίσκος, πάλη. Cf. Brunckii analecta vett. poetar. Graecor. T. III. p. 247. nr. CCCCLIV. E. 7, 4, 29. in ludis Olympicis ἐπεποιήκεσαν τὰ δρομικὰ τοῦ πεντάθλου.

πένταθλος, *quinquertio, omnia certaminum genera exercens.* v. Poll. 3, 151. Sed transfertur etiam ad alia. Sic Democritus philofophus ap. Diog. Laert. 9, 37. vocatur ἐν φιλοσοφίᾳ πένταθλος. E. 4, 7, 5. ὁ Ἀγησίπολις — ὥσπερ πένταθλος πάντῃ ἐπὶ τὸ πλέον ὑπερβάλλειν ἐπειρᾶτο. Illuftrant hunc locum quodammodo verba Pollucis 3, 151. ὁ ὅρος (τοῦ πεντάθλου) τὰ ἐσκαμμένα. ὅθεν ἐπὶ τῶν τὸν ὅρον ὑπερπηδώντων οἱ παροιμιαζόμενοι λέγουσιν, ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶν. Sed Moro interprete πένταθλος tropice dicitur, *qui femper aemulatur eos, qui in fuo genere excellunt, quanquam eos nunquam afſequitur: ideoque poftponendus eft, fi cum his, qui excellunt, comparetur; fed eximius eft, fi cum aliis oribus et indoct conferatur.*

πεντακισχίλιοι, *que millia.* E. πεντακισχιλίους τῶν 5, 3, 16.

πεντακόσιοι, *qu* E. 1, 4, 9. ὁπλι τακοσίους καὶ χιλί 2. τάλαντα πεντα. τετρακόσιοι, pro in var. lect.

πενταπάλαιστοι *que palmorum* 14. τῆς γῆς βάθ παλαιστον. 10, 3 τὸ μέγεθος πεντα

πεντὰς, i. q. πεμπ 1, 9. πεντάδα. uncl. πεμπτάδα ap. Poll. 1, 127 τὰς in MS. eft quam formam ibi Iungermann. ta omnino lege

***πεντασπίθαμ** *que fpithamaru* 5. ἄρκυες — τ πεντασπίθαμοι.

πέντε, *quinque.* 23. ἐν ἔτεσι πέντ 2, 3. πέντε μνᾶς. 3. πέντε καὶ τετ ἔτη. Cf. εἴκοσι, Sed οἱ πέντε, qu ri, funt *Epho* Thucyd. 1, 86. νες παρὰ Λακεδαι χοντες, τὸν ἀρι τε, οὓς ἐφορ

λουν διὰ τὸ ἐφορᾷν τὰ τῆς πόλεως πράγματα. Eadem Suidas habet in v. Ἔφοροι. Αγ. 1, 36. ἑστηκὼς μόνος παρὰ τοὺς πέντε.

πεντεκαίδεκα, *quindecim*. Π. 6, 1, 28. πεντεκαίδεκα τάλαντα. 6, 2, 10. πεντεκαίδεκα ἡμερῶν ὁδόν. E. 2, 4, 28. ἐξέπεμψαν πεντεκαίδεκα ἄνδρας. O. 7, 5. K. 10, 2. Sed τὰ πεντεκαίδεκα ἀφ' ἥβης, E. 4, 5, 16. 4, 6, 10. sunt *ii, qui annis quindecim pubertatem excesserunt.*

πεντήκοντα, *quinquaginta*. E. 1, 4, 9. ἱππεῖς πεντήκοντα καὶ ἑκατόν. Sic 1, 6, 18. 5, 1, 12. Cf. ὀκτώ. Saepe permutatur cum τριάκοντα, A. 6, 3, 1. πεντήκοντα. 2 Codd. τριάκοντα. 7, 3, 26. τριάκοντα. all. πεντήκοντα. §. 27. πεντήκοντα. all. τριάκοντα. 7, 5, 9. πεντήκοντα. all. τριάκ. Sic quoque 7, 7, 1. et 15. E. 1, 1, 24. τριήρεις πεντήκοντα. Diodorus Sic. 13, 52. habet τριάκοντα. Cf. ἔτος. Sed A. 4, 7, 10. pro πεντήκοντα in MS. A. Larcheri est τετταράκοντα.

πεντηκόνταρχος, *praefectus naui actuariae, quae quinquaginta remis agitur.* v. Poll. 1, 119. Αϑ. 1, 2. οἱ πεντηκόνταρχοι. v. πεντηκόντορος.

πεντηκοντὴρ, *quinquaginta militum dux.* Schol. Thucyd. 5, 66. πρῶτος βασιλεὺς, δεύτερος πολέμαρχος, τρίτος λοχαγὸς, τέταρτος πεντηκοντὴρ, πέμπτος ἐνωμοτάρχης. A. 3, 4, 13. λοχαγοὺς — πεντηκοντῆρας — ἐνωμοτάρχας.

πεντηκόντορος, scil. ναῦς, *actuaria nauis quinquaginta remorum.* Harpocrat. et Suidas: πεντηκόνταρχος· ὁ τῆς πεντηκοντόρου ἄρχων. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ πεντηκόντορος ἡ ὑπὸ πεντήκοντα ἐρεσσομένη ναῦς. Cf. Poll. 1, 82. A. 5, 1, 9. ἔλαβον πεντηκόντορον — ἧ ἐπέστησαν Δέξιππον. 6, 6, 4. 13.

***πεντηκοστὴρ**, i. q. πεντηκοντήρ. Λ. 11, 4. ἑκάστη τῶν πολιτικῶν μορῶν ἔχει πολέμαρχον ἕνα, λοχαγοὺς τέσσαρας, πεντηκοστῆρας ὀκτὼ, ἐνωμοτάρχους ἑκκαίδεκα. 13, 4. E. 3, 5, 15. 4, 5, 7.

πεντηκοστὺς, *pars* λόχου *dimidia, octaua pars morae.* v. interpp. ad Thucyd. 5, 66. et πεντηκοστήρ. A. 3, 4, 14. κατὰ πεντηκοστῦς, *per quinquagenos.* Sed Thucyd. 5, 68. ἐν ἑκάστῳ λόχῳ, inquit, πεντηκοστύες ἦσαν τέτταρες. Et eodem modo

περαίνετο, np. noui curfus. Margg. συνεπεραίνετο. A. 3, 2, 21. περαίνειν ἤδη ὥρα, quae de itinere faciendo fuaferat, — ὡς τάχιστ' ἂν ἔργῳ περαίνητε. Πο. 4, 17. περαινομένων ὧν λέγω in argentifodinis. §. 37. 38. E. 3, 2, 14. ταῦτα περανθέντα, np. induciae. 6, 2, 18. τὰς βοηθείας ἔφθανεν ἀναγόμενος, καὶ ταχὺ ἐπέραινε, *idque iter maritimum celeriter confecit.* 7, 4, 3. ἡ συμμαχία ὄντως ἐπεραίνετο, *kam zu Stande.* Ιερ. 9, 7. πολλὰ ἂν ἀγαθὰ περαίνοιτο in agricultura. O. 11, 8. γιγνώσκειν ἃ δεῖ ποιεῖν, καὶ ἐπιμελεῖσθαι ὅπως ταῦτα περαίνηται. Cf. περαιοῦν. ¶ 2) *praeftare, facere, adminiftrare.* Π. 3, 1, 18. ἐνόμιζε περαίνεσθαι αὐτῷ ὅσαπερ ὑπέχετο, *parata eſſe.* Scil. agitur de pecuniis ex Armenio eliciendis. 4, 5, 14. περαίνοντας τὰ δέοντα. 5, 2, 11. καὶ τὰ αὐτὰ (Margg. κατὰ ταῦτα) περαίνειν ὅ τι μέλλει. A. 3, 1, 32. ὡς μὴ μέλλοιτο, ἀλλὰ περαίνοιτο τὰ δέοντα. 6, 1, 11. E. 6, 1, 7. Ιερ. 9, 5. τὰ πολιτικὰ οὕτω περαίνεσθαι. Ιππ. 1, 9. 9, 2. ¶ 3) *efficere, proficere, ausrichten.* c. πρὸς, E. 4, 8, 6. οὐδὲν ἐπέραινε πρὸς τὸ καταστρέφεσθαι. ¶ 4) K. 6, 14. ἐπειδὰν δὲ λήγη τὸ ἴχνος — περαινομένου δὲ τοῦ ἴχνους. Leuncl. *dum veftigii finis quaeritur.* Rectius Fr. Portus: *dum perfeuerat fequi veftigium.* Gail. *s' ils sont tous deux* (chiens) *sur la trace.*

Πέραιον, v. Πείραιον.

περαιοῦν, *transigere.* Hefych: περαιωθῆναι· τελειωθῆναι. E. 2, 4, 28. τούτων περαιωθέντων. Vir doctus in biblioth. crit. Amft. p. 94. legi iubet περανθέντων, quod recepit Schneiderus.

περαιοῦσθαι, *traiicere.* Hefych: περαιοῦσθαι· διαπερᾶν πλοίῳ ἐπιβάντα. Thom. Mag: περαιοῦμαι λέγε, μὴ περαιῶ. v. Kufter. de V. M. 1, 31. A. 7, 2, 7. τοῖς ναυκλήροις ἐπεῖπε μὴ διάγειν — εἶπε τοῖς στρατιώταις μὴ περαιοῦσθαι εἰς τὴν Ἀσίαν.

περαιτέρω, *vlterius.* c. gen. Απ. 3, 13, 5. περαιτέρω τοῦ μετρίου μηκύνειν τὰς ὁδοὺς, *longius iter conficere quam pro viribus.*

πέραν, ¶ 1) *trans.* c. gen. A. 1, 5, 10. πέραν τοῦ Εὐφράτου — ἦν. 2, 4, 16. πέραν τοῦ ποταμοῦ. 4, 3, 3. ¶ 2) *in litus oppofitum, in ripa vlteriore.* A. 2, 4, 10. πολλῶν ὄντων πέραν, fcil.

ἀνδρεῖον οἴεται φόρημα εἶναι τὸν πέπλον. τὸν γὰρ Ἀρμένιον ἔφη καταχίσασθαι τοὺς πέπλους· εἰ μὴ ἄρα ὅτι οἱ βάρβαροι καὶ ταῖς θηλυπρεπεστέραις τῶν ἐσθήτων ἔχαιρον. Locus est Π. 3, 1, 8. ἔνθα δὴ ὁ μὲν παῖς αὐτοῦ (filius regis Armeniorum) περιεσπάσατο τὴν τιάραν καὶ τοὺς πέπλους κατερρήξατο. Nam barbaris fluxa et mollis vestis, inquit Kuhnius. Sed Zeun. per τοὺς πέπλους intelligit exteriorem et interiorem.

πεπρωμένος, *a fato praestitutus, destinatus.* E. 6, 3, 4. εἰ ἐκ θεῶν πεπρωμένον ἐστι — πολέμους γενέσθαι. Απ. 2, 1, 33. ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ πεπρωμένον τέλος, i. e. mors.

πέπων, *coctus, mollis, maturus.* O. 19, 19. τοὺς μὲν πέπονας βότρυς, τοὺς δ' ἔτι ὠμοτέρους. Cf. Poll. 1, 243.

περ, *quidem.* Habet vim augendi, vel explicandi, vel est δεικτικόν. Π. 1, 2, 13. γέρρον ἐν τῇ ἀριστερᾷ, οἷόν περ γράφονται οἱ Πέρσαι ἔχοντες, *prorsus talem, cum quali pinguntur Persae.* Alii, etiam Wells. ediderunt οἷον παραγράφονται. §. 2. οὐκ ἔνθεν, ὅθεν περ — ἄρχονται. 2, 1, 2. p. 89. ὅπλα — οἷά περ ἔρχονται ἔχοντες. Sic fere §. 6. p. 92. extr. §. 9. αὐτὸν ὄντα οἷόν περ τὸν ἀγαθὸν ἰδιώτην. 2, 2, 13. ὅστις περ ἀνὴρ οἴοιτο εἶναι. etc. Cf. εἰ nr. 20. it. ὅσος, οἷος, ὅς, ὥσπερ, ἔνθαπερ, καί.

πέρα, *vltra.* A. 6, 1, 18. οὐκέτι πέρα ἐπολιόρκησαν. c gen. A. 6, 5, 5. πέρα μεσούσης ἡμέρας, *meridie iam praeterita, pomeridie.* E. 5, 3, 5. πέρα τοῦ καιροῦ — διώξαντες, *vltra modum.* Sed h. l. πέρα debetur tantum emendationi virorum doctorum. v. καιρὸς nr. 6. Σ. 8, 19. ἃ σπεύδει πράττειν πέρα τῶν παιδικῶν. Leuncl. *facere praeter amores.* Sed Zeun. ex emendatione Brodaei edidit παρὰ τ. π. *exigere ab amasio.*

***πέραθεν**, *ex aduerso littore.* E. 3, 2, 2. ἐλθὼν ἐς τὴν Βιθυνίδα Θρᾴκην, quae est in Asia — ἐπεὶ δὲ ἦλθον αὐτῷ παρὰ τοῦ Σεύθου πέραθεν ξύμμαχοι, ex Europa.

Περαιεὺς, v. Πειραιεύς.

περαίνειν, ¶ 1) *perficere, absoluere.* Suid: περάναι· τελειῶσαι. Π. 5, 3, 18. ὥσπερ ἐν οἴκῳ — περαίνειν τὸ προσταχθέν. 6, 1, 13. περαίνειν ὅσα φαμὲν, up. aedificare castella ac diruere. §. 18. ταῦτα μὲν οὕτως ἐπεραί-

περαίνετο, np. noui currus. Margg. συνεπεραίνετο. A. 3, 2, 21. περαίνειν ἤδη ὥρα, quae de itinere faciendo suaserat, — ὡς τάχιστ' ἂν ἔργῳ περαίνητε. Πο. 4, 17. περαινομένων ὧν λέγω in argentifodinis. §. 37. 38. E. 3, 2, 14. ταῦτα περανθέντα, np. induciae. 6, 2, 18. τὰς βοηθείας ἔφθανεν ἀναγόμενος, καὶ ταχὺ ἐπέραινε, *idque iter maritimum celeriter confecit.* 7, 4, 3. ἡ συμμαχία οὕτως ἐπεραίνετο, *kam zu Stande.* Ιερ. 9, 7. πολλὰ ἂν ἀγαθὰ περαίνοιτο in agricultura. O. 11, 8. γιγνώσκειν ἃ δεῖ ποιεῖν, καὶ ἐπιμελεῖσθαι ὅπως ταῦτα περαίνηται. Cf. περαιοῦν. ¶ 2) *praestare, facere, administrare.* Π. 3, 1, 18. ἐνόμιζε περαίνεσθαι αὐτῷ ὅσαπερ ὑπέσχετο, *parata esse.* Scil. agitur de pecuniis ex Armenio eliciendis. 4, 5, 14. περαίνοντας τὰ δέοντα. 5, 2, 11. καὶ τὰ αὐτὰ (Margg. κατὰ ταῦτα) περαίνειν ὅ τι μέλλει. A. 3, 1, 32. ὡς μὴ μέλλοιτο, ἀλλὰ περαίνοιτο τὰ δέοντα. 6, 1, 11. E. 6, 1, 7. Ιερ. 9, 5. τὰ πολιτικὰ οὕτω περαίνεσθαι. Ιπρ. 1, 9. 9, 2. ¶ 3) *efficere, proficere, ausrichten.* c. πρὸς, E. 4, 8, 6. οὐδὲν ἐπέραινε πρὸς

τὸ καταστρέφ
K. 6, 14. ἐπ
τὸ ἴχνος — π
τοῦ ἴχνους. L
vestigii fini
Rectius Fr. F
perseuerat f
um. Gail. s'
deux (chie
trace.

Πέραιον, v. Γ
περαιοῦν, *tra*
sych: περαιω
θῆναι. E. 2,
των περαιωθέ
ctus in bil
Amst. p. 94
περανθέντων,
pit Schneide
περαιοῦσθαι
Hesych: περ
περᾶν πλοίῳ
Thom. Mag
λέγε, μὴ περ
ster. de V. I
7, 2, 7. τοῖς
πεῖπε μὴ διά
τοῖς στρατιώταις
σθαι εἰς τὴν Ἀ
περαιτέρω, *ult*
Απ. 3, 13,
τοῦ μετρίου
ὁδοὺς, *longiu*
ficere quam
πέραν, ¶ 1) *tr*
A. 1, 5, 10
Εὐφράτου —
πέραν τοῦ ποτ
¶ 2) *in litus*
in ripa vlte
4, 10. πολλῶν

ſcil. τοῦ ποταμοῦ. 3, 5, 7. 4, 8, 24. 6, 5, 13. πέραν γενέσθαι, *transire*. 7, 2, 1. πέραν εἰς τὴν Ἀσίαν διαβῆναι. c. articulo, A. 4, 3, 18. τὰ πέραν ἑώρα καλῶς γιγνόμενα, *res in vlteriore ripa*. 3, 5, 2. διαβιβαζόμεναι εἰς τὸ πέραν τοῦ ποταμοῦ. 4, 3, 8. ἐν τῷ πέραν. §. 22. E. 1, 1, 10. 1, 3, 11.

περᾶν, ¶ 1) *finire*, *conficere*. O. 21, 3. περᾶν ἡμερίους πλοῦς. ¶ 2) *traiicere*. Heſych: περάσαι· διαβῆναι, — ἢ εἰς τὸ πέρας διελθεῖν. O. 20, 27. Σικελικὸν πόντον περῶντες. Ιπ. 2, 1. διαβάσεις περάσουσιν. 6, 5. τάφρους ἀσφαλῶς περᾶν. Aπ. 4, 3, 8. in additamento Cod. Meermann. πελάγη περᾶν. ¶ 3) *transire*. Aπ. 2, 1, 31. αὐχμηροὶ διὰ γήρως περῶντες. c. acc. Λ. 4, 7. τοῖς τὴν ἡβητικὴν ἡλικίαν πεπερακόσιν, *qui excesſerunt*. ¶ 4) *viuere*, *vitam transigere*. Π. 7, 2, 7. p. 418. in oraculo: σαυτὸν γιγνώσκων εὐδαίμων περάσεις. ¶ 5) *vlterius porrigi*. K. 8, 5. τὰ ἴχνη ἀπὸ τῶν τοιούτων (τόπων) οὐδαμοῦ περάσει.

πέρας, ¶ 1) *finis*. Πο. 4, 26. in argenti fodinis οὐ βάθους πέρας — οἱ ὀρύσσοντες εὑρίσκουσι. ¶ 2) *extremus terminus*. Π. 8, 6, 10. τούτων πέρατα — δυσοίκητα. Aγ. 9, 4. συνελκυστέον αὐτῷ ἐκ περάτων γῆς τὰ τέρψοντα, *ab extremo terrarum*, *ex vltimis regionibus*.

Πέργαμος, *Pergamus*, vrbs Myſiae maioris. A. 7, 8, 4. Πέργαμον τῆς Μυσίας. All. male legunt Ἀσίας vel Λυδίας. §. 13. πάλιν ἀφικνοῦνται εἰς Πέργαμον. E. 3, 1, 4.

πέρδιξ, *perdix*. A. 1, 5, 3. πέτονται βραχὺ ὥσπερ πέρδικες. Aπ. , 1, 4. οἱ πέρδικες — ἐλπίδι τῶν ἀφροδισίων φερόμενοι — ἐμπίπτουσι.

περί, I) c. gen. ¶ 1) *de*. Π. 1, 1, 3. οὕτως ἐγινώσκομεν περὶ αὐτῶν. 1, 5, 7. p. 15. ταῦτα ἐγὼ λέγω περὶ ὑμῶν. 1, 6, 13. περί τε τῶν νοσηρῶν χωρίων καὶ (Cod. Guelf. inſerit περὶ) τῶν ὑγιεινῶν λέγοντες. E. 2, 3, 21. νόμον ἔγραψαν περὶ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ. Aπ. 1, 1, 15. ἐσκόπει περὶ αὐτῶν καὶ τάδε. §. 17. οὐδὲν θαυμαστὸν, ὑπὲρ τούτων περὶ αὐτοῦ παραγνῶναι τοὺς δικαστάς. O. 16, 4. ἀληθέστερα περὶ αὐτῆς γνῶναι. Cf. βουλεύεσθαι, it. διώκειν nr. 9. Poſtponitur, Π. 1, 6, 12. p. 64. εἴ τι ὑγιείας μοι πέρι ἔλεξε. Omittitur. Πο. 4, 14. πάλαι οἷς μεμέληκεν,

γεωργία, vbi *τὰ περὶ γεωργίαν* ſunt *γεωργικά*. ¶ c) poſſeſſiui, E. 3, 4, 10. *ἀποϛῆναι ἔχοντα τούς τε παῖδας καὶ τὰ περὶ αὐτὸν* (ita emendauit Leuncl. pro *αὐτῶν*) *χρήματα*. ¶ 7) *περί τι εἶναι*, *in aliqua re verſari* ſ. *occupari, aliquid agere*. A. 3, 5, 5. *περὶ τὰ ἐπιτήδεια ἦσαν*. E. 2, 2, 3. in formula connectendi: *οἱ μὲν περὶ ταῦτα ἦσαν*. 5, 3, 18. 6, 1, 1. 6, 5, 5. 7, 4, 26. *οἱ Ἀρκάδες περὶ τὸν Κρῶμνον ἦσαν*, *in obſidenda Cromno occupabantur*. Sine *εἶναι*, Iπ. 6, 3. *τὸν περὶ τὸν ἵππον*, *qui equum tractat, equiſonem*. Cf. *μέταλλα*. Refertur ad homines, E. 5, 4, 57. *παιδὸς καλοῦ — περὶ τοῦτον ἦν*, *huius amori vacabat*. ¶ 8) *περί τινα ἔχειν*, *aliquem petere*. E. 7, 4, 28. *οἱ Ἀρκάδες — περὶ τοὺς Ἠλείους εἶχον*. ¶ 9) *τὰ περί τι*, *quae pertinent ad aliquid*. Π. 6, 1, 28. *πάντα τὰ περὶ τοὺς πύργους*, *ratio turrium exaedificandarum*. A. 2, 1, 6. *ἐπισήμων τῶν περὶ* (all. *ἀμφὶ*) *τὰς τάξεις*. Cf. *κυνηγέσιον*. Sic fere E. 1, 6, 26. *τὰ περὶ τὴν ναυμαχίαν*, *quomodo proelium nauale factum eſſet*. 2, 1, 13. *τὰ περὶ Λάμψακον*, *quae Lampſaci eſſent facta*. 5, 1, 1. *τὰ περὶ Ἑλλήσποντον*. 5, 3, 25. *τὰ περὶ Φλιοῦντα*, *bellum et compoſitio reip. et pax*. 7, 4, 18. Suppletur ellipſis E. 1, 4, 1. *τὰ περὶ Βυζάντιον πεπραγμένα*. ¶ 10) *τὰ περί τινα*, *res geſtae et fatum alicuius*. Π. 7, 2, 7. p. 418. *ταῖς περὶ τοὺς παῖδας συμφοραῖς*, *quas in liberis expertus ſum*. E. 6, 5, 1. *ὅσα περὶ Ἰάσονα ἐπράχθη*. ¶ 11) *οἱ περί τινα*, ¶ a) *alicuius milites* ſ. *exercitus*. Π. 5, 4, 18. *τὸν Γαδάταν ἐν τοῖς περὶ αὐτὸν ἔχων ᾔει*. 8, 8, 7. A. 1, 5, 7. 12. 1, 6, 4. 1, 8, 19. E. 3, 2, 14. 21. 4, 3, 4. 10. 4, 4, 10. 4, 8, 31. 6, 2, 12. 6, 4, 12. *τὸ περὶ τὸν βασιλέα*, ſcil. *σύνταγμα*. 7, 2, 15. 7, 5, 22. *τὸ περὶ ἑαυτὸν ἔμβολον*. All. *αὐτοῦ*. Scil. caſus ſaepe inter ſe permutantur. v. Abreſch. auctuar. dilucidd. Thucyd. p. 387. ſq. et Fiſcher. ad Plat. Phaed. 11. ¶ b) *alicuius ſatellites*. Π. 1, 4, 18. *ἐκβοηθεῖ καὶ αὐτὸς σὺν τοῖς περὶ αὐτόν*. E. 4, 3, 2. 3. ¶ c) *alicuius miniſtri, amici, familiares*. Π. 7, 5, 2. *τὰς κατὰ μέσον τῆς αὐτοῦ ϛρατιᾶς σὺν τοῖς περὶ αὐτόν*, i. e. cum

1, 2, 13. θώρακα περὶ τοῖς στέρνοις. Cf. θώραξ, et ψέλλιον. ¶ 2) *ad.* Π. 7, 5, 10. ἰόντες ὡς τάχιστα, περὶ τοῖς βασιλείοις ἐγένοντο. ¶ 3) Est πρὸς pro eo in var. lect. v. προσαρμόζειν. ¶ III) c. acc. ¶ 1) *circa, prope.* Π. 1, 2, 4. ἡ ἀγορὰ ἡ περὶ τὰ ἀρχεῖα — οἱ ἔφηβοι κοιμῶνται περὶ τὰ ἀρχεῖα. §. 9. 2, 4, 3. Πο. 4, 3. ἡ περὶ τὴν χώραν θάλαττα. Ε. 1, 3, 8. οὐκ ἐτύγχανε παρών, ἀλλὰ περὶ Σηλυμβρίαν ἦν. Κ. 4, 4. ὅταν περὶ αὐτὸν ὦσι τὸν λαγώ. 6, 16. 23. De custodibus corporis et similibus, Π. 7, 5, 20. τίνας ἂν — περὶ ἑαυτὸν πιστοτάτους ἔχοι. Paulo ante erat περὶ τὸ σῶμα. Sic 8. 5, 5. Ε. 5, 3, 22. μεθ' ὧν εἶχε περὶ αὐτὸν ἐκθέων. Ιερ. 6, 4. Cf. ἔχειν n. 25. ¶ 2) *in.* Π. 1, 5, 1. κρατιστεύοντα περὶ ἅπαντα ἑαυτῶν. 8, 2, 3. πολεμικώτατοι τῶν περὶ ἐκείνην τὴν χώραν. Ε. 1, 2, 3. Ιερ. 7, 4. ἡ περὶ τὰς τιμὰς εὐφροσύνη, *quae inest s. proficiscitur ex honoribus.* Cf. διατρίβειν nr. 4. et ἀγαθὸς nr. 1. c. verbo, Ιπ. 5, 1. τὸν ἵππον περὶ τὸ χαλινοῦσθαι καὶ περὶ τὸ ψήχεσθαι δυσκολώτερον, *in frenando, ad frenandum, si frenare velis.*

¶ 3) *circa, circiter.* De numero, Ε. 2, 4, 4. συνειλεγμένων περὶ ἑπτακοσίους. §. 7. 12. 4, 2, 9. 4, 5, 17. 4, 6, 11. Cf. ὡς nr. 25. De tempore, Π. 4, 5, 7. ἀφικνοῦνται — περὶ μέσας νύκτας. Α. 1, 7, 1. 2, 1, 6. περὶ πλήθουσαν ἀγοράν. (1, 8, 1. est ἀμφί.) Ε. 1, 1, 24. περὶ τούτους τοὺς χρόνους. 6, 2, 19. περὶ τὸν Μνασίππου θάνατον. ¶ 4) *erga.* Π. 1, 2, 7. περὶ θεοὺς ἀμελῶς ἔχειν καὶ περὶ γονέας. 5, 4, 6. παῖδα — τοιοῦτον περὶ ἐμέ. 6, 1, 24. ὅμοιος περὶ ἐκεῖνον οἷός περ καὶ ἐκεῖνος περὶ σέ. Α. 3, 2, 12. ἤν τι περὶ ἡμᾶς ἁμαρτάνωσι, περὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς — ἁμαρτάνουσι. 7, 6, 9. προθυμίαν περὶ ὑμᾶς παρεσχημένος. Αγ. 10, 4. ἀναμάρτητος καὶ περὶ τούτους — καὶ πρὸς ἐκείνους. Απ. 4, 3, 2. Cf. ἀδικεῖν, ἄδικος, ἀνόσιος, ἀσεβεῖν, ἀσεβής, εἶναι nr. 28. νόμιμος, ποιεῖν. ¶ 5) *in honorem.* Ε. 4, 7, 4. ὕμνησαν τὸν περὶ τὸν Ποσειδῶ παιᾶνα. ¶ 6) Facit periphrasin ¶ a) genitiui, Π. 5, 3, 13. ἐκαθέζετο ἀμφὶ τὴν περὶ τὸ φρούριον οἰκονομίαν. Ε. 5, 4, 2. τὴν περὶ Ἀρχίαν καὶ τὴν περὶ Φίλιππον τυραννίδα. ¶ b) adiectiui. v.

[redacted]

περιάγεσθαι, *secum circumducere*. Απ. 1, 7, 2. αὐλητὰς — ἀκολούθους πολλοὺς περιάγονται.

περιαιρεῖν, ¶ 1) *detrahere*. Ε. 4, 1, 18. φάλαρα — περιελὼν ἀντέδωκεν αὐτῷ. ¶ 2) *diruere, demoliri*. Ε. 2, 2, 13. τὰ τείχη περιαιρεῖν. 3, 2, 21. τὸ τεῖχος περιελεῖν. Cf. τεῖχος. ¶ 3) *adimere, abrogare*. Π. 2, 1, 8. περιελὼν τὸ τόξῳ μελετᾷν, κατέλιπε etc. ¶ 4) *tollere* s. *profligare disputando*. Απ. 3, 2, 4. ἐπισκοπῶν τίς εἴη ἀγαθοῦ ἡγεμόνος ἀρετὴ, τὰ μὲν ἄλλα περιῄρει, κατέλειπε δὲ τὸ εὐδαίμονας ποιεῖν.

περιαιρεῖσθαι, *adimere*. Π. 8, 1, 16. περιελέσθαι (Margg. παρελέσθαι) αὐτῶν τὰ ὅπλα.

περιάπτειν, *comparare*. Π. 1, 5, 7. p. 53. ὄλβον — εὐδαιμονίαν — τιμὰς καὶ αὐτοῖς καὶ τῇ πόλει περιάψειν. Ante erat διαπράξασθαι. 7, 5, 21. reges δύνανται — τιμὰς περιάπτειν αὐτοῖς. 8, 4, 14. ἀνελευθερίαν ἔμοιγε δοκεῖ περιάπτειν, *sibi notam illiberalitatis conciliare*. Ιερ. 11, 13. Απ. 2. 6, 13. περιάψας τι ἀγαθὸν τῇ πόλει.

περιβάλλειν, ¶ 1) *circumdare, cingere*. Λ. 11, 9. εἰ κυκλοῦσθαι ἐπιχειροῖεν, οὐ κατὰ τὰ περιβάλλοιεν ἄν. *vestire*. Ο. 2, 4. χῆμα ὃ σὺ περιβέβ Raphel. ad Act. 2 et Philipp. 2, 7. *speciem, qua tu in es*. Scil. metaphora elt a vellimentis. μα. Portus ad St 223. vult ἀναβέβλησ Thom. Mag. recte βάλλομαι παθητικῶ ἐνδύομαι. ¶ 3) *am* Α. 4, 7, 18. ἐπεὶ ἐ κοντο — περιέβαλλο λους. Σ. 9, 7. ἰδὼν ριβεβληκότας ἀλλήλ dicitur de discede ¶ 4) *libenter circu* 5, 29. περιβάλλων γαπῶν τοὺς τόπους, ἐγένετο. 6, 18. πάλ βάλλει (intell. τοὺς ὅθεν εὑρίσκεται. ¶ *retire, implicare cere*. Απ. 1, 2, 63 να ἀγαθῶν ἀπεστέρ οὔτε κακοῖς περιέβα *mala coniecit*. Mag: περιβάλλω, κυκλῶ· ὡς τὸ, περ κακοῖς τὸ ἄστυ.

περιβάλλεσθαι, *circumdare, muni* 2, 1, 14. ταῖς πύλ ρύματα περιβάλλεσ 2) *sibi circumda* 7, 4, 13. Φεύγουσι πιεθεν περιβαλλόμε πέλτας. Vertunt

ducibus. 8, 1, 5.
. 13. 8, 2, 6. τίς
κάλλιον τοὺς περὶ
ἢ βασιλεύς. E. 3, 1,
, 2, 7. 4, 1, 13.
I. 8, 1, 13. τοὺς
τὸν σκηπτούχους. 8,
Eodem modo Cor-
ep. in Eumene 10,
ι passi sunt hi,
rca erant. ¶ d)
ιs asseclae, ali-
partibus fauentes.
ι, 20. οἱ περὶ Ξενί-
5, 6. οἱ περὶ τὸν
ιον — οἱ περὶ τὸν
πον. §. 7. 8. 9. 10.
. 7, 5, 15. ¶ e)
rent alicui. Π. 7,
φιλεῖσθαι ἄρχοντα
ἀρχομένων. Margg.
ὶ αὐτόν. ¶ f) ali-
m suis vel militi-
vel comitibus vel
vel sociis. A. 7,
οἱ περὶ Ξενοφῶντα,
hon cum sua co-
7, 8, 11. E. 3,
4, 2, 8. οἱ μὲν πε-
Κορινθίους - οἱ δὲ
μόνιοι, Corinthio-
sociorum exerci-
, 4, 2. τοῖς περὶ
πολεμάρχοις, Ar-
polemarcho eius-
legis. 6, 5, 26. οἱ
Ἰχόλαον ἐπεκρά-
. 2, 14. 7, 5, 12.
iquis. A. 2, 4, 1.
τὸν Ἀριαῖον ἧττον
λησιν προσέχοντες
τὸν νοῦν, Ariaeus. E. 1,
7, 5. Aπ. 3, 5, 10. κρί-
σιν ἣν οἱ περὶ Κικρoπα ἔκρι-
ναν, i. e. Cecrops. v.
Schol. ad Hom. Il. ρ, 53.
Cf. ἀμφὶ et Ἀρχίας. ¶
12) In var. lect. permu-
tatur περὶ c. παρά. v. παρὰ
c. acc. nr. 1. 2. it. c.
ἀμφί. v. ibi nr. 5. f. et
supra nr. 9. it. c. πῶς. v.
ποικίλως. it. c. ἐπί. v. ἐπὶ
c. acc. nr. 7. et παριέναι
nr. 1.

περιαγγέλλειν, passim edicere. c. inf. et dat. E. 6, 4, 2. περιαγγείλαντας ταῖς πόλεσι συμβαλέσθαι.

περιάγειν, ¶ 1) circumducere. Ay. 1, 15. τὸ ἱππικὸν εἰς τὸ Μαιάνδρου πεδίον περιήγαγε. E. 3, 4, 12. est περιῆγε. E. 3, 3, 11. κεντούμενος αὐτὸ, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ κατὰ τὴν πόλιν περιήγοντο, sc. contumeliae causa. 7, 4, 22. κύκλῳ περιάγοντος αὐτοῦ ἐπὶ τὸ χωρίον. Intell. τὸ στράτευμα. K. 6, 21. περιάγειν αὐτὰς, in circulum. ¶ 2) secum circumducere. Π. 1, 3, 3. εἴ που ἐξελαύνοι, ἐφ' ἵππου χρυσοχαλίνου περιῆγεν Cyrum. 2, 2, 16. ὅτι καὶ ὃν ἔσι, περιάγεις τοῦτο τὸ μειράκιον. Wetsten. comparat cum loco 1 Corinth. 9, 5. et Iuuenal. 1, 122.

[redacted]

ποιεῖσθαι. ¶ 2) *amplexus.* K. 7, 3. de sugentibus canibus: τῶν μητέρων καὶ τὸ γάλα ἀγαθὸν, καὶ τὸ πνεῦμα, καὶ αἱ περιβολαὶ φίλαι. ¶ 3) *affectatio.* v. Witter. ad Thom. Mag. p. 705. sq. E. 7, 1, 28. ἡ Πελοπίδου καὶ τῶν Θηβαίων τῆς ἀρχῆς περιβολὴ οὕτω διελύθη.

Περίβοια, *Periboea*, Alcathoi filia. v. Apollodor. 3, 12, 6. et Pausan. 1, 42. K. 1, 9. vxor Telamonis. v. quos ad h. l. laudat Gailius p. 94.

περιβραχιόνια, *brachiorum ornamenta.* v. Poll. 5, 99. Brisson. de reg. Pers. princ. p. 559. et Burmann. ad H. Valef. emendatt. 2, 10. p. 60. Π. 6, 1, 26. Panthea marito dat aurea περιβραχιόνια. 6, 4, 1.

περιγίγνεσθαι, ¶ 1) *redundare, superesse.* Thom. Mag: περιεγένετο — καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπερίσσευσεν. Hesych: περιγίνεται· — περιττεύει. E. 6, 1, 3. ὁπότε περιγένοιτο τῆς προσόδου. Intell. τι. In edd. vett. desunt verba τῆς προσόδου. Sic c. gen. E. 2, 3, 6. τάλαντα, ἃ περιεγένοντο τῶν φόρων. ¶ 2) *relinqui, negligi.* Λ. 9, 5. ἀχάριστος περιγίγνεται. ¶ 3) *vincere, superare.* Poll. 9, 1
τεῖν, περιγίγνεσθαι
A. 5, 8, 11. ἀνίς
καὶ περιεγένετο (all
γένοντο) ὥστε καλῶ
et Xenophon hac
ne peruicit, vt
mnia bene se ha
probanda vide
Ita recte videtur
explicasse. Similit
retus: *et vicit Xe*
eos, qui sibi calu
intendebant. Sed
Leuncl. et Hutc
sic: *res ista hui*
tum habuit.
Thom. Mag: περι
ἀντὶ τοῦ ἐνίκησε,
Π. 1, 6, 9. ἀγωνισ
τὰ πράγματα, ὧν ε
εὐπόρως περιγενέσθ
1, 1, 10. περιγενόμ
τῶν ἀντισασιωτῶν.
10. τὴν ὑμετέραν
περιγενέσθαι τῆς β
δυνάμεως. 7, 1, 1
2, 3, 17. ὅπως π
ταί σου — εὖ ποιῶν
10. Sic eleganter
2, 11. p. 487. ὁ
δόντες εἰς τὰς ψυχὰ
σαν — τούτου οὐδ
δύναμαι περιγενέσθα
vt eximam animo
dat. modi, Π. 3,
τάχει τοσοῦτον π
αὐτοῦ. 8, 2, 8.
19. περιγενέσθαι τῷ
μῳ. Ιππ. 8, 16.
20. ceruus ἐὰν οὕτ

in terga reiectis. Paulo aliter Π. 3, 3, 14. τάφρον περιεβάλλοντο, castra sua fossa muniebant s. cingebant. Ibid. τάφρον περιβάλλονται — τὰ ἐρύματα περιβάλλονται. ¶ 3) cingere. De hostibus vallum circa vrbem obsessam ducentibus. v. Wetsten. ad Luc. 19, 43. E. 7, 4, 22. λόφον δι' οὗ τὸ ἔξω σταύρωμα περιεβέβληντο οἱ Ἀρκάδες. Cf. διὰ c. gen. nr. 7. ¶ 4) circumdando hostem complecti. Π. 6, 3, 11. p. 386. ὅσῳ ἂν μεῖζον χωρίον περιβάλλωνται. ¶ 5) sibi parare, sibi sumere, auferre. Suid: περιβαλλομένους· προσλαμβανομένους. Deinde laudat locum Π. 1, 4, 17. περιβαλλομένους ὅτῳ τις ἐντυγχάνοι. Brodaeus perperam vertit irretitos et oppressos. 3, 3, 12. περιεβάλοντο πολλὴν λείαν, praedam fecerunt. De hac formula v. Wesseling. ad Diodor. Sic. T. I. p. 718. A. 6, 3, 1. ἀνδράποδά τε πολλὰ ἔλαβον, καὶ πρόβατα πολλὰ περιεβάλοντο, potiti sunt. E. 4, 8, 18. it. metaphorice, Απ. 4, 2, 6. τῇ σιωπῇ σωφροσύνης δόξαν περιβάλλεσθαι, consequi.

περιβλέπειν, ¶ 1) circumspicere, circumspectare. Π. 5, 1, 2. πάσας περιεβλέψαμεν. Λ 3, 5. τὸ αἰδεῖσθαι — περιβλέπειν μηδαμοῖ, ἀλλ' αὐτὰ τὰ πρὸ τῶν ποδῶν ὁρᾷν. ¶ 2) suspicere, admirari. Ἱερ. 7, 2. περιβλέπουσι πάντες vos tyrannos.

περίβλεπτος, ¶ 1) insignis, conspicuus, in quem vulgo homines oculos coniiciunt, digitoque eum monstrant. Π. 6, 1, 3. ἐν Πέρσαις περίβλεπτον περιελθεῖν. 7, 5, 18. p. 448. iocose dicit Artabazus: ἐπεὶ ἐξ — σου μὲν — ἤδη περίβλεπτος ἦν, ὅτι μετὰ σοῦ ἄσιτος καὶ ἄποτος διημέρευον. E. 7, 1, 20. Lacedaemonii πάντων τῶν Ἑλλήνων περιβλεπτότατοι. Ἱερ. 11, 9. Απ. 3, 6, 2. Σ. 8, 38. τὴν πατρίδα αὔξειν — καὶ διὰ ταῦτα περίβλεπτός τε καὶ ὀνομαστὸς εἶναι. ¶ 2) spectatu dignus. Ἱπ. 10, 1. ἵππῳ μεγαλοπρεπεστέρῳ καὶ περιβλεπτοτέρῳ ἱππάζεσθαι. §. 5. ¶ 3) illustris, praeclarus. Απ. 3, 4, 1. ἐν τοῖς ἱππεῦσιν οὐδὲν περίβλεπτον ποιήσαντα. v. omnino Poll. 2, 56. 5, 158.

περιβολή, ¶ 1) ambitus. Π. 6, 3, 11. p. 386. de iis, qui hostes circumdant: μείζω τὴν περιβολὴν

[redacted]

περιδρόμους ἀγκαμμάτους, ἵνα εὔτροχοι ὦσι. Cf. Poll. 5, 29. K. 6, 8. εἰς τὸν περίδρομον ἐναπτέτω λίθον μακρὸν καὶ μέγαν. §. 9. τεινέτω δίκτυα — καθάπτων τοὺς περιδρόμους ἐπὶ τὴν γῆν. 10, 2. οἱ περίδρομοι ἡμιόλιοι τοῦ τῶν ἀρκύων πάχους. §. 7. §. 10. ἕως ἂν κατατείνῃ aper τῆς ἄρκυος τὸν περίδρομον. §. 11.

περιειλεῖν, v. περιιδεῖν.

περιεῖναι, ¶ 1) *superesse.* Hesych: περιεῖναι· περιττεύειν. Σ. 4, 37. περίεστί μοι καὶ ἐσθίοντι ἄχρι τοῦ μὴ πεινῆν ἀφικέσθαι. K. 9, 16. τὴν περιοῦσαν τῆς γῆς ἀποφέρειν, *reliquam partem.* ¶ 2) *plus esse, numerum superare.* c. gen. Πο. 4, 3. τὰ ἔργα τῶν ἐργαζομένων περιῆν. ¶ 3) *abundare, abunde instructum esse.* A. 1, 8, 9. τοσούτῳ (Cod. Par. τοσοῦτον) τῷ πλήθει περιῆν ὁ βασιλεύς. Sed potest etiam hic locus commode ad nr. 4. referri. ¶ 4) *superiorem esse,* A. 3, 4, 20. πολὺ περιῆσαν οἱ Ἕλληνες, np. ratione loci in proelio. c. dat. E. 3, 4, 2. νομίζων τῷ ναυτικῷ πολὺ περιέσεσθαι τοὺς Ἕλληνας. ¶ 5) *praestare, superare,* c. gen. Απ. 3, 7, 7. τῶν ἐπιμελουμένων τοῦ διαλέγεσθαι πολὺ

περιών, et c. dat. A. 1, 9, 14. τῇ ἐπι περιεῖναι τῶν φίλων 5, 2.

περιελαύνειν, ¶ 1 *cumagere,* propri dem equos et cur hippodromo, sed alia. Σ. 2, 27. μ τοὺς ἀγαθοὺς ἁρματη θᾶττον περιελαύνοντ λικας, i. e. *crebro bem bibentes,* v. P 30. De eadem re etiam περισοβεῖν. v. phron p. 87. ibique ler. it. περιάγειν. v. nae. 10, p. 420. 2) *circumequitar* 1, 4, 24. Κῦρος τ πτωκότας περιελαύνο ᾶτο. 3, 2, 1. 5, 2 ριελάσαντα ἰδεῖν — λαυνε πάντοθεν. 5, ἄλλοτε ἀλλαχῇ πε γων ἐφεάρα. E. 6, οἱ ἱππεῖς περιελάσα tergo ἐπέχον αὐτο stes) τῆς διώξεως. 2. ἐπειδὰν πάλιν π Ἑρμαῖς γένωνται λακότες. c. acc. 16. ἱππέας περιελα κέλευσε τὸ στρατόπ 5, 1. Ιπρ. 3, 2. τ περιελαύνοιεν. c. 7, 1, 18. εἰ μὴ εἰς θεν περιελάσειαν περιήλαυνεν εἰς τὸ c. παρὰ, Π. 7, 1, ριελαύνων (Margg

ἢ περιγενόμενος πόνῳ, — μὴ προσιέναι. Vertunt passiue: *victus lassitudine.* Sed si ad ceruum referas, rectius vertas *nondum lassitudine fractus,* si ad venatorem, *lassitudine frangens s. domans.*

περιγράφειν, *circumscribere, definire.* E. 7, 5, 13. περιεγέγραπτο ὑπὸ τοῦ θείου, μέχρις ὅσου ἡ νίκη ἐδίδοτο αὐτοῖς. Απ. 1, 4, 12. ἀφροδισίων ἡδονὰς τοῖς μὲν ἄλλοις ζώοις δοῦναι περιγράψαντας τοῦ ἔτους χρόνον.

περιδεῖν, *circumligare, obligare.* Suidas interpretatur περιδεσμεῖν, περιάπτειν, et laudat locum A. 4, 5, 24. περὶ τοὺς πόδας τῶν ἵππων — σακκία περιδεῖν. 2 Codd. περιειλεῖν.

περιδινεῖν, *circumagere, in orbem circumuoluere.* Σ. 7, 3. ἐπὶ τρόχου ἅμα περιδινουμένου γράφειν τε καὶ ἀναγινώσκειν.

περιδρομή, *circuitus.* K. 10, 11. aper περιδρομὴν ποιούμενος, *cursu conuersus.*

περίδρομος, ¶ 1) *circuitus, pluteus.* Π. 6, 1, 27. ἐποίησε δὲ ἐπὶ τῶν οἰκημάτων (i. e. in turribus) περιδρόμους καὶ ἐπάλξεις. ¶ 2) *margo s. circuitor retis.* Scilicet veteres cum multorum retium indagine syluam aliquam clausissent, media inter retia spatia pleraque cassibus continuabant: nonnulla, qua et venatoribus et ferae intra septum formidine compellendae transitus esset, peruia habebant. Sed tamen extrema retium ita corrugiata et contracta habebant, vt, si opus esset viam claudi, quam citissime expandi per peridromon, et coire in continuam ἀρκυοστασίαν possent. Idque plerumque simulac indaginem intrasset fera, ne qua exiret fiebat. v. Vlit. ad Grat. Falisc. v. 26. Est igitur *circumcurrens retis funiculus, quo rete adducitur et explicatur.* Poll. 5, 28. ἔτι δὲ περίδρομος τῆς ἄρκυος σχοινίον ἑκατέρωθεν τῶν ἄνω τε καὶ κάτω τελευταίων βρόχων διειρόμενον, ᾧ συνέλκεταί τε τὰ δίκτυα, καὶ πάλιν ἀναλύεται. §. 29. προβάλλονται δὲ (οἱ περίδρομοι) τοῖς δικτύοις ἀπὸ στροφίων. τινὲς δὲ τούτους ἐπιδρόμους ὠνόμασαν. οἱ δὲ, δύο ὄντων, τὸν μὲν ἐκ τοῦ κάτω περίδρομον, ἐπίδρομον δὲ τὸν ἄνωθεν. Cf. ἐπίδρομος, et περίστροφος, et Hesych. K. 2, 5. ὑφειάθωσαν τοὺς

bebant, vt promiſerant, alter poſt alterum disputare. ¶ 5) *rerum ſuarum* ſ. *fortunae viciſſitudinem experiri*. E. 2. 4, 29. ὑμεῖς — οἱ ἔχοντε· καὶ τεῖχος — καὶ ξυμμάχους, ὑπὸ τῶν οὐδὲν τούτων ἐχόντων περιελήλυθατε. Fr. Portus, Steph. et Leuncl. qui viderent, durum eſſe, vt pasſiue explicaretur: *circumuenti* ſ. *oppreſſi eſtis*, inſeri iubebant ἐς τοῦτο ante περιελ. et verti: *eo redacti eſtis*. Schneiderus affert emendationes viri docti in biblioth. crit. Amſt. περιεſληφθε, *circumuenti eſtis*, vel τούτων ὑπὸ τῶν οὐδὲν ἐχόντων παραλέλυσθε. Ipſe malit περιῃρέθητε, *ſpoliati eſtis his*. ¶ 6) A. 6, 3, 8. pro προελθόντες 2 Codd. perperam habent περιελθόντες. E. 1, 5, 11. non-nulli legunt περιελθὼν pro περιτυχών.

περιέχειν, *cingere*. Π. 7, 1, 12. τὸ Κύρου στράτευμα πάντοθεν περιείχετο ὑπὸ τῶν πολεμίων καὶ ἱππεῦσι καὶ ὁπλίταις. A. 1, 2, 22. πεδίον — ὄρος δὲ αὐτὸ περιέχει. Ay. 2, 24. εἰς τὸ πλατὺ ἐξιὼν πάντοθεν ἂν περιέχεσθαι. E. 4, 6, 8. τὰ κύκλῳ περιέχοντα ὄρη.

περιζυγά, Ξενοφῶν (Π. 6, 2, 11. p. 371.) ἔχειν δὲ χρὴ καὶ ἱμάντας. τούτων ῥηγνυμένων, ἀνάγκη ἀργεῖν, εἰ μή τις ἔχοι περιζυγά. Haec habent Suidas et Phauorinus. Leuncl. aliique vertunt *vincula*, Philelphus *cingula*. Posſis cum Catone (de re ruſt. 63. et 135.) vertere *lora ſubiugia*, i. e. interprete Popma, *quibus colla iumentorum ad iuga alligantur*. Abreſchius dilucidd. Thucyd. 1, p. 17. in hoc nomine, vt in multis aliis cum περὶ compoſitis, dicit eſſe περιττότητος notionem. Quae ratio videtur eſſe valde probabilis. Ita enim περιζυγὰ forent *lora ſuperuacanea, quorum vſus eſt in reſarciendis attritis vel ruptis*. Itaque non opus erit emendatione Zeunii περιττὰ ζυγά. Caeterum in Xenophonte paulo aliter legitur locus, quam ſupra e Suida poſuimus, qui etiam legit περίζυγα, vt ſit acc. ſingularis a περίζυξ, quod Heſych. interpretatur ὁμόζυγος, σύζυγος.

περιήκειν, *perueniſſe*. Dicitur de imperio, vt περιελθεῖν, περιχωρεῖν et περιιέναι. V. Valckenar. ad

λαόνων) παρὰ τὰς μηχανάς.

περιελίττειν, *obuoluere*. K. 6, 17. περιελίξαντα, ὃ ἀμπέχεται, i. e. chlamydem, περὶ τὴν χεῖρα.

περιέλκειν, *inuitum huc illuc ducere*. A. 7, 6, 8. miles indignabundus dicit de Xenophonte: δόντα δίκην ὧν ἡμᾶς περιεῖλκε. Fortaſſis etiam reſpicitur ad fraudatum ſtipendium.

περιέπειν (poet. *Port.*), ¶ 1) *obſeruare, colere*. Timaeus et Suidas: περιεῖπον· περί τινα ἦσαν θεραπευτικῶς καὶ φυλακτικῶς. Suid. et Phauorin: περιέπειν· φυλάσσειν ἢ ἐνεργεῖν. Aπ. 2, 9, 5. μάλα περιεῖπεν αὐτὸν, *protexit*. Σ. 8, 38. τοῦτον ταῖς μεγίςαις τιμαῖς περιέπειν, *proſequi*. ¶ 2) *tractare*. Π. 4, 4, 3. τοῦτον ὡς εὐεργέτην καὶ φίλον, οὐχ ὡς δοῦλον περιεψόμεν. E. 3, 1, 13. οἱ φρουροῦντες Ἕλληνες — οὐ πάνυ τι καλῶς περιείποντο, *non bene tractabantur*. Leuncl. *non recte ſe geſſerant*. All. legunt εἶποντο.

περιέπεσθαι, *ſequi*. Σ. 8, 23. ὥσπερ πτωχὸς περιέποιτο.

περιεργάζεσθαι, *undique includi, ſepiri*. E. 4, 1, 8. ἐν περιειργασμένῳ παραδείσοις. Toupius emendatt. ad Suid. in h. v. laudat etiam Pollucem 1, 160. qui habet τεῖχος περιειργάσαντο.

περίεργος, *nimis curioſus, nouandi ſtudioſus*, np. in religione. Aπ. 1, 3, 1. Socrates περιέργους καὶ ματαίους vocat eos, qui alio quam quo ciuitas, modo deos et maiores colant.

περιέρχεσθαι, ¶ 1) *circumire, obire*. Π. 8, 2, 9. περιελθὼν πρὸς τοὺς φίλους, λέγε ὅτι δέομαι χρυσίου. Vidutur alludi ad mendicos. §. 10. ἐπεὶ δὲ περιῆλθε. E. 7, 2, 11. 7, 4, 18. περιελθόντες αὖ καὶ οὗτοι. In praecedentibus elt μακροτάτην ὁδὸν ἐλθόντες. O. 6, 13. περιελθεῖν τε in vrbe καὶ θεάσασθαι τὰ ἔργα artilicum. 10, 10. matrem familias oportet in aedibus περιελθεῖν ἐπισκεψομένην. c. acc. Aγ. 9, 3. τῷ Πέρσῃ πᾶσαν γῆν περιέρχονται μαςεύοντες τί ἂν ἡδέως πίοι. ¶ 2) *incedere*. v. περίβλεπτος nr. 1. ¶ 3) *praeterire*. De tempore, Π. 8, 6, 10. ἐπεὶ δὲ περιῆλθεν ὁ ἐνιαυτός. ¶ 4) *finiri*. Σ. 4, 20. ἐπειδὰν οἱ προκείμενοι λόγοι περιέλθωσιν. Nam omnes debebant,

[redacted]

ςηκότων. A. 6, 6, 5. ἀπε-λαύνει τοὺς περιεςῶτας. ¶ 3) *obſidere.* A. 4, 7, 1. ἀθρόως πκριστῆνκι, np. τὸ χωρίον. Nam aoriſtus ſecundus actiui habet vim medii.

περιΐστασθαι, ¶ 1) *circum ſe ſtare iubere.* Π. 7, 5, 16. Κῦρος περιςησάμενος τῶν ξυςοφόρων — κύκλον μέγαν. ¶ 2) *obſidere.* Π. 3, 1, 3. περιΐςατο τὸν λόφον τῷ ςρατεύματι, ¶ 3) *feram indagine cingere.* K. 8, 6. περιςήσασθαι. §. 8. περιΐςασθαι. 10, 14.

περικαλύπτειν, *circumuelare.* (Ouid. met. 14, 263.) Π. 7, 3, 5. ἐπέταξεν τῇ τροφῷ, ἐπειδὰν ἀπcθx-νῃ περικαλύψαι αὐτήν τε καὶ τὸν ἄνδρα ἐν ἑνὶ ἱματίῳ. vbi ἐν poterat abeſſe. — ἡ δὲ περιεκάλυπτεν ἄμφω.

περικαταῤῥήγνυσθαι, *ſibi disrumpere, ſibi dilacerare.* v. πέπλος.

περικεῖσθαι, *circumdatum eſſe, adhibitum eſſe.* Iπ. 5, 3. (κημὸς) περικείμενος equo.

Περικλῆς, *Pericles.* ¶ 1) orator Athenienſis celeberrimus. Aπ. 1, 2, 40—46. eſt προςάτης τῆς πόλεως et ἐπίτροπος Alcibiadis, quicum disputat de legibus atque de vi.
2, 6, 13. ἤκουσας
ρικλῆς πολλὰς ἐπ
πῳδὰς, ἃς ἐπᾴδων τ
ἐποίει αὐτὴν Φιλε
Σ. 8, 39. σκεπτέ
ποτε εἰδὼς Περικλ
τισος ἐδόκει τῇ πατρ
βουλος εἶναι. Vtro
co iungitur cum
ſtocle. ¶ 2) fil
πάνυ Περικλέους ε
ſia ſpurius, quen
cles pater, filiis
legitimis orbatus,
nienſibus permitt
in nomen ſuum a
uit. v. Valeſ. ad
crat. in v. Ἀσπασ
Erneſt. ad Aπ. 3,
quo capite eſt S
cum Pericle filio
vocandis ad pri
fortitudinem Athe
bus disputatio. E
10. fit praetor cu
uem aliis in locu
cibiadis. Cf. 1, 6,
7, 1. cum aliis q
Athenas reuertitur
p. 54. et 56. ab
ptolemo cognato
tur. §. 11. capit
mnatur et interfic

*περικνὸς vulgo
K. 4, 1. vbi inter
tes canum memo
σκέλη τὰ ὄπισθεν π
quae qualia ſint,
facile dixerit. Marg
bent ἐπίκρινα, qu
ipſum vitioſum vi

ad Herodot. 1, 51. Π. 4. 6, 2. p. 258. εἰς τὸν φονέα ἡ ἀρχὴ περιήκει.

περιθεῖν, *circumcurrere*. v. Heſych. in v. περιέθει. Απ. 2, 1, 30. τοῦ θέρους χιόνα περιθέουσα ζητεῖς. c. acc. K. 11, 4. κύκλῳ τὸν φραγμὸν περιθέουσι.

περιϊδεῖν, ¶ 1) *pati, ſinere, aequo animo videre.* c. particip. E. 6, 3, 1. ἱκετεύοντας μὴ σφᾶς περιϊδεῖν ἀπόλιδας γενομένους. 6, 5, 38. p. 431. K. 12, 9. ¶ 2) *committere.* Π. 1, 5, 7. p. 53. περιεῖδον αὐτοὺς γήρᾳ ἀδυνάτους γενομένους, *per negligentiam commiſſerunt, vt imbecilles fierent.* E. 4, 8, 20. περιϊδεῖν Ἀθηναίους Ῥόδον καταστρεψαμένους. ¶ 3) *contemnere.* Cf. Thom. Mag. p. 710. Σ. 4, 23. περιϊδεῖν Κριτόβουλον οὕτως ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ἐκπλαγέντα. Poſſit etiam h. l. verti: *male opinari de Critobulo.* ¶ 4) In var. lect. permutatur c. περιορᾷν. v. ibi nr. 3.

περιιέναι, ¶ 1) *circumire, peragrare.* Π. 3, 3, 3. ἐὰν οὐ ποιήσετε μισθοῦ περιϊόντα εὐεργετεῖν, np. vt circumforaneum. 4, 2, 20. περιϊόντες per caſtra ἐπαινούντων. A. 4, 1, 3. ἣν μὲν βούλωνται, διαβήσονται flumen, ἣν δὲ μὴ βούλωνται, περίασι, vbi forma praeſentis habet vim futuri. Cf. ἀπιέναι et ἰέναι. A. 7, 1, 21. οὐ φεύγων τὴν Ἑλλάδα περιῄει. Accuſatiuus pendet haud dubie a participio φεύγων. Λ. 12, 4. vigiles noctu ἔχοντας τὰ δόρατα ἀεὶ περιϊέναι. E. 6, 4, 9. περιϊόντες κύκλῳ. O. 15, 9. περιϊόντι ἰατρῷ καὶ ἐπισκοποῦντι τοὺς κάμνοντας. c. κατὰ, E. 4, 6, 12. περιϊὼν κατὰ τὴν χώραν ἔκοπτε καὶ ἔκαε. ¶ 2) *incedere.* E. 4, 5, 10. λαμπροὶ καὶ ἀγαλλόμενοι τῷ οἰκείῳ πάθει περιῄεσαν. 6, 4, 16. σκυθρωποὺς περιϊόντας. ¶ 3) *praeterire, praeterlabi.* v. ἐνιαυτός. ¶ 4) Permutatur in var. lect. etiam c. παριέναι. v. ibi nr. 1.

περιϊστάναι, ¶ 1) *obſidere iubere, conſtituere circum.* Π. 7, 5, 1. περιέστησε (all. perperam περιέστη) πᾶν τὸ στράτευμα περὶ (Well. vitioſe ἐπὶ) τὴν πόλιν. ¶ 2) *circumſtare.* Π. 4, 2, 16. captiuos ἐν τάξει περιέστασαν. E lege grammaticorum debebat eſſe aoriſtus ſecundus περιέστησαν. 7, 5, 16. πλῆθος περιειστήκει βουλομένων προσιέναι. §. 17. p. 445. τούτων τῶν περιεστηκό-

Athenienſium exercitum. Cf. Πείρινθος.

πέριξ, *circumcirca.* A. 4, 4, 4. εἰς βασίλεια καὶ κώμας πέριξ πολλάς. c. artic. Π. 1, 5, 2. τῶν πέριξ ἄρξειν, *gentium vicinarum* ſ. *circumiacentium.* 1, 6, 10. it. ſuppleta ellipſi, A. 2, 5, 2. p. 111. τοῖς πέριξ οἰκοῦσι. et c. gen. A. 7, 8, 7. τὰ πέριξ ὄντα ἀνδράποδα τῆς πυρᾶς.

περίοδος, ¶ 1) *circuitus, conuerſio, curſus.* Suid. et Phav: περίοδος· περιέλευσις. Phauor: περίοδος λέγεται καὶ ἡ περιδρομὴ τοῦ ἡλίου. Cf. Poll. 1, 54. et 4, 156. Aπ. 4, 7, 5. τοὺς πλανήτας — καὶ τὰς αὐτῶν περιόδους. ¶ 2) *ambitus.* Heſych: περίοδος· — κύκλος. v. κύκλος nr. 2. ¶ 3) *orbis.* Σ. 4, 64. περίοδος τῶν λόγων ἀπετελέσθη, np. vbi ordine omnes ſuas artes demonſtrauerant. ¶ 4) *miſſus ferculorum.* Π. 2, 2, 1. p. 101. κρέα — καὶ ὁ μάγειρος τὴν πρώτην περίοδον περιφέρων. Dicitur etiam περιφορά. v. infra.

περιοικεῖν, *circumcolere, finitimum eſſe.* c. acc. A. 5, 6, 7. τοὺς περιοικοῦντας τὸν Πόντον.

περιοικίδες ſ. περίοικοι πόλεις, *oppida vicina.* v. Poll. 6, 113. Ita vocabantur inprimis Laconica, ſed etiam alia, oppida, *quorum incolae nec ſerui nec ciues erant.* Commemorantur igitur ¶ 1) Spartae vicina, quorum incolae imperio Spartanorum parebant. Aγ. 2, 24. ἀφεστηκότων μὲν τῶν δούλων, πολλῶν δὲ περιοικίδων πόλεων, αὐτῶν δὲ Σπαρτιατῶν. Λ. 15, 3. regi τῷ ἐν πολλαῖς τῶν περιοίκων πόλεων ἀπέδειξεν ἐξαίρετα. ¶ 2) Elidi vicina. E. 3, 2, 17. πέμψαντες — ἐς Ἦλιν εἶπον, ὅτι τοῖς τέλεσι τῶν Λακεδαιμονίων δίκαιον δοκοίη εἶναι, ἀφιέναι αὐτοὺς τὰς περιοικίδας πόλεις. ¶ 3) Tegeae. E. 3, 5, 7. Pauſanias cum Tegeae eſſet, τοὺς ἐκ τῶν περιοικίδων πόλεων στρατιώτας περιέμενε. Hic tamen dubium eſt, an non Laconicae περιοικίδες ſint intelligendae. ¶ 4) Thebana. E. 5, 4, 46. Thebani ἐστρατεύοντο εἰς Θεσπιὰς καὶ εἰς τὰς ἄλλας τὰς περιοικίδας πόλεις. §. 63. 6, 4, 6. αἱ περιοικίδες αὐτῶν πόλεις. Cf. περίοικοι.

περιοικοδομεῖν, *ſepto includere.* Π. 1, 4, 11. τὰ περιῳκοδομημένα (θηρία), np. paradiſo.

περίοικοι, *accolae, vicini.*

Sed in Polluce 5, 58. eſt ἐπίρικνα, quod placet viris doctis, et vertitur vel *a ſuperiori parte incurua*, vel *ſtricta et gracilia*.

περικυκλοῦσθαι, *omni ex parte cingere*. c. acc. A. 6, 3, 7. οἱ δὲ Θρᾶκες περικυκλωμένοι εἶεν αὐτούς. In Lexicis caret auctoritate. Sed Grammius praeter Xenophontem laudauit Ariſtophanem in auib. 345. Luc. 19, 43. et 2 Reg. 6, 14. Cf. Doruill. ad Charit. p. 174.

περιλαμβάνειν, ¶ 1) *amplecti*. v. ἀντιπεριλαμβ. et Wetſten. ad Act. 20, 10. A. 7, 4, 6. περιλαβὼν τὸν παῖδα εἶπε. ¶ 2) *reti cingere*. K. 8, 7. περιλαμβάνοντα ἐντὸς πρὸς ὅτῳ ἂν ᾖ.

περίλοιπος, *reliquus*. Π. 6, 2, 8. in margg. legitur ἐστὶ περίλοιπον ἔργον pro ἐστί τι λοιπὸν ἔργον.

* **περιμάχεσθαι**, *vndique pugnare*. Π. 7, 1, 20. ἀνεχώρισε πάντας τοὺς περιμαχομένους. Intelliguntur Cyri milites, qui Aegyptios, qui circulo facto pugnabant, vndique inuadebant.

περιμάχητος, *deſideratiſſimus, de quo conſequendo laboratur*. Schol. Thucyd. 7, 84. περιμάχητον· σπουδαιότατον. v. Hemſterhuſ. ad Lucian. T. I. p. 104. Σ. 3, 9. πενία — ἥκιστα περιμάχητον, ſcil. πρᾶγμα.

περιμένειν, *exſpectare*. A. 2, 1, 5. εἰ μὲν ᾤχοντο, Κλέαρχος δὲ περιέμενε. Cod. Eton. περιέμαινε. 7, 3, 22. E. 7, 2, 21. c. ἄχρι et ſimilibus, Π. 7, 5, 15. περιμένετε (all. παραμένετε) ἕως (all. ὡς) τὸν ὄχλον διασώμεθα. Ibid. περιέμενον. All. παρέμενον. A. 2, 3, 1. περιμένειν ἄχρις ἂν χολάσῃ. 5, 1, 3. περιμένετε ἕς ἂν ἔλθω. E. 1, 3, 8. περιέμενεν ἐν Χαλκηδόνι, μέχρις ἔλθῃ. c. acc. A. 2, 1, 3. ὅτι ταύτην τὴν ἡμέραν περιμείνειεν (Cod. Pariſ. περιμείνοιεν) αὐτούς. 2, 4, 1. E. 3, 5, 7.

* **περίμεστος**, *vndique plenus*. Σ. 2, 11. κύκλος περίμεστος ξιφῶν.

Πέρινθος, *Perinthus*, vrbs in Propontide, cuius ciues vocantur Περίνθιοι. A. 7, 2, 5. ſqq. Xenophon et Graeci veniunt Perinthum. 7, 4, 1. Seuthes praedam Perinthum mittit, vt ibi vendatur. 7, 6, 17. Ariſtarchus non intromittit in vrbem Graecos. E. 1, 1, 14. Perinthii recipiunt Athe-

μένης. O. 1, 4. περιουσίαν ποιῶν αὔξειν τὸν οἶκον. 2, 10. 11, 13. 20, 21. 21, 9.

περιπατεῖν, *obambulare*. Λ. 5, 7. περιπατεῖν ἀναγκάζονται ἐν τῇ οἴκαδε ἀφόδῳ. Aπ. 3, 13, 5. ἐκεῖσε πορευόμενος περιπατήσας ἀριστήσεις, περιπατήσας δειπνήσεις καὶ ἀναπαύσῃ. O. 11, 15. εἰ ἐν τῷ ξυστῷ περιπατοίην. Σ. 9, 7. περιπατήσοντες ἐπῆλθον. Cf. περίπατος.

περίπατος, ¶ 1) *deambulatio*. A. 2, 4, 4. μετὰ τὸ δεῖπνον ἔτυχον ἐν περιπάτῳ ὄντες, *forte deambulabant*. Λ. 12, 5. περίπατον ποιεῖσθαι. Aπ. 3, 13, 5. ἐκτείνας τοὺς περιπάτους, οὓς περιπατεῖς. O. 10, 10. 11, 14. περιπάτῳ τούτῳ χρῶμαι. §. 15. περιπάτῳ χρῶμαι τῇ εἰς ἀγρὸν ὁδῷ. Σ. 9, 1. ἐξανίστατο εἰς περίπατον. ¶ 2) *locus vbi ambulatur, porticus*. Aπ. 1, 1, 10. Socrates πρωῒ εἰς τοὺς περιπάτους καὶ γυμνάσια ᾔει. Pertinebant enim ambulationes ad palaeſtras, (v. Vitruv. 5, 11) et ad gymnaſia. v. Athenae. 5, p. 207. D.

περιπέπτειν ſ. περιπέττειν. v. περιπλέκειν.

περιπεταννύειν, *extendere*. O. 19, 18. ἄμπελος — περιπεταννύουσα τὰ οἴναρα. Poll. 1, 243. περιπετάννυνται τὰ οἴναρα.

περιπέτεσθαι, *circumuolare*. A. 6, 1, 15. τὸν αἰετὸν περιπετόμενον.

περιπήγνυσθαι, *frigore adhaereſcere, anfriere*. A. 4, 5, 11. τὰ ὑποδήματα περιεπήγνυντο.

* **περιπιμπρᾶν**, *paſſim incendere* ſ. *adurere*. K. 10, 17. τῶν κυνῶν — ἔκαε τὰ τριχώματα περιεπίμπρα aper ictu obliquo. Alii legunt περιεπίπρα. Poll. 5, 80. habet ἐπέφλεξεν.

περιπίπτειν, ¶ 1) *circumfundi* ſ. *procumbere ſuper aliquem*. A. 1, 8, 20. καταπηδήσας ἀπὸ τοῦ ἵππου, περιπεσεῖν αὐτῷ. ¶ 2) *incidere in mala*. Π. 6, 2, 10. νοσήματι περιπίπτωμεν. E. 7, 3, 7. p. 477. αἰσχύνῃ περιπίπτουσι. Aπ. 4, 2, 27. τῶν ἀγαθῶν ἀποτυγχάνουσι, καὶ τοῖς κακοῖς περιπίπτουσι. §. 35. ¶ 3) *adoriri*. A. 7, 3, 19. noctu διασπασθέντες πολλάκις περιπίπτουσιν ἀλλήλοις — καὶ κακῶς ποιοῦσι.

περιπλανᾶσθαι, *oberrare*. Metaphorice Π. 1, 3, 5. οὐκ ἀχθόμενοι ταῦτα περιπλανώμεθα, *cibos guſtamus varios*.

περιπλεῖν, ¶ 1) *claſſe circumuehi*. Thom. Mag.

in

ni. ¶ 1) incolae vrbium Lacedaemoni ſ. Spartae vicinarum, imperio Spartiatarum ſubiecti. v. περιοικίδες, Duker. ad Thucyd. 8, 22. et Valckenar. ad Herodot. 9, 11. E. 1, 3, 10. Λακεδαιμόνιος ἁρμοστὴς, καὶ σὺν αὐτῷ περιοίκων τινὲς, καὶ τῶν νεοδαμωδῶν οὐ πολλοί. 3, 3, 6. καὶ εἵλωσι, καὶ νεοδαμώδεσι, καὶ τοῖς ὑπομείοσι, καὶ τοῖς περιοίκοις. 5, 2, 16. 5, 3, 9. 5, 4, 39. τῶν ἱππέων Σπαρτιάτας καὶ τῶν περιοίκων ἕνα. 6, 5, 21. 25. 32. 7, 2, 2. 7, 4, 27. Σπαρτιατῶν τε καὶ περιοίκων. Scil. περίοικοι ſemper distinguuntur a Spartiatis, ſed iidem dicuntur interdum Λακεδαιμόνιοι et Λακωνικοί, vt A. 5, 1, 9. Δέξιππον Λακωνικὸν περίοικον. ¶ 2) Theſſaliae. E. 6, 1, 7. Iaſon προεῖπε καὶ τοῖς περιοίκοις πᾶσι τὸν φόρον.

περιοπτέον Λ. 9, 5. varie explicatur ab interpretibus. v. ἑστία nr. 4. Cf. Thom. Mag. p. 710.

περιόπτεσθαι, *negligere, non curare.* A. 7, 3, 2. οὔτε περιόψεσθαι — ἐνδεομένους τῶν ἐπιτηδείων. E. 2, 1, 6. περιόψεται τὴν λίαν ὕβριν τούτου. Leuncl. *conniuere.*

περιορᾷν, ¶ 1) *vndique intueri.* Π. 3, 3, 26. Perſae ante proelium περιορῶντες ἀλλήλους, ὀνομάζοντες παραστάτας. ¶ 2) *circumſpicere, proſpicere poſſe.* K. 11, 4. ἔφραξαν κύκλῳ τὸ ὄρυγμα ὕλῃ, ὥστε μὴ περιορᾷν. In ſyq. eſt μὴ εὑρίσκειν δίοδον. ¶ 3) *negligere, ſusque deque habere, aequo animo videre.* Heſych: περιορᾷν· ὑπερορᾷν. Π. 8, 8, 8. τὴν καρτερίαν περιορῶσιν ἀποσβεννυμένην, *ſinunt.* A. 7, 7, 23. τὰ ἐκείνων περιορᾷν (all. περιϊδεῖν) κακῶς ἔχοντα. §. 26. νῦν με ἄτιμον ὄντα ἐν τοῖς στρατιώταις τολμᾷς περιορᾷν, *deſerere.* Αθ. 2, 16. τὴν γῆν περιορῶσι τεμνομένην, np. non auxilium ferentes. E. 7, 2, 15. cum Phliaſii tropaeum conſtituerant, hoſtes περιεώρων ταῦτα, ὥσπερ ἐπὶ θέαν περιδεδραμηκότες, *non impediebant.* Leuncl. *vndique aſpectabant.* Απ. 2, 2, 13. 2, 7, 2. 3, 9, 8. κακῶς πράττοντας μὴ περιορᾷν, ἀλλὰ βοηθεῖν. v. omnino Thom. Mag.

περιουσία, *omnium rerum copia et abundantia, diuitiae.* v. Poll. 3, 110. 6, 196. vbi eſt ſynonymum nominis πλοῦτος et ſimilium. Πο. 6, 1. περιουσίας πολλῆς γενομένης.

λοῦν τὸν τῆς ὥρας εἰς τὸν περίπλουν χρόνον. §. 15.

περιποιεῖν, ¶ 1) *copiam efficere, multa comparare.* O. 2, 10. τὸν ἀπ' ὀλίγων περιποιοῦντα ἐλπίζω ἀπὸ πολλῶν ῥαδίως πολλὴν περιουσίαν ποιῆσαι. Fr. Portus dicit, h. l. esse praegnantiam pro *posse facere.* ¶ 2) *rem familiarem augere.* O. 11, 10. μὴ μόνον τὸν ἑαυτῶν οἶκον διοικεῖν, ἀλλὰ καὶ περιποιεῖν.

περιποιεῖσθαι, ¶ 1) *lucrari, quaestum facere, erübrigen.* Απ. 2, 7, 3. περιποιεῖται τοσαῦτα, ὥστε καὶ πλουτεῖν. §. 6 c. ἀπό, Απ. 4, 2, 38. ἐνίοις πάνυ ὀλίγα ἔχουσιν οὐ μόνον ἀρκεῖ ταῦτα, ἀλλὰ καὶ περιποιοῦνται ἀπ' αὐτῶν, *reponunt nonnihil futuris necessitatibus.* ¶ 2) *acquirere.* A. 5, 6, 8. ἑαυτῷ ὄνομα καὶ δύναμιν περιποιήσασθαι. ¶ 3) *conseruare, tueri.* v. Wetsten. ad Hebr. 10, 39. Phauorin: περιποιήσαντες, ἀντὶ τοῦ διασώσαντες. Π. 4, 4, 3. καλέσας τοὺς αἰχμαλώτους λέγει — τὰς ψυχὰς (vitam) περιεποιήσασθε.

* **περιποίκιλος**, *valde varius.* K. 5, 23. οὐρὰν leporis κύκλῳ περιποίκιλον.

περιπολεῖν, *custodiendi causa obire.* v. περίπολοι. Πο. 4, 52. ταχθέντες — φρουρεῖν ἐν τοῖς φρουρίοις, — πελτάζειν καὶ περιπολεῖν τὴν χώραν.

περίπολοι, *circuitores* [*circitores*, Athenas vel Atticam custodiae causa circumeuntes. Erant milites leuis armaturae, et quidem tirones. Nam ephebis hoc munus erat per duo fere annos obeundum. v. interpp. ad Terent. eunuch. 2, 2, 59. ad Poll. 8, 105. et ad Harpocrat. in h. v. inprimisque ad Thucyd. 4, 67. Πο. 4, 47. ἀπόλλυσθαι καὶ ὑπὸ ἱππέων καὶ ὑπὸ περιπόλων. Ita legitur ex emendatione Fr. Porti et Leunclauii pro περιπόδων.

περίπους, v. περίπολοι.

περιπτύσσειν, *circumuenire, cingere.* A. 1, 10, 6. hostes ἔδεισαν μὴ — περιπτύξαντες ἀμφοτέρωθεν αὐτοὺς διακόψειαν.

περιπτύσσεσθαι, *hostes circumdare, hostibus circumfundi.* Π. 7, 1, 13. περιεπτύσσοντο ἔνθεν καὶ ἔνθεν.

περιῤῥεῖν, *circumfluere.* A. 1, 5, 4. πόλις περιεῤῥεῖτο ὑπὸ τοῦ Μασκᾶ κύκλῳ, *vndique alluebatur.* E. 4, 1, 8. περιῤῥεῖ ποταμός. Cf. περιῤῥηγνύναι.

περιῤ-

in v. παραπλεῖν· περιπλεῖν, τὸ κύκλῳ τινὸς πλεῖν. Ammon. in v. πλεῖν· περιπλεῖν, τὸ περὶ σκάφος (leg. ἐπὶ σκάφους) ἀναστρέφεσθαι περὶ τὸν αὐτὸν τόπον. Vtriusque verba in lexicon ſuum transtulit Phauorinus, in v. περιπλεῖν. Cf. Suid. A. 1, 2, 21. τριήρεις περιπλεούσας ἀπὸ Ἰωνίας εἰς Κιλικίαν. 7, 1, 13. περιέπλει ex vrbe εἰς τὴν ἀκρόπολιν. E. 1, 1, 12. Ἀλκιβιάδης ταῖς εἴκοσι τῶν νεῶν περιπλεύσας, np. ad alteram peninſulae partem. 3, 1, 3. 5, 4, 63. Τιμόθεος περιέπλευσε Athenis in mare Ionium. §. 64. 7, 1, 18. περιέπλευσαν οἱ παρὰ Διονυσίου Lacedaemona. c. πρὸς, E. 4, 8, 1. περιπλέοντες καὶ τὰς νήσους, καὶ πρὸς τὰς ἐπιθαλαττιδίας πόλεις. Stephano πρὸς h. l. ſuspectum erat. §. 23. περιπλεῖν πρὸς τὸν Ἔκδικον. Scil. e Lechaeo circumuehenda erat Peloponneſus. 6, 2, 14. περιπλεύσας πρὸς τὸ χαράκωμα, fortasſis ex altera inſulae parte. Etiam ipſae naues dicuntur περιπλεῖν, *circumuehi*, E. 1, 1, 7. τὰς ναῦς περιπλεῖν ἐκεῖσε, np. Cardia Seſtum. ¶ 2) *cum claſſe expeditionem ſuscipere, kreuzen.* E. 5, 1, 21. περιπλέων ἀνελάμβανε ὅ τι ἠδύνατο. 6, 2, 7. ἐπὶ συγκεκροτημένας ναῦς περιπλεῦσαι, np. ex Attica in Corcyram contra Lacedaemonios.

περιπλέκειν, *implicare, miſcere.* O. 1, 20. λύπαι — ἡδοναῖς περιπεπλεγμέναι. Gail e tribus MSS. attulit lectionem περιπεπεμμέναι, *concoctae, imprégnées.* Quae ſane videtur eſſe elegantior.

περιπλέκεσθαι, *ſibi implicare.* Απ. 3, 11, 10. δίκτυον — μάλα εὖ περιπλεκόμενον, *bene praedam implicans, vndecunque circum ſe applicans.*

περίπλεος, *valde copioſus.* Π. 6, 2, 11. p. 371. ἔχειν ξύλα περίπλεα.

περιπλήθειν, *implere.* E. 3, 2, 20. περιεπλήθε ἡ οἰκία ἔνθεν καὶ ἔνθεν.

περίπλους, ¶ 1) *circumuentio claſſis hoſtilis.* E. 1, 6, 22. ἀντιτεταγμέναι — ἐπὶ μιᾶς ὡς πρὸς διέκπλουν καὶ περίπλουν παρεσκευασμέναι διὰ τὸ βέλτιον πλεῖν, *vt poſſent claſſem hoſtilem interrumpere et peruehi, et circumuecti adoriri terga hoſtium.* v. Schneider. ¶ 2) *expeditio naualis.* E. 6, 2, 8. ἀνα-

λοῦν

λοῦν τὸν τῆς ὥρας εἰς τὸν περίπλουν χρόνον. §. 15.

περιποιεῖν, ¶ 1) *copiam efficere, multa comparare.* O. 2, 10. τὸν ἀπ' ὀλίγων περιποιοῦντα ἐλπίζω ἀπὸ πολλῶν ῥᾳδίως πολλὴν περιουσίαν ποιῆσαι. Fr. Portus dicit, h. l. esse praegnantiam pro *posse facere.* ¶ 2) *rem familiarem augere.* O. 11, 10. μὴ μόνον τὸν ἑαυτῶν οἶκον διοικεῖν, ἀλλὰ καὶ περιποιεῖν.

περιποιεῖσθαι, ¶ 1) *lucrari, quaestum facere, erübrigen.* Απ. 2, 7, 3. περιποιεῖται τοσαῦτα, ὥστε καὶ πλουτεῖν. §. 6 c. ἀπὸ, Απ. 4, 2, 38. ἐνίοις πάνυ ὀλίγα ἔχουσιν οὐ μόνον ἀρκεῖ ταῦτα, ἀλλὰ καὶ περιποιοῦνται ἀπ' αὐτῶν, *reponunt nonnihil futuris necessitatibus.* ¶ 2) *acquirere.* A. 5, 6, 8. ἑαυτῷ ὄνομα καὶ δύναμιν περιποιήσασθαι. ¶ 3) *conseruare, tueri.* v. Wetsten. ad Hebr. 10, 39. Phauorin: περιποιήσαντες, ἀντὶ τοῦ διασώσαντες. Π. 4, 4, 3. καλέσας τοὺς αἰχμαλώτους λέγει — τὰς ψυχὰς (vitam) περιεποιήσασθε.

* περιποίκιλος, *valde varius.* K. 5, 23. οὐρὰν leporis κύκλῳ περιποίκιλον.

περιπολεῖν, *custodiendi causa obire.* v
Πο. 4, 52. τα
Φρουρεῖν ἐν τοῖ
— πελτάζειν ·
λεῖν τὴν χώραν.

περίπολοι, ci
circitores, A
Atticam custo
circumeuntes.
lites leuis arm
quidem tirone
phebis hoc m
per duo fere
eundum. v. i
Terent. eunu
59. ad Poll.
ad Harpocrat.
inprimisque a
4, 67. Πο. 4,
λυθαι καὶ ὑπὸ
ὑπὸ περιπόλων.
tur ex emend
Porti et Leun
περιπόδων.

περίπους, v.

περιπτύσσειν,
uenire, cing
10, 6. hostes
— περιπτύξαντ
εωθεν αὐτοὺς

περιπτύσσεσθ
circumdare,
circumfundi.
13. περιεπτύσσ
καὶ ἔνθεν.

περιῤῥεῖν, *circ*
A. 1, 5, 4. π
ῥεῖτο ὑπὸ τοῦ
κλῳ, *undique*
tur. E. 4, 1,
ποταμός. Cf. πε

περιῤῥηγνῦναι, *disrumpere.* A. 4. 3. 7. ἐν πέδαις δεδέσθαι, αὗται δὲ αὐτόματοι περιῤῥαγῆναι, ὥστε λυθῆναι. 2 Codd. habent περιῤῥυῆναι.

περίῤῥυτος, *circumfluus, aquis circumdatus.* Π. 1, 7. Athenarum vrbs οὐ περίῤῥυτός γε οὖσα — ἀμφιθάλαττός ἐστι.

περισκοποῦντι O. 15, 9. legitur in marg. Steph. pro ἐπισκοποῦντι. v. ἐπισκοπεῖν nr. 6.

περισπᾶσθαι, *sibi detrahere.* Thom. Mag. p. 704. τὸ περισπᾶσθαι, ἐπὶ τοῦ παραιρεῖν, καὶ παραιρεῖσθαι, λέγουσιν ἀρχαῖοι. Π. 3, 1, 8. filius Armenii in luctu περιεσπάσατο τὴν τιάραν.

περισσεύειν, *superesse.* Σ. 4, 35. ὁ μὲν τἀρκοῦντα ἔχει, καὶ περισσεύοντα τὰ τῆς δαπάνης. Cf. περιττεύειν.

περισσὸς, *superfluus.* Π. 4, 6, 6. τὰς περισσὰς σκηνάς. Ιερ. 2, 2. πλεῖστα τὰ περισσὰ ἔχετε. O. 20, 1. Cf. περιττός.

περισταυροῦν, *circumuallare, munire.* A. 7, 4, 10. αἱ οἰκίαι κύκλῳ περιεσταύρωντο μεγάλοις σταυροῖς τῶν προβάτων ἕνεκα. E. 7, 4, 14. § 21. περισταυρώσαντες τὸν Κρῶμνον διπλῷ σταυρώματι — ἐπολιόρκουν.

περισταυροῦσθαι, *circumuallare sua castra.* E. 3, 2, 2. στρατοπεδευσάμενοι καὶ περισταυρωσάμενοι.

περιστεραί, *columbae.* A. 1, 4, 9. ob religionem coluntur a Syris, sp. quia Semiramis diceba. tur in columbam esse mutata. v. quos laudauimus in v. ἰχθύς. Add. Voss. de theologia gentili 1, 23. p. 89. sqq. ed. Amst. 1668. fol.

περιστρατοπεδεύεσθαι, *castris et exercitu cingere, castra circum ponere.* E. 3, 1, 5. Λάρισσαν — περιστρατοπεδευσάμενος ἐπολιόρκει. 3, 2, 9. 4, 7, 1. c. acc. Π. 3, 1, 4. ἐκεῖνον καὶ τἆλλα πάντα περιεστρατοπεδεύσατο. Ἀγ. 1, 32. E. 3, 4, 24.

***περίστροφος**, *circumactor retis, funis crassior ex tenuioribus iisque tortis confectus.* Ita Aemil. Portus. Sed Fr. Portus: *plaga e spirulis.* Scilicet est fere i. q. περίδρομος. Nam Xenophon pene idem dicit de περιστρόφοις, quod Pollux 5, 29. qui nomen περίστροφος omisit, dicit de περιδρόμοις. K. 2, 7. ἐν τοῖς ἀκρωλενίοις ἐχέτω τοὺς περιστρόφους ἀπὸ στροφείων.

περισώζειν, ¶ 1) *seruare.* e proelio, E. 4, 8, 21.

[redacted]

Απ. 2, 8, 5. ἀγνώμονι κριτῇ περιτυχεῖν. 3, 10, 2.

περιφανής, *manifestus, perspicuus.* E. 7, 2, 17. ὥστε — τὴν πίστιν διέσωζον, περιφανὲς, scil. ἐστί. 7, 3, 7. p. 476. προδότης τίς ἂν περιφανέστερος Εὔφρονος εἴη. Cf. Poll. 6, 206.

περιφανῶς, *manifesto.* Π. 5, 1, 10. οὕτω περιφανῶς τῶν θεῶν διδόντων ἀγαθά. A. 4, 5, 3. περιφανῶς ἔδοξε λῆξαι τὸ χαλεπὸν τοῦ πνεύματος. E. 6, 5, 37. 7, 3, 7. p. 475. Cf Poll. 6, 207.

περιφέρειν, ¶ 1) *in orbem circumferre.* cibum et potum in conuiuiis, vt singuli conuiuae sumant, Π. 2, 2, 1. p. 101. τρία κρέα ἢ καὶ πλείω τὰ περιφερόμενα — μάγειρος περιφέρων — περιιόντων — ἀνάπαλιν περιφέρειν. p. 102. τὰ περιφερόμενα ἥκει πρὸς ἡμᾶς — περιέφερε τὸ τρίτον — ᾤχετο περιφέρων. (all. παραφέρων) A. 7, 3, 12. κέρατα οἴνου περιέφερον (up. οἱ οἰνοχόοι), καὶ πάντες ἐδέχοντο. Cf. περιφορά. ¶ 2) *huc illuc ferre, gestare.* v. ἀγκάλη. ¶ 3) *circumagere.* Ιπ. 7, 2. ὅταν περιενέγκῃ eques in ascensu τὸν πόδα. Leuncl. *vbi pedem circumactum in alteram partem transtulerit.*

περιφέρεσθαι, ¶ *circumferri, vagari.* 5. μανικῶς περιφ[…] ὑλακτοῦσι περὶ τὰ […] ¶ 2) *equo circu[…]* Ιπρ. 3, 9. ἢν ὁ ἵπ[…] — ἐν τῷ ἔξωθεν ἀ[…] περιφέρηται.

περιφερής, *rot[…] teres.* Suid: περ[…] κύκλῳ στρογγύλον. Η[…] περιφερές· στρογγύλ[…] 1, canes habeant […] λους περιφερεῖς. Cf. […] 5, 57. Leuncl. *fl[…]* Fr. Portus *teret[…]* ὑποκώλια περιφερῆ. […] que vertit *terete[…]* πόδας περιφερεῖς. L[…] *rotundos.* 5, 30. habet τράχηλον πε[…] Poll. 5, 69. dicit […] λον. Leuncl. *rotu[…]* — ὀσφὺν περιφερῆ […] uncl. *teretes.* K. […] ἴχνη περιφερῆ. *non […] sed congyrata in o[…]* 9, 14. 11, 4.

περίφλοιος, *non de[…] tus, cortice mu[…]* K. 9, 12. τὰς ποδ[…] σμίλακος — μὴ περιφ[…] ἵνα μὴ σήπωνται. §.

περιφοβεῖσθαι, […] *mescere.* K. 9, 17 […] uae dicuntur περι[…] σθαι τοὺς ἀνθρώπους.

περίφοβος, *perte[…] ctus, pertrepidus.* 1, 9. περίφοβος so[…]

εὐθὺς ἀνηγέρθη. K. 5, 12. 9, 10.

περιφορά, ¶ 1) *circumlatio, miſſus ferculorum.* Poll. 6, 55. τὸ περιφέρεσθαι τὰς μερίδας περιφορὰν ὁ Ξενοφῶν ὠνόμασε. Cf. περιφέρειν. Π. 2, 2, 1. p. 102. ὅπερ λοιπὸν ἦν τῆς περιφορᾶς, *quod reſtabat circumferendum*, np. vt quilibet ſibi ſumeret, *qui erat miſſus vltimus.* ¶ 2) *circumactio, ambitus.* Απ. 4, 7, 5. τὰ μὴ ἐν τῇ αὐτῇ περιφορᾷ ὄντα, *quae non communi et eodem coeli motu circumacta proprio ſibi motu feruntur*, i. e. planetae. v. Diog. Laert. 7, 144.

περιφορεῖσθαι, v. προφερεῖσθαι.

περιχειλοῦν, *labro circumdare, margine includere.* Ιπ. 4, 4. ſtabuli aream exteriorem περιχειλώσας σιδήρῳ, ὡς ἂν μὴ σκεδαννύωνται lapides, quibus ſtratum ſit ſtabulum. Ita reſtituunt viri docti e Poll. 1, 200. pro περιχιλώσας. Sed If. Voſſius ad Catullum c. 18. p. 48. vbi plures locos collegit, e quibus conficeret, ſoleas ferreas, clauis ſuppingendas equorum vngulis, iam apud veteres vſitatas fuiſſe, Salmaſium ſecutus legi iubet περιχηλώσας. Egregie vero totum Xenophontis locum explicuit, et lectionis περιχειλώσας veritatem demonſtrauit Gesnerus in lexico ruſtico in v. *Solea.*

περιχεῖσθαι, *circumfundi, circumdare.* E. 2, 2, 13. αὐτοὺς ὄχλος περιεχεῖτο πολύς.

Περκώπη, *Percope.* Steph. Byz: Περκώτη, καὶ πάλαι Περκώπη, πόλις Τρωάδος. E. 5, 1, 22. Antalcidas ex Aſia in Graeciam reuertens ὁρμισάμενος ἐν Περκώπῃ.

περόνη, *fibula, os tibiae minus cum maiori per commiſſuram aliquam cohaerens, oſſis tibiae exceſſus.* Codex Falkenburg. Pollucis 1, 187. κερκὶς γὰρ ἡ κνήμη. τὴν παρακερκίδα περόνην ὁ Ξενοφῶν καλεῖ. Cf. 2, 191. Heſych: περόναι· πόρπαι, καὶ τὰ ἀντικείμενα τῇ κνήμῃ ὀστᾶ. Phauor: περόνην ποτὲ μὲν ὀστοῦν ὅλον κώλου, ποτὲ δὲ ἐπίφυσιν ὀστοῦ, ποτὲ δὲ ἐπιφύσεως ἐπανάστασιν. Ιπ. 1, 5. περόνη ἀποστᾶσα χωλὸν ἀπέδειξε τὸν ἵππον.

Πέρσαι, ¶ 1) *Perſae.* Π. 1, 2, 1. eorum origo. 1, 3, 3. regio montoſa et equis carens. 1, 2. multitudo, forma ciuitatis, leges

leges et instituta praeclara, quippe inprimis ad puerorum educationem spectantia, qui assuefiunt veracitati, iustitiae, temperantiae. 1, 3, 2. vestes viles. §. 15. iustitia. 1, 4, 26. et 28. discedentes se inuicem osculantur. 7, 5, 24. εἰδὼς Πέρσας τοὺς οἴκοι κακοβιωτάτους διὰ πενίαν, ἐπιπονώτατα ζῶντας διὰ τὴν τῆς χώρας τραχύτητα, καὶ διὰ τὸ αὐτουργοὺς εἶναι. Cf. 5, 2, 8. vbi etiam §. 9. eorum iocandi liberalitas describitur. 8, 8. recentiores Persae degenerarunt a maiorum virtutibus. E. 4, 1, 13. ῥαπτὰ ἐφ' ὧν καθίσουσιν οἱ Πέρσαι μαλακῶς. Π. 4, 3, 5. et 8, 8, 9. et Αγ. 1, 28. nobiles Persae raro pedibus incedunt, sed equis vehuntur vel curribus. Vltimo loco et E. 3, 4, 19. dicuntur ἀεὶ ἐπ' ὀχημάτων εἶναι. Haec autem ὀχήματα fuisse ἅρματα, non ἁρμαμάξας, quae ἅρμασιν fuerint commodiores, affirmat Doruill. ad Charit. p. 443. A. 1, 8, 20. iidem gestant torques et armillas. 1, 9, 2. τῶν ἀρίστων Περσῶν παῖδες ἐν ταῖς βασιλέως θύραις παιδεύονται. 3, 2, 16. Persarum feminae procerae

et pulchrae.
9. 13. et 2, 1,
eorum arma.
νος, et reliqua
vt γέρρον, καὶ
τόξον etc. A.
3, 4, 8. Pers
gius interualli
mittere poss
Cretenses, se
us quam Rho
Ῥοδίους φασὶ
σφενδονᾶν, κ
αὐτῶν. καὶ διπλ
σθαι τῶν Περσι
νῶν. 1, 8, 4.
Πέρσας ψιλαῖς
λαῖς ἐν τῷ πο
δυνεύειν. Π. 1
tio conscribe
tus. 4, 3, 3.
5, 16. et 8, 8,
primus equit
tuit in Persis
eorum equi p
currunt opti
4, 8. tand
equitatus exc
ad τετρακισμυ
4, 5. Ἄριστο
τῶν Περσῶν, ὃ
δων ἐλάμβανε
Πέρσαι, πολλ
ἀπώλλυσαν τῇ
Περσῶν Μῆδοι.
ἀπώλλυσαν. I
non nimis vr
detur. Π. 8,
plitudo impe
acquisiti. Aπ
Persae dicunt

perium habere, ſed 3, 5, 11. vocantur domini totius Aſiae et Europae vsque ad Macedoniam. Π. 2, 1, 2. p. 88. numerus exercitus in auxilium Medorum miſſi. A. 3, 2, 7. ſub Dario Hyſtaſpis contra Athenienſes expeditio. Π. 1, 6, 1. dii. 8, 3, 6. veneratio deorum. 8, 7, 1. in editis locis ac montibus ſacrificant. Cf. Hutchinſ. diſſ. p. 64. 8, 3, 7. Cyri temporibus coeperunt adorare regem. 8, 2, 6. principibus dona dantur a rege. 8, 6, 8. deſcribuntur βασιλέως υἱὸς et ἀδελφὸς et ὀφθαλμός. E. 3, 4, 14. dicuntur Perſae βάρβαροι. Π. 5, 5, 6. τὸ Περσῶν κοινόν. 7, 1, 8. cum emphaſi dicitur: μέμνησο, ὅταν δέῃ σε ἀγωνίζεσθαι, ὅτι Πέρσαι οἱ θεασόμενοι ὑμᾶς ἔσονται. De Perſarum rege, ſatrapis, homotimis, eunuchis etc. vid. ſuis locis et Hutchinſ. diſſ. Cf. Μῆδοι, et Πέρσης. ¶ 2) *Perſarum regio*. Π. 1, 3, 13. ὅταν ἐν Πέρσαις ὦ. 1, 5, 1. ἀπελθὼν εἰς Πέρσας. §. 4. εἰς Πέρσας ἔπεμπε. 2, 1, 1. πάλιν εἰς Πέρσας ἀπῄει. Cod. Guelf. εἰς πόλιν. §. 2. p. 89. 2, 2, 2. p. 104. εἰς Πέρσας ἀπιών. 8, 2, 14. προσδεχόμενος στρατιὰν ἐκ Περσῶν. 4, 5, 12. p. 247. 5, 1, 11. ἐκ Περσῶν βοηθὸς ἡμῖν ὡρμήθης. 5, 5, 2. 7, 5, 26. p. 459. ἐν Πέρσαις ἐπὶ τοῖς ἀρχείοις οἱ ὁμότιμοι διάγουσι. Sic Cyrus rex dicitur proficiſci εἰς Πέρσας, cum non perpetuo ibi habitet, ſed modo Babylone, modo Ecbatanis, modo Suſis, Π. 8, 5, 1. ſqq. vbi parat iter. it. §. 11. ſq. vbi aduenit. 8, 7, 1. ὁ Κῦρος ἀφικνεῖται εἰς Πέρσας τὸ ἕβδομον. Similiter Π. 1, 5, 4. βασιλεύοντα ἐν Πέρσαις. 2, 1, 4. ἔχοντες τὸ ἀπὸ Περσῶν στράτευμα. 8, 5, 12. p. 529. ἡ ἐν Πέρσαις βασιλεία. ¶ 3) Περσῶν legitur pro Θρᾳκῶν. v. Θρᾷκες nr. 1. it. pro πεζῶν. v. πεζὸς nr. 1. it. pro Περσικοῦ. v. Περσικός. it. pro πλείστων vel πιστῶν. v. πιστὸς nr. 1.

Περσεῖδαι, *Perſei poſteri*. Π. 1, 2, 1. ab his Cambyſes atque adeo Cyrus originem ducit.

Περσεύς, *Perſeus*, Iouis ex Danae filius, maritus Andromedae. Π. 1, 2, 1. ab eo Perſidae nomen habent. Cf. Herodot. 7, 61. et Apollodor. 2, 4, 5.

Πέρσης, ¶ 1) *Perſa*. A. 4, 4, 11. Πέρσης ἔφη εἶναι. Cf. Πέρσαι. ¶ 2) *rex Perſarum*. Ἀγ. 1, 8. ὁ Πέρ-

Πέρσης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα διέβη. 2, 1. 28. 29. 7, 7. ἀποστήσεται τοῦ Πέρσου. 8, 6. 9, 1. 3. E. 5, 2, 25. 7, 1, 24. Saepe etiam vocatur Περσῶν βασιλεύς. v. βασιλ. Sed A. 2, 4, 14. ὁ Πέρσης est frater Artaxerxis spurius. ¶ 3) legatus regis Persarum. E. 7, 1, 27 ὁ Πέρσης ὁ φέρων τὰ γράμματα. ¶ 4) fere i. q. Περσικός. Π. 5, 2, 8. Πέρσης ἀνὴρ τῶν πεπαιδευμένων. 5, 5, 2. λαβὼν τοὺς Πέρσας ἱππέας. Margg. τοὺς τῶν Περσῶν ἱππέας. 6, 2, 4. Πέρσαι ἱππεῖς. 7, 2, 1. 7, 4, 1. Ἀδούσιον, ἄνδρα Πέρσην — ἔπεμπε Πέρσην σατράπην. 7, 5, 8. Πέρσαις χιλιάρχοις. A. 3, 4, 21.

Περσίζειν, *Persice loqui*. Intelligitur τῇ φωνῇ. v. Βοιωτιάζειν. A. 4, 5, 23. διὰ τοῦ Περσίζοντος ἑρμηνέως.

Περσικός, *Persicus*. Π. 1, 2, 3. οἱ Περσικοὶ νόμοι. §. 2. erat ἐν Περσῶν νόμοις. 1, 4, 27. φιλοῦντας — ἀποπέμπεσθαι νόμῳ Περσικῷ. Sed §. 28. legitur: ἐν Πέρσαις νόμος ἐστίν. 3, 3, 27. τὸ Περσικὸν πλῆθος. A. 1, 8, 15. μέσον τοῦ Περσικοῦ στρατεύματος. 4, 1, 1. ἐπακολουθοῦντος τοῦ Περσῶν (all. τοῦ Περσικοῦ) στρατεύματος. E. 3, 2, 12. A. 3, 4, 9. μεγάλα τὰ τόξα τὰ Περσικά ἐστιν. Cf. 4, 4, 10. 3, 4, 21. πονηρὸν νυκτός ἐστι στράτευμα Περσικόν. 4, 5, 24. ἵπποι μείονες τῶν Περσικῶν. 6, 1, 5. τὸ Περσικὸν ὠρχεῖτο, *Persico modo*. Describitur ibi vberius. Cf. Π. 8, 4. 6. et Poll. 4, 100. Saltatio ista Persica vocatur etiam ὀκλασμός. Ιε. 6, 12. ἐνεβάλλειν τὸν Περσικὸν τρόπον. Ιππ. 1, 17. In var. lect. permutatur c. πεζός. v. ibi.

Περσίς, ¶ 1) *Persis, Persarum regio*. Π. 2, 1, 1. μέχρι τῶν ὁρίων τῆς Περσίδος — θεοῖς καὶ ἥρωσι τοῖς Περσίδα γῆν κατέχουσι. 8, 5, 12. p. 529. ἤν τις ἐπιστρατεύηται χώρᾳ Περσίδι. ¶ 2) *Persica mulier*. Π. 8, 5, 11. ἔδωκε τοῖς Πέρσαις καὶ Περσίσιν.

Περσιστί, *Persice, lingua Persica*. A. 4, 5, 8. ὁ ἑρμηνεὺς εἶπεν Περσιστί.

πέρυσι, *anno superiore*. v. Poll. 1, 56. vbi synonymum est τοῦ ἐξελθόντος ἔτους, τοῦ παρελθόντος etc. Sed dicitur etiam latius, vt omnino sit: *antehac*, *ante hoc tempus*. Hesych. et Phauor: πέρυσι· ὁ παρελθὼν χρόνος. Cf. Gataker. ad

ad Antonin. 10, 7. E. 3, 2, 6. ἐσμὲν οἱ αὐτοὶ νῦν τε καὶ πέρυσι.

περυσινὸς, *anni superioris*. A. 5, 4, 16. ἄρτων περυσινῶν. Vbi περυσ. deest in 3 Codd. Sed v. Zeun.

Πεταλιεῖς, v. Ἐπιταλιεῖς.

πέταλον, *folium*. Suid: πέταλον· φύλλον: Cf. Poll. 1, 237. A. 5, 4, 6. γέῤῥα — εἰκασμένα κιττοῦ πετάλῳ. Laudant hunc locum Pollux 1, 134. et Suidas. K. 9, 15. πέταλα λεπτὰ, ὧν ἂν ἡ ὥρα ᾖ. Pollux 5, 34. τινὸς πόας, inquit, ἢ φύλλων.

πέτασθαι, v. πέτεσθαι.

πετεινὰ, *aues*. Π. 1, 6, 19. p. 80. ἕλκων τὰ πετεινά. All. rectius πτηνά. Saltem Thomas Magister, πτηνὸν, inquit, λέγε. τὸ δὲ πετηνὸν, ἀδόκιμον.

πέτεσθαι (poet. Port.), *volare*. A. 1, 5, 3. τὰς ὠτίδας ἔστι λαμβάνειν. πέτονται γὰρ βραχύ. Cod. Eton. et Paris. πέτανται. Male, indice Thoma: πέταμαι οὐδεὶς τῶν ῥητόρων εἶπεν, ἀλλὰ πέτομαι.

πέτρα, ¶ 1) *saxum, mons*. Phauorin: πέτρα ἐνίοτε λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ ὄρος. Π. 8, 8, 9. αἱ τῶν πετρῶν σκιαί. A. 4, 2, 2. λίθοι φερόμενοι παίοντες πρὸς τὰς πέτρας. §. 11. ἀλλόμενοι κατὰ τῆς πέτρας. 4, 7, 3. κυλινδοῦσι λίθους ὑπὲρ ταύτης τῆς ὑπερεχούσης πέτρας. §. 9. K. 9, 18. ἐὰν τραχέας τόπους — αἱ πέτραι ἕξουσι τὸν φλοιόν. ¶ 2) *carceres*. E. 1, 2, 9. captiui ἐν λιθοτομίαις διορύξαντες τὴν πέτραν, ἀποδράντες. ¶ 3) *lapis*. A. 4, 2, 13. ἐκυλίνδουν πέτρας. 4, 7, 5. Cf. πέτρος.

***πετροβολία**, *lapidatio, lapidum iaculatio*. A. 6, 6, 9. εἰ ἐγὼ πετροβολίας ἢ ἄλλου τινὸς βιαίου ἐξάρχω.

πετροβόλος, *lapides iaculans*. E. 2, 4, 8. ἐτάχθησαν πελτοφόροι τε καὶ ψιλοὶ ἀκοντισταὶ, ἐπὶ δὲ τούτοις οἱ πετροβόλοι.

πέτρος, *lapis*. Moschopulus: Πέτρος, ὄνομα κύριον, καὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ἡ πέτρα. Phauorin: πέτρα μὲν κοινῶς, πέτρος δὲ Ἀττικῶς. A. 4, 7, 8. οὐδεὶς ἔτι πέτρος ἄνωθεν ἠνέχθη. 7, 7, 32. φυλάττεσθαι τοὺς πέτρους. All. perperam ἐχθρούς. Nam lapidare minati erant milites. E. 2, 4, 10. p. 110. ἐς τὸ κάταντες καὶ δόρατα ἀφιέντες — καὶ πέτρους. 3, 5, 13.

πέττειν, *coquere, backen*. Π. 8, 8, 8. τὰ πεττόμενα ἐπὶ τράπεζαν. Casaub. ad Athenae. 12, 2. p. 828. dicit esse periphrasin

ſin panis, et eorum omnium, quae locum panis obtinent, vt placentae. Recte. Nam Phauorinus: *πέττουσα· ἀρτοποιοῦσα. καὶ πέσσουσιν· ἀρτοποιοῦσι.*

πεττεύειν, *calculis ludere.* Heſych: *πεττεύουσιν· κυβεύουσιν.* v. Meurſ. de ludis Graecorum in v. *πεττεία*, et Andr. Senftleb. de alea veterum c. 13. p. 187. ſqq. Aπ. 3, 9, 9. *τοὺς πεττεύοντας*, *aleatores.*

* **πεφοβημένως**, *cum timore.* E. 7, 5, 25. *πεφοβημένως διὰ τῶν φευγόντων διέπεσον.*

πεφυκέναι, v. *φύεσθαι.*

πεφυλαγμένως, ¶ 1) Ιπρ. 6, 2. *ὅπως ἀσφαλῶς μὲν ἀποχωρήσουσι, πεφυλαγμένως δὲ ἀναπαύσονται*, *cuſtodiis cincti.* ¶ 2) *caute.* A. 2, 4, 12. *διέβησαν ὡς οἷόν τε μάλιςα πεφυλαγμένως.*

πῇ, ¶ 1) *quorſum.* v. Thom. Mag. in v. *ὅποι*, et ſupra *ἀποβαίνειν.* ¶ 2) *quomodo.* Π. 1, 6, 12. p. 65. *πυνθάνεσθαι πῇ ἕκαςα τούτων γίγνεται.* E. 4, 3, 9. *διηγήσομαι τὴν μάχην, καὶ πῇ* (Margg. *πῶς*) *ἐγένετο.* ¶ 3) *quatenus.* Ιερ. 1, 2. *εἰδέναι, πῇ διαφέρει ὁ τυραννικός τε καὶ ὁ ἰδιωτικὸς βίος.* ¶ 4) *vbi.* E. 2, 4, 22. *σκοπῶν, πῇ εὐαποτείχιςος εἴη ὁ Πειραιεύς.* ¶ 5) *πῇ μὲν — πῇ δὲ*, *partim — partim.* A. 3, 1, 9. *τὸ ὄναρ πῇ μὲν ἔκρινεν ἀγαθὸν, πῇ δὲ καὶ ἐφοβεῖτο.* ¶ 6) Eſt encliticum, et ſignificat *aliquo.* Π. 7, 3, 1. *προσκεκομικέναι ἐνθάδε πῃ.* ¶ 7) *alicubì, aliqua ratione.* Π. 5, 2, 2. *βουλόμενος ἰδεῖν, εἴ πῃ* (Cod. Guelf. *εἴ που*) *εἴη αἱρέσιμον τὸ τεῖχος.* §. 12. 7, 1, 19. *κατασκέψασθαι, εἴ πῃ καὶ ἄλλο τι μένοι τῶν πολεμίων.* (§. 10. eſt *ἦν π που.*) 7, 5, 18. p. 448. A. 4, 8, 9. *ὑπὸ ἀθρόων πῃ καὶ βελῶν καὶ ἀνθρώπων συμπιπτόντων.* E. 5, 2, 5. *πεσόντος πῃ τοῦ κύκλου τείχους.* Sic Π. 6, 1, 22. *ἦν πῃ ἄλλῃ*, *ſi qua alia ratione.* ¶ 8) *forte.* Π. 5, 4, 20. p. 321. *εἰ βούλοιντο ἀθρόοι πῃ προσπεσεῖν.* Poteſt etiam h. l. reddi: *ſi qua parte*, np. exercitus. Cod. Guelf. omittit *πῃ.* Πο. 1, 1. ¶ 9) *quodammodo.* Π. 5, 5, 10. p. 332. *ἐμοὶ ἐςί πῃ ταῦτα ἀτιμίαν φέροντα.* Margg. *που.* Cf. omnino *ποί.* ¶ 10) Legitur pro *σιωπῇ.* v. ibi nr. 2.

πηγὴ, ¶ 1) *fons.* A. 1, 2, 7. *ποταμός· αἱ δὲ πηγαὶ αὐτοῦ εἰσὶ ἐκ τῶν βασιλείων.*

§. 8. 1, 4, 10. 4, 4, 2. 4, 5, 2. In his locis omnibus pluralis legitur de vno flumine. Recte ex praecepto Thomae et Phauorini: πηγαὶ λέγονται πληθυντικῶς ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῶν ποταμῶν, οὐ πηγή. Sed de pluribus A. 3, 2, 13. πάντες οἱ ποταμοὶ, ἣν πρόσω τῶν πηγῶν ἄποροι ὦσι, προϊοῦσι πρὸς τὰς πηγὰς διαβατοὶ γίγνονται. E. 4, 2, 6. ¶ 2) Metaphorice pro *origine* et *cauſa*. Π. 7, 2, 5. τέχναι, ἃς πηγάς φασιν τῶν καλῶν.

πηγνύειν et

πηγνύναι, ¶ 1) *infigere*. K. 6, 7. πηγνύειν τὰς χαλίδας ὑπτίας. §. 9. Cf. ποιεῖν nr. 18. ¶ 2) *congelare, frigore conſtringere*. A. 4, 5, 3. ἄνεμος — πηγνὺς τοὺς ἀνθρώπους. Sic A. 7, 4, 2. ψύχος, ὥστε — τὸ ὕδωρ ἐπήγνυτο, *vt concreſceret ſ. gelaſceret*.

πηδάλιον, *gubernaculum*. A. 5, 1, 6. πλοῖα κατάγοιμεν — τὰ πηδάλια παραλυόμενοι. Hutch. *reſolutis gubernaculis*, fortaſſis ne ſigno dato remiges etc. aufugerent.

πηδᾶν, ¶ 1) *ſaltare, ſalire*. Phauorin: πηδάω· θρώσκω, ἅλλομαι. A. 2, 3. πηδῆσαι καὶ ἀναθορεῖν. O. 5, 8. K. 5, 31. lepus ὅταν ἀτρέμα διαπορεύηται, πηδᾷ, βαδίζοντα δὲ οὐδεὶς ἑώρακεν. ¶ 2) *transilire*. Iπ. 8, 5. ἐπειδὰν διαπηδᾷν ἐθισθῇ — ὅταν μέλλῃ πηδᾷν foſſam. Cf. Phauorin. in h. v. et ſupra διαπηδᾷν.

Πηλεὺς, *Peleus*. K. 1, 2. diſcipulus Chironis. §. 8. Thetis ei a diis in matrimonium datur, et nuptiae apud Chironem celebrantur. v. Doruill. ad Charit. p. 28.

πηλὸς, *lutum*. Thomas: ἡ πηλὸς Συρακούσιοι λέγοντες ἁμαρτάνουσιν. ὁ πηλὸς γὰρ Ἀττικοί. Ita Xenophon. A. 1, 5, 7. πηλοῦ φανέντος. §. 8. εἰσπηδήσαντες εἰς τὸν πηλόν. 2, 3, 7. E. 2, 4, 24. O. 16, 10. 19, 11. 13. 14.

πῆχυς, *cubitus*. A. 4, 7, 11. δόρυ ὡς πεντεκαίδεκα πηχῶν. quod Pierſonus ad Moerin putat factum eſſe librariorum culpa. Nam Moeris dicit: πηχέων, Ἀττικῶς· πηχῶν, Ἑλληνικῶς. Cf. Thom. Mag. Sed v. ἄνθος. Iπ. 12, 5. τὸν ὦμον, καὶ τὸν βραχίονα, καὶ τὸν πῆχυν, καὶ τὸ ἐχόμενον τῶν ἡνιῶν.

Πίγρης, *Pigres*. ¶ 1) A. 1, 2, 17. Κῦρος — πέμψας Πίγρητα τὸν ἑρμηνέα παρὰ τοὺς στρατηγοὺς τῶν Ἑλλήνων. 1, 5, 7. 1, 8, 8.

8. ¶ 2) i. q. Τίγρης, quocum etiam in var. lect., confunditur. v. Τίγρης.

Πίδοκος, v. Δήμαρχος.

πιέζειν, ¶ 1) *premere.* A. 3, 4, 29. τὸν θώρακα ἔχων — ὥστε ἐπιέζετο. Απ. 3, 10, 13. τῷ βάρει πιέζουσιν οἱ θώρακες. Ιπ. 6, 8. K. 8, 8. ἐὰν μὴ ἐν αὐτῇ τῇ χιόνι πιέσῃ ἑαυτὸν, *in niue depressus recubuerit.* 9, 5. ἕξει ἀτρέμα, πιέσας ὡς ἐπὶ γῆν. Intell. ἑαυτόν. §. 12. ἥλους σιδηροῦς — οἳ πιέζωσι. Huc pertinet locus Σ. 1, 11. τὸν παῖδα ἔφη πάνυ πιέζεσθαι, διά τε τὸ φέρειν μηδὲν καὶ διὰ τὸ ἀνάριστον εἶναι. Scilicet comici fere semper seruum aliquem induxerunt sub onere sarcinae gementem, et clamantem πιέζομαι. Philippus igitur imitatur comicos, sed iocose, cum nil ferat et nil comederit. v. Casaub. ad Athenae. 14, 1. p. 888. et ad Theophrast. charactt. 11, 4. ¶ 2) *vexare, vrgere, in angustias redigere.* Π. 7, 2, 7. p. 418. πιεζόμενος ταῖς περὶ τοὺς παῖδας συμφοραῖς. A. 1, 1, 10. πιεζόμενος ὑπὸ τῶν ἀντιστασιωτῶν. Λ. 2, 7. ὡς μὴ ὑπὸ λιμοῦ ἄγαν πιέζοιντο. E. 2, 3, 18. p. 97. τῷ λιμῷ πιέσαντες μηδένα λιπεῖν, 5, 4, 56. πιεζόμενοι σπάνει σίτου. Απ. 2, 5, 1. φίλου πενίᾳ πιεζομένου. Sic saepe ab hostibus πιέζεσθαι dicuntur a) vel milites in proelio, A. 3, 4, 11. ὁδοῦ στενοτέρας οὔσης — ἅμα πιεζομένους. 4, 8, 11. ἐάν τις πιέζηται τῶν λόχων, ὁ πλησίον βοηθήσει. E. 2, 4, 23. μάλα πιεζόμενοι ἀνεχώρησαν. §. 24. μάλα πιεσθεὶς καὶ ἀναχωρήσας. 4, 4, 10. 6, 2, 12. Similiter A. 7, 8, 11. ἐπιέζοντο ὑπὸ τῶν τοξευμάτων καὶ σφενδονῶν. et in fuga, Π. 5, 4, 3. ἦσαν μάλα πιεζόμενοι, διὰ τὸ κατατετρῦχθαι ὑπὸ τῆς πορείας, vt fugere non possent. A. 3, 4, 17. b) vel incolae in regione, E. 4, 6, 1. πιεζόμενοι ὑπ' αὐτῶν οἱ Ἀχαιοί, πρέσβεις πέμπουσιν ἐς Λακεδαίμονα. 7, 1, 31. 7, 2, 1. 7, 4, 20. πιεζόμενοι οἱ Ἠλεῖοι ἐν τῇ ἑαυτῶν.

πιθανὸς (Portus in indice et Leuncl. ad Ιπ. 6, 6. malunt πειθανὸς), ¶ 1) *aptus ad persuadendum, ad fidem faciendam.* Π. 6, 4, 3. τὰ ἔργα εἶμαί σοι πιθανώτερα παρεσχῆσθαι τῶν λόγων, *quae plus apud te fidei mereantur.* ¶ 2) *probabilis, placens.* v. Thom. Mag. Απ. 3, 10, 3.

10, 3. pictor exprimit τὸ πιθανώτατον τῆς ψυχῆς ἦθος. Bene Fr. Portus: *qui maximam vim habet ad conciliandos animos.* Minus placet Leuncl. versio: *indolem ad suadendum aptissimam.* ¶ 3) *verisimilis.* De statuis ad vivum accedentibus, Απ. 3, 10, 7. ὁμοιότερα τοῖς ἀληθινοῖς καὶ πιθανώτερα ποιεῖς φαίνεσθαι. ¶ 4) *obediens.* Suidas: πιθανούς· τοὺς εὐπειθεῖς. Ξενοφῶν Κύρου παιδείᾳ (2, 3.) πιθανοὶ δὲ οὕτως εἰσί τινες, ὥστε πρὶν εἰδέναι τὸ πραττόμενον (Xenoph. προςταττόμενον), πρότερον πείθεσθαι (Xenoph. πείθονται), *obsequiosi.* Ο. 13, 9. ἀνθρώπους πιθανωτέρους ποιεῖν λόγῳ. §. 10. Ιπρ. 6. 6. πιθανωτέρους τῷ ἄρχοντι τοὺς ἀρχομένους ποιεῖ.

πίθος, *dolium.* De prouerbio εἰς τὸν τετρημένον πίθον ἀντλεῖν, Ο. 7, 40. vid. ἀντλεῖν.

πικρός, *amarus.* Α. 4, 4, 8. ἐκ τῶν πικρῶν, scil. ἀμυγδάλων.

πῖλος, *stragula, tapes.* Poll. 7, 171. et Phauorin: πῖλος· οὐ μόνον δὲ ὁ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ἐπιτιθέμενος οὕτως ἐκαλεῖτο, ἀλλὰ καὶ ὁ παρὰ τοῖς ποσίν. Quae tamen interpretatio non videtur omnino et proprie pertinere ad locum Xenophonteum. Cf. interpp. ad Poll. 10, 50. Π. 5, 5, 3. Κῦρος — τῶν Μηδικῶν πίλων ὑποβάλλειν ἐκέλευεν αὐτῷ (Cyaxari), καὶ καθίσας αὐτόν.

πιμπλάναι, *implere.* c. gen. Α. 1, 5, 10. διφθέρας — ἐπίμπλασαν χόρτου. Κ. 5, 7. ἡ γῆ τῶν μὲν (ἰχνῶν) πυκνοῦται, τῶν δὲ οὐ πίμπλαται. All. πίπλαται. Cf. ἐμπιπλάναι, quocum confunditur, nr. 3.

Πινδός, *Pindus*, mons Thessaliae. Κ. 11, 1. in eo sunt maiores ferae.

πίνειν, ¶ 1) *bibere.* Π. 1, 2, 8. φέρονται κώθωνα πιεῖν, *ad bibendum.* Απ. 2, 1, 18. ὁ ἑκὼν διψῶν, πίοι. Π. 8, 7, 2. ἔπινεν ἡδέως. Σ. 4, 7. ἥδιον πιεῖσθε. Cf. ἡδέως. Ιπ. 2, 3. equus dicitur φαγεῖν καὶ πιεῖν. c. ἐκ, Π. 5, 3, 3. ἐκ χρυσῶν φιαλῶν ἐπίνομεν. Α. 6, 1, 2. ἔπινον ἐκ κερατίνων ποτηρίων. All. κερατίνοις ποτηρίοις, vt intelligatur ἐν. De qua forma loquendi v. *Cuper.* obseruatt. 2, 8. c. acc. quanquam Thomas et Moeris Attice genitiuum huic verbo addi perhibeant, Π. 6, 1, 7. πίνω τὰ τῶν πολεμίων. Ε. 2, 3,

2, 3, 24. τὸ κώνειον ἔπιε. Sic de plantis, quae a pluuia irrigantur, Σ. 2, 25. ὅταν ὅσῳ ἥδεται τοσοῦτο πίνῃ. Cf. ἀνειμένως, ἀνθοσμίας, ποτὸν, Φάρμακον. Infinitiuus πιεῖν ponitur fere pro ſubſtantiuo ποτόν. v. Raphel. ad Ioh. 4, 7. Π. 1, 3, 8. καλῶς σοι πιεῖν ἐγχέας. 4, 5, 1. ὄψον μὴ πέμπετε, μηδὲ πιεῖν. §. 2. ὄψον μὲν τὸν λιμὸν, πιεῖν δ' ἀπὸ ποταμοῦ. 8, 3, 16. πολλοὶ μὲν σῖτον αἰτοῦσι, πολλοὶ δὲ πιεῖν. Ε. 7, 2, 9. τὰς γυναῖκας πιεῖν Φερούσας. ¶ 2) *compotare.* Poll. 6, 26. ἔπινον δὲ, ὡς οἱ νῦν τὸ συνέπινον καὶ ποτοὺς ἐποιοῦντο, Ξενοφῶν ἔφη. Π. 4, 5, 3. οἱ δὲ Μῆδοι ἔπινον, καὶ ηὐωχοῦντο. Kühn. ad Poll. l. l. legi iubet συνέπινον. §. 4. ἀνειμένως ἔπινον καὶ ἐθορύβουν. 7, 5, 10. ἐπεισπίπτουσιν αὐτοῖς πίνουσι πρὸς Φῶς πολύ. ¶ 3) Π. 3, 1, 14. Brodaeo teſte in nonnullis legitur ἐσθίειν τε καὶ πίνειν, vbi vulgo deſunt verba καὶ πίνειν, et commode abeſſe poſſunt. Nam verbo ἐσθίειν ſaepe ſimul comprehenditur verbum πίνειν. v. Fiſcher. proluſ. 12. de vitiis lexicorum N. T. p. 5. ſq.

πιπλάναι, v. πιμπλάναι.

πιπράσκειν, *vendere.* Α. 7, 1, 23. ὅςις ἁλῷ, πεπράσεται. Thomas in v. πλέων· δοκιμώτερον πεπράσομαι, ἢ πραθήσομαι. Moeris: πεπράσομαι, Ἀττικῶς· πραθήσομαι, Ἑλληνικῶς. Cf. Oudendorp. ad Thom. Mag. p. 703. ſq. et Poll. 3, 124. Ε. 4, 5, 5. ἔγνω — τὰ ἄλλα πραθῆναι. 4, 8, 31. ἡ δεκάτη πεπραμένη, *elocata publicanis.* Ita legunt et explicant Leuncl. et Portus pro πεπραγμένη. 6, 2, 9. ἐκήρυξεν πεπρᾶσθαι ὅςις αὐτομολοίη. Σ. 4. 31. Cf. ἀποδίδοσθαι, cum quo permutatur Α. 7, 2, 3. et 7, 8, 3. c. gen. Α. 7, 7, 16. τὸ πιςεύεσθαί σε τούτων τῶν χρημάτων ὑπό σου πιπράσκεται.

πίπτειν, ¶ 1) *cadere, procidere.* Π. 1, 4, 23. τοὺς πίπτοντας in fuga vel ob vulnera, κατέκαινον. 7, 1, 16. τοὺς μὲν ὀρθοὺς — τοὺς δὲ πίπτοντας. Ε. 4, 3, 16. ἐπεὶ σκότος ἐγίγνετο, διὰ τὴν δυσχωρίαν ἔπιπτον. Κ. 9, 20. cerui διὰ δύσπνοιαν πίπτουσι. Bochartus hieroz. P. I. 3, 17. vertit *in aquas delabuntur.* Nam antea de aquis ſermo erat. c. εἰς, Π. 1, 4. 8. ὁ ἵππος πίπτει εἰς γόνατα. c. ἐπί,

K

K. 10, 13. πίπτειν δεῖ ἐπὶ ϛόμα. Pollux 5, 24. κεῖσθαι πρηνῆ. c. ὑπὸ et dat. H. 7, 1, 18. πεπτωκὼς δέ τις ὑπὸ τῷ Κύρου ἵππῳ, καὶ πατούμενος, παίει. ¶ 2) *decidere, delabi.* c. εἰς, E. 4, 7, 7. κεραυνὸς πίπτει εἰς τὸ ϛρατόπεδον. 4, 5, 17. πίπτουσιν (Margg. ἐμπίπτουσιν) ἐς τὴν θάλατταν. c. ἐν, Ag. 1, 32. ἐν τῷ ποταμῷ ἔπεσον. E. 3, 4, 24. in margg. eſt ἐνέπεσον. Sed ἔπεσον poſſit etiam explicari *perierunt.* ¶ 3) *concidere, corruere.* E. 5, 2, 5. μὴ πίπτοι ὁ πύργος — πεσόντος πῃ τοῦ κύκλῳ τείχους. ¶ 4) *humi iacere.* A. 4, 5, 6. καταλαμβάνει τοὺς πίπτοντας τῶν ἀνθρώπων ob famen. ¶ 5) *incidere.* A. 2, 3, 11. εἰς πολλὰ κακὰ πεπτωκότας. Oudendorp. ad Thom. Mag. in v. αἰτοῦμαι et εὕρημα mauult ἐμπεπτωκότας ex Suida in v. εὕρημα. ¶ 6) *aggredi, ſuperuenire.* c. dat. E. 3, 5, 12. λαθόντες τὸν Λύσανδρον, ἔπεσον αὐτῷ. Stephan. bene coniicit ἐπέπεσον. Cf. Car. Gottlob Kühn. ad Aelian. V. H. 1, 2. et Schneiderus recepit ἐπέπεσον. ¶ 7) *cadere, caedi, interfici in proelio.* Heſych: πίπτωσι· φονεύωνται. H. 1, 4, 24. τοὺς πεπτωκότας, *caeſos.* A. 1, 8, 20. εἶδε Κῦρον πεπτωκότα. 1, 9, 17. 6, 4, 6. τοὺς νεκροὺς ἔνθαπερ ἔπεσον. E. 2, 4, 11. 3, 5, 15. τοὺς μετ' αὐτοῦ πεσόντας. 4, 3, 1. 4, 5, 14. 16. 4, 8, 19. §. 39. φεύγοντες ἔπιπτον, *in fuga conciſi ſunt.* 5, 1, 12. 7, 5, 13. 25. c. ὑπὸ et gen. E. 7, 1, 21. φεύγοντες ἔπιπτον — ὑπὸ τῶν ἱππέων. Sic Ouid. heroidd. 9, 36. „ne vir ab hoſte cadat." et metamorph. 5, 192. „a tanto cecidiſſe viro." ¶ 8) In var. lect. eſt ἔπεσεν pro ἔπαυσεν vel potius pro ἔπαισεν. v. παύειν nr. 9. it. τρὶς πεσὼν pro προσπεσών. v. προσπίπτειν nr. 5.

Πισάται, *Piſatae.* Steph. Byz: Πίσα, πόλις καὶ κρήνη Ὀλυμπίας. — τὸ ἐθνικὸν Πισάται. E. 7, 4, 27—30. Arcadum auxilio vindicant ſibi praefecturam ludorum Olympicorum, ſed Arcades vincuntur. De tota hac cauſa v. Morus ad E. 7, 4, 28. et ad 3, 2, 22.

Πισεῖδαι et Πισίδαι et Πισσίδαι, v. Πεισίδαι.

πιστέον, v. πειστέον.

πιστεύειν, ¶ 1) *credere.* Apol. 15. μηδὲ ταῦτα εἰκῇ πι-

πιϛεύσητε τῷ θεῷ. c. ὡς, Ιερ. 1, 38. πιϛεῦσαι ὡς φιλεῖται. c. dat. et inf. Π. 4, 5, 15. p. 251. ἡμῖν ἐπιϛεύσατε καλῶς διαπεφυλάχθαι — καὶ πιϛεύσομεν ὑμῖν καλῶς διανενεμηκέναι. c. acc. et inf. Σ. 4, 8. κρομύων ὄζων — ἵν' ἡ γυνὴ αὐτοῦ πιϛεύῃ, μὴ διανοηθῆναι μηδένα ἂν φιλῆσαι αὐτόν. 8, 17. πιϛεύῃ, μήτ' ἂν — ποιήσῃ, μήτ' ἂν — γένηται, μειωθῆναι ἂν τὴν φιλίαν, *credet, siue — siue — nullo modo imminutum iri amicitiam.* Cf. ἀπιϛεῖν. ¶ 2) *sperare.* c. inf. fut. Π. 6, 4, 5. p. 392. ὠθοῦντες ἐξώσειν πιϛεύσουσι, *se nos protrusuros esse* f. *protrudere posse sperabunt.* Ιπρ. 3, 8. c. acc. et inf. fut. A. 7, 7, 27. πιϛεύω τὸν χρόνον διδάξειν σε. ¶ 3) *fidere, certo exspectare* de aliquo. c. dat. et inf. Π. 3, 3, 24. p. 193. οὐδ' ἂν τούτοις ἐπίϛευον ἐμμόνοις ἔσεσθαι, *auch diesen trauete ich es nicht zu.* Απ. 2, 6, 6. ¶ 4) *fidem habere, fidum putare.* Π. 8, 8, 2. in pactis αὐτοῖς ἐπίϛευεν — πιϛεύει — ἐπίϛευσαν — τῇ πρόσθεν αὐτῶν δόξῃ πιϛεύσαντες. A. 1, 9, 5. ἐπίϛευον μὲν αὐτῷ αἱ πόλεις ἐπιτρεπόμεναι, ἐπίϛευον δ' οἱ ἄνδρες. 5, 2, 15. κατέλιπον eos militum, οἷς ἕκαϛος ἐπίϛευεν. 7, 2, 9. E. 2, 3, 18. p. 99. 13. 1, 11. 4, 1, 11. πιϛεύοντες, ὅτι (quia) καὶ ὁ Ἀμαῖος ἀποϛὰς βασιλέως ἐπολέμησεν αὐτῷ. Ιερ. 6, 5. ξένοις μᾶλλον ἢ πολίταις πιϛεύειν. Απ. 4, 2, 19. οὐκ ἔτι πιϛεύω οἷς ἀποκρίνομαι dicit is, qui nescit quid respondeat, quia saepe antea coactus erat retractare dicta. Σ. 8, 18. amicitiae laus est πιϛεύειν τε καὶ πιϛεύεσθαι. c. εἰς, Πο. 2, 4. εἰς τὰς μάχας αὐτοῖς μᾶλλον πιϛεύειν ἢ ἀλλοδαποῖς. Cf. nr. 6. c. τι, A. 1, 3, 16. εἰ δέ τι καὶ τῷ ἡγεμόνι πιϛεύσομεν, *si quam* f. *si qua in re fidem habebimus.* Saepe πιϛεύεσθαι dicuntur ii, *quibus fides habetur.* Π. 4, 2, 4. Ὑρκανίους καὶ πιϛευομένους καὶ ἀρχὰς ἔχοντας. 5, 3, 9. πιϛευθεὶς, ὡς βοηθὸς εἰσέρχεται. A. 7, 7, 16. τὸ πιϛεύεσθαι, *fidem dictis tuis haberi.* Ιερ. 5, 2. c. inf. fut. A. 7, 7, 15. πιϛευθεὶς ἀληθεύσειν. c. ὑπὸ, Π. 6, 1, 21. οἶμαι ἄν σε πιϛευθῆναι ὑπὸ τῶν πολεμίων. A. 7, 6. 23. Σ. 4, 29. ¶ 5) *fretum esse, niti.* 1, 6, 9. πιϛεύων τοῖς χρήμασι — πιϛεύεις τοῖς ἀδήλοις. 6, 4, 5.

p. 392. πιϛεύοντας ἀλ-
οις. A. 3, 1, 19. πι-
ϛαντες ταῖς σπονδαῖς. 5,
8. 5, 4, 1. ἐπίϛευον
χωρίοις. Αγ. 3, 4. Αϑ.
16. E. 7, 3, 7. p. 475.
πιϛεύων ἀπέκτεινα; ὅτι
τον μὲν τῷ νομίζειν δί-
ι ποιεῖν, ἔπειτα τῷ ὑ-
ὀρθῶς γνώσεσθαι. Ιερ.
1. 4, 2. Απ. 1, 2,
τῷ οἰκεῖος εἶναι πιϛεύων.
dat. et acc. et inf. Il.
, 7. p. 55. πιϛεύω τῇ
α — καὶ τῇ τῶν πολε-
ν ἀνοίᾳ μὴ ψεύσειν με
ἐλπίδας. ¶ 6) *committere, fidei alicuius commendare ac tradere.*
8, 2, 10. θησαυροῖς ἐ-
ὄντα μισθοφόρους, τοὺ-
πιϛεύειν. Leuncl. *fi-
ι habere.* c. dat. perſ.
acc. rei, Απ. 4, 4,
τῷ δ' ἂν μᾶλλον —
ύσειαν ἢ ἡγεμονίαν ἢ
ἀρχαρχίαν; Sed durius
paulo ante ibidem:
πιϛεύσειαν ἢ ἀνοχὰς
συνθήκας περὶ εἰρήνης;
tendum enim eſt: *cui
faciendis induciis et
tis ſidem habeant?*
ire Ern. poſt εἰρήνης
ebat addere ποιήσαντι
ſimile verbum. Sed
ius intelligitur εἰς. v.
4. Σ. 8, 36. ταῦτα
τα τῷ ἐρασμίῳ πιϛεῦσαι.
rdum additur inf. pe-
παρέλκων, niſi πιϛεύειν
explices *confidere, fiduciam ponere.* Απ. 4, 4, 17. τίνι δ' ἂν τις μάλιϛα πιϛεύσειε παρακαταθέσθαι ἢ χρήματα ἢ υἱοὺς ἢ θυγατέρας. Ad infinitiuum ſuppleri poteſt ὥϛε αὐτῷ. Sic Σ. 8, 36. τῷ παιδὶ — τις πιϛεύσειεν ἢ χρήματα ἢ τέκνα ἢ χάριτας παρακατατίθεσθαι. ¶ 7) *perſuaſum ſibi habere, ſibi conſcium eſſe.* E. 2, 4, 14. ὅσοι ἐπίϛευον μηδὲν ἠδικηκέναι. Απ. 1, 1, 5. οὐκ ἂν προέλεγεν, εἰ μὴ ἐπίϛευεν ἀληθεύσειν. ¶ 8) Dicitur de eo, qui nil veretur, qui optima quaeque ſperat. A. 1, 9, 5. πολέμιος — σπεισαμένου Κύρου ἐπίϛευε μηδὲν ἂν παρὰ τὰς σπονδὰς παθεῖν, *non verebatur ne quid* etc. Αγ. 3, 5. ¶ 9) In var. lect. permutatur c. σπένδεσθαι. v. σπένδ. nr. 2.

Πιστίας, *Piſtias*, θωρακοποιός. Videtur eſſe idem, qui ap. Athenae. 4, 20. Πίστων vocatur. Απ. 3, 10, 9. ſqq. Socrates de eius arte cum eo diſſerit.

πιστικὸς, v. πιστὸς nr. 5.

πίστις, ¶ 1) *fides qua quis aliis fidit.* Ιερ. 4, 1. πίϛεως ἐλάχιϛον μετέχει — ἄνευ πίϛεως τῆς πρὸς ἀλλήλους — ποία ἀνδρὶ καὶ γυναι-

[redacted]

γυναικὶ τερπνὴ ἄνευ πίστεως ὁμιλία; ¶ 2) *fides qua dictis aliorum creditur.* Π. 1, 6, 16. τὴν αὐτοῦ παρόρμησιν — ὡς μάλιστα ἐν πίστει διασώζειν, *nunquam mentiendo praestare vt adhortationibus credatur.* ¶ 3) *veritas*, vel *securitas.* A. 3, 3, 4. Τισσαφέρνους τις οἰκείων παρηκολούθει πίστεως ἕνεκα, *ne falleret.* E. 2, 2, 10. πότερον ἐξανδραποδίσασθαι βουλόμενοι ἀνέχουσι περὶ τῶν τειχῶν, ἢ πίστεως ἕνεκα, *ne esset quod timerent sibi ab Athenienfibus.* Morus: *ne amplius diffidendum esset Athenienfibus.* ¶ 4) *promissum.* Π. 8, 8, 2. ὅρκους — δεξιὰς — πολλοὶ ἄλλαις πίστεσιν ἐξαπατηθέντες. E. 7, 1, 32. ἐγὼ ὑμῖν ταύτην τὴν πίστιν δώσω. Ita Welf. e margg. edidit pro σώσω. c. λαμβάνειν, A. 1, 2, 26. οὐ πρότερον ἰέναι — πρὶν πίστεις ἔλαβε. Fortassis intelligendi sunt obsides. Nam πίστις omnino est *argumentum quod fidem facit aliis.* E. 3, 4, 5. ἔξεστί σοι τούτων πίστιν λαβεῖν — ἢ μὴν ἡμᾶς μηδὲν ἀδικήσειν. Id in sequentibus fit iureiurando. Sic Π. 7, 1, 21. ἔδοσαν πίστιν καὶ ἔλαβον, *vltro citroque fiden* *derunt et accepe* c. διὰ, A 3, 2, 4. γοὺς, οἳ διὰ πίστεως ἑαυτοὺς ἐνεχείρισαν, *cepta fide, promiss* *columitate.* ¶ 5. *ctum, foedus.* E. 3. πίστεις πεποιημένος *ce constituta* cum I nis. §. 8. τόν τε κοι κον, καὶ ἰδίᾳ καὶ ἀι πίστεις ἐποιήσαντο, p *to foedere amic iunxerunt.* 2, 3. 1 91. ἄρξας τῆς πρὸς δαιμονίους πίστεως κ λίας.

πιστὸς, ¶ 1) *fidu* *delis.* Π. 3, 3, 29. σιλεῖς σὺν τοῖς πιστ — ἐμάχοντο. 4, 2, φίλοις καὶ πιστοῖς χρ αὐτοῖς. 5, 2, 11. φίλοι, σὺν ὑμῖν ὡς βουλευόμενος. 6, 1. xor πιστὴ ἦν τῷ ἀνδρί ἥξειν πιστότερον σοι 7, 3, 2. de mortuo: θὴ καὶ πιστὴ ψυχή. 3. p. 545. disputat hanc sententiam. non nasci, sed li 1, 6, 8. ἐμοὶ καὶ πιστός. 1, 8. 1. σης, τῶν ἀμφὶ Κυρ στός. All. πιστῶν. 2, 5, 9. οἳ ἦσαν Κύ στότατοι. 3, 3, 1. ρῳ πιστὸς ἦν — καὶ μῖν εὔνους. E. 2,

p. 90. 7, 1, 34. τῶν ξένων πιστούς τινας εὖ ποιῶν ἐποιήσατο. Sic A. 1, 5, 15. in tribus codd. (v. Zeun.) legitur σὺν τοῖς παροῦσι τῶν πιστῶν, vt iam coniecerat Abreſch. in auctar. dilucc. Thucyd. p. 363. pro πλείστων, quod Hutch. mutauerat in Περσῶν. Cf. ἀνήρ. ¶ 2) fidem ſ. pacta ſeruans. Ag. 3, 5. καλὸν κτῆμα — ἀνδρὶ στρατηγῷ, τὸ ὅσιόν τε καὶ πιστὸν εἶναι. E. 2, 3, 17. p. 92 ¶ 3) fide dignus. Ag. 3, 2. τὰς ἐκείνου σπονδὰς πιστοτέρας ἐνόμιζον. ¶ 4) certus, cui fides habetur. Π. 5, 4, 1. πέμπει τινὰ τῶν ἑαυτοῦ πιστῶν. §. 18. 6, 1, 22. p. 355. ἵνα κἀκείνοις πιστότερος ᾖς, quo maiorem etiam illi tibi fidem habeant. A. 1, 6, 3. 2, 5, 3. p. 114. 7, 2, 16. πιστότατος ἑκάστῳ, quibus ſinguli duces maxime fidunt. E. 4, 4, 8. Σ. 4, 31. πιστὸς τῇ πόλει γεγένημαι. §. 29. erat πιστεύεσθαι ὑπὸ τῆς πατρίδος. Sic A. 7, 2, 16. εἰ βούλει πιστοτέραν εἶναι τὴν πρᾶξιν, ſi vis rem pactam maiori fide agi. ¶ 5) ad perſuadendum aptus, fidem faciens. Π. 1, 6, 10. p. 62. λόγους πιστοτέρους. All. πιστικωτέρους. Sed Steph. et Hutch. dicunt rectius eſſe πειστικωτέρους, Leuncl. πειστοτέρους. Zeunius praefert πιστικωτέρους, et eandem vim ait ſubiectam eſſe nomini per ſimplex ι ſcripto, quam per ει. Cf. Zeun. ad Π. 1, 2, 12. Sane etiam ap. Poll. 21. eſt πιστικὸς ῥήτωρ, vbi Salmaſ. mauult πειστικό. E. 5, 3, 15. οὐ πιστεύσ. ις λόγοις — ἀλλ' ἔργου τι. ος πιστοῦ δεῖν, quod fid. m facere poſſit. ¶ 6) o. e. diens. Heſych: πιστός . ὑπειθής. E. 2, 4, 20. γίγνωσκον Λακεδαιμονίους βουλομένους τὴν τῶν Ἀθη. αίων χώραν οἰκείαν καὶ π. στὴν ποιήσασθαι. Leuncl. vult πειστήν. Morus πιστὴν vertit fide ſociali iunctam. ¶ 7) πιστὸν, fides, i. e. fidei pignus ſ. argumentum. v. Weſſten. ad Act. 13, 34. Π. 4, 2. 4. ἔχετε πιστόν τι ἡμᾶς διδάσκειν (all. διδάσκον) ὡς ἀληθεύετε. v. διδάσκειν nr. 12. Sed ſaepiſſime reperitur pluralis, et intelligitur ¶ a) iusiurandum, vt Π. 4, 2, 4. σὺ ἡμῖν θεῶν τε πιστὰ ποίησον, καὶ δεξιὰν δὸς, deos in fidem obteſtare. 7, 4, 2. πιστὰ ἠξίου γενέσθαι, i. e. δίδοσθαι, in tradenda vrbe. A. 2, 2, 5. τὰ πιστὰ ἐγένετο

[redacted]

το in foedere iciendo. c. διδόναι, E. 2, 4, 16. πιστὰ δόντες — ἰσοτέλειαν ἔσεσθαι. 6, 1, 6. τὰ πιστὰ ἔδοσαν ἀλλήλοις. sequente ἦ μὴν, Π. 4, 2, 4. τὰ πιστὰ δίδωσιν αὐτοῖς, ἦ μὴν — χρήσεσθαι. c. λαμβάνειν, A. 7, 4, 17. victi victorem τὰ πιστὰ λαμβάνειν ἐκέλευον. E. 3, 5, 1. πειρᾶσθαι πιστὰ τὰ μέγιστα λαμβάνοντα, *sanctissimo iureiurando ipsi praestito.* it. sequente ὡς et acc. E. 6, 5, 28. τοῖς Εἵλωσιν — τὰ πιστὰ λαμβάνειν ὡς ἐλευθέρους ἐσομένους. et ἦ μὴν, A. 2, 3, 13. πιστὰ λαβεῖν παρ' ἡμῶν, ἦ μὴν παρέξειν. In sequentibus explicatur per ὀμόσαι. E. 7, 1, 30. c. vtroque verbo, A. 1, 6, 7. πιστὰ πάλιν ἔδωκάς μοι καὶ ἔλαβες παρ' ἐμοῦ ad aram Dianae. E. 3, 2, 14. ἂν ταῦτα δέῃ ποιεῖν, πιστὰ καὶ ὁμήρους δοτέον καὶ ληπτέον. In edd. vett. deest καὶ ante ὁμήρους, vt hoc nomen per appositionem sit additum. Sed Moro et Schneidero nomen ὁμήρους videtur glossema esse nominis πιστά. Alii πιστὰ iungunt cum ποιεῖν. 5, 4, 2. 7, 3, 7. p. 476. c. ἐπὶ, Π. 3, 2, 11. ἀμφότεροι — ἐπὶ τούτοις ἔδοσαν καὶ ἔλαβον τὰ πιστά.

A. 5, 4, ς. c. μὴ 2, 3. ἐδώκαμεν καὶ μεν πιστὰ, μὴ πρ ¶ b) *obsides.* Π 7. τοὺς ὁμήρους ἄγ ἵνα καὶ σὺ ἔχ[η]ν παρ' ἡμῶν πορεύῃ. μεν πάντας τὰ πιστὰ ἡμετέραις ψυχαῖς κ σίν. ¶ c) alia va neris, vt Π. 3, ἔξεστι — ἐχυρὰ κα καὶ ἄλλο ὅ τι ἂν βο στὸν λαμβάνειν. 5, πιστὰ αὐτῷ οὐκ ἂν οὔτε εἴποις ἄν, οὔτε ἂν αὐτός σου τυγχάν ἡμῶν εἰληφώς. 6, ἓν τῶν πιστῶν ἔσται τι ἐκπεφευγέναι. A. 4 ἠρώτων εἰ δοῖεν ἂν τὰ πιστὰ — δοῦναι βεῖν — διδόασιν οἱ νες βαρβαρικὴν λόγ δὲ Ἕλληνες ἐκείνοις νικήν. ταῦτα γὰρ πιστὰ εἶναι. Θεοὺς μαρτύραντο ἀμφοτερ

πιστότης, *fidelita des.* A. 1, 8, 20. των — ἐτετίμητο ὑπ ρου δι' εὔνοιάν τε πιστότητα. E. 4, 8, 4

πιστῶς, *fideliter.* 4. φάλαγξ διὰ τὸ τὸν ἄρχοντα πιστῶς σα. Ἱππ. 8, 21. φρ καὶ πιστῶς — παρελ ἐπὶ τοὺς πολεμίους. Ἱερ. 4, 2. πιστῶς πρός ἔχειν est *quibusda*

p. 90. 7, 1, 34. τῶν ξένων πιστούς τινας εὖ ποιῶν ἐποιήσατο. Sic A. 1, 5, 15. in tribus codd. (v. Zeun.) legitur σὺν τοῖς παροῦσι τῶν πιστῶν, vt iam coniecerat Abresch. in auctar. dilucc. Thucyd. p. 363. pro πλείστων, quod Hutch. mutauerat in Περσῶν. Cf. ἀνήρ. ¶ 2) *fidem s. pacta seruans.* Ag. 3, 5. καλὸν κτῆμα — ἀνδρὶ στρατηγῷ, τὸ ὅσιόν τε καὶ πιστὸν εἶναι. E. 2, 3, 17. p. 92 ¶ 3) *fide dignus.* Ag. 3, 2. τὰς ἐκείνου σπονδὰς πιστοτέρας ἐνόμιζον. ¶ 4) *certus, cui fides habetur.* Π. 5, 4, 1. πέμπει τινὰ τῶν ἑαυτοῦ πιστῶν. §. 18. 6, 1, 22. p. 355. ἵνα κἀκείνοις πιστότερος ᾖς, *quo maiorem etiam illi tibi fidem habeant.* A. 1, 6, 3. 2, 5, 3. p. 114. 7, 2, 16. πιστότατος ἑκάστῳ, *quibus singuli duces maxime fidunt.* E. 4, 4, 8. Σ. 4, 31. πιστὸς τῇ πόλει γεγένημαι. §. 29. erat πιστεύεσθαι ὑπὸ τῆς πατρίδος. Sic A. 7, 2, 16. εἰ βούλει πιστοτέραν εἶναι τὴν πρᾶξιν, *si vis rem pactam maiori fide agi.* ¶ 5) *ad persuadendum aptus, fidem faciens.* Π. 1, 6, 10. p. 62. λόγους πιστοτέρους. All. πιστικωτέρους. Sed Steph. et Hutch. dicunt rectius esse πειστικωτέρους, Leuncl. πειστοτέρους. Zeunius praefert πιστικωτέρους, et eandem vim ait subiectam esse nomini per simplex ι scripto, quam per ει. Cf. Zeun. ad Π. 1, 2, 12. Sane etiam ap. Poll. , 21. est πιστικὸς ῥήτωρ, vbi Salmas. mauult πειστικό. E. 5, 3, 15. οὐ πιστεύσ. ἐν λόγοις — ἀλλ' ἔργου τι:ος πιστοῦ δεῖν, *quod fid. m facere possit.* ¶ 6) *o. e-diens.* Hesych: πιστός · εὐπειθής. E. 2, 4, 20. γίγνωσκον Λακεδαιμονίους βουλομένους τὴν τῶν Ἀθη. αίων χώραν οἰκείαν καὶ τ. στὴν ποιήσασθαι. Leuncl. vult πειστήν. Morus πιστὴν vertit *fide sociali iunctam.* ¶ 7) πιστὸν, *fides,* i. e. *fidei pignus s. argumentum.* v. Weisten. ad Act. 13, 34. Π. 4, 2. 4. ἔχετε πιστόν τι ἡμᾶς διδάσκειν (all. διδάσκον) ὡς ἀληθεύετε. v. διδάσκειν nr. 12. Sed saepissime reperitur pluralis, et intelligitur ¶ a) *iusiurandum,* vt Π. 4, 2, 4. σὺ ἡμῖν θεῶν τε πιστὰ ποίησον, καὶ δεξιὰν δὸς, *deos in fidem obtestare.* 7, 4, 2. πιστὰ ἠξίου γενέσθαι, i. e. δίδοσθαι, in tradenda vrbe. A. 2, 2, 5. τὰ πιστὰ ἐγένε-

[redacted]

πλαίσιον, ¶ 1) *agmen formae quadratae, sed oblongae.* Hesych: πλαίσιον· ἡ ἐν τετραγώνῳ τῶν στρατιωτῶν τάξις. Schol. Thucyd. 6, 67. ἐν πλαισίῳ· ἐν τετραγώνῳ σχήματι. Sed accuratius Arrianus tact. p. 69. πλαίσιον ὀνομάζεται, ὁπόταν πρὸς πάσας τὰς πλευρὰς παραταξηταί τις ἐν ἑτερομήκει σχήματι. Π. 5, 3. 16. p. 299. τοξότας τοῦ ἑαυτῶν πλαισίου. MS. Leid. ap. Oudendorp. ad Thom. Mag. p. 720. habet τοὺς ἐ. πλαγίους, vt MS. Guelf. A. 1, 8, 6. ἐν πλαισίῳ πλήρει ἀνθρώπων ἐπορεύετο. 3, 2, 24. 7, 8, 9. Ἀγ. 2, 2. et E. 4, 3, 2. ἦγεν ἐν πλαισίῳ τὸ στράτευμα. ¶ 2) Arrianus l. l. verbis modo allatis addit haec: πλινθίον δὲ, ὅταν ἐν τετραγώνῳ σχήματι αὐτὸ τοῦτο πράξῃ, ὅπερ Ξενοφῶν ὁ τοῦ Γρύλλου πλαίσιον ἰσόπλευρον καλεῖ. Eadem fere exscripta sunt a Suida et Phauorino in v. πλινθωτόν. Igitur πλαίσιον ἰσόπλευρον est *agmen militum formae admodum quadratae.* A. 3, 4, 11. πλαίσιον ἰσόπλευρον πονηρὰ τάξις πολεμίων ἑπομένων. — τὰ κέρατα τοῦ πλαισίου. Idem intelligendum videtur §. 14. 17. 26.

πλανᾶσθαι, ¶ 1)
ri, *errare incertu*
Π. 2, 8, 17. p. 13
ἡγεμόνας ἔχων πλα
πῃ τὰ θηρία ὑφηγῇ
5, 7. πορευόμενοι
μένων ὁδῶν — ἐπλ
A. 1, 2, 25. οὐ δυνα
εὑρεῖν — τὰς ὁδοὺς
γωμένους ἀπολέσθαι
4. μὴ πλανᾶσθαι,
exercitu huc et il
gari singulos. Iπ
K. 5, 6. lepores μ
λήλων πλανώμενοι
¶ 2) *incertis gr*
incedere K. 7. 4.
tulis iam primum
dentibus: ἐπειδὰν
πλανᾶται τὰ σκυλάκι
iisdem Nemesianus
get. v. 170. *cum*
firmosque pedes e
ra natantia ponu
3) Metaphorice Π
4. πολλούς τινας ἐ
ἄνω καὶ κάτω πλανώ
e. *manus extende*
multas patinas in
sa appositas. ¶
errare a via. K.
ἐὰν πλανηθῶσιν c
τῷ κυνηγεσίῳ δι' ὁ
¶ 5) *aberrare a*
a consilio. A. 7.
τῶν ἀπίστων ματαί
ἀδυνάτους καὶ ἀτίμ
λόγους πλανωμένου
quatenus iis null
habetur.

πλανητέον, *passi*

dem habere, non diffidere. In ſequentibus eſt πιςεύειν.

Πιταλιεῖς, v. Ἐπιταλιεῖς.

Πίτις, *Pitis.* E. 1, 6, 1. Πίτιος ἐφορεύοντος anno decimo et anno vigeſimo ſeptimo belli Peloponneſiaci, vt apparet ex 2, 3, 7. vbi tamen vocatur Πιτύας.

πίττα, *pix.* Π. 7, 5, 9.

Πιτύας, *Pityas.* v. Πίτις.

πίτυς, *pinus.* Heſych: πίτυς· δένδρον ἐμφερὲς πεύκῃ. Suid: εἶδος δένδρου κωνοφόρου, ἡ παρ' ἡμῖν ςροβύλα. Deinde laudat locum A. 4, 7, 4. χωρίον — δασὺ πίτυσι διαλειπούσαις μεγάλαις.

πίων, *pinguis.* Aγ. 1, 28. πίονας (E. 3, 4, 19. eſt μαλακοὺς) καὶ ἀπόνους.

πλάγιος, ¶ 1) *transuerſus, obliquus.* Π. 7, 1, 8. τὰ πλάγια κέρατα. Sed h. l. in aliis deeſt vel πλάγια vel vtrumque nomen. §. 13. πλαγίους λαβὼν τοὺς πολεμίους. Leuncl. *hoſtes aggreſſus ex obliquo.* Aγ. 2, 3. et E. 4, 3, 4. O. 11, 17. ἱππασάμην ἱππασίαν — οὔτε πλαγίου, οὔτε καταντεους — ἀπεχόμενος. 19, 9. πότερα — τὸ κλῆμα ὀρθὸν τιθεὶς — ἢ καὶ πλάγιόν τι — ὥςε κεῖσθαι ὥςπερ γάμμα ὕπτιον. Iπ. 3, 7. 8, 1. τρέχειν καὶ πρανῆ, καὶ ὄρεια, καὶ πλάγια. K. 5, 32. c. εἰς, A. 1, 8, 7. δρέπανα — εἰς πλάγιον ἀποτεταμένα. ¶ 2) πλάγιον, *latus.* Iπ. 6, 5. ἔξεςι τῷ ἵππῳ καθ' ὁποτέραν βούληται τῶν πλαγίων κακουργεῖν. c. εἰς, Iπ. 12, 12. καὶ εἰς τὸ ἀντίον καὶ εἰς τὰ πλάγια, *a latere.* K. 4, 4. c. ἐκ, Iπ. 6, 3. ἐκ πλαγίου τις προσιὼν equum. §. 6. ἐκ πλαγίου ἐθισθεὶς ὁ ἵππος παράγεσθαι, i. e. *ita vt ducens non a fronte equi ſit.* Cf. κατευθὺ et παρήκειν. Speciatim de *latere agminis* vel *aciei,* Π. 5, 2, 1. ὅςις φαίνηται — πρόσθεν, ἢ κατὰ πλάγια ἔξω τῶν ἐν τάξει ἀλίσκηται, *qui non ſeruat ordines.* 7, 1, 4. κατ' ἀντιπέρας τῶν πλαγίων τοῦ ἡμετέρου ςρατεύματος. §. 8. 9. c. εἰς, A. 3, 4, 7. τὰς τάξεις εἰς τὰ πλάγια παραγαγών. 6, 3, 9. c. ἐκ, Π. 4, 1, 8. p. 206. οἱ μὲν ἐκ πλαγίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τοῦ ἑτέρου πλαγίου. 7, 1, 10. τοὺς ἐκ πλαγίου. E. 4, 4, 15. 6, 5, 26. ¶ 3) In var. lect. permutatur c. πλαίσιον. v. ibi.

πλαγιοῦν, *in obliquum flectere.* Iπ. 7, 16. ἥκιςα χρὴ τὸν ἵππον πλαγιοῦν τῷ χαλινῷ, ὡς ἥκιςα δ' αὐτὸν πλαγιοῦσθαι. Cf. Poll. 1, 205.

[redacted]

ἐμοὶ πλέον τὸ τὴν γῆν (fines regni) πλατύνεσθαι;

πλατυντέον, exporrigere oportet. De acie, Ιπρ. 4, 3. ἣν διὰ στενῶν ὁδῶν — εἰς κέρας ἡγητέον, ἣν δὲ πλατείαις ὁδοῖς — πλατυντέον τῆς Φυλῆς ἑκάστης τὸ μέτωπον.

πλατὺς, ¶ 1) latus. Π. 6, 1, 17. ἄξοσι μακροῖς — ἧττον γὰρ ἀνατρέπεται πάντα τὰ πλατέα. 6, 4, 1. 7, 5, 5. ὀρύττειν τάφρον ὡς πλατυτάτην. Ιπ. 1, 7. equi στέρνα πλατύτερα. (Poll. 1, 190. στέρνα πλατέα.) §. 12. ὀσφὺς — πλατυτέρα καὶ βραχυτέρα. §. 13. τὰ ἰσχία πλατέα. §. 14. μηροὺς — ἅμα πλατέα τῇ γραμμῇ διωρισμένους. Rectius ediderat Wellsius πλατεία. Κ. 4, 1. canes habeant στήθη πλατέα, (Pollux 5, 57. vocat εὐρύτερα.) et μέτωπα πλατέα. 5, 30. leporis πόδας τοὺς ὄπισθεν — πλατεῖς. (Cf. Poll. 5, 70.) 6, 1. Cf. ὁδός. ¶ 2) late patens, amplus. Ε. 6, 1, 4. p. 300. πλατυτάτης οὔσης τῆς Θετταλίας. Sic πλατὺ, scil. χωρίον, Αγ. 2, 24. εἰς μὲν τὸ πλατὺ ἐξιὼν — ἐν δὲ τοῖς στενοῖς, in campum. c. gen. Ε. 4, 5, 8. τὸ πλατὺ τοῦ Λεχαίου. ¶ 3) crassus. Α. 5, 4, 16. κάρυα — τὰ πλατέα. Sed Hutch. la v. κάρυα.

πλατύτης, amplitudo corporis, magnit Π. 1, 4, 11. ὑπὸ τῆς τύτητος οὐδὲ ἁμαρτεῖν τε ἦν αὐτῶν, np. θηρίων.

Πλάτων, Plato. mentio est Απ. 3, vbi Socrates Glau fauisse dicitur pr Platonem. v. ad Ernest. et Hindenb. recte ostendit, Plato intelligi etiam Επ. sq. quamuis non n natum. Cf. Diog. L 3, 34.

πλέγμα, rete. Π. 19. p. 75. δουλοῦν γρίους πλέγμασι καὶ γμασι.

πλεθριαῖος, magnitudinem plethri haben e. centum pedum πλέθρον. Π. 7, 5. 6 νεξι οὐ μεῖον ἢ πλεθρ Phauorinus in v. πλ Ξενοφῶν φησι, πλ νοὺς Φοίνικας φύεσθ Βαβυλῶνι. Α. 1. 5, ταμὸν, τὸ εὖρος πλεθ 1, 7, 12. 4, 6, 3.

πλέθρον, plethrum, mensura centum pe qua Graeci in dime dis interuallis vteba Suid: πλέθρον· — θριαῖον διάστημα. ἔχ τὸ πλέθρον πόδας ρ′.

portet. Λ. 9, 5. hominem ignominia notatum λιπαρὸν οὐ πλανητέον in publico.

πλανήτης, ¶ 1) *vagus.* c. ἐπὶ, K. 5, 17. lepores ἐπὶ πάντας τοὺς τόπους πλανῆται. Leuncl. *qui omnibus locis oberrant.* Intelliguntur lepores, qui vehementi Veneris appetentia ad femellas ineundas per varia loca vagantur, atque adeo peregrini. v. Gail. ad K. 3, 8. p. 113. ſq. ¶ 2) *ſtella erratica, planeta.* Απ. 4, 7, 5. πλανήτας τε καὶ ἀσταθμήτους ἀστέρας γνῶναι. Cf. Heſych.

πλάνος, *error, aberratio a via.* v. interpp. Thomae Mag. p. 717. ſq. K. 3, 6. canes κύκλοις πολλοῖς χρώμεναι καὶ πλάνοις. Pollux 5, 63. habet κύνας πλανήτιδας.

πλαστικὸς, *fingendi peritus.* Σ. 4, 21. πλαστικὸς ἢ ζωγραφικός.

πλαστὸς, *fictus, adulterinus.* Αγ. 1, 38. οὐ πλαστὴν τὴν φιλίαν παρείχοντο.

Πλαταιαὶ, *Plataeae*, vrbs Boeotiae. E. 5, 4, 10. 14. 15. amica eſt Lacedaemoniis. §. 48. ἐν ταῖς Πλαταιαῖς. 7, 1, 24. Thebani regem Perſarum in pugna ἐν Πλαταιαῖς adiuuerant.

Πλαταιεῖς, *Plataeenſes.* E. 5, 4, 10. caeduntur a Thebanis. 6, 3, 1. et §. 4. p. 382. eiiciuntur ab iisdem e Boeotia. Cf. Diodor. Sic. 15, 46.

πλάτανος, *platanus.* E. 7, 1, 26. τὴν ὑμνουμένην χρυσῆν πλάτανον regis Perſarum. De ea vid. Fr. Iunius de pictura vett. 3, 11. p. 288. et interpp. Herodoti 7, 27.

πλάτος, ¶ 1) *latitudo.* Π. 7, 5, 5. ποταμὸς — πλάτος ἔχων πλεῖον ἢ ἐπὶ δύο στάδια. O. 19, 2. Ιπρ. 3, 6. Accuſatiuus omiſſa praepoſitione κατὰ. O. 19, 3. τὸ πλάτος τινὰ (βόθυνον) τριπόδου πλέον εἶδες, *latitudine.* ¶ 2) *craſſities.* A. 5, 4, 18. παῖδας — ἴσους τὸ πλάτος καὶ τὸ μῆκος.

πλάττειν, ¶ 1) *formare.* Ιπρ. 6, 1. οὐδὲν ἂν τις δύναιτο πλάσαι — εἰ μὴ ἐξ ὧν γε πλάττοιτο παρεσκευασμένα εἴη. ¶ 2) *fingere, mentiri, commiſci.* Απ. 2, 6, 37. πλάσας τι εἰπεῖν ἐπὶ τῇ ἐμῇ ὠφελείᾳ. Paulo poſt eſt ψευδόμενος.

πλάττεσθαι, *fingere, comminiſci.* A. 2, 6, 13. ἠγάλλετο τῷ πλάσασθαι ψευδῆ.

πλατύνειν, *dilatare.* Π. 5, 5, 10. p. 335. τί γὰρ ἐμοὶ

ad p. 476. 8. E. 6, 2, 17. ἐπὶ πλέον καθεώρων ἢ οἱ ἐκ τοῦ ὁμαλοῦ. et sequente ἐπί, A. 4, 6, 8. ὄρος ὁρώμενον πλέον ἢ ἐφ' ἑξήκοντα ςάδια. 6, 4, 3. ¶ 7) *diutius, plus temporis.* E. 1, 7, 10. p. 55. εἰ μὴ πλέον, ἀλλὰ μίαν ἡμέραν. ¶ 8) *commodum, vtilitas.* v. Valckenar. diatrib. in Eurip. fragmm. c. 14. p. 151. Π. 5, 5, 10. extr. τί γὰρ ἐμοὶ πλέον πλατύνεσθαι τὴν γῆν, αὐτὸν δὲ ἀτιμάζεσθαι; *quid mihi prodest? quid me iuuat?* ¶ 9) τὸ πλέον, *plerumque potius, saepius.* Αγ. 11, 9. ἀνδρείαν τὸ πλέον μετ' εὐβουλίας ἢ μετὰ κινδύνων ἐπεδείκνυτο. Sed ἐπὶ τὸ πλέον est *insigniter, praecipue.* E. 4, 7, 5. ἐπὶ τὸ πλέον ὑπερβάλλειν ἐπειρᾶτο. ¶ 10) πλέον ἔχειν, a) *plus habere.* Αγ. 4, 5. ᾑρεῖτο σὺν τῷ γενναίῳ μειονεκτεῖν, ἢ σὺν τῷ ἀδίκῳ πλέον ἔχειν, *maiores diuitias habere.* O. 14, 9. πλέον ἔχειν διὰ τὴν δικαιοσύνην, *praemia accepisse.* Ιπ. 6, 4. ὅταν πλέον ἔχῃ τι, μεταδοῦναι, *quando diuitiis abundat.* c. gen. Π. 1, 3, 15. tyranni, non regis, est πλέον ἁπάντων ἔχειν. Ibid. dicitur πλεῖον ἔχειν et πλεονεκτεῖν. Απ. 3, 14. 1. οὐδὲν πλέον εἶχεν in conuiuio collatitio τῶν μικρὸν Φερομένων. ¶ b) *praestare, excellere, praecipui quid habere.* Π. 2, 2, 14. ἐν παντὶ μεςεύει πλέον ἔχειν. — τῶν πόνων καὶ τῶν ἄλλων τοιούτων ἐᾷ τὸν βουλόμενον πλέον ἔχειν. Altero loco est *plus tolerare.* c. gen. Π. 1, 5. 7. p. 52. ὡς μηδὲν πλέον ἔχωσιν οἱ ἐσθλοὶ τῶν πονηρῶν. Antea erat προσεκτήσαντο τἀγαθόν. ¶ c) *melioris conditionis esse.* Απ. 1, 4, 14. ὅσα χεῖρας ἔχει, ἄφρονα δ' ἐςί, πλέον οὐδὲν ἔχει quam reliqua animalia. c. gen. Π. 1, 6, 19. p. 74. exponitur, quid sit πλέον ἔχειν τῶν πολεμίων. Ibid. interdum pro eo ponitur πλεονεκτεῖν. 7, 5, 21. οὐδεὶς ὅςις οὐκ ἂν ἀξιώσειεν εὐνούχου πλέον ἔχειν ἐν παντί. ΑΘ. 1, 2. Athenis ὁ δῆμος πλέον ἔχει τῶν γενναίων. (§. 1. erat ἄμεινον πράττειν.) Ιπ. 6, 6. ¶ d) *superiorem esse.* Αγ. 2, 24. ὅπου οἱ πολῖται πλέον ἕξειν ἔμελλον. 6, 5. ¶ e) *maiorem auctoritatem habere, potentiorem esse.* ΑΘ. 2, 18. κωμῳδοῦνται — διὰ πολυπραγμοσύνην καὶ διὰ τὸ ζητεῖν πλέον τι ἔχειν τοῦ δήμου. E. 1, 4, 6. τῶν ἡλικιωτῶν πλέον

cum Latinis non in vſu eſſet nomen *plethrum*, verterunt illud in rebus Graecis narrandis ſimili nomine *iugerum*, quamuis non ſatis apto. Nam iugeri menſuram ducentos et quadraginta longitudinis pedes eſſe, dimidioque in latitudinem patere, diſerte dicit Quintil. 1, 10, 42. Iugerum autem poſuerunt pro πλέθρῳ Plinius H. N. 36, 12. collato Herodoto 2, 125. Lucretius 3, 1001. Virgilius Aen. 6, 596. et Ouidius met. 4, 457. coll. Homer. Odyſſ. λ, 576. aliique. Sic contra Graeci in exponendis rebus Romanis πλέθρον dixerunt pro iugero. v. Perizon. ad Aelian. V. H. 3, 1. qui etiam illud bene explicuit, quod πλέθρον ab eodem Suida, a Timaeo, Moeride et Phauorino, vt a Scholiaſte Platonico in Siebenkeeſii anecdotis graecis p. 40. exponitur τὸ τοῦ ςαδίου ἕκτον μέρος. A. 3, 4, 5. πυραμὶς, τὸ μὲν εὖρος ἑνὸς πλέθρου, τὸ δὲ ὕψος δύο πλέθρων. 4, 3, 4. ὄχθαι — τρία ἢ τέτταρα πλέθρα ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἀπεῖχον. Αγ. 2, 10. et E. 4, 3, 10. ἡνίκα δὲ ἀπεῖχον ἀλλήλων ὅσον ςάδιον — ὡς δὲ τριῶν ἔτι πλέθρων ἐν μέσῳ ὄντων. E. 3, 4, 13. 7, 1, 8. Saepe adhibetur in menſura fluuiorum, vt A. 1, 2, 5. ποταμόν. τούτου τὸ εὖρος δύο πλέθρα. §. 23. ποταμὸς, εὖρος δύο πλέθρων. Cf. εὖρος et ὕψος.

πλεῖν, ¶ 1) *nauigare*. Π. 8, 1, 9. οἱ πλεῖν αἱρούμενοι μετὰ τῶν εὐσεβῶν μᾶλλον, ἢ μετὰ τῶν ἠσεβηκέναι τι δοκούντων. A. 5, 6, 5. ἡμεῖς ἂν πλέοιμεν· εἰ δὲ μέλλοιμεν — πλεύσεσθαι. E. 5, 1, 6. ἔπλει ἐκεῖσε. §. 15. πλεύσωμεν ἔνθα θεὸς ἐθέλοι. 6, 2, 23. πλεύσας ἔνθα ἦσαν αἱ πολεμίαι τριήρεις. c. acc. E. 4, 8, 6. τὴν θάλατταν πλεῖν. 5, 1, 13. c. ἐν, Π. 6, 1, 11. τῶν ἐν πελάγει πλεόντων. A. 5, 1, 6. ἐν ἀφθονωτέροις (πλοίοις) πλευσούμεθα. 5, 7, 5. ἐν ἑνὶ πλοίῳ πλευσοῦμαι. Cod. Par. πλεύσομαι. Sane πλευσοῦμαι eſt forma Dorica. Cod. Eton. πορεύσομαι. Αθ. 1, 13. πλέων ἐν ταῖς ναυσίν. O. 20, 28. c. εἰς, E. 1, 1, 8. ἔπλευσεν ἐς Πάριον. §. 14. 1, 2, 3. 9. 1, 3, 1. 1, 4, 4. 10. 1, 5, 1. 1, 6, 26. 2, 1, 13. 2, 3, 17. p. 93. ἐς τἀναντία πλέοιεν. 4, 8, 7. ἔπλευσε διὰ νήσων εἰς Μῆλον. §. 22. 23. 26. 27. 5, 1, 4.

[redacted]

ονεκτεῖν. ¶ 6) *plus voluptatis percipere.* Ιερ. 1, 14. διὰ τῆς ἀκοῆς πλεονεκτεῖτε, np. laudem, τὸ ἥδιςον ἀκρόαμα, audientes. ¶ 7) *plus perferre* ſ. *tolerare.* Π. 1, 6, 19. p. 73. τὸν ἄρχοντα τοῦ ἡλίου πλεονεκτοῦντα — τοῦ ψύχους — τῶν πόνων. Mox pro eo eſt καρτερικώτερον εἶναι τῶν ἀρχομένων. c. acc. et gen. Αγ. 5, 3. τάδε πλεονεκτῶν — τοῦ ἡλίου — τοῦ ψύχους. Cf. Doruill. ad Charit. 4, 2. p. 371. ¶ 8) *plus facere.* Π. 7, 5, 26. p. 457. τούτοις τοῖς ἀσκήμασι πλεονεκτεῖν, *plura instituere.* ¶ 9) *plura habere cupere,* etiam iniuſte. Vnde Suidas πλεονεκτῶ· — ἀδικῶ. Poll. 8, 7. ἀδικεῖν — πλεονεκτεῖν - παρανομεῖν, βιάζεσθαι. Π. 1, 3, 15. ὁ σὸς πατὴρ — οὔτ' ἐμὲ πλεονεκτεῖν μαθόντα ἀποπέμψεται. 2, 2, 15. p. 112. κακοὶ — πρὸς τὸ πλεονεκτεῖν (edd. vett. πλεῖςον ἔχειν) σφοδροὶ καὶ ἀναίσχυντοι. E. 6, 3, 5. p. 385. et §. 6. p. 386. Απ. 2, 6, 23. τοῦ πλεονεκτεῖν ἀπεχόμενοι, *ab iniuria.* ¶ 10) *defraudare, rapere.* Π. 1, 6, 19. p. 77. οὐκ ἀπείχοντο οὐδ' ἀπὸ τῶν φίλων, τὸ μὴ οὐχὶ πλεονεκτεῖν αὐτῶν πειρᾶ-

σθαι. 4, 2, 19.]
τὸ πλεονεκτῆσαι, *in*
da plus ſibi arr
7, 2, 2. Απ. 3,
Βοιωτῶν πολλοὶ πλεο
μενοι ὑπὸ Θηβαίων
tanquam deterior
ctentur a The
quippe qui imperi
Boeotos ſibi arrog
¶ 11) *iniuſto mod*
ra acquiſiuiſſe.
4, 7. τὸ χωρίον —
σαν τούτους οὐ ἀπ
χειν, ἀλλὰ κοινὸν ὄ
λαβόντας πλεονεκτε
12) *imperium* ſ. *p*
patum iniuſtis
vſurpare. E. 3, 5,
184. ὡπλισμένων
κτοῦσιν. Ita inuid
Thebanis nom
principatus Laced
niorum, et opp
τῇ ἀρχῇ. 7, 1, 23.
bani dicuntur πλε
σαι ἄν (Marg. L
πλεονεκτήσειν) τι
np. per regem Perſ
Marg. Caſtal. δι' ἐ
Morus legi iubet
ἐκείνῳ, *apud illun*
§. 24. v. ſupra nr.
13) *commoda ca*
ex aliorum incomm
Π. 1, 6, 19. p. 74
ſcribitur, quid ſit
ονεκτεῖν τῶν πολεμίω
quando ſit iuſtum.
εὖ πλεονεκτεῖν. Om
lege p. 75 — 80.

ἔχειν, καὶ τῶν πρε-
ιων μὴ ἐλαττοῦσθαι.
lucrari, proficere.
5, 27. νενικηκέναι
ντες ἑκάτεροι — οὐ-
ς οὐδὲν πλέον ἔχοντες
ταν. Cf. ἐλαττοῦσθαι
εονεκτεῖν, quocum
nditur.

κις. *pluries, saepe.*
Π. 1, 3, 12. ὅσῳ
έονάκις εἰσίῃς.

κτεῖν, ¶ 1) *plus*
e. Suid: πλεονεκτῶ·
έον ἔχω. Π. 2, 2,
. 112. τὴν πονηρίαν
κτοῦσαν ἀποδεικνύναι.
3. ἣν αἴσθωνται οἱ ἄλ-
ὅτι πλεονεκτοῦσιν οἱ
ροι, *plus accepisse.*
ἐν τῇ ἁρπαγῇ οἱ πονη-
ι πλεονεκτήσειαν ἄν.
, 6, 21. ὁ τοῦ πλεον-
έρως. Ιπρ. 1, 24.
1. Α. 5, 8, 5. προ-
ις ἁρπάζειν ἤθελον,
ῶν πλεονεκτεῖν, *plus*
!ae habere. ¶ 2)
!are, antecellere.
. rei, Ιερ. 8, 1. πλε-
ῖν τῆς ἰδιωτείας. it.
enſu, Ο. 7, 26. οὐκ
ις διελεῖν, πότερα τὸ
τὸ θῆλυ, ἢ τὸ ἄῤῥεν
ι πλεονεκτεῖ, *in his.*
1. perſ. et dat. rei,
1, 26. τιμαῖς τούτων
εκτεῖτε. it. c. acc.
omiſſa praepoſitione
Π. 4, 3, 4. p. 233.
πλεονεκτήσας τοῦ ἱπ-

ποκενταύρου. Marg. Steph. τῷδε, Zeun. e Cod. Guelf. τοῖςδε. ¶ 3) *melioris conditionis eſſe.* Π. 7, 1, 13. πολὺ ἐπλεονέκτουν in proelio: φάλαγγι γὰρ κατὰ κέρας προσέβαλλον. Λ. 11, 9. ὅτε ὁ ἄρχων εὐώνυμος γίγνεται — ἔστιν ὅτε πλεονεκτεῖν, in acie collocanda. Sic de iis, qui locorum commoditates habent, E. 7, 5. 1. ἔνθεν πλεονεκτεῖν ἂν ἐνόμιζε, τοῦτο λαβὼν τὸ χωρίον. c. gen. perſ. Π. 7, 5, 19. εἰ σὲ μὲν ὁρῷμεν ἔξω καρτεροῦντα, αὐτοὶ δὲ ἐν οἰκίαις εἴημεν καί σου δοκοίημεν πλεονεκτεῖν. §. 26. p. 458. c. dat. rei, Π. 7, 1, 17. ἐπλεονέκτουν οἱ Αἰγύπτιοι καὶ πλήθει καὶ τοῖς ὅπλοις. E. 7, 5, 8. χωρίοις πλεονεκτοῦντας. ¶ 4) *praeferri aliis, praecipue honoratum eſſe.* Π. 8, 4, 2. μάλιστα πλεονεκτῶν ὁ κράτιστος φαίνεται. E. 7, 1, 24. ἐπλεονέκτει ὁ Πελοπίδας παρὰ τῷ Πέρσῃ. c. dat. Π. 2, 2, 12. τοὺς κρατίστους καὶ τιμαῖς καὶ δώροις πλεονεκτεῖν. ¶ 5) *maiorem auctoritatem habere, potentiorem eſſe.* E. 2, 3, 11. τοῖς πλεονεκτεῖν βουλομένοις, np. triginta tyrannis. §. 17. p. 93. 2, 4, 6. K. 13, 15. οἱ κατὰ πόλιν βουλόμενοι πλεονεκτεῖν

[redacted]

θηρίων γε. p. 78. ὀψιμαθῆ με ὄντα τούτων τῶν πλεονεξιῶν. p. 80. τῆς πρὸς τοὺς πολεμίους πλεονεξίας. p. 81. ¶ 4) *melior conditio.* K. 13, 10. τοὺς ἐπὶ τὰς πλεονεξίας εἰκῇ ἰόντας — ἰδίας — δημοσίας, *qui temere hoc agunt, vt ſint meliore conditione.* ¶ 5) *ſtudium meliorem conditionem conſequendi.* Π. 5, 5, 7. ἐν τούτοις ἔχεις τινὰ πλεονεξίαν ἐμοῦ κατηγορῆσαι; 6, 1, 28. ¶ 6) *maior f. nimia potentia.* Ἱερ. 8, 10. οὐ τυράννοις τιμῆς, ἀλλὰ πλεονεξίας ἕνεκα νομίζουσι τούτους (μισθοφόρους) τρέφεσθαι. ¶ 7) *imperium iniuſte partum.* E. 3, 5, 8. p. 184. ἡ τῶν Λακεδαιμονίων πλεονεξία εὐκαταλυτωτέρα ἐστὶ τῆς ὑμετέρας γενομένης ἀρχῆς.

πλέονες, ¶ 1) *plures.* E. 2, 3, 17. p. 90 νομίζει πλέονας τοῦ καιροῦ ἀποθνήσκειν, *nimis multos.* Sed A. 4, 6, 6. acc. eſt πλέους. E. 4, 3, 8. πολλῷ πλέονες. ¶ 2) *ſuperiores, magis inſtructi.* c. dat. E. 7, 5, 12. οἱ τῷ παντὶ πλέονες. ¶ 3) οἱ πλέονες, *plerique.* Π. 8, 2, 13.

πλέος, *plenus.* Heſych: πλέαι· πλεῖαι, πλήρεις. c. gen. Π. 7, 4, 4. εὐ[...] σύνης πάντα πλέα ἦν.

πλευρὰ, *latus.* ¶ [...] hominis. A. 4, 1, [...] ἀνὴρ τοξευθεὶς — εἰς [...] πλευράς. 4, 7, 3. V[...] que loco Leuncl. ve[...] *coſtas.* Iπ. 7, 8. K. [...] 12. ἐπιστρέφοντα τὰς π[...]ρὰς τὰς εὐωνύμους ἐπὶ [...] χεῖρα τὴν εὐώνυμον. ν[...] πιστρέφειν. ¶ 2) equi [...] 1, 12. πλευρὰ βαθυ[...] καὶ πρὸς τὴν γαστέρα ὀ[...] δεστέρα. (Cf. Poll. 1, 1[...] §. 13. 7, 2. 1[...], 2. [...] 3) canis. K. 4, 1. πλ[...]ρὰς μὴ ἐπίταν βαθ[...] ἀλλ' εἰς τὸ πλάγιον π[...]κούσας. Pollux [...], πλευραὶ προεσταλμέναι μὴ πρὸς τὴν γῆν βαθυ[...]ναι. K. 4, 3. ταῖς οὐ[...] διασαλεύουσαι κύκλους π[...]λοὺς πρὸς τὰς πλευ[...] *caudas quaſſantes m[...] tis in vtrumque latus [...] libus.* Sic Oimnibon[...] Alii aliter. Cf. βαθύς. [...] 4) leporis. K. 5, [...] πλευρὰς ἐλαφρὰς (Poll. [...] 69. οὐ βαρείας) συμ[...]τρους. (Poll. l. l. οὐδὲ συμμέτρους.) ¶ 5) agn[...]nis f. aciei, *cornu.* A. 2, 24. τοῦ πλαισίου — τ[...] πλευρῶν ἑκατέρων. 3, 14. αἱ πλευραὶ τοῦ πλ[...]σίου (ἰσοπλεύρου). ¶ [...] In var. lect. confundit[...] c. νευρά. v. ibi.

πλ

tur etiam pro πλεονέκτην. v. πλεονέκτης.

πλεονέκτημα, ¶ 1) *melior conditio, melior ſors, avantage.* v. Spanhem. ad Iulian. not. 170. Ιππ. 5, 11. τὰ ἐν τοῖς πολέμοις πλεονεκτήματα — σὺν ἀπάτῃ γεγενημένα. Recte Camerarius ad h. l. Vnum hoc eſt, inquit, de Graecis verbis illius linguae propriis, quorum nunquam ſatis exprimi vertendo ſignificatio poteſt. ¶ 2) *lucrum.* Π. 3, 3, 9. p. 180. εἰ ἐκείνους φοβερωτέρους ποιήσομεν, ἡμᾶς δὲ αὐτοὺς θαῤῥαλεωτέρους, πολὺ τοῦτο ἡμῖν ἐγὼ πλεονέκτημα νομίζω, *per hoc nos multo ſuperiores eſſe futuros.*

πλεονέκτης, ¶ 1) *auarus, plura et aliena habendi cupidus.* Poll. 8, 7. τὸν ἄδικον φαίης ἂν — πλεονέκτην, — παράνομον, βίαιον, τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμητήν. Απ. 1, 5, 3. πλεονέκται, τῶν ἄλλων ἀφαιρούμενοι χρήματα. 2, 6, 19. O. 14, 8. ¶ 2) *ex aliorum incommodis ſua commoda captans.* Απ. 3, 1, 6. imperatorem oportet eſſe φιλόδωρον καὶ πλεονέκτην. c. gen. Π. 1, 6, 19. p. 74. κλέπτην, καὶ ἅρπαγα, καὶ ἐν παντὶ πλεονέκτην τῶν πολεμίων. Ita Hutch. aliique. Vulgo legunt πλεονεκτεῖν.

πλεονεκτίστατος, *eminendi in rep. cupidiſſimus.* Απ. 1, 2, 12. Κριτίας — ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ πάντων πλεονεκτίστατός τε καὶ βιαιότατος. v. κλέπτης.

πλεονεξία, ¶ 1) *plus habendi cupiditas, auaritia.* Heſych: πλεονεξία· τὸ πλέον τοῦ δέοντος ἔκ τινος λαμβάνειν. Απ. 1, 6, 12. δίκαιος μὲν ἂν εἴης, ὅτι οὐκ ἐξαπατᾷς ἐπὶ πλεονεξίᾳ. Poſſit etiam in vniuerſum et in meliorem partem accipi: *vt ſis meliore conditione.* Nam Suidas: πλεονεξία — οὐ μόνον ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ δίκαιον ἀξιούντων πλέον ἔχειν καὶ πλεονεκτεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ βελτίονος, ὅταν τοῦ ἀγαθοῦ πλέον ἔχῃ τις ἑτέρων. Cf. Hindenb. ¶ 2) *commodum ſ. emolumentum ex aliorum damno naſcens.* Π. 1, 6, 19. p. 75. οὐκ εἰς τὸ ἴσον καθιστάμενοι ἐμάχεσθε, ἀλλὰ μετὰ πλεονεξίας τινός. Steph. *avec quelque avantage.* 8, 5, 12. p. 528. ἄρχειν ἐπὶ πλεονεξίᾳ, *inſolenter, iniuſte.* ¶ 3) *artes talia emolumenta conſequendi.* Π. 1, 6, 19. p. 75. οὐ γινώσκεις, ὅτι ταῦτα πάντα — δολώσεις καὶ πλεονεξίαι; Reſp.

θηρίων

[redacted]

ἄπειρον. Sed ſic etiam eſt 1, 4, 8. πλῆθος ἄπειρα. K. 5, 24. τὸ πλῆθος πλεί-ους. Addito κατὰ, ſed alio ſenſu. v. κατὰ c. acc. nr. 12. Π. 4, 5, 14. p. 250. πλείω ἅπαντα ἢ κατὰ τὸ ἡμέτερον πλῆθος εἶχον οἱ πολέμιοι. ¶ 3) *plures.* Π. 3, 3, 20. τὸ πλῆθος ὀλίγοις ἐπιχειρῆσαι. ¶ 4) *populus.* Λ. 8, 5. ἀπέ-δωκε τῷ πλήθει τοὺς νό-μους. Απ. 1, 2, 42. οὓς τὸ πλῆθος ἔγραψε. 3, 7, 4. ἐν τῷ πλήθει ter eſt *in concione.* ¶ 5) *maxima populi pars.* E. 1, 7, 8. τοῦ δήμου ἔνιοι — τὸ δὲ πλῆθος. ¶ 6) *plebs.* Αθ. 2, 18. οὐδὲ τοῦ δήμου ἐςὶν, οὐδὲ τοῦ πλήθους ὁ κωμῳ-δούμενος. Πο. 1, 1. τὴν τοῦ πλήθους πενίαν. E. 2, 3, 18. p. 98. 3, 5, 8. p. 181. 7, 1, 31. τοὺς κρατίςους σὺν τῷ πλήθει. Iερ. 2, 3. τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων. In ſqq. dici-tur ὄχλος. §. 5. τὸ πλῆ-θος opponitur ſapienti-bus. 5, 1. Cf. ὄχλος. ¶ 7) *exercitus.* Π. 3, 3, 27. προσεμίγνυε τὸ Περσι-κὸν πλῆθος — ἀνεχώρουν πρὸς τὸ ἑαυτῶν πλῆθος. ¶ 8) *vniuerſus exercitus,* vel *maxima exercitus pars.* Π. 4, 1, 9. τὸ μὲν πλῆθος τῶν πολεμίων — οὐ διωξόμεθα — ἢν δέ τι

ἢ ἀπεσχισμένον. 6
δίχα τοῦ ἡμετέρου
ςρατευσάμενοι. 6,
p. 385. ταῦτα
πλήθους δόξαν παρ
ſti exercitus. ¶
lites gregarii. I
12. τὸ πλῆθος σ
concio militum.
τὸ πλῆθος ἀνακτᾶ
3, 1, 26. ὑμᾶς
τοῦ πλήθους. c.
plurali, Π. 2, 4
πλῆθος τῶν πεζῶν
αὐτῷ. Interdum
contemtim, vt ſit
ſ. *viliſſimi milit*
Π. 8, 8, 10. πλῆ
ἐκ τούτων φαίνεται
τοι ὄφελός γε οὐδ
εἰς πόλεμον. A.
hoſtium τὸ μὲν πλ
λὺ, — ὑμῶν δὲ
ὄντων. 5, 2, 15.
χρείους ἐφ᾽ ἁρπαγ
πεμπον καὶ τῶν ὀπ
πλῆθος, i. e. ſu
duce. ¶ 10) *amp*
A. 1, 5, 9. ἡ β
ἀρχὴ πλήθει χώρας
θρώπων ἰσχυρὰ, a
dine finium et m
dine hominum.
5, 5, 4. πλῆθος τ
βάσεως, ςαθμοὶ ἐκ
χρόνου πλῆθος ὀκτα
menſura reditus
ſia — temporis ſp
ſ. *ſumma.* it. 7,
Non haec conſ
cum praecepto A

ρὸν, *latus aciei,*
tu. v. Poll. 1, 126.
5, 3, 11. p. 386. κα-
τὸ δεξιὸν· πλευρὸν τῆς
ιᾶς — κατὰ τὸ εὐώνυ-
7, 1, 11.
ή, ¶ 1) *plaga, ver-*
. Iπ. 6, 15. πληγαῖς
κάζοντες equum. Π.
, 14. ἐπὶ μιᾷ δίκῃ πλη-
ἔλαβον. 1, 6, 19. p.
πολλὰς πληγὰς οἶδα
ιάνων. A. 4, 6, 11.
ληφθῆτε κλέπτοντες,
ιοῦσθαι — κλέπτοντες
δρους ὡς μὴ πολλὰς
ὰς λάβωμεν. Vbi li-
intelligitur *magna*
es f. *iactura mul-*
n militum. Λ. 6, 2.
πληγὰς λαβὼν ὑπ' ἄλ-
9, 5. A. 1, 5, 11.
; ἀδικεῖν, πληγὰς ἐνέ-
ν. Λ. 6, 2. ἄλλας
ὰς ἐμβάλλειν τῷ υἱεῖ.
titur, A. 5, 8, 5.
ωγον, ὡς ὀλίγας παί-
Sic a Corinth. 11,
'εσσαράκοντα ἔλαβον.
ictus. Π. 4, 2, 12.
7. κοπίδας καὶ σαγά-
ῃ πληγὰς ἥκειν νομι-
ν. Leunel. *ictus ac*
era. 7, 1, 18. ἐρρέ-
ἐν ταῖς πληγαῖς, *in-*
osos ictus. Iπ. 12,
πίδος μᾶλλον ἢ πλη-
ξίφους ἀρκέσει. K.
πληγαὶ τῶν ὀδόντων
§. 17. ¶ 3) *cica-*
vulnus. Π. 2, 3,
8. ἐπεδείκνυσαν τῶν ναρθη-
κοφόρων τὰς πληγὰς ἐν χερσὶ etc. i. e. ὑπὸ τῶν ναρθηκοφόρων ἐμβληθείσας. All. ναρθήκων.

πλῆθος, ¶ 1) *multitudo.* A. 4, 2, 13. ἴεντο οἱ πολέμιοι πολλῷ πλήθει καὶ θορύβῳ. E. 4, 4, 10. καταφρονήσαντες τῷ πλήθει, *propter copiarum suarum multitudinem.* c. gen. A. 4, 7, 18. πλῆθος δερματίνων ὠμοβοείων. E. 4, 4, 12. ἐγχειρισθῆναι αὐτοῖς πολεμίων πλῆθος, *hostes multos.* 6, 3, 6. p. 388. ἕως ἂν ὑπὸ πλήθους κακῶν ἀπείπωμεν. K. 2, 9. Cf. ἄμετρος. ¶ 2) *numerus.* Π. 2, 1, 2. p. 88. τῆς σῆς δυνάμεως τί πλῆθος φὴς εἶναι; In praecedentibus est πόση. E. 1, 1, 10. ὅπως μηδεὶς ἐξαγγείλῃ τοῖς πολεμίοις τὸ πλῆθος τῶν νεῶν. Aπ. 2, 4, 4. Datiuus, Π. 2, 1, 2. p. 89. πλήθει οὐκ ἂν ὑπερβαλοίμεθα τοὺς πολεμίους. Aπ. 3, 5, 2. πλήθει οὐδὲν μείους. Accusatiuus omisso κατὰ, Π. 2, 1, 12. σκηνὰς — πλῆθος ὅσοι ταξίαρχοι ἦσαν, *numero tot.* Intell. τοσαύτας. 2, 4, 17. p. 137. 7, 5, 14. ἀμήχανοι τὸ πλῆθος. A. 4, 2, 1. πλῆθος ὡς δισχίλιοι. E. 4, 3, 8. Aπ. 1, 1, 14. ἄπειρα τὸ πλῆθος. Cyrillus

νοῖς, πρὸς γενικὴν ἀεὶ λέγεται· παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς, πρὸς τὴν ἡγησαμένην πτῶσιν· καὶ ἀντὶ ὅμως. Cf. Hesych. A. 1, 8, 18. διασπείρονται· πλὴν πάνυ ὀλίγοι κατελείφθησαν. ¶ 5) *verum, sed.* A. 3, 1, 17. ἡγεῖσθαι ἐκέλευον ἅπαντες· πλὴν Ἀπολλωνίδης τις ἦν. 3, 4, 17. Λ. 15, 6. πάντες ὑπανίςανται, πλὴν οὐκ Ἔφοροι.

πλήρης (poet. Port.), ¶ 1) *plenus.* E. 2, 1, 18. de nauibus: αἱ δὲ παντελῶς κεναί, ἡ δὲ Κόνωνος καὶ ἄλλαι πλήρεις, np. inprimis remigibus. Cf. ναῦς. c. gen. A. 1, 2, 7. παράδεισος — ἀγρίων θηρίων πλήρης. 1, 4, 9. ποταμὸν — πλήρη ἰχθύων. 1, 5, 1. πεδίον ἀψινθίου πλῆρες. 1, 8, 6. ἐν πλαισίῳ πλήρει ἀνθρώπων. 2, 3, 6. τάφροις πλήρεσιν ὕδατος. §. 8. E. 2, 2, 23. τὸ ἔμπροσθεν τοῦ βουλευτηρίου πλῆρες τῶν φρουρῶν. 4, 1, 8. O. 4. 8. γῆν πλήρη δένδρων. ¶ 2) *large instructus.* c. gen. Π. 7, 2, 5. πολλῶν καὶ καλῶν πλήρης ἡ πόλις. A. 3. 5. 5. κῶμαι πλήρεις πολλῶν ἀγαθῶν. E. 2, 1, 12. (πόλιν) οἴνου καὶ σίτου καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων πλήρη. ¶ 3) *rerum copia abundans.* O. 5, 10. ἑορτὰς πληρεςέρας ἀποδεικνύει. ¶ 4) *frequens.* Aϑ. 2, 17. πυνθάνονται ἐν πλήρει τῷ δήμῳ. ¶ 5) *satiatus*, et proprie quidem *qui se cibis impleuit*, v. Poll. 5, 151. O. 11, 18. μήτε κενὸς μήτε ἄγαν πλήρης διημερεύειν. Sed improprie Iπ. 7, 14. ὁ ἵππος, ἤδη πλήρης ὢν τοῦ εὐθέος, *quem iam taedet cursus recti.* Possit etiam verti *fessus cursu recto.* ¶ 6) *carnosus.* K. 5, 30. lepus habet ἰσχία ςρογγύλα, πλήρη κύκλῳ. Pollux 5, 70. vocat εὔσαρκα. ¶ 7) *totus, omnis.* v. Wetsten. ad 2 Ioh. 2, 8. A. 7, 5, 3. ἧκες ἂν πλήρη φέρων τὸν μισθὸν, *totum stipendium, nullo die detracto.* E. 5, 1, 14. ὅταν ὑμεῖς πλήρη ἔχητε τὰ ἐπιτήδεια, *abunde sufficientia.*

πληροῦν, ¶ 1) *implere, replere.* c. gen. Iπ. 1, 5. ἀνάγκη τὰ ὀςᾶ αἵματος πληροῦσθαι. ¶ 2) *perficere, supplere, vollzählich machen.* E. 4, 8, 16. πληρωθέντος ναυτικοῦ. Iππ. 1, 3. πληρουμένου τοῦ ἱππικοῦ. ¶ 3) *naues instruere*, np. militibus, remigibus, aliisque rebus necessariis. Cf. Poll. 1, 99. Πο. 4, 42. πολλὰς ναῦς πληροῦν. E. 1, 1, 26. πληρωθεισῶν νεῶν. 1, 6,

(metaphyſ. 5, 13.): ·εται πλῆθος μὲν, τὸ ιρετὸν δυνάμει εἰς μὴ συν- ἡ· μέγεθος δὲ, τὸ εἰς εχῆ. Sed Xenophon lem modo dixit etiam θμὸς ὁδοῦ. v. ἀριθμός. θουσα ἀγορὰ, v. ἀγο- nr. 8.

ιμελεῖν, *delinquere*, *care*. Timaeus: πλημ- εια· πολλὴ ἀμέλεια. ιuorin: πλημμελές· ἀ- τητικόν. Moeris: πλημ- εῖν, Ἀττικῶς· ἐξυβρί- , Ἑλληνικῶς. Sed Tho- : καὶ πλημμελεῖν, καὶ βρίζειν. Metaphora de- ιta eſt a muſicis, qui aeſcripto canendi mo- et numero aberrant. Ieſych. et Poll. 4, 57. ι, 2, 26. εἴ τι ἐπλημ-]σάτην. §. 27. τῶν ων πλημμελούντων. 3, 2.

, ¶ 1) *praeter*. c. Π. 1, 2, 4. πλὴν τῶν μηκότων. 7, 5, 18. . πάντας, πλὴν ἡμῶν. , 9, 6. 2, 4, 15. 5, 9. E. 1, 7, 1. 2, 1, 2, 4, 3. 4, 3, 2. ·τικὸν, πλὴν τῶν περὶ ν. Ιπρ. 9, 9. K. 1, ¶ 2) *praeterquam*, *aquam*. Iungitur o- ous caſibus. Ponitur ι vt aduerbium. Cf. m. Mag. p. 923. ſq. , 2, 4. ἡνίκ' ἂν ἑκάστῳ προχωρῇ, πλὴν ἐν ταῖς τε- ταγμέναις ἡμέραις. §. 13. ἀρχαὶ πᾶσαι, πλὴν οἱ τῶν παίδων διδάσκαλοι. 2, 1, 6. p. 93. τί ἂν ἐν τούτοις ἕ- τερος — διαφέροι, πλὴν ἐν τόλμῃ; Iunt. πλὴν τόλμης. Zeun. ex Cod. Guelf. πλ. τόλμῃ. 2, 4, 12. οὐκ ἐθε- λήσω διδόναι πλὴν μετρίους τινάς. 4, 5, 5. οὐδεὶς ἧκε, πλὴν οἵ περ καὶ συνεδεί- πνουν. A. 1, 2, 1. λαβόν- τα τοὺς ἄνδρας, πλὴν ὁπό- σοι ἱκανοὶ εἴησαν. 2 Codd. ἦσαν. §. 24. 4, 1, 11. οἱ δ' ἐπείθοντο, πλὴν εἴ τις τὶ ἔκλεψεν. Αγ. 7, 7. Λ. 11, 7. οὐ ῥᾴδιόν ἐστι — πλὴν τοῖς πεπαιδευμένοις Αθ. 3, 5. §. 8. οὔ φημι οἷόν τ' εἶναι — πλὴν εἰ κατὰ μικρόν τι οἷόν τε. E. 4, 2, 13. οὐκ ἀπέθανον αὐτῶν, πλὴν εἴ τις ἐν τῇ ξυμβολῇ. 4, 3, 2. πάντες Θετταλοί, πλὴν ὅσοι αὐτῶν φυγάδες ἐ- τύγχανον. 7, 2, 2. ἀπο- σκντων τῶν συμμάχων, πλὴν πάνυ ὀλίγων. Ιερ. 1, 18. K. 5, 5. ¶ 3) *prae- terquam quod*, *niſi quod*, *tantummodo*. Π. 4, 2, 14. ἄλλα πολλὰ ποι- εῖν· πλὴν ἐμάχετο οὐδείς. A. 1, 8, 14. ἔπαθεν οὐδεὶς οὐδὲν, πλὴν — τοξευθῆναί τις ἐλέγετο. 1, 9, 16. E. 3, 5, 10. ¶ 4) *verun- tamen*. Moſchopulus: πλὴν, παρὰ μὲν τοῖς κοι- νοῖς,

[redacted]

Laudauit hunc locum Oudendorpius ad Thomae praeceptum illustrandum. Sed cum homotimi tanquam magistri πλησιάζειν dicantur, verti potius debet cum Leunclauio: *estis eis proximi*, vel: *inter ipsos* (quos monere debetis) *versamini*. Απ. 4, 4, 25. δικαιοτέρους ἐποίει τοὺς πλησιάζοντας, *discipulos*.

πλησιαίτατος, *proximus*. Α. 1, 10, 3. Πρόξενον καλέσας· πλησιαίτατος γὰρ ἦν. c. dat. Α. 7, 3, 14. ἐν τῷ πλησιαιτάτῳ (Cod. Paris. πλησιωτάτῳ) δίφρῳ Σεύθῃ καθήμενος. Neutrum pro aduerbio, Πο. 4, 46. ἀπέχει ἡ μετὰ ταῦτα (πόλις) πλησιαίτατα Θῆβαι. Antea erat ἐγγύτατα.

πλησιαίτερον siue

πλησιέστερον, *propius*. v. Fischer. ad Weller. p. 217. et not. ad Hesych. in v. πλησιέτερον. Απ. 2, 1, 23. ἐγένοντο πλησιέστερον τοῦ Ἡρακλέους, *propius accesserunt ad Herculem*. Nonnulli codd. habent πλησιαίτερον.

πλησίον, *prope*. Π. 3, 3, 5. ὁ δὲ πλησίον ἦν, *prope aberat*. 6, 3, 3. ἐγίγνωσκον ὅτι εἴη που πλησίον τὸ στράτευμα τῶν πολεμίων. Κ. 6, 19. πλησίον που, vt Thucyd. 1, 134. [...] 2, 9. Ιερ. 6, 7. Ο[...] 18. ἄμπελος — ἔσται τι πλησίον δένδρον. c. [...] Π. 5, 4, 11. πλησίο[ν] τοῦ ἄγειν. §. 12. πλησίον Βαβυλῶνος. [...] 1, 24. Ε. 2, 2, 8. Α[...] 4, 6. c. articulo [...] periphrasin adiectiui [...] 6, 1, 12. τὰ πλησίο[ν] τῶν (ἐρύματα) φρουροῖ[...] Α. 2, 4, 9. ἐν τῷ πλ[ησίον] παραδείσῳ. 3, 4, 5. [...] 8. Απ. 2, 6, 2. ἀεὶ πλησίον δεῖται, *amici* [...] 14, 4. παρατηρεῖτε τ[...] οἱ πλησίον, *qui pro[...] accumbitis*.

πλησιόχωροι, *finit[...]* Π. 4, 5, 13. v. πρό[...]ρος.

***πλησιώτατος**, v. πλ[ησι]αίτατος.

πλησμονὴ, *satietas* c[...]*rum*. Π. 4, 2, 19. [...] 223. οὔτε πλησμονῆς, [...] μέθης. Αγ. 5, 1. πλη[σμο]νῆς ἕνεκα, *vt se cibu[...] pleret*. Λ. 2, 5. σῖτα[...] ὡς ὑπὸ πλησμονῆς μή [...] βαρύνεσθαι. Απ. 3, 11, [...] τῆς πλησμονῆς παυσάμ[ενοι] *rursus esurientes*. Κ[...] 4. catulis praebendum [...]λα, καὶ ἄλλο μηδέν· αἱ βαρεῖαι πλησμοναὶ δια[...]φουσιν, *cibi nimis f[...]antes*, vel potius *gra[...] repletiones*, vt ve[...]

1, 6, 13. καθελκύσας τῶν νεῶν δύο ἐπλήρωσε, ἐξ ἁπασῶν τῶν νεῶν τοὺς ἀρίστους ἐρέτας ἐκλέξας. 3, 4, 1. 4, 1, 8. 4, 8, 10. 20. it. omiſſo nomine ναῦς, E. 1, 6, 17. εἰσβιβάζοντες τοὺς ἐν ἡλικίᾳ ὄντας — καὶ πληρώσαντες δέκα καὶ ἑκατόν. 2, 1, 9. πολλὰς πληροῦν. c. gen. E. 6, 1, 4. p. 361. ἀνδρῶν ταύτας πληροῦν.

πληροῦσθαι, ¶ 1) *naues inſtrui iubere militibus.* E. 5, 4, 56. ἐπληρώσατο τρεῖς τριήρεις. 6, 2, 8. μάλα ὀξέως τὰς ναῦς ἐπληροῦτο. Budaeus dubitabat, an non legendum eſſet ἐπλήρου τε. ¶ 2) *ſuos nauem conſcendere iubere.* E. 6, 2, 23. πληρωσάμενος τὴν ναῦν ἐξέπλει. ¶ 3) *expleri.* Paſſiue enim dicitur futurum medii. Ιπρ. 3, 6. πληρώσεται τοῦ δρόμου τὸ πλάτος.

πληρώματα, *remiges.* v. Poll. 1, 121. Scheffer. milit. naual. 2, 3. p. 104. et Bayſius de re nauali p. 620. in Gronouii theſ. antiquitt. Graec. T. XI. E. 1, 6, 11. ἐκ πολλῶν πληρωμάτων ἐς ὀλίγας (ὑπ. ναῦς) ἐκλελέχθαι τοὺς ἀρίστους ἐρέτας. 4, 8, 10. 5, 1, 11. ἐβοήθει — ξὺν τοῖς τῶν νεῶν ἐπιβάταις — καὶ ἀπὸ τῶν πληρωμάτων τῶν ἐκ τῶν νεῶν ἐκήρυξε βοηθεῖν, ὅσοι ἐλεύθεροι εἶεν.

πλησιάζειν, ¶ 1) *admouere.* c. dat. Ιπ. 2, 5. δι' ὄχλου διάγειν pullum, καὶ παντοδαποῖς ψόφοις πλησιάζειν. ¶ 2) *propius accedere.* Π. 1, 4, 7. ἄρκτοι πολλοὺς πλησιάσαντας (ὑπ. αὐτοῖς) διέφθειραν. 5, 4, 14. c. dat. Π. 7, 3. 6. ὡς ἐπλησίασε τῷ πάθει. 8, 1, 16. Saepe legitur de hoſtibus, vt Π. 3, 2, 4. ἐπλησίαζον οἱ Ἀρμένιοι. A. 6, 5, 16. c. dat. A. 4, 6, 4. ἵνα μὴ κατὰ κέρας ἄγων πλησιάσῃ τοῖς πολεμίοις. E. 7, 4, 23. Ιπρ. 4, 2. ¶ 3) *prope abeſſe, in propinquo eſſe.* c. gen. Π. 3, 2, 4. μᾶλλον ἐπλησίαζον οἱ ἀμφὶ τὸν Κῦρον τῶν ἄκρων. Ιερ. 1, 24. τῶν ὀσμῶν αἷς χρίεσθε, τοὺς πλησιάζοντας οἶμαι μᾶλλον ἀπολαύειν ἢ αὐτοὺς ὑμᾶς. Eodem loco iterum ſic legitur. Cf. nr. 5. ¶ 4) *familiariter conſueſcere.* Αγ. 8, 2. πολλοὺς ἐποίει πλησιάζειν (ὑπ. ἑαυτῷ) — τοῦ ἥδιον διημερεύειν. ¶ 5) *diſcendi ſtudio ſectari.* Thomas Mag: φοιτητής, ὁμιλητής, καὶ πεπλησιακὼς κάλλιον λέγειν, ἢ μαθητής. Π. 3, 3, 18. p. 188. ὑμεῖς πλησιάζετε αὐτοῖς.

τὰ Φορτηγικὰ πλοῖα καὶ γέμοντα ἔξω ἄγειν. Paulo post vocantur μείζονα. Schol. Thucyd. 2, 97. νηῒ στρογγύλῃ· ἐμπορικῇ. διὰ τὰ πολεμικὰ μακρότερα ὄντα. Cf. Kühn. ad Poll. 1, 82. E. 5, 1, 20. τὰ πλοῖα ἀπέστειλεν ἐς Αἴγιναν. 6, 2, 14. πλοῖα γεμίσας τῶν ἀνδραπόδων καὶ τῶν χρημάτων. O. 8, 11. ἐπὶ θέαν εἰς τὸ μέγα πλοῖον τὸ Φοινικόν. §. 17. Cf. ὁλκὰς et τριήρης. ¶ 2) nauis bellica. A. 5, 1, 4. πλοῖα et τριήρεις synonyma sunt. E. 1, 1, 10. τὰ πλοῖα πάντα, καὶ τὰ μικρὰ, συνήθροισε παρ' ἑαυτὸν, ὅπως μηδεὶς ἐξαγγείλῃ τοῖς πολεμίοις τὸ πλῆθος τῶν νεῶν. §. 14. 26. 1, 2, 1. 2, 1, 11. 4, 8, 33. O. 8, 12. ἀνθώπλισαι πρὸς τὰ πολέμια πλοῖα. Ιππ. 5, 12. ¶ 3) piscatoria nauis. E. 5, 1, 20. πολλὰ καὶ ἁλιευτικὰ πλοῖα ἔλαβε. ¶ 4) πλοῖα in var. lect. permutatur c. πλοῖ. v. πλοῦς nr. 3.

πλόκαμον, restis. Ita Leuncl. et Fr. Portus explicant K. 9, 12. ποδοστράβας — πεπλεγμένους — τοὺς ἥλους ἐγκαταπεπλεγμένους ἐν τῷ πλοκάμῳ. Sed fortassis ipsa ποδοστράβη intelligenda est, quia πέπλεκται. Pollux 5, 33. de
podostraba: καὶ πλέκ
πέπλεκται ἐν μέσῳ π
ματι.

πλοῦς, ¶ 1) nauig
A. 6, 1, 22. ὁ πλοῦς
εἰς Ἡράκλειαν. E.
10. ὑποτεμνόμενος τ
Σάμον πλοῦν. 2, 1,
6, 2, 15. κώπῃ τὸν
ποιούμενος, i. e. π
§. 18. ἐν τοῖς μεθ' ἡ
πλοῖς. §. 19. 20. A
7, 4. πορείας καὶ πλο
2) iter. Αθ. 2, 5.
πλεῦσαι ὁπόσον
πλοῦν. O. 21, 3.
ἡμερίους πλοῦς — τὸν
ἀνύτουσι πλοῦν. ς.
A. 6, 4, 1. τριήρους (
Par. τριήρει. Cod.
τριήρη) μέν ἐστιν εἰς
κλειαν ἐκ Βυζαντίου
ἡμέρας μάλα μακρᾶς
¶ 3) secunda f.
nauigatio. A. 6, 1
αὔριον, ἐὰν πλοῦς ᾖ,
καλός. Nam sic est
7, 4. καλοὶ πλοῖ εἰσιν
καλὸν πλοῖα εἶναι) εἰ
Ἑλλάδα.

πλούσιος, diues. A
2, 37 — 39. ex E
demi definitione πλ
sunt οἱ πλείω τῶν
εἰς ἃ δεῖ τελεῖν ἔχ
Sed Socrates addit
fere definitionem:
πάνυ ὀλίγα ἔχουσιν
νον ἀρκεῖ ταῦτα, ἀλλ
περιποιοῦνται ἀπ'
Cf. Thom. Mag.

Vlitius ad Nemeſiani cyneget. 168. Σ. 8, 15.

πλήττειν, ¶ 1) *percutere, caedere.* a) Π. 2, 3, 5. p. 118. προβάλλεσθαι ἠπιςάμην — ὅτῳ (Marg. Leuncl. ὅ τι) ᾤμην πληγήσεσθαι. b) baculo, A. 5, 8, 2. τοῦ ἐπλήγη — ἐκ τίνος ἐπλήγης. §. 5. c) vngula equi, Ιπ. 6, 1. τῷ γόνατι καὶ τῇ ὁπλῇ ἐς τὸ πρόσωπον πληγῆναι. ¶ 2) *vulnerare, ſauciare.* a) gladio, Π. 7, 1, 18. παίει — τῇ μαχαίρᾳ τὸν ἵππον — ὁ δὲ ἵππος πληγεὶς σφαδάζων. A. 6, 1, 3. τὸν ἕτερον παίει, ὡς πᾶσι δοκεῖν τὸν ἄνθρωπον πεπληχέναι. All. πεπληγέναι. b) dentibus, K. 10, 8. κίνδυνος πληγῆναι canes ab apro. §. 13. c) eminus, iactu, Π. 2, 3, 8. ὅτι πληγεῖεν ταῖς βώλοις. ¶ 3) πληγέντες, *fulmine tacti,* E. 4, 7, 7. Cf. ἐμβροντᾶν.

πλίνθινος, *latericius.* A. 3, 4, 6. πλίνθινον τεῖχος.

πλινθίον, *laterculus.* Π. 7, 1, 12. ὥσπερ μικρὸν πλινθίον ἐν μεγάλῳ τεθὲν, οὕτω καὶ τὸ Κύρου ςράτευμα πάντοθεν περιείχετο ὑπὸ τῶν πολεμίων. v. Oudendorp. ad Thom. Mag. in h. v.

πλίνθος, *later.* A. 3, 4, 4. πλίνθοις κεραμίαις. v. κεράμιος. 7, 8, 7. πλίνθων γηΐνων. Cf. ὀπτός. Απ. 3, 1, 7. λίθοι τε, καὶ πλίνθοι, καὶ ξύλα, καὶ κέραμος. — κάτω μὲν καὶ ἐπιπολῆς, τὰ μήτε σηπόμενα, μήτε τηκόμενα, οἵ τε λίθοι καὶ ὁ κέραμος, ἐν μέσῳ δὲ αἵ τε πλίνθοι καὶ τὰ ξύλα. Confirmant haec verba poſteriora ſententiam Gesneri in indice chreſtomathiae in v. κέραμος, dicentis, vtrumque eſſe figlinum opus, ſed κέραμον ignem ſenſiſſe, πλίνθον non item. Cf. Hindenb. E. 5, 2, 5. oppon. αἱ κάτω πλίνθοι et αἱ ἄνω.

πλοιάριον, *nauicula.* Heſych: πλοιάρια· πλοῖα μικρά. E. 4, 5, 17.

πλοῖον, ¶ 1) *nauis,* inprimis *oneraria.* v. ναῦς. A. 1, 7, 12. πλοῖα πλεῖ ἐν αὐταῖς σιταγωγά. 5, 1, 6. ἥξει πλοῖα ἄγων — πλοῖα πολλάκις παραπλέοντα. — μακρὰ πλοῖα ad Graecos transportandos. §. 9. συλλαβεῖν πλοῖα. 6, 4, 12. ἥκοντος πλοίου — μέλλει ἥξειν πλοῖα ἔχων καὶ τριήρεις. 6, 5, 1. πλοῖον ἧκεν, ἄλφιτα ἄγον. 6, 6, 1. τὰς τριήρεις καὶ τὰ πλοῖα. §. 13. πλοῖα συλλέγειν. Αϑ. 1, 20. E. 1, 6, 27. 2, 2, 5. 3, 4, 1. 5, 1, 18. οὐδὲν ςρογγύλων πλοίων —

πλοῦτος, *diuitiae*. Π. 4, 2, 19. p. 224. ſq. ὀλιγοχρόνιον ἡμῖν πλοῦτον παράσχοι — ὅθεν ὁ πλοῦτος φύεται — ἀεννaότερον ἡμῖν τὸν πλοῦτον (Zeun. e Cod. Guelf. recepit ὄλβον) παρέχειν. Ιερ. 11, 13. θησαυροὺς — τοὺς παρὰ τοῖς φίλοις πλούτους. Σ. 4, 34. explicatur, quid ſit τὸν πλοῦτον ἐν ταῖς ψυχαῖς ἔχειν. et §. 43. τοῦ ἐν τῇ ἐμῇ ψυχῇ πλούτου. Cf. παντοδαπὸς nr. 2. In var. lect. permutatur c. χρυσός. v. χρυσὸς nr. 3.

πλύνειν, *lauare*. Moſchopulus: πλύσαι — ποτήριον, ἢ ἄλλο τι ἀγγεῖον· νίψαι δὲ, πρόσωπον ἢ χεῖρα· πλῦναι δὲ, ἐσθῆτας. Sed Ιπ. 5, 7, eſt οὐρὰν καὶ χαίτην πλύνειν.

Πλυντήρια, *Plynteria*, ſacra in Mineruae honorem die 25. menſis Thargelionis celebrari Athenis ſolita. Statua Mineruae velabatur, et ornamenta deae detracta lauabantur. v. Plutarch. Alcibiad. 34. Vnde dies nefaſtus erat. Heſychius perperam: ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἣν ἐπὶ τῇ Ἀγλαύρῳ τῇ Κέκροπος θυγατρὶ τιμὴν ἄγουσιν. v. ibi interpp. it. Meurſ. lectt. Att. 2, 13. et Leopardi emendatt. 15, 24. Ε. 1, 4. 5. πλυντήρια ἦγεν ἡ πόλις, ἴδους κατακεκαλυμμένη Ἀθηνᾶς. — οὐδεὶς ἂν τῇ τῇ ἡμέρᾳ οὐδενὸς σπουδαίου ἔργου τολμήσαι ἅψασθαι.

πνεῖν, ¶ 1) *ſpirare*. 5, 3. ἄνεμος βοῤῥᾶς ... τίος ἔπνει. 5, 7, 4. ... ῥᾶς πνεῖ — ὁπόταν πνέῃ. Ο. 18, 1. Κ. Cf. ἄνεμος. ¶ 2) ... 5, 12. Thebani οἱ πνέοντες, οἱ νενικηκότ... τῷ παντὶ πλέονες, — ἐδέξαντο τοὺς περὶ τὸν Χίδαμον, *ſaeui*, *ani... feroces*. Cf. Wetſte... Act. 9, 17. Eſt lo... poetica.

πνεῦμα, ¶ 1) *ventu...* 6, 1, 8. ἔπλεον πνε... καλῷ, *vento ſecu...* 6, 2, 1. 4, 5, 3. τ... λεπτὸν τοῦ πνεύματος 8, 1. ἂν πνεῦμα ᾖ μέ... 4. τὰ πνεύματα ὑπερ... τὴν χιόνα. Cf. οὔριος 2) *ſuauis aura*. Ο. θερίσαι ὕδασί τε, καὶ ... μασι, καὶ σκιαῖς. ... *halitus*. Κ. 7, 3. τῶ... τέρων καὶ τὸ γάλα ἀγ... καὶ τὸ πνεῦμα. v. ... 5, 50.

πνίγειν, *ſuffocare*. Th... Mag: ἄγχει κάλλιον ἢ ...γει. Sed tamen in X... phonte legitur Α. ... 15. ἐπνίγετο (τῷ ὕδατι ...τις μὴ ἐτύγχανεν ἐπι...

2, 10. πλουσίῳ χρῆσθαι. 8, 3, 15. ἢ καὶ οἶκοι τῶν πλουσίων ἦσθα; — ποίων πλουσίων; Αγ. 10, 1. εἰ θησαυρῷ τις ἐντύχοι, πλουσιώτερος μὲν ἂν εἴη. Ε. 2, 1, 12. διήρπασαν vrbem οὖσαν πλουσίαν. 3, 4, 15. Σ. 8, 13. πλουσιώτατος ἀνθρώπων nominatur, qui filium amatum non permutauerit cum thesauris regis. c. ποιεῖν, Π. 8, 2, 11. τοὺς φίλους πλουσίους ποιῶν. Α. 7, 3, 8. Απ. 3, 6, 4. οἶκον πλουσιώτερον ποιεῖν — τὴν πόλιν πλουσιωτέραν ποιῆσαι. §. 6. Dicitur saepe de optimatibus, vt Αθ. 1, 2. ὁ δῆμος πλέον ἔχει τῶν γενναίων καὶ τῶν πλουσίων. §. 4. 13. 14. 2, 10. §. 14. οἱ γεωργοῦντες καὶ οἱ πλούσιοι. §. 18. πλούσιος ἢ γενναῖος ἢ δυνάμενος. Πο. 6, 1. Ε. 4, 8, 20. 7, 1, 32.

* **πλουσιώτερον**, *opulentius*. Ο. 9, 13. πλουσιώτερον καὶ ἐλευθεριώτερον βιοτεύοντας.

πλουτεῖν, ¶ 1) *diuitem esse* vel *fieri*. Π. 8, 3, 16. πενήσας χρημάτων πεπλούτηκας. §. 17. τῶν πλουτούντων οὐδείς. Α. 7, 7, 17. Ο. 2, 1. et 2. ἱκανῶς πλουτεῖν dicitur is, *qui pro sua conditione satis habet*. 11, 9. ¶ 2) *abundare*. c. gen. Α. 7, 7, 24. πλουτεῖ μὲν ὄντων φίλων, πλουτεῖ δὲ καὶ ἄλλων βουλομένων γενέσθαι. c. dat. Αθ. 2, 11. πόλις πλουτεῖ ξύλοις — λίνῳ πλουτεῖ. Cf. πλουτίζειν, quocum in var. lect. permutatur.

πλουτηρὸν ἔργον, *modus diuitias parandi*. Poll. 3, 110. πλουτοποιὸν χρῆμα, καὶ πλουτηρὸν, καὶ τὸ χρηματοποιόν. Ο. 2, 10. ὁρῶ σε ἔν τι πλουτηρὸν ἔργον ἐπιστάμενον, περιουσίαν ποιεῖν.

πλουτίζειν, ¶ 1) *ditare, locupletare*. Αγ. 1, 17. τοὺς φίλους πλουτίσαι. 4, 6. Ιερ. 11, 13. πλούτιζε τοὺς φίλους· σαυτὸν γὰρ πλουτιεῖς. Απ. 1, 5, 3. 3, 6, 7. Ο. 14, 9. c. ἀπὸ, Απ. 2, 1, 28. ἀπὸ βοσκημάτων πλουτίζεσθαι. c. ἐκ, Πο. 4, 14. πολλοὺς πλουτιζομένους ἐξ αὐτῆς. ¶ 2) *largiter donare*. Α. 7, 6, 8. Σεύθης ἰδίᾳ ἐκεῖνον πεπλούτικεν. Ali. πεπλούτηκεν. Cf. καταπλουτίζειν. ¶ 3) Metaphorice: *ditare, largiter instruere*. Απ. 4, 2, 9. τὰς γνώμας ἀρετῇ πλουτίζειν.

πλουτοκρατία, *imperium diuitum, principatus ex censu*. Απ. 4, 6, 12. describitur sic: ὅπου ἐκ τιμημάτων αἱ ἀρχαὶ καθίσταν[ται]

ρὶ τῆς κατασκευῆς αὐτῶν, ἐν τῷ περὶ κυνηγετικῶν, καὶ τῆς χρήσεως. Eadem fere habet Suidas. Etymol. M. ποδοστράβη· τὸ γινόμενον πρὸς τὰ στρέμματα τῶν ποδῶν ξύλον· Ξενοφῶν δὲ τὴν ταῖς ἐλάφοις ἱσταμένην πάγην παρὰ τὸ ποῦς καὶ τὸ στρέφω. Similia leguntur ap. Hesych. et Phauorinum. Pollux 5, 32. ποδάγρα — καλοῖτο δ' ἂν καὶ ποδοστράβη. κύκλος δέ ἐστι σμιλακίνου ξύλου, etc. Vlitius ad Grat. Falisc. cyneget. 89. ita describit: „Ramos „e taxo in coronae for„mam plexos clauis fer„reis ligneisque intror„sum extantibus figebant, „et desuper laqueum ad„nectebant. E trauerso „alligabant palum lon„gum satis ac grauem, „eumque in scrobem sum„ma sui parte ad coro„nae mensuram latam, „inferiore in angustum „desinentem, immitte„bant, quam, ne appa„rerent insidiae, leui ter„rae stramentis suffultae „iniectu cooperiebant. „Ita cum in aliquam ta„lem scrobem (nam plu„res habere conuenit) in„opinum pedem intulis„set ceruus, non tantum „laqueus ille, qui facile „abrumperetur, sed tota „illa fixis aculeis corona „adhaerebat, et curren„tem comitabatur cum „palo suo, qui manife„sto vestigio terram sul„caret, dirigeretque se„quentem venatorem." Sed non ceruos modo, verum etiam alias feras, in his apros, podostrabis captos fuisse, tum ipsi Xenophontis loci declarant, tum animaduertit Maussacus ad Harpocrationem. K. 9, 11. ἵστανται ποδοστράβαι ταῖς ἐλάφοις. §. 12. χρὴ δὲ εἶναι τὰς ποδοστράβας σμιλακίνας πεπλεγμένας, et quae ibi alia leguntur de ratione eas conficiendi. §. 14. ἱστάναι τὰς ποδοστράβας — ἄνωθεν ἴσον ταῖς στεφάναις τῶν ποδοστραβῶν. §. 15. ἐπὶ τὸ βάθος τὴν ποδοστράβην ἐπιθεῖναι. §. 16. 18. 20. 10, 1. πρὸς τὸν ὗν τὸν ἄγριον — ἄρκυς, ποδοστράβας. §. 3. αἱ ποδοστράβαι apris positae ὅμοιαι ταῖς τῶν ἐλάφων. §. 22. ἵστανται αἱ ποδοστράβαι αὐτοῖς (apris), ὥσπερ τοῖς ἐλάφοις.

ποδώκης (poet. Port.), *pedibus celer*. Hesych: ποδωκέας· ταχεῖς τοῖς ποσίν. it. ποδώκης· ὠκύς, ταχὺς τοῖς ποσί. Ap. 3, 11, 8. lepores ποδώκεις.

Ir.

γος νεῖν. O. 17, 14. ἢν ὕλη πνίγῃ (τὸν σῖτον).

πνιγμὸς, *suffocatio*. O. 17, 12. ὕλη — παρέχει πνιγμὸν τῷ σίτῳ.

πνῖγος, *aestus premens s. grauis*. Poll. 5, 111. πνῖγος, καῦμα, φλέγμα. Cf. Hesych. K. 4, 6. ὅταν ᾖ πνίγη, *aestu incumbente*. 10, 20.

πόα, *herba, gramen*. Hesych: πόα· βοτάνη ἑκάστη. E. 4, 1, 13. χαμαὶ ἐν πόᾳ τινὶ κατακείμενοι. O. 16, 11. πόαν ἀναστρεφομένην κόπρον παρέχειν.

ποδάγραι, *pedicae*. Hesych: ποδάγρα· — πάγη. Π. 1, 6, 19. p. 75. δουλοῦν ἐλάφους ποδάγραις καὶ ἀρπεδόναις. Cf. ποδοστράβη, et Poll. 5, 19. 10, 141.

Ποδαλείριος, *Podalirius*, Aesculapii filius. v. Apollodor. 3, 10, 8. K. 1, 2. Chironis discipulus. §. 14. laudatur.

Ποδάνεμος, *Podanemus*, v. Πολέμαρχος.

ποδαπὸς (poet. Port.), *cuias*. v. Thom. Mag. in h. v. et Fischer. ind. Theophrast. in v. ποταπή. Suid: ποδαπός· ποίου ἔθνους, ποίας χώρας. Φησὶ Ξενοφῶν (A. 4, 4, 11.)· ἐρωτώμενος δὲ τὸ, ποδαπὸς εἴη, Πέρσης ἔφη εἶναι.

ποδήρης, *talaris, ad pedes vsque demissus s. pertingens*. Π. 6, 4, 1. χιτῶνα — ποδήρη. A Suida explicatur ἕως τῶν ποδῶν χιτών. Cf. Hesych. Π. 6, 2, 5. Αἰγυπτίους σὺν ἀσπίσι ταῖς ποδήρεσι. De inusitata ista clypeorum Aegyptiorum magnitudine v. Hutch. ad h. l. p. 434. qui etiam laudat Maxim. Tyr. diss. 3. A. 1, 8, 6. ὁπλῖται σὺν ποδήρεσι ξυλίναις ἀσπίσιν· Αἰγύπτιοι δὲ οὗτοι ἐλέγοντο.

ποδιαῖος, *mensuram s. spatium vnius pedis habens*. O. 19, 4. βάθος ἐλάττονα ποδιαίου. All. male habent διποδιαίου.

ποδίζειν, *pedes ligare, pedibus constringere*. Suid: πεποδισμένοι ἵπποι· τοὺς πόδας δεδεμένοι — τοὺς πόδας κατεσχημένοι. Deinde laudat locum A. 3, 4, 21. νυκτὸς ἵπποι αὐτοῖς (Persis) δέδενται, καὶ ὡς ἐπιτοπολὺ πεποδισμένοι εἰσί. Sic de Assyriorum equis, c. ἐπὶ, Π. 3, 3, 14. ἐν νυκτὶ — πεποδισμένους ἔχουσι τοὺς ἵππους ἐπὶ ταῖς φάτναις.

ποδοστράβη, *tendicula*. Harpocrat. et Phauorin: ποδοστράβας· μηχανήματά τινα ὑπὸ τῶν κυνηγετῶν κατασκευαζόμενα, εἰς ἃ τὰ θηρία ἐμβαίνοντα ἡλίσκοντο. διήλεκται Ξενοφῶν περὶ

[redacted]

εἴ ποθεν, *ficunde.* Σ. 4, 33. ἤν ποθεν. Ιπρ. 4, 16. Κ. 3, 10. Cf. ἄλλοθεν.

πόθος, ¶ 1) *defiderium.* Hefych: πόθος· ἔρως. Sed rectius Ammonius: ἔρως μὲν, τῶν παρόντων· πόθος δὲ, τῶν ἀπόντων. Π. 2, 1, 13. θηρία — δεινὸν ἔχοντα πόθον, ἤν τις αὐτὰ διασπᾶ. Σ. 4, 22. fpecies pulchri hominis in animo efficta τέρψιν οὐ παρέχει, πόθον ἐμποιεῖ. c. gen. Α. 3, 1, 3. ὑπὸ πόθου πατρίδων. Απ. 2, 3, 4. τοῖς θηρίοις πόθος τις ἐγγίγνεται τῶν συντρόφων. Sic Απολ. 7. mors πόθον ἐμποιοῦσα τοῦ τελευτῶντος refcribit Gesnerus pro τῷ τελευτῶντι. ¶ 2) *cupiditas.* Απ. 1, 4, 7. ἐμφῦσαι — ἔρωτα τοῦ ἐκτρέφειν — μέγιστον πόθον τοῦ ζῆν. ¶ 3) *appetitus f. appetentia cibi.* Ιερ. 1, 25. οὐδὲν μετὰ πόθου αὐτῶν λαμβάνει.

ποῖ, ¶ 1) *quo.* v. Thom. Mag. in v. ὅποι. Hefych: ποῖ· εἰς τίνα τόπον. Hemfterhuf. ad Thom. Mag. p. 858. dicit, frequentius effe ποῖ quam πῆ. Π. 3, 1, 2. ἀπορῶν ποῖ τράποιτο. Cf. μέχρι nr. 1. ¶ 2) *vtrum in locum*, i. q. ποτέρωσε. Απ. 4, 2, 17. ταύτην τὴν ἀπάτην ποῖ θετέον; Mox eft ποτέρωσε.

¶ 3) *vbi.* Αθ. 2, 1
διαθήσεται. ¶ 4) l
cto accentu: *aliqu*
1, 4, 28. ἀπίωσιν π
ἀλλήλων. 5, 1, 6. ,
ἀποδρῶσιν. Α. 6,
7, 2, 10. Αγ. 1, 21.
4, 9. c. gen. Ε.
18. p. 99. ἐπιβαίνε
τῆς χώρας, *in ali*
regionis partem. 5
ἐπὶ τῶν νήσων ποι ἀ
νος. Cf. ἄλλοσε.
In var. lect. permi
c. που. v. εἰ nr. 22.

ποιεῖν, ¶ 1) *facere.*
Π. 1, 2, 5. τὰ τετα
ποιοῦντας. 1, 3, 15
ταγμένα ποιεῖ, ἃ πο
πόλει. 1, 4, 4. κα
αὐτῶν ποιήσειν in c
minibus. §. 5. μὴ πο
ἡττῷτο — πειρᾶσθαι
ον ποιεῖν. Ιερ. 2, 17.
λογεῖται ἅμα πράττω
οὐκ ἀδικῶν πεποίηκε
δοκεῖ καλὰ τὰ ποιο
Paulo poft eft ἔργον,
6, 4. Cf. θαῦμα et κ
it. νόμος, vbi ποιεῖ
feruare, parere, v
v. νόμιμος nr. 2. et
b) c. dat. Α. 4, 2
πάντα ἐποίησαν τοῖς
θανοῦσιν, ὥσπερ νομί
ἀνδράσιν ἀγαθοῖς, i
fecerunt. Ο. 2, 9. οὐ
μαστὸν δοκεῖς τοῦτο σ
ποιεῖν; Leuncl. *an*
mirum eft, hoc te
uerfus temetipfum c
mitt

8, 12. ἵππος — ποδώ-
Cf. Poll. 1, 195. K.
, κύνες — ποδώκεις. (Cf.
l. 5, 60.) 5, 17. lepo-
ποδωκέστατοι εἰσὶν οἱ
ιοί. 9, 1.
κία, *pedum veloci-*
K. 5, 27. tribuitur
πι.
ῖν, *desiderare.* Am-
nius: ἐρᾷν μέν ἐστι,
ἐν ὄψει· ποθεῖν δὲ,
; ἀπόντας. Dicimur
ur ποθεῖν absentem
cum, Iερ. 3, 2. πο-
σι δ' ἂν που ἀπίῃ. mor-
m, Αγ. 11, 15. τί δὲ
ον ἐπόθησαν, ἢ Ἀγησί-
ι γηραιὸν ἀποθανόντα;
5, 3, 20. Agesilaus ἐ-
ησε (Margg. ἐπένθη-
τὴν συνουσίαν mortui
sipolidis. Aπ. 4, 8,
absentes cibos, Aπ.
14, 6. μὴ παρόντων
λῶν ποθῶν τὸ σύνηθες.
Π. 1, 3, 4. ἵνα ἧσσον
οἴκαδε ποθοίη. E. 1, 1,
ἐπόθησαν τήν τε ἐπι-
ειαν καὶ προθυμίαν Her-
cratis exulare iussi. Aπ.
6, 28. φιλῶν αὐτοὺς,
φιλεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν,
ποθῶν, ἀντιποθεῖσθαι.
11, 3. ἀπελθόντες a
eodota, ποθήσομεν.
2, 3. μὴ μόνον φιλεῖ-
, ἀλλὰ καὶ ποθεῖσθαι
πώλων ἀνθρώπους. E-
nter tribuitur loco,
8, 10. ἡ χώρα τὸ μὴ

ὂν ποθήσει, np. quae ibi reponenda sunt. Cf. καλεῖν nr. 11. Permutatur etiam c. ἐπιθυμεῖν. v. ἐπιθυμεῖν nr. 1.

ποθεινὸς, *desiderabilis, optabilis, gratus.* Aπ. 3, 10, 3. a pictore exprimitur τὸ φιλικώτατον καὶ ποθεινότατον τῆς ψυχῆς ἦθος, *maxime efficere valens desiderium.* O. 5, 10. οἰκέταις προσφιλεστέρα, ἢ γυναικὶ ἡδίων, ἢ τέκνοις ποθεινοτέρα. Σ. 2, 4. ὀσμὴ παροῦσα ἡδίων — ἀποῦσα ποθεινοτέρα. Aπολ. 7.

ποθεινοτέρως ἔχειν σφῶν αὐτῶν, Λ. 1, 5. *maiori cupiditate se inuicem desiderare, magis sibi mutuo desiderabiles esse.*

πόθεν, *vnde.* v. Thom. Mag. Aπ. 3, 1, 5. πόθεν ἤρξατό σε διδάσκειν. O. 16, 8. Σ. 2, 5. πόθεν δὴ, *vnde tandem.* Legitur pro πως enclitico. v. πῶς nr. 7.

ποθὲν, *alicunde, vlla ex parte.* Hesych: ποθέν· ἀπό τινος μέρους. A. 6, 3, 9. εἴ που τι ποθὲν κατορθῶεν. Sic saepe enclitice, Π. 4, 5, 18. Ἑλλήνων ἢ ἄλλοθέν ποθεν. Πο. 4, 47. ἢν πορεύωνται ἐντεῦθέν ποθεν, *ex vtrolibet loco*, siue Megaris siue Thebis. E. 4, 8, 21.

εἴ

καὶ τοὺς κατὰ τῆς γῆς ὀφθαλμοὺς ἡγοῦμαι τὸ αὐτὸ τοῦτο ποιεῖν. 20, 11. ὁ χρόνος ἤδη αὐτὸς ἂν ποιοίη. Ιπ. 10, 9. Sic palliuum de naturae operibus, vt Σ. 5, 7. τὸ στόμα τοῦ ἀποδάκνειν ἕνεκα πεποίηται. ¶ 2) *reddere*. c. adiect. Π. 1, 4, 22. ἰσχυρὰν τὴν φυγὴν τοῖς πολεμίοις ἐποίει, *in effuſam fugam hoſtes dabat*. 4, 5, 17. πάντας ἀμέμπτους ποιεῖτε, *efficite vt omnes nihil habeant quod querantur*. A. 5, 4, 9. τοὺς πολεμίους ἐπεποιήκεσαν θρασυτέρους. Cf. ἐπιποιεῖν. E. 4, 2, 6. ἰσχυρότερον τὸ ῥεῦμα ποιοῦσι. 6, 4, 23. ὁ θεὸς χαίρει τοὺς μὲν μικροὺς, μεγάλους ποιῶν· τοὺς δὲ μεγάλους, μικρούς. Απ. 1, 6, 15. πῶς ἄλλους μὲν ἡγεῖται πολιτικοὺς ποιεῖν, αὐτὸς δὲ οὐ πράττει τὰ πολιτικά. 4, 4, 25. δικαιοτέρους ἐποίει τοὺς πλησιάζοντας. Cf. Σ. 4, 2. et 3. O. 13, 5. ἀρχικοὺς ἀνθρώπων ποιεῖν — δεσποτικοὺς ἀνθρώπων διδάσκειν — δεσποτικοὺς ποιεῖν. Σ. 8, 27. ἐγκρατῆ καὶ αἰδούμενον τὸν ἐρώμενον ποιῆσαι. K. 1, 10. τὴν πατρίδα πολλῷ μείζω ποιήσας. Cf. βελτίων nr. 1. ὁμογνώμων etc. Sic ſaepe de Lycurgo, Λ. 2, 8. μηχανικωτέρους βουλόμενος τοὺς παῖδας ποιεῖν legibus. 7, 4. 10, 7. τοῖς τὰ νόμιμα ἐκτελοῦσιν ὁμοίως τὴν πόλιν οἰκείαν ἐποίησε. Απ. 4, 4, 15. c. παρὰ et dat. A. 7, 7, 27. ἐμὲ παρὰ τοῖς στρατιώταις ποιῆσαι, οἷόν περ καὶ παρέλαβες, *eum locum mihi apud milites reſtituere*, vel: *eum militum amorem mihi reconciliare*. Similis locus quodammodo eſt c. πρὸς, Απ. 2, 3, 10. Χαιρεφῶντα ποιῆσαι πρὸς ἐμὲ οἷον δεῖ, *eo erga me ſenſu imbuere*. Interdum c. adi. facit periphraſin verbi, Π. 1, 5, 2. Μήδους ἀσθενεῖς ποιήσεις. In ſqq. eſt ἀσθενώσει. K. 4, 4. φίλον ποιείτωσαν, i. e. φιλούτωσαν. ¶ 3) i. q. ποιεῖσθαι, quando c. ſubſt. facit verbi periphraſin. Π. 3, 1, 2. κραυγὴν ἐποίουν. Fiſcherus ad Palaephat. 1. p. 14. vult legi ἐποιοῦντο. 3, 3, 12. τοῖς ἵπποις καταδρομὴν ποιήσαντες. Fiſcherus l. l. veriſſimam eſſe dicit lectionem Cod. Guelf. ποιησάμενοι. Si quis tamen ποιήσαντες praeferat, explicari poſſit: *poſtquam equites ad excurſionem emiſerant*. Cf. ποιεῖσθαι nr. 24. et σφαγή. ¶ 4) *ſacra facere*. Π. 8, 3, 11.

ἡ

mittere. Imo datiuus ἑαυτῷ pendere videtur a verbo δοκεῖς. ¶ c) c. duplici acc. perf. Π. 1, 3, 15. πάντων δεσπότην ἑαυτὸν πεποίηκεν. Ε. 4, 4, 6. nonnulli Corinthii volebant τὴν πατρίδα ὥσπερ ἦν καὶ ἐξ ἀρχῆς Κόρινθον ποιῆσαι καὶ ἐλευθέραν ἀποδεῖξαι, *in priftinum ftatum reftituere.* v. praecedentia. Cf. ποιεῖσθαι nr. 23. ¶ d) c. acc. perf. et rei, Α. 3, 2, 2. οἶμαι ἂν ἡμᾶς τοιαῦτα παθεῖν, οἷα τοὺς ἐχθροὺς οἱ θεοὶ ποιήσειαν. 5, 7, 1. μὴ ποιήσειαν, οἷα καὶ τοὺς κήρυκας ἐποίησαν. Απ. 2, 2, 9. αὐτὴν οὔτ' εἶπα, οὔτ' ἐποίησα οὐδέν. Cf. nr. 21. ¶ e) c. aduerb. Π. 3, 2, 10. οὑτωσὶ τοίνυν ἐγὼ ποιήσω. Eft forma certi quid ftatuentis. v. Raphel. ad Luc. 12, 18. Π. 4, 4. 2. ὀρθῶς ποιοῦντες. Σ. 6, 4. οὕτω ποίει. it. in fine fententiae, Π. 2, 2, 16. οὕτως ἐποίουν. Cf. δεόντως, δικαίως, εἰκότως. Sic in formula probantis f. laudantis; c. particip. v. Raphel. ad Act. 10, 33. Π. 1, 4, 13. καλῶς ἐποίησας προειπών. 7, 4, 6. ἀλλὰ σὺ μὲν καλῶς ποιεῖς προνοῶν. 7, 5, 18. p. 446. καλῶς ἐποίησας ἄρξας τοῦ λόγου. ¶ f) c. περὶ, Α. 7, 5, 5. ἐβουλεύετο τί χρὴ ποιεῖν περὶ τοῦ ἔτι στρατεύεσθαι. Ε. 4, 8, 16. ἐρωτήσων, τί χρὴ ποιεῖν περὶ τούτων ἁπάντων. Απ. 1, 3, 1. πῶς δεῖ ποιεῖν ἢ περὶ θυσίας, ἢ περὶ προγόνων θεραπείας, ἢ περὶ ἄλλου. ¶ g) Aliae, quas hoc verbum parit, formulae hae funt: *mirantis*, Π. 2, 2, 2. p. 103. ὦ ἄνθρωπε, τί ποιεῖς; *prohibentis*, Α. 7, 1, 6. μὴ ποιήσῃς ταῦτα. *affirmantis*, Π. 5, 3, 10. χαῖρε, ὦ Κῦρε, ἀλλὰ ποιῶ ταῦτ', ἔφη. *membra orationis inter fe iungentis*, Π. 5, 4, 11. ποιήσαντες δὲ ταῦτα, ἀπῆλθον. Ε. 3, 1, 12. ταῦτα δὲ ποιήσας — κατέσχεν. 3, 4, 25. τοῦτο δὲ ποιήσας πέμπει. it. Π. 1, 2, 9. ποιεῖ δὲ τοῦτο πολλάκις. it. Π. 4, 3, 1. οὗτοι μὲν δὴ ταῦτα ἐποίουν. τῶν δὲ etc. 7, 5, 7. οἱ μὲν δὴ ταῦτ' ἐποίουν, οἱ δὲ etc. Α. 1, 1, 11. καὶ ἐποίουν οὕτως οὗτοι. 5, 2, 10. καὶ οἱ μὲν λοχαγοὶ ταῦτα ἐποίουν· ὁ δὲ etc. Αγ. 2, 16. Ε. 1, 6, 27. 3, 2, 11. 4, 3, 14. Cf. Raphel. ad Ioh. 19, 24. ¶ h) Tribuitur etiam inanimatis, Απ. 4, 3, 12. ἄνεμοι οὗτοι μὲν οὐχ ὁρῶνται· ἃ δὲ ποιοῦσι, φανερὰ ἡμῖν ἐστι. Ο. 19, 10. ὁρῶ βλαστάνοντα τὰ φυτά.

[redacted]

παραχωρῶσι — τοιαῦτα γὰρ δὴ ποιοῦσι τοῖς τυράννοις οἱ ἀρχόμενοι, καὶ ἄλλον ὄντινα (i. e. καὶ ὄντινα ἄλλον) ἀεὶ τιμῶντες τυγχάνουσι. Απ. 2, 3, 13. τοῦτο δέοι ἐκείνῳ πρότερον ποιεῖν. Steph. vult ἐκεῖνον, probante Hindenburgio. Sed Ernestio placet ἐκείνῳ, quippe quo casu ambiguitas vitatur. ¶ 14) *dare, concedere*. Π. 4, 6, 3. ἐὰν σοι ταῦτα ποιῶμεν, — σὺ ἡμῖν τί ἀντὶ τούτων ὑπηρετεῖς; 7, 2, 8. ἢν ταῦτά μοι ποιήσῃς, ἃ λέγεις. Α. 3, 2, 15. ¶ 15) *permittere*. v. ἁρπαγή. c. dat. et inf. Λ. 1, 7. Lycurgus πρεσβύτῃ ἐποίησεν — τεκνοποιεῖσθαι. Steph. temere malebat addere νόμον vel νόμιμον, quanquam sic est §. 8. v. νόμιμος nr. 3. ¶ 16) *laborare*. Π. 2, 3, 3. ἐγὼ τῷ ἐμῷ σώματι ποιήσω in bello — εἰ οἱ κακοὶ μηδὲν ποιήσουσιν. Α. 1, 5, 8. ἐδόκουν αὐτῷ χολαίως ποιεῖν. Ο. 1, 18. ¶ 17) *laborando tractare*. Απ. 2, 3, 19. χεῖρες, εἰ δέοι αὐτὰς τὰ πλέον ὀργυιᾶς διέχοντα ἅμα ποιῆσαι. ¶ 18) *laborando s. artificio efficere, fabricare*. Π. 1, 6, 19. p. 80. ἐπεποίηντό σοι αἱ πάγαι. Zeun. ex edd. vett. et Cod.

Guelf. restituit ἐπε… το. 8, 2, 4. οἱ αὐτοὶ… σι κλίνην, θύραν, ἄ… τράπεζαν — πολλὰ… μενον πάντα καλῶς… — ὑποδήματα ποιεῖ… 6, 6. 2, 7, 5. τ… εἰσὶν, οἱ χρήσιμόν τ… ἐπιστάμενοι. §. 8. 3… Ο. 1, 16. Ιπ 12, … ναι τὸν θώρακα τ… σῶμα πεποιῆσθαι. §… adiectiuo materia… 5, 2, 5. τύρσεις ξύλι… πεποιημέναι. c. gen… 5, 9. Φοίνικος αἱ θύ… πεποιημέναι. Castalio… Φοίν. posuit ἐκ, … elegantius omittit… Zeun. c. ἐκ, Α. … 11. καρβάτιναι πεπο… ἐκ τῶν νεοδάρτων βο… 12, 10. Cf. βάθος, … pia nr. 6. ¶ 19) … *tuere*. Π. 1, 4, 14. … σε μεγάλην θήραν. … 12. Α. 4, 8, 9. ὅ… δρόμον πεποιηκὼς εἴη… 2, 4. ἱπποδρομίαν π… τες. Sic ἐκκλησίαν… *concionem conuoc*… ἐκκλησία. ¶ 20) *t*… *re, afficere*. c. … biis, Π. 2, 1, 5. … κανωτάτων εὖ καὶ… ποιεῖν, *ad vtilitat*… *damnum afferei*… Α. 1, 9, 7. τοὺς … τοὺς κακῶς ποιοῦντ… 7, 4. εὖ ποιήσας ἀ… εὖ ἔπαθες, *gratia*…

f

τῷ σφάξαντες, ὡς ἐξηγήσαντο οἱ μάγοι, ἐποίησαν. Sic E. 4, 5, 2. ἐποίησαν τῷ Ποσειδῶνι τὴν θυσίαν. Απ. 1, 3, 1. τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς ποιῶν. ¶ 5) *gerere, suscipere.* in bello, Π. 3, 3, 8. ἐρωτικῶς ἔχειν τοῦ ἤδη ποιεῖν τι. 5, 4, 7. ἀξίως τῶν καλῶς πεποιημένων καὶ καλῶς συμβάντων. Α. 1, 10, 8. ὥστε τὸ ποιούμενον μὴ γιγνώσκειν, *quid ageretur.* 5, 1, 5. Ιππ. 7, 8. 8, 12. ¶ 6) *aedificare, exstruere.* Π. 1, 2, 3. τὰ βασίλεια — πεποίηται. Cf. οἰκία nr. 1. et infra nr. 18. ¶ 7) *fieri s. exstrui iubere.* Π. 6, 1, 27. ἐποίησε ἐπὶ τῶν οἰκημάτων ἐπάλξεις. 6, 2, 7. Cyrus δίφρον τοῖς ἡνιόχοις ἐποίησεν. Ο. 13, 10. c. ἀπὸ, Α. 5, 3, 10. ἐποίησε ναὸν — ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἀργυρίου. ¶ 8) *deligere.* Ιππ. 7, 7. τοὺς φύλακας ἐκ τούτων ποιῶν. ¶ 9) *perficere, absoluere.* Π. 6, 2, 8. ἐστί τι λοιπὸν ἔργον; ὃ δεῖ ἐξεργάσασθαι — πεποιῆσθαι ἂν ἤδη καὶ τοῦτο βουλόμενοι. 10) *efficere ut.* c. inf. Π. 1, 6, 15. μάλιστα ἂν ποιεῖν εὖ ἀσκεῖσθαι ἕκαστα. §. 19. p. 81. τοὺς ἔμπροσθεν λανθάνειν ἐποίεις. 3, 3, 8. κἀκείνους ἐποίησεν ἐρωτικῶς ἔχειν. 4, 5, 15. p. 252. αἰσχύνεσθαι ἡμᾶς ἐποιήσατε. Α. 5, 7, 16. ποιήσουσιν ὑμᾶς τῶν λόγων μὴ ἀκοῦσαι. 7, 8, 8. ἐποίουν μηδὲ παριέναι ἔτι ἀσφαλὲς εἶναι. Ε. 3, 1, 1. ἐποίησε τὸν τῆς Κιλικίας ἄρχοντα μὴ δύνασθαι ἐναντιοῦσθαι. 6, 5, 17. 7, 2, 10. κρατήσαντες ἐποίησαν (all. ἐποιήσαντο) τοὺς πολεμίους — ὑποχωρεῖν. 7, 5, 24. ὅλον ἐποίησε φεύγειν τὸ τῶν ἐναντίων. Ιερ. 6, 11. δεῖ τοὺς φύλακας μηδὲν οὕτω ποιεῖν δύνασθαι ὡς πιστοὺς εἶναι. Απ. 1, 3, 13. μαίνεσθαι ποιεῖν. 2, 3, 13. 2, 6, 13. Ο. 9, 12. Απολ. 32. it. ποιεῖν μανθάνειν, *docere,* v. μανθάνειν nr. 1. c. inf. fut. Α. 1, 7, 4. πολλοὺς οἶμαι ποιήσειν τὰ παρ' ἐμοὶ αἱρήσεσθαι. All. ἑλέσθαι. Saepe de Lycurgo, legibus aliquid efficiente, Λ. 2, 5. τοῦτο θεὶς ἐποίησεν ἐραστὰς παιδικῶν ἀπέχεσθαι. 3, 4. 7, 3. 10, 1. ¶ 11) *excitare.* v. γέλως, κραυγή, σιωπή. ¶ 12) *incutere, iniicere.* Α. 1, 8, 13. πρὸς τὰ δόρατα ἐδούπησαν, φόβον ποιοῦντες τοῖς ἵπποις, i. e. ποιήσοντες. ¶ 13) *praestare, exhibere.* Ε. 2, 1, 6. διέζωσαν τὰς χεῖρας· ὃ ποιοῦσι βασιλεῖ μόνῳ. Ιερ. 7, 2. ὑπανιστῶνται ἀπὸ τῶν θάκων, ὁδῶν τε

[redacted]

παραχωρῶσι — τοιαῦτα γὰρ δὴ ποιοῦσι τοῖς τυράννοις οἱ ἀρχόμενοι, καὶ ἄλλον ὅντινα (i. e. καὶ ὅντινα ἄλλον) ἀεὶ τιμῶντες τυγχάνουσι. Απ. 2, 3, 13. τοῦτο δέοι ἐκείνῳ πρότερον ποιεῖν. Steph. vult ἐκεῖνον, probante Hindenburgio. Sed Ernestio placet ἐκ... νῳ, quippe quo casu ... biguitas vitatur. ... dare, concedere. ... 6, 3. ἐάν σοι ταῦ... μεν, — σὺ ἡμ... τούτων ὑπηρετε... ἣν ταῦτα με... λέγεις. A. ... 15) perm... γῇ. c. ... e. 7. Lyc... ... non ποίησ... ...ata sit du- Ster ... uem verbi eo- ad ... loco structura. ... m in rem laudat A- ... esch. auctar. dilucidatt. Thucyd. p. 247. Interdum omittitur κακὸν, vt Π. 4, 3, 3. p. 228. τοὺς πολεμίους ποιεῖν, ἅπερ καὶ νῦν. 6, 4, 5. p. 392. τὰς ἀσπίδας μείζους ἔχουσιν, ἢ ὡς ποιεῖν τι, quam vt nocere possint. 7, 1, 19. ἐποίουν μὲν οὐδὲν ἔτι, ἔπασχον δὲ πολλὰ καὶ δεινά. E. 7, 5, 22. πεισομένοις τι μᾶλλον, ἢ ποιήσουσιν. Ιπρ. 1, 6. 7, 5. Cf. πάσχειν. ¶ 22) capere, sibi parare. c. ἐκ, Αθ. 2, 12. οὐδὲν ποιῶν ἐκ τῆς γῆς,

Guelf. r... το. 8, ... σι κλ... τρ... μ... ... ...ων ...it Hutch. ...ο. πάντα πεπ... παραχεῖν. Videntu... primis arma intelli... 1, 13. ὅπως ποιοῦν... τὰ δέοντα φέρωσιν ... τάξεις τοῖς Πέρσαις. 5, 5. ὄνους ἀλέτας ο... τες καὶ ποιοῦντες. ...me refertur ad ... victum necessarias ... 2, 18. ὅπως διπλά... τία παρασκευασμέν... καθ' ἡμέραν ἐποιεῖτε ... est ἕτοιμα ποιεῖτε ... p. 223. οἱ ποιήσοντ... τὰ ἐπιτήδεια. 4, 5, ... πεποιημένου σίτου τ... 8, 5, 3. περὶ τοῦ ... σθαι τὰ ἐπιτήδεια. ... καταλείπειν τὰ πεπ... in villis relinquere... dam venaticam. 14, 6. ὀψοποιοὺς ὑπ' ἐκείνων πο...ούμ... ἐκ, A. 1, 5, 10. ...

ferens. Απ. 1, 4, 16. εὖ καὶ κακῶς ποιεῖν. 2, 3, 17. λόγῳ (blanditiis et laudatione) καὶ ἔργῳ εὖ ποιῶν. 2, 6, 35. Ο. 20, 14. γῆν πάντες οἴδασιν, ὅτι εὖ πάσχουσα εὖ ποιεῖ, *gratiam quaſi referre.* Σ. 4, 47. c. acc. Π. 1, 6, 10. ἣν τινας βούλῃ τῇ δυνάμει εὖ ποιῆσαι ἢ κακῶς. Leuncl. *iuuare vel laedere.* §. 19. p. 72. p. 75. 76. Α. 2, 3, 12. τὴν βασιλέως χώραν κακῶς ποιεῖν, *vexare, infeſtare,* — ἐάν τις ἡμᾶς εὖ ποιῶν ὑπάρχῃ, καὶ τούτου οὐχ ἡττησόμεθα εὖ ποιοῦντες. 7, 8, 6. τοὺς λοχαγοὺς τοὺς μάλιστα φίλους λαβὼν, — ὅπως εὖ ποιῆσαι αὐτοὺς, *vt eos honore ornaret* vel *praeda donaret.* Αγ. 4, 3. εὖ ποιεῖν ἢ πόλιν ἢ φίλους χρήμασι. Αθ. 2, 20. αὐτὸν εὖ ποιεῖν παντὶ συγγνώμη ἐστίν. Ε. 4, 2, 8. Ιερ. 1, 2. Απ. 2, 1, 19. 2, 3, 14. 2, 6, 5. Ο. 7, 41. ὁπόταν τοὺς μὲν σώφρονας — ἐξῇ σοι εὖ ποιῆσαι, ἐὰν δέ τις πονηρὸς φαίνηται, ἐξῇ σοι κολάσαι. Cf. κακῶς nr. 12. et εὐεργετεῖν, quocum et in var. lect. et ab ipſo Xenophonte permutatur εὖ ποιεῖν. ¶ 21) *afficere, afferre, inferre.* c. dat. perſ. Απ. 3, 10, 8. ποιεῖ τινα τέρψιν τοῖς θεωμένοις. Ιπ. 9, 12. Cf. nr. 12. c. acc. perſ. Π. 2, 3, 7. ταῦτα (all. ταυτὰ) ἐποίησαν τοὺς ταῖς βώλοις βάλλοντας, *ſic ſ. eodem modo tractarunt.* Ε. 6, 4, 19. Cf. nr. 1. d. Sic ſaepe cum ἀγαθὸν vel κακὸν, vt Π. 3, 2, 7. πολλὰ κακὰ ἡμᾶς ποιοῦντες. 5, 3, 5. οὔτε ἂν φίλους τις ποιήσειεν πλεῖστα ἀγαθὰ ἐν πολέμῳ, — οὔτ' ἂν ἐχθροὺς πλείω τις βλάψειεν. §. 6. μέγα τι ποιῆσαι κακὸν τὸν βασιλέα. 6, 1, 5. Α. 1, 9, 7. εἴ τις ἀγαθὸν ἢ κακὸν ποιήσειεν αὐτόν. 2, 5, 2. p. 109. 3, 4, 1. Ε. 2, 4, 13. Ιερ. 1, 33. ἐμαυτὸν κακόν τι ποιεῖν. Απ. 1, 2, 12. πλεῖστα κακὰ τὴν πόλιν ἐποιησάτην. § 13. 2, 6, 7. §. 25. ἀγαθόν τι ποιεῖν τὴν πατρίδα, *aliqua ratione bene mereri de patria.* 3, 3, 4. Sic Α. 5, 7, 14. δεινότατα ποιοῦσι τὸ στράτευμα. In his accuſatiuis perſ. intelligi poteſt vel περὶ, quod additur Π. 8, 1, 9. περί τε ἀλλήλους ἀνόσιόν τι ποιεῖν καὶ περὶ αὐτόν. Ε 3, 2, 5. ἣν μὲν ἀδικῶσιν, ἢν δὲ δίκαια περὶ τοὺς ξυμμάχους ποιῶσιν. vel πρὸς, quod additur Π. 1, 6, 19. p. 76. πρὸς ἀλλήλους ταῦτα ποιεῖν. 3, 2, 7. πρὸς εὐεργέτην οὐδὲν ἄξιον

ἄξιον ποιοῦντες. 7, 4, 2. πρὸς ἀμφοτέρους ταυτὰ ἐποίει. E. 4, 1, 14. οὐδὲν πώποτέ μου οὔτε ποιήσαντος οὔτ' εἰπόντος πρὸς ὑμᾶς. Aπ. 4, 2, 16. πρὸς τοὺς πολεμίους τὰ τοιαῦτα ποιεῖν. Ponitur etiam in vna periodo promiſcue c. dat. et acc. A. 5, 8, 10. τούτῳ τἀναντία ποιήσετε, ἢ τοὺς κύνας ποιοῦσι, np. ἄνθρωποι. v. Fiſcher. ad Palaephat. p. 72. Stephanus pro τούτῳ malebat τοῦτον. Sed contradicit Hutch. quia etiam cum datiuo reperitur. Etiam Zeun. defendit τούτῳ, quia non prorſus inuſitata ſit duplex eiusdem verbi eodem in loco ſtructura. quam in rem laudat Abreſch. auctar. dilucidatt. Thucyd. p. 247. Interdum omittitur κακὸν, vt Π. 4, 3, 3. p. 228. τοὺς πολεμίους ποιεῖν, ἅπερ καὶ νῦν. 6, 4, 5. p. 392. τὰς ἀσπίδας μείζους ἔχουσιν, ἢ ὡς ποιεῖν τι, *quam vt nocere poſſint*. 7, 1, 19. ἐποίουν μὲν οὐδὲν ἔτι, ἔπαχον δὲ πολλὰ καὶ δεινά. E. 7, 5, 22. πεισομένοις τι μᾶλλον, ἢ ποιήσουσιν. Ιπρ. 1, 6. 7, 5. Cf. πάσχειν. ¶ 22) *capere, ſibi parare.* c. ἐκ, Aθ. 2, 12. οὐδὲν ποιῶν ἐκ τῆς γῆς, πάντα ἔχω διὰ τὴν θάλατταν. ¶ 23) *conſequi.* A. 2, 6, 6. τοῦτο ἐποίει ἐκ τοῦ χαλεπὸς εἶναι. ¶ 24) *comparare, conciliare.* Ita iungi datiuo oſtendit Marklandus ad Lyſiam p. 248. A. 3, 1, 4. φίλον Κύρῳ ποιήσειν. Aγ. 2, 20. Aπ. 2, 6, 38. Cf. εἰρήνη, πρόσοδος, φίλος. ¶ 25) *parare, apparare.* Phauorin.: ποιεῖν ἐπὶ τῶν ποιητικῶν τεκτονικῆς. Scil. καὶ τῶν τοιούτων, inquit Hutch. Π. 2, 1, 8. πάντα πεποιημένα παραχεῖν. Videntur inprimis arma intelligi. 5, 1, 13. ὅπως ποιοῦντες — τὰ δέοντα φέρωσιν εἰς τὰς τάξεις τοῖς Πέρσαις. A. 1, 5, 5. ὄνους ἀλέτας ὀρύττοντες καὶ ποιοῦντες. Maxime refertur ad res ad victum neceſſarias, Π. 4, 2, 18. ὅπως διπλάσια σιτία παρεσκευασμένα ᾖ, ἢ καθ' ἡμέραν ἐποιεῖτε. Mox eſt ἕτοιμα ποιεῖτε. §. 19. p. 223. οἱ ποιήσοντες ἡμῖν τὰ ἐπιτήδεια. 4, 5, 1. τοῦ πεποιημένου σίτου τὸ ἥμισυ. 8, 5, 3. περὶ τοῦ πεποιῆσθαι τὰ ἐπιτήδεια. Λ. 6, 4. καταλείπειν τὰ πεποιημένα, *in villis relinquere praedam venaticam*. Aπ. 3, 14, 6. ὀψοποιοὺς — τὰ ὑπ' ἐκείνων ποιούμενα. c. ἐκ, A. 1, 5, 10. οἶνον ἐκ τῆς

τῆς βαλάνου πεποιημένον. ¶ 26) *instruere, ordinare.* A. 5, 2, 9. τὸν λόχον ποιῆσαι. ¶ 27) *ponere, fingere animo.* vt Latinum *fac.* A. 5, 7, 5. ποιῶ δὲ (Valckenar. ad Herodot. 7, 184. legit δὴ) ἡμᾶς ἐξαπατηθέντας. Hutch. et Abresch. dilucc. Thucyd. 7, 28. ex hac notione dicunt defendi posse, quod in nonnullis editt. legitur Π. 2, 3, 2. ἣν δὲ νικώμεθα· τοῦτο γὰρ ἀεὶ καὶ λέγειν καὶ ποιεῖν δεῖ. Mureto auctore Leuncl. et Welf. omiserunt verba καὶ ποιεῖν. Zeunius duce Cod. Guelf. verba τοῦτο — δεῖ posuit post verba ἣν μὲν ἡμεῖς νικῶμεν, et ποιεῖν δεῖ explicauit *opera danda est vt fiat.* ¶ 28) *fingere, canere, carmina pangere.* De poetis. v. Fischer. ad Plat. apol. Socr. 7. et Poll. 4, 17. Σ. 4, 6. Ὅμηρος πεποίηκε χεδὸν περὶ πάντων. 8, 31. Ἀχιλλεὺς Ὁμήρῳ (i. e. ὑφ' Ὁμήρου) πεποίηται ὡς ἑταίρῳ τιμωρῆσαι. Plenius dicitur Aπ. 1, 2, 21. τῶν ἐν μέτρῳ πεποιημένων ἐπῶν. ¶ 29) *constituere* s. *sancire legibus.* Λ. 2, 2. τοῦτον κύριον ἐποίησε ἀθροίζειν τοὺς παῖδας. §. 11. 12, 2. c. dat. Λ. 1, 4. ταῖς θηλείαις ἀγῶνας πρὸς ἀλλήλας ἐποίησε. 15, 1. Αθ. 1, 12. c. inf. Λ. 6, 3. ἐποίησε καὶ οἰκέταις χρῆσθαι. c. acc. et inf. Λ. 6, 1. ἐποίησε παίδων ἕκαςον ἄρχειν. §. 4. Cf. nr. 2. et 10. Dicitur de deo, Π. 2, 3, 2. ὁ θεὸς οὕτω πως ἐποίησε. O. 11, 8. οἱ θεοὶ τοῖς ἀνθρώποις — οὐ θεμιτὸν ἐποίησαν εὖ πράττειν. ¶ 30) *statuere.* A. 6, 6, 10. ἐγὼ ἐμαυτὸν — παραχήσω κρίναντι Κλεάνδρῳ, ὅ ἂν βούληται ποιῆσαι. Cf. ζημία nr. 2. c. περὶ, A. 6, 6, 17. σοὶ ἐφεῖτο ὅ τι ἐβούλου ποιῆσαι περὶ τούτων. ¶ 31) *conuertere, incitare.* v. ἐπὶ c. acc. nr. 3. 32) *putare.* Σ. 4, 23. οὐδὲ πρὸς σοῦ ποιῶ τὸ περιιδεῖν Κριτόβουλον, *neque te dignum iudico quod despicis.* Vulgo vertunt: *ne a te quidem sto.* De formula περὶ παντὸς ποιεῖν v. ποιεῖσθαι nr. 18. ¶ 33) i. q. πράττειν. Π. 3, 1, 9. τὰ δίκαια ποιῶν ἥκις' ἂν τὸν ἁμαρτάνοντα μιμοίμην. §. 12. 4, 4, 1. ἠρώτα ὅ τι ἔπραξαν. οἱ δὲ διηγοῦντο ἅπερ ἐποίησαν. 5, 3, 18. καλόν τι ποιοῦντες — αἰχρόν τι ποιεῖν. 8, 6, 6. ἃ ὑμᾶς φημι χρῆναι ποιεῖν, ταῦτα καὶ αὐτὸς πειρῶμαι πράττειν. A. 5, 7, 6. ἀ-

γαθὸν

[redacted]

γαθόν τι ποιῶν. E. 2, 3, 18. p. 100. ἤ νῦν ταῦτα πράττων, ἢ πρότερον πώποτε πεποιηκώς. Απ. 1, 2, 57. 3, 9, 4. τοὺς ἐπισταμένους μὲν ἃ δεῖ πράττειν, ποιοῦντας δὲ τἀναντία. 4, 3, 17. 4, 5, 4. τὰ κάλλιστα πράττειν — τὰ αἴσχιστα ποιεῖν. 4, 8, 4. τὰ δίκαια πράττων, sed Απολ. 3. οὐδὲν ἄδικον ποιῶν. O. 7, 2. Σ. 8, 27. Cf. nr. 1. a. ¶ 34) c. τι, *agere aliquid, non otiosum esse.* Απ. 3, 9, 9. σχολὴν σκοπῶν, τί εἴη, ποιοῦντας μέν τι τοὺς πλείστους ἔφη εὑρίσκειν — καὶ τοὺς γελωτοποιοῦντας ποιεῖν τι. 3, 10, 8. statuarius dicitur τὰ πάθη τῶν ποιούντων τι σωμάτων ἀπομιμεῖσθαι. ¶ 35) *agere, curare.* c. ὅπως, Π. 2, 4, 18. οὕτω ποιεῖν, ὅπως ὡς τάχιστα ἀπίῃς. 6, 3, 11. p. 385. Sic fere A. 2, 5, 8. ὅ τι ἐποίουν, ἠμφιγνόουν. O. 20, 25. ὅπως ἔχοι ὅ τι ποιοῖ. ¶ 36) *celebrare, curare.* v. Raphel. ad Matth. 26, 18. E. 4, 5, 2. ἐποίησαν Ἴσθμια. 7, 4, 28. οἱ Ἀρκάδες παρεσκευάζοντο ποιεῖν τὰ Ὀλύμπια σὺν τοῖς Πισάταις τοῖς πρώτοις φάσκουσι προστῆναι τοῦ ἱεροῦ. In sqq. est διετίθεσαν τὴν πανήγυριν. Scil. τιθέναι, ἄγειν, διέπειν, ποιεῖν, τὸν ἀγῶνα, et προστῆναι ἀγῶνος est *curare ce*[...] *men.* v. Valckenar. Theocrit. Adoniaz. 195. ¶ 37) *operam*[...] *re.* c. ὡς, Π. 6, [...] ὡς σαφέστατά γ' ἂν ε[...] ἐποίουν. ¶ 38) *se ge*[...] Π. 7, 3, 3. οὕτω [...] ὅπως σοι φίλος ἄξιος [...] φανείη. ¶ 39) *com*[...] *tere scelus, delinq*[...] Π. 1, 4, 3. λόγον [...] ὧν ἐποίει. A. 2, [...] τὰ αὐτὰ πεποιηκὼς [...] τέθανε. E. 1, 5, [...] 2, 5. 7, 3, 5. οἱ πο[...] τες, *sceleris, ca*[...] *auctores.* Sic A. [...] 8. ἐπὶ τοῖς πεποι[...] ἄχθεσθαι, *de fraud*[...] *illata iniuria.* F[...] et Zeun. ex 2 MS[...] gunt πεπονημένοις. Dresigius de verbis diis p. 403. defend[...] ποιημένοις. c. adi. 4, 14. ἐπεποιήκεσαν αἰότερον. de quo lo[...] ἐπιποιεῖν. 3, 4, 8. α[...] ράνομα ποιοίη. ¶ 40) *[...]ficere.* Π. 3, 3, 17. [...]δὰν μηδὲν ποιήσαντες [...]μεν. E. 2, 4, 2. ἐπ[...] μὲν οὐδέν, τραύματα λαβόντες ἀπῆλθον. 5. δοκοῦντος αὐτοῦ ποιεῖν. 3, 2, 3. 4, ¶ 41) τί ποιῶν, *qu*[...]*cto.* v. Raphel. ad 10, 25. Π. 6, 1, [...]

ὅσα ἐρυμνότητος προσεδεῖτο, ἐποιήσατο, ὡς ἐν ἀσφαλεῖ — εἶεν. §. 26. ἡ Πάνθεια χρυσοῦν αὐτῷ θώρακα ἐποιήσατο. §. 27. ὀκτάρυμον ποιήσασθαι. 6, 4, 1. 2. 8, 8, 11. A. 5, 3, 6. Ξενοφῶν τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἀνάθημα ποιησάμενος ἀνατίθησιν. (v. Ernest. ad Callim. h. in Cer. 26.) §. 7. E. 3, 1, 5. ποιησάμενος χελώνην ξυλίνην. 3, 4, 27. 5, 2, 7. διὰ τειχῶν ποταμὸν ποιεῖσθαι. Cf. μηχανὴ nr. 5. ¶ 9) *pati, permittere.* Π. 4, 2, 20. εἰ ἐμποδὼν τι ποιησαίμεθα γενέσθαι ἡμῖν. ¶ 10) ποιεῖσθαι ἑαυτοῦ, *sibi vindicare.* v. ἑαυτοῦ nr. 2. ¶ 11) ὑπὸ χεῖρα ἐποιεῖτο, Αγ. 1, 22. *sibi subigebat, suam in potestatem redigebat.* Eodem modo dicitur ὑφ' αὐτῷ ποιεῖσθαι. v. ὑπὸ c. dat. nr. 1. b. ¶ 12) ἐν ἀποῤῥήτῳ ποιησάμενος λέγει, A. 7, 6, 31. *vt arcanum dicit, er macht ein Geheimniss daraus.* Hutch. minus bene: *re in secretis posita.* Dressig. l. l. *quibus tanquam arcanis silentio pressis.* Herodotum ait pro eo dicere (8, 44. et 93.) ἀπόῤῥητα ποιεῖσθαι. ¶ 13) *putare.* v. Kuster. de verbis med. 1, 33. Π. 5, 3, 10. μέγα ποιοῦμαι, *praeclarum puto, magni facio.* K. 3, 9. canes non bonae ἐξαπατᾷν πειρῶνται ἀληθῆ τὰ ψευδῆ ποιούμεναι. Leuncl. *pro veris falsa simulantes.* Rectius Pollux 5, 64. οὐ καίρια ὑπολαμβανούσας vocat, h. e. interprete Kühnio, *sibi imaginantes ea, quae non ad rem faciunt praesentem.* Sic Plutarch. de exilio c. 6. οἰκεῖα πάντα ποιεῖσθαι καὶ νομίζειν, ὥσπερ ἐστί. Cf. δεινὸς et μέγας. ¶ 14) ποιεῖσθαι παρ' ὀλίγον, *parui facere.* v. ὀλίγος nr. 5. ¶ 15) περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι, *magni facere.* Π. 8, 1, 9. Απ. 2, 3, 10. ¶ 16) περὶ πλείονος ποιεῖσθαι, *pluris facere, pluris aestimare.* A. 5, 6, 12. τῆς Ἑλλάδος οὐδὲν περὶ πλείονος ποιεῖσθαι. 7, 7, 25. E. 1, 7, 10. p. 56. Απ. 1, 1, 18. Σ. 8, 28. ¶ 17) περὶ πλείστου ποιεῖσθαι, *plurimi facere.* Π. 7, 5, 21. περὶ πλείστου ποιεῖσθαι οἵτινες δύνανται πλουτίζειν, i. e. φιλεῖν. A. 1, 9, 5. ὅτι περὶ πλείστου ποιοῖτο — μηδὲν ψεύδεσθαι. 3, 2, 3. 7, 8, 5. O. 20, 28. ¶ 18) περὶ παντὸς ποιεῖσθαι, *maximi facere, nihil prius neque potius ducere.* Π. 1, 4, 1. περὶ παντὸς ἐποιεῖτο διαπράττεσθαι. Lectio

[redacted]

ἐποιήσατο. Απ. 4, 4, 14. εἰρήνην ποιοῦνται. Scil. εἰρήνην ποιεῖσθαι dicuntur ciues, ποιεῖν rex. c. adi. Π. 4. 2, 19. τοὺς συμμάχους προθύμους ποιεῖσθαι nobis. Πο. 2, 5. εὐνουςέρους ἂν ποιεῖσθαι. §. 7. eſt εὐνουςέρους ποιοίη. Ο. 7, 41. πιςὴν καὶ διακονικὴν ποιησαμένη. 12, 19. Σ. 1, 10. τὴν φωνὴν πρᾳοτέραν ποιοῦνται, vocem ſuam. Cf. βαθὺς, συνεργὸς et ὑποχείριος. ¶ 2) *procreare, generare.* Π. 5, 3, 10. σὲ ὁ Ἀσσύριος παῖδας τὸ ποιεῖσθαι ἀφείλετο. Ita recte edidit Zeun. pro ποιεῖν. v. Poll. 3, 13. ¶ 3) *in ſuum commodum facere.* A. 1, 4, 5. ὅπερ ᾤετο ποιήσειν τὸν Ἀβροκόμαν, — Ἀβροκόμας δὲ οὐ τοῦτο ἐποιήσατο, np. non praeſidia ſuae regioni collocauerat. Sed Dreſigius l. l. probante Zeunio dicit, omnino ἐποίησεν eſſe reſtituendum e MS. Eton, et Pariſ. Nam ſemper actiuum eſſe pro πράττειν. ¶ 4) *ſibi comparare ſ. conciliare.* A. 5, 5, 7. Κορύλαν — φίλον ποιεῖσθαι. §. 11. Κορύλαν καὶ Παφλαγόνας συμμάχους ποιήσεσθε ἐφ' ἡμᾶς — ἂν δὲ δοκῇ ἡμῖν καὶ φίλον ποιεῖσθαι Κορύλαν, καὶ τὸν Παφλαγόνα ποιούμεθα φί-

λον. Portus in indi
v. ἐνεςὼς dicit, πο
θα eſſe pro ποιησό
Hutch. et Leuncl
quuntur aliam lecti
ab hac diuerſam,
ποιούμεθα habent
μεν. v. Zeun. 5, 6,
τὸν Παφλαγόνα φίλο
σοιντο. E. 2, 3, 18.
οἱ ἐχθροὺς — καὶ
πολλοὺς ποιεῖσθαι.
mox οἱ πολλοὺς τοὺς
τίους ποιοῦντες, *qu*
ſtium numerum au
Απ. 1, 6, 13. 2,
§. 8. §. 10. φίλους
ποιοῦνται. §. 16. 35.
27. Sic Απ. 2,
φιλίαν πρός τινας ποι
c. ἀπὸ, O. 6, 11
γεωργίας τὸν βίον ποι
Cf. φιλία. ¶ 5) *c*
tuere, eligere ſibi.
11. τὴν ταμίαν ἐποι
θα. ¶ 6) *declara*
6, 3, 5. p. 384. πολ
ποιεῖσθε. Sic ¶ 7)
6, 2. p. 256. παῖδα
ὡς δυνατόν, σε ποι
h. e. *te mihi filium*
opto. ¶ 8) *fieri*
re. Π. 1, 3, 14. π
μενον ἢ πριάμενον κεκ
χιτῶνα. 2, 1, 2.
ὅπλα ἐποιούμην, *fac*
ſ. *fabricanda cur*
6, 1, 11. χρῆναι πει
ἡμῖν ὡς πλεῖστα ὀχυρὰ
σθαι. §. 13. Cyrus d
μηχανὴν ποιήσασθαι.

χανᾶσθαι, *nihil exquisiti, s. ad quod perficiendum multiplici arte opus sit.*

ποικίλως ἔχειν, *differre, diuersum esse.* Απ. 2, 6, 21. ἔχει ποικίλως πως (cod. Flor. C. περὶ) ταῦτα. Ern. vertit: *in hoc genere quaedam varietas deprehenditur.*

ποιμὴν, ¶ 1) *opilio, ouium pastor.* Poll. 1, 249. interpretatur ὁ τῶν προβάτων ἡγεμών. Cf. νομεύς. Απ. 2, 3, 9. ¶ 2) Dicitur de rege, vt νομεὺς, Απ. 3, 2, 1. Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν.

ποινὰς τίνειν (poet. Port.), *poenas persoluere s. luere s. dare.* Proprie ποινὴ est *poena talionis, par vindicta.* v. Hesych. Quae notio nec aliena videtur a loco Xenophonteo Π. 6, 1, 8. οὐ τίνων ποινὰς ὧν ὑμᾶς ἐπεχείρησεν ἀδικεῖν.

ποῖος, ¶ 1) *qualis, cuiusmodi.* Απ. 3, 12, 8. ἰδεῖν ἑαυτὸν ποῖος ἂν κάλλιστος καὶ κράτιστος τῷ σώματι γένοιτο. c. τὶς, Π. 2, 2, 3. οὐκ οἶδα ποίους τινὰς χρὴ μᾶλλον εὔξασθαι. Cf. ἄττα. ¶ 2) Est saepe interrogantis, Π. 8, 1, 1. p. 462. τίς ἂν πόλις — τίς δὲ φιλία — ποῖον δ' ἂν στράτευμα — ποῖαι δὲ πόλεις — ἢ ποῖοι οἶκοι. Ε. 3, 5, 8. p. 182. 4, 1, 4. Απ. 4. 5, 9. ἐκεῖνο δὲ ἤδη πώποτε ἐνεθυμήθης; ποῖον; ἔφη. Σ. 8, 39. c. gen. Απ. 2, 4, 5. ποῖον ν.. ἤμα τῶν ἄλλων, i. e. ποῖον ἄλλο. c. artic. Ο. 10, 1. τὰ ποῖα; ἔφην ἐγὼ, λέγε. 15, 2. c. τὶς, Ε. 4, 1, 3. λέξόν μοι, ἔφη, ποίου τινὸς γένους ἐστίν; Απ. 4, 6, 2. ποῖόν τι νομίζεις εὐσέβειαν εἶναι; ¶ 3) *vter.* Απ. 2, 1, 23. ἀποροῦντα, ποίαν ὁδὸν τράπῃ. §. 21. erat ὁποτέραν τῶν ὁδῶν. ¶ 4) A. 5, 4, 4. ποῖοί τε ἔσεσθε ἡμῖν συμπρᾶξαι; All. τί οἴεσθε ἔσεσθαι. Steph. recte inde fecit τί οἷοί τε ἔσεσθε, i. e. τί δυνήσεσθε, quam emendationem receperunt Hutch. et Zeun.

πολεῖν, v. μολεῖν.

***πολεμαρχεῖν**, *polemarchum esse.* Participium legitur pro πολέμαρχος, Ε. 5, 2, 17. πολεμαρχοῦντες ἐτύγχανον Ἰσμηνίας τε καὶ Λεοντιάδης. 5, 4, 2. Cf. πολέμαρχος. Plutarchus quoque in Pelop. 7. vtitur sic hoc participio: Φιλλίδας διεπράξατο τῶν περὶ Ἀρχίαν καὶ Φίλιππον γραμματεὺς γενέσθαι πολεμαρχούντων.

***πολεμαρχεῖον**, *polemarchi palatium.* Ε. 5, 4, 5. Thebis εἰς τὸ ταμιεῖον

ctio ἐποίει τὸ orta eſt e vitio Leuncl. A. 2, 4, 2. ὅτι βασιλεὺς ἡμᾶς ἀπολέσαι περὶ παντὸς ἂν ποιήσαιτο. E. 4, 1, 15. 4, 8, 6. περὶ παντὸς ἐποιεῖτο ἐλθεῖν, *vehementer cupiebat.* Ἀπολ. 22. Cf. πᾶς nr. 8. ¶ 19) ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιεῖσθαι, *nihili facere.* v. λόγος nr. 20. ¶ 20) *inſtruere aciem.* A. 3, 2, 24. πορεύεσθαι πλαίσιον ποιησαμένους τῶν ὅπλων. 3, 4, 13. 4, 3, 19. 4, 8, 13. E. 7, 5, 24. v. ἔμβολος et λόχος nr. 3. ¶ 21) *collocare.* A. 6, 5, 4. v. οὐρὰ nr. 2. it. ἑκατέρωθεν, ἐντὸς, (vbi verti poteſt *recipere*) ἐπίπροσθεν, μέσος nr. 2. στρατόπεδον nr. 3. ¶ 22) ὄπισθεν ποιεῖσθαι, *a tergo relinquere* ſui commodi cauſa. A. 1, 10, 6. ποιήσασθαι ὄπισθεν τὸν ποταμόν. 6, 5, 11. ¶ 23) Ponitur pro actiuo, E. 4, 8, 34. ἐπεὶ οἱ Ἀργεῖοι τὴν Κόρινθον Ἄργος ἐπεποίηντο, *Corinthi limites reuulſerant Corinthiosque in ius Argiuae ciuitatis receperant.* (4, 4, 6. eſt actiuum. v. ποιεῖν nr. 10.) E. 6, 5, 18. ἰσχυροτέραν τὴν φάλαγγα ἐποιεῖτο. All. ἐποιοῦντο. Dreſigius p. 417. volebat ἐποίει, quia verbum vim ſuam h. l. ab adiectiuo accipit. Sed v. ἔμβολον et Φάλαγξ, vbi ſunt plura eiusmodi exempla cum medio. Poterat etiam in his eſſe actiuum, Π. 4, 5, 8. ἔτι τούτων — καλῶς καὶ νομίμως ποιοίμην ἄν, τὸν πατέρα ἐρωτᾷ. 6, 1, 18. ἔτι, εἰ μὴ βούλοιτο ἑκοῦσα, ἄκουσα ποιήσοιτο ταῦτα. Hutch. aliique ποιήσει. v. Zeun. A. 3, 4, 13. οἱ στρατηγοὶ ἐποιήσαντο ἓξ λόχους ἀνὰ ἑκατὸν ἄνδρας. Cod. Eton. ἐποίησαν. 4, 1, 10. σχολαίαν ἐποιοῦντο τὴν πορείαν πολλὰ ὄντα τὰ ὑποζύγια. Dreſigius quidem verti iubet: *iumenta multa — tarde iuerunt,* quia, quando cum ſubſt. et adiect. ſimul legitur, tum vim ſuam non ab adiectiuo, ſed a ſubſtantiuo accipit, ita vt adiectiuum fere per aduerbium debeat exponi. Cf. nr. 1. Sed haud dubie verior eſt lectio cod. Eton. ἐποίουν, et rectior verſio Leuncl. *multa illa iumenta profectioni moram afferebant, die Menge Vieh machte den Zug langſam, wenn ſie es mitnehmen wollten.* 5, 2, 19. πῦρ ἐν μέσῳ ἑαυτῶν καὶ τῶν πολεμίων ποιησάμενοι. niſi h. l. eſt *in ſuum vſum.* E. 1, 2, 1.

πο-

narratione plures colligi recte poſſunt. Poteſt tamen nihil certi conſtitui. v. Schneider. ad E. 5, 4, 2. Dicebantur etiam πολεμαρχοῦντες. E. 5, 4, 2. ἦν τις Φυλλίδας, ὃς ἐγραμμάτευε τοῖς περὶ Ἀρχίαν πολεμάρχοις. Plutarchus in Pelopida c. 7. habet πολεμαρχούντων. v. πολεμαρχεῖν. E. 5, 4, 4. ὁ Φυλλίδας τὰ ἄλλα ἐπεμελεῖτο τοῖς πολεμάρχοις. 5, 2, 21. 23. 5, 4, 7. 8. ¶ 3) In var. lect. permutatur c. πολεμαρχεῖον. v. ibi.

Πολέμαρχος, *Polemarchus*, nomen proprium Lacedaemonii, nauium praefecti. E. 4, 8, 11. ναῦς, ὧν ἦρχε Πολέμαρχος. Margg. ὧν Ποδάνεμος ἦρχεν.

πολεμεῖν, ¶ 1) *bellum gerere.* E. 1, 4, 10. κἀκεῖθεν ὁρμώμενος ἐπολέμει. 4, 8, 5. ὁ κατὰ γῆν πόλεμος οὕτως ἐπολεμεῖτο. Ἱερ. 2, 8. ἂν μὴ ἡ πόλις κοινὸν πόλεμον πολεμῇ. §. 12. πόλεμοι οὓς αἱ πόλεις πολεμοῦσι. Απ. 3, 5, 10. πάντας (πολέμους) τοὺς ἐπὶ Θησέως πολεμηθέντας. De talibus formulis, in quibus nulla ineſſe emphaſis putanda eſt, v. Wall. ad Thucyd. 1, 112. et Phauorin. in v. ἀγορὰς ἀγόρευον, vbi exſcripſit Euſtathii verba ad Il. β, p. 348. c. πρὸς, A. 1, 3, 4. πρὸς τοὺς Θρᾶκας ἐπολέμησα. Αγ. 7, 7. Sic de bellis ciuilibus, Π. 7, 4, 1. ςασιάζοντες οἱ Κᾶρες καὶ πολεμοῦντες πρὸς ἀλλήλους. Πο. 5, 8. τὰς πολεμούσας πρὸς ἀλλήλας πόλεις. E. 2, 4, 29. c. dat. Π. 3, 1, 6. ἐπολέμησάς ποτε Ἀςυάγει. Αγ. 3, 5. E. 2, 4, 25. 3, 1, 7. 4, 1, 15. σὺν ταῖς πατρίσι καὶ τοῖς ἐξενωμένοις πολεμοῦσι, *cum patria, adiuuante patria, adeo contra hoſpites bellum gerunt.* Sic c. σὺν, A. 2, 6, 3. σὺν ἐκείνῳ πολεμήσων, *cum illo coniunctus.* it. c. μετὰ, E. 7, 1, 17. συνέλεξεν ξενικὸν ὅπως πολεμοίη μετὰ Λακεδαιμονίων, *vt Lacedaemonios in bello adiuuaret.* c. διὰ, E. 4, 4, 14. μισθοφόρους — διὰ τούτων ἐῤῥωμένως ἐπολέμουν. ¶ 2) *belli cauſam praebere.* A. 6, 6, 10. τούτου ἕνεκα μήτε πολεμῆτε (Zeun. e MSS. Brodaei et Pariſ. πολεμεῖτε) Λακεδαιμονίοις, np. ſi Cleandro non morem geritis. ¶ 3) *pugnare, dimicare.* Π. 7, 1, 22. μελετᾷν, ὡς πολεμήσων ἀπὸ τῶν καμήλων. De canibus, K. 10, 1. κύνας

— πε-

[redacted]

τέον. 15, 6. est ἃ δεῖ ποιεῖν. c. dat. perſ. A. 1, 3, 15. ἐμοὶ τοῦτο οὐ ποιητέον. Aπ. 1, 7, 2. τί ἂν αὐτῷ ποιητέον εἴη — τούτῳ ταῦτα ποιητέον. c. πρὸς, Π. 1, 6, 19. p. 76. ἃ πρὸς τοὺς φίλους ποιητέον ἦν. ¶ 2) περὶ πολλοῦ ποιητέον εἶναι τὸ ἑαυτὸν γιγνώσκειν, Aπ. 4, 2, 30. *magni faciendum eſſe.* ¶ 3) πάντα ποιητέον, A. 3, 1, 12. *omnis opera danda eſt.*

ποιητέος, *faciendus.* Π. 8, 5, 3. διατέτακται ἑκάστοις τὰ ποιητέα. Λ. 13, 6. rex παραγγέλλει τὰ ποιητέα in bello. Cf. πᾶς nr. 12.

ποιητής, ¶ 1) *auctor.* Π. 1, 6, 19. p. 79. ποιητὴς τῶν πρὸς τοὺς πολεμίους μηχανημάτων. Portus in indice: *molitionum aduerſus hoſtem excogitator.* ¶ 2) *poeta.* Πο. 5, 4. οἱ ποιηταὶ Athenis grati. Aπ. 1, 2, 56. ὁ ποιητὴς vocatur Heſiodus paulo ante nominatus. Sic §. 58. Homerus. 4, 4, 16. οἱ πολῖται ὀμνύουσι — οὐχ ὅπως τοὺς αὐτοὺς ποιητὰς αἱρῶνται. Videntur intelligi *poetae ſcenici*, quod Fr. Porto placebat. ¶ 3) *actor, hiſtrio.* O. 3, 9. θεᾷ τοὺς τραγῳδοὺς καὶ κωμῳδοὺς, οὐχ ὅπως ποιητὴς γένῃ — οὐ γὰρ ποιητὴς βο[...] νέσθαι.

ποικιλίαι, *opus v[...] tum, Tapeten.* [...] 7, 34. Aπ. 3, 8, 1[...] φαὶ καὶ ποικιλίαι. [...] *varii colores.* P[...] iam aliis modis [...] ri. Nam certo [...] nequit.

ποικίλλειν, *v[...] mutare.* Iπ. 4, [...] κίλλοντας ἱππικαῖς [...] τὰς πορείας, *non [...] eodem ordine [...] ſcentes.*

ποικίλματα, *pi[...]* vel alia *ornamen[...] riis coloribus di[...]* O. 9, 2. domus [...] κίλμασι κεκόσμηται.

ποικίλος, ¶ 1) *va[...] tus, coloribus var[...] tinctus* ſ. *pictus.* [...] 5, 8. ποικίλας ἀνα[...] Aπ. 3, 10, 14. π[...] θώρακας. c. acc. [...] 4, 18. παῖδας — π[...] τὰ νῶτα. ¶ 2) *v[...] multiplex.* O. 16, [...] ποικιλώτατον τῆς γε[...] *variae res in agri[...] ra addiſcendae,* Bachio interprete, *propter varietat[...] agricultura labor[...] videtur.* 17, 7. ἐν [...] πτειν τὸ σπέρμα [...] τέχνη ἔνεστι. Sic A[...] 3, 10. οὐδέν γε ποικ[...] δὲ καινὸν δεῖ ἐπ' αὐτ[...]

ὀργή. b) *classicum, signum ad proelium.* A. 4, 3, 22. ἐπειδὰν σαλπιγκτὴς σημήνῃ τὸ πολεμικόν. Sic improprie A. 7, 3, 16. in conuiuio Κερασουνταῖοι σημαίνουσιν αὐλοῖς τε καὶ σάλπιγξιν, — καὶ αὐτὸς Σεύθης ἀνέκραγέ τε (Castal. τι) πολεμικὸν, καὶ ἐξήλατο, ὥσπερ βέλος φυλαττόμενος. Hutch. *bellicum quiddam.* c) *hostes.* Πο. 4, 44. εἴ τι αἰσθάνοιτο πολεμικόν. Paulo post est εἰ ἔλθοιεν πλείους πολέμιοι. ¶ 5) τὰ πολεμικὰ, a) *res bellicae.* Π. 1, 5, 7. p. 53. τὰ πολεμικὰ (All. τὰ πολέμια) ἀσκοῦντες — τὰ πολεμικὰ ἀγαθοί. 2, 1, 7. p. 94. 8, 1, 12. ἀρίστην ἄσκησιν πολεμικῶν. Λ. 13, 6. Ιερ. 6, 7. Απ. 3, 4, 5. Απολ. 20. Cf. ἀσκεῖν. b) *exercitia bellica.* Π. 2, 1, 7. p. 95. τῶν πολεμικῶν περιελὼν τῷ τόξῳ μελετᾶν. c) fere i. q. πόλεμος. Π. 8, 5, 4. ὀξύτεροι οἱ καιροὶ τῶν εἰς τὰ πολεμικὰ (i. e. ἐν τῷ πολέμῳ) χρήσεων — πλείστου ἄξια ταῦτα ἐν τοῖς πολεμικοῖς, *belli tempore.* A. 3, 1, 27. ἄνευ ἀρχόντων οὐδὲν ἂν γένοιτο — ἐν τοῖς πολεμικοῖς. §. 30. v. πολέμιος nr. 5. d. Ιπ. 3, 12. ¶ 6) In var. lect. permutatur c. πεζικός. v. ibi. it. c. πολιτικός. v. ibi nr. 4. it. c. πολέμιος. v. ibi, et supra nr. 5. a.

πολεμικῶς, ¶ 1) *hostiliter, bellico more.* K. 6, 16. canes πολεμικῶς ἐπιφερόμεναι. ¶ 2) πολεμικῶς ἔχειν, *hostem esse, hostili animo esse.* c. πρὸς, Π. 5, 2, 12. πολεμικῶς ἔχειν πρὸς ἑαυτόν. In seqq. est αὐτῷ πολέμιον. A. 6, 1, 1. πολεμικώτερον (all. πολεμικώτατα) πρὸς ἀλλήλους εἶχον, *fiengen mehr Feindseligkeiten gegen einander an.* E. 4, 8, 17. Απ. 2, 6, 18. αἱ πόλεις — πολεμικῶς ἔχουσι πρὸς ἀλλήλας. Ernestio legendum videbatur πολεμίως. Cf. ἐθελέχθρως.

πολέμιος, ¶ 1) *hostis, infestus.* Π. 5, 5, 7. ἐπειδὴ οἱ πολέμιοι ἦλθον. 7, 5, 10. ὡς πολέμιοι ἐχρῶντο αὐτοῖς. Zeun. e cod. Guelf. ὡς πολεμίοις. E. 2, 3, 17. p. 91. πολέμιος μὲν ἦν, οὐ μέντοι πονηρός. c. dat. Π. 5, 2, 11. ἐμοὶ μὲν πολέμιός ἐστιν, οὐκ ἐμὲ μισῶν, - ὑμᾶς δὲ μισεῖ. §. 12. ἐπίσχαθε καὶ ἄλλον τινὰ αὐτῷ πολέμιον. E. 2, 3, 17. p. 90. πλείστους ἀνάγκη πολεμίους εἶναι τοῖς ἐς ὀλιγαρχίαν μεθιστᾶσι. §. 18. p. 97. ὅτι οἱ μέτοικοι ἅπαντες πολέμιοι τῇ πολι-

[redacted]

είων τοῦ πολεμαρχείου. All. πολεμάρχου.

πολέμαρχος, *polemarchus*. ¶ 1) apud Lacedaemonios: *tribunus, morae praefectus*. v. μόρα. Erat regis quasi vicarius per omnia. v. Crag. de rep. Laced. 4, 4. Λ. 11, 4. ἑκάστη τῶν πολιτικῶν μορῶν ἔχει πολέμαρχον ἕνα. Suid. in v. μορῶν habet μόναρχον. Fortassis voluit μόραρχον. Λ. 13, 4. πάρεισι περὶ τὴν θυσίαν πολέμαρχοι. §. 6. ἐν μέσῳ δυοῖν μόραιν, καὶ δυοῖν πολεμάρχοιν. E. 4, 4, 7. sq. Praxitas polemarchus praeest morae, quae praesidio tenebat Sicyonem. 5, 4, 46. Thespias praesidium mittunt polemarchum et moram. §. 47. Ἀγησίλαος — πέμψας πρὸς τὸν ἐν Θεσπιαῖς πολέμαρχον. Cf. 4, 5, 11. 12. E. 5, 4, 51. πολεμάρχων τινὲς ἐπέδραμον σὺν ταῖς μόραις. Ag. 2, 15. et E. 4, 3, 14. Agesilaus vulneratus Γῦλιν τὸν πολέμαρχον παρατάξαι τε ἐκέλευσε τὸ στράτευμα, καὶ τρόπαιον ἵστασθαι. — Cum Agesilaus Delphos proficisceretur, Γῦλις ὁ πολέμαρχος ἔχων τὸ στράτευμα ἀπεχώρησεν. 6, 4, 15. rege Cleombroto interfecto polemarchi de rerum

summa deliberant. 1. συσκηνοῦσι τῷ β oἱ πολέμαρχοι, ὅτι συνόντες μᾶλλον καὶ βουλῶσιν. §. 9. ὅπως γίγνεται, πολεμάρχ μέλειν. 12, 6. μετ γυμνάσια καθίζειν ὁ τος πολέμαρχος κηρ np. *qui primae n praeest*. E. 4, 2 μέλλοντος τοῦ πρώτου μάρχου — ξυμβά *qui primus in eos in bat*. E. 2, 4, 23. πολεμάρχω. 3, 5 Παυσανίας συγκαλέσα λεμάρχους καὶ πεντη ρας ἐβουλεύετο. 4, 3 4, 5, 7. 15. 5, 4, 52. 7, 1, 14. τὴν ραν καὶ τὸν Γεράνορα λέμαρχον Σπαρτιάτην συμφορεῖς. ¶ 2) Thebanos est *magi tus magnae* et qui proximae post Boe chas *dignitatis, ad q summa rei militaris tinebat*. v. Fr. Po A Cornelio Nepote lop. 2, 2. polem cum paucis aliis vo tur maximi magistr Videntur autem non duo Thebis fuisse, q quam in v. Ἀρχίας tuor fuisse diximus. tem Plutarchus sen tantum duo nomi neque ex Xenopho

1

onem πολέμια. c)
ium castra aliaeque
. E. 3, 4, 24. παντα
φίλια καὶ πολέμια πε-
κτοπεδεύσατο, καὶ ἄλ-
ολλὰ χρήματα ἐλήφθη.
ellum. Iπ. 7, 17. ἐν
πολεμίοις αἱ στροφαί εἰ-
οῦ διώκειν ἕνεκα. Le-
. et Camerar. pro-
e Zeunio legunt ἐν
πολέμοις. Sic A. 3,
). edd. vett. et Cod.
f. habent: ὁπόσοι μα-
τι ζῆν ἐκ παντὸς τρό-
ἐν τοῖς πολεμίοις, —
νήσκουσιν. All. ἐν τοῖς
ικοῖς ¶ 6) ἡ πολε-
scil. χώρα, hosti-
, hostium regio. Π.
11. μήτ' ἐν φιλίᾳ,
ἐν πολεμίᾳ. 3, 3, 7.
ιν εἰς τὴν πολεμίαν. §.
179. 180. A. 3, 3,
;, 1, 4. 7, 7, 20.
1, 1. τοὺς θεοὺς οὐχ
ἐν τῇ πολεμίᾳ ἢ ἐν
λίᾳ συμμάχους ποιεῖ-
Eodem senſu paulo
ἱερὰ τὰ ἐν τοῖς πολε-
np. χωρίοις. Iερ. 2,
). 20, 7. Iπρ. 4, 4.
t. A. 4, 7, 15. ἐνέ-
εἰς τὴν ἑαυτοῖς πολε-
Cod. Eton. ἑαυτοῦ.
to nomine χώρα, A.
14. ὅπως διὰ τῆς πο-
ς χώρας ἐπάγοι. 5, 1,
, 6, 18. ἐν πολεμίᾳ
εἶναι. In Cod. Eton.
deest. Iπρ. 4, 6. Cf.

ἐμβάλλειν et φίλιος. ¶ 7) inimicus. Hesych: πολέμιος· ἐχθρός. E. 3, 1, 7. ἦν — ὁ Δερκυλλίδας πολέμιος τῷ Φαρναβάζῳ — διαβληθεὶς ὑπὸ Φαρναβάζου. 4, 8, 3. O. 11, 23. συμφέρει φίλους εἶναι μᾶλλον (οἰκέτας), ἢ πολεμίους. ¶ 8) Legitur pro eo ἐναντίος. v. ἐναντ. nr. 5. Confunditur c. πόλεμος. v. ibi nr. 1. et 6. et ſupra nr. 5. d. it. c. πόλις. v. ibi nr. 7. it. c. ὑπεναντίος. v. ibi. it. c. πολεμικός. v. ibi nr. 5. et ſupra nr. 5.

πολεμιστήριος, ¶ 1) bellicoſus, ad bellum idoneus. Aγ. 9, 6. ἵππους πολεμιστηρίους τρέφοντα, equos bellatores. Tales alere iisque merere erat munus ditiorum. v. Bach. Iπ. 1, 2. ἵππου πολεμιστηρίου. 3, 7. Cf. Poll. 1, 181. et Heſych. ¶ 2) bellicus. Π. ., 1, 17. πολεμιστήρια ἅρματα. 7, 1, 22. τὰ δρεπανηφόρα ἅρματα. ἔτι καὶ νῦν διαμένει τὸ πολεμιστήριον τῷ ἀεὶ βασιλεύοντι. Vertunt bellicum illud curruum genus. Sic Π. 8, 8, 12. γιγνώσκουσιν, οἷα σφίσι τὰ πολεμιστήρια ὑπάρχει, res bellicae, res militaris. Leuncl. apparatus bellici.

[redacted]

— πολεμεῖν τῷ θηρίῳ. ¶ 4) *infeſtare, verbis et animo oppugnare.* Π. 1, 3, 10. τί ποτε οὕτω τῷ Σάκᾳ πολεμεῖς; ¶ 5) *reſiſtere, aducrſari.* E. 2, 3, 18. p. 100. ἀεὶ πολεμῶ τοῖς οὐ πρόσθεν οἰομένοις καλὴν ἂν δημοκρατίαν εἶναι. Απ. 2, 1, 13. ¶ 6) Paſſiuum: *bello peti* ſ. *laceſſi.* E. 7, 4, 20. εἰ ἀμφοτέρωθεν πολεμοῖντο. A. 4, 1, 1. ὅσα ἐπολεμήθη πρὸς τοὺς Ἕλληνας, *quae hoſtiliter facta ſunt.* All. ἐπολέμησε, vt referatur ad regem.

πολεμικὸς, ¶ 1) *bellicoſus, bellandi* ſ. *rei militaris peritus.* Π. 3, 8, 24. p. 193. ἄνδρας πολεμικοὺς ποιῆσαι. A. 2, 6, 1. ἀνὴρ καὶ πολεμικὸς καὶ φιλοπόλεμος. §. 5. οὕτω μὲν φιλοπόλεμος ἦν. πολεμικὸς δὲ αὖ ταύτῃ, ὅτι φιλοκίνδυνος ἦν. 5, 2, 2. ἀνθρώπους πολεμικωτάτους. 7, 2, 12. Ιπρ. 7, 1. ¶ 2) *bello aptus.* Π. 1, 5, 7. p. 54. laudis ſtudium eſt πολεμικώτατον κτῆμα. 7, 5, 22. ἵπποι — ἐκτεμνόμενοι — πολεμικοὶ οὐδὲν ἧττον γίγνονται, *apti ad belli labores perferendos.* Cf. Poll. 1, 195. Λ. 11, 3. χαλκῆν ἀσπίδα — πολεμικωτάτην εἶναι. καὶ γὰρ τάχιστα λαμπρύνεται. Ιπρ. 3,

13. ταῦτά μοι δοκ
μικώτερα φαίνεσθα
exercitatiouibus.
gitur inprimis
in equitando. ¶
licus. Π. 1, 6, 1
τᾶσθαι ἕκαστα τῶν
κῶν ἔργων. §. 12.
ἕκαστα τῶν πολεμικ
κράτιστοι. Π. 5, 2
286. εἰ αἱ νῖκαι ἐν
λεμικοῖς ἔργοις ἔσο
πότεροι πλείονα ὀχ
ριθμήσωσιν, *in b*
4, 12. οὐδὲν ἧττον
ωργικῶν ἔργων ἐπιμ
ἢ τῶν πολεμικῶν.
δὲν ἧττον τῶν εἰρ
τῶν πολεμικῶν ἔρ
7, 5, 26. p. 457.
κῆς ἐπιστήμης καὶ
8, 1, 12. τῆς πολε
νεκα ἀσκήσεως ἐπ
ἐξῆγεν. §. 13. τὰς
κὰς τέχνας καὶ τὰ
τας. Απ. 2, 1,
πολεμικὰς τέχνας
ον. 3, 1, 3. ἐν τοῖ
μικοῖς κινδύνοις. O.
πολεμικὰς ἐπιστήμα
pon. εἰρηνικάς. 4, 4
μικὴ τέχνη. 5, 19.
λεμικῶν πράξεων,
in bello fieri ſole
2. Cf. ἀγὼν et τέχ
4) πολεμικὸν, a)
inimicitias excita
eſt. Απ. 2, 6, 21.
ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι
φιλικὰ, τὰ δὲ πολεμ
πολεμικὸν δὲ καὶ

εἴη Μήδοις τε καὶ τῷ Ἀσσυρίῳ. O. 4, 3. πόλεσι ταῖς ἐν πολέμοις δοκούσαις εἶναι. v. δοκεῖν nr. 5. καθίσασθαι, Π. 8, 8, 12. οὐδεὶς — εἰς πόλεμον καθίσαται, *bellum ſubit* ſ. *parat.* παρέχειν, E. 2, 4, 13. p. 113. τῶν πάντων αἴσχιστον καὶ χαλεπώτατον καὶ ἀνοσιώτατον καὶ ἔχθιστον καὶ θεοῖς καὶ ἀνθρώποις πόλεμον ἡμῖν πρὸς ἀλλήλους παρέχουσι. ποιεῖσθαι, A. 1. 5, 9. εἴ τις διὰ ταχέων τὸν πόλεμον ποιοῖτο. 5, 5, 12. Cf. ἀναιρεῖσθαι, ἀναπαύεσθαι, ἐκφέρειν, καθιστάναι, παύεσθαι nr. 5. πολεμεῖν nr. 1. προῤῥεῖν. i) c. articulo et praepoſitione facit periphraſin adiectiui, Π. 2, 1, 7. ἀσκεῖν τὰ ἀμφὶ τὸν πόλεμον. Sic c. εἰς, Π. 8, 8, 13. ἀνανδροτέρους τὰ εἰς τὸν πόλεμον, *in re militari, in bello.* Απ. 3, 1, 6. παρασκευαστικὸν τῶν εἰς τὸν πόλεμον, *rerum ad bellum neceſſariarum,* vt ſunt arma et σκεύη. K. 1, 12. ὑστέρους εἶναι τὰ εἰς τὸν πόλεμον. Zeunius videtur minus bene exponere *in acie inſtruenda.* 2, 1. it. c. ἐν, Π. 4, 1, 2. p. 201. Zeun. e Cod. Guelf. et marg. Steph. edidit ἐργάτην τῶν ἐν πολέμῳ pro ἐργ. τ. πολεμικῶν. k) Interdum additur ſubſtantiuum, vt Π. 2, 4, 8. p. 130. τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἔργων ποιήσασθαι συνεργούς. A. 1, 9, 3. O. 11, 19. τοῖς εἰς τὸν πόλεμον ἀσκήμασι. c. ἐν, O. 5, 19. οὐδὲν ἧττον τῶν ἐν τῇ γεωργίᾳ ἔργων ἢ τῶν ἐν πολέμῳ. In ſqq. eſt πολεμικῶν. l) Additur participium, vt Π. 1, 2, 10. τῶν ἐν πολέμῳ παρόντων, *quae fieri ſolent in bello.* m) c. πρὸς, Π. 1, 2, 10. μελέτη τῶν πρὸς τὸν πόλεμον. 5, 1, 13. τὰ πρὸς πόλεμον ἐκπονεῖν. A. 4, 3, 8. εἰπεῖν εἴ τι τὶς ἔχοι τῶν πρὸς τὸν πόλεμον, *quae pertineant ad bellum.* Απ. 3, 12, 5. ἀσκεῖν δημοσίᾳ τὰ πρὸς τὸν πόλεμον. K. 12, 1. n) it. c. artic. et gen. Π. 7, 5, 17. p. 445. τὰ τοῦ πολέμου τοιαῦτα ἐγίγνωσκεν ὄντα, *conditionem belli.* O. 11, 12. ἀσκεῖν τὰ τοῦ πολέμου. §. 13. Cf. ἀσκεῖν. ¶ 2) *proelium.* Π. 6, 2, 3. τὰ ἄλλα πρὸς τὸν πόλεμον παρεσκευάζετο. A. 1, 8, 4. ψιλαῖς ταῖς κεφαλαῖς ἐν τῷ πολέμῳ διακινδυνεύειν. ¶ 3) *inſidiae.* Ιερ. 2, 18. πόλεμον τοιοῦτον ἔχων διατελεῖ ὁ τύραννος. ¶ 4) Tribuitur praedonibus, Π. 3, 2, 12. εἰθισμένοι ἀπὸ πολέμου βιοτεύειν. ἀεὶ γὰρ ἐλῄζοντο. ¶ 5) Tribuitur

[redacted]

τείχ. ἔσοιντο. 7, 3, 7. p. 477. εἰ ἐμοὶ πολέμιος ἦν. Femininum, A. 3, 1, 2. ἔθνη καὶ πόλεις πολέμιαι ἦσαν. E. 2, 1, 11. ἡ Ἀσία πολεμία αὐτοῖς ἦν. Neutrum, E. 7, 1, 13. οὐ μόνον τοῖς ἀνδράσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς χωρίοις πολεμίοις χρώμενοι. K. 13, 12. θηρία vocantur πολέμια hominibus. Comparatiuus, A. 1, 5, 15. πάντες βάρβαροι πολεμιώτεροι ἡμῖν ἔσονται. E. 7, 3, 7. p. 477. τί ἐμοὶ πολεμιώτερος ἢ ὑμῖν; Superl. Π. 5, 2, 12. πολεμιώτατοι αὐτῷ εἰσι Καδούσιοι. 7, 5, 20. πόλις — οὕτως ἔχοι αὐτῷ, ὡς ἂν πολεμιωτάτη γένοιτο ἀνδρὶ πόλις. A. 7, 1, 18. E. 7, 3, 7. p. 478. c. artic. Π. 1, 5, 7. extr. τὰ τῶν πολεμίων μαθὼν, statum, res hostium. 3, 2, 3. οὐδὲν τὰ τῶν πολεμίων δυνήσεται, copiae. 6, 1, 21. πάντα εἰδὼς τὰ τῶν πολεμίων. 6, 2, 4. οὐδὲν ὄντα τὰ τῶν πολεμίων, apparatum. 6, 3, 7. 8. Π. 3, 3, 7. ἐπιθυμεῖ τι ἤδη τῶν πρὸς τοὺς πολεμίους πράττειν, quae ad nocendum hostibus fieri solent. §. 22. ἠρώτα τοὺς αὐτομόλους τὰ ἐκ τῶν πολεμίων, statum. Cf. ἐχθρός. Refertur ad abstracta, Π. 2, 2, 9. πολέμιον ὄντα τῷ γέλω-

τι. ¶ 2) οἱ πολέμι[...] stium ager s. regi[...] 5, 4, 13. ἡ ἐκ τῶν π[...] ων τροφή. Sic de h[...] castris intelligi poss[...] est c. εἰς, vt Π. 6, [...] εἰς τοὺς πολεμίους [...] §. 23. οἴχεται εἰς τ[...] λεμίους. 6, 2, 2. [...] hostilis. Π. 7, 5, [...] 447. τὸ πολέμιον στ[...] δον, hostium. 8, [...] p. 462. πόλις πολεμ[...] 2, 2, 7. πολεμίους [...] 4, 3, 9. 6, 3, 13. [...] λέμιον στράτευμα. A. [...] πρεσβείας πολεμίας. [...] πολέμιον, hostilis [...] citus. Intell. στράτευ[...] 7, 1, 10. ἦν τι τ[...] πολέμιον. ¶ 5) τὰ [...] μια, a) res mil[...] Nam pro τὰ πολεμ[...] ci, demonstrat [...] ling. ad Diodor. [...] 54. Hesych: τὰ [...] πολεμικῶν. A. 1, [...] τὰ πολέμια λεγόμ[...] τοῖς ἀρίστοις Περσῶν, [...] ad res bellicas [...] Steph. et Muretus [...] dant πολεμικά. Q[...] mendationem rece[...] Hutch. et Zeun. [...] ab hostibus suscipi[...] Π. 3, 3, 15. πάντα [...] λέμια, ἐξαίφνης ὁ[...] φοβερώτερα τοῖς [...] εἶναι. All. πολεμικ[...] etiam h. l. Wel[...] contra Hutch. d[...]

ſiuo. Π. 6, 1, 11. πολιορκήσονται ὁπότεροι ἂν ἥσσους ὦσι, *inopia prementur*. In margg. Steph. et MSS. Bodl. ac Guelf. pro ἥσσους eſt κρείττους, vt πολιορκ. ſit actiue poſitum. Male, v. Zeun. E. 6, 4, 6. ἐλογίζοντο, ὡς — αὐτοὶ πολιορκήσοιντο. 7, 5, 18.

πολιορκητέος, *obſidendus, vrgendus*. Π. 7, 5, 4. τούτῳ (τῷ λιμῷ) πολιορκητέους φημὶ εἶναι τοὺς ἄνδρας. Leuncl. *expugnandos*.

πολιορκία, *obſidio*. Π. 7, 5, 7. κατεγέλων τῆς πολιορκίας, ὡς ἔχοντες τὰ ἐπιτήδεια. Αγ. 2, 26. λύσας τὴν πολιορκίαν. E. 1, 6, 16. 17. 2, 2, 2. Μηλίους — κρατήσαντες πολιορκίᾳ — τἄλλα πάντα ὡς ἐς πολιορκίαν παρασκευάζειν. Απολ. 18. ἐν τῇ πολιορκίᾳ, *tempore obſidionis*.

πόλις, ¶ 1) *vrbs*. Thom. Mag. et Phauorin: πόλις· καὶ ὁ τόπος, καὶ οἱ κατοικοῦντες. Cf. ἄστυ. Π. 1, 4, 17. φυλακὴ ἔρχεται ἐκ πόλεως in caſtella in finibus ſita. Poteſt h. l. vel explicari *ex vrbibus*, vel *ex vrbe primaria* Aſſyriorum. 1, 2, 9. κοιμῶνται περὶ τὰ ἀρχεῖα — φυλακῆς ἕνεκα τῆς πόλεως. Intelligitur Perſepolis. 7, 1, 21. χώραν τε δώσω καὶ πόλεις. 8, 3, 14. ἀφικνοῦνται πάλιν εἰς τὴν πόλιν Perſepolin. 8, 5, 11. A. 3, 1, 2. ἔθνη καὶ πόλεις πολέμιαι. Αγ. 1, 3. Lacedaemon ſ. Sparta ἡ πόλις ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐνδοξοτάτη. Λ. 1, 1. eadem τῶν ὀλιγανθρωποτάτων πόλεων οὖσα δυνατωτάτη καὶ ὀνομαστοτάτη ἐν τῇ Ἑλλάδι. 5, 5. ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν. Αθ. 3, 2. περὶ τῶν κατὰ πόλιν γιγνομένων. E. 2, 3, 3. διέλυσε κατὰ πόλεις ἑκάστους. Leuncl. *ad ſuos*. Ita etiam vertit §. 6. ἀφῆκεν τὸ ναυτικὸν κατὰ πόλεις. §. 17. p. 90. διὰ τὸ πολυανθρωποτάτην τῶν Ἑλληνίδων τὴν πόλιν εἶναι. 3, 2, 7. εἰ πεμφθείη ἀπὸ τῆς πόλεως — ἔπεμψεν αὐτοὺς ἀπ' Ἐφέσου διὰ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων. 6, 5, 3. τὰ μέγιστα τέλη ἐν ἑκάστῃ πόλει — μίαν πόλιν τὴν Μαντίνειαν ποιεῖν, καὶ τειχίζειν τὴν πόλιν. Ιερ. 1, 11. 2, 10. ἐὰν στρατεύωσιν εἰς τὴν πόλιν κρείττονες, ἐὰν ἔξω τοῦ τείχους τύχωσιν ὄντες οἱ ἥσσονες. Απ. 2, 1, 14. ταῖς πόλεσιν ἐρύματα περιβάλλονται. 3, 1, 1. εἰς τὴν πόλιν ἥκειν, np. Athenas. O. 11, 14. τι κατὰ πόλιν πράττειν. §. 15. κατὰ πόλιν oppon. εἰς ἀγρόν. Cf. περιοικίδες. Diſtinguitur a ciui.

[redacted]

πολεμίως ἔχειν, *infesto animo esse.* c. dat. K. 7, 11. canes ὅταν ἤδη τῷ θηρίῳ ἔχωσι πολεμίως. Cf. πολεμικῶς.

πολεμοποιεῖν, *bellum s. seditionem moliri s. excitare.* E. 5, 2, 21. λαμβάνω τουτονὶ ὡς πολεμοποιοῦντα.

πόλεμος, ¶ 1) *bellum.* a) O. 4, 15. τοὺς πολέμῳ ἀγαθοὺς (*strenuos*) γεγονότας. Cf. ἀκήρυκτος et φιλόπονος. b) c. διὰ, A. 3, 2, 4. διὰ παντὸς πολέμου αὐτοῖς ἰέναι. Πο. 5, 5. διὰ πολέμου — διαπράττειν τι. c) c. ἐν, A. 6, 1, 19. ὅςτις ἐν πολέμῳ ὢν στασιάζει, *bellum gerens.* Aπ. 4, 4, 15. it. praecedente articulo, Aπ. 4, 4, 14. τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις ταῖς πατρίσι βοηθοῦντας. Sic ibid. paulo ante pro τοὺς πολεμίους εὐτακτοῦντας MS. 1. habet τοὺς ἐν πολέμοις πολεμίους etc. quae est vitiosa scriptura, sed Stobaeus aliique Codd. τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις (omisso πολεμίους) etc. Optime. Neque enim hostes intelligendi sunt, sed ciues, qui in bello modesti fuerunt. v. Cel. Schneider. ad h. l. Ponitur etiam omisso participio verbi εἶναι, vt O. 5, 19. τοὺς ἐν πολέμῳ ὁρᾷς — ἐξαρεσκομένους τοῖς θεοῖς. ἐπὶ et dat. A. 2, ἐπὶ πολέμῳ ἀπιέν *bellum faciendum* 8, 17. Θίμβρωνα πέ ἐπὶ πολέμῳ πρὸς α 24. τοὺς πλέοντας ἐκείνου πολέμῳ, v *illum vexarent.* ἐπὶ et acc. O. 5, Margg. et MSS. τοὺς πολέμους ἰέν πολεμίους. Cf. nr. c. πρὸς, *aduersus* 8, 12. πρὸς τούτοι Ἑλλήνων τοὺς π ποιεῖσθαι. A. 4, 4 τοὺς πολέμους το Καρδούχους. Aπ. 3 g) c. gen. E. 3, μὴ χρηστηριάζεσθαι το λήνας ἐφ' Ἑλλήνων μῳ, *de bello Graecos.* §. 22. ὁ Λακεδαιμονίων καὶ πόλεμος ἔληξε, *int cedaemonios et* h) c. variis verb αἱρεσθαι, Aπ. 4, 4, λεμον — ἀράμεναι λεις πάλιν εἰρήνην ται. γίγνεσθαι, E. 6 p. 383. ἐκ θεῶν μένον ἐστὶ πολέμους θρώποις γίγνεσθαι. 5, 1. πολέμου ἡμῖν νου. O. 2, 6. Iπρ. ἦν πόλεμος γίγνηται. ρειν, Iπρ. 1, 19. ἦ μος ἐγείρηται. εἶν 2, 4, 6. ἐξ ὅτου ὁ π

πόλεως τῶν Λακεδαιμονίων. 4, 2, 1. ὅτι ἡ πόλις ἐπιστέλλοι. Intelliguntur inprimis Ephori. 5, 1, 28. τὰς Ἑλληνίδας πόλεις καὶ μικρὰς καὶ μεγάλας αὐτονόμους ἀφεῖναι — αὐτονόμους εἶναι καὶ μικρὰν καὶ μεγάλην πόλιν. 5, 2, 25. 5, 3, 11. §. 16. πόλις — πλέον πεντακισχιλίων ἀνδρῶν. 6, 5, 3. καὶ μικρὰς καὶ μεγάλας πόλεις. §. 38. p. 430. Ιερ. 4, 5. 5, 2. Απ. 1, 7, 5. τῆς πόλεως ἡγεῖσθαι dicuntur gubernator et imperator omninoque quilibet praefectus. 3, 1, 2. ἐν τῇ πόλει στρατηγεῖν. quod §. 1. dicitur τῆς τιμῆς ταύτης ἐν τῇ πόλει τυγχάνειν. 3, 6, 1. δημηγορεῖν et προστατεύειν τῆς πόλεως. 4, 4, 16. αἱ πόλεις ἰσχυρόταταί τε καὶ εὐδαιμονέσταται γίγνονται. Σ. 8, 7. πᾶσα ἡ πόλις οἶδε, *ciues fere omnes.* §. 40. Ιπ. 2, 1. οἱ — τῆς πόλεως οὐκ ἐλάχιστον μετέχοντες, *qui non minimam rerum ciuitatis curam gerunt.* Ιπρ. 7, 2. §. 3. ἣν ἡ πόλις πᾶσα ἐπεξίῃ. §. 4. §. 5. ὅλη ἡ πόλις. 8, 7. K. 13, 15. οἱ κατὰ πόλιν βουλόμενοι πλεονεκτεῖν. Sequitur pluralis mafcul. A. 5, 5, 3. πόλιν Ἑλληνίδα, Σινωπέων ἀποίκους. Cod. Eton. ἀποικίαν. Sed v. Hutch. 5, 6, 12. ὑπάρξει ὑμῖν ἡ ἐμὴ πόλις. ἑκόντες γάρ με δέξονται. 6, 2, 4. μὴ ἀναγκάζειν πόλιν Ἑλληνίδα, ὅ τι μὴ αὐτοὶ ἐθέλοντες διδοῖεν. Αγ. 2, 23. Αθ. 2, 9. θύουσιν — δημοσίᾳ ἡ πόλις. E. 1, 4, 5. ᾑρημένους refertur ad praecedens πόλις. 3, 3, 4. τοιαῦτα ἀκούσασα ἡ πόλις — εἵλοντο Ἀγησίλαον βασιλέα. Intelliguntur maxime Ephori et fenatus. 5, 3, 10. Φλιασίων πόλις ἐπαινεθεῖσα ὅτι ἔδοσαν, νομίζουσα. 6, 2, 26. τῶν πόλεων — τὰς μὲν ἐθελούσας, τοῖς δὲ μὴ πειθομένοις. Welf. ταῖς — πειθομέναις. Απ. 2, 2, 3. Sic fere E. 6, 5, 5. ἔπεμπον τῶν Ἀρκαδικῶν πόλεων τινες συντειχιοῦντες. Caftal. et Schneider. συντειχιοῦντας. Diftinguitur a ciuibus, Απ. 3, 5, 17. πολλὴ ἀπειρία καὶ κακία τῇ πόλει ἐμφύεται, πολλὴ δὲ ἔχθρα καὶ μῖσος ἀλλήλων τοῖς πολίταις. Similiter Π. 1, 6, 19. p. 83. πολλοὺς καὶ ἰδιώτας καὶ πόλεις. it. ab Ephoris, E. 2, 3, 17. p. 94. ὑπ' αὐτῶν τῶν Ἐφόρων καὶ ὑπὸ τῆς ἄλλης ἁπάσης πόλεως. Genitiuus praecedente articulo τὰ, Αθ. 3, 2. τινὰ διαπράττεσθαι τῶν τῆς πόλεως, *rerum ciuitatis f. ciuilium,* quae

[redacted]

ciuibus, E. 2, 3, 6. τοῖς
ἀρχαίοις πολίταις παραδοὺς
τὴν πόλιν καὶ τὰ ἐνόντα.
Απ. 1, 2, 48. οἴκῳ καὶ οἰ-
κέταις καὶ οἰκείοις καὶ φί-
λοις καὶ πόλει καὶ πολίταις
— καλῶς χρῆσθαι, *repub-
lica*. Sequente plur. ma-
ſcul. Π. 5, 4, 19. ἐγγύτα-
τα ἄγειν τῆς πόλεως, ἵνα
ἐπιδείξῃς αὐτοῖς. c. artic.
et ἐν, Λ. 8, 1. ὁμογνώμο-
νας ἐποίησε τοὺς κρατίστους
τῶν ἐν τῇ πόλει, *ciuium*.
E. 4, 5, 1. οἱ Λακεδαιμό-
νιοι ἀκούσαντες τῶν φευγόν-
των ὅτι οἱ ἐν τῇ πόλει βο-
σκήματα ἔχοιεν, *ciues* ſ.
incolae Corinthi. O. 2,
16. οἵτινες ἐπισημονέστατοί
εἰσι τῶν ἐν τῇ πόλει. Poſ-
ſit etiam verti *inquilini*.
Sic c. ἐκ. E. 1, 2, 5. οἱ
ἐκ τῆς πόλεως ἐβοήθησαν
σφίσιν. ¶ 2) i. q. ἀκρό-
πολις. A. 7, 1, 17. ὑπαρ-
χόντων πολλῶν χρημάτων
ἐν τῇ πόλει. Nam Thu-
cydides 2, 13. dicit: ὑ-
παρχόντων ἐν τῇ ἀκροπόλει
ἔτι τότε ἀργυρίου ἐπισήμου
ἑξακισχιλίων ταλάντων. ¶
3) *ciuitas*, *ciues*. v. Val-
ckenar. ad Eurip. Phoe-
niſſ. 932. Π. 1, 2, 2. ὅ-
θεν ἐν ταῖς πλείσταις πόλε-
σιν ἄρχονται. αἱ γὰρ πλεῖ-
σται πόλεις — 1, 4, 25. ἀ-
πιέναι, μὴ ὁ πατήρ τι ἄχ-
θοιτο, καὶ ἡ πόλις μέμφοι-
το. 1, 5, 7. p. 52. ἃ κα-

λὰ νομίζει ἡ πόλις.
ἀγαθὰ τῇ πόλει περ
8, 6, 11. πᾶν μὲν ἐ
πᾶσα δὲ πόλις. A.
πείσας τὴν αὐτοῦ πό
5, 7. ἔπεμψεν ἡμᾶ
τῶν Σινωπέων πόλις
12. 6, 2, 3. πέμπ
τὴν πόλιν. Antea v
τοὺς Ἡρακλεώτας.
πόλις οὐδεμία —
Θρᾷκες ἢ Βιθυνοί.
5. κρίνασα ἡ πόλις.
poſt οἱ ἄριστοι. 4,
θεὶς ὑπὸ τῆς πόλε
13, 4. τῶν ἀπὸ τῶ
ων στρατηγῶν, np. q
cedaemoniis erant
ctae. Sic 14, 2.
μόζοντας ἐν ταῖς
Αθ. 1, 14. ἐν ταῖς
χίσι πόλεσι, np. q
thenienſibus paren
de iisdem bis ſimpl
ἐν ταῖς πόλεσιν. Sic
c. 2. it. 3, 10. et
1. Αθ. 3, 2. ἑορτὰ
τάς, ὅσας οὐδεμία τ
λῃνίδων πόλεων.
30. et ſaepius in il
pite ἡ πόλις dicitur
aliquid. E. 1, 1, 1
ἀπὸ τῶν πόλεων Aſi
τηγούς, quae erant
ae Lacedaemoni
Pharnabazo. 1, 6,
πὸ τῆς πόλεως πεμ
a Lacedaemoniis.
τὰς Ἑλληνίδας πόλ
δαιμονικῶς διαγούσας.
6. οὕτω γιγνωσκούσ

dicitur κατάστασις. p. 93. πᾶσαι μεταβολαὶ πολιτειῶν θανατηφόροι. p. 94. καλλίστη δοκεῖ πολιτεία εἶναι ἡ Λακεδαιμονίων. §. 18. p. 96. 97. p. 99. τὴν τῶν τετρακοσίων πολιτείαν — οἱ Λακεδαιμόνιοι πάσῃ πολιτείᾳ μᾶλλον ἂν, ἢ δημοκρατίᾳ πιστεύσειαν. p. 100. 2, 4, 6. 3, 4, 2. τὰς πατρίους πολιτείας. §. 7. συντεταραγμένων ἐν ταῖς πόλεσι τῶν πολιτειῶν. 7, 1, 32. ἐν Σικυῶνι κατὰ τοὺς Ἀχαιῶν νόμους ἡ πολιτεία ἦν. Απ. 4, 6, 12. Cf, μετακινεῖν. b) Proprie ita vocatur *democratia*. Harpocrat. et Suid: πολιτεία· ἰδίως εἰώθασι τῷ ὀνόματι χρῆσθαι οἱ ῥήτορες ἐπὶ τῆς δημοκρατίας. Cf. Morus ad Iſocr. paneg. 35. Αθ. 1, 1. περὶ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας — τοῦτον τρόπον τῆς πολιτείας — διασώζονται τὴν πολιτείαν. 3, 1. 9. E. 2, 3, 16. §. 17. p. 90. χαλεπὴν πολιτείαν εἶναι δημοκρατίαν. 6, 3, 5. τυραννίσι μᾶλλον ἢ πολιτείαις ἡδόμενοι. 7, 1, 33. ὡς τῆς πολιτείας ἐσομένης ἐν τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις. Απ. 1, 2, 9. ¶ 4) *ius ciuitatis.* E. 1, 1, 17. πολιτεία Συρακουσίοις ἐν Ἀντάνδρῳ ἐστί. 1, 2, 7. Σελινουσίοις — καὶ πολιτείαν ἔδοσαν. 4, 4, 6. 5, 2, 12. p. 301,

πολιτεύειν, ¶ 1) *ciuem eſſe, ius ciuitatis habere.* Thom. Mag: οὐ μόνον πολιτεύομαι, ἀλλὰ καὶ πολιτεύω. v. Dreſig. de V, M. 1, 112. E. 1, 5, 12, φυγάδα ἐξ Ἀθηνῶν, πολιτεύοντα παρ' αὐτοῖς, apud Thurios. Similiter A. 3, 2, 16. τοὺς νῦν οἴκοι ἀκλήρους πολιτεύοντας, *verſantes, viuentes.* ¶ 2) *viuere, ſe gerere.* E. 3, 1, 18. παρακελευσάμενος ὥσπερ Ἕλληνας καὶ ἐλευθέρους χρὴ, οὕτω πολιτεύειν. Leuncl. *remp, adminiſtrarent.* Sed melius Sallierius ad Thom. Mag. p. 728. *vt tales ſe ciues praeberent.* ¶ 3) *rempublicam adminiſtrare.* Scil. hanc notionem habet actiuum, vbi de imperio populari agitur. E. 1, 4, 6. μοχθηρότερόν τε λεγόντων καὶ πρὸς τὸ αὐτῶν ἴδιον κέρδος πολιτευόντων. 2, 3, 2. νόμους συγγράφουσι, καθ' οὓς πολιτεύσουσι. Sic paſſiuum eſt *regi, adminiſtrari.* Απ. 4, 4, 16. οὔτ' ἂν πόλις εὖ πολιτευθείη, οὔτ' οἶκος καλῶς οἰκηθείη.

πολιτεύεσθαι, ¶ 1) *reipublicae praeeſſe.* v. Dreſig. l. l. E. 2, 3, 8. συγγράψαι νόμους καθ' οὕς τινας πολιτεύσοιντο. Poſſit fortaſſis paſſiue h. l. accipi,

quae alias vocantur πολιτικά. Απ. 1, 2, 47. τὰ τῆς πόλεως ἔπραττον, *rem publicam capeſſebant.* 2, 1, 2. ὅπως μὴ τὰ τῆς πόλεως ἄπρακτα γίγνηται, *ne adminiſtratio reip. negligatur.* 3, 6, 18. 3, 7, 3. τοῖς τὰ τῆς πόλεως πράττουσι. §. 1. eſt τὰ πολιτικά. §. 9. μὴ ἀμέλει τῶν τῆς πόλεως. In his omiſſum eſt nomen πράγματα, quod additur Απ. 3, 7, 1. τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων ἐπιμελεῖσθαι. it. §. 2. Cf. ἐπισχύειν. ¶ 4) *ciuitas libera.* Π. 8, 2, 13. οἱ πρωτεύειν βουλόμενοι παρὰ Κύρῳ, atque adeo in regno, ὥσπερ ἄλλοι ἐν πόλεσι. Ιερ. 2, 12. τῶν πολέμων ὅσα μὲν ἔχει χαλεπὰ ὁ συνὼν (all. σὺν) ταῖς πόλεσι, ταῦτα καὶ ὁ τύραννος ἔχει, *qui in libera rep. viuit.* §. 14. οἱ συνόντες ταῖς πόλεσι. §. 15. 16. 3, 3. ¶ 5) *concio.* Λ. 5, 6. ἐν Φιλιτίοις λέγεσθαι ὅ τι ἂν καλῶς τις ἐν τῇ πόλει ποιήσῃ. Plutarch. in Lycurgo c. 12. λόγων ἠκροῶντο πολιτικῶν. Απ. 3, 7, 7. τῇ πόλει διαλέγεσθαι. ¶ 6) Ponitur fere ita, vt Lat. *domi*, i. e. *in pace.* Α. 8, 3. ἀγαθὸν καὶ ἐν πόλει, καὶ ἐν στρατιᾷ, καὶ ἐν οἴκῳ. 11, 2. ἐπὶ πόλεως — ἐπὶ στρατιᾶς. Απ. 4, 4, 1. καὶ κατὰ πόλιν καὶ ἐν ταῖς στρατείαις. ¶ 7) Permutatur c. πολέμιος. Σ. 8, 38. τρόπαια τῶν πολεμίων. all. πόλεων. it. c. πολύς. v. ibi nr. 1. b. et nr. 12. it. πόλιν c. Πέρσας. v. εἰς nr. 3. et Πέρσαι nr. 2.

πόλισμα, *oppidum.* Α. 4, 7, 12. ἐνέμενον ἐν τοῖς πολίσμασι. 6, 4, 5. 7, 8, 12. Cf. Poll. 9, 24.

πολιτεία, ¶ 1) *respublica, ciuitas*, quatenus homines parent legibus et imperant. Πο. 1, 1. νομίζω, ὁποῖοί τινες οἱ προστάται ὦσι, τοιαύτας καὶ τὰς πολιτείας γίγνεσθαι. Απ. 2, 1, 13. οὐδ' εἰς πολιτείαν ἐμαυτὸν κατακλείω, ἀλλὰ ξένος πανταχοῦ εἰμι. ¶ 2) *adminiſtratio reipublicae, ars remp. adminiſtrandi.* Απ. 3, 9, 15. ἐν μὲν γεωργίᾳ — ἐν δὲ ἰατρείᾳ — ἐν δὲ πολιτείᾳ τοὺς τὰ πολιτικὰ εὖ πράττοντας. ¶ 3) *forma reip. ſ. ciuitatis*, i. q. κατάστασις. a) Π. 1, 2, 15. ἡ τῶν Περσῶν πολιτεία, *inſtituta et leges et mores.* Αγ. 1, 37. διὰ τὸ τὰς πολιτείας κινηθῆναι. Λ. 15, 1. Ε. 2, 3, 12. θαυμάζοντες τί ἔσοιτο ἡ πολιτεία. §. 17. p. 90. ὅπου πολιτεῖαι μεθίστανται, πανταχοῦ ταῦτα γίγνεται. — τήνδε τὴν πολιτείαν καθίσταμεν. Mox

dici-

5. p. 383. Διοσκούροιν τοῖν ὑμετέροιν πολίταιν. Sic de iis, *qui ſunt ex eadem regione*, qui proprie dicuntur πατριῶται, ſi quidem non de liberis ciuibus agitur. Ammonius in v. πολίτης· πατριώτης δὲ, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς χώρας, δοῦλος δούλῳ. Π. 8, 5, 12. p. 529. Cambyſes dicit: ὦ πολῖται. Paulo poſt ὦ Πέρσαι. ¶ 3) *regi ſubiectus.* Π. 5, 3, 12. ἐπειδὰν ἔλθωσι καὶ οἱ ἐμοὶ πολῖται.

πολιτικὸς, ¶ 1) *ciuitatis* ſ. *reip. adminiſtrandae peritus.* Π. 2, 2, 7. ψυχὰς — πολιτικωτέρας. Απ. 1, 1, 8. οὔτε τῷ πολιτικῷ δῆλον, εἰ συμφέρει τῆς πόλεως προςτατεῖν. Sed h. l. potius intelligendus videtur *qui rempublicam capeſſit.* 1, 6, 15. ἄλλους πολιτικοὺς ποιεῖν. 2, 6, 38. στρατηγικῷ, δικαστικῷ, πολιτικῷ. 4, 2, 11. πολιτικοὶ, οἰκονομικοὶ, καὶ ἄρχειν ἱκανοί. 4, 6, 13. Ο. 21, 2. πάσαις πράξεσι, καὶ γεωργικῇ καὶ πολιτικῇ, *ratione* l. *arte reip. gerendae.* ¶ 2) *ciuilis.* Απ. 2, 6, 24. τῶν πολιτικῶν τιμῶν κοινωνὸν εἶναι. §. 26. ἐν τοῖς πολιτικοῖς καλοὶ κἀγαθοὶ κρατιστεύουσι, *in republica.* Cf. δύναμις nr. 3. Sic de iis *quae fiunt pacis tempore*, Ιερ. 9, 5. ὅταν χοροὺς βουλώμεθα ἀγωνίζεσθαι — καὶ τἄλλα πολιτικὰ οὕτω περαίνεσθαι. Male vulgo legitur κωλυτικά. v. κωλυτ. Ιπ. 2, 1. ἐπιμελεῖσθαι καὶ τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν πολεμικῶν. ¶ 3) *ex meris ciuibus compoſitus.* Ε. 4, 4, 19. τό τε τῶν συμμάχων στράτευμα, καὶ τὸ πολιτικόν. 5, 3, 25. τοὺς μὲν συμμάχους — τὸ δὲ πολιτικόν. 5, 4, 41. 55. 7, 1, 18. μετὰ τῶν πολιτικῶν ἐστρατεύετο. Sic Λ. 11, 4. ἑκάστη τῶν πολιτικῶν (all. ὁπλιτικῶν) μορῶν, np. quibus nulli Helotes admixti ſunt. Alii referunt ad ciuium pacis tempore diuiſionem. ¶ 4) *ciues decens.* Λ. 10, 7. ἀσκεῖν ἅπασαν πολιτικὴν ἀρετήν. Paulo poſt τὰ νόμιμα. Sic Π. 1, 5, 7. p. 54. laude laetari vocatur πολεμικώτατον κτῆμα, ſed in margg. πολιτικώτατον. ¶ 5) *ciuitati vtilis.* Λ. 4, 5. πολιτικωτάτη ἔρις, ἐν ᾗ ἀποδέδεικται, ἃ δεῖ ποιεῖν τὸν ἀγαθόν. ¶ 6 *vulgaris, quo etiam priuati ciues vtuntur.* v. κάναθρον. ¶ 7) τὰ πολιτικὰ, *ars remp. adminiſtrandi*, Απ. 1, 2, 17. τὰ πολιτικὰ διδάσκειν τοὺς συνόντας. 3, 7, 7. τοῖς φροντίσασι τῶν πολιτικῶν. Sic ſaepe τὰ πολιτικὰ πράττειν,

[redacted]

pi. vt 5, 3, 25. νόμους θεῖναι, καθ' οὓς πολιτεύσοιντο. Απ. 1, 2, 47. τῶν πολιτευομένων ὑπέλαβον κρείττονας εἶναι. 2, 1, 14. οἱ πολιτευόμενοι ἐν ταῖς πατρίσιν νόμους τίθενται. 2, 1, 14. οἱ πολιτευόμενοι ἐν ταῖς πατρίσιν νόμους τίθενται. 2, 6, 26. 4, 3, 11. ¶ 2) viuere, se gerere. Hesych:. πολιτεύεται· πράττει, ἀναστρέφεται. it. πολιτεία· — βίος — καὶ ἡ ἀναστροφὴ καὶ πρᾶξις. Αγ. 1, 37. ὁμονόως πολιτευομένας τὰς πόλεις. Ε. 2, 4, 13. ἐν εἰρήνῃ πολιτεύεσθαι. Απ. 4, 4, 13. ὁ κατὰ ταῦτα πολιτευόμενος. ¶ 3) forma ciuitatis vti. Π. 1, 1, 1. δημοκρατίαι κατελύθησαν ὑπὸ τῶν ἄλλως πως βουλομένων πολιτεύεσθαι μᾶλλον ἢ ἐν δημοκρατίᾳ, quauis alia ciuitatis forma vti. Αθ. 3, 9. ὅπως βέλτιον πολιτεύσονται, (Paulo ante est βέλτιον ἔχειν τὴν πολιτείαν) vt meliori reip. forma et melioribus legibus vtantur. Ε. 2, 4, 30. ἀρχὰς καταστησάμενοι ἐπολιτεύοντο, hac reip. forma vtebantur, vel viuebant in republica. Sequitur ibid. ἔτι καὶ νῦν ὁμοῦ γε πολιτεύονται, viuunt.

πολίτης, ¶ 1) ciui
1, 2. ὁ δῆμος — καὶ
βερνῆται, καὶ οἱ κε
— μᾶλλον ἢ οἱ πολλ
οἱ γενναῖοι. Morus
git πλούσιοι. Πο.
Ε. 1, 4, 6. λέγοντα
ὡς κράτιστος εἴη τῶν
τῶν. 2, 3, 6. τοῖς ἀ
πολίταις παραδοὺς τ
λιν. 5, 2, 12. p. 29
τοὶ πολῖται. v. αὐτ
3. 6, 4, 26. τοὺς μὲ
μάχους ἀφῆκε, το
πολίτας οἴκαδε ἀπ
7, 4, 20. Ἀρχίδαμο
τεύεται μετὰ τῶν πο
i. e. sine sociis. A
2, 11. οὐχ οἷόν τε ἀ
καιοσύνης ἀγαθὸν π
γενέσθαι. Inprimis
6, 14. quaerit Soc
qui sit ἀγαθὸς πο
Cf. ἀνὴρ nr. 5. f.
popularis, qui ex e
ciuitate est. Hesyc
λίτης· ὁ συμπολιτευ
τινι καὶ συνών. T
Mag: πολίτης λέγ
δεῖνι. ἤγουν συμπο
— ἄνευ τῆς σὺν λ
Ἀττικῶς ἐρεῖς. it.
της Ἀττικοί, ἄνευ τῆς σ
ὡσαύτως καὶ πολίτης.
3, 51. πολίτης. ὁ δὲ
πολίτης οὐ δόκιμον. I
2, 15. p. 112. v. πα
της. 8, 7, 3. p. 545.
λῖται ἄνθρωποι. Ε. 1
6. τοὺς οἰκειοτάτους
τας τε καὶ ξυγγενεῖς.

λαχόσε τῆς Ἀρκαδίας ἐμβαλόντες. Leuncl. *saepenumero.* Certe sic verti potest ap. Thucyd. 2, 47.

πολλαχοῦ, ¶ 1) *multis in locis.* Πο. 1, 3. ἃ πολλαχοῦ οὐδὲ βλαστάνειν δύναιτ' ἂν, ἐνθάδε καρποφορεῖ. ¶ 2) *saepe.* A. 4, 1, 19. πολλαχοῦ πολλοῦ ἄξιος — ἐγένετο, *bey vielen Gelegenheiten.* E. 6, 4, 21.

Πόλλις, *Pollis*, Lacedaemonius. E. 4, 8, 11. est ἐπιστολεὺς, sed 5, 4, 61. ναύαρχος.

πολλὸς, v. πολύς.

πολλοστὸς, *vnus e multis, exiguus, minimus.* Απ. 3, 1, 6. τὰ τακτικὰ — πολλοστὸν μέρος ἐστὶ στρατηγίας. (Π. 1, 6, 12. p. 65, de eadem re est μικρόν τι μέρος.) Απ. 4, 6, 7. οὐδὲ πολλοστὸν μέρος αὐτῶν.

πόλος, *aruum.* Hesych: πόλος· — ἡ μεταβεβλημένη γῆ εἰς καταστορὰν. Sic aruum a vetere Scholiasta Horatii ad epp. 1, 16, 2. exponitur *ager segetis ferax et praeparatus frumento.* O. 18, 8. συνώσας τὸν καθαρὸν σῖτον πρὸς τὸν πόλον ὡς εἰς στενώτατον, *prope aruum, atque adeo in extremam areae partem.* Aream enim constat fieri solitam esse in ipso agro, vbi fruges natae erant. Sed cum rara esset haec nominis notio, Camerarius emendabat πρὸς τοὔμπαλιν, *retro*, probante Leunclauio; Franc. Portus dicebat, πόλον fortasse significare τόπον τινὰ περιέχοντα. Suida enim auctore πόλον esse τὸ περιέχον ἅπαν. Ernestius, dubitanter quidem, coniiciebat πρὸς τὸν vel τὸ πολλοστὸν, *ad partem areae remotissimam.* Villebrune apud Gailium legendum putabat θόλον, *scrobem.* Mosche denique: τὸν τόπον, h. e. τοῦτον s. τὸν αὐτὸν τόπον, np. mediam aream.

Πολυαινίδας, *Polyaenidas*, Lacedaemonius. E. 7, 4, 23. cadit in pugna.

πολύαινος, *multum laudatus, celeber.* Απ. 2, 6, 11. ex Homero: πολύαιν' Ὀδυσεῦ.

Πολυάνθης, *Polyanthes*, Thebanus. E. 3, 5, 1. corruptus a rege.

πολυανθρωπία, *hominum multitudo* s. *frequentia.* E. 5, 2, 12. p. 300. Olynthi πολυανθρωπία διὰ τὴν πολυσιτίαν ὑπάρχει. Sed inprimis serui intelliguntur Πο. 4, 49. πολυανθρωπίας περὶ τὰ

[redacted]

τειν, *artem reip. gerendae tractare* f. *exercere*, vt Απ. 1, 6, 15. 3, 7, 1. Σ. 8, 32. Cf. πράττειν nr. 10.

πολλάκις, *saepe.* Π. 1, 2, 9. πολλάκις τοῦ μηνός. Απ. 3, 12, 6. πολλάκις πολλοῖς — ἐμπίπτουσι. 4, 4. 4. πολλῶν πολλάκις ἀφιεμένων.

πολλαπλάσιος, ¶ 1) *multo copiosior.* Π. 6, 2, 7. p. 365. νῦν οὗτοι ἔρχονται, καὶ ἄλλοι ὅμοιοι τούτοις πολλαπλάσιοι, *multo plures.* 8, 4, 11. πολλαπλασίων χρημάτων. Α. 7, 7, 15. Πο. 4, 4. ὅταν ὀλίγοι — ὀλίγα εὑρίσκεται· ὅταν δὲ πολλοί, πολλαπλασία ἡ ἀργυρῖτις ἀναφαίνεται. Ε. 3, 5, 3. πολλαπλάσια χρήματα ἔλαβον quam erat tributi fumma. §. 8. p. 184. ὀλίγοι ὄντες πολλαπλασίων ὄντων (quam ipfi funt) — πλεονεκτοῦσι. 7, 4, 13. Ιερ. 4, 9. 8, 7. c. gen. Π. 3, 2, 7. πολλαπλάσια χρήματα, ὧν σὺ νῦν ἔχεις. 5, 2, 5. χρήματα — πολλαπλάσια τούτων. Α. 3, 2, 9. πολλαπλασίους ὑμῶν. 5, 5, 11. 7, 7, 16. πολλαπλάσια τούτων τῶν χρημάτων. Πο. 4, 25. Απ. 2, 2, 7. c. ἤ, Π. 8, 2, 10. πολλαπλάσια εὑρεῖν, ἢ ἔφη Κύρῳ ἂν εἶναι. Πο. 1, 5. Ιερ. 1, 13. πολλα
λαβόντες — ἢ ὅσα ἐ
τὶ τῷ βίῳ — κτῶντα
chius perperam p
omiffum effe μᾶλλ
2) *multo maior.* Α.
ἐλευθερίαν ἑλοίμην ἀ
ὧν ἔχω — πολλαπλ
All. παραπλησίαν. (
Π. 5, 2, 14. δύναμι
λαπλασίαν ἧς σὺ νῦν
c. ἀντί, Π. 1, 6, 10
ἧς πολλαπλασίαν
(δύναμιν) οὐκ ἂν (
Genitiuus pretii eft (
24. χώρους τῆς ἀρχα
μῆς πολλαπλασίου (f
μήματος) ἀξίους, n
maiore pretio, n
pluris. ¶ 3) πολλ
σια ponitur fere a
bialiter: *multo* m
Π. 1, 5, 7. p. 52. ἱ
πολλαπλάσια εὐφραίν
8, 3, 17. Ιερ. 1, 8.

πολλαχῇ, ¶ 1) *m
modis.* Π. 2, 2, 7.
λαχῇ ἐλάττονος ἀξία
πράττεσθαι. ¶ 2) *f*
Α. 7, 3, 5. οὐδαμῇ π
ἑπτὰ ἡμερῶν, μεῖον δὲ
λαχῇ.

*πολλαχόθι, *ex m
rebus.* Π. 7, 1, 15.
λαχόθι μὲν οὖν καὶ ἄ
θι δῆλον, *etiam ex n
tis aliis rebus a
ret.*

πολλαχόσε, *in multa
ca, in multis parti*
c. gen. Ε. 4, 4, 16. π
λαχ

tantopere votis omnium expetitur. Hesych: πολύευκτον· τίμιον, πολυπόθητον.

πολυκαρπία, *fructuum vbertas* s. *copia.* Απ. 3, 14, 3. ὅταν τοῖς θεοῖς εὔχωνται πολυκαρπίαν.

Πολύκλειτος, *Polycletus*, statuarius celeberrimus, de quo v. Iunius de pictura veterum, in appendice, et Perizon. ad Aelian. V. H. 14, 8. Απ. 1, 4, 3.

Πολυκράτης, *Polycrates.* A. 4, 5, 18. Πολυκράτης (Marg. Steph. et 2 codd. Πολυβώτης) Ἀθηναῖος λοχαγὸς, capit barbaros quosdam cum eorum comarcha. 5, 1, 10. naues praeteruehentes capit. 7, 2, 9. Xenophontem comitatur ad Seuthen. 7, 6, 30. oratione Xenophontem defendit. Cf. 7, 2, 16. vbi legitur vocatiuus ὦ Πολύκρατες.

πολυλογία, *loquacitas, multiloquium.* Π. 1, 4, 3. ἡ πολυλογία συνελέγετο αὐτῷ — ἐκ τῆς πολυλογίας οὐ θράσος διεφαίνετο.

πολυλόγος, *loquax.* Π. 1, 4, 3. ἦν ὁ Κῦρος πολυλογώτερος. §. 12. dicitur δεινότατος λαλεῖν.

πολυμαθὴς, *valde doctus.* Απ. 4, 4, 6.

Πολύμαχος, v. Πολύχαρμος.

Πολύνεικος, *Polynicus*, Lacedaemonius. A. 7, 6, 1. cum Charmino mittitur a Thimbrone ad Seuthen, vt arcessat Graecos. Cf. §§. sqq. et §. 28. 31. it. 7, 7, 7. 34.

Πολύξενος, *Polyxenus.* E. 5, 1, 23. dux nauium Syracusanarum et Italicarum.

πολύοινος, *vino abundans.* Πο. 5, 3.

πολυοψία, *obsoniorum copia.* Απ. 3, 14, 3. πολυοψίαν εὔχοιτο.

πολύπλοκος, *implicatus, difficilis intellectu.* Λ. 11, 5. πολυπλοκωτάτην — τὴν ἐν ὅπλοις τάξιν. §. 6. oppon. ῥᾴδιον ταύτην τὴν τάξιν μαθεῖν.

πολυπραγμονεῖν, *aliena negotia curare, plura quam opus est agere.* Π. 8, 6, 2. satrapae iubentur ἄλλο μὲν οὐδὲν (np. nisi quod imperatum erat) πολυπραγμονεῖν, τὰ δὲ τείχη διασώζειν. A. 5, 1, 9. Δέξιππος — παρὰ Σεύθῃ πολυπραγμονῶν τι ἀπέθανεν. Hutch. *cum multis alienis rebus se immisceret.* Λ. 13, 5. πολυπραγμονοῦσι οὐδὲν, ἢν μὴ ὁ βασιλεὺς προσκαλῇ. E. 1, 6, 3. οὐ πολυπραγμονεῖν ἄλλου ἄρχοντος.

[redacted]

τὰ μέταλλα ἀθροιζομένης. Cf. ἄνθρωπος.

πολυάνθρωπος, *celebris, incolis frequens.* Eſt epitheton vrbium. A. 2, 4, 7. πόλις μεγάλη καὶ πολυάνθρωπος. Πο. 4, 50. E. 2, 3, 17. p. 90. διὰ τὸ πολυανθρωποτάτην τῶν Ἑλληνίδων τὴν πόλιν εἶναι. Alia exempla habet Fiſcherus in indice Palaephat.

Πολυάρχης, *Polyarches*, E. 2, 3, 2. vnus e triginta tyrannis.

πολυαρχία, *multorum imperium.* A. 6, 1, 11. εἰ ἕνα ἕλοιντο ἄρχοντα μᾶλλον ἂν ἡ πολυαρχίας οὔσης.

Πολυβιάδης, *Polybiades*, Lacedaemonius. E. 5, 3, 20—26. contra Olynthios mittitur, eosque fame ad pacem compellit.

Πολυβώτης, v. Πολυκράτης.

πολύγονος, *fecundus*. K. 5, 13. lepus πολύγονόν ἐστιν, ὥστε τὰ μὲν τέτοκε, τὰ δὲ τίκτει. Cf. Poll. 5, 73.

Πολυδάμας, *Polydamas*, Pharſalius. E. 6, 1, 2—6. vir bonus et princeps ciuitatis, Lacedaemonios longa oratione contra Iaſonem irritare conatur, ſed fruſtra. 6, 4, 33. a Polydoro c tur.

πολυδάπανος, ¶ 1 tuoſus, *magnos* ſ *faciens.* Ἀπολ. 19. διαίτου πολυδάπανο 2) *magnos ſumtus rens, lautus.* Λ. οὔτ' ἔρημος ἡ τράπεζ τε πολυδάπανος.

Πολυδεύκης, *P* frater Caſtoris. K Chironis diſcipulus pro immortali h Cf. Διόσκουροι.

πολυδωρία, *munific* Π. 8, 2, 6. tribuit Perſarum, et exp verbis πλεῖστα δωρεῖ

Πολύδωρος, *Polyc* tagus Theſſaliae. 4, 33. 34. occid fratre.

**πολυέλαιος*, *oleo dans.* Πο. 5, 3.

**πολυέπαινος*, *laudatus.* Ἀγ. 6, λυεραστότατος καὶ πολ νότατος ὑπὸ πάντων ο των. All. πολυεπα τος, all. πολυεπαιν τος.

πολυέραστος, *val matus.* Ἀγ. 6, 8. λυέπαινος. In lexic lus Pollux 3, 72. a citatur.

πολύευκτος, *valde tus.* Π. 1, 6, 19. τὸν πολύευκτον χρυσό σάμενοι. Leuncl.

29. 5, 4, 1. Ar. 1, 2, 24. 4, 2, 35. 4, 7, 5. Σ. 1, 6. ἔχων πολλὰ καὶ σοφά. 4, 18. εἰ καὶ πάνυ πολλὰ καὶ σοφὰ λέγεις. 8, 22. ¶ g) it. c. τε καὶ, Π. 2, 3, 2. πολλά τε καὶ καλὰ διαπράττονται. A. 1, 2, 18. τῶν βαρβάρων φόβος πολλοῖς τε καὶ ἄλλοις, καὶ ἡ Κίλισσα ἔφυγεν. 5, 5, 7. Cf. ἀγαθὸς et ἄλλος et καὶ nr. 17. c. ¶ h) Sequente articulo, A. 4, 4, 4. κώμας — πολλῶν τῶν ἐπιτηδείων μεστάς. Cf. ποιεῖσθαι nr. 4. ¶ i) Saepe cum nominibus numeri singularis, vt Π. 1, 5, 7. p. 53. πολὺν μὲν ὄλβον, πολλὴν δὲ εὐδαιμονίαν, μεγάλας δὲ τιμάς. Ar. 2, 1, 6. πολλὴ ἀμέλεια. 3, 12, 7. πολλὴ ἀσφάλεια. K. 3, 8. τὸ ἀνήκουστον πολὺ ἔχουσαι. Π. 5, 4, 12. πολλήν ἄν σοι γῆν ἔφην ἐνεργὸν εἶναι, *multum agri.* Sic A. 3, 5, 11. εἰς Ἀρμενίαν, ἧς πολλῆς καὶ εὐδαίμονος. Π. 1, 4, 28. οὐδὲν οὔπω πολλὴν διηνύσθαι. 8, 3, 12. προαγαγόντες οὐ πολλὴν ὁδόν. 4, 2, 8. A. 6, 3, 9. ἐνθένδε πολλὴ (fcil. ὁδὸς) — εἰς Ἡράκλειαν πάλιν ἀπιέναι, πολλὴ δὲ εἰς Χρυσόπολιν διελθεῖν. 2 Codd. πολλὴ δ' ἰσχὺς τὸ πάλιν διελθεῖν. Π. 7, 1, 13. ἦν πανταχόθεν πολλὴ σιγή. v. Wetften. ad Act. 21, 40. O. 11, 1. ἵνα — πολλήν σοι χάριν εἰδῶ. Π. 1, 4, 28. ὅσον σκαρδαμύττω χρόνον, πάνυ πολύς μοι δοκεῖ εἶναι. A. 5, 2, 13. πολλοῦ χρόνου μεταξὺ γενομένου. E. 1, 7, 12. οὐ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον. Ir. prooem. c. δή, Π. 1, 4, 27. ἐκπεπλῆχθαι πολὺν δή (Margg. πολύν τινα) χρόνον. Cf. τὶς nr. 21. l. c. καὶ et adiect. Π. 8, 3, 15. πολλὴν μὲν καὶ καλὴν στρωμνήν, πολλὴν δὲ καὶ καλὴν κατασκευήν. Cf. αἰτία, ἀπορία, ἀσυνεσία, ἀφροσύνη. Similia item funt, quae iam nr. 2. et 3. fequuntur. ¶ 2) *magnus, amplus.* Π. 4, 2, 1. ἔθνος οὐ πολύ. 5, 2, 12. ἔθνος μάλα πολὺ καὶ ἄλκιμον. 7, 5, 1. πολὺ τεῖχος. A. 1, 9, 9. πολλὴ ἀφθονία. 2, 4, 11. ἤρετο, πόση τις εἴη χώρα. ὁ δὲ εἶπεν, ὅτι πολλή. O. 3, 1. οἰκίας ἀπὸ πολλοῦ ἀργυρίου οἰκοδομοῦντας. Sic πολύ, *magna pars.* c. gen. A. 4, 8, 14. πολὺ τῆς ἑαυτῶν φάλαγγος. Et eodem fenfu pluralis, A. 4, 1, 8. πολλὰ τοῦ στρατεύματος. ¶ 3) *copiofus, largus, numerofus.* Π. 1, 5, 3. χρήμασιν ἀνταπειθόμενοι· πολλὰ γὰρ καὶ ταῦτα (Marg. Steph. τοιαῦτα)

[redacted]

πολυπραγμόσύνη, *nimia in rebus alienis curandis ſedulitas.* Αϑ. 2, 18. κωμῳδοῦνται — διὰ πολυπραγμοσύνην καὶ διὰ τὸ ζητεῖν πλέον τι ἔχειν.

πολυπρόβατος, *pecore abundans.* Πο. 5, 3.

πολύς, ¶ 1) *multus.* ¶ a) Π. 1, 4, 1. τοιαῦτα πολλὰ ἐλάλει ὁ Κῦρος. Ιερ. 4, 8. τὰ ὑπερβάλλοντα τὰ ἱκανὰ, πολλά ἐςι. Ο. 11, 21. ὑπὸ πολλῶν συκοφαντοῦμαι — ὑπὸ πολλῶν καλὸς κἀγαθὸς κέκλημαι. Zeun. in indice intelligit homines de plebe. Minus bene, vt videtur. ¶ b) Frequens eſt figura polyptoton, vt Π. 1, 6, 19. p. 83. πολλοὶ — πολλοὺς (all. πόλεις) ἔπεισαν - πολλοὶ δὲ πολλοὺς (all. πολλά) ηὔξησαν. 2, 4, 13. πάνυ πολλῶν βουλομένων ἕπεσθαι οὐ πολλοὺς ἔδωκεν αὐτῷ. 8, 3, 20. ἔμελλε πολλὰ ἔχων πολλοῖς χρήσεσθαι. Αγ. 4, 1. εὖ πεπονθέναι πολλοὶ πολλὰ ὡμολόγουν. ¶ c) item παρηγμένον, vt Π. 6, 2, 7. extr. πολὺ ἐκεῖ ὄντες πλείω. 8, 1, 16. αὐτῷ τούτων πολλοὶ πολλάκις συνεμίγνυσαν. etc. ¶ d) Neutrum refertur ad varia genera, A. 4, 7, 9. βόες καὶ ὄνοι καὶ πρόβατα πολλά. All. ὄνοι πολλοὶ καὶ πρ. π. Sic Απ. 1, 3, 3.

θυσίας θύων μα
μικρῶν, οὐδὲν ἡγεῖ
σθαι τῶν ἀπὸ πολ
μεγάλων πολλὰ κ
λα θυόντων, E
putabat, eſſe pr
καὶ μεγάλας, et H
per ſyneſin int
ἱερεῖα vel ἱερὰ ex
dente θυσίας. Sed
derus cum Bro
πολλὰ καὶ μεγάλα
git ἀγαθὰ, vt
in πολλῶν καὶ μεγ
e) Regit geniti
omni genere, A
τῶν φίλων πολλοῖ
λας. Π. 3, 2, 1.
τῆς χώρας. vbi
poteſt μερίδα.
15. τῶν ὅπλων πο
f) Saepe cum
iectiuis ita iung
particula καὶ int
tur, quae noun
videri poteſt re
v. καὶ nr. 3. et
ad Luc. 3, 18.
7. p. 53. πολλὰ
γάλα ἀγαθὰ διαπ
multa eaque ma
2, 15. p. 285. ſq.
λῶν καὶ κακῶν
ἐκ πολλῶν καὶ
χρημάτων, ἐκ π
καὶ δυσθύμων π
6, 4, 1. πολλοῖς
καλοῖς χιτῶσι, π
καὶ καλοῖς θώραξι
19. ἔπαχον πολλὰ
νά. A. 2, 3, 11.

σιν ὡς τὸ πολὺ ἥλικες ἀλλήλοις σύνεισι. Απ. 1, 1, 10. ¶ 6) τὰ πολλὰ, *plerumque.* E. 6, 2, 18. τὰ μὲν πολλὰ ἐν τῇ πολεμίᾳ ἠρίστων. K. 5, 27. c. ὡς, Π. 2, 1, 15. ἐκάλει ὡς τὰ πολλὰ οὓς καιρὸς αὐτῷ δοκοίη εἶναι. 8, 1, 5. Αὐ. 3, 5. O. 11, 17. Ιπρ. 8, 23. Cf. ὡς nr. 13. c. εἰς, K. 7, 11. εἰς τὰ πολλὰ διδόναι τὰ ἐπιτήδεια ταῖς κυσὶν αὐτόν. Steph. vult ὡς τὰ π. Sed Zeun. defendit εἰς. ¶ 7) πολύ ἐστιν, *magni laboris eſt,* vel *multum refert, es gehört viel dazu, es kömmt viel darauf an.* O. 18, 7. πολὺ γὰρ ἐστιν τὸ ὑπερενεχθῆναι τὰ ἄχυρα ὑπὲρ τὸν σῖτον εἰς τὸ κενὸν τῆς ἅλω. Leuncl. *multum fuerit.* Strebaeus: *longius enim eſt ſpatium, quam quo paleae vltra fruges* etc. ¶ 8) Genitiui πολλοῦ, πλείονος, πλείστου, ſaepe indicant pretium. v. ἄξιος, ἀποδίδοσθαι, γίγνεσθαι, πωλεῖν, et verba ſimilia. Genitiuum πολλοῦ intelligunt in formula διὰ χρόνου. v. χρόνος nr. 1. h. Contra in formula πολλοῦ χρόνου, *multo tempore interiecto,* intelligitur praepoſitio διά. A. 1, 9, 14. λέγων ὅτι οὔπω δὴ πολλοῦ χρόνου τούτου ἡδίονι οἴνῳ ἐπιτύχοι, *ex multo tempore.* Αγ. 2, 23. πολλῶν νομιζόντων, οὐδ' ἂν ἐξελθεῖν Λακεδαιμονίους πολλοῦ χρόνου. In aliis deeſt πολλοῦ, in aliis legitur πολὺν χρόνον. Αϑ. 2, 5. πολλοῦ χρόνου πεζῇ ἰόντα. Sed Ιπ. 1, 14. διὰ πολλοῦ eſt *per longum ſpatium,* ita vt omiſſus ſit genitiuus διαστήματος. Sic §. 7. στέρνα πλατύτερα — πρὸς τὸ μὴ ἐπαλλάξ, ἀλλὰ διὰ πολλοῦ τὰ σκέλη φέρειν, εὐφυέστερα, *longius diuaricatis cruribus.* Camerarius: *longiores greſſus.* Leuncl. nimis obſcure vertit. ¶ 9) ἐκ πολλοῦ, ¶ a) *e longinquo ſpatio.* Intell. διαστήματος. Π. 5, 4, 20. p. 322. ἐκ πολλοῦ προορῶντες αὐτούς. 7, 1, 14. οἱ ἵπποι αὐτὰς ἐκ πάνυ πολλοῦ οὐκ ἐδέχοντο. Leuncl. *magno admodum ex interuallo.* Sic Brodaeus et Abreſch. dilucidatt. Thucyd. 1, 63. intelligunt in loco A. 1, 10, 8. οὐκ ἐδέχοντο, ἀλλ' ἐκ πλείονος ἢ τοπρόσθεν ἔφευγον, probante Zeunio, ita vt reddendum ſit *maiori interuallo, longius,* atque Abreſchius perperam verti dicit *effuſius.* 3, 3, 7. οὔτε τοὺς ἐκ πολλοῦ φεύγοντας ἐδύναντο καταλαμ-

[redacted]

αὖτα) ἦν αὐτῷ. 4, 6, 6. μηδενὸς δεόμενοι, πάντα γὰρ ἦν πολλά. Brodaeus dicit, genuinam lectionem esſe πάνυ pro πάντα. Sed Zeun. πάντα interpretatur *omnis generis*. 8, 4, 4. ¶ 4) Cum articulo habet vſum triplicem. ¶ a) Π. 2, 1, 2. p. 89. οἱ ὀλίγοι ὑπὸ τῶν πολλῶν τιτρωσκόμενοι — ἢ ὑπὸ τῶν ὀλίγων οἱ πολλοὶ, *die vielen*, *multi illi de quibus antea dictum eſt*. A. 3, 1, 8. οἱ πολλοὶ δι' αἰσχύνην συνηκολούθησαν, *multitudo illa*, i. e. omnes Graeci. 3, 2, 24. ὁ πολὺς ὄχλος, *der viele Troſs*. Sic vbi eſt ſubiecti loco, vt Ιπ. 5, 2. μηχανητικὸν τοῦ φαίνεσθαι — ὀλίγους τοὺς πολλούς. §. 7. ¶ b) οἱ πολλοί, *plerique*. Π. 1, 6, 17. οἱ νόμοι οἱ πολλοὶ δοκοῦσι διδάσκειν. 3, 1, 2. 4, 2, 2. ςρατεύονται οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν ἔχοντες οἱ πολλοὶ μεθ' ὧνπερ καὶ οἰκοῦσι. 8, 7, 3. p. 549. οἱ πολλοὶ διαγεγένηνται φίλοι γονεῖς παισί. A. 2, 3, 9. 5, 6, 9. τοῖς μὲν ἐδόκει — τοῖς δὲ πολλοῖς οὔ. Cod. Eton. πλείοσι. Αθ. 1, 20. Ιπ. 6, 8. K. 5, 25. c. gen. Π. 8, 2, 12. κατανοήσας τοὺς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων. A. 3, 3, 11. Ῥοδίους, ὧν τοὺς

πολλούς φασιν ἐπί[...] σφενδονᾶν. 4, 6, 17. 2, 3. K. 1, 3. 5 Sed Πο. 4, 6. ὅταν [...] λοὶ χαλκοτύποι γέ[...] Steph. et Leuncl. t[...] articulum οἱ. ¶ c) [...] *vulgus*. Π. 5, 2, 1 285 οἱ πολλοὶ ἀν[...] — παρέχονται, *vulg[...] lent*. 8, 5, 12. p. τοὺς ἀρίςους — τοῖς δ[...] λοῖς. A. 2, 4, 1. τοῖς μὲν πολλοῖς τῶν [...] λήνων οὐκ ἤρεσκεν, — τοῖς ςρατηγοῖς. A 13. Ιερ. 7, 8. Απ. 19. 1, 2, 31. 45. 1. 2. 4. 3, 9. 6. 7 5) τὸ πολύ, ¶ a) *m[...] ma pars*. A. 1, 7 τὸ πολὺ (ſcil. τοῦ ς[...] ματος) ἀναταραγμ[...] πορεύετο. Ιπρ. 7, 1[...] πολὺ βοηθοῦν. Le[...] *maiores hoſtium co[...]* c. gen. A. 1, 4, 1[...] πολὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ. 16. τῶν πολεμίων τ[...] πολὺ ἔμενεν — μέ[...] αὐτῶν ἀπήντα. E. 11. ¶ b) *vulgus*. 2, 15. τὸ πολὺ τῶν ς[...] τῶν, *gregarii milit[...]* c) *plerumque*, *vt* [...] *mum*, *fere ſemper*. 2, 17. τὸ πολὺ ἐπὶ καθεώρων. Morus *plurimum videban[...] motiora loca*. C. a 5, 5. ἐν ταῖς ἄλλαις

ἐμὸς πατὴρ, Μήδων μέντοι πολὺ ὁ ἐμὸς πάππος κάλλιστος. A. 4, 2, 10. Ιερ. 1, 28. 30. Απ. 1, 7, 5. Cf. διαφερόντως et μάλιστα. ¶ d) *longe, procul.* Π. 7, 1, 4. πολὺ ἀποσπᾷν τὰ κέρατα ἀπὸ τῆς ἑαυτῶν φάλαγγος. A. 1, 5, 3. 2, 4, 16. 3, 3, 7. E. 7, 1, 10. Ιπρ. 7, 13. K. 6, 6. 10, 7. 8. Sed A. 3, 3, 10. est πολὺ χωρίον ἀπὸ τοῦ στρατεύματος διώκειν. ¶ e) *diu.* Απ. 3, 5, 11. οὐ πολὺ πρὸ ἡμῶν γεγονότες. K. 5, 8. πολὺ, μικρὸν, μεταξὺ τούτων. ¶ f) *saepe.* Π. 3, 3, 26. λέγοντες πολὺ τὸ, Ἄγετ' ἄνδρες φίλοι. ¶ 12) τὸ πολὺ νικᾷν, Ιερ. 2, 16. est *magna victoria potiri.* Articulus enim pertinet ad verbum, vt Ιπρ. 8, 11. Sed Well. et Bach. auctore Leunclauio ediderunt πάλιν. ¶ 13) ἐπιπολὺ, ¶ a) *in longum, longo spatio.* Π. 5, 4, 20. παριέναι — ἐπιπολύ. Intell. διάστημα. A. 1, 8, 5. ἐφάνη κονιορτὸς — ἐπιπολὺ, *late diffusus.* 4, 2, 9. ἐπιπολὺ (Hutch. ἐπὶ πολὺ) ἦν τὰ ὑποζύγια, *in longum explicata.* 7, 5, 8. τέναγος γάρ ἐστιν ἐπιπολὺ (2 codd. ἐπὶ πάμπολυ s. ἐπιπάμπολυ) τῆς θαλάττης, *in longum maris spatium porrectum.* E. 4, 8, 38. ἐπὶ πολύ τε καὶ στενὸν ἐκτεταμένον τὸ στράτευμα. Plene legitur E. 6, 5, 42. ἐπὶ πολὺ παρατεταγμένοι χωρίον. ¶ b) *plerumque, vt plurimum.* v. Fischer. ad Plat. apol. Socr. 22. c. ὡς, A. 3, 1, 30. αἰσχρῶς ὡς ἐπιπολὺ ἀποθνήσκουσιν. All. ὡς ἐπιτοπολύ. Ιπ. 1, 12. πλευρὰ βαθύτερα — εὐχιλότερον ὡς ἐπὶ πολὺ τὸν ἵππον παρέχεται. Cf. nr. 14. ¶ c) *valde.* K. 5, 23. ἔχουσι — τὰ μέλανα οἱ μὲν ἐπὶ πολὺ, οἱ δὲ ἐπὶ μικρὸν, *alii valde, alii parum.* Possit etiam pro πολλὰ dictum videri. Cf. μικρὸς nr. 7. et infra nr. 25. b. ¶ 14) ἐπιτοπολὺ, *plerumque.* Π. 8, 8, 3. ὑπ' αὐτοὺς ἐπιτοπολὺ γίγνονται. Margg. ὡς ἐπιτοπ. quod malebat Hutch. nec displicebat Zeunio. Et sane sic est saepissime, vt Π. 1, 6, 19. p. 79. ὡς ἐπιτοπολὺ (Hutch. ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ) πάντες. 5, 5, 12. πᾶς δέ τις ὡς ἐπιτοπολὺ ἕν γε τι ἐδωρεῖτο αὐτῷ. A. 3, 1, 29. 3, 4, 21. ἵπποι — ὡς ἐπιτοπολὺ πεποδισμένοι. Cod. Eton. ὡς omittit. Αθ. 2, 18. O. 3, 11. 15. 9, 5. 11, 20. Cf. nr. 11. b. ¶ 15) καταπολὺ, v. suo loco. ¶

16)

[redacted]

λαμβάνειν. ¶ b) *ex multo tempore, iam dudum*. Intell. χρόνου, Π. 1, 6, 19, p. 81. αἱ ἐκ πολλοῦ παρεσκευασμέναι πλεονεξίαι, *multo ante*. Marg. Leuncl. ἐκ τοῦ πολλοῦ. 3, 3, 25. ἠπίσαντο, καὶ ἐκ πολλοῦ οὕτως ἐμεμαθήκεσαν. 6, 2, 10. E. 7, 4, 13. ἐκ πολλοῦ ἀπελθεῖν ᾐσχύνθησαν. Leuncl. *diu*. Non male. Sed Morus malit *e longinquo*. ¶ 10) πολλῷ, *multo*. c. comparatiuo, Π. 3, 3, 30. πολλῷ μᾶλλον. Cod. Guelf. et marg. Steph. πολὺ μ. 5, 4, 20. πολλῷ ἐῤῥωμενέστερου. A. 2, 5, 7. 4, 5, 21. θυμωδέστεροι πολλῷ. Cod. Paris. πολύ. E. 2, 2, 13. 7, 4, 12. Απ. 1, 2, 9. 4, 8, 1. O. 8, 13. c. πρὶν, Π. 3, 3, 27. ἀφίεσαν τὰ βέλη πολλῷ (Margg. πολὺ) πρὶν ἐξικνεῖσθαι. c. verbo, Απολ. 15. ἐμὲ ἀνθρώπων πολλῷ προέκρινε. ¶ 11) πολὺ, ¶ a) *multum, valde*. Π. 7, 1, 8. οὕτω πολύ μοι δοκῶ ἐν ἀσφαλεστάτῳ εἶναι. Hutch. *plane*. Videtur enim ad verbum pertinere. 7, 5, 10. πίνουσι πρὸς φῶς πολύ. Leuncl. accepit pro adiectiuo, vertens: *ad ignem luculentum*. A. 6, 6, 18. πολὺ (all. πολλοὶ)

οἱ λόγοι οὗτοι αὐτῆ
Αγ. 4, 5. πῶς οὐκ
λὺ τὴν αἰσχροκέρδει
φεύγοι. E. 4, 2, 1
3, 5, 11. πολὺ φ
τῶν — ἀνθρώπων.
c. πάνυ, Π. 6, 1,
τεῖ ἡ ἀγαθὴ καὶ πά
maxime. K. 9, 4
vett. et Zeun. leg
λὺ ἀλλοιοῦνται τῇ
All. πολλοὶ, aucto
phano. ¶ b) *mu*
comparatiuo, Π.
πολὺ μᾶλλον. 5,
p. 286. 5, 4, 20.
7. p. 365. 8, 3, 5
(Marg. Leuncl.
μᾶλλον χρῆσθαι. 8,
A. 3, 2, 20. πολὺ
ἄρχοντας ἐπιμελεστέ
πολὺ δὲ τοὺς ἀρχ
εὐτακτοτέρους. E.
16. Απ. 2, 10, 2.
16. πολὺ ἄλλους δειν
3, 1. 4, 2. αἱ ψυχ
λὺ ἀῤῥωστότεραι γί
Stobaeus ἐπιτοπολὺ
bante Valckenar
Ammon. p. 21
9. τοῦ πολὺ πλείων
ρεια, ἢ ἐν χώρᾳ. Ste
Leuncl. πολὺ vol
mitti, nec in Stob
lud reperitur. S
chius negat emend
opus esse. Απολ.
ἔτι et μᾶλλον, et
nr. 10. ¶ c) *lon*
superlatiuo, Π. 1
Περσῶν πολὺ κάλ

5, 5. πλάτος ἔχων πλεῖον ἢ ἐπὶ δύο ϛάδια. O. 7, 25. πλεῖον μέρος τοῦ φόβου ἐδάσατο τῇ γυναικὶ — πλεῖον μέρος τοῦ θράσους. Ιπρ. 5, 6. πλεῖον ἱππικὸν τοῦ ὄντος. ¶ 23) πλεῖον ἔχειν, a) *meliore conditione esse*. Ιπρ. 4, 13. πλεῖον ἕξει τῶν πολεμίων. b) *superiorem esse*. Αγ. 2, 24. ὅπου παντὶ πλεῖον ἂν εἶχον οἱ πολέμιοι. ¶ 24) πλεῖον aduerbialiter, a) *plus*. Ιπρ. 1, 16. λίθους μναιαίους, καὶ πλεῖον καὶ μεῖον. c. feminino, A. 4, 7, 17. βοὴ πλεῖον ἐγίγνετο καὶ ἐγγύτερον. c. ἢ, A. 4, 7, 6. οὐ γὰρ ἦν ἀσφαλὲς ἐν τοῖς δένδροις ἑϛάναι πλεῖον, ἢ τὸν ἕνα λόχον, *plures*. c. τι, Π. 1, 2, 13. εἴησαν ἂν οὗτοι πλεῖόν τι ἢ πεντήκοντα ἔτη γεγονότες. b) *magis*. Πο. 4, 32. ὅσῳ ἂν πλείους ἐργάζωνται, τόσῳ πλεῖον τἀγαθὰ εὑρήσουσι. Steph. mauult πλείονα. Sed πλεῖον videtur defendi posse, quia τἀγαθὰ cum articulo positum est. c) *longius, maiori interuallo*. A. 5, 4, 17. ἀπεῖχον ἀλλήλων αἱ πόλεις ϛάδια ὀγδοήκοντα, αἱ δὲ πλεῖον, αἱ δὲ μεῖον. Πο. 1, 6. c. gen. A. 3, 2, 23. οὐ πλεῖον εἴκοσι ϛαδίων ἀπεχούσας. 7, 3, 5. πόσον ἀπὸ θαλάττης; — οὐδαμῇ πλεῖον ἑπτὰ ἡμερῶν. Hutch. intelligi iubet ἢ ὁδόν. Πο. 1, 46. E. 4, 8, 5. d) *diutius*. Π, 1, 3, 1. μέχρι δώδεκα ἐτῶν, ἢ ὀλίγῳ πλεῖον. Σ. 4, 28. ¶ 25) ἐπὶ πλεῖον, a) *per maius interuallum, longius*. Ιπ. 1, 9. ἐπὶ πλεῖον δ' ἂν ὁ τοιοῦτος ὁρῴη. b) facit periphrasin, vt sit i. q. πλείων s. πλείονες. Πο. 4, 5. ἦν δ' ἐπὶ πλεῖον τῶν ἱκανῶν ἐμβάλλῃ τις, *plures quam sit opus* Sic §. 3. ὁ ἀργυρώδης τόπος ἐπὶ πλεῖον ἐκτεινόμενος, i. e. πλείων s. μείζων γιγνόμενος. ¶ 26) πλείονες, *plures*. Π. 5, 2, 15. p. 287. καὶ μείζονες καὶ ἰσχυρότεροι — καὶ πλείονες. Πο. 4, 7. E. 4, 2, 6. Saepe etiam legitur πλείους, vt Π. 2, 1, 2. p. 88. πλείους τῶν μυρίων. Praecipit quidem Moeris: πλεῖν ἢ μύριοι, Ἀττικῶς· πλέονες ἢ μύριοι, Ἑλληνικῶς. Sed πλεῖν non reperitur in Xenophonte. Π. 5, 2, 15. p. 285. ὅσῳ ἂν πλείους ὦσι. A. 4, 1, 8. πλείους συνελέγησαν. 4, 7, 17. Αθ. 3. 3. c. ἢ, A. 4, 8, 20. πλείους ἢ ἑξήκοντα ἔθεον. Λ. 7, 6. E. 1, 6, 24. Genitiuus: Π. 8, 2, 11. p. 488. ὀρέγομαι ἀεὶ πλειόνων. 8, 3, 18. ἵνα ἔτι πλειόνων ἄρχῃς. E. 2,

[redacted]

16) πολλοὶ fere pro πλείονες. Π. 7, 5, 11. τοῦτον οἱ σὺν Γαδάτᾳ καὶ Γωβρύᾳ πολλοὶ ἐχειροῦντο. Leuncl. *numero plures.* ¶ 17) πολλοὶ videtur vertendum esse *valde.* Θ. 11, 11. ἐπαινεῖν τοὺς τοιούτους πολλοὶ δυνάμεθα. Leuncl. *plerique.* Zeun. in indice *homines de plebe.* Gail: *plusieurs de nous en pourroient citer.* ¶ 18) πολλὰ. a) *valde.* Sic Virgil. Ge. 4, 301. „multa reluctanti.“ vbi Seruius: *multa* pro *multum.* Cf. Wetsten. ad Marc. 3, 12. Π. 1, 5, 7. p. 53. ἀθλητής; πολλὰ πονήσας.. 3, 2, 7. 6, 2, 11. p. 370. 7, 3, 3. 5. 8, 3, 18. οἴομαι πολλὰ χρήσιμον ἔσεσθαι. E. 2, 4, 13. K. 6, 25. παραμυθούμενον τὴν φιλάνθρωπον πολλὰ, τὴν αὐθάδη ὀλίγα. 8, 13. πολλὰ πλανᾶται ὁ λαγώς. Cf. δακρύειν, δεῖσθαι, πονεῖν, ὕειν. b) *saepe.* Hesych. interpretatur verbis πολλαχῇ, πυκνῶς, et συνεχῶς. Π. 1, 5, 7. p. 55. πολλά μοι συνόντες, *frequenter.* A. 4, 3, 2. πολλὰ τῶν παρεληλυθότων πόνων μνημονεύοντες. 7, 6, 25. πολλὰ πρὸ ὑμῶν ἀγρυπνήσαντα, πολλὰ δὲ σὺν ὑμῖν πονήσαντα. Hutch. *qui saepe vigilauerit — multos labores pe*
rit. K. 6, 14. c
Ιπ. 9, 7. ἢν ταχὺ κα
λὰ ἐλαύνηται. ¶ 1
πολλὰ, A. 1, 9, 1
tunt *multas ob c*
Potest nimirum ve
vel πράγματα in
Sic quoque est K.
¶ 20) πλείων, *ai*
maior. Π. 8, 2,
488. ἡ εὔκλεια ἐ
πλείων ᾖ, *quanto*
crescit. 5, 2, 15.
ὁπότεροι ἂν πλείονα
ἀπαριθμήσωσιν. 4,
p. 246. ὅσῳ πλέον
πέχομεν, τοσούτῳ
σοι τὴν ἀσφάλειαν
νομίζομεν. 5, 4, 20.
δύναμιν ἔχων. De t
re, E. 2, 2, 10. ἐ
παρὰ Λυσάνδρῳ τρεῖς
καὶ πλείω. Aemil.
in indice intelligit ;
quod certe additur
2. σώζεσθαι εἰς τὸν
χρόνον, *in longius*
pus, diutius. it.
7. ¶ 21) πλείων κα
ων, *subinde maior*
piosior. v. Doruil
Charit. p. 201. Π.
15. ὁ ὄχλος πλεί
πλείων ἐπέρρει. Sic
lipp. 1, 9. μᾶλλον καὶ
λον. ¶ 22) πλεῖο
plus. O. 7, 24. τοι
γειν τὰ βρέφη πλεῖον
ἐδέξατο, ἢ τῷ ἀνδρ
amplius, maius.

ςου ἐσκευάσαι. it. ſequente articulo, vbi genus refertur ad ſequentia, A. 1, 5, 2. θηρία, πλεῖςοι μὲν οἱ ἄγριοι ὄνοι. b) *maximus, numeroſiſſimus*. E. 7, 1, 12. πλεῖςον δὲ φῦλον τῶν Ἑλληνικῶν τὸ Ἀρκαδικόν. ¶ 32) οἱ πλεῖςοι, a) *plerique*. Π. 1, 2, 2. ἐν ταῖς πλείςαις πόλεσιν — αἱ πλεῖςαι πόλεις. A. 7, 4, 4. οἱ μὲν πλεῖςοι ἐξέφυγον. E. 4, 7, 6. b) *vulgus, plebs*. E. 7, 3, 8. οἱ πολῖται αὐτὸν ἔθαψαν — καὶ σέβονται. οὕτως, ὡς ἔοικεν, οἱ πλεῖςοι ὁρίζονται τοὺς εὐεργέτας αὐτῶν ἄνδρας ἀγαθοὺς εἶναι. Ιερ. 1, 17. οἱ πλεῖςοι perperam iudicare dicuntur de tyrannis. Aπ. 1, 1, 3. 3, 9, 9. ποιεῖν μέν τι τοὺς πλείςους — πάντας δὲ τούτους κολάζειν Hic non quidem proprie plebs intelligitur, ſed tamen dicitur in malam partem, vt Aπ. 1, 1, 11. τῶν ἄλλων οἱ πλεῖςοι, *vulgus philoſophorum*. Sed A. 1, 5, 15. σὺν τοῖς παροῦσι τῶν πλείςων ἧκεν ἐλαύνων, Muretus vult σὺν τοῖς πλείςοις τῶν παρόντων, Hutch. edidit Περσῶν, Zeunius denique ducibus Abreſchio in auctario dilucidatt. Thucyd. p. 363. et codicibus MSS. recepit πιςῶν. ¶ 33) πλεῖστον, a) *vt plurimum*. A. 5, 4, 16. τούτοις καὶ πλεῖςον ὡς σίτῳ ἐχρῶντο. b) *longiſſime*. Πο. 1, 8. πλεῖςον ἀπέχουσι τῶν βαρβάρων. Aπ. 1, 2, 62. ὧν ἐκεῖνος πάντων ἀνθρώπων πλεῖςον ἀπεῖχεν. c. ὡς, A. 2, 2, 5. ἵνα ὡς πλεῖςον ἀποσπασθῶμεν τοῦ βασιλικοῦ ςρατεύματος. Ιπ. 1, 6. c) *vehementer, inſigniter*. E. 7, 3, 6. πλεῖςον ὑπεριδόντας τῆς πόλεως. ¶ 34) τὸ πλεῖστον, a) *fere omne*. Σ. 5, 10. τὸ σὸν ἀργύριον, ὥσπερ τὸ πλεῖςον, διαφθείρειν ἱκανόν ἐςι. Leuncl. *alioquin*. b) *inprimis*. E. 6, 2, 25. τοὺς ναύτας γεωργοῦντας τοῖς Κερκυραίοις τὸ πλεῖςον διέτρεφε. ¶ 35) πλεῖστα, aduerbialiter fere poſitum, a) *maxime, vehementer*. Aπ. 2, 4, 6. πλεῖςα εὐφραίνων — πλεῖςα ἐπανορθῶν. b) τὰ πλεῖςα, *plerumque, in plurimis rebus*. Π. 1, 4, 23. ὥσπερ τὰ πλεῖςα εἰώθασι ποιεῖν. O. 4, 13. ἐν τούτοις τὰ πλεῖςα διατρίβει. 16, 7. Ιπ. 2, 3. τὸ τοιοῦτον — τὰ πλεῖςα διὰ τοῦ ἱπποκόμου ἀποτελεῖται. Steph. ſine cauſa coniiciebat τῶν τοιούτων. K. 5, 10. ¶ 36) ἐκ πλείστου, *longiſſime*. Λ. 12, 2. ἀπὸ χωρίων, ὧν ἂν ἐκ πλεί-

ςου

ςου τροοεῶει. Videtur legendum ἀφ' ὧν. Verti enim debet: e quibus longissime prospiciant. c. ὡς. Ιπρ. 7, 6. ἀναχωρεῖν (Well. ἀναχαρίζειν) εἰς τὸ ἀσφαλὲς τὰ δ:όμενα ὡς ἐκ πλείςου. Sed totus locus eli corruptus. v. Zeun. ¶ 37) ἐπιπλεῖστον, quam longissime. Απ. 2, 3, 19. ὀφθαλμοὶ, δοκοῦντες ἐπιπλεῖςον ἐξικνεῖσθαι. Ιπ. 5, 7. c. gen. Λ. 4, 2. ἐπὶ πλεῖςον ἀφικνεῖσθαι ἀνδραγαθίας. Duplicem notionem habet Π. 6, 2, 11. p. 370. ὄψα — ὅσα ἐςὶν ὀξέα ἐπιπλεῖςον — ταῦτα ἐπιπλεῖςον ἀρκεῖ. Priore loco Hutch. vertit maxime, altero diutissime. ¶ 38) ὁτιπλεῖστος, a) quam plurimus. Ε. 4, 8, 27. ἐᾶρα — Ἀθηναίους ὁτιπλείςους παρόντας. b) quam maximus. Ε. 4, 8, 6. ὁτιπλεῖςον ναυτικόν. ¶ 39) ὡς πλεῖστος, a) quam plurimus. Π. 8, 8, 9. ἐκπώματα ὡς πλεῖςα. Α. 4, 6, 1. εἰς τὴν οἰκίαν εἰςεφόρησαν ὡς ἐδύναντο πλεῖςα, ubi ἀγαθὰ l. χρήματα. Ε. 2, 4, 25. ἐκέλευε προςιέναι ὡς πλείςους. Sic fere ὡς πλεῖςα pro aduerbio, Π. 6, 1, 14. ὁπόθεν ἂν ὡς πλεῖςα ὠφελοῖτο τὸ ςράτευμα, quam maxime. Αγ. 7, 1. τοὺς ἀρχομένους ὡς πλεῖςα ἀγχ… 11, 11. b) qua… mus. Ε. 5, 2, πλείςην (Steph. …ςην) δύναμιν ἀθρ… 40) πολὺς in va… pro ὀλίγος. v. ὀλ… it. pro παντοδαπ… τοδ. nr. 2. it. … πολλοὶ vel πλεῖςο… λεῖς. v. ibi. it. π… gitur pro πλέον. nr. 5. it. πολλαὶ… κναί. v. πυκνὸς … πλεῖστον ἔχειν pr… κτεῖν. v. πλεονεκτ…

Πολὺς, Κ. 7, 5 … cani imponendu…

πολυσαρκία, obesitas, habi… poris plenior … abundans. Απ. … τεθραμμένην εἰς … κίαν.

πολυσιτία, fertil… Ε. 5, 2, 12. p. … πολυανθρωπία.

πολύσιτος frum… undans. Πο. 5.

πολύσκιος, opac… 9. ἐν πολυσκίοι… vett. et Steph. π… Poll. 5, 66. ἐπι… παλίσκιος.

πολύστολος, … classem habens, … exercitu instruc… perperam legi… margg. Π. 8, 5, … πολὺς ςόλος.

Πολύστρατος, *Polystratus*. A. 3, 3, 12. eius filius est Lycius. v. Λύκιος.

πολυτέλεια, *magnificentia*, *sumtuositas* Λ. 7, 3. ἐσθῆτος πολυτελεία. Απ. 1, 6, 10. ἔοικας τὴν εὐδαιμονίαν οἰομένῳ τρυφὴν καὶ πολυτέλειαν εἶναι.

πολυτελής, *pretiosus*, *exquisitus*. A. 1, 5, 8. πολυτελεῖς χιτῶνας. Αγ. 8. 6. πάντα τὰ πολυτελέστατα ἀθροίζειν. Ιερ. 1, 20. ταῖς πολυτελεστέραις παρασκευαῖς mensae. Απ. 1, 6, 5. διαιτήματα — σπανιώτερα καὶ πολυτελέστερα. 3, 10, 1.. πολυτελεστέρους τῶν ἄλλων ποιῶν τοὺς θώρακας, *e pretiosiori materia*. §. 14. dicuntur ἐπίχρυσοι et ποικίλοι. 3. 14. 5. πλείω τῶν ὀψοποιῶν συμμιγνύων πολυτελέστερα ποιεῖ, *facit vt sumtuosiora habeat*. Ibidem est. πολυτελεστέρα ὀψοποιΐα. Απολ. 18. εὐπαθείας ἐκ τῆς ἀγορᾶς πολυτελεῖς πορίζεσθαι. Σ. 4, 41. Ιππ. 1, 12. πολυτελῶν καὶ μανικῶν ἱππωνειῶν, *magnos sumtus requirentibus*. Neutrum comparatiui pro aduerbio, Π. 7, 6. 8. πολυτελέστερον δειπνεῖν. Πο. 4, 36. οἰκοδομοῦντες — πολυτελέστερον καὶ οὐ κάλλιον, *maiore cum sumtu*. Cf. ὀσμή.

πολυτελῶς, *sumtuose*. Π. 7, 5, 26. p. 457. οὐδὲν οὕτω πολυτελῶς παρασκευασθείη ἄν, ὥσθ' ἡδὺ εἶναι. Απ. 3, 11, 4. πολυτελῶς κεκοσμημένην.

Πολύτροπος, *Polytropus*. Ab Harpocratione et Suida in v. Πολύστρατος vocatur dux exercitus peregrini Corinthi. Videtur autem Lacedaemonius fuisse. Nam E. 6, 5, 11 — 14. narrantur haec: Orchomenii, cum nollent cum reliquis Arcadibus, quod inimici essent Mantineensium, se coniungere, arcessunt τὸ ἐν Κορίνθῳ συνειλεγμένον ξενικὸν, οὗ Πολύτροπος ἦρχεν, et Agesilaus, qui in Arcadiam ingressus erat, circa Eutaeam exspectabat τοὺς μετὰ Πολυτρόπου μισθοφόρους. Interim Mantinenses aggrediuntur Orchomenon, sed repelluntur. Et dum fugientibus Polytropus acrius instat, interficitur. Diodorus Siculus 15, p. 375. ed. Hanov. 1604. eodem tempore dicit Lacedaemonios sub Polytropo misisse in Arcadiam vsque ad Orchomenon exercitum, sed ipsum in proelio cecidisse contra Arcadas.

[redacted]

στου προορῶσιν. Videtur legendum ἀφ' ὧν. Verti enim debet: e quibus longissime prospiciant. c. ὡς. Ιπρ. 7, 6. ἀναχωρεῖν (Well. ἀναχωρίζειν) εἰς τὸ ἀσφαλὲς τὰ δεόμενα ὡς ἐκ πλείστου. Sed totus locus est corruptus. v. Zeun. ¶ 37) ἐπιπλεῖστον, quam longissime. Απ. 2, 3, 19. ὀφθαλμοὶ, δοκοῦντες ἐπιπλεῖστον ἐξικνεῖσθαι. Ιπ. 5, 7. c. gen. Λ. 4, 2. ἐπὶ πλεῖστον ἀφικνεῖσθαι ἀνδραγαθίας. Duplicem notionem habet Π. 6, 2, 11. p. 370. ὄψα — ὅσα ἐστὶν ὀξέα ἐπιπλεῖστον — ταῦτα ἐπιπλεῖστον ἀρκεῖ. Priore loco Hutch. vertit maxime, altero diutissime. ¶ 38) ὁτιπλεῖστος, a) quam plurimus. Ε. 4, 8, 27. ἑώρα — Ἀθηναίους ὁτιπλείστους παρόντας. b) quam maximus. Ε. 4, 8, 6. ὁτιπλεῖστον ναυτικόν. ¶ 39) ὡς πλεῖστος, a) quam plurimus. Π. 8, 8, 9. ἐκπώματα ὡς πλεῖστα. Α. 4, 6, 1. εἰς τὴν οἰκίαν εἰσεφόρησαν ὡς ἐδύναντο πλεῖστα, sc. ἀγαθὰ s. χρήματα. Ε. 2, 4, 25. ἐκέλευε προσιέναι ὡς πλείστους. Sic fere ὡς πλεῖστα pro aduerbio, Π. 6, 1, 14. ὁπόθεν ἂν ὡς πλεῖστα ὠφελοῖτο τὸ στράτευμα, quam maxime. Αγ. 7, 1. τοὺς ἀρχομένους ὡς πλεῖστα ἀγαθὰ ποιεῖν. 11, 11. b) quam maximus. Ε. 5, 2, 28. ὡς πλείστην (Steph. ὡς πλείστην) δύναμιν ἀθροίζειν. ¶ 40) πολὺς in var. lect. est pro ὀλίγος. v. ὀλίγος nr. 1. it. pro παντοδαπός. v. παντοδ. nr. 2. it. reponitur πολλοὶ vel πλεῖστοι pro Πελλεῖς. v. ibi. it. πλείονες legitur pro πλέον. v. πλέω nr. 5. it. πολλαὶ pro πυκναί. v. πυκνὸς nr. 2. it. πλεῖστον ἔχειν pro πλεονεκτεῖν. v. πλεονεκτ. nr. 9.

Πολὺς, Κ. 7, 5. nomen cani imponendum.

πολυσαρκία, corporis obesitas, habitus corporis plenior et carne abundans. Απ. 2, 1, 23. τεθραμμένην εἰς πολυσαρκίαν.

πολυσιτία, fertilitas soli. Ε. 5, 2, 12. p. 300. v. πολυανθρωπία.

πολύσιτος frumento abundans. Πο. 5. 3.

πολύσκιος, opacus. Κ. 5, 9. ἐν πολυσκίοις. Edd. vett. et Steph. παλισκίοις. Poll. 5, 66. ἐπισκίοις. v. παλίσκιος.

πολύστολος, magnam classem habens, magno exercitu instructus. Ita perperam legitur in margg. Π. 8, 5, 1. pro πολὺς στόλος.

πομπικὸς, *ad pompas idoneus.* Ιπ. 11, 1. πομπικῷ καὶ μετεώρῳ καὶ λαμπρῷ ἵππῳ χρῆσαθαι. v. Poll. 1, 211. vbi Kuhnius dicit, alios equos esſe πομπικοὺς, alios ἀγωγοὺς, alios πολεμικούς.

πονεῖν, ¶ 1) *laborare.* Απ. 2, 1, 25. οὐ Φέβος, μή σε ἀγάγω ἐπὶ τὸ πονοῦντα καὶ ταλαιπωροῦντα τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ — πορίζεσθαι. Hindenb. πονοῦντα refert ad τῷ σώματι, ſed ταλαιπ. ad τῇ ψυχῇ. Απολ. 17. οὐ μάτην ἐπόνουν. c. dat. Σ. 4, 14. πονοίην ἂν ῥᾷον ἐκείνῳ ἢ ἀναπαυοίμην, *pro illo, in illius gratiam et ſalutem.* Iungitur variis particulis, Απ. 2, 1, 19. τοὺς πονοῦντας, ἵνα Φίλους κτήσωνται, ἢ ὅπως ἐχθροὺς χειρώσωνται, ἢ ἵνα — τὸν ἑαυτῶν οἶκον καλῶς οἰκῶσι, οὐκ οἶδα ὡς χρὴ καὶ πονεῖν ἡδέως εἰς τὰ τοιαῦτα; *vt facere talia vel conſequi poſſint.* Etiam Cicero Verr. 5, 72. hanc ſtructuram imitatur, dicens: *ad officium et veritatem omnes meae curae — elaborarunt.* Tribuitur equo, Ιπ. 3, 3. πολλοὶ ἵπποι — πονεῖν ἀναγκασθήσονται. §. 11. πεπονηκότος ἤδη τοῦ ἵππου — ὅσοι δ' ἂν πεπονηκότες ἐθέλωσι πόνους ὑποδύεσθαι. 6, 10. 11. 7, 19. 10, 13. οὐδὲν δεῖ χαλεπὸν προσΦέρειν, ὡς πονεῖν ἀναγκάζοντα, ἀλλὰ θωπεύειν ὡς παύσασθαι βουλόμενον. 11, 12. it. canibus, Κ. 3, 3. 9, 1. ¶ 2) *moleſtos labores ſubire ac perferre.* v. c. exercitia, Π. 1, 5, 7. p. 53. ἀθλητὴς πολλὰ πονήσας. labores bellicos, Π. 1, 5, 7. p. 54. ἤν που πονῆσαι δέῃ. 1, 6, 19. p. 73. πονεῖν δύναιντο. Α. 2, 6, 4. ἐξὸν εἰρήνην ἔχειν — βούλεται πονεῖν ὥστε πολεμεῖν, *labores belli ſustinere.* 3, 4, 28. ὀλίγον πονήσαντες χρόνον, τὴν λοιπὴν ἀμαχεὶ πορευσόμεθα. 7, 6, 25. πολλὰ σὺν ὑμῖν πονήσαντα καὶ κινδυνεύσαντα. Λ. 7, 4. τῷ σώματι πονοῦντα ὠΦελεῖν τοὺς συνόντας. Ο. 6, 7. μὴ μάχεσθαι, ἀλλὰ — καθῆσθαι, μήτε πονοῦντας, μήτε κινδυνεύοντας. Ιπρ. 4, 14. 7, 5. 8, 16. Κ. 13, 11. c. ὑπὲρ, Α. 7, 3, 15. πονεῖν ὑπέρ σου, καὶ προκινδυνεύειν. Cf. κινδυνεύειν nr. 2. Dicitur item Απ. 3, 13, 6. de eo, qui iter facit et onus portat. Sic Αγ. 5, 3. εἴ ποτε μοχθῆται συμβαίη, ἑκὼν ἐπόνει, alterum verbum altero explicatur. ¶ 3) *defatigari.* Π. 4, 5, 10. ἀνάπαυσαι, ἐπεὶ πε-

πολυφορία, *fertilitas*. O. 19, 19. dicitur de viti, vt ap. Poll. 1, 240. de qualibet arbore.

Πολύφρων, *Polyphron*. E. 6, 4, 33. 34. tagus et tyrannus Thessaliae. Occiditur.

Πολύχαρμος, *Polycharmus*. ¶ 1) Ay. 2, 4. Πολύχαρμος ὁ Φαρσάλιος ἱππαρχῶν, np. in pugna Thessalorum contra Agesilaum. Sed E. 4, 3, 4. nominatur Πολύμαχος ὁ Φαρσάλιος. ¶ 2) Lacedaemonius. E. 5, 2, 31. Πολύχαρμον τὸν Λακεδαιμόνιον ἵππαρχον.

πολυχειρία, *manuum multitudo*. Π. 3, 3, 14. τάφρον περιβάλλονται εὐπετῶς διὰ τὴν πολυχειρίαν. Similis locus est ap. Thucyd. 2, 77. ad quem Pollux 2, 149. respicit. Hesych: πολυχειρία· πλῆθος ἐργαζομένων καὶ ἀνυόντων.

πολυχρηματία, *caritas, magni sumtus*. Σ. 4, 42. εὐτέλειαν μᾶλλον ἢ πολυχρηματίαν σκοποῦντας.

πολυχρόνιος, *longum tempus durans, diuturnus*. Πο. 3, 10. reditus f. vectigalia ex vrbe δοκεῖ τῶν ἀνθρωπίνων ἀσφαλέστατόν τε καὶ πολυχρονιώτατον εἶναι. Απ. 1, 4, 16. τὰ πολυχρονιώτατα — τῶν ἀνθρωπίνων, πόλεις καὶ ἔθνη.

πολύχρυσος, *auro abundans, ditissimus*. Π. 3, 2, 12. ἐμισθοφόρουν — παρὰ τῷ Ἰνδῶν βασιλεῖ. καὶ γὰρ πολύχρυσος ὁ ἀνήρ. Est vocabulum Homericum, v. Fischer. ind. Palaephai.

πολυωφελής, *vtilissimus*. Ιπ. 1, 1. σαυτῷ καὶ φίλοις καὶ τῇ πόλει — πολυωφελέστατα.

πόμα, *potio, potus*. v. Wetsten. ad 1 Cor. 10, 4. Π. 5, 2, 8. οὐδενὶ βρώματι καὶ πόματι — ἐκπεπληγμένος. A. 4, 5, 19. μάλα ἡδὺ πόμα. Απ. 4, 7, 9. τί βρῶμα ἢ τί πόμα συμφέρει.

πομπή, *pompa, traductio*. Thom. Mag. et Phauorin: πομπή· ἡ ἐν ταῖς τῶν θεῶν πανηγύρεσι πρόσοδος, καὶ ἡ μετὰ νίκην ἐν θριάμβῳ προέλευσις. Pompae religiosae sunt in his locis: A. 5, 3, 5. τοῖς θεοῖς ἔθυσαν, καὶ πομπὰς ἐποίησαν — καὶ ἀγῶνας γυμνικούς. Ιπ. 2, 1. τάξιν — ἐξ ἧς κάλλιστα μὲν θεοῖς πομπὰς πέμψουσι, καὶ κάλλιστα δὲ ἱππάσονται. 3, 1. ὅπως τὰς πομπὰς ἐν ταῖς ἑορταῖς ἀξιοθεάτους ποιήσῃ. §. 2. τὰς πομπὰς οἴομαι ἂν καὶ τοῖς θεοῖς κεχαρισμενωτάτας καὶ τοῖς θεαταῖς εἶναι.

πομ-

πομπικὸς, *ad pompas idoneus.* Iπ. 11, 1. πομπικῷ καὶ μετεώρῳ καὶ λαμπρῷ ἵππῳ χρήσασθαι. v. Poll. 1, 211. vbi Kuhnius dicit, alios equos esse πομπικούς, alios ἀγωγούς, alios πολεμικούς.

πονεῖν, ¶ 1) *laborare.* Aπ. 2, 1, 25. οὐ φέβος, μή σε ἀγάγω ἐπὶ τὸ πονοῦντα καὶ ταλαιπωροῦντα τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ — πορίζεσθαι. Hindenb. πονοῦντα refert ad τῷ σώματι, sed ταλαιπ. ad τῇ ψυχῇ. Aπολ. 17. οὐ μάτην ἐπόνουν. c. dat. Σ. 4, 14. πονοίην ἂν ῥᾷον ἐκείνῳ ἢ ἀναπαυοίμην, *pro illo, in illius gratiam et salutem.* Iungitur variis particulis, Aπ. 2, 1, 10. τοὺς πονοῦντας, ἵνα φίλους κτήσωνται, ἢ ὅπως ἐχθροὺς χειρώσωνται, ἢ ἵνα — τὸν ἑαυτῶν οἶκον καλῶς οἰκῶσι, οὐκ οἶδα ὡς χρὴ καὶ πονεῖν ἡδέως εἰς τὰ τοιαῦτα; *vt facere talia vel consequi possint.* Etiam Cicero Verr. 5, 72. hanc structuram imitatur, dicens: *ad officium et veritatem omnes meae curae — elaborarunt.* Tribuitur equo, Iπ. 3, 3. πολλοὶ ἵπποι — πονεῖν ἀναγκασθήσονται. §. 11. πεπονηκότος ἤδη τοῦ ἵππου — ὅσοι δ' ἂν πεπονηκότες ἐθέλωσι πόνους ὑποδύεσθαι. 6, 10. 11. 7, 19. 10, 13. οὐδὲν δεῖ χαλεπὸν προσφέρειν, ὡς πονεῖν ἀναγκάζοντα, ἀλλὰ θωπεύειν ὡς παύσασθαι βουλόμενον. 11, 12. it. canibus, K. 3, 3. 9, 1. ¶ 2) *molestos labores subire ac perferre.* v. c. exercitia, Π. 1, 5, 7. p. 53. ἀθλητὴς πολλὰ πονήσας. labores bellicos, Π. 1, 5, 7. p. 54. ἥν που πονῆσαι δέῃ. 1, 6, 19. p. 73. πονεῖν δύναιντο. A. 2, 6, 4. ἐξὸν εἰρήνην ἔχειν — βούλεται πονεῖν ὥστε πολεμεῖν, *labores belli sustinere.* 3, 4, 28. ὀλίγον ποιήσαντες χρόνον, τὴν λοιπὴν ἀμαχεὶ πορευσόμεθα. 7, 6, 25. πολλὰ σὺν ὑμῖν πονήσαντα καὶ κινδυνεύσαντα. Λ. 7, 4. τῷ σώματι πονοῦντα ὠφελεῖν τοὺς συνόντας. O. 6, 7. μὴ μάχεσθαι, ἀλλὰ — καθῆσθαι, μήτε πονοῦντας, μήτε κινδυνεύοντας. Iπρ. 4, 14. 7, 5. 8, 16. K. 13, 11. c. ὑπὲρ, A. 7, 3, 15. πονεῖν ὑπέρ σου, καὶ προκινδυνεύειν. Cf. κινδυνεύειν nr. 2. Dicitur item Aπ. 3, 13, 6. de eo, qui iter facit et onus portat. Sic Aγ. 5, 3. εἴ ποτε μοχθῆται συμβαίη, ἑκὼν ἐπόνει, alterum verbum altero explicatur. ¶ 3) *defatigari.* Π. 4, 5, 10. ἀνάπαυσαι, ἐπεὶ πε-

[redacted]

πεπόνηκας, *fessus es itinere.* ¶ 4) *labore parare.* A. 7, 6, 30. τὰ χρήματα, *praeda*, ἃ ἡμεῖς ἐπονήσαμεν. Abresch. dilucidd. Thucyd. 3, 50. interpretatur πόνῳ ἐκτησάμεθα. ¶ 5) *in periculo esse, vrgeri, affligi.* Π. 1, 4, 21. ἑώρων πονοῦντας τοὺς σφετέρους, np. dum in fuga caedebantur. ¶ 6) In var. lect. permutatur c. ἐκπονεῖν. v. ἐκπονεῖν nr. 4. it. c. ποιεῖν. v. ποιεῖν nr. 39. Hesych: πονεῖν· ποιεῖν. it. c. προπονεῖν. v. ibi nr. 3. it. c. φρονεῖν. v. φρον. nr. 14.

πονεῖσθαι, *laborare.* E. 6, 1, 4. p. 363. ἄριστον καὶ δεῖπνον ποιησάμενος ἅμα πονεῖσθαι. Refertur inprimis ad labores et molestias itineris. Cur medium positum sit, non satis liquet. Phauorin: πονήσατο, Ἀττικόν· ἐπόνησε, κοινόν. Pro πονήσασθαι E. 5, 4, 43. Leuncl. rescripsit ποιήσασθαι.

πονηρία, *improbitas.* Π. 2, 2, 15. ἡ πονηρία διὰ τῶν ἡδονῶν πορευομένη. Oppon. ἡ ἀρετή. — τὴν πονηρίαν πλεονεκτοῦσαν ἀποδεικνύναι. 7, 5, 26. p. 455. ἡ σωφροσύνη καὶ ἡ ἐγκράτεια καὶ ἡ ἀλκὴ — εἰς τὴν πονηρίαν πάλιν τρέπεται. Supra explicatur per ῥᾳδιουργίαν καὶ ἡδυπάθειαν. p. 459. πονηρίας ἕνεκα ἢ βλακείας. Αθ. 1, 5. ἐν τῷ δήμῳ — ἔνι ἀμαθία καὶ ἀταξία καὶ πονηρία. §. 7. Απ. 3, 5, 18. ἀνηκέστῳ πονηρίᾳ νοσεῖν Ἀθηναίους. O. 1, 19. πονηρίαν νομίζεις ἀργίαν τ' εἶναι καὶ μαλακίαν ψυχῆς καὶ ἀμέλειαν.

πονηρός, ¶ 1) *malus, improbus.* Π. 1, 5, 7. p. 52. πλέον ἔχωσιν οἱ ἰδιῶται τῶν πονηρῶν. 2, 2, 15. p. 111. 5, 4, 17. p. 318. αὐτὸς πονηρὸς ὢν πᾶσι πονηροτέροις ἑαυτοῦ συμμάχοις χρήσεται. 7, 2, 4. ἐν τῇ ἁρπαγῇ οἱ πονηροὶ πλεονεκτήσειαν ἄν. All. οἱ πονηρότατοι. Sed Hutch. ad h. l. et Fischer. ad Weller. p. 302. defendunt πονηροί. 7, 5, 26. extr. A. 1, 5, 3. p. 114. Αθ. 1, 1. ciues πονηροὶ opponuntur τοῖς χρηστοῖς, vt §. 4. 6. 9. 14. et 2, 19. E. 2, 3, 9. autem καλοῖς καὶ ἀγαθοῖς, vt §. 10. et 14. Απ. 2, 7, 4. πονηρότεροι dicuntur serui, relati ad ingenuos, qui sunt βελτίονες. 2, 6, 20. οὐδ' ἂν οἱ πονηροὶ συναρμόσειαν εἰς φιλίαν. πῶς γὰρ οἱ τὰ πονηρὰ ποιοῦντες — φίλοι γένοιντ' ἄν; §. 24. ἄδικοι καὶ πονηροὶ videntur ita distingui, vt illi dicantur κλέπτειν et βιάζεσθαι, hi ἡδυπαθεῖν. O. 7, 41.

ον καὶ Εὔξεινον καὶ Σικελικὸν πόντον περῶντες. A. 5, 1, 1. θάλατταν τὴν ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ. Cf. Εὔξεινος. Sed *Pontus Euxinus* saepe simpliciter nominatur Πόντος, vt A 5, 1, 9. ἀποδρὰς ᾤχετο ἔξω τοῦ Πόντου. 5, 6. 7. τοὺς περιοικοῦντας τὸν Πόντον. 5, 7, 4. 9. 6, 4, 1. 6, 5, 12. 7, 5, 8. E. 4, 8, 27. 31. Cf. στόμα.

Πόντος, *Pontus*, regio Asiae minoris ad Pontum Euxinum. A. 5, 2, 2. πολεμικωτάτους τῶν ἐν τῷ Πόντῳ. 5, 6, 7. διὰ τὴν τριβὴν ἱκανοὺς ὄντας ἐν τῷ Πόντῳ. §. 9. κινδυνεύσει μεῖναι τοσαύτη δύναμις ἐν τῷ Πόντῳ. 6, 2, 3. κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλατταν πορεύεσθαι ἐκ τοῦ Πόντου. 7, 1, 1. Aθ. 2, 7. E. 2, 2, 1. etc.

ποππυσμὸς, *poppysma, sonus oris acutus, qui fit labris compressis*, quo equis indomitis blandiri solent. Est factitium de sono vocabulum. Suidas: ποππύσματα· κολακεῖαι εἰς τοὺς ἀδαμάστους ἵππους. Phauorin: ποππύζω, ποιὰ λέξις παρωνομασμένη ἀπὸ τῶν ἡμερούντων τοὺς ἵππους. v. Politian. miscell. c. 32. Plin. H. N. 28, 2. ibique interpp. item Schol. Aristoph. Vespp. 624. et Fischer. ind. Theophrast. Verba Xenophontis attulimus in v. κλωσμός.

πορεία, ¶ 1) *profectio, abitio.* A. 6, 6. 19. ἐθύετο ἐπὶ τῇ πορείᾳ. ¶ 2) *iter.* a) Π. 5. 2, 15. p. 284. ὡς ἀσφαλέστατα τὰς πορείας ποιεῖσθαι — ἀσφαλεστέραν οὐδεμίαν πορείαν τῆς πρὸς Βαβυλῶνα πορείας εἶναι. 8, 1, 15. ὁπότε πορεία εἴη, *quando iter faciendum erat.* 8. 8, 6. τὰς πορείας βραχείας ποιοῦνται. A. 1, 7, 15. 4, 1, 10. Aθ. 2, 5. βραδεῖαι πορεῖαι. Aπ. 3, 13, 5. Cf. μοναχὸς, μισθὸς nr. 4. ποιεῖσθαι nr. 23. 24. ποιητέον, ποικίλλειν, πορεύεσθαι, συσκευάζεσθαι. b) Π. 8, 6, 7. πᾶσαι αἱ πορεῖαι συντεταγμέναι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰσί. Intelligi videntur *cursus publici s. veredariorum instituta, die Posten*, quibus vtuntur in prouincias euntes. Sic §. 9. οὐδὲ τὰς νύκτας ἵστασθαι ταύτην. τὴν πορείαν. Ibid. dicitur τῶν ἀνθρωπίνων πεζῇ πορειῶν ταχίστη. c) Inprimis dicitur de expeditione et exercitus processu, vt Aγ. 1, 16. τὰς ἐν τῇ πορείᾳ ἁπάσας δυνάμεις ἀναλαμβάνων. A. 5, 1, 1. E. 3, 4, 12. 4, 3, 2. it. de itinere maritimo, A. 5, 6, 4. κατὰ θά-

[redacted]

φεύγειν τοὺς πόνους. §. 32. ἀγαθὴ συλλήπτρια τῶν ἐν εἰρήνῃ πόνων, βεβαία δὲ τῶν ἐν πολέμῳ ἔργων. O. 18, 2. ἵνα μήτε οἱ ἀλοῶντες μοχθῶσι περιττὸν πόνον. K. 12, 18. διὰ πόνων ἐςὶ τυχεῖν ἀρετῆς. Cf. ἐλευθέριος et τελεῖν. ¶ 2) *labor molestus*, *Strapaze*, qualis elt a) bellicus. Π. 1, 5, 7. p 54. ἰδιῶται κατὰ πόνους. 2, 2, 10. ἥν τι ἐκ τῶν πόνων δῷ ὁ θεὸς ἀγαθόν. §. 14. τῶν πόνων πλέον ἔχειν. 3, 3, 7. δύνασθαι ςρατιωτικοὺς πόνους φέρειν. 7, 2, 4. εἰ μή τινα καρπὸν λήψονται (οἱ ςρατιῶται) τῶν πόνων. A. 4, 3, 2. τῶν παρεληλυθότων πόνων μνημονεύοντες. 5, 1, 2. 5, 8, 2. ὑπὸ πόνων πολλῶν ἀπαγορευόντων. Αγ. 2, 8. ὅπως οἱ ςρατιῶται τοὺς πόνους δυνήσαιντο ὑποφέρειν. Λ. 4, 8. ςρατιωτικοὺς πόνους ὑποφέρειν. E. 3, 5. 8. p. 182. Ιπρ. 8, 2. 16. Tribuitur equo, Ιπ. 3, 12. ὅςις — ἐθέλει καὶ δύναιτο πόνους ὑποφέρειν. 11, 13. Ιπρ. 1, 3. 8, 4. ἀποπνίγεσθαι ἐν τοῖς πόνοις. Cf. ἀντέχειν, ἀποκάμνειν, ὑποδύεσθαι, ὑφίεσθαι, φέρειν. Sic iungitur c. κίνδυνος, Π. 1, 5, 7. p. 55. πάντα μὲν πόνον, πάντα δὲ κίνδυνον. Ιερ. 7, 1. Σ. 4, 35. Cf. κίνδυνος. b)

venationis. Απ. 2 τοιαῦτα ἆθλα τῶν Tribuitur canibu 3. τοὺς πόνους ἀ 9, 6. ὑπὸ τῶν κυ πόνῳ διωκόμενος. neris. A. 2. 5. 3 τοσαῦτα πεδία σὺν πόνῳ διαπορεύεσθαι. *contentio*, *Anstre* Aπ. 2, 6. 22. ἀνε μέτρια κεκτῆσθαι. *difficultas*. Aπ. 54. τοὺς πύλους τροῖς παρέχουσι μετ καὶ ἀλγηδόνων ἀπε Nisi est synonym minis ἀλγηδ. ¶ 5) *molestia*. Hesych ἄλγος, ἐνέργημα Aπ. 2, 2, 5. mat bryonem in vtero λῷ πόνῳ διενέγκα τεκοῦσα. ¶ 6) *re reparta*. v. Abresc Aristaenet. p. 2 7, 6, 8. ὁ δὲ τοὺς ρους πόνους ἔχει, m rita stipendia. Sic 5, 3. πρὸ πάντων καὶ χρημάτων προ μην, *prae omnib ctibus laboris*. Se pietes legi iuben quod recepit Ern.

πόντος, *mare*. πόντος· κυρίως μὲν τῆς Χεῤῥονήσου κ Εὐξείνου καλουμενη ταχρηςικῶς δὲ πᾶσι λασσα. O. 20, 27.

νου. Ο. 4, 18. τῷ ἀδελφῷ ἐπορεύετο μαχούμενος. Ιππ. 7, 11. πορευόμενον στράτευμα. c. ἐπὶ, *verſus*, Ε. 3, 4, 15. ἐπορεύετο ἐπὶ τὴν θάλασσαν. 6, 5. 32. c. ἐπὶ, *contra*, Π. 4, 5, 6. ἐφ' οὓς (πολεμίους) ἐπορεύοντο. 6, 2, 9. πορεύεσθαι ἐπὶ τοὺς πολεμίους. 7, 5, 9. ἐφ' οὓς νῦν πορευόμεθα. Α. 2, 1, 4. 2, 3, 12. Αγ. 1, 16. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ Καρίαν ἰέναι, ἐπὶ Φρυγίαν ἐπορεύετο. Ε. 3, 1, 1. 6. 3, 4, 27. 7, 1, 31. 7, 4, 14. c. ἐπὶ et gen. Ε. 3, 4, 12. ἐπὶ Φρυγίας ἐπορεύετο. 4, 1, 8. ἐπὶ Δασκυλίου ἐπορεύετο. c. παρὰ, *contra*, Α. 1, 3, 7. παρὰ βασιλέα πορεύεσθαι. ¶ 3) *aggredi*. c. ἐπὶ, Ε. 7, 5, 12. ἐπορεύετο ἐπὶ τοὺς ἀντιπάλους in acie conſtitutos. Margg. poſt ἐπορεύετο addunt πρὸς ὄρθιον. ¶ 4) *ire, pergere*. Απ. 1, 4, 11: τὸ πορεύεσθαι, *incedendi facultatem*. 1, 6, 6. κωλύωνται πορεύεσθαι. Cf. nr. 1. b. Ο. 5, 4. πορεύεσθαι σφοδρῶς, *feſtinare*. De beſtiis, Π. 1, 1, 2. πορεύονται αἱ ἀγέλαι. Κ. 3, 4. canes inueſtigantes ἀσήμως πορεύονται, *currunt*. c. acc. Κ. 5, 7. τὰ εὐναῖα (ἴχνη) ὁ λαγὼς πορεύεται ἐφιστάμενος, *currendo facit*. Sed Leuncl. ποιεῖται reſcribi iubet, quod recepit Welſ. Steph. ἐπιπορεύεται vel διαπορεύεται legi vult. Zeun. vero defendit πορεύεται. De ſole, v. ἥλιος. ¶ 5) i. q. διαβαίνειν, vel potius *pergere transitum*. Α. 4, 3, 9. ἔφασαν ὡς νευσούμενοι διαβαίνειν. πορευόμενοι δὲ, πρόσθεν διαβῆναι. ¶ 6) *venire*. c. ἀπὸ, Α. 4, 4, 11. πορεύεσθαι ἀπὸ τοῦ στρατεύματος. All. στρατεύεσθαι. c. πρὸς, Ε. 7, 3, 6. τίς ποτε πρὸς τὴν πόλιν θαρσῶν πορεύσεται. ¶ 7) *mitti*. c. παρὰ, Α. 4, 5, 8. ὅτι παρὰ βασιλέως πορεύοιντο πρὸς τὸν σατράπην. ¶ 8) Legitur pro ἀποπορεύεσθαι. v. ἀποπορ. Cf. εἰσπορεύεσθαι. Permutatur etiam c. ἕπεσθαι. v. ἕπεσθαι nr. 2. a. it. c. ἐπικεῖσθαι. v. ibi nr. 6. it. c. πέμπειν. v. ibi nr. 1. q. it. c. πλεῖν. v. πλεῖν nr. 1. et ſupra nr. 1. a. it. c. ἰέναι. v. ibi nr. 2. it. c. πορίζεσθαι. v. ibi nr. 3. it. c. ἐμπορεύεσθαι. v. ibi. ¶ 9) Adhibetur de abstractis, vt Lat. *percurrere* et *perſequi*. Π. 1, 1, 5. τοσαῦτα φῦλα, ὅσα καὶ διελθεῖν ἔργον ἐστὶν, ὅποι ἂν ἄρξηταί τις πορεύεσθαι ἀπὸ τῶν βασιλείων. Leuncl. *quacunque ex parte*

θάλατταν τὴν πορείαν ποιεῖσθαι. d) Tribuitur canibus, K. 6, 26. ὅπως ἂν τῶν κυνῶν οἱ πόδες μὴ καίωνται ἐν τῇ πορείᾳ. ¶ 3) *ratio itineris faciendi.* A. 2, 2, 5. τίνα γνώμην ἔχεις περὶ τῆς πορείας.

πορεύεσθαι, ¶ 1) *iter facere.* Opponitur nauigationi, A. 5, 3, 3. ἐς μὲν τὰ πλοῖα τοὺς ἀσθενοῦντας ἐνεβίβασαν — οἱ δὲ ἄλλοι ἐπορεύοντο. 5, 4, 1. κατὰ γῆν ἐπορεύοντο. Sed A. 5, 7, 5. Cod. Eton. pro πλευσοῦμαι habet πορεύσομαι. b) Opponitur equitationi, Π. 4, 3, 3. p. 230. ἱππικὴ ἐν ὁδῷ ἡδίων, ἢ αὐτοὺς τοῖν ποδοῖν πορεύεσθαι. c) Sed de equitibus dicitur Π. 1, 3, 3. ἐφ' ἵππου χρυσοχαλίνου περιῆγεν, ὥσπερ καὶ αὐτὸς εἰώθει πορεύεσθαι. Ιπρ. 2, 1. ἱππεῖς ῥᾷστά τε καὶ ἀταρακτότατα πορεύσονται ὁδοὺς καὶ διαβάσεις. d) Similiter A. 2, 2, 7. ἐφ' ἁμάξης πορευόμενος. e) c. ἐπί, Π. 5, 3, 9. ὡς δ' ἤκουσεν, ἐφ' ἃ ἔφασαν πορεύεσθαι, *quo consilio.* E. 5, 2, 12. ἐπὶ τὰς πόῤῥω καὶ μείζους (πόλεις) ἐπορεύοντο, np. vt eas sibi conciliarent. f) c. εἰς et ἐπί, E. 7, 4, 10. ἐπορεύοντο εἰς τὰς Θήβας ἐπὶ τὴν εἰρήνην, *Thebas ad faciendam pacem.* g) c. acc. actionis vel viae, Π. 2, 4, 17. p. 138. μήτοι — τὰ δύσβατα πορεύου. 5, 2, 11. τῷ πορεύεσθαι τὴν ὁδὸν προςεῖχε τὸν νοῦν. A. 2, 2, 5. πορεύεσθαι μακροτέραν. Intell. ὁδόν. 3, 4, 28. τὴν λοιπὴν πορευσόμεθα. 4, 3, 2. ἡμέρας, ὅσας περ ἐπορεύθησαν διὰ τῶν Καρδούχων. 4, 4, 1. ἐπορεύθησαν διὰ τῆς Ἀρμενίας πεδίον ἅπαν. 6, 2, 3. ἐβουλεύοντο, τὴν λοιπὴν πορείαν πότερον κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλατταν χρὴ πορεύεσθαι. All. comma male ponunt post πορείαν. Απ. 3, 13. 6. πλείονας ὁδοὺς πορευθῆναι. K. 12, 2. Sic saepe legitur σταθμοὺς et παρασάγγας πορεύεσθαι. Omittitur in his omnibus praepositio κατά. Cf. δρομαῖος. ¶ 2) Saepe dicitur de imperatore expeditionem suscipiente et de procedente exercitu, vt A. 1, 2, 1. ἐδόκει αὐτῷ πορεύεσθαι ἄνω. 3, 4, 25. ἐθέλω πορεύεσθαι contra hostes. §. 26. 5, 4, 7. Λ. 11, 10. ἢν δ' ἐκ τῶν δεξιῶν πολεμίων τάξις ἐπιφαίνηται ἐπὶ κέρως πορευομένων. Gailius vel potius de la Luzerne πορευομ. refert non ad πολεμίων, sed ad omissum Λακεδαιμονίων. E. 4, 1, 20. παρεσκευάζετο πορευσόμενος.

Zeun. e codd. edidit πορίζεσθαι, *sibi acquirere.* A. 2, 3, 3. μὴ πορίσας ἄριστον. O. 2, 8. πάνυ μικρὰ πορίσαντες. c. dat. Π. 4, 3, 5. οἷς ἂν ἵππους ἐγὼ πορίζω. 8, 2, 9. ὁπόσα ἂν ἕκαστος δύναιτο πορίσαι μοι χρήματα. Aπ. 4, 3, 7. Cf. μισθὸς nr. 3. vbi eſt var. lect. δώσητε pro πορίσητε. ¶ 2) *parare.* Aγ. 2, 25. ἐπὶ τὸ πορίζειν ταῦτα (χρήματα) ἑαυτὸν ἔταξε. A. 5, 6, 3. p. 290. ὑμᾶς δεήσει τὰ πλοῖα πορίζειν vobis. Sed 2 MSS. πορίζεσθαι. E. 5, 1, 14. p. 281. 7, 2, 17. χαλεπῶς μὲν τιμὴν πορίζοντες (*ſibi parantes*), χαλεπῶς δὲ τοὺς πορίζοντας διαπραττόμενοι, *qui ipſis ſuppeditarent*, np. τιμήν. Morus intelligit: *qui iis curarent ſ. mutuam darent pecuniam.* Schneiderus vero ſupplet τὰ ἐπιτήδεια, et explicat: *qui praeberent ipſis res ad victum neceſſarias et adueherent.* Aπ. 2, 7, 12. ἐπορίσθη μὲν ἀφορμή, ἐωνήθη δὲ ἔρια. ¶ 3) *conficere, parare.* A. 3, 3, 12. θώρακες αὐτοῖς (*in eorum vſum*) ἐπορίσθησαν. ¶ 4) *permittere.* O. 7, 19. τὸ γηροβόσκους κεκτῆσθαι ἑαυτοῖς — τοῖς γοῦν ἀνθρώποις πορίζεται, *licet.* Leuncl. *facultas conceditur.*

πορίζεσθαι, ¶ 1) *ſibi vel ſuis comparare.* Π. 1, 6, 10. πορίζεσθαι τὰ ἐπιτήδεια, ſibi et exercitui. A. 2, 1, 5. τὸ στράτευμα ἐπορίζετο σῖτον. Πο. 4, 22. Aπ. 1, 6, 5. διαιτήματα χαλεπώτερα πορίσασθαι. 2, 1, 25. ταῦτα πορίζεσθαι, quae ad vitae tuae iucunditates pertineant. 2, 8, 1. τῷ σώματι ἐργαζόμενος τὰ ἐπιτήδεια πορίζεσθαι. 3, 4, 6. 3, 11, 8. κύνας νυκτερινὰς πορισάμενοι. Paulo poſt eſt κτῶνται. 4, 1, 5. 4, 2, 26. O. 6, 8. 11, 10. 20, 1. Iπρ. 4, 19. c. ἑαυτοῖς per pleonaſmum. v. Kuſter. de V. M. 1, 66. E. 5, 1, 14. p. 282. ἑαυτοῖς τὰ ἐπιτήδεια πορίζεσθαι. Cf. νόμος nr. 1. vbi πορισαίμεθα legitur pro ποιησαίμεθα. ¶ 2) *emere.* Aπολ. 18. εὐπαθείας ἐκ τῆς ἀγορᾶς πολυτελεῖς πορίζεσθαι. Pro quo Σ. 4, 41. legitur ὠνεῖσθαι. ¶ 3) *rem facere.* Heſych: πορίζει· κερδαίνει. Π. 8, 1, 9. τῶν αἰσχρῶν κερδῶν ἀπέχεσθαι, διὰ δὲ τοῦ δικαίου πορίζεσθαι. Margg. πορεύεσθαι. ¶ 4) *in medium praebere, hergeben.* Π. 6, 1, 13. ἐπορίζοντο μηχανοποιούς. Leuncl. *conquirebant.*

πορι-

parte a regia quis ordiatur. Verte: *in numerando pergere.* Weisk. tamen proprie: *iter facere.* Απ. 4, 6, 15. ὁπότε τι τῷ λόγῳ διεξίοι, διὰ τῶν μάλιστα ὁμολογουμένων ἐπορεύετο. Π. 2, 2, 15. p. 111. ἡ πονηρία διὰ τῶν ἡδονῶν πορευομένη. Verti poſſit *procedens, agens.*

πορεύσιμος, *permeabilis.* v. Abreſch. animaduu. ad Aeſchyl. 2, 4. p. 278. Π. 7, 5, 7. ὁδὸς ἀνθρώποις πορεύσιμος. §. 8. πορεύσιμον τὸ ἔδαφος τοῦ ποταμοῦ — ὅτι πορεύσιμον εἴη.

πορευτέον ἐστὶ, *iter faciendum eſt, pergendum eſt.* Α. 4, 1, 2. ἐδόκει διὰ τῶν ὀρέων πορευτέον εἶναι. 4, 5, 1. it. omiſſo εἶναι, Α. 2, 2, 5. πορευτέον ἡμῖν τοὺς πρώτους σταθμοὺς — μακροτάτους. Ιπρ. 2, 7. ὅπως πορευτέον ἑκάστῳ.

πορευτέος, *transeundus, ſuperandus.* Α. 2, 5, 3. p. 113. ὄρη — πορευτέα.

πορθεῖν (poet. Port.), *vaſtare, depopulari.* Heſych: ἐπόρθουν· κατέσκαπτον, ἐδίωκον. it. πορθεῖν· προνομεύειν, ὀλλύειν. it. πόρθησις· ἐρήμωσις. καθαίρεσις, ἁρπαγή. Gloſſarium N. T. ἐπόρθει· κατέστρεφεν. Cf. Wetſten. ad Galat. 1, 13. Α. 5, 7, 9. ἔρχεται — ὡς πορθήσων, np. τὸ χωρίον. 7, 7, 2. κώμας πορθοῦντες. § 3. χώρας, ἣν — πορθοῦντες: §. 7. ἡ χώρα πορθουμένη. Αγ. 1, 20. πορθουμένη καὶ ἐρημουμένη χώρα. Oppon. σπειρομένη. 7, 4. πόλιν καὶ ἐθέλοντα αἱρεῖν, ὅταν ὥστε πορθήσειν. Ε. 1, 2, 11. ἐπόρθουν τὴν βασιλέως χώραν. 5, 4, 20. βοσκήματα διήρπασε καὶ οἰκίας ἐπόρθησε. 6, 4, 27. 7, 1, 14. τὸ προάστειον ἐπόρθησαν. § 24. πεπορθηκότες τὴν χώραν. Απ. 3, 5, 4. Ἀθηναῖοι πρότερον πορθοῦντες τὴν Βοιωτίαν, φοβοῦντες μὴ Βοιωτοὶ δῃώσωσι τὴν Ἀττικήν. Iungitur c. καίειν, Αγ. 1, 33. ἔκαε καὶ ἐπόρθει τὰ περὶ τὸ ἄστυ. Ε. 4, 1, 1. τὴν χώραν ἔκαε καὶ ἐπόρθει. 6, 5, 27.

πορθμεῖον, *naviculae transportandis hominibus.* Heſych: πορθμεῖον· σκαφίδιον διαπεροῦν μισθῷ. Cf. Scheffer. de milit. naual. p. 262. Ε. 5, 1, 20. ἁλιευτικὰ πλοῖα, καὶ πορθμεῖα ἀνθρώπων μεστά.

Πόρθων, Κ. 7, 5. nomen cani imponendum.

πορίζειν, ¶ 1) *praebere, ſuppeditare.* Π. 1, 6, 11. ἀμελήσας τοῦ πορίζειν commeatum exercitui. Sed

Zeun.

Iπ. 11, 2. δυνήσεται πόῤῥω ὑποτιθέναι τὰ ὀπίσθια σκέλη, *ad longum spatium.* c. εἰς, E. 4, 7, 5. ἡγεῖτο οὐ πόῤῥω εἰς τὴν χώραν. c. gen. E. 7, 2, 19. ἐκάθευδον μέχρι πόῤῥω τῆς ἡμέρας, *vsque in multam lucem.* Aπ. 4, 8, 1. πόῤῥω τῆς ἡλικίας ἦν, *aetate processerat.* Aπολ. 30. προβήσεσθαι πόῤῥω μοχθηρίας. Cf. προέρχεσθαι nr. 4. ¶ 2) *procul.* E. 4, 6, 4. τὰ βοσκήματα ἀπεχώρησε πόῤῥω. 6, 5, 38. p. 428. πόῤῥω τοὺς ἀντιπάλους ἔχετε, *procul remotos* s. *distantes.* c. dat. Aπ. 3, 5, 15. πόῤῥω που εἶναι τῇ πόλει τὴν καλοκἀγαθίαν, *procul abesse a ciuitate.* c. ἀπὸ, E. 1, 1, 11. γυμναζομένων πόῤῥω ἀπὸ τοῦ λιμένος. Iπ. 1, 3. K. 9, 16. c. gen. Π. 3, 3, 13. ἔτι πόῤῥω τοῦ στρατοπέδου. Zeun. e Cod. Guelf. edidit πρόσω. 6, 1, 1. πόῤῥω τῆς ἑαυτῶν. A. 1, 3, 12. 3, 4, 21. Λ. 12, 5. E. 3, 4, 13. οὐ πόῤῥω δ' ὄντος (scil. αὐτοῦ) Δασκυλίου. 4, 5, 14. ¶ 3) ποῤῥωτέρω, *longius, vlterius.* E. 4, 2, 6. οἱ ποταμοὶ — ὅσῳ ἂν ποῤῥωτέρω γένωνται, *quo longius progrediuntur* s. *profluunt.* c. gen. E. 7, 5, 13. ἐδίωξαν ποῤῥωτέρω τοῦ καιροῦ, *vlterius quam opportunum* s. *par erat.* Sed pro positiuo accipiendum videtur E. 5, 1, 10. ποῤῥωτέρω τοῦ Ἡρακλείου — ἐνήδρευσεν. ¶ 4) ποῤῥωτάτω, *longissime.* Aπ. 1, 2, 54. τὸ σίαλον ἀποπτύουσιν ὡς δύνανται ποῤῥωτάτω. ¶ 5) In var. lect. confunditur c. πρόσω. v. supra nr. 2. et πρόσω nr. 1.

πόῤῥωθεν, ¶ 1) *eminus.* Aπ. 1, 3, 13. ἐνίησί τι καὶ πάνυ πόῤῥωθεν — καὶ πόῤῥωθεν οἱ καλοὶ τιτρώσκουσιν. Marg. Steph. vtroque loco habet πρόσωθεν. 2, 6, 31. αἱ Σειρῆνες — πόῤῥωθεν ἐπῇδον. ¶ 2) *e locis longinquis.* E. 2, 1, 17. τὰ σιτία πόῤῥωθεν ὠνούμενοι. ¶ 3) In var. lect. permutatur c. πρόσωθεν. v. ibi nr. 8.

πορσύνειν, (poet.), *parare.* Hesych: πορσύναι· παρασκευάσαι, πορίσαι, εὐτρεπίσαι. it. πορσύνων· παρασκευάζων, ἑτοιμάζων. Suid: πορσύνω· ἑτοιμάζω. Π. 4, 2, 20. πορσύνοντας τὰ ἐπιτήδεια. 7, 5, 8. ὡς τὸ τοῦ ποταμοῦ οὕτως ἐπορσύνετο. Leuncl. *id vbi de flumine hoc modo ei successisset.* Rectius forsitan vertas: *factum esset.* Legitur etiam κα-

[redacted]

πορισικὸς, qui compa- rare potest, facile comparans. c. gen. et dat. Απ. 3, 1, 6. τὸν ϛρατηγὸν εἶναι χρὴ πορισικὸν τῶν ἐπιτηδείων τοῖς ϛρατιώταις.

πόρνη, scortum. Απ. 1, 5, 4. τὰς πόρνας ἀγαπῶντα μᾶλλον ἢ τοὺς ἑταίρους.

πόρνος, scortum masculum, puer meritorius. v. Wetsten. ad 1 Cor. 5, 9. Απ. 1, 6, 13. ὥραν ἐάν τις ἀργυρίου πωλῇ — πόρνον αὐτὸν ἀποκαλοῦσιν, καὶ τὴν σοφίαν πωλοῦντας, σοφιϛὰς ὥσπερ πόρνους ἀποκαλοῦσιν.

πόρος, ¶ 1) *vadum fluminis, transitus.* A. 4, 3, 10. εὔχεσθαι τοῖς φήνασι θεοῖς τὸν πόρον. Sic §. 15. τὸν πόρον τὸν κατὰ τὴν ἔκβασιν. ¶ 2) *meatus* s. *iter ferae.* Π. 1, 6, 19. p. 80. εἰ ἀποφύγοιεν, τοὺς πόρους αὐτῶν ἐκμανθάνων. 2, 4, 17. p. 137. φθάνειν πεφραγμένους τοὺς πόρους, πρὶν κινεῖσθαι τὸν θῆρα. ¶ 3) *ratio conficiendi aliquid, adminiculum.* Permutatur c. τρόπος, A. 2, 5, 3. p. 113. ἔχοντες τοσούτους πόρους πρὸς τὸ πολεμεῖν, np. multitudinem militum, opportunitatem regionis, — ἐκ τούτων πάντων τοῦτον ἂν τὸν τρόπον ἐξελοίμεθα. ¶ 4) *ratio comparandi res necess* inprimis *pecunia* *reditus.* Π. 1, 6, ἐνορᾷς τινα πόρον κ ἐμοῦ ἂν προσγενόμε 10. εἴ τις ἂν ἀπὸ σοῦ προσγένοιτο; ἀπὸ τ μᾶλλον εἰκός ἐϛι προσγενέσθαι; — μ σθαι προσόδου πόρον. est πορίζεσθαι τὰ ἐπι Αθ. 3, 2. βουλεύεσ ρὶ πόρου χρημάτων. 6, 8. cum Callic petiisset a Milesiis niam, Milesii pl εἰσηγοῦντο πόρον χρη Possit fortassis h. collatio intelligi. ἀφιγμένος κατὰ χρη πόρον. Morus: „h alibi, ἐπ' ἀργυρο *ad cogendas pecu* Sic libellus Xeno tis inscribitur πόρο *tio comparandoru dituum.* Adduntu verba: ἢ περὶ πρ Cf. Spanhem. ad stoph. rann. 1513. Iulian. p. 165. sq. i uncl. ad initium lib ρὶ προσόδων. ¶ 5) nitur pro πόνος. nr. 6.

Πόρπαξ, K. 7, 5. n cani imponendum.

πόῤῥω, ¶ 1) *longe.* 21. πρὶν συλλέγεσθαι φθάνε πόῤῥω γιγνό *longe progressus*

multus. A. 7, 8, 1. ἠρώτα — πόσον χρυσίον ἔχει. Sic pluralis eſt *quot*. Π. 3, 1, 18. πόσα χρήματα. §. 19. 20. E. 2, 4, 5. πόσοι εἶεν. 3, 3, 6. πόσους φαίη τοὺς ξυνειδότας τὴν πρᾶξιν εἶναι. Aπ. 1, 2, 35. μέχρι πόσων ἐτῶν. 2, 2, 8. πόσα πράγματα παρασχεῖν, πόσα δὲ λυπῆσαι. Poſterius πόσα poteſt pro aduerbio accipi: *quam multum, quantopere*. 4, 2, 33. 4, 4, 7. πόσα καὶ ποῖα γράμματα. Cf. τις.

ποσταῖος, *quoto die*. Π. 5, 3, 14. ποσταῖος ἂν ἐκεῖσε ἀφικοίμην. Eodem modo dicitur ἑκταῖος, πεμπταῖος, τεταρταῖος.

πόστος, *quantulus, quam paruus*. Π. 4, 1, 8. p. 205. πόστῳ αὐτῶν μέρει μαχεσάμενοι.

ποταμιεῖον, v. ταμιεῖον.

Πόταμις, *Potamis*, Gnoſiae filius. E. 1, 1, 20. praetor Athenienſium.

ποταμός, *fluuius*. A. 4, 1, 2. ποταμὸς ἄπορος διὰ τὸ βάθος καὶ μέγεθος, vbi μέγεθος videtur eſſe latitudo. E. 4, 2, 6. 5, 3, 7. διὰ τειχῶν ποταμὸν ποιεῖσθαι, *per vrbes fluuium ducere, vt interfluat*. Cf. ἄπορος, διαβατός, ἔδαφος, πορεύσιμος, σφαγιάζεσθαι. Apponitur nomini proprio, A. 4, 4, 2. πηγὰς τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ — ἐπὶ τὸν Τηλεβόαν ποταμόν. Sed ſaepe nomen proprium omittitur, Π. 7, 5, 5. ὁ ποταμὸς — διὰ μέσης τῆς πόλεως ῥεῖ, i. e. Euphrates. Sic ſaepe in ſqq. vsque ad §. 10. et A. 1, 10. Sed Π. 1, 2, 8. κώθωνα ὡς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἀρύσασθαι, videtur Araxis intelligi, Perſepolin praeterfluens, vt Pactolus Π. 7, 2, 1. καταμεμαθηκὼς κατάβασιν εἰς τὸν ποταμὸν καὶ ἀνάβασιν τὴν αὐτήν, *poſſe eodem loco et deſcendi e rupibus in fluuium et eſcendi e fluuio in rupes*.

πότε, *quando*. Π. 5, 3, 14. πότε ἔσῃ οἴκοι; Aπ. 4, 2, 32. πότε δ' ἂν γένοιτο; ὅταν — ἀπόλωνται.

ποτέ, ¶ 1) *aliquando, olim*. Π. 1, 3, 14. ἐπὶ μιᾷ ποτε δίκῃ. A. 3, 4, 6. Μῆδοι αὐτήν ποτε ᾤκουν. §. 4. eſt ποπαλαιόν. E. 2, 4, 10. p. 110. ποτὲ καὶ δειπνοῦντες ξυνελαμβανόμεθα. O. 1, 1. Aπ. 1, 4, 2. 1, 6, 1. 11. 2, 2, 1. 2, 3, 1. 2, 4, 1. 2, 5, 1. 2, 8, 1. 2, 9, 1. 3, 2, 1. etc. Sic initio librorum, Π. 1, 1, 1. ἔννοιά ποθ' ἡμῖν ἐγένετο. vbi reddi poſſit *iamdudum*. Λ. 1, 1. ἐννοήσας

[redacted]

καὶ πορσύνειν pro καταπορσύνειν. v. ibi.

πορφυρὶς (ſcil. ϛολὴ vel ἐσθὴς), *veſtis purpurea.* Π. 2, 4, 5. πορφυρίδα ἐνδὺς, καὶ ψέλλια λαβών. 8, 3, 2. Ο. 10, 3. πορφυρίδας ἐξιτήλους.

πορφυροῦς, *purpureus.* Π. 6, 4, 1. χιτῶνα πορφυροῦν. Fallitur igitur Thomas, ita praecipiens: ἁλουργὸν, οὐ πορφυροῦν. Et ſaepe Pollux habet nomen πορφυροῦς, v. c. 7, 58 vbi v interpp. Cf. κάνδυς, μεσόλευκος, et χιτών.

Ποτειδῶν, *Neptunus.* Ε. 3, 3, 2. ὁ Ποτειδῶν — ἐξελάσας σεισμῷ τὸν πατέρα. Ita legitur e Leunclauii coniectura pro ὁπότε δ' ἄν. Sed Valckenar. diatrib. Eurip. p. 291. etiam rectius legi iubet ὁ Ποτειδὰν, Dorice. Ε. 4, 5, 1. Ἴσθμια γίγνεται — ποιοῦντες τὴν θυσίαν τῷ Ποσειδῶνι. §. 2. ἐποίησαν τῷ Ποσειδῶνι τὴν θυσίαν. §. 4. ὁ νεὼς τοῦ Ποσειδῶνος ταύτῃ τῇ νυκτὶ καιόμενος — ἐνεπρήσθη, Neptuni Iſthmii, vt videtur. 4, 7, 5. θυσάμενος τῷ Ποσειδῶνι. Accuſatiuus Attice formatur Ποσειδῶ. v. Thom. Mag. in v. Ἀπόλλω et κυκεῶ. Ε. 4, 7, 4. ἔσεισεν ὁ θεός — Lacedaemonii ὕμνησαν τὸν περὶ τὸν Ποσειδῶ παιᾶνα. Cf. Γαιάοχος.

πόσθη ab Heſychio explicatur τοῦ αἰδοίου τὸ δέρμα, i. e. *praeputium.* Cf. Poll. 2, 171. Sed *penis* ipſe eſſet intelligendus, ſi vera eſſet lectio marginalis Π. 5, 2, 8. vbi πόσθης legitur pro πόσεως.

πόσις, *potio, potatio.* Π. 5, 2, 8. κεκινῆσθαι ὑπὸ τῶν βρωμάτων καὶ τῆς πόσεως. Paulo ante commemorantur πόματα. Cf. πόσθη. Λ. 5, 4. τοῦ πότου ἀπέπαυσας τὰς οὐκ ἀναγκαίας πόσεις, αἳ σφάλλουσι σώματα. Απ. 1, 3, 15.

πόσος, ¶ 1) *quantus.* Π. 3, 1, 18. πόσην ϛρατιάν. 4, 6, 5. πόση τις ὁδός. Ε. 2, 4, 5. πόσης φυλακῆς προσδέησοιντο. Cf. τίς et ὁδὸς, et ὁπόσος. ¶ 2) πόσον (intell. διάϛημα), *quam longe.* Π. 6, 3, 5. πόσον ἀπεϛιν ἐνθένδε τὸ ϛράτευμα; Α. 6, 3, 5. ¶ 3) πόσου (intell. τιμήματος), *quanto pretio, quanti.* Απ. 2, 5, 4. πόσου τυγχάνει τοῖς φίλοις ἄξιος ὤν. Ο. 2, 3. πόσου ἂν εἴη εὑρεῖν τὰ σὰ κτήματα; πόσου δὲ τὰ ἐμά; Sed all. rectius legunt πόσον. v. interpp. Similiter Π. 3, 1, 24. ἐπὶ πόσῳ ἂν ἐθέλοις τὴν γυναῖκά σου ἀκοῦσαι, ὅτι σκευοφορεῖς; ¶ 4) *quam mul-*

ἢ λέξιν οἷς; 1, 4, 4. πότερα οἱ ἀπεργαζόμενοι εἴδωλα — ἢ οἱ ζῶα; §. 6. extr. O. 18, 1. πότερα οὖν τέμνεις, ὅσας ἔνθα πνεῖ — ἢ ἀντίος; Leuncl. perperam ποτέρα. Saepe in sententia indefinita, c. indic. Π. 2, 2, 10. ἐμβαλεῖν περὶ τούτου βουλὴν εἰς τὸν στρατὸν, πότερά δοκεῖ etc. A. 2, 1, 8. ἐγὼ θαυμάζω, πότερα — αἰτεῖ τὰ ὅπλα, ἢ — Aπ. 1, 4, 6. c. opt. Π. 1, 3, 13. διηρώτα, πότερα βούλοιτο μένειν, ἢ ἀπιέναι. E. 3, 2, 8. 5, 4, 16. c. fut. A. 2, 1, 15. εἴπατε — πότερα μενεῖτε — ἢ ἀπαγγελῶ. c. inf. Π. 1, 3, 14. τίς κτῆσις δικαία, πότερα τὸν ὠφελούμενον ἔχειν, ἢ τὸν πριάμενον κεκτῆσθαι. Sed regitur inf. potius a verbis κτῆσις δικαία ἐστί, quae ex praecedentibus debent intelligi.

πότερον, *vtrum*. c. indic. Π. 2, 4, 8. extr. ἀπορῶ, πότερόν μοι κρεῖττον — ἢ λυσιτελεῖ. §. 9. ἐπήρετο, αἱ δ' οἰκήσεις πότερον ἐν ἐχυροῖς εἰσιν, ἢ ἐν εὐεφόδοις; 4, 1, 2. p. 201. ἵνα κρίνητε, πότερον ἡ ἀρετὴ μᾶλλον ἢ ἡ φυγὴ σώζει τὰς ψυχὰς, καὶ πότερον οἱ μάχεσθαι θέλοντες, ῥᾷον ἀπαλλάττουσιν, ἢ οἱ οὐκ ἐθέλοντες. E. 2, 2, 10. 2, 3, 18. p. 98. 3, 2, 1. Aπ. 2, 7, 4. 3, 4, 7. 3, 7, 6. c. opt. E. 3, 5, 15. ἐβουλεύετο, πότερον μάχην ξυνάπτοι, ἢ τὸν Λυσάνδρου ἀναιροῖτο. c. coni. v. Valckenar. ad Herodot. p. 413. Aπ. 1, 2, 45. πότερον βίαν φῶμεν, ἢ μὴ φῶμεν εἶναι; c. particip. Aπ. 2, 7, 8. ἐμαθον δὲ — πότερον ὡς οὔτε χρήσιμα ὄντα — ἢ τοὐναντίον, ὡς ἐπιμεληθησόμεναι τούτων; c. fut. A. 5, 4, 1. ἐρωτῶντες, πότερον πορεύσονται. All. πορεύονται. Aem. Portus coniicit πορεύωνται.

πότερος, *vter*. v. Hesych. Aπ. 1, 4, 4. πότερα τύχης καὶ πότερα γνώμης ἔργα κρίνεις; 1, 6, 9. ποτέρῳ ἡ πλείων σχολή; MS. 1. π. ἂν εἴη, quod probat Ern. Certe paulo post est στρατεύοιτο δὲ πότερος — ἐκπολιορκηθείη δὲ πότερος. 2, 1, 10. πότερον (all. probante Ernestio πότεροι) ζῶσιν ἥδιον — πότεροί σοι δοκοῦσιν. Marg. Steph. πότερα. §. 21. ἀποροῦντα, ποτέραν τῶν ὁδῶν τράπηται. All. ὁ. ποτ ραν.

ποτέρωθι, *vtrum in locum*. Aπ. 4, 2, 17. ποτέρωθι τὴν ἀπάτην ταύτην θήσομεν;

ποτέρως, *vtro modo*. Π. 2, 3, 2. ποτέρως ἂν τὴν κρε-

[redacted]

ποτὲ etc. Scilicet, vt recte Steph. animaduertit, significatur talibus formulis, cogitationem rei, quam tractaturus est auctor, non tum primum, cum scribere inciperet, eius animum subiisse. ¶ 2) *vnquam*. Π. 4, 2, 19. p. 223. οὐδ' ἡμῖν προςήκει οὔτε πλησμονῆς ποτε, οὔτε μέθης. Gabriel. et Steph. aptius esse dicunt πω, quod etiam Zeun. recepit. Απ. 1, 4, 19. μηδὲν ἄν ποτε τοὺς θεοὺς διαλαθεῖν. 2, 2, 2. ἤδη δέ ποτε ἐσκέψω; etc. Refertur ad futura, v. c. Απ. 2, 1, 25. ἐὰν δέ ποτε γένηταί τις ὑποψία. vbi vel *aliquando* verti potest, vel *vnquam*. ¶ 3) *tandem aliquando*. Π. 7, 2, 7. πάμπολλα θύων, ἐξιλασάμην ποτὲ αὐτὸν, *tandem aegre*. Απ. 4, 6, 6. ὀρθῶς ἄν ποτε ὁρίζοιμεθα. ¶ 4) Auget vim interrogationis, vt apud Latinos *tandem*. Π. 1, 3, 10. τί ποτε σὺ οὕτω τῷ Σάκᾳ πολεμεῖς; 2, 2, 17. ποίῳ ποτέ σε ἔργῳ ἀνὴρ οὗτος ἀνήρτηται; Απ. 1, 1, 2. 2, 7, 3. it. in interrogatione indefinita et in admiratione, Π. 1, 1, 5. ἐσκεψάμεθα, τίς ποτε ὢν γενεὰν — διήνεγκεν. 1, 6, 12. p. 65. ἐπήρου ὅ τι πο-

τὲ διδάσκων
Φαίη · ι. ε. διδάσκειν.
ἐπεθύμει αὐτοῦ
ὅ τι ποτὲ ἐροίη. 3
Φροντίζουσι τί πο
ἐςι. 5, 2, 2. Λ.
θαύμασα ὅπῃ ποτ
τοῦτ' ἐγένετο. Απ.
ἐθαύμασα τίσι ποτ
Ern. τίσι δήποτε
20. Ο. 6, 14. S
6, 19. p. 73. Z
cepit οὐ λανθάνει
ποτε ποιῇ pro ὅ τι
οίη. ¶ 5) Iung
ἀεὶ, et verti pot
Πο. 1, 1. ἐγὼ το
ἀεί ποτε νομίζω.
18. p. 100. ἐγώ
ἀεί ποτε μεταβάλλ
5, 8. p. 182. 4,
6, 3, 6. p. 388.
41. ¶ 6) ποτὲ μὲν
τὲ δὲ, *nunc —
modo — modo*.
2, 32. ποτὲ μὲν
τα, ποτὲ δὲ βλ
ἐςιν. Ο. 17, 6. ¶
δέποτε, v. suo loco.
οὔποτε, *nunquam*.
4, 10. p. 110. οὔπο
το. Cf. οὐ nr. 16.
In var. lect. ποτὲ
ὅτε. v. ὅτε. it. pr
v. τότε nr. 6.

Ποτειδὰν, v. Ποσε

πότερα, *vtrum*. E
18. p. 98. ὁ ταῦτα
τῶν, πότερα εὐμενὴ
προδότης νομίζοιτο;
3, 6. πότερα δὲ οὐ

ἴσον ποτὸν γενέσθαι. Σ. 8, 41. σπουδαιολογῆσαι μᾶλλον ἢ παρὰ πότον πρέπει.

ποῦ, ¶ 1) *ubi.* c. gen. Ιπρ. 7, 14. ποῦ τῆς χώρας προφυλάττουσι. ¶ 2) *qua ratione.* Π. 4, 2, 19. p. 225. ποῦ δ' ἂν ἐν μείζοσιν — ἐπιδειξαίμεθα τὴν παιδείαν. Marg. ὅτῳ δ' ἄν. ¶ 3) Saepe est encliticum, et verti potest ¶ a) *alicubi, nescio ubi.* A. 1, 2, 27. ἤν που ἐντυγχάνωσιν, *sicubi.* 2, 2, 7. ἐγγύς που ἐστρατοπεδεύετο βασιλεύς. 4, 5, 7. εἴ που ποτὸν ἢ βρωτὸν ὁρῴη. E. 4, 1, 11. Aπ. 3, 5, 15. λέγεις πόῤῥω που εἶναι. Sic Π. 5, 5, 7. nonnulli legunt κατενόησας που με πόνου τινὸς ἀποσχόντα. All. omittunt που. De loco poetae, Σ. 4, 7. εἶπε γάρ που Ὅμηρος. ¶ b) *aliquo.* Π. 1, 2, 13. ἢν δέ που δεήσῃ στρατεύεσθαι. §. 16. ἰόντα που φανερὸν γενέσθαι. 1, 3, 3. εἴ που ἐξελαύνοι. 5, 1, 11. ἢν δέ που ἐξίῃ. 7, 5, 24. Ιερ. 3, 2. c. gen. Π. 6, 1, 22. ἐμβαλεῖν που τῆς χώρας. E. 6, 2, 7. ¶ c) *interdum, passim.* Ιερ. 10, 4. γίγνονται δέ που κακοῦργοι ἐν πόλεσιν. Aπ. 2, 5, 2. ¶ d) *fortasse.* Thom. Mag. et Phauorin: που — ἴσως. A. 5, 6, 8. δεδιὼς μὴ — καταμείνειέ που ἡ στρατιά. 5, 7, 8. ἐπίστασθέ που. Ιερ. 1, 23. καὶ σύ που οἶσθα. Aπ. 3, 3, 2. ἡ δὲ ἀρχή που — ἵππων ἐστὶν, *opinor, ni fallor.* 4, 2, 31. O. 17, 7. Σ. 4, 8. ¶ e) *forte.* Π. 1, 5, 7. p. 54. ἢν δέ που πονῆσαι δέῃ. E. 2, 2, 1. εἴ τινά που ἄλλον ἴδοι. ¶ f) *fere.* A. 4, 8, 16. ἀμφὶ τὴν αὐτήν που ὥραν. §. 17. O. 17, 2. πάντες που οἱ ἄνθρωποι. ¶ g) Perperam vulgo editur που Π. 4, 5, 14. p. 250 ὅσις εἰς ἐνδεόμενά που κατεσκήνωσε. Sed Weis. et Zeun. ἐνδεόμενά του. Cf. ἄλλοθι, αὐτοῦ, δήπου, ἤδη, πῇ nr. 7. et 9. πλησίον, τὶς nr. 35.

ποῦς, ¶ 1) *pes.* ¶ a) animalium. Π. 2, 3, 3. οὔτε ποσὶ ταχὺς, οὔτε χερσὶν ἰσχυρός. 4, 3, 3. p. 230. τοῖν ποδοῖν πορεύεσθαι. Opponitur equiti. A. 4, 2, 16. τῷ ἀριστερῷ ποδὶ προβαίνοντες. 4, 6, 9. τραχεῖα τοῖς ποσὶν εὐμενεστέρα. Aπ. 2, 3, 18. τὼ πόδε. §. 19. πόδε — πόδες. Ιπ. 7, 6. ἀπὸ τοῦ γόνατος τὴν κνήμην σὺν τῷ ποδί. 12, 10 K. 4, 1. πόδας περιφερεῖς canum. 5, 30. 10, 11. ὁ πούς ὁ ἀριστερὸς — ὁ δὲ δεξιός. Cf. πρόσθεν. ¶ b) lecti. Π. 8, 8, 8. τοὺς τῶν κλινῶν πόδας, *fulcra.* Sed etiam latine

ἀρετὴν οἴεται ἀσκεῖσθαι μᾶλλον — εἰ μέλλοι - ἢ ἂν εἰδῶμεν. 2, 4, 5. Α. 7, 7, 18. Απ. 1, 6, 15. 2, 7, 8. O. 10, 3. 5. Σ. 8, 36. τῷ ποτέρως παιδὶ φιληθέντι μᾶλλον ἄν τις πιςεύσειεν, *vtro modo amato puero*, fiue illi ob corpus fiue ob animum amato.

ποτέρωσε, *vtrum in locum*. Απ. 4, 2, 14. ποτέρωσε οὖν θῶμεν τοῦτο; — ποτέρωσε θῶμεν; §. 17.

Ποτίδαια, *Potidaea*. E. 5, 2, 12. p. 299. οἱ Ὀλύνθιοι — Ποτίδαιαν ἔχουσιν ἐπὶ τῷ Ἰσθμῷ τῆς Παλλήνης οὖσαν. §. 16. Eudamidas Lacedaemonius eam deditione accipit. §. 29. et 5, 3, 6. eft adhuc Lacedaemoniorum.

ποτίζειν, *irrigare*. v. Gataker. aduerfar. mifcell. pofthum. c. 10. Σ. 2, 25. ὅταν αὐτὰ (ἐκ γῆς φυόμενα) ὁ θεὸς ἄγαν ἀθρόως ποτίζῃ.

πότιμος, *potabilis*. E. 3, 2, 14. λίμνη — ποτίμου καὶ θερμοῦ ὕδατος.

Ποτνιαὶ, *Potniae*, oppidum Boeotiae. v. Paufan. 9, 8. p. 726. E. 5, 4, 51. τὴν ἐπὶ Ποτνιὰς ὁδόν.

ποτὸν, *potus*. Phauorinus: ποτὸν οὐδετέρως, τὸ ἁπλῶς πινόμενον· πότος δὲ ἀρσενικῶς, ἡ τῶν πολλῶν ἐν συγκαθεδρίᾳ σὺν ἑρμ[...] πόσις. ὅθεν καὶ συμπόσιον, καὶ συμπότης. it. ποτὸς, τὸ πινόμενον ὑγρὸν, ὀξύνεται· πότος δὲ, τὸ συμπόσιον, βαρύνεται. Cf. Suid. Etymol. M. et Ammon. Π. 1, 2, 8. ἐγκρατεῖς γαςρὸς καὶ ποτοῦ. 7, 5, 20. ἐν σίτοις καὶ ποτοῖς, *inter edendum et bibendum*. A. 2, 3, 13. σῖτα καὶ ποτὰ λαμβάνοντες milites, quae alias ἐπιτήδεια vocantur. 7, 1, 21. 22. Απ. 1, 3, 5. ποτὸν πᾶν ἡδὺ αὐτῷ. 1, 6, 2. ποτὰ τοὺς τὰ φαυλότατα. §. 5. τοῦ μὴ παρόντος ἐπιθυμεῖ ποτοῦ. 2, 1, 24. 33. 3, 8, 2. 4, 2, 31. O. 13, 9. κοινῶσι τοῦ ἐπαίνου οὐχ ἧττον — ἢ τῶν σίτων καὶ ποτῶν. Σ. 2, 26. 4, 7. cepae ex Homero dicuntur ἐπὶ ποτῷ ὄψον, quia potum fuauiorem reddunt fitimque excitant. Cf. βρωτὸν, πότος, σιτίον, σῖτον.

πότος, *compotatio, conuiuium*. Hefych: πότος· εὐωχία, ἄριςον, δεῖπνον, ἢ αὐτὸ τὸ πιεῖν. Cf. ποτόν. A. 2, 3, 9. ἦν παρὰ πότον ἡδὺ, np. palmulae. All. perperam παρὰ ποτόν. 7, 3, 13. ἐπεὶ προὐχώρει ὁ πότος. Λ. 5, 4. τοῦ πότου ἀποπαύσας. Sed mox fequitur: νομίζων ἥ-

dισ[...]

θισον ποτὸν γενέσθαι. Σ. 8, 41. σπουδαιολογῆσαι μᾶλλον ἢ παρὰ πότον πρέπει.

πού, ¶ 1) *ubi*. c. gen. Ιπ. 7, 14. ποῦ τῆς χώρας προφυλάττουσι. ¶ 2) *qua ratione*. Π. 4, 2, 19. p. 245. ποῦ δ' ἂν ἐν μείζοσιν — ἐπιδειξαίμεθα τὴν παιδείαν. Marg. ὅτῳ δ' ἄν. ¶ 3) Saepe est encliticum, et verti potest ¶ a) *alicubi, nescio ubi*. A. 1, 2, 27. ἦν που ἐντυγχάνωσιν. *sicubi*. 2, 2, 7. ἐγγύς που ἐστρατοπεδεύετο βασιλεύς. 4. 5. 7. εἴ που ποτὸν ἢ βρωτὸν ὁρῴη. E. 4, 1, 11. Απ. 3. 5. 15. λέγεις πόῤῥω που εἶναι. Sic Π. 5, 5, 7. nonnulli legunt κατενόησας που με πόνου τινὸς ἀποσχόντα. All. omittunt που. De loco poetae, Σ. 4, 7. εἶπε γάρ που Ὅμηρος. ¶ b) *aliquo*. Π. 1, 2, 13. ἦν δέ που δεήσῃ στρατεύεσθαι. §. 16. ἰόντα που φανερὸν γενέσθαι. 1, 3, 3. εἴ που ἐξελαύνοι. 5, 1, 11. ἦν δέ που ἐξίῃ. 7, 5, 24. Ιερ. 3, 2. c. gen. Π. 6, 1, 22. ἐμβαλεῖν που τῆς χώρας. E. 6, 2, 7. ¶ c) *interdum, passim*. Ιερ. 10, 4. γίγνονται δέ που κακοῦργοι ἐν πόλεσιν. Απ. 2, 5, 2. ¶ d) *fortasse*. Thom. Mag. et Phavorin: που — ἴσως. A. 5, 6, 8. δεδιὼς μὴ — καταμείνειέ που ἡ στρατιά. 5, 7, 8. ἐπίστασθέ που. Ιερ. 1, 23. καὶ σύ που οἶσθα. Απ. 3, 3, 2. ἡ δὲ ἀρχή που — ἵππων ἐστὶν, *opinor, ni fallor*. 4, 2, 31. O. 17, 7. Σ. 4, 8. ¶ e) *forte*. Π. 1, 5, 7. p. 54. ἦν δέ που πονῆται δέῃ. E. 2, 2, 1. εἴ τινά που ἄλλον ἴδοι. ¶ f) *fere*. A. 4, 8, 16. ἀμφὶ τὴν αὐτήν που ὥραν. §. 17. O. 1, 2. πάντες που οἱ ἄνθρωποι. ¶ g) Perperam vulgo editur που Π. 4, 5, 14. p. 250 ὅσις εἰς ἐνδεόμενά που κατεσκήνωσε. Sed Well. et Zeun. ἐνδεόμενά του. Cf. ἄλλοθι, αὐτοῦ, δήπου, ἤδη, πῆ nr. 7. et 9. πλησίον, τίς nr. 35.

πούς, ¶ 1) *pes*. ¶ a) animalium. Π. 2, 3, 3. οὔτε ποσὶ ταχὺς, οὔτε χερσὶν ἰσχυρός. 4, 3, 3. p. 230. τοῖν ποδοῖν πορεύεσθαι. Opponitur equiti. A. 4, 2, 16. τῷ ἀριστερῷ ποδὶ προβαίνοντες. 4, 6, 9. τραχεῖα τοῖς ποσὶν εὐμενεστέρα. Απ. 2, 3, 18. τὼ πόδε. §. 19. πόδε — πόδες. Ιπ. 7, 6. ἀπὸ τοῦ γόνατος τὴν κνήμην σὺν τῷ ποδί. 12, 10 K. 4, 1. πόδας περιφερεῖς canum. 5, 30. 10, 11. ὁ ποῦς ὁ ἀριστερὸς — ὁ δὲ δεξιός. Cf. πρόσθεν. ¶ b) lecti. Π. 8, 8, 8. τοὺς τῶν κλινῶν πόδας, *fulcra*. Sed etiam latine

[redacted]

latine *pedes* vocantur. v. Senec. de benefic. 2, 34. ¶ 2) *mensura quatuor palmorum*, vt *pes* apud Latinos. Σ. 6, 8. πόσους ψύλλα πόδας ἐμοῦ ἀπέχει. vbi tamen pedis pulicis ipsius mensura videtur intelligi. Saltem Socrates ap. Aristoph. Nubb. 145. interrogasse dicitur, ἡ ψύλλα ὁπόσους ἅλλοιτο τοὺς αὑτῆς πόδας. Cf. εὖρος, ὕψος et similia. ¶ 3) ἐκ ποδῶν s. ἐκποδὼν, et ἐμποδὼν v. supra ἐκπ. et ἐμπ. ¶ 4) ἐπὶ πόδα, *pedetentim*. Π. 3, 3, 30. ἐπὶ πόδα ἀνάγειν ἔξω βελῶν. 7, 5, 3. ἀπῄεσαν — ἐπὶ πόδα, ἐπεὶ δὲ ἔξω βελῶν ἐγένοντο, στραφέντες. A. 5, 3, 2. 7, 1, 17. E. 2, 4, 23. ¶ 5) κατὰ πόδας, ¶ a) *e vestigio*. E. 2, 1, 13. οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ πόδας πλέοντες in Chersonesum, quo praecesserat Lysander, quem persequebantur. K. 5, 29. κατὰ πόδας οὐ πολλάκις διὰ τάχος κρατεῖται, *persequendo*. Cf. Poll. 5, 10. ¶ b) *cursu*, *velocitate pedum*. Π. 1, 6, 19. p. 80. κύνας ἐπιτηδευμένας πρὸς τὸ καταπόδας (Etiam Hutch. scribit vno verbo) αἱρεῖν. Απ. 2, 6, 9. 3, 11, 8. κύνας ταχείας, ὧν κατὰ πόδας ἁλίσκωνται. Similis locus est ap. Thucyd. 8, 70. vbi v. Abresch. dilucidatt. K. 6, 25. ἕως ἂν ἢ ἀποκτείνῃ αὐτὸν κατὰ πόδας, ἢ εἰς τὰς ἄρκυς ἐμβάλῃ, *cursu insequens*. ¶ 6) τὰ πρὸ ποδῶν, *quae ante pedes sunt*. A. 4. 6, 9. νύκτωρ ἀμαχεὶ μᾶλλον ἂν τὰ πρὸ ποδῶν ὁρῴη τις, ἢ μεθ᾽ ἡμέραν μαχόμενος, i. e. viam. Λ. 3, 5. προβλέπειν μηδαμοῖ, ἀλλ᾽ αὐτὰ τὰ πρὸ τῶν ποδῶν ὁρᾷν.

πρᾶγμα, ¶ 1) *negotium*. Ιπρ. 5, 8. θαρσοῦσι πολέμιοι, ὅταν τοῖς ἐναντίοις πράγματα καὶ ἀσχολίας πυνθάνωνται. Inprimis πράγματα sunt *negotia reipublicae*, vel *reipublicae administratio*, Αθ. 3, 1. διὰ τὸ πλῆθος τῶν πραγμάτων οὐχ οἷοί τε πάντας ἀποπέμπειν εἰσί. §. 2. τοσούτων ὑπαρχόντων πραγμάτων. §. 8. οὔ φημι οἷόν τ᾽ εἶναι ἄλλως ἔχειν τὰ πράγματα, *remp. et inprimis iudicia aliter administrari*. E. 2, 3, 11. κοινωνοὺς τῶν πραγμάτων — τοὺς μεθέξοντας τῶν πραγμάτων, *reip. recte gerendae*. §. 17. p. 93. προάγειν τοὺς ξυνόντας ἐς πράγματα, *vt remp. capessant*. Sed Morus vertit *vt multa moliantur*. Απ. 3, 7, 1. τῶν τῆς πόλεως

ἀνάγκη σοι ἐπὶ πάν-
λεκάνια διατείνειν.
. πράγματα ἔχειν
ἠτοῦντα. 8, 2, 11.
. ἀριθμοῦντες καὶ
τας — καὶ φυλάτ-
πράγματα ἔχουσι.
ιolestiis et incom-
affici. Π. 4, 5,
251. πῶς ἂν ἄλ-
λείω πράγματα ἔ-
8, 3, 16. diui-
ɔortet πλειόνων ἐ-
μενον πράγματα ἔ-
ι-5, 6, 3. p. 290.
4, 2. O. 11, 9.
5. εἴ τις νομίζοι
ἔχειν πράγματα,
δέοι ἀσκεῖν — πο-
ώ καὶ χαλεπώτερα
τα ἔχουσιν. c. πε-
6, 1, 6. περὶ τῶν
ιν φρουρίων πράγ-
ῖχον, φοβούμενος
ρῶν. ¶ c) puniri.
7. pulli equini,
parere nolunt,
ιι πράγματα ἔχειν.
litibus distineri.
Aristoph. Nubb.
ex eo Phauorin:
ἰκάλουν τὰς δίκας
πράγματα κἀντιγρα-
ιὰ τὰς ἀντιθέσεις
εις τῶν ἐπιφερομέ-
π. 2, 9, 1. εἰς δί-
νσιν — ὅτι νομίζου-
ιον ἂν με ἀργύριον
, ἢ πράγματα ἔ-
[e) cum molestiis
ɔtum esse. Π. 8,

2, 11. p. 488. τὰ περιτ-
τὰ χρήματα πράγματα ἔ-
χουσιν. Ιερ. 7, 2. ¶ 11)
πράγματα λαμβάνειν, *mo-
lestia affici.* Λ. ., 10. ὁ
βλακεύων ἐλάχιστα μὲν ὠ-
φελεῖται, πλεῖστα δὲ πράγ-
ματα λαμβάνει. Poſſit
etiam verti *plurimum de-
trimenti accipit.* ¶ 12)
πράγματα παρέχειν, ¶ a)
negotia imponere. v. A-
brelch. dilucidatt. Thu-
cyd. 2, 61. Π. 8, 6, 2.
οἷς ἂν ἐγὼ πράγματα παρέ-
χω πέμπων πράξοντάς τι.
¶ b) *negotia facessere,
molestias creare.* Π. 3,
1, 15. μέγα φρονῆσαι καὶ
πράγματα παρασχεῖν. 4, 5,
14. p. 249. πολλὰ ἀσύν-
τακτα — ἀνάγκη πράγμα-
τα παρέχειν. E. 2, 4, 18.
4, 6, 8. προσέκειντο καὶ
πράγματα παρεῖχον perſe-
quendo. 4, 8, 2. c. dat.
A. 1, 1, 11. πράγματα πα-
ρεχόντων Πεισιδῶν τῇ ἑαυ-
τοῦ χώρᾳ inuadendo et
vaſtando. Πο. 1, 8. ταῖς
πλείσταις πόλεσι βάρβαροι
προσοικοῦντες πράγματα πα-
ρέχουσιν. E. 2, 4, 22. 5,
4, 13. πράγματα τῇ πόλει
παρέχει iniuſto bello de-
creto. 6, 5, 38. p. 428.
Aπ. 2, 2, 8. δυσάνεκτα καὶ
τῇ φωνῇ καὶ τοῖς ἔργοις —
πράγματα παρασχεῖν ταύτῃ.
Hindenb. δυσάνεκτα pu-
tat aduerbii loco eſſe et
ad

τος. Morus: *e caede*, h. e. ex iis locis, vbi caedes fiebat. 5, 2, 12. p. 298. πρᾶγμα φυόμενον ἐν τῇ Ἑλλάδι, *potentia nimia* Olynthiorum, *atque adeo periculosa*. 7, 1, 6. ἐκ τοῦ πράγματος ἀπέφυγον, *e proelio, e clade*. Cf. καινὸς nr. 2. et νέος nr. 4. ¶ 8) πράγματα, *rerum status, fortuna*. Π. 1, 6, 9. οὐ πρὸς ἀνθρώπους ἀγωνιστέον, ἀλλὰ πρὸς αὐτὰ τὰ πράγματα. Intelligit inopiam aliasque difficultates. 3, 2, 13. κατασκεψάμενοι τὰ αὐτῶν πράγματα. Απ. 2, 7, 2. ἀδύνατον δὲ τοσούτους τρέφειν ἐν τοιούτοις πράγμασιν, *rebus sic se habentibus*. Antea dicebatur ἐν ἀπορίᾳ, *victus penuria*. 2, 10, 4. νῦν διὰ τὰ πράγματα — ἔστι κτήσασθαι, *vt nunc res sunt*. 3, 7, 9. Sic de statu reipublicae, inprimis potentia et bello, A. 7, 6, 17. ἀναμνήσθητε, ἐν ποίοις ὄντες πράγμασιν ἐτυγχάνετε, *quo loco erant res vestrae*. E. 2, 1, 2. μὴ κατασχόντες τὴν πόλιν, ἀπολέσωσι πάντα τὰ πράγματα — μὴ οἱ στρατιῶται δύσνοοι ἐς τὰ πράγματα ὦσιν. 2, 2, 19. ἔγνω τῶν Ἀθηναίων τὰ πράγματα διεφθαρμένα per cladem internecinam. 2, 4, 5. 3, 4, 25. 3, 5, 1. Ἀγησίλαον καταφρονοῦντα τῶν βασιλέως πραγμάτων. 4, 2, 6. ¶ 9) πράγματα, i. q. χρήματα, *opes pecuniariae*. Schol. Thucyd. 1, 72. οἱ ἔχοντες τὰ πράγματα· οἱ δυνατοί, οἱ πλούσιοι. v. Abresch. animadu. ad Aeschyl. p. 12. qui etiam Moerin in v. χρήματα ita explicat, vt Atticos πράγματα dicere praecipiat pro ἀργύρια. it. Vir doctus in Obs. Miscell. T. VII. p. 410. qui haud dubie est idem Abreschius. A. 6, 3, 3. συνῆλθον οἱ μὲν σὺν πράγμασιν, οἱ δ' ἄνευ πραγμάτων, *cum praeda — sine praeda*. Leund. et Hutch. *difficulter — nullo negotio*. E. 1, 6, 9. τῶν τὰ πράγματα ἐχόντων ἀττικιζόντων, i. e. τῶν πλουσίων. Sed Leund. *qui rerum summae praeerant*. et Goldhagen: *die Häupter des gemeinen Wesens*. Similis locus est Σ. 1, 15. vbi scurra dicit: ἐπεὶ γέλως ἐξ ἀνθρώπων ἀπόλωλεν, ἔῤῥει τὰ ἐμὰ πράγματα, *quaestus meus*. ¶ 10) πράγματα ἔχειν, ¶ a) *satagere, molestias sibi creare*. Π. 1, 3, 4. ὅσα πράγματα ἔχεις ἐν τῷ ὑπ-

τνῷ,

νων, *de ſophiſtis res vanas magno ſtudio tractantibus.* ¶ 5) *conſulto fabricare.* Ιπ. 8, 10. δόρυ ὡσαύτως πεπραγματευμένον. ¶ 6) *facere.* Λ. 11, 10. οὐδὲν ἄλλο πραγματεύονται.

πραγματικὸς, v. πρακτικός.

πρακτέον, Suid. et Phauor: δεῖ πράττειν. ¶ 1) *conandum eſt, non otioſum eſſe oportet.* E. 7, 5, 9. ἐνόμισε πρακτέον τι εἶναι. Ιπρ. 2, 6. ¶ 2) *exigere oportet.* Ιερ. 8, 9. πρακτέον χρήματα.

πρακτέος, *agendus.* O. 12, 14. ὅταν παρείη τὸ πρακτέον, *quando eſt quod agas, quando laborandum eſt.*

πρακτικὸς, ¶ 1) *rebus gerendis aptus.* v. λεκτικός. ¶ 2) *laborioſus.* Aπ. 4, 5, 1. πρακτικωτέρους ἐποίει τοὺς συνόντας ἑαυτῷ. ¶ 3) *valens, facile impetrans.* v. Doruill. ad Charit. p. 159. c. παρὰ, Π. 1, 6, 3. πρακτικώτερος (all. πραγματικώτερος) παρὰ τῶν θεῶν καὶ παρὰ τῶν ἀνθρώπων.

πρανὴς, ¶ 1) *decliuis, praeceps.* Suid. et Phauor: πρανές· κάταντες καὶ καταφερές. Moeris: πρανες, (all. πρανεὺς, ſcil. ὁδὸς,) Ἀττικῶς· κατάβασις, Ἑλληνικῶς. A. 5, 3, 1. κατάβασιν ἐφοβοῦντο. πρανὴς γαρ ἦν καὶ στενή. Λ. 2, 3. πρανῆ καταβαίνειν. Oppon. ὀρθιάδε βαίνειν. Ιπ. 8, 1. τρέχειν καὶ πρανῆ καὶ ὄρεια καὶ πλάγια. §. 6. ἥδιον τὸ πρανὲς τοῦ ὀρθίου δραμεῖται. c. εἰς, Ιπ. 8, 8. εἰς τὸ πρανὲς, ſcil. ἱεμένου. Mox eſt εἰς τὸ κάταντες. Oppon. πρὸς ὄρθιον. c. ἐπὶ, A. 3, 4, 16. ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπὶ (All. ἐς) τὸ πρανὲς ἔβαλλον. Hutch. intelligit χωρίον. c. κατὰ et gen. A. 1, 5, 8. ἵεντο μάλα κατὰ πρανοῦς, *per collem valde praecipitem.* 4, 8, 21. κατὰ τοῦ πρανοῦς ἐλάσαντας, *per loca decliuia.* 6, 5, 20. φεύγουσι κατὰ τοῦ πρανοῦς. Ιπ. 3, 7. c. κατὰ et acc. Ιπ. 8, 6. κατὰ τὰ πρανῆ ἐλαυνόμενοι. ¶ 2) Metaphorice Π. 2, 2, 15. p. 112. ἐπὶ τὸ πρανὲς καὶ τὸ μαλακὸν παρακαλοῦντες dicuntur ii, qui auocant homines ad voluptatem a virtute, quae contra dicitur πρὸς ὄρθιον ἄγουσα.

πρᾶξις, ¶ 1) *actio.* Aπολ. 21. ἐν ταῖς ἄλλαις πράξεσιν ἰσομοιρίας τυγχάνειν τοὺς κρατίστους. Σ. 8, 43. ἀνδραγαθία ἀεὶ ἐν ταῖς πράξεσιν λαμπροτέραν τὴν εὔκλειαν συμπαρέχεται. Nos duce-

ad δυσκολαίνων pertinere. Rectius vero vt adiectiuum refertur ad πράγματα. Σ. 4, 22. πράγματά μοι παρέχεις, np. παιδικὰ tua laudando ac desiderando nimis. 6, 7. πράγματά μοι παρέχων, dum me φροντιστὴν nominas. Ιπρ. 5, 15. c. inf. Π. 4, 5, 15. p. 251. ὠφελήσουσι μὲν οὐδὲν, πράγματα δὲ παρέξουσιν ἐπιμελεῖσθαι, *molesti erunt, quia curandi sunt*. Zeun. ad infinitiuum supplet διὰ τό. ¶ c) Iungitur formulae πράγματα ἔχειν. v. Bergler. ad Alciphr. p. 125. Ε. 4, 5, 19. ἐντεῦθεν ὁρμώμενοι πράγματα εἶχόν τε καὶ παρεῖχον τοῖς ἐν τῷ ἄστει, *vexabantur ab oppidanis eosque vexabant*. 5, 1, 26. πράγματα ἔχοντες καὶ παρέχοντες περὶ τὴν Κόρινθον. Απ. 2, 1, 9. πολλὰ πράγματα ἔχειν αὐτοῖς τε καὶ ἄλλοις παρέχειν. Sed. h. l. Reisk. et Valckenar. emendant αὐτούς τε, quod non Graece dicatur πράγματα ἔχειν ἑαυτῷ. v. Schneider. qui recepit αὐτούς τε.

πραγματεία, ¶ 1) *magnus labor, varia molimina*. Suid. et Phauorin: πραγματεία· πολυπραγμοσύνη. Ιπ. 3, 12. ἵπποι — δεόμενοι — πολλῆς θωπείας καὶ πραγματείας. ¶ 2) *studium*. Απ. 4, 7, 8. τούτων (λογισμῶν) τὴν ματαίαν πραγματείαν. Ernest. *inanem syllogismorum abusum*. Cf. μάταιος nr. 2.

πραγματεύεσθαι, ¶ 1) *occupari, negotia gerere*. Π. 2, 4, 17. p. 138. πολλάκις ὅλην τὴν νύκτα ἄϋπνος πραγματεύῃ venationi intentus. Cf. Raphel. ad Luc. 19, 13. c. acc. Ιερ. 8, 8. πολὺ πλείω τῶν ἰδιωτῶν πραγματεύεσθαι. ¶ 2) *moliri, conari*. c. acc. A. 7, 6, 24. ὑπὲρ ὧν — πραγματευόμενος οὐδέπω πέπαυμαι — ἀγνοῶν, *curare, efficere studere*. O. 10, 9. τοιοῦτον οὐδὲ πώποτε ἔτι ἐπραγματεύσατο, *facere audebat*. 11, 14. κἄν τι κατὰ πόλιν δέῃ πράττειν, ταῦτα πραγματευόμενος. ¶ 3) *multum laborare, operam dare*. c. ἐπὶ, Απ. 1, 3, 15. τῶν πολλὰ ἐπὶ τούτοις πραγματευομένων. c. περὶ, Απ. 4, 2, 7. πλειόνων περὶ ταῦτα πραγματευομένων, vt remp. gerant. c. ὅπως, Αγ. 9, 3. ὅπως καταδαρθοι, οὐδ' ἂν εἴποι τις ὅσα πραγματεύονται. Λ. 14, 5. μᾶλλον πραγματεύονται ὅπως ἄρξουσιν. ¶ 4) *tractare cogitando, discendo*. Απ. 1, 1, 15. περὶ τῶν ταῦτα πραγματευομένων,

6) *opus, officium.* O. 3, 15. ἔρχεται εἰς τὴν οἰκίαν διὰ τῶν τοῦ ἀνδρὸς πράξεων τὰ κτήματα. K. 12, 1. ¶ 7) πρᾶξίς ἐςί, *perfici poteſt.* K. 2, 3. ἄνευ τούτων οὐκ ἂν εἴη πρᾶξις. ¶ 8) In var. lect. permutatur c. φύσις. v. φύσις nr. 1. k.

Πραξίτας, *Praxitas*, Lacedaemonius, Sicyone Polemarchus. E. 4, 4, 7 — 13. narratur eius expeditio per muros Corinthum verſus, et alia feliciter geſta. Cf. §. 18. et 4, 5, 19.

πρᾶος, ¶ 1) *manſuetus.* Π. 2, 1, 14. οἱ ἵπποι συμπονοῦντες ἀλλήλοις, πρᾳότεροι συνεςήκασι. Ιπ. 2, 3. πρᾶος καὶ χειροήθης — ὁ πῶλος. 3, 12. ¶ 2) *mitis.* Αγ. 11, 10. πρᾳότατος φίλοις, ἐχθροῖς φοβερώτατος. Πο. 1, 3. ὥρας πρᾳοτάτας. ¶ 3) *placidus, demulcens.* Ιπ. 9, 3. προκινεῖν αὐτὸν ὡς πρᾳοτάτοις σημείοις. ¶ 4) *humanus, modeſtus.* Π. 6, 1, 20. πρᾶός τε καὶ συγγνώμων. Αγ. 11, 2. c. dat. Π. 2, 1, 14. πρὸς τὸ ἀλλήλοις πρᾳοτέρους εἶναι ἀγαθὸν ἡγεῖτο τοὺς πόνους εἶναι. ¶ 5) *bene moratus.* Π. 1, 6, 19. p. 77. πρᾳότεροι πολῖται dicuntur, qui non decipiunt, non furantur etc. ¶ 6) *lenis, ſubmiſſus.* Σ. 1, 10. τὴν φωνὴν πρᾳοτέραν ποιοῦνται.

πρᾳότης, ¶ 1) *lenitas, clementia.* Π. 3, 1, 23. ἔλεγον τοῦ Κύρου τὴν πρᾳότητα, quod veniam daret, non iraſceretur. Αγ. 1, 20. ¶ 2) Π. 2, 3, 9. ἀγαθεὶς τῆς πρᾳότητος καὶ τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς ἐπιμελείας. Leuncl. *ob manſuetudinem* erga ſuos. Sed alii legunt πρᾳότητος διδασκαλίας, *ob patientiam diſciplinae.* ¶ 3) Π. 1, 4, 3. in Stobaeo legitur pro ἁπλότης. v. ἁπλ.

Πρᾶς, *Pras*, Steph. Byz: ὄνομα πόλεως Περραιβικῆς (in Theſſalia). περισπᾶται καὶ περιττοσυλλάβως κλίνεται. Αγ. 2, 5. μεταξὺ Πραντὸς καὶ Ναρθηκίου. In loco parallelo E. 4, 3, 5. all. legunt Πάτραντος, all. Τάπραντος. v. Morus ad h. l. et Palmer. exercitatt. ad auctt. gr. p. 70.

Πρασιαί, *Praſiae.* A Thucydide 2, 56. vocatur τῆς Λακωνικῆς πόλισμα ἐπιθαλάσσιον. Cf. Steph. Byz. in v. Πρασιαὶ et Βρασιαί. Nam vtroque modo ſcribitur. E. 7, 2, 2. 3.

πράσιμος, *venalis.* Moeris: ὤνιος, Ἀττικῶς· πράσιμος, Ἑλληνικῶς. Poll. 7, 8. πράσιμα δ' Ἰσαῖος εἴρηκεν,

diceremus: *wenn es zur Ausübung kommt.* Sed Markland. ad Maxim. Tyr. diff. 3. p. 657. minus recte hunc locum laudat ideo, vt oftendat, nomen πρᾶξις plus eſſe quam Latinum *actio*, et ſimul adiunctum habere laborem et operam. ¶ 2) *res gerenda.* Suid. et Phauorin: ἔστι δὲ πρᾶξις μὲν ἡ πρὸς τέλος τείνουσα ἐνέργεια, ἔργον δὲ τὸ τέλος. Π. 2, 1, 14 ἐξηγεῖτο τῆς πράξεως, *exercitiorum in caſtris inſtituendorum.* 3, 2, 7. ἤκουσε — τοῦ Κύρου τὴν πρᾶξιν, *quid Cyrus moliretur.* A. 1, 3, 16. 18. 19. 2, 6, 9. 6, 2, 6. τοὺς στρατηγοὺς ᾐτιῶντο διαφθείρειν τὴν πρᾶξιν, *cauſae obfuiſſe.* 7, 2, 16. Αγ. 1, 10. ὁρισάμενος τῆς πράξεως τρεῖς μῆνας, *dum tractare vult cum rege.* 5, 2. πρᾶξις eſt vel *res gerenda* vel *res dum geritur.* E. 3, 3. 4. πῶς φαίη τὴν πρᾶξιν ἔσεσθαι. §. 6. τοὺς ξυνειδότας τὴν πρᾶξιν. Vtroque loco intelligitur conſpiratio. 5, 4, 2. ἀφιγμένῳ κατὰ πρᾶξιν τινὰ, *negotii cuiusdam cauſa.* Απ. 2, 1, 6. τὰς ἀναγκαιοτάτας πλείστας πράξεις τοῖς ἀνθρώποις ἐν ὑπαίθρῳ εἶναι. O. 5, 4. §. 19. §. 20. περὶ τῶν γεωργικῶν πράξεων τοὺς θεοὺς ἱλάσκεσθαι. Alias dicuntur γεωργικὰ ἔργα. v. γεωργ. O. 21, 2. Sic de rebus publice gerendis, Π. 8, 8, 5. μονοσιτεῖν, ὅπως ὅλῃ τῇ ἡμέρᾳ χρῷντο καὶ εἰς τὰς πράξεις, καὶ εἰς τὸ διαπονεῖσθαι. Απ. 2, 6, 26. ¶ 3) *dolus, res ex pacto per dolum conficienda, proditio.* Suid. et Phauorin: πρᾶξις κοινότερον μὲν πᾶσα λογικὴ ἐνέργεια. ἰδίως δὲ καὶ κυριώτερον, ἡ κατὰ προαίρεσιν, τουτέστιν, ἡ κατ' ἀρετὴν ἢ κακίαν ἐνέργεια γινομένη. — ἡ προδοσία. Cf. Caſaub. ad Polyb. p. 185. A. 7, 6, 13. ἔξεστιν ὑμῖν μετιέναι ταύτην τὴν πρᾶξιν — πεπρᾶσθαι, np. quod vos priuare volumus ſtipendio. §. 14. τὴν πρᾶξιν βεβαιοῦν, *praeſtare quod promiſeris.* ¶ 4) *res impetranda* vel *dirimenda.* Π. 8, 3, 9. δεόμενοι Κύρου ἄλλος ἄλλης πράξεως. ¶ 5) *res geſta.* Π. 1, 3, 1. νῦν λέξομεν τὰς Κύρου πράξεις. Brodaeus dicit, alios codd. habere παιδείας. 8, 7, 1. τελεστήρια πολλῶν καὶ καλῶν πράξεων. Αγ. 1, 9. ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἥδε πρώτη πρᾶξις ἐγένετο. §. 38. E. 3, 4, 10. Ἀγησίλαος — ἥσθη τῇ πράξει, np. quod Spithridates ad ſe defeciſſet. ¶ 6)

tamen ſaepe permutatur c. ποιεῖν. v. ποιεῖν nr. 33. ¶ 2) *facere*. Π. 4, 1, 2. p. 200. ἀφεὶς δ' ἔμελλε ποιεῖν, τὸ κελευόμενον ἔπραττεν. 5, 5, 11. τὰ ὑπ' ἐμοῦ πεπραγμένα ἐπὶ τῷ ἀγαθῷ τῷ σῷ πεποιημένα. 8, 4, 6. ἄμεινον εἶναι πεπραγμένον ἡμῖν. vbi ἡμῖν pendet ab ἄμεινον. Λ. 13, 11. οὕτω πραττομένων, *quae cum ita fiant*. E. 3, 2, 20. Απ. 1, 2, 14. 2, 3, 19. ἀδελφὼ φίλω ὄντε — πράττετον ἅμα τὰ ἐπ' ὠφελείᾳ ἀλλήλοιν. O. 7, 2. Sed Π. 4, 5, 10. οὐκ εἰδὼς ὅ τι πράττομεν, Kypk. T. I. p. 306. explicat *tam quid faciamus, quam quae noſtra ſors ſit*. Π, 1, 6, 5. μαθόντας βέλτιον πράξειν (all. malius πράττειν), ἢ ἀνεπιστήμονας, Steph. recte vertit *melius facere*. Alii malunt *feliciores eſſe*. Απ. 1, 1, 6. τὰ ἀναγκαῖα πράττειν ὡς ἐνόμιζε ἄριστ' ἂν πραχθῆναι, *optime factum iri*. 3, 9, 14. τὸ μαθόντα τι καὶ μελετήσαντα εὖ ποιεῖν, εὐπραξίαν νομίζω· καὶ οἱ τοῦτο ἐπιτηδεύοντες, δοκοῦσί μοι εὖ πράττειν. §. 15. Particip. paſſ. τὰ πεπραγμένα, *quae acciderunt*. E. 1, 4, 1. τὰ περὶ τὸ Βυζάντιον πεπραγμένα ἤκουον. 1, 7, 3. τὰ πεπραγμένα διηγοῦντο, proelium etc. 4, 5, 7. Varie hoc verbum adhibetur in transitione et in connectenda oratione, E. 3, 2, 9. ταῦτα δὲ πράξας διέβαινε. 4, 4, 19. καὶ τότε μὲν ταῦτα πράξας, τὸ στράτευμα διῆκε. Π, 1, 4, 17. οἱ μὲν δὴ ταῦτα ἔπραττον. σημανθέντων δὲ etc. 1, 5, 7. extr. 5, 4, 11. οἱ μὲν δὴ ταῦτα ἔπραξαν. ὁ δὲ Κῦρος etc. 5, 5, 2. 6, 1, 27. Ἀβραδάτης μὲν ταῦτα ἔπραττε, Κῦρος δὲ etc. E. 6, 2, 27. A. 3, 4, 4. οἱ πολέμιοι οὕτω πράξαντες ἀπῆλθον. E. 3, 2, 16. τούτων δὲ πραττομένων — ὑπὸ Δερκυλλίδα, Λακεδαιμόνιοι etc. Π. 8, 5, 13. τούτων δὲ πραχθέντων ἀπῄει. E. 2, 3, 3. 3, 5, 17. 7, 4, 31. Sed Πο. 4, 51. πραχθέντων γε μὴν ὧν εἴρηκα eſt: *ſi facta fuerint*. E. 3, 2, 15. καὶ τότε μὲν ταῦτα ἐπράχθη· τῇ δὲ ὑστεραίᾳ etc. Π. 7, 5, 13. ἐπεὶ δὲ ταῦτ' ἐπέπρακτο, πρῶτον μὲν καλέσας. E. 5, 4, 8. Π. 5, 1, 9. καὶ ταῦτα μὲν δὴ οὕτως ἐπράττετο. E. 4, 5, 18. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἐπέπρακτο. ¶ 3) i. q. ποιεῖν c. adi. *reddere*. Απ. 3, 4, 8. προστατεῖν ἑκάστους ἐπιτηδείους πράττειν. Sed alii aliter emendant locum et explicant. v. Schnei-

[redacted]

κεν, ὥσπερ Ξενοφῶν; φόρτον, ἐμπώλημα, ῥῶπος, γέλγη. Cf. πώλημα. Π. 4, 5, 14. p. 250. ὅ τι ἔχει ἕκαστος πράσιμον,

πρᾶσις, *venditio*. Πο. 3, 12. προσήκοντας τόπους ὠνῇ τε καὶ πράσει.

πράσσειν, ¶ 1) *facere*. Π. 2, 1, 16. πάντα πράσσειν, ὅτα ἂν ὁ ἄρχων προστάττοι. Zeun. tacite edidit πράττειν. 6, 1, 13. πράσσειν ὅσα ἔλεξε. Zeun. πράττειν. E. 2, 3, 22. O. 7, 31. πράσσων τὰ τῆς γυναικὸς ἔργα. 20, 18. Ιπ. 12, 15. ἃ ἱππάρχῳ προςῆκεν εἰδέναι τε καὶ πράσσειν. Zeun. corrigi iubet πράττειν. Vtraque forma, et πράσσειν et πράττειν, reperitur Π. 2, 3, 2. οὐδὲν αὐτοῖς ἀργεῖται τῶν πράττεσθαι δεομένων — ἄλλος ἔσται ὁ πράσσων καὶ ὁ μαχόμενος. Zeun. ὁ πράττων. Πο. 4, 52. πράττοιεν — πράσσοιεν. Zeun. vtroque loco πράττοιεν. ¶ 2) *rem gerere*. Π. 4, 3, 3. p. 227. ἡμῖν δι' ὧν πράσσεται. Etiam Zeunius ita edidit. 7, 5, 17. p. 444. μεγάλα πράσσειν. Zeun. πράττειν. Αγ. 7, 3. εἴ τι καλὸν πράσσοιεν. ¶ 3) *administrare*. Ιερ. 9, 7. τὸ — ἥκιστα εἰθισμένον διὰ φιλονεικίας πράσσεσθαι, ἡ γεωργία. ¶ 4) *perficere*,

impetrare. Αγ. 1
εἰρήνην πράσσειν.
moliri, in animo
re. Π. 6, 1, 18.
σκοπὸν πέμψαι, καὶ
ὅ τι πράσσει ὁ Ἀσ
Zeun. e Cod. Guelf.
τει. ¶ 6) *fortun*
conditione esse. O.
διαφερόντως πράσσει
λὺ μᾶλλον.

πράττειν, ¶ 1) *age*
4, 4, 3. ἐάν τις
πράττων τι καὶ δι
φαίνηται. E. 2, 3,
91. δίκην δῶμεν τ
πραγμένων, *commi*
scelerum. Απ. 1.
δήλω ἐγενέσθην ἐξ
ξάτην. 1, 2, 29. ε
4. δίκαια πράττειν.
17. καλὰ πράττοντι
τῶν αἰσχρῶν ἀπεχ
4, 5, 3. πράττειν τ
τιστα. Σ. 8, 22. πο
ἀνόσια πεπραγμένα.
δόλως. c. περί, Α
20. ἀσεβὲς οὐδὲν π
θεοὺς οὔτ' εἰπόντα
πρᾶξαντα, τοιαῦτα
γοντα καὶ πράττοντ
θεῶν etc. Sic Ιπ.
δεῖ περὶ τὸν ἵππον π
quomodo equus tr
dus sit. Passiuum
pro ὑπὸ et gen. E
17. p. 92. ἀναμνήσ
τὰ τούτῳ πεπραγμέν
ius scelera. Quai
vero πράττειν prop
virtutes et vitia re

caſu, E. 7, 1, 12. ὁμοθυμαδὸν καὶ ἔπραττον καὶ ἐστρατεύοντο. Paſſiv. E. 2, 3, 17. p. 94. ψέγειν τε τὴν ἀρχὴν καὶ ἐναντιοῦσθαι τοῖς πραττομένοις. Cf. εἰπεῖν et λέγειν, quibus verbis verbum πράττειν non raro ita iungitur, vt ſit *cauſas forenſes agere.* ¶ 11) *efficere, ſucceſſum habere.* E. 1, 1, 2. οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέπλευσαν οὐδὲν πράξαντες, *infecta re, fruſtraneo conatu.* 2, 4, 22. 4, 2, 2. ¶ 12) *cauſam eſſe, perficere* ſ. *impetrare* aliis. E. 1, 1, 23. καταιτιαθεὶς ταῦτα πρᾶξαι Πασιππίδας. c. ὑπὲρ, Π. 1, 4, 12. ὑπὲρ ὑμῶν — πράττειν. ¶ 13) *animo agere* ſ. *agitare, moliri.* A. 7, 4, 16. ἀκούοντες ἃ πράττοι ὁ Σεύθης. Aγ. 3, 3. Φαρνάβαζος γῆμαι τὴν βασιλέως ἔπραττε θυγατέρα. E. 4, 4, 7. ἔπραττε τὴν εἴσοδον, *parabat ſe* ſ. *coepit ſe parare ad introitum, hoc agebat vt intraret vrbem.* Sic paſſiv. E. 1, 4, 2. βουλόμενος τοὺς Ἀθηναίους μὴ εἰδέναι τὰ πραττόμενα. Aπ. 2, 1, 31. τοῖς μὲν πεπραγμένοις αἰσχυνόμενοι, τοῖς δὲ πραττομένοις βαρυνόμενοι. Leuncl. non male: *ante actorum — agendorum.* ¶ 14) *ſuſcipere, conari.* Σ. 4, 48. deos non latet, ὅ τι ἂν μέλλω πράττειν. De eo qui non otioſus eſt in bello, ſed expeditionem aliquam ſuſcipit, Iπ. 5, 12. πλοῖα παρασκευαζόμενον πεζῇ τε (Leuncl. emendat τι) πρᾶξαι. Steph. inſeri vult τὴν ἐπιβουλήν. §. 15. προσποιούμενον πρᾶξειν τι. ¶ 15) *curare, occupari.* E. 4, 8, 22. πρὸς ᾧ ἦει ἔργῳ, τοῦτο ἔπραττεν, *hoc,* nec aliud quid, vnice *agebat et curabat.* 5, 3, 9. ταῦτα πράττων ἐπορεύετο. Morus; *ſic apparans expeditionem.* 6, 5, 34. ὅσα ἀγαθὰ εἴη, ὅτε κοινῇ ἀμφότεροι ἔπραττον. O. 7, 1. ἢ πράττοντά τι — ἢ οὐ πάνυ σχολάζοντα. Cf. ἑαυτοῦ nr. 3. ¶ 16) *deliberare.* A. 5, 7, 1. οἱ στρατιῶται ἀνεπύθοντο ταῦτα πραττόμενα. 7, 6, 7. εἰδέναι τί πραχθήσεται. E. 7, 5, 4. ¶ 17) *ſtatuere, decernere.* c. περὶ, A. 1, 6, 6. ὅ τι δικαιότατον — τοῦτο πράξω περὶ Ὀρόντου. ¶ 18) *colloqui, ſuadere, tractare,* quod etiam Latine *agere* vocatur. c. περὶ, A. 5, 6, 15. λέγειν εἰς ὑμᾶς καὶ πράττειν περὶ τούτων. 7, 2, 7. ἔπραττε περὶ πλοίων, ὅπως ὅτι τάχιστα διαβαῖεν, *ope-*

[redacted]

Schneider. et προσκτεῖν. ¶ 4) *afficere.* c. dat. et acc. Π. 5, 5, 5. p. 328. ἦν δὲ ἀγαθὸν πεπραχὼς σοι δῆλος ὦ, *beneficio aliquo te affeciſſe.* Oppon. τί σε κακὸν πεποιηκώς. Moeris: πεπραγὼς, Ἀττικῶς· πεπραχὼς, Ἑλληνικῶς. Sed etiam Π. 3, 1, 9. legitur ὅσα πέπραχε, *quaecunque geſſit.* et A. 5, 7, 17. οἷα ἡμῖν πεπράχασιν οἱ αὐθαίρετοι οὗτοι στρατηγοὶ, *quae nobis mala parauerint.* All. διαπεπράχασι. c. duplici acc. Π. 8, 7, 3. p. 550. ἐναντία ἀλλήλους ἔπραξαν. O. 12, 7. ἀγαθόν τι σὲ βούλονται πράττειν. De vtraque ſtructura v. Fiſcher. ad Weller. p. 327. ¶ 5) *laborare.* Π. 2, 1, 14. ἢ ἐπὶ θήραν ἐξάγων — ἢ καὶ πρᾶξαι εἴ τι δεόμενος τύχοι, v. c. commeatum arceſſere, milites exercere. ¶ 6) *exercere artes.* O. 4, 1. κάλλισται τῶν ἐπιστημῶν — τοὺς πράττοντας αὐτάς. ¶ 7) *acquirere.* A. 6, 4, 5. πολλὰ καὶ ἀγαθὰ πράττειν. ¶ 8) *committere, admittere.* Ay. 2, 23. τὰ σφάλματα οὐδεὶς ἂν εἴποι ὡς Ἀγησιλάου ἡγουμένου ἐπράχθη. ¶ 9) *res gerere.* Π. 8, 4, 4. τὸν Κῦρον οὕτω μεγάλα πράττοντα.

A. 3, 1, 5. καλῶς πρ... *re bene geſta.* E. 10. p. 59. τὰ πρὸς πολεμίους μὴ καλῶς ... θέντα. 6, 1, 4. p. ἐὰν ἀγαθόν τι πράξ... στρατιῶται, *bene ſe ... rint.* Sic Π. 5, 1, ... τι ἀγαθὸν πράξω, *ſi ... re bene geſta acqu...* Item in connecten... ratione, A. 2, 1, ... ἐν τῇ ἀνόδῳ ἐπράχθη τῷ ἔμπροσθεν λόγῳ δε... ται. 3, 1, 1. ὅσα ἐν ... ναβάσει ἔπραξαν, ... πρόσθεν λόγῳ δεδήλωτ... 1, 1. 7, 1, 1. Ay. ὅσα τῶν ἐκείνου ἔργων μαρτύρων ἐπράχθη. 5, 18. κατὰ μὲν οὖ... Ἑλλάδα ταῦτ' ἔπρ... Paſſiv. c. dat. pro ... gen. Π. 3, 2, 13. ... λετο μαθεῖν τὸν Ἰνδ... αὐτῷ πεπραγμένα. 5, §. 9. p. 331. A. 7, ... εἴ τι καλὸν πρὸς τοὺς βάρους ἐπέπρακτο ὑμῖ... 7, 1. ¶ 10) *adi... ſtrare, tractare.* I... mis negotia publica 8, 4, 12. δι' ἄλλων ἀνθρώπων τὰ ἴδια πρ... ται, δι' ἄλλων δὲ τὰ ... — τὰ ἴδια καὶ τὰ κοιν... λῶς πράττουσιν. 1, 2 τοῖς μάλιστα πράττου... πολιτικά. 3, 6, 18. 1. Sic E. 3, 4, 27 ναυτικὰ ἔπραττον. it

Brodaeus pro κράτιςα legit κάκιςα, et explicat: *reddis ciuitatem miseram.* c. κακῶς, A. 1, 9, 6. οὐδ' εἰ ἔτι καὶ κάκιον πράξειαν, *fortuna premerentur etiam magis aduersa.* Απ. 3, 9, 8. κακῶς πράττοντας. Synonymum eſt ἀτυχοῦντες. Sed §. 9. κακῶς τοῦτο πράττειν vertendum videtur *male hac in re ſ. de hoc agere.* ¶ 22) τί πράττων, *qua ratione, vt* τί ποιῶν. O. 7, 2. τί ποτε πράττων καλὸς κἀγαθὸς κέκλησαι. ¶ 23) In var. lect. permutatur c. προστάττειν. v. ibi nr. 4. et πιθανὸς nr. 4. it. c. πιπράσκειν. v. ibi, et ſupra nr. 19. it. c. ἀναπράττειν. v. ſupra nr. 19.

πράττεσθαι, ¶ 1) *impetrare.* c. παρὰ, E. 1, 4, 1. ἔλεγον, ὅτι Λακεδαιμόνιοι πάντων ὧν δέονται πεπραγότες εἶεν παρὰ βασιλέως. ¶ 2) *exigere.* Thom. Mag: πράττομαι, — καὶ τὸ ἀπαιτῶ καὶ τὸ ἀπαιτοῦμαι. v. Caſaub. ad Theophr. charactt. 6, 4. p. 95. et Fiſcher. in indice. Αϑ. 1, 11. ἵνα λαμβάνων πράττῃ τὰς ἀποφοράς. v. ἀποφ. E. 1, 5, 11. οὐδὲ χρήματα πραξάμενοι. 6, 2, 24. ὡς ἢ πραξόμενος πάμπολλα, χρήματα, ἢ ὡς πωλήσων. §. 26. Απ. 1, 2, 7. εἴ τις — ἀργύριον πράττοιτο. 1, 6, 12. οὐκ ἔλαττον ἀργύριον ἐπράττου. c. duplici acc. Απ. 1, 2, 5. τοὺς ἐπιθυμοῦντας ἑαυτοῦ οὐκ ἐπράττετο χρήματα. §. 60. 1, 6, 11. οὐδένα τῆς συνουσίας ἀργύριον πράττῃ.

πραΰνειν, *mitigare, lenire.* canem, Απ. 2, 3, 9. ἐπειρῶ εὖ ποιήσας πραΰνειν αὐτόν. equum, Ιπ. 2, 5. οὐ χαλεπαίνοντα δεῖ, ἀλλὰ πραΰνοντα διδάσκειν. 9, 5. 6. 7. 10.

πραΰς, ¶ 1) *manſuetus.* O. 15, 4. τῶν ζώων ὁπόσα πρᾶα ἐςὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. ¶ 2) *mitis.* O. 19, 17. ἡ γεωργία, φιλάνθρωπος καὶ πραεῖα τέχνη. ¶ 3) *lenis, remiſſus, ſubmiſſus.* Σ. 8, 3. πραεῖα ἡ φωνή. ¶ 4) τὰ πραέα Ιπ. 9, 10. ſunt *blandimenta.*

πράως, ¶ 1) *leniter.* Ιπ. 6, 14. τὸν ἵππον πράως προσάγειν. Sic A. 1, 5, 14. ὅτι πράως λέγοι τὸ αὐτοῦ πάθος, *lenibus verbis mitigaret ſ. molliret.* ¶ 2) *ſine ira.* Π. 2, 2, 2. p. 104. ἐνεγκὼν ταῦτα πράως, non obiurgans milites qui murmurauerant. ¶ 3) *facile, aequo animo.* Π. 2, 2, 14. πόνων πάνυ πράως ἐᾷ τὸν βουλόμενον

μενον πλέον ἔχειν. Αγ. 11, 6. τὰς τῶν ἰδιωτῶν ἁμαρτίας πρᾴως ἔφερε, τὰς δὲ τῶν ἀρχόντων μεγάλας ἦγε. Απ. 4, 8, 1. τὴν κατάγνωσιν τοῦ θανάτου πρᾳότατα — φέρων.

πρέμνον, *ſtipes*. Timaeus et Suid: πρέμνον· τὸ τοῦ δένδρου σέλεχος καὶ ἕδρασμα, οἷον πρεμνόν τι ὄν. Heſych. et Phauorin: πρέμνον· σέλεχος, βλασὸς (Phau. ὁ κλάδος), πᾶν ῥίζωμα δένδρου τὸ γηράσκον, ἢ τὸ τῆς ἀμπέλου πρὸς τῇ γῇ πρέμνον. O. 19, 13. πρέμνα πᾶσι τοῖς φυτευτηρίοις πρόσεστιν. Fr. Portus recte intelligit caudices et plantas in aliud ſolum transferendas.

πρέπειν, ¶ 1) *conuenire, aptum eſſe.* c. dat. Π. 5, 1, 13. σκηνὰς τοῖς ἱππεῦσι τὰς τούτοις πρεπούσας. A. 1, 9, 4. τῇ ἡλικίᾳ ἔπρεπε, *aetati illi aptum erat.* Male Leuncl. *ipſe in adoleſcentiae flore.* et Aem. Portus: *aetate florebat.* Αγ. 9, 1. O. 9, 2. αὐτὰ (οἰκήματα) ἐκάλει τὰ πρέποντα ἑκάςῳ εἶναι, *quae recte quoque loco eſſent collocanda.* v. καλεῖν nr. 11. Σ. 6, 5. c. εἰς, Π. 2, 1, 11. νικητήρια οἷα δὴ εἰς πλῆθος πρέπει. ¶ 2) *dignum eſſe.* Π. 7, 5, 14. κατασκευάσασθαι ὡς βασιλεῖ ἡγεῖτο πρ[…] 8, 5, 11. E. 4, πρέπει γοῦν σοι, *ſi*[…] *perſona dignum* […] Απολ. 2. ὥςε πρέπ[…] φαίνεσθαι τὴν μεγαλη[…] αὐτοῦ τῇ διανοίᾳ. […] *decere, ornamenta*[…] Π. 4, 2, 20. οὐκ ἂν […]ποντα ἡμῖν δοκοίημεν […] Σ. 2, 3. c. dat. […] cip. pro inf. O. […] κάλλιςα τῶν ἐπισημα[…] ἐμοὶ πρέποιεν ἂν μ[…] ἐπιμελομένῳ. All. […] ἄν, vt ſit imperſon[…] intelligendum. ¶ 4[…] *eſſe.* Π. 3, 3, 15. τ[…]κτα, ὥσπερ ἔπρεπε (M[…] ἔμπροσθεν), πρεφυ[…] ποιησάμενοι. c. ac[…] inf. Π. 5, 3, 17. π[…] αὐτῷ ἐδόκει εἶναι ὀν[…] προσαγορεύειν. 8, 4, ἐμὲ ᾤετο πρέπειν λ[…] ἐμοὶ συνεβούλευεν. […] 2, 9. ὑμᾶς — θαῤῥ[…]τέρους πρέπει εἶναι. […] *debere.* Απ. 2, 1, […]πιτήδειον μάθημα — […]ρῳ ἂν προσεῖναι μᾶλλο[…]ποι. ¶ 6) *conſentan*[…] *eſſe, veriſimile eſſe.* 1, 4, 4. πρέπει — […]μης ἔργα εἶναι.

πρεπόντως, *decente*[…] 10, 9. καθαρὰν καὶ […]πόντως ἔχουσαν, *non* […] *catam, decenter ta*[…] *o*

ornatam. §. 12. πρεπόντως μᾶλλον ἠμφιεσμένη.

πρεπώδης, ¶ 1) *dignus, conueniens.* Απ. 3, 8, 10. ναοῖς καὶ βωμοῖς χώραν εἶναι πρεπωδεστάτην. O. 5, 10. ¶ 2) *decorus, honestus.* Απ. 2, 7, 10. κάλλιστα καὶ πρεπωδέστερα γυναικὶ, ſcil. ἢ ἀνδρί. Reisk. ſine cauſa vult πρεπωδέστατα.

πρεσβεία, ¶ 1) *legatio.* Αγ. 2, 26. ἐν τῇ πρεσβείᾳ μεγάλου στρατηγοῦ ἔργα διεπράξατο. — ἀπὸ τῆς πρεσβείας. E. 6. 3, 4. p. 382. ἐν ἀμφοτέραις ταῖς πρεσβείαις διεπραξάμην. Απ. 4, 6, 14. ¶ 2) *ipſe legatorum coetus, legati.* Sic ἀσπὶς, θεραπεία, ἱππεία et alia abſtracta interdum ponuntur pro concretis. Cf. Poll. 8, 137. Π. 2, 4, 1. λέγων ὅτι Ἰνδῶν παρείη πρεσβεία. A. 7, 3, 10. Λ. 13, 10. πρεσβείας ἀποπέμπεσθαι καὶ φιλίας καὶ πολεμίας. E. 4, 9, 6.

πρεσβεύειν, ¶ 1) *legatos mittere.* Πο. 9, 9. μὴ συμπολεμοῦντες, ἀλλὰ πρεσβεύοντες ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα. ¶ 2) *legatum eſſe, legatum mitti.* Ammonius: πρεσβεύειν, τὸ πέμπεσθαι πρεσβευτὴν οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι. Phauorin: πρεσβεύω, καὶ ἀντὶ τοῦ πρεσβευτὴς γίνομαι, καὶ ἀντὶ τοῦ πρεσβευτὴν πέμπω. Π. 5. 1, 1. πρὸς τὸν Βακτριανῶν βασιλέα πρεσβεύων ᾤχετο. A. 2, 1, 13. τὸν παρὰ βασιλέως πρεσβεύοντα. 7, 2, 13. παρῆν Μηδοσάδης τῷ Σεύθῃ ὅσπερ ἐπρέσβευεν αὐτῷ, *legatus eius erat.* 7, 7, 3. ¶ 3) E. 7, 1, 32. πρεσβεύειν extat in margg. et edd. vett. pro πρωτεύειν.

πρεσβεύεσθαι, ¶ 1) *legatos mittere.* Ammonius: πρεσβεύεσθαι, τὸ πέμπειν πρέσβεις. Suid: πρεσβεύεσθε· πρέσβεις πέμπετε. Cf. Thom. Mag. et Phauorin. Αγ. 2, 21. εἰρήνης ἐπιθυμήσαντες οἱ πολέμιοι, ἐπρεσβεύοντο. ¶ 2) *legatum aduenire.* Αγ. 1, 35. ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν ἐπρεσβεύοντο περὶ φιλίας.

πρεσβευτὴς, *legatus.* Αγ. 2, 26. πρεσβευτὴς ἐκπορευόμενος ἀντὶ στρατηγοῦ. E. 2, 2, 11. Θηραμένης — ᾑρέθη πρεσβευτὴς εἰς Λακεδαίμονα. 6, 5, 4. Pluralis damnatur a Thoma: ἁμαρτάνει ὁ λέγων ἐπὶ πληθυντικοῦ πρεσβευταὶ, καὶ πρεσβευτάς. οὐδεὶς γὰρ τῶν δοκίμων εἶπε τοῦτο. Sed non item a Polluce 8, 37. A. 6, 3, 7. ἱππεῖς ἐντυγχάνουσι πρεσβευταῖς πορευομένοις. All. legunt πρεσβύταις, *ſenioribus.* v. in.

interpp. ad h. l. et Abresch. dilucidatt. Thucyd. 5, 4.

πρέσβυς, ¶ 1) *senex*. Hesych: πρέσβυς· γέρων. Saepe legitur comparatiuus, Π. 1, 2, 2. ἀφεῖσαι — τοὺς πρεσβυτέρους ὅπως ἐθέλουσι διάγειν. E. 1, 4, 6. 4, 1, 13. 4, 4, 4. O. 7, 42. πρεσβυτέρα γινομένη. Antea erat προϊούσης τῆς ἡλικίας. Ιπρ. 1, 17. it. superlatiuus, A. 2, 1, 8. Κλεάνωρ πρεσβύτατος ὤν. Margg. πρεσβύτερος. Απ. 2, 2, 1. Λαμπροκλέα τὸν πρεσβύτατον υἱὸν ἑαυτοῦ. Cf. νέος nr. 1. et πρεσβύτης. ¶ 2) *legatus*. Sed in numero singulari non dicitur. Thomas: οἱ πρέσβεις, καὶ τοὺς πρέσβεις ἐρεῖς· ὁ πρεσβευτὴς δὲ, καὶ τὸν πρεσβευτήν. — πρέσβυς δὲ, καὶ πρεσβύτης, ὁ γέρων. A. 3, 1, 18. πρέσβεις nominantur, qui 2, 3, 1. κήρυκες. quanquam Phauorinus: κήρυξ ἐν πολέμῳ, πρέσβυς ἐν εἰρήνῃ. Et sane distinguuntur Π. 2, 1, 16. οὔτε κηρύκων οὔτε πρέσβεων. A. 5, 7, 12. ἀποθνήσκουσι τρεῖς ὄντες οἱ πρέσβεις καταλευσθέντες. Αθ. 1, 18. E. 1, 4, 1. 2, 2, 13. 7, 1, 25. c. gen. E. 1, 3, 7. πρέσβεις Ἀθηναίων. 4, 5, 9. οἱ πρέσβεις τῶν Βοιωτῶν.
10. τοὺς Θηβαίους π
Margg. Θηβαίων.
E. 5, 1, 29. οἱ ἀ
πόλεων πρέσβεις.
E. 1, 5, 1. ἀνέβη
ἐκ Λακεδαίμονος πρέ
7, 1, 27. c. παρὰ
3, 7. ἕως ἂν οἱ παρ
λέως πρέσβεις
Dicuntur ἀπαγγέλλ
1, 13. et E. 3, 4,
ἀφικνεῖσθαι, E. 3,
7, 1, 28. ἔρχεσθαι
5, 6. E. 7, 1, 1.
E. 2, 2, 8. ἰέναι,
7, 16. πορεύεσθαι,
3, 9. Saepe etiam
tur πέμπειν πρέσβ
A. 6, 2, 3. δοκεῖ
μένους πρέσβεις — π
E. 1, 5, 5. 2, 1,
2, 8. 2, 4, 21. 2
6, 1. Cf. πέμπειν.

πρεσβύτης, *senex*
sych: πρεσβύτης·
Π. 4, 6, 1. Γωβρύ
πρεσβύτης ἀνήρ. 8,
μάλα δὴ πρεσβύτης
1, 7. τῷ πρεσβύτῃ
πρεσβυτάτῳ. Sed
ante vocabatur γερα
2, 18. Cf. πρεσβ
quocum in var. lect
mutatur.

πρηστὴρ, *fulgur*.
πρηστήρ· ἀστραπή, κα
— πῦρ ἀπ' οὐρανοῦ.
stot. meteorol. 3, 1.
κατασπώμενον ἐκπύ
τοῦτο δ' ἐστὶν, ἂν λα

ὸ πνεῦμα γένηται, κα-
ι πρηςήρ. συνεμπίμ-
ι γὰρ τὸν ἀέρα τῇ πυ-
ι χρωματίζων. Cf. de
do c. 4. it. Hesych.
hauorin. E. 1, 3, 1.
τῆς Ἀθηνᾶς ἐνεπρήσθη,
ῆρος ἐμπεσόντος.
θαι, ¶ 1) *emere.*
, 1, 13. ὅτι οὐδενὸς ἡ-
ιετείη, εἰ μὴ πριαίμε-
Mox est ὠνησόμεθα.
c. Πο. 4, 18. ἀνδρα-
πρίασθαι. 5, 4. E. 3,
. πρίασθαι τὴν χώραν
τῶν ἐχόντων — βίᾳ
ιένους, *qui alterum*
gunt vt vendat. 5,
. τοὺς τὰ ἐκείνων πρι-
ως ἐκ δημοσίου τὴν τι-
ἀπολαβεῖν. Leuncl.
a fisco coemissent.
verba ἐκ δημοσίου per-
t ad sequentia,
quam alias dicitur
ημοσίου πρίασθαι. v.
8, 59. O. 1, 8.
πριάμενος. §. 13.
ενος ἑταίραν. 8, 22.
, 1. ὅταν ἵππον πρίη-
c. gen. pretii, Ay.
. ὁπόσου τι πρίαιντο.
, 5, 2. ἐπιςάτην εἰς
ρια πρίασθαι ταλάντου.
, 4. ὅταν μικροῦ ἐξῇ
αι, τότε φασὶ δεῖν ὠ-
. 3, 7, 6. Σ. 4, 2.
edimere. Πο. 4, 20.
λος πριαμένῳ. Poll.
. τὸ τὰ τέλη παρα-
ύνειν, εἴποις ἂν πρία-

σθαι, καὶ μισθώσασθαι. ¶ 3) Improprie dicitur variis modis: Π. 4, 2, 19. p. 224. δικαίους φαινομένους ἐκείνοις, τούτῳ (*hac ratione*, iustitia) πρίασθαι, μᾶλλον αὐτοὺς ἀσπάζεσθαι ἡμᾶς, *eorum beneuolentiam nobis comparare, vt nos magis colant.* 5, 3, 6. ὅτι κἂν πρίαιτο Γαδάτας τὸ μέγα τι ποιῆσαι κακὸν τὸν βασιλέα, *omnem operam daturum esse.* Σ. 8, 21. τὸν πριάμενον, scil. alterius ὥραν, qui παιδικὰ mercede emit. c. gen. Π. 3, 1, 20. ὁπόσου ἂν πρίαιο, ὥςε τὴν γυναῖκα ἀπολαβεῖν; *wie viel würdest du darum geben?* — ἐγὼ μὲν κἂν τῆς ψυχῆς πριαίμην. §. 23. 8, 4, 10. ¶ 4) Legitur pro παρέχειν. v. ἀγορά. it. pro προτιμᾶσθαι. v. πρ.

Πριήνη, *Priene.* A Steph. Byz. vocatur πόλις Ἰωνίας. Alii in Caria ponunt. E. 3, 2, 13. et 4, 8, 17. dicitur esse in πεδίῳ Μαιάνδρου.

πρὶν, ¶ 1) *antea, olim.* Π. 5, 2, 15. extr. μείζονες νῦν, ἢ πρὶν, ἐπεὶ νενικήκαμεν. Ita Wells. e margg. Alii ἢ πρὶν non addunt. ¶ 2) *antequam.* Vbi tamen saepe praecedit πρόσθεν vel πρότερον,

 ita

ita vt πρὶν fere ſimpliciter ſit pro ἤ, *quam.* c. indicatiuo, A. 1, 2, 26. οὔτε πρότερον — πρὶν ἢ γυνὴ αὐτὸν ἔπαισε. 3, 2, 19. οὐ πρόσθεν ἐτόλμησαν — πρὶν τοὺς στρατηγοὺς συνέλαβον. E. 7, 4, 18. O. 2, 9. 7, 7. c. ἢ et ind. Π. 1, 4, 23. οὐ πρόσθεν ἔστησαν, πρὶν ἢ — ἐγένοντο. Αγ. 2, 4. οὐ πρόσθεν, πρὶν ἢ — ἐγένοντο. Sed E. 4, 3, 5. ἢ deeſt. Cf. πρόσθεν nr. 5. c. opt. Π. 1, 4, 14. μηδένα πρὶν Κῦρος ἐμπλησθείη. A. 4, 5, 21. πρὶν παραθεῖεν. 2 Codd. παραθεῖναι. 7, 7, 35. ἀπελθεῖν πρὶν (Cod. Eton. inſerit ἂν) ἀπαγάγοι. c. ἂν et opt. E. 2, 3, 18. p. 100. πρὶν ἂν καταστήσειαν. 2, 4, 11. c. ἂν et coniunct. Π. 1, 2, 8. οὐ πρόσθεν πρὶν ἂν ἀφῶσιν. A. 5, 7, 7. μὴ ἀπέλθητε, πρὶν ἂν ἀκούσητε. Ιερ. 6, 13. Απ. 4, 4, 9. O. 3, 1. K. 5, 2. c. inf. Π. 1, 5, 7. p. 53. πρὶν — κομίσασθαι. 2, 2, 1. p. 102. §. 3. πρὶν εἰδέναι — πρότερον πείθονται. 2, 4, 17. p. 137. πρὶν κινεῖσθαι τὸν θῆρα. 3, 3, 27. 5, 2, 5. πρότερον πρὶν δῆλοι γενέσθαι, οἷοι ἦσαν. 5, 3, 15. A. 1, 10, 11. Αγ. 1, 5. πρὶν ἄρξαι — πρὶν ἄρξαι αὐτόν. Σ. 4, 3. ἐχθιόνως ἔχουσιν ἢ πρὶν λαβεῖν. ¶ 3) *donec.* A. 2,

5, 8. ἠμφιγνόουν
καρχος — ἧκε Φ
4) c. particip.
28. ἐπ' οὐδεμίαν
ἐν Μιτυλήνῃ συνι
τετρακοσίους, *n*
iunctis in vni
dringentis.
πρῖνος, *ilex.* S
νος· ξύλον π
Heſych: Ἴλεξ·
ὡς Ῥωμαῖοι. K.
ξύλον ἔσω δρυὸς
πρὸ, ¶ 1) *ante.*
loco, Π. 3, 3.
πρὸ τῶν Φυλακ
τες. 5, 3, 6.
11. extr. A. 1,
μὲν ἔσωθεν, π
λικίας — τὸ
πρὸ τῆς Συρίας.
obuerſum. 1,
αὐτοῦ βασιλέως
proxime ante
15. 1, 8, 17.
E. 2, 4, 23. π
λῶν. 4, 4, 13
πρὸ τῆς Φιλίας.
τ. Φ. 6, 4, 14.
7, 1, 20. πρὸ τ
in fronte exer
20, 8. Ιπ. 1, 8
nr. 6. ¶ b) De
Π. 1, 6, 10. π
ρίας, *ante qua*
ſit. 4, 2, 1. π
ante quam ipſ
πρὸ ἡμέρας, *an*
5, 5, 12. A.
πρὸ τῆς μάχης.
7. Απ. 3, 5, 1

μῶν, *ante noſtram aetatem*. O. 5, 19. ¶ 2) *pro*. Π. 1, 6, 19. p. 81. πρὸ τῶν ϛρατιωτῶν βουλεύεσθαι, *conſultando commodis militum proſpicere*. 4, 5, 15. ἐγὼ πράττων πρὸ ὑμῶν, *in veſtram vtilitatem*, — ὑμεῖς πρὸ ἡμῶν. 8, 8, 3. εἴ τις διακινδυνεύσειε πρὸ βασιλέως. §. 10. ϛρατεύεσθαι πρὸ τῆς χώρας. A. 7, 6, 19. βεβουλεῦσθαι πρὸ (all. πρὸς) ὑμῶν. §. 25. πρὸ ὑμῶν ἀγρυπνήσαντα. E. 6, 5, 18. ἐθύετο πρὸ τοῦ ϛρατεύματος. Leuncl. *ante*. Ιερ. 11, 12. Απ. 2, 4, 7. ἃ πρὸ αὐτοῦ τις οὐκ ἐξειργάσατο, *ſua cauſa*. Marg. Steph. πρὸς αὐτοῦ, ſc. ὄντα, *ad ſe pertinentia*. Sed πρὸ videtur rectius, quanquam etiam πρὸς interdum accipi pro πρὸ poteſt. v. πρὸς c. gen. nr. 8. Ιπ. 5, 6. τὰ ὦτα, ἃ ὄνοις ἔδοσαν ἀλεξητήρια πρὸ τῶν ὀμμάτων, *in auxilium*. Ιπρ. 1, 12. Cf. θύειν et μάχεσθαι. ¶ 3) *prae*. Απ. 2, 5, 3. τὸν δὲ πρὸ δέκα μνῶν ἑλοίμην, τὸν δὲ πρὸ πάντων χρημάτων προτιμησαίμην. Απολ. 20. ¶ 4) *prope, iuxta*. A. 2, 2, 2. ἕπεσθε — τὰ μὲν ὑποζύγια ἔχοντες πρὸ τοῦ ποταμοῦ, τὰ δὲ ὅπλα ἔξω. Cod. Eton. πρὸς τ. ποτ. Leuncl. *ſecundum*. ¶ 5) *contra*. A. 7, 8, 11. ὅπως τὰ ὅπλα ἔχοιεν πρὸ τῶν τοξευμάτων, *oppoſita*. ¶ 6) i. q. περί. E. 5, 4, 17. v. σημαίνειν nr. 6.

προαγγέλλειν, *praenunciare*. Π. 3, 3, 18. οἱ θεοὶ μάχην ἔσεσθαι προαγγέλλουσι. 5, 3, 7.

προάγειν, ¶ 1) *educere*. O. 11, 15. τὸν ἵππον ὁ παῖς προάγει εἰς ἀγρὸν domo. Leuncl. *ante me*, quod et ipſum ferri poteſt. ¶ 2) *prouehere*. Π. 1, 4, 4. προῆγεν ὁ χρόνος αὐτὸν σὺν τῷ μεγέθει εἰς ὥραν τοῦ πρόσηβον γενέσθαι. ¶ 3) *promouere*. Π. 3, 3, 12. τοὺς πεζοὺς προαγαγόντες οὐ πολλὴν ὁδὸν, ἐϛρατοπεδεύσαντο. A. 4, 6, 14. προήγαγεν Ἀριϛώνυμος τὸ ϛράτευμα πάν ὡς δέκα ϛάδια πρὸς τοὺς πολεμίους. 6, 5, 5. E. 6, 5, 17. ¶ 4) *adducere, impellere*. E. 2, 3, 17. p. 93. προάγειν τοὺς ξυνόντας ἐς πράγματα. Απ. 1, 4, 1. προτρέψασθαι ἐπ' ἀρετὴν, κράτιϛον — προαγαγεῖν δ' ἐπ' αὐτὴν οὐχ ἱκανὸν, *manu quaſi ducere*. Similiter Απ. 1, 2, 22. τοὺς εἰς φιλοποσίαν προαχθέντας, *ad ebrietatem incitatos, ebrietati deditos*. E. 3, 5, 2. ταύτας ἐς μῖσος αὐτῶν προήγαγον, *harum odium*

[redacted]

ita vt πρὶν fere ſimpliciter ſit pro ἤ, *quam*. c. indicatiuo, A. 1, 2, 26. οὔτε πρότερον — πρὶν ἡ γυνὴ αὐτὸν ἔπεισε. 3, 2, 19. οὐ πρόσθεν ἐτόλμησαν — πρὶν τοὺς ϛρατηγοὺς συνέλαβον. E. 7, 4, 18. O. 2, 9. 7, 7. c. ἢ et ind. Π. 1, 4, 23. οὐ πρόσθεν ἔϛησαν, πρὶν ἢ — ἐγένοντο. Aγ. 2, 4. οὐ πρόσθεν, πρὶν ἢ — ἐγένοντο. Sed E. 4, 3, 5. ἢ deeſt. Cf. πρόσθεν nr. 5. c. opt. Π. 1, 4, 14. μηδένα πρὶν Κῦρος ἐμπλησθείη. A. 4, 5, 21. πρὶν παραθεῖεν. 2 Codd. παραθεῖναι. 7, 7, 35. ἀπελθεῖν πρὶν (Cod. Eton. inſerit ἂν) ἀπαγάγοι. c. ἂν et opt. E. 2, 3, 18. p. 100. πρὶν ἂν καταϛήσειαν. 2, 4, 11. c. ἂν et coniunct. Π. 1, 2, 8. οὐ πρόσθεν πρὶν ἂν ἀφῶσιν. A. 5, 7, 7. μὴ ἀπέλθητε, πρὶν ἂν ἀκούσητε. Ιερ. 6, 13. Απ. 4, 4, 9. O. 3, 1. K. 5, 2. c. inf. Π. 1, 5, 7. p. 53. πρὶν — κομίσασθαι. 2, 2, 1. p. 102. §. 3. πρὶν εἰδέναι — πρότερον πείθονται. 2, 4, 17. p. 137. πρὶν κινεῖσθαι τὸν θῆρα. 3, 3, 27. 5, 2, 5. πρότερον πρὶν δῆλοι γενέσθαι, οἷοι ἦσαν. 5, 3, 15. A. 1, 10, 11. Aγ. 1, 5. πρὶν ἄρξαι — πρὶν ἄρξαι αὐτόν. Σ. 4, 3. ἐχθιόνως ἔχουσιν ἢ πρὶν λαβεῖν. ¶ 3) *donec*. A. 2,

5, 8. ἡμιφρυγίων
καρχος — ἧκε Φει
4) c. particip.
28. ἐπ' οὐδεμίαν
ἐν Μιτυλήνῃ συντ
τετρακοσίους, *ni*
iunctis in vnu
dringentis.
πρῖνος, *ilex*. Su
νός· ξύλον τυ
Heſych: ἴλεξ·
ὡς Ῥωμαῖοι. K.
ξύλον ἔσω δρυὸς
πρὸ, ¶ 1) *ante*.
loco, Π. 3, 3, 1
πρὸ τῶν φυλακῶν
τας. 5, 3, 6. 21
11. extr. A. 1,
μὲν ἔσωθεν, πρὸ
λικίας — τὸ δὲ
πρὸ τῆς Συρίας.
obuerſum. 1, 7,
αὐτοῦ βασιλέως τε
proxime ante re
15. 1, 8, 17.
E. 2, 4, 23. πρὸ
λῶν. 4, 4, 13.
πρὸ τῆς φιλίας.
τ. Φ. 6, 4, 14.
7, 1, 20. πρὸ τῶν
in fronte exerci
20, 8. Ιπ. 1, 8.
nr. 6. ¶ b) De t
Π. 1, 6, 10. πρὸ
ρίας, *ante quam*
ſit. 4, 2, 1. πρὸ
ante quam ipſi
πρὸ ἡμέρας, *ant*
5, 5, 12. A. 1
πρὸ τῆς μάχης.
7. Απ. 3, 5, 11.

τῆς μαςροπείας. Cf. προαγωγεύειν.

προαγωγεύειν, *perducere, pudicitiam prostituere.* Sed Σ. 4, 62. iocoſe dicitur, vt προαγωγεία, de eo, qui magiſtro aliquem tradit et commendat: σε Καλλίαν προαγωγεύσαντα τῷ σοφῷ Προδίκῳ, vt ſapientiam diſcat.

προαγωγὸς, *perductor, leno.* v. προαγωγεύειν et Poll. 7, 201. et Heſych. Σ. 4, 64. ἀγαθόν σε ἔφην προαγωγὸν εἶναι.

Πρόαινος, *Proaenus*, Corinthius. E. 4, 8, 11. praefectus Rhii.

προαιρεῖσθαι, ¶ 1) *prae caeteris deligere.* Απ. 3, 4, 5. ἐὰν τοὺς κρατίςους ἐξευρίσκῃ τε καὶ προαιρῆται. ¶ 2) *deligere.* A. 6, 6, 11. οὕςινας βούλοιτο προελόμενον — ὁ δὲ προείλετο τοὺς ςρατηγούς. ¶ 3) *potius eligere, malle.* c. inf. Π. 7, 5, 26. p. 458. προελοίμεθα (margg. προσιέμεθα) κακίονες ἢ πρόσθεν γενέσθαι. c. μᾶλλον, Απ. 2, 1, 2. τὸ προαιρεῖσθαι τὸ κατεπεῖγον μᾶλλον πράττειν, ἢ τῇ γαςρὶ χαρίζεσθαι. 3, 5, 16. 4, 2, 9. 4, 4, 4. c. ἐκ, Απ. 3, 9, 4. προαιρουμένους ἐκ τῶν ἐνδεχομένων, ἃ ἂν οἴωνται συμφορώτατα εἶναι, ταῦτα πράττειν. Απολ. 17. ¶ 4) *praeferre.* Λ. 15, 4. τιμῆσαι εἴτινα βούλοιντο. In margg. additur προελέσθαι. c. ἀντὶ, Π. 5, 2, 5. ἀντὶ δ' ἀρετῆς — οὐδ' ἂν τὰ πάντα προέλοιντο. Λ. 9, 6. προαιρεῖσθαι θάνατον ἀντὶ τοῦ βίου. Απ. 4, 5, 6. 7. 4, 8, 11, Vnde Valckenar. Απ. 3, 9, 5. pro ἄλλο ἄν τι τούτων προελέσθαι, emendauit α. ἀντὶ τ. π. ¶ 5) *eligere, ſequi.* Απ. 4, 5, 11. τὰ μὲν ἀγαθὰ προαιρεῖσθαι, τῶν δὲ κακῶν ἀπέχεσθαι. ¶ 6) *conſtituere.* E. 4, 4, 2. τὴν τελευταίαν (ἡμέραν) προείλοντο. ¶ 7) In var. lect. permutatur c. προσαιρεῖσθαι. v. ibi nr. 2.

προαιρετέον ἐστὶ, *praeferre oportet.* c. ἀντὶ, Απ. 2, 7, 10. θάνατον ἀντ' αὐτοῦ προαιρετέον ἦν.

προαισθάνεσθαι, *praeſentire.* Π. 4, 3, 4. p. 233. τέτταρσι ὡσὶ προαισθήσομαι. A. 1, 1, 7. προαισθόμενος — βουλευομένους ἀποςῆναι. E. 6, 2, 5. Ιερ. 10, 6.

προακούειν, *ante audire.* Sed videtur fere pro ſimplici ἀκούειν accipiendum, Π. 4, 3, 4. p. 233. πολλά φασιν ἀνθρώποις ἵππον — τοῖς ὡσὶ προακούοντα σημαίνειν. Απ. 2, 4, 7.

[redacted]

odium iis conciliarunt, harum odium in eos concitarunt. Sed de equite, qui equum, cui insidet, excitat s. incitat, Ιπ. 9, 3. ἐκ τοῦ βραχυτάτου ἀρχόμενον εἰς τὸ θᾶττον προάγειν. 10, 5. ὅταν τις αὐτὸν εἰς ταῦτα προάγῃ. ¶ 5) progredi. A. 6, 5, 4. προαγαγόντες. §. 7. οἱ μὲν ἡσύχως προῆγον. ¶ 6) procurrere. K. 3, 7. canes ἐφ' ὅτῳ ἂν τύχωσι, προάγουσι.

προάγεσθαι, perducere, adigere. c. inf. Ιπ. 5, 15. τοῦτο πολεμίους προάγεται ἀφυλακτοῦντας μᾶλλον ἁμαρτάνειν.

* προαγορεῖν, verba praeire, loco et nomine aliorum verba facere. Suid. et Phauor: προηγόρει· προηγόρευε, προέλεγε. Suidas laudat locum A. 5, 5, 6. πρέσβεις ἔλεγον — προηγόρει δὲ Ἑκατώνυμος. E. 2, 2, 13. In lexicis non extat hoc verbum.

προαγορεύειν, ¶ 1) praedicere. Σ. 4, 5. οἱ μάντεις λέγονται ἄλλοις προαγορεύειν τὸ μέλλον. ¶ 2) edicere, denunciare. Π. 3, 1, 2. εἴ τινα φεύγοντα λήψοιτο, προηγόρευσαν ὅτι ὡς πολεμίῳ χρήσοιτο. 7, 5, 12. προηγόρευον (οἱ κήρυκες) ὡς παντες ἀποθανοῦν-

ται. A. 2, 2, ...
8, 6. ¶ 3) ind...
αγών. ¶ 4) iube...
cere. Απ. 1, 2, ...
ἀγνοοῖτε τῶν προ...
γων. All. προαγορ...
§. 35. ἄλλο τι π...
προηγορευμένα. ...
13, 8. ὅπλα λαμ...
προαγορεύεται. ...
inf. Δ. 12, 5. τ...
προαγορεύεται ὑπὸ...
ἅπασι Λακεδαιμο...
imperatore, A...
προηγόρευε τοῖς ...
τοὺς ἀλισκομένου...
ἀδίκους τιμωρεῖσθ...
4, 38. πέμποντα...
πόλεις, προηγόρε...
nendo, ἐν τοῖς ὅπ...
De praeceptore, ...
1, 4. πολλοῖς τῶν...
προηγόρευσε τὰ μ...
τὰ δὲ μὴ ποιεῖν, ...
praecepit, adin...
men futuri prae...
tione, vt §. 5. ...
et inf. Απ. 1, 2, ...
— προαγορεύω μὴ ...
μου, veto. Σ. 4, ...

προαγορεύεσθαι ...
co edicere. Se...
rum ponitur pass...
2, 7. ὥσπερ τοῖς ...
χοις προαγορεύσετ...
ρα — οὕτω καὶ τ...
δαρχοις παραγγελ...

προαγωγεία, leno...
perductio. Σ. 4, ...
catur τέχνη et ...

ἡσύχως — ὥσπερ ἂν παρθένος ἡ σωφρονεστάτη προβαίνοι. Ιπ. 11, 11. ¶ 3) In var. lect. permutatur c. προδιαβαίνειν. v. ibi. it. c. ἐξήκειν. v. ibi.

προβάλλειν, *calumniae accuſare.* E. 1, 7, 12. προυβλήθησαν καὶ ἄλλοι τέτταρες, καὶ ἐδέθησαν ὑπὸ τῶν ἐγγυησαμένων. Scil. ii accuſabantur, qui praetores illos nouem accuſauerant, et deceperant populum vt morte multarentur. Cf. προβολὴ nr. 3.

προβάλλεσθαι, ¶ 1) *protendere.* Ιπ. 10, 15. equus προβάλλεται τὰ στέρνα, αἴρει τὰ σκέλη. 12, 14. προβαλλόμενος τὰ ἀριστερὰ, *anterius protendens.* ¶ 2) *praetendere, obiicere.* ¶ a) arma deſenſoria, v. Doruill. ad Charit. p. 602. Cf. Cuper. Obſ. 1, 12. Απ. 3, 8, 4. ἀσπὶς καλὴ πρὸς τὸ προβαλέσθαι. c. πρὸ, A. 4, 2, 13. Ξενοφῶντα ὁ ὑπασπιστὴς — ἀπέλιπεν. Εὐρύλοχος δὲ — προσέδραμεν — πρὸ ἀμφοῖν προβεβλημένος ἀπεχώρει. 2 Codd. βεβλημένος. Vertendum videtur *obiecto clypeo ambos protegens.* Leuncl. vertit *ſcuto hoſtibus obiecto.* Hutch. *pro vtroque hoſtibus obiectus.* Eleganter, ſed itidem omiſſo accuſatiuo, Π. 2, 3, 5. p. 118. ἐκ παιδίου εὐθὺς προβάλλεσθαι ἠπιστάμην πρὸ τούτου ὅτῳ ᾤμην πληγήσεσθαι — τὼ χεῖρε προέχων. p. 119. ἐπ᾽ αὐτῷ τούτῳ παιόμενος, εἰ προεβαλλόμην. c. τι, Π. 7, 5, 11. ὁ μὲν προβαλλόμενός τι, ὁ δὲ φεύγων, ὁ δὲ ἀμυνόμενος ὅτῳ ἐδύνατο. c. ὅπλα, A. 1, 2, 17. προβάλλεσθαι τὰ ὅπλα, καὶ ἐπιχωρῆσαι — προβαλλόμενοι τὰ ὅπλα ἐπῄεσαν. Hic non de proelio agitur, ſed de luſtratione. Cf. Toup. emendatt. in Suid. II, 53. A. 6, 5, 9. κρεῖττον — προβαλλομένους τὰ ὅπλα, ἢ μεταβαλλομένους, *obuerſis in hoſtes armis.* Cf. προβόλιον. ¶ b) milites. Π. 6, 3, 11. p. 384. ἀκοντισταὶ — προβεβλημένοι τοὺς θωρακοφόρους, *ante ſe collocatos habentes loricatos, tecti loricatis.* ¶ 3) *proponere, eligendum deſignare.* A. 6, 1, 16. ἕνα αἱρεῖσθαι. καὶ ἐπεὶ τοῦτο ἔδοξε, προεβάλλοντο αὐτόν. ἐπεὶ δὴ δῆλον — ὅτι αἱρήσονται αὐτόν. 6, 2, 4. ¶ 4) Confunditur c. παραβάλλεσθαι. v. ibi.

προβατευτικὴ τέχνη, O. 5, 3. *ars pecuaria.* Stob. habet προβατική.

προ-

προβάτιον, *ouicula.* Thom. Mag: οὐ μόνον πρόβατον, ἀλλὰ καὶ προβάτιον Ἀττικοί. A. 6, 3, 13. γραΐδια καὶ γερόντια καὶ προβάτια (all. πρόβατα) ολίγα.

πρόβατον, ¶ 1) *ouis.* A. 3. 5, 6. πρόβατα καὶ αἶγας καὶ βόας καὶ ὄνους. Aπ. 2, 3, 9. κύων ἐπὶ προβάτοις ἐπιτήδειος. 2, 7, 14. O. 5, 6. Cf. ἀγέλη et ὄϊς. ¶ 2) *grex.* O. 3, 11. πρόβατον opponitur ἵπποις. ¶ 3) *pecus domeſticum omnis generis.* Suid: πρόβατα· πάντα τὰ τετράποδα. Cf. Heſych. et Phauorin. et Valckenar. ad Herodot. 4, 61. Π. 5, 3, 1. πρόβατα ὅσα ἂν λάβωσιν. 7, 3, 2. A. 2, 4, 15. 6, 3, 1. 7, 3, 28. Πο. 4, 15. E. 6, 5, 37. Sic de iumentis Π. 8, 2, 8. εὐδαίμονα τὰ κτήνη — ἢ δὴ προβάτων εὐδαιμονία. ¶ 4) In var. lect. permutatur c. προβάτιον. v. ibi.

προβιβάζειν, *promouere, incitare.* Aπ. 1, 2, 17. τῷ λόγῳ προβιβάζοντας. Reisk. mauult προσβιβ. Et ſic eſt in MS. Vindob. 2. Sed προβιβάζειν idem ſignificat. 1, 5, 1. ἐπισκεψώμεθα εἴ τι προὐβίβαζε λέγων εἰς ταύτην (ἐγκράτειαν) τοιάδε.

Poſſis etiam h. l. ve *proficere.*

πρόβλημα, *tegumen munimentum.* Π. 26. τοὺς ἵππους τοῦ ἀ τος χαλκοῖς πᾶσι πρ μασι. Poll. 7, 208. βλήματα, προσκεπάσ — ὁπλίσματα.

προβολὴ, ¶ 1) *obie proiectio.* K. 10, χρηστέον τῷ προβολί ταῖς προβολαῖς τοῦ τος. Leuncl. *obiectu poris.* Sed rectius taſſis exponas de *ſ* qualis eſt pugilu procinctu ſtantium ſionique inferendae gae imminentium. enim ſtatus deſcri §. 11. 12. Cf. C Obſ. 1, 12. De lo 6, 5, 15. quem de *ſtae proiectione* nulli intelligunt, v. βολή. ¶ 2) *teg munimentum.* K. lepus habet βλέφαρ λείποντα (quae no bent ſupercilia), κ ἔχοντα προβολὴν ταῖ γαῖς. Metaphora d ta videtur a milit qui ſcuto ante ſe tento hoſtem inu vel inuadentem e unt, vt Aπ. 3, 5 Ἀθηναίους — ὡπλισ κουφοτέροις ὅπλοις, κ κείμενα ὄρη κατέχοντ με

μεγάλην προβολὴν τοῖς πολίταις τῆς χώρας κατεσκευάσθαι, *firmum propugnaculum.* Spectat huc locus Suidae: προβολάς· ἀντὶ τοῦ ἀσφαλείας ἐκ πόλεων ἢ τειχῶν, ἢ ἄλλων δυνάμεως, ἐπὶ σωτηρίᾳ καὶ κράτει γιγνομένων. ¶ 3) *accusatio de calumnia.* Timaeus et Suid: προβολή· γραφὴ κατὰ τῶν συκοφαντούντων. Thomas: προβολὴ — καὶ ἡ κατὰ τῶν ἀσεβούντων ἐν τοῖς Διονυσίοις κατηγορία· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἡ περὶ πάσης δίκης κατηγορία. Poll. 8, 46. προβολὴ, ἡ κλῆσις εἰς δίκην κατὰ τῶν κακονόως πρὸς τὸν δῆμον διακειμένων. προβολαὶ δὲ γίγνονται, τοῦ δήμου ψηφισαμένου, καὶ τῶν εὐνουστάτων τῇ πόλει. — προβολαὶ δὲ ἦσαν καὶ αἱ τῆς συκοφαντίας γραφαί — ἐγίγνοντο δὲ καὶ περὶ τῶν ἐξυβρισάντων, ἢ ἀδικησάντων, ἢ ἀσεβησάντων περὶ τὰς ἑορτάς. v. Kuhn. ad h. l. it. Harpocrat. E. 1, 7, 12. ἐψηφίσαντο, οἵτινες τὸν δῆμον ἐξηπάτησαν, προβολὰς αὐτῶν εἶναι, *vt ii de calumnia accusarentur.* v. προβάλλειν.

προβόλιον, *venabulum.* Harpocrat: προβόλιον· εἶδος δόρατος, ᾧ χρῶνται οἱ κυνηγέται πρὸς τὴν τῶν συῶν θήραν. Cf. Poll. 5, 20. et Suid. K. 10, 1. et 3. et 8. describuntur προβόλια. §. 11. docetur, quomodo tenendum sit τὸ προβόλιον. §. 12. προβάλλεσθαι τὸ προβόλιον. ibid. et §. 16. προσφέρειν τὸ προβόλιον. §. 10. et 18. τῷ προβολίῳ παίειν. §. 14 — 16. et 19. ἔχειν τὸ προβ. §. 22. χρηστέον τῷ προβολίῳ — χρεῖαι τοῦ προβολίου. Cf. ἀναλαμβάνειν, ἀφιέναι, προσιέναι.

πρόβολος, *propugnaculum.* De castello in finibus exstructo, c. dat. Π. 5, 3, 6. τοῦτο τὸ φρούριον τὸ πρὸ τῆς χώρας, ὅ φατε — ἐπιτετειχίσθαι, τῇδε τῇ χώρᾳ πρόβολον εἶναι τοῦ πολέμου. Ita interpungit Hutch. et vertit *propugnaculum belli tempore.* §. 12. περὶ τοῦ φρουρίου — ὅπως ἑαυτοῖς πρόβολος εἴη πολέμου.

προβουλεύειν, ¶ 1) *consilii principem esse.* Π. 8, 7, 3. p. 543. Cyrus moriens dicit: τὸ προβουλεύειν καὶ προηγεῖσθαι — προστάττω τῷ προτέρῳ γενομένῳ. Hutch. interterpretatur *consilio prouidere et consilii principem esse.* Sic de senatu: *prius deliberare.* Harpocrat: προβούλευμα· τὸ ὑπὸ τῆς βουλῆς ψηφισθὲν, πρὶν εἰς τὸν δῆμον εἰσενεχ-

συνεχθῆναι. Cf. Poll. 8, 144. E. 1, 7, 4. *τὴν βουλὴν προβουλεύσασαν εἰσενεγκεῖν.* 7, 1, 2. p. 436. *τῇ βουλῇ* (i. e. *ὑπὸ τῆς βουλῆς*) *προβεβούλευται, ὑμετέραν εἶναι.* p. 439. ¶ 2) *confilio prouidere* f. *profpicere.* c. gen. A. 3, 1, 26. *ςρατηγοὺς δεῖ ἀμείνους τοῦ πλήθους εἶναι καὶ προβουλεύειν τούτων καὶ προπονεῖν.* Aem. Portus: *horum caufa confultare, vt ipforum commodis profpiciatur.*

προβουλεύεσθαι, *prius fecum deliberare.* Π. 4, 3, 4. p. 232. *προβουλεύεσθαι ἀνθρώπου φρονῆσαι.* Paulo poft eft *προνοεῖν ἀνθρωπίνῃ γνώμῃ.* Aπ. 2, 10, 3. *προνοεῖν καὶ προβουλεύεσθαι* pro amico.

προγίγνεσθαι, ¶ 1) *antea fieri.* Πο. 5, 11. *εἴ τις τὰ προγεγενημένα ἀνασκοποίη, res olim geftas.* Aπ. 2, 7, 9. *τὴν προγεγονυῖαν χάριν μειοῦσθαι, priorem.* — *τῶν προγεγονυιῶν εὐεργεσιῶν μεμνημένοι.* ¶ 2) *prius nafci, prius viuere.* Π. 8, 7, 3. p. 549. *τῶν προγεγενημένων, qui ante nos vixerunt, maiorum.* Σ. 8, 40. Sic Aπ. 3, 5, 11. *τῶν προγεγονότων δύναμιν.* 4, 8, 10. *τὴν δόξαν τῶν προγεγονότων ἀνθρώπων.* ¶ 3) In var. lect. confunditur c. *προσγίγνεσθαι.* v. ibi nr. 2.

προγιγνώσκειν, ¶ 1) *praenofcere, praefentire.* Aπολ. 30. *προγιγνώσκειν τὰ μέλλοντα.* ¶ 2) *praeuidere.* Iπ. 8, 12. *ὅταν προγιγνώσκῃ ὅτι φευκτέον.* ¶ 3) *dudum apud animum ftatutum habere.* Π. 2, 4, 8. p. 130. *ταῦτ᾽ ἐγὼ οὕτως προγινώσκων* (Marg. Steph. *γιγνώσκων*), *χρημάτων δοκῶ προσδεῖσθαι.*

πρόγονος, *progenitor.* Hefych: *πρόγονος· πρόπαππος, προπάτωρ.* A. 7, 2, 12. *Τήρης ὁ τούτου* (Seuthis) *πρόγονος.* Leuncl. *vnus de Seuthae maioribus.* Ap. Thucyd. 2, 29. Teres vocatur pater Sitalcae. c. 97. Seuthes dicitur quidem Sitalcae fucceffiffe, fed c. 101. nominatur Spardoci filius, cum Seuthae pater A. 7, 2, 18. fit *Μαισάδης.* E. 6, 3, 4. *Τριπτόλεμος ὁ ἡμέτερος* (Athenienfium) *πρόγονος.*

Pluralis *οἱ πρόγονοι*, ¶ 1) *maiores.* Π. 1, 5, 7. p. 52. *οἱ πρόγονοι οὐδὲν χείρους ἡμῶν ἐγένοντο.* A. 3, 2, 7. *ἀναμνήσω ὑμᾶς τοὺς τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων κινδύνους*, np. tempore Hyftafpidae. §. 8. *οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι τοὺς τούτων* (Per-

(Perſarum) προγόνους ἐνί-κων tempore Xerxis. §. 9. Αγ. 1, 2. Πο. 4, 25. Ε. 6, 5, 38. p. 431. Απ. 3, 5, 3. §. 9. τοὺς παλαιοτάτους προγόνους αὐτῶν. §. 14. Ιπρ. 7, 3. c. πάλαι, Π. 5, 5, 4. καὶ τῶν πάλαι προγόνων καὶ τοῦ πατρός. c. ἐκ, *inde a*, Ε. 6, 1, 4. πρόξενος ὑμῶν ἐκ πάντων ὧν μεμνήμεθα προγόνων. c. ἐπὶ, Π. 1, 6, 19. p. 76. ἐπὶ τῶν ἡμετέρων προγόνων. ¶ 2) *parentes*. Heſych: προγόνων· πατέρων. Sic Fr. Portus intelligit Απ. 1, 3, 1. πῶς δεῖ ποιεῖν ἢ περὶ θυσίας ἢ περὶ προγόνων θεραπείας, *de alendis, honorandis, ſepeliendis parentibus*.

προγραφὴ, *edictum antea propoſitum*. Ιπρ. 4, 9. v. παράγγελσις.

προγυμναστής. Poll. 3, 154. et Phauorin. in v. γυμνάσιον· παρὰ δὲ Πλάτωνι καὶ Ξενοφῶντι προγυμναστὴς, συγγυμναστής. Sed in Polluce vnus codex MS. legit: συγγυμναστὴς παρὰ Πλάτωνι καὶ παρὰ Ξενοφῶντι προγυμναστής. Vnde effici vera lectio ita poteſt: προγυμναστὴς παρὰ Πλάτωνι, καὶ παρὰ Ξενοφῶντι συγγυμναστής.

προδεικνύναι, *praemonſtrare, ante facere*. Ιπρ. 8, 24. ἥν τις οὕτω προδείξας, ἔπειτα ταχέως διώκῃ. Poſſit etiam verti: *ſi antea ſic ſignificet* ſ. *denunciet*.

πρόδηλος, *ante notus*. Poll. 6, 206. πρόδηλον, προφανές. Heſych: πρόδηλος· προφανής. v. ibi interpp. et Gramm. p. 147. qui exempla vocabuli affert ex Herodoto, Euripide, Dionyſio Halic. et 1 Timoth. 5, 24. 25. cum lexica ſolum citent Nazianzenum. Ε. 6, 4, 9. πρόδηλον ἤδη ἦν, ὅτι ἡ μάχη ἔσοιτο. Ιπ. 3, 3. ἵπποι χαλεπῶς προσίενται ἃ πρόδηλα αὐτοῖς ἐστιν ὅτι — ἀναγκασθήσονται. 7, 18. Ιπρ. 4, 13.

προδιαβαίνειν, ¶ 1) *progredi*. Α. 4, 3, 21. πρόσω — τοῦ ποταμοῦ προδιαβαίνειν (Cod. Eton. perperam προβαίνειν), *vltra ripam fluminis, quod transiiſſent, progredi*. ¶ 2) *ante transire*. Ιπ. 8, 3. προδιαβῆναι τὴν τάφρον, np. antequam equus tranſiliat. ¶ 3) *ante proficiſci*. Ε. 7, 2, 3. τοὺς προδιαβεβῶτας.

προδιδόναι, ¶ 1) *ante dare, ante diem ſtatutum ſoluere*. v. Boyl. diſſ. in epiſt. Phalar. p. 61. Ε. 1, 5, 4. τόν τε προσοφειλόμενον (μισθὸν) ἀπέ-

δωκε,

δωκε, καὶ ἔτι μηνὸς προείδωκεν. 5, 1. 21. ¶ 2) *prodere.* Thom. Mag: προέδωκεν ὁ δεῖνα τοῖς πολεμίοις τὴν πόλιν, ἀντὶ τοῦ λάθρα καὶ ἐπιβούλως παρέδωκεν· ὅθεν καὶ προδοσία, καὶ προδότης. Λ. 10, 6. ὑπὸ τῶν ἀνάνδρων ὅλας τὰς πόλεις προδίδοσθαι. E. 7, 2; 5. οἱ προδιδόντες (τὴν πόλιν) ἐσήμαινον. Sic particip. pro προδότης, E. 2, 3, 17. p. 92. ὃν ἂν προδιδόντα λαμβάνωσι. Paulo ante eſt προδότῃ. c. acc. E. 1, 3, 10. προδοῦναι τὴν πόλιν. §. 12. προδιδόντες τὴν πόλιν. Leuncl. ſupplet ἦσαν, et vertit *qui prodere volebant.* Sed Morus iungit hoc participium per ἀνακόλουθον cum verbo εἰσήγαγον §. 13. Ibid. ὅτι οὐ προδοίη τὴν πόλιν. 2, 1, 22. προδοῦναι τὰς ναῦς. 5, 5, 3. c. dat. et acc. E. 1, 7, 10. p. 57. Ἀριστάρχῳ — Οἰνόην προδιδόντι Θηβαίοις. 2, 2, 1. οἱ προδόντες Ἀλκιβιάδῃ τὸ Βυζάντιον. ¶ 3) *deſerere, partes relinquere.* Π. 5, 1, 10. τοὺς ὅρκους — ἐμπεδώσω καὶ οὔποτε τούτους προδιδοὺς ἁλώσομαι. A. 1, 3, 5. ὑμᾶς προδόντα τῇ Κύρου φιλίᾳ χρῆσθαι — προδοὺς τοὺς Ἕλληνας τὴν τῶν βαρβάρων φιλίαν εἱλόμην. 2, 2, 4. 2, 3, 12. 3, 1, 2. προδεδώκασιν αὐτοὺς οἱ σὺν Κύρῳ βάρβαροι. E. 1, 2, 12. 2, 3, 17. p. 94. ὡς προδιδόντα ἡμᾶς τε καὶ ὑμᾶς. 3, 4, 24. ᾐτιῶντο οἱ Πέρσαι προδεδόσθαι ὑπ᾽ αὐτοῦ. 7, 3, 3. τοὺς προδιδόντας ἑαυτὸν, *qui ſuam ſententiam non adiuuerant.* — πάντες οἱ ὑμᾶς προδιδόντες. §. 7. p. 476. p. 477. Sic A. 3, 1, 10. οὐ πρεσβύτερος ἔσομαι, ἐὰν τήμερον προδῶ ἐμαυτὸν τοῖς πολεμίοις, propter ignauiam in memet ipſum perfidus futurus. v. Hutch. E. 2. 3, 18. p. 98. προδιδόντας οὐ μόνον τοὺς φίλους, ἀλλὰ καὶ ἑαυτοὺς δι᾽ αἰσχροκέρδειαν. De iis qui amicitiam abiiciunt, Απ. 2, 5, 4. ἵνα ἧττον αὐτὸν οἱ φίλοι προδιδῶσιν — προὔδωκεν αὐτὸν φίλος ἀνήρ. §. 5. φίλους προδιδομένους. ¶ 4) *aciem deſerere, fugere.* Π. 6, 3, 11. p. 385. ἤν τις στρέφηται, προδιδόναι θέλων. 7, 1, 20. A. 6, 6, 10. Δέξιππον ὃν ἐπίστασθε ὑμᾶς προδόντα. §. 13. ἀποδράντα καὶ προδόντα τοὺς στρατιώτας. ¶ 5) *deficere, labaſcere, non amplius ſuſtinere.* v. Valckenar. ad Herodot. 7, 187. E. 5, 2, 5. βρεχομένων τῶν κάτω πλίνθων, καὶ προδιδουσῶν

δουσῶν τὰς ἄνω. ¶ 6) In var. lect. permutatur c. ὀῤῥωδεῖν. v. ibi.

προδιεξέρχεσθαι, *antea pertransire*. K. 5, 4. ταραχώδη vestigia leporum, ὅταν ἀλώπεκες προδιεξέλθωσι, γίγνεται. In lexicis caret auctoritate.

προδιερευνᾶσθαι, v. προερευνᾶσθαι.

***προδιέρχεσθαι**, *antea percurrere*. K. 1, 7. Νέστορος προδιεληλυθυῖα ἀρετὴ τῶν Ἑλλήνων τὰς ἀκοάς, *Graecorum aures iam dudum peruagata est*.

πρόδικος, *tutor*. Hesych: προδικεῖν· ἐπιτροπεύειν. Plutarch. in Lycurgo c. 3. τοὺς τῶν ὀρφάνων βασιλέων ἐπιτρόπους Λακεδαιμόνιοι προδίκως ὠνόμαζον. Cf. Crag. de rep. Lacedaem. 2, 9. E. 4, 2, 5. Ἀριστόδημον — πρόδικον τοῦ παιδός, scil. Agesipolidis.

Πρόδικος, *Prodicus*, sophista nobilissimus, qui Socratis temporibus vixit et neminem gratis docuit. v. Suid. in v. Πρόδικον, Schol. Aristoph. Nubb. 360. Dauis. ad Cic. de N. D. 1, 42. et ad Maxim. Tyr. diss. 20. init. Fischer. ad Plat. apol. Socr. 4. et ad Aeschin. dial. 3, 6. Απ. 2, 1, 21. Πρόδικος ὁ σοφὸς ἐν τῷ συγγράμματι τῷ περὶ τοῦ Ἡρακλέους. Teste Suida. liber iste inscriptus fuit Ὧραι. v. inprimis ad h. l. Hindenburg. et Zeun. Σ. 1, 5. legitur mercede docuisse. 4, 62. vocatur ὁ σοφὸς et χρημάτων δεόμενος.

***προδιώκειν**, *persequendo progredi*. A. 3, 3, 7. ὁπόσον προδιώξειαν — τοσοῦτο ἐπαναχωρεῖν.

προδοσία, ¶ 1) *proditio*. E. 1, 3, 12. προδοσίαν vrbis. 1, 7, 10. p. 60. προδοσίαν καταγνόντες suarum nauium non seruatarum. Απ. 1, 2, 63. Απολ. 25. πόλεως προδοσία. Ιπρ. 4, 13. ὑπηρετεῖν τὰ ἥδιστα τοῖς πολεμίοις, προδοσία τῶν ξυμμάχων δικαίως ἂν μᾶλλον ἢ ἀνδρεία κρίνοιτο. ¶ 2) *perfidia*. E. 2, 3, 17. p. 92. δεινότερον προδοσία πολέμου, *politiae impugnatio*. 7, 4, 40. ὑμᾶς ἄνευ τῆς ἡμετέρας γνώμης εἰρήνην ποιεῖσθαι, πῶς οὐκ ἂν δικαίως προδοσίαν τις ὑμῶν τοῦτο κατηγοροίη.

προδότης, ¶ 1) *proditor*. E. 1, 7, 10. p. 56. τοῖς προδόταις, ἐάν τις τὴν πόλιν προδιδῷ. ¶ 2) *perfidus*. De iis, qui fugiunt in proelio, Π. 6, 4, 5. p. 362. ἴσασιν ὅτι προδότας τοὺς παραστάτας ἔχουσιν. De calumniatoribus so-

ſociorum, A. 2, 5, 5. De eo, qui cum naui aufugerat, A. 6, 6, 5. De calamitatis et infortunii publici auctore, E. 2, 3, 17. p. 93. οὐ μόνον ὡς ἐχθρῷ, ἀλλὰ καὶ ὡς προδότῃ ὑμῶν τε καὶ ἡμῶν. — οὐ καινὰ ταῦτα οὗτος ποιεῖ, ἀλλὰ φύσει προδότης ἐστίν. §. 18. p. 98. πότερα εὐμενὴς ἂν δικαίως, ἢ προδότης νομίζοιτο; p. 99. De eo, qui modo ad has, modo ad illas, modo iterum ad has partes transit, et hoſtibus loca tradit, E. 7, 3, 7. p. 476. ¶ 3) Eleganter transfertur ad equum, Iπ. 3, 6. ἵππος ἀπειθὴς — πολλάκις καὶ ὅσα περ προδότης διαπράττεται.

* προδρομὴ, *procurſus.* A. 4, 7, 7. προέτρεχεν ἀπὸ τοῦ δένδρου — ἐφ' ἑκάστης δὲ προδρομῆς πλέον ἢ δέκα ἅμαξαι πετρῶν ἀνηλίσκοντο.

πρόδρομος, *praecurſor.* Eſt verbum bellicum. v. Doruill. ad Charit. p. 698. ſq. it. Harpocrat. ibique Valeſ. Iπρ. 1, 25. τοὺς ἀμφί σε (ἵππαρχον) προδρόμους κοσμήσαις ὅπλοις, np. leuibus. Videntur exploratores intelligi, qui alias etiam πρόοδοι vocantur.

προεδρία, *prima ſedes, honoratior ſedendi locus.* Πο. 3, 4. προεδρίαις τιμᾶσθαι ἐμπόρους.

προεθίζειν, *ante adſuefacere.* Π. 6, 2, 11. p. 370. εἰς ὃ δεῖ ἐλθεῖν προειθισμένους ἡμᾶς ἀφικνεῖσθαι.

προειδέναι, ¶ 1) *praeſcire.* Aπολ. 13. προειδέναι τὸν θεὸν τὸ μέλλον. Σ. 4, 48. ¶ 2) *ſcire.* K. 2, 3. φράσω καὶ τὴν ἐπιστήμην ἑκάστου, ἵνα προειδὼς ἐγχειρῇ τῷ ἔργῳ, e. *doctus antea.*

προειπεῖν, ¶ 1) *praedicere, ante dicere.* Π. 1, 4, 13. καλῶς ἐποίησας προειπών. 1, 6, 19. p. 81. ὥσπερ προεῖπον. Aγ. 1, 29. et E. 3, 4, 21. Sic Π. 5, 4, 19. pro ὥσπερ πρός σε εἶπε in margg. eſt ὥσπερ προεῖπε. ¶ 2) *indicere.* Aγ. 1, 13. et E. 3, 4, 11. προεῖπεν Ἀγησιλάῳ πόλεμον. Cf. ἀγών. ¶ 3) *proponere, promittere.* Π. 2, 1, 11. προεῖπε νικητήρια — ταῖς τάξεσι. 2, 2, 11. τοὺς ἀγῶνας προεῖπας καὶ τὰ ἆθλα. ¶ 4) *exponere facienda.* Π. 8, 6, 1. συγκαλέσαι τοὺς ἐπικαιρίους καὶ προειπεῖν, ὅπως εἰδεῖεν ἐφ' οἷς ἴωσιν. ¶ 5) *edicere, denunciare.* Proprie de praeconibus dici oſtendit Valckenar. ad Herodot.

dot. 3, 61. c. ὅτι, Π. 2, 2, 11. τί δεῖ ἐμβαλεῖν λόγον περὶ τούτου, ἀλλ' οὐχὶ προειπεῖν ὅτι οὕτω ποιήσεις. Ε. 3, 4, 15. προειπὼν — ὅτι ἐξέσται αὐτῷ μὴ στρατεύεσθαι. §. 20. προεῖπεν αὐτοῖς, ὅτι — ἡγήσοιτο. 5, 2, 12. p. 299. Ιπp. 1, 20. §. 21. εἰ τοῦτ' αὖ προείποις τοῖς Φυλάρχοις, ὅτι αὐτοὺς δεήσει. c. ὡς, Αγ. 1, 24. προεῖπε — ὡς ἐξέσοιτο. §. 28. προεῖπε καὶ τοῦτο τοῖς στρατιώταις, ὡς — ἡγήσοιτο. Ε. 4, 2, 3. προεῖπε τοῖς ἱππάρχοις — ὡς καὶ τούτοις νικητήριον δώσων. Ιπp. 1, 13. c. dat. et acc. Α. 1, 2, 17. οἱ δὲ (στρατηγοὶ) ταῦτα προεῖπον τοῖς στρατιώταις. c. inf. fut. Ε. 6, 2, 22. προεῖπεν μὴ μέμψεσθαι τὴν δίκην. Steph. coniicit μέμφεσθαι, *edixit ne conquererentur*. Et ſic edidit Schneiderus. ¶ 6) *edicere, iubere*. c. inf. Π. 7, 5, 11. διέπεμπε τὰς ἱππέων τάξεις κατὰ τὰς ὁδούς, καὶ προεῖπεν — κατακαίνειν καὶ κηρύττειν. Αγ. 1, 14. Ε. 3, 4, 11. c. dat. et inf. Π. 2, 4, 18. ἄγγελον προέπεμπε, προειπὼν αὐτῷ λέγειν ὧδε. 8, 6, 5. Αγ. 1, 28. et Ε. 3, 4, 19. προεῖπε τοῖς κήρυξι — πωλεῖν. Π. 2, 4, 19. προεῖπε τοῖς στρατιώταις μηδένα ἀδικεῖν. Sic c. μή, Ε. 2, 4, 1. προεῖπον τοῖς ἔξω — μὴ εἰσιέναι εἰς τὸ ἄστυ, *vrbe prohibuerunt*. c. acc. et inf. Π. 7, 5, 13. προεῖπε Βαβυλωνίους τὴν γῆν ἐργάζεσθαι. c. ὡς, Ε. 2, 1, 14. προεῖπεν ὡς μηδεὶς κινήσοιτο, *edixit ne quis*. ¶ 7) *imperare*. Ε. 6, 1, 7. προεῖπε τοῖς περιοίκοις τὸν Φόρον. ¶ 8) *praecipere, praemonere*. Π. 2, 4, 19. ἄγγελον ἔπεμψε, νομίζων Φιλικώτερον εἶναι οὕτως, ἢ μὴ προειπόντα πορεύεσθαι. Αγ. 1, 18. τοῖς Φίλοις προεῖπεν ὠνεῖσθαι. ¶ 9) *conſtituere*. Π. 6, 3, 11. extr. ἐπιμεληθέντες ὧν προεῖπον ἐδειπνοποιοῦντο.

προεισπέμπειν, *praemittere, ante immittere*. Π. 5, 2, 3. προεισπέμψας προσκόπους in vrbem traditam.

*προέλασις, *procurſio*. Ιπp. 8, 3. ἐν ταῖς προελάσεσι, *beym Vorreiten* ſ. *Avanciren*. Gail vertit: *à l' attaque*.

προελαύνειν, *equo prouehi*. Α. 6, 3, 8. ἔχων τοὺς ἱππεῖς προελαυνέτω. §. 13. Τιμασίων καὶ οἱ ἱππεῖς — προελαύνοντες. Cod. Eton. προσελαύν. c. gen. Απ. 3, 3, 1. προελαύνουσι καὶ τῶν ἱππάρχων, *praecedunt, ante magiſtros equitum equitant*. Ιπp. 4, 4.

4, 4. χρήσιμον προελαύνειν τῆς φυλῆς ἑκάστης τῶν ὑπηρετῶν, οἵ τινες — δηλώσουσι. Genitiuus τῶν ὑπηρ. pendet ab omiſſo τινάς, ſed τῆς φυλῆς ἑκ. poteſt pendere a verbo προελαύνειν. Cf. προσελαύνειν, quocum etiam ſaepius in var. lect. confunditur.

προεξορμᾷν, *citius proficiſci.* Ἀπ. 3, 13, 5. προεξορμᾷν μιᾷ ἡμέρᾳ μᾶλλον ἢ ὑστερίζειν, *um einen Tag eher abreiſen.*

προεπίστασθαι, *dudum ſcire.* Π. 4, 3, 3. p. 230. οὔτε μαθητέον — προεπιστάμεθα γὰρ τοῦτο.

προεργάζεσθαι, ¶ 1) *ante ſubigere.* O. 20, 3. ἀγαθόν ἐστι τῷ σπόρῳ νεὸν προεργάζεσθαι. Steph. edidit προσεργάζεσθαι, cum genitiuum, non datiuum, a verbo προεργάζ. requiri putaret. Sed Bach. datiuum bene explicat *ſementis cauſa*, i. e. vt ſementem facere poſſit. ¶ 2) *laboribus antea ſibi parare.* Sed A. 6, 1, 13. legitur paſſiue: μὴ τὴν προειργασμένην δόξαν ἀποβάλλοι, *laboribus ſuis huc vsque partam.*

προερεῖν, ¶ 1) *antea narrare.* Π. 1, 2, 9. ὡς προείρηται. §. 15. διὰ τὰ προειρημένα. 2, 1, 3. ὅπλα τὰ προειρημένα, *paulo ante commemorata.* E. 4, 5, 14. ἐπιδιώξαι τοὺς προειρημένους, *quos ſupra dixi eos inuaſiſſe.* Ἀπ. 1, 2, 15. ὄντε οὕτω προειρήσθον, *ſupra deſcripti ſunt.* ¶ 2) *edicere, iubere.* Π. 2, 1, 11. ἀσκοῦσαι τὰ προειρημένα, *quae exercere a Cyro iuſſa erant.* — ταῦτα προείρητό τε καὶ ἤσκητο. 6, 2, 11. p. 374. παρεῖναι χρὴ τὰ προειρημένα ἔχοντας. Ἱπ. 2, 7. ¶ 3) *indicere.* Ἀγ. 1, 17. πόλεμος προεῤῥήθη. ¶ 4) *praeſtituere.* Π. 6, 2, 11. p. 373. τῶν προειρημένων ἡμερῶν τὰ ἐπιτήδεια ἔχειν. Cf. προῤῥεῖν et προσερεῖν, quocum in var. lect. confunditur.

προερευνᾶσθαι, *praeſcrutari, explorare.* Π. 5, 4, 2. πέμπει τινὰς προερευνησομένους. All. προδιερευνησομένους. Λ. 13, 6. οἱ προερευνώμενοι ἱππεῖς.

προέρχεσθαι, ¶ 1) *praegredi, anteire.* Π. 6, 3, 4. ὅτι προεληλύθοιεν (Margg. εἶεν προεληλυθότες) ἐπὶ τὸν χιλόν. E. 3, 2, 12. πορευόμενοι οὐδέν τι συντεταγμένῳ τῷ στρατεύματι ὡς προεληλυθότων τῶν πολεμίων εἰς τὴν Ἐφεσίαν. Ἱπ. 7, 9. οἱ μὲν προέρχονται, οἱ δὲ ὑπολείπονται. ¶ 2) *progredi, vortreten.* Π. 2, 2, 2. p. 103.

ὁ νεανίας προελθὼν (perperam ibi legitur προσελθὼν) τοῦ λοχαγοῦ ἔμπροσθεν, πρότερος ἐπορεύετο. ¶ 3) *progredi, vlterius ire, vorrücken.* A. 4, 8, 2. προῆλθον οἱ Ἕλληνες. All. προσῆλθον, forsitan melius. c. εἰς, A. 7. 7, 3. τῇ ὑστεραίᾳ ὁ Ξενοφῶν προελθὼν (all. προσελθὼν) εἰς Ὀφρύνιον, ἐθύετο, E. 6, 5, 19. προελθὼν εἰς τὸ πεδίον — οἱ μέντοι οὐκέτι ἐξῄεσαν. c. ἐκ, E. 7, 5, 25. οὐδὲ προῆλθον ἐκ τοῦ χωρίου. ¶ 4) *prouehi, progredi.* Improprie vt προβαίνειν. E. 6, 1, 4. p. 357. προεληλυθότες ἤδη ταῖς ἡλικίαις, *grandiores natu.* Sic Diodor. Sicul. 15, 30. ταῖς ἡλικίαις ἤδη προβεβήκεισαν. Cf. Markland. Coni. Lyſ. p. 590. c. πόῤῥω, Ιερ. 4, 4. οὕτω πόῤῥω προεληλύθασι φυλακῆς, *adeo proſpexerunt cuſtodiae, tantum cauerunt.* ¶ 5) *prodire.* A. 2, 3, 2. αὐτὸς προῆλθε e caſtris ad colloquium cum legatis. E. 3, 2, 14. προῆλθε e caſtris πρὸς τοὺς ἀγγέλους ad colloquium. K. 9, 2. venatorem domo προελθόντα εἰς τὰς ὀργάδας. ¶ 6) *proficiſci.* Π. 1, 4. 12. ὁπότε σὺ προεληλυθοίης σὺν δυνάμει. Margg. προεληλυθὼς εἴης. Poſſit etiam verti *progreſſus fueris.* c acc. Π. 2, 4. 13. προεληλυθότος (all. προσεληλ.) τοῦ Κυαξάρους τὴν πρὸς τὰ φρούρια ὁδόν. Antea dicebatur ἐλθεῖν. A. 7, 3. 3. τριάκοντα σταδίους προεληλύθεσαν. ¶ 7) In var. lect. permutatur c. περιέρχεσθαι, et προσέρχεσθαι. v. ibi.

προετικός, *profuſus.* Απ. 3, 1, 6. de imperatore, *qui pecuniam in tempore negligit.* Oppon. ἅρπαξ.

προέχειν, ¶ 1) *praetendere.* Π. 2, 3, 5. p. 118. τὼ χεῖρε προέχων. ¶ 2) *praetexere, prae ſe ferre.* Ιπρ. 5, 10. πολλοὺς προέχοντες (Zeun. προέχοντας), ὀλίγους φαίνεσθαι ἔχειν, *multos habere prae ſe ferentes.* v. Zeun. ¶ 3) *prominere.* Αθ. 2, 13. ἀκτὴ προέχουσα, *litus porrectum.* Sic Π. 4, 3, 16. ἀγχιστώην θεῖν ὁρμηθεὶς — μόνον τῇ κεφαλῇ προέχων, *ſi ſolo capite eum anteuertam.* ¶ 4) *praecelliſſe, diſtare.* A. 7, 3, 1. οὗτοι προεῖχον ὡς δέκα στάδια. All. ἀπεῖχον. E. 5, 1, 21. μὴ ἐμβαλεῖν ταῖς ὑστάταις, ἐδίωκε τὰς προεχούσας. ¶ 5) *praeſtare, excellere.* Λ. 1, 2. προέχουσαν εὐδαιμονίᾳ τὴν πατρίδα ἐπέδειξεν. E. 2, 4, 29.

[redacted]

4, 4. χρήσιμον προελαύνειν τῆς Φυλῆς ἑκάστης τῶν ὑπηρετῶν, οἵ τινες — δηλώσουσι. Genitiuus τῶν ὑπηρ. pendet ab omiſſo τινας, ſed τῆς Φυλῆς ἑκ. poteſt pendere a verbo προελαύνειν. Cf. προσελαύνειν, quocum etiam ſaepius in var. lect. confunditur.

προεξορμᾷν, *citius proficiſci.* Ἀπ. 3, 13, 5. προεξορμᾷν μιᾷ ἡμέρᾳ μᾶλλον ἢ ὑστερίζειν, *um einen Tag eher abreiſen.*

προεπίστασθαι, *dudum ſcire.* Π. 4, 3, 3. p. 230. οὔτε μαθητέον — προεπιστάμεθα γὰρ τοῦτο.

προεργάζεσθαι, ¶ 1) *ante ſubigere.* Ο. 20, 3. ἀγαθόν ἐστι τῷ σπόρῳ νεὸν προεργάζεσθαι. Steph. edidit προσεργάζεσθαι, cum genitiuum, non datiuum, a verbo προεργάζ. requiri putaret. Sed Bach. datiuum bene explicat *ſementis cauſa*, i. e. vt ſementem facere poſſit. ¶ 2) *laboribus antea ſibi parare.* Sed A. 6, 1, 13. legitur paſſiue: μὴ τὴν προειργασμένην δόξαν ἀποβάλοι, *laboribus ſuis huc vsque partam.*

προερεῖν, ¶ 1) *antea narrare.* Π. 1, 2, 9. ὡς προείρηται. §. 15. διὰ τὰ προειρημένα. 2, 1, 3. ὅπλα τὰ προειρημένα, *paulo ante commemorata.* Ε. 4, 5, 14. ἐπιδιώξαι τοὺς προειρημένους, *quos ſupra dixi eos inuaſiſſe.* Ἀπ. 1, 2, 15. ὄντε οἷω προείρηθον, *ſupra deſcripti ſunt.* ¶ 2) *edicere, iubere.* Π. 2, 1, 11. ἀσκοῦσαι τὰ προειρημένα, *quae exercere a Cyro iuſſae erant.* — ταῦτα προείρητό τε καὶ ἤσκητο. 6, 2, 11. p. 374. παρεῖναι χρὴ τὰ προειρημένα ἔχοντας. Ιπ. 2, 7. ¶ 3) *indicere.* Αγ. 1, 17. πόλεμος προεῤῥήθη. ¶ 4) *praeſtituere.* Π. 6, 2, 11. p. 373. τῶν προειρημένων ἡμερῶν τὰ ἐπιτήδεια ἔχειν. Cf. προῤῥεῖν et προσερεῖν, quocum in var. lect. confunditur.

προερευνᾶσθαι, *praeſcrutari, explorare.* Π. 5, 4, 2. πέμπει τινὰς προερευνησομένους. All. προδιερευνησομένους. Λ. 13, 6. οἱ προερευνώμενοι ἱππεῖς.

προέρχεσθαι, ¶ 1) *praegredi, anteire.* Π. 6, 3, 4. ὅτι προεληλύθοιεν (Margg. εἶεν προεληλυθότες) ἐπὶ τὸν χιλόν. Ε. 3, 2, 12. πορευόμενοι οὐδέν τι συντεταγμένῳ τῷ στρατεύματι ὡς προεληλυθότων τῶν πολεμίων εἰς τὴν Ἐφεσίαν. Ιπ. 7, 9. οἱ μὲν προέρχονται, οἱ δὲ ὑπολείπονται. ¶ 2) *progredi, vortreten.* Π. 2, 2, 2. p. 103.

ὁ

προθυμεῖσθαι, ¶ 1) *studere, velle.* Π. 8, 7, 3. p. 549. οὐδεὶς — πιστεῦσαι δύναιτο ὑμῖν, οὐδ' εἰ πάνυ προθυμοῖτο. c. inf. Π. 1, 5, 7. p. 53. γεωργὸς ἀγαθὸς προθυμηθεὶς γενέσθαι. p. 57. οἱ λέγειν προθυμούμενοι δεινοὶ γενέσθαι. 1, 6, 8. φιλοπονεῖν προθυμούμενον. §. 19. p. 72. 5, 3, 18. τοῦ αἰσχρόν τι ποιεῖν μᾶλλον προθυμεῖσθαι ἀπέχεσθαι. A. 2, 4, 3. προθυμεῖται ἡμᾶς ἀπολέσαι. 4, 1, 16. ζῶντας προὐθυμήθημεν λαβεῖν. 7, 2, 1. προὐθυμεῖτο εἰς τὴν Ἀσίαν διαβῆναι. 7, 7, 27. Απ. 2, 3, 13. Sic c. articulo, A. 1, 9, 14. τῷ προθυμεῖσθαι χαρίζεσθαι, *studio gratificandi.* c. ὡς, Αγ. 2, 1. οὐ γὰρ ὡς ὑστερήσειε τῆς πατρίδος ἐπροθυμεῖτο. Possit fortassis accipi pro ὡς γὰρ οὐχ ὑσ. τ. π. ἐπροθυμεῖτο, et verti *festinabat.* ¶ 2) *cupere, expetere.* c. acc. E. 6, 4, 24. ταῦτα προθυμοῦμαι, σῶσαι ὑμᾶς βουλόμενος. Απολ. 9. ¶ 3) *postulare.* A. 3, 1, 7. προθυμουμένου τοῦ Προξένου, vt secum maneret. ¶ 4) *alacrem esse.* Π. 2, 3, 2. εἰ μὴ αὐτός τις προθυμηθήσεται. ¶ 5) *laetum et bono animo esse.* Π. 6, 2, 6. ἀθυμούντων βλάβη — προθυμουμένων ὠφέλεια. ¶ 6) *ad omnia paratum esse* A. 6, 1, 15. Κλεάνορος ἐδεήθη προθυμεῖσθαι, εἴ τι εἴη. ¶ 7) *promto ad iuuandum animo esse* Απ. 2. 6. 27. οἱ συμμαχεῖν ἐθέλοντες εὖ ποιητέοι, ἵνα θέλωσι προθυμεῖσθαι. ¶ 8) *cauere.* A. 3, 4, 8. οὐδὲ γάρ, εἰ πάνυ προὐθυμεῖτο (scil. τις) ῥᾴδιον ἦν.

προθυμία, ¶ 1) *promtus animus, studium imperata facile faciendi.* Π. 1, 6. 12. p. 64. στρατιῷ προθυμίαν ἐμβαλεῖν. §. 16. 3, 3, 26. ἡ μεστὸν τὸ στράτευμα τῷ Κύρῳ προθυμίας. §. 27. A. 1, 9, 10. εἴ τις αὐτῷ προστάξαντι καλῶς ὑπηρετήσειεν, οὐδὲν ἀχάριστον εἴασε τὴν προθυμίαν. E. 1, 1, 19. ¶ 2) *studium, ardor.* E. 1, 1, 21. ἐπόθησαν τήν τε ἐπιμέλειαν, καὶ προθυμίαν. 2, 2, 14. τὰ τείχη κατέσκαπτον — πολλῇ προθυμίᾳ. 5, 4, 34. ἐβοήθουν πάσῃ προθυμίᾳ. 7, 2, 21. θείᾳ τινὶ προθυμίᾳ ἐξέδραμον. K. 2, 2. ¶ 3) *opera, contentio.* Π. 3, 2, 2. ἀνθρωπίνη προθυμία — οὐδὲν οὕτω μέγα σύμμαχον ὡς τάχος. ¶ 4) *animus, fortitudo.* Π. 1, 6. 12. p. 65. διαφέρει προθυμία ἀθυμίας. 2, 3, 5. p. 119.

29. γνώμῃ προέχειν, *prudentia praestare alios.* K. 1, 12. οὐ προέχειν, ἀλλ' ἐρίζειν. c. εἰς, Ιπρ. 8, 25. εἰ λαθεῖν δύναιτο — πολὺ ἂν προέχοιεν εἰς τὸ — τοῖς πολεμίοις ἐμπίπτειν. Ita Leuncl. emendauit, pro προσέχοιεν. Camerar. *praestiterint.* Gail recepit προέχοιεν, non monito lectore. c. gen. perſ. Π. 2, 1. 6. p. 93 ἐν τῇδε τῇ ὁπλίσει οὐδὲν ἡμεῖς ὑμῶν προέξομεν. E. 7, 1, 2. p. 437. ἐμπειρίᾳ πολὺ τῶν ἄλλων προέχετε περὶ τὰ ναυτικά. c. acc. perſ. A. 3. 2, 11. ἑνὶ μόνῳ προέχουσιν ἡμᾶς.

προηγεῖσθαι, ¶ 1) *praecedere.* Π. 4, 2, 13. προηγοῦντο μὲν οἱ Ὑρκάνιοι, αὐτὸς δὲ μέσον ἔχων — ἐπορεύετο. 8. 3. 8. προῄει τοῦ Κύρου ἅρμα, προηγοῦντο μὲν οἱ δορυφόροι. Λ. 13, 2. πυρφόρος — προηγεῖται ἐπὶ τὰ ὅρια. c. gen. Ιπρ. 4, 5. τῶν προόδων ἄλλους προόδους προηγεῖσθαι. c. acc. viae, A. 6, 5, 6. προηγεῖσθε τὴν πρὸς τοὺς ἐναντίους. De vestigiis, A. 7, 3, 23. ἴχνη προηγούμενα, *vestigia hominum praecedentium.* Cod. Eton. πρόσω ἡγούμενα. Oppon. ἐναντία. ¶ 2) *verba praeire, reliquorum nomine verba facere.* E. 1, 1, 18. ξυγκαλέσαντες — Ἑρμοκράτους προηγουμένου ἀπωλοφύροντο. Cod. Marcianus et Margg. προηγοῦντος. ¶ 3) *ducem esse.* v. Poll. 3, 95. c. dat. Π. 2, 1, 1. αὐτοῖς ἀετὸς δεξιὸς φανεὶς προηγεῖτο, *viam monstrabat.* ¶ 4) *praeesse.* Π. 8, 7, 3. p. 543. maioris natu esse debet τὸ προβουλεύειν καὶ προηγεῖσθαι. Leuncl. *ducis officio fungi.* ¶ 5) *in primo agmine esse.* v. σῶμα nr. 3. ¶ 6) *praeferri.* Λ. 13, 3. τὸ πῦρ ἀπὸ τούτων τῶν ἱερῶν, προηγεῖται.

προήκειν, ¶ 1) *productum esse.* Hesych: προήκει· ἐξέχει; προβαίνει. K. 10, 7. τῆς ἄρκυος μακρὸν προήκοντα κόλπον, *weit vorgehend.* Sed Leuncl. praefert προήκοντας, quod Welſ. recepit, et vertit *producentes.* ¶ 2) *antecellere.* E. 7, 1, 12. χρήμασι προήκων.

προθέειν, *praecurrere.* A. 5, 8, 5. λιπόντες τὰς τάξεις προθέοντες ἁρπάζειν ἤθελον. E. 7, 4, 22. c. acc. K. 3, 7. τῶν ἄλλων κυνῶν εὑρήματα προθέουσι. v. Poll. 5, 63.

Πρόθοος, *Prothous,* Lacedaemonius. E. 6, 4, 2. eius de pace consilium.

προ-

τερον παρέσω. A. 1, 4, 9. ἥδιον καὶ προθυμότερον συνεπορεύοντο. 7, 7, 19. προθυμότερον συστρατεύεσθαι. Vbi fere eſt pro προθύμως. Aγ. 2, 8. προθυμότατα μάχεσθαι, np. quia bene ſperabant. E. 4, 8, 8. 7, 5, 20. Aπ. 2, 8, 6. 4, 7, 1. O. 13, 6. προθύμως ὑπηρετῶσιν. (14, 3. ἐξ ἑτοίμου ὑπακούοντας.) Iπρ. 8, 21. φρονίμως καὶ πιστῶς καὶ προθύμως καὶ εὐψύχως παρελῶντας ἐπὶ τοὺς πολεμίους. ¶ 2) *impigre, ſtrenue.* Aπ. 3, 4, 11. προθύμως τὰ πρὸς τὸ νικᾷν συμφέροντα παρασκευάσεται, ἐπιμελῶς τὰ πρὸς τὸ ἡττᾶσθαι φέροντα σκέψεται καὶ φυλάξεται. ¶ 3) *ſtudioſe.* Π. 1, 4, 7. τῶν ἑπομένων προθύμως ἐπυνθάνετο. §. 8. ταῦτα πάντα ἐμάνθανε προθύμως. 1, 5, 7. p. 52. καλὰ προθύμως ἐκπονοῦντας. 8, 3, 19. Aγ. 1, 24. O. 2, 14. προθύμως — ἀποφεύγειν μοι πειρᾷ μηδέν με συνωφελῆσαι. ¶ 4) *cupide.* E. 2, 4, 26. ἐς τὴν Λακεδαίμονα προθύμως ἔπεμπον. 3, 4, 15. 4, 8, 2. ¶ 5) *libenter.* A. 4, 2, 2. εἰς τοὺς Δρίλας προθύμως ἦγον duces itineris, quia ſui erant hoſtes. Πο. 3, 7. E. 4, 1, 1. προθύμως ἐπορεύετο, πάλαι τούτου ἐπιθυμῶν. O. 2, 14. προθύμως ἐξηγήσομαί σε. Σ. 4, 50. Cf. ἀκόντως. ¶ 6) *cum voluptate.* O. 3, 7. προθύμως συνθεᾶσθαι ludos. ¶ 7) *fortiter, ſine timore.* Π. 3, 1, 8. προθύμως ἐκέλευε λέγειν ὅ τι γινώσκοι. 4, 1, 11. τὰ ἄλλα προθύμως ἀπήγγελλε τοῖς Μήδοις, quae Cyaxares dixerat. 7, 5, 18. De militibus. A. 1, 10. 7. ἐπῄεσαν ἔτι προθυμότερον. 7, 7, 20. ¶ 8) *ſine pudore.* Π. 4, 1, 11. καὶ ἄλλοις προθύμως λέξεις. ¶ 9) *fidenter.* Π. 3. 2, 11. συνετείχιζον ἀμφότεροι προθύμως ὡς κοινὸν φρούριον, *ſine ſuspicione inimicitiae.* Σ. 1, 13. ἥκω προθύμως, νομίσας γελοιότερον εἶναι ἄκλητον ἐλθεῖν.

πρόθυρον, *veſtibulum.* Vitruuius 6, 10. „πρόθυρα Graece dicuntur, quae ſunt ante ianuam veſtibula.“ Cf. Poll. 1, 77. Π. 7, 5, 9. εὔφλεκτα πρόθυρα.

προϊδεῖν, ¶ 1) *e longinquo videre.* A. 1, 8, 14. τὰ ἅρματα ἐφέρετο — οἱ δὲ ἐπεὶ προΐδοιεν, ἵσταντο. K. 10, 23. ¶ 2) *proſpicere, ſpeculari.* E. 3. 4, 13. οἱ ἱππεῖς ἤλαυνον ἐπὶ λόφον τινὰ, ὡς προΐδοιεν τί τοὔμπροσθεν εἴη. ¶ 3) *praeuidere.* Π. 1, 4, 6. εἰ

μὴ

μάχῃ ἐν ᾗ προθυμίας μᾶλλον ἢ τέχνης ἔργον ἐστίν. E. 3, 5, 13. ¶ 5) *beneuolentia, studium, cura.* c. εἰς, E. 6, 5. 38. p. 430. πᾶσαν προθυμίαν εἰς αὐτοὺς παρέχεσθαι, np. ad auxilium iis ferendum c. περί, A. 7, 6, 9. πλείστην προθυμίαν — περὶ ὑμᾶς παρεσχημένος. 7, 7, 25. πότερον — κακόνοιάν τινα πρός σε — ἢ προθυμίαν πολλὴν περί σε. §. 26. vocatur εὔνοια. E. 7, 2, 3. Cf. συνέχειν nr. 4.

πρόθυμος, ¶ 1) *alacer.* Π. 2, 4, 17. p. 138. τῶν δυνατωτάτων καὶ προθύμων ὑπομένοντάς τινας παρακελεύεσθαι, *die gut marchiren.* E. 1, 5, 4. ¶ 2) *gnauus, impiger.* A. 3, 2, 9. προσήκει καὶ ἀμείνονας καὶ προθυμοτέρους εἶναι. E. 1, 1, 18. O. 21, 10. βλάψαι τὸν κακὸν τῶν ἐργατῶν, τιμῆσαι τὸν πρόθυμον. ¶ 3) *promtus, paratus.* c. εἰς, Π. 1, 4, 22. προθυμότεροι εἰς τὸ διώκειν. Αγ. 2, 20. προθύμων ὄντων τῶν Ἀχαιῶν εἰς τὴν συμμαχίαν. E. 1, 6, 7. 3, 5, 2. c. ἐπί, E. 1, 1, 24. οἱ Ἀθηναῖοι τῷ Θρασύλῳ προθυμότεροι ἦσαν ἐφ᾽ ἃ ἧκε, *parationes ad ea concedenda, quorum causa venerat.* c. πρός, E. 1, 5, 2. προθυμοτάτου πρὸς τὸν πόλεμον. ¶ 4) *libens.* A. 1, 3, 19. φίλοι αὐτῷ καὶ πρόθυμοι ἐποίμεθα. ¶ 5) *propenso ad auxilium ferendum animo, studiosus.* c. dat. E. 2, 3, 18. p. 97. οἱ πρόθυμοι τῇ πόλει γεγενημένοι. c. εἰς, E. 6, 5, 38. p. 429. τίς ἂν ἔτι πρόθυμος εἰς αὐτοὺς γένοιτο. ¶ 6) *officiosus.* Π. 4, 2, 19. p. 222. τοὺς συμμάχους προθύμους ποιεῖσθαι. Αγ. 6, 4. μάλιστα πειθόμενος ἑτέροις πρόθυμος ἄν. Hic videri possit πειθόμενος positum esse pro πείθεσθαι, quod tamen ob insolentiam ferri vix potest. Alii aliter locum tentant. Zeun. edidit μ. πειθόμενος, ἑταίρας δὲ προθ. ὤν, *sodalium studiosus.*

προθύμως, ¶ 1) *promte, alacriter.* Π. 1, 3, 6. προθύμως με ἱππεύειν διδάσκεις. 1, 6, 16. προθύμως ὑπακουούσας. §. 18. προθύμως τοὺς ἐπιτάξοντας ὅ τι χρὴ ποιεῖν, καλοῦσι — προθύμως τοῖς κυβερνήταις οἱ συμπλέοντες πείθονται. 2, 1, 11. προθυμότατα ἀσκοῦσαι τὰ προειρημένα. 4, 2, 6. Φαιδρῶς καὶ προθύμως ἐξωρμῶντο. 4, 3, 1. προθύμως ἀλέξειν. 8, 7, 3. p. 546. μήτε θᾶττον ὑπακουέτω, μήτε προθυμότερον

perperam volebat προσιέναι. Nam datiuus pertinet ad φανῆναι. ¶ 5) *procedere.* De tempore, Π. 1, 5, 2. προϊόντος τοῦ χρόνου, *procedente f. interiecto tempore, progressu temporis.* E. 4, 8. 35. 5, 3. 3. 5, 8, 18. O. 1, 20. Iπ. 1, 6. 16. Sic Π. 8, 7, 3. p. 542. σὺν τῷ χρόνῳ προϊόντι. K. 5, 2. ὁ ἥλιος — ἡ προϊοῦσα ἡμέρα, *ad meridiem vergens.* Π. 8, 4, 7. προϊόντος τοῦ συμποσίου, *cum compotatio produceretur.* O. 7, 42. προϊούσης τῆς ἡλικίας. Cf. νὺξ et παριέναι nr. 6. ¶ 6) *succedere, procedere.* Πο. 6, 3. σὺν θεῷ πραττομένων εἰκὸς καὶ τὰς πράξεις προϊέναι ἐπὶ τὸ λῷον καὶ ἄμεινον τῇ πόλει. ¶ 7) *aggredi, incipere.* c. εἰς, Iπ. 10, 13. οὕτω μάλιστα θαῤῥῶν πρόεισιν equus εἰς τὴν ταχεῖαν ἱππασίαν. ¶ 8) *fugere.* Π. 3, 1, 2. σὺν γυναιξὶ προϊόντες (all. male προσιόντες), *ex aedibus fugientes.* A. 1, 4, 17. πλοίοις, ἃ Ἀβροκόμας προϊὼν κατέκαυσεν. ¶ 9) *irruere.* K. 10, 8. προϊέναι in aprum. §. 16. ¶ 10) *emittere, iaculari.* (Descendit enim in hoc et sequentibus ab ἵημι, vt in praecedentibus ab εἶμι.) K. 9, 4. ἀκόντια προϊέναι ἐπὶ τὸν νεβρόν. Alias dicitur ἀφιέναι. ¶ 11) *immittere.* Π. 7, 1. 11. πρόετε πρὸς αὐτοὺς τὴν τῶν καμήλων τάξιν. §. 14. προεὶς τὰς καμήλους. ¶ 12) *permittere, potestatem dare.* A. 7, 2, 8. εἰ προεῖεν αὐτον (all. αὐτῷ) πειρᾶσθαι πρὸς Σεύθην ἄγειν. ¶ 13) *proiicere, trudere.* Π. 7, 5, 26. p. 455. ἐπὶ τὸ αὐτίκα ἡδὺ προϊέναι αὐτοὺς, *in praesentes voluptates proruere.* Sed Zeun. negat προϊέναι vnquam sic dici, atque adeo αὐτοὺς delendum putat, vt προϊέναι etiam h. l. deriuetur ab εἶμι. Cf. αὐτὸς nr. 8. ¶ 14) In var. lect. permutatur c. παριέναι. v. ibi nr. 6. it. saepe c. προσιέναι. v. passim supra et προτιέναι. it. c. ἰέναι. v. πρόσθεν nr. 2.

προΐεσθαι, ¶ 1) *prodere, deserere, periculo obiicere.* Hesych: προέσθαι· προδοῦναι. A. 1, 9, 6. οὐκ ἤθελε τοὺς φεύγοντας προέσθαι — ἔλεγεν ὅτι οὐκ ἂν προεῖτο. c. inf. E. 2. 3, 18. p. 95. προέμενοι αὐτοὺς (naufragos) ἀπολέσθαι. Ad infinitiuum intelligi potest ὥστε. ¶ 2) *in potestatem tradere, arbitrio permittere.* Π. 5, 2, 5. διὰ μηδένα αὐτοῖς ἤθε-

[redacted]

μὴ προΐδοι, εἰ καιρὸς εἴη. ¶ 4) *ante intelligere.* Π. 2, 4, 16. τοῦτο προϊδὼν ὡς συμβάλλεται πρὸς τὸ λανθάνειν.

προϊδέσθαι, *e longinquo conspicere.* A. 6, 1, 4. ἐπεὶ προΐδηται latronem aduenientem, ἀπαντᾷ, ἁρπάσας τὰ ὅπλα

προϊέναι, ¶ 1) *progredi.* Π. 1, 6, 2. προϊόντι τῷ Κύρῳ. 6, 2, 5. προϊέναι αὐτοὺς μέλλειν εἰς Θύμβραρα. A. 2, 1, 5 μικρὸν προϊόντες. 4, 5, 4. οἱ ὀψὲ προϊόντες (all. προσιόντες) ξύλα οὐκ εἶχον. E. 5, 4, 13. προϊόντος αὐτοῦ cum exercitu. 4, 2, 6. 8. 6, 5. 30. προϊὸν τὸ στράτευμα ἐγένετο κατ' Ἀμύκλας. Margg. προσιόν. 7, 1, 10. πᾶν τὸ στράτευμα ἠνάγκαζον καὶ προϊέναι καὶ ἀναχωρεῖν. 7, 2. 19. προῄεσαν μετὰ Χάρητος. K. 6, 15. αἱ δὲ ὑπὸ χαρᾶς προΐασιν. Vbi scribendum potius est προΐασιν. 8, 4. De formula προϊέναι εἰς τὸ πρόσθεν, v. πρόσθεν nr. 2. c. gen. E. 4, 6, 5. οὐ προῄει πλέον τῆς ἡμέρας ἢ δέκα ἢ δώδεκα σταδίων. c. dat. pers. Π. 6, 4, 4. καὶ τῷ μὲν προῄει ἤδη τὸ ἅρμα. Vbi poterat esse τοῦ. Saepe sic est datiuus apud poetas, v. Zeun. ad Π. 1, 6, 8. (p. 103.) 3, 3, 26.

(59. p. 320.) 4, 5, 2
385.) etc. c. acc. Π.
3. ὀλίγα βήματα προϊ
K. 4, 3. κύκλους πρ
πρὸς τὰς πλευρὰς π
σαν. c. πρός. A.
13. προϊοῦσι πρὸς τὰ
γάς. Metaphorice
Απ. 2, 6, 23. τὴν
κωλύειν εἰς τὸ μεταμ
μενον προϊέναι. Cf.
nr. 6. ¶ 2) *pro*
ante alios, priori
constitutos. Π. 2,
saepe sic est, et ex
tur per προέρχεσθαι
mel ibi, np. p. 1
verbis: προϊέναι ἐκ
perperam alii h
προτιέναι. 5, 2, 11.
ὧν ἐπεσκοπεῖτο.
margg. προσιών. A.
12. προϊόντες οἱ πελ
¶ 3) *praegredi,*
proficisci. Π. 1,
extr. πρόειμι δή. Br
us *praeibo.* Habet
vim futuri. 6, 3.
προϊόντες σκοποί. E.
49. προῄεσαν (all. π
σαν) αὐτῷ οἱ πελτασ
προκαταληψόμενοι.
E. 7, 2, 22. προῄεσ
τοῦ οἱ ἱππεῖς. Nisi
genitiuum referre
πεῖς. ¶ 4) *prodire*
cedere. A. 12, 3.
προϊοι νύκτωρ e cast
τῆς φάλαγγος. Απ.
22. φανῆναι αὐτῷ
ναῖκας προϊέναι.

templum et sacris administrandis praeesse, moderari sacra Olympica et ludos solemnes. (v. Valckenar. ad Herodot. 7, 111.) 7, 4, 28. σὺν τοῖς Πισάταις τοῖς πρώτοις φάσκουσι προστῆναι τοῦ ἱεροῦ. §. 35. Απ. 3, 4, 3. χοροῦ τε καὶ στρατεύματος προεστάναι. 4, 2, 36. πόλεως δημοκρατουμένης προεστάναι. Α. 7, 2, 1. παντὸς προεστάναι τοῦ στρατεύματος. De auctore seditionis, Α. 6, 2, 6. συνίσταντο — προειστήκει δὲ μάλιστα αὐτῶν. Inf. c. artic. Απ. 4, 2, 2. τὸ προεστάναι πόλεως, πάντων ἔργων μέγιστον, *scientia s. peritia regendi ciuitatem.* Participia, Ε. 6, 4, 7. τῶν προεστηκότων, *summorum magistratuum,* quales sunt Boeotarchi. c. gen. Ε. 1, 7, 1. Ἀρχέδημος ὁ τοῦ δήμου τότε προεστηκὼς ἐν Ἀθήναις. 6, 4, 6. τῶν Θηβαίων οἱ προεστῶτες. Απ. 2, 1, 8. τῆς πόλεως προεστῶτα. c. ἐν, Ε. 3, 5, 1. τοῖς προεστηκόσι ἐν ταῖς πόλεσι. §. 3. οἱ ἐν ταῖς Θήβαις προεστῶτες. Πο. 1, 1. τῶν Ἀθήνησι προεστηκότων. De ducibus s. praefectis belli, Π. 4, 2, 10. οἱ τῶν Μήδων προεστηκότες. Ε. 3, 2, 5. Ιπρ. 6, 4. ¶ 4) *imperium Graeciae habere.* Ε. 3, 5, 8. p. 182. οἱ Λακεδαιμόνιοι προέστησαν. c. gen. Α. 6, 6, 9. τῆς Ἑλλάδος Λακεδαιμόνιοι προεστήκασι. Ε. 3, 5, 8. p. 183. Particip. Α. 7, 1, 20. τοῖς Ἑλλήνων προεστηκόσι Lacedaemoniis. ¶ 5) *curare.* Απ. 3, 2, 2. εἰ μόνον τοῦ ἑαυτοῦ βίου καλῶς προεστήκοι. Mox est εὐδαιμονίας αἴτιος εἴη et ἑαυτοῦ καλῶς ἐπιμελῆται.

προΐστασθαι, ¶ 1) *ante aliquem stare,* v. c. ante tribunal. v. προσίστασθαι, quod e marg. Steph. recepit Wells. ¶ 2) *ante se s. in fronte collocare.* Ε. 4, 1, 9. προστησάμενος τὰ ἅρματα — αὐτὸς δὲ ὄπισθεν γενόμενος. ¶ 3) *praeesse.* Απ. 4, 2, 28. ὑπὲρ αὐτῶν βουλεύεσθαι, καὶ προΐστασθαι ἑαυτῶν.

προΐσχειν, *praetexere.* Ιπρ. 5, 10. παῖδες ὅταν παίζωσι — δύνανται ἀπατᾷν προΐσχοντες, *falsa praetexentes.* v. Zeun.

προκαθῆσθαι, *protegere.* c. gen. Ε. 5, 2, 4. τοῖς ἡμίσεσι τῶν στρατιωτῶν προκαθημένοις σὺν τοῖς ὅπλοις τῶν ταφρευόντων, *eos qui fossam ducebant protegentibus.* Ita rectius edidisse videtur Steph. quam Leuncl. et Wells.

Welſ. aliique προσκαθημένοις.

προκαθίστασθαι, *ante caſtra ſua collocare.* Ιερ. 6, 9. φύλακας προκαθιστάμενοι.

***προκαίειν**, *ante accendere.* A. 7, 2, 10. τὰ πυρὰ προκεκαυμένα τῷ Σεύθῃ (i. e. ὑπὸ τοῦ Σεύθου) πρὸς (all. πρὸ) τῶν νυκτοφυλάκων.

προκαλεῖσθαι, ¶ 1) *prouocare.* c. acc. Π. 1, 4, 4. ταῦτα προὐκαλεῖτο τοὺς συνόντας. Ante ταῦτα intelligi poteſt εἰς, quam praepoſitionem excidiſſe putabat Stephanus. c. εἰς, Απ. 2, 3, 17. προκαλούμενον ἑαυτὸν εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον, np. beneficiis afficiendi. ¶ 2) *ad paciſcendum inuitare, conditiones pacis ferre.* E. 2, 2, 9. ἐφ᾽ οἷς προεκαλοῦντο εἰρήνην ποιεῖσθαι — προεκαλοῦντο δὲ τῶν τειχῶν καθελεῖν ἑκάτερον. ¶ 3) *in ius vocare, accuſare.* Suid: πρόκλησις· εἰώθεσαν ὁπότε δικάζοιντό τινες, ἐξαιτεῖν ἐνίοτε θεραπαίνας ἢ θεράποντας εἰς βάσανον ἢ εἰς μαρτυρίαν τοῦ πράγματος. καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο προκαλεῖσθαι. Item: προσκλήσεις, πρὸς ἃς καλεῖ τις εἰς δικαστήριον ἢ βουλὴν, κλητῆρας ἔχων· πρόκλησις δὲ χωρὶς τοῦ σ, καὶ προκαλεῖσθαι ἐπὶ διαιτητὴν etc. vid. quos laudant Valeſ. et Gronov. ad Harpocrat. E. 1, 7, 8. τὸν Καλλίξενον προεκαλέσαντο, παράνομα φάσκοντες ξυγγεγραφέναι. 7, 4, 11. δίκας τῶν Φλιασίων προκαλουμένων. All. προσκαλουμένων, i. e. πρὸς δίκας καλουμένων. In vtroque loco Morus in indice, vbi de hoc verbo disputat, probante Schneidero ſcribi iubet προσκαλ. Απ. 2, 9, 5. αὐτῶν τινὰ προεκαλεῖτο (vulgo προεκαλέσατο) εἰς δίκην δημοσίαν, *criminis publici accuſabat.* Cf. προσκαλεῖσθαι.

προκαλύπτειν, *obtegere.* Π. 5, 4, 20. τὰ σκευοφόρα in itinere δεῖ προκεκαλύφθαι, καὶ μηδαμῇ γυμνὰ ὅπλων φαίνεσθαι, *armatis praetentis tegi.* A. 3, 4, 5. ἥλιος νεφέλην προκαλύψας ἠφάνισε. Alii intelligunt ἑαυτῷ et vertunt *obducta ſibi nube.* All. emendant ἥλιον νεφέλη προκαλύψασα, all. ἥλιος ὡς νεφέλῃ προκαλύψας ἠφάνισε, ſcil. ἑαυτόν. Sed Zeun. in ἠφάνισε intelligit πόλιν. Solis autem defectum etiam apud Perſas pro triſti omine habitum fuiſſe, oſtendit Briſſonius de regio Perſar. principatu 2, p. 168

*προ

*προκαταθέειν, *praecurrere, praeire.* A. 6, 3, 7. οἱ ἱππεῖς προκαταθέοντες in itinere ἐντυγχάνουσι πρεσβευταῖς.

*προκατακαίειν, *praemissum incendere.* A. 1, 6, 2. τοὺς προκατακαίοντας ἱππέας, *qui ante exercitum praemissi vastant agros.* Grammius obseruauit, hoc verbum reperiri etiam ap. Dion. Cass. 61, p. 688.

προκαταλαμβάνειν, *ante capere, occupare.* Π. 5. 3, 17. ὅταν προκαταλαβεῖν (Margg. καταλαβεῖν) τι βούληται. Etiam alias haec verba inter se confunduntur. v. καταλαμβάνειν nr. 1. A. 1, 3, 14. πέμψαι προκαταληψομένους τὰ ἄκρα. Cf. Poll. 1, 172. Paulo post est φθάσωσι καταλαβόντες. §. 16. 2, 5, 8. 3, 4, 24. ἑώρα προκατειλημμένην τὴν ἀκρωνυχίαν — προκατείληπται ἡμῖν ὁ λόφος. 4, 1, 18. τὸ ἄκρον, ὃ εἰ μή τις προκαταλήψοιτο. 4, 2, 6. τοῖς προκαταλαβοῦσι τὸ χωρίον. §. 15. E. 5, 4, 36. 37. 47. 59. 7, 1, 29. O. 20. 9.

προκατασκευάζειν, *praeparare.* Π. 3, 1, 11. ταῦτα εἰρηκὼς ἔλαθες αὐτῷ προκατασκευάσας. Leuncl. *fecisti prius quam sentiret.*

προκατέχειν, *ante occupatum tenere.* E. 5, 4, 59. οἱ Ἀθηναῖοι προκατέχοντες τὸ ἄκρον. Cf. Poll. 1, 172.

προκεῖσθαι, ¶ 1) *situm esse ante regionem.* A. 4, 4, 2. ἔστι — ἐν τῇ θαλάττῃ προκείμενον χωρίον, *in mare porrigitur.* Aθ. 2, 13. παρὰ ἤπειρον — νῆσος προκειμένη, *ante oram sita;* c. gen. Aπ. 3, 5, 25. πρόκειται τῆς χώρας ἡμῶν ὄρη μεγάλα. §. 27. ¶ 2) *propositum esse.* Σ. 2, 7. τὰ προκείμενα ἀποτελῶμεν, *quae nobis proposuimus,* np. saltatricem sinamus artem suam ostendere. Simili fere modo προκεῖσθαι est in epist. Iudae v. 7. De oratione, E. 5, 4, 1. πολλὰ τις ἔχει καὶ ἄλλα λέγειν ὡς — νῦν γε μὴν λέξω τὰ προκείμενα, np. de Lacedaemoniis. Σ. 4, 20. οἱ προκείμενοι λόγοι, *propositae propositiones argumentis confirmandae.* De praemiis laborum; v. Raphel. ad Hebr. 6, 18. Π. 2, 3, 5. p. 118. τὰ αὐτὰ καλὰ πᾶσιν ἡμῖν προκείμενα. 7, 1, 7. ἆθλα πρόκειται τοῖς νικῶσι — ἀγαθὰ ἔχειν, καλὰ ἀκούειν, ἐλευθέροις εἶναι. Aem. Portus in indice in v. ἀστικὴ dicit esse pro ἐλευθέρους

Welſ. aliique προσκαθημένοις.

προκαθίστασθαι, *ante caſtra ſua collocare.* Ιερ. 6, 9. φύλακας προκαθιστάμενοι.

***προκαίειν**, *ante accendere.* A. 7, 2, 10. τὰ πυρὰ προκεκαυμένα τῷ Σεύθῃ (i. e. ὑπὸ τοῦ Σεύθου) πρὸς (all. πρὸ) τῶν νυκτοφυλάκων.

προκαλεῖσθαι, ¶ 1) *prouocare.* c. acc. Π. 1, 4, 4. ταῦτα προὐκαλεῖτο τοὺς συνόντας. Ante ταῦτα intelligi poteſt εἰς, quam praepoſitionem excidiſſe putabat Stephanus. c. εἰς, Απ. 2, 3, 17. προκαλούμενον ἑαυτὸν εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον, πρ. beneficiis afficiendi. ¶ 2) *ad paciſcendum inuitare, conditiones pacis ferre.* E. 2, 2, 9. ἐφ' οἷς προεκαλοῦντο εἰρήνην ποιεῖσθαι — προεκαλοῦντο δὲ τῶν τειχῶν καθελεῖν ἑκάτερον. ¶ 3) *in ius vocare, accuſare.* Suid: πρόκλησις· εἰώθεσαν ὁπότε δικάζοιντό τινες, ἐξαιτεῖν ἐνίοτε θεραπαίνας ἢ θεράποντας εἰς βάσανον ἢ εἰς μαρτυρίαν τοῦ πράγματος. καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο προκαλεῖσθαι. Item: προσκλήσεις, πρὸς ἃς καλεῖ τις εἰς δικαστήριον ἢ βουλὴν, κλητῆρας ἔχων· πρόκλησις δὲ χωρὶς τοῦ σ, καὶ προκαλεῖσθαι ἐπὶ διαιτητὴν etc. vid. quos laudant Valeſ. et Gronov. ad Harpocrat. E. 1, 7, 8. τὸν Καλλίξενον προεκαλέσαντο, παράνομα φάσκοντες ξυγγεγραφέναι. 7, 4, 11. δίκας τῶν Φλιασίων προκαλουμένων. All. προσκαλουμένων, i. e. πρὸς δίκας καλουμένων. In vtroque loco Morus in indice, vbi de hoc verbo disputat, probante Schneidero ſcribi iubet προσκαλ. Απ. 2, 9, 5. αὐτῶν τινὰ προεκαλεῖτο (vulgo προεκαλέσατο) εἰς δίκην δημοσίαν, *criminis publici accuſabat.* Cf. προσκαλεῖσθαι.

προκαλύπτειν, *obtegere.* Π. 5, 4, 20. τὰ σκευοφόρα in itinere δεῖ προκαλύφθαι, καὶ μηδαμῇ γυμνὰ ὅπλων φαίνεσθαι, *armatis praetentis tegi.* A. 3, 4, 5. ἥλιος νεφέλην προκαλύψας ἠφάνισε. Alii intelligunt ἑαυτῷ et vertunt *obducta ſibi nube.* All. emendant ἥλιον νεφέλη προκαλύψασα, all. ἥλιος ὡς νεφέλη προκαλύψας ἠφάνισε, ſcil. ἑαυτόν. Sed Zeun. in ἠφάνισε intelligit πόλιν. Solis autem defectum etiam apud Perſas pro triſti omine habitum fuiſſe, oſtendit Briſſonius de regio Perſar. principatu 2, p. 168.

*προ-

*προκαταθέειν, praecurrere, praeire. A. 6, 3, 7. οἱ ἱππεῖς προκαταθέοντες in itinere ἐντυγχάνουσι πρεσβευταῖς.

*προκατακαίειν, praemissum incendere. A. 1, 6, 2. τοὺς προκατακαίοντας ἱππέας, qui ante exercitum praemissi vastant agros. Grammius obseruauit, hoc verbum reperiri etiam ap. Dion. Cass. 61, p. 688.

προκαταλαμβάνειν, ante capere, occupare. Π. 5, 3, 17. ὅταν προκαταλαβεῖν (Margg. καταλαβεῖν) τι βούληται. Etiam alias haec verba inter se confunduntur. v. καταλαμβάνειν nr. 1. A. 1, 3, 14. πέμψαι προκαταληψομένους τὰ ἄκρα. Cf. Poll. 1, 172. Paulo post est φθάσωσι καταλαβόντες. §. 16. 2, 5, 8. 3, 4, 24. ἄκρα προκατειλημμένην τὴν ἀκρωνυχίαν — προκατείληπται ἡμῖν ὁ λόφος. 4, 1, 18. τὸ ἄκρον, ὃ εἰ μή τις προκατελήψειτο. 4, 2, 6. τοῖς προκαταλαβοῦσι τὸ χωρίον. §. 15. E. 5, 4, 36. 37. 47. 59. 7, 1, 29. O. 20, 9.

προκατασκευάζειν, praeparare. Π. 3, 1, 11. ταῦτα εἰρηκὰς ἔλαθες αὐτῷ προκατασκευάσας. Leuncl. fecisti prius quam sentiret.

προκατέχειν, ante occupatum tenere. E. 5, 4, 59. οἱ Ἀθηναῖοι προκατέχοντες τὸ ἄκρον. Cf. Poll. 1, 172.

προκεῖσθαι, ¶ 1) situm esse ante regionem. A. 4, 4, 2. ἔτι — ἐν τῇ θαλάττῃ προκείμενον χωρίον, in mare porrigitur. Αθ. 2, 13. πτερὰ ἠπείρου — νῆσος προκειμένη, ante oram sita; c. gen. Απ. 3, 5, 25. πρόκειται τῆς χώρας ἡμῶν ὄρη μεγάλα. §. 27. ¶ 2) propositum esse. Σ. 2, 7. τὰ προκείμενα ἀποτελῶμεν, quae nobis proposuimus, np. saltatricem sinamus artem suam ostendere. Simili fere modo προκεῖσθαι est in epist. Iudae v. 7. De oratione, E. 5, 4, 1. πολλά τις ἔχει καὶ ἄλλα λέγειν ὡς — νῦν γε μὴν λέξω τὰ προκείμενα, np. de Lacedaemoniis. Σ. 4, 20. οἱ προκείμενοι λόγοι, propositae propositiones argumentis confirmandae. De praemiis laborum; v. Raphel. ad Hebr. 6, 18. Π. 2, 3, 5. p. 118. τὰ αὐτὰ καλὰ πᾶσιν ἡμῖν προκείμενα. 7, 1, 7. ἆθλα πρόκειται τοῖς νικῶσι — ἀγαθὰ ἔχειν, καλὰ ἀκούειν, ἐλευθέροις εἶναι. Aem. Portus in indice in v. ἀστικὴ dicit esse pro ἐλευθέρους

θέρους εἶναι, vt in ἐξεσι. v. omnino ἆθλον.

προκηρύττειν, *per praeconem edicere* ſ. *indicare*. Λ. 11, 1. οἱ Ἔφοροι προκηρύττουσι τὰ ἔτη, εἰς ἃ δεῖ στρατεύεσθαι.

προκινδυνεύειν, ¶ 1) *ante alios periculis obuiam ire*. O. 21, 7. de militibus leuis armaturae: ὡς ἱππικώτατα καὶ πελταστικώτατα προκινδυνεύωσι. ¶ 2) *pro aliis pericula ſubire*. A. 7, 3, 15. πονεῖν ὑπὲρ σοῦ καὶ προκινδυνεύειν. Ιερ. 10, 6. μισθοφόρων· τούτους προπονεῖν καὶ προκινδυνεύειν καὶ προφυλάττειν. c. gen. Ιερ. 10, 8. milites προνοοῦσι καὶ προκινδυνεύουσι τῶν πολιτῶν.

προκινεῖν, *promouere, incitare*. Iπ. 9, 3. προκινεῖν αὐτὸν (equum) ὡς πρᾳοτάτοις σημείοις. Sed Π. 1, 4, 23. εἶδον τοὺς Μήδους προκινηθέντας, *progredi coepiſſe*. et §. 21. προὐκίνησαν τὸ στίφος, *promouerunt, progredi iuſſerunt*.

Προκλῆς, *Procles*. ¶ 1) A. 2, 1, 3. inter Graecos erat Προκλῆς ὁ Τευθρανίας ἄρχων, γεγονὼς ἀπὸ Δημαράτου τοῦ Λάκωνος. Hutch. ſuſpicabatur Πατροκλῆς. 2, 2, 1. 7, 8, 10. συνεβοήθει καὶ Προκλῆς ἐξ Ἑλισάρνης καὶ Τευθρανίας, ὁ ἀπὸ Δαμαράτου. E. 3, 1, 4. Τευθρανίαν καὶ Ἁλισαρνίαν, ὧν Εὐρυσθένης τε καὶ Προκλῆς ἦρχον οἱ ἀπὸ Δημαράτου τοῦ Λακεδαιμονίου. Diuerſi vero hi ſunt ab illo Euryſthene et Procle, e quibus reges Lacedaemoniorum genus ducebant. v. Hutch. ad A. 7, 8, 10. et Spanhem. ad Iulian. p. 129. ¶ 2) Hipponici filius. E. 5, 3, 13. Phliunte Ageſilai hoſpes. v. Πατροκλῆς, pro quo eſt in var. lect.

προκόμιον, *antia, iubae equi anterior*, inter vtramque aurem per frontem dependens. Heſych: προκομίων· προλεμμάτων. Iπ. 5, 6. προκόμιον χρὴ βρέχειν. §. 8. δέδοται ἀγλαΐας ἕνεκα καὶ χαίτη καὶ προκόμιον. Ita Weiſ. et Zeun. ediderunt ex emendatione Brodaei et Leunclauii pro προκόμιοι. Eodem quo apud Xenophontem ſenſu legitur προκόμιον in Ariſtot. H. A. 9, 45. Cf. Poll. 1, 189. Sed proprie eſt *coma adſcititia*. v. Ariſtot. oecon. 2, 14. et quos praeter hunc laudat Grammius.

προκόπτειν, *proficere*. v. Kypk. obſ. in N. Teſt. T. I.

T. I. p. 221. E. 7, 1, 2. p. 437. κρατοῦντες — οὐδὲν προὔκοπτον εἰς τὸ ἀπολέσαι ὑμᾶς. Ιπρ. 6, 5. πάντα ταῦτα προκόπτει (Cod. Lips. et edd. vett. recte inserunt τι) εἰς τὸ μὴ καταφρονεῖσθαι, conferunt.

προκρίνειν, ¶ 1) *prae caeteris eligere.* A. 6, 1, 17. ἐμὲ προκριθῆναι ὑφ' ὑμῶν ἄρχοντα. E. 6, 5, 34. ὡς — ὑφ' ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνες προκριθείησαν. ¶ 2) *praeferre.* Aπ. 3, 5. 19. οἵ δοκοῦσι καλοκἀγαθίᾳ προκεκρίσθαι τῶν πολιτῶν, *praestare*, s. in quibus prae caeteris inesse debere iudicatur καλοκἀγαθία. ¶ 3) i. q. simplex κρίνειν. v. Morus ad Isocr. panegyr. J. p. 4. Π. 2, 3. 5. p. 118. πᾶσι τοῦτο προκέκριται κάλλιστον εἶναι. Abresch. dilucidatt. Thucyd. 6. 18. exponit *prius iudicare.* Minus recte. Απολ. 15. ἐμὲ ἀνθρώπων πολλῷ προέκρινεν ὑπερφέρειν. §. 21. βέλτιστος εἶναι ὑπὸ φίλων προκρίνομαι.

Πρόκρις, *Procris*, Erechthei filia, de qua vel ex Ouid. metamm. 7. 661. sqq. res nota. Cf. Spanhem. ad Callimach. h. in Dian. 209. sq. K. 13, 18. venationis studiosa.

Προκρούστης, *Procrustes*, latro. Hesych: δαμαστής· οὕτως ὁ Προσκρούστης ἐκαλεῖτο. Viri docti emendant Προκρούστης. v. ibi in addendis. Cf. Ouid. metamm. 7, 438. et Plutarch. in Theseo c. 11. Aπ. 2, 1, 14. Cf. K. 1, 10. vbi cum Scirone vocatur τῆς Ἑλλάδος ἐχθροὶ πάσης.

προλαμβάνειν, *occupare, praeuenire*, i. q. φθάνειν. K. 5, 19. lepores προλαμβάνοντες τὰς κύνας cursu. 6, 19. canes ἐὰν πολὺ προειλήφωσι ὥστε venatorem insequentem. 7, 7. ἐπειδὰν προλάβῃ ὁ λαγὼς τῷ δρόμῳ ὥστε μὴ ἐφορᾶν. Improprie, Λ. 13, 3. ὅταν θύηται — ἄρχεται κνεφαῖος, προλαμβάνειν βουλόμενος τὴν τοῦ θεοῦ εὔνοιαν. Et participium, Π 1, 2, 3. προλαβόντες οἱ Περσικοὶ νόμοι ἐπιμέλονται ὅπως μὴ etc. *anteuertendo cauent, curando ne peccent pueri.* v. Steph. ad h. l. et Raphel. ad Marc. 14, 8.

προλέγειν, *edicere, denunciare.* De minis, A. 7, 7, 2. προλέγομεν ὑμῖν — ἀπιέναι ἀπὸ τῆς χώρας. Sic est Galat. 5, 21.

προμαχεῖν, *in prima acie ante alios pugnare.* Π. 3, 3, 27. οἱ ἀπὸ τῶν

ἁρμάτων

ἁρμάτων προμαχοῦντες — ἀνέβαινον ἐπὶ τὰ ἅρματα, καὶ ἀνεχώρουν πρὸς τὸ ἑαυτῶν πλῆθος.

πρόμαχος, *propugnator.* Ιερ. 11, 12. οὐ συμμάχους μόνον, ἀλλὰ καὶ προμάχους. Sed Απ. 4, 3, 8. in additamento Cod. Meermann. ἀὴρ vocatur πρόμαχος ζωῆς, *vitam ab interitu defendens ac tuens.*

προμαχὼν, *propugnaculum, proiectio turris.* Suid: προμαχῶνος καὶ προμαχεῶνος· τοῦ τείχους τῆς ἐπάλξεως. Gloss. Vett. προμαχεὼν, *propugnaculum.* Etiam Pollux 7, 120. habet προμαχεῶνας. A. 7, 8, 7. τύρσις προμαχῶνας ἔχουσα, *pinnas vnde pugnari potest.* In Hesychio scribitur προμαχόνες, et explicatur verbis: οἱ ἐπὶ τῶν τειχῶν πρόβολοι.

προμελετᾷν, *praemeditari.* Αϑ. 1, 20. κυβερνῆται — ἐλαύνειν — ἐν παντὶ τῷ βίῳ προμεμελετηκότες. Grammius affert etiam auctoritatem Aristoph. Eccles. 107. et Luc. 21, 14.

προμετωπίδιον, *frontale, frontis equorum tegumentum.* Pollux 1, 140. inter arma equorum enumerat. Cf. 2, 46. Π. 6, 4, 1. 7, 1, 1. A. 1, 8, 4. Ιπ. 12, 8.

Προμήϑεια, Αϑ. 3, 4. *dies festi* Athenis *in honorem Promethei.* v. λαμπὰς et Meurs. Graecia feriata in v. Προμ.

Προμηϑεὺς, *Prometheus,* videtur Atheniensis fuisse. E. 2, 3, 18. p. 95. cum Critia in Thessalia democratiam instituit.

προμνᾶσϑαι, ¶ 1) *nuptias ambire pro aliis.* Απ. 2, 6, 36. μισεῖν τὴν προμνησαμένην, i. e τὴν προμνηστρίδα. ¶ 2) *auctorem esse, suadendo efficere.* Suid: προμνῶμαι· προξενῶ, προμνηστεύομαι. A. 7, 3, 8. τοιαῦτα προὐμνᾶτο ἑκάστῳ προσιὼν, *talia agebat cum singulis, suadendo vt dona darent Seuthae.*

προμνηστρὶς, *pronuba, conciliatrix nuptiarum.* Απ. 2, 6, 36. τὰς ἀγαϑὰς προμνηστρίδας. Valckenar. ad Eurip. Hippol. 589. malit formam Atticam προμνηστρίας, probante Ernestio. Poll. 3, 31. προμνήστριαι, αἱ συνάγουσαι τὸν γάμον. Hesych: προμνήστρια· προξενοῦσα νυμφίους ἢ νύμφας.

προνεύειν, *incumbere, anterius propendere.* O. 8, 8. remiges ἐν ταῖς προνεύουσι (All. προσνεύουσι)

ει), *in remos incumbunt.* Ιπ. 8, 7. eques iubetur προνεύειν interdum. Vtroque loco oppon. ἀναπίπτειν.

προνοεῖν, 1) ¶ *praeuidere.* c. ὅτι, Π. 8, 1, 4. προνοῶν ὅτι ἀνάγκη ἔσοιτο. ¶ 2) *prouidere, curare,* c. acc. Π. 1, 4, 21. ἄλλο δ' οὐδὲν προνοῶν. 4, 1, 2. p. 202. τὸ παραγγελλόμενον προνοεῖτε. Ιπρ. 7, 10. ἐκεῖνο καλῶς προνοοῦντα, *illi rei diligenter medentem.* ¶ 3) *parare se ad faciendum.* Π. 6, 3, 4. τὸ παραγγελλόμενον προνοεῖν iubentur milites. Cod. Guelf. προσνοεῖν, quod Zeun. exponit *attente exspectare.* ¶ 4) *aliorum caussa curare, prospicere rebus aliorum.* Hesych: προνοεῖ· ἐπιμελεῖται. Π. 1, 6, 8. est principis. Απ. 2, 10, 3. προνοεῖν καὶ προβουλεύεσθαι amici caussa. Ιπρ. 6, 3. ἐπιμελούμενον καὶ προνοοῦντα καὶ ἀγρυπνοῦντα ἕνεκα τῶν ἀρχομένων. c. ὅπως, Ιπρ. 4, 1. δεῖ τὸν ἵππαρχον προνοεῖν, ὅπως ἀναπαύῃ. 6, 2. c. gen. Π. 8, 2, 1. τῷ προνοεῖν τῶν συνόντων καὶ προπονεῖν. 8, 7, 3. p. 546. ἑαυτοῦ κήδεται ὁ προνοῶν τοῦ ἀδελφοῦ. Ιερ. 10, 8. 11, 12. Σ. 8, 18. c. gen. et ὅπως, Π. 8, 1, 1. οἱ πατέρες προνοοῦσι τῶν παίδων, ὅπως μήποτε αὐτοὺς τἀγαθὰ ἐπιλείψει. ¶ 5) *(bonum) consilium dare.* Π. 8, 4, 9. τοῦτο μὲν δὴ ὀρθῶς προνοεῖς. ¶ 6) *cauere.* Ο. 5, 18. τῆς γεωργικῆς τὰ πλεῖστά ἐστιν ἀνθρώπῳ προνοῆσαι, v. c. tempestates. c. μὴ, Ο. 9, 11. προνοεῖν μή τι κακὸν λάβῃ παρ' ἡμῶν. ¶ 7) *cauere aliis.* Π. 1, 6, 19. p. 73. προνοεῖν ὡς μὴ σφάλλωνται. ¶ 8) *caute ac sobrie agere.* Π. 5, 2, 8. ἐπ' οὐδενὶ βρώματι ἐκπεπληγμένος — μὴ οὐχὶ προνοεῖν, ἅπερ ἂν καὶ μὴ ἐν σίτῳ ὤν. In sqq. est φρόνιμοι καὶ μέτριοι εἶναι. 7, 4, 6. σὺ μὲν καλῶς ποιεῖς προνοῶν. Ιπρ. 4, 1. τοῦ μετρίου προνοῶν (all. ἐννοῶν) οὐκ ἂν ἁμαρτάνοις. v. ἐννοεῖν nr. 2.

προνοεῖσθαι, ¶ 1) *prospicere commodis.* c. gen. Α. 7, 7, 20. εἰ δὲ καὶ τῆς χώρας προνοεῖσθαι ἤδη τι δεῖ. §. 22. c. ὑπὲρ, Απ. 4, 3, 12. τὰ συμφέροντα προνοεῖσθαι nobis ὑπὲρ (Valckenar. malebat περὶ) τῶν μελλόντων. ¶ 2) *sibi cauere.* Κ. 5, 28. οἱ φόβοι τῶν κυνῶν — ἐξαιροῦνται τὸ προνοεῖσθαι.

προνοητέον, *prouidere oportet.* Ο. 7, 36. ἃ δ' ἂν

ἂν περιττεύειν δέῃ. προνοητέον καὶ φυλακτέον ὅπως μὴ — δαπανᾶται. Franc. Portus exponit προνοητικῶς φυλακτέον. Mosche vertit: *horum cura tibi est habenda.*

προνοητικὸς, ¶ 1) *prouidens.* Απ. 4, 3, 6. καὶ τοῦτο προνοητικὸν, *prouidentiae diuinae opus.* ¶ 2) *prouidus, cautus.* Απ. 1, 3, 9. τῶν προνοητικῶν μᾶλλον ἢ τῶν ἀνοήτων καὶ ῥιψοκινδύνων.

προνοητικῶς, *prouidenter.* Απ. 1, 4, 6. οὕτω προνοητικῶς, *tanta cum prouidentia.*

πρόνοια, ¶ 1) *prouidentia.* Π. 1, 6, 19. p. 72. προορατὰ ἀνθρωπίνῃ προνοίᾳ. E. 7, 5, 8. ὅσα προνοίας ἔργα — ἐστίν. Απ. 1, 4, 6. προνοίας diuinae ἔργον — βλεφάροις θυρῶσαι. ¶ 2) *cura.* Αγ. 8, 5. ἐπαινῶ κἀκεῖνο τῆς προνοίας αὐτοῦ, *curae reip.* O. 7, 38. τοιαύτας προνοίας, *curas suorum.* ¶ 3) *bonum consilium.* A. 7, 7, 30. τὴν μὲν σὴν πρόνοιαν ἐπαινῶ.

προνομὴ, ¶ 1) *pabulatio, frumentatio.* Π. 6, 1, 14. ἐξῆγεν εἰς προνομὰς (all. προτνομὰς, all. πρὸς νομὰς) ὅπως — λαμβάνοι τὰ ἐπιτήδεια, ἅμα δ' ὅπως μᾶλλον ὑγιαίνοιεν. ¶ 2) *excursio, praedatio.* A. 5, 1, 4. σὺν προνομαῖς λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια. In sqq. dicitur ἐπὶ λείαν ἐκπορεύσονταί τινες. Oppon. ἀμελῶς καὶ ἀφυλάκτως πορεύεσθαι ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια. Muretus volebat προδρόμοις. Edd. vett. habent συμπρονομαῖν, Castal. συμπρονοεῖν. E. 4, 1, 8. σὺν προνομαῖς τὰ ἐπιτήδεια λαμβάνων. E. 1, 1, 24. ἐκ τῆς Δεκελείας προνομὴν ποιούμενος, πρὸς αὐτὰ τὰ τείχη ἦλθε. 2, 4, 16. προνομὰς ποιούμενοι, καὶ λαμβάνοντες ξύλα καὶ ὀπώραν, ἐκάθευδον.

προξενεῖν, ¶ 1) *hospitem publicum esse.* v. πρόξενος. E. 6, 4, 24. Iason ad Lacedaemonios dicit: διὰ τὸ προξενεῖν ὑμῶν, *quia ius hospitii publicum vobiscum habeo.* ¶ 2) *auctorem esse, praestare.* A. 6, 5, 9. ἴσε με — οὐδένα πω κίνδυνον προξενήσαντα ὑμῖν ἐθελούσιον suadendo. Απολ. 7. ἴσως — ὁ θεὸς προξενεῖ μοι — ἐν καιρῷ τῆς ἡλικίας καταλῦσαι τὸν βίον. v. omnino Thom. Mag.

προξενία, *publicum hospitii ius.* Thom. Mag p. 743. προξενία, ἡ κοινὴ πρὸς πόλιν φιλία. E. 6, 3, 4. προξενίαν ὑμῶν — πατρῴαν.

πρόξενος, *hospes publici*

tius totius ciuitatis vel populi. Poll. 3, 59. ὁ μὲν πρόξενος, ὅταν πόλεως δημοσίᾳ προξενῇ τις, ἐν ἄλλῃ πόλει ὤν, ὡς ὑποδοχῆς τε τῶν ἐκεῖθεν Φροντίζειν, καὶ προσόδου τῆς πρὸς τὸν δῆμον, καὶ ἕδρας ἐν τῷ θεάτρῳ. Hesych: πρόξενοι· οἱ προστάται, καὶ ξενίας ἐπιμελούμενοι, ἤγουν τοὺς ξένους ὑποδεχόμενοι. Suid: προξένους· — τοὺς τεταγμένους εἰς τὸ ὑποδέχεσθαι τοὺς ξένους τοὺς ἐξ ἄλλων πόλεων ἥκοντας. Ammonius: πρόξενος, πόλεως καὶ ἔθνους· ξένος δ', ὁ εἷς ἑνὸς, ὁ δὲ αὐτὸς καὶ ἰδιόξενος· δορύξενος δὲ, ὁ κατὰ πόλεμον γενόμενος Φίλος. v. Valckenar. ad h. l. p. 201. sq. et ad Herodot. 6, 57. it. Phauorin. in h. v. et Olear. ad Philostrat. vit. Apollon. 4. p. 171. De proxenis Lacedaemon. agit Cragius de rep. Laced. 2, 10. A. 5, 4, 1. Graeci πέμπουσιν — Τιμησίθεον τὸν Τραπεζούντιον. πρόξενον ὄντα τῶν Μοσυνοίκων. 5, 6, 4 Hecatonymus Graecus erat πρόξενος Corylae, Paphlagonum regi. Haud dubie vt eius legatos exciperet atque adduceret. E. 1, 1, 25. Κλέαρχον Lacedaemonium, Lacedaemone πρόξενον ὄντα Βυζαντίων, quare et mittitur Byzantium, vt impetret aliquid. 4, 5, 6. Pharax Lacedaemonius, πρόξενος Boeotorum, Boeotos regi Agesilao commendat et προσάγει. 5, 4, 22. Lacedaemoniorum legati Athenis sunt παρὰ Καλλίᾳ προξένῳ (All. τῷ Προξένου), ibique comprehensi contra ius in vincula coniiciuntur. 6, 1, 4. Polydamas Pharsalius erat Lacedaemoniorum Pharsali πρόξενος. 7, 2, 16. τὸν Πελληνέα πρόξενον ἔλαβον. Alii malunt h. l. pro nomine proprio habere. Sed πρόξενοι etiam dicuntur, qui diuertunt apud πρόξενον proprie dictum, Σ. 8, 39. Socrates ad Calliam: πρόξενοι κατάγονται ἀεὶ παρὰ σοὶ οἱ κράτιστοι αὐτῶν, sc. Lacedaemoniorum.

Π ρ ό ξ ε ν ο ς, *Proxenus.* ¶ 1) Boeotius. v. Perizon. ad Aelian. V. H. 12, 25. A. 1, 1, 11. et 1, 2, 3. Cyri iunioris amicus, dux exercitus. 1, 5, 14. 15. vult Clearchum iratum mitigare; sed frustra. 1, 8, 3. est in acie contra regem. 1, 10, 3. deliberat cum Clearcho. 2, 1, 8. vocatur ὁ Θηβαῖος, et Phalino arma repetenti a Grae-

[redacted]

eis fortiter respondet. 2, 4, 8. 9. 3, 1, 4. hospes Xenophontis Xenophontem ad Cyrum pellicit. §. 7. 8. Xenophontem Cyro commendat. 2, 5, 2. cum aliis ducibus fraude ad regem perducitur. §. 10 — 13. apud regem interficitur. 3, 1, 11. sqq. Xenophontis ad milites oratio interfecto Proxeno. 2, 6, 9. 10. Gorgiae discipulus fuisse dicitur. Describuntur eius mores et ingenium. 3, 1, 32. Proxeni loco Xenophon fit στρατηγός. 5, 3, 6. Xenophon suum nomen et Proxeni inscribit donario, quod Apollini Delphico consecrauerat. ¶ 2) Syracusanus. E. 1, 3, 9. frater Hermocratis exul Syracusis mittitur a Graecis inter legatos ad regem. ¶ 3) Tegeates. E. 6, 5, 6. 7. diuisis dissensione Tegeatis altera pars erat Callibii et Proxeni, altera Stasippi, a qua Proxenus in tumultu interficitur. Cf. §. 36.

πρόοδος, ¶ 1) *qui ante exercitum mittitur, explorator*, fere i. q. πρόδρομος. v. quos ibi laudauimus. Ιππ. 4, 5. hipparchus iubetur τῶν προόδων ἄλλους προόδους διερευ-

νωμένους προηγεῖσ 2) *progressus.* I 15. θυομένῳ τῷ λάῳ ἐπὶ προόδῳ. In var. lect. per c. πρόσοδος. v. ib

προοιμιάζεσθαι, *fatione in loque* Αn. 4. 2, 3. λέγ μενος ὧδε προοιμια

προοίμιον, ¶ 1 *dium.* Hesych: πρόλογος, ἀρχὴ λ γου. Αn. 4, 2, 3. τῶν δημηγορικῶν γορικὸς) παρασκε §. 6. Sic fere C τὸ μὲν προοίμιον *quae primo e* de agricultura. *bages in loquen* bus vtimur falle sa, quando ap lumus mentem v. Doruill. ad p. 443. Αn. 2, 1 ἐξαπατήσω σε πρ δονῆς.

***προοίχεσθαι**, *dere.* Π. 7, 4, γειν, ᾗπερ ὁ Ὑσά ᾤχετο in exped

προορᾶν, ¶ 1) *dere.* Π. 8, 7, ἡ ψυχὴ — τι τῶν των προορᾷ. Sc dicitur ὁρᾶν in v. Abrelch. ar ad Aeschyl. 3, Σ. 4, 5. μάντεις ρᾶν τὸ ἐπιόν.

Π. 3, 2, 7. ὀλίγα δυνάμενοι προορᾷν περὶ τοῦ μέλλοντος. ¶ 2) *prospicere, videre ante se* s. *praese.* Π. 4, 3, 4. p. 223. τὸν ἵππον τοῖς ὀφθαλμοῖς προορῶντα δηλοῦν, *e longinquo prospicientem.* 5, 4, 20. ἐκ πολλοῦ προορῶντες αὐτοὺς, *ante nos videntes.* E. 4, 3, 15. μὴ προορᾷν τοὺς ἔμπροσθεν in tenebris. Aπ. 1, 4, 11. ἡ ὀρθότης in homine προορᾷν πλεῖον ποιεῖ δύνασθαι. Λ. 12, 2. ἱππεῖς φυλάττουσιν ἀπὸ χωρίων, ὧν ἂν ἐκ πλείστου προορῷεν. Iπ. 10, 2. Iππ. 7, 6. Cf. Aπ. 2, 4, 7.

προορᾶσθαι, ¶ 1) *e longinquo videre.* Π. 4, 3, 4. p. 223. ὁ ἱπποκένταυρος — δυοῖν ὀφθαλμοῖν προεωρᾶτο. K. 3, 6. ¶ 2) *prouidere, constituere.* Π. 8, 6, 1. ταῦτα προεωρᾶτο ἐννοῶν ὅπως — ἔχοι.

προορατὸν, *quod praeuideri potest.* Π. 1, 6, 19. p. 72. ὅσα μὴ προορατὰ ἀνθρωπίνῃ προνοίᾳ.

προορμᾷν et

προορμᾶσθαι, *vlterius progredi.* Π. 4, 3, 1. ἁμάξας προωρμημένας, quippe quae prius quam reliquae aufugerant. E. 5, 2, 19. προορμῆσαι αὐτὸν ἐκέλευε. Legitur etiam pro προσορμᾷν. v. ibi.

προοφείλειν, v. προσοφείλειν.

προπαρασκευάζειν, *praeparare.* Aπ. 2, 2, 5. pater τοῖς ἐσομένοις παισὶ προπαρασκευάζει πάντα, ὅσα ἂν οἴηται συνοίσειν αὐτοῖς πρὸς τὸν βίον.

*προπαρέχειν, 1) *antea praebere.* Π. 5, 5, 8. προπαρεσχηκὼς ἐμαυτὸν σοι σύμμαχον, *antea cum praebui* s. *obtuli me tibi socium.* ¶ 2) *prius parare.* E. 5, 1, 15. προπαράσχετε μιᾶς ἡμέρας σῖτον, np. priusquam veniatis.

προπάσχειν, *ante affici, ante accipere.* Aπ. 2, 2, 5. προπεπονθυῖα οὐδὲν ἀγαθόν.

προπέμπειν, ¶ 1) *praemittere.* Π. 2, 4, 13. ἁμάξας σίτου προέπεμπε τὴν ἐπὶ τὰ φρούρια ὁδόν. 4, 1, 1. σκοποὺς προπέμψας. 5, 3, 21. A. 2, 2, 7. σκοποὶ προπεμφθέντες. 5, 8, 4. προὔπεμψά σε. c. πρὸ, Π. 2, 4, 17. p. 136. εἰ προπέμποις πρὸ τοῦ στρατεύματος εὐζώνους ἄνδρας. Sequente εἰπεῖν, A. 4, 4, 3. προπέμψας ἑρμηνέα εἶπεν. 7, 2, 11. προπέμπει τὸν ἑρμηνέα — εἰπεῖν κελεύει. Sic Π. 2, 4, 18. ἄγγελον προέπεμπε πρὸς τὸν

τὸν Ἀρμένιον, προειπὼν αὐτῷ λέγειν. ¶ 2) *comitari, deducere.* Π. 1, 4, 25. ἀπιόντα τὸν Κῦρον προὔπεμπον ἅπαντες, *prosequebantur honoris causa.* A. 6, 1, 14. 7, 2, 5. Ξενοφῶντα προπέμψαι τοῖς ἵπποις ἐπὶ τὸ στράτευμα. All. διαπερᾶσαι. Αγ. 2, 13. eos, qui in templum confugerant, προπέμψαι ἐπέταξε τοὺς ἀμφ' αὐτὸν ἱππεῖς, np. praesidii causa. E. 4, 1, 4. ποίαν νύμφην πώποτε τοσοῦτοι — προὔπεμψαν, ὅσοι τὴν σὴν γυναῖκα ἐς τὸν σὸν οἶκον προπέμψειαν ἄν; 4, 5, 12. ¶ 3) *comitem dare.* Απ. 3, 14, 6. ἕνα ψωμὸν ἑνὶ ὄψῳ προπέμπειν, *addere.* ¶ 4) *persequi, insequi.* E. 7, 2, 14. αὐτοὺς (hostes) — πρὸς τὸ ὄρθιον προπέμψαντες.

προπέμπεσθαι, ¶ 1) *comitari.* A. 7, 2, 8. Xenophon suos προπέμπεται, αὐτὸς δ' εἶπεν ὅτι θῦσαί τι βούλοιτο. ¶ 2) *progredi iubere.* Π. 5, 3, 19. αὐτὸς ἑστηκὼς τὸν προσιόντα προὔπεμπετο ἐν τάξει.

προπετάζειν f. προπεταννύναι, *praetendere.* Π. 4, 2, 12. p. 217. ὑμεῖς — ὑμᾶς αὐτοὺς προπετάσαντες ἡμῶν, *vos nobis praetendendo, ante nos progressi ad nos te[...]dos.* All. προσπελάσα[...] all. προσελάσαντες.

προπετής (poet. Π[...] ¶ 1) *pronus, non[...] ctus.* Suid: προπ[...] εἰς τοὔμπροσθεν νεν[...] v. ὀρθός. ¶ 2) *pro[...] qui impetu fertu[...]* εἰς, E. 6, 5, 24. [...] νυ προπετεῖς ἦσαν [...] ἰέναι εἰς τὴν Λακεδαι[...] c. ἐπί, E. 2, 3, 11. [...] πετὴς ἦν ἐπὶ τὸ (al[...] πολλοὺς ἀποκτεῖναι, inf. E. 2, 3, 17. [...] προπετέστατος ἐγένετ[...] δημοκρατίαν μεταστῆσ[...] τοὺς τετρακοσίους.

προπετῶς, ¶ 1) *te[...] inconsiderate.* He[...] προπετής· ὁ πρόγλ[...] Π. 1, 3, 7. ἐπερέσθα[...] πετῶς, ὡς ἂν παῖ[...] πω ὑποπτήσσων. 1, τὸ σκυλακῶδες — προπετῶς εἶχεν. H[...] *non temere ret[...] Zeun. non ampli[...] erat in procliui* [...] Possunt omnia simul ta ita verti: *non a[...] us temere inuerecu[...] erat.* ¶ 2) *impetu* 8, 8. ὡς μὴ προπετ[...] τὸ κάταντες — ὁ φέρηται, *praeceps* [...] *cipiti impetu fer[...]* Sic improprie Ιερ. προπετῶς φέρεσθε εἰ[...] τὴν (τυραννίδα), [...] *m*

menter eam cupitis. Antea eſt ὀρέγεσθαι.

προπηλακίζειν, *contemnere, contumelia afficere.* Suid: προπηλακίζων· ἀδικῶν, ὑβρίζων, διασύρων, ἐξουθενῶν. — εἴρηται ἀπὸ τοῦ πηλὸν ἐπιχρίεσθαι τὰ πρόσωπα τῶν ἀτιμίαν καὶ ὕβριν καταψηφιζομένων. Heſych: προπηλακίζει· — ὑβρίζει, ἀδικεῖ, ἐξουδενεῖ. Απ. 1, 2, 49. Σωκράτης, ἔφη ὁ κατήγορος, τοὺς πατέρας προπηλακίζειν ἐδίδασκε, dum ſapientiores ſe putant et ex lege amentes volunt vincire.

προπίνειν, *propinare.* Heſych: προπίωμεν· διὰ τοῦ οἴνου τιμήσωμεν. A. 4, 5, 22. ὁπότε τις φιλοφρονούμενός τῳ βούλοιτο προπιεῖν. 7, 2, 13. κατὰ τὸν Θρᾴκιον νόμον κέρατα οἴνου προὔπινον. Athenaeus 11, p. 476. legit προὔτεινον. E. 1, 5, 4. μετὰ τὸ δεῖπνον αὐτῷ προπιὼν ἤρετο. Interdum propinantes poſt propinationem ipſa pocula donabant. Vnde Harpocratio προπεπωκότες interpretatur προδεδωκότες. v. ibi Valeſ. Schol. Pindari Olymp. 7, init. προπίνειν ἐστὶ κυρίως, τὸ ἅμα τῷ κράματι (i. e. οἴνῳ) τὸ ἀγγεῖον χαρίζεσθαι. Π. 8, 3, 15. ἐκπώματα αὐτῷ προὔπινε καὶ ἐδωρεῖτο. A. 7, 3, 13. προπίνω σοι καὶ τὸν ἵππον τοῦτον δωροῦμαι — ἄλλος παῖδα ἀγαγὼν οὕτως ἐδωρήσατο προπίνων — Τιμασίων προπίνων ἐδωρήσατο φιάλην.

***προπιστεύειν**, *antea credere.* Αγ. 4, 4. προεπιστεύθησαν ἄξιοι εἶναι παρακαταθήκην χάριτος φυλάττειν, np. ante quam ipſi dediſſent. In lexicis deeſſe hoc verbum obſeruauit Hutch.

πρόπλοος ſiue πρόπλους, *primo loco nauigans.* E. 5, 1, 24. ἁλισκομένους αὐτῶν τοὺς πρόπλους. Marg. Steph. προπόλους. Morus cum Brodaeo legi iubet πρωτόπλους, vt eſt paulo ante, quia πρόπλοι ſint, *qui aliquo tempore ante nauigarunt, praemiſſi.* Et Schneiderus edidit πρωτόπλους.

προπομπή, *comitatus.* Αγ. 2, 27. ἀπέπεμψαν οἴκαδε Ageſilaum, προπομπὴν δόντες μεγαλοπρεπῆ.

προπομπός, *comes, deductor.* Π. 3, 1, 1. τὴν — κατασκευὴν συναπέπεμπε, προπομποὺς δοὺς αὐτοῖς. 4, 5, 8. τὸν λόχον προπομπὸν ἄγε, *qui te deducat.* Margg. πρῶτον.

προπονεῖν, ¶ 1) *laborem antea ſuscipere.* Π. 7, 5,

7, 5, 26. p. 457. τἀγαθὰ μᾶλλον εὐφραίνει, ὅσῳ ἂν μᾶλλον προπονήσας τις ἐπ' αὐτὰ ἀπίοι. Sic Απ. 4, 2, 23. τὰ προπεπονημένα praedicantur de eo, qui multos libros collegerat quidem, ſed inde non ſapientior factus erat. Erneſt. recte videtur explicare: *quae ſuperiori tempore magno ſtudio acta ſunt.* Intelligitur enim ſtudium ſapientiae. Grammius minus bene: *quae antea labore et ſtudio acquiſita ſunt.* ¶ 2) *laborare pro conſequenda aliqua re.* c. gen. Π. 8, 1, 11. προπονεῖν ἐθέλοντα πρῶτον σὺν τῷ καλῷ εὐφροσυνῶν. Leuncl. *ante voluptatum gaudia laborem cum honeſtate coniunctum ſuſcipere.* ¶ 3) *antea labore acquirere.* E. 6, 5, 38. p. 428. κτᾶσθαί τι — ἵνα ἔχωσιν — ἐπικουρίαν τῶν προπεπονημένων. Ita Welſ. e margg. Sed Moro placet antiqua lectio πεπονημένων, quam explicat *adminiculum ad tuenda ea, quae labore parta ſunt*, vel *fulcrum eorum, quae confecta ſunt et laborant.* Cf. ἐπικουρία nr. 1. ¶ 4) *pro aliis labores ſuſcipere.* Π. 8, 2, 1.

προνοεῖν τῶν συνόντα προπονεῖν. A. 3, 1 iubentur duces προ *militum cauſa lab* vel *vincere labore tes.* Ιερ. 10, 6.

προπορεύεσθαι, an *praegredi.* Π. 4, : p. 217. προπορεύεσθ πρόσθεν. vbi ἔμπροσθ dundat, vt Luc. niſi cum Kypkio T 309. exponas *vlteri*

προπυνθάνεσθαι, *audire, ante com* E. 7, 5, 10. προπυθ ταῦτα, np. priusqu feciſſet.

προῤῥεῖν, *edicere, nunciare, iubere.* 2, 4. οὔτε ἐπιζητοῦντ μὴ προῤῥηθῇ παρεῖνα 1, 14. προῤῥηθῆναι ποδοκιμασθήσονται. Cf. προερεῖν.

πρός, I. c. gen. ¶ *ab.* A. 1, 9, 12. γεῖται πρὸς πάντων ϛος γενέσθαι. 2, 3, 1 ἀχαρίϛως μοι ἕξει πρὸς ὑμῶν, οὔτε π Ἑλλάδος. Vigerus 6. explicat *ex quod attinet,* et vertit *gratiam mil a vobis, nec ab v ſa Graecia deſut* Cf. Hutch. A. 3, μή τι πρὸς τῆς πόλ ὑπαίτιον εἴη. 7, 6, χων ἐκεῖνον πολὺν

μῶν, καὶ δι' ὑμᾶς, καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων. O. 4, 2. ἀδοξοῦνται πρὸς τῶν πόλεων. 6, 17. πρὸς πάντων καλόν τε κἀγαθὸν ἐπονομαζόμενον. ¶ 2) *coram, apud, ex iudicio.* Moſchopulus p. 25. ἡ πρὸς — καὶ ὅτε ἀντὶ ἐνώπιον καὶ πρόσθεν λαμβάνεται. Phauorin: λαμβάνεται ἡ πρόθεσις πρὸς καὶ ἀντὶ τοῦ ἐνώπιον. A. 1, 6, 6. δικαιότατον καὶ πρὸς θεῶν καὶ πρὸς ἀνθρώπων. 2, 5, 3. τρόπον, ὃς πρὸς θεῶν ἀσεβὴς, πρὸς ἀνθρώπων αἰσχρὸς, *ratione deorum — exiſtimatione hominum.* O. 6, 10. ἐνδοξοτάτη πρὸς τῶν πόλεων αὕτη ἡ βιοτεία. ¶ 3) *per.* In formula iurandi: πρὸς θεῶν et πρὸς τῶν θεῶν, quae ſaepe legitur, et mox eſt obteſtantis et obſecrantis, mox mirantis et exclamantis, vt Π. 2, 2, 10. ἆρ' οὖν, πρὸς τῶν θεῶν, κράτιστον ἡμῖν, ἐμβαλεῖν περὶ τούτου βουλήν. §. 17. πρὸς τῶν θεῶν, ποίῳ ποτέ σε ἔργῳ οὗτος ἀνήρτηται; 3, 1, 19. πρὸς τῶν θεῶν, μὴ οὕτω λέγε. 3, 3, 17. μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν οὕτω ποιήσωμεν. 5, 5, 4. εἰπέ μοι, πρὸς τῶν θεῶν, τί μοι ὀργίζῃ; §. 11. 8, 4, 9. A. 2, 1, 12. 7, 1, 19. Aπ. 3, 6, 3. O. 2, 3. 7, 2. 12, 6. 10. 13, 4. Σ. 6, 4. 8, 6. Cf. θεὸς nr. 1. p. ¶ 4) *ad.* v. Lamb. Bos obſ. crit. c. 27. A. 1, 10, 2. Φεύγει πρὸς τῶν Ἑλλήνων. vbi omiſſum eſſe dicunt vel σταθμὸν, vel στράτευμα, vel στρατόπεδον. ¶ 5) *verſus.* A. 4, 3, 19. οὐραγοὺς καταστήσασθαι πρὸς τοῦ ποταμοῦ. E. 5, 4, 38. τὰ πρὸς ἑαυτοῦ τῶν σταυρωμάτων, *quae ipſum verſus vergebant.* ¶ 6) *aduerſus, contra.* A. 4, 3, 19. πρὸς τῶν Καρδούχων ἰέναι. ¶ 7) *erga.* A. 5, 7, 7. κάκιστοι καὶ αἴσχιστοι καὶ πρὸς θεῶν καὶ πρὸς ἀνθρώπων. ¶ 8) *e re, in commodum, pro ſalute.* Thom. Mag: τῷ πρὸς Ἀττικοὶ εἰς τὴν σημασίαν τοῦ ὑπὲρ χρῶνται ἐνίοτε. Heſych: πρὸς ἡμῶν· ὑπὲρ ἡμῶν. v. Gronov. ad Arrian. 2, 18. p. 91. Valckenar. ad Schol. in Eurip. Phoenn. p. 786. Weſten. ad Act. 27, 34. E. 7, 1, 6. σπονδὰς ποιησάμενος - πρὸς Θηβαίων μᾶλλον, ἢ πρὸς ἑαυτῶν. Σ. 4, 14. κινδυνεύοιμ' ἂν πρὸς ἐκείνου. Sic Λ. 15, 2. ante Stephanum legebatur θύειν πρὸς τῆς πόλεως. Steph. emendauit πρὸ τῆς π. Cf. θύειν nr. 1. ¶ 9) πρός τινος eſſe dicuntur, *quae pertinent ad aliquem, quae ali-*

[redacted]

τὸν Ἀρμένιον, προειπὼν αὐτῷ λέγειν. ¶ 2) *comitari, deducere.* Π. 1, 4, 25. ἀπιόντα τὸν Κῦρον προὔπεμπον ἅπαντες, *prosequebantur honoris causa.* Α. 6, 1, 14. 7, 2, 5. Ξενοφῶντα προπέμψαι τοῖς ἵπποις ἐπὶ τὸ στράτευμα. All. διαπεράσαι. Αγ. 2, 13. eos, qui in templum confugerant, προπέμψαι ἐπέταξε τοὺς ἀμφ' αὐτὸν ἱππεῖς, np. praesidii causa. Ε. 4, 1, 4. ποίαν νύμφην πώποτε τοσοῦτοι — προὔπεμψαν, ὅσοι τὴν σὴν γυναῖκα ἐς τὸν σὸν οἶκον προπέμψειαν ἄν; 4, 5, 12. ¶ 3) *comitem dare.* Απ. 3, 14, 6. ἕνα ψωμὸν ἐνὶ ὄψῳ προπέμπειν, *addere.* ¶ 4) *persequi, insequi.* Ε. 7, 2, 14. αὐτοὺς (hostes) — πρὸς τὸ ὄρθιον προπέμψαντες.

προπέμπεσθαι, ¶ 1) *comitari.* Α. 7, 2, 8. Xenophon suos προπέμπεται, αὐτὸς δ' εἶπεν ὅτι θῦσαι τι βούλοιτο. ¶ 2) *progredi iubere.* Π. 5, 3, 19. αὐτὸς ἑστηκὼς τὸν προσιόντα προὐπέμπετο ἐν τάξει.

προπετάζειν s. προπεταννύναι, *praetendere.* Π. 4, 2, 12. p. 217. ὑμεῖς — ὑμᾶς αὐτοὺς προπετάσαντες ἡμῶν, *vos nobis praetendendo, ante nos progressi ad nos te*[...] *dos.* All. προσπελάσα[...] all. προσελάσαντες.

προπετής (poet. Po[...] ¶ 1) *pronus, non* [...] *ctus.* Suid: προπ[...] εἰς τοὔμπροσθεν νευ[...] v. ὀρθός. ¶ 2) *pro*[...] *qui impetu fertu*[...] εἰς, Ε. 6, 5, 24. [...] νυ προπετεῖς ἦσαν [...] λέναι εἰς τὴν Λακεδαι[...] c. ἐπί, Ε. 2, 3, 11. [...] πετὴς ἦν ἐπὶ τὸ (all[...] πολλοὺς ἀποκτεῖναι. inf. Ε. 2, 3, 17. [...] προπετέστατος ἐγένετ[...] δημοκρατίαν μεταστῆσ[...] τοὺς τετρακοσίους.

προπετῶς, ¶ 1) *te*[...] *inconsiderate.* He[...] προπετής· ὁ πρόγλ[...] Π. 1, 3, 7. ἐπερέσθα[...] πετῶς, ὡς ἂν παῖς [...] πω ὑποπτήσσων. 1, [...] τὸ σκυλακῶδες — προπετῶς εἶχεν. H[...] *non temere ret*[...] Zeun. *non ampli*[...] *erat in procliui* [...] Possunt omnia simul [...] ta ita verti: *non a*[...] *us temere inverecu*[...] *erat.* ¶ 2) *impetu* [...] 8, 8. ὡς μὴ προπετῶ[...] τὸ κάταντες — ὁ [...] φέρηται, *praeceps* [...] *cipiti impetu fer*[...] Sic improprie Isp. προπετῶς φέρεσθε εἰς τὴν (τυραννίδα), [...] *m*[...]

dit Ern. non item Schneiderus. Cf. γίγνεσθαι n. 18. De consilio, Αϑ. 2, 19. οὐ πρὸς τῷ σφετέρῳ ἀγαθῷ, ἀλλ' ἐπὶ τῷ κακῷ. ¶ 4) *in*. Ιπ. 1, 3. ψοφεῖ πρὸς τῷ δαπέδῳ ἡ ὁπλή. ¶ 5) *praeter*. Π. 1, 2, 8. πρὸς δὲ τούτοις μανθάνουσι, *praeterea*. 2, 1, 16. 8, 1, 13. πρὸς δὲ τούτῳ, *praeterea*. §. 16. Λ. 2, 1. Αϑ. 1, 17. 18. Αγ. 1, 11. et Ε. 3, 4, 6. στράτευμα πολὺ πρὸς ᾧ πρόσθεν εἶχε. Cod. Harl. in Αγ. habet πρὸς ὃ πρ. Ε. 1, 7, 1. πρὸς δὲ τούτῳ εἵλοντο Ἀδείμαντον, *praeter hunc*. 2, 1, 11. 4, 1, 20. 4, 2, 9. πρὸς δὲ τούτοις ἱππεῖς, *praeter hos*. 7, 5, 12. πρὸς τούτοις (Margg. προσέτι) ὑπερδέξια χωρία ἔχοντες. Απ. 1, 2, 1. 53. 59. 1, 4, 6. 1, 7, 2. 2, 1, 14. 3, 3, 11. Ο. 12, 13. c. ἔτι, Π. 1, 1, 2. ἔτι δὲ πρὸς τούτοις. 2, 1, 9. Αϑ. 2, 13. Απ. 2, 4, 4. Ο. 15, 1. ἔτι δὲ πρὸς τούτοις — πρὸς δὲ τούτοις — ἐπί γε τούτοις πᾶσιν. ¶ 6) In var. lect. permutatur c. ἐν. v. ἐν n. 8. it. c. ἐπί. v. θάλαττα. it. c. περί. v. προσαρμόζειν. III. c. acc. ¶ 1) *ad*. Α. 6, 1, 12. καὶ πρὸς τοὺς φίλους καὶ εἰς τὴν πόλιν τοὔνομα μεῖζον ἀφίξεσθαι. etc. Cf. γίγνεσθαι nr. 18. b. et πόλεμος nr. 1. m. De consilio, Π. 3, 3, 18. p. 186. πρὸς τὰ ἱερὰ παρεῖναι, *ad faciendam rem diuinam*. 5, 4, 4. τοὺς πρὸς τοῦτο τεταγμένους. Sic Α. 2, 3, 7. 7, 2, 7. ἐμὲ πρὸς τοῦτο ἔπεμψεν, *ad hoc agendum*, np. vt interdicerem. Ε. 1, 7, 10. p. 59. ταχθέντας — πρὸς τὴν ἀναίρεσιν. Cf. ἀποτίνειν, τάττειν nr. 19. et τρέφειν. De tempore, Ε. 5, 1, 9. ναυμαχίας πρὸς τὴν σελήνην γενομένης, *splendente luna*. ¶ 2) *versus*. Π. 1, 4, 11. αἱ ἔλαφοι ἥλλοντο πρὸς τὸν οὐρανόν. Α. 4, 3, 5. γυμνοὶ ἐφέροντο πρὸς τὰ τοξεύματα. Ε. 4, 4, 18. τείχη — τὸ μὲν πρὸς Σικυῶνα καὶ πρὸς ἑσπέραν — ἐξετείχισαν· τὸ δὲ, ἑῷον. Margg. Σικυῶνος et ἑσπέρας. Απ. 3, 8, 9. τὰ πρὸς μεσημβρίαν — τὰ πρὸς ἄρκτον (οἰκήματα). Alias additur βλέποντα. Cf. ἑσπέρα n. 2. it. ἄρκτος, ἕως, μεσημβρία. ¶ 3) *aduersus, contra*. Π. 1, 4, 21. κύων φέρεται πρὸς κάπρον. Steph. mauult ἐπὶ ex Demetrio Phalereo, et ob locum Κ. 3, 10. Π. 1, 4, 22. ἡγεῖτο πρὸς τοὺς πολεμίους. Cf. ἄγειν nr. 2. d. Π. 1, 5, 7. p. 54. ἰδιώτας — ὡς

πρὸς ὑμᾶς ἀγωνίζεσθαι. Sed alii legunt ὡς πρὸς ἡμᾶς, nec haec verba referunt ad ἀγωνίζεσθαι, sed interpretantur *si comparantur nobiscum.* 1, 6, 19. p. 74. διαγωνίζεσθαι πρὸς τοὺς πολεμίους. 2, 1, 2. p. 86. ἀγωνιστέον πρὸς τοὺς ἄνδρας. 3, 1, 10. ἡ πρός τινα ἀφροσύνη. 6, 4, 5. p. 392. A. 1, 1, 8. τῆς πρὸς ἑαυτὸν ἐπιβουλῆς. 1, 8, 21. 5, 7, 12. ἐλθεῖν πρὸς αὐτούς. Cod. Eton. ἐπὶ, vt paulo ante erat. E. 1, 7, 10. p. 59. τὰ πρὸς τοὺς πολεμίους μὴ καλῶς πραχθέντα. Απ. 3, 3, 7. Cf. πόλεμος nr. 1. f. h. Sic Π. 1, 2, 6. γίγνεται παισὶ πρὸς ἀλλήλους — ἐγκλήματα. A. 5, 5, 8. πρὸς ταῦτα ἀναστὰς — εἶπεν. 7, 6, 17. K. 10, 1. πρὸς τὸν ὗν τὸ ἄγριον κεκτῆσθαι κύνας. Sed E. 1, 7, c. p. 59. τοὺς πρὸς τούτους ταχθέντας significat *his oppositos.* ¶ 4) *erga.* Π. 1, 6, 19. p. 76. ἅ τε πρὸς τοὺς φίλους ποιητέον ἦν, καὶ ἃ πρὸς τοὺς ἐχθρούς — πρὸς ἀλλήλους τοὺς παῖδας ταῦτα ποιεῖν. 3, 2, 7. extr. πρὸς εὐεργέτην οὐδὲν ἄξιον ποιοῦντες. Απ. 2, 3, 9. 10. 4, 2, 16. Sic Απ. 1, 3, 14. ἀφροδισιάζειν πρὸς τοιαῦτα, *amorem venereum erga*

talia conuertere, ı
nere Veneris vti.
πιθυμία nr. 2. ¶ 5
v. Raphel. ad Rc
1. Πο. 5. 13. πρ
τον εἰρήνην ἄγειν. .
12. ἰσηγορίαν τοῖς
πρὸς τοὺς ἐλευθέρους
σαμεν, καὶ τοῖς μ
πρὸς τοὺς ἀστούς. C
θήκη, συνιστάναι, συ
συντίθεσθαι. ¶ 6
prae. In compar
A. 7, 7, 24. λῆρος
ἐδόκει εἶναι πρὸς τὸ α
ἔχειν. Απ. 1, 2, 5
δαμοῦ τοὺς ἄλλου
πρὸς ἑαυτόν. 1, 3,
5. 4. τεταπείνωται
Ἀθηναίων δόξα πρ
Βοιωτούς. Ιπ. 5,
θηνὲς τὸ πεζῶν ἔρημ
πικὸν πρὸς τὸ ἅμ
πεζοὺς ἔχειν. Cod.
optime: πεζοὺς ἔχ
κρίνειν nr. 9. et πα
λειν et sapra nr. 3.
fere. E. 1, 2, 12.
λέσθαι αὐτῶν πρὸς ἑ
σιους. ¶ 8) *vsqu*
A. 4, 5, 2. διέβαιν
χόμενοι πρὸς τὸν ὀμ
¶ 9) *in*, i. q. εἰς.
1, 1. εἰ ἔλθοι πρ
Παφλαγονίαν. §. 2.
φίκετο ἐς τὴν Παφ
A. 7, 1, 10. πρὸς
χος εἰσιόντες. Cod.
et Guelf. εἰς τὸ τ. ε.
legi vult Brodaeu
iam Zeun. recep

Cf. εἰσιέναι. ¶ 10) *praeter.* Π. 2, 3, 5. p. 119. ἀλλὰ καὶ ἡδὺ, πρὸς τὸ πεφυκέναι, *praeterquam quod ingenitum est.* Steph. et Brodaeus: πρὸς τῷ πεφ. quod sequitur Welſ. Απ. 3, 3, 10. ἐὰν πρὸς τοῦτο διδάξῃς, *praeterea.* Steph. et Welſ. vt 1 MS. Ern. habent πρὸς τούτῳ. K. 12, 7. πρὸς δὲ τοῦτο μὴ νυκτερεύειν. Etiam h. l. Stephano auctore legitur τούτῳ. ¶ 11) *ratione, quod attinet ad, de.* Π. 4, 5, 12. p. 246. ἐάν τίς σε πρὸς ταῦτα ἐρωτᾷ. A. 2, 3, 12. πρὸς ταῦτα — οἱ Ἕλληνες ἐβουλεύοντο. Απ. 1, 3, 3. πρὸς φίλους καὶ — πρὸς τὴν ἄλλην δίαιταν καλὴν ἔφη παραίνεσιν εἶναι. 3, 10, 12. οὐ καθ' ἑαυτὸ λέγειν, ἀλλὰ πρὸς τὸν χρώμενον. 4, 2, 35. πρὸς τοὺς φίλους μόνον ταῦτ' ἐρωτᾷν. Cf. βουλεύεσθαι, et ἔχειν cum aduerbiis. ¶ 12) φρονεῖν τὰ πρός σε, A. 7, 7, 18. *a partibus tuis esse.* ¶ 13) *secundum.* v. αὐλὸς et ῥυθμός. ¶ 14) *pro, pro ratione.* Π. 1, 6, 19. p. 83. πρὸς τὰ συμβαίνοντα τούτοις χρῆσθαι, *pro re nata.* 2, 2, 10. σκοποῦντας τὰ ἔργα ἑκάστου, πρὸς ταῦτα καὶ τὰς τιμὰς ἑκάστου προτιθέναι. 8, 4, 13. πρὸς τὴν ἀξίαν ἑκάστῳ ἐδίδοσαν. 8, 5, 8. πρὸς τὸ συμπίπτον, *vt res ferebat.* A. 7, 3, 19. Ιερ. 4, 8. οὐ τῷ ἀριθμῷ τὰ πολλὰ κρίνεται, ἀλλὰ πρὸς τὰς χρήσεις. O. 20, 21. Ιπ. 1, 16. πρὸς τὰς κνήμας, ὡς ἂν συμμέτρως ἔχῃ, συναύξεται καὶ τὸ ἄλλο σῶμα. 12, 1. χρῆναι τὸν θώρακα πρὸς τὸ σῶμα πεποιῆσθαι. Ιππ. 5, 9. πρὸς τὸ παρόν. Zeun: *pro rerum conditione et opportunitate, quae offertur.* ¶ 15) *apud.* E. 6, 5, 8. ἀνακεχωρηκότες ὑπὸ τὸ πρὸς Μαντίνειαν τεῖχος. Margg. Μαντινείας. Απ. 1, 2, 61. πρὸς τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους κόσμον τῇ πόλει παρεῖχε. Cf. ἔνδοξος. ¶ 16) *prope.* E. 2, 1, 16. ὁρμοῦντας — ἐν λιμένι καὶ πρὸς πόλιν. Margg. πόλει. Ιπ. 4, 3. λίθους κατορωρυγμένους πρὸς ἀλλήλους, παραπλησίους ὁπλαῖς, *prope se inuicem.* Camerar. male vertit: *quorum inter se magnitudo sit par vngulis.* Rectius Leuncl. *coniunctim.* De tempore, A. 4, 5, 16. ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἡμέραν ἦν, *prope s. circa diem, sub diluculum.* Cf. ἑσπέρα nr. 1. ἡμέρα, γίγνεσθαι nr. 7. ¶ 17) *a.*

v.

[redacted]

aliquo digna sunt, quae congruunt alicui, Schol. Aristoph. Plut. 355. ἡ πρὸς — τὸ καθῆκον σημαίνει. A. 1, 2, 11. οὐ γὰρ ἦν πρὸς τοῦ Κύρου τρόπου, ἔχοντα μὴ ἀποδιδόναι, non consentaneum erat, alienum erat. Απ. 2, 3, 15. ἄτοπα λέγεις καὶ οὐδαμῶς πρὸς σοῦ, neque te digna, nec sapientiae tuae conuenienter, nec pro tua dignitate. Similiter Ιπp. 1, 20. ἐν ταῖς μελέταις ταῖς πρὸς τῆς ἀνθιππασίας καλὸν ἐξάγειν, quae spectant s. pertinent ad. Steph. et Camerar. volunt vel πρὸς τὰς ἀνθιππασίας rescribere, vel πρὸς delere. Leunclauio placet πρό. Alias coniecturas proponit Zeun. ¶ 10) Permutatur c. πρὸ, A. 7, 2, 10. πυρὰ προκεκαυμένα πρὸς τῶν νυκτοφυλάκων. Steph. coni. πρὸ, et sic habent 3 Codd. edit. Florent. et Hutch. et Zeun. In marg. Steph. est ἕνεκα τῶν φυλάκων. Cf. πρὸ nr. 1. 2. 4. et supra nr. 8. II. c. dat. ¶ 1) apud, Π. 7, 1, 17. αἱ ἀσπίδες — πρὸς τοῖς ὤμοις οὖσαι, clypei humeris aptati. 7, 5, 9. συμμάχους πρὸς ἑαυτοῖς ἔχοντας, secum habentes, a sociis instructos. ¶ 2)

prope. Π. 2, 4, 12. (
ρια τὰ πρὸς τῇ Ἀσ(
Assyriae vicina, in
syriae finibus posi
5, 1. πρὸς Βαβυλῶ
A. 1, 8, 3. πρὸς τῷ
Φράτῃ ποταμῷ. §. 10
ρελαύνων οὐ πάνυ πρ
τῷ τῷ στρατεύματι,
co interuallo ab e
tu. 7. 2. 8. ἤδη
πρὸς τῷ τείχει. Edit.
πρὸς τὸ τεῖχος. Λ.
πρὸς τῇ οἰκίᾳ. E. 2,
ἐν αἰγιαλῷ καὶ πρὸς
πόλει. 4. 4. 8.
21. Cf. θάλαττα.
ad, Π. 1, 4, 23.
θεν ἔστησαν, πρὶν
τοῖς πεζοῖς τῶν Ἀσ
ἐγένοντο. Αγ. 2,
E. 4, 3, 10, 11.
ἐπὶ τὸν Ἑλικῶνα —
τῷ Ἑλικῶνι πεφευγό
πρὸς τὸν Ἑλικῶνα. E
9. ἤεσαν πρὸς τοῖς ἐ
7, 1, 2. p. 439. πρ
τοις — προσιέναι.
τούτους, e marg. L
Απ. 4. 2, 15. πρὸς
δικίᾳ ἐθήκαμεν. Sed
14. 17. est c. acc.
16. πρὸς τῷ φιλοκερ
ναι μετρίως ἔχουσι.
coniicit πρὸς τὸ,
Zeun. in Cod. Gue
uentum recepit, eu
secutus Gail. Sic
2, 3. ἵνα πρὸς τοῦτο
ἡγεμόνες ὦσι, all. h
πρὸς τούτοις, quod

αὐτὸ τὸ τεῖχος προσήγαγον. A. 5, 2, 7. προσαγαγὼν πρὸς τὴν χαράδραν. E. 6, 5, 39. Addito acc. Π. 5, 3, 8. τὰ ἔξωθεν σοῦ ἰσχυρότερα προσάγοντος, *copias plures et fortiores.* E. 1, 2, 4. προσῆγε δύο στρατόπεδα, *bipartitum exercitum.* 7, 5, 23. τὸ στράτευμα (Margg. τῷ στρατεύματι) — προσῆγε. Ἱππ. 8, 12, 13. In his omnibus προσάγειν dicitur imperator. ¶ b) captiuos et pecus, Π. 3, 2, 6. προσάγουσι τῷ Κύρῳ τοὺς αἰχμαλώτους δεδεμένους. 4, 3, 1. ἁρμαμάξας γυναικῶν — καὶ ταύτας εἰληφότες προσῆγον. 4, 5, 15. ἵπποι προσάγονται. 5, 2, 1. βοῦς καὶ — πρόβατα ὑπὸ τὰ ἐρύματα προσηγμένα. 5, 4, 7. ¶ c) vades. Π. 6, 2, 11. p. 374. γνωστῆρας ἐμοὶ προσαγαγὼν καὶ ἐγγυητάς. ¶ 2) *adducere f. admittere ad regem.* Π. 1, 3, 7. προσάγειν τοὺς δεομένους Ἀστυάγους. E. 4, 5, 6. πρεσβεῖαι — Φάρακος παρεστηκότος αὐτοῖς, ὅπως προσαγάγοι ad Agesilaum. c. dat. Π. 1, 4, 24. ἀφελκύσαντες οἱ ἐπὶ τοῦτο ταχθέντες προσήγαγον τῷ Ἀστυάγει. E. 3, 4, 8. Hutch. cum talibus locis comparat locos 1 Petr. 3, 18. et Ephes. 2, 18. Cf. Raphel. ad Rom. 5, 2. ¶ 3) *ad hostes mittere.* E. 6, 5, 42. πολλοὺς (sp. speculatores) προσάγειν — πολλὴ ἀφροσύνη. Paulo ante est ἔπεμψε σκοπούς. ¶ 4) *admouere.* Π. 1, 3, 4. προσήγαγεν αὐτῷ παροψίδας καὶ παντοδαπὰ ἐμβάμματα. E. 2, 4, 18. τὰς μηχανὰς προσάγειν vrbem versus. ¶ 5) *apportare, aduehere.* Π. 5, 2, 2. εἴ τι βρωτὸν, πάντα ἱκανὰ προσῆγον. Πο. 4, 18. τὰ προσαχθέντα πρίασθαι, *venum aduecta.* ¶ 6) *afferre, incutere.* A. 4, 1, 17. μάλα πολλῶν φόβων προσαγομένων. Agitur de tormentorum terroribus. ¶ 7) *adoriri, inuadere.* De militibus, A. 1, 10, 6. ἔδεισαν μὴ προσάγοιεν πρὸς τὸ κέρας.

προσάγεσθαι, ¶ 1) *ad se adducere.* Ἱπ. 1, 12. v. αἱρεῖν nr. 1. Ἱπ. 9, 8. οὐ δεῖ ἐξαπιναίως σπᾶν, ἀλλ' ἠρεμαίως προσάγεσθαι equum τῷ χαλινῷ. ¶ 2) *ad se allicere.* v. Dorvill. ad Charit. p. 203. qui verbum proprium esse ait in osculis. Et sic est non solum in Theophrasti charr. 5, 2. sed etiam Π. 8, 4, 12. Χρυσάνταν ἐφίλησε προσαγαγόμενος, *blande ad se attractum.* Simi-

πρὸς ὑμᾶς ἀγωνίζεσθαι. Sed alii legunt ὡς πρὸς ἡμᾶς, nec haec verba referunt ad ἀγωνίζεσθαι, sed interpretantur *si comparantur nobiscum*. 1, 6, 19. p. 74. διαγωνίζεσθαι πρὸς τοὺς πολεμίους. 2, 1, 2. p. 86. ἀγωνιστικὸν πρὸς τοὺς ἄνδρας. 3, 1, 10. ἡ πρός τινα ἀφροσύνη. 6, 4, 5. p. 392. A. 1, 1, 8. τῆς πρὸς ἑαυτὸν ἐπιβουλῆς. 1, 3, 21. 5, 7, 12. ἐλθεῖν πρὸς αὐτούς. Cod. Eton. ἐπί, vt paulo ante erat. E. 1, 7, 10. p. 59. τὰ πρὸς τοὺς πολεμίους μὴ καλῶς πραχθέντα. Απ. 3, 3, 7. Cf. πόλεμος nr. 1. f. h. Sic Π. 1, 2, 6. γίγνεται παισὶ πρὸς ἀλλήλους — ἐγκλήματα. A. 5, 5, 8. πρὸς ταῦτα ἀναστὰς — εἶπεν. 7, 6, 17. K. 10, 1. πρὸς τὸν ὗν τὸν ἄγριον κατηνέχθη τ κύνας. Sed E. 1, 7, c. p. 59. τοὺς πρὸς τούτους ταχθέντας significat *his oppositos*. ¶ 4) *erga*. Π. 1, 6, 19. p. 76. ἅ τε πρὸς τοὺς φίλους ποιητέον ἦν, καὶ ἃ πρὸς τοὺς ἐχθρούς — πρὸς ἀλλήλους τοὺς παῖδας ταῦτα ποιεῖν. 3, 2, 7. extr. πρὸς εὐεργέτην οὐδὲν ἄξιον ποιοῦντες. Απ. 2, 3, 9. 10. 4. 2, 16. Sic Απ. 1, 3, 14. ἀφροδισιάζειν πρὸς τοιαῦτα, *amorem venereum erga*

talia conuertere, *nere Veneris vti*. πιθυμία nr. 2. ¶ v. Raphel. ad R 1. Πο. 5. 13. πρ τὸν εἰρήνην ἄγειν. 12. ἰσηγορίαν τοῖς πρὸς τοὺς ἐλευθέρου σαμεν, καὶ τοῖς μ πρὸς τοὺς ἀστούς. θήκη, συνιστάναι, σ συντίθεσθαι. ¶ *prae*. In compar A. 7, 7. 24. λῆρο ἐδόκει εἶναι πρὸς τὸ ἔχειν. Απ. 1, 2, δαμοῦ τοὺς ἄλλο πρὸς ἑαυτόν. 1, 3, 5. 4. τετατείνωτα Ἀθηναίων δόξα πρ Βοιωτούς. Ιπ. 5, ἔθνος τὸ πεζὸν ἔρη μικὸν πρὸς τὸ ἄμ πεζοὺς ἔχειν. Coc optime: πεζοὺς ἔχ κρίνειν nr. 9. et πα λειν et sapta nr. 3 *fere*. E. 1, 2, 12 λέσθαι αὐτῶν πρὸς σίους. ¶ 8) *vsq* A. 4, 5, 2. διέβαιν χόμενοι πρὸς τὸν ὀρ ¶ 9) *in*, i. q. εἰς 1, 1. εἰ ἔλθοι πρ Παφλαγονίαν. §. 2. ἀφίκετο ἐς τὴν Παφ A. 7, 1, 10. πρὸς χος εἰσιόντες. Cod. et Guelf. εἰς τὸ τ. ε legi vult Brodaeu iam Zeun. recep

Ἱππ. 1, 8. ἡ πόλις — προσαιρεῖται τῷ ἱππάρχῳ συνεργοὺς Φυλάρχους.

προσαιτεῖν, ¶ 1) *praeterea rogare, plus petere.* A. 1, 3, 21. προσαιτοῦσι μισθὸν ὁ Κῦρος ὑπισχνεῖται ἡμιόλιον, *auctum stipendium petentibus.* ¶ 2) *mendicare, emendicare.* v. Poll. 3, 111. et 6, 196. O. 20, 15. κλέπτων, ἢ ἁρπάζων, ἢ προσαιτῶν βιοτεύειν. Saepe in affectu et in contemtum dicitur de iis, qui *nimis submisse petunt*, A. 7, 3, 15. πάρεισιν Graeci, οὐδέν σε (Seuthen) προσαιτοῦντες. 7, 6, 19. μηδ' ὁντιναοῦν μισθὸν προσαιτήσας Σεύθην σύμμαχον ὑμῖν προσέλαβον. Απ. 1, 2, 29. τὸν ἐρώμενον — προσαιτεῖν, ὥσπερ τοὺς πτωχοὺς ἱκετεύοντα. Απολ. 9. ἀνελευθέρως τὸ ζῆν ἔτι προσαιτῶν. Σ. 8, 23. ὥσπερ πτωχὸς — ἀεὶ γάρ τοι προσαιτῶν, καὶ προσδεόμενος Φιλήματος. Steph. malit τι pro τοι. ¶ 3) *requirere, egere.* Πο. 4, 39. ὅσους operarios αὐτὰ τὰ ἔργα προσαιτοίη.

προσακούειν, *insuper audire.* E. 2, 4, 14. διὰ τὸ τοιαῦτα προσακούειν, praeter cladem acceptam etiam talia opprobria. 8, 4, 1. ἰδὼν τριήρεις — προσακούσας δὲ καὶ τοῦτο etc.

προσάλλεσθαι, *adsilire.* Π. 8, 4, 9. ἣν μεγάλην γαμήσειας, ἣν βούλῃ ὀρθὴν φιλῆσαι, προσάλλεσθαί σε δεήσει, ὡς τὰ κυνάρια.

***προσαναβαίνειν**, *de nouo accedere.* Ἱππ. 1, 2. ἀναβιβαστέον μέν σοι ἱππέας — εἰ δὲ μὴ προσαναβήσονται ἱππεῖς, μείονες ἀεὶ ἔσονται. Dicitur igitur de equitum supplementis. v. ἀναβ. Cf. Gramm.

προσαναγκάζειν, fere i. q. ἀναγκάζειν. Π. 8, 1, 6. τοὺς τοιούτους προσηνάγκαζε προσεῖναι, vt reliqui aderant. §. 7. est verbum simplex.

προσανατίθεσθαι, *praeterea in se suscipere.* Απ. 2, 1, 8. ἑαυτῷ τὰ δέοντα παρασκευάζειν, μὴ ἀρκεῖν τοῦτο, ἀλλὰ προσανατίθεσθαι τὸ καὶ τοῖς ἄλλοις — πορίζειν.

***προσανειπεῖν**, *insuper edicere.* A. 7, 1, 7. προσανειπεῖν, ὅτι — αἰτιάσεται.

προσάντης, ¶ 1) *arduus, ascensu difficilis.* Απ. 3, 5, 25. ὄρη, δι' ὧν — εἴσοδοι στεναί τε καὶ προσάντεις. ¶ 2) c. πρὸς, *nitens aduersus.* Απολ. 33. ὥσπερ οὐδὲ πρὸς τἆλλα τἀγαθὰ προσάντης ἦν, οὐ-

v. ὀπτός. ¶ 18) *propter.* Απ. 3, 7, 2. πρός τί με ταῦτα ἐρωτᾷς, *cur.* 3, 8, 5. πρὸς ταυτὰ — πρὸς ἄλλα — πρὸς τὰ αὐτά. Cf. ἐμμειδιᾷν et δὴ I, 6. ¶ 19) *per.* In obteſtatione, O. 7, 8. ὑποσχομένη πρὸς τοὺς θεοὺς γενέσθαι οἵαν δεῖ, *per deos, teſtibus diis.* ¶ 20) Circumſcribit aduerbium. Π. 3, 3, 10. ἐμοὶ βέλτιον εἶναι δοκεῖ πρὸς πάντα, *omnino.* Sic A. 1, 3, 19. πρὸς φιλίαν accipi poteſt pro φιλίως, *amice*, niſi intelligere malis χώραν. v. φίλιος. ¶ 21) Circumſcribit a) genitiuum, O. 10. 10. πρὸς τὸν ἴσον προςᾶσαν, i. e. τοῦ ἴσου. Nam προςᾶσαν deriuandum eſt a verbo προϊστάναι. b) datiuum. Π. 8, 8, 4. πρὸς οὐδὲν δίκαιον pro οὐδενὶ δικαίῳ, *praeter ius et aequum.* A. 3, 3, 2. λέξατε πρός με ὡς πρὸς φίλον. Alterum πρὸς in 2 MSS. deeſt. Cf. ἀγγέλλειν, πωλεῖν, σημαίνειν. ¶ 22) Poſt adiectiua peritiam ſignificantia nunc additur, nunc omittitur. vid. v. c. κράτιστος. ¶ 23) In var. lect. permutatur c. κατά. v. κατὰ c. acc. nr. 19. it. c. παρά. v. παρὰ c. acc. nr. 1, et 3. it. c. ἐπί. v. ſupra nr. 3. it. c. πῶς. v. χρῆσθαι nr. 6. it. c. ὡς. v. ὡς nr. 27. it. c. εἰς. v. ſupra nr. 9. et ἀνατείνειν nr. 1. et εἰς nr. 19. d. et ἄσκημα, et ἔγκλημα. it. πρὸς ταῦτα c. ἐνταῦθα. v. ἐντ. nr. 3. IV. ſine caſu ponitur, et ſignificat *praeterea.* Π. 6, 4, 3. πρὸς δὲ — ὑπεσχόμην αὐτῷ. 8, 2, 7. Αθ. 2, 2. c. ἔτι, E. 1, 7, 10. p. 57. ἄν τινα — ἀποκτείνητε — πρὸς δ' ἔτι καὶ εἰς ἀνθρώπους ἡμαρτηκότας. 6, 5, 40. Cf. προσέτι, et ἔτι nr. 6.

προσάγειν, ¶ 1) *adducere.* ¶ a) exercitum. Vbi ſaepe omittitur τὸ ςράτευμα. Π. 5, 4, 20. οὐ τὸ αὐτό ἐςι προσάγειν καὶ παράγειν· προσάγουσι γὰρ ἅπαντες aduerſus hoſtem. A. 4, 6, 14. ὅπως ὡς μάλιςα δοκοίη ταύτῃ προσάξειν. E. 3, 5, 15. Παυσανίας οὐ προσῆγεν, οὐδὲ ἐμάχετο. Car. Gottlob Kühn. ad Aelian. V. H. 3, 1. legi iubet προῆγεν. c. dat. Π. 5, 2, 15. p. 286. οὔτε προσάγοντα πολεμίοις — εὔτ' ἀπάγοντα. Leuncl. et Well. πρὸς πολεμίους. c. ἐπί, A. 4, 8, 9. ἢν ἐπὶ πολλοὺς τεταγμένοι προσάγωμεν. c. πρός, Π. 1, 6, 19. p. 82. πρὸς πολεμίους προσάγειν. 5, 4, 20. πρὸς αὐτ

οἱ Ἀρκάδες προσέβαινον εἰς τὴν Λάκαιναν, καὶ οὗτοι ὡς ἀποκλείσοντας αὐτὸν, np. praeter Meſſenios ante nominatos.

προσβάλλειν, ¶ 1) *addere, acquirere, concedere.* E. 6, 2, 6. μέγα ἀγαθὸν ἀποβάλοιεν ἂν, τοῖς δὲ πολεμίοις μεγάλην ἂν ἰσχὺν προσβάλλοιεν. ¶ 2) *adoriri exercitum.* Scil. omittitur στράτευμα ſ. στρατιὰν, vt ſit *exercitum admouere exercitui.* Π. 7, 1, 13. κατὰ κέρας προσέβαλλον. E. 7, 5, 24. c. πρὸς, A. 6, 3, 4. προσέβαλλον πρὸς τοὺς ὁπλίτας. ¶ 3) *oppugnare vrbes, caſtella, montes, et alia loca munita.* Π. 5, 3, 9. τῇ ὑστεραίᾳ προσέβαλε ὁ Κῦρος, np. τῷ χωρίῳ. 5, 4, 21. ἓν αὐτῶν (τῶν Φρουρίων) — προσβαλὼν βίᾳ ἔλαβε. A. 4, 6, 10. ταύτῃ προσποιούμενοι προσβαλεῖν, np. τῷ ὄρει. Ag. 7, 6. Κορινθίων — μηχανὰς ἐπιδεικνύντων, αἷς πάντες ἤλπιζον ἑλεῖν τὰ τείχη, οὐκ ἤθελε προσβάλλειν. E. 1, 6, 9. προσβαλὼν αἱρεῖ τὴν πόλιν κατὰ κράτος. 2, 3, 5. 2, 4. 21. 3, 1, 14. 4, 4, 4. §. 13. αἱρεῖ προσβαλὼν Σιδοῦντα. 5, 3, 18. προσβαλὼν εἷλε κατὰ κράτος. 6, 5, 39. προθύμως προσέβαλλον. c. dat. Cf. Poll. 9, 159. E. 1, 2, 2. πρόσέβαλε τῷ τείχει. Ald. et Iunt. perperam habent πρὸς τῷ τ. 2, 1, 10. προσβαλὼν πόλει — κατὰ κράτος αἱρεῖ. §. 12. 3, 1, 10. ξενικῷ Ἑλληνικῷ προσβαλοῦσα τοῖς τείχεσιν. 6, 5, 32. Γυθείῳ προσέβαλον τρεῖς ἡμέρας. c. πρὸς, Π. 5, 3, 7. προσβάλοιμι ἐγὼ πρὸς τὰ χωρία. 7, 2, 1. μηχανὰς ἀνίστη ὡς προσβαλῶν πρὸς τὸ τεῖχος. A. 4, 2, 8. προσβάλλουσι πρὸς τὸν λόφον. 4, 7, 1. 5, 2, 4. 5, 5, 2. E. 2, 4, 2. §. 18. πρὸς τὸ τεῖχος τοῦ ἄστεος προσέβαλον. 3, 5, 11. 4, 4, 16. 4, 6, 12. 5, 4, 19. 6, 5, 32. πρὸν τὴν πόλιν προσβαλεῖν.

προσβατὸς, *peruius, quo patet aditus, qui aſcendi poteſt.* A. 4, 3, 9. οὐδὲ τοῖς πολεμίοις ἱππεῦσι προσβατὸν κατὰ τοῦτο ob rupes. 4, 8, 7. ὄρος μέγα, προσβατὸν δέ. Ἀπολ. 23. χωρίον, ἔνθα οὐ προσβατὸν θανάτῳ.

προσβιβάζειν, v. προβιβάζειν.

προσβλέπειν, ¶ 1) *intueri.* De mirabundo, Π. 2, 2, 16. ἀκούσαντες — προσέβλεψαν. Σ. 3, 13. c. acc. O. 11, 5. ὁ δὲ προσβλέψας με, ὡς οὐδὲν ὑγιαίνοντα, — εἶπε. c. dat. Σ. 3, 14. πάντες

προσέ-

Similiter Π. 7, 5, 15. προτείνων ὁ Κῦρος τὴν χεῖρα, προσήγετο αὐτούς. ¶ 3) *ad ſuas partes trahere.* E. 6, 1, 4. p. 859. ἑκόντας μᾶλλον ἢ ἄκοντας προσαγαγέσθαι. ¶ 4) *ſibi conciliare.* v. Poll. 4, 29. Ἀπ. 3, 4, 9. συμμάχους καὶ βοηθοὺς προσάγεσθαι. ¶ 5) *ditioni ſuae adiicere*, np. vel armis vel oratione. v. Weſſeling. ad Diodor. Sicul. T. II. p. 30. Ἀγ. 1, 20. οὐ βίᾳ χειροῦσθαι τοὺς ἐναντίους, ἀλλὰ πρᾳότητι προσάγεσθαι. §. 22. ὁπόσας πόλεις προσαγάγοιτο. E. 4, 8, 30. 5, 2, 12. p. 298. ¶ 6) *in ſe conuertere.* Σ. 1, 9. ὥσπερ φέγγος — πάντων προσάγεται τὰ ὄμματα, οὕτω τὸ κάλλος πάντων εἷλκε τὰς ὄψεις πρὸς αὐτόν. ¶ 7) *ſibi importare.* Πο. 1, 7. mercator πᾶσιν ἀνέμοις προσάγεται ὧν δεῖται καὶ ἀποπέμπεται.

προσαγορεύειν, ¶ 1) *appellare.* Π. 5, 3, 17. ὀνομαστὶ προσαγορεύειν et colloqui. 8, 7, 3. p. 546. οἱ τὴν αὐτὴν μητέρα καὶ τὸν αὐτὸν πατέρα προσαγορεύοντες dicuntur fratres. ¶ 2) *vocare.* K. 6, 14. ὀνομαστὶ ἑκάστην canem προσαγορεύοντα. ¶ 3) *cognominare*, np. honoris cauſa. Π. 7
ὦ δέσποτα· τοῦτο
τύχη δίδωσι — ἐμοὶ
γορεύειν. Ἀπ. 3,
Ὅμηρον τὸν Ἀγα
προσαγορεῦσαι ποιμ
ὤν.

προσαγωγὴ, ad
aditus ad regem
ſych: προσαγωγή·
λευσις. v. interp
Rom. 5, 2. Π. 7
p. 445. δεόμενος π
γῆς.

προσαιρεῖσθαι,
ſibi allegere, co
cum vir virum le
1, 5, 5. ἔδοσαν αὐ
κοσίους — προσελέ
6. προσῃρεῖτο τοὺς
σίους — προσείλο
οὗτοι. §. 7. p. 51.
λόμην ὑμᾶς. Sed
eſt ἑλόμενοι. ¶
deligere. Λ. 15,
poteſt συσκήνους π
σθαι. Cod. Lipſ.
σθαι. ¶ 3) *inſuper*
re magiſtratus. E
27. προσελέσθαι κ
ἑαυτῷ Καλλίστρατον
βρίαν duces nauium
9, 14. οὐκ ἀρκεῖν —
μους καλοὺς γράψ
ἀλλὰ καὶ νομοφύλακ
σαιροῦνται. Sic E
11. in margg. στρ
πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι
σείλοντο. Vbi in
bus editt. eſt εἵλον
4) i. q. αἱρεῖσθαι, c

σθαι. De vitiis, c. πρὸς, Π. 1, 6, 19. p. 77. πρὸς τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτοῖς ῥᾳδιουργίας προσγενομένης ¶ 3) *prouenire, oriri.* Π. 1, 6, 9. et 10. aliquoties dicitur ἀπό τινος πόρος προσγενέσθαι. ¶ 4) *euenire.* Aπ. 3, 14, 6. ἄλλο δέ τι προσγίγνεται τῷ ἐσθίειν ἐσθιοθέντι.

προσγράφειν, *adſcribere, ſcribendo addere.* E. 7, 1, 25. προσγεγραμμένα dicuntur, *quae addita a rege erant formulae pacis.*

***προσδανείζεσθαι**, *mutuari praeter id quod ante habetur.* v. Gramm. Sed A. 7, 5, 3. προσδανεισάμενος fere pro ſimplici poſitum eſt.

προσδεῖν, ¶ 1) *amplius* ſ. *inſuper opus eſſe.* Π. 2, 1, 2. p. 88. εἰ μὲν ἀνδρῶν προσδεῖ ἡμῖν. Aπ. 4, 2, 13. εἴ τι σοι δοκεῖ προσδεῖν τούτων. ¶ 2) *opus eſſe.* A. 5, 6, 1. εἰ κατὰ θάλατταν velint proficiſci, προσδεῖν ἐδόκει Σινωπέων.

προσδεῖσθαι, ¶ 1) *inſuper egere.* c. acc τι et οὐδὲν, niſi malis τι intelligere *aliqua in re,* et οὐδὲν *nulla in re.* Π. 1, 3, 14. ἤν τι προσδέωμαι, ὁ πάππος με ἐπιδιδάξει. O. 2, 1. οὐδὲν προσδεῖσθαι χρημάτων. §. 2. §. 8. εἴ τι καὶ προσδεηθείην. c. gen. Π. 2, 4, 8. χρημάτων δοκῶ προσδεῖσθαι, *denuo* ſ. *nouis indigere.* 3. 2, 14. φησὶ προσδεῖσθαι χρημάτων praeter ea, quae iam habet. E. 2, 4, 5. πόσοι εἶεν, καὶ πόσης φυλακῆς προσδεήσοιντο. Iep. 4, 11. ἀεὶ προσδεῖσθαι χρημάτων, *nouis indigere.* O. 2, 4. c. εἰς, Π. 6, 2, 11. p. 374. εἴ τις χρημάτων προσδεῖσθαι νομίζει εἰς ἐκπολήν. c. inf. E. 7, 4, 35. ὅτι πολέμου οὐδὲν δέοιντο. τοῦ γὰρ ἱεροῦ προεστάναι οὐδὲν προσδεῖσθαι, *ſe non amplius egere.* ¶ 2) *inſuper cupere* ſ. *deſiderare.* Π. 1, 5, 1. προσδεόμενος vocatur, *qui praeter ſuam portionem in coena aliam deſiderat.* Oppon. ἐπιδιδόντα. Πο. 4, 7. ἀργύριον — πολὺ — ὥστε μὴ ἔτι προσδεῖσθαι. c. acc. Σ. 2, 3. νύμφαι μύρου μέν τι καὶ προσδέονται. Ariſtides pro τι legit οὐ. Ern. corrigit προσδέχονται. v. interpp. c. gen. Aπ. 4, 8, 11. μηδὲ ἄλλου προσδεῖσθαι, ἀλλὰ αὐτάρκης εἶναι. ¶ 3) *inſuper opus eſſe.* Aπ. 3, 6, 13. πόσου (σίτου) εἰς τὸν ἐνιαυτὸν προσδέεται. ¶ 4) *egere.* Π. 4, 5, 14. p. 250. ἤν τινων

[redacted]

δὲ πρὸς τὸν θάνατον ἐμαλακίσατο. Leuncl. *difficilis.* Hesych: προσάντης· σκληρὸς, ἐναντίος, δυσχερὴς, ἐχθρὸς, ἀηδής. Suid. in v. ἄναντες· τὰ λυπηρὰ, προσάντη καὶ ἀνάντη καὶ δυσχερῆ. Sed Bach. vertit *facilis.* Barnes. ad Eurip. Iphig. in Taur. 1012. explicat οὐκ εὐεπίφορος. Leon. Aretinus: *praeceps, temere ruens.* quam interpretationem confirmare videantur verba Ciceronis Tusc. 1, 29. *Socrates — locutus ita est, vt non ad mortem trudi, verum in coelum videretur ascendere.* np. non tempus praeoccupans.

*προσαπαγγέλλειν, *praeterea nunciare.* E. 4, 3, 1. καὶ προσαπαγγέλλειν κελεύω.

προσαποβάλλειν, *vna amittere.* Aπ. 3, 6, 7. καὶ τὰ οἰκεῖα προσαποβάλοι ἄν. Ed. Iunt. ἀποβάλοιο, quod Brodaeus mutari vult in ἀποβάλοιτ'.

*προσαποκτείνειν, *insuper interficere.* v. Raphel. ad Philem. 19. Π. 5, 3, 4. οὐχ ὅτι ἀπέκτεινά σου τὸν υἱὸν — ἀλλ' ὅτι οὐ καὶ σε προσαπέκτεινα, np. praeter illum. All. προαπέκτεινα.

προσάπτειν, *attribuere, insuper tradere.* Aγ. 1, 36. ἐπεὶ καὶ τὸ ναυτικὸν προσῆψεν αὐτῷ ἡ πόλις.

προσάπτεσθαι, *attingere.* Aπ. 1, 3, 12. τὰ Φαλάγγια προσαψάμενα τῷ ςόματι, np. τοῦ σώματος. §. 13. est ἀψάμενα.

προσαρηρέναι, *adhaerere.* E. 4, 7, 6. ὥσπερ νυκτερίδες πρὸς τοῖς τείχεσιν ὑπὸ ταῖς ἐπάλξεσι προσαρηρέναι. Ita Wells. e Stephani coniectura edidit pro vitioso προσαῤῥέναι.

προσαρμόζειν, ¶ 1) *adaptare, apte admouere.* Π. 7, 8, 3. τὴν χεῖρα abscissam πάλιν ὡς οἷόν τ' ἦν προσήρμοσε loco suo. c. περὶ, Π. 6, 2, 7. p. 366. δρέπανα — περὶ τοῖς ἄξοσιν προσήρμαςαι. Ed Ald. πρὸς τοῖς ἄξ. All. προσήλωται, quod pro glossemate habetur. §. 17. est προσέθηκε, np. curribus. ¶ 2) *conuenire, congruere.* c. πρὸς, Π. 8, 4, 9. πρὸς τὴν σιμότητα ἡ γρυπότης ἄριστα προσαρμόσειε.

προσαῤῥέναι, v. προσαρηρέναι.

προσαρτᾷν, *iungere.* c. dat. O. 6, 15. προσηρτημένον τῷ καλῷ τὸ ἀγαθόν.

προσβαίνειν, *insuper proficisci.* E. 7, 1, 19.

μὲν ἐπὶ ἀγαθῶν, ἐνίοτε δὲ ἐπὶ κακῶν. Thom. Mag. in v. ἐλπίς· προσδοκία καὶ ἐπὶ καλοῦ, καὶ ἐπὶ κακοῦ. Cf. Thom. Mag. in v. προσδοκῶ, Phauorin. in v. ἐλπίζειν et προσδίδομαι et προσδοκᾶν. A. 3, 2, 23. ἀκούσατε ὧν προσδοκᾶν δοκεῖ μοι. 7, 6, 9. πάντα μὲν ἄνθρωπον ὄντα προσδοκᾶν δεῖ. Iamblich. vit. Pythag. p. 163. dicit: δεῖ πάντα προσδοκᾶν, ὧν μὴ τυγχάνουσιν αὐτοὶ κύριοι ὄντες, h. e. nihil, ne extrema quidem pericula, ne ſummam quidem infamiam et iniuriam, a ſe alienum putare. ¶ 2) *ſperare.* Ιπ. 8, 14. εἰ προσδοκοίη equus — ῥαστώνην τινά. c. inf. fut. A. 3, 1, 10. ποίας πόλεως στρατὸν προσδοκῶ ταῦτα πράξειν. c. ἂν et inf. aor. Λ. 1, 3. πῶς χρὴ προσδοκῆσαι μεγαλεῖον ἄν τι γεννῆσαι; c. inf. praeſ. A. 6, 1, 10. οἱ στρατιῶται — προσεδόκων ἄγοντά τι σφίσιν ἥκειν. ¶ 3) *timere.* E. 3, 1, 17. προσδοκῶν τὸν Φαρνάβαζον, *Pharnabazi aduentum.* vid. §. 12. 6, 3, 6. p. 387. χαλεπόν τι προσδοκήσαιμεν. c. inf. praeſ. E. 6, 4, 3. ἐμβάλλειν αὐτὸν προσεδόκων. Steph. dicit, aptius eſſe ſuturum ἐμβαλεῖν. Paſſiv. Απολ. 27. χαλεπῶν προσδοκωμένων, *malis imminentibus, cum mala timenda ſint.*

προσδοκία, *ſpes.* Π. 1, 6, 16. προσδοκίας ἀγχθῶν ἐμβχλὼν. Paulo ante erat ἐλπίδας ἀγαθὰς ἐμποιεῖν.

προσεθίζειν, *aſſuefacere.* c. dat. Λ. 2, 4. ἑνὶ ἱματίῳ προσεθίζεσθαι, *aſſueſcere.* c. acc. Απολ. 25. τοὺς νέους πῶς διαφθείροιμι, καρτερίαν καὶ εὐτέλειαν προσεθίζων. c. inf. Ιπρ. 1, 17. τοὺς πρεσβυτέρους — ἀναβάλλεσθαι ὑπ' ἄλλων προσεθίσας. Sic etiam Π. 8, 1. 7. 12. vbi pro τὴν ἐγκράτειαν — καὶ πόνους — δύνασθαι φέρειν, προσείθιζε τοὺς κοινῶνας, in libro Camerarii eſt πρὸς ἐγκράτειαν, quam variantem lectionem marg. Leuncl, male trahit ad §. 13. Cf. ἐκπονεῖν nr. 5.

προσεικάζειν, *aſſimilare.* Απ. 3, 10, 8. τὰ τῆς ψυχῆς ἔργχ τῷ εἴδει προσεικάζειν dicuntur ſtatuarii.

προσεῖναι, ¶ 1) *adeſſe, praeſentem eſſe.* Π. 4, 2, 8. in Cod. Guelf. et marg. Steph. καὶ προσόντων (vulgo παρόντων) καὶ ἀπόντων. Απ. 3, 6, 7.

7. ἥττων ὢν τῶν πολεμίων καὶ τὰ προσόντα προσαποβάλοι ἂν, *facultates quas habet.* Leuncl. ſubſtituit οἰκεῖα. Erneſtio placet ὄντα. Zeun. vult τὰ πρόσθεν. Sic de poſſeſſione eſt E. 3, 1, 25. ἢν τι προσεργασώμεθα, καὶ ταῦτα προσέσαι, *etiam haec noſtra erunt ſ. habituri ſumus.* ¶ 2) *verſari prope.* c. πρὸς, K. 11, 2. περὶ τὰ ὕδατα καὶ πρὸς ὅ τι ἂν ἄλλο προσῇ. Steph. et Leuncl. coniiciunt προσίῃ. ¶ 3) *ineſſe.* Heſych: προσεῖναι· ἐνυπάρχειν. Aπ. 3, 10, 12. οὐ μικρὸν ἀγαθὸν τῷ ἁρμόττειν πρόσεστιν. K. 10, 17. De facultatibus animi, Aπ. 2, 1, 3. εἴ τι ἐστὶ μάθημα — ποτέρῳ ἂν προσεῖναι μᾶλλον πρέποι. §. 17. ἀφροσύνη πρόσεστι τῷ θέλοντι ὑπομένειν. 3, 4, 1. ¶ 4) *propoſitum eſſe, iunctum eſſe, comitari.* Aπ. 1, 2, 10. τῇ βίᾳ πρόσεισιν ἔχθραι καὶ κίνδυνοι.

προσειπεῖν, ¶ 1) *allocutum eſſe.* Aπολ. 15. λέγεται εἰς τὸν ναὸν εἰσιόντα προσειπεῖν αὐτὸν etc. ¶ 2) *ſalutare.* Ιερ. 8, 3. ἰδὼν πρῶτον προσειπάτω τινὰ φιλικῶς. Plenius c. χαίρειν, E. 4, 1, 13. ἀλλήλοις χαίρειν προσεῖπον. Aπ. 3, 13, 1.

***προσεκπέμπειν**,
per emittere. Π.
13. Ὑρκάνιοι πεζοὺς
ἐδύναντο, προσεξέπ
Cyro e regione [
auxilium.

προσεκτικὸς, *att*
Aπ. 3, 5, 5. ὁ φόβο
εκτικωτέρους ποιεῖ.

προσελᾶν et
προσελαύνειν, ¶
equitare, equo a
equo ferri. Π. 1
προσελάσαντες ἐλο
§. 10. 4, 5, 15. π
σαντες ἐκινδυνεύσα
Item perſequentes.
4, 24. αὐτὸς προσ
(all. προελάσας) ἠρ
4, 3. προσήλασεν.
5. οἱ δὲ προσθέον
προσελαύνοντες ſuu
tes leuis armatu
equites. 7, 3, 3.
προσελάσας (all.
σας) εἶπε. Aγ. 2,
E. 4, 3, 13. προσε
τές τινες τῶν ἱππέ
4, 5, 8. 7, 1, 10.
ἵππῳ, Π. 1, 4, 18
ἤλασεν ἵππῳ, *eq*
uectus eſt. E. 4
ἱππεύς τις προσήλα
ἱδροῦντι τῷ ἵππῳ.
1, 4, 17. προσελα
ἵπποις πρὸς τὰ φ
cum equitatu.
Π. 6, 2, 7. p. 36
μηλοι, ἐφ᾽ ὧν προσ
c. dat. ad πρὸς pe
te, Π. 1, 4, 23.

λαυνον ἀλλήλοις, 8, 3, 10. πρότερος αὐτῷ προσήλασε. Ιπρ. 3, 11. ἀντιμετώπους προσελαύνειν ἀλλήλοις. c. πρὸς, Π. 4, 2, 9. προσελαύνει πρὸς τοὺς Ὑρκανίους. Ιπρ. 3, 12. ¶ 2) *cum exercitu aduentare.* Α. 1, 5, 12. Κῦρος οὔπω ἧκε, ἀλλ' ἔτι προσήλαυνε. 1, 7, 13. ¶ 3) Videtur mutandum in προελαύνειν. Α. 1, 10, 10. εἴκαζον — καταληψόμενόν τι προσεληλακέναι. Malunt viri docti προεληλακέναι, quod etiam Zeun. recepit. Cf. προπετάζειν, et προελαύνειν, quibuscum in var. lect. permutatur.

προσεμφερής, *ſimilis.* v. ἐμφερής, it. Poll. 9, 130. et Spanhem. ad Ariſtoph. nubb. 502. Legitur de forma, Σ. 4, 19. ὁ Σωκράτης προσεμφερής τούτοις (Silenis).

προσεντέλλεσθαι, *inſuper ſ. ſimul mandare.* Π. 4, 5, 12. extr. ἀπέπεμψε, προσεντειλάμενος σπεύδειν.

προσεπιστέλλειν, *praeterea mandare.* Π. 5, 4, 1. προσεπέστειλε καὶ τοῖς οἰκέταις αὐτοῦ — τὸ τεῖχος παραδοῦναι

* **προσεπιφέρειν**, *inſuper ferre.* Ο. 5, 2. πρῶτον μὲν ἀφ' ὧν ζῶσιν, ἡ γῆ φέρει — καὶ ἀφ' ὧν ἡδυπαθοῦσι, προσεπιφέρει. Ita Stobaeus locum laudat pro προσέτι φέρει, quod minus illo elegans dicit Doruill. ad Charit. p. 702. Cf. Car. Gottlob Kühn. ad Aelian. V. H. 12, 12. Etiam Zeun. Stobaeum ſecutus eſt. Sed in Cod. Lipſ. diſerte legitur πρὸς ἔτι φ.

* **προσεπιχαρίζεσθαι**, *praeterea gratificari.* Ιπρ. 3, 2. ἐν τοῖς Διονυσίοις οἱ χοροὶ προσεπιχαρίζονται, ἄλλοις τε θεοῖς καὶ τοῖς δώδεκα χορεύοντες.

προσεργάζεσθαι, *inſuper ſibi labore parare.* Ε. 3, 1, 25. μισθὸς ὑμῖν ἐξείργασται — ἢν δέ τι προσεργασώμεθα. Grammius laudat etiam προσεργάζεσθαι ex Ο. 20, 3. vbi tamen rectius legitur προεργάζεσθαι. Cf. κατεργάζεσθαι nr. 4. et προεργάζεσθαι.

προσερεῖν, *iubere.* c. inf. Α. 7, 7, 7. καλεῖ αὐτοὺς προσερῶν ἀπιέναι ἐκ τῆς χώρας, *iuſſurus.* All. προερῶν. De aliis verbi προσερεῖν notionibus v. Thom. Mag. in v. προσείρηκε, et Abreſch. lectt. Ariſtaen. p. 85.

προσέρχεσθαι, ¶ 1) *aduenire, venire ad, accedere.* Α. 7, 1, 21. προσελθὼν ad milites, ἔλεγεν. 7, 3.

[redacted]

νων προσδεηθῆτε. All. προσδέησθε. A. 7, 6, 19. πελταστὰς ὧν ὑμεῖς προσεδεῖσθε. Αγ. 8, 6. Πο. 5, 3. τίνες γὰρ οὐ προσδέοιντο αὐτῆς, eius auxilio. E. 7, 4, 2. Ἀρκάδας μὴ προσδεῖσθαι Θηβαίων. Ιερ. 1, 23. Απ. 1, 1, 7. 1, 4, 10. 3, 6, 14. c. ἔτι, O. 13, 3. ἔτι τινὸς — προσδεήσεται; 15, 1. ἔτι τινὸς προσδεῖται in ſcientia. Sic Π. 8, 2, 9. λέγε αὐτοῖς, ὅτι δέομαι (Marg. Steph. et Cod. Camerar. προσδεήσομαι) χρυσίου — καὶ γὰρ τῷ ὄντι προσδέομαι. ¶ 5) *cupere, appetere.* A. 6, 1, 16. προσδεῖσθαι τῆς ἀρχῆς. E. 4, 8, 16. Σ. 8, 23. ¶ 6) *opus eſſe.* c. ἔτι, Αγ. 1, 5. ποίων ἔτι τεκμηρίων προσδεῖξαι.

προσδέχεσθαι, ¶ 1) *ſuscipere, recipere, admittere.* E. 1, 5, 5. ἔπεμπον πρὸς τὸν Κῦρον πρέσβεις — ὁ δὲ οὐ προσεδέχετο. 7, 4, 2. προσεδέχοντο τὴν συμμαχίαν oblatam. Σ. 5, 6. nares dicuntur τὰς ὀσμὰς προσδέχεσθαι. ¶ 2) *admittere.* ¶ a) ad regem, Π. 7, 5, 14. προσεδέχετο ad ſe τὸν βουλόμενον λέγειν τι — ὡς ἔγνωσαν ὅτι προσδέχοιτο. ¶ b) in caſtra, Π. 4, 2, 12. σκότους γενομένου οὐδένα ἔτι προσδεξόμεθα. ¶ 3) a
i. q. δέχεσθαι et
Απ. 1, 3, 14. ἀ
οἷα — οὐκ ἂν π
ἡ ψυχή. ¶ 4) e
te. Π. 3, 2, 14
χόμενος καὶ ἄλλ
οἴκοθεν — καὶ
δέχομαι. 4, 5, 1
δεχόμεθα πολεμί
ρέσεσθαι. E. 1,
1, 18. ἡδέως προ
τὰς ἑορτάς. Αποι
θάνατον ἱλαρῶς
χετο. ¶ 5) *tim*
2, 14. μηδὲ πρ
τοὺς πολεμίους.
9. ἀντὶ εὐκλεία
ἀδοξίαν προσεδέχ

προσδιαπράττ
praeterea impe
8, 3, 18. καὶ
προσδιαπράξομαι
ριν.

προσδιδόναι, *ad*
1, 9, 11. οὐδένα
τε ἀφείλατο, ἀ
πλείω προσεδίδου.
l. laudat Hutc
Schol. Ariſtoph.
37. πλεονάζουσιν
λείπουσιν ταῖς π
Ἀττικοί. A. 1, 2
μενον προσδοῦναι.
detur compoſitu
quia ſaepe cupit
tit.

προσδοκᾶν, ¶ 1
ctare. Dicitur i
que partem. Mo
lus: τὸ προσδοκᾶ

teum. Phauorin. in v. ἑταιρίζω· ἑταιρίζω καὶ προσεταιρίζομαι, οἷον· οἱ δὲ προσεταιρίζονται τὸν Ξενοφῶντα· ἥγουν ἑταῖρον καὶ φίλον προσλαμβάνουσι. Omnino dubium eſt, an haec verba putanda ſint e Xenophonte petita.

προσέτι, *praeterea, inſuper.* Heſych: προσέτι· πρὸς τούτοις. Π. 1, 6, 19. p. 72. ἐξηπατηκὼς — καὶ προσέτι ἀλαζών. 2, 1, 16. O. 1, 6. 5, 2. v. προσεπιφέρειν. E. 3, 5, 6. it. interpoſito δὲ, Π. 6, 2, 7. p. 366. οἵ τε ἵπποι — οἵ τε ἡνίοχοι — δρέπανά τε — πρὸς δ' ἔτι κάμηλοι. A. 3, 2, 2. Cf. πρὸς nr. IV. et ἔτι nr. 6. Permutatur etiam in var. lect. c. πρὸς τούτοις. v. πρὸς c. dat. nr. 5.

προσεύχεσθαι, ¶ 1) *preces et vota facere.* Haec fere ſemper fiebant cum ſacrificiis, ante quam graue aliquod negotium ſusciperetur. Sic Π. 1, 6, 1. Cyrus profecturus in expeditionem προσευξάμενος — τοῖς θεοῖς. 3, 3, 25. προσευξάμενος τοῖς θεοῖς ἐξῆγε τὸ στράτευμα. 6, 4, 5. p. 393. ἐλθόντες ἐπὶ τὰ ἱερὰ, καὶ προσευξάμενοι οἷς ἐθύσαμεν θεοῖς. A. 6, 3, 13. προσευξάμενοι τοῖς θεοῖς, καὶ συνταξάμενοι ὡς εἰς μάχην. Poſt datiuum ſequitur interdum acc. c. inf. Π. 2, 1, 1. προσευξάμενοι θεοῖς — ἵλεως καὶ εὐμενεῖς πέμπειν — προσηύχοντο τοῖς θεοῖς δέχεσθαι αὐτούς. Sed Aπ. 3, 8, 10. προσεύξασθαι ſimpliciter legitur: *precari, preces ad deos fundere.* ¶ 2) *vota facere diis, et ſacrificiis eos orare.* c. acc. rei, quae expetitur, E. 3, 2, 16. Ἄγιδος πεμφθέντος θῦσαι — ἐκώλυον μὴ προσεύχεσθαι νίκην πολέμου, *de ſ. pro victoria.*

προσέχειν (ſcil. τὸν νοῦν), ¶ 1) *attendere.* Thom. Mag: προσέχω σοι τὸν νοῦν κάλλιον, ἢ προσέχω σοὶ μόνον. Sed v. ibi interpp. Aπ. 4, 2, 6. οἷς ὁ Σωκράτης λέγει προσέχων. §. 24. προσέχες (np. τῷ γράμματι) καὶ ἐπεχείρησας σαυτὸν ἐπισκοπεῖν. 4, 5, 6. De eo, qui ſe ipſe explorat, Aπ. 3, 7, 9. διατείνου πρὸς τὸ σαυτῷ προσέχειν. 4, 7, 9. ¶ 2) *cogitare, deliberare.* A. 5, 6, 12. οὐ δεῖ προσέχειν τῇ μονῇ. ¶ 3) *curare.* Aπ. 3, 5, 21. ἔνθα δεῖ σωφρονεῖν καὶ εὐτακτεῖν, — οὐδενὶ τούτων προσέχουσι. K. 6, 23. προσέχειν ὅπως ἂν μὴ ὑποκινῇ εἰς τὸ πρόσθεν, *curare, cauere.* ¶ 4) *rationem habe-*

[redacted]

7. ἥττων ὢν τῶν πολεμίων καὶ τὰ προσόντα προσαποβάλοι ἄν, *facultates quas habet.* Leuncl. substituit οἰκεῖα. Ernestio placet ὄντα. Zeun. vult τὰ πρόσθεν. Sic de possessione est E. 3, 1, 25. ἣν τι προσεργασώμεθα, καὶ ταῦτα προσέσται, *etiam haec nostra erunt* s. *habituri sumus.* ¶ 2) *versari prope.* c. πρός, K. 11, 2. περὶ τὰ ὕδατα καὶ πρὸς ὅ τι ἂν ἄλλο προσῇ. Steph. et Leuncl. coniiciunt προσίῃ. ¶ 3) *inesse.* Hesych: προσεῖναι· ἐνυπάρχειν. Απ. 3, 10, 12. οὐ μικρὸν ἀγαθὸν τῷ ἁρμόττειν πρόσεστιν. K. 10, 17. De facultatibus animi, Απ. 2, 1, 3. εἴ τι ἐστὶ μάθημα — ποτέρῳ ἂν προσεῖναι μᾶλλον πρέποι. §. 17. ἀφροσύνη πρόσεστι τῷ θέλοντι ὑπομένειν. 3, 4, 1. ¶ 4) *propositum esse, iunctum esse, comitari.* Απ. 1, 2, 10. τῇ βίᾳ πρόσεισιν ἔχθραι καὶ κίνδυνοι.

προσειπεῖν, ¶ 1) *allocutum esse.* Απολ. 15. λέγεται εἰς τὸν ναὸν εἰσιόντα προσειπεῖν αὐτὸν etc. ¶ 2) *salutare.* Ιερ. 8, 3. ἰδὼν πρῶτον προσειπάτω τινὰ φιλικῶς. Plenius c. χαίρειν, E. 4, 1, 13. ἀλλήλοις χαίρειν προσεῖπον. Απ. 3, 13, 1.

***προσεκπέμπειν**, *per emittere.* Π. 13. Ὑρκάνιοι πεζοὺς ἐδύναντο, προσεξέπ Cyro e regione I auxilium.

προσεκτικός, *att* Απ. 3, 5, 5. ὁ φόβο εκτικωτέρους ποιεῖ.

προσελᾷν et **προσελαύνειν**, ¶ *equitare, equo a equo ferri.* Π. 1, προσελάσαντες ἐλα §. 10. 4, 5, 15. πρ σαντες ἐκινδύνευσα item persequentes. 4, 24. αὐτὸς προσ (all. προελάσας) ἦρα 4, 3. προσήλασεν. 5. οἱ δὲ προσθέοντ προσελαύνοντες sunt tes leuis armatur equites. 7, 3. 3. προσελάσας (all. π σας) εἶπε. Αγ. 2, E. 4, 3, 13. προσε τές τινες τῶν ἱππέ 4, 5. 8. 7, 1, 10. ἵππῳ, Π. 1, 4, 18. ἤλασεν ἵππῳ, *equ uectus est.* E. 4, ἱππεύς τις προσήλα ἱδροῦντι τῷ ἵππῳ. S 1, 4, 17. προσελάσει ἵπποις πρὸς τὰ Φρ *cum equitatu.* c Π. 6, 2, 7. p. 366 μῆλοι, ἐφ' ὧν προσε c. dat. ad πρὸς pert te, Π. 1, 4, 23. π

προσέχεσθαι αὐτῷ ὄγκον πολύν.

πρόσηβος, *pubertati proximus.* v. Hemſterhuſ. ad Lucian. Somn. init. et Poll. 2, 9. Π. 1, 4, 4. ὥρα τοῦ πρόσηβον γενέσθαι.

προσήκειν, ¶ 1) *pertingere.* c. ἐπὶ, A. 4, 3, 17. τὰς προσηκούσας ὄχθας ἐπὶ τὸν ποταμόν. c. πρὸς, E. 7, 4, 31. τοῦ πρὸς ταῦτα προσήκοντος θεάτρου. ¶ 2) *pertinere, deberi.* c. dat. Aπ. 3, 5, 8. ἀποδεικνύντες αὐτοῖς ταῦτα (χρήματα) πατρῷά τε ὄντα καὶ προσήκοντα — ἐκ παλαιοῦ μάλιστα προσῆκον αὐτοῖς. it. c. οὐδὲν et gen. rei, A. 3, 1, 21. τούτῳ γε οὔτε τῆς Βοιωτίας προσήκει οὐδὲν, οὔτε τῆς Ἑλλάδος. Leuncl. *huic nihil cum Boeotia — commune eſt.* Pſeudodemetrius Phalereus interpretatur verbo μέτεστι. E. 2, 4, 29. p. 122. δικαιοσύνης οὐδὲν ὑμῖν προσήκει, *cauſam iuſtam nullam habetis.* Ita Valckenar. in diatriba ad Eurip. fragmm. c. 11. p. 123. E. 6, 3, 5. vbi editum eſt: τί τοῦτο αὐτονομίᾳ προσήκει, legi iubet τί τούτου αὐτ. π. c. dat. perſ. et rei. Thom. Mag: προσήκει μοι τοῦδε, ἀντὶ τοῦ μετοχή ἐστί μοι. Π. 8, 1, 13. ᾤετο προσήκειν οὐδενὶ ἀρχῆς, ὅστις μὴ βελτίων εἴη τῶν ἀρχομένων, *nemini deberi imperium, neminem imperio dignum eſſe.* it. ſine caſu, Π. 8, 5, 3. οἱ θεράποντες χώραν εἶχον τὴν προσήκουσαν, *peculiarem, iis aſſignatum.* Mox eſt ἐπιτηδείαν. Cf. χώρα nr. 2. ¶ 3) *intereſſe, pertinere.* Π. 5, 3, 12. βουλευσώμεθα ὅσοις προσήκει, *quorum intereſt.* Mox eſt οἷς ἔμελε. ¶ 4) *decere.* Thom. Mag: προσήκει μοι τόδε, ἀντὶ τοῦ πρέπει. De virtutibus et officiis, E. 2, 4, 10. p. 111. ἂν ὥσπερ προσήκει προθύμως ἀφιῆτε τὰ βέλη. c. dat. Aγ. 11, 6. τῇ βασιλείᾳ προσήκειν οὐ ῥᾳδιουργίαν, ἀλλὰ καλοκἀγαθίαν. O. 9, 17. Aπ. 2, 1, 32. τιμῶμαι — παρὰ θεοῖς καὶ παρὰ ἀνθρώποις, οἷς προσήκει. Ern. negat ſe videre, quo hoc pertineat. Fr. Portus dicit, eſſe περίφρασιν τῶν ἀγαθῶν. Recte. Nam οἷς haud dubie pertinet ad ἀνθρ. et poſt προσήκει intelligi debet τιμᾶν ἐμὲ, *quos decet me honorare.* Poteſt etiam cum Schützio intelligi τιμᾶσθαι, qui explicat *afficior omnibus honoribus debitis,* vel cum Schnei-

[redacted]

7, 3, 4. de equite: ἐπεὶ προσῆλθεν. c. εἰς, E. 6, 5, 30. προσῆλθον οἱ ἱππεῖς εἰς τὸν ἱππόδρομον. vbi margg. πλοῆλθον. Sic A. 7, 2, 1. εἰς κώμας τῶν Θρᾳκῶν προσελθόντες ἐστρατοπεδεύοντο. Leuncl. recte ſic dici negat, et Zeun e cod. Eton. recepit προελθόντες. c. πρὸς, Π. 2, 4, 16. ἐθήρα προσελθὼν πρὸς τὰ ὄρη. c. dat. Π. 1, 4, 27. προσελθεῖν τῷ Κύρῳ, καὶ εἰπεῖν — προσελθεῖν σοι ἀεὶ βουλόμενος. Cf. προσθεῖν, quod ſic in libris c. προσέρχεσθαι confunditur. ¶ 2) a e, conuenire. Π. 2, 4, 1. Cyaxares βούλεταί σε ὡς εὐκοσμότατα προσελθεῖν ſe. 7, 5, 14. ὠθούμενοι περὶ τοῦ προσελθεῖν regem. E. 3, 4, 9. προσελθὼν Ageſilaum, εἶπεν. c. ἐπὶ, E. 6, 3, 3. προσῆλθον ἐπὶ τοὺς ἐκκλήτους. c. dat. Π. 6, 1, 2. τούτῳ προσῆλθον (Margg. διελεγόμην) ἐρωτῶν. 7, 5, 18. A. 4, 3, 8. ¶ 3) applicare ſe ad aliquem. Aπ. 2, 8, 3. προσελθόντα τῷ τῶν κεκτημένων — ἀντωφελεῖσθαι. O. 9, 4. ἠρόμην προσελθὼν τὸν ἱπποκόμον. Sic de diſcipulis, Aπ. 1, 2, 38. Σωκράτει οὐκέτι προσῄεσαν — εἴτε προσέλθοιεν — ὧνπερ ἕνεκα τῷ Σωκράτει προσῆλθον. 1, 6, 1. ¶ 4) conferre ſe, transire. De militibus, qui duce ſuo relicto alium eligunt, A. 1, 3, 9. τοὺς προσελθόντας αὐτῷ. ¶ 5) coire. De re Venerea honeſte et vrbane dicitur, Σ. 4, 38. ᾧ ἂν προσέλθω. ¶ 6) inuadere. c. πρὸς, Π. 6, 2, 7. p. 365. οἱ ἱππεῖς αὐτῶν παρεσκευασμένοι πρὸς τοὺς ἱππέας προσέρχονται. ¶ 7) aduentare. Π. 2, 1, 2. p. 86 ἄλλοι προσέρχονται τῶν ὁμοτίμων. 2, 3, 2. προσέρχονται οἱ πολέμιοι etc. ¶ 8) prouenire. De reditibus. v. Markland. coniect. ad Lyſiae orat. 30. Aπ. 3, 6, 12. νῦν ἔλαττω ἢ πρόσθεν προσέρχεται αὐτόθεν, np. ex argenti fodinis. ¶ 9) procedere, progredi. Sed reſcribunt προέρχεσθαι. Π. 7, 1, 3. ἐπεὶ δὲ προσεληλύθεισαν ὡς εἴκοσι σταδίους. Steph. et Hutch. et Zeun. προεληλ. A. 3, 4, 23. iidem προελθόντες rectius putant, quam προσελθόντες. Cf. nr. 1. et προέρχεσθαι paſſim.

* *προσερωτᾶν*, porro interrogare. Aπ. 3, 9, 4. προσερωτώμενος εἰ — νομίζοι.

προσεταιρίζεσθαι vix eſt verbum Xenophonteum.

stum esse, iure fieri. Π. 3, 1, 17. τέκνα καὶ γυναῖκα — προσήκειν ἑαυτῷ ἀφαιρεθῆναι. ¶ 7) *consentaneum esse.* Π. 7, 5, 26. p. 459. τῷ ἀρετῆς ἐρήμῳ οὐδὲ ἄλλο καλῶς ἔχειν οὐδὲν προσήκει. Ιερ. 8, 7. ¶ 8) *necessarium esse.* Π. 3, 3, 7. τὰ προσήκοντα τῇ ἑαυτῶν ἐκλίσαι. ¶ 9) *congruere, similem esse.* Αϑ. 3, 11. Ἀϑηναῖοι τὰ σφίσιν αὐτοῖς προσήκοντα αἱροῦνται. Antea vocabantur οἱ ταὐτὰ γιγνώσκοντες et ὅμοιοι. ¶ 10) *coniunctum esse.* Π. 8, 7, 3. p. 549. τὸν μάλιςα φιλίᾳ προσήκοντα. Λ. 1, 6, 1. γένει προσήκων βασιλεῖ. Vnde saepe ὁ προσήκων simpliciter est *necessarius, cognatus* Suid: προσήκων· δοτικῇ· κατὰ γένος ἀγχιςεύων. Hesych. et Phauor: προσήκοντες· οἱ συγγενεῖς. Π. 7, 5, 12. τοὺς τεϑνηκότας ϑάπτειν ἀφῆκε τοῖς προσήκουσι. Λ. 9, 5. τὰς προσηκούσας κόρας οἴκοι ϑρεπτέον. Ε. 1, 7, 10. p. 56. Περικλέα τὸν ἐμοὶ προσήκοντα. In praecedentibus nominatur ἀναγκαῖος καὶ ἐπιτήδειος. Ἀ, 4, 4. 6, 4, 16. Απολ. 20. ¶ 11) *aptum esse.* Hesych: προσήκει· ἁρμόττει. Sic quoque Thom. Mag. Σ. 7, 3. τὸ εἰς μαχαίρας κυβιςᾷν — συμποσίῳ οὐδὲν προσήκει. ¶ 12) *opportunum esse.* Πο. 3, 12. v. ἐπιπροσήκειν. ¶ 13) *vtile esse.* Hesych: προσήκει· συμφέρει. Π. 3, 3, 1. συνέπεμπον ἱκανωτάτους — συμπρᾶξαι καὶ εἰπεῖν περὶ Κύρου τὰ προσήκοντα. Antea erat συμφέρον. Απ. 3, 1, 11. Ιπρ. 8, 8. ¶ 14) Imperfectum pro praesenti. Thom. Mag: τὸ προσῆκεν, ἀντὶ τοῦ προσήκει λαμβανόμενον, Ἀττικόν ἐςιν, ὥσπερ καὶ τὸ ἔδει, ἀντὶ τοῦ δεῖ. Cf. Doruill. ad Charit. p. 670. Ε. 3, 1, 11. φυλαττομένης αὐτῆς, ὥσπερ ἐν τυραννίδι προσῆκε. Leuncl. *fieri oportet,* malit tamen legere προσῆκον. Ιπ. 12, 15. ἃ ἱππάρχῳ προσῆκεν εἰδέναι — δεδήλωται. Sic Α. 7, 7, 11. εἴϑ' ὑμᾶς πρόσϑεν — ἀπιέναι, εἴϑ' ἡμᾶς, all. pro πρόσϑεν habent προσῆκεν, *aequum sit,* quod etiam Zeun. recepit.

προσηκόντως, *apte, facile.* Απ. 3, 11, 6. πῶς ἐγὼ τούτου μηχανὴν εὕροιμι; πολύ, ἔφη, προσηκόντως μᾶλλον, ἢ αἱ φάλαγγες.

προσήλιος, *apricus.* Κ. 4, 6. ἐν τόποις — ξηροῖς, προσηλίοις. 5, 9. ἐν προσηλίοις.

προσηλοῦν, *clauis affigere.* v. προσαρμόζειν.

προσημαίνειν, *praesignificare, ostentis et auspiciis res futuras significare.* De diis, Π. 1, 6, 19. p. 84. προσημαίνουσιν ἅ τε χρὴ ποιεῖν καὶ ἃ οὐ χρή. Απ. 1, 4, 15. 4, 3, 12. Ιπρ. 9, 9. θεοὶ προσημαίνουσιν ᾧ ἂν ἐθέλωσι, καὶ ἐν ἱεροῖς, καὶ ἐν οἰωνοῖς, καὶ ἐν Φήμαις, καὶ ἐν ὀνείρασιν. Απολ. 13. τὸν θεὸν τὸ μέλλον — προσημαίνειν ᾧ βούληται — μάντεις ὀνομάζουσι τοὺς προσημαίνοντας εἶναι. Steph. ante εἶναι malit inferi τὰ μέλλοντα. Sed facile intelligitur e praecedentibus. De daemonio Socratis, Απ. 1, 1, 4. μὴ ποιεῖν, ὡς τοῦ δαιμονίου προσημαίνοντος. Ern. h. l. dicit esse pro σημαίνοντος. 4, 8, 1.

προσήνεμος, *vento expositus.* O. 18, 6. ἐκ τοῦ προσηνέμου μέρους τῆς ἅλω, *ex ea arcae parte, qua ventus afflare maxime potest.*

προσθεῖν, *accurrere.* A. 5, 7, 13. ὁρῶμεν πολλοὺς προσθέοντας. E. 2, 4, 22. ἀπιόντος αὐτοῦ προσέθεόν τινες hostium καὶ πράγματα παρεῖχον. K. 7, 10. προσθέουσαι canes ad do-
minum vel ad rete
7. προσθέοντι apro a
te. c. dat. Π. 5, 3
προσθεῖ τῷ Κύρῳ.
προσελθών.

πρόσθεν, ¶ 1) *ante.*
loco, c. gen. E.
10. παρεῖναι πρόσθε
στρατοπέδου. Postpor
Π. 5, 2, 1. ὅστις φαι
τοῦ μετώπου πρόσθεν.
13, 6. c. artic. Π.
2. p. 104. πρὶν
πρόσθεν ἥγηται,
rior, — τῷ πρόσθεν
θαι. A. 3, 2, 24.
πρόσθεν κοσμεῖν, scil.
ὅπλων μέρη. Ιπ. 1,
τὰ πρόσθεν, scil. σ
v. σκέλος. c. ἐκ, 1
6. canes ὑπολαμβάν
ἐκ τοῦ πρόσθεν τὰ
Leuncl. *antrorsum*
dere vestigia. Vl
ad Grat. cyneg. 232.
tit verbis Gratii:
plexae propioris
pignora, h. e. vel
propius latentis ferae
que adeo certo luc
dae. 5, 30. κεφαλὴ
στενὴν ἐκ τοῦ πρόσθεν,
anteriore parte. 10,
c. εἰς, Π. 6, 3, 3.
ἔπεμψεν ἱππέων εἰς
πρόσθεν, *ad primum*
men, ante exercit
A. 3, 4, 24. παραγενο
εἰς τὸ πρόσθεν, *ad*
mam aciem contra
stem. 7, 3, 22. it

gen. A. 3, 1, 22. εἰς τὸ πρόσθεν τῶν ὅπλων ἐκαθέζοντο. c. ἐν, Π. 5, 3, 19. εἰπὼν, ὅτι ἐπὶ τῇ ὁδῷ ἐπιμένοι ἐν τῷ πρόσθεν τοῦ στρατεύματος, *ante exercitum.* In nonnullis deſunt verba ἐν τῷ. E. 7, 2, 7. ἐν τῷ πρόσθεν τῶν πυλῶν, *ante portas.* ¶ 2) 2) *vlterius.* E. 3, 4, 14. πρόσθεν ὥρμησαν βάρβαροι. Eodem modo c. εἰς, Π. 7, 1, 18. χωρίη τοὺς πολεμίους τῆς εἰς τὸ πρόσθεν προσόδου. A. 1, 10, 3. ὅτι οἱ Ἕλληνες νικῷεν καὶ εἰς τὸ πρόσθεν οἴχοιντο διώκοντες. 2, 1, 2. προϊέναι εἰς τὸ πρόσθεν. K. 3, 7. εἰς τὸ πρόσθεν προϊέναι. Steph. dicit, aptius eſſe ſimplex ἰέναι, quod Welſ. perperam recepit. 6, 23. ¶ 3) *antea.* ¶ a) Π. 1, 4, 6. ἃ πρόσθεν τῷ Σάκᾳ ἐμέμφετο. §. 25. καὶ πρόσθεν τιμῶν αὐτόν. 3, 1, 18. 4, 5, 12. p. 246. πρόσθεν ἐν τῷ λόγῳ δεδήλωται, *ſupra.* 4, 6, 3. 8, 3, 7. 8, 8, 3. A. 1, 3, 18. τῶν πρόσθεν συναναβάντων. 1, 6, 10. 2, 4, 3. 7, 2, 12. ἐλέγετο καὶ πρόσθεν Τήρης — πολλοὺς ἀπολέσαι, *olim.* Ag. 1, 34. Απ. 3, 5, 4. οἱ πρόσθεν οὐ τολμῶντες — οἱ πρότερον πορθοῦντες. Σ. 1, 15. πρόσθεν μὲν — νῦν δέ.

¶ b) Eodem ſenſu c. τὸ, Π. 5, 3, 13. τὸ γὰρ πρόσθεν καταλελειμμένοι ἦσαν πλείους. 7, 5, 19. τὸ μὲν πρόσθεν — νῦν δέ. A. 1, 10, 7. πολὺ προθυμότερον ἢ τοπρόσθεν. §. 8. ἐκ πλείονος ἢ τοπρόσθεν. 3, 1, 15. Ag. 1, 29. et E. 3, 4, 21. καθάπερ τὸ πρόσθεν εἰς Καρίαν διεβίβασε. E. 4, 5, 16. πλείονες ἢ τὸ πρόσθεν. Steph. τοπρόσθεν. 4, 8, 4. καὶ τὸ πρόσθεν. Steph. τοπρόσθεν. 5, 4, 47. ἧπερ τοπρόσθεν. §. 49. Ιερ. 2, 18. μᾶλλον ἢ τὸ πρόσθεν. ¶ c) Alio modo articulus facit periphraſin adiectiui: *prior, ſuperior.* Π. 1, 4, 17. τῇ πρόσθεν φυλακῇ, *praeſidiariis qui ante huc adfuerant.* 4, 1, 8. p. 205. νίκης ἑτέρας ἐφιεμένους, καὶ τὴν πρόσθεν ἀποβαλεῖν. 4, 5, 13. τοὺς πρόσθεν, *qui antea idem fecerant.* A. 1, 3, 19. μείζων ἡ πρᾶξις τῆς πρόσθεν. 2, 3, 1. τῇ πρόσθεν ἡμέρᾳ, *pridie.* 3, 1, 1. ἐν τῷ πρόσθεν λόγῳ. 3, 2, 20. ἐπιμελεστέρους γενέσθαι τοὺς νῦν τῶν πρόσθεν. All. προτέρων. 4, 3, 6. τὴν πρόσθεν νύκτα ἦσαν ἐπὶ τοῦ ὄρους, *nocte ſuperiore.* Cod. Eton. minus bene τὴν πρώτην. E. 3, 1, 16. ὅσα λέγοιεν οἱ πρόσθεν,

antea

Schneidero in ed. 2. legi προσήκω, *quibus accedo* f. *me adiungo.* Sic inf. intelligi debet Π. 4, 1, 2. p. 200. ὧν ἕκαστος ἄξιος, ἐπειδὰν, παρ' ὧν προσήκει, πύθωμαι. Vbi post προσήκει intelligendum est πυθέσθαι. c. dat. perf. et gen. rei, Π. 4, 2, 19. p. 223. οὐδ' ὧς ἡμῖν προσήκει οὔτε πλημμονῆς, οὔτε μέθης. c. dat. et inf. A. 3, 2, 10. τί ὑμῖν προσήκει τούτους φοβεῖσθαι. Π. 2, 1, 6. p. 92. ψυχὰς οὐδὲν κακίονας ὑμῖν προσήκει ἡμῶν ἔχειν. p. 93. τόλμην οὐδὲν ὑμῖν προσήκει ἧττονα ἡμῶν παρέχεσθαι. νίκης ἐπιθυμεῖν τί μᾶλλον ἡμῖν ἢ ὑμῖν προσήκει. Απολ. 24. ἐμοὶ δὲ τί προσήκει νῦν μεῖον φρονεῖν. E. 2, 3, 1 . p. 91. οὐ μόνον ὡς ἐχθρῷ αὐτῷ προσήκει, ἀλλὰ καὶ ὡς προδότῃ — διδόναι τὴν δίκην. 6, 5, 38. p. 428. Απ. 3, 4, 8. 4, 7, 1. ὧν προσήκει ἀνδρὶ καλῷ κἀγαθῷ εἰδέναι, ὅ τι αὐτὸς εἰδείη — ἐδίδασκεν. Vbi ὧν dictum est pro ἐκείνων ἃ, atque adeo pendet ab ὅ τι. O. 2, 5. Ιπρ. 2, 6. 4, 6. c. duplici dat. et inf. A. 3, 2, 7. ἀγαθοῖς ὑμῖν προσήκει εἶναι, *vestrum est.* Ιπρ. 7, 1. c. dat. et acc. et inf. Π. 2, 3, 5. p. 118. πρὸς πολεμίους ἄλκιμον εἶναι, οὐ τῷ μὲν προσήκειν (scil. ἐστὶ) τῷ δ' οὐ. c. acc. et inf. Π. 1, 6, 14. οὐδέποτε προσήκει (All. δεήσει) στρατιὰν ἀργεῖν. 7, 5, 26. p. 458. οὐ τὸν ἄρχοντα τῶν ἀρχομένων πονηρότερον προσήκει εἶναι. p. 459. τί προσήκει αὐτὸν ὄντα πονηρὸν — ἄλλους κολάζειν; A. 3, 2, 9. Απ. 3, 4, 9. Σ. 8, 26. Ιπρ. 7, 4. Sic τὰ προσήκοντα sunt *officia, res agendae,* Π. 1, 2, 5. τὰ προσήκοντα ἀποτελεῖν. 5, 2, 10. Απ. 1, 1, 12. τὰ προσήκοντα πράττειν. Sed h. l. possit etiam exponi: *quae ad eos pertinent, non superflua.* c. dat. Π. 5, 1, 7. τἄλλα τὰ ἐμοὶ προσήκοντα ἀποτελῶ. All. τὰ παρὰ σοι προσήκοντα. it. addito substantiuo, vt Αγ. 1, 25. et E. 3, 4, 16. τὰ προσήκοντα ἔργα. Απ. 4, 7, 1. ἐν ταῖς προσηκούσαις πράξεσι. Sed τὰ μὴ προσήκοντα, Αγ. 4, 1. sunt τὰ ἀλλότρια, vt ibidem vocantur. ¶ 5) *cadere in aliquem.* Απ. 4, 5, 7. σωφροσύνην τίνι ἂν φαίημεν ἧττον ἢ τῷ ἀκρατεῖ προσήκειν; c. gen. Απ. 4, 5, 10. τῷ ἂν ἧττον φήσαιμεν τῶν τοιούτων προσήκειν. §. 11. ἀνδρὶ ἥττονι τῶν ἡδονῶν οὐδεμιᾶς ἀρετῆς προσήκει. ¶ 6) *iustum*

τις ἡ προσιοῦσα. p. 89. Πέρσαις τοῖς προσιοῦσι ad te. §. 7. οἱ πολέμιοι ἐλέγοντο προσιέναι. 3, 3, 21. 6, 2, 7. p. 306. πύργους ἔχοντες προσίασιν. Vbi fere eſt pro ſuturo. 8, 5, 6. εἴ τινες προσίοιεν ad caſtra. A. 1, 8, 10. τὸ Ἑλληνικὸν — συνετάττετο ἐκ τῶν προσιόντων. All. προϊόντων. 1, 10, 4. 4, 8, 10. οἱ κράτιστοι προσίασι. Eſt pro ſuturo. 5, 4. 8. οἱ πολέμιοι προσιόντων (all. προϊόντων) ἡσύχαζον. Λ. 11, 10. ἣν κατὰ τὰ εὐώνυμα πολέμιοι προσίωσιν. Αϑ. 2, 4. E. 1, 1, 24. μαχούμενος, ἂν προσίωσιν. 1, 3, 2. 2, 4, 9. 10. 3, 5, 12. προσιόντας ὡς κρατήσων ὑπέμενε. 4, 2, 8. προσήεσαν διὰ τοῦ πεδίου. Leuncl. malit προήεσαν. §. 12. 5, 2, 29. καὶ προσιόντι (Marg. Leuncl. προϊόντι) καὶ ἀπιόντι. c. dat. Π. 4, 1, 8. p. 206. εἰ ἐν εὐρυχωρίᾳ πρόσιμεν αὐτοῖς. Vbi eſt pro ſuturo. 6, 2, 7. p. 365. ταῦτα ἀντίπαλα ἡμῖν προσιόντα. A. 7, 6, 17. εἰ προσίητε τῇ πόλει — οὐκ εἴα εἰσιέναι. Sic eleganter de hieme et fame, Π. 6, 1, 10. ἡμῖν ἀντιπάλους προσιόντας. c. εἰς, A. 1, 2, 1. προσήεσαν (Cod. Par. et Eton. παρῆσαν) εἰς Σάρδεις ſe cum Cyro coniuncturi. E. 7 5 15. προσιόντες εἰς τὴν Μαντίνειαν, καὶ στρατοπεδευσάμενοι ἐντὸς τείχους. Videtur eſſe praegnantia quaedam: *appropinquantes et ingreſſi.* ¶ b) De ſole, Aπ. 4, 3, 8. τὸν ἥλιον, ἐπειδὰν τράπηται, προσιέναι — μηκέτι ἐγγυτέρω προσιέναι. §. 9. ¶ c) De veſpera, Π. 3, 2, 12. ἐπεὶ ἑσπέρα προσῄει, *veſpera appetente* ¶ d) De ventis, Aπ. 4, 3, 14. ἀνέμων προσιόντων, *ſlantibus et corpus noſtrum afficientibus.* ¶ 2) *aduenire.* E. 4, 1, 7. προσιόντων αὐτῶν, *cum adueniſſent rogati.* c. πρὸς, A. 3, 3, 5. προσῄει, ὡς φίλος ὢν, πρὸς τοὺς Ἕλληνας. ¶ 3) *adire.* ¶ a) regem, Π. 1, 4, 6. ὀκνηρότερον προσῄει. 7, 5, 16. 17. ¶ b) imperatorem, Π. 2, 4, 1. σφομένων τῶν Ἰνδῶν, ὅπως ἂν προσίῃς. A. 6, 1, 12. ¶ c) amicum, Π. 6, 1, 20. οἱ φίλοι προσιόντες συμβουλεύουσι. ¶ d) magiſtrum, Aπ. 1, 2, 47. Σωκράτει οὐκέτι προσῄεσαν. 4, 2, 40. ¶ e) rogandi cauſa, Αϑ. 3, 3. ἥν τις ἀργύριον ἔχων, προσίῃ πρὸς βουλὴν ἢ δῆμον, χρηματίσαι. Aπ. 3, 8, 10. ἁγνῶς ἔχοντας προσιέναι precaturos ad deos ſ. in

προσηλοῦν, *clauis affige-re.* v. προσαρμόζειν.

προσημαίνειν, *praesignificare, oſtentis et auſpiciis res futuras ſignificare.* De diis, Π. 1, 6, 19. p. 84. προσημαίνουσιν ἅ τε χρὴ ποιεῖν καὶ ἃ οὐ χρή. Απ. 1, 4, 15. 4, 3, 12. Ιππ. 9, 9. θεοὶ προσημαίνουσιν ᾧ ἂν ἐθέλωσι, καὶ ἐν ἱεροῖς, καὶ ἐν οἰωνοῖς, καὶ ἐν φήμαις, καὶ ἐν ὀνείρασιν. Απολ. 13. τὸν θεὸν τὸ μέλλον — προσημαίνειν ᾧ βούληται — μάντεις ὀνομάζουσι τοὺς προσημαίνοντας εἶναι. Steph. ante εἶναι malit inferi τὰ μέλλοντα. Sed facile intelligitur e praecedentibus. De daemonio Socratis, Απ. 1, 1, 4. μὴ ποιεῖν, ὡς τοῦ δαιμονίου προσημαίνοντος. Ern. h. l. dicit eſſe pro σημαίνοντος. 4, 8, 1.

προσήνεμος, *vento expoſitus.* Ο. 18, 6. ἐκ τοῦ προσηνέμου μέρους τῆς ἅλω, *ex ea areae parte, qua ventus afflare maxime poteſt.*

προσθεῖν, *accurrere.* Α. 5, 7, 13. ὁρῶμεν πολλοὺς προσθέοντας. Ε. 2, 4, 22. ἀπιόντος αὐτοῦ προσέθεόν τινες hoſtium καὶ πράγματα παρεῖχον. Κ. 7, 10. προσθέουσαι canes ad dominum vel ad rete. 10, 7. προσθέοντι apro ad rete. c. dat. Π. 5, 3, 11. προσθεῖ τῷ Κύρῳ. All. προσελθών.

πρόσθεν, ¶ 1) *ante.* De loco, c. gen. Ε. 4, 1, 10. παρεῖναι πρόσθεν τοῦ στρατοπέδου. Poltponitur, Π. 5, 2, 1. ὅστις φαίνηται τοῦ μετώπου πρόσθεν. Λ. 13, 6. c. artic. Π. 2, 2, 2. p. 104. πρὶν ἂν ὁ πρόσθεν ἡγῆται, *anterior*, — τῷ πρόσθεν ἕπεσθαι. Α. 3, 2, 24. τὰ πρόσθεν κοσμεῖν, ſcil. τῶν ὅπλων μέρη. Ιπ. 1, 12. τὰ πρόσθεν, ſcil. σκέλη. v. σκέλος. c. ἐκ, Κ. 3, 6. canes ὑπολαμβάνουσαι ἐκ τοῦ πρόσθεν τὰ ἴχνη. Leuncl. *antrorſum tendere veſtigia.* Vlitius ad Grat. cyneg. 232. vertit verbis Gratii: *amplexae propioris lucri pignora*, h. e. veſtigia propius latentis ferae atque adeo certo lucrandae. 5, 30. κεφαλὴν — στενὴν ἐκ τοῦ πρόσθεν, *ab anteriore parte.* 10, 10. c. εἰς, Π. 6, 3, 3. τάξιν ἔπεμψεν ἱππέων εἰς τὸ πρόσθεν, *ad primum agmen, ante exercitum.* Α. 3, 4, 24. παραγενέσθαι εἰς τὸ πρόσθεν, *ad primam aciem* contra hoſtem. 7, 3, 22. it. c. gen.

ἀναβάτην — πολλοὶ γὰρ χαλεπῶς προσίενται — προσιέμενοι πονεῖν ἀναγκασθήσονται. Sic A. 4, 2, 8. Zeun. e MSS. edidit: αὐτοὺς ἀναβαίνοντας — οἱ βάρβαροι ἐτόξευον καὶ ἔβαλλον, ἐγγὺς δ' οὐ προσίεντο. Vulgo legitur οἱ βάρβ. οὔτε ἐτόξευον, οὔτε ἔβαλλον ἐγγὺς ὁδοῦ προσιόντας. ¶ 2) *admittere.* A. 3, 1, 20. τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, qui regi ſe tradere volebat, μήτε προςίεσθαι εἰς ταὐτὸ ἡμῖν αὐτοῖς, immo a ſocietate noſtra remouere. ¶ 3) *ſumere, accipere.* medicamentum, Aπ. 4, 2, 17. δεόμενον φαρμακείας καὶ μὴ προσιέμενον φάρμακον. ¶ 4) *probare.* Π. 8, 1, 14. ὑποχρίεσθαι τοὺς ὀφθαλμοὺς προσίετο, *non improbabat, permittebat.* A. 5, 5, 3. οὐδαμῇ προσίεντο extis οἱ θεοὶ τὸν πόλεμον. ¶ 5) *cupere, appetere.* Π. 8, 7, 2. τῷ δὲ (h. e. τοῦ δὲ) ἡ ψυχὴ σῖτον μὲν οὐ προσίετο, διψῆν δ' ἐδόκει. Ιερ. 1, 20. ¶ 6) *ſe offerre, polliceri, ſponte ſubire.* A. 7, 8, 15. οὐδέν σε προσαιτοῦντας, ἀλλὰ καὶ προσέμενοι καὶ πονεῖν ὑπέρ σου. ¶ 7) *ferre, pati.* Π. 3, 3, . εἴ τις χρημάτων ἐπιθυμῶν ἧττον προσίεται, *unci ſe patitur.* Aπ. 2, 6, 32. οἱ καλοὶ τοιαῦτα οὐχ ὑπομένουσι, οἱ δ' αἰσχροὶ καὶ ἡδέως προσίενται. 2, 8, 5. τὸ ὑπαίτιον εἶναί τινι οὐ πάνυ προσίεμαι. ¶ 8) *audere.* Aπ. 2, 7, 11. πρόσθεν μὲν οὐ προσιέμην δανείσασθαι — νῦν δέ μοι δοκῶ ὑπομένειν. ¶ 9) *committere.* Π. 7, 1, 7. οὐδὲν αἰσχρὸν ἑκὼν εἶναι προσήσομαι. All. perperam προήσομαι. Αγ. 5, 3. ῥᾳστώνην πάμπαν οὐ προσίετο, *ſe adſtringebat, in ſe admittebat.* Aπ. 2, 6, 18. τὰ αἰσχρὰ ἥκιστα προσιέμεναι. Sic Π. 7, 5, 26. p. 458. pleraeque editiones habent: τίνα πρόφασιν ἔχοντες ἂν προσιέμεθα κακίονες, ἢ πρόσθεν, γενέσθαι, *committeremus vt* etc. pro προελόμεθα vel προελοίμεθα.

προσίπτασθαι, *aduolare.* Aπ. 3, 11, 5. ἐάν τις σοὶ φίλος ὥσπερ μυῖα προςπτῆται.

προσίστασθαι, *adſtare.* Π. 6, 2, 6. εἴ τις βούλοιτο τῶν ὁπλοφόρων προσίστασθαι in concione ἀκουσόμενος. Hutch. et all. προΐστασθαι. v. ibi.

προσιτέον, *impetus faciendus eſt.* K. 10, 21.

προσκαθέζεσθαι, *obſidere.* E. 1, 5, 13. εἷλον Ἀκράγαντα λιμῷ — προςκαθε-

[redacted]

προσκαθεζόμενοι ἑπτὰ μῆνας. Sic προσκαθίζειν. v. Poll. 1, 167.

προσκαθῆσθαι, *perseuerare in obsidione.* Π. 2, 4, 9. εἰ μή τις πολιορκοίη προσκαθήμενος. Cf. προκαθῆσθαι, quocum in libris confunditur.

προσκαίεσθαι, *amore flagrare.* Σ. 4, 23. ἰσχυρῶς προσεκαύθη.

προσκαλεῖν, *aduocare, arcessere.* Λ. 13, 5. Ἐφόρων δύο πολυπραγμονοῦσι μὲν οὐδὲν, ἣν μὴ ὁ βασιλεὺς προσκαλῇ in consilium. §. 6. Ε. 4, 5, 9. οἱ πρέσβεις τῶν Βοιωτῶν προσκληθέντες καὶ ἐρωτώμενοι. In var. lect. est pro παρακαλεῖν. v. παρακαλ. nr. 1. c.

προσκαλεῖσθαι, ¶ 1) *ad se vocare.* Α. 7, 7, 1. Μηδοσάδης — ἔρχεται καὶ προσκαλεῖται Ξενοφῶντα ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατεύματος, *euocat.* ¶ 2) *in ius vocare.* v. omnino προκαλεῖσθαι. Harpocrat: προσκαλέσασθαι· τὸ παραγγέλλειν εἰς δίκην. Cf. Poll. 8, 39. et interpp. ad 8, 62. Ε. 7, 4, 11. δίκας τῶν Φλιασίων προσκαλουμένων. Leuncl. *quum Phliasii prouocarent ad causae disceptationem.* Legi enim cum Stephano volebat προκαλουμένων, quod recepit Wells. Sed l[...] land. ad Lys. p. 7[...] Reisk. defendit [...] nem προσκαλ. et προσκαλεῖσθαι idem quod εἰς δίκην καλ[...] Lysiam p. 206. est καλέσατο δίκην πρ[...] βασιλέα. Dicitur simpliciter, Ε. 7, [...] παρέξειν εἰς τὸ κοιν[...] Ἀρκάδων, ὁπόσους τι[...] καλοῖτο. Vir doc[...] Biblioth. crit. P. V. legit προκαλοῖτο. Ο[...] ὀνομάζοντές με Ἰσχ[...] πατρόθεν, προσκαλ[...] Ita enim disting[...] sunt verba, vt πα[...] referatur ad ὀνομα[...] Camerar. legit προ[...] ται, et vertit *post*[...]

προσκαρτερεῖν, [...] *uerare.* Ε. 7, 5, 1[...] θεὶς αὐτῶν προσκαρτ[...] ne fatiscerent.

προσκατηγορεῖν, *per accusare.* S[...] 2, 6, 34. iocose [...] ganter ita dicitur. *insuper commend*[...] *laudare:* ἐὰν δέ σο[...] κατηγορήσω, ὅτι — κῶς ἔχεις πρὸς αὐ[...] κατηγορεῖν.

προσκεῖσθαι, ¶ [...] *haerere, additum*[...] Ο. 6, 15. in nomi[...] λὸς κἀγαθὸς προσ[...] καλὸν τῷ ἀγαθῷ. 14, 7. ¶ 2) *co*[...]

tum eſſe, propoſitum eſſe. De poena, Πο. 4, 21. v. ζημία. ¶ 3) *inſtare, vrgere,* i. q. ἐπικεῖσθαι. (v. Thom. Mag.) hoſtes, E. 4, 6, 8. ἔβαλλόν τε καὶ ἠκόντιζον, καὶ — προσέκειντο. 5, 4, 42. σὺν τοῖς πελτασταῖς προσκείμενος. 6, 2, 12. Sic K. 10, 10. αἱ κύνες προσκείσονται aprum. it. petendo, E. 3, 4, 7. προσέκειντο αὐτῷ ἀξιοῦντες.

* **προσκλᾶν,** *frangere ad aliquid.* Ιπ. 7, 6. τὸ σκέλος, εἰ προσκόψειέ τῳ, προσκεκλασμένον ἂν εἴη, ad illam rem.

προσκλύζειν, *alluere.* Π. 6, 2, 8. Λυδίας, ἔνθα πολὺς μὲν οἶνος — θάλαττα δὲ προσκλύζει.

προσκνᾶσθαι, *affricare ſe.* Απ. 1, 2, 30. Κριτίας amans ἐπιθυμῶν προσκνᾶσθαι (all. προσκνήσασθαι) Εὐθυδήμῳ, ὥσπερ τὰ ὕδια τοῖς λίθοις. Hunc locum imitatus Maximus Tyrius 26, 8. eodem verbo de eadem re vtitur.

* **προσκοιμίζεσθαι,** v. προσκομίζεσθαι.

προσκομίζειν, ¶ 1) *afferre.* Π. 7, 3, 1. τὸν νεκρὸν ἐνθεμένη εἰς τὴν ἁρμάμαξαν — προσκεκομικέναι ἐνθάδε πη. ¶ 2) *importare, aduchere.* Π. 6, 1, 14. ὅσα ἔδει προσκομίζεσθαι. Ο. 11, 16. καρπὸν προσκομίζοντες.

προσκομίζεσθαι, *iter ſuum accelerare.* E. 5, 1, 16. τοτὲ μὲν ἀναπαύων — τοτὲ δὲ κώπαις προσκομιζόμενος. Leuncl. *remigio propius accedens.* Goldhagen: *er kam an die Ruder.* Morus ſenſum hunc eſſe ſuspicatur: *ad remos praeſto eſſe iubet.* Olim legebatur κώπαις προσκοιμιζόμενος, quod Schneiderus probat, et Fr. Portus vertit *prope remos dormiens.* Recte. Opponitur enim ἀποκοιμᾶσθαι.

προσκοπεῖν, *ante curare, ante perpendere.* Π. 1, 6, 19. p. 82. τῆς νυκτὸς προσκόπει, τί σοι ποιήσουσι οἱ ἀρχόμενοι, ἐπειδὰν ἡμέρα γένηται.

πρόσκοπος, *ſpeculator.* Suid: προσκόπων· προφυλάκων. Π. 5, 2, 3. introiturus in caſtellum προπέμψας προσκόπους καὶ δύναμιν, qui viderent, an intus eſſent inſidiae. Λ. 12, 6. τὸν πρόσκοπον ὑπολύεσθαι, np. ne in prandio hoſtes eos opprimant. Morus vertit *is qui in ſtatione eſt.* Recte.

προσκόπτειν, *impingere, offendere,* i. q. προσπταίειν.

[redacted]

κταῖειν. v. Poll. 2, 199. Ιπ. 7, 6. εἰ προσκόψειέ τῳ.

προσκτᾶσθαι, *insuper parare* vel sibi vel aliis. Π. 4, 3, 2. προσκτᾶσθαί τι, np. praeda facienda. Πο. 4, 4. ἀνδράποδα οὐδεὶς τοῦ πλήθους ἀφαιρεῖ, ἀλλ' ἀεὶ προσκτᾶται. Απ. 4, 8, 2. Π. 1, 5, 7. p. 52. ὅ τι προσεκτήσαντο τῷ κοινῷ ἀγαθόν. Α. 5, 6, 7. καὶ χώραν καὶ δύναμιν τῇ Ἑλλάδι προσκτήσασθαι. Ε. 2, 8, 5. ἀπάγων τριήρεις — καὶ τάλαντα, καὶ εἴ τι ἄλλο προσεκτήσατο ἐν τῷ πολέμῳ, np. praeter ea quae commemoraui. In his tribus locis videtur medium positum esse, quia est *suae ciuitati comparare*.

προσκυνεῖν, *adorare, flexis genibus et prostrato humi corpore venerari*. v. Hutchins. Dissertat. II. Cyropaediae praemissa p. 75. et interpp. ad Cornel. Nepot. Conon. 3, 3. Π. 4, 4, 3. οἱ δὲ (dediticii) προσεκύνησαν Cyrum, καὶ ταῦτα ἔφασαν ποιήσειν. 5, 3, 10. Gadatas Cyro se dedens τῷ νόμῳ προσκυνήσας εἶπε. 8, 3, 7. cum Cyrus primum egrederetur, ἰδόντες πάντες προσεκύνησαν. Αγ. 1, 34. τοὺς πρόσθεν προσκυνεῖν Persarum Ἕλληνας ... καζομένους. Sed ... deos et reges etia... praestita fuit προσ... vt A. 1, 6, 10. ... δον αὐτὸν, Orontas ... erat e genere reg... περ πρόσθεν προσ... καὶ τότε προσεκ... καίπερ εἰδότες ὅτι ... νάτῳ ἄγοιτο. 1, 8, ... ρῶν — νικῶντας ... προσκυνούμενος ἤδη ... σιλεύς. In Cod. Pa... ba ὡς βασ. desu... acc. Π. 2, 4, 14. σημεῖον — προσεκύν... βασιλέα. Α. 3, ... πτάρνυταί τις — ... μιᾷ ὁρμῇ προσεκύνη... θεόν. Π. 7, 5, 1... victoriam θεοὺς ... προσεκύνουν. Α. 9... οὐδένα ἄνθρωπον δε... ἀλλὰ τοὺς θεοὺς πρ... τε. Π. 8, 3, 7. Περσῶν οὐδεὶς Κῦρ... εκύνει. Ε. 4, 1, 1...

προσλαμβάνειν, *insuper accipere*. 3, 20. οἱ νικῶντες τὰ τῶν πολεμίων π... βάνουσι. 8, 3, 18. ἀγαθὸν προσλαμβάν... *nas diuitias*. Α. ... εἰ δὲ μισθὸν προσλ... praeter victum. 7 ... ταῦτα λαβὼν, κ... ὁμήρους προσλαβὼν, ... Αγ. 2, 30. Sed ...

eſt ſere pro ſimplici, A. 7, 6, 22. πρὸς ἐκείνοις νῦν ἄλλην εὔκλειαν προσειλήφατε. ¶ 2) *adhibere, inſuper capere.* Απ. 3, 14, 4. ὄψον ἐσθίων ἄρτον προσέλαβε. ¶ 3) *aſſumere, ſecum ſumere, ſocios.* ¶ a) venationis, Π. 1, 4, 16. προσέλαβε ἱππέας τε καὶ πελταστάς. 2, 4, 11. ¶ b) militiae, A. 4, 1, 19. ἔφη πορεύεσθαι προσλαβὼν ἐθελοντάς. 7, 6, 19. Σεύθην σύμμαχον ὑμῖν προσέλαβον. E. 2, 3, 18. p. 97. ¶ 4) *inſuper aſſumere, inſuper legere.* Π. 3, 3, 1. τὸ ἕτερον στράτευμα καὶ ὃ παρ' Ἀρμενίων προσέλαβε. 4, 5, 11. ἄλλους δὲ ſocios προσληψόμεθα. A. 1, 7, 3. ὑμᾶς προσέλαβον ad meos. E. 4, 8, 23. ἐπεὶ ἀφίκετο εἰς τὴν Σάμον, προσλαβὼν ἐκεῖθεν ναῦς ad ſuas. 5, 1, 10. Ιπρ. 9, 4. ¶ 5) *inſuper potiri.* Αγ. 2, 17. τὰ μὲν οἴκοι καρπουμένους, Κόρινθον δὲ προσειληφότας. E. 3, 1, 1... ¶ 6) *potiri.* E. 3, 1, 4. Πέργαμον ἑκοῦσαν προσέλαβε. 4, 1, 1. πόλεις, τὰς μὲν βίᾳ, τὰς δὲ ἑκούσας, προσελάμβανε. 4, 6, 13. πόλιν οὐδεμίαν προσειλήφει, οὔτε ἑκοῦσαν, οὔτε ἄκουσαν. 4, 8, 35. ¶ 7) *inſuper ſibi contrahere.* Σ. 4, 8. ἄλλην που δόξαν γελοίαν προσλαβεῖν. ¶ 8) Λ. 1, 9. ἀδελφοὺς τοῖς παισὶ προσλαμβάνειν, *ex aliena muliere generare.* ¶ 9) *manum operi admouere.* A. 2, 3, 7. αὐτὸς προσελάμβανεν. §. 8. προσελάμβανον καὶ οἱ πρεσβύτεροι.

*προσμάθησις, *addiſcendi facultas.* Απ. 1, 4, 13. προσμάθησιν ἐκπονῆσαι. Gramm. *ampliorem doctrinam comparare,* vt Leuncl. qui in vtraque editione iunctim edidit, quod probatur praeter alios Hindenburgio. Sed alii, etiam ed. Lipſ. habent πρὸς μάθησιν, quae eſt Fr. Porti correctio. Debebat vero corrigere τὰ πρὸς μάθησιν.

προσμαθητέον, *addiſcendum.* O. 13, 1. τί καὶ ἄλλο προσμαθητέον αὐτῷ ἐστι.

προσμάχεσθαι, *oppugnare.* Π. 7, 5, 4. ὅπως ἄν τις τείχη — προσμαχόμενος ἕλοι, *vi.* Vult potius aſſu. E. 7, 2, 7. χαμόθεν — καὶ κατὰ τὰς κλίμακας προσεμάχοντο. Minus bene Leuncl. *ad ſcalas dimicabant.* Cf. κατὰ c. acc. nr. 8. a.

προσμένειν, *manere, non abire.* E. 2, 4, 4. ἱππεῖς — προσμείναντες, ἕως τοὺς

τοὺς νεκροὺς ἀνείλοντο οἱ προσήκοντες. c. dat. K. 7, 10. προσμένειν ταῖς ἀρκυσιν. In lexicis non nisi ex N. T. exempla afferuntur. Sed Gramm. addidit etiam Pindari locum Nem. 3, 105. vbi significat *sustinere*. Cf. ἀναμένειν, pro quo est in var. lect.

προσμίγειν siue

προσμιγνύναι, ¶ 1) *accedere*. c. πρὸς, Π. 2, 4, 16. προσμίξας πρὸς τὰ ὅρια τῶν Ἀρμενίων. ¶ 2) *ad pugnam accedere, irruere*. Π. 3, 3, 27. ὡς ἐγγὺς ἤδη προσεμίγνυε τὸ Περσικὸν πλῆθος. K. 9, 9. ¶ 3) *manum conferere*. v. Poll. 1, 163. Π. 5, 4, 20. ὅπη προσμίξαιεν, πολλῷ ἂν ἐῤῥωμενέστερον συμμιγνύοιεν. ¶ 4) *coniungere se*. A. 4, 2, 11. ὅπως οἱ τελευταῖοι λοχαγοὶ προσμίξειαν, scil. τοῖς ἄλλοις.

προσμισθοῦσθαι, *insuper conducere*. Πο. 4, 22. προσμισθώσονται τοὺς δημοσίους. E. 4, 8, 7. 5, 4, 15.

προσνεύειν, v. προνεύειν.

προσνοεῖν, *animaduertere*. Σ. 2, 16. ἄλλο τι προσενόησα. Cf. προνοεῖν nr. 3.

προσνομή, v. προνομή.

πρόσοδος, ¶ 1) *aditus, accessus*. Suid: πρό... ἡ παρουσία. Π. 5, ... ἡ πρόσοδος εὔπετε... K. 10, 22. αἱ αὐταὶ ... οδοι, *eodem modo i... dendi sunt*. c. πρὸς ... 5. 2, 3. πρόσοδοι χα... πρὸς τὸ χωρίον. K. 1... ἐν ταῖς προσόδοις ταῖς ... πολεμίους, *quando ... stes sunt inuadend...* 2) *supplicatio*. S... Aristoph. Nubb. 306. ... σκείαι περὶ τοὺς β... πρόσοδοι τοῖς θεοῖς καὶ ... ελεύσεις. Cf. Poll. 1... 29. Suid. in v. προ... interpp. ad Thom. ... et Lamb. Bos anim... ad Aristid. p. 551 ... Oxon. A. 6, 1, 6. ... ώνισαν καὶ ὠρχήσαντο ... περ ἐν ταῖς πρὸς του... οὺς προσόδοις. Marg... uncl. προόδοις. ¶ 3) ... πρόοδος, *progressus, ... cessus*. Π. 7, 1, 18 ... εἰς τὸ πρόσθεν προ... Sed meliores edd. ... bent προόδου. ¶ 4) ... *tus, prouentus*. He... πρόσοδος· — κέρδους ... θήκη. Suid: πρόσοδας ... φορὰ, εἴσοδος. Π. ... 9. πολὺ ἂν αὐξάνεσθαι ... πρόσοδον. A. 7, 7, ... κατ' ἐνιαυτὸν πρόσοδ... gis. Πο. 3, 10. Plu... Π. 8, 2, 6. πλείστας ... όδους λαμβάνειν. A. ... 11. οἰκονόμον κατασ...

ζοντα ἧς ἄρχοι χώρας, καὶ προσόδους ποιοῦντα, np. non ſibi, ſed regi, cui ſubiectus erat. Αγ. 8, 8. ἐφαρμόσας τὰς δαπάνας ταῖς προσόδοις. Ιερ. 9, 8. αἱ πρόσοδοι αὔξοιντ' ἄν. 11, 4. προσόδους πλείονας γίγνεσθαι. Απ. 3, 11, 4. οἰκία προσόδους ἔχουσα, h. e. παρέχουσα. Ο. 1, 21. μηχανᾶσθαι προσόδους. c. ἀπὸ, Ο. 2, 11. εἰτὶ αἱ πρόςοδοι ἀπὸ τῶν τοιούτων. ¶ 5) *reditus publici, vectigalia.* Πο. 2, 1. αὕτη ἡ πρόσοδος τῶν καλλίστων ἔμοιγε δοκεῖ εἶναι. 4, 23. 24. 38. E. 6, 1, 3. ὁπότε περιγένοιτο τῆς προσόδου. Inprimis in plurali, Π. 8, 1, 4. τῶν προσόδων ἀμελεῖν. Peculiaris Xenophontis de hoc argumento libellus inſcribitur πόροι ἢ περὶ προσόδων. Πο. 1, 2. ἡ χώρα πέφυκεν οἵα πλείστας προσόδους παρέχεσθαι. 2, 7. τὰς προσόδους ἂν αὔξοιεν. 3, 6. αὐξήσεις τῶν προσόδων — πρόσοδοι γίγνεσθαι. 4, 1. §. 40. ὡς ἂν πλεῖστοι πρόσοδοι γίγνοιντο. Aem. Portus, „ſi codex eſt ſanus, inquit, eſt Atticiſmus in πλεῖστοι.“ Sed idem tamen malit πλεῖσται, vt etiam Steph. et Zeun. ediderunt. 5, 1. εἰ μέλλουσι πᾶσαι αἱ πρόςοδοι ἐκ πόλεως προσιέναι. §. 12. E. 6, 1, 2. Απ. 3, 6, 5. 6. c. ἀπὸ et ἐκ, A. 7, 1, 17. προσόδου οὔσης — ἀπό τε τῶν ἐνδήμων καὶ ἐκ τῆς ὑπερορίας. Πο. 3, 13. ἀπὸ τούτων πρόσοδοι γίγνοιντο. §. 14. 4, 49. E. 5, 2, 12. p. 300. χρημάτων πρόσοδοι ἐκ λιμένων. Cf. ἄλυπος, ἀποδεκτὴρ, αὔξησις, πόρος.

προσοικεῖν, *finitimum eſſe.* Πο. 1, 8. πόλεσι βάρβαροι προσοικοῦντες. Cf. Poll. 9, 37. Accuſatiuo rei inanimae hoc verbum iungi iubet Thomas Mag.

προσομιλεῖν, *conſueſcere, conſuetudine vti.* E. 1, 1, 21. ἰδίᾳ πρὸς Ἑρμοκράτην προσομιλοῦντες.

προσομνύναι, *praeterea iurare.* A. 2, 2, 4. καὶ ὤμοσαν — οἱ δὲ βάρβαροι καὶ προσώμοσαν.

προσομολογεῖν, *concedere, aſſentiri.* A. 7, 4, 18. victi πάντες προσωμολόγουν, *promittebant ſe facturos eſſe conditiones ipſis poſitas.*

προσορᾶν, *adſpicere, intueri.* Σ. 8, 18. ἡδέως προσορᾶν ἀλλήλους.

***προσόριος**, v. πρόσορος.

προσορμᾶν, *impetum facere, hoſtiliter accedere.* Π. 1, 4, 21. ἐπεὶ σφᾶς ἴδοιεν προσορμήσαντας. Codd. Bodl. et Guelf. προορμήσαντας.

προς-

πρόσορος, *finitimus.* Π. 6, 1, 12. τὰ πρόσορα ὑμῖν — κτᾶσθε. All. προσόρια. Cf. Poll. 6, 113. et 9, 8.

προσοφείλειν, ¶ 1) *praeterea debere.* Π. 3, 2, 7. προσοφείλοντές σοι ἄλλας χάριτας. E. 1, 5, 4. τὸν προσοφειλόμενον (μισθὸν) ἀπέδωκε. Steph. et Leuncl. malunt προοφειλόμενον, quod et Moro probatur, et a Schneidero receptum eſt. ¶ 2) *inſuper aes alienum contrahere* O. 20, 1. οὐδὲ δύνανται πορίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ προσοφείλουσιν.

***προσπαίζειν**, *iocari cum aliquo.* Suid: προσπαίζω, δοτικῇ. Απ. 3, 1, 4. προσέπαιζεν αὐτῷ λέγων. Steph. habet προσέπαιξεν. Sed quia Attici hac forma non vtuntur, Erneſtius malit προσέπαισεν. Cf. Ruhnken. ad Timae. lex. Plat. Perperam E. 3, 3, 3. nonnulli legunt προσπαίσας pro προσπταίσας.

προσπελάζειν, *appropinquare.* Suid: προσπελάζει· προσεγγίζει. K. 6, 19. παραθέοντα, ὅτῳ ἂν προσπελάζῃ, in quemcunque incidat. Cf. προσπετάζειν, quocum confunditur.

προσπέμπειν, *mittere ad.* Π. 8, 5, 9. προσέπεμψε δὲ αὐτῷ τὴν θυγατέρα. Sic Π. 7, 4, 4. in Marg
Cod. Guelf. προσέπεμ
(vulgo ἔπεμψαν) πρὸς
Κῦρον δεόμενοι. E
Zeun. recepit προσέ-
ψαν.

***προσπερονᾶν**, *affig
annectere.* A. 7, 3,
ἄρτοι προσπεπερονημέν
σαν πρὸς τοῖς κρέασι.

προσπίπτειν, ¶ 1)
*pingere, auf etwas
len.* Ιπ. 7, 6. ἢ κυ
εἴ τι καὶ προσπίπτοι
ὑπείκοι ἄν. ¶ 2) *acci
ad genua, pedibu
aduoluere.* De ſupp
bus. Heſych: προσπί
λιπαρῶ, ἱκετεύω. Π.
2. p. 256. ἥκω πρός
καὶ ἱκέτης προσπίπτω.
3) *accurrere.* De ſ
tantibus, A. 7, 1,
milites turbulenti, ὡ
δον τὸν Ξενοφῶντα,
πίπτουσι αὐτῷ καὶ λέγ
De eo, qui temere a
adit et compellat et
iis loquitur, Π. 1, 4
τὸ σκυλακῶδες, τὸ
προσπίπτειν. Hutch. *a
tando alludere.* Cf. I
uill. ad Charit. p. 44.
4) *incurrere.* K. 5,
lepus προσπίπτων λα
νει πρὸς πολλά. ¶ 5)
gredi, impetum fac
Π. 5, 4. 10. εἰ βούλ
ἀθρόοι πῃ προσπεσεῖν.
1, 8. πάντες προσπε
τες in ipſo proelio

χοντο. E. 1, 6. 20. ὡς ἐξαπιναίως προσπέσοι. 2, 4, 4. 5, 4. 33. προσπεσὼν (Marg. Steph. τρὶς πεσὼν) πρῶτος τῶν πολιτῶν — ἀπέθανε. 7, 1, 5. Ιπρ. 2, 8. c. dat. E. 3, 2, 3. προσπίπτουσι τοῖς ὁπλίταις. De apro; cf. Poll. 5, 79. K. 10, 8. ᾧ γὰρ ἂν cani προσπέσῃ, εἰς τοῦτον τὴν ὀργὴν κατέθετο. §. 13. ¶ 6) ſectari, vel incidere in. Απολ. 30. φημὶ αὐτὸν — προσπεσεῖσθαί τινι αἰσχρᾷ ἐπιθυμίᾳ. ¶ 7) alicuius partes eligere. E. 7, 1, 30. προσπεσόντων αὐτῷ τῶν βελτίστων. Morus: cum eum rogarent, cum ei ſupplices fierent. ¶ 8) accidere, aduenire. E. 5, 2, 2. ἐφηδομένους, εἴ τις συμφορὰ προσπίπτοι. Cf. σφάλμα.

προσπλεῖν, adnauigare. Π. 6, 2, 5. Αἰγυπτίους προσπλεῖν — προσπλεῖν Κυπρίων στράτευμα. E. 2, 2, 4. 6, 2, 5. τὰ προσπλέοντα. Dicitu enim tam de nauibus, quam de hominibus. E. 6, 2, 21. ὅτι προσπλέοιεν δέκα τριήρεις — τοὺς προσπλέοντας. §. 22. Cf. 5, 1, 23. 24.

προσπληροῦν, ¶ 1) copiarum numerum explere, ſupplementa mittere. Π. 5, 3, 13. Ὑρκάνιοι — ἱππέας προσεπλήρωσαν (Margg. et Cod. Guelf. ἐξεπλήρωσαν, quod Zeun. praetulit.) εἰς δισχιλίους. ¶ 2) inſuper inſtruere. E. 1, 6, 3. πρὸς αἷς — ἔλαβε — προσεπλήρωσεν ἐκ Χίου — πεντήκοντα ναῦς.

προσπληροῦσθαι, ¶ 1) nautarum numerum explere. E. 5, 1, 24. ἐμβιβάσας τινὰς ναύτας — καὶ προσπληρώσασθαι κελεύσας, εἴ τις ἐνεδεῖτο. ¶ 2) naues inſuper inſtruere. E. 5, 4, 66. ἐκ Κερκύρας ἄλλας προσεπληρώσατο.

προσποιεῖν, reddere, conciliare. E. 4, 8, 28. φίλην Λέσβον προσποιήσαντες τῇ πόλει.

προσποιεῖσθαι, ¶ 1) ſibi acquirere. E. 4, 8, 28. Χαλκηδονίους φίλους προσποιησάμενος. ¶ 2) propitium ſibi reddere. Π8. 6, 3. ἐπερωτᾶν, τίνας θεῶν προσποιούμενοι, ταῦτα πράττοιμεν. ¶ 3) prae ſe ferre, ſibi aſſerere. Π. 8, 2, 13. ὁ νικῶν in iudicio τῷ δικαίῳ προσεποιεῖτο νικᾶν. ¶ 4) ſibi arrogare, profiteri. A. 2, 1, 6. προσεποιεῖτο ἐπιστήμων εἶναι τῶν περὶ τὰς τάξεις. Ιερ. 2, 16. προσποιεῖται τῆς βουλῆς μετεσχηκέναι. ¶ 5) ſimulare. Π. 2, 2, 1.

extr. προσεποιούμην βήττειν. §. 5. ἐπὶ τοῖς προσποιουμένοις πλουσιωτέροις εἶναι, ἢ εἰσι. 5, 3, 7. A. 1, 3, 14. E. 5, 4, 48. Ἱερ. 1, 38. O. 1, 20. δέσποιναι, προσποιούμεναι ἡδοναὶ εἶναι, *speciem voluptatum prae se ferentes.* Ἱπρ. 5, 12. §. 15. Φυλακτικὸν προσποιήσασθαι εἶναι. c. fut. A. 4, 6, 10. προσποιούμενοι ταύτῃ προσβαλεῖν. E. 5, 4, 20. Ἱπρ. 5, 15. προσποιούμενον πράξειν τι. Omnino v. Thom. Mag.

προσπολεμεῖν, *oppugnare, bello persequi.* A. 1, 6, 6. ἐγὼ αὐτὸν προσπολεμῶν.

προσπορίζειν, *denuo comparare, restaurare.* Απ. 3, 6, 5. πρόσοδοι — εἴ τινες παραλείπονται, προσπορίσῃς.

προσπταίειν, *offendere, impingere.* v. Poll. 2. 199. Hesych: προσπταίοντες· προσκρούοντες, προσκόπτοντες. E. 3, 3, 3. Φυλάξασθαι, μὴ προσπταίσας (edd. vett. male προσπαίσας) τὶς χωλεύσῃ. Intell. τὸν πόδα, quem accusatiuum addit Plutarchus in Agesil. c. 3.

πρόσρησις, *salutatio.* Poll. 5, 137. ἀσπασμὸς, πρόσρησις. Cf. Hesych. Ἱερ. 8, 3. τὴν ποτέρου πρόσρησιν μᾶλλον εὐφραίνειν τὸν ἀκούσαντα νομίζεις;

προσστέλλειν, v. προστέλλειν.

προστακτέον, *mandandum*, Ἱερ. 9, 3. ἄλλοις προστακτέον εἶναι κολάζειν.

προστάσσειν, v. προστάττειν.

προστατεία, *praefectura, cura muneris publici.* Απ. 3, 6, 10. ἄρτι ἀρχόμενος τῆς προστατείας. §. 1. erat ἐπιθυμῶν προστατεύειν τῆς πόλεως. O. 2, 6. μεγάλα τελεῖν — γυμνασιαρχίας καὶ προστατείας. Vterque Portus exponit *operum publicorum curationes, praefecturas.* Sed Leuncl. et Zeun. rectius interpretari videntur *patrocinia inquilinorum* s. τῶν μετοίκων. Suidas: οἱ τῶν μετοίκων Ἀθήνησι προεστηκότες, προστάται ἐκαλοῦντο. ἀναγκαῖον γὰρ ἦν ἑκάστῳ τῶν μετοίκων, πολίτην τινὰ Ἀθηναῖον νέμειν προστάτην. Item: νέμειν προστάτην· ἀντὶ τοῦ ἔχειν προστάτην. τῶν γὰρ μετοίκων ἕκαστος μετὰ προστάτου τῶν ἀστῶν τινος τὰ πράγματα αὐτοῦ συνῴκει, καὶ τὸ μετοίκιον κατετίθει. Cf. Plutarch. in Romulo c. 13. qui πάτρωνας interpretatur προστάτας, et πατρωνείαν s. patrocinium προστασίαν. it. Hesych. et Suid. in

in v. ἀπροστασίου, vbi docent, contra eos, qui patrono carerent, inquilinos actionem fuiſſe datam.

προστατεῖν, *praeeſſe, regere.* Απ. 3, 4, 8. προστατεῖν ἑκάστους ἐπιτηδείους πράττειν. All. aliter locum legunt et interpretantur. Sed optime Schneiderus προστάττειν recepit e Stobaeo, et Brodaeo ſuadente edidit τὰ ἐπιτήδεια, h. e. *ea quae fieri debent, quae a quouis recte poſtulari poſſunt.* Cf. Schütz. Ιερ. 5, 1. Φοβοῦνται — μὴ ἐπιθυμήσῃ τὸ πλῆθος ὑπ' αὐτῶν προστατεῖσθαι. c. gen. Π. 8, 3, 11. Σύρων ὁ προστατῶν, *praefectus, regulus.* Απ. 1, 1, 8. τῆς πόλεως προστατεῖν. Σ. 4, 60. ὧν προστατοίη. De praefectis certaminum. Poll. 3, 140. ἀγωνοθέται, ἀθλοθέται, ἀγώνων διαθέται — προστάται. Α. 4, 8, 18. Δρακόντιον — δρόμου τε ἐπιμεληθῆναι, καὶ τοῦ ἀγῶνος προστατῆσαι. De eo, qui auctor eſt aliis et ſuadet, vel aliquid curat, Απ. 2, 7, 9. v. προστάτης.

προστατεύειν, ¶ 1) *praeeſſe.* c. gen. Ιερ. 11, 5. πόλεως ἧς προστατεύεις. §. 7. Απ. 3, 4, 6. ὅτου ἂν τις προστατεύῃ — εἴτε χοροῦ, εἴτε οἴκου, εἴτε πόλεως, εἴτε στρατεύματος προστατεύει. Ern. προστατεύοι. 3, 6, 1. 2. Ο. 12, 4. τῶν ἔργων προστατεύειν. ¶ 2) *imperio et auctoritate ſua efficere, curare.* c. ὅπως, Π. 1, 2, 5. προστάται — προστατεύουσιν, ὅπως — ἀποτελῶσιν. Α. 5, 6, 11. it. praecedente gen. Π. 1, 6, 7. ἀνθρώπων ἄλλων προστατεύειν, ὅπως ἕξουσιν τὰ ἐπιτήδεια. Ιπρ. 1, 7. ¶ 3) *principem eſſe, principatum tenere.* Ε. 3, 3, 6. οἱ προστατεύοντες ſunt *principes coniurationis.* Sed de principatu Graeciae eſt Πο. 5, 6. ὁμῶς ἄγαν δόξασα προστατεύειν ἡ πόλις, *dominari, principatu vti.* c. ἐν, Απ. 2, 8, 4. οἱ ἐν ταῖς πόλεσι προστατεύοντες. ¶ 4) *procuratorem fieri.* Ο. 2, 9. ὥρα σοι προστατεύειν ἐμοῦ, *meam rem familiarem administrare* — κελεύεις με προστατεύειν σου, καὶ ἐπιμελεῖσθαι, ὅπως μὴ — πένης γένοιο.

προστάτης, ¶ 1) *praefectus, magiſtratus.* Π. 1, 2, 5. προστάται et ἄρχοντες tanquam ſynonyma inter ſe permutantur. 8, 8, 3. ὁποῖοι οἱ προστάται, τοιοῦτοι καὶ οἱ ὑπ' αὐτούς.

Πο. 1, 1. Ε. 2, 3, 20. Απ. 3, 4, 6. c. gen. Ε. 4, 8, 28. προςάται πάσης τῆς Λέσβου ἔσονται. Ιερ. 11, 7. ἄλλους προςάτας πόλεων. Απ. 1, 2, 32. προςάτης γενόμενες πόλεως. §. 40. Περικλεῖ προςάτῃ τῆς πόλεως. Ε. 3, 2, 20. τῷ τοῦ δήμου προςάτῃ Elide. 5, 2, 3. τοὺς ἐν Μαντινείᾳ τοῦ δήμου προςάτας. §. 6. τῶν τοῦ δήμου προςατῶν. 7, 4, 33. De imperatore et ducibus, Π. 7, 2, 7. p. 419. τῶν δεομένων μου προςάτην γενέσθαι — εἵλοντό με προςάτην τοῦ πολέμου. Α. 7, 7, 19. De iis, qui habent imperium Graeciae, Πο. 5, 6. ὑπὸ τῶν νησιωτῶν προςάται τοῦ ναυτικοῦ ἐγενόμεθα. Ε. 3, 1, 2. Lacedaemonii πάσης τῆς Ἑλλάδος προςάται. ¶ 2) *inſpector, vindex, praeſes*, qui Gallice vocatur *Garant*. Ε. 5, 1, 33. Λακεδαιμόνιοι — προςάται τῆς ὑπὸ βασιλέως καταπεμφθείσης εἰρήνης. ¶ 3) *auctor, ſuaſor, curam gerens*. c. ὅπως, Απ. 2, 7, 9. ἐὰν προςάτης ᾖς ὅπως ἐνεργοὶ ὦσι. Ern. et Schneider. e Codd. edidere προςατήσῃς. Valckenar. coniecerat ἐπισάτης, quod dicitur de operis inſpectore. ¶ 4) i. q. πρωτοςάτης, *in prima acie collocatus*. Ε. 2, 4, 10. p. 110. τοῖς προςάταις ἐκ τοῦ ἴσου μάχεσθαι. Goldhagen monet, legendum eſſe πρωτοςάταις, idque recipit cum Moro Schneiderus. Ιπρ. 2, 2. δεκαδάρχους καταςῆσαι — καὶ τούτους μὲν προςάτας δεῖ εἶναι. Leuncl. et Zeun. malunt πρωτοςάτας. Sed nihil monent Π. 3, 3. 19. vbi Cyrus ad οὐραγοὺς dicit: χώραν ἔχετε οὐδὲν ἧττον ἔντιμον τῶν προςατῶν.

προστάττειν, ¶ 1) *imperare, iubere*. Thom. Mag: ἐπιτάττω κάλλιον, ἢ προςάττω. ¶ a) ſine caſu, Αγ. 1, 22. προσέταττε, ὅσα ἐλεύθεροι — πείθονται. Saepe ſic paſſiuum, v. c. Π. 2, 2, 3. πρὶν εἰδέναι τὸ προςαττόμενον, πείθονται. v. πιθανὸς nr. 4. 7, 5, 22. τῶν προςασσομένων. 8, 6, 2. διαπεφυλάκασι τὰ προςαχθέντα. Λ. 5, 2. Ε. 1. 7, 10. p. 60. τοὺς οὐ πράξαντας τὰ προςαχθέντα — πρᾶξαι τὰ προςαχθέντα. Ιερ. 7, 2. Απ. 3, 5. 6. καραδοκοῦντες τὰ προςαχθησόμενα. Ιπρ. 9, 6. ¶ b) c. dat. Α. 1, 6, 10. ἐξῆγον αὐτὸν. οἷς προσετάχθη. Ε. 1, 7, 3. τὴν ἀναίρεσιν τῶν ναυαγῶν προςάξχιεν

ξαιεν — ἀνδράσιν — οἷς προσετάχθη. Ιερ. 10, 4. ἐν — τῶν προσεταγμένων τοῖς μισθοφόροις. Sed Π. 8, 4, 5. προσαχθέν τι ἤδη σοι, eſt pro ὑπό σου. ¶ c) c. inf. Αγ. 1, 22. τοῖς διὰ γῆρας καταλειπομένοις αἰχμαλώτοις προσέταττεν ἐπιμελεῖσθαι αὐτῶν. Sunt enim datiui abſoluti, vt iam Hutch. et Bach. viderunt. Λ. 11. 2, ὅσα ἡ στρατιὰ δεηθείη — προστέτακται ἁμάξῃ παρέχειν, conſtitutum eſt ex Lycurgi legibus. ¶ d) c. dat. et inf. Π. 1, 2, 2. πλεῖσται πόλεις ἀφεῖσαι — ἔπειτα προστάττουσι (all. Zeunio iudice minus eleganter ἐπιτάττουσι) αὐτοῖς μὴ κλέπτειν. §. 6. 2, 3, 2. τοῖς μὴ θέλουσιν ἑαυτοῖς προστάττειν, ἐκπονεῖν τἀγαθά. ἄλλους αὐτοῖς ἐπιτακτῆρας δίδωσι deus. E. 4. 8, 12. προστάξαντες αὐτῷ (Margg. αὐτὸν) ταῦτα διδάσκειν. Ιερ. 9, 4. O. 2, 6. τὴν πόλιν σοι προστάττουσαν μεγάλα τελεῖν. 4, 6. οἷς ὡπλίσθαι προστέτακται. 17, 9. Σ. 4, 30. προσετάττετό μοι δαπανᾶν ὑπὸ τῆς πόλεως. Ιπ. 2, 5. προστετάχθω τῷ ἱπποκόμῳ — διάγειν. ¶ e) c. dat. perſ. et acc. rei, Π. 4, 5, 11. ἔργον τι αὐτῷ προστάξαι. 7, 1, 10. τοὺς ἐκ πλαγίου hoſtes ἄλλοις πρόσταξον, aliis aſſigna inuadendos. Poſſit tamen accuſatiuus ille etiam pro abſoluto haberi. 8, 7, 3. p. 543. Λ. 6, 2. μηδὲν αἰσχρὸν προστάττειν τοῖς παισίν. E. 4, 1, 16. ἐάν μοι τὴν ἀρχὴν προστάττῃ, mandet. O. 9, 16. εἰ πλείω αὐτῇ πράγματα προστάττω. 17, 11. τοῖς ἀσθενεστέροις πᾶσι μείω προστάττειν πράγματα. Markland. ad Lyſ. p. 532. ed Reisk. malebat προστάγματα. Sed προστάττειν προστάγματα non eſt Xenophonteum. Vnde paſſiuum: Απ. 1, 7, 4. προστάττεσθαι αὐτοῖς μείζω, ἢ κατὰ δύναμιν. O. 4, 6. ᾧ τοῦτο προστέτακται. Ιπρ. 7, 15. νομίζοντες σφίσι τοῦτο προστετάχθαι. ¶ f) De deo et natura, O. 7, 23. τὰ ἔνδον ἔργα αὐτῇ προστάξαι μοι δοκεῖ ὁ θεός. §. 24. τῇ γυναικὶ ἐνέφυσε καὶ προσέταξε τὴν — τροφήν. §. 25. Paſſiuum: O. 7, 29. ἃ ἑκατέρῳ προστέτακται ὑπὸ τοῦ θεοῦ. §. 32. ἔργα ὑπὸ τοῦ θεοῦ προστεταγμένα. Cf. ἀπέρχεσθαι et νόμος. ¶ 2) inſuper imponere, imperare. O. 2, 6. v. εἰσφορὰ nr. 2. ¶ 3) praecipere. De ſcriptore, Ιπρ. 5, 3. ὅπως μὴ προστάττειν δοκῶ ἀδύνατα. ¶ 4) προστάττομαι, mihi imperatur.

tur. E. 2, 3, 18. p. 95. ἔφασαν, προσαχθέντα με ὑφ' ἑαυτῶν οὐκ ἀνελέσθαι τοὺς δυστυχοῦντας. Leuncl. *me, licet ab iis iussum.* Margg. προσαχθέν μοι, vbi supplendum esset κατά. Π. 8, 4, 5. pro ὃ δὲ πράττοιμι in Margg. est ἃ δὲ προσαττοίμην. Permutatur προσάττειν etiam c. προσατεῖν. v. ibi.

*προστελεῖν, *praeterea impendere, insuper soluere.* A. 7, 6, 21. εἰ ὁ συμπαρέχων ὑμῖν ταύτην τὴν ἀσφάλειαν, μὴ πάνυ πολὺν μισθὸν προσετέλει.

προστέλλειν, *adstringere, contrahere.* K. 4, 1. canes habeant ἰσχία — ἔνδοθεν προσεσταλμένα. Haec lectio a Stephano est profecta. Edd. vett. et Poll. 5, 59. probante Kuhnio habent eodem sensu προεσταλμένα.

προστερνίδιον, *pectoris tegumentum s. munimentum, pectorale.* Iungitur aliis equorum armis Π. 6, 4, 1. 7, 1, 1. A. 1, 8, 4. Ιπ. 12, 8. vt ap. Poll. 1, 140.

προστιθέναι, ¶ 1) *addere.* Π. 6, 1, 17. προσέθηκε καὶ δρέπανα, *fabricari iussit ad currus.* E. 6, 1, 3. ὁπότε ἐνδεὴς εἴη, παρ' ἑαυτοῦ προσετίθει, *de suis supplebat.* Αθ. 3, 8. κατὰ μικρὸν τὸ μὲν ἀφελεῖν, τὸ δὲ προσθεῖναι legibus. §. 9. c. dat. Π. 2, 4, 9. ἐμὲ πέμψαι ἱππέας μοι προσθείς, *cum equitibus.* 8, 6, 7. E. 4, 8, 9. Ιπ. 10, 7. τροχοὺς τῷ λείῳ προστίθεμεν. c. πρὸς, E. 1, 5, 4. εἰ πρὸς τὸν μισθὸν ἑκάστῳ ὀβολὸν προσθείης. De sermone, Π. 4, 1, 11. τά τε ἄλλα ἀπήγγελλε καὶ προσετίθει, ὅτι αὐτὸς etc. Σ. 2, 27. προσέθηκε ὁ Φίλιππος, ὡς χρὴ — μιμεῖσθαι. ¶ 2) *attribuere, insuper tribuere.* O. 4, 8. τούτοις praeter priorem regionem τὴν ἄλλην γῆν προστίθησι in praemium. ¶ 3) *annumerare.* Απ. 4, 2, 34. προσθήσομεν αὐτῷ κάλλος ἢ ἰσχὺν, *ad felicitatem referamus.* §. 35. ¶ 4) *adsuefacere, docere.* Απ. 2, 1, 3. τὸ ἐγκρατῆ εἶναι — ποτέρῳ ἂν προσθείημεν; — τὸ μὴ φεύγειν τοὺς πόνους, ποτέρῳ ἂν προσθείημεν; Cf. προσθετέον. ¶ 5) *applicare.* Απ. 1, 4, 5. de deo: προσθεῖναι αὐτοῖς (hominibus) δι' ὧν αἰσθάνονται — ῥῖνες προσετέθησαν. Olim legebatur προεστέθησαν. §. 11. dii ἀνθρώπῳ καὶ χεῖρας προσέθεσαν. 4, 3, 11. ¶ 6) *admouere.* c. πρὸς, v. στόμα. ¶ 7) *adhibere.*

Ιερ.

Ιερ. 9, 4. ἀνάγκην προστιθέναι τοῖς ἐνδεῶς τι ποιοῦσιν, *vim adhibere, cogere, punire.* Cf. ἀνάγκη. ¶ 8) *legibus constituere.* Λ. 10, 1. ἐπὶ τῷ τέρματι τοῦ βίου τὴν κρίσιν τῆς γερουσίας προθεὶς (Marg. Leuncl. προθεὶς), ἐποίησε μηδὲ ἐν τῷ γήρᾳ ἀμελεῖσθαι τὴν καλοκἀγαθίαν. Etiam saepius confunditur c. προτιθέναι. v. προτιθ. et προτείνειν nr. 3.

προστίθεσθαι, ¶ 1) *sibi addere, sibi adiungere.* Π. 3, 4, 8. p. 131. μὴ καὶ τοῦτον πολέμιον πρὸς τοῖς ἄλλοις προσθώμεθα. 4, 5, 15. p. 251. ἰσχὺν ἡμῖν αὐτοῖς προσθησόμεθα. ¶ 2) *suffragium suum addere, suffragio suo accedere* s. *comprobare.* Intelligendum enim est ψῆφον. Α. 1, 6, 10. ταύτῃ τῇ γνώμῃ ἔφη καὶ τοὺς ἄλλους προσθέσθαι. v. Hutch. ad h. l. qui praeter alios laudat locum Luc. 23, 51.

προστρέχειν, ¶ 1) *accurrere.* Π. 7, 1, 8. Ἀβραδάτης προσῆλθεν αὐτῷ, προσέδραμον δὲ καὶ οἱ ἄλλοι. Ε. 3, 1, 15. προσδραμὼν σὺν τῇ ἑαυτοῦ τάξει. 4, 1, 18. c. dat. Α. 4, 3, 8. Ξενοφῶντι προσεπρεχέτον (Cod. Guelf. et edd. vett. προτρεχέτον, all. προσέτρεχον) δύο νεανίσκω. c. πρὸς, Π. 1, 3, 10. πρὸς τὸν πάππον προσδραμεῖν. ¶ 2) *aggredi.* Π. 5, 4, 20. πρὸς τοὺς ἐγγὺς καὶ προσδραμεῖν καὶ πάλιν ἀπελθεῖν.

προστυγχάνειν, *forte occurrere, supervenire.* Π. 6, 3, 1. εἴ τι ὑπολείποιτο, οἱ προστυγχάνοντες τῶν ἀρχόντων ἐπεμέλοντο.

προσφαίνεσθαι, *apparere, praesto esse.* Π. 4, 5, 18. ἀκούσαντες τοῦ κηρύγματος, ἄσμενοι πολλοὶ προσεφάνησαν. Margg. προεφάνησαν. Minus recte.

προσφέρειν, ¶ 1) *afferre.* Π. 6, 4, 1. προσφέρει αὐτῷ ἡ Πάνθεια χρυσοῦν κράνος donatura. 8, 3, 20. προσέφερέ τι αἰεὶ ad augendam rem familiarem. Αγ. 2, 13. τετρωμένος προσηνέχθη πρὸς τὴν φάλαγγα. Ε. 4, 3, 13. pro eo est προσενήνεκτο. Σ. 2, 7. 5, 2. τὸν λαμπτῆρα ἐγγὺς προσενεγκάτω. Steph. inserit τις, quod tamen facile potest intelligi. Cf. ἀντιπροσφέρειν, ἐκφέρειν nr. 1. et πῦρ. Refertur ad res abstractas, Ιπ. 9, 10. ἐπὶ κλωσμῷ τὰ πρᾳέα, ἐπὶ ποππυσμῷ τὰ χαλεπὰ προσφέροι. §. 11. ἐκείνῳ θορυβῶδες μηδὲν προσφέρειν. 10, 13. οὐδὲν χαλεπὸν προσφέρειν. ¶ 2) *of-*

 ferre,

ferre, praebere, apponere. Π. 1, 3, 7. pincernae τὴν φιάλην προσφέρουσιν, ὡς ἂν ἐνδοῖεν. §. 8. προσενεγκεῖν καὶ ἐνδοῦναι τὴν φιάλην. Απ. 3, 11, 13. ἐὰν δέ τις προσφέρῃ λιμὸν ἐμποιήσας. §. 14. τοῖς κεκορεσμένοις μήτε προσφέροις. Ιπ. 9, 11. ἄριστα καὶ δεῖπνα προσφέρειν. Κ. 6, 2. ὅταν μὴ τὰ προσφερόμενα δέχωνται ἡδέως, *cibos.* Cf. ἄριστον. c. inf. Π. 7, 1, 1. τῷ Κύρῳ προσήνεγκαν οἱ θεράποντες ἐμφαγεῖν καὶ ἐμπιεῖν. ¶ 3) *admouere.* Ιπ. 6, 7. τὸ στόμιον τῇ ἀριστερᾷ προσφερέτω. Cf. στόμα. ¶ 4) *inferre.* v. χείρ nr. 1. o. ¶ 5) *infligere, obiicere.* v. προβόλιον. ¶ 6) *pendere, insuper pendere.* Πο. 2, 1. μέτοικοι οὐ λαμβάνουσι μισθὸν, ἀλλὰ μετοίκιον προσφέρουσι. ¶ 7) *lucrum et reditus afferre, einbringen.* Πο. 4, 15. ἀνδράποδα elocata προσέφερε αὐτῷ μνᾶν. ¶ 8) προσφέρειν λόγον, *appellare, solicitare.* v. λόγος nr. 5.

προσφέρεσθαι, ¶ 1) *ori suo admouere, sumere.* Π. 4, 2, 19. p. 224. τοσοῦτον σῖτον προσφέρεσθαι. Απ. 3, 11, 13. τῶν βρωμάτων τὰ ἥδιστα ἐάν τις προσφέρηται πρὶν ἐπιθυμεῖν. Edd. vett. προσφ[…] vt paulo post in omn[…] edd. legitur. Σ. 4, […] ¶ 2) *se inferre, irru[…]* Π. 1, 4, 8. κάπρον […] φερόμενον. 2, 4, 17. […] 137. Ε. 5, 3, 7. ἀνε[…] λοις μετ' ὀργῆς — προ[…] ρεσθαι. Κ. 10, 9. ἤτι[…] τῶν κυνῶν προσφέρηται […] τῷ πρὸς πρόσωπον. ¶ […] *accurrere, appellere* […] 5, 4, 3. ὥσπερ εἰς λι[…] ἐκ χειμῶνος προσφέρ[…] ¶ 4) *adhibere.* Ο. […] v. προφέρεσθαι. ¶ 5) […] *gerere erga aliqu[…] uti, tractare.* Π. […] 9. ὡς ἂν ὁρῶσιν α[…] προσφερομένους, οὕτ[…] αὐτοὶ ποιήσουσι. c. […] Π. 7, 2, 6. τἀναντία […] ηνέχθην τῷ Ἀπόλ[…] 8, 1, 8. τοῖς μὴ πα[…] οὕτω προσεφέρετο, n[…] puniret. Α. 5, 5, 1[…] γὰρ ὡς φίλιοι προσεφ[…] ἡμῖν. Απ. 3, 11, 1[…] prooem. ὀρθότατα […] προσφέρεσθαι. 6, 13 […] πρὸς, Α. 7, 1, 5. […] τοὺς διαμένοντας προσ[…]σθω ὡς ἂν αὐτῷ δοκῇ. […] 7, 2. ¶ 6) *agere* […] *aliquo, conuersari.* […] 3, 7, 8. τούτοις (i. […] δήμῳ) μηδένα τρόπο[…] δυνήσεσθαι προσενεχ[…] oratione ad populu[m …] benda. Verti h. l. […] *in concionibus ve[…]*

4, 2, 1. ὡς προσεφέρετο αὐτοῖς, *quomodo iis visus sit, cum iis disseruerit.* ¶ 7) *respondere.* Π. 4, 5, 15. Κῦρος πρὸς τοῦτον τὸν λόγον ὧδε προσηνέχθη.

προσφιλής, *gratus, acceptus.* v. Wetsten. ad Philip. 4, 8. Πο. 5, 1. προσφιλεστέραν aliis — ποιήσειε τὴν πόλιν. 6, 1. προσφιλέστεροι τοῖς Ἕλλησι γενησόμεθα. Ο. 5, 10. οἰκέταις προσφιλεστέρα, γυναικὶ ἡδίων, τέκνοις ποθεινοτέρα, φίλοις εὐχαριστοτέρα. 15, 4. τὴν γεωργίαν — προσφιλεστάτην θεοῖς τε καὶ ἀνθρώποις.

προσφιλῶς, *amice, amanter.* Poll. 3, 63. προσφιλῶς δὲ Ξενοφῶν εἴρηκε. Απ. 2, 3, 16. προσφιλῶς χρώμενος (ἀνθρώποις), *humaniter tractans.* Ε. 2, 3, 18. p. 99. εἰ τὸ κράτιστον τῆς πόλεως προσφιλῶς ἡμῖν εἶχε, *nobis faueret.* Superl. Ιπ. 1, 1. ἄρξειας ἄν, σαυτῷ καὶ φίλοις — προσφιλέστατα.

*__προσφορεῖν__, *afferre, apportare.* Ε. 7, 2, 8. προσφοροῦντες τῶν δραγμάτων ἃ ἔτυχον — τεθερισμένα.

πρόσφυσις, *adhaesio.* Ιπ. 1, 11. ἡ ὑψηλὴ ἀκρωμία equi — τοῖς ὤμοις καὶ τῷ σώματι equitis ἰσχυροτέραν τὴν πρόσφυσιν παρέχεται, *facit vt firmius adhaereat.*

*__προσχαρίζεσθαι__, *obsequi, satisfacere.* Ο. 13, 9. τῇ γαστρὶ αὐτῶν (servorum) ἐπὶ ταῖς ἐπιθυμίαις προσχαριζόμενος ἂν πολλὰ ἀνύτοις παρ' αὐτῶν.

προσχωρεῖν, ¶ 1) *accedere.* Απ. 4, 3, 8. sol dicitur τρέπεσθαι καὶ προσχωρεῖν. c. εἰς, Ε. 7, 4, 17. πάλιν προσεκεχωρήκεσαν οἱ Πελληνεῖς εἰς τὴν τῶν Λακεδαιμονίων συμμαχίαν. Praepositionem εἰς addidit Stephanus. ¶ 2) *partes sequi.* Ε. 1, 2, 3. ἐπορεύοντο ἐς Κολοφῶνα· Κολοφώνιοι δὲ προσεχώρησαν, scil. αὐτοῖς. 4, 8, 30. τὰς μὲν (πόλεις) προσήγετο — ἐκ δὲ τῶν οὐ προσχωρουσῶν etc. 5, 2, 15. τὰς οὔπω προσκεχωρηκυίας πόλεις. Oppon. τὰς βεβιασμένας. c. dat. Ε. 1, 2, 12. ἀποστάντες πάλιν προσεχώρησαν αὐτῷ. 3, 1, 4. 3, 2, 18. 20. 7, 5, 9. ¶ 3) *se dedere.* Α. 5, 4, 17. οἱ δὲ ἑκόντες προσεχώρουν. Ε. 1, 6, 9. ¶ 4) *in ditionem venire.* Π. 5, 5, 9. p. 331. φρούρια τὰ σά, πρότερον — συγκατασπασθέντα, νῦν τἀναντία σοι προσκεχωρηκότα. ¶ 5) Legitur pro προχωρεῖν. v. προχ. nr. 3.

προσχωρεῖσθαι, *dedere se.* E. 7, 4, 16. ἀναπειθόμενοι, ὡς ἡ πόλις προσχωρήσοιτο.

πρόσχωρος, *finitimus.* Thomas: πρόσχωρος λέγε, μὴ πλησιόχωρος. Sed Pollux 6, 113. probat vtrumque. Π. 4, 5, 13. τινὲς τῶν προσχώρων. Margg. πλησιοχώρων. 5, 3, 13. A. 5, 3, 10. πάντες οἱ πολῖται, καὶ οἱ πρόσχωροι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες. Edd. vett. male πρόχωροι.

πρόσω, ¶ 1) *procul.* Hesych: πρόσω· πόῤῥω, ἔμπροσθεν, μακρὰν, εἰς τοὔμπροσθεν. Suid: πρόσω· ἀντὶ τοῦ, ἀποτέρω. Π. 2, 3, 8. πότερον ἐπεὶ ὁμοῦ ἐγένοντο, ἢ ὅτε πρόσω ἦσαν — ὅτε πρόσω ἦσαν. 2, 4, 14. ἀπενεγκὼν ἐπὶ λόφον τινὰ οὐ πρόσω. 4, 3, 4. p. 232. πρὶν πρόσω (Margg. πόῤῥω) γενέσθαι. 6, 1, 14. ὡς ἐν ἀσφαλεῖ εἶεν, εἰ καὶ πρόσω τῇ ἰσχύϊ ἀποστρατοπεδεύσαιντο, *procul ab iis.* Datiuus pendet ab omissa praepositione σύν. 7, 1, 4. καταινοῶν ὡς πρόσω τὸν καμπτῆρα ἑκατέρωθεν ἐποιήσαντο, *nimis procul s. longo ambitu cornua flectendo a phalange abstrahere.* In sqq. est πολὺ ἀποσπᾶν τὰ κέρατα ἀπὸ τῆς φάλαγγος. A. 2, 2, 7. καπνὸς ἐφαίνετο ἐν

κώμαις οὐ πρόσω. Leu
non magno ex interv
lo. 4, 5, 2. 7, 3, 7.
πρόσω οἰκοῦντι, *pro*
hinc habitanti. O. 4
τοὺς πρόσω ἀποικοῦν
Ιπρ. 4, 14. c. ἀπό,
5, 4, 20. extr. πρόσω
πὸ τοῦ τείχους ἀπιέναι.
gen. Π. 2, 4, 12.
ἄλλην δύναμιν μὴ πρ
ὑμῶν εἶναι. 7, 2, 7.
— πρόσω Δελφῶν ἀπέ
τος. vbi tamen Δελ
possit etiam regi ab
χοντος. A. 3, 2, 13.
ὕσος nr. 11. c. artic.
6, 3, 3. τὰ πρόσω, *re*
tiora loca. Ιπρ. 5, 5
πρόσω, *remotum.* ¶
longe, vltra. c.
A. 4, 3, 21. μὴ πρόσω
ποταμοῦ διαβαίνειν,
longe in fluminis tra
itu progredi. Sic I
6, 19. p. 80. οὐκ ε
πρόσω πάνυ ἐλάσαι τῆς
πλεονεξίας, *te plurim*
profecturum esse.
artic. A. 1, 3, 1.
τοῦ πρόσω, *vlterius.*
telligi potest ἐπὶ τό
5, 4, 17. ἐπορεύοντο
τὸ πρόσω, *vlterius, p*
sum. ¶ 3) προσωτ
a) *longius, remo*
Π. 7, 5, 3. ὅσω προσω
ἐγίγνοντο. A. 7, 7, 1
πεστρατοπεδεύσατο προσ
ρω a Graecis. Απ. 4
8. εἰ προσωτέρω ἀπε

si longius a nobis abiret. b) *vlterius.* A. 4, 3, 24. προσωτέρω τοῦ καιροῦ προϊόντες, *vlterius quam commodum esset.* ¶ 4) προσωτάτω, a) *longissime, remotissime.* Π. 7, 2, 1. ὅποι ἐδύναντο προσωτάτω. A. 6, 6, 1. c. ἀπὸ, Απ. 1, 4, 6. ᾗ δυνατὸν προσωτάτω ἀπὸ τῶν αἰσθήσεων. b) *quam maxime eminus.* Π. 2, 1, 4. ὡς ὅτι προσωτάτω ταχθέντες μάχεσθαι. ¶ 5) In var. lect. permutatur c. πόῤῥω. v. ſupra nr. 1. et πόῤῥω nr. 2. it. πρόσω ἡγεῖσθαι c. προηγεῖσθαι. v. προηγεῖσθαι nr. 1. it. ἔτι πρόσω c. ἐπιπρόσω. v. ἐπιπρ.

πρόσωθεν, v. πόῤῥωθεν, et πρόσθεν nr. 8.

*προσωνεῖσθαι, *praeterea emere.* Πο. 4, 7. ἐπειδὰν ἱκανά τις κτήσηται — οὐ μάλα ἔτι προσωνοῦνται. Ex τις intelligi debet pluralis, niſi προσων. passiue accipiatur.

πρόσωπον, ¶ 1) *os, facies.* Π. 2, 2, 16. τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνδρὸς ὑπερβάλλον αἴσχει. 2, 3, 8. πληγὰς ἐν τοῖς προσώποις. Tribuitur equo, Ιπ. 5, 4. ὁπόσα ἂν δυσκολῇ περὶ τὸ πρόσωπον ὁ ἵππος. ¶ 2) *frons.* K. 4, 8. τρίχα ἐπανθοῦσαν περὶ τὰ πρόσωπα canis. Margg. μέτωπα, fortaſſis e Polluce 5, 65. c. πρὸς, K. 10, 9. ἥτις ἂν τῶν κυνῶν προσφέρηται αὐτῷ πρὸς τὸ πρόσωπον, *a fronte.* c. κατὰ, Π. 1, 6, 19. p. 82. εἰ οἱ πολέμιοι φανεῖεν κατὰ πρόσωπον, *ex aduerso.* 4, 1, 8. p. 206. οἱ μὲν κατὰ πρόσωπον — οἱ δ' ἐκ πλαγίου, *aduerſus nos, in acie oppoſita.* 6, 3, 11. p. 387. τὴν κατὰ πρόσωπον τῆς ἀντίας φάλαγγος τάξιν ἔχειν, vbi duae τάξεις ſunt a lateribus phalangis. 7, 1, 12. Ιπ. 6, 3. κατὰ τὸ πρόσωπον, *a fronte equi.* Oppon. κατ' οὐρὰν et ἐκ πλαγίου. ¶ 3) *vultus.* Π. 1, 4, 24. ἑώρα τὸ πρόσωπον τοῦ πάππου ἠγριωμένον. 5, 2, 15. p. 286. 6, 4, 5. extr. ἄφοβον δεικνὺς καὶ σχῆμα καὶ πρόσωπον. 7, 1, 6. ἡδὺ ὑμῶν τὰ πρόσωπα θεάσασθαι. Απ. 3, 10, 4. ὁμοίως ἔχειν τὰ πρόσωπα — φαιδροὶ — σκυθρωποί. §. 5. τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ ἐλευθέριον — διὰ τοῦ προσώπου διαφαίνει. Pluralis de vno, A. 2, 6, 7. τὸ συγνὸν τό τε φαιδρὸν αὐτοῦ ἐν τοῖς (2 Codd. inſerunt ἄλλοις) προσώποις ἔφασαν φαίνεσθαι. Plutarchus de diſcrim. adul. et amici c. 41. vbi ad h. l. reſpicit, habet προσώπου. Tribuitur canibus, K. 4, 2. ἀπὸ τῶν

τῶν προσώπων Φαιδροὶ καὶ εὔςομοι. Cf. παραθαῤῥύνειν, σπουδάζειν, ἱςάναι.

προσωφελητέον, *iuuandum*. Ἀγ. 11, 8. ἐὰν τὰ ἀλλότρια — καὶ τῶν ἑαυτοῦ προσωφελητέον εἶναι, *etiam de ſuis iuuandum eſſe*. Nam genitiuus pendet ab omiſſo ἐκ.

προτακτέον, *in fronte ſ. primo loco collocare oportet*. Απ. 3, 1, 10. τοὺς φιλοτιμοτάτους προτακτέον. Paulo ante eſt πρώτους καθιςάντες et §. 8. πρώτους τάττειν.

προτάττειν, *in prima acie collocare*. Ε. 2, 4, 10 p. 110. ἀκοντίζειν ὑπὲρ προτεταγμένων. Sic Π. 5, 3, 16. p. 299. τὸ προταχθὲν ἀποδιδράσκει, *qui primi ſ. in primo agmine incedunt ſ. incedere iuſſi ſunt*.

προτάττεσθαι, *ante collocare in acie*. Ε. 6, 4, 10. προετάξαντο τῆς φάλαγγος τοὺς ἱππέας, *equites ſuos ante phalangem collocarunt*.

προτείνειν, ¶ 1) *protendere, tollere, porrigere*. v. Poll. 2, 160. Π. 4, 2, 11. παρῆσαν τὰς δεξιὰς προτείνοντες. οἱ δὲ — ἀντεδεξιοῦντο αὐτούς. 7, 5, 15. ὁπότε τις τῶν φίλων προφανείη, προτείνων Κῦρος τὴν χεῖρα, προσήγετο αὐτούς. Ε. 4, 1, 13. ¶ 2) *fruendum porrigere*. Ο. 5, 8. γεωργία — ἥδιον τὸν ἐπιμελόμενον δέχεται, προτείνουσα προσιόντι λαβεῖν ὅ τι χρῄζει. ¶ 3) *praetendere, offerre*. Ιπ. 6, 11. εἰ ἁρπάζει equus τὸν χαλινὸν αὐτόματος προτεινόμενον. Sic Κ. 10, 16. Zeun. auctore Stephano edidit προτεῖναι pro προθεῖναι vel προσθεῖναι. v. προτιθέναι nr. 3. Eſt etiam in var. lect. pro προὔπινον. v. προπίνειν.

προτελεῖν, ¶ 1) *pretium ſoluere ante rem diuenditam*. Ἀγ. 1, 18. οὐδὲν προτελέσαντες οἱ φίλοι αὐτοῦ — παμπληθῆ χρήματα ἔλαβον. ¶ 2) *ante impendere, ante erogare*. Πο. 3, 10. οἱ μνᾶν προτελέσαντες in argentifodinas. c. εἰς, Πο. 3, 9. ἀφ' οὗ ἂν προτελέσωσιν εἰς τὴν ἀφορμήν. ¶ 3) *prius dare*. Α. 7, 7, 15. τί προτελέσας ἡμῖν συμμάχους ἡμᾶς ἔλαβες.

προτεραῖος, *prior*. Ammonius et Thom. Mag: προτέρα, ἐπὶ τάξεως· προτεραῖα δὲ, ἐπὶ μόνης ἡμέρας. quanquam etiam dicitur τῇ προτέρᾳ ἡμέρᾳ, v. Poll. 1, 65. Π. 4, 2, 3. τὴν προτεραίαν νύκτα ἀγρυπνήσαντες. Α. 5, 4, 12. τῇ προτεραίᾳ (ἡμέρᾳ) ἐπράπησαν.

πησαν. E. 1, 1, 10. τῇ προτεραίᾳ (ἡμέρᾳ) ἐπειδὴ ὡρμίσαντο, die ante eum, quo in portum ingressi erant, proximo. 1, 7, 6. pro ἐν τῇ προτέρᾳ ἐκκλησίᾳ in margg. est ἐν τῇ προτεραίᾳ ἐκκλ. Sed vera praecepisse videntur grammatici. Nam §. 10. p. 59. est ἐν τῇ προτέρᾳ ἐκκλησίᾳ sine vlla lectionis varietate. Cf. πρότερος nr. 2.

πρότερος, ¶ 1) *prior*. Π. 2, 2, 2. p. 103. προελθὼν τοῦ λοχαγοῦ ἔμπροσθεν, πρότερος ἐπορεύετο. 8, 7, 3. p. 543. τῷ προτέρῳ γενομένῳ, *maiori natu*. A. 1, 4, 12. τοῖς προτέροις μετὰ Κύρου ἀναβᾶσι. 5, 4, 15. ἐν τῷ προτέρῳ (all. πρότερον) αἱρεθέντι χωρίῳ. 7, 8, 12. οὕτω τὰ πρότερα ἱερὰ ἀπέβη. Vbi poterat esse τὰ πρῶτα. E. 7, 2, 14. ἡμιλλῶντο ὅπως Φθάσειαν — ἀφικόμενοι δὲ πρότερον οἱ ἱππεῖς. Haec lectio e margg. est desumta pro πρότεροι. Aπ. 2, 3, 12. 13. c. gen. Π. 4, 2, 19. p. 229. ἔξεστιν ὑμῖν προτέροις τῶν ἀπόντων ἀρίστου τυχεῖν, *prius quam absentibus*. A. 1, 2, 25. προτέρα Κύρου ἀφίκετο. Πο. 4, 12. E. 6, 5, 39. K. 1, 4. ¶ 2) τῇ προτέρᾳ, scil. ἡμέρᾳ, *pridie*. A. 2, 1, 3. τῇ προτέρᾳ ὁρμῶντο. Brodaeus coniiciebat τῇ προτεραίᾳ, vt est in Cod. Paris. Sed hac emendatione non opus esse patet ex Oudendorpii nota ad Thom. Mag. Cf. προτεραῖος. ¶ 3) πρότερον, ¶ a) *prius*, *ante*. Π. 7, 5, 16. πολὺ πρότερον ἢ οἱ φίλοι παρῆσαν. A. 1, 3, 18. οἷάπερ καὶ πρότερον (all. πρόσθεν) τοῖς ξένοις ἐχρῆτο. 3, 1, 6. οὐ πρότερον (all. πρῶτον) ἠρώτα. E. 3, 5, 8. p. 181. K. 9, 2. c. gen. E. 1, 5. 1. οἱ Λακεδαιμόνιοι πρότερον τούτων οὐ πολλῷ χρόνῳ — ἐξέπεμψαν. ¶ b) *citius*, *facilius*. Aπ. 2, 7, 2. πρότερον — ἐν τῇ ὁδῷ ζητῶν εὑρεῖν, ἢ δανειζόμενος λαβεῖν. ¶ 4) τὸ πρότερον et τὰ πρότερα, *antea*, *ante*. A. 4, 4, 9. ὅτε τοπρότερον ἀπήεσαν. E. 5, 3, 15. Aπ. 3, 8, 1. τὸ πρότερον ἠλέγχετο. E. 1, 1, 18. προθύμους εἶναι καὶ τὰ λοιπὰ, ὥσπερ τὰ πρότερα. ¶ 5) In var. lect. est τῶν προτέρων pro τῶν πρόσθεν. v. πρόσθεν nr. 3. c. it. πρότερον pro πρῶτον. v. supra nr. 3. a. et πρῶτος nr. 10. b.

προτιθέναι, ¶ 1) *proponere*, *constituere*. Π. 2, 2, 10. σκοποῦντας τὰ ἔργα ἑκάστου πρὸς ταῦτα καὶ τὰς

τὰς τιμὰς προτιθέναι. Margg. προστιθέναι. Cf. ἄεθλον. ¶ 2) *potestatem facere, permittere.* v. Doruill. ad Charit. p 111. et Valckenar. ad Herodot. 8, 61. Απ. 4, 2, 3. τῆς πόλεως λόγον περί τινος προτιθείσης, np. per praeconem. Non aliter Ern. intellexisse, videtur, formulam λόγον προτιθέναι vertens: *quaestionem ponere, aliquid deliberandum proponere.* Dicit enim id fieri, si populo in concionem conuocato, praeco potestatem dicendi facit de re proposita. E. 1, 7, 3. στρατηγοὶ βραχέως ἕκαστος ἀπελογήσατο. οὐ γὰρ προυτέθη σφίσι λόγος κατὰ τὸν νόμον, *non iis licebat secundum legem dicere,* h. e. praescripto et legitimo tempore et modo. Ita exponit etiam Goldhagen: *die gesetzmässige Zeit wurde ihnen nicht gegeben.* Sic §. 10. p. 58. τῷ προδιδόντι ἔδοτε ἡμέραν ἀπολογήσασθαι — καὶ τἆλλα κατὰ τὸν νόμον προὔθετο — τοὺς δὲ στρατηγοὺς τούτων ἀπεστερήσετε. Sed quia προὔθετο h. l. passiue esset accipiendum, quod durum esset, Steph. et Fr. Portus coniiciunt προὔθετε, Morus προυτίθετο. Similiter E. 1, 7, 9. πρυτανέων οὐ φασκόντων προθήσειν τὴν διαψήφισιν — ὡμολόγουν πάντες προθήσειν, i. e. ἐπιψηφίσειν, vt est Απ. 1, 1, 18. vbi v. Hindenburg. Vtroque in loco edd. vett. habent προσθήσειν. ¶ 3) *dirigere.* K. 10, 16. προσφέρειν τὸ προβόλιον, καὶ προθεῖναι ἐντὸς τῆς ὠμοπλάτης. Steph. malit προτεῖναι, Leuncl. προθεῖναι. Cf. προστιθέναι nr. 5. et 8. Nam cum eo in var. lect. confunditur.

προτίθεσθαι, v. προτιθέναι.

προτιμᾶν, ¶ 1) *prae caeteris honorare, eximio honore ornare.* Π. 8, 6, 6. ἑστῶσαν ἕδραις οἱ ἄριστοι προτετιμημένοι. §. 7. 8, 7, 3. p. 542. τὴν πατρίδα — ἐν τῇ Ἀσίᾳ προτετιμημένην. Oppon. ἰδιωτεύουσαν. Αγ. 1, 4. ἡ πόλις οὐδεπώποτε φθονήσασα τοῦ προτετιμῆσθαι αὐτούς. Λ. 15, 9. ὡς ἥρωας τοὺς Λακεδαιμονίων βασιλεῖς προτετιμήκασιν. Ιερ. 8, 5. τοῖς προτετιμημένοις μᾶλλον ἢ τοῖς ἐκ τοῦ ἴσου ἡμῖν. Απ. 2, 7, 14. τὸν κύνα προτιμᾶσθαι, np. meliore cibo. Απολ. 21. Cf. ἕδρα. c. πρὸ, E. 7, 1, 26. προυτίμησε τὴν Ἦλιν πρὸ τῶν Ἀρκάδων. c. gen. Π. 8, 7, 8. p. 544.

p. 544. τοὺς γεραιτέρους προτιμᾶν, τῶν δὲ νεωτέρων προτετιμῆσθαι. Margg. ὑπὸ δὲ τῶν νεωτ. ¶ 2) *praeferre aliis.* Λ. 4, 3. ἄνδρας καταλέγει, διασαφηνίζων ὅτου ἕνεκα τοὺς μὲν προτιμᾷ, τοὺς δὲ ἀποδοκιμάζει. O. 13, 12. ἣν δ' ἴδω κολακεύμασί τινα (seruum) προτιμώμενον ab epitropo.

προτιμᾶσθαι, ¶ 1) *pluris aestimare, praeferendum putare.* c. πρὸ, Απ. 2, 5, 3. τὸν δὲ πρὸ πάντων χρημάτων προτιμησαίμην ἂν φίλον μοι εἶναι. Margg. et all. πριαίμην. Zeun. coni. ποιησαίμην. c. gen. ibid. τὸν δὲ οὐδ' ἂν ἡμιμναίου προτιμησαίμην. Futurum passiue, c. πλέον, A. 1, 4, 14. τῶν ἄλλων πλέον προτιμήσεσθε στρατιωτῶν. ¶ 2) *dignitate antecellere.* c. gen. A. 1, 6, 5. Κλέαρχον — ὅς γε καὶ αὐτῷ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐδόκει προτιμηθῆναι μάλιστα τῶν Ἑλλήνων.

προτρέπειν, *impellere, adhortari.* Poll. 1, 214. προτρέπειν πλεῖον ἢ ἐξαναγκάζειν. c. εἰς, Ιπ. 1, 26. Ἀθηναίους προτρέπειν εἰς φιλονεικίαν. c. ἐπὶ, Απ. 3, 3, 15. τοὺς ἄνδρας ἐπὶ ταῦτα προτρέπειν. c. inf. Απ. 1, 2, 64. τῆς ἀρετῆς προτρέπων ἐπιθυμεῖν. 1, 7, 1. ἀλαζονείας ἀποτρέπων — ἀρετῆς ἐπιμελεῖσθαι προέτρεπεν. 2, 1, 1. προτρέπειν τοὺς συνόντας ἀσκεῖν τὴν ἐγκράτειαν. 2, 5, 1. 3, 5, 3. ᾧ ἐπαιρόμενοι προτρέπονται τῆς ἀρετῆς ἐπιμελεῖσθαι. 4, 7, 9. Sic particip. Π. 1, 6, 17. τὸ προτρέπον πείθεσθαι, *quod obedientiam prouocat.* Cf. ἀποτρέπειν, cui opponitur.

προτρέπεσθαι, i. q. προτρέπειν. c. εἰς, Π. 2, 2, 7. νόμοι τοὺς πολίτας διὰ τοῦ κλαίοντας καθίζειν εἰς δικαιοσύνην προτρέπονται. v. Wetsten. ad Act. 19, 23. c. ἐπὶ, Απ. 1, 4, 1. προτρέψασθαι ἀνθρώπους ἐπ' ἀρετήν. Vbi distinguitur a verbo προάγειν. v. ibi nr. 4. Απ. 3, 3, 8. 4, 8, 11. c. πρὸς, Απ. 4, 5, 1. προετρέπετο τοὺς συνόντας πρὸς ἐγκράτειαν. c. inf. Απ. 1, 2, 32. οἱ τριάκοντα πολλοὺς προετρέποντο ἀδικεῖν. 2, 3, 12. τῶν φίλων τινὰ προτρέψασθαι minus verbis quam rebus — ἐπιμελεῖσθαι τῶν σῶν. 3, 5, 7.

προτρέχειν, ¶ 1) *procurrere.* A. 4, 7, 7. προέτρεχεν ἀπὸ τοῦ δένδρου, ὑφ' ᾧ ἦν. ¶ 2) *praecurrere.* A. 1, 5, 2. ἐπεί τις διώκοι, προδραμόντες

ἀγει-

ἀνειστήκεσαν, *wenn sie eine Strecke gelaufen waren.* ¶ 3) *cursu anteuertere.* c. gen. A. 5, 2, 4. οἱ πελτασταὶ προτρέχοντες στάδια πέντε τῶν ὁπλιτῶν. ¶ 4) In var. lect. confunditur c. προστρέχειν. v. ibi.

προτροπάδην, (poet. Port.) *cito et auerso vultu, effuse et sine respectu.* Hesych: προτροπάδην· εἰς τοὔμπροσθεν τετραμμένοι, ἢ φεύγων καὶ διώκων, ὡς ἐν μάχῃ. Suid: προτροπάδην· προθύμως, ἀμεταστρεπτὶ, ἢ εἰς τοὔμπροσθεν. v. Zosim. 1, 34. extr. et 3, 20. et Poll. 1, 165. Ἀπ. 1, 3, 13. φεύγειν προτροπάδην. Σ. 4, 50. est ἀμεταστρεπτί.

***προϋπάγεσθαι**, *antea sibi subiicere.* E. 7, 1, 29. Ἐπαμινώνδας βουληθεὶς τοὺς Ἀχαιοὺς προϋπαγαγέσθαι — ἔγνωκε στρατευτέον ἐπὶ τὴν Ἀχαΐαν. Morus *arte quadam impellere.* Minus bene, vt videtur. Schneiderus malit προσαγαγέσθαι.

προϋπισχνεῖσθαι, *ante promittere.* Π. 3, 3, 18. p. 186. θεοὶ — σωτηρίαν προϋπισχνοῦνται ἐν τοῖς ἱεροῖς.

προὔργου, *quod est operae pretium.* Hesych. interpretatur ὁμοίως ἑτοίμου, πρὸ ἔργου. Etymol. M. τῶν ἀναγκαίων, καὶ τῶν πρὸ ἔργου. Suid. πρὸ ἔργου, συμφέρον, πλέον. E. 7, 1, 2. p. 439. καταναυμαχοῦντες οὐδὲν προὔργου ἐποιεῖτε πρὸς τὸ τούτους καταπολεμῆσαι, *nihil quod sit operae pretium ad eos debellandos.*

προφαίνειν, *ostendere, proponere.* Π. 2, 1, 10. ἆθλα προὔφηνε τοῖς ταξιάρχοις — χιλιάρχους ἔσεσθαι. 4, 3, 3. εἰ κατάσχοιμεν τὰ νῦν προφαινόμενα, *praedam qua potiri iam possumus.* 4, 5, 8. ὁ θεὸς προφαίνει πολλὰ ἀγαθὰ, *praedam, quod nobis victoriam dedit et propitius est.* Ιερ. 1, 25. μετὰ χαρᾶς ἐμπιπλάμενος, ὅταν αὐτῷ προφανῇ τι, *vbi ei aliquid cibi oblatum fuerit.* Cf. ἆθλον.

προφαίνεσθαι, ¶ 1) *prospici, e longinquo apparere.* A. 1, 8, 1. ἀνὴρ — τῶν ἀμφὶ Κῦρον πιστὸς προφαίνεται ἐλαύνων. ¶ 2) *ante conspici.* Π. 6, 3, 6. λέγων ὅτι ἱππέων τάξις μεγάλη ἐν τῷ πεδίῳ προφαίνοιτο, np. praeequitans. ¶ 3) *apparere, conspici.* Π. 7, 5, 15. ὁπότε τις — διωσάμενος τὸν ὄχλον προφανείη. 8, 3, 7. ἐκ τῶν πυλῶν προὐφαίνετο ὁ Κῦρος in pompa. §. 8. est

est προΐει. Cf. προσφαίνεσθαι, pro quo perperam est in var. lect.

προφανὴς, *conspicuus*. Π. 4, 2, 8. λέγεται φῶς τῷ στρατεύματι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ προφανὲς γενέσθαι, *apparuisse, oblatum esse*.

προφασίζεσθαι, *causari, praetexere, excusationis loco afferre*. c. acc. Π. 2, 2, 17. οὐ πώποτέ μοι οὔτ' ἀσχολίαν προὐφασίσατο. Α. 3, 1, 16. εἰ τάττετέ με ἡγεῖσθαι, οὐδὲν προφασίζομαι τὴν ἡλικίαν. Αγ. 7, 1. Ε. 5, 2, 2. Σ. 8, 5. c. ὅτι, Ο. 20, 14. προφασίσασθαι, ὅτι οὐκ ἐπίστανται (τὴν γῆν).

πρόφασις, ¶ 1) *praetextus, species, causa vana*. Π. 3, 1, 15. ἔχει μὲν προφάσεις τὰ ἡμέτερα ἀδικήματα, ὥστε ἀπιστεῖν ἡμῖν, *pro causis afferri possunt, cur nobis non credatur*. v. Wetsten. ad Ioh. 16, 22. Π. 7, 5, 26. p. 458. τίνα πρόφασιν ἔχοντες ἂν προελοίμεθα κακίονες γενέσθαι. Α. 1, 2, 1. πρόφασιν ἐποιεῖτο ὡς βουλόμενος — ἐκβαλεῖν, *simulabat*. c. gen. Π. 2, 1, 12. οὐκ ἐνῆν πρόφασις μειονεξίας ὥστε ὑφίεσθαί τινα. Α. 1, 1, 7. αὕτη ἄλλη πρόφασις ἦν αὐτῷ τοῦ ἀθροίζειν στράτευμα. Αθ. 2, 17. προφάσεις μωρίας ἐξεύρηκε τοῦ μὴ ποιεῖν. Ο. 20, 19. c. inf. Ε. 3, 5, 5. ἄσμενοι ἔλαβον πρόφασιν στρατεύειν ἐπὶ Θηβαίους. Steph. coni. τοῦ στρατεύειν. c. ἵνα, Α. 2, 3, 12. πολλὰς προφάσεις Κῦρος εὕρισκεν — ἵνα ὑμᾶς λάβοι. c. ὅτι, Ε. 7, 1, 23. ἐπὶ προφάσει, ὅτι — εἴη. c. ὡς, Π. 2, 2, 8. οὐδεμία σοι πρόφασις ἐστιν ὡς οὐ παρεκτέον. ¶ 2) *commentum*. Π. 2, 4, 12. πρόφασιν κατασκευάσαι οὐκ ἀπίθανον. ¶ 3) *praetextus verus*. Nam in vtramque partem dicitur hoc nomen. Phauorin: πρόφασις, καὶ ἡ ἀληθὴς καὶ ἡ ψευδὴς αἰτία. Sic Thucyd. 1, 23. ἀληθεστάτην πρόφασιν. Α. 7, 6, 16. μὴ παρασχεῖν τούτῳ πρόφασιν δικαίαν μὴ ἀποδιδόναι ὑμῖν. Απ. 3, 6, 12. αὕτη σοι ἡ πρόφασις ἀρκέσει. ¶ 4) *causa*. Ε. 6, 4, 33. θάνατος ἐξαπιναῖος οὐκ ἔχων φανερὰν πρόφασιν, *cuius causa non patet*. Ιπ. 7, 16. μικρὰ πρόφασις ἀρκέσει κεῖσθαι καὶ αὐτὸν καὶ ἵππον, *leuis causa, paruum momentum*.

προφέρειν et **προφέρεσθαι**, *proferre, proponere, allegare*. Ο. 14, 6. καὶ τούτων προφέρων ἔνια, καὶ ἄλλα τῶν βασι-

βασιλικῶν νόμων προφερόμενος, πειρῶμαι δικαίους — ἀπεργάζεσθαι τοὺς οἰκέτας. Ern. legendum putabat *προσφερόμενος*, quod ipſum Zeun. inuenit in Cod. Guelf. et ita explicabat: *ex his* (legibus) *quaedam proponendo* (idonea ad metum incutiendum) *et alia e legibus regiis adhibendo* (idonea ad alliciendum) *iuſtos efficere conor.*

**προφοβεῖσθαι*, *timere.* Π. 1, 6, 19. p. 72. *προφοβούμενον* militibus *μή τι σφαλῶσι.* Margg. *φοβούμενον.*

προφορεῖσθαι, *huc illuc curſitare.* Schol. Ariſtoph. Auu. 4. et ex eo Suid: *προφορούμενοι· δεῦρο κἀκεῖσε πορευόμενοι εἰς τἀναντία. προφορεῖσθαι γὰρ λέγεται τὸ παραφέρειν δεῦρο κἀκεῖσε τὸν στήμονα τοῖς διαζομένοις.* Cf. Kuſter. ad h. l. et Poll. 7, 32. K. 6, 15. canes *προφορούμεναι παρὰ τὰ αὐτὰ* veſtigia. Well. e Leunclauii coniectura edidit *περιφορούμεναι.*

προφυλακαὶ, *ſtationes* ſ. *excubiae ante muros vel vallum caſtrorum collocatae, excubiae exteriores.* v. Caſaub. ad Aeneae poliorcet. p. 1752. Sed Hutch. praepoſitionem negat vrgendam eſſe, cum iidem dicantur etiam *φύλακες.* Π. 3, 3, 13. *ἐνέπιπτον εἰς τὰς προφυλακὰς αὐτῶν*, *Vorpoſten.* §. 15. 6, 3, 4. E. 4, 1, 11. Ιπρ. 7, 13.

προφύλακες, i. q. *προφυλακαί.* A. 2, 3, 1. *ἐπεὶ ἦλθον πρὸς τοὺς προφύλακας — ἐπεὶ δ' ἀπήγγειλαν οἱ προφύλακες — εἶπε τοῖς προφύλαξι.* 2, 4, 8. 3, 2, 1. 6, 4, 19.

προφυλάττειν, ¶ 1) *ante caſtra excubias agere.* Λ. 12, 3. *τίς προΐοι νύκτωρ ἔξω τῆς φάλαγγος, ἐνόμισαν ὑπὸ Σκιριτῶν προφυλάττεσθαι.* Ιπρ. 4, 10. 7, 14. ¶ 2) *pro aliis excubias agere.* Ιερ. 10, 6. v. *προκινδυνεύειν.* Improprie et eleganter, c. gen. Ιερ. 6, 10. *αὐτῶν* (*τῶν φυλάκων*) *προφυλάττουσιν οἱ νόμοι.* Fr. Portus recte ait ſenſum eſſe hunc: *excubitores metu legum ſuum officium faciunt.* c. acc. Aπ. 2, 7, 14. canis ad oues: *εἰ μὴ ἐγὼ προφυλάττοιμι ὑμᾶς.* Steph. vult *ὑμῶν.* Sed Hindenb. bene monuit, compoſita ſaepe conſtrui vt ſimplex.

προφυλάττεσθαι, *praecauere.* Aπ. 1, 4, 13.

προ-

προφυλάττεσθαι λιμὸν, ἢ δίψος, ἢ ψύχη.

πρόχειρος, *ad vſum paratus.* Heſych: πρόχειρος· ἕτοιμος, εὐχερής. Π. 4, 2, 16. τὰς κοπίδας προχείρους ἔχοντες, *ſtrictos.* 8, 5, 5. οὐδὲν πρόχειρον ἔχοντες τῶν ὅπλων — πολλοῦ χρόνου δέονται εἰς τὴν ἐξόπλισιν, *ad manum* ſ. *in promtu habentes.*

προχοΐς, Heſychio quidem interprete, eſt i. q. ἀμίς, h. e. *matula.* Et Gataker. miſcell. crit. 5, 5. „matulas etiam, inquit, in triclinia inferri ſolitas, vbi compotationes longius extrahebantur, ex priſcorum monumentis notiſſimum eſt. Quidni ergo „et in Xenophonte ſic „intelligamus?“ Sed Athenaeus 11, p. 496. C. haud dubie rectius προχοΐδας interpretatur κύλικας, laudans ipſum locum Π. 8, 8, 6. μηδὲ προχοΐδας εἰσφέρεσθαι εἰς τὰ συμπόσια. Ex iis, quae ſequuntur, videtur colligi poſſe, cogitandum eſſe de poculis paulo maioribus. Cf. Poll. 6, 14. vbi ſaltem προχοΐδιον recenſetur in οἴνου ἀγγείοις, et ſynonymum eſt κρατήρ. it. Briſſon. de reg. Perſ. principatu p. 218.

πρόχοος ſ. πρόχους, *aqualis, gutturnium.* Heſych: πρόχοι, προχόοι. ἤγουν ὑδρείαι. it. πρόχους· ξέστης. Cf. Hemſterhuſ. ad Poll. 10, 46. Oudendorpio ad Thom. Mag. in v. χοὴ placet forma acc. plur. πρόχους, quae reperitur Π. 5, 2, 3. in Cod. Leid. pro προχόους.

προχωρεῖν, ¶ 1) *procedere.* Iπ. 7, 10. ὅταν προχωρεῖν σημήνῃ τῷ ἵππῳ. De tempore, Π. 8, 7, 1. οὕτω τοῦ αἰῶνος προκεχωρηκότος. Sed A. 7, 3, 13. ἐπεὶ προὐχώρει ὁ πότος, *cum ad pocula ventum eſt.* ¶ 2) *procedere, ſuccedere, von ſtatten gehen.* E. 2, 4, 20. οὕτω δὲ προχωρούντων, ſcil. τῶν πραγμάτων. Leuncl. et Fr. Port. *quum hic rerum ſucceſſus eſſet.* Goldhag: *bey dieſen Umſtänden.* 5, 2, 1. τούτων δὲ προκεχωρηκότων ὡς ἐβούλοντο. 7, 2, 1. 7, 4, 14. Aπ. 1, 6, 8. οἰόμενοι καλῶς προχωρεῖν ἑαυτοῖς ἢ γεωργίαν, ἢ ναυκληρίαν. Sic Π. 8, 2, 5. ᾧ ὁ αὐτὸς — ὄψα ἄλλοτε ἀλλοῖα ποιεῖ, ἀνάγκη, τούτῳ ὡς ἂν ἕκαστον προχωρῇ, οὕτως ἔχειν, *vt fortuna ceſſit, wie es geräth.* ¶ 3) *feliciter cedere.* A. 6, 4, 14. ἴσως ἂν

ἂν τὰ ἱερὰ μᾶλλον προχωροίη ἡμῖν. Cod. Eton. προσχωροίη. Sed προχωρεῖν dici de ſacrificiis, oſtendit Hutch. In aliis deeſt μᾶλλον. E. 5, 8, 27. προκεχωρηκότων δὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις, ſcil. τούτων, *cum Lacedaemoniis haec proſpere ceſſiſſent.* ¶ 4) *agi, transigi.* Π. 2, 3, 7. ταῦτα μὲν δὴ οὕτω προὐκεχωρήκεσαν. All. melius προὐκεχωρήκει. ¶ 5) *licere.* Π. 3, 2, 14. ἣν αὐτῷ πέμψῃ, ὁπόσα σοι προχωρεῖ, *quantum commode potes.* ¶ 6) *commodum esſe.* Π. 1, 2, 4. πάρεισιν — οἱ γεραίτεροι, ἡνίκ' ἂν ἑκάστῳ προχωρῇ. A. 1, 9, 8.

πρόχωρος, v. πρόσχωρος.

προωθεῖν, *propellere.* Pollux 5, 79. habet in numero verborum, quae de apro dicantur. K. 10, 10. προωθῶν αὐτὸν dicitur aper *impetu ſe propellens.* §. 16.

πρύμνη, *puppis.* Schol. Homer. ad Il. α, 409. πρύμνα μέρος τῆς νεὼς τὸ ἔσχατον. Heſych: πρύμνη· τὰ ὀπίσω, ἢ τὸ τέλος τοῦ πλοίου. A. 5, 8, 9. κυβερνήτης τοῖς ἐν τῇ πρύμνῃ.

πρυτανεῖα, *pecuniae quas tam actor quam reus deponebant, mercedis loco iudicibus dari ſolitae,* quae nunc *ſportulae* vocantur. Schol. Ariſtoph. nubb. 1134. Harpocrat. et Suid: τὰ πρυτανεῖα· ἀργύριόν τι, ὅπερ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι ἀμφότεροι, καὶ ὁ φεύγων καὶ ὁ διώκων. — τὰ παρὰ Ῥωμαίοις καλούμενα σπόρτουλα. Poll. 8, 38. addit haec: ὁ δὲ ἡττηθεὶς ἀπεδίδου τὸ παρ' ἀμφοτέρων δοθέν. ἐλάμβανον δὲ αὐτὸ οἱ δικαςαί. οἱ μὲν καὶ ἀπὸ ἑκατὸν δραχμῶν ἄχρι χιλίων δικαζόμενοι, τρεῖς δραχμὰς κατετίθεντο· οἱ δὲ ἀπὸ χιλίων μέχρι μυρίων, τριάκοντα. v. interpp. ad h. l. et Valeſ. ad Harpocrat. qui oſtendit, τὰ πρυτανεῖα in aerarium publicum conuerſa eſſe. Cf. Heſych. et Thom. Mag. in h. v. et Suid. in v. παρακαταβολή. Aϑ. 1, 16. populus dicitur ἀπὸ τῶν πρυτανείων τὸν μισθὸν λαμβάνειν.

πρυτάνεις, *prytanes.* Timaeus lex. Platon: πρυτανεία· μηνιαῖα φυλῆς ἀρχή. Suid: πρυτάνεις· τὸ δέκατον μέρος τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων, πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ μιᾶς φυλῆς, οἱ διοικοῦντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πραττόμενα.

τόμενα. ἐπρυτάνευον δὲ ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλαις αἱ δέκα φυλαὶ, κλήρῳ λαχοῦσαι. Cf. Erneſt. ad Απ. 1, 1, 18. it. Heſych. et Poll. 8, 95. E. 1, 7, 9. τῶν πρυτάνεων οὐ φασκόντων προθήσειν τὴν διαψήφισιν — οἱ δὲ πρυτάνεις φοβηθέντες.

πρώην, *nuper*. Π. 2, 2, 1. p. 10. πρώην ἔπεμψεν εἰς τὴν τάξιν. E. 5, 3, 19. πρώην (Margg. πρόσθεν) ἑωρακότα. O. 11, 4. Σ. 4, 55.

πρωῒ, pro quo, antiquis grammaticis auctoribus, Ἀττικώτερον dicitur πρῷ, (v. Oudendorp. ad Thom. Mag.) ¶ 1) *mane*. Π. 1, 4, 16. πρωῒ τῇ ὑστεραίᾳ θηράσων. Απ. 1, 1, 10. c. artic. E. 1, 1, 21. ἑκάστης ἡμέρας τὸ πρωῒ καὶ πρὸς ἑσπέραν. ¶ 2) *primo mane*, *mature*. O. 5, 2. ἡ γεωργία — πρωῒ ἐγείρουσα. §. 6. ἵππος πρωῒ κομίζων τὸν κηδόμενον. Oppon. ὀψέ. K. 5, 1. πρωῒ οὐκ ὄζει. Oppon. πρὶν ἂν ὁ ἥλιος διαλύσῃ αὐτά. 6, 4. §. 6. εἰς ὄρθρον καὶ μὴ πρωΐ. Leuncl. *ante ſolis ortum*. Fr. Portus explicat πρωῒ, πᾶν τὸ διάστημα τὸ μετὰ τὴν ἀλεκτροφωνίαν. Sed Pollux 1, 68. ponit πρωῒ poſt ſolis ortum. K. 9, 17. ἐν τοῖς ὄρεσιν ἕωθεν καὶ τῆς ἄλλης ἡμέρας· ἐν δὲ τοῖς ἔργοις πρωΐ. Cf. ἀνίσταθαι et ὀψέ.

πρωϊαίτατα, *ſummo mane*. Thomas Magiſter praefert formam πρωΐτατα. Sed vid. ὀψιαίτατα.

πρωϊαίτερον, *maturius*. Thomas Mag. mauult πρωΐτερον. At v. Duker. ad Thucyd. 7, 19. A. 3, 4, 1. ἐπορεύοντο πρωϊαίτερον ἀναστάντες.

πρώϊμος (poet. Port.), *praecox*, *feſtinatus*. Poll. 7, 152. ὁ πρὸ ὥρας πεπαινόμενος καρπὸς, πρώϊμος. O. 17, 4. σπόρος πρώϊμος. Oppon. ὀψιμώτατος. §. 5. ἀρξάμενον ἀπὸ τοῦ πρωϊμωτάτου. v. σπόρος.

πρώρα, *prora*. E. 1, 5, 7. παρ' αὐτὰς τὰς πρώρας τῶν Λυσάνδρου νεῶν παρέπλει. Cf. πρωρεύς.

πρωράτης, *proreta*, *remigum in prora praefectus*. Αθ. 1, 2. οἱ κυβερνῆται, καὶ οἱ κελευσταὶ, καὶ οἱ πεντηκόνταρχοι, καὶ οἱ πρωράται, καὶ οἱ ναυπηγοί. Grammius obſeruauit, hunc locum et a Bayfio p. 122. edit. Pariſ. et a Scheffero de milit. naual. 4, 6. p. 302. et ab interpretibus Poll. 1, 95. neglectum eſſe.

πρωρεὺς, i. q. πρωράτης, *digni-*

dignitate gubernatori proximus, cuius officia describit Turnebus aduersarr. 28, 43. A. 5, 8, 9. χαλεπαίνει μὲν πρωρεὺς τοῖς ἐν πρώρᾳ, χαλεπαίνει δὲ κυβερνήτης τοῖς ἐν πρύμνῃ. O. 8, 14. τὸν τοῦ κυβερνήτου διάκονον, ὃς πρωρεὺς τῆς νεὼς καλεῖται. Schefferus milit. nau. 4, 7. p. 303. ex h. l. patere dicit, proretam habuisse curam omnium instrumentorum.

Πρωταγόρας, *Protagoras*, nobilis sophista, qui saepe commemoratur apud Platonem, et primus mercede docuit sapientiam. Σ. 1, 5.

*πρωτάγοι, *primum agmen*. A. 2, 2, 8. Cod. Par. et marg. Steph. habent τοὺς πρωτάγους ἄγων pro τοὺς πρώτους ἔχων.

πρωτεύειν, ¶ 1) *primas tenere, principem esse.* ¶ a) virtutibus, Ag. 10, 1. καρτερίᾳ μὲν πρωτεύων — ἀλκῇ δὲ — γνώμῃ δέ. ¶ b) honore, diuitiis, Π. 7, 5, 21. πιστὸν ὄντα οὐδὲν κωλύει πρωτεύειν καὶ τὸν εὐνοῦχον. c) loco, Π. 8, 4, 3. τὸν πρωτεύοντα ἐν ἕδρᾳ. Vbi ἐν poterat abesse. ¶ d) gratia, amicitia, Π. 8, 2, 12. πρὸς τὸ πρωτεύειν παρ' οἷς ἐβούλετο ἑαυτὸν φιλεῖσθαι. §. 13. οἱ πρωτεύειν βουλόμενοι φιλίᾳ παρὰ τῷ Κύρῳ — ὥσπερ ἄλλοι ἐν πόλεσιν, in liberis ciuitatibus. A. 2, 6, 13. Cf. πρῶτος nr. 5. vbi πρωτεύοντος legitur pro πρώτου ὄντος. ¶ e) auctoritate inter ciues, E. 2, 3, 17. p. 92. Θηραμένης — ἐπρώτευεν ἐν ἐκείνοις. Ap. 1, 2, 24. Ἀλκιβιάδης ὑπὸ τοῦ δήμου τιμώμενος, καὶ ῥᾳδίως πρωτεύων. 2, 6, 20. περὶ τοῦ πρωτεύειν ἐν ταῖς πόλεσι στασιάζουσι, *de principatu*. 3, 7, 7. ¶ f) apud exteros, E. 7, 1, 32. ὥσπερ παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἦν μέγιστος τῶν πολιτῶν, οὕτω καὶ παρὰ τοῖς ἐναντίοις αὐτῶν πρωτεύειν, *clarescere*. All. πρεσβεύειν. ¶ g) Tribuitur regibus Lacedaemoniorum, Ag. 1, 3. οὐ δευτέρων πρωτεύουσιν, ἀλλ' ἡγεμόνων ἡγεμονεύουσι. ¶ h) Athletis, Ap. 1, 2, 24. οἱ ἀθληταὶ ῥᾳδίως πρωτεύοντες, ἀμελοῦσι. ¶ 2) *principatum Graeciae tenere*. Ap. 3, 5, 8. μετ' ἀρετῆς πρωτεύειν. §. 14. τοὺς νῦν πρωτεύοντας.

Πρωτόμαχος, *Protomachus*. E. 1, 5, 10. vnus e decem praetoribus ad Arginusas. Cf. 1, 6, 21. 24.

24. 1, 7, 1. domum reuerſus accuſatur.

πρωτόπλοος ſ. πρωτόπλους, *in prima acie nauigans.* E. 5, 1, 24. παραγγείλας ταῖς πρωτόπλοις τῶν μεθ' ἑαυτοῦ, ſup. ναυσί. Sed all. habent τοῖς. Cf. πρόπλοος.

πρῶτος, ¶ 1) *primus.* A. 4, 8, 1. τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ. 6, 5, 2. γίγνεται τα ἱερὰ ἐπὶ τοῦ πρώτου ἱερείου. §. 6. elliptice: ἐγένετο ἐπὶ τοῦ πρώτου καλὰ τὰ σφάγια. E. 3, 1, 14. τῇ πρώτῃ, ſcil. ἡμέρᾳ, vt mox τῇ ὑςεραίᾳ et τῇ τρίτῃ. 4, 7, 4. ¶ 2) *primus in acie, in prima acie collocatus.* A. 7, 3, 20. ἐφέψομαι τελευταῖος — ταχὺ γὰρ πρῶτος, ἂν δέῃ, παρέσομαι, *in frontem me conferam.* E. 3, 4, 13. τοὺς πρώτους οὐ πλέον ἢ ἐκ δώδεκα ποιήσαντες. 3, 5, 13. ἔπεσον αὐτῶν δύο ἢ τρεῖς οἱ πρῶτοι. 4, 2, 14. 7, 5, 12. οἱ μὲν πρῶτοι τοῦ Ἐπαμινώνδου ἀποθνήσκουσιν. Aπ. 3, 1, 8. 9. 10. Cf. τάττειν. ¶ 3) *in primo agmine, qui primus proficiſcitur.* Π. 2, 3, 10. οἱ τελευταῖοι πρῶτοι ἀφηγοῦνται. A. 2, 2. 8. Cf. πρωτάγοι. ¶ 4) *princeps.* A. 2, 6, 9. φίλος ὢν τοῖς πρώτοις. Λ. 14, 4. τοὺς δοκοῦντας πρώτους εἶναι. K. 1, 9. ὁ πρῶτος Ἑλλήνων, Ἡρακλῆς. §. 12. De §. 9. v. Gramm. hiſt. deor. p. 71 — 75. Sic A. 7, 4, 14. βοηθήσων σὺν ἑπτὰ ἱππεῦσι τοῖς πρώτοις, *principibus.* Poſſit tamen etiam explicari *qui primi ad eum venerant.* ¶ 5) *principem locum obtinens, maximi aeſtimatus.* Π. 2, 3, 3. κριθείην οὔτε πρῶτος in praemiis, οὔτε δεύτερος. 8, 7, 3. p. 547. ἀδελφοῦ πρώτου ὄντος (Margg. πρωτεύοντος) παρ' ἀδελφῷ. A. 2, 6, 13. παρ' οἷς ἐπεχείρει πρωτεύειν φιλίᾳ, διαβάλλων τοὺς πρώτους, *qui gratia apud eos valerent.* ¶ 6) *praecipuus.* Ιερ. 10, 4. εἰ ἓν πρῶτον τοῦτ' εἴη τῶν προςτεταγμένων. Aπ. 4, 4, 19. παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις πρῶτον νομίζεται τοὺς θεοὺς σέβειν. Ιπ. 5, 5. ἓν μὲν πρῶτον ὑπαρχέτω μὴ — ἐγχειρεῖν, *hoc vnum praecipue curae ſit.* Steph. putat, deeſſe δίδαγμα, aut ſimile. Sed ἐγχειρεῖν accipi poteſt nominis loco. ¶ 7) Pro aduerbio. Π. 1, 3, 15. ὁ σὸς πρῶτος πατὴρ τεταγμένα ποιεῖ. Steph. explicat *primus exemplo praeit.* Intelligitur rex Perſarum, Cyri pater. Philelphus vertit,

vertit, quaſi legerit πρῶτον. Omnino dura videtur verborum ſtructura. 1, 4, 2. πρῶτος ἠσθάνετο Κῦρος. §. 20. πρῶτος ἡγεῖτο. 3, 1, 6. πρῶτος εἶπε. Margg. πρῶτον. 4, 2, 10. τούτων πρώτων εὐθὺς πειρᾶσθε μηδένα λείπειν, np. quia in eos primos inciditis. Cod. Guelf. εὐθ. δεῖ πρῶτον πειρᾶσθαι. 5, 1, 7. σὺ πρῶτος — αἰτιᾷ καὶ κολάζεις, *inprimis*, *prae omnibus*. 8, 5, 5. αὐτὸς πρῶτος (Margg. πρῶτον) ἑαυτὸν κατετίθετο. A. 2, 3, 11. αὐτῷ πρῶτος (Cod. Eton. πρῶτον) ἤγγειλα. 4, 2, 6. οὗτοι πρῶτοι συνέμιξαν. 4, 8, 15. 5, 1, 2. 5, 6, 23. ἕκαστον λοχαγοὺς πρώτους πειρᾶσθαι πεῖσαι, *primum*. 5, 8, 2. ἐκέλευσεν εἰπεῖν τὸν πρῶτον, πρῶτον (In multis deeſt hoc πρῶτον) λέξαντα ποῦ καὶ ἐπλήγη. Cf. Doruill. ad Charit. p. 295. A. 7, 6, 8. E. 6, 2, 16. 6, 3, 4. 6, 5, 38. 7, 4, 28. 30. Sic fere Aπ. 3, 3, 1. ὅτου ἕνεκα ἐπεθύμησας ἱππαρχεῖν; οὐ γὰρ δὴ τοῦ πρῶτος τῶν ἱππέων ἐλαύνειν. c. particip. Π. 7, 4, 7. Πέρσαις τοῖς πρώτοις συστρατευσαμένοις. A. 6, 5, 4. τοὺς πρώτους φανέντας νεκρούς. E. 3, 1, 8. ¶ 8) ἀπὸ τοῦ πρώτου, ſc. χρόνου, *ab initio*. A. 4, 3, 7. ¶ 9) τὴν πρώτην, ¶ a) *ab initio*, *ante omnia*. Aπ. 3, 6, 10. συμβουλεύειν τήν γε πρώτην ἐπιχειρήσομεν. Ern. explicat κατὰ τὴν πρώτην ἀρχήν. ¶ b) *primo loco*. O. 11, 1. τὰ περὶ γυναικὸς ἔργων ἱκανῶς μοι δοκῶ ἀκηκοέναι τὴν πρώτην — ἤδη μοι λέγε etc. ¶ 10) πρῶτον, ¶ a) *primo*, *ante omnia*. Π. 4, 1, 2. p. 200. πρῶτον μὲν τοὺς θεοὺς ἐπαινῶ. 6, 1, 4. καιρὸς περὶ τούτου διαλέγεσθαι πρῶτον. 7, 2, 5. πρῶτον δὲ ἐπὶ τοὺς ἐμοὺς θησαυροὺς πέμπε. 8, 2, 1. 2. 8, 3, 1. A. 3, 1, 27. νῦν πρῶτον, *nunc potisſimum*. 5, 6, 1. E. 6, 3, 5. Aπ. 4, 6, 2. 14. O. 6, 15. Σ. 2, 4. ἐπιτηδευμάτων τε πρῶτον, καὶ χρόνου πολλοῦ δέονται. In his omnibus πρῶτον abſolute poſitum eſt. Sed Ιερ. 11, 8. πρῶτον μὲν εὐθὺς — ἔπειτα δέ. A. 5, 6, 3. p. 290. καὶ πρῶτον μὲν οἶδα εὐθὺς — ἔπειτα δέ. Π. 2, 1, 2. p. 86. πρῶτον μὲν — ἔπειτα δέ. Sic §. 10. O. 4, 15. πρῶτον μὲν — δεύτερον δέ. Σ. 2, 22. πρῶτον μὲν ὅτι — ὅτι δὲ — τέλος δέ. ¶ b) *primum*, *nunquam antea*. Π. 8, 3, 5. ἔπεσαν

σαν πρῶτον τῶν δορυφόρων εἰς τετρακισχιλίους. A. 2, 3, 9. ἐνταῦθα τὸν ἐγκέφαλον τοῦ Φοίνικος πρῶτον ἔφαγον οἱ στρατιῶται. 3, 4, 20. οὗ πρῶτον εἶδον κώμην. Vbi poterat esse πρώτην. 7, 6, 23. ὅτε πρῶτον (all. πρότερον) ἀπῆρα οἴκαδε. E. 7, 3, 7. p. 475. ὁπότε πρῶτον ἐδυνάσθητε, *quam primum.* Cf. ἄρχεσθαι. ¶ c) *antea.* Π. 8, 1, 11. προπονεῖν ἐθέλοντα πρῶτον. Leuncl. *potius.* ¶ d) *prius.* A. 2, 3, 10. ἔλεγε πρῶτον Τισσαφέρνης. ¶ e) Permutatur cum adiectiuo, A. 4, 8, 10. οἱ κράτιστοι πρῶτον προσίασιν. Meliores habent πρῶτοι. 7, 1, 7. ἐξῄεσαν οἵ τε στρατηγοὶ πρῶτον καὶ οἱ ἄλλοι. Cod. Par. πρῶτοι. §. 19. πόλιν, εἰς ἣν πρῶτον ἤλθομεν. Margg. πρώτην. Cf. supra nr. 7. ¶ 11) τὸ πρῶτον, ¶ a) *primum.* Π. 8, 3, 1. ὡς τὸ πρῶτον ἐξήλασε Κῦρος. A. 7, 8, 8. ὡς τὸ πρῶτον διεφάνη. Hutch. *vbi primum perfossa apparebat.* E. 6, 5, 20. 7, 2, 14. O. 2, 13. ¶ b) *primo, ab initio.* Π. 1, 5, 1. τὸ μὲν πρῶτον ἔσκωπτον — ἐπεὶ δὲ ἑώρων — πρὸς τούτοις δὲ ἑώρων — ἐνταῦθα δή. 5, 4, 4. 7, 2, 7. τὸ μὲν πρῶτον οὐδ' ἀπεκρίνατο — ἐπεὶ δὲ etc. A. 1, 10, 7. ὥσπερ τὸ πρῶτον μαχούμενος συνῄει, np. paulo ante. 7, 2, 10. E. 6, 4, 13. Απ. 2, 1, 20. ex Hesiodo: τρηχὺς τοπρῶτον. 4, 8, 4. τὸν δὲ τὸ μὲν πρῶτον εἰπεῖν — ἐπεὶ δὲ αὐτὸν ἤρετο. Ἀπολ. 3. Sic A. 1, 5. pro τὸν πρῶτον τοῦ χρόνου multi legunt τὸ πρ. τ. χ. ¶ c) *antea.* E. 6, 3, 8. μεταγράψει οὐδὲν, ὧν τοπρῶτον ὤμοσαν. 7, 4, 25. Sic E. 7, 1, 2. p. 437. Margg. habent τὸ πρῶτον pro τὸν πρόσθεν. ¶ d) *tum demum.* E. 2, 3, 5. βουλευομένων αὐτῶν τοπρῶτον ὁμολογεῖν προσβάλλειν ἤδη ἔμελλε. ¶ 12) πρῶτα, ¶ a) *primum.* Απ. 1, 4, 13. τίνος ἄλλου ψυχὴ πρῶτα — ᾔσθηται —; τί δὲ φῦλον ἄλλο; Possit etiam h. l. verti *prius.* ¶ b) *primo.* A. 3, 2, 17. πρῶτα μὲν — ἔπειτα δέ. Aϑ. 1, 9. E. 3, 4, 18. Ἀγησίλαον μὲν πρῶτα, ἔπειτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους. Margg. πρῶτον, vt est Aγ. 1, 27. E. 4, 1, 13. πρῶτα μὲν — ἔπειτα. 7, 1, 2. p. 438. §. 16. ¶ c) *antea, olim.* Π. 5, 5, 14. ἃ πρῶτα εὐξάμεθα, σὺν θεοῖς πάρεστιν ἡμῖν. ¶ 13) ταπρῶτα, *primum.* O. 7, 43. τοιαῦτα δοκῶ με-

μεμνῆσθαι αὐτῇ ταπρῶτα διαλεχθείς. ¶ 14) Απ. 3, 5, 15. marg. Steph. habet ἀπὸ τῶν πρώτων ἄρχονται καταφρονεῖν τῶν γεραιτέρων, pro ἀπὸ τῶν πατέρων. Confunditur etiam c. προπομπός. v. ibi. it. τὴν πρώτην c. τὴν πρόσθεν. v. πρόσθεν nr. 3. c. Cf. ſupra nr. 11. c. it. πρῶτον c. πρότερον. v. πρότερος nr. 3. a. et ſupra nr. 10. b.

πρωτοστάτης, *miles primam in fronte aciei caeterisque deinceps in locis ſtationem obtinens.* Heſych: πρωτοστάτης· ὁ πρῶτος παρὰ τὸ κέρας τῆς παρατάξεως τεταγμένος. Cf. Poll. 1, 127. Aelian. tact. c. 6. Arrian. p. 21. et Etymol. M. in v. στρατός. Nonnunquam vocatur ἡγεμών. Π. 3, 3, 25. διὰ — τὸ πάντας ἄρχοντας τοὺς πρωτοστάτας εἶναι. 6, 3. 11. p. 381. ἀκοντιστὰς — τοξότας — πρωτοστάτας μὲν ἄν τίς τάττοι; *in primo ordine.* p. 385. ἔργον γάρ ἐστιν τοῖς πρωτοστάταις θαῤῥύνειν τοὺς ἑπομένους. Λ. 11, 5. εἰσὶ γὰρ ἐν τῇ Λακωνικῇ τάξει οἱ πρωτοστάται ἄρχοντες. Ιππ. 2, 6. πρωτοστάται in equitatu Athenienſium ſunt δεκάδαρχοι. Cf. §. 2. vbi προστάτας Leuncl. mutat in πρωτοστάτας. v. etiam προστάτης nr. 4. c. gen. Π. 7, 1, 8. ὁ θεὸς — συνηξίωσέ σε καὶ τοὺς σὺν σοὶ πρωτοστάτας εἶναι τῶν συμμάχων.

πταίειν, *infelicem eſſe.* Π. 3, 1, 15. εὐτυχοῦντα — πταίσαντα.

πτάρνυσθαι, *ſternutare.* Α. 3, 2, 5. ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ πτάρνυταί τις. Quo audito πάντες μιᾷ ὁρμῇ προσεκύνησαν τὸν θεόν. Caſaub. ad Athenae. 2, 25. p. 137. vtitur hoc loco, vt oſtendat, veteres ſternutamentum non tantum ſacrum eſſe putaſſe, verum etiam deum. Hutch. dicit, fuiſſe medii ominis, vt Lomeierus in Epimenide c. 12. p. 131. ſq. Cf. Bergler. ad Ariſtoph. equitt. 636. qui boni ominis fuiſſe docet. Iac. Sponius de origine ſtrenarum dicit, veteres ſternutamentum habuiſſe pro morbo et ſigno non firmae valetudinis, ideoque addidiſſe votum: Iupiter te ſeruet. Caſalius de inſignibus c. 2. putat, ex mente veterum ad remp. pertinuiſſe et omen fuiſſe. Vnde preces additas. Cf. quos laudat Fabric. in bibliograph. antiquar. p. 544. Add. Wieland. Geſch. der Formel, Gott

Gott helf dir! bey Niesen, Lindauiae 1787. 8.

πτερὸν, *ala*. Π. 2, 3, 5. p. 121. ὥϛε δοκεῖν τὰ τῶν ὅπλων φορήματα πτεροῖς μᾶλλον ἐοικέναι ἢ φορτίοις, quippe ὡς εὐφορώτατα.

πτερύγιον, *ala loricae*. A. 4, 7, 10. θώρακας λινοῦς μέχρι τοῦ ἤτρου, ἀντὶ δὲ τῶν πτερυγίων σπάρτα πυκνὰ ἐϛραμμένα. All. πτερύγων.

πτέρυξ, ¶ 1) *ala*. A. 1, 5, 3. ϛρουθὸς πτέρυξιν — ὥσπερ ἱϛίῳ χρωμένη. ¶ 2) *ala in lorica*. Poll. 1, 134. inter τὰ μέρη τοῦ θώρακος refert πτέρυγας. Iπ. 12, 4. περὶ τὸ ἦτρον καὶ τὰ αἰδοῖα — αἱ πτέρυγες τοιαῦται καὶ τοσαῦται, ὥϛε ϛέγειν τὰ μέλη. §. 6. πτέρυγες ἐν τοῖς γιγγλύμοις προςθεταί, ὅπως, ὅταν μὲν διαίρηται, ὁμοίως ἀναπτύσσωνται· ὅταν δὲ καθαίρηται, ἐπικλείωνται. Cf. πτερύγιον.

πτηνὸς, *volucris*. Hesych: πτηνός· ὁ ἱπτάμενος. Π. 1, 4, 11. αἱ ἔλαφοι ὥσπερ πτηναὶ ἥλλοντο. 1, 6, 19. p. 80. τὰ πτηνὰ, *aues*. All. τὰ πετεινά. 4, 3, 4. p. 231. νομίζω, ἐὰν ἱππεὺς γένωμαι, ἄνθρωπος πτηνὸς ἔσεσθαι. v. de eleganti hac metaphora Hutch. ad h. l. et Doruill. ad Charit. p. 180. Sic Iπ. 8, 6. εὔξαιτ᾽ ἄν τις πτηνὸς γενέσθαι. E. 4, 1, 8. πτηνὰ ἄφθονα τοῖς θηρεῦσαι δυναμένοις. Iπ. 8, 3. equi δεδιδαγμένοι διαφέροιεν — ὅσονπερ πτηνοὶ πεζῶν.

πτήσσειν, (poet. Port.), *formidare. consternari*. Hesych: πτῆξαι· δειλιάσαι. Suid: κυρίως πτήσσειν ἐϛί, τὸ φεύγειν καὶ φοβεῖσθαι. Schol. Homer. Il. χ, 191. καταπτήξας· δειλιάσας. Π. 3, 1, 15. εὐτυχοῦντα ἐξυβρίσαι καὶ πταίσαντα πτῆξαι. 3, 3, 9. p. 180. οὐχ ὡς φοβούμενοι πτήσσομεν αὐτοὺς, np. hostes non obuiam prodeuntes.

πτύειν, *exspuere*. Π. 8, 1, 14. ὡς μηδὲ πτύοντες, μηδὲ ἀπομυττόμενοι φανεροὶ εἶεν, np. Persae. 8, 8, 5. νόμιμον ἦν αὐτοῖς μήτε πτύειν μήτε ἀπομύττεσθαι — νῦν τὸ μὴ πτύειν μηδὲ ἀπομύττεσθαι ἔτι διαμένει. Cf. ἀποπτύειν et Raphel. ad Iob. 30, 10.

πτωχὸς, *mendicus, egenus*. Suid: πτωχός· ὁ ἐκπεπτωκὼς τοῦ ἔχειν, ἐπαίτης. Cf. supra πένης et πενία, it. Poll. 3, 111., 6, 197. et Wetsten. ad Matth. 5, 3. Aπ. 1, 2, 29. προςαιτεῖν ὥσπερ τοὺς πτωχούς. Σ. 8, 33. ὥσπερ πτωχὸς περιέποιτο. Sed Π. 1, 3, 3. πτωχοὶ iocose dicuntur, *qui tenui victu et apparatu vtuntur*.

Πύγελα, *Pygela*, vrbs Ioniae. v. Steph. Byz. ibique Holften. E. 1, 2, 2. ἔπλευσεν ἐς Πύγελα.

Πυγελεύς, *Pygelenfis*. E. 1, 2, 2. βοηθήσαντες τοῖς Πυγελεῦσι.

πυγμή, *pugilatus*. De quo praeter Potterum legenda eft Burettii diff. in Mem. de l'acad. roy. des I. et B. L. Tom. IV. A. 4, 8, 20. eft inter certamina Graecorum. Ιπρ. 8, 7. ἐν πολέμῳ νικᾶν πολλῷ εὐδοξότερον ἢ πυγμῇ.

πυγών, *cubitus*, fpatium a cubito ad extremam manum adductis digitis. v. Poll. 2, 158. Suid: πυγόνος· ἀντὶ τοῦ πήχεος. Sic Hefych. qui addit: ἔςι δὲ ἡ πυγὼν ἀπὸ ὠλεκράνου ἄχρι τοῦ μικροῦ δακτύλου. Cf. idem in v. πυγών. K. 10, 2. in retibus τὸ βάθος τῶν βρόχων πυγόνος.

Πυθαγόρας, *Pythagoras*. ¶ 1) philofophus nobiliffimus. Επ. 1, 8. ἠράσθησαν τῆς Πυθαγόρα τεραπώδους σοφίας. ¶ 2) Lacedaemonius quidam. A. 1, 4, 2. praefectus claffi Cyro in auxilium miffae.

ἡ Πυθία, *Pythia*, Apollinis Delphici facerdos, oraculorum adminiftra. Poll. 1, 14. ἰδίως ἡ ἐν Δελφοῖς προφῆτις, Πυθία. Απ. 1, 3, 1. refpondet de rebus diuinis.

τὰ Πύθια, *Pythia*, facra et ludi in honorem Apollinis Pythii. E. 6, 4, 29. 30. Iafonis magnificus ad ea apparatus.

Πύθιοι, *Pythii*, quatuor iuuenes, regum Lacedaemoniorum comites et contubernales. Suid: Ποίθιοι· τέσσαρες ἄνδρες αἱρετοὶ παρὰ Λάκωσι, δύο καθ' ἕκαςον βασιλέα σύσσιτοι. Sed haud dubie legendum eft Πύθιοι. Nomen enim habere videntur vel a Pythio Apolline, vel a verbo πυνθάνεσθαι. Nam eorum munus erat, vt, vbi opus effet, ad confulenda de republica oracula Pythia mitterentur. Herodotus 6, 57. Πυθίους αἱρέεσθαι δύο ἑκάτερον. οἱ δὲ Πύθιοι εἰσὶ θεοπρόποι ἐς Δελφοὺς, σιτεόμενοι μετὰ τῶν βασιλήων τὰ δημόσια. Cf. Timaeus lex. Plat. et ibi Ruhnken. Meurfius de regno Lacon. cap. vlt. Cragius de rep. Lac. 2, 9. Λ. 15, 5. συσκήνους δύω ἑκατέρῳ regi — οἳ δὴ καὶ Πύθιοι καλοῦνται.

Πυθόδωρος, *Pythodorus*, E. 2, 3, 1. archon Athenis, qui non numeratur, quia in oligarchia creatus erat.

Πυθοῖ, *Delphis*, *in vrbe Pythia*. Dicitur aduerbiali-

bialiter, vt Ἀθήνησι. v. Steph. Byz. in v. Πυθὼ, et Scaliger ad Euſeb. chron. nr. DCCXXXV. p. 42. Ἀπολ. 12. ἡ Πυθοῖ ἐν τῷ τρίποδι ἱέρεια.

πυθόχρηστος, *ab Apolline latus, oraculo Pythio comprobatus.* Poll. 1, 18. ἰδίως τὸ ἐκ Δελφῶν (κεχρησμένον) καλεῖται πυθόχρηστον. Λ. 8, 5. πυθοχρήστοις νόμοις μὴ πείθεσθαι. Plutarchus in Lycurg. 13. vocat νομοθετήματα ὡς παρὰ τοῦ θεοῦ νομιζόμενα καὶ χρησμοὺς ὄντα.

πυκινὸς, *frequens, multus.* Schol. Homer. Il. δ, 281. πυκιναί· πολλαί. Σ. 8, 30. ex Homero: πυκινὰ φρεσὶ μήδεα εἰδώς. Sed rectius verteris *conſilia ſapientiae plena.* Nam ipſe Xenophon interpretatur σοφὰ βουλεύματα, et Suidas: πυκνότης· σύνεσις, φρόνησις. Cf. Heſych.

πυκνὰ, *ſaepe, crebro.* Thomas: θαμινὰ, οὐ πυκνά. Sed male eum ita praecepiſſe, docent hi loci: A. 6, 1, 4. ζευγηλατεῖ, πυκνὰ μεταστρεφόμενος. Λ. 12, 5. μεταστρατοπεδεύονται πυκνά. Σ. 2, 26. ἢν ἡμῖν μικραῖς κύλιξι πυκνὰ ἐπιψεκάζωσιν. Ιπ. 1, 18. πυκνὰ ἐξάγειν. K. 4, 3. ὄμματα πυκνὰ διακινούντων. §. 5. πυκνὰ μεταφερόμενοι. 5, 11. τοὺς μυκτῆρας κινεῖ πυκνά. Cf. πυκνὸς nr. 1.

πυκνὸς, ¶ 1) *denſus, ſpiſſus.* A. 4, 7, 10. σπάρτα πυκνὰ ἐστραμμένα, *funes denſos contortos.* Niſi vertendum eſt *denſe.* K. 4, 6. πυκνὴν τρίχα. 5, 10. 10, 8. ἐὰν ἐμπέσῃ εἰς πυκνοὺς venatores. Oppon. ἀπολείποντες ἀπ' ἀλλήλων. De phalange vel in longitudinem vel in latitudinem denſata. Cf. Arrian. tact. p. 32. et Aelian. c. 32. A. 2, 3, 2. πάντῃ φάλαγγα πυκνήν. Ιπ. 5, 6. τὸν ὄγκον τῆς τάξεως οὕτω μείζω τε καὶ πυκνότερον φαίνεσθαι. ¶ 2) *multus.* A. 4, 8, 1. δένδροις παχέσι μὲν, οὐ πυκνοῖς δέ. 5, 2, 5. duo MSS. et marg. Steph. probante Zeunio legunt τύρσεις πυκναὶ pro τ. πολλαί. ¶ 3) *creber.* Ιπ. 9, 6. πυκναὶ ἀποστροφαί. K. 6, 21. κύκλους πολλοὺς πυκνοὺς ποιούμενος. §. 25. Cf. ἴχνος. ¶ 4) Πο. 5, 1. πυκνοτέρως εἰσαφικνεῖσθαι πᾶσιν ἀνθρώποις ποιήσειε τὴν πόλιν, *vt omnes homines frequentius et ſaepius vrbem adeant.*

πυκνοῦσθαι, *repleri, abunde imbibere.* c. gen. K. 5, 7. ἡ γῆ τῶν μὲν (ἰχνῶν)

χνῶν) πυκνοῦται, τῶν δὲ οὐ πίμπλαται.

πυκνῶς, *frequenter*, *crebro*. K. 6, 22. διὰ τοῦ ἴχνους πυκνῶς διάττωσι. Ιπ. 11, 11. αἰρόμενος πυκνότατα τὸ σῶμα. Male igitur Thomas: θαμὰ, οὐ πυκνῶς. Cf. θαμά.

πυκτεύειν, *pugilem esse*, *pugnis certare*. Λ. 4, 6. πυκτεύουσι διὰ τὴν ἔριν.

πύκτης, *pugil*. A. 5, 8, 10. ὁ πύκτης διεμάχετο — ἀσπίδα μὴ φέρειν. Απ. 3, 10, 6. ποιεῖς — πύκτας, *pugilum statuas*. Σ. 2, 17. οἱ πύκται τοὺς ὤμους παχύνονται, τὰ δὲ σκέλη λεπτύνονται. Cf. παγκρατιαστής.

πύλαι, ¶ 1) *portae* Thomas Mag.: πύλαι, ἐπὶ τείχους· θύραι, ἐπὶ οἰκίας. Cf. Poll. 9, 35. Π. 7, 4, 4. πύλαι ἀνεῳγμέναι ἦσαν τῶν τειχῶν. A. 5, 2, 12. στὰς κατὰ τὰς πύλας vrbis. Vbi est fere pro singulari. A. 5, 5, 10. κλείσαντες τὰς πύλας οὐκ εἴσω ἐδέχοντο. Αθ. 2. 15. E. 2, 4, 23. πρὸ τῶν πυλῶν ἐν Κεραμεικῷ. 3, 1, 16. 19. 4, 7, 6. Απ. 3, 9, 7. τὰς πύλας τοῦ τείχους διεξιών. Dicuntur φέρειν, A. 5, 2, 16. τὰς πύλας τὰς εἰς τὴν ἄκραν φερούσας. Cf. φέρειν. Tribuuntur castris, A. 6, 5, 1. ἀπεσταύρωσαν ἅπαντα, καταλιπόντες τρεῖς πύλας. Sed etiam regiae, Π. 7, 5, 9. ἄκλειστοι αἱ πύλαι τοῦ βασιλείου. §. 10. φυλακῇ πρὸ τῶν πυλῶν (Edd. vett. θυρῶν) — τὰς πύλας τοῦ βασιλείου — ἀνοίξαντες τὰς πύλας. §. 11. τὰς πύλας χαλώσας. 8, 3, 5. 6. 7. ¶ 2) *angustiae*, *fauces*, *in quibus angustum est iter*. A. 1, 4, 4. ἐντεῦθεν (Isso) — ἐπὶ πύλας τῆς Κιλικίας καὶ τῆς Συρίας. Cf. §. 5. Vocantur alio nomine πύλαι Ἀμανικαί. A. 1, 5, 5. memorantur πύλαι prope Euphratem, in finibus Arabiae desertae et Babyloniae, quas Steph. Byz. in v. Χαρμάνδη nominat Βαβυλωνίας πύλας. Αγ. 2, 17. κατὰ τὰ στενὰ εἰς Κόρινθον — ἀναπετάσας τῆς Πελοποννήσου τὰς πύλας. E. 1, 3, 13. ἀνοίξαντες τὰς πύλας, τὰς ἐπὶ τὸ Θρᾴκιον καλουμένας. Etiam Suidas in v. Βυζάντιον commemorat τὰς Θρᾳκίας πύλας. Cf. du Cange in Constantinopoli Christiana p. 13. et ex eo Reimar. ad Dion. Cass. 74. extr.

Πύλιοι, *Pylii*, ciues Pyli. E. 7, 4, 26. vincuntur ab Eleis.

πυλὶς, *portula*. E. 2, 4, 5. διὰ τῆς πυλίδος ἐπὶ τὴν θάλατταν ἐξιέναι.

Πύλος, *Pylus*, Elidis vrbs. E. 7, 4, 16. exules cum Arcadibus eam occupant, et multi Elei illuc migrant. §. 26. Elei illam (τὴν Πύλον) recipiunt.

πυλοῦν, *portis occludere, portis munire*. E. 5, 4, 34. οἱ Ἀθηναῖοι ἐπύλωσαν τὸν Πειραιᾶ.

πυνθάνεσθαι, ¶ 1) *interrogare, sciscitari*. A. 4, 5, 17. πέμπει παυσομένους, πῶς ἔχοιεν οἱ τελευταῖοι. 2 MSS. σκεψομένους. E. 4, 1, 5. τί οὐ πυνθάνῃ, εἰ καὶ ἐκείνῳ βουλομένῳ ταῦτ' ἐςί; K. 6, 19. c. περὶ, A. 5, 5, 13. περὶ τῆς λοιπῆς πορείας ἐπυνθάνοντο Sinopensium legatos. 7, 1, 9. c. παρὰ et gen. pers. Π. 4, 1, 2. p. 200. τὸν — Χρυσάνταν, quod attinet ad Chrysantam, οὐδὲν παρ' ἄλλων δέομαι πυνθάνεσθαι. 6, 2, 5. ὅπως ἁλίσκοιντο παρ' ὧν ἔμελλε πεύσεσθαι. c. gen. pers. Suid: πυνθάνομαι· γενικῇ· ἐρωτῶ. Π. 1, 4, 7. τῶν ἑπομένων ἐπυνθάνετο, ὁποίοις χρὴ πελάζειν. 2, 4, 6. κελεύσειεν ἐρωτᾷν — ἐπεὶ δέ σου ἀκούσαιμεν — καὶ ἐκείνου τὰ αὐτὰ ταῦτα πυθέσθαι, *ex illo haec eadem quaerere*. §. 7. ἐκείνου δ' ἐλθόντες πυνθάνεσθε ὅ τι λέγει. 4, 4, 1. 5, 2. 6. A. 6, 3, 16. ἐπυνθάνοντο τῶν περὶ Ξενοφῶντα, τί — κατασβέσειαν. E. 4, 7, 5. De iis, qui per auspicia vel extra res futuras explorant, vel oracula consulunt, Π. 1, 6, 19. p. 72. διὰ μαντικῆς, παρὰ θεῶν πυνθανόμενος. A. 3, 1, 6. ἐπυνθάνετο, ὅπως ἂν κάλλιςα πορευθείη. Απ. 1, 1, 9. 1, 4, 15. Ἀθηναίοις πυνθανομένοις τι διὰ μαντικῆς. 4, 3, 12. Sic fere A. 1, 7, 14. (ὁ μάντις) πυθόμενος εἶπεν αὐτῷ; *postquam exta consuluerat*. Intelligi enim potest τῶν ἱερῶν vel simile nomen. Sed Leuncl. et Hutch. cum πυθόμενος non verti posse *interrogatus* viderent, emendarunt θυόμενος, quod etiam Zeun. recepit. Mureto placebat πυθομένῳ. ¶ 2) *audire, comperire, cognoscere*. Proprie quidem non nisi in aoristo secundo sic dicitur, sed nec raro in aliis temporibus. Suid: τὸ πυνθάνεσθαι παρὰ τοῖς ῥήτορσι καὶ παρ' Ὁμήρῳ, ἐπὶ τοῦ ἀκούειν καὶ μανθάνειν. A. 2, 2, 2. ὡς νῦν πυνθάνομαι, ἐν μέσῳ — ὁ ποταμός. Hutch. *intelligo*. K. 6, 20. ἐπεί-

παιδὰν δὲ πύθηται. c. acc. rei, Suid: πυνθανόμενος, αἰτιατικῇ, ἀντὶ τοῦ ἀκούων. Π. 1, 1, 5. ὅσα ἐπυθόμεθα καὶ ᾐσθῆσθαι δοκοῦμεν, *fando accepimus.* 1, 4, 25. ἥδετο πυνθανόμενος ταῦτα. 7, 8, 2. ἐλαύνειν ὅποι ἂν αὐτὸν πυνθάνηται ὄντα. 8, 2, 7. τοὺς ἀπαγγείλαντας ὅσα καιρὸς αὐτῷ εἴη πεπύσθαι, *audiuiſſe, ſcire.* A. 1, 7, 13. πυνθάνεται Κῦρον προσελαύνοντα. Hutch. dicit, praeſens poſitum eſſe ad ſignificandam celeritatem. 2, 1, 4. ταῦτα πυνθανόμενοι. All. π. ἀκούσαντες, all. π. ἀκούοντες. 6, 3, 16. ὑμᾶς πυθομένους τὰ παρ' ἡμῖν. Ag. 1, 22. οἱ πυνθανόμενοι ταῦτα. E. 1, 6, 13. 2, 1, 2. 3, 3, 10. 3, 4, 25. 4, 3, 1. 7. O. 11, 13. Σ. 4, 49. ἐκεῖνο ἔγωγε ἡδέως ἂν πυθοίμην. Ιπρ. 5, 8. ὅταν τοῖς ἐναντίοις πράγματα πυνθάνωνται. Leuncl. recte inſerere videtur εἶναι. Sic eſt c. acc. et inf. E. 1, 4, 5. τριήρεων, ἃς ἐπυνθάνετο Λακεδαιμονίους παρασκευάζειν. Cf. nr. 3. De iudicibus, E. 1, 7, 10. p. 55. ὅθεν μάλιστ' ἀληθῆ πεύσεσθε. c. ὅτι, E. 1, 1, 7. πυθόμενος, ὅτι αἱ — νῆες — ἀνηγμέναι εἶεν. §. 9. ἐπύθοντο, ὅτι Μίνδαρος ἐν Κυζίκῳ εἴη. 3, 2, 9. 8, 4, 4. c. acc. et ὅτι, Απ. 1, 3, 8. τὸν Κριτόβουλον πυθόμενος, ὅτι ἐφίλησεν, pro πυθ. ὅτι ὁ Κριτόβουλος ἐφίλ. c. παρὰ et gen. O. 16, 4. παρὰ γείτονος τόπου ἀληθέστερα γνῶναι, ἢ παρὰ γείτονος ἀνθρώπου πυθέσθαι. Vbi apparet, γνῶναι latius patere. c. gen. perſ. Π. 8, 4, 5. εἴ σε ἐροίμην ὃ βούλομαί σου πυθέσθαι, *ex te audire.* A. 6, 3, 14. τῶν καταλελειμμένων ἐπυνθάνοντο, ὅτι — ᾤχοντο. E. 2, 2, 8. 3, 2, 15. O. 7, 2. 4. Hutch. ſic explicat A. 4, 6, 13. τούτων καὶ πυνθάνομαι, ὅτι οὐκ ἐστι etc. Alii τούτων referunt ad praecedentia. ¶ 3) *intelligere.* A. 7, 6, 9. ἀπετρεπόμην — οὔτι πυνθανόμενος ὑμᾶς εὖ πράττειν. ¶ 4) Locus Αθ. 2, 17. a Fr. Porto vocatur nodus difficilis, et a Camerario, Steph. et Zeunio varie emendatur. Vulgo legitur ſic: οὐ παρῆν, οὐδὲ ἀρέσκει, οἵγε τὰ συγκείμενα πυνθάνονται ἐν πλήρει τῷ δήμῳ. Leuncl. vtcunque vertit: *neque ſententiam illorum probaſſe, qui de iis, de quibus conuenerit, populum frequentem ſciſcitantur.* ¶ 5) In var. lect. permutatur c. πείθεσθαι.

θεσθαι. v. ibi nr. 3. et 10.

πὺξ, *pugno.* Suid: πύξ· πυγμὴ, γρόνθος. Cf. Etymol. M. Thom. Mag. et Poll. 2, 147. 3, 150. A. 5, 8, 7. ἔπαισα πύξ.

πῦρ, *ignis.* Π. 5, 1, 5. πῦρ πάντας καίει. πέφυκε γὰρ τοιοῦτον. §. 8. 7, 5, 9. δᾷδα, ἢ ταχὺ πολὺ πῦρ τέξεται. A. 2, 5. 3. p. 113. τὸ πῦρ τοῦ καρποῦ κρεῖττόν ἐστιν. 4, 2, 4. τοὺς φύλακας ἀμφὶ πῦρ καθημένους. 4, 5, 5. οὐ προσίεσαν πρὸς τὸ πῦρ τοὺς ὀψίζοντας. §. 9. ἄσιτοι καὶ ἄνευ πυρός. 5, 2, 19. πῦρ ἐν μέσῳ — ποιησάμενοι. §. 11. πῦρ προσέφερον, vt accenderent vrbem. E. 4, 2, 6. ἐὰν ἔτι ἔνδον ὄντων τῶν σφηκῶν τὸ πῦρ προσφέρωσι. Απ. 4, 3, 7. vtilitas ignis declaratur a Socrate. O. 4, 2. βάναυσοι dicuntur πρὸς πῦρ ἡμερεύειν. Vnde dicti ſunt βάναυσοι. v. Valckenar. ad Ammon. p. 215. O. 21, 7. ἐμποιῆσαι τοῖς στρατιώταις, ἀκολουθητέον εἶναι καὶ διὰ πυρὸς καὶ διὰ παντὸς κινδύνου. Eſt forma prouerbii de ſummo periculo, quam illuſtrant Wetſten. ad 1 Cor. 3, 15. et Abreſch. animaduu. ad Aeſchyl. 1, 3. p. 22. Sic Σ. 4, 16. μετὰ Κλεινίου κἂν διὰ πυρὸς ἰοίην. Απ. 1, 3, 9. οὗτος — κἂν εἰς πῦρ ἅλλοιτο. Poll. 3, 134. habet hanc formulam in iis, quae de temere audaci dicantur. Cf. κυβιστᾶν. De *prunis* ſ. *carbonibus candentibus*, E. 4, 5, 4. φέροντες πῦρ ἐν χύτραις. Cf. ἀποσβεννύναι, ἐναύειν, καίειν, πνεῖν, πυρὸν, ῥίπτειν. De igni apud Perſas Soli haud dubie ſacro, quem regi prodeunti praeferebant, Π. 8, 3, 6. πῦρ ἐπ' ἐσχάρας μεγάλης ἄνδρες φέροντες. Similiter Λ. 13, 2. 3. πῦρ ἀπὸ τοῦ βωμοῦ praefertur regi Lacedaemoniorum in bellum exituro. Legitur etiam pro πυρά. v. πυρὰ n. 2.

πυρὰ, ¶ 1) *rogus.* A. 6, 4, 6. κενοτάφιον αὐτοῖς ἐποίησαν μέγα, καὶ πυρὰν μεγάλην. ¶ 2) *ignis.* A. 3, 1, 3. ὀλίγοι πυρὰν ἔκαυσαν. Sed Hutch. cum Stephano ſcribit πυρὰ, quia τὰ πυρὰ ſunt ignes in caſtris, ſed ἡ πυρὰ ſignificat τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ νεκρῷ ἁπτόμενον. Meliorem lectionem e codice regio profert Doruill. ad Charit. p. 633. a Zeunio in cod. Par. inuentam: πῦρ ἀνέκαυσαν.

πυραμὶς, *pyramis.* Ammianus Marcell. 22, 15. ita

ita definit: „turris vltra omnem omnino altitudinem, quae humanis conſici poteſt, erecta, ab imo latiſſima in ſummitatem acutiſſimam deſinens. Quae figura apud geometras ideo ſic appellatur, quod ad ignis ſpeciem, τοῦ πυρὸς, vt nos dicimus, extenuatur in conum.“ Similiter etiam alii tradunt vocabuli etymon. Sed cum *Pi-re* ſ. *Pi-ra* apud Aegyptios ſolem ſignificet, et *Mu-e* ſplendorem et radium, Plinius autem H. N. 36, 8. radiorum ſolis argumentum in obeliſcorum vel pyramidum effigie fuiſſe narret, et ita ſignificari nomine Aegyptio doceat, praeſtat cum Iablonskio in prolegomenis ad Pantheon Aegyptiorum p. LXXXII. ſq. nomen deriuare ex lingua Aegyptiaca A. 3, 4, 5. παρ' αὐτὴν τὴν πόλιν (Lariſſam ad Tigrim fluuium) ἦν πυραμὶς λιθίνη, τὸ μὲν εὖρος ἑνὸς πλέθρου, τὸ δὲ ὕψος δύο πλέθρων· ἐπὶ ταύτης πολλοὶ τῶν βαρβάρων ἦσαν ἀποπεφευγότες.

Πυραμὸς, *Pyramus*, Ciliciae fluuius. A. 1, 4, 1.

πυργομαχεῖν, ¶ 1) *contra turres pugnare.* Π. 6, 4, 5. p. 393. πῶς ἅμα δυνήσεται ἱππομαχεῖν τε, καὶ φαλαγγομαχεῖν, καὶ πυργομαχεῖν; ¶ 2) *turrim oppugnare.* A. 7, 8, 7. πυργομαχοῦντες, ἐπεὶ οὐκ ἐδύναντο λαβεῖν τὴν τύρσιν.

πύργος, *turris.* Π. 6, 1, 17. δίφρον τοῖς ἡνιόχοις ἐποίησεν ὥσπερ πύργον. 6, 2, 7. p. 366. οἱ ἡνίοχοι ἐν πύργοις ἑστῶσι ξυλίνοις. De turribus vrbis, E. 3, 1, 19. οἱ ἀπὸ τῶν πύργων, καὶ μάλα ὑψηλῶν ὄντων, — οὐκ ἔβαλλον. 3, 5, 16. 5, 2, 5. 7, 2, 7 — 9. πύργοι τῆς ἀκροπόλεως. Obſidentium, Π. 7, 5, 6. πύργους ἐπὶ τῷ ποταμῷ ᾠκοδόμει — μὴ ἂν ἕλοι τοὺς πύργους ὁ ποταμὸς — ἀνίστη καὶ ἄλλους πολλοὺς πύργους ἐπὶ τῆς ἀμβολάδος γῆς. Bellicis, Π. 6, 3, 11. p. 385. τὰ ζεύγη τὰ τοὺς ὑπηρέτας καὶ πύργους φέροντα — ἐπὶ τοῖς πύργοις καὶ ἐπὶ ταῖς μηχαναῖς. p. 393. οἱ ἀπὸ τῶν πύργων ὑμῖν ἐπαρήξουσι. 7, 1, 17. 19. A. 7, 8, 7. Plauſtro impoſitis, v. Veget. 4, 17. 18. ibique Stewech. Π. 6, 1, 27. ἅρμα ὀκτάρρυμον, ὥστε ὀκτὼ ζεύγεσι βοῶν ἄγειν τῶν μηχανῶν τὸ κατώτατον οἴκημα. — τοιοῦτοι δὲ πύργοι σὺν τάξει ἀκολουθοῦντες — ἀνεβίβαζε δὲ ἐπὶ τῶν πύργων ἕκαστον ἄνδρας εἴκοσιν.

εἴκοσιν. §. 28. 6, 2, 7. p. 366. πύργους ἔχοντες προστάσιν. Perperam item πύργοις legitur pro πυροῖς. v. πυρόν.

πυργοῦσθαι, *munire, munitiones exſtruere.* v. Spanhem. ad Iulian. p. 135. Π. 6, 1, 13. τέκτονας εἰς τὸ ὑμῖν ὀχυρὰ πυργοῦσθαι. Antea erat ὀχυρὰ ποιεῖσθαι.

πυρετὸς, *febris.* Απ. 3, 8, 3. εἴ τι πυρετοῦ ἀγαθὸν, *quod valeat ad pellendam febrim.* §. 7. πυρετοῦ κακόν ἐστι, *febrim auget.*

πυρέττειν, *febri laborare.* A. 6, 4, 11.

Πυρίας, *Pyrias*, Arcas. A. 6, 5, 7. praeeſt τάξει.

πύρινος, *triticeus.* A. 4, 5, 21. ἄρτοις πυρίνοις. Poll. 6, 72. εἴποι δ' ἄν τις καὶ ἄρτον πύρινον, πρὸς τὸν ἐκ κριθῆς διαιρῶν.

πυριφλεγὴς, *ad ignis inſtar vrens.* E. 5, 3, 19. καῦμα πυριφλεγὲς λαμβάνει αὐτὸν, *aeſtus febris ardentiſſimae.*

πυρὸν, *ignis*, inprimis *in caſtris ab excubitoribus fieri ſolitus.* Legitur fere in plurali. Π. 4, 2, 9. τῷ πλήθει τῶν πυρῶν. 4, 5, 7. ἐφικνοῦνται, τὰ πυρὰ κατιδόντες, περὶ μέσας νύκτας. 8, 3, 13. πυρὰ νύκτωρ ἔκαιον ἐν τῷ στρατοπέδῳ — ὅπως ὁρῷεν διὰ τὸ πῦρ. — διὰ τὸ ὄπισθεν τὰ πυρὰ εἶναι. A. 4, 4, 6. 10. 6, 3, 16. τί τὰ πυρὰ κατασβέσειαν — τὰ πυρὰ οὐχ ἑωρῶμεν. 7, 2, 10. ἐπιτυγχάνει πυροῖς ἐρήμοις, *apud quos nulli erant cuſtodes.* Ante Steph. male legebatur πύργοις. E. 1, 6, 20. 4, 5, 4. πολλὰ καὶ μεγάλα πυρὰ ἐγένετο. Cf. ἀνακαίειν, καίειν, προκαίειν.

πυρὸς, *triticum.* Reperitur pluralis. A. 1, 2, 22. πυροὺς καὶ κριθὰς φέρει. 4, 5, 5. πυροὺς ἢ ἄλλο τι — βρωτῶν. 6, 4, 4. 6, 6, 1. O. 8, 9. 16, 9. Cf. κριθή.

πυρπολεῖν, *ignes accendere.* Suid: πυρπολεῖται· καίεται, ἐμπυρίζεται. Heſych: πυρπολεῖ· ἅπτει, καίει, πυρσεύει. Π. 3, 3, 13. ὄπισθεν τοῦ στρατοπέδου ἐπυρπόλουν.

πυῤῥίχη, *pyrrhicha, ſaltatio armata.* Poll. 4, 96. πυῤῥίχη, εἶδος ἐνόπλου ὀρχήσεως. Suid: πυῤῥίχαις· ταῖς ἐνοπλίοις ὀρχήσεσι. καὶ πυῤῥίχη· εἶδος ὀρχήσεως. τρία δὲ εἰσιν εἴδη ὀρχήσεως, πυῤῥίχη, σίκιννις, καὶ κορδακισμός. Scilicet ab armatis non ſine tubis ac tympanis peragebatur, cum omni corporum flexu ad inferendos et de-

declinandos ictus. v. Meurſ. de ſaltatt. vett. in h. v. et Miſcell. Lacon. 2, 12. et Perizon. ad Aelian. V. H. 3, 8. A. 6, 1, 7. ὀρχηςρίδα — ἀσπίδα δοὺς κούφην αὐτῇ. ἡ δὲ ὠρχήσατο πυῤῥίχην ἐλαφρῶς. Cf. Hutch. ad h. l.

Πυῤῥόλοχος, *Pyrrholochus*. E. 1, 3, 9. vnus e legatis Athenienſium ad regem Perſarum.

πυῤῥός, *ruber*. K. 4, 7. τὰ χρώματα — οὔτε πυῤῥὰ, οὔτε μέλανα, οὔτε λευκὰ παντελῶς. (Cf. Poll. 5, 65.) §. 8.

πυρσεύειν, *igni ſublato ex edito loco ſignum dare*. Heſych: πυρσεύει· δᾳδουχεῖ, λάμπει, ἐξάπτει, ἅπτει πῦρ. Suid: πυρσεύει· πῦρ ἐξάπτει. καὶ πυρσεύω σοι τὴν σωτηρίαν, ἀντὶ τοῦ ἐκφαίνω καὶ ἀνάπτω, καὶ ἄνωθεν δεικνύω τὸ κάλλισον. οἷά τις πυρσὸς καὶ φρυκτωρία ἄνωθεν ἐπιδεικνύουσα τὸ σῶσον τοῖς εἰς λιμένα καὶ ὅρμον ἐπειγομένοις. A. 7, 8, 8. κεκραγότων δ᾽ αὐτῶν καὶ πυρσευόντων, ἐκβοηθοῦσιν.

πυρφόρος, *ignifer, facem praeferens aciei*, quem violare nefas: quod patet e verbis Moſchopuli in Agapetum ap. Fabric. biblioth. Gr. Vol. XII. p. 306. πυρσοὺς οἱ πυρφόροι ῥίπτοντες εἰς τὸ μέσον τῶν ςρατευμάτων ἀνῆπτον τὸν πόλεμον. καὶ ἦν τοῦτο σημεῖον τοῦ πολεμεῖν, πρὸ τοῦ εὑρεθῆναι τὴν σάλπιγγα. ὅθεν καὶ ἡ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῆς παντέλου ἀφανείας, ὅτι οὐδὲ πυρφόρος ἐναπελείφθη. Heſych: πυρφόρος· ὁ πῦρ φέρων· καὶ ὁ μόνος διασωθεὶς ἐν πολέμῳ. v. ibi interpp. Suid: πυρφόρος· πῦρ φέρων. πυρφόρους δὲ ἔλεγον, τοὺς ἱερέας, τοὺς ἐπιβώμιον πῦρ ἀνάπτοντας. ἐν τοῖς οὖν πολέμοις εἰώθασι τῶν ἱερέων οἱ νενικηκότες φείδεσθαι. etc. v. Herodot. 8, 6. ibique Gale. Salmaſius ad ſcriptt. hiſt. Auguſt. T. I. p. 108. Stanlei. ad Aeſchyl. Sept. Theb. 438. Spanhem. ad Iulian. orat. 1. p. 193. Tennulius de igne p. 67 — 80. interpp. ad Poll. 1, 35. Quae eius officia fuerint in Lacedaemoniorum militia, narratur Λ. 13, 2. et 3.

πω, ¶ 1) *vnquam*. A. 1, 2, 26. πρότερον οὐδενί πω κρείττονι ἑαυτοῦ εἰς χεῖρας ἐλθεῖν ἤθελε. 6, 5, 9. οὐδένα πω κίνδυνον προξενήσαντα ὑμῖν. Aπ. 3, 6. 6. οὐδὲ πρὸς ταῦτά πω ἐσχόλασα. 4, 8, 2. ¶ 2) *adhuc*. Π. 2, 1, 2. p. 87. οὐδέν πω σαφὲς λέγεται. A. 7, 5, 10. μισθὸς μὲν

οὐδείς πω ἐφαίνετο. E. 4, 5, 8. Cf. μήπω, οὐδέπω, οὔπω. Eſt etiam in var. lect. pro ποτέ. v. ποτὲ nr. 2.

πωλεία, *pullorum equinorum nutriendorum ratio et inſtitutio.* Deſcribitur Iπ. 2, 2 — 5.

πωλεῖν, *vendere.* Πο. 4, 21. τῷ πωλοῦντι καὶ ἐξάγοντι. c. acc. Π. 2, 4, 19. εἴ τις σιτία ἢ ποτὰ τυγχάνει πωλεῖν βουλόμενος. 6, 2, 11. p. 373. ἔμπορος πωλεῖν τι βουλόμενος — ἤν τι πωλῶν ἁλίσκηται — πωλήσει ὅπως ἂν βούληται. A. 7, 2, 2. πωλήσειν ὑμᾶς captos. Aγ. 1, 21. παιδάρια μικρὰ ἃ πολλοὶ ἐπώλουν. §. 28. et E. 3, 4, 19. τοὺς ἁλισκομένους πωλεῖν. Aγ. 4, 4. εἰ γὰρ ἐπώλει τὰς χάριτας, *non gratis benefaceret.* Πο. 3, 2. Iπρ. 1, 14. c. πρός, O. 1, 12. ἣν ἐπίσηται πωλεῖν — εἰ δὲ πωλοίη πρὸς τοῦτον (i. e. τούτῳ), ſcil. αὐλούς. c. gen. pretii, Aπ. 1, 2, 36. ἢν πωλῇ νεώτερος — ἔρωμαι ὁπόσου (ſcil. τιμήματος) πωλεῖ, *quanti aeſtimet* ſ. *vendere velit.* §. 60. πολλοῦ τοῖς ἄλλοις ἐπώλουν philoſophiam. 1, 6, 13. τὴν ὥραν ἐάν τις ἀργυρίου πωλῇ τῷ βουλομένῳ — τὴν σοφίαν ἀργυρίου τῷ βουλομένῳ πωλοῦντας. 3, 10, 10. Paſſiuum Aγ. 1, 18. ἀντίπροικα τὰ πάντα ἐπωλεῖτο. Πο. 3, 5. O. 1, 11. πωλούμενοι οἱ αὐλοί. 2, 3. c. τίμια, Iερ. 1, 13. οὕτω τίμια πωλεῖται τοῖς τυράννοις (τὰ θεάματα), *tanti venduntur.* Cf. ἀποδίδοσθαι, cui iungitur.

πωλεύειν, *pullos equinos inſtituere.* Heſych: πωλεύειν· παιδεύειν πώλους. Iπ. 2, 1. ὅπως δεῖ πωλεύειν — γραπτέον.

πώλευσις, i. q. πωλεία. Iπ. 2, 1. ἀμφὶ πώλευσιν διατρίβειν.

πώλημα. Poll. 3, 127. ὤνια, — ὠνητὰ, καὶ ὡς Ξενοφῶν, πώλημα. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ πράσιμον εἴρηκεν ἐν τῇ Παιδείᾳ. Sed πώλημα vix in Xenophontis libris inueneris.

πώλησις, *venditio.* Thomas Mag. in v. πωλητήριον· πρᾶσις, οὐ πώλησις. Sed Pollux 3, 124. et Phauorin. in v. ἀπόδοσις· Ξενοφῶν δὲ καὶ πώλησις εἴρηκε. Idem Poll. 7, 9. καὶ πώλησις δὲ Ξενοφῶν εἶπεν. O. 3, 9. κερδαλέων εἰς πώλησιν equorum.

πωλητήριον, *taberna vendendis mercibus deſtinata.* Moeris: πωλητήριον, Ἀττικῶς· πρατήριον, Ἑλληνικῶς. Thom. Mag: πωλητήριον, οὐ πρατήριον.

τήριον. Poll. 7, 11. τόπος ὅπου πιπράσκουσι, πωλητήριον ἂν καλοῖτο. Harpocrat: πωλητήριον καλεῖται ὁ τόπος ἔνθα συνεδρεύουσιν οἱ πωληταί. Πο. 3, 13. εἰ τοῖς ἀγοραίοις οἰκήσεις τε καὶ πωλητήρια κατασκευασθείη.

πωλοδαμνεῖν, *pullos equinos domare.* Hesych. explicat πῶλον δαμάζειν. Polluci 1, 182. est i. q. πωλεῦσαι, ἐκπαιδεῦσαι, ἡμερῶσαι, ἀσκῆσαι. Ο. 3, 10.

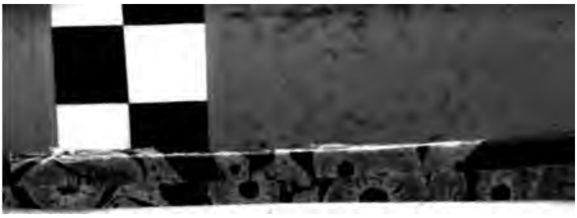
πωλοδάμνης, *pullorum domitor.* Hesych: πωλοδάμνης· πώλους δαμάζων. Ο. 13, 7. οἱ πῶλοι καταμανθάνουσιν ὑπακούειν τοῖς πωλοδάμναις — ἐς' ἂν ὑπηρετήσωσι κατὰ γνώμην τῷ πωλοδάμνῃ. Ιπ. 2, 1. 2. 3.

πῶλος, *pullus equinus.* Α. 4, 5, 18. πώλους εἰς δασμὸν βασιλεῖ τρεφομένους. §. 24. Ο. 13, 7. Ιπ. 1, 1. ἀδαμάςου πώλου. §. 6. 17. 2, 2. ἐκδώσει τὸν πῶλον. §. 3. 9, 1. καὶ πῶλον καὶ ἵππον. et saepius in hoc libello.

Πῶλος, *Polus*, Lacedaemonius. Α. 7, 2, 3. nauarchus, successor Anaxibii.

πώποτε, *vnquam.* Π. 1, 6, 4. οὐ πώποτ' ἀμελήσας αὐτῶν, *nunquam.* 2, 2, 17. 2, 3, 5. p. 118. 7, 4, 1. Sed Απ. 3, 10, 4. ἆρ' οὖν γίγνεται πώποτε τὸ φιλοφρόνως καὶ τὸ ἐχθρῶς βλέπειν, vbi verti deberet *interdum*, Ern. e MSS. bene restituit τό τε φιλοφρ.

πῶς, ¶ 1) *quomodo.* Π. 1, 4, 13. ἢν ἐπέλθῃ, πῶς ποιήσεις; Ιερ. 1, 31. πῶς λέγεις; ἔφη. — πῶς μὴν σύ, ἔφη, ἐρᾷς Δαϊλόχου; Saepe seruit interrogationi obliquae, vt Π. 1, 4, 3. πολλὰ ἀνηρώτα, πῶς ἔχοντα τυγχάνοι. Απ. 1, 6, 15. ἐρομένου Ἀντιφῶντος, πῶς ἄλλους ἡγεῖται ποιεῖν, αὐτὸς δὲ οὐ πράττει, εἴπερ ἐπίςαται. Ern. ope MSS. legit ἡγοῖτο — πράττοι — ἐπίςαιτο. Similiter post verba considerandi, consultandi, dubitandi, vbi alias poni solet ὅπως, Π. 1, 6, 13. μνήσθητι πῶς πειρᾷ ἐπιμελεῖσθαι. §. 19. p. 82. εἰδέναι — πῶς χρὴ ἀντικαθιςάναι. 4, 3, 3. p. 229. ἐννοεῖτε πῶς ἂν τοῦτο γένοιτο. §. 4. p. 233. ἀπορεῖν — πῶς αὐτῶν χρὴ ἀπολαύειν. 4, 5, 9. 5, 4, 5. ἐπισκεψόμενος πῶς ἔχεις. 6, 4, 5. p. 392. βουλεύεσθαι, πῶς ἂν — ἐκποδὼν γένοιντο. 7, 1, 5. 8, 3, 3. 8, 4, 6. ἀγνοῶ πῶς ἂν εἴην δῆλος. Α. 1, 7, 2. Ε. 5, 2, 12. p. 300. Απ. 1, 2, 36. Cf. ὅπως nr. 1. ¶ 2) *quam*,

quam, quantopere. Aπ. 4, 2, 23. πῶς οἴει με ἀθύμως ἔχειν; ¶ 3) *cur.* Σ. 2, 10. πῶς οὖν οὕτω γιγνώσκων — οὐ παιδεύεις; ¶ 4) πῶς οὐ, *nonne, quidni.* Π. 2, 3, 5. p. 119. πῶς ἡμῖν οὐχ ἡδέως ἀγωνιστέον; 8, 7, 3. p. 543. πῶς οὐκ ἂν ἐγὼ μακαριζόμενος — μνήμης τυγχάνοιμι; Aγ. 4, 5. πῶς οὗτος οὐκ ἂν τὴν αἰσχροκέρδειαν ἀποφεύγοι; 9, 6. ἐκεῖνο πῶς οὐ καλὸν; *illud quis neget praeclarum fuisse?* §. 7. τόδε πῶς οὐ σαφῶς πρὸς τὸ γενναῖον ἔγνω; *quis non videat, hoc eum generoso animo sensisse?* Sic πῶς γὰρ οὔ; *quomodo enim hoc non esset? quidni?* Habet vim affirmandi. Aπ. 4, 2, 20. 4, 4, 13. O. 11, 10. Cf. γὰρ nr. 7. d. ¶ 5) πῶς ἄν; *quomodo id fieri possit? vtinam.* v. Markland. ad Eurip. Suppl. 796. et Valkenar. ad Eurip. Hippol. 208. A. 7, 6, 5. πῶς ἂν οὖν ἡμῖν συλλεγεῖεν; ¶ 6) πως encliticum vertunt *quodammodo,* A. 2, 6, 2. μεταγνόντες πως οἱ Ἔφοροι. Possis vertere: *nescio quomodo.* Pleonastice c. τὶ, O. 9, 1. ἡ γυνὴ ἐδόκει σοι, ὦ Ἰσχόμαχε, πως τὶ ἐπακούειν. Ante Stephanum legebatur πῶς. Alio loco Hindenb. πῶς τι mutat in πῶς δή. v. δὴ, I, 6. ¶ 7) *aliquo modo, vllo modo.* c. aduerbiis, Π. 1, 3, 8. σπουδαίως καὶ εὐσχημόνως πως. 1, 4, 8. μόλις πως, *aegro quodam modo, vix aegre.* 5, 1, 11. παραπλησίως πως, *simili quodam modo,* vel *quodammodo similiter.* A. 6, 1, 3. τεχνικῶς πως, *cum arte quadam.* Aπ. 1, 4, 8. εὐτυχῶς πως, *bona quadam fortuna.* Ern. defendit hanc lectionem contra lectionem Sexti Empirici: εὐτ. πόθεν. Saltem debebat esse ποθὲν, *alicunde.* 2, 6, 21. ἔχει μὲν ποικίλως πως ταῦτα. v. ποικίλως. Π. 1, 1, 1. ἄλλως πως, *vllo alio modo.* 5, 3, 5. 6, 2, 9. εἴτις ἄλλως πως γιγνώσκει. Margg. ἄλλῃ πῃ. A. 3, 1, 17. Aπ. 1, 3, 1. τοὺς ἄλλως πως ποιοῦντας. 2, 6, 39. εἰ σύ πως ἄλλως γιγνώσκεις. Sic Aπ. 4, 6, 9. ἔχοιμεν ἄν πως ἄλλως εἰπεῖν; ¶ 8) *fere.* A. 6, 2, 11. κατὰ μέσον πως τῆς Θρᾴκης. Iπρ. 7, 9. φιλοῦσι δέ πως στρατιῶται — ἁμαρτάνειν. Sic saepe c. ὧδε, Π. 3, 3, 5. ἔλεξεν ὧδέ πως. E. 6, 3, 3. 6, 5, 35. 7, 3, 7. Aπ. 4, 6, 2. 13. O. 2, 1. 7, 10.

Cf.

Cf. ὧδε lit. n. ¶ 9) *forte*. Π. 2, 2, 1. p. 102. ὃ ἔτι λοιπὸν ἦν αὐτῷ τοῦ ἐμβάπτεσθαι, τοῦτό πως ὑπὸ τοῦ ὀργίζεσθαι ἀνέτρεψεν. 2, 3, 4. Χρυσάντας — Κύρῳ πως ἔτι οἴκοθεν συνήθης. 8, 1, 5. ὅπως τὰ οἰκονομικὰ καλῶς ἔχοι, κατενόησέ πως τὴν στρατιωτικὴν τάξιν. O. 6, 2. ἦν πως δυνώμεθα. ¶ 10) *casu nescio quo*. Π. 1, 4, 8. καί πως διαπηδῶν — πίπτει. ¶ 11) *aliquantum*. c. comparatiuo, Π. 2, 1, 12. οἱ ἀγνοούμενοι ῥᾳδιουργεῖν πως μᾶλλον δοκοῦσι. A. 3, 1, 30. μᾶλλόν πως εἰς γῆρας ἀφικνουμένους. Ἱερ. 1, 6. O. 15, 6. ἀργότερόν πως ἐπιδεδραμηκέναι τῷ λόγῳ. ¶ 12) In var. lect. permutatur c. πῇ. v. πῇ, et ſupra nr. 7. it. c. πρός. v. χρῆσθαι nr. 6. it. c. ὅπως. v. ibi nr. 1.

GERAE,

TYPIS HALLERIIS.